

உ
கணபதிதலை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுததசைவராகிய

ஸ்ரீ பரஞ்சோதிமா முனிவர்

அருளிச்செய்த

திருவிளையாடற்புராணம்

மதுரைக்காண்டம்.

கயிலாயபரம்பரைத்

திருவாவடுறையாதீனமகாவித்துவான்

ஸ்ரீமீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்

மாணக்கராகிய

சென்னைக் கவான்மெண்டு நார்மல்பாடசாலைத் தமிழ்ப்புலவராயிருந்த

சோடச அவதானம்

தி-க. சுப்பராயசெட்டியாரால்

தாம் இயற்றிய உரையோடு

சென்னை:

பா. சோமையரவர்களது

ஆதிகலாநிதியச்சுக்கடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சர்வசித்துவ மெடரலி.

Registered Copy-right.

விலை ரூபா-ச. அனா-அ.

சிவமயம்.

சிறப்புப்பாம்பிரம்.

புரசை - அஷ்டாவதானம் வித்துவான்

ஸ்ரீசபாபதிமுதலியாரவர்கள்

இயற்றிய

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

புவிதீகழ்புறமுடி யிவராத்தனம்—தீதையெனெடுங்க ணரிதயிலம்
 ர்ந்த—பண்ணைமுதலாப் பாறபடுமுடரும்—எண்ணியதமதொழி னண்ணதன்ரு
 ணையின்—வழிநில் தருற்ற வாளாடேவும்—அழிவிடென்பத் தருட்கடற்பெருமான்
 எல்லையின்மான்மியம் பல்லவோதம்—சைவமுதலாக் தசபுராணங்களு—ருய்வ
 கைநிறவு முயர்காங்குதிரு—சனநருமார சுவிறைமுதலாக்—வுனற்குமாராராய்
 ஓங்கும்வகுப்பிறுட்—சங்கராசங்கிதை யங்கனினைதருட—உலகமார்புருடற் கலகி
 லாததுவாத—சாந்தமாவயங்குடா வாபந்தமாமதூண—மான்மியமெனோத்தம் வட
 மொழிநின்னின்—மேன்முறைக்கண்ணே ிரிதரவுள்ளன—தேன் லையதநிறுந்
 திருசுவையபக்கும்—தென்றமிழ்மொ டி பால் சிறிதலயாகத்—தன் னபயிலத் தொ
 குத்தனாசில்லோர்—ஆங்கலையனைத்தும் டாங்குந், திரட்டிச்—சுத்தசைவ வித்தக
 த்தொன்மைசால்—பரஞ்சோதிமுனிவர் ிரம்புறநிலயுகிய—வரஞ்சேர்திருவினையா
 டன்மாராணத்—நிடம்பெறுதூன்பொ டுள் எளிதெலவர்க்கும்—மடம்படவினங்க
 வடநாடு கிருரால்—இத் தூண்முதலால் நியல்பிளிது ப்றநா—தொன் னாலுரைநயர்
 தோற்றக்காட்டியும்—ஆங்கார்க்கமெந், அரும்பெரளர் சொற்கவை—நம் னுரனிலிய
 ப்ப நியை, ரக்காட்டியும்—தன் னாலினடை தோன்றயாங்கெவரும்—எந் தால்விதி
 யோ வெனவயராமல்—இலக்கணயிலக்கியம் நலக்கக்காட்டியும்—பன்னலங்கிடைப்
 பச் சொன்னலத்தனழப்ப—மிருத்தபாபடாறு வரத்தூனாயெழுநின்றன்—அன்ன
 வன்யாரொனில் அறையக்கென்மின்—தன் னெருந் உனையா மனினியாகுரவன்—அன
 னையுள்யாமதிந் தவையிலகறுதம்—அலக்கி ிலசெரிதொல்காப்பியமுதல்—சொ
 ல்காவியம்பல துகையுள்ளர் தோன்—எவ்வகைநூலா யிலுக்கேட்பவர்தமர்—கங்
 வவ்வுள்க்கிடையன்தெறித்திசைப்போன்—பதிபகபாசப் பான்மையைத்தெரிக்கு
 ம்—மதிக்கொள்சித்தாந்த வாய்மையைவந்தோன்—தாஸ்கற்றனவெலாம் தராதலத்
 துள்ளோர்—ஊன்புக்குருக்க வுணப்பவனெனவு—இதபேர்த்தெனய மெதனிது
 மிலையென்—றையந்திர வையல்கிளக்கவும்—பராவுதுசைவ புராணம்பற்பல—மன்
 பதையனைத்து மின்புறொழுத்தோன்—சிகைபுலாமவனிகை பகர்வதற்கிகிதென்ப
 தேதுகூறியபுகழ் மீருகிசுத்தரப—புலவர்கோமான்பாற பலகலையுணர்ந்துளோன்
 அன்னவைக்கமைய மன்னிபரடையோன்—பெய்மேபரமெனத்தேர்ந்தவனடியார்தம்
 தவவேடமேபொரு டானெனக்கொண்டோன்—பூதிகாதனம் போற்றியொழுக்கும்
 நீதியிற்பிறழ நிலைமையுடையோன்—கன்னல்குழகங் காணையாரும்—பன்னினர்
 களிப்ப யாங்கணம்படப்பைகும்—திரிசிரபுரத்துள் வரிசைந் தவாழ்க்கையன்—விர
 ராகவமால் விழுத்தவழிப்பேற்றால்—நீர்தவழிப்பெரு நிலமிசைவந்துளோன்—தவநி
 லாச்சோடச வவதானத்திறல்—விற்பனமாண்பு மிக்கசேர்க்குரிசில்—சுபபராயச்சு
 குணநாவலனே.

சிறப்புப்பாயிரம்.

திருவரவமேதூறையாதீன மஹாவிததுவான்

திருவண்ணாமலை

சாமிநாததேசிகரவர் கனியற்றிய

[illegible]

திருவாவடுதூையாதீன மகாலித் துமாள

தமிழ்ப்பாடம்

புரீமீனாட்சிசுந்தரமபிள்ளையவர்கள் மாணாக்கரும்,

• தஞ்சை மின்தகை 5 தமிழ் புலவரும 3 ய

ஐயாசாமிபிள்வொயவர்களியற்றிய

நேரிசை யாசிரியப்பா.

பூவளாசத்தர்பய பொருட்டுநெறுபுத்திசை—தூவளரண்டத் தெக்குயிர்வும்—
வீற்றுவீற்றுகவிழுத்தகப்பாடத்த—மன்னுயிரத்தொகைக்கு மாசிலிளபம்—தன்னு
ற்றித்ததிய துகளில்வனவப்பில—மாண்படவயங்குமு, வடநூறனளிந—காண்டி

பதினெண் கவீன்புராணத்துள்—கிறத்தோங்கிய சீவ்புராணமீரைத்தி—லொன்றால்
காதத்தொன்றுபிரிவாதினென்—சூகதிருவாலவாய்வாய்க் தமான்மியததை—ஆதி
யிலொருபரஞ் சொதிமாமுனிவரன்—செந்தமிழ்ப்பாவாற் சந்தமுறவகுத்தன்—
ஆஃகிதகராமாய்க்கந்தர்புலவரால்—இஃகதாபெனன விவந்தமரணவாக்குச்—செ
வியறிவுமகத்தொன்றிதேவத்தனா, அதனா—கிலிலோர்க்குந் திப்பல்லோர்க்குப்பய
ன்—இல்லாதிருந்தவியக்கைகோக்கி—எளிதினிலெவருமிரும்புலமையெய்தப்—பள
கில்சொற்பொருட்கலைவபரித்தேரக்கப்—பற்பகபாசப்பகுபினிதுவினங்க—நித்யெ
னப்பேரிலக்கியக்கெனமதோங்க—அனனையவாய்வு மடைவுபெறக்காட்டிக்—கருதா
மெச்சுமும் கரிதருமகலமும்—பொருத்துணையாயுட் பொதித்தோங்கவனாந்தன்
ன்—அனனவந்தனையையகையகேசுயின—சந்தனப்பொதியச் செத்தமிழ்க்குரவ
ன்—அகத்தியடபுலவனன் முகத்திபல்லாதி—உணர்தமரலுக்கரு ளோரமுதலவ
ருந்—தொலகாபயினென்—சிலகாலதமுன—ஆவ்வகத்தயனே யருளுருக்கொ
ண்டாங்—கிவவுலகதளி நெயிலிப்பறத்தோனதித—தெய்வய்யறபெருஞ்சைவபுரா
ணம்—சொந்தனையது கருதுகனிலிபாத்தம்—பற்பலபகாந்தபாவலோரும்—சூரனா
ட்சியோராபுகந்தவாலாகோமான—மீனா கிருதர மேலொன்றாப்பால்—ஜீர்த்திலக்க
ணமுன் ரமயரிதநிலையுய—புத்தபுதிந் வணமைசாரகசோன்—கரிசிலாயனந்
சோ காவிரியிபுத்த—பிரிபுரபுரவாழ செலவவாழ்ககையை — தன்னடைவாயமை
நலஞ்சிந்துபிறநா—கிவலியலமைதாவிவகுளமுடையான்—கிவமேபொருளெ
னந்தவமேபுதும—புறமேவிய லோகவாமால்—செய்தவப்பேற்றின் திருவெனவ
த்தோன்—பெய்யவெசெற்கும பரிசுபுத்ததனா, செந்தகரகோத்திரபாமைமேலி
யோலி—உனலொரு கலியாண பரிபுத்ததனா, அப்பராவணிசடையரன்பா
லாபுசெய—பாராபு தகவியபுலவா—அநவவுத்தெய்த கோட்டமினந்திக—
கிந்திததெய்திய வியாபுமுத்த—குதல்செய்வாரிவ கொருவருமிலையால்—எம்ம
தோதமமா லாநீழியினை—செய்தநமெனநெண்ணுவதாயி—ஆறுவதொனமுத
யனிவிவிலேய

என்றாகாபிரெழலாசிரியவிறுத்தம்.

அப்பராமகாணிய நுதல்—பிரமமானதுபரதானகுதிருவினையாட்டென்று
ம், அபலாகாபயமாபொருதான—புதுகுடகிடையாம்பொருட் சுவையிக்குயாக
த்தோனற, மெய்பாராயபுதலாசக—நாநீடுததனமீடுபிந்தாராயலன்மாண
க்கன, சபபரயபுலவதனா—புதுததலவல்லெலலலாககுதலுக்கிணை.

புதுகலையபு—பனராந

திருவாவடு துறையாதின, ததுசவிஷ்ணும்,

பெயாபுன மஹாவிததுவான்

திரிசிபுரம் - ஸ்ரீமீனாட்சிசுத்தரம்பிள்ளை யவர்கள்

மாற்றக்கரும்,

திஸ்ஸெலிடங்கன் விததுவான்

மாரிமுத்துப்பிள்ளையவர்கள் பெளத்தாரும்

ஆரிய

சு-வேலுசாமிப்பிள்ளையவர்களியற்றிய

அனுசீர்க்கழினெழலாசிரியவிறுத்தம்.

மருவினையாடலையான்ரமணிமாபிஷணையமகிழ்மாதுமவெண்மை
யுருவினையாடலையகனஞ்சுதமகனுநிதமகலாதவந்தபேற்றக்
கருவினையாடலையுருதுமலம்போக்குமதுசோசுநகருணையெய
திருவினையாடலையுருதுமலம்போக்குமதுசோசுநகருணையெய

நண்ணியநால்வகைச்சொல்லுநயம்படவைத்தினாந்துகலனுமேவித்
தண்ணியநரந்தனைநேர்த்தவரும்பத்திரசந்தயங்கியூறப்
பண்ணியனொழிவிவைகள்பாக்கடொறுங்கனிசெய்யப்பரணைப்போற்றும்
புண்ணியனஞ்சுத்தசைவப்பரஞ்சோதிமுனிவனவிப்புராணநூற்கே. (உ)

கருத்தமாய்க்கடலின்கனாகாணர்க்குலகோபகாரமாகத்
திருத்தமாய்ப்பதப்பொருளுத்தெளிதரவாங்காங்கொளிர்விசேடத்தோடு
பொருத்தமாயியற்றுநிப்பும்பொறித்தமலமாயையெனும்புன்மையாலாம்
வருத்தமாய்த்தின்பருளும்வாய்மையுறுசித்தார்த்தவனமுங்காட்டி. (ங)

நச்சினார்க்கினியமதாய்நவில்பரிமேலழகராய்நயங்குநாகக்
கச்சினார்க்கினியவருட்கியையவிளம்பூரணமாய்க்காட்டுமுன்ன
வைச்சினார்க்கினியதெனவரையாதபத்திமைபார்மனததினோட்டி
மெச்சினார்க்கினியபலன்விரவவியன்மணககவுணாவியக்கச்செய்தான். (க)

அன்னவனொன்றிற்றையடுத்தவரைதன்மயமதாக்குமேரு
மன்னவனாத்தங்கனிலென்மடங்குவருபுகழடைபோனமுமானேந்து
முன்னவனாப்பிறலமானியமுனாத்நோனமலயமாமுனிவன்சொல்லைத்
தென்னவனொனவளர்த்தாட்டுசுத்தரத்தெனிகன்பலன்பால். (கு)

இகத்துறுதொல்காப்பியமாவிலகியமுமிலக்கணமுமின்பால்ரு
மகத்துறுசைவசித்தார்த்தமெயநூலுமபன்மாறுமையற்ற
சுத்தத்துறநல்லறிஞர்புகழ்தரவுணாநீதான்கடலுடைகொடாண்மாதின்
முகத்துறுபொற்றிலகமன்னுன்முநறிஞர்குமாத்திடையேமுயங்குநீரான். (க)

தூரிசிராமலேநூஞ்சுதூரிசித்துயமினெனத்தலங்கக்காட்டும்
பரிசிராமலேகனத்தம்பரனருளுக்கிலக்காகும்பரிவின்மிக்கோன்
கரிசிராமலேயமர்நாற்கவிலல்லோன்வீரராகவேண்மைத்தன்
திரிசிராமலேயுடையான்றிவளொட்டவதானஞ்செய்யுற்றீரன். (எ)

வாரணனுகுளமுலேதோய்வன்றெண்டர்தொகையாகவகுத்தவற்றான்
வாரணனாத்தகங்கொடுமாமகவரிந்தோர்முன்னோரைமறவாநெஞ்சன்
காரணனான்மலர்க்குமுலாள்காணியபொன்மணிமன்றிற்கலின்வாடுங்
காரணனும்பராபரன்னுள்பராவுறுசுப்பராயவியற்கவிச்சிங்கேறே. (அ)

இந்நாலுரைகாரும்

சென்னைக் கவரன்மெண்டு நார்மல்பாடசாலைத் தமிழ்ப்புலவரும் ஆகிய

சோடச அவதானம்

தி. க. சுப்பராயசெட்டியார் மாணுக்கர்

பிரம்பூர்.

கோவிந்தராஜகவிராயரியற்றிய

கேரிசையாசிரியப்பா.

உலகம்பராவும் இலகுறப்புகழும்—பொன்னெடுங்குன்றத் தன்னுறைவிட
மாப்—பொருங்கயற்களித்த பெருத்திடுவழுதியர்—வான்பிரதாபம் போன்மென
ச்சேயொளி—நீட்டிம்பங்கயக் கூட்டமுத்தமாத—நிழுக்குமுதல்வனாய்ச் செழிக்

கும்புலி—வாழ்தரவளித்தவீ சேந்தையளந்த—வண்ணவர்புகழென மன்னிவைப்
பிற்கும்—பங்கயக்ஞாமூர் தங்கியகிடக்கொடு—பண்ணவர்களுலி கண்ணிவாழ்பு
லிக்கொம்—தானையாண யானைமந்தலின்—கன்னியோர்ப்பங்கன் பொன்னகூபி
கி—வல்லதாற்றுவரைக்கொல்லியும்பிறவும்—மன்னியபொறியு கொண்டறியாத—
மின்னெயிம்புரிசை மன்னியமுதான்—தவாதசாந்தத் தபோதனம்பிரியாத—தவாத
சாந்தத் தயபெருந்தலம்—மூர்த்தியடிகள் மும்மையாலாண்டருள்—சீர்த்திரசுந்த
செல்வத்திருநகர்—மெய்வருந்தவத்தினர் தெய்வக்கற்பினர்—மண்கையர்க்கரசியா
கொங்குவச்சினைபுர—தாரணிசின்ற சீரெடுமோதனார்—சைவம்வளர்த்தருள் சமட்
டிவீச்சாபுரம்—பொருப்பிற்பிறத்தவிருப்புடன் நவழந்து—நண்ணியதண்டமிழ்ப்பெ
ண்ணிளங்குழவிக்கு—மூன்றுசுக்கத் தேன்றுபாட்டி—யாரியமென்னும் பேரிளம்
பெண்ணுடல்—விளர்த்தாநாண வளர்த்தவெழிற்புரம்—முதிர்வளஞ்சான்ற மது
காமாநகரில்—தனதுருவெட்டா னிஞாநொழியாதும்—அங்கமுபாங்க மாகப்பொல்
குற—மண்பிசைந்துண்கணை தென்புனலுன்முடி—காந்துண்பசும்புண் கதிர்மூன்
அம்பிழியாப்—போந்துககொண்டோன புராதனப்புண்ணியன்—பழமுறைச்செ
ன்னியும் தொழுதற்கிரிதாள்—புருவருபொனுககொடி யொருவாழைபட்டந்த—செய்ய
கற்பக முய்யச்செய்த—திருவிளையாடலைத் திரிபுறத்தெரிக்கும்—மேன்மையாரால
வாய் மான்மியமொழிபயர்த்—திருநதமிழ்மொழியி லுருந்தமிழ்தென்னச்—சுத்த
சைவ சித்தார்த்தத்தலைவன்—முதபயிற்பொழியும் விததகனவிறகரும்—பரஞ்சோதி
யடிகள் பரஞ்சோதிமுனிவான்—வருத்தப்பாவால் விருத்தமின்றி—வினையாராட்
டிரு வினையாடற்புராண—மெயும்பெருங்காப்பியர் தனதிலவ்வினங்க—மன்னெ
யிம்புலியோர் சென்னிவிருகோடலின்—சிகாமணியெனவு மகாசவுரதரிய—மணிக்
தோர்க்கனித்தலி னதுவெயெனவு—திணர்த்தாக்காட்டின் நிரழ்மயக்கறுத்தலின்—
இமிழ்கடற்பிறந்த வமிழ்தேயெனவு—மகவிறுள்பீர்து மிகமகிழ்வுறுத்தலின்—கு
றைவின்றுகிறைந்து மறுவின்றுவிளக்கு—திவ்களேயெனவு துங்குறாற்புலவ—ர
ரிதிற்பன்னுள் பெரித பூபுது—புளையறவரைந்த வுளையெனுமுமிக்குறாங்—கரப்ப
புகழொளி மிரப்பிதாடன—யொன்றாய்ந்தச்சு மன்றவம்மா—வினக்கலின்களங்
கறு மிளங்கதிர்துளங்கும்—பரிறுயேயெனவு மொருதமிழ்மங்கைக்—சிலகமண்ணு
அத்தலிற் சிலகமேயெனவு—சரியையுந்நிகையு மரியயோகமும்—தழுவுபுரன்
முமாங் குழுவிலவாந்தலான்—சுவாகமநற்றாய் செழும்பாலெனவு—மவாவிப்புலவ
ரணைவரும்போற்ற—வரிதபததெள்ளிதி றைசெய்தனஞல்—பரவுகைலாச பரமப
ரைத்தனைசை—புரவாழ்ந்து துயாபெருமபுலவன்—கம்புள்ளிருப்பின் கம்பனாங்கா
னைக்—கும்பனருந்த கும்பன்முதையென—வெண்ணிலாக்காப்பிய னுண்ணுலப்ப
ல—புமிழ்ந்தனாகவிலுன் கமழ்ந்தபைக்குவனாயன்—* மீனாட்சியந்தனை மீனாட்சி
சுந்தரன்—நனபாலநுநதமிழன்பாணுந்நோன்—காமுகிழ்புகையார் கேழொளிம
திக்கு—மறுவருமபியதென வெறிகொடியிட்டம்—நா ளுந்துடைக்கு மாளிகையோ
ங்குந்—திரொபுரம்வாழ் கரிலாவளன்—செந்தமிழ்ப்பயனார் திருத்தொண்டர்பு
ராணமு—மந்தமிலின்ப மருளுதால்பிறவும்—சங்கச்செய்யுளும் பொங்குகாப்பிய
ங்களாம்—சிந்தாமணிமுத னைநாடூல்களும்—வகுக்கருகிறையு ரகப்பொருளுட
னே—தொல்காப்பியத்திற் கொல்காப்பொருளெனம்—வளஞ்சாணமீப்புக் திளம்பூர
ணமு—மாணவழகுசொன் சேனுவலையும—முச்சிமேற்கொடுததி நச்சினார்க்கினி
யமு—மிலக்கணக்கொத்த மிலக்கணவிளக்கச்—குருவளியுந் குத்திரவிருத்தியும்—
வீரகண்ணல் விருத்தியும்பிறவு—மடைந்தோர்க்கருந்ரு மரும்பெருங்குரவன்—மிடை

* மீனாட்சியந்தனை மீனராசியை ஆட்சியாகவுடைய தேவகுரு.

ந்தசேயிதழ் விரிந்தபங்கயச்—சேவடிபெயரது சென்னியித்கூட்டிய—பரவலன்சிவ
பிரான் பதாம்புயமுளன்வைச்—சுப்பராயன்பால்வாரும்—சுப்பராயப்பேர்த் தோ
ன்திலைம்பிரானே.

—❦—

சைவசித்தாந்தக்கருத்துகளுள் ஆலாலசுந்தரம்பிள்ளைமுன்னிலையாகக்

காஞ்சிபுரம் - ஸ்ரீ ஏகாம்பரசிவயோகியார் உபகரித்த

சைவசித்தாந்தக்கருத்துகளை.

சிறப்புப்பாயிரம்-௩-செய்யுளில் ஐம்புலன்வழியே என்பதமுதல் ஆதிமதற
ச்சிலம்படிகள் என்பதாகாறும், ௬-இல் சுத்தம் என்பதமுதல் தன்மைதான்நெரியு
மன்றே என்பதாகாறும், ஏ - இல் பிரமன்முதலிய என்பதமுதல் ஆவ்நாயகன் என்
பது காறும், ௧ - இல் எவ்வுயிர்க்கும் என்பதமுதல் நிருத்தநிலை என்பதாகா
றும், ௧௨ - இல் ஆன்மாக்கள் என்பதமுதல் மலர்ப்பசுததோயி என்பதாகாறும்,
௧௩-இல் பாசஞானங்களில் என்பதமுதல் உன்னுடனும் என்பதாகாறும், ௧௪ - இல்
ஆன்மாயினது என்பதமுதல் சொன்னேனதி என்பதாகாறும், ௧௫ - இல் எல்லாப்
பொருள்களும் என்பதமுதல் நீத்தபிரான் என்பதாகாறும், ௨௦ - இல் சிவஞான
சித்தியார் என்பதமுதல் கலந்தா என்பதாகாறும், ௨௧ - இல் ஏகமாதிரியை என்ப
தமுதல் இளைத்து என்பதாகாறும்,—திருநாட்டுப்படலத்தில் - ௧௪-இல் வேதங்கள்
என்பதமுதல் தெளிந்தது என்பதாகாறும்,—திருநகரப்படலத்தில் - ௩௦ - இல் திரு
வடிநிலை என்பதமுதல் உரியனாயிற்றல் என்பதாகாறும், ௪௨ - இல் ஆத்திகரா
வா என்பதமுதல் முடிவிலேயேயுஞ்செல்வர் என்பதாகாறும், ௮௫ - இல் பிறந்தவ்
கையவல்லவாதம் என்பதமுதல் தனதுதிறத்தல் என்பதாகாறும், ௮௬ - இல் மறை
முடிவு என்பதமுதல் மாதவர் என்பதாகாறும், ௯௦ - இல் பலபடவுணர்த்தகு என்ப
தமுதல் சொல்வரோவற்று என்பதாகாறும், ௯௧ - இல் உபபிடதங்களை என்பதமு
தல் நடுநிலைப்பொருள் என்பதாகாறும், ௯௦௭ - இல் ஞானவேள்வி என்பதமுதல்சில
ர் என்பதாகாறும்,—திருக்கைலாயப்புகழ்ச்சியில் - ௧ - இல் அவிர்சை என்பதமுதல்
வேதச்சிரங்கடந்தவன் என்பதாகாறும்,—திருத்தவிசேடத்தில் - ௩ - இல் சிவதத்து
வம் என்பதமுதல் உருவங்கொண்டு என்பதாகாறும்;—இரதிரன்பழிந்தபடலத்தி
ல் - ௩௫ - இல் தேகேதஸநியம் என்பதமுதல் இரதிரான என்பதாகாறும், ௭௮-இல்
சிவம் என்பதமுதல் சருவாயி என்பதாகாறும், ௮௮-இல் திருவருளே என்பதமுத
ல் பிரிந்தாய் என்பதாகாறும், ௯௦ - இல் ஆகமவிதிமுதல் அடிகள் என்பதாகாறும்;—
திருநகரங்கண்டபடலத்தில் - ௧௭ - இல் ஆன்மாக்கள் என்பதமுதல் காட்டுவாரன்
பதாகாறும்;—தடாசலைப்பிராட்டியார் திருவவதாரப்படலத்தில் - ௨௨ - இல் உரு
வும் என்பதமுதல் முதல்வி என்பதாகாறும்;—திருமணப்படலத்தில் - ௪௫ - இல் ச
த்தனாயுள்ள என்பதமுதல் வந்தனம் என்பதாகாறும், ௯௦ - இல் நால்வகை என்பத
முதல் புரிசுவார் என்பதாகாறும், ௧௧௪ - இல் திருவருட்கண்ணால் என்பதமுதல் பு
ராணன்வாதான் என்பதாகாறும், ௧௪௬ - இல் பொருட்பிரபஞ்சம் என்பதமுதல்
பொன்மை என்பதாகாறும், ௧௫௪ - இல் அத்தொடரில் என்பதமுதல் வீளக்கவல்ல
என்பதாகாறும்;—எழுகடல்லைத்தபடலத்தில் - ௭ - இல் ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷம் என்பத
முதல் வரைப்படுத்திக்கூறும் என்பதாகாறும், ௧௫ - இல் பிருதிவிக்குரியபொன்னிற
ம் என்பதமுதல் புகுகிறமும் என்பதாகாறும்;—உக்கிரகுமாரபாண்டியரது திருவ
வதாரப்படலத்தில் - ௫ - இல் ஆன்மாக்களது என்பதமுதல் அரியதென்பார் என்ப
தாகாறும் என வுணர்க.

உ
கணபதிதானை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

—306—

திருவிளையாடற்புராணம்

மூலமும் உரையும்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

சுத்தியாயச்சிவமாகித்தனிப்பர
முத்தியானமுதலேதுதிசெயச்
சுத்தியாகியசொற்பொருணல்சுவ
சித்தியானைதன்செய்யபொற்பாதேம்.

(விதன்பொருள்.)

சித்திபாணைதன் செய்ய பெரன்பாரம் - சித்திவிநாயகக்கடவுளுடைய செய்
ந்த பொனபோலும் அரியதிருவடிகள், சுத்தியாய் நிவம ஆகி தனி பாமுத்தி ஆன
முதலே துதிசெய - சுத்தியுமாகிச்சிவமுமாகி ஒப்பில்லாத பாமுத்தியும் ஆகிநின்ற பா
சிவத்தை வாழ்ந்த, சுத்தி ஆகிய சொல் பொருள் நல்குவ - குற்றமற்ற சொல்லையும்
பெரிஞனையும் அருளாநிற்கும்.

இஃதஹம் தூலக்கூறப்படும் பெரனை யொருவாறு தொகுத்துக் கூறுதல்
சிறப்புப்பாயிரத்திற்கு இலக்கணமாதலால் சுத்தியாயெனவே அறுபத்துநான்குசத்
திபீடங்களுள் முதற்பீடமாய் உலகமாம்புருடன துவாதசாந்தத்தலமாய்நின்ற திரு
வாலவாயில் அப்பராசத்தி விசுவாநிகருத் தான தந்தருளியவரத்தால் மலயத்துவ
சபாண்டியன்வேளையிற றேன்றிப் பண்டுபோலச் சிவபெருமானினின்று நீங்காது
அரசுபுரிநது திக்குவிசயங்கொண்டி அப்பெருமானைத் திருமணம்புணர்ந்து தன்னர்
சுதந்து அவனினின்றும் பிரியாது தாகாமையமாக நிறகுந் தலைமையும், சிவமாய்
எனவே ஆன்மாக்களுக்கு மலபாசம் வருவித்தது “நிலவுமருவுருவின்றி” நின்ற
முதலாகிய நீட்களசிவம் தன்னினின்றும்பிரிவாத அச்சத்தியைத் தான்விதித்தலிதி
நிலைபெறத் திருமணம்புணர்ந்து உக்கிரகுமாரபாண்டியனாத் தந்தருளி வழியழித்
திருவிளையாடல்களைப் புரிந்தருளுதற்குச் சகலீகரித்தநின்ற அருட்டன்மையும், பர
முத்தியெனவே தமது திருவிளையாடல்களைக் கேட்டும் சித்தித்தம் வழிபடுவோர்க்
குப் பாமுத்தித்தருளும் இஃதூற்பயனும் குறிப்பாய்த் தோன்ற நின்றன.

இதஹக்கூறப்படும் ஆய், ஆகி, ஆன என்னும் மூன்றெச்சங்களால் தன்னினி
ன்று அநாதியேநீங்கின ஆன்மாக்களின் பாசத்தொடக்கினை யறுத்துத் திருவடிகிற்
கூட்டுகைக்குச் சகளமாய் நின்ற இறைவனது குணங்களை யுணர்த்திற்றென்று கொ
ள்ளலும் ஒன்றி. அது வருமாறு “இன்னதன்மையனென்ற நறியொருவெம்மாலை”
என்றபடி நின்ற முதலாகிய நீட்களசிவம் அளவின்றிப்பூர்த்த பிரபஞ்சம் சிறுபு.

டியாதற்பொருட்டுத் தன்னினின்று நீங்கிய ஆன்மாக்களைய அருந்தத்துவியாய்நின்ற லால் முடிவிலாற்றலுடைமையும், அங்ஙனம் சகளிகரிப்பினும் விசாரமின்றித் தானொருமுதலாய்ப் பாகம்வருததிய அவ்வான்மாக்களுக்கு அளவிலின்புத்தருதற்பொருட்டுச் சிவமாய்நின்றலால் சுதந்திரம் எனப்படுந் தன்வயத்தனதலும், அநாதிபோதம் அநாதிமுத்தத்தன்மை யெனப்படும் இயல்பாகவே பாசங்களினிங்குதலும், விசுத்த தேகமெனப்படுந் தாயவுடம்பினனதலும், அப்பக்குவர்களுக்கு ஞானஞ்சரியன யெழுந்தருளி யவரவர்நிலைமைக்கேற்பத் திருநோக்கமுதலிய அறுவகைத் தீகைப்புரிந்து உலகாயதன் முதல் பாடாணவாதியீராயுள்ளோர் வரையறுத்துக்கூறும் பத்தருத்திகளும் பழிசேர்முத்திகளெனவுணர்த்தி, அவற்றைக்களைந்து திருவடிமுத்திசுத்தலால் அஃதத் சத்தியெனப்படுந் பேருருடைமையும் பூர்த்தியெனப்படும் வரம்பிலின்பமுடைமையும் கூறப்பட்டவெனவுணர்க. இங்ஙனஞ் சத்தியஞ் சிவமுமாயுள்ள முதலைத் துதித்தற்கு அவாவடிவாய்நின்ற சொல்லும் மெய்யும் வேண்டும் என்பார் சுத்தியாகிய சொற்பொருள் எனவும், அவற்றை யிடைபூரின்றித் தொடுத்த முடித்துப் பயன்பெறதற்கு ஓர் முதல் வேண்மெ எனபார் சுத்தியானைத் செய்யபொற்பாதம் எனவுஞ்சு நிறர்.

முதற்பீடம் என்றது “சத்திபீடமூலிருபத்தான்கவற்றின் முதற்பீடம்- மாட்மோங்கிய மதுராயாம்” எனவும், உலகமாம் புருடனது துவாதசார்த்ததலம் என்றது “உலகமெல்லாமுருவமாம் புருடற்குள்ளாம் - இன்னதாந்துவாதசார்த்தமென்” நிறையருளிச்செய்ய” எனவும், பண்டுபோலச் சிவபெருமானினின்று நீங்காது என்றது “என்றுதொட்கநீதிநாசியின்மேறசயர் குறித்தெழுந்தபோந்த லையாமும் - அன்றுதொட்கநாமதுறாவிட் டுளைவிடாததிதவந்தனம்” எனவும் இங்ஙுலிற் பின்னர் வருதலாலும், தன்னினின்று அநாதியே நீங்கி ஆன்மாக்கள் என்றது “நீக்கிமுன்னெனைத்தன்னொடு நிலாவகைகுரம்பையிற்புகப்படுத்து” என்ற திருவாசகத்தாலும், அருந்தத்துவியாய் நின்றல் என்றது “பொன்மைநிலாதிவண்ணம்பொருந்திடப்பளிங்கவற்றின்- தன்மையாய்நிறமுமாபோந்தத்திதன்பேதமெல்லா - நின்மலன்றருணயுத்தோன்றி” எனவும் விசாரமினதி, என்றது “நிலைமையொன்றையெய்நிப்பன்” எனவும் வரம் சிவஞானசித்தியாராலும், தானொருமுதலாய் என்றது “அண்ணலொனுமதுயேயுனதி - நிறையொடர்முதலுதனதி நின்றிடாசி மலனாகும் - இறையவன்முதல்” என்ற சிவப்பிரகாசத்தாலும், அவரவர்நிலைமைக்கேற்ப என்றது “எவ்வுலகத்துமாததி யேதுகொண்டுகரியடரும் - அவ்வுலகத்துமேனியதுகொண்டுகமருயின” என்ற பூசாகரணத்தாலும், அறுவகைத் தீகைப்பு என்றது “திருநோக்கூற்றிரிசுத்தாற திகழும்வாக்கால் - பாவனையால்மிகுதாலா லியோகப்பண்பால்” எனவும், உலகாயதன் முதல் பாடாணவாதியீராயுள்ளோர் வரையறுத்துக்கூறும் பத்துமுத்திகளும் பழிசோமுத்திகள் என்றது “அரிவையரின் புதுமுத்திகந்தனைமதுமுத்தித்திருணமுடங்குமுத்தி - விரியுண்ணெகெழுத்திம் மெய்போமுத்திவிக்கிரகநித்தமுத்திவிவேகமுத்தி - பரவுமுயிர்கெழுத்தித்திமுத்தி பாடாணமுத்தியிவைப்பிசோமுத்தி” எனவும், திருவடிமுத்தி என்றது “கிரிமலமுமகலவுயிராருள்சேர்முத்திதிசுமுத்தி” எனவும் வரும் ஷி சிவப்பிரகாசத்தாலும், அவர்வடிவாய்நின்ற சொல்லும் பொருளும் என்றது “எண்ணியகழந்தனனோ சொல்வடிவாய்நின்றிடம்பிரியாலிமையப்பாவை - தனனையுஞ்சொற்பொருளானவுண்ணியுமெயிகழந்தனன்” என இங்ஙுலிற் பின்னர் வருதலாலும், இடைபூரின்றித்தொடுத்த முடித்துப் பயன்பெறதற்கு என்றது அடியில்வரும் “முாரரி” என்பதனாலு முறையே யுணர்க.

சிறப்புப்பாயிரம்.

ஓர் கருமஞ்செய்வோர் அது இடைபூநின்றி முடிதற்பொருட்டு முன்னர்
விராயக்கடவுளைத் ததிசெய்வது முறைபாதலாஸ் இந்நூலாசிரியரும் தாம் எடுத்தி
னவ் இடைபூநின்றி இனிது முடிதற்பொருட்டு விராயக்கடவுளைத் ததிசெய்தார்.

விராயகபுராணம் - திருவவதாரப்படலம்.

“முராரியாதிய தேவர்களமுதலது முழுதல்கினிதுள்ளோ
விராவியாதொரு காரியமாயினும் வினாகுறசெய்வெனறே
பராவியுன்னருச ஓனைசெய்வோர் மனததுபான்மைதநருளுன்ன
பிராதுசெய்பவா காரியமுறுசெய் திடுதிடுமென்றிவைசொல்லவான்.”

எனறதனாலுணர்க் திருமால் முதலியோர் தனப நீககுதற்பொருட்டுக் கசமுகாச
ரனைக்கொல்லக்கொண்டருளிய மாறுபட்ட திருவுருவங்களினுந் திருமுகஞ் சிறந
தாதலின சித்தியானையெனறா.

திருமூர்த்தமுதலியோர்அருத துன்பமவிடீந்தானென்றது.

மேற்படி புராணம்-கசமுகனுபாதிதிபடலம்.

“வானநாட்டுறை புமபரால் மன்னுமானிடரால்
தானவாகுலக தவாகளால் மறுமளேர தமமால்
கானகத்து விலங்கினால் சருதயி றிறந்தே
யினமுறிடா வனையுமெற ிநகரு ளெனருண்.”

எனறதனாலும், மாறுபட்ட திருவுருவங்களென்றது “மணிகொண்டகோடொரும
ருறருண்மையாலானமை வடிவெனறுமலிதி னுமையோர், மருங்குண்மையாறபெ
ணமை வடிவெனறுமலிதுழை மாரியதிருக்காடர் பால், அணிகொண்டவுயரங்கிலையு
தெனறுமலி றினைபென்று மாரக குவங்கித்தலரிதாம்” ஐயக்கரச்சிறுதரத்தின, எனற
தனாலும் உணர்க.

பாதம் அஃறிணை இயற்பெபராதலால் தபொதுமைநீங்க நலகுவ என
அஃறிணைப்பனமை முடிபுதநதார இசெய்யுள் பாடாணேணியுள் கடவுள் வாழ்
தது எனலும் துறை தொலகாப்பியம். பொருளதிகாரம் புறத்திணையியலில் “அம
ராகளமுடியும் அறுவகையாறம் - புனாச்சாகாமம் புல்லியபாநகினும் ஒன்றைபகு
தியி டுென்றுமென்ப” என்பதனால் உணர்க.

வாழ்த்து.

அறசோடியாசிரியவிரகதம்

மல குகவேதவேளவிவழங்குசாரநதுவானீம்
பலகுவளராகடுங் துமபாவுகவறங்குளிர்பம்
நலகுதடியிராகடகெல்லாநானமறைசசைவமோங்கிப்
புலகுகவுலகமெல்லாமபுரலலளசெய்கோலவழகம்.

(இ-எ) வேதவேளவி மலகுக - வேதலிதிவழுவாமல் செய்யும் யாகங்கள்
குறைவில்லாமல் நிரம்புக, வானம் சுரந்த வழங்குக - (அவற்றால்)மேகங்களுக்கொ
ண்டு காலததப்பாமல் மறைபொழிக, எவரும் வளங்கள் பல்குக - (நீரருமையால்)
உலகமெங்கும் பலவளங்களும் பெருகுக, அறங்கள் பாவுக - (அவ்வளங்களால்)
தருமங்கள் விருத்தியுடைக, உயிராகடு எல்லாம் இன்பம் நல்குக - (அத்தருமங்க
ளால்) எல்லாவுயிரகளுக்கும் இன்பமுண்டாகுக, நானமறைச் சைவமோங்கி உல
கம் எல்லாம் புலகுக - (இப்பேற்றால்) நான்குவேதங்களின் சமபந்தந்தையுடைய

திருவிளையாடற்புராணம்

சைவசமயமானது மற்றைச் சமயங்களுக்கும் அச்சமயங்கள்னுக்கும் மேற்பட்டுக் கீர்லாவுகைகளிலும் நிலைபெறிக, புரவலன் செங்கோல் வாழ்க - (இவை மரபுப் டாமல் நடத்தவல்ல) அரசனது செங்கோல் நீழிவாழ்க.

ஆளுடையபிள்ளையார்புராணத்தில், “வேள்விதப்பயன் கீழ்புணர்வீது” என்னும் உண்மைத்திருவாக்கால் வேள்வியை முதற்கண்வைத்தும், இவ்வுக்கூறுக்காரணத்தால், ஒன்றற்கொன்று காரியகாரணங்களாகவரினும் அரசன்செங்கோல் வழு வாதிருக்குமாயின் இவையும் வழுவாவென்பததோன்றப் புரவலன் செங்கோல்வாழ்க என்பதை யிறுதிக்கண்வைத்துக்கூறினார். வேதம்-உடலும், சைவாகமம்-உயிரு மாதலால், நான்மறைச்சைவமென்றார். சிவப்பிரகாசம். “வேதாதேத்தெனிவாஞ் சைவசித்தார்த்தம்” என்பதுகுணாக. வேதமும் சைவமுமெனப்பொருள்கொள்ளின்-நான்மறைசைவமெனப் பாடிகொள்க. ஆளுடையபிள்ளையார் புராணம், “வேதநெறிதழைத்தோங்க மிருசைவததனைவினங்க” என்றதனாருணர்ச்சி லெதொல்கூப்பியம். “அறுவகையாலும்” என்றதனால் வேள்விமுடிததற்குக் காரணம் - பஞ்சகவ்விய மாதலால் ஆணிகாயையும், முகப்போரா அநதணரும் முனிவோருமாதலால் முனிவோரையும் அந்தணையும், வானமென்றமையால் மழையையும், புரவலன் என்றமையால் முடியுடைவேந்தனையும், செங்கோல் என்றமையால் நிலைபெறுதற்குத் தானமாகிய வுலகினையும், வாழ்த்தியதெனக்கொண்டு பாடாண்டினையுள் அடக்குக “கடவுளும் முனிவரும் பசுவும் பார்ப்பாரும் அரசரும் மறையும் நடுமென்ப” என்னுஞ்சுத்திரததால், சைவம் என்றமையால் கடவுளையும் மறை யென்றதனால் நான்மறையையும் உடன என்னினார்.

இவை யொன்றற்கொன்று காரணமாய் நிறுதலால் காரணமாவேயணி. (க)

நூற்பயன்.

எண்ணெய்யாசிரியவிறுத்தம்.

திங்களணிதிருவாலவாயெம்மண்ண நிருவிளையாட்டிவையன்புசெய்துகேட்போர், சங்கமிதிபுதுமநிஞ்சசெல்வமோங்கித் தகைமைதருமகப்பெறுவார்பகையைவெல்வா, மங்கலநன்மணம்பெறுவார்புணர்வாநெய்தார்-வாழ்நாளுநனிபெறுவார் வாளுடையதிப், புங்கவராயங்குள்ள போகமுழங்கிப் புண்ணியராய்ச்சிவனடிக்கீழ்நண்ணிவாழ்வார்.

(இ-ள்.) திங்கள் அணி திருவாலவாய் எம்மண்ணல் திருவிளையாட்டு - (இந்நூல்) சந்திரனையணிந்து திருவாலவாயில் எழுந்தருளிய எழுது இறைவனாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள் செய்தருளிய திருவிளையாடல், இவை அன்புசெய்து கேட்போர்-இந்நூலுட்கூறிய திருவிளையாடல்களை அன்போடு வழிபட்டுக் கேட்பவர், சங்கமிதிபுதுமநிதி செல்வமோங்கித் தகைமைதரு மகப்பெறுவர் பகையைவெல்வர் - சங்கமிதிபுதுமநிதியைப்போலும் செல்வததால் மிக்ருயர்ந்த நல்லொழுக்கமுடைய புத்திரர்களுக்கும் பெறுவார்கள் பகையையும் வெல்வார்கள், மங்கலம் நன் மணம் பெறுவார்பினிவந்த எய்தார் வாழ்நாளும் நனிபெறுவர் - மங்களகரமாகிய நல்ல விவாகங்களையும் பெறுவர் நோயும்வந்தடையப்பெறார் நீடித்த ஆயுளையும் மிகப்பெறுவார்கள் (இவ்வாறு இம்மைப்பயன்களைநுகர்ந்து) வாளுடி எய்தி புங்கவராய் அங்குள்ள போகமுழங்கி புண்ணியராய் சிவன் அடிக்கீழ் நண்ணிவாழ்வார் - (அதன்மேல்) விண்ணுலகிற்சென்று தேவர்களாயங்குள்ள போகநிகளைநுகர்ந்து சிவபுண்ணியங்களை யுடையவர்களாய்ச் சிவபெருமானுடைய திருவடிநீழிலும் அழியாதவாழாநிற்பார்.

சிதம்புப்பாவிரம்.

ஆன்மாக்கள் விரும்பினவற்றை விரும்பினபடியே தந்தருளுஞ் சோமசுந்தர சக்கடவுள் தமது திருவருளால் எழுத்தருளிய திருவிளையாடலுக்கேட்போர் இம்மை மறுமைப்பவர்களைக் குறைவின்றி னுகர்வாரென்பார், சங்கநிதி பதமநிதிச் செல்வ மோவென புங்கவராயங்குள்ளபோதமுமி - எனவும், அவைமுடிந்தபின் உச்சிவபு ண்ணியு மி குதியால் சிவனது திருவடியை அடைவாரென்பார் - சிவனடிச்சேழ் என் னிவரழ்வார் - எனவுக்கூறினார்.

1 திருவிளையாட்டு - இப்பெயர்தன்னை யுணர்த்துதற்குத் தானமாகிய தூல்மே னிற்றலால்-தானியாகுபெயர், பகைமுதலியவற்றினிறுதியில் வீழிவதுதழீஇய எச்சவு ம்மைகள் தொகுத்தல், சங்கநிதி பதமநிதி ருபொருளடையசெல்வங்கள், அந்நிதிகள் சங்கவடிவாகவும் தாமனாவடிவாகவும் உள்ளன. செல்வம் மிக்கோவ்கு உயர்திணை யோடு தொடர்த்த அஃறிணை உயர்திணை முடிபெற்றுப்பெறுவர் என்னும் வினைமு ற்தின் முடிபெறுவோடு முடிபுதது. வந்து செயவெனெச்சத்திரிபு.

இங்கனணி பென்னும விசேஷணம், கேட்போர் குறைவின்றிறீர்க்கி இம் மையிற் பெருஞ்செல்வராய் மறுமையினும் அழியாவின்பத்தை நுகர்வாரென்னுங் கருத்தை யுட்கொண்டிருந்தலால் கருதுடையடையணி. "

சந்திரன் தக்கன சாபத்தால் சோடசகலேகளுள் பதினெந்துகலையிழந்து ஒருகலையையும் இழப்பதன்முன் சரணடையச் சிவபிரானார் கருணைகூர்ந்து அத்தக் கன்சீபர்த்தொடராமல் அயவொருகலையுங் தமது திருமுடியிலணிந்து கலையளரு ம்படி அனுககிரகருசெய்தாரென்பது நூல்வரலாறு.

கதபுராணம் - தக்ஷணாண்டம், சந்திரசாபப்படலம் விருத்தீதம்.

"தீரகணவந்தியே நிகடனினிடை
ஆரதிநிலைநிலை யங்கையிறகொளா
வாரதிநிலைநிலை யங்கையிறகொளா
சாரதிநிலைநிலை யங்கையிறகொளா"

(உ)

கடவுள் வணக்கம்.

சிவபெருமான்.

அவதீரடி பாசிரியவிரும்பும்.

வென்றுளே புலன்சேனாநகராமையுணருள்ளந்தோறுஞ் சென்றுளேயமுதமுதநுநுதிருவருள் போற்றியேற்றுக் குன்றுளேயிருநதுகாட்சிகொடுத்தருள்கோலம்போற்றி மன்றுளேமாதிரியாமதை சிலம்புகளபோற்றி.

(இ-ள்.) உள்ளே புலன வென்று களைந்தார் மெய் உணர் உள்ளந்தோறும் சென்று உள்ளே அமுதம் ஊறறம் திரு அருட்போற்றி - உட்புலன்கள் ஐந்தையும் வென்று களைந்தவர்களுடைய உண்மைநடையுணர்ந்த இதயங்கள்தோறுஞ்சென்று அவர்கள் அறிவினுள்ளோ பேரின்பமாவிய அமிர்த்தத்தைப் பொழிந்திற்ற திருவரு ளுக்குவந்தனம், குன்று ஏறு உள்ளே இருந்து காட்சி கொடுத்தருள் கோலம்போ ற்றி - வெள்ளிமலைபோலும் இடபத்தினகண் ஆரோகணித்துத் தரிசனங்கொடுத்த ருளும் திருவருட்கோலத்துக்கு வந்தனம், மன்று உள்ளே மாறி ஐயும் மறைச்சி லம்பு அடிகள் போற்றி - வெள்ளியம்பலத்தின்னகண் கான்மாதிரியாகியருளும் வேத ன்களாகிய சிலம்புகளணிந்த திருவடிகளுக்கு வந்தனம்.

ஐம்புலன்வழியேசென்று அழிதன்மாலையவாம் விடயங்களை மெய்யென்று கருதாது அவற்றைப் பொய்யென்று களைந்து அவையிற்றோடுகூட்டி யழிவிப்பானு கிய சிவனே மெய்யென்றுள்ளும் விஞ்ஞானகலாகரு உள்ளந்தோறும் அழிவுக்கற் வாய் நிறைந்த நின்ற ஒருமலமுமகற்றிச் சிவானந்தத்தேனை பூற்றுதல் இறைவன ஁செயலாதலால், உள்ளே யமுதமுறாநதிருவருளபோற்றி எனவும், பிரணயபாகவ ருக்கு மாணமு சதாப்பசு களாகண்ட திரிநேதிரவகளுேடு இடபாருடையத் தன்னிபற்கைவடிவே குருவடிவாகக்காட்டி இரூமலமுமகற்றிக் காட்சித்தருளுதல் அவனது திருக்கோலமாதலால் ஏறாதுக் குன்றுளேயிருந்து காட்சிகொடுத்தருள் றோலம்போற்றி எனவும், அவிசைவயத்தராகிய சகலராயுன் ன் ஆன்மகோடி களுக்கு ஸ்ரீபஞ்சாககர திருநடனத்தால் தீரிபதாத்தருளந்ததை விளக்கி மும்மல முகடீர்த்துத் திருவடிசூட்டியாருந் அவனதுமுறையாதலால் ஆடுமறைச்சிலம்படி கள்போற்றி யெனவுக்கறினா.

தனது திருநடனத்தால் பகருவம்வாய்ந்த சகலரை ஞானசிரியத் திருக்கோ லங்கொண்டாண்டருளவோன் அவனாதல் “ இறைவன் னடியவடிவவரோடும், பொலிதருபுலியூப ஁புக்கினிதருளினன், ஒலிதருகலிலே யுபாதிமேடுனே ” எனவ ருந் திருவண்டப்பகுதியிலும், பூவகையோராகும் அருளுமுறைமை “ என்னெறிவிஞ் ஞானகலா நாடுமலமானினையும், அநிலையேயுண்ணின் தமுததருளிப-பின் னன் பு, மேவாவிளபுத்ம் பிரணையகலருக்குத் தேவாயமலகன்மர் தோத்தருளிப்-பூவிலே யந், தன்னினதுநீங்காச் சகலாகவாபோல, முன்னினதுமு மலநந்தித் தாட்கொ ள்கை - அன்னவனுக், காதிருனமாதலிலு லாபிநிருத்தொழிலுரு, சோதிமணிமி ட்டுந்துச் சுந்தரமும் - பாதுயாம, பச்சையிடமும் பவளத்திருச்சடைமேல், வைச்ச டிபு மதிக்கொழுந்தம் - அச்சமுற, ஆம்மரவு மழகாதிரு முடிமேல், நீடுருவவன் னி நெடுகண்ணை - கேடிலயங், கூட்டுத்தமருகமுங் கோலவெரிபகலும், பூட்டா வகச்சும புலியத்தரு - வீட்டின்ப, வெள்ளத்தமுததி வீடுதராளினுமடியார, உள னத்திலும்பிரியா வெண்சிலம்புந் - களவின், வெணுபிறப்பறுக்கச் சாத்தியவீ ரகமுலும், ஒன்றுமுருத்தோன்றும் லுள்ளடக்கி - எனதும், இறவாதவின்பத் தெ மையிருத்தவேண்டிப், பிறவாமுதலவன் பிறந்து ” எனவரும் போற்றிப்பட்டுஞ் டையிலுந் காண்க

(ஈ.)

சிவசுத்தி.

வேறு

சுரும்புமுரலகடிமலாபபூங்குழல்போற்றியுத்த ரியத்தொடித்தோளபோற்றி கரும்புருவச்சிலைபோற்றிகவுணியபக்துபாலசுரந்தகலசம்போற்றி யிரும்புமனவருழைத்தெனையெடுகதாண்டவங்கயறகணைம்பிராட்டி யரும்புமிளநகைபோற்றியாரணநாபுரஞ்சிலம்புமடிகளபோற்றி.

(இ-ள்) இரூமபுமனம் குழைத்து என்னை எடுத்த ஆண்ட அங்கயறகண் எம் பிராட்டி - இரூமபையொத்த வலியமனத்தை இளகச்செய்து (ஆணவத்தில் அழுந் திக்குடந்த) என்னையெடுத்து அடிமைகொண்டருளிய மீனாக்ஷியமமையாராகிய எம் து பிராட்டியாருடைய, சுரும்புமுரல கடிமலா பூங்குழல்போற்றி - வண்டுகள் தேனுண்டிசைபாடும் வாசனையையுடைய மலகாயணிந்த பொலிவினையுடைய கூந்த லுக்குவந்தனம், உத்தரியம் தொடி தோளபோற்றி - உத்தரியத்தையும் தொடியை யும் அணிந்த திருத்தோள்களுக்கு வந்தனம், சிலை கரும்புருவம் போற்றி - வில் போலும் வளைந்த கரியதிருப்புருவங்களுக்கு வந்தனம், கவுணியாக்கு பால்சுரந்த

சிறப்புப்பாயிரம்.

கலைசம்போற்றி - கவுணியகோத்திரத்தில் தோன்றிய ஆனந்தையிஷ்வரியாருக்குத் திருஞானப்பால் காந்தரூபிய பொற்கலசம்போற்ற திருத்தனங்களுக்குவந்தனம்; அரும்பு இளகைகோற்றி - தோன்றுத் திருப்புன்னகைக்குவந்தனம்; ஆரண் டாபுரம் சிலம்பும் அடிகல்போற்றி - வேதமாதிய சிலம்புகள் ஒலிக்கின்ற திருவடி களுக்கு வந்தனம்.

கேசாதி திருவடிதானம் வணக்கம் கூறினார் ஆன்மாக்கள் உய்யும்பொரு டுப் புறச்சமயங்களொழியவும், சைவசமயம் ஒக்கவும் திருஞானப்பாதுட்டின மையாலும், ஆன்மாக்களின் பிறவிவெப்பொழியப் பேரின்பரிழல் தருதலாலும், வீணையடிப்புக்கு அடைகொடுத்தபோலத் திருத்தனத்தக்கும் திருவடிக்கும் அடைகொட்டாது, செம்பிற களிம்புபோல ஆன்மாவககளினின்று நீங்காது அவற்றி னிச்சாளுன்கிரியைகளை மறைத்தகிறதும் ஆணவமலத்தைப் பாகம்வருத்தித் தொருட்டித் தீரோதானசத்தியாய்நின்ற பாகமவருத்திச் சிவபெருமான் திருவடி கூடத் திருநோக்களித்தலால் கயற்கண்ணுக்கு என்னையெடுத்தாண்ட என வீணைய டைபோலாத அடைகொடுத்துக்கூறினார். “பாகமாம்பவகைநின்றுதிரோதானசத்திப ண்ணுதலான்மலமொழும்பகர்வரதுபரிந்து, காராமாத்மதியம்பொதிசுடையானடி கண்ணுகுவவகைகருணையிகையக் குந்தானே” எனவருஞ்சிவப்பிரகாசத்தால் உணர்க.

போற்றிதொழிற்பெயர். போற்றிய என்னும் வியற்கோள்வீணமுற்று ஈறு கெட்டுப் போற்றி எனநின்று அளகபாாமுதலியவற்றை வந்திக்கின்றேன எனக் கொள்ளலும் ஒன்று.

(ச)

பரசிவம்.

க ல ி லி லை த் து ன றை.

பூவண்ணம்பூகின்மணம்போலமெய்போதகவிற்ப
மாவண்ணமெய்கொண்டவன் தன்வலியாணைதாங்கி
மூவண்ணைன் சநிதிமுத்தொழில்செய்யவாளா
மேவண்ணலன் னுன்வியோயாட்டின்வீணையவெல்வாம்.

(இ-ள்.) பூவண்ணம் பூவின்மணம்போல - பூவினிறமும் பூவின்வாசமும் அபேதமாய் கிறதல்போல, மெய் போதம் இன்பம் மெய் ஆவண்ணல்கொண்டவன் தன்வலி ஆணைதாங்கி - உண்மையறிவானதற்களே திருமேனியாகும்வண்ணங் கொண்டருளிய சிவபிரான், தனது சூழியன் (பிறங்களை) மேற்கொண்டு, மூவ ண்ணல் தன் சநிதி முத்தொழில் செய்ய - பிரமன் தீருமால் உருத்திரராகிய திரிமூர்த்திகளும் தன் சநிதியில் படிப்புக் கூப்பிட்டுச் சங்கரரம் எனனு மூன்றுதொழில்களையும் செய்யாரிந்த, வாளாமேவு அண்ணல அன்னான் வீணயாட்டின் வீணைய வெல்வாம் - அசைவற்றிருக்குங்கடவுள், அக்கடவுளுடைய திருவிளையாடல் களால் விடாதுதொடருங் கருமமலத்தைக்களைவாம்.

பூவினிறமும் பூவின்மணமும் பூவையன்றி வேறின்மைபோல் உண்மையறிவானந்தமே சிவபெருமான் திருமேனியன்றி வேறில்லை என்பார் - மெய் போதவிற்பமாவண்ண மெய்கொண்டவன் எனவும், ஆன்மாக்களி னிருவினைக் கிடாகப் பிரமன்முதலியமூவரும் படைப்புத் திதி சங்கரமென்று முத்தொழிலுந் தன் சநிதிராத்திராயிற்செய்ய நிலவுவோன் என்பார். தன்வலியாணைதாங்கிச் சநிதி முத்தொழிலைசெய்ய எனவும், ஆனமதத்துவமுதலிய தத்துவங்களையும் அத்தத்து வகத்தாக்களையும் கடந்துநின்ற பரசிவம் என்பார், வாளாமேவண்ணல் எனவும்,

அளித்ததனுப்பித்த அப்பாசுவதன்த அலந்திருவிளையாடலாற் சித்திதனாகக்கேட்டு
ஞ் சித்தித்ததன் கருமமனத்தைக் கணவாம் என்பார். அன்னுவிளையாட்டின் விளை
யைவெவ்வுவாம் எனவுக்கூறினார். வலி ஆணை ஒருபொருட்கிளவினர்.

வேற்றுமைப்பொருள்தோன்றப் பூவின் என விரித்திருத்தலுணராத பூவும்
நிறமும் மணமும்போல மெய்யும் போதமும் இன்பமும் திருமேனிபாருக்குவண்ண
வகைகொண்டவன் எனப்பொருள்கொள்வாரும் உளர். அங்கனங்கொள்ளில் மெய்
போதம் இன்பமாகிய இவற்றிற்குத் திருமேனி, ஓரமுதலாகப் பொருளிற்குவந்தாற்
போலப் பூவண்ணம் மணம் ஆகிய இவற்றிற்கும் ஓரமுதல்வேண்டும் அவ்வாறு உவ
மைக்கின்மையென்னுங்குற்றமும், பூவண்ணம் மணம் என்றமையாத பூவின்
எனல் மிகைபடக்கூறலென்னுங்குற்றமும் போதமும் எனவுணர்க.

வாளா என்னும் இடைச்சொல்-சுமாவென்னும் பொருண்மேனின்றது, ப
டிப்போராயுந் கேட்போராயுந் தன்னொடுபடுததிக்கூறுதலால் வெலதாரம் உளப்
பாட்டுத தன்மைப்பனமை வினைமுற்று, சந்திதி தனசத்திசுத்தற்குபம். (இ)

பெறு

அண்டங்களெல்லாமனுவாகவனுக்களெல்லா
மண்டங்களாகப்பெரிதாய்சசிறிதாயினு
மண்டங்களுள்ளும்புறம்புங்கரியாயினு
மண்டங்களின்ருமீனயென்பரறிந்தவல்லோர்.

(இ-ள்.) எல்லாம் அண்டங்கள் அனுவாக பெரிதாயினும் - (தன்னளவை
நோக்குமிடத்து) எல்லா அண்டங்களும் அனுவாகவாய் நிற்கப்பெரிதானவனும், அ
னுவர்கள் எல்லாம் அண்டங்கள் சிறிதாயினும் - எல்லா அனுவர்களும் அண்டங்
களாய் நிற்கச் சிறிதானவனும், அண்டங்கள் உள்ளும் புறம்பும் கரியாயினும்-
அண்டங்களின் உள்ளும்புறம்பும் உள்ளபொருள்களுக்குச் சாஷியாய்நிற்பவனும்,
அறிந்த வல்லோர் அண்டங்கள் ஈன்றாள் துணையெனப் - வேதாகமங்களையுணர்ந்த
பெரியோர் அவ்வண்டங்களைப்பெற்ற உமைபாருடைய கணவன் என்று கூறுவர்.

சுத்தம் அசுத்தம் மிச்சிரமமாகிய மாயாகாரியமாயுள்ள அண்டத்தொருதி
களெல்லாம் அனுவாகி மகாசங்கரத்தில் முறையே காரணமாயயிலொடுங்க அம்
மாயை சிற்சத்தியிலொடுங்கச் சிற்சத்தி தனக்காதாரமாகிய சிவத்திலொடுங்கச்
சிம்மாதிரமாய்ச்சேடித்துத் தானே தாளுய்நிறகு மவதரத்துப் பெரிதாய்நின்றவி
ன் பெரிதாயினும் எனவும், யாது யாண்டொய்க்கும் அஃது அதனில் உற்பத்தி
யாம் மண்ணிற்குடம்போலும் எனவும் அவ்விபாவத்தால் மீளத்தோனாறுங்கால்
சுத்தி சுகந்தித்தவழிக் காரணமாயயின் காரியப்பாட்டால் அனுவகளாயொடுங்
கிய அண்டநிலைகளெல்லாம் முனடிபேல் விரிசுத்தோன்றிய அவதரத்து - "தோன்
ருத்துணையாயிருந்தான்" என்பதுபேரேலச் சிறிதாய் நின்றவின் சிறிதாயினும் என
வும், முற்று முணர்த்தற்றன்மையால் அவையிறியின தோற்றக்கேடுகளுக்கெல்லாஞ்
சான்றாய் நின்றவின் அண்டங்கள் உள்ளும் புறம்பும் கரியாயினும் எனவும், காரி
யகாரணரூபமான தோற்றக்கேடுகளை அவ்வவ்வியல்பிற் பிறழாமல் பாயப்பிக்குஞ்
சுதரப்பாமிடைய துணையாகிய சிற்சத்திக்கு ஆதாரமாகிய துணைவனாய் நின்றவி
ன் அண்டங்களின்றாள் துணை எனவும், பதிபசுபாசங்களை அநிதிநித்தியமென அது
நியிட்டுணாக்கும் பதிநூலாகிய வேதாகமங்களின் துணிபாகிய அறத்தின்வழியறிந்த
அருளுடையார்க்கனி அவற்றிற்குமாராய் முப்பொருட்செய்தியை முரணிக்கூறும்
பகடாக்களின் துணிபாகிய மறத்தின்வழிபேர மருளுடையார்க்கு உணரக்கூடாதா
தலின் அறிந்த வல்லோர் என்பார் எனவுக்கூறினார்.

திருவிசைப்பா. “அண்டமோரணுவாம் நெருமைமொண்டனுவோ ஈண்ட
மாநு நெருமைமொண்டு” என்பதனாலும்.

சிவஞானசுத்தியார். “தவந்தருணானந்தோர்ச்சித் தன்மைதான் நெரியுமன்
தே” என்பதனாலுமறிக்க.

பெரிதே சிறிது என்பவற்றிற்கு அளவையைத் தோன்றா விண்ணுதலாகக்
கொள்க. அண்டங்களுள்பவற்றின் முதலில் அகாச்சத்தென்றொருத்தல். உப்புறம்பு
உயிர்கள்மேனிற்றலால் இடவாருபெயர்கள். துணை பண்பாருபெயராய்ப் பண்பின்
மேல் தின்றது. (க)

சொக்கவிங்குமூர்த்தி.

கவிவிருத்தம்.

பூவியைகன் பூமகனாயகன்

காவியைகனாதிக்கடவுளாக

காவியைகனக்கயற்கண்ணிமா

தேவியைகன்சேவடியேத்துவாம்.

(இ-ள்.) பூவின் காவகன் பூவின் காவகன் காவின் காவகன் ஆதி கடவுளர்
க்கு ஆவி காவகன்-தாடரைமலரில்வசிக்கும் சுவைவருகிய பிரமன் இலக்குமிதேவி
யின் தலைவனாகிய திருமால் சுதந்தரஞ்செய்யின் தலைவனாகிய இத்தானமுதலிய
மற்றாக் கடவுளர்க்கும் உயிர்போலுமுள்ள தலைவனும், அங்கயற்கண்ணிமா தேவி
காவகன் - கீனாசுரியம்மையாகிய மாதேவியின் தலைவனுமாயுள்ள சிவபெருமானு
டைய, சேவடி துதவாம் - சேவந்த திருவடிகளைத் துதிசெய்வாம்.

தேவியினையாட்டிடையவன், பிரமன் முதலிய தேவாகட்டுவல்லாம் சுதந்தர
யின்மையுள் தனது சுதந்தரசுத்தியால் குண்டலிசத்தியின் வழியாய்ப் பிராணனாய்
நன்று அங்காங்களைக்கொண்டு முரத்திகளைச் செலுத்தத் தன்மையுத்தோன்ற ஆவி
காவகன் என்றார்.

மா - தேவி. இரண்டாம் கட்சொல்லாதலால் வருமொழிமுதல் இயல்பாய்
தின்றது. ஆவிகாவகன் அங்கயற்கண்ணிமா தேவியைகன், ஒருபொருள்மேல்வந்த
பலப்பெயர்கள். (ங)

மீனாக்ஷியம்மை.

வேறு.

பங்கயற்கண்ணிய்பரம்பர னுருவேதனக்குரியபடிவமாகி
பிங்கயற்கண்ணகனுலகத்தெண்ணிறந்தசராசரங்களின்னறந்தாமூர்த்
கொங்கயற்கண்மலர்க்குந்தற்குமரிபாண்டியன்மகன்போற்கோலங்கொண்ட
வங்கயற்கண்மமைரிருபாதப்போதெப்போதுமகத்தது வைப்பாம்.

(இ-ள்.) பங்கயற்கு அண் அரிய பரம்பரன் உருவே தனக்கு உரிய படிவம்
ஆகி - பிரமனுக்குத் திட்டித்தரிய சிவபிரானுடைய திருவுருவமே தனக்குரிய திரு
வுருவமாக, இங்கு அயற்கண் அகன் உலகத்த எண் இறந்த சராசரங்கள் என்றும்
தாமூர்த் கொண்கை அங்கண் மலர் கடந்தல் குமரி-இவ்வுலகத்தையும் அயலிடமாகிய
இடம்பரந்த மீற வண்ணுலகவகையையும் அளவில்லாத ஆன்மகோடிகளையும் பெற்
றவுளியுஞ் சரியாத போதானந்தமாகிய தனக்களையும் அத்தகாரம்போன்ற மலரை
யணிந்த அனகத்தையமுடைய கன்னியாய், பாண்டியன் மகன் போல் கோலம்

கொண்ட அகலத்தான் அம்மை இருபாதம் போது எப்போதும் அகத்துன் வைப் பாம் - மலைத்துவா பான்டியன் திருமகம்போலத் திருக்கோலங்கொண்டருளிய மீனாழியம்மைவந்து இரண்டு திருவடிக்காகிய தாமரை மலர்களை எக்காலத்து மனத்திற் கருதுவாம்.

பஞ்சயன் என்பதன் இடையில் தொகரு நின்ற உம்மை - திருமால்மேனிற் தலால் இறந்தது தழீஇய எச்சம்.

மலையத்துவசபான்டியன் தேவ்வியில் மூன்றாவது பெண்ணாக வந்தருளி னமையால் பான்டியன் மகம்போற் கோலங்கொண்ட என்ருர். பிரபஞ்சக் காரிடப் படுமொருட்டிப் பராசத்திவடிவாய் நிறறலால் அப்பராசத்தியும் அவனது உருவா மென்பார். பரம்பரானுருவே தனக்குரிய படிவமாகி எனவும், சிவன் திருவுன்னத்தக் கீடாகப் பராசத்தி, இச்சாசத்தி, ஞானசத்தி, கிரியாசத்தி, திரோதானசத்திகளு மாய், அருவம் உருவம் அருவருவமுமாய் நின்று, ஸேதஞ்சேனங்காாயுள்ள பிர பஞ்சங்களையின்றுத் தன்னியல்பு திரியாதிருந்தானென்பார், உலகத்தெண்ணிறத்த கராசங்களின்றுத் தாமார்க் கொல்கைக்குமரி எனவுக்கூறினார்.

தேவாசம். "ஒருடம்பினை யீடுருவாகவே புனபொருட்டிற் மீடுருவாகவே" என்பதனாலும். சிவஞானசத்திபார். "சிவன்சத்திதன்மையின்றுத் சத்திதான் சிவத் தையின்றும், உயிர் திருவருட்புணர்ந்திற் குலகுயிரெல்லாமின்றும், பவன்பிரமசாரி யாகும் பான்மொழி கன்னியாகும்" என்பதனாலும். கல்லாடம். "அண்டமீன்றளி த்தகண்ணி" என்பதனாலுமறிக்க.

ஆகி செயலெனெச்சத்திரிபு - இலக்யச்சமாப நின்ற ஆய் என்னும் வீண யெச்சம் கொண்ட வெண்ணும் பெயரெச்சத்தின் முதனிலைகொண்டது, கொல்கை பெண்பதன் ஐகாசவீது எழுத்துப்போலியாகக் கொங்காய் என நின்றது. தொல்காப பியம் மொழியாகப். "அகரத்திட்பர் யகரப்புள்ளியுர், ஐயெனெடுஞ்சொ மெய்தெந் தோன்றும்" என்றுகு ருத்திரத்துக்கு நச்சினூர்க்கொரியார் எழுதிய உரையால் உண ர்க்க. அகம் என்னும் உள்ளிடப்பெயர் அங்கிருக்குமனத்தின்மே னிறறலால் இட வாகுபெயர்.

(அ)

ச பா ப தி.

மே

உண்மையறிவானந்தவுருவாகியெவ்வுயிர்க்கு முயிராய்நீரின் தண்மையனவெவ்மையெனத்தனையகலாதிருந்துசராசரங்களின்ற பெண்மையுருவாகியதீண்ணுநதக்கொடிமகிழ்ச்சிபெருகயார்க்கு மண்மையதாயம்பலத்துளாடியுநுள்பேரொளியையகத்துணவைப்பாம்.

(இ-ன்.) உண்மை அறிவு ஆனந்தம் உருவாகி எவ்வுயிர்க்கும் உயிராய் - சத் தச் சித்த ஆனந்தமே திருமேனியாகக்கொண்டு எல்லாவுயிர்களுக்கும் உயிராய் நின்று, நீரின் தண்மை அனல் வெம்மை என - நீரிற்ருளிராச்சியும் கெடுப்பில் உட்டி னமும் நீங்காதிருத்தல்போல, தன்னை அகலாதிருந்து சராசரங்கள் ஈன்ற பெண் மை உருவாகிய தன் ஆனந்தக் கொடி மகிழ்ச்சி பெருக - தன்னை நீங்காநிருந்து ஆன்மகோடிக்கணப்பொற்றருளிய பெண்வடிவமாகிய தன் ஆனந்தக்கொடியென்குஞ் சிவகாமசத்தியம்மைக்கு மகிழ்ச்சி யதிகரிக்க, யார்க்கும் அண்மையதாய் - யாவ ருக்கும் கிடீதெற்கெளிதாதி, அம்பலத்துள் ஆடி அருள் போ ஒளிகைய அகத்துன் வைப்பாம் - பொன்னம்பலத்துள் நடனஞ்செய்தருளும் பெரிய ஒளிமயமாயுள்ள கட்டைப்பெருமானை மனத்தில் சித்திப்பாம்.

எவ்வுயிர்க்கும் உயிராய் என்றதனால் ஒருமல மிருமல மும்மலவாகினாயின் ஆன்மாக்களுக்கும் எண்பார், யார்க்கும் என்றார். அனாதி சித்த மலபந்த வான் மாக்களைப்போல ஆக்கக்கேடுகளின்றி நிலைபெறாதைய அனாதி சத்தமுத்தந்தன்மை பலாய் நின்றவின் உண்மை எனவும், ஆன்மாக்களிடத்தில் விபஞ்சகமாய் நின்ற உணர்ந்தமறுபோல் தனக்கோர் விபஞ்சகம் வேண்டாது வினங்கியும் வினக்கரு செய்தம் இயற்கை யுணர்வினனாய் நின்றவின் அறிவேனவும், மலபோதத்தால் ஆன் மாக்கள் மலைவந்தாச சிற்றறிவால் அனுபவிக்குஞ் சிற்றின்பங்கன்போலாது அன் னோர்க்கு முத்தியின்சண் பேரின்பமளிக்கும் வரம்பி வின்பமுடையனாய் நின்றவின் ஆனந்தமெனவும், இவைகளோ தனக்கோர் நிருவுருவமாக நின்றவின் உருவாதி என வும், அறிகருவியாயுள்ள புதநி ஆன்மாவையன்றி யுறியாவாறுபோல அறியுஞ் சிற் தாதிப ஆன்மாவும் முதல்வன் உன்ருடாய் நின்றனூர்ந்த உணர்வதன்றி யுணராமையானும், இயக்க இயங்குவதன்றி இயங்காமையானும் எவ்வுயிர்க்கு முயிராய் என வும், தன்னையுத் தலைவனையுறியாது பாசத்தில் தலைப்பட்டிருந்த அவதாரத்துக்காட் டிய கலாஞானங்கருத்தறியாது அங்கனங்கடக் கடட்டியமாயைத் தொட்டால் ஈர்போதனைனனூத் தன்மைவாய்த்த மேலுங்கீழுமாய் மருண்டு பவக்கடலிற் சுழ னறு இளைக்கும ஆன்மாக்கள் தவ்வினைபு நீங்கி முத்திக்கரையேற ஸ்ரீபஞ்சாக் கரத நிருட்டனங்காணு மகிழ்வுகடாதலில் ஆனந்தக்கொட மஞ்சசிபெருக எனவும், யாவருக்கும் அனைவர்கட்கடாத வொளிப்பிழம்பாப நின்றவின் பேரொளிவனவும், முத்திக்கரையேறாமொருட்டு ஆடிய அகடனத்தால் வினங்கியருளிய ஸ்ரீபஞ்சாக் கரகனையும் அவற்றின்பொருளையு முறைப்படி சித்திக்கவேண்டியதன் அகத்தன் வைப்பாமைனவுக்கறினார்.

உண்மையினக்கம். “பரையிடமாய்நின்றயிரு பஞ்சாக் கரத்தா, லுரையுணர் வுக்கடடார் வானுணர்வரைமகான், காநுமப்படியே கருணையுருக்கொண்டாடல், போதுமவர்க்குண்டோ பிறப்பு” என்றதனாலும்.

போற்றிப்பவ்ருடைய “தமன்னு நான்முதற்பதான் புத்தேளிராகவாரோன், மாமன்னுசோதி மணிமாடன்-தாமன்னும், வேதமவேதாந்தம் வினக்கருசெய் வித்துவுட, னுததாதாத கருவேதம் - போதத்தா, வாமாவந்தே. வனவிறத்தவப்பாலைச், சேம வொளி மெவருத் தேறும்வகை - மாமணிகுழ, மன்னுணிறைத்த பிறவியழக்கறக்க, நின்றகிருத்த நிலைபோற்றி” என்றதனாலுமுணர்க.

ஆதி ஆய் என வேறபல வகெளிய வினையெச்சங்கள் பெருக வென்னும் வினையெச்சத்தன் முடிபாகிய ஆடி யென்னும் எச்சத்தன் முதனியையைத் தனித் தனிகொண்டன.

(க)

சோமசுந்தரர்க்கடவுள்.

சை

சடைமறைத்துத் கதிர்மகுடந்தரித்துநறுங் கொன்றையந்தார் தனைந்து வேப்பந், தொடை முடித்து விட நாகக்கலனகற்றி மாணிக்கச்சுடர்ப்பூணேந்தி, விடைநிறுத்திக் கயலெடுத்து வழுதிமருமகனாகி மீனகேசகின், மடவாலை மணந்துலக முழுதாண்ட சுந்தரனைவனக்கஞ்செய்வார.

(இ-ள்) சடைமறைத்து கதிர்மகுடந்தரித்து - சடாமுடியை மறைத்துப் பிர காசத்தையுடைய இரத்தினசீர்த்ததைத்தரித்து, நறுங்கொன்றையந்தார் தனைந்து வேப்பம் தொடை முடித்து அழகிய நறியமணதையுடைய கொன்றை மலராக

வையைக்கொண்ட வேப்பமலர்மாலை யைச் சூடி, விடம் நாசக் கலன் அகற்றி மாணிக்கம் சுடர்ப்பூண் எந்தி - விடத்தையுடைய சர்ப்பாபரணத்தைக்கழித்து ஒளியையுடைய இரத்தினபரணங்களைப்பூண்டு, விடைகிழத்திக் கயல் எடுத்தது - இடபக்கொடியை எந்தாது மீனக்கொடியையேந்தி, மீனகோக்கின் மடவரலை மண்ணுது வழுந் மருமகனாகி உலக முழுதும் ஆண்ட சுந்தரனை வணக்கம் செய்வாம் - மீனாடியம்மையாகிய தடாதகைப்பிராட்டியாரைத் திருமணஞ்செய்த மலையத்துவசபாண்டியன் மருமகனாகி உலகமுழுமையும் மததூல்வழிகடத்திய சோமசுந்தரக்கடவுளை வணங்குவாம்.

தான்கொண்டருளும் அரசா திருக்கோலத்துக்கேற்பக் கலைய நிலைவினவற்றைத் தன்னொன்றெனவேண்டுவனவற்றைக் கொன்னவேண்டிதலால், மறைத்து தரித்துத் தன்னது முடித்து அகற்றி எந்தி நிறுத்தி எடுத்தென ஒன்றற்கொன்று மறைவினை விதிவீண்பாசவும், தனக்கெனவேர் முறையிலனையினும் அமையையத் திருமண முடித்தற்கேற்ப வழுந்மருமகனாகி எனவும், வேதசெறியைத்தானே அக்கோலம் புனைந்து கடத்தும் கடத்தியும், செய்தும் செயல்ததும், நிலைபெறச்செய்யாபின் ஒருவரும் அவ் வேதத்தின் பயனாய் அரத்தினியல்புணர்ந்து அப்புருடாத்தந்தைப் பெருநொழிவாராதலின் ஆண்ட வனவுந்குறிநர்.

கடத்தும் செய்தும் என்பனவற்றைக் கல்லாடம் "முனமுன்றிணைக்க சிலைநுதற் திருவினை, யருமறைவிதிக்கத் திருமணம்புணர்கது, மதிக்குலம்வாய்த்த மன்னவனாகி, மேலினிபுரக்கும் விதியுடையனனா" என்பதனாலுணர்க.

தரித்து முடித்து எந்தி எடுத்த மணத்து ஆதி என வேறு பல வடுக்கிய விளையெச்சங்கன் தனித்தனி ஆண்டவென்னும் பெயரெச்சத்தன் முதலினிலேமேண்டன. சடை மருட முதலிய கருமப்பொருள்களை வினமுதல்சனாக கவத்துக் கூறினார். "செயப்படுபொருளைச் செய்ததுபோலத், தொழிற்படக்கிணத்தலுட வழுக்கனாளுகிறித்தே" என்பதனால். இதைத்தெனவறிபொருளில் வந்த முறையமை தொகுத்தல்.

ஆசிரியவசனம் கூறவேண்டுதலின். கல்லாடம். "கங்கைமலர்மாற்றி. வேப்பமலர்சூடி, யைவாய்க்காப்புவிட் டண்பூணணித்து, விரிசடைமறைத்து மணிமுக சலித்த, விடைக்கொடியிழத்திக் கயற்கொடியெடுத்த, வழுந்மயி" என்றனை பொருளுஞ் சொல்லும் இதனால் அமைத்துக் கூற்றா.

(க 1)

தடாதகைப்பிராட்டியார்.

செழியர்பிரான் திருமகளாய்க் கலைபயின்ற முடிபுனைந்து செங்கோலோச்சி, முழுதுலகுஞ் சயல்கொண்டு திறைகொண்ட நகுதினை முனைப்போர் சாய்த்துத், தொழுதுணவற் கணிமணமா லினைசூட்டித் தன்மகுடஞ் சூட்டிச் செல்வந், தழைவுறுதன் னரசனிதத் தொண்ணரசி யடிக்கமலந் தலைமேல் வைப்பாம்.

(இ-ள்.) செழியர்பிரான் திருமகளாய் கலைபயின்ற முடிபுனைந்து செங்கோல் ஒச்சி உலகமுழுதும் சயல்கொண்டு திறைகொண்டு - பாண்டியர்குலத் தலைவனாகிய மலையத்துவசபாண்டியன் திருமகளாய்த் திருவவதாரஞ்செய்த வேதாமுதலிய கணிகனைக் கற்றணர்ந்த மருடஞ் சூட்டப்பெற்ற மததூல்வழிச் செங்கோல் கடத்தி உலகமுழுமையும் தன்னடிக் கீழ்ப்படுத்தி வேற்றரசரிதற்குத் திறையையவாங்கி, கத்திகணம் முனைப்போர்சாய்த்த தொழுதுணவற்கு அணிமணமாலிகை சூட்டி தன் மருடம் சூட்டி செல்வம் தழைவுறு தன் அரசஅனிதப் பெண்ணரசி அடிக்கமலம்

தலைமேல் வைப்பாம் - (திருக்கலைஞர்க்குச்சென்ற) போரிலெதிர்த்த நத்திகண்களைப் புறக்கண்ட பிரமன்முதலியோர் வணங்கும் தன் கணவனாகிய சிவபெருமானுக்கு அழகிய மணமாலிகையைச் சூட்டித் தனது கிரீடத்தையுஞ் சூட்டிச் செல்வமிக்க தனது அரசியலையும் கொடுத்தருளிய பெண்ணரசியாகிய தடாதகைப்பிராட்டியாருடைய திருவடித்தாமரைகளோத் தலையின் கண்முடிப்பாம் (வணங்குவாமென்றபடி.)

எட்டுத்திக்கும் தன்வழிப்படுத்தினான் என்பதனோன்றத் திறைகொண்டசொய்த்நெனவும், சத்தி மூன்னும் சிவம் பின்னுமாகத் தோன்றமென்னு முறைப்படி அருள்வடியாகிய சத்தி பாண்டியன் மகளாய்த்தோன்றி அங்கனம் பூண்ட அரசரினையு முதலியவற்றைச் சிவம் வெளிப்படச் சத்தி சிவமாய் நிற்குந் தன்மையும், தனது சங்கற்பத்தாலுண்டாகிய ஆக்கம் யாவும் சிவசகற்பமாத் திரையாய் முடியுமென்னும் தீயல்புத்தோன்ற, தன் மகுடஞ்சூட்டிச் செல்வத் தழைவுற தன்னரசளித்த பெண்ணரசி எனவும் கூறினார்.

ஆய் முதலிய வினா யெச்சங்கள் ஒன்றனை யொன்ற கொண்டு அளித்த என்னும் பெயரெச்சத்தின் முதலிலை வயக்கொண்டும், அது பெண்ணரசி என்னும் வினைமுதற்பொருளையுண்கொண்டு நின்றவின யாற்றுநீர்ப் பொருள்கோள். (௧௧)

கான்மாதிரியாடினவர்.

பொருமாநிற்குநர் தடந்தோளொருமாதன்மனங்கிடந்தபுழுக்கமாற வருமாநிற்கண்ணருளிமாற துகளிப்பகடையமன்னும்விண்ணு முருமாநிப்பவக்கடல்வீழ்துதாசலெனத்தடுமாறியுமலுமாக்கள் கருபரித்தகற்படையக்காண்மாநிநடித்தவரைக்கருத்துந்வைப்பாம்.

(இன்.) பொரும ஆறில் கிரீடம் தோத் ஒருமாதன் மனம் கிடந்த புழுக்கமாற - போசெயுந்துறையில் கிளாச்சியுற்ற பெரிய தோள்களையுடைய வொப்பிவ்வாக் தூதாசலென பாண்டியனுடைய மனத்தில் நிலைபெற்ற புழுக்கமாற நிற்கவும், வரும் ஆறில் னை அருவி மாறது களிப்படைய-பெருக்கெடுக்கும் ஆற்றுவென்னம் போலக் கண்கள் தம்மின்றும் ஆண்டவென்னம் இடைவிடாமற்பெருக்கிக் களிப்படையா நிற்கவும், ஊசல் என வின்னும் மண்ணும் உருமாறி பவக்கடல் வீழ்த்த தடுமாறி உழலு மாக்கள் கருமாறி தத்யடைய-மேலுங்கீழுமாகப் போவதும் வருவதுமாகிய ஊசல் போலச் சொர்க்கமுதலிய பதங்களில் செல்லுதலும் மீட்டு மண்ணாவில் வருதலுமாகிய அச்சுமாறிப் பிறவக்கடல்வீழ்த்து மனத்தடுமாறிக் சுழலுகின்ற மணிதாள் அட்பிறவக்கடலினின்ற நீங்கி மேகங்குமாகிய கரையை அணையாற்றுவும், கால் மாறி நடித்தவரை கருத்துந் வைப்பாம் - கால்மாதிரியாகிய சோ மகத்தாக்கடலின் இருதயத்தில் கருதுவாம்.

பாததாற்றுறையிற் சென்ற பாண்டியன் கால் தளர்த்து வேசற்ற வருந்தி இவ்வாறே கமது பெருமான் எடுத்த திருவடியும் வேசற்ற வருந்துமே என்ற மாறது மனம் புழுக்கினமையால், மனங்கிடந்த புழுக்கமாற எனவும், அப்பாண்டியன் வேண்டுகோளின்படி ஊன்றிய திருவடியை மேலெடுத்தருளினமையால் வருமாறிற் கண்ணருவி மாறது களிப்படைய எனவும், ஆன்மாக்கள் இதரகிதங்களினால் ஆர்ச்சித்த கணமகளுக்கிடாய் மேலும் கீழுமாய் இன்பதுன்பங்கள் துகர்த்த திரிதலால் பவக்கடல்வீழ்த்த தடுமாறி யுழலுமாக்கள் எனவும், அருளை பெத்தக் காலத்துத் திரோதத்தியாய் ஆன்மாக்களை மீட்டைக்கேதாவா காரியத்தோன்ற விடயகோடிகளை ருசிப்பித்து ஊன்றி நின்றலும், முத்திக்காலத்த அங்கனம் ருசிப்

பித்து நின்ற திரோத சத்தி அருள் வடிவாய் முத்தாந்தப் பாதமலர்க்கீழ் வைக்கும்
காரணத்தோன்றத் துக்கி நின்றலும் உடைமையால் அக்குறிப்புத் தோன்றக் காண்
மாறி எடித்தவரெனவுக் கூறினார்.

தேவாரம். “உறகயிறாசல்போல வொன்றவிட்டொன்றுபற்றி, வருகயிறா
சல்போல வந்துவந்துவருஞ்சும்.” என்பதனாலும்.

உண்மைவிளக்கம். “ஊன்றுமலர்ப்பதத்தே யுற்றதிரோதமுத்தி, கான்றம
லாப்பதத்தோடு” என்பதனாலுமறிக.

உயிரின் நெறியில் கண்ணின்மே லேற்றிக் களிப்படைய எனக் காரணத்தின்
நெறியிலக் காரியத்தின்மேலேற்றிக் கூறினார். உருமாறி-உயர்திணையோடு சார்ந்த
அகற்றிணை உயர்திணை முடிபெற்றது. பவக்கடல் என்றமையால் கதியைக் கரை
யென்றும். (கஉ)

தக்ஷிணமூர்த்தி.

கல்லாலின்புடையமர்ந்துகாண்மறையாறங்கமுதந்தற்றகே...வி
வல்லார்களுள்வருக்கும்வாக்கிற்றத்தபூரணமாய்மறைக்கப்பாரா
யெல்லாமாயல்லதுமா பிருத்தனையிருந்தபடி யிருந்துகாட்டிச்
சொல்லாமற்சொன்னவரை நினையாமனினைந்து பவத்தொடக்கைவெல்லாம்.

(இ-ள்.) கல்லாலின் புடை அமர்ந்து - கல்லாலிருந்தசத்தின் கீழ் எழுந்த
ருளி, காண் மறை ஆறங்கமுதல் கற்றகேள்வி வல்லார்கண் நாவருக்கும் - நான்குவே
தங்களும் ஆறங்கங்களுமுதலாக எல்லாக் கல்களையும் கற்றுணர்ந்த நூற்கேள்வியில்
வல்லவர்களாகிய சனகர், சனந்தரர், சூரதரர், சனந்தாமரர், என்னும் காண்கு முனி
வர்களுக்கும், வாக்கு இறந்த பூரணமாய் மறைக்கு அப்பாலாய் எல்லாமாய் அல்ல
துமாய் இருந்தனை - வாக்குக்கெட்டாத பரிபூரணமாய் வேதங்களுக்கு அப்புறந்த
தாய் எல்லாப் பொருளுமாய் அப்பொருள் தானல்லாததுமாய் இருந்த வண்மைப
பொருளை, இருந்தபடி இருந்து காட்டி சொல்லாமல் சொன்னவரை நினையாமல்
நினைந்து பவத் தொடக்கை வெல்லாம் - அது அசைவற இருந்தவண்ணம் தானும்
அசைவறவிருந்து சின்றுதனையாற்றாட்டி வாக்காற் சொல்லாமல் குறிப்பாற்சொ
ல்லிய தக்ஷிணமூர்த்தியைத் தற்போதவழியிற் சிந்தியாமல் திருவருள்வழி நின்று
சிந்தித்துச் சனனபந்தத்தை வெல்லுவாம்.

பாசஞானங்களில் வல்லவராய் அனுதிமுத்தான்போல முத்தத்தன்மை வாய்
ந்த யாமும் பிரமாவே மென்னு மலவாசனைபற்றி நிகழும் பசுஞானத்தை அவாய்
கற்றவின் கற்ற கேள்விவல்லார்க ணுவருக்கும் எனவும், வைகரியாதி நாடவித
வாக்கின் பகுதியவாகிய வேதமுதல் நாசமீனானவைகளுக்கு அதீதமாய்ச் சுட்டுணர்
வுக்கெட்டாது யாங்கனும் பிரிவின்றிச் சமவேதமாய் நிறைந்து நின்றவின் வாக்கிற்
ந்த பூரணமாய் எனவும், அங்கனம் வாக்கிற்ற பூரணமாய் வினக்கும் பதிப்பொ
ருளை வணைய ருனனங்களினுல்லாமல் பதிஞானத்தால் ஆகமத்தைக்கொண்டபிய
வேண்டி யிருத்தவின் மறைக்கப்பாலாய் எனவும், உடலும் உயரும் போலவும்
பாலும் நீரும்போலவும் பரிதியு மதியும்போலவும் உலகத்தோடு வேற்றுமையின்றிக்
கலப்பால் ஒன்றாய் நின்றவின் எல்லாமாய் எனவும், உயரும் பாலும் பரிதியும் ஒன்
ருகாது பொருட்டன்மைபால் வேறாய் நின்றவின் அல்லவுமாய் எனவும், குணமுந்
குணியும்போல் உடனாய்நிற்குஞ் சயஞ் சித்தா யிருத்தவின் இருந்தனை எனவும்,
சுட்டிற்றத்தியும் அவாறலின் கண் நீங்காது நிலைபெற்றுச் சோதிக்குட் சோதியாய்

வினங்கிற்றவின் இருத்தபடி எனவும், அரசன் மத்திரி முதலானவர்கட்குக் காரியப் பாட்டைக் கைச்செயலாற்றாட்டி யுணர்த்துமாறபோவத் தானும் அகைவற விருந்து ஆகமத்தணிபா முப்பொருட்செய்திகைச் சின்முத்திரையாற் றாட்டியுணர்த்தினமையின் இருதகாட்டி எனவும், தான்முத்தானன்றித் தானருளாணர்த்தினமையின் சொல்லாமற் சொன்னவகா எனவும், அப்பெற்றித்தாகிய உபதேசப்பொருள் ஒற்ற மைப்பட்டு நின்றனராதுணரும் அனுபவஞானமாத்நிரைக்கே வினங்கிக் கோசரிப்ப தன்மையின் தீனையாமனினைத்து எனவும் கூறினார்.

வேதமுதல் நாதரீருளவறறைப் பாசஞானமென்றதும் என் பிரமமென்ற தைப் பசஞானமென்றதும் பதிஞானம் இத்தன்மையதென்பதும்.

சிவஞானசெதியார் “வேதசாத்திரமிருதி பூராணகலைஞானம் விரும்பசைவ வைகரியதித்திறங்கண்மேலா, நாதமுடிவானவெலாம் பாசஞான நனுதியான்மாவி வைகீழ்நாடலாடு, சாதலிஞ னுள்பிரமமென்றுஞானம் கருதப்பசுஞானம்” என்ப தனாலும், “பரஞாதத்தாற்பரபரத் தரித்தநா பரமேபாத்திருப்பா” என்பதனாலும் எல்லா யல்லுமா யென்றகை - தேவாரம், “பற்றுமாசி வாறுனோர்க்குப்பல் கதிரோன்மதிபா, ரெற்றுநீர்திக்காலுமே ல விண்ணியமானனெடு, மற்றுமாதோர்பல் லுயிரா பாலயனுமறைநா, முற்றுபாசி வேறமானுள் மேபதமுதகுன்றே” என்பதனாலும், குணமும் குணியுடையோல் டனாய் கீர்க்குஞ் சித்தென்றது - திருவாசகம், “அதுபழச்சுவைபுன உழங்குவதிறந் தரிசென வெளிசென வமரமுறியா, ரிதுவவன்றிருவரு” என்பதனாலும், திருக்களிற்றுப்படியாரா. “உடனாயிருக்கு முருவு டைமையென்றது, க - னு யிருக்கின்றன்கண்” என்பதனாலும், சுட்டிற்றதையும் அவாறிவின்கண்வினங்கிக்குமென்றது, ௭௭௭ “அன்றிவரு மைப்புலனு நீயுமசையீ தே, நன்றபடிமேசிறு முன்னிற்குஞ் - சென்ற, கருதுவதன்முன்னன் கருத்தழியப் பாயும், ஒருபாட்டே கேள்வனுனாகு” என்பதனாலும், அகைவறவிருந்து சின்முத்திரையாற் றாட்டியதென்றது, தாயுமான சுவாமிபாடல் “கல்லாலி னீழறணி லொரு கால்வாக்குங் கடவுணீயுனாசதுவகுங் கைக்காட்டென்றால், சொல்லாலே சொல்ப படுமோ” என்பதனாலும், தான்முத்தானன்றி அருளாணரத்தினு ரென்றது - வினாவென்பா. “அருளாணுவாக்கல்லாத செமமைப் - பொருளாகி” என்பதனாலும், ஒற்றமைப்பட்டு நின்றனரும் அனுபவஞானமாத்நிரைக்கே கோசரிசருமென் றது. திருக்களிற்றுப்படியார், “உன்னமுதலன்றது மென்றவருகவரின், உன்ன முருகவாதன்னுடனும்” என்பதனாலும் உணர்க.

முதல் என்னும் பண்படியாகவாத வினைப்பகுதி வினாவெச்சப் பொருளில் வந்ததா லீறதிநிந்தது. (௧௬)

சித்திவிநாயகர்.

உளளமெனுங்கூடத்தி லூக்கமெனுந் தறிநிறவி யுறுதியாகத் தள்ளரிய வனபெனனுந் தொடாபூட்டி றுடைப்படுத்தித் தறுகட்பாசக் கள்ளவினைப் பசுபோதக கவளமிடக் களித்ததுண்டு கருணையெனனும் வெளளமதம் பொழிசித்தி வேழத்தை நின்றதுவரு வினாகமரபாம.

(இ-ள்.) உளம் என்னும் கூடத்தில், வளகம் என்னும் தறி நிறவி தன் அரிய அன்பு என்னும் தொடா உறுத்யாகப்பூட்டி இடைப்படுத்தி - எமது மனமென் னும் கூடத்தில் மனவுறுதி யென்னும் கட்டுத்தற்பையாகட்டி ஒழித்தற்றரிய அன் பென்னுஞ் சுகிலி ிரிவெறே அததறியினிடத்தாபூட்டி அதனிடத்த அகப்படுத்தி, தறுகண் பாசம் கள்ளவினை பசுபோதம் கவளம்இட களித்தது உண்டு (உண்மையை மறைத்தலில்) அஞ்சதலில்லாத ஆணவமலததோடொன்றாகிய வஞ்ச வினையையு

டைய செபோதமகிய கவனங்களை அருத்த அவற்றைக் களிகூர்த்தருந்தி, அருளை என்னும் வெள்ளமதம்பொழி சித்திலேழுத்தை நீண்டது வருவினைகள் தீர்ப்பாம் - கிருபையென்னும் மதவெள்ளத்தைப் பொழிகின்ற யானையாகிய சித்திலாகாகக் கடவுளைச் சிந்தித்து வரும் வினைகளை யொழிப்பாம்.

ஆன்மாவினது இருதிறனும் அறிவுள் ஒருப்படுதற்குரிய சத்தின் வழி நிகழும் அறிவே மனமாய் நின்றலால், உன்மெனுங்கூடத்தில் எனவும், அவ்வறிவாகிய மனத்தால் சாதனத்தாற் சாதிக்கப்பெறவே மென்றெழுந்த வெழுச்சியே ஊக்கமாதலால் ஊக்கமெனுத்திறமறிவி எனவும், பசுபண்ணியத்தால் கவர்ந்தாதியிற் சென்றோனை அவ்வொழியில் திழ்ச்செலுத்துத் தான யாகாதிகளில் வைத்த அன்புபோல ன்றி மேன்மேன்முறாகி வளர்வனவாய சரியை கிரியா போகங்களில் வைத்த அன்பென்னுஞ் சங்கியை அம்மனவெழுச்சி தளராமைப் பொருட்டு அதன்கட்டூட்ட வேண்டிதலால், உறகியாகத் தன்னரிய அன்பென்னுந் தொடர்பூட்டி எனவும், அவ்வன்பின் முதிர்ச்சியிற் றலைவன் றலைப்படுவனதலால் இடைப்படுத்தி எனவும், கல்லெறித்த வழிநீங்கி, அது விடும்வழிப் பரக்கும் கீப்பாசிபோல ஆன்மா அன்றிருவடிசைய யுற்ற வழி நீங்கினவாகிய மலமாயாகன்மங்கள் ஒரோவழி வாசனா பலத்தால் தஞ்சாது மீளவரின் ஆன்மபோத நிகழுமாதலின் அதனை உபாய நிட்டைகளால் அவ்வாறெனையத் திருவருளில் ஒடுக்கவேண்டிதலால் தலுக்கட்டாசக கன்னவியை! பசுபோதக் கவனமிட எனவும், அருளைக்கண் பசுபரணங்கட்டிச் சிவபரணமாய் நிக்நன மானோ மென்னும் பெருமிதமகிழ்ச்சியும் இறந்து நின்றிட இவன்றானேயாய் நிற்கக் கூட்டி மகிழ்ந்து துகருதலால் களித்துண்டு எனவுந், அந்நனம் ஆயவழிச் சுலானுதிசுமாயிய தனது ஆனந்தப் பெருக்கால் கிருபாவெள்ளத்தைப் பொழிதலால் கருணையென்னும் வெள்ளமதம் பொழிசித்தி வேழம் எனவுந் கூறினா.

பசுபண்ணியத்தில் நிகழும் அன்பு சீழ்ச்செலுத்துமென்றதும், சிவபுண்ணியத்தில் நிகழும் அன்பு மேன்மேன் முறகிவளருமென்றதும்.

சிவஞானசித்தியார், “தான மியாகத் தீர்த்த மாச்சிரமத் தவங்கள் சாந்தி விரதம் கன்மயோகங்கள் சரித்தோ, நீனமிலாச் சுலர்க்கம்பெற் றிமைப்பொயின் மீள்வ நீசனியோகக்கிரியா சரியையினின் முடன்றோர், ஈனமிலா முததிபதம் பெற்ற” என்பதனாலும், அன்பிற் றலைப்படுவெனன்றது. திருவாசகம், “பத்திவிலையற படுவோன் காண்க” என்பதனாலும், ஆன்மா அன்றிருவடியை யுற்றவழி மலமாயா கன்மங்கள் நீங்குமென்றதும், ஒரோவழி வாசனாபலத்தான் வருமென்றதும், அதனை உபாயநிட்டைகளால் நீக்கலாமென்றதும், சிவஞானசித்தியார், “பாசிபடு குட்டத்திற் கல்வினை விட்டெறியப் படுமபொழுது நீங்கியது விடுமபொழுதுபாக்கு, மாசுபடு மலமாயை யருங்கன்மனைத்து மாண்டியை யுணரும்போ தகலும்பின்னையையும், நேசமொடுத்திருவடிக்கீழ் நீங்காதேதான்கு நீனைவுடைசையார் நின்றிவொர் நிலையிதவேயாகும்” என்பதனாலும், இவ்வன மானோமென்னும் பெருமிதமகிழ்ச்சியும் இறந்துநின்றிட இவன்றானேயாய் நிற்கக்கூட்டுமென்றது, திருக்களிற்றற்படியார, “பற்றினுட் பற்றைத் தடைப்பதொருபற்றறிந்து, பற்றிப்பரிந்திருந்து பார்க்கின்ற - பற்றதனைப், பற்றவிடல்கிடையே தானேபரமாகு, மற்றயிகுசொன்னேனறி” என்பதனாலுமுணர்க.

இட என்னும் நிகழ்கால வினையெச்சம், உண்டென்னும் பிறவினைமுதல் வினையெச்சத்தின் முதனிலைசொண்டது. இதிலும் உண்ணுதலும் முன்பின் இன்றி ஒரோகாலத்த நிகழ்தலால் நிகழ்காலமென்றது.

பலபொருள்களும் தம்முள் இயைபுடைபன வாகவைத்த உருவஞ்செய்த மையால் இயைபுருவகவணி.

சுப்பிரமணியர்.

கறங்குதிரைக்கருங்கடலுங்காரவுணப்பெருங்கடலுங்கலங்கக்கார்வங்
கறங்குசிகைப்பொருப்புஞ்சுருரப்பொருப்பும்பிளப்பம்றையுணர்ந்தோ
மறங்குலவுமகத்தழலுமவுணமடவார்வயிற்றினழலுமுள [சாற்ற
மறங்குலவுவேலெடுத்தருமாவேன்சேவடிகள்வணக்கஞ்செய்வாரம்.

(இ-ள்.) கறங்குதிரை கரும் கடலும் கார் அவுணப் பெரும் கடலும் கலங்க-
ஒலித்தாசின்ற அலைகளையுடைய கரியகடலும் கரிய கிறத்தையுடைய அசாராகிய
பெரியகடலும் கலங்காநிற்கவும், கார்வந்து உறங்கு சிகைப்பொருப்பும் சூர் உரப்
பொருப்பும் பிளப்ப - மேகம்வந்து துயிலுஞ் சிவீந்தையுடைய செவுஞ்சமையுஞ்
சூரனுடைய மாள்மாகிய மலையுர் பிளவுபடாநிற்கவும், மறை உணர்ந்தோர் ஆற்
றும் அறங்குலவு மகத்தழலும் அவுண மடவார் வயிற்றின் அழலும் முள - வேதம்
களையுணர்ந்த வந்தணர்செய்யுந் தருமவடிவாகிய யாகாத்கினியும் அசாமனீரு
டைய வயிற்றில் நடுக்கமாகிய தீயும் கொழுந்துவிட்டெறியாநிற்கவும், மறம் குலவு
வேல் எடுத்த குமாவேன் சேவடிகள் வணக்கம் செய்வாம் - கொலைத்தொழில் விளங்
கும் வேலை திருக்கரத்தில் எடுத்தருளிய முருகக்கடவுளுடைய செவந்த திருவடி
களை விணங்குவாம்.

அளத்தற்கரிய கடலும் மலையும் கெருப்பும் தத்தபக்குரிய கெழிச்செழுதலிய
குணங்கன்தோன்ற, கலங்கப் பிளப்ப முள எனவும், வேல் சத்திவடிவாதலால் கடற்
சார்பு மலையும் தான் தோன்றுதற்குரிய விடங்களை வெற்றைமையோக்கித் தன்
னோடாது நிலைகலங்கவும் பிளவுபடவுஞ் செய்தமையால், மறங்குலவுவேல் எனவும்
உறினார்.

ஓர் செய்தனிலதலைவன் தவப்பயனாக அவன்றிருமகளாய்க் கடற்சார்பில்
அவதரித்தருளினமை இப்புராணத்தில் பின்னர்க்காண்க.

கலங்க பிளப்ப முள வெண்ணும் காரியப்பொருளிலவந்த வினையெச்சங்கள்
எடுத்தவெண்ணும் பெயரசெச்சத்தின் முதனிலையோடு தனித்தனிமுடிந்தன. அவுணப்
பெருங்கடல் அவுணமடவார் குமாவேன் என்பன உயர்நிலையில்வந்ததால் நிலை
மொழி யீடுகெட்டுகின்றன.

(௧௫)

நாமங்கள்.

பழுதகன்றநால்வகைச்சொன்மலரெடுத்தப்பத்திபடப்பாபதித்திக்கு
முழுதகன்றமணந்துசுவையொழுதியணிபெறமுக்கண்மூர்த்திதாளிற்
றொழுதகன்றவன்பெணுநார்தொடுத்தலங்கல்கூட்டவரிச்சுரும்புநதேனும்
கொழுதகன்றவெண்டோட்டுமுண்டகத்தாளடிமுடிமேற் கொண்டுவாழ்வாம்.

(இ-ள்.) பழுத அகன்ற நால்வகைச்சொல் மலர் எடுத்து பத்திபடப் பா
ப்பி - சூற்றத்தினின்ற நீங்கிய பெயர்வினை யிடை யுரியென்னும் நால்வகைச் சொற்
களாகிய நால்வகை மலர்களையும் எடுத்துப் பத்தியுண்டாகப்பாப்பி, திக்குமுழுதும்
அகன்ற மணந்து சுவை ஒழுங்கு அணிபெற அகன்ற அன்பென்னும் நார்தொடுத்த
அவங்கல் - எட்டித்தித்திலுஞ்சென்ற மணம்வீசி மதாமொழுதி அவங்காரம் பெறப்
பாந்த அன்பாகிய காராற்றொடுத்தமைதத மாலையை, முக்கண் மூர்த்தி தாளில்
தொழுது குட்ட - துரிசேந்திண்களையுடைய சிவபெருமான் திருவடியில் வணங்கிச்

குட்ட, வரிச்சுரும்பும் தேனும்' கொழுது அகன்ற வெண் தோட்டு முண்டகத்தான் அடி முடி மேல் கொண்டு வாழ்வாம் - வரிக்கையுடைய ஆண்வண்மும் பெண்வண்மும் குடைதலால் அலர்ந்த வெள்ளிய விதழ்களையுடைய தாமரையில் கவிக்கும் காமகளது திருவடிகளை எமது தலைமேற்குடி வாழாநின்பாம்.

மாலைதொடுப்போன் நால்வகை மலர்களையும் எடுத்த வரிச்சைபடப் பரப்பி அவன்காசம்பெற நாராற்றெடுத்தமைக்க வேண்டேலானும், கவிதொடுப்போன் பெயர் முதலிய நால்வகைச் சொற்களையும் எடுத்துக் கற்போர்க் கன்புண்டாகப் பரப்பிப் பொருளணி சொல்லணிபெற அன்பாற்றெடுத்தமைக்க வேண்டேலானும், கால் வகைச்சொன் மலரொடுத்துப் பத்திபடப்பரப்பி அணிபெற அன்பெனு நார்தொடுத்த எனவும், மாலை திக்கெக்கும்பாற்ற மணம்வீசித் தேனெழுக்குதலானும், கவி திக்கெக்கும்பாற்ற புசுப்பரப்பி வீரமுதலிய வெண்கவையை யொழுக்குதலானும் - திக்குமுதகன்று மணந்த கவையொழுதி எனவும் கூறினார்.

நால்வகைச்சொற்களை, நால்வகை மலர்களாகவும், அன்பே நாராகவு முருவ கஞ்செய்த உருபுதொக்கும் விரிந்தும் வரக்கூறினமையால் தொகைவிரி யுருவக் கணி. எடுத்துப் பத்திபடப்பரப்பி மணந்த 'கவையொழுதி யணிபெறத்தொடுத்த. இது செம்மொழிச் சிலேடையணி.

குற்றமாவன புழுக்கடி முதலியனவும், திணைவழுமுதலியனவுமாம். நால் வகைமலராவன கோட்டிப்பூ, கொடிப்பூ, சிலப்பூ, நீர்ப்பூ. வீரமுதலிய வெண்கவை களாவன வீரம், அச்சம், துதிப்பூ, வியப்பு, காமம், அவலம், உருத்திரம், கைக, நால் வகைச்சொல் மலரென்பத னிறுதியில் இளைந்தனை வறிபொருளில்வந்த முற்றம் மையும், முழுது என்பத னிறுதியில் முற்றம்மையுந்தொக்கன. தொடுத்த என்னும் பெயரெச்சத்தின் அகரவீறு தொக்குநின்றது. அவன்கல்குட்ட என்பதற் கேற்ப மேற்கொண்டென்பதற்குச் சூடியென்றும்.

(கக)

நந்திதேவார்.

வேறு.

வாகநிறைமையிற்றாழ்வானவர்மகுடகோடி.

பாதிமீன்மணிகளாகநதகேசுத்திரபாடையாற்றுககி

நாதி யுமபகலுநதொண்ட ரலகிடுங்குப்பைபாக்கு

நந்தியெய்மெருமானபாதகனமலர்முடிமேலவைப்பாரம்.

(இ-ள்.) வந்து இறை அடியில் சாழும் வானவர் மகுடகோடி பத்தியின் மணிகள சிந்த - (கைலாயின்சண்) வாறு சிவபெருமான் திருவடிமைய வணங்குத் திரு மால் முதலிய தேவர்கள் (நெருங்காதவண்ணம் அவரது) கிரீட வுறப்புகளின் வரி சையினின்ற தூரத்திலுங்கல் சிதறாநிக, மீவகத்திரபடையால் தாக்கி அந்தியும் பகலும் தொண்டா அவகிடுங் குப்பை ஆக்கும் எம்பெருமான் கந்தி நகை பாசமலர் முடிமேல் வைப்பாரம் - பிரம்பாகிய கருவிடால் அடித்த மாலைப்பொழுதிலும் பகற் பொழுதிலும் அடியார் திருவலகிடுங்குப் பையாகச்செய்யும் எமது பெருமானாகிய நந்திதேவருடைய வணக்கமின்ற திருவடித்தாமரைகளைச் சிரத்திற் குளையும்.

கமது குருமாபுக்கெல்லா முதற் குருநாத ஞானின் அடியார்என்குப் பொய்ப்போக வாழ்வனைத்தும் பொய்யென்றுதாட்டி யதற்றி மெய்ப்போக வீடுதவி அஃலீடு பெற்றழியும் பலவாற்றானும் பரம்பொருளுக்கு அடிமையா மென்பத தோன்ற விளக்கி நிற்பவாரதலின், தொண்ட ரலகிடுங்குப் பையாக்கு கந்தியெம் பெருமான் என்று கூறினார்.

மருடகோடி கோடிபுத்தி வடசொற் றெடக்களாதலின், வருமொழி வல்
வெழுத்தக வியப்பாய் நின்றன. இன்னுருபு நீக்கற்பொருட்டு. அவனெடு மென்னும்
பெயரெச்சம் ருப்பையென்னும் கருவிய்பொருள் கொண்டது.

இவாது பெருமை மிகுதிதோன்ற வானவர் மருடகோடி பத்தியின் மணிகள்
செந்த வெத்திராப்பிடையாற்றாக்கி எனவும், செவ்வ மிகுதிதோன்ற அத்தியும் பதலும்
தொண்ட ரவனெடு ருப்பையாக்கும் எனவும் கூறதலால் வீறகோணனி. (௧௪)

திருஞானசம்பந்தமுர்த்திநாயனார்.

கடியலிழ்க்கெக்கவேணித்தாதைபோற்கணற்கண்மீனக்
கொடியனைவேவனோக்கிக்குறையிரத்தனைபாண்கற்பிற்
பிடியனடைபாள்வேண்டப்பின்னுயிரளித்தாக்காதத்
முடியணிமாடக்காழிமுனிவனைவணக்கஞ்செய்வாம்.

(இ-ள்.) கடியலிழ் கெக்கை வேணி தாதைபோல் - வாசனாமொடு முலர்ந்த
கொன்றைமலர் மாலையை யணிந்த சடாமுடியையுடைய தந்தையோடுகியி விவபெரு
மாளுரது செயல்களைப்போல, கணற்கண் மீனக் கொடியனை வேவனோக்கி - (அன்ற
கண்ணால் மீனக்கொடியனாகிய மன்மதனை யெரியுப்படி பார்த்தருள்) தாமெழுத்த
ருளியிருந்த திருமடத்தில் + மணர்க்கரிட்ட கெருப்பினிறார் கயற்கொடியையுடைய
பாண்டியரைச் சரகோயாய் வருத்தஞ்செய்த திருக்கணசாத்தனியருளி, பின் அந்
பாள் கற்பில் பிடியன் நடைபாள் வேண்ட உயிர்வித்தாக ஈராக - (பின்பு
அம்மன்மதனது மணவியாகிய கற்பினுடைய பெண்ணையினுள் னடையைப்பொத்த
நடைபினைபடைய இரத்திரிவி முறைபிட்டுவினை அம்மனாமதனாகு + பிரகொடுத
துக் காத்தருளிய) பிரபு அப்பாண்டியனது மணவியாகிய கற்பினையுடைய பெட்
டையாமையி னடைமையாகத்த காட்டினையுடைய பாண்டிமாத்தையார் குறையிரப்
பத்திருவாயிரந்த திருநீர்நூல் அவன் பெப்புநோயைக்கல் உட்கொடுத்தாத
தருளிய, முடியணி மாடக்காழி முனிவன் வணக்கஞ் செய்வாம் - செங்கொடியு
டைய மாடக்கள கெருவகிய சிகாழியில் அவனார்புருளிய ஆகுமடைய பின்பு
யாரை வணக்குவாம்.

“மகனறிவு தாதையறிவு” என்றமைக்கற்புச் செவ்வருமானும் தன்பொரு
ருட்டன்றி அடியார்பொருட்டுத் தானையொருபு அத்தரு மாறுகப் பிறப்பிறப்பிற்
கேதுவாம் போகத்தைப் புரியுமாறு இடையிற் தீங்குசெய்யப்புகுந்த மன்மதனைக்
காய்த்ததுபோல், மொனசிலைத்தையுடைய விவருமாறாகிய காழிதானும் உயர்கன்
மாட்டிராக்கிச் செவ்வெறிச்செவ்வம் வனார்தோற்குமாறு எழுந்தருளியுந்த சிறப்பு
ணராத சமண்கூற்றுக் குடன்பட்டு அன்னோரைத் தீங்குசெய்யப்புகுவித்த பா
ண்டியனைத் தன்பொருட்டன்றி அடியார்பொருட்டு வெப்புநோகுகினையையால்,
கடியலிழ்க்கெக்கவேணித் தாதைபோல்கணற்கண்மீனக் கொடியனைவேவனோக்கி
எனவும், செவ்வருமான் சரணடைந்தாராக் காப்பதுபோல், பின்பையாரும் காத்த
மையால், பின்னுயிரளித்தக் காத்த எனவும் கூறினார்.

முனிவன், மெனனிலையை புடையவனென்னும் வடசொற்றிரிபு. இன்னவினை
முதன்மேலேற்றிக் கடியலிழ்க்கெக்கையென்றும். நோக்கி என்னும் வினையெச்சம் அளி
த்தென்னும் வினையெச்சத்தின் முதனிலையையும், அவ்வெச்சம் காத்த என்னும் பெ
யரெச்சத்தின் முதனிலையையும், அப்பெயரெச்சம் முனிவன் என்னும் வினைமுதற்
பெருமையு முறையேகொண்டன.

தமது தந்தையாரைப்போலத் தாமுஞ் செய்தருளினமையின் அவரோ
டொப்பத் தோன்ற நின்றவின் உவமவுருவகவணி.

யாதுகுறையெய்து பின்னர்ச் சரணடையினும் அக்குறையை நோக்காது
அருளுவரென்னும் குறிப்போடுகூடிய விசேஷணங்களே பெடுத்துக்கூறி வணக்கஞ்
செய்வாமென்றது, கருத்துடை யடையணி. பின் வருவனவற்றிற்கும் இவ்வணி
கொங்க. (௧௮)

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

அறப்பெருஞ்செல்விபாக, தண்ணலஞ்செழுத்தாலஞ்சா

மறப்பெருஞ்செய்ணமாறுவஞ்சகரிட்டநீல

நிறப்பெருங்கடலும்பார்க்குநீந்துதற்கரியவேழு

பிறப்பெனுங்கடலுநீத்தபிராண்டுவணக்கஞ்செய்வாம்.

(இ-ள்.) அறப்பெரும் செல்விபாகத்து அண்ணல் ஐந்தெழுத்தால் - முப்பத்
திரண்டறங்களையும் வளர்த்த பெருஞ்செல்வியாகிய உமாதேவியாரை இடப்பாகத்
தில் வைத்தருளிய சிவபிரானது ஸ்ரீபஞ்சாக்கராப்புணையால், அஞ்சா மறப்பெரும்
செய்கைமாறு வஞ்சகர் இட்ட நீல நிறப் பெரும் கடலும் - தீச்செயல்களுக்கு அஞ்
சாத பெரியபாவச் செயல்களினின்ற மாறாத சமணர்கள் கல்லொடு பிணித்துவிட்ட
கரிய நிறத்தையுடைய பெரியகடலையும், யாக்கும் நீததற்கு அரிய ஏழுபிறப்பு
எனும் கடலும் நீத்தபிரான் அடி வணக்கம் செய்வாம் - யாவர்க்கும் கடத்தற்கரிய
வெழுபிறப்பாகிய கடலையும் எளிதற் கடந்த ஆளுடைய அரசுகளுடைய திருவடி
களே வணங்குவாம்.

சிவபிரானருளிய இருநாழி கொல்கொண்டு முப்பத்திரண்டு தருமங்களே
யும் வளர்த்தருளினமையால், அறப்பெருஞ்செல்வி எனவும், எல்லாப்பொருள்களோ
டொன்றாகியும் வேறாகியும் உடனாகியும் நிற்கும் பாசுவத்தை அப்பொருள்களாகிய
இயங்கியற்பொருளும் நிலையியற்பொருளும் பேதித்த வாதியாவாறுபோல, அச்சிவ
னுருவாய் ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத் தியானத்தால் அகத்திலெய்தும் சோகம்பாவனையும்
அதற்கியலப் புறத்தமைந்த அன்புருவாக் திருவேடமும் உள்நுழை புறம்பும் பற்றற்ற
செயலும் என்றும் விசுப்பு வெறுப்பிற்படாத தன்மையும் இடையறாதவாணத்தமும்
வாய்த்துநிற்கும் இவ்வாளுடைய யாசைப் பேதித்த அவை வாதியா வாகலான், அஞ்
செழுத்தால் நீத்தபிரான் எனவும் கூறினார்.

யார்க்கும் என்பதனிடமினின்ற முற்றம்மையால் பிரமன்முதலிய உயிர்த்
தொகைகளைக்கொங்க, அஞ்சாமாறு வேறு பலவடுக்கிய ஈறு தொக்க எந்நிறைப்
பெயரொச்சங்கள் தனித்தனி வஞ்சகர் என்னும் வினாமுறப் பொருளைக்கொண்டன.

பிறப்பைக் கடலென வருவதஞ்செய்து ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தைப் புணையாக வரு
வதஞ் செய்யாமையால் ஏகதேச வருவகவணி. (௧௯)

சுத்தரமூர்த்திநாயனார்.

அரவகலஞ்ஞார்பாலாசைநீத்தவர்க்கேயிடு

தருவமென்றளவிலேவதஞ்சாற்றியதலைவன் தன்னைப்

பாவைதன்புலவிநீர்ப்பான்கழுதுகண்படுக்கும்பாலு

னிரவினிற்றாதுகொண்டோனிணையடிமுடிமேல்வைப்பாம்.

(இ-ன்.) அரசு அகல் அக்குலாப்பால் ஆசைநீத்தவர்க்கு வ வீடுதருவம் என்ற அளவில்வேதம் சாற்றிய தலைவன் தன்னை - பாம்பின்படம்போலும் அசன்ற வஞ்சுலையுடைய பெண்களிடத்து இச்சையொழித்தவர்களுக்கே மோட்சானந்தம் தருவோமென்ற அனாதைநகரிய வேதத்தைக் கூறியருளிய தேவநாயகனை, பாவைநன் புலவி தீர்ப்பாளை எழுது கண்படுகரும் பால் நான் இரவிலினில் துதுகொண்டோன் இணையடி முடிமேல் வைப்பாம் - பரவையாருடைய ஊடலைத் தவிர்க்கப் போயும் உறங்கும் அர்த்தராத்திரியில் துதுகொண்டருளிய ஆளுடைய கம்பிகளது இரண்டு திருவடித்தாமரைகளையும் எமது சொத்தில் தரிப்பாம்.

இச்சையை விடுதலே வீடாதலின் அந்னை யுடையோர்க்கே வீடு தருதலுண்மையாதலின் தேற்றேகாந் தத்தென்பார், ஆசை நீத்தவர்க்கே வீடுதருவமெனவும், அதுவே வேதத்தின்பொருளாமென்பார், அளவில்வேதஞ் சாற்றிய எனவும், அவ்வாறென்றேன் பாமயோசியென்பார், தலைவன் எனவும், அத்தப் பாடியோசியைத் தன்னேவல்வழி நிறுத்தவோன் அனாதைநகரிய பேரன்பின் சென்பார், எழுது கண்படுக்கும் பாஞ்சரிவீனார் துதுகொண்டோன் எவ்வகையினார், ஆசைநீத்தவர்க்கே வீடுதருவமென்ற விதித்த அந்னை அவராசைக்குரிய அரிவைமாட்டுக் துதாகச் செலவிடுதல் அன்பின்நிறமும் அவ்வன்பாளா புலன்வழி அகரும் பொருளுமாய் - அவ்வாறன்ற தன்மையும் ஸுத்தனற் கூறப்பட்டன.

அன்பின்றிறம் சிவஞானசிந்தியார். “தேசமிடவகாலத்திற் காசனங்களின்றிச் செய்வதொன்றுபோற் செய்யாச் செயலதலைச் செய்தல், கூசல்படு மனமின்றி யுலாவன்றி ஹற்கக் முணாவுண்டி பட்டினி யிருத்தல்கிடத்தன், மாசதனிற் றாய்நீழ்மயினில் வறுமைவாய்வில் வருகதத்திற் நிருத்ததனை மைதுனத்திறனெத்தி, லாசையினில் விருப்பிலிவையல்லாதுமெல்லா மடைக்காலு ஞானிகடா மரணடியை யகலார் என்பதனாலும்,

புலன்வழிதகரும் பொருளை யானிற்றுத் தன்மை திருக்களிற்றபடியார். “குற்றமறதென்னையாட் கொண்டருளிச் சொண்டனென், மற்றதையா னத்தது ஹைவன் - முற்றவரின், மாட்சியுமாய் நம்பனியான் மட்டுருன்றைச் கண்டடிவக், காட்சியுமாய்சிற்பான் கலகத” என்பதனாலுண்டாக.

எழுது என்பன் இறுதியில் உயர்வு குறித்தற் பொருளில்வந்த உண்மை தொக்குின்றது. வேதம் பொருளின்மேலன்றலால் தானியாகுபெயர். (உய)

திருவாதநூற்பாடிகள்.

எழுதருமறைகடேருளிறைவனை யெல்லிற்கங்கும்
பொழுதுதருகாலத்தென் றம்பூசனை விடாதுசெய்து
தொழுதகைதலைமேலேறத்துளாபுதண்ணீருண்முழங்க
யழுத்தடியடைந்தவன்பண்டியவர்க்கடிமைசெய்வாம்.

(இ-ன்.) எழுதரும் மறைகளேரு இறைவனை எவ்வில் கங்கும்பொழுது அறகாலத்த என்றும் பூசனை விடாது செய்து - எழுதத்தகரிய வேதங்கள் உணர்ந்து தெளித்தகரிய தன்மையையுடைய சிவபெருமானை புகற்பொழுதும் இரப்ப பொழுது மாய அறிவைகள் காலத்திலும் எங்காளும் பூசனை யிடைவிடாமற் செய்து, தொழுதகை தலைமேலேற துளாபு கண் நீருண்முழங்க அழுது அடி அடைந்த அன்பன் அடியவர்க்கு அடிமை செய்வாம் - குவித்தகை தலைமேற்செல்ல அன்பினா

பெருகும் ஆனந்தக் கண்ணிசிப் மூழ்கிப் பிரிவாற்றுகமையால் அழுத திருவடினை யடைந்த போன்பராகிய வாத்ஜரிகளுடைய அடியார்களுக்கு அன்புசெய்த வழி படுவாம்.

இறைவனென்னுஞ் சொல்லாற்றலால், எழுதருமறைமேடு விறைவனெனவும், ஆதகாலமும் பகலிலும் இரவிலும் அடங்குதலால், எவ்வீற் கக்குற் பொழுதற காலத்த எனவும், எவ்வாறும் இவ்வவறகைப்பொழுதில் ஒருபொழுதும் வழு வாத செய்தவந்தமையின், பூசனைவிடாது செய்தனவும், என்றும் வணங்குத லும் ஆனந்தக்கண்ணீர் பெருக்குதலும் உடைமையால், தொழுத கை நலமேலேறத் தரும்பு கண்ணீருன் மூழ்கி எனவும், ஆசிரியனுய்வந்த சிவபெருமான் தன்னை விட்ட அடியார் உட்டத்தோடு மறைந்தருளினமையால், அழுது எனவும், குருமுடர்த் தந்தால் முத்தியடைந்தவராதலால் அடியுடைந்த அன்பொனவுக் கூறினார். ஆற காலங்கள் விடியல், உச்சி, ஏற்பாடு, மாலை, யாமம், வைகறை.

பூசனைவிடாதுசெய்த அடியுடைந்த அன்பனென்றது. சிவஞானசித்தியார். “இந்தனத்து நெரிபாலி செய்பழுத்தினிராத மென்வின்கண்ணெனெயும்போ லெங்கு முளனினைவன், உத்தரையெய் தெவ்வடததும் வழிபடவேயருளு மலமறப்போ னுன் மாவின் மலரடிஞானததாற், சிந்தனை செய் தாச்சக்கிற சிவனுனத்தே தோன்றித் தீ யிரும்பைச் செய்வதுபோற் சிவன்தன்னிட, மருளையையறுத்துத் தானுக்கித் தன் னுருவப் பரப்பையெலாம் கொடுமுதலு மிவ்வகையால்” என்பதனாலும், பிரி வாற்றுகமையால் அழுது எனவும், அருவாகற. “பொருத்த மின்மையேன் பெய் மை யுண்மையேன் போதவென்ற நய புரிந்து காக்கவும், வருதமயின்மையேன் பஞ்சமுண்மையேன் பாணரேலன்பலாக் கமலாதனை, யாத்தமேனியா யருள் செயன்பரு நீயும்கொழுந்தருளி யிவ்வகையி டுதருதருமுறைமையாகிவெ னெய்பிரான் வம்பனேன் வினைக்கறிதில்க்கையி டுதருதருமுறைமையாகிவெ

பூசனைவிடாது செய்தல் முதலி டுதருதருமுறைமையி னீரமும் என்று பெறு வோமென்னும் ஆராதனையுடைந்த தொழுத கை நலமேலேறத் தரும்பு கண்ணீ ருன் மூழ்கி என்பவை யுணரத்தலால் அச்சமுட, காமமுட, அழுதென்றமையால் அவலமும், உணரத்தி நின்றலால் சுவையணி. (உஉ)

சண்டேசநாயனார் முத்தலிய திருத்தொண்டர்கள்.

தந்தைதானொஃம்பிறவித்தானொழிந்த திருத்திருநாளைச் சேர்ந்த மைத்தர்தான்வேதநெறிகைவநெறிபத்திருநெறிவழா துவாய்மெய் சிந்தைதானரையுக்கொசெலுத்தினராய்ச்சிவா னுபவசெசலவராகிப் பந்தமாந்தொடக்கமுத்ததிருத்தொண்டர்தாளபரவிப்பணிதல்கெய்வாம்.

(இ-ள்.) தந்தை தானொஃம்பிறவித்தான எறிந்து திருத்தர இருநாளை சேர்ந்த மைத்தர்தான்-தனது பிதாவின் தானொடு பிறவிவினது தானையுச் சிறித்துச் சிவபெரு மான் திருத்தாண்டை யடைந்த சண்டேசநாயனருடைய திருவடிகளையும், வேத நெறி கைவநெறி பத்திருநெறி வழாது வாய் மெய் சிந்தைதான் அரனடிக்கே செலுத் தினராய் கொலுபவைச் செல்வராகிப் பந்தமாந் தொடக்கு அரந்த திருத்தொண் டர்தான் - வைதிகமார்க்கத்திலும் சைவமார்க்கத்திலும் பத்திமார்க்கத்திலுஞ் சிறி தும் வழுவாமல் மனம் வாக்குக் காயங்களாலாகிய தொண்டகளைச் சிவபெருமான் திருவடிக்கே செலுத்தி அவற்றால் விளையுஞ் சிவானுபவப் பெருமபே மடையராய அநனல் ஆணவமவத் தொடக்கினையறுத்த மறை அடியாருடைய திருவடிகளையும், பரவி பணிதல் செய்வாம் - துதித்து வணங்குவாம். 1

தான் வேர். தந்தை தானைத் தறித்த பெரும்பாதமே செவுண்ணியமாய்ப் பெரும்பேறு பயந்த தென்பார், பிறவித்தானெறித்து நிருத்தநிருதானைச் சேர்த்த எனவும், வைதிகமார்க்கத்திலும் சைவமார்க்கத்திலும் பத்திமார்க்கத்திலும் முறையெயிரிதும் வருவாது மீண்டு திரிகாணங்களும் ஒருசேரச் செவனடிக்கீழ்ச்செலுத்திநின்ற அடியார் பலராதலால், வேட்கெறி சைவகெறி பத்திகெறி வழாது வாய்மெய் சிந்தைதான் அரணடிக்கே செலுத்தினராய் எனவும், இவற்றால் வினைவழி சோகம் பாவனையாதலால், சிவானுபவச்செல்வராகி எனவும், இதனால் மலமொழி தலால், பத்தமார்க்கமாதகமுத்த எனவும் கூறினார்.

தந்தை தானைத் தறித்த பெரும்பாதமே செவுண்ணியமாய்ப் பெரும்பேறு பயந்ததென்றது. செவனாக்கித்தியார். "அரணடிக்கீழ்ச்செய்யும் பாவமும் அறமதாரும், பாணடிக்கீழ் பிலாதார் புண்ணியம்பாவமாரும், வரமுடைத்தக்கண்ணெய்த மாவேன் விதிமையாகி, காரிணிற்பாவன்செய்த பாதகாண்மையத்தே" என்பதனுணர்ச்சு.

வைதிகநெறியில் சின்னேரார். இலலையாமுநதணா முதலியோர்.

வருமுறையெரிமுன்னேற்பிரான்னுயிருநான் மல்கத் தருமமேபொருளாக்கொண்டு தத்துவநெறியிற்செல்லு மருமநெறான்கிணோடா நகருமப்பின் எவல்வார் திருகடம்புரிவார் தானாக் திருவினாச்செய்தோர்.

சைவநெறியில் ஞானச்சரிதைபிரிவினினேரார் முருகநாயனார் முதலியோர்.

"புலருமபொழுது முன்னெழுது புனிதநீரின்முழுகிப்போய் மலருஞ்செவ்விறதம்பெருமான் முடிமேல்வானீராமுமதி யுலவுமுருங்குமுருகுயிரகாசைக்கும்பத்தத்துடைப்பறித்த வலகின்மலாகன்வெவ்வேறு திருபூசகடைகளிலமைப்பார்."

ஞானக்கிரியைபிரிவினினேரார் - திருநீலநகரநாயனார் முதலியோர்.

"மெய்த்தவாகம விதிவழிவதகாரணா நிறதல்பூசனைபுரித செழுநயம் முஞ்சையதே அத்தரன்பருக் கமுதுசெய்விப்பதுமுதலா விதநிறதனபணிசெய்தே நெற்றநாசெய்வார்."

ஞானயோகநெறியினினேரார் - சிவநிழல்கைகயாரநாயனார் முதலியோர்.

"நாலுக்கண்களுஞ்சொன்னா நல்லவ மிவுமேற்றுகாணா நாலும்பிசமொடிவழிக் கருந்திச் சந்தைக்கபாவநா வேவவேமுன்பயின் நெற்றி செய்ததா நறமுலா நிறப்ப மூலமுதல்வர் திருப்பாத மடைவாய்கயிற்முன்னடைத்தார்."

பத்திரநெறியினினேரார் - ஞானநாயனார் முதலியோர்

"சண்டபொருத்தெகட்டேன் முன்பிவாரேந்தாரா வெண்டிருநீற்றின் பெல்லி மேற்கண்டேன் வேறெனியென் அண்டப்பிரான்கையா, காயினொன்றுமனைக கொண்டவர் தங்கொன்னைக் குறிவுநிற்பெனென்று."

பத்தமார்க்க தொடக்கு பத்தமென்னுஞ், சிறப்புப்பெயர் தொடக்கென்னும் பொதுப்பெயரை விசேடித்திந்த ஒருபெயரோட்டுப் பண்புத்தொகை. (உஉ)

முதனூல்வழி.

வேறு.

அண்ணல்பாற்றெளிந்தநந்தியடிகள் பாற்சனற்குமார
னுண்ணிழையன்பினுய்ந்துவிடாதனக்குரைத்தவந்தப்
புண்ணியமுனிவன்குதற்கோதியபுராணமுவா
றெண்ணியவிவற்றுட்கார்த்ததிசைநினைபின்மாதோ.

(இ-ள்) அண்ணல்பால் தெளிந்த நந்தியடிகள் பால் சனற்குமாரன் உள்
கிறை அன்பின் ஆய்ந்து வியாதனுக்கு உணர்த்த - சிவபெருமானிடத்து ஐயத்தி
பற ஆராய்ந்து தெளிந்த நந்திதேவரிடத்தில் சனற்குமாரமுனிவர் உள்ளத்தில்
கிறைந்த அன்போடு வழிபட்டாராய்ந்துணர்ந்து வியாசமுனிவருக்குப்போதிக்க,
அந்தப் புண்ணிய முனிவன் குதற்கு ஒதிய புராண மூவாறு - அந்த வியாசமுனி
வர் தன்னை வழிபட்ட குதமுனிவருக்குச் சொல்லியருளிய புராணங்கள் பதினெ
ட்டாம், ' எண்ணிய விவற்றுள் காந்தத்து ஈசநகிதையில் - எண்ணப்பட்ட விப்ப
தினெண் புராணங்களுள் ஒன்றாயே காந்தத்தில் சங்காசநகிதையில்.

உள்ளென்னும் மெதுநருபு கூட்டிப் பிரித்தற்பொருளில் வந்தது. (உரு)

நூல்செய்தற்குக்காரணம்.

அறைநகிடப்பட்டதாசுமாலவாய்ப்புகழ்மையந்தச்
சிறந்திடும்வடநூலின்னைதென்சொலாற்செய்தியென்றிங்
குறைந்திடும்பெரியோர்கூறக்கடைப்பிடித்ததுதிரிந்தப்
பிறந்திடும்பிறப்பிலெய்கபெறுதுமென்றுள்ளந்தேறு.

(இ-ள்.) ஆலவாய்ப்புகழ்மை அறைநகிடப் பட்டதாகும் - திருவாலவாயின்
புகழ்ச்சி சொல்லப்பட்டதாம், அந்தச் சிறந்திடும் வடநூல் தன்னை தென்சொலால்
செய்தி என்று இங்கு உரைத்திடும் பெரியோர் கூற - அந்தச் சிறப்பமைந்த வட
நூலைத் தென்மொழியார் செய்வாயென்று இத்தலத்தில் வசிக்கும் பெரியோர்கள்
விரும்பிச்சொல்ல, கடைப்பிடித்து உறுதி இந்தப் பிறந்திடும் பிறப்பில் எய்தப் பெ
றுதம் என்ற உள்ளந்தேறு - அதற்கு யுறுதியாகக்கொண்டு ஆன்மலாபத்தை யிந்தப்
பிறப்பிலேயே அடையப்பெறுவோமென்று மனந்தெளிந்து.

பொற்பொருதான் என்றார்போல, பிறந்திடும் பிறப்பினெனவந்தது. புகழ்மை
குணியைக் குணமாகக் கூறுவதோர் மாபுவுருவமைதி. செய்தி எந்நிலைத்தவந்த
முன்னிலை யொருமை வினைமுற்று. பெறுதுமெனத் தன்மைப் பன்மையாகக்கூறி
அடியில்வருஞ் செய்யுளில் வினம்பலுற்றேனென ஒருமையாகக்கூறியது வழுவன்
ரோவெனின் தன்னினத்தோரையும் உணர்படுத்திக் கூறினமையால் உழாநிலையாம்.

மொழிபெயர்த்தவதும்.

திருநகர்தீர்த்தமூர்த்திச்சிறப்புமுன்றந்தமூர்த்தி
யருள்விளையாடலெட்டெட்டருச்சினைவினையொன்றாக
வரன்முறையறுபத்தெட்டாமற்றவைபடலமாக
விரிமுறைவிரித்தச்செய்யுள்வகைமையால்விளம்பலுற்றேன்.

(இ-ள்.) திருநகர்தீர்த்த மூர்த்திச்சிறப்பு முன்றந்தமூர்த்தி மூன்ற்தலவிசே
டம் தீர்த்தவிசேடம் மூர்த்திவிசேடம் என மூன்று, அந்தமூர்த்தி அருள்விளையாடல்

எட்டெட்டு அருச்சுனை விளையொன்று - அந்த மூர்த்தியானவர் தமது திருவருளால் செய்தருளிய திருவிளையாடல் அறுபத்துநாலு அருச்சுனைச் செயலொன்று, ஆக வான் முறை அறுபத்தெட்டு ஆம் அவை படலமாக விரிமுறை விருத்தச்செய்யும் வகை மையால் விளம்பலுற்றேன். ஆக வான்முறையாய் அறுபத்தெட்டாகும் அவற்றைப் படலங்களாக விமைத்து விரிவகையாக விருத்தமாகிய செய்யுட் பேரங்காண் சொல்லத்தொடங்கினேன்.

விரிமுறையென்பது வடநூலிற் றொருத்ததை விரித்துக் கூறலின் தல் யாப்ப நொன்று. இந்த மூன்றுக்குளகம். (246)

அலையாட்க்கம்.

நாயகன்கவிக்குற்றநாட்டியபகழகமீரந்தர்

மேயவத்தலத்தினோர்க்கெனவெள்ள நிகுணாயிற்றுகுற்ற

மாயுமாறரிதன்றேனுதீர்ச்சித்தன்னமுண்ணுந்

னுயதீம்பால்போற்றொள்ககந்தரன்சரித்தந்தனின.

(இ-ள்.) நாயகன் கவிக்கும் குற்றம் நாட்டிய பகழக மான்தர்மேய அத்தலத்தி னோர்க்கு என்வென்றி லுரையில் குற்றம் ஆயுமாறு அரிதன்றேனும் - சோமசுந்தரக் கூடவுண் திருவாய்மலர்ந்தருளிய “கொங்குதேர் வாழ்க்கையஞ் சிறைத்தும்பி” என் னாக் திருப்பாசுரத்துக்குக் குற்றகூறிய சங்கப்பலவர்கள் தங்கிய அம்மதனாயி விருத் தும் எட்டெட்டியாகளுக்கு மந்த அறிவாலகூறிய என்னுடைய சொற்களில் குற் றம் ஆராயும்வகை அறிதல்லவானாலும், நீர் பிரித்து அன்னம் உண்ணும் நுயதீம்பால் போல் சுக்கரன சரிதரன்னை கொங்க - க் கொடுகலந்த பாலுள் நீரைப்பிரித்து அன் னப்பரியானத களங்கமில்லாத இ-ய பாலைப் பருகுதல்போல, சொற் குற்றங் களை யொழித்துச் சோமசுந்தரக்கூடவுள் சரிதருமாகிய திருவிளையாடலைக் கைக் கொள்ளக் கடவாகன்.

உம்மை உயர்வு சிறப்பு.

(247)

கவிதிலைதுறை.

கவைககொழுந்தமுனஞ்சுவைகண்டவூனிமையோர்

சுவைக்கனின்னமுதபூசின துளகாயிலசர்ன்றோ

ரவைக்களம்புகுந்தினியவாபாலவாயுடையார்

செலிக்களம்புகுந்தேறுவசிறியனென்பனுவலர்.

(இ-ள்.) கவை கொழுந்த அழல் நா சுவை கண்ட வுண் இமையோர் சுவைக்க இன் அமுது ஆயின் - பிணவு படுதலைப் பொருளிய கொழுந்துவிட் டெரி யும் அக்கினிதேவன் தன்னாவல் முன்பு சுவைத்து வுண் தேவர்கள் உண்டுகளிக்க இனிய அமுதம் (அதுபோல) சிறியனென் பனுவல் துளக்கமில் சான்றோர் அவைக் கனம் புகுந்து இனியவாய ஆலவாய் உடையார் செலிக்கனம் புகுந்து ஏறுவ - கல்வி யறிவிற் சிறியேனாகிய யான கூறிய தால் உறுதியையுடைய அறிவால் நிறைந்த பெரியோர் அவைக் களத்திற்சென்று குற்றம்நீங்கிச் சுவையுடையனவாய்த் திரு வாலவாயுடைய பெருமானா திருச்செவியிற்சென்று அடையாநிற்கும்.

அவைககனம் துருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. செலிக்கனம் என்பதில் கனமென்பது பழனுருபு. பனுவல் செய்யும்மேல் முதலாகுபெயராய் நிற்கலாக் இனியவாய் எனவும், ஏறுவ எனவும் பன்மை முடிபுத்து கூறினார். (248)

பாயவாரியுண்டு வர்தெடுத்தலகெலாம்பருகத்
தூயவாக்கியகாரொணச்சொற்பொருடெளிந்தோ
ராயகேள்வியர்துகளறுத்தாலவாயுடைய
நாயனூர்க்கினிதாக்குபநலமிலென்புன்சொல்.

(இ-ள்.) கார் பாய வாரி உண்டு உவர் தெடுத்த உலகெலாம் பருகத் தூய வாக்கியது என - மேகம் பரத்தகடல் நீரையுண்டு அக்ரீரிலுள்ள உப்பைத்தெடுத்த எல்லாவுலகங்களினும் உன்னவர் பருகிக் களிகூரப் புனிதமுடையனவாகச்செய்தது போல, சொல்பொருள் தெளிந்தோர் ஆயகேள்வியர் நலமிலென் பின்சொல் துகளறுத்த ஆலவாயுடைய நாயனூர்க்கு இனிது ஆக்குப - சொல்லியலையும் பொருளியலையு முணர்ந்தவாராய நூற்கேள்வியையுடைய பெரியோர் அக்கேள்வி நலஞ் சிறிதமில் லாத என்னுடைய புன்சொல்லிலுள்ள குற்றங்களை யொழித்துத் திருவாலவாயை யுடைய பெருமானார்க்கு இனியதாகச் செய்வார்கள்.

ஆக்கியது தவ்விகுதி தொகுத்தல். சொல் பொருள் தமக்குக் கருவியாகிய படலங்களை யுணர்த்தி நிறுவால் காரியவாகுபெயர்கள். (உஅ)

அலலையீதல்லையீதென மறைகளுமன்மைச்
சொல்லினாற்றுதித்தினைக்குமிச்சுந்தரனாடற்
கெல்லையாகுமோவென்னுரையென்செய்கோவிதனைச்
சொல்லுவேனெனுமாசையென்சொல்வழிகேளா.

(இ-ள்.) ஈதல்லை ஈதல்லை என மறைகளும் அன்மைச்சொல்லினால் துதித்து இளைக்கும் இச்சுந்தரன் ஆடலுக்கு என்னுரை எல்லையாகுமோ - இதுவல்ல விது வல்லவென்று வேதந்தகளும் அன்மைச்சொல்லாற்றுதித்துச் காணுதல் கூடாமையால் வருந்தும் இச்சோமசுந்தரக் கடவுளுடைய திருவிளையாடலைக் கூறதற்கு என்சொல் வரம்புபடுமாவென்று, இதனை சொல்லுவேன் எனும் ஆசை என் சொல்வழிகேளா என்செய்கோ (யான்வாளா விருப்பினும்) இதனைச் சொல்லுவேனென்று என்மனத திறரேன்றும் விருப்பமானது நான் சொல்லுமார்க்கததைக் கேட்கவிலலை (ஆதலால்) நான் என்ன செய்வேன்.

எகமாயிய பிரமம் அத்துவிதமாயிருத்தலின், இன்மை மறதலையாகக் கூறும் பொருள்கட் கிடனாகாது, ஒன்றுகாமலும் இரண்டாகாமலும் ஒன்று மிரண்டு மின்ற காமலுமாயுள்ள அனனியத்தை விளக்கும் அன்மைப்பொருளுக் கிடனாயின்று வழத் துதலின், அல்லையீதல்லையீதென மறைகளும் அன்மைச் சொல்லினாற்றுதித்து என வும், அப்பொருள் வாக்கு மனதீதமாய் அறத்திறனால் கோசரிப்பதா யிருத்தலின், இளைத்தெனவுங் கூறினார்.

ஓ - இரண்டனுள், முன்னது வினா. பின்னது அகையிலை. செய்கு கன்மை யொருமை வினைமுற்றம். இளைக்கும் என்னும் பெயரொச்சம் சுந்தரனென்னுங் கருவிப் பொருள்கொண்டது. இகரச்சுட்டு உயர்வுகுறித்தன்மே னின்றது.

அவைபுடக்கமாவது அவைபிலுள்ள புலவர் பலர்க்கும் வழிபடு கிளவியாக அடங்கிக்கூறல். அதனை, யிங்குச் சிவபெருமான் கவிக்குங் குற்றங்கூறிய சங்கப்புல வர்களிருக்குத் தலமாதலின் அங்கிருக்கும் ஏனைப்புலவர்களால் என், கவிக்குக் குற் றங்கூறுதல் எரிதெனவும், வல்லோராதலின் அவர்கள் அவைக்களத்தில் புகுத்து என்னுல் குற்றமொழித்து பயன்படுமெனவும், அவர்கள் பெருவுள்ளன்மைய ராத

லால் என்னுடையதென்று அதிலுள்ள குற்றங்களை யொழித்துப் பயன்படுத்துவதெனவும், என்னால் இத்தகையதெனக் குற்றப்படுத்தியிருப்பினும் என்னுடையதெனக் குற்றத்தின் வழிபெற்றிய தெனவும் என்கு செய்யுளாற் கூறினார். தொல் காப்பியம் - பொருளதிகாரம்-செய்யுளியல் " அவையடக்கியலே யரிதபத்தெரிவின், வல்லார் கூறினும் வருத்தனர்கொண்மினென், நெல்லாமாந்தர்க்கும் வழிமொழிந்தனரே" என்பதனு லுணர்க.

அரங்கேற்றிடம்

எழுசாடியாகியவிலிருத்தம்.

அறுகாற்பீடத்துயர்மாலாழிகடைந்தமுடிதயரங்கேற்றமார்போல்
அறுகாற்பேடிசைபாடுங்குடன்மான்மியத்தையருந்தமிழாற்பாடி
அறுகாற்பீடுயர்முடியார்கொக்கேசர்க்க்கிதிலயிமார்குழம்
அறுகாற்பீடத்திருந்துபாஞ்சோதிமுனிவனரங்கேற்றினுனே.

(இ-ள்.) அறுகால் பீடத்து உயர் மால் ஆழி கடைந்து அமுதை அரங்கேற்றம் ஆபோல் - ஆதிசேடனாகிய சயனத்தில் அறிதயில் கொண்டருளிய திருமால் பாற்கடல் கடைந்து அமுதத்தைத் தேவர்களுக்குப் பகுத்த முறைபோல, அறுகால்பேடு இசைபாடும் கூடன் மான்மியத்தை அருந்தமிழால் பாடி - பெட்டை வண்டகன் தேனுண் டிசைபாட்டுஞ் சோலைகுழம் திருவாலவாயின் மகத்துவத்தை அறிய தமிழால் மொழிபெயர்த்து, அறுகு ஆல் பீடு உயர்முடியார் கொக்கேசர் க்க்கிதிலில்-அறுகினால் பெருமைபெற்ற விளக்கும் கடைமுடியையுடைய சொக்கநாதர் க்க்கிதிலில், அரார் குழம் அறுகால் பீடத்து இருந்து பாஞ்சோதிமுனிவன் அரங்கேற்றினான். தேவகணங்கள் குழந்திருக்கும் அறுகாற்பீடத்திலிருந்து பாஞ்சோதி முனிவரங்கேற்றினார்.

அரங்கேற்றல், சபையிலுள்ளோர்க்குப் பொருத்தச் செய்தல். பன்னகமென்பது பாம்பிற்கோர் பரியாயப் பெயராதலால் அறுகால் என்பது அற்றகால்களை யுடையதென வினைத்தொகை நிலைகளத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகையாய்ப் பாம்பின்மேனிற்றது, பன்னகம் பாதயில்லாமற் சரிப்பது. அறுகால் என்பது பல பொருள் ஒருசொல்லாதலின் பீடம் என்னுமிடத்தால் ஆதிசேடன்மேலும், இசை பாடென்னும் வினையால் வண்டின்மேலு நிின்றது. பின்னர் அறுகாற் பீடமென்றது அக்குள்ளேதோ தானம்.

இது சிறப்புப்பாயிர மாதலால் பாஞ்சோதிமுனிவன் என்றமையால் ஆங்கிலியோன் பெயரும், கூடன் மான்மியம் என்றமையால் தால்வந்தவழியும், தமிழ் என்றமையால் தமிழ்வுழக்கும் எல்லையும், தமிழாற் பாடி என்றமையால் திருவிளையாடலென்னும் துற்பெயரும், மான்மியம் என்றமையால் தால் ததலியபொருளும், அருந்தமிழ் என்றமையால் தமிழ் தலை முறைமாகக் கற்றோரே இத்தல் கேட்கற்பாற்ற என்னும் யாப்பும், அவரே கேட்டற்குரியார் என்னும் அதிகாரிகளும், கேட்போர் முன்னர்க்குறிய துற்பயன் பெறதலால் பயனும், அறுகாற்பீடம் என்றமையால் அரங்கேற்றிய களனும், என வப்பாயிரத்தி னிலக்கணங்கள் எட்டோடும் களனும் இதனுட் கூறப்பட்டன.

சிறப்புப்பாயிர முற்றிற்று.

மதுரைக்காண்டம்.

பாண்டித்திருநாட்டுப்படலம்.

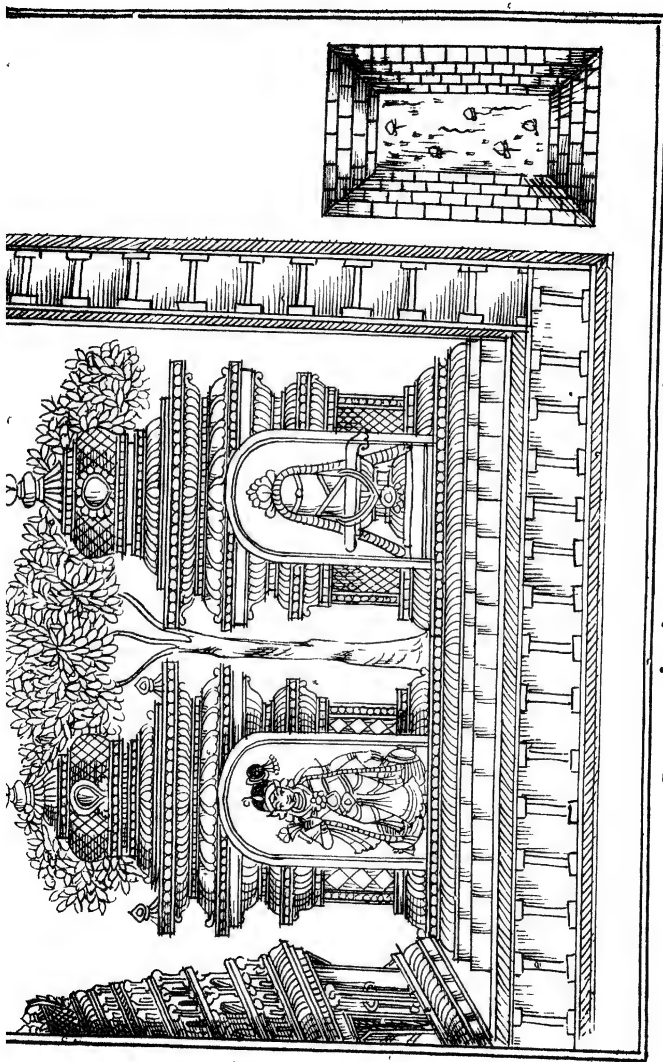
கலிலைத்துறை.

கறைநிறுத்தியகந்தரச்சுந்தரக்கடவு
ளுறைநிறுத்தியவாளினுற்பகையிருளொதுக்க
மறைநிறுத்தியவழியினால்வழியாய்ச்செங்கோன்
முறைநிறுத்தியபாண்டிநாட்டணியதுமொழிவாய்.

(இ-ள்.) கறைநிறுத்திய கந்தரம் சுந்தரக்கடவுள் அமுதியாய் - விடம் நிலை பெறச்செய்த ஸ்ரீகண்டதையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள் பாண்டியனாகி, உறை நிறுத்திய வாளினால் பகையிருள் ஒதுக்கி - உறையிழந்திய வாளினுற் பகையாகிய இருளினையோட்டி, மறைநிறுத்திய வழியினால் செங்கோல் முறைநிறுத்திய பாண்டி நாடு அணியது மொழிவாய் - தான் அருளிய வேதத்தில் நிறுத்திய நீதிவழியினால் செங்கோல் முறையை நிலைபெறச்செய்த பாண்டிநாட்டின் மெய்யைச் சொல்லுவாம்.

திருமால் முதலிய தேவர்கள் உய்வதற்பொருட்டு உண்டருளிய விடத்தை ஸ்ரீகண்டத்தில் நிறுத்தியது. அந்தேவர்கள் பிறப்பிறப்பிப்பாது தாமே பரமே ஷக்கருதி ஓர் காலத்து மறந்தும் அகங்கரியா திருத்தற்பொருட்டும், அன்றினாற் கும் ஏனையோர்க்கும் அழியாத முதற்கடவுள் தானே என்பது காட்டற்பொருட் டும், தனது முடிவிலாற்றல் விளம்பற்பொருட்டும் ஸ்ரீகண்டத்தில் ஸுவந்தருளினவ னுதலின் - கறை பொருத்திய கந்தரமென்னுது கறைநிறுத்திய கந்தரமெனவும், விடமுண்டருளியுந் தனதிகழ்புமாறுது சுயம்பிரகாசமாயிருந்தனனானின் சுந்தரக டவுளெனவும், தனதிகழையுணர்ந்து வேற்றாசொல்லாரும் அறிபட்டு நின்றமை யால் உறையினின்றும் வானைக்கழித்திலனானுதலின் உறைநிறுத்திய வான் எனவும், வேற்றாசர் அவ்வாறு கிற்றலின் பகைகொற்தும் இலனானுதலின் கவர் பொருன்பட வாளினுற் பகையிருளொதுக்கி எனவும், வேதத்தில் கருமகாண்டம், பக்திகாண்டம், ஞானகாண்டம், என்பனயாவும் தன்பரமாய்த் தொகுத்தருளியதை யுணரப் பெறுமல் கஞ்சாற்புலந்த வின்னுலகததாரக்கு அம்முறையை வகுத்துக்காட்டித் தன்னடிப்படுத்தித் காத்தருளிய பேரருளினன் ஆதலால் தான் வகுத்தருளிய மறை யின் பகுதியதாகிய நீதியினின்று மாறுபடா யுணர்ந்து யாவரு நடத்தற் பொருட்டுத் தானருளிய வந்தீதியின் வழிபின்று காட்டினவனானுதலின் மறைநிறுத் திய வழியினால் எனவும், சுந்தரயின்றிப் பாண்டியர் செங்கோல் குன்றதவன் னம் நிறுத்தினவ னுதலின்; அமுதியாய்ச் செங்கோல் முறை நிறுத்திய எனவும், ஊரும் பேரும் உருவுமில்லாத சிவபெருமான் அமுதியர் திருக்கோலங்கொண்டு அர சியல் புரியச்செய்தது பாண்டிநாடாநலின் நிறுத்திய பாண்டிநாடெனவுகடறினார்.

வான் - வாளாயுதம், ஒளி. நிறுத்தியவென்னும் பிறவினைப் பெயரசெச்சம் பாண்டிநாடென்னும் வினைமுதற் பொருள்கொண்டது. பாண்டியனாகி-பாண்டிநாடு மருஉ. அணியது-அது பகுதிப்பொருள் விருதி. சொல்வாம் வகர இடைகிலை மூன்ற காலத்தும் வருதலால் இங்கு கிழங்காவத்தின்மேல் கின்றது.

தெய்வராயனீறணிமேனிபோற்சென்று
பெளவமேய்த்தமைமேனிபோற்பசுத்துபல்புயிர்க்கு
மெய்வமாற்றுவான்சாந்திநிபின்னருளென்னக்
கெஞ்சுவநீர்சுரந்தெழுந்தனைகனைகுரன்மேகம்.

(இ-ள்.) நனை குரல் மேகம் - ஒலிகளும் ஆரவாரத்தையுடைய மேகங்கள், தெய்வராயனன் நீற அணி மேனிபோல் சென்று பெளவம் மேய்த்த உமை மேனி போல் பசுத்து - திருமால் முதலிய தேவர்கள் தலைவகுதிய சிவபெருமானாரது விபூதி யணிந்தருளிய திருமேனியைப்போல வெண்ணிறம் கொண்டுபோய்க் கடனீரைக் குடித்தப் பார்வதியார் திருமேனியைப்போலப் பூசியநிறத்தொன்று. பல் உயிர்க்கும் எவ்வம் மாற்றுவான் சாந்திமீ இன் அருள் என்ன - அவர்கள் பல ஆன்மகோடிக ளுக்கும் பிறவி வெப்பொழிய இனிய திருவருள் சார்க்குத் தன்மையைப்போல, கெணவைநீர் சுரந்து எழுந்தன - (சராசரங்களாகிய பல்லுயிர்க்குஞ் சூரியன் வெப பொழிக்க) ஆரவாரத்தையுடைய அக்கடல் நீர் சுரந்து மேல் எழுந்தன.

சிவபெருமான் திருமேனி செந்நிறமுடைய தாதுலால் வெண்ணிறங்குறித் தற்கு. நீறணிமேனிபோல் எனவும், கடற்குச் செல்லும்போது வெண்ணிறமுடைமையால் விளந்தென்னுது வானாசென்றெனவும் கூறினார், "நீறணிந்தகடவு ணிறத் தவான்" எனப் பிறா கூறுதலுங்காண்க. நீறணிபுது-இயற்கைக்குத்துத் திருமால் முதலியோரை முதல்வியியாற் பொடித்து கீழுக்கு அக்கீற்றைத் தனது திருமேனியி லணித்ததனால் மகாசகராத்தைச்செய்யக் கடிவுளாகிய தானே ஏனைய கடிவுளர்த் கெல்லாம் நாதனைனக் காட்டவும் யாவருந் தன்னையே சாணடைத்துய்யவும். குறித்த குறிப்பாடென்க.

கந்தபுராணச்சுருத்தம் - தக்காண்டம் "வேதன்மான்முத லோனாகம்பன் விதித்தழித்திடு போதெலார், தீதிலங்கவொன்பணித்த சிறங்கச்சே மணித்து நீன், கொதிவானோளிா குலமிதடல் கொண்டிந்தது கண்டுபின், மீதுபுகழி யாவருந்தனை மேவியுய்த்திட வேண்டியே" என்பதனுணர்க.

நீறணிமேனிபோற் சென்று உமை மேனிபோற் பசுத்து என்னுந் தொடர்கள், நிறப்பண்பின்மேனிற்றலால் பண்புவமைகள். மாற்றுவான்செய்வெ னைச்சத்திரிபு ஆற்றுவான் எனப்படங்கூறி ஆறா எனப் பொருள்கொள்ளுதலும் ஒன்று. நீர் என் பான் முதலிய அகாச்சுத்தேதொகுத்தல், சாந்திமீ இன்னருளென்னக் கெணவை நீர் சுரந்து என்னுந் தொடர் தொழின்மேனிற்றலால் தொழிலாவமை, உவமைக்கும் பொருளுக்கும் ஒற்றுமை புண்மையால் பல்லுயிர்க்கும் எவ்வமாற்றுவான் என்னும் உவமையின் தொழிலைப் பொருண்மேலெற்றிக் கூறினாம்.

காட்டுச்சிறப்புக் கூறுவோர் அசிறைப்பிற்குக் கருவிவாகிய மேகத்தை முன் னர்க்குமதல் வழக்காதலால் இன்னவாசிரியரும் இவ்வாறு கூறினார்.

(உ)

இடித்துவாய்திறந்தொல்லெனவெல்லெனமழுங்கத்

தடித்துவான்புடைவிதிர்த்துகினறிந்திரசாயம்

பிடித்துநீளம்புகோட்டைமேற்பெய்துவெம்பெரும்போர்

முடித்துநாமெனவருதல்போன்மொய்த்தனகொண்மூ.

(இ-ள்.) ஒல்லென வாய் திறந்து இடித்தது-ஒல்லென்ற வாய்திறந்து ஒலித்து, எவ் ஒளி மழுங்க தடித்து வாய் புடை விதிர்த்து நின்ற இத்திரசாயம் பிடித்து -

சூரியன் ஒளியும் மழுக்க மின்னலாகிய வாளை நான்குமுத்திலும் அசைத்த மின்று பச்சைவிலை யேக்தி. நீர் அம்பு கோடை மேல் பெய்து வெம் பெரும்போர் ஈம் முடித்தும் என் வருதல்போல் கொண்மூ மொய்த்தன - நீண்ட அம்பினைக் கோடையாகிய பகைவன்மேற் சொரிந்த வெய்ய பெரிய போரினை ஈம் முடிப்போமென்ற வருதல்போல மேகங்கள் வருங்கின.

அம்பு - நீர், பாணம். இந்திரசாபம் - இந்திரதனு-பச்சைவில். முடித்தும் தன்மைப்பன்கை எதிர்கால வினைமுற்று.

மின்னலை வானாக வருவதஞ்செய்த கோடையைப் பகைவனாக உருவகஞ் செய்வாமைமால் ஏகதேச வருவகவணி, இத்திரசாபம் - அர்ப்பு, செம்மொழிச் சிலேடைகள். (௩)

முனிதனீர்வவாயுச்சிமேன்முழங்கிவானிவந்து
தனிதநீர்மழைபொழிவன தடஞ்சிலைபிராமன்
கனிதனீர்மையாலாலவாய்க்கண் ணுடன்முடிமேற்
புனிதநீர்த் திருமஞ்சனமாட்டுவான்போலுர்.

(இ-ள்.) தனிதம் வான் சிவந்து முழங்கி முனிதன் நீன் வரை உச்சி மேல் நீர் மழை பொழிவன-மேகங்கள் வானிலுயர்ந்துகுழறி அகல்தியருடைய பொதிய மலை யின் உச்சியின்மேல் மழையைப் பொழிதல், தடம் சிலை இராமன் கனிதன் நீர்மையால் ஆலவாய் கண்ணுதல் முடிமேல் புனிதநீர் திருமஞ்சனம் ஆட்டுவான் போலும்-வெடிய வில்லை யேந்திய இராமமுத்தி கனிந்த தனது அன்பின் குணத்தோடு திருவாலவாய் லெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுள் திருமுடியின்மேல் பரிசுத்தமாகிய நீரால் திருமஞ்சனம் ஆட்டுதலை யொக்கும்.

தனிதம் மேகத்தினொன்று, இது தன்னைத் தருதற்குக் கருவியாகிய மேகத்தின் மேனிற்றதால் காரிய வாகுபெயர். ஆல் உருபு உடனிகழ்ச்சிப் பொருட்டு.

பொழிவன வெள்ளம் வினைமுற்றினின்ற பரிந்த தொழிற்பெயர் வினைமுதலாய் ஆட்டுவான்போலும் என்னும் பயனில் கொண்டது. இது தொழிலுவமையணி. (௪)

சுந்தரன் திருமுடியிசைத்து யநீராட்டு
மிந்திரன் னை யொத்தகர் பொழிவிதென்மலைமேல்
வந்துபெய்வவத்தனிமுதன்மொளவீடுமல்வலாரி
சிந்துகின்றகைப்போதென்பன்மணிதெறிப்ப.

(இ-ள்.) கார் எழிலி தென் மலைமேல் வந்து பெய்வ - கரிய மேகங்கள் பொதிய மலையின்மேல்வந்து மழைபொழிதலால், சுந்தரன் திருமுடியிசை தூய நீர் ஆட்டும் இந்திரன் னை ஒத்த - சோமசுந்தரக்கடவுள் திருமுடியின்மேல் பரிசுத்தமாகிய நீரால் அபிஷேகஞ் செய்யுந் தேவேந்திரனை யொத்திருந்தன, அத்தனிமுதல் மொளவி மேல் வலாரி கை சிந்துகின்றபோது என பன்மணி தெறிப்ப-அக்கடவுளுடைய திருமுடியின்மேல் தேவேந்திரன் தனது கையால் அர்ச்சிக்கும் பல மலர்களைப்போல அம்மேககள் பல இரத்தினங்களைச்சிந்தின.

இத்திரனுள் கரிய கிறமுடையவளுதலால் இந்திரன்னை யொத்தன எனவும், மேகங்கள் கட்டல் நீர் உண்ணும்போது அந்நீருடன் பலமணிகளாக் கலந்து செல்லதலால் பன்மணி யெனவுங் கூறினா. பொருளின் குணமாகிய பன்மையை உவமைக்கும் ஏற்றாக. பெய்வ என்னும் வினைமுற்றினின்ற பரிந்த தொழிற்பெயர் மூன்றனுருபேற்ற ஒத்தன என்னும் இடைச்சொல்லடியாகப்பிறந்த வினைமுற்றின் முதலிலையோடு முடிந்தது. (௫)

உடுத்தென்கடன்மேகலையுடையபார்மகட
விடத்துதித்தபல்லுயிர்க்கெலாபிரங்கித்தன்கொங்கைத்
தடத்துநின்றிழிபாலெனத்தடவரைமுதடு
தொடுத்தவீழ்வனவிழுமெனத்தன்குவெள்ளருவி.

(இ-ள்.) உடுத்த தென்கடன் மேகலை உடைய பார்மகன் தன் இடத்து வித்த பல் உயிர்க்கு எல்லாம் இரங்கி - குழித்த தென்னிய கடலாகிய ஆடையையுடைய பூமிதேவியானவன் தன்னிடத்துத்தோன்றிய சாரசரங்களாகிய எல்லா வுயிர்க்குக் கும் இரக்கக்கூர்தோ, தன் கொங்கை தடத்து நின்று இழிபால் என - தனது கொங் கையாகிய உயர்ந்த விடத்தினின்றிழிபால் போல, தனக்கு வென் அருவி இழுமென தடவரை முதடு தொடுத்த வீழ்வன்-அசைந்த வராகின்ற வெள்ளிய வருவிகள் இழும் என்னும் ஒலிக்குறிப்போடு பெரிய பொதியமலையின் கச்சிதெரு த்த அடிநாறும் வீழாநின்றன.

மேகலை - சேலை, மாதரணி. உடுத்த வென்னும் வினையால் மேகலையென்னும் பலபொரு ளொருசொல் பொதுமைநீங்கிச் சேலைமேல் நின்றது. (௧)

அதிரடியாகியவியிருத்தம்.

கருநிறமேகமென்னுங்கச்சணிசிகரக்கொங்கை

யருவியாந்தீம்பாற்சோரவகன்கையென்னுங்கொப்பூழ்

பொருவிலவேயென்னுமென்றோட்பொதியமாஞ்சைசுப்பாவை

பெருகுதன்பொருளையென்னுப்பெண்மகப்பெற்றானன்றே.

(இ-ள்.) கருநிறம் மேகம் என்னும் கச்சு அணி சிகரம் கொங்கை அருவியாம் தீம்பால் சோர - கரிய நிறத்தையுடைய மேகமாகிய கச்சியையணிந்த தனது சிகர மாகிய கொங்கையினின்ற அருவியாகிய இனிய பால் இழிய, அகன் களை என்னும் கொப்பூழ் பொருவில் வேய் என்னும் மென் தோள் பொதிய சைவமார்பாவை - இடம் பார்த்த களையாகிய உத்தியையும் ஒப்பில்லாத மூங்கிலாகிய மெல்லிய தோள் களையுடைய பொதிய மலையாகிய பெண், பெருகு தன் பொருள் என்னும் பெண் மக பெற்றான் - பெருகிய குளிர்ந்த தாம்பிரவாணி என்னும் பெண் குழந்தையைப் பெற்றான்.

பல பொருளாயுந் தம்முள் இயைய வைத்த உருவதஞ் செய்தமையால் இயை புருவாவணி. (௨)

கல்லெனக்ககாந்துவீழுங்கடம்புனைருமுன்கானத

தொல்லெனத்தவழ்நாதுதீம்பா லுண்டொரீதுததிண்டோணமள்ளர்

செல்லெனத்தெழிற்கும்பம்பைத்திங்குரல்செவிவாய்த்தேக்கி

மெல்லெனக்காவிநோகப்பண்ணொதும்வினையாட்டெய்தி

(இ-ள்.) கல் என ககாந்து வீழும் கடம்புனல் குழி - கல்லென்னும் ஒலிக்குறிப்போடு ஒலித்தப் பொதியத்தினின்ற வருகின்ற மலகையையுடைய தாம்பிர பர்ணியென்னும் பெண் குழந்தை, ககாந்து ஒல் என தவழ்ந்த தீம்பால் உண்டு ஒருவி - மூலவிலத்தித் தல்லென்னும் ஒலிக்குறிப்போடு தவழ்ந்த இனிய பாலையு ண்டு அவிவிலத்தினின்றும் நீங்கி, தின் தோள் மள்ளர் செல் என தெழிற்கும் பம்பை திங்குரல் செவிவாய் தேக்கி - தின்னிய தோள்களையுடைய பள்ளர்கள் மேகம்போல முழுகும் பம்பையினது இனிய வோசையைக் காதிற் பிரப்பி, மெல்

என காலில் போகி பணைதொடும் வினையாட்டு எய்தி - மெல்லக் காலத்தென்ற பண்ணைகள் தோறும் வினையாடுதலைப் பொருத்தி.

செவி வாய்தேக்கி அழகுவாய்த்தலைப் பொருத்தி எனவும், கால், கால்வாய், கால் எனவும், பண்ணை மகளிர் வினையாட்டு, வயல் எனவும், பொருள் கொடுக்க.

செவ்வி பண்ணை என்பவற்றின் இடையில்கின்ற வகாரமும் ஈக்காரமும் தொகுத்தல். ௩௫ கடி. என்னும் உரிச்சொற்றிரிபு. வாய் முதனிலைத் தொழிற்பேயாசலால் வல்லெழுத்த மிக்கது.

தவழ்சலும் பாலுண்ணுதலும் பம்பைத்திற்கால் தேக்குதலும் நீலவில் செல்வதனும் பண்ணைதோறும் வினையாட்டெய்ததனும் குழந்தையினது இயற்கைத் தொழிலாதலால் தொழிற்றன்மையுணி. (௨)

அரம்பைமெனகுறையகாமானினவிர்தனிர்திறமாத்தென்கின் குறும்பைமெனமுலையாவஞ்சிக்கொடியிறுதுசுப்பாக்கூந்தல் சுறும்பவிழ்குமுலாக்கஞ்சஞ்சுடர்மதிமுகமாக்கொண்டு கிரம்பிநீள்கைதைவேலிநெய்தல்சூழ்காவில்வைகி.

(இ-ள்.) அரம்பை மென் குறங்கு ஆ மாவின் அவிர் தனர் நிறம் ஆ தென்கின் குறும்பை மென் முலை ஆ-வாழையே மெல்லிய துடையாகவும் மாமாரத்தினது விளங்குந் தளிர் திறமாகவும் தென்னன் குறும்பையே விரும்பத்தகுந் தனமாகவும், வஞ்சிக்கொடி இறுதுசுப்பு ஆ கூந்தல் சுறும்பு அவிழ் குழல் ஆகஞ்சம் சுடர் மதிமுகமாகொண்டு கிரம்பி - வஞ்சிக்கொடியே முறியும் இடையாகவும் கூந்தற்பட்டைமடலே வண்டிகன் பரந்த கூந்தலாகவும் தாமரையே விளங்கும் சந்திரர்க்கு, யொத்த முகமாகவுகொண்டு மக்கைப்பருவம் கிரம்பி, நீள் கைதைவேலி நெய்தல் சூழ் காவில் வைகி-நெடிய தாழைகளை வேலியாகவுடைய நெய்தனிலுத்தைச் சூழ்ந்த சோலையில் தங்கியிருத்த,

இதவும் இயைபுருவாவணி.

(௩)

பனமலர் மாலேவேய்த்துபாணுரைப்போர்வைபோர்த்துத் தென்மலைத்தேயந்தசாந்தநான்மதச்சேறுபூசிப் பொன்மணியாரந்தாங்கிப்பொருணையாங்கண்ணிமுந்நீர்த் தன்மகிழ்கிழவனாகத்தழிஇக்கொடுகலந்ததன்றே.

(இ-ள்.) பொருணை ஆம் கண்ணி பல் மலர் மாலே வேய்த்து பால் தரை போர்வை போர்த்து மான் மதம் தென்மலை தேய்ந்த சாந்தம் சேறுபூசி - அந்தத் தாம்பிரபர்ணி பென்னும் கண்ணிப் பெண்ணுணவன் பல மலர்க்காலாதிப மாலையைச் சூடி வெள்ளிய துரையாகிய போர்வையைப் போர்த்து மிருகமதத்தோடு கலந்த பொதியமணிய லரைபட்ட சந்தாக்குழம்பைப்பூசி, பொன் மணி ஆரம் தாங்கி முந்நீர் தன் மகிழ் கிழவன் ஆகம் தழுவிக் கொடு கலந்தத - பொன்னுரத்தையும் முந்தாரத்தையும் பூண்டு தன்னால் விரும்பப்பட்ட கணவனுடைய சமுத்திர இராஜனுடைய மாம்பைத் தழுவிக் கலந்தான்.

மலை குடனும் வெள்ளாடை போர்த்தலும் கலவைபூசுதலும் முந்தாரம் பூணலும் கலவிக்குரிய தொழில்களாதலால் ஆகம் தழிஇக்கொடு கலந்ததெனவும், கண்ணி பொருளால் உயர்தினையேனும் சொல்லால் அஃறிணையாதலால் அஃறிணை முடிபாகக் கலந்ததெனவும் கூறினார்.

முநீர், ஆக்கல் காத்தல் அழித்தல் என்னும் மூன்றைய தொழிற்றன்மையினை யுடையதெனப் பண்புத்தொகைநிலைக் கனத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகையாகக் கெடல்மேனின்றது. ஆற்றுகீர் ஊற்றுகீர் மேகநீர் என மூன்று நீர்க்கையுமுடையதெ னப் பொருள் கூறதலும் ஒன்று. கல்லென் என்னுஞ் செய்யுளின் இதழியில்லின்ற எய்தியென்னும் வினையெச்சம் அரம்பை யென்னுஞ் செய்யுளின் இதழியினின்ற வையென்னும் வினையெச்சத்தின் முதனிலையையும், அகல்வெச்சம் இச்செய்யுளின் இதழியினின்ற கலந்ததென்னும் வினாமுற்றின் முதனிலையையும் முறையே கொண்டு முடிந்தன. (௪௦)

வல்லிதாயிருபால்வைகுஞ்சிவாலயமருங்குமீண்டி
முல்லையானைந்துந்தேனுந்திவாக்கையான்முகந்துவீசி
நல்லமான்மதஞ்சாரதப்பிநறுவினாமலர் தாய்நீத்ததஞ்
செல்லலாற்பூசைத்தொண்டின்செயல்வினைமாக்கன்போலும்.

(இ-ள்.) நீத்தம் வல்லிதாய் இருபால் வையும் சிவாலயம் மருங்கும் சுண்டி-
தாயிர்ப்பண்ணியானது வினாந்துசென்று தனது இரண்டுபக்கங்களிலுமுள்ள சிவால
யங்களிடத்துப்பொருத்தி, முல்லை ஆன் ஐந்தும் தேனும் திண்டுகையால் முகந்து வீசி
நல்ல மான்மதம் சார்து அப்பி நறு வினா மலர் தாய் செல்லலால் பூசை தொண்டின்
செயல் வினை மாக்கல் போலும் - முல்லை நிலத்திலுள்ள பஞ்சகவ்வியங்கனையும்
தேனையும் அலையாகிய கையினாலே மொண்டு வீசி வாசனையிடுக யிருமதத்தையுஞ்
சந்தனத்தையும் அப்பி நறுமணக்கமழும் மலர்களைத்தவிரச் செல்லுதலால் சிவ
பூசைத்தொண்டு புரியும் செய்கையையுடைய அடியார்களை யொக்கும்.

பஞ்சகவ்வியங்காவன பால் தயிர் கெய் கோமயம் கோசலம். மருங்கு என்
பதன் இதழியில்லின்ற உம் அசைநிலை. செயலென்னுந் தொழிற்பெயர் பெயரொச்சத்
தின்மேனின்றது. (௪௧)

அரும்பவிழுவன்கவாவளியலைதரவாகுட்பொன்போர்த்
திரங்குவாலனைமேந்தியிருகையஞ்சக்கஞ்சிந்தி
மருங்குஞ்சுருகாஞ்சி தள்ளிவரம்பிறெவாழுதும்வாரி
பரம்பரற்கையம்பெய்யும்பார்ப்பனமகளிர்போலும்

(இ-ள்.) அரும்பு அவிழ் அனங்கவாளி அலைதர ஆகம் பொன் போர்த்து இர
ங்கி - அரும்பவிழ்ந்த மல்லிகை மலர்களாகிய பாணங்களை அலைகள் ஒதுக்கத் தன்
னுடலமுற்றம் பொற்கட்டிகளை யுடையதா யொலித்த, வால் அன்னம் வந்தி
இருகையஞ் சங்கம் சித்தி மருங்கு சூழ் காஞ்சி தள்ளி வரம்பு இற ஓழுகும் வாரி -
வெண்ணிறத்தையுடைய அன்னப்பறவைகளை யேந்தி இரண்டு களைகளிலும் சங்கு
களைவீசிப் பக்கங்களிற் சூழ்ந்த காஞ்சிவிருட்சங்களை முறித்து எவ்வகைப் பெருக்
கெடுத்தச் செல்லுந் தாயிர்ப்பண்ணியானது, அரும்பு அவிழ் அனங்கவாளி அலைதர
ஆகம்பொன் போர்த்து - இரங்கி-அரும்பவிழ்ந்த மன்மதபாணங்கள் வருத்தத் தம்மு
டலமுற்றம் பொற்பிதிப்போன்ற தேமல் பூத மனம் வருத்தி, வால் அன்னம் வந்
தி இருகையும் சங்கம் சித்தி மருங்கு சூழ் காஞ்சி தள்ளி வரம்பு இற - வெள்ளிய
சோற்றையேந்தி இரண்டு கைகளிலுமுள்ள வளையங்கள் சமூன்ற இடையிலணிந்த
காஞ்சியென்னும் ஓர் ஆபரணஞ்சோர்ந்த தமது கற்பினிலகெட, பரம் பார்ப்பு ஐயம்
பெய்யும் பார்ப்பன மகளிர் போலும் - பிஷாடன மூர்த்தமாய் எழுந்தருளியவந்த
சிவபெருமானுக்குப் பிச்சையிடுந் தாருகவனத்த நிகழிபத்தினிகளையொக்கும்.

மலர்ச்செல்லாம் மன்முதபாணங்கனாகத் உதறலின் அனங்கவாணி எனவும் கடுப்பாகத்தை “வரைபுரம், கடல் அகம்” என்றும்போல வெள்ளமுற்றம் என்பதற்கு ஆகமெனவுங் கூறினார். காஞ்சி எழுகோணவாயுள்ளவணி, “என்கோவை மேகலை காஞ்சியெழுகோவை” என்பதனாலுணர்க. பொன், தேமல் மேனிற்றலால் உவமையா குழையர், உடைமையும் உடையதும் வேறுகாமையால் உடைமையின் நெழிலை உடையதின்றேவேற்றிச் சங்கஞ்சிந்தி காஞ்சிதள்ளி என்றார். போர்த்து இரங்கி வந்தி லிந்தி தள்ளி என வேறு பலவருக்கியு; வினையெச்சங்கள் தனித்தனிவாரி என்னும் வினையுதற் பொருள்கொண்ட வொழுருமென்னும் பெயரெச்சத்தின் முதனிலையையும், அவ்வினை யெச்சங்கள் பார்ப்பன மகளிர் என்னும் வினையுதற் பொருள் கொண்ட பெய்யும் என்னும் பெயரெச்சத்தின் முதனிலையையும் தனித்தனிகொண்டன. இருகையிலும் என்பதில்வந்த உம்மைமுற்று - முன்னாக்கூறிய பொருளோடு பின்னாக்கூறிய பொருள் விரோதியாமல் சிலேடித்தமையால் அவிரோதச் சிலேடை யணி.

(கஉ)

வரைபடுமணியும்பொன்னும்வைரமுங்குழையும்பூட்டி
யரைபடுமகி லுஞ்சார் துமர்பிழின்னமுதமுட்டிக
கரைபடுமருதமென்னுங்கன்னியைப்பருவநோக்கித்
திரைபடுபொருளை நீத்தஞ்சென் லிபோல்வளர்க்குமாதோ.

(இ-ள்.) திரைபடு பொருளை நீத்தம் வரைபடு மணியும் பொன்னும் வைர முங் குழையும்பூட்டி அரைபடும் அகிலும் சாத்தும் அப்பி இன் அமுதம் ஊட்டி-நிலை கையுடைய நாயிரபர்ணி யென்னும் வெள்ளமானது மலையினிடத் துண்டாகிய முதத்தையும் பொன்னையும் வைரத்தையும் குண்டலத்தையும்பூட்டி அரைபட்ட அநிலை யுஞ்சுத்தணத்தையும் அப்பி இனிய அமுதத்தை யுண்பித்து, கரைபடு மருதம் என் னும் கன்னியை பருவம் நோக்கி செவிவிட்பால் வளர்க்கும் - வரமபுகளையுடைய மருதநிலமென்னும் கன்னிப்பெண்ணைப் பருவத்திற்குத் தக்கபடி யாராய்த்து செவி வித்தாமைப்போல வளர்க்காநிற்கும்.

கரைபடும் என்பதற்குப் புகழ்பொருந்தியவெனப் பொருள்கொள்ளுதலும் ஒன்ற. செவிவி வளர்க்குந்தாய். குண்டலம் - நீராவந்த அரம்பையர் குண்டலம் அமுதம் - நீர், பால்.

அமுதமென்பதன் இடத்தில் உயாவு சிறப்பும்மை விகாரதாற்றொக்கது. (கங்)

மறைமுதல்கலைகளெல்லாமணியிடற்றவனெயெங்கு
நிறைபரமென்றும்பூதிசாதனநெறிவிடென்று
மறைகுலத்திறிந்துந்தேரூரறிவெனக்கலங்கியந்த
முறையின்விடுணர்ந்தோர்போலத்தெளிந்ததுமுரிவெள்ளம்.

(இ-ள்.) முரி வெள்ளம் - பெரிய வெள்ளமானது, மறைமுதல் கலைகள் எல் லாம் - வேதமுதலிய துல்களெல்லாம், மணியிடற்றவன் ஏ என்கும் நிறைபரம் என்றும். பூதிசாதன நெறி வி லீடு என்றும் அறைகுலத்து அறிந்தும் - நிலகண்டத் தையுடைய கிடைபெருமானே எவ்விடத்தும் நிறைந்த பரம்பொருளென்றும் விபூதி தரித்தலும் பூ பஞ்சாக்ஷர முச்சரித்தலும் உடைய சைவசமயநெறியே மோக்ஷமெ ன்றுஞ் சொல்லுதலைத் தெரிந்திருந்தும், தேரூர் அறிவென கலங்கி அந்த முறையின் வீடு உணர்ந்தோர் போல தெளிந்தது - தெளியாதார் அறிவைப்போலக்கலங்கி அந்

தச் சைவசமய நெறியின் முறையே நின்று முத்திரியையை வறிநீரார் அறிவியப் போல உடனே தெளித்தது.

வேதங்கள், சிலபெருமானை கோரே வழிபட வறியாத வான்மாக்கள் வழிபடற்குரிய அயன் முதலியோரை யொரோவழி நிலைமையுடையவராகக்கூறல் கருத் தறியாது கூறியிருந்தலையே பொருளாகக்கொண்டு அவராவரும் பாமெனத் தம்மில் முாணிக்கூற மயக்கமொழிக் துய்தற்பொருட்டு இக்குறியீடுள்ளவனே பாமெனக் கூறுதலின் - மறைமுதல் கலைகளெல்லா மணியிடற்றவனே பெய்குறியை பாமென வும், துன்மாக்கள் எப்பற்றும் கழன்று பற்றற்றவனைப் பற்றாதற்குரிய அருட்பணிக ளில் இயன்றமைமாச் சிறப்பினதாய் முதற்பற்றும் பொருளாய் விளங்கும் விபூதியை யும், அப்புறக்காட்சியோடு உண்ணிலவும்; பற்றக்கோடாய் நோக்கியவற்றை நோக் காதவாறுசெய்யவல்ல ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தையும், மோகூத்தை யடையக்கூடும் அங் காலப்பாவங்களாயுடையது சைவசமயமாதலின், பூதசாதனநெறி வீடெனவும், இவ் வாறு பல வேதங்களானும் திட்டா தங்களானும் வேதாகமங்களிற் கூறியிருக்கும் அவ்வியல் பறிக்கும் அறியாதவர்களாய் மலச்செருக்கால் மூண்டு முக்குண வசத்த ராய் முாணிக்கூறிய பசுனல்வழிச் செல்வோ ரறிவிற்குப் பயனாயுள்ளது கலக்க மன்றிப் பிரிதின்கையின் அனுகூலத்திற் தந்தேறா ரறிவெனக்கலங்கி எனவும், அப் பசுமார்க்கத்தை யொழிந்துபயனிடமார்க்கத்தால் முத்தாந்தப் பாதமலர்க்கீழ்ச்சென்று பிற்தொடுபடாது அதுவாய் நின்றலே தெளிவின் பயனதலின் அந்த முறையின் வீடு ணார்த்தோர்போலத் தெளித்தது எனவும் கூறினார்.

சிவதத்துவவிவேகம். “மறையகத்தொல்லாத நிலைமையொரொருபால் வருத் திடுக்கேவலமதுதா, னிறைவனையிவ்வாறம்புயன் முடலோரினும் பிரித்துத்தியால் யினக்கா, தறைதருமிறான் மாறுபட்டுழிகேடு ராற்றினர்போக்கவற்றாமல், கறையிடற்றடக்கியெழை வானவனாக்காததருன் கருணைமாகடலே” எனவும்.

“முனரியோன் முதலாக் கரொலாம் பூதமுதலவற்றேடுதித்தன்னோ, ரா விடுத்தலைமயானனானவரை யகற்றிமால் விடையவனினையே, வளமுதமெல்லாத் தலைமையுமுடையோன் வருமுதற்காரணனல்லோ, ருளமுதறியானப்பொருளெனச் சிதைக்கே துணைப்பவுமயங்குவா சிலரே” எனவும் வருதல் காண்க.

சாதனம் - ருத்திரா கூடாதரிதல் என்பாருமுனர், கண்மணி பூதசாதனம் என வருமிடத்துச் சாதனம் கண்ணினியிடங்காமை காண்க. “தெய்வத்திறைத்தெ முத்தமே சிதைக்கலாக” எனப் பின்னர் வருதலறிக்க

பூதசாதனம் இவ்விரண்டையுமுடையது சைவசமயமாதலால் உம்மைத் தொகைகலைக் கலத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை. நெறியின் - இறநியில் பிரிநிலை வகைச் சொகுத்தல்

(கச)

மறைவழிகளைத்தவெண்ணெண்கலைகன்போல்வருநீர்வெள்ளத் துறைவழியொழுதும்பல்கால்சோலைதன்பழனஞ்செய்தே னுறைவழியோடையெங்குமோயுமன் றுடையார்க்கன்பர் நிறைவழியாதவுள்ளத்தன்புபோனிரம்பிற்றன்றே.

(இ-ள்.) மறைவழிகளைத்தவெண்ணெண்கலைகன்போல் - வறத்தறைவழி களைத்த அறுபத்தாறாங்கு கலைகளிப்போல, வருநீர் வெள்ளம் தறை வழி ஒழுதும் பல்கால் - பொதியமலையினின்றும் வருகின்ற தாயிரபர்ணியானது நீர்த்தறை யினின்றும் கிளைத்துச்செல்லுங் பல்கால்களால், சோலை தன் பழனம்செய்தேன்

உறைவழி ஓடை எங்கும் ஓடி - சோலைகளிலும் தண்ணிய மருதநிலத்தார்களிலும் வயல்களிலும் தேன்துளிசித்தும் மலரோடைகளிலும் மற்றுள்ள விடங்களிலுஞ் சென்று, மற்ற உடையார்க்கு அன்பர் உன்னத்து நிறைவு அழியாத அன்புபோல் நிரம்பிற்று - பொன்னம்பலத்தை யுடைய சிவபெருமானார்க்குத் தொழும்பு பூண்ட அன்பருடைய விதயத்தில் நிறைந்த அன்பைப்போலுநிறைந்தது.

இடத்தினிகழ்பொருளின்செழிலை யிடத்தின்மேலேற்றித்தேனுறைவழியோ டையென்றார். (கடு)

கவி நிலைத்துறை.

இழிந்தமார்த்தர்கைப்பொருள்கருமிகபரத்தாங்க

கழிந்தயோகியர்கைப்படிற் றாயுவாய்க்களங்க

மொழிந்தவாறுபோ லுவரியுண்டெவர்கெடுத்தெழிலி

பொழிந்தநீரமுதாயினபுளிக்கும்வானவார்க்கும்.

(இ-ள்.) இழிந்த மார்த்தர்கை பொருள்களும் இகபரத்து ஆசைகழிந்த யோகியர் கைப்படிற் றாய ஆய் களங்கம் ஒழிந்த ஆறுபோல் - கொலை முதலிய தொழிலால் இழிவுபட்ட மனிதர்கள் தமதுசையால்கொடுக்கும் பாவவழியினின்றும் ஈட்டிய பொருள்களும் இவ்வுலக போகத்திலுஞ் சுவர்க்க போகத்திலும் உள்ள ஆசையினின்று நீங்கிய சிவயோகிகளது கையிற்பட்டால் பரிசுத்தமுடையவராய் அக்குற்றங்களினின்றும் நீங்கிய முறையேபோல, எழிலி உவரி உண்டு உவர்கெடுத்த பொழிந்த நீர்புவிக்கும் வானவார்க்கும் அமுதாயின - மேகமானது கடல் நீர் பருகி ஷந்திரிலுள்ள உப்பைக்கெடுத்துச் சொரிந்த நீர்த்துளிகள் பூவுலகிலுள்ளவருக்கும் வானுலகிலுள்ள தேவர்களுக்கும் அமுதம் போலாயின.

சிவஞானசிபம், “பரிசுத்தகொலைப்பாதகன் கைக்கத்தியேனும் பரிசனவேதியைப்பரிசுக்கப்பொன்னம்” என்றற்போல இழிந்தமார்த்தர்கைப் பொருள்களும் யோகியர்கைப்படிற் றாயவாய்க் களங்கமொழிந்தவாறுபோல் எனவும், சிவதருமோத்தரம், “பாவெனும்பத்தினிர்த்தம் பாவமென்கடலிற்பட்டார், தேவனற்பதமென்றீர்த் திருத்துவான்நிரத்தினிர்த்தம், பாவமென்கடற்பட்டாணாப் பரமர்தம்பதமென்றீர்த், தேவியேயிருத்துவானே பாசுநிரமென்னப்பட்டான்” என்பதனால் பார்த்திர மாவார் சிவயோகியரன்றி ஏனையால்வராதலால் யோகியர் எனவும் “வானின்முலகம் வழங்கிவருதலாற், ருளயிழ்தமென்றுணரற்பீற்ற” “நிறப்பொடுபூசனைசெல்வாதுவானம், வறக்குமேல் வானோர்க்குமிண்டு” என்றமையால் புவிக்கும் வானவார்க்கும் பொழிந்த நீரமுதாயின எனவும் கூறினார்.

உவரி உவர்ப்பினையுடையது என்னும் பொருண்மே னிறநலால் வினமுதற் பொருளிலுந்த் தொழிற்பெயர். எழிலி மேலெழுதலையுடையது என்னும் பொருண்மே னிறநலால் அத்தொழிற்பெயர். (கசு)

சுறிலாதவளொருத்தியேயைந்தொழிலியற்ற

வேறுவேறுபேர்பெற்றெனவேலைநீரொன்றே

யாறுகால்குளங்குவல்குண்டகழுகிடங்கெனப்பேர்

மாறியீ நில்வான் பயிலொலாம்வளர்ப்பதுமாடேதா.

(இ-ள்.) சுறிலாதவன் ஒருத்தியே ஐந்தொழில் இயற்ற வேறு வேறு பேர் பெற்றது என - அழிவில்லாதவனாகிய சிவசுத்தி ஒருத்தியே பஞ்சகிருத்தியங்களையுஞ் செய்ய வெவ்வேறு திருகாமங்கள் பெற்றருளியதுபோல, வேலை நீர் ஒன்றே ஆறு

கால் குளம் உவல் குண்டு அகழ் கிடங்கு என பேர்மாறி - கடல் நீரோன்றே ஆற
கால் வாய் குளம் கிணற்றினை தோண்டிய கிடங்கு என்ற தனது இயற்பெயர்நி
ரித்த, ஈத இவ் வான் பயிவல்லாம் வளர்ப்பது - அளவில்வாத பெரிய பயிர்களை
பெய்வாம் வளர்க்காநிற்கும்.

பஞ்சகீருத்தியங்கனாவன - கிருஷ்டி, திதி, சங்காரம், திரோபவம், அனுக்
காகம், இவற்றை முறையே பாசத்தி, ஆதிசத்தி, இச்சாசத்தி, ஞானசத்தி, கிரியா
சத்தி, யாகசின்ன இயற்றுகின்றவன் சிவசத்தி ஆகலால் ஐம்பொழி வியற்ற வேறு
வேறு பேர்பெற்றென என்றார். பெற்றென தொகுத்தல். ஏகாரங்கள் தேற்றப்பொ
ருளில் வந்தன. (௬௪)

அறசோடியாகிரியவிருத்தம்.

களமர்கள் பொன்னேர் பூட்டி தாயர்வாய்க்ககனிந்தபாடற்
குளமகிழ்சிறுரினே மொருத்த லுமுவுகைதுங்க
வளமனிமருதமபாடி மனவலிகடந்தோர்வென்ற
வளமருபொறிபோலேவலாற்றவாள்கிணையின்முண்டார்.

(இ-ன்.) களமர்கள் பொன்னேர் பூட்டி - மருதநிலமாக்கல் பொன்னேரைப்
பூட்டி, தாயர்வாய் கனிந்தபாடற்கு உளமகிழ் சிறுரின் ஏறம் ஒருத்தலும் உவகை
துங்க வளம்மலி மருதம் பாடி - தாய்மார் வாயிலுண்டாய் கைவகனிந்த பாடலு
க்கு மனமகிழுஞ் சிறுவரைப்போல ஏறதும் ஏறமைக்கடாக்களும் மகிழ்கூர் வள
ப்பகிழைந்த மருதப் பண்பாடி, மனவலி கடந்தோர் வென்ற அளமரு பொறி
போல் வலவாற்ற ஆள்வினையில் முண்டார் - மனத்தின் வலியைக்கடந்த பெரியோர்
வென்ற ஈழலும் ஐம்பொறிகள் அவா எவல்வழி நிறற்போல் அவ்வேறும் ஒருத்த
லுக் தமது எவல்வழிநிற்ப; பயிரிடுந்தொழிவில் தலைப்பட்டார்கள்.

பொன்னேர் புத்தோ. தலையேர் என்றலும் அது மருதப்பண்பாடுவோர் அக்
கிலமாக்களாதலால் மருதநிலமாக்ககன்னேறும். மனம் தம் வழிபட்டோர்க்கு அதன்
வழிச்செல்லும் ஐம்பொறிகளுக் தாமே யடங்கி நிற்வால் மனவலி கடந்தோர்
என்றார். அலமரல் அளமரல் என நின்றது. (௬௫)

பலநிறமணிகோத்தெனனப்பன்னிறவேறுபூட்டி
யலமுக்கிரும்புதேயவாள்கிணைக்கருங்காண்மாளர்
நிலமகளுடலகணைச்சால்வழி நிமிர்ந்தசோரிச்
சலமென சிவநதசெங்கேழ்த்தழன்மணியிமைக்குமன்னோ.

(இ-ன்.) பலநிறம் மணிகோத்து என்ன பல்நிறம் ஏறு பூட்டி அவம் முகம்
இரும்பு தேய ஆள்வினை கருங்கால் மாளர்-பலநிறங்கனையுடைய விரத்தினங்களைக்
கோவை செய்ததுபோலப் பலநிறங்கனையுடைய வெருதனைப் பூட்டிக் கலப்பையின்
முகத்திலுள்ள கொழுத்தேய உழுதொழில்செய்யும் கரியகாங்கனையுடைய மருதநி
லமாக்கள், நிலமகள் உடவம் கிண்ட சால்வழி நிமிர்ந்த சோரி சலம் என - பூமிதேவியி
ன் உடலைக்கிழித்த படைச்சால்வழியில் ஏழுந்த உதிரவெள்ளம்போல, சிவந்த செங்
கேழ்த்தழன்மணி இமைக்கும் - மேலெழுந்த செந்நிறத்தை யுடைய நெருப்புப் போன்ற
இரத்தினங்கள் விளங்காநிற்கும்.

சேறுபடிதலால், நிறத்திரிதலின் கருங்கால் என்றார். கோத்தென தொகு
த்தல் விவரம். (௬௬)

ஊறுசெய்ப்படைவாய்தேயவுமுநூரீர்கால்யாத்துச்
சேருசெய்குருந்தெய்வந்தொழுதுதிஞ்செந்நல்லிளி
நாறுசெய்குருநம்பேர்தநாடவுசெய்குருந்தெவ்வின்
மாறுசெய்களைகட்டோம்பிவளம்பரிக்குருமாணர்.

(இ-ள்.) ஊறுசெய் படைவாய் தேய உழுநூம் நீர் கால் யாத்து சேறு
செய்குருநம் - பூமியைக் கிழிச்சா நின்ற கலப்பையின் தன்னுரிதேய உழுவின்றவ
ரும் நீரைக் கால்வழியாகக்கட்டிச் சேறு செய்கின்றவரும், தெய்வம் தொழுது தீம்
செந்நெல் வீசி நாறு செய்குருநம் பேர்த்து நாடவுசெய்குருநம் அபிவித்தகுரிய
வித்திரினை வணங்கி இளிய செந்நெல் முனையை வீசி நாடவுசெய்கின்றவரும் அந்நீர்
களைப் பேர்த்து நடுகின்றவரும், தெவ்வின் மாறு செய்களை கட்டு ஓம்பி வளம்
படுக்குநாம் ஆனா-பகைவரைப்போவச் செந்நெற் பயிரோடு மாறுபட்டோங்குந்
களைகளைக் களைந்து வளஞ்செய்கின்றவர்களும் ஆக அந்நிலமாக்கன் முயன்றாகன்
நகரவிடைகிலே நிகழ்காலத்தின்மேனின்றது. (௨௦)

பழிபடுநறவந்தண்ணைக்கடைசியர் பருகிச்செவ்வாய்
மொழிதடுமாறவேர்வைமுகத்தெழு முழுவளேன்ற
விழிசெவந்தழலக்கூந்தன்மென்றுகில்சோரவுள்ளக்
கழிபெருங்களிப்புநல்கிக்கலந்தவரொருதகனறே.

(இ-ள்.) பழிபடு நறவம் தண்ணை கடைசியர் பருகி-பழிச்சொற்பெருக்குமது
வளந்து தண்ணீர் பள்ளப்பெண்கள் பருகுதலால், செவ்வாய் மொழி தடுமாற வேர்
வைமுகத்தெழு முழுவல் தோன்ற விழிசெவந்தழல கூந்தல் மென்துகில் சோர் -
அவர்கள் செவந்தவாயில் தோன்றித் சொந்தன் முறைபிழலவும் குறவெயர்வு முகத்
தில் முகிழ்க்கவும் தம்மையறியாது பெருங்கைதோன்றவும் கண்கள் மதர்ப்பாற்செ
வந்த சுழலவும் கூந்தலு மெல்லியவாடையுஞ் சோரவும், உள்ளர் கழி பெருந் களி
ப்பு நல்கி கலந்தவர் ஒத்தது-மனத்தில் மிக்க பெரியமயக்கைக் கொடுத்துக்கலந்த
புருடரை யொத்தது.

புணர்ச்சியில் பெண்கள் சொந்தன் தடுமாறதலும், குறவெயர்வு முகத்தில்
முகிழ்த்தலும், புன்னகையரும்புதலும், நலிவால் விழிசெவந்த சுழலுதலும், சோர்
வால் கூந்தலும் உடையுஞ் சோருதலும், உடைமையால் கண் கலந்தவரை யொத்த
தெனக் கூறியது செம்மொழிச்சிலேவை - யுலமையணி. (௨௧)

பட்பகையாகுந்தீஞ்சொற்கடைசியர்பவளச்செவ்வாய்க்
குட்பகையாம்பலென்றுமொண்ணுங்குவளைநீலம்
கட்பகையாகுமென்றுங்கமலநன்முகத்துக்கென்றுந்
திட்பகையாகுமென்றுஞ்செறுதல்போற்களைதல்செய்வார்.

(இ-ள்.) பண்பகை ஆகும் தீம் சொல் கடைசியர் பவளம் செவ்வாய்க்கு உள்ப
கை ஆய்வும் என்றும்-(களைகளையத்தலைப்பட்ட) இசைக்குப் பகையாகிய விளிய சொற்
கையுடைய பன்னப்பெண்கள் பவளம்போன்ற தமது செவ்வாய்க்குத் திராப்பகை
யுள்ளது குமுதமவனென்றும், ஒன் னதும் குவளை நீலம் கண்பகை ஆகும் என்றும்
கமலம் நல்முகத்துக்கு என்றும் தின் பகை ஆகும் என்றும் - ஒன்றிய நல்லவாசனை
யையுடைய செங்குவளையுந் கருங்குவளையுந் கண்களுக்குப் பகையாமென்றும் தாம
ரை அழகிய முகத்துக்கு என்றும் வைரம்பற்றிய பகையாமென்றும், செறுதல்
பெருந் களைதல் செய்வார் - கொல்லுதல்போலக் களைந்தல்கள்.

கம்பல், குவளை, நீலம், கமலம் - சாதியொருமைகள். செப்பார் இம்ரு வகா இடவிலை - இறந்தகாலத்தின்மேனிவந்தது. (௨௨)

கடைசியர் முகமுக்கா லுங்கைகளுக்கமலமென்றார்
படைவிழி குவளையென்றார் பவளவாய் குமுதமென்றார்
சுடையவுக்கோந்தார் மள்ளர் பகைஞராயுத்தவெல்லோ
புடையவனுணையாற்றாலொறுப்பவர்க்குறவுண்டாமோ.

(இ-ள்) மெள்ளர் கடைசியர் முகமும் காலும் கைகளும் கமலம் என்னார்-
பள்ளர்கள் தங்கள் பெண்ணுடைய முகமும் காலும் கைகளும் தாமதாயோடு உறவு
டையனவென்ற கருதாமலும், படை விழி குவளை என்னார்-வாய்போன்ற கண்கள்
குவளையோடு உறவுடையனவென்ற கருதாமலும், பவளம், வாய் குமுதம் என்னார்-
பவளம்போன்ற வாய்கள் ஆம்பலோடுறவுடையன வென்ற கருதாமலும், அடைய
வும் கண்களார்-அகவளையோடு சேரக் கண்களாகள், பகைஞராய் அடுத்த எல்லாம்
புடையவன் ஆனை ஆற்றால் ஓற்றப்பவர்க்கு உறவு உண்டு ஆம் ஒ - உறவினர் பகை
வராய் வந்தகாலத்து ஐயமானன் சுட்டனை வழியினின்ற தண்டிக்கும் வீரருக்கு உற
வினர் என்ற தாட்சனியமும் உள்ளதோ (இவ்வியென்றபடி)

* என்னார் எனலும் வினைமுற்றுகள் வேறுபல வடிக்கிய வெச்சுக்களாய்க் களை
தார் எனலும் வினைமுற்றின் முதனிலையைத்தனித்தனிகொண்டன. முன்னர்த்தொ
டங்கிய பொருட்டிற்றமுடிததற்குப் பின்னர் உலகறிப்பொருளாக வேறுபொருள்கைத்
துக்கறினமையால் வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி. (௨௩)

புனையறவுணர்ந்தோர் தூவின் பொருளி னுளடங்கிய நூல்
வனையறைகருத்துமானவளர்கருப்புறம்புதோன்றிக்
கனையடைகல்விசாலாக்கவிஞர் மோவிறுமாரத்தநூ
லுணாபெனவிரிந்துகற்பின்மகளிர் போலெசுந்தத்தன்றே

(இ-ள்) வளர் கரு புனையற உணர்ந்தோர் தூவின் பொருளின் உன் அட
ங்கி - வளர்ந்த கருவானது ஐயத்திரிபு என்னும் குற் நீங்கக் கற்றணர்ந்த சான்
டுரு ரியற்றிய தூவின் கட்ட பொதிந்துகிடக்கும் பொருள்போல உள்ளடங்கித்
தந்து, அத்துல் வனையறை கருத்துமான புறம்புதோன்றி - அத்துற் பொருளுக்கு
வனையறைப்பட்ட கருத்துளபோல வெளியேதோன்றி, கனா யமை கல்விசாலா
கவிஞர்போல் இறமாந்த - இவக்கணவரம்பு அமைந்த கல்விதிரம்பாத கவிசர்போ
வந்தலையிற்றி, அத்துல் உணர் என விரிந்த - அத்துலுக்குச் சான்டுருரியற்றிய தற்
பொருள் விரிதல்போலக் கதிர்விரிந்து, கற்பின் மகளிர் போல் ஒளிந்தது-கற்புடைய
பெண்கள் தமது தானே கோக்குதல்போலத் தானே நோக்கித் தலை விரைந்தது.

கல்விசாலாக் கவிஞர் உயர்திணையோடு சார்ந்த அறிவினை உயர்திணை முடி
பெற்றது. இன் உருபு - ஒப்புப்பொருட்டு. உணர் பொருளின்மேல் கீற்றலால் சொல்
னாகுபெயர். (௨௪)

அன்புறுபத்தினித்தியார் வரீர்பாய்ச்சுந்தொண்டர்க்
கின்புருவானவீசனின்னருள்வினையுமார்போல்
வன்புறுகருங்காண்மள்ளர்வைகலுஞ்செவ்விகோக்கி
நன்புலமுயன்றுகாங்கிவினோந்தனநுந்தன்சாவி.

(இ-ள்.) அன்பு உறு பத்தி வித்தி ஆர்வம் நீர் பாய்ச்சம் தொண்டாக்கு இன்பு உருவான ஈசன் இன் அருள் விளையும் ஆபோல் - அன்புமிக்க பத்தியாபிய விதையை விதைத்து ஆரவாகிய நீரைப்பாய்ச்சுகின்ற அடியார்களுக்கு ஆனந்த மே திருவுருவாகக் கொண்டருளிய சிவபெருமானது திருவருட்பயன் விளைவுவினையும் வகையைப்போல, வன்பு உறு கரும் கால் மன்னர் வைகலும் செவ்வி நோக்கி கன்புலம் முயன்று காக்க - வலிமையிடுக கரியகாலையுடைய பள்ளர்கள் நான்தோறும் பருவமறித்து நல்லபுலன்களுக்குச் செய்யு முயற்சிகளைச் செய்துகாக்க, நறம் தண் சாலி விளைந்தன - நல்லமணமுள்ள குளிர்த்த தெற்பயிர்கள் விளைந்தன.

செய்யு முயற்களாவன எருவிதெல் முதலியன. பத்தி வேறு ஆர்வம் வேருதலின், பத்தி வித்தி ஆர்வ நீர் பாய்ச்சம் என்றார். ஆறு ஈறு தொகுத்தல் “அன்பினும் ஆர்வமுடைமை” என்றார் நாயனரும். (உ.ரு)

அகனிலவேறுபாட்டினியல் செவ்வியறிந்துமள்ளர்
தகவினைமுயற்சிசெய்யக்காமதூல்சாற்றுநான்கு
வகைநலார்பண்புசெவ்வியறிந்துசேர்மைந்தர்க்கினப்
மிகவிளைபோகம்போன்றுவிளைந்தனைபைங்குடெல்லாம்,

(இ-ள்.) மள்ளர் அகல் நிலம் வேறுபாட்டின் இயல் செவ்வி அறிந்து விளை முயற்சி தக செய்ய - பள்ளர்கள் அகன்றநில வேற்றகையினுடைய தன்மை வையும் அச்சிலத்திற் பயிர்செய்யும் பருவத்தையும் உணர்ந்து தொழில் முயற்சிகளை அதற்குத் தகுதியாகச்செய்ய, பைங்குடெல்லாம் - பசிய பயிர்களுல்லாம், காம தூல் சாற்றும் நான்கு வகை நல்லார்பண்பு செவ்வி அறிந்து சேர்மைந்தர்க்கு இன்பம் மிக விளைபோகம் போன்று விளைந்தன - காமதூல் கூறும் நான்குவகைப்பட்ட பெண்களுடைய தன்மையையும் பருவத்தையும் உணர்ந்து புணரும் புருடருக்கு இன்பமிகவும் விளையும் போகத்தையொத்து விளைந்தன.

நான்குவகைப்பட்ட பெண்களாவார் - பத்தினி, சித்தினி, சங்கினி, அததினி விளைவும் போகமாகையால் போகம் போன்றென்றார். மகளிர்போல நிலமும் அம்ம களிரீட்டது விளையும்போகம்போல அடிநிலங்களின் போகமுமெனக் கூறியது வட தூல் முறைமைபற்றியென அறிக. இயல் பண்பு செவ்வி இவைகளினையிலும் இய திவிவழி எண்ணும்மைகள் தொக்கன. (உ.சு)

கொடும்பிறைவடிவிற்செய்தகூனிரும்புபங்கைவாங்கி
முடங்குகால்வரிவண்டார்ப்புமுள்ளரைக்கமலரீல
மடங்கவெண்சாவிசெந்நெல்வேறுவேறறிந்திடாக்கி
நெடுங்கனத்தம்பொற்குன்றநிளையெனப்பெரும்போர்செய்தார்.

(இ-ள்.) கொடும் பிறை வடிவில் செய்த கூன் இரும்பு அம் கை வாங்கிவிளை த்பிறையின் வடிவுபோலச்செய்த அரிவாளை (முருதநிலமாக்கன்) கையிலேந்தி, முடங்கு கால் வரிவண்டு ஆர்ப்பு முள்ளரை கமலம் நீலம் அடங்க வெண் சாலி செந்நெல் வேறு வேறு அறிந்த ஈடாக்கி - முடங்கிய கால்களையும் வரிகளையுமுடைய வண்டுகள்மேலெழுந்தொலிக்க முட்பொருந்திய தூறையுடைய தாமரை களும் நீலோற்பலங்களும் ஒருசேர அடங்க வெண்ணெல்லிளைவுகளையும் செந்நெல் விளைவுகளையும் வேறுவேறாக அறிந்து கற்றைகளாக்கி, செடுங்கனத்த அம்பொற்குன்றம் நிறையென பெரும்போர் செய்தார் - கெடிய போர்க்கனத்தில் அழகிய

பெண்மணிகளின் வரிசைகளைப்போல வரிசை வரிசையாகப் பெரிய போர்ன் போட்டார்கள்.

பின்பக்கஞ்செருகியிருத்தலின் அங்கை வாங்கி யெனவும், எவ்வகை அரைகளுள் கமலிலிழ்க்க முன்னையுடையனவாதலால் முன்னரைக்கமல நீலமெனவும் கூறினார். வெண்சாலிசெக்கெல் சொல்முரணணி. (௨௩)

கற்றைவைகளைத்துதுநாற்றிக்கூட்டியூர்க்காணித்தெய்வம்
மற்றவர்க்குற்றவாற்றிந்தளவைகண்டாறிலொன்று
கொற்றவர்கடமைகொள்ளப்பண்டியிற்கொடுபேரய்த்தென்னு
நெற்றவாகுற்றந்தெய்வம்விரும்பினர்க்கூட்டியுண்பார்.

(இ-ள்.) கற்றவை களைத்து தூற்றி கூப்பி-கற்றைகளாகிய வைக்கோலினின்றும் செற்களைக்களைத்துதூற்றிப் பொலிகளாகக்குவித்து, ஊராக் காணித் தெய்வம் அற்றவர்க்கு அற்றவாறு ஈத்து அளவைகண்டு-யூர்க்காணித்தெய்வங்களுக்கு, நரித் திராசுளக்கும் அறுதிசெய்த முறைப்படி கொடுத்து அதன்பின்பு அனந்துதொகை செய்து, ஆறில் ஒன்று கொற்றவர் கடமை கொள்ள பண்டியிற்கொடுபேரய் - ஆறிலொருகற்றை அரசர்க்கு தமது இறைப்பொருளாகக்கொள்ள ஏனை யவைகைக் கூற்றுகளைப் பண்டியிற்கொண்டுசென்று, தென்னாடி உற்றவர் சுற்றத்தெய்வம் விரும்பினர்க்கு ஊட்டி உண்பார்-பிதிரர்க்கும் சுற்றத்தார்க்கும் தெய்வங்களுக்கும் வந்த விரும்பினருக்கும் பகுத்துண்பித்துத் தாங்கும் உண்பார்கள்.

பிதிராவார் படைப்புக்காலத்துப் பிரமனால் படைக்கப்பட்ட ஒருவகைக் கடவுட்சாதியார் அவர்க்கிடத்தென்றிசையாதலால் தென்னுற்றவர் எனவும், விரும்பினர் புதிதாய் வந்தவா அவர்கள் முன்னறியப்பட்டிருத்தலிற்குறித்து வந்தவரும் அஃதினமையிற் குறியாது வந்தவருமென இருவகைய ராதலால் பன்மைப்பொருள் பட விரும்பினரெனவும், தென்புலத்தார் முதலியோர்க்கு உண்பித்தலாகிய எவ்வகையறங்களுந் தாமுயிரோடிருந்து செய்யவேண்டுதலின் தம்மைப் பாததாத்தலும் அறமாதலால் உண்பார் எனவும், இவ்வாழ்வோருக்கு இந்த ஐவகையிடங்களும் அறஞ்செய்தற்கு இடங்களாதலின் ஆறிலொன்று கொற்றவர் கடமைகொள்ளவேனவுகூறினார். "தென்புலத்தார் தெய்வம் விரும்பொக்கருணென்றாக், கைம்புலத்தாரோம்பறம்" என்னுந் திருக்குறளானுணாக. சுற்றஞ்சூழ்த்தோர்மேனிற்றலில் வினைமுதற்பொருளில்வந்த தொழிற்பெயர். தெய்வம் சாதியொருமை. (௨௪)

சாறகெட்டியெள்ளஞ்சாணைகொள்ளி நுங்குதோரை
யாற்றிமதமால்யாணைப்பழக் கலைபவதையேனல்
வேறு பலபயறேடினபுன்னிலிளவுமற்று
மேறெடுபண்டியேற்றியிருநிலங்கிழிவுயுய்ப்பார்.

(இ-ள்.) சாறு அடி கட்டி என்னுந் சாணை கொண் இடங்குதோரை - ஒருப் பஞ்சாற்றால் காய்ச்சப்பட்ட வெல்லமும் என்னுந் சாணையுந் கொன்னுந் தோறமும் மலைநெல்லும், ஆறு இடம் மதம் மால் யாணை பழகுலை அவரை என்ன பல் வேறு பயறேடு இன்ன புன்னிலம் விளைவுமற்றம் - வென்னம்போலும் உலட்டெடுக்கு மதமயக்கத்தையுடைய யானையின் பழுவெலும்பின் வரிசைபோன்ற வாகையுருவாகளும் அவரையுந் தினையும் பலவகைப்பட்ட பயறுகளாகிய இப்புன்னி லப்பொருள்களையும் மற்றுன்ன பொருள்களையும், ஏறெடு பண்டி ஏற்றி இருநிலம்

கிழிய உய்ப்பார்-எருதுகளின்மேலும் பண்டுகளின்மேலும் ஏற்றிப் பெரியபூமி கிழி
படச்செலுத்துவார்கள்.

முன்னுள்ள ஓடு இசை நிறைத்தற் பொருளில்வந்த இடைச்சொல். பின்
னுள்ள ஓடு என்னுப்பொருட்டி, இன்ன சுட்டுத்திரிபு, சாறடுகட்டி யானைப்
பழுக்குலை இவை நன்னில விளைவுகளாயினும் பன்மைபற்றிய வழக்கால் புன்னில
விளைவு என்றார். (உக)

தறவினரீசனேசத்தொண்டினர்பசிக்குநல்லுண்
முறவினைப்பிணிக்குத்தீர்க்குமருந்துடற்பணிபுக்காரீடீ
புறையிடம்பிறிதநூல்கையவரவரொழுதிச்செய்யு
மறவினையிடுக்கணிக்கியருங்கதியுய்க்கவல்லார்.

(இ-ள்.) தறவினர் ஈசன் நேசம் தொண்டினர் பசிக்கு நல்லுண் திறம் வினை
பிணிக்கு தீர்க்கும் மருந்து உடல் பணிப்புக்கு ஆடை உறைவிடம் பிறிதும் கல்வி-
இருவகைப்பற்றுகளையும் அவற்றை நிலையாமையையும் கோக்கி முற்றத்தறந்தவர்
களும் சிவநேசத்தையுடைய அடியார்தனாமையினை இவர்களுடைய பசிக்கு நல்லுண்
வும் நீக்குதலில்லாத வினைவசத்தால் வரும் நோய்களுக்குத் துன்பத்தீர்க்கும் அபுட-
தமும் பனிமுதலியவற்றால்வரும் உடல் நடுக்கத்திற்கு வஸ்திரமும் வசித்தற்கு இட-
மும் வேண்டும் மற்றுள்ள பொருளும் (அந்தட்டிலுள்ளார்) கொடுத்த, அவாவர்
ஒழுதி செய்யும் அறம் வினை இடுக்கண் நீங்கி அரும் கதி உய்க்கவல்லார் - அத்தறவி-
னரும் அடியார்களுந் தத்தமக்குரிய நிலைகளினின்ற வழுவாது ஒழுதிச்செய்யும்
தருமச்செயல்களுக்கும்வரும் இடையூறுகளை அவற்றாலொழித்து அரியமோகக் கிடீ-
டில் செலுத்தவல்லவராவார்.

தறவினரும் சிவையியார்களுந் தத்தமக்குரிய ஒழுக்கநெறிகளினின்ற வழு-
வாது முடியச்செய்யுமளவும் அச்செயல்களுக்கு இடையூறுகளாகிய பசினோய்
குளிர் முதலியன இடையிற்புகுந்து வருத்தாமல் உண்டியுமருந்தும் உறையுருங்
கொடுத்தலால் கல்வி இடுக்கணிக்கி எனவும், இவைகளால் அவர் தத்தமக்குரிய
நெறிவழுவாமல் நடத்தலால் அருந்தியுய்க்கவல்லாரெனவும் கூறினர். “இவ்
வாழ்வானென்பா னியல்புடையவரவர்க்கு, நல்லாற்றினின்றதுதனை” என்னுந் திருக்
ருளானுணர்க. (க௦)

நிச்சலுமீசுணன்பர்நெறிப்படி நிரூர்மேல்வைத்த
பொச்சமிலன்புமணன்புதல்வரைக்கண்டாலன்ன
வச்சமுன்கொண்டு கூசியடிபணிந்தினியகூறி
யிச்சையாறொழுதியுள்ளக்குறிப்பறிந்தேவல்செய்வார்.

(இ-ள்.) நிச்சலும் ஈசன் அன்பர் நெறிப்படி - நான்தோறும் சிவபெரு-
மானுடைய அடியார்கள் வழியில் ஏதிர்ப்பட்டால், நிரூர்மேல் வைத்த பொச்சம்
இவ் அன்பும் மன்னர் புதல்வரை கண்டால் அன்ன அச்சமும் கொண்டுகூசி - நமது
புத்திரர்கன்மேல்வைத்த உண்மையான அன்பையும் அரசர்களுடைய புத்திரர்க-
ளைக்கண்டே லொத்தபயத்தையுன்கொண்டு அகலாமலும் அணுகாமலும், அடிபணி-
ந்து இனியகூறி இச்சை ஆற ஒழுதி உள்ளக்குறிப்பு அறிந்து ஏவல் செய்வார் -
அவ்வடியார் திருவடிகளைவணங்கி இன்சொற்கள் கூறி அவர்கள் இச்சையின் வழித்
திறம்பாது நடந்து அவர்களேவாதிருக்கவே மனக்குறிப்பினையுணர்ந்து ஏவும்பணி
களைச்செய்து கிற்பார்கள்.

குளிர்காய்லோர் அநனைப்போக்குதற்பொருட்டு கெருப்பினின்ற நீங்காம
லும் அது சுட்டுவருத்ததற்குஞ் கெருங்காமலும் இருத்தல்போலப் பிறவிப்பினி
யைப்போக்க விரும்பினோர் அது தீர்தற்பொருட்டுச் சிவனடியாராவிட்டு நீங்கா
மலும் அவரதுதிருவுள்ளம் வேறுபடுத்தேண்டு கெருங்காமலும் மிருக்கவேண்டுதலின்
சிறுசீமேல்வைத்த அன்பும் மன்னர்புதல்வனாக்கண்டாலின் வச்சமுங்கொண்டு
கூசி எனவும் “எத்திறந்தாசானுவக்குமத்திறம்” என்றும்போல இசையொரு
முதி எனவும் கூறினர்.

சித்தல்-சிச்சல் மருஉ. பொச்சம்-திசைச்சொல். உன்னக்குறிப்பு அசையினை
யாதலால் அநனை எவ்வென்றார். (கஉ)

நறைபடுகனிகே தன்பெய்தபாலொடுநிறையெவ்வள்ள
நிறைபடுசெம்பொன்வண்ணப்பழுக்கலானி நிர்த்தசோறு
குறைவறவுண்டு வேண்டிபொருள்களுங்கொண்டினென்ன
மறைமுதலடியார்க்கு அமைந்த பரிதகநுத்துவார்த்த.

(இ-ள்.) மறைமுதல் அடியார்க்கு அமைந்த பரிதகநுத்துவார்த்த - சிவ பெருமானடியவர்க
ளைப்போக்கவொட்டாமரந்தித்து, நறை படுகனிகே தன்பெய்த பால் - தேன்பொ
ருத்திய தனியையும் தேனொடுலுத்த பாலுடைய, நறு பெய் வெள்ளம் நிறைபடு செம்
பொன் வண்ணம் பழுக்கலால் நிறைந்த சோறு குறைவு அற உண்டு - நறுமணங்க
மழும் புத்துருக்குடையின் பெருக்கால் குறைந்த பருப்பொடுலுத்த அரிசியால்
சமைத்தோடுவது அன்னதையும் நீரையுண்டு, வேண்டிம் பொருள்களும் கொண்
மின் என்ன அருத்துவார்த்த - வேண்டிய பொருள்களையும் கொள்ளுங்கொண்டு
(தங்கல் இல்லிற்று அருத்தவந்து) உண்பிப்பாராக.

வேண்டும் பொருள்களாவன ஆடை முதலியன. ஒடு எண்ணுப் பொரு
ளில்வந்த இடைச்சொல். தேன் பெய்தபால், செம்பொன் வண்ணப் பழுக்கல் மயக்
கப்பொருளில் வந்த ஒடு உருபு தொக்குன்றன். செம்பொன் வண்ணம், செவ்வந்த
பொன்போலுஞ் செந்நிறதையுடையது என உவமைதொனுகிலைக்களத்துப்பி
றந்த அன்மொழித் தொகையாய் பருப்பின சீமல் நறைவு. பழுக்கல் தொழிலாகு
பெயராய் யரிசியெல் நின்றது. சிவசுந்தரணி, குணமாலையாரிலம்பகம். “தீம்பால்
டிசெயிற்றஞ் செம்பொன் வண்ணப்பழுக்கல், ஆப்பாலக்காடையெண்பனீரறமிர்
தம், தாம்பாலவரைகாடித் தந்துட்டயாரொசொரிய, ஒம்பாநறையெவ்வென்னமொ
ழுரும்வண்ணங்களின்” என்னுஞ்செய்யுளில் செம்பொன் வண்ணப்பழுக்கல்
என்பதற்குப் பருப்புச்சோறு என நச்சிஞ்செனியார் எழுதிய உரையாலுணர்ச்சி,
கற்றைவைகளைத்த என்னுஞ் செய்யுள்முதல் இச்செய்யுளாகும் அந்நாட்டிலுள்
தோர் எனவருவித்தத் தோன்றலினைமுதலாகக் கொள்க. (கஉ)

பின்னெவனுரைப்பதந்தப்பெருந்த நிழலாடாங்கன்னி
தன்னிடைபூர்கொன்னு ரவயவந்தாங்கசெய்க
பொன்னியல்கலனேகோபிண்டமறப்புறநீர்ச்சாலை
பின்னமுதருத்துசாலையெனவுருத்தநீர்கதபராய.

(இ-ள்.) “அந்த பெரும் தமிழ் நாடு ஆம் கன்னி - அச்சிறப்பினையுடைய பெ
ரிய பாண்டி நாட்டிய கன்னிப்பெண்ணைவன், தன் இடை - ஊர்கன் என்னும்
அவனும் தன்க் செய்த பொன் இயல் கலனே - தன்னிடத்திலுள்ள மற்றையுர்க

னாகிய வறுப்புடன் தாங்கச்செய்த பொன்னாவியன்ற ஆபரணமே, கோயில் மடம் அறப்புறம் கீர்த்தசாலை இன் அமுது அருத்து சாலை என உருத்திரித்தது-திருக்கோலிலும் மடமுன் தருமசத்திரமும் கீர்வாக்குஞ்சாலையும் இனியவண்ணத்தை உண்பிக்குஞ் சாலையுமென உருவத்திரித்ததென்று சொல்வதன்றி, பின் எவன் உரைப்பது - வேறேயாதசொல்லக்கிடந்தது, (அதுவேயென்றபடி.)

பின் என்னும் இடைச்சொல் இங்கு வேறென்னும் பொருள்மேனின்றது. கலன்சாதி யொருமை, அம்மா-அசைநிலை. நாட்டையும் ஊர்தளையும் பெண்ணாகவும் உறுப்புகளாகவும் உருவகஞ் செய்து அவ்வுறுப்புகள் தாங்கிய கலன்கள் இவ்வகை யாகத் திரித்ததெனக் கூறதலின் திரிபதிகையவணி.

திணைமயக்கம்—கலிநிலைத்துறை.

இன்றடம்புனல்வேலிசூழிநிலவரைப்பிற்

குன்றமுல்லைதண்பனைநெய்தல் துலக்திணைநான்கு

மன்றவுள்ளமற்றவைநிற்கமயங்கியமரபி

னென்னொடொன்றுபோய்மயக்கியதிணைவகையுரைப்பாம்.

(இ-ள்.) இன் தடம் புனல்வேலி சூழ் இந்நிலவரைப்பில் - இனிய பெரிய கீர் நிலஞ்சூழ்த்த இப்பாண்டி நாட்டெல்லையில், குன்றம் முல்லை தண்பனை நெய்தல் நான்கு துலக்திணையும் மன்ற உள்ள கைவந்தம் - குறிஞ்சியும் முல்லையும் குளிர்ச்சி பொருத்திய மருத்தும் நெய்தலும் ஆகிய நான்கு துலக்திணைகளுக் தேற்றமாக வுள்ளன அந்நிலங்கள் நிற்க, மயங்கிய மரபின் ஒன்றோடு ஒன்று போய் மயங்கிய திணைவகை உரைப்பாம்-மயக்கமரபால் ஒரு நிலக்கருப் பொருளோடு மற்றொரு நிலக்கருப்பொருள் சென்று மயங்கிய திணைமயக்கக் கூறுபாட்டைச்சொல்லுவாம்.

தொடங்காப்பியம் பொருளதிகாரம் அசத்திணையியல். “முல்லைகுறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் எனச்சொல்லிய முறைபாற் சொல்லவுப்படுமே” என்ற சூத்திரத்தால் ஏனைய நிலங்கன்போலப் பாலையென வென்றின்மையால் திணைநான்கெனக் குன்ற முல்லை தண்பனை நெய்தல் எனக்கூறினோனும் பாலையவற்றிடங்கு. “முல்லை யுக்குறிஞ்சியு முறையிற்றிந்து, எல்லியல்பழிந்து, நடுக்குதையருத்தபு, பாலையென்பதோர்ட்டுவன்கொள்ளும்” என்பதனாலும், பாலுக்கு ஆசிரியர் நடுவெணது என்றிட்ட குறியீடானும். “வெங்கதிப்பிரான் நண்பகற்போதினில்வேனில், மண்கை கொங்கைபோய்நனித்திடும் பாலையாமைத்தன், அங்கணனிலவரசர் பாலிரத்தவன் முரம்பு தங்குமுழுவற் சிற்றரசான்வதுமுளதால்” என்பதனாலுமுணர்க. முல்லையுக் குறிஞ்சியுத்திரிந்து பாலையாமென்றிருக்க நானிலவரசர்பால் எனக் கூறியது என்னெயெனில், நால்வகை நிலைத்துக்குழிய புணர்நல் இருந்தல் இரங்கல் ஊடல் என்னும் நால்வகை உரிப்பொருள்கட் கிடையிடையே நிகழும் பிரிவு இந்நிலத்தாதலினைன்க. மன்றவுள்ள என்னுஞ் சொல்லாற்றலால் திணைவகைகள் கூறினொனவும், அவைநிற்க வென்றமையால் கூறி முடிந்ததெனவும் போந்தனவுணர்க. தொசொல்லதிகாரம் இடையியல். “மன்றவென்னெவிதேற்றஞ்செய்யும்” என்னுஞ் சூத்திரத்தால் தெளிவு பொருண்மையை யுணர்க. நான்கு நிலப்பொருள்களும் ஒருசேர இருப்பது காட்டிற்குப்பொருளமுடைமையால் திணைமயக்கமெனக்காலியங்களுட் கூறிவருவது சான்றோர்ட்டி. திணைமயக்கமாவது - ஒரு நிலக்கருப்பொருளோடு மற்றொரு நிலக்கருப்பொருள்வந்து கூடல். மயக்கமெனினும் கூட்டமெனினும் தம்முள்ளேகூடும், அகப்பொருள்வினக்கம். ஒழிபியல், “முத்திரப்பொருளுக் தத்தன்

திணையோடு, மரபின்வாராதுமயக்கமுரிய” என்ற குத்திரத்தாலும் “உரிப்பொருள்வன மயக்கவும்பெறமே” என்ற அகத்திணையியல் குத்திரத்தாலும் மயக்கிய மரபின் என்றார். முத்திரப்பொருளான - நிலப்பொருள் கருப்பொருள் உரிப்பொருள். பாலைக்கருப்பொருள் மயக்கமும் பின்னர் வருதல் காண்க.

திணையென்பத னிறுதியில் நிற்கவேண்டு முற்றம்மை காண்கு என்பதனிறுதியில் நின்றது பொருத்தமில் புணர்ச்சி.

கொல்லையானினைமேய்ப் பவர்கோழிணர்க் குநந்தி
கொல்லையாதிற்படர்கறிக்கருந்தணருகுப்ப
முல்லையோறெனத்தேன்விராய் முத்திழைசிறுநில
எல்லையாயமோடாடுவெயின்சிறுமகளிர்.

(இ-ள்.) கொல்லை ஆன் நிரை மேய்ப்பவர் கோழி இணர் குருந்தின் ஒல்லையாய் அதில் பாட கருந்துணர் கறி உகுப்ப - முல்லையிலத்தில் பசுக்கூட்டத்தை மேய்க்கும் இடையர்கள் கொழுவிய பூங்கொத்தையுடைய குருந்தமரத்தில் விரைந்து. தாலி யேறி அம்மரத்தில் குறிஞ்சியினின்ற பட்டந்த பெரிய கொத்துவள்ளியின்குளை உதிப்பார்கள். வயின் சிறு மகளிர் - பாலிலிவத்திலுள்ள வேடச்சிறுமியர், முத்து இழை சிறுநில எல்லை முல்லை சோறு என தேன் விராய் ஆயமோடு ஆடுப - செய்தனிலத்திலுள்ள முத்தாற்கோலிய சிறுவீட்டில் முல்லையிலத்திலுள்ள முல்லை அரும்பே சோளாக அதனோடு தேன் கலந்து பெண்கள் கூட்டத்தோடு விரையாடுவார்கள்.

இதனால் முல்லையிலத்தோடு குறிஞ்சிலத்திற்கும் பாலை நிலத்தோடு முல்லைக்கு குறிஞ்சிக்கு செய்தலுக்கு மயக்கம் கூறினார்.

குருந்தின் ஒல்லையாய் அறிபடர் கறிக்கருந்துணருகுப்ப எனப் பாடங் கூறுவாருமுனா. அறிவல் கறித்துணருங் குறிஞ்சிலப் பொருள்களாகலால் அத்துணைச் சிறப்பன்மொன வறிச.

(௩௫)

கன்றொடுக்களிவண்டுவாய் நக்கநாரம் கரும்பு மென்று பொன்சொரிவேங்கைவாயுறத் துவமேதி
குன்றிளந்திணமேய்த்துபூங்கொழுநிழன்மருதநஞ்
சென்றுமறங்குவசேவகமென்முறச்செவிமா.

(இ-ள்.) மேதி கன்றொடும் களிவண்டுவாய் நக்கநாரம் கரும்பு மென்று பொன்சொரிவேங்கை வாய் உறங்குவ - (மருதநிலத்திலுள்ள எருமைகள் தாது கன்றுகளோடு மதுமயக்கமுடைய வண்டுகளுக் தாது கடைவாயை நக்காநிற்கக்குளிர்த்த கரும்பைக் குதட்டிப் பொன்போன்ற மலர்களைச் சொரியும் (குறிஞ்சிலத்திலுள்ள) வேங்கைநிழலின் கட்ட கண்ணுறங்கும், குன்று முறச் செவிமா - குறிஞ்சிலத்திலுள்ள முறம்போன்ற செவியையுடைய யானைகள், இளந்திண மேய்த்த பூ மருதம் கொழுநிழல் சென்று சேவகமென உறங்குவ - (அநிலத்திலுள்ள) முதிராத திணக் கதிர்களை மேய்த்த மருதநிலத்திலுள்ள பூங்கொத்துகையுடைய மருதமரத்தின் கொழுவிய நிழலின்மேய்ச்சென்று தான் தயிலுயிடமாகக் கண்ணுறங்கும்.

இதனால் மருதநிலத்தோடு குறிஞ்சிலத்திற்கும் குறிஞ்சிலத்தோடு மருதநிலத்திற்கும் மயக்கம் கூறினார்.

சாங்கரும்பு - ஈறுதொக்கவுழி வருமொழி வல்லெழுத்துக்கு இனவெழுத்து மிகுதல் உரிச்சொற்றொடராதலால். “இடைபுரிவடசொலினியம்பியகொளாதவும்” என்னுஞ் சூத்திரத்தாற்கொள்க. பொன் - பூமேனிற்தலால் உவமைபாடுபெயர். தினை - கதிர் மேனிற்தலால் முதலாகுபெயர். கன்றெடுங்களிவண்டிவாய்க்க என் தது - மாலையுமுடியுங்கலிதானென்றும்போல வேறுவினைப் பல்பொருள் விர விச் சிறப்பினால் ஒருமுடிபெற்றவந்த மரபுவழுவமைதி. (கசு)

எற்றதெண்டினரையெறிவளைபெயிற்றியரிமைத்த
சுற்றிலவாய்துழைந்தழிப்பவச்சிறுமிபர் வெகுண்டு
பற்றிலாசொனச்சிறியமனவணிபரதர்
முற்றிலாமுலைச்சிறுமியர்முத்தொடுங்கோப்ப

(இ-ள்.) என்று தென்திரை எறிவளை எயிற்றியர் இழைத்த சிற்றில் வாய் துழைந்து அழிப்ப- (நெய்தனிலத்திற்) கணாயோடுமோதுக் தென்கிய அலைகள்வீசிய சங்குடன் வேடச்சிறுமியர் கோலிய சிற்றிலிழ்ப்புக்கு அந் வடிவை யழித்த, அச் சிறுமியர் வெகுண்டு பற்றிலார் என சிறிய மனவு அணி - அல்வேடச் சிறுமியர் கோபங்கொண்டு பற்றற்றவர்கன்போலக் கழற்றி வீசிய அக்குமணி ஆபரணத்தை, பரதர் முற்ற இலா முலை சிறுமியர் முத்தொடும் கோப்ப - செய்தனிலமாகக் கருடைய முதிராத தனத்தையுடைய பரதச்சிறுமியர் தமது நிலத்திலுள்ள முத்தகளோடுங் கோவைசெய்வார்கள்.

இதனால் செய்த நிலத்தோடு பாலை நிலத்துக்கும், பாலைநிலத்தோடு செய்த நிலத்துக்கும் மயக்கங் கூறினார்.

எயிற்றியர் சிறுமியர் ஒருமையிற் பன்மைவந்த பால்வழுவமைதிகள். கோ ப்ப பலர்பாற் படர்க்கை வினைமுற்று, உருப்ப என்பது மது. (கசு)

முல்லைவண்டுபோய்முல்லையாழ்முளரிவாய்மருதம்
வல்லவண்டினைப்பயிற்றிப்பின்பயில்வமைருதந்
கொல்லையானமடியெறிநிளங்குமுவிபென்றிரங்கி
யொல்லையூற்றுபாலவெள்ள்த்துகள்வனவானை.

(இ-ள்.) முல்லை வண்டு போய்முல்லை யாழ் - முல்லை நிலத்திலுள்ள வண்டி கள் மருதநிலத்திற் சென்று அம்முல்லைநிலப்பண்ணை, முளரி வாய் மருதம் வல்ல வண்டினை பயிற்றி மருதம் பின் பயில்வன - தாமனாயி விருக்கும் மருதப்பண்ணில் வன்மையையுடைய வண்டிகளுக்குக் கற்பித்து அம்மருதப்பண்ணைப் பின்பு கற்கா நிற்கும், வானை - மருதநிலத்திற்குரிய வானைமீன்களும், கொல்லை ஆன் மடி எறிந்த - முல்லை நிலத்திலுள்ள பசுவின் மடியில் மோத, இளம் குழவியென்று இரங்கி ஒல்லை வந்துபால் வெள்ளத்தன் உள்வன - (அப்பசுவானது) தனது இளங்கன்ற முட் டியபென்று மனன்களிந்து விரைந்து சொரியும் பால்வெள்ளத்தன் தாவாநிற்கும்.

இதனால் முல்லைநிலத்தோடு மருதநிலத்துக்கும் மருதநிலத்தோடு முல்லையி லுத்தக்கும் மயக்கங்கூறினார்.

யாழ் பண்மே னிற்தலால் கருவியாகுபெயர். ஐ உருபுமயக்கம். எறிந்தசெய கெனெச்சத்திரிபு. ஒல்லை கிளையெச்சப் பொருளில் வந்த இடைச்சொல். தொ - பெருளதிகாரம் ஈரியல். “குஞ்சாம்பெறமே குழவிப்பெயர்கொடை” என்ற சூத்திரத்தின்பாற்படுத்தி. “ஆவும் எருமையு முதலென்பபெறமே” எனக் கூறலால்

பசுவின் கன்றைக் குழவியென்றார். முல்லை யாழ் மருதம் வல்ல வண்டினைப்பயிற்றி
மருதம் பின்பயிவ்வன என்றது பரிவருத்தனையணி. (சுஅ)

கரும்பொற்கோட்டினம்புண்ணைவாய்க்கள்ளுண்டுகோளைச்
சுருமீபுசெவ்வழிப்பாண்டெயக்கொன்றைபொன்சொரிய
வருந்தடக்கடல்வளை யெடுத்தாழியான்கைரி
விருந்தசங்கெனவிறைகொளப்பூவைமேலெறிவ.

(இ-ள்.) களை சுரும்பு சுரும் பொன் கோடு இளம் புண்ணைவாய் கள் உண்டு
செவ்வழி பாண் செய - ஆண் வண்டுகள் (செய்தனில்தலின்) இருப்பையொத்த
சரிய கொம்புகளையுடைய முதுகாத புண்ணைமலரின் மதுவையுண்டு அந்நிலத்துக்கு
ரிய செவ்வழிப் பண்ணினைப் பாடாநிற்க, கொன்றை பொன் சொரிய - (முல்லைநில
த்திலுள்ள) கொன்றைமரங்கள் (வள்ளன்மையுடையோர்போல) மலராகிய பொன்
னைச் சொரியாநிற்கும், அரும் தடம் கடல் வளை யெடுத்த - அனாதத்தற்சரிய பெரிய
கடலானது (அலையாகிய கையால்) சங்கையெடுத்து, ஆழியான் கையில் இருந்த
சங்கு என பூவை மேல் இறை கொள் எறிவ - திருமாவீணை. ய கையில் நீலபெற்ற
பாஞ்ச சன்னிய மென்னுஞ் சங்கைப்போல முல்லைநிலத்தி லிருக்கும் காயாஞ்செடி
யின்மேல் நீலபெற வீசாநிற்கும்.

இதனால் செய்தனிலத்தோடு முல்லைநிலத்துக்கு மயக்கம் கூறினார்.

வெண்பொன் செம்பொன் என நின்றலால் பொன் னன்னும் பெயர்ச் சொல்
லின் பொதுமை நீக்கப் பிறிதோடியையின்மை நீக்கிய விசேஷணங் தந்து கரும்
பொன் என்றார். காணச்சுரும்பென்னுந் தொடரில் காளை இளமைமேனின்றது. செவ்
வழி செய்தனிலப்பண். பொன் உவமைப் பொருண்மே னின்றலால் உவமையாகு
பெயர். (சுஆ)

கருந்ததெங்கனெண்பழம்பரீ இழுட்டலாக்கனிகின்
டழிந்ததேனுமவர்க்கேணிபாய்ந்தகற்றுவவவுவரை
வழிந்ததேன்மடந்தேதகைமலர்நிழல் சருகென்
றொழிந்ததாமரைப்போதுபுக்கொளிப்பனகெண்டை.

(இ-ள்.) கழிந்ததெங்கின் ஒண் பழம் பரிவி - (மருதநிலத்தில்) குளையினின்ற
நீங்கிய தென்னமரத்தின் ஒன்றிய நெற்றுகள் வீழுந்த கிழிந்தலால், முன் பலா
கனிகினே அழிந்த தேன் - (அதன்கீழ்க் குறிஞ்சிலத்திலுள்ள புனத்தில்) முன்னையு
டைய பலாப்பழங்கள் கிழிபட்டுச் சிந்திய தேன்பெருக்கு, உவர்க்கேணி பாய்ந்த
உவரை அதற்றவ - (செய்தனிலத்திலுள்ள) உவர்ப்புச் கேணியிற்பாய்ந்த அதிலுள்ள
உப்பை நீக்காநிற்கும், கெண்டை - மருதநிலத்திலுள்ள கெண்டை மீன்கள், தேன்வ
ழிந்த மடல் கேதகை மலர் நிழல் குருகு என்ற - செய்தனிலத்தில் தேன்சிந்திய
இதழ்களையுடைய தாழைமலரி னினிழை மருதநிலத்திலுள்ள கொக்கென்ற அஞ்சி,
ஒழிந்த தாமரைப்போது புக்கு ஒளிப்பன - (அந்நிலத்துக்குரிய) அப்பறவை இருந்து
நீங்கியதாமரை மலரிட்புகுந்து ஒளிக்ரும்.

கெண்டை மருதநிலக் கருப்பொருள். மருதநிலத்தோடு குறிஞ்சிக்கும் செய்
தனுக்கும் செய்தனிலத்தோடு மருதத்துக்கு மயக்கம் கூறினார்.

பரீஇ பரிவி யென்னும் வினையெச்சஞ் சொல்லிசை நிறைத்தலில் வந்த
உயிரானபெடை. (சுஅ)

ஆறுசூழ்ப்புலால்பொறுதகைசந்துகன்கைதை
சோறுகால்வனவாம்பல்வாய்திறப்பனதுணிந்து
கூறுவாரொனக்குவனாகண்காட்டிடக்கடித்
தூறுவாரொனச்சிரித்தலர் தூற்றுவுமுல்லை.

(இ-ள்.) கூன் கைதை - கெய்த நிலத்திலுள்ள வீளைந்த வடிவினை யுடைய தாழைமலர்கள், ஆறு சூழ் புலால் பொறுது அகைந்து சோறு கால்வன - ஆறு கப் பம்மனத்தின் புறம்பு சூழ்ந்த வுப்பங்கழியின் புலால் நாற்றத்தைச் சகியாமல் உடம்புகூசிச் சோற்றைக்கக்க (மகரகத்தை யூக்கவென்றபடி) ஆம்பல்வாய் - திறப்பன - (அதற்கு நேரோ மருதநிலத்திலுள்ள) ஆம்பல்கள் (உண்பவர்போல) வாய் திறக்கும் (மலரும் என்றபடி) குவளை துணிந்து கூறுவார் என கண்காட்டிட - அந் நிலத்திலுள்ள குவளை மலர்கள் மனத்துணிந்து ஒருவர் குற்றத்தை வெளிப்படுத்துவார்போலக் கட்சமீகதை காட்ட (மலர என்றபடி) முல்லை - முல்லையிலத்திலுள்ள முல்லையெடிசன், கூடி தூறுவார் என சிரித்து அவர்தூற்றுவ - (ஒருவன் குற்றத்தைக் கண்டவிடத்து) தம்முட்கூடிப் பழிதூற்றுவார்போல கைத்துப் பலரறி யச்செய்யும் (அரும்பிப் பழம்பூவைச்செய்தும் என்றபடி.)

இதனால் நெய்தனிலத்தோடு மருதத்துக்கும் முல்லை நிலத்துக்கு மயக் கக் கூறினார்.

கால்வன என்னும் வினைமுற்று எச்சமாய் திறப்பன வென்னும் பிறவினை முதல்வினையின் முதனிலைகொண்டது. (சுக)

தூளுஞ்சேலவிழி துளைச்சியர்கறவொடுமருந்தக்
கள்ளுமாரையுங்குலலங்காய்துனையவரை
கொள்ளுமாரைவகிழங்குதேன் கொழுஞ்சுவைக்கண்ண
லெள்ளுமாரைமளபபணவிடைக்கிடைமுத்தம்.

(இ-ள்.) தூளுஞ்சேலவிழி துளைச்சியர் சுறவு ஒடும் அருந்த கள்ளு மாறவும் - தாவுகின்ற சேலின் பிறழ்ச்சியைப்போலும் பிறழ்ச்சியையுடைய கண்ணையுடைய நெய்தனிலப்பெண்கள் சுறமீனோதம் உண்ணக் கள்ளுக்கு மாறவும், கூனலம் காய் துளை அவரை கொள்ளு மாறவும் - புளியங்காய்க்குத் துளைக்கும் அவரைக்குக் கொள்ளுக்கு மாறவும், கிழங்கு தேன் கொழும் சுவை கண்ணல் என்னு மாறவும் அளப்பன - கிழங்குக்கும் தேனுக்கு மிக்க சுவையையுடைய கரும்புக்கும் எள்ளுக்கு மாறவும் அளக்கும் பெருந்கள், இடைக்கு இடை முத்தம் - மாறப்படும் பொருளளவுக்கேற்ப மாறும் பொருளளவு முத்தங்களார்.

கூனலங்காய் - வீளைந்தகாய். மாறுதலாவது - ஒருபண்டம் கொடுத்த மற்றொரு பண்டம் கொள்ளல். மாறுதல் ஒரு பண்டம் - மாறப்படுதல் மற்றொருபண்டம், கள்ளு கரும்பு மருதநிலச்சுருப்பொருள்கள். கூனலங்காய் துளை கிழங்கு தேன் குறிஞ்சிநிலக் கருப்பொருள்கள். அவரை கொள்ளு என்னு முல்லை நிலக் கருப்பொருள்கள்.

இதனால் நெய்தனிலத்தோடு மருதத்துக்கும் குறிஞ்சிக்கும் முல்லைக்கும் மயக்கக் கூறினார் அளப்பன-வினைமுதல். முத்தம்-பயனிலை. தொக்குநின்ற காண்கணுருபுதன் கோட்பொருளான. விரிந்துநின்ற காண்கணுருபு எல்லைப்பொருட்டி.

இது பரிவருத்தனையணி.

(சுடி)

அவமிரும்புலப்பகைகடந்துயர்க்கெலாமன்பா
நவமிருங்குடைநிழற்றிமெய்ச்செய்யகோனடாத்திச்
சிவமிரும்பாஞானமெய்த்திருவொடும்பொலிந்து
தவமிருந்தரசான்வதுதண்டமிழ்ப்பொதியம்.

(இ-ள்.) அவம் மிகும் புலம் பகை கடந்த - கேமிருந்த ஐம்புலனாகிய பகையை வென்று, உயிர்க்கு எலாம் அன்பு ஆம் நவம் மிகும் குடைநிழற்றி - எல்லாவுயிர்களிடத்தும் அருளாகிய புதுமை மிகுந்த குடைநிழலைச்செய்து, மெய்செய்ய கோல் நடாத்தி - மெய்யுணர்வாகிய செங்கோலைச் செலுத்தி, சிவம் மிகும் பாஞானம் மெய் திருவொடும் பொலிந்து - மங்கலமிக்க பாஞானமாகிய அழியாத செல்வத்தோடும் விளங்கி, நவம் இருந்து அரசு ஆள்வது தன் சமீபு பொதியம் - தவமிருந்து அரசு செய்யுமிடம் குளிர்த்த சமீபுசோன்றிய பொதியமாயாம்.

ஐம்புலன் - சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம், இவை பிறவிக்கு வித்தாவதின் அவமிரும் எனவும், தவஞ் செட்டோர் உண்டாகருங்கல் முதலிய செயல்களால் மனம் புலன்வழிச் செல்லாமல் சிறுத்தவேண்டிதலின் புலப்பகை கடந்தனையும், தம்முயிர்போலப் பிறவுயிர்களிடத்தும் அருளுடைமை வெண்டுதலின் அன்பாம் நவமிருங்குடை நிழற்றி எனவும், பிறப்பு வீடுகளையும் அவற்றின் காரணங்களையும் உண்மையான ஐண்டுவெண்டுதலின் மெய்ச்செய்ய கோல் நடாத்தி எனவும், இவற்றின் பயனும் அமங்கலமுடையோரைப் பொருளெனக்காட்டும் போதம்போவது அன்னோரைக் கீழ்ப்படுத்தி மங்கலசொருபமாம் பரசிவத்தை மேற்படுத்திக் காட்டும் திருவடிகளுனம் பாஞானமாதலின் சிவமிரும் பாஞான மெய்த்திருவொடும் பொலிந்து எனவும், தவத்தினாரற்றலைத் தவத்தின்மேலேற்றிக்கூறுதலின் தவமிருந்தரசான்வது எனவும், அந்தியருக்குரிய தானாரதலால் தண்டமிழ்ப் பொதியமெனவுங் கூறினார்.

சமீபுநால் அகத்தியனென வந்தது, “பாறிடத்தழுவும் வேற்படை வஞ்சிமென்ன வசெந்தமிழ்மயில்யாம், கூறுமுனைந்த மணிமுடிதளக்கக் குலவினோம் சின்றுவத் தொருவன், ஆறுசேர்சடையா னவைமுனமென்மை உணிசெய்தான் ஆரியப்பொதுப் பெண், சிறுமென்றுணர்ந்தாய் நீயிவண்மதியாய் திருமுனியமையேறவுமே” என்பதனுணர்ச்சி. “அருளென்னுணர்ப்பிண்குழவி” என்றதனால் அருள்பிறத்தற்கு அன்பு காரணமாதலின் அன்பாமெனக் கூறியத்தக காரணமாக வுபசரித்தார். ஆள்வது என்னும் வினாமூற்ற இடப்பொருண்மேனின்ற பெயராயிற்று. சூ உருபு மயக்கம்.

வாயையாறுதோய்ந்துயிரி மலையமேழக்கண
ஞானநாயகனபமலைபோர்த்ததாரிகால்வா
யானைபீருசியாமழைச்சுபதன்புண்ணீர்
கூனவொன்சிலைகுருதிசூயகோடுபோனறன்றே.

(இ-ள்.) வான யாறு தோய்ந்து உயிரிய மலையம் ஏழுக்கண் ஞான காயகன் - ஆகாயகங்கையை யாவது வுயர்ந்த பொதியமையே திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவ பெருமான், அம்மலை போர்த்த கார் ஏ - அப்பொதியத்தைச் சூழ்ந்த மேகமே, கால்வாய் ஆனை சுர் உரி - தொங்கியனையும் வாயையுடைய யானையினின்றும் உரித்துப் போர்த்த தோலாம், அம்மழை ஏ அதன் அகம்பு புண்ணீர் - அம்மேகத்தின் மழைத் தளி அத்தோலினின்றும் தளிர்க்கும். உதிரமாம், கூனல் வான் சிலைகுருதி தோய்கோடு பே என்றன்று - அம்மேகத்திற் புலப்படும் இந்திரதனுசே உதிரத்தோய்ந்த அவ்வானியின் கொம்பை யொசித்தது. .

கயாசுரனென்னும் ஓசுரன் மேருமலைமேற்சென்று கீழ்த்த வாயுளும் வலிமையும் கேண்டிப் பிராணைக்குறித்துத் தவஞ்செய்யப் பிரமன் வெளிப்பட்டு அவன் கருதியவற்றைத்தந்து சிவபெருமான் திருமுன்னர்ச்சென்றால் இவ்வாம் அழியுமென அருளிச்சென்றனன், இவ்வாம் பெற்ற கயாசுரன் தேவர் முதலியோரைப் புறங்கண்டு திரிய, அதனைக் கண்டுணர்ந்த முனிவர் பயத்து க்கி நகையடைய அவர்செவிவிடாது கயாசுரன் பின்செல்லுதலால் அம்முனிவர்கள் மணிகர்ணிகையிற் புகுந்து சிவபெருமானைச் சாண்டைந்தனர், அக்கயாசுரன் தனக்குப் பிரம னருளிய வரத்தைக் கருதாது கோபங்கொண் டம்மணிகர்ணிகையிற்செல்லக் சிவபெருமான் உக்கிரரூபங்கொண்டு அவன்முன்செல்ல, அவன்போர்செய்யத் தொடங்கும்போது அச்சிவபெருமான் அவனைக் காலாலுதைத்துப் பிளந்து அவன்சூரையுரித்துப் போர்த்தருளினான். கந்தபுராணம் - தக்ககாண்டம் - ததிசியுத்தரப்படலம்.

“ மதித்துவேழமாந்தானவனெ திர்தலும்வடவை யுதித்தவன்னியும்ச்சுறவெரிவிழித்தொருதன் கதித்தநாங்கொடுதன்னவேகயாசுரன் கவிழ்ந்து பதைத்துவிழ்ந்துமி தித்தனன்சொத்தையோர்பதத்தால்

“ ஒருபதத்தினைக்கவானுமுததிருகரத்திரால் வெரிநிடைப்பினத்திருதான்புடைமேவக் குருதிக்கியேயோலிடவெணுந்தங்குலத்துக் கரியுரித்தனன் கண்டுநின் றம்மையுக்கலங்க”

“ ஆனநாயகன லேதறிந்துயிர்த்தொகையனைத்தும் வாளிலாதுகண்ணயர்வதுமாற்றதன் மதித்து நீளிருங்கரியுரித்திடுமதளினைநிடலன் றோளின்மேற்கொடுபோர்த்தனனருன்புரித்தொடர்பால்

தோய்த்து செய்வெனெச்சத்திரிபு. தேற்றேகாரத்தைப்பிரித்து ஏனையிடங்க ளிற் கூட்டிப் பொருள்கோடல் - ஒரு சொல்லின்று தனித்தனி யுதவுதலென்னும் விதி முதனிலத்திவகவணியெனினு மொக்கும். கங்கையைத் தோய்தலால் மலையை முக் கண்ணாநாயகன் என்றது வது உருவதவணி. (சச)

சுனைகன்கரைச்சூழல்வாய்ச்சுரும்புகூழ்கிடப்ப நனையவிழ்ந்தசெங்கார்தண்மேனுகிளவேங்கைக் கனையவிழ்ந்தவீகிடப்பபொன்றேயகலத்தெண்ணி ரணையபொங்கடுநெருப்பொருகிப்பெருந்தனைய.

(இ-ள்.) சுனை அகன் கரை சூழல் வாய் சுரும்பு சூழ் கிடப்ப - பொதியமலையி லுள்ள சுனையின் இடம்பரந்த கரையின்கண் வண்டுகள் புறத்திற் சூழ்ந்து கிடக்க, நனை அவிழ்ந்த செங் கார்தன்மேல் நாகு இள வேங்கை சுனை அவிழ்ந்த வீ கிடப்ப - அரும்பவிழ்ந்த செங்கார்தன் மலர்மேல் முதிராத வேங்கைமரத்தின் கிளையில் மலர்ந்த மலர்கிடத்தல், பொன் தோய்தெள் நீர் கலந்து - காய்ச்சிய பொன்னைத் தோய்த்த தென்னிய நீகையுடைய பாத்திரத்தையும், அனைய பொன் சுடு நெருப்பு ஒடு கரி இருந்தது அனைய - அப்பொன்னைச் சுடும் நெருப்பினோடு கரியிருந்தனையு மொத்தன.

சுனையைப் பொன்தோய்தெண்ணீர்க்கலமாகவும் வண்டினைக் கரியாகவும் செங்கார்தன்மலரை நெருப்பாகவு வேங்கைமலையைப் பொன்னாகவும் கொள்ள.

அகம்-அகன் இறந்திலைப்போலி. குழல்வாய், காகின இவையின் குணைதந்த
சிந்தும் ஒருபொருட் பன்மொழிகளாதலால் வழாநிலைகன. இடப்ப இரண்டனுள்
முன்னது சித்தங்காலவியைச்சம், பின்னது பலவின்பாற்படர்க்கை எதிர்காலவியை
முற்றும் அதினின்றறுபிரிந்த தொழிற்பெயர்வியைமுதலாய் அநியை என்னுக்குறிப்பு முற்
றுப் பயனிலைகொண்டது. அநியை இரண்டனுள் முன்னது சுட்டித் திரிபு, பின்னது
இடைச்சொல்வகையாகப்பிறந்த பலவின்பால் படர்க்கைக்குறிப்பு வியைமுற்றது.

இஃது ஒப்புமைக்கூட்டவுவமையணி.

குண்டிரீர்ப்படுகுவினாவாய்க்கொழுஞ்சினமாவம்

வண்டுகூப்பிடச்செம்மறாய்ப்புதுமதுவார்ப்பா

வண்டர்வாய்ப்படமறைவழிப்பொரிசொரிந்தானெய்

மொண்டுவாக்கிமுத்தீவினாமுடிப்பவரீனா.

(இ-ள்.) குண்டு ரீர்ப்படு குவினாவாய் - ஆழமாகிய சுனையின் நீரில் உண்டா
கிய செங்கழுநீர் மலரிடத்தது, கொழும் சினை மாவம் வண்டு கூப்பிட செம்மல் தூய்
புது மதுவார்ப்பா - கொழுவிய கிளைகளையுடைய குஞ்சும் மாங்கள் வண்டுகள் ஒலிக்கப்
பழம் பூக்களைச்சொரிந்து புதிய தேனை மொழுக்குதல், அண்டர்வாய்ப்பட மறைவழி
பொரிசொரிந்த ஆன் மெய் மொண்டுவாக்கி முத்தீவினை முடிப்பவா அநியை - தேவர்
கள் வாயிற்பட வேதகோஷத்தின் வழியே நெற்பொரிகளைச்சித்திப் பசுவின்மெய்
யைமுடிந்த வார்த்து வேள்வித்தொழிலை முடிக்கும் முனிவர்களை யொத்திருந்தன.

முத்தீடாவன - ஆகவனியம், தகூணாக்கினி, காருகபத்தியம் அவை சுதார
மும் முத்தகோணமும் வில்வடிவமாயு முள்ளன.

செங்கழுநீர் தீயாகவும் மாவம் முனிவராகவும் வண்டுகூப்பிடல் வேதகோஷ
மாகவும் பழம்பூ நெற்பொரியாகவும் புது மது பசுவின் மெய்யாகவும் கொள்க
வார்ப்பா வெண்ணும் பலவின்பாற் படர்க்கை வினைமுற்றினின்றும் பிரிந்த தொழிற்
பெயர்வியைமுதலாய் நின்றது. இதுவும் அவ்வணி. மருதநிலத்தக்குரிய குவினை
மலரும் மெய்தனிலத்தக்குரிய குஞ்சும் மாமும் பொதியமலையின் கண் ணுள்ளன
வாகக் கூறதல் இடமலைவமைதியணி.

(சக)

அகிலுமாரமுந்தழன்மடுதகழ்ந்தேறிந்தழல் கா

றுகருமாரமுந்தொட்டெறிந்தைவனந்துவிப்

புகரின்மால்கரிமருப்பினுல்வேலிகண்டு ராக்கி

யகலில்வான்பயிரோம்புவவெயினர் தஞ்சேறார்.

(இ-ள்.) எயினர்தம் சேறார் - அப்பொதியத்திலுள்ள குறவர்களது சிற்றார்கள்,
அகிலும் ஆரமும் தழல் மடுத்து அகழ்ந்து எறிந்த - அகில் மார்களிலுஞ் சந்தன
மார்களிலும் நெருப்பிட்டு அலற்றின் வேர்களைக் கல்வியெறிந்து, அழல் கால் துதி
ரும் ஆரமும் தொட்டு எறிந்து - நெருப்பைப்போலச் செவந்து ஒளிவீசும் பவனத்தை
யும் முத்தகனையும் (பருக்கைகளாகக்கருகி) தோண்டியெறிந்து (நிலத்திருத்தி) ஐவனம்
தூவி - மலைகொல்லலிதைத்தீது, புகரில் மால் கரி மருப்பினுல் வேலிகண்டு பாக்கி - குற்ற
மில்லாத பெரியயானைகளின் கொம்புகளால் வேலிகளைக்கோவி, இகல் இல் வான்ப
யிர் ஒம்புவு - தம்முனொத்த வளர்ச்சியையுடைய பெரிப்பயினைப் பாதுகாப்பார்கள்.

அகில் கன்னியிலுண்டாவது “கன்னியிற்தி எனில்பிறக்கும்” என்பதனா
லுணர்க. சேறார் - குறிஞ்சி நிலத்தார். எயினர் - வேடர். பாலை - குறிஞ்சியின் திரிபாத
லால், குறவரையெயினனொனவுமீ ஒழேதலாதது வித்திய பயிராதலால் இகலில் என

வும் “விட்டில்லிளிராவாய் வேற்றரசுதன்னாக, ஈட்டம்பெரும்பெயல்காலெட்டு” இவற்றால் பயிர்களுக்குக் கேடுவராமல் காக்கவேண்டிதவின் ஒம்புவ எனவும், தோள் பொருளால் உயர்த்தினையேனுஞ் சொல்லாமல் அஃறிணையாதலால் அஃறிணைமுடிபு தந்து ஒம்புவெனவும் கூறினார். (சுஎ)

அண்டவாணவருக்கின்னமுதற்குத் துவோர்வேள்வித்
குண்டவாரமுற்கொழுமபுகைகோ னுமக்குன்றிற்
புண்டவாதவேளிறவுளர்புனத்தெரிமநிப்
வுண்டகராசுற்றாமுமுமொக்கவேமயங்கும்.

(இ-ள்.) அண்டவாணருக்கு இன் அமுது அருத்து வோர் வேள்விக்குண்ட அழல் கொழும் புகைபோலும் அக்குன்றில் - தேவர்களுக்கு இனிய அவியு ணவை யுண்பிக்கும் முனிவர்கள் வேட்கும் யாகருண்டத்தில் மிக்க தீயினது கொழு விய புகைபோலிய அப்பொதியமலையில், புண்டவாத வேல் இறவுளர் புனத்து எரி மடுப்ப - பகைவ ருன் நீங்காத வேலையேந்திய குறவர்கள் தமது கொல்லையிலுள்ள காடுகளைப்போக்கத் தீயிட, உண்டகார் அசில் தாமதம் ஒக்கலையங்கும் - அத்தீயுண் ணும் கரிய அசில்மரத்தின் புகையும் அந்தயாகத் தீப்புகையோடு கூடக் கலந்து தோன்றும்.

அதிற்புகையும் நடுநாற்றமுடைய நாதலால் மயங்குமென்றார். உயர் உருபு இடைச்சொல் வழியாகப்பிறந்த ஒக்கவென்னும் வினையெச்சங் கூட வென்னும் பொருள்மேலின்றது. தவாத என்னும் எதிமறைப்பெயரெச்சங் தாவென்னுமுதனி னையடியாக வந்தது. தீ விரைந்து பற்றாதலின் உண்ட என இறந்தகாலத்தாற்கூறினார் இது வினாவுபற்றி வந்த காலவழுவமைதி. சொ - சொல்லதிகாரம் - வினையியல். “வாராக்காவத்த நிசுமங்காலத்து, மோரான்குவருஉம் வினைச்சொற்களவி, இறந்த காலத்துக் குறிப்பொடுகினத்தல், விரைந்தபொருள் வெண்மனர்புலவர். (சுஅ)

கருவிவான்சொரிமணிகளுர் கழைசொரிமணியு
மருவிகான்றபன்மணிகளுமகன்றலைநாகத்
திரவிகான்றசெம்மணிகளும்புணங்கவரினமான்
குருவிவிழ்ந்திடக்கொடிச்செயர்கோத்தெற்கவண்கல்.

(இ-ள்.) புணம் கவா மான் இனம் குருவி வீழ்ந்திட கொடிச்செயர் கவண் கோத்த ஏறிகல் - கொல்லையிலுள்ள பயிரைக் கவரவரும் மானின் கூட்டங்களுங் குருவிகளும்வீழக் குறிப்பெண்கள் கவணிந்நோத்து ஏறியுங் கற்கள், கருவிவான் சொரிமணிகளும் - உலக்கத்திற்குத் துணைக்காரணமாகிய மேகங்கள் சொரிகின்ற முத்துகளும், கழைசொரிமணியும் - அப்பொதியத்திலுள்ள மூங்கிலின் கணுக்கள் வெடித்துச் சிந்திய முத்துகளும், அருவி கான்ற பல் மணிகளும் நாகத்து அகன்றலை இரவிகான்ற செம்மணிகளும் - அருவிகளொக்கிய பலரத்தினங்களும் சர்ப்பத்தின் இடம் பரத்த தலையினின்று குரியிணைப்போலும் வெளிப்பட்ட செவந்த இரத்தினங் களுமாம்.

இதனில் செல்வமிகுதியைக் கூறுதலால் வீறுகோளணி. (சுக)

மாயவன்வடிவாயதுவைவமாலுந்திச்
சேயபங்கயமாயதுதென்னனாடலர்மேற்
பேயமென்பொகுட்டாயதுபொதிபம்பொகுட்டின
மேயநாண்முகனகத்தியன்முத்தமிழ்வேதம்.

(இ-ள்) வைபவம் மாயவன் வடிவாயது - இவ்வடிவமானது திருமாவின் வடிவாயுள்ளது, தென்னன் நாடு மால் உத்தி சேய பங்கயம் ஆயது - பாண்டியாடு அத்திருமாவின் உத்தியிற்பூத்த செவந்த சாமரையாயுள்ளது, பொதியம் அன்மேல் போயமென்பொருட்டி ஆயது - அந்நாட்டிலுள்ள பொதியமலை அத்தாமரைமலரின் இடம்பரந்த மிருதவாகிய பொருட்டாயுள்ளது, அகத்தியன் அப்பொருட்டின்மேய எண்முண் - அம்மலையிலுள்ள அகத்தியன் அம்மலர்ப்பொருட்டில் வீற்றிருக்கும் பிரமனையிருக்கின்றன், முத்தமிழ் வேதம் - அம்முனிவனிடத்தத் தோன்றிய முத்தமிழ்கள் பிரமனிடத்தத்தோன்றிய வேதவகையுள்ளன.

அகத்தியன் - அகமாகிய வித்தமையை யடக்கினவன். முத்தமிழ் - இயற்றமிழ், இசைத்தமிழ், நாடகத்தமிழ். ஆண்டகளுக்கு வேத்தரும் புருடார்த்தம் லோ ளிகமாகமங்களின் சாரங்காகிய திருமுறைகளை யுன்னடக்கின்ற தமிழ்த் தருதலால் அதனே இதுவேனக் கூறவந்தவா நிலவுகைத் திருமாலாகவும், அவ்வுலகிலுள்ள பாண்டியாடு அத்திருமாவின் உத்தித் தாமரையாகவும், அந்நாட்டிலுள்ள பொதியமலை அத்தாமரைமலரின் பொருட்டாகவும், அம்மலையிலுள்ள அகத்தியன் அப்பொருட்டிலுள்ள பிரமனாகவும் உருவாகு செய்வின் பலவயின் உருவகவணி.

ஏகமாகியமேருவும்பொதியமேயிருப்பொ
னாகுமேருவைச்சூழ்ந்தசாம்பூதயாறு
நாகராடுதன்பொருளையேநாவலாறுநித்த
போகபூமியும்பொருளைச் சூழ்ப்பூமிபேபோலும்.

(இ-ள்) ஏகமாகிய மேருவும் பொதியும் - போலும் - எனக்கொரு மலையும் ஒப்பில்வாததாயிய மகாமேருவும் பொதியமலையினையே யொக்கும், இரும்பொன் ஆகும் மேருவை சூழ்ந்த சாம்பூதயாறு நாகர் ஆடும் தன் பொருளையே போலும் - பெரிய பொன்னாகிய வம்மேருவைச் சூழ்ந்த சாம்பூதமாகிய ஆழத் தேவர்கள் குடையும் குளிர்ச்சிபொருத்திய நாமிரபர்ணியைப் போக்கும், நாவல் ஆறு உடுத்த போகபூமியும் பொருளைச் சூழியேபோலும் - அச்சாம்பூதயாறு சூழ்ந்த போகபூமியும் அத்தாமிரபர்ணி சூழ்ந்த பாண்டிநாட்டையே யொக்கும்.

தேவேந்திரன் முதலிய தேவர்களுள் திரிமூர்த்திகளும் வசிக்குத் தானமாயிருத்தலின் - ஏகமாகிய எனவும், பிரமன் முதலிய தேவர்கள் வணங்கச் சிவபெருமானிடையருது வசித்தலால் மேருவும் பொதியமே எனவும் கூறினார். கந்தபுராணம் அகராண்டம் - அண்டகோசப்படலம்.

“மேருவரையதற்குநெப்பிரமன்முதல் மிக்கமனோவதியதற்குமேலைத்திகி, னாணன்வாழ்வைகுந்தம்வட்டிழ்பாவி னாணமனோதிக்கத்திசைக்கெட்டுஞ், சேரிய வித்திரன்முதலாமென்றதேயர் தெற்குமுதல்வட்டங்களவு மருங்கு தன்னில், சேரிய தோர்தேசமதெவ்வேபோகு வெடும்பூதையென்றதுநினைகமாதோ”

அம்மேருமலையின் தென்பாலின்ற நாவல்மரத்தின் கனியின்சாறு ஓர் ஆறாய் அம்மேருமலையைச் சூழ்ந்தி வடபால் செல்லுவது சாம்பூதயாறு, அதன் சுவத்தை யுண்பவர் கவர்ணமயமாய்ப் பதினமூவாயிரவருடம் வாழ்வார்கள். அப்பொதியமலை யினின்றும் வரும் நாமிரபர்ணியுக் தம்பாவலைந்து குடைத்தோரைத் தேவர்களாக் குதலின் சாம்பூதயாறு நாகராடுதன் பொருளையே எனவும் கூறினார்.

“கடிகமமுளவெனென்றுதென்பானின்ற காரணத்தாற்பாரதன் தன்கண்ட முற்ற, மிடனுடையாவலந்தீவெனப்பேர்பெற்ற தந்தருமின்திங்கனிநீராய்மே

ருத், தடவனாயைப்புகடைக்கும் துவடபாற்சென்ற சாம்புநப்பெயர்பெறமச்சலி
லத்தய்தோ, ருடன்முழுதன்பொன்மயமாயயுதமேலு மொருமூவாவிரமான்ட்ம்
குறவான்றே”

மேருமனையைச்சூழ்ந்த நவகண்டங்களுள் பாதகண்டத்தலிர் மற்றை யெட்டுக்
கண்டங்களிலுள்ளோரும் நீடித்த வாயுளும் ஒருவகையுளவும் உடையவராய் நகரா
திரை மூப்பிகந்தவராய் யிருத்தலின் அவை போகபூமிகள். பாண்டிகாட்டிலுள்ளோ
ரும் மறமையில் பெரும் போகமுடையராய் வாழ்தலின் நாவலாருடுத்த போகபூமி
யும் பொருளைக்கும் பூமியே எனவுந் கூறினார். சிவதருபோத்திரம் - கோபுரவியல்,

“பொன்னுருவர்கிம்புருடர் புசிப்பிறவிப்புண்களியே
மன்னுமயுதாயுவுளர் மணக்கவலைனையிலலார்
கின்னிலார்நகாதினாயுந் கிளருடலிற்பிணியினாயும்
இன்னமுறைமற்றயவேழ் கண்டத்தமென்னுக்கவே”

பாதகண்டத்திலுள்ளோர் யுகங்களுக்குத்தக்க வுணவுகளும், நகா திரை
மூப்புப்பிணிகளுந் குறைந்தவாயுளும் உடையராயிருத்தலின் அது போகபூமியாகா
தெனவுணர்க. மேற்படி கோபுரவியல்,

“அறிவுவலியாயுருகு வாகாரைவையெல்லாஞ்
செறியுமுகத்தினுக்கிசையப் பாதத்தாட்டிகழ்வார்கட்
குறமுணவுபுலத்துழலா லுழுவதுமின்றியுமுண்டு
பெறபலமுந்தைவிகமா தியமுன்றிற்பிறழாலே”

உம்மைகள் உயர்வு; சிறப்புப்பொருளன. போலுமென்பதனை யேனையவிடக்
கன்றோறும் கூட்டிக்கொள்ளுதலில் ஒருசொல்லின்றே தனித்தனியுதவுதல் என்னும்
விதி, கடைசிலத்திலகவணி யெனினுமொக்கும். மேற்றொட்டு உவமைகளாய் வரு
வனவற்றைப் பொருள்களாக்கியும் பொருள்களாய் வருவனவற்றை யுவமைகளாக்
கியுந் கூறதலின் விபரித உவமையெனினி. (ருக)

சிறத்ததண்டமிழாலவாய்சிவனுலகாணற்
புறந்தயங்கியநகரெலாம்புரந்தரன்பிரமன்
மறந்தயங்கியநேமியோனாதிசுவானோ
ரறந்தயங்கியவுலகுருவானதேயாகும.

(இங்.) சிறத்ததண்டமிழ ஆலவாய் சிவன் உலகு - சிறப்புற்றமைந்த தண்
னிய தமிழ்ச்சக்கமிருந்த திருவாலவாயென்னுந் தலஞ் சிவலோகமாம். ஆனால் புற
ந்தங்கிய நகர் எலாம் - ஆயின் அவ்வாலவாயின் புறத்து விளங்கிய வேளைநகரங்க
னெல்லாம், புரந்தரன் பிரமன் மறந்தங்கிய நேமியோன் ஆதிய வாணோர் - தேவே
ந்திரன் பிரமன் கொலைத்தொழில் விளங்கிய சக்கராதையுடைய திருமால் முதலா
கிய தேவர்களுடைய, அறம் தங்கிய உலகு உரு ஆனது ஏ ஆகும் - தருமம் விளங்
கிய சவர்க்கமுதலிய பதங்கள் அக்கரங்களைக் வருவுதிரித்தனவாம்.

திருவாலவாய்க்குச் சிவலோகமென்பது ஓர் பரியாயநாமம். இத்திரன்
முதலியோர் பதங்கள் சிவலோகத்தின் புறத்தைச் சூழ்ந்திருத்தலின் இப்பூலோக
சிவலோகத்தின் புறத்திலுள்ள நகரங்கள் அப்பதங்கள் வடிவுதிரிந்த ஆயினவென
வும், உடையவன் றொழிவை உடைமை மேலேற்றி மறந்தயங்கிய நேமி எனவும்,
உலகு சாதி யொருமையாதலால் ஒருமைமுகப்பாக உருவானதெனவுந் கூறினார்.

உபமானப்பொருள் உபமேயத்தின் உருவத்தைக்கொண்டு பரிணயித்தமாகக்
கூறினமையால் இது திரிபணி. (ருட)

வளைந்த துண்ணிடைமடந்தையர்வனமுலைமெழுதிக்
களைந்தகுங்குமக்கலவையுங்காசறைச்சாந்த
மனைந்ததெண்டிணைப்பொருளையோவந்ததினூங்கர்
வினோந்தசெந்நெலுங்கன்னலும்விசமவ்வாசம்.

(இ-ள்.) வளைந்த துண் இடை மடந்தையர் வனம் முலை மெழுதி களைந்த குங்குமம் கலவையும் காசறை சாந்தம் அளைந்த தென் திணை பொருளை ஒ - (கீரா டச் சென்ற) வளைந்த துண்ணிய விடையையுடைய பெண்கள் அழகிய முலைகளிற் பூசிக். களைதற்குள்ள குங்குமப்பூச்சேர்ந்த கலவைகளையுந் கல்தாரிகலந்த சந்தனம் குழம்புகளையுந் கலந்த தெள்ளிய அலையைடைய நாயிரபர்ணியோ (கமழ்வது) அந் நதினூங்கர் வினைந்த செந்நெலும் கன்னலும் அவ்வாசம் வீசம் - அப்பொருளியின் பாய்ச்சலால் பச்சங்களில் வளைந்தசெந்நெற்பயிர்களும் கரும்புகளும் அவ்வாசம் களைவீசாநிற்கும்.

களைந்த வென்னும் இறுதகாலப்பெயரெச்சக் கலவைசாந்தென்னுஞ் செயப் படி பொருள்களைக்கொண்டது. இதனால் கீராடிகளளிர் பெருக்கத்தைக் கூறதலால் வீறுகோளணி. (இங்)

பொதியிலேவிளைகின்றனசந்தனம்பொதியி
னதியிலேவிளைகின்றனமுத்தமந்நதிகுழ
பதியிலேவிளைகின்றனதருமமப்பதியோர்
மதியிலேவிளைகின்றனமறைமுதல்புத்தி.

(இ-ள்.) சந்தனம் பொதியிலே விளைகின்றன - சந்தனமரங்கள் பொதிய மலையின் கண்ணே விளைகின்றன, முத்தம் பொதியின் நதியிலே விளைகின்றன - முத்து கள் பொதியமலையின் கண் நின்றவரும் தாயிரபர்ணியின் கண்ணே யுண்டாகின்றன, தருமம் அந்ததிகுழ பதியிலே விளைகின்றன - தருமங்கள் அந்தாயிரபர்ணி குழந்த பாண்டிநாட்டிலே யுண்டாகின்றன, மறைமுதல் பத்தி அப்பதியோர்மதியிலேவிளை கின்றன - சிவபெருமானிடத்திற் கொள்ளும் பத்திகன் அப்பாண்டிநாட்டிலுள்ளோர் அறிவிலே யுண்டாகின்றன.

சந்தனம் விளைதற்குரிய விடம் பொதியமலையாதலால் - பொதியிலே விளைகின்றன சந்தனம் எனவும், முத்தம் தென்னாட்டிலுண்டாதலால் பொதியினதி யிலே விளைகின்றன முத்தம் எனவும், இச்செல்வப் பெருக்கால் தருமமுண்டாத வின் அந்ததிகுழபதியிலே விளைகின்றன தருமம் எனவும், அத்தருமமுதிரச்சியால் பத்திவிளைதலின் - அப்பதியோர் மதியிலே விளைகின்றன மறைமுதல் பத்தி எனவும் கூறினார், “தென்மலையின்மான்மதமுஞ் சாமையுந் தேமருசீர்ப், பொன்மலையின் சந்த னமும் ஆரமும்” என இடமலைவுக்குக் காட்டிய செய்யுளாலும் “வேழுமுடைத்து மலையாடு மேதக்க, சோழவனநாடு நற் சோறுடைத் - தாழ்நீடங்கின், தென்னாடு முத் தடைத்து” என்பதனாலும், “அறநீணியின் பமுயீணுந்தருமனறிந்த, தீதின் நிவந்தபொ ருணர்” என்பதனாலும், “அருமைத்தாந்தருமத்தாலே சாந்தியுண்டாகும்” என்பதனாலும், சிவபெருமானே வழிபடுதல் பலவாதலின் மறைமுதல் பத்திமதியிலேவிளை கின்றனவெனப் பண்மை முடிபு தந்தார். பொதியின்-பொதி - பதமாதலால் இன்னுருபு கீதகற்பொருட்டு. மறைமுதல் சிவபெருமானுக்கு ஓர் பரியாயப்பேராதலால் வரு மொழி முதல் வல்லெழுத்துவா ஈறு திரியாது நின்றது. “பொதப்பெயருயர்நினைப் பெயர்க ளீற்று மெய் வலிவரி னையிழ்பாம்” என்னும் கன்னாற்குத்திரத்தானுணர்.

பரியாயப் பெயராய் வருதல். “மறைமுத வடியார்தம்மை வழிமறித் தருத்தவர்கள்” என முன்னர்வந் திருத்தலைக்காண்க.

பின் பின்னாக வருவனவற்றிற்கு முன் முன்னாக வருவனவற்றை விசேஷி யங்களாகக் கூறுதலால் ஒற்றைமணிமாலையணி. (ஞச)

சுடுக்கவின் பெறுகண்டணந்தென்றிசைசேனாக்கி
யடுக்கவந்துவந்தாடுவா னுட லினினைப்பு
விடுக்கவாரபென்காறிருமுகத்திடை வீசி
மடுக்கவந்தமிழ்திருச்செவியார்தவமுனனேறு.

(இ-ள்.) கடு கவின் பெறு கண்டணும் - விஷத்தால் பொலிவுபெற்ற சுண்ட தையுடைய சிவபெருமானும், தென் திசை நோக்கி அடுக்க வந்து உவந்து ஆடு வான் - தென் திசையைநோக்கிப் பண்டிதநாட்டைப் பொருத்தவந்து மகிழுகூர்ந்து வெள்ளியம்பலத்தில் திருநடனஞ் செய்கின்றான், (அவ்வாறு திருநடனஞ்செய்வது ஏற்றுக்கொள்க) ஆடலின் இளைப்பு விடுக்க ஆரம் மென்கால் திருமுகத்து இடைவீசி மடுக்கவந் தமிழ் திருச்செவி மாந்தவும் அன்று ஒ - அத்திருநடனத்தாலுண்டாகும் இளைப்பு நீங்கும்பொருட்டுச் சந்தனச் சேலையில் படித்துவரும் மெத்தென்ற மந்த மாருதத் தனது திருமுகத்தில் வீசிப் படியவும் அதனோடுதோன்றிய தண்ணியசங்கத் தயிழைத் தனது திருச்செவியால் பருகவும் அல்லவா.

கடுக்கவின் பெறுகண்டணைநையால் விஷமுண்டகாலததத் திருக்கை லையினிடத்து நடனஞ்செய்தருளினானெனவும், தென் திசைநோக்கி யடுக்கவந்து என்றமையால் அதன்றென்பாலுள்ள திருவாலங்காட்டில் காளிக்காக நடனஞ்செய் தருளினான் என்பதும், அதன் சென்பாலுள்ள சிதம்பரத்தில் பதஞ்சலி வியாக்கிரம் பாதுமணிவர்பொருட்டுத் திருநடனஞ்செய்தானென்பதும், உவந்து என்றமையால் ஆங்காங்குசெய்தருளிய திருநடனங்களுகாகிய இளைப்பு நீங்குதற்குரிய பரிகாரம் பெருளியினான் என்பதும், திருச்செவிமாந்த வெணநையால் வடமொழி முதலிய வெல்லாப் பாஷைகளிலும் இத்தென்மொழி இனிமையை யுடையதென்பதும் போ தமைகாண்க. தமிழ்-இனிமை. இப்பென்பு தென்மொழிமே னிற்பவால் பண்பாகுபெ யர். திருக்கையில் நடனஞ்செய்தருளினான் என்பதற்குச்செய்யுள். ஆகமத்திராட்டு “பொங்குகக்காசான் கானயின்றே யொன்றும் புகலாமலிருந்தன னோக்கணப் பொழுது புலவோர், அங்கவனை இடை விடாநஞ்சணைமுன்புரிந்தா ரத்திதியேகாதசி யாமடுச்சத்தியதனிற, புந்கவர்பாரணம் புசித்தே பூத்தியுற்றுகிரிநன்மேற் பொருத்த திதணிலிமவான் பொற்கொடியை வைத்தச், சங்கரன்குலஞ்சுழற்றி நடித்தன னோரியாமஞ் சதுமறைநுலிதபிரதோடயமெனவெசாற்றாம்” காளிக்காகத் திருநட னஞ்செய்தருளினான் என்பதற்குத் திருவாலங்காட்டுப்புராணத்தில் கிருத்தச்சுருக்கம்

“இன் கவைபொழிஞ்சாயலவியயிலங்கச்செவ்விப்
புன்சிறமுதவல்பூப்ப்புரணவானந்தம்பூரித்
தன்முதமவையோருன்னமயந்தரவியங்கட்கேத்ப
விண்டடுநடனங்காள் யோடரன்விளைத்தலேலை.

பிரமன் முதலியோர் அழித்தற்குரியவிடத்தால் அழியாது பொலிவு பெற்ற விளங்கிய ஸ்ரீகண்டனாதலின் உம்மை உயர்வு சிறப்புப்பொருட்டு. தடாதகைப் பிரா ட்டியார் திருமணத் தரிசுசாத்துக்கு வந்த பதஞ்சலி வியாக்கிரபாத் முனிவர்கள் திருவமுதசெய்தற்பொருட்டு நடனஞ்செய்தருளும் அருட்குணத்தையுடைய வேறு பயனைக் குறித்து நடனஞ்செய்தருளியது எனக்கூறியது குண அவதூறுமணி. (ஞச)

விடையுடைத்தவன்பாணினிக்கலக்கணமேனான்
வடமொழிக்குரைத்தாங்கிடன்மலயமாமுனிக்குத்
திடமுறுத்தியமொழிச்செதிராக்கியதென்சொன்
மடமூட்கரங்கென்பதுவழுதிராடன்றே.

(இ-ள்.) விடையுடைத்தவன் - இடபவாணத்தைச் செலுத்தியருளுக்கு சிவ பெருமான், பாணினிக்கு இலக்கணம் மேனான் வடமொழிக்கு உரைத்தது ஆங்கு - பாணினியென்னும் ஓர் முனிவருக்கு இலக்கணச் சூத்திரத்தை முன்னுளில் வடமொழியாகிய சமஸ்கிருதப்பாலைக்குச்சொல்லி யருளியதுபோல, மலயமாமுனிக்கு இயல் திடம் உறுத்தி - பொதியமலையெழுந்தருளிய பெரிய அகத்தியமுனிவருக்கு இலக்கணச்சூத்திரத்தை ஐயாநிரிவறக் கூறியருளி, அம்மொழிக்கு எதிராக்கிய தென் சொல் மடமகட்டு அரங்கு என்பது வழுதிராடு அன்று ஒ - அவ்வடமொழிக்கு எதிர் மொழியாகச் செய்த தென்மொழி என்னும் மடமையையுடைய வேர்பெண்ணுக்கு நாடகசாலை யென்று சொல்லப்படுவது பாண்டிகாடல்லவா.

சிவபெருமான் அறக்கடவுள் என்பவர்க்குறித்ததற்கு அவ்வறத்தின் வடிவமே லிடையாயிருந்ததலின் விடையுடைத்தவன் எனவும், வடமொழிக்குத் தென்மொழியை எதிர்மொழியாக்குத்தற்பொருட்டே பாணினிமுனிவருக்கு இலக்கணம்வடமொழிக்கு உபதேசித் தருளியதுபோல அகத்தியமுனிவருக்கும் இலக்கணம் தென்மொழிக்கு உபதேசித்தருளுதலின் இயல் மலையமாமுனிக்குத் திடமுறுத்தி எனவும், சோமுனாதிஞ் சோனாதி சயிழ்வழங்கும் நிலங்காவுணுந் சிவபெருமான் சங்கப்புலவர்க ளோடு தானும் ஓர் புலவனாயிருந்து சயிழ் ஆராய்ந்த இடம் பாண்டிகாடாதலின் தென் சொல் மடமகட்டு அரங்கென்பது வழுதிராடன்றே எனவுங்குறிஞர். திடமுறுத்தி, எதிராக்கிய என்னுஞ்சொல்லாற்றங்கால் தமிழ்ப்புறவாணனினிவதது மொழிகளுள் ஒன்றாயிருப்பினும் வடமொழிபோல வித் தென்மொழிப்பு மான்மியமுடையதென்பது இத்தொட்குறப்பட்டது. சோமுனாதிஞ் சோனாதிச் சயிழ்வழங்கு நாடுகள் என்பதற் குச் சிலப்பதிகாரம், வேளிர்காணை. "தமிழ்வரையுற்ற தண்புனாட்டி, மாட மதுரையும் பிடாருறந்தையும், சலிகெழுவுஞ்சியும்" எனவரும், தல்காண்க.

(இக)

கண்ணுதற்பெருங்கடவுளுங்கழகமோடமர்ந்து

பண்ணுறத்தெரிந்தாய்ந்தவிப்பசுந்தமிழேனை

மண்ணிடைச்சிலைலக்கணவரம்பொமொழிதீபா

லெண்ணிடப்படக்கிடந்ததாவெண்ணவும்படுமோ.

(இ-ள்.) கண் தரல் பெரும் கடவுளும் - தெற்றிக்கண்ணை யுடைய சிவபெருமானும், கழகமோடு அமர்ந்து பண் உற தெரிந்து ஆய்ந்த இ பசுந்தமிழ் - சங்கப் புலவர்களோடு தானுமீமர் புலவனாக வெழுந்தருளியிருந்து (பரிபாடல் முதலிய துல்களை) இயலுமிசையும் பொருத்ததெரிந்து ஆராய்ந்த இத்தப்பசியதமிழை, என் மண்ணிடை இலக்கணவரம்பு இல்லாத சிவமொழிபோல் - திரவியம் ஒழிந்த மற் றெற்பத்தினேழுநிலங்களில் இலக்கணவரம்பு இல்லாத சில சில மொழிகன்போல, எண்ணிட பட கிடந்தது ஆ எண்ணவும்படும ஒ - அவற்றை டொன்றாக வைத்து விரல்கிமிர்ந்து எண்ணக்கிடந்ததாக நினைக்கவுங்கடமோ (கடாது என்பபடி)

தமிழ் தீழ்ந்த பதினேழுநிலமாவன - அங்கம், அருணம், சலிங்கம், கவுகி கம், காமபோசம், கொங்கணம், கோசலம், சாவகம், சிங்களம், சிந்து, சேனம், சோனகம், தலுவம், பப்பாழி, மககம், மராடம், வங்கம். எனைக்கடவுளர்க்கெல்

வாமுத்தகவுளாதலின் கண்ணுதலென்றமையாது உயர்வுசிறப்பும்மைத்துப் பெருக
கடவுளெனவும், முதலாழி யிறுதிக்கண்ணிருந்த தலைச்சங்கமுதல் மூன்றுசங்கத்தி
லுந் தலைமைப்புவலனுயிருந்நலின் உடனிகழ்ச்சிப் பொருளில் வந்த மூன்றனுபு
தந்து கழகமோடமர்ந்து எனவும், குறைபாடு சிறிதுமின்றி யாராய்தலின் தெரிந்
தென்றமையாது பண்ணுற, தெரிநதாய்ந்த எனவும், இவ்வருமைப்பீட்டால் எல்லா
வற்றிலுஞ் சிறந்ததாதலின் தமிழ் என்றோது பகர்தமிழ் எனவும், இத்தமிழை ஏனெனிலத்
துமொழிகளோடு ஒன்றாகவைத்து எண்ணுதல் பெருமடமையாதலின் இழிவு சிறப்
பும்மைத்து எண்ணிடப்படக்கிடந்ததா வெண்ணவும்படுமோ எனவுங் கூறினார்.
பசுமை என்னும் பண்ட அருளாமே னின்றது. பச்சைப்பின்னையென வருதல்
கண்க. எண்ணவும் படுமோ எனப் பின்னர் இருத்தலால் எண்ணிடைப்படக் கிடந்
ததா எனப்படாட் கூறல் வழு. இதனால் தமிழ் பதினெண்ணிலத்து "மொழிகளு
ளொன்றெனக் கூறுவர் கூற்றுக்கள் பெருமடமைக்கூற்றுக்களெனக்கூறப்பட்டன.

தலைச்சங்கமுதல் மூவகைச் சங்கத்திருந்தோர், தால், காலம், இடம் இவற்
றைப் பின்னர்க்காண்க. இறையனாகப் பொருள். "அன்பினர்தினைக்களவெனப்ப
டுவ, தந்தாணாரும்றைமன்றலெட்டினுள், கந்தருவவழக்கம் என்மனாற்புலவர்" வடக்
குல் குடக்குல் குணக்கும் வேங்கடல் குமரித்தீம்புனற் பெனவென் றிந்நாண்டெ
ல்ல யகவயிற்செந்த தூலதன்முறைமை வால்தின்விரிப்பின் இந்நூலதுவரலாறு.
மூவகைச்சங்கமியியுநர் பாண்டியர்கள், அவருட் டனரிதல்கேட்டோர் யாரோவெ
னின் ; தலைச்சங்கமிருந்தார் அகத்தியனாகும், கிரியாமெரிந்த விரிசடைக்கடவுளும்,
குன்றமெரிந்த முருகவேளும், முரஞ்சிவர் முடிநாகராயரும், நிதியின்மீதுவனு மித்
தொடக்கத்தார் ஐஞ்ஞாற்று நாற்பத்தொன்பதின்மனொன்பது ; அவருள்ளிட்டி காலா
யிரத்து நானூற்றுநாற்பத்தொன்பதின்மர் பாடினாற்பென்பது ; அவர்களாற்பாடப்பட்
டன பரிபாடையு முதுகாயு முதுகுருகுல் கனரியாலியாயு மித்தொடக்கத்தன் ;
அவர் காலாயிரத்து நானூற்று நாற்பத்திரியாண்டு சங்கமிருந்தாடொன்ப ; அவர்க
ளுட் சங்கமியியுநர் காய்சினவழுதிமுதலாகக் கடுங்கோவீராக வெண்பத்தொன்ப
தின்மனொன்ப ; அவருட் கலியாங்குகிறிநர் எழுவாபாண்டியனொன்பது ; அவர் சங்க
மிருத்த தமிழ் ஆராய்ந்தது கடல்கொன்னப்பட்ட மதுனாயென்ப ; அவர்களுக்கு
தால் அகத்தியம்.

இனி இடைச்சங்கமிருந்தார் - அகத்தியனாகும் இருந்தையூர்க் கருணகுழி
மோசியும், வெண்ணூர்க்காப்பியனும், சிறுபாண்டாரங்கனும், திணையன்மாறனும், துவ
ணைக்கோனும், கீர்த்தையாருமென இத்தொடக்கத்தார் ஐம்பத்தொன்பதின்மனொ
ன்ப ; அவருள்ளிட்டி மூவாயிரத்தெழுதூற்றுவர் பாடினார் ; அவர்களால் பாடப்பட்
டன - கலியுக் குருகும் வெண்டாளியுமென இத்தொடக்கத்தன் ; அவர்களுக்கு தால்
அகத்தியமும் தொல்காப்பியமும மாபுராணமும் இசைதனுண்கமும் பூதபுராணமு
மென்ப ; அவர்களும் மூவாயிரத்தெழுதூற்றியாண்டு சங்கமிருந்தாடொன்ப ; அவர்க
ளுள் சங்கமியிரயா வெண்டேர்ச்செழியன் முதலாக முடத்திருமாரனீராக ஐம்பத்
தொன்பதின்மனொன்ப ; அவர்களுள் கலியாங்குகிறிநர் ஐவர்பாண்டியர்களைன்ப ; அவ
ர்சங்கமிருத்தது கபாடபுரத்தென்ப ; அக்காலம்போலும் பாண்டியாடு கடல்கொ
ளப்பட்டது.

இனிச் சடைச்சங்கமிருந்து தமிழ் ஆராய்ந்தார் சிறுமேதாவியரும், சேக்
தன்பூதனாகும், அறிவுடையானாகும், பெருங்குடிசெழும்பும், திருமாதனும், மதுனாய
சரியகல்லதுவனும், மதுனா மருதமிழுஞ்செழுதும், கணக்காயனாகும், மகனார் நற்கிரை
ருமென இத்தொடக்கத்தார் நாற்பத்தொன்பதின்மனொன்ப ; அவருள்ளிட்டி தூற்ற
வர்பாடினார் ; அவரார்பாடப்பட்டன கெடுக்கொகை' நானூறும், குறுத்தொகை நா

னாறும், நற்றிணைநாறும் புறநானூறும், எழுபது பரிபாடலும், தூற்றம்பது கலியும், ஐக்குறுதனும், பதிறம்பத்தும், உத்தும், வரியும், சிற்றிசையும், பேரிசையுமென இதற்கொட்கத்தன. அக்காலத்துநால் அகத்தியமும், தொல்காப்பியமுமென்ப; கடைச்சங்கமிருத்தது உத்தரமதுதானென்ப; அவர்சங்கமிருத்த தமிழ் ஆராய்ந்தது ஆயிரத்தெண்ணூற்றைம்பதிறியாண்டென்ப; அவர்களுள் சங்கமிரியுள் முடத்திருமாற்ன்முதலாக உத்திரப்பெருவுறுகியிருக்க நூற்பத்தொன்பதின்மரென்ப. என நக்கீரொழுதிய உரையாலுணர்க. கடல்கொள்ளப்பட்ட பாண்டிகாட்டெல்லியும் ஊரும் - தென்பூலிமுடித்திற்கு வடவெல்லையைய பல்லுளியென்னும் ஆற்றிற்கும் இடையே எழுதாற்றக்காவதம், இவற்றினிர் மலிவானென மலித்த ஏழ்தென்காடும், ஏழ்மதுகாநாடும், ஏழ்முண்டபாலுநாடும், ஏழ்பின்பாலுநாடும், ஏழ்துன்றநாடும், ஏழ் குண்காநாடும், ஏழ்குழம்புநாடும் என்னும் இக்கூறப்பத்தொன்பது நாடும், குமரி கொல்ல முதலிய பன்மணுநாடும் காடும் பதியுந் தடநீர்க்குமரி வடபெருங்கோட்டின் காறுங்கடல் கொண்டொழுதியதெனச் சிலப்பதிகாரம் வேளிர்காணையில் அடியார்க்கு நல்லார் எழுதிய வுரையாலறிக. (௫௭)

தொண்டர்நாதனைத் துணுகிடவிடுத்தது முதலே
புண்டபாலினையுமுத்ததுமெலுர்ப்பெண்ணுருவாக்
கண்டதும்மறைக்கத்தவினைத்திறந்ததுங்கண்ணித்
தண்டமிழ்ச்சொலோமறுபுலச்சொற்களோசாற்றிர்.

(இ-ள்.) தொண்டர் நாதனைத் துணுகிடவிடுத்ததும் - (ஆளுடைய நம்பிசன்) அடியார்க்குத்தலைவனாகிய செவெருமாடார் பரவையாறிடத்தில் துணிக்மேற் செல்லப் போகியதும், முதலே புண்டபாலனை அழைத்ததும் - முதலையுண்ட பார்ப்பனப்பிள்ளையைச் சுழித்தபருவத்தோடு வருவித்ததும், ஏழம்பு பெண்ணுருவு ஆகண்டதும் - (ஆளுடையபிள்ளையார்) ஏழம்பு பெண்ணுருவமாகச் செய்தித்ததும், மறைக்கத்தவினைத் திறத்ததும் - (ஆளுடையசொற்கள்) வேதவகன்முடிய கதைவத்திறப்பித்ததும், கண்ணி தண்டமிழ்ச்சொல் மறுபுலச்சொற்கள் ஓ சாற்றிர் - அழியாத தண்ணியதமிழ்ப்பாசராமோ வீன்காட்டிலுள்ள, சொற்களாலாகிய பாசரங்கனோ புலவீர்தொல்லுங்கன்.

இயல்பாகிய எல்லாப்பற்றுக்காரினின்றும் நீக்கினான் எப்பற்றுக்கழன்ற அடியார்களுக்கும் தலைவனாவேண்டிதலின் தொண்டர்நாதனெனவும், அவ்வாறு பற்றினின்றும் நீக்கினோனையும் மாறாதிடத்துத் தூதாகச்செல்லவிடுத்தலின் தொண்டர்நாதனைத் துணுகிடவிடுத்ததெனவும், பெயர்மாத்திரமாயுள்ளதும் உறுப்புக்களுனென்றாகிய உக்கியவென்பும் உருவுபெற்றும் உருவுகொண்டும் எழ்ச்செய்யும் வன்மையை யுடைத்தாறலின் முதலையுண்டபாலினையுமுத்ததும் ஏழம்பு பெண்ணுருவாகக்கண்டதும் எனவும், வேதத்தில் இதுவே பரமனெனவெனியாத பொருளையாவரும் எனில் தெளிந்துணர்ந்துயரப் புலப்படுத்தியது தூதமிழ்வேடமாய் பாசரமாதலின் மறைக்கத்தவினைத்திறத்ததெனவும், செவெருமான் சங்கதாரோடு இருந்தாராய்ந்தாரென்பது கதையே, இததமிழால் வீனெந்த மாணியமுளதேல் உறகவென்றவனை நிலப்புவலர்களை கோக்கிக்கூறியதாதலின் சாற்றிர் எனவும் உறிநார்.

அழைத்தது கண்டது திறந்தது பொருளாற்றெரிந்த பிறவினை முற்றப்பெயர்கள். ஓளும் இரண்டனுள் முன்னையது வினா. பின்னையது எதிர்மறை.

ஆளுடையநம்பியின் திருவொற்றியூரிலெழுந்தருளியுள்ள பட்டப்பக்கஞ் திருவருளால் சங்கியியானாத் திருமணமுடித்ததுநாம் இன்புற்றிருந்தசெய்தியைத் திரு

ஊருரிவெழுந்தருளியிருக்கும் பரவையார் கேள்வியுற்றுத் தொண்டவூட்டைத் தீர்க்கும்பொருட்டு வீதிவிடங்கப்பெருமானை இரண்டதரத் தூதுசெல்ல விடுத்தானென்பது திருத்தொண்டப்புராணத்துட்கண்க.

சேரமான்பெருமானைக் காணவேண்டுமென்னும் விரும்பால் அங்குசின்ற மெழுந்த கொங்குராகேடந்து திருப்புக்கொளியூரை யடைந்தகாலையில் ஒருகீட்டில் மங்கலவோசையும் ஒருகீட்டில் அமுகையோசையுமாக விருக்கக்கேட்டு அங்கிருந்த வேதியனாவியவ, அவர்கள் இந்த விரண்டவிட்டுப் பிரமணப்பிள்ளைகளும் ஐந்துவயதள்ளவர்களா யிருக்குங்காலையில் ஒருநான் எரிக்கு அவ்விருவருக்குச்சென்ற நீர்விளையாட்டயரும் பொழுது அதிலிருந்த முதலை யொருவனைவிழுந்த மற்கொருவன் பிழைத்துவந்தனன் அவனுக்கு இந்தவீட்டில் உபயனச்சடங்கு நடப்பதால் தங்கப்பிள்ளையுமிருந்தால் இவ்வாறு சடங்குநடக்குபே என்னுதக்கத்தால் இந்த வீட்டிலுள்ளவர்கள் அழுகின்றார்களென்று சொல்ல, ஆளுடையநம்பி திருவுள்ளியாரிந்த முதலையால் அப்பிள்ளையை வருவித்தருளியதற்குத் திருப்பதிகம்.

தேவாரம். “உணாப்பாருளாயுதத்துன் கவல்லார்த்தங்களுச்சியாயாகாக்காரவாவாதிபுமந்தமுமாயினாய்புணாக்காடுசோலைப்புக்கொளியூரவிராகியேககாக்கான் முதலையைப்பிள்ளைதரச்சொல்லுகாலையே.”

தொண்டைநாட்டில் திருமயிலையில்வாழும் வணிகருலோத்தமராகிய சிவகேசச்செட்டியாருக்குக் கபாலீசராகிருபையால் ஓர் புத்திரிபிறந்து வளருங் கன்னிப்பருவத்தில் ஒருநான் அப்பெணை தோழிக்கொடுஞ்சென்று மலாடொய்யும்பொழுது பாம்பு தீண்டி யிறந்தனா, அது கண்ட செட்டியார் கவலைகூர்ந்து தஞ்சைக்குவந்து இந்தக்கன்னியை என் தரவியத்தோடு ஆளுடையபிள்ளையாருக்கொப்புலிக்க நியமித்திருந்தமையால் அவ்வோ துக்கன்னியின்கடன் கழித்தற்குரியவர் என்று தகனஞ்செய்த சாம்பலை அள்ளியோடு குடத்தல் பிரப்பிக் கன்னிமாதத்தில் முன்போலத் தோழிமார்க்க உபசாரஞ்செய்துக்கொண்டு வரச்செய்தனர். இவ்வாறு சிகழுங்காலத்து ஆளுடையபிள்ளையார் துவ்வெற்றியூரில் எழுந்தருளியிருத்தலைக் கேள்வியுற்றுத் தண்டாகாரமாகவண்ணங்கு, பரவையார்க்கு எழுந்தருளும் பிள்ளையாரோடு தாமும்வரப் பள்ளையார் கபாலீசராகவந்த தரிசித்துத் திருப்பதிகமோதிச் செட்டியானாகோக்கி அவ்வந்ததைவருவித்து உயர்கொடுத்தருளியதற்குத் திருப்பதிகம்.

தேவாரம். “மட்டிட்டபுண்ணை கானன்மடமயிலைகடட்டிட்டங்கொண்டான் கபாலீச்சரமயந்தாநெட்டிட்டப்பண்பினுருத்திரபல்கணத்தாரக்கட்டிட்டல்காணுதேபோதியோபும்பாவாப்

திருமறைக்காடு என்னுத்தலத்திற்கு ஆளுடையபிள்ளையாரோடு அரசுகள் எழுந்தருளி வேதம்புகித்துச் சாற்குவிட்டுப்போன வண்ணமேயிருக்கும் திருக்கதவந்திறக்கும்படி யருளியதிருப்பதிகம்.

தேவாரம். “அரக்கனைவிரலாவடர்த்திட்டீரிசர்க்கமொன்றிலீரெம்பெருமானிசேசரக்கும்புண்ணைகங்குழமறைக்காடரோசரக்கவிகத்தவந்திறப்பிம்மினே.”

வெம்மையால்விளைவெகினும்வேந்தர்கோல்கோடிச்
செம்மைமாரிணும்வறுமைநோய்சிதைப்பினுஞ்சிவன்பாற்
பொய்மைமாரியபத்தியும்பொலிவுக்குன்றாவாத்
தழ்மைமாரியும்புரிவதுதருமமங்காடு.

(இ-ன்.) அங்காடு - அப்பாண்டிகாட்டிலுள்ளோர், வெம்மையால் விளைவெகினும் - மழையில்லாமையால் விளைவுகுன்றினாலும், வேந்தர் கோல்கோடிச் செம்மைமாரிணும் - (அதனால்) அரசராக் குடி செங்கோல் மாறுபட்டு நடுநிலையினின்றும் தவறினாலும், வறுமைநோய் சிதைப்பினும் - (அதனால்) வறுமைநோய்வந்து வருதலினாலும், சிவன்பால் பொய்மை மாரிய பத்தியும் பொலிவும் குன்றாது ஆ - சிவ பெருமானிடத்தவைத்த உண்மையாகிய சேயுமும் சைவவினக்கமும் குறைவுபடாதனவாக, (குறைபடாமலென்றபடி), தம்மை மாரியும் புரிவது தருமம் - தம்மைவிற்றியினுஞ் செய்யுஞ்செய்கைகள் வெகநுமங்களாக.

சைவவினக்கங்களாவன - உருத்திராக்ஷம், அபூதி, ஸ்ரீபஞ்சாங்குலகன். பாண்டிகாடு சம்மைமாரியும் புரிவது தருமமாகலால் மழைவறுதலும் அரசர்செங்கோல் பிழைத்தலும் வறுமைநோய் வருத்தலும் என்பமையையாதலால் எதிர்ப்பாரையும்மைகள் தந்து அஃகினும் மாரிணும் சிதைப்பினும் எனவும், பதநிகஞ்ச் சிவதருமத்தின் ஒருப்பாடு என்பது ஓபரியாய்ப் பெயராதலால் பத்தியும் பொலிவும் குன்றாவா எனவுக்கறினா.

நாடுபொருளால் உயாதினையேனுஞ் சொல்லால் அஃறிணையாகலால் புரிவது என அஃறிணைமுடிபுத்தார். அஃகல் மாரிதல் சிதைத்தல் ஒன்றாகொன்றாகாரண்மாதலால் காரணமாவையாகி.

(௧௮)

உலகமாயாவையின் நவநயப் பதபுராகத்த
திலகநாடகம் ஒருக்காடு உயெனமுண்ட
தகவையுமுண்டைச் செய்துவிடுதல் நிகழ்ந்த
சுவவுபாரிணும் - உருத்திராக்ஷத்தால்.

(இ-ன்.) உலகம் யாவையும் சன்றவன் - பிறருள் உயர்த்த நிலகநாயகி - வல்லவகங்கையுடைய நீலநுளைய நாடகம் வுணிமுதலாகிய சாதித்தருக்குள் மேம்பட்டதாலகப்போன்ற நாயகியாகிய தடாககையிட்டுமேயுமும், உருத்திராக்ஷம் எனமுன்ற நிலவரால் முறைசெய்த காடு - ஞானவொளிப்பிழம்பாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளும் அவர்கள் மதிலையாகிய உலகநுளைய ரவகுதியுமென முன்றநிலவாகலாலும் செங்கோல்கெலுத்தியகாடு, இஃது அந்நில சுவதி சுவவுபாரின் ஸ்ரீநாடகம் ஒ - இத்தப்பாண்டிகாடல்வாமல் கடக்குந்த நிலவுகெல் வேறுநாடுகளுண்டா (இல்லை யென்றபடி) துறக்கத்தம் அஃது - சுவர்க்கத்தினுண்டோவெனில் அங்குயில்லையாம்.

முடித்திருப்பொலிவுசெய்யுத் திலகம்போல வுணிமுதலிய சததமர்க்கணத்தத்தமக்குரிய தொழில்களால் விராக்கம்பெறச்செய்யவளாதலால் உயர்ந்த நிலகநாயகி எனவும், சிவபெருமான் சேமுனுட்டிலுஞ் சேரனுட்டிலும் அரசபுரியினும் பிராட்டியாரும் அவாதிருமகளும் அரசபுரியாமையின் இஃதன்றிச் சுவதி சுவவுபாரினுண்டாகுமோ'எனவும், துறக்கத்தல் அவற்றவொன்ற மின்மையின் துறக்கத்தம் அஃதேயெனவுக்கறினா. சிவபெருமான் சேரனாகவும் சோமுனாகவும் திருவுருவம் கொண்டு அரசியல் நடத்தியது. திருவாசகம் - குயிற்பத்தன்.

“பெருந்தறைமேய - தென்னவன் சேரலன் சோழன் சீர்ப்புயக்கன் வரக்
கவாய்” என்பதனுணாக.

இடப்பொருண்மேனின்ற உகாச்சுட்டின் றிரிபாகிய உம்பர் இடவாகுபெய
ராய் வாணிமுதலிய சத்திகளின்மே னின்றது. இஃது அஃது இயற்கைச்சுட்டுப்பெ
யர்கன், தலைவராய் என்பத னிறுதியில் இணைச்சென அறிபொருளில் வந்த முற்றும்
மைதொகுத்தல் - ௭ - எதிராமை. இதனால் நிலவுவனும் விண்ணாவனும் பாண்டி
நாடு சிறந்ததென்பது கூறப்பட்டது. (௬௦)

திருநாட்டுப்பல முற்றிற்று.

ஆகப் பாயிரம் உட்ப - த் திருவிருத்தம்—௬௩

திருநகரப்படலம்.

மங்கலபுனை பாண்டி நாடாகியமகட்டுச்
சங்கலம்புகைதோளின்தடமுலையாதி
யங்கமாமபுறந்தமுலியநகரொலாமனைய
நங்கைபாழகமாகியநகர்வளம்பகர்வாம்.

(இ-ள்.) மங்கலம் புனை பாண்டி நாடு ஆகிய மகட்டு - மங்கலத்தை யிடை
யறாது பூண்ட பாண்டிநாடாகிய பெண்ணிற்கு, புறம் தமுலிய நகர் எலாம் - புறத்
திற் சூழ்த்த திருவேடகமுதலிய திருநகரங்களெல்லாம், சங்கு அலம்பு கை இணை
தோள் தடம் முலை ஆகி அங்கமாம் - வளையலொலிக்குங்கைகள் இரண்டுதோள்கள்
உயர்ந்த இரண்டு தனக்கன் முதலாகிய அவயவங்களாம், அனைய நங்கை மாமுகம்
ஆகிய நகர்வளம் பகர்வாம் - அத்தன்மையை யுடைய பாண்டிநாடாகிய பெண்ணி
ற்குப் பொலிவுமிக்க முகமாயுள்ள மதுரைநகரத்தின் வளப்பத்தைச் சொல்வாம்.

ஏனாகானேபோல பொருகாலத்தேனு மழைவறத்தல் முதலாகிய குறை
பாட்டால் மங்கலமிழ்த்தலின்மையின் - மங்கலம்புனை பாண்டிநாடெனவும், பின்
னா விரித்துக்கூறுதலின் தொகுத்துப் புறந்தமுலிய நகரொலாம் கையாகிய அங்கமா
மெனவும், ‘எல்லாநாடுகளிலுஞ் சிறந்ததாஸின் நங் கை எனவும், எல்லாநகரங்களி
னுஞ் சிறந்தது மதுரையாஸின் அனைய பெய்லா வுறுப்புள்ளினும் மேம்பட்ட முக
மெனவும் கூறினார். குறைபாடாவன - “மிக்கபெயலோடுபெயலின்மையெலிவிட்
டிவ் கிளி - யக்கண்ணாசண்மையோடாறு” என்றிவற்றால் வரும் குறைபாடுகளாம்,
மங்கலமாவன “பின்னிலின்மைசெல்வம் விஜயின்மேமம், அணியென்பநாட்டிற்கிவ்
வைந்து” என்பனவாம். நகர்வளம் பகர்வாம் என்பது துதலிப்புகுதலென்னுமுத்தி.

கொக்கையேபாங்குன்றமுங்கொடுங்குன்றமுங்கொப்பூ
முங்கமேருச்சுழியலவ்வயிறுமுற்றலுஞ்
செவ்வகையேடகமேனியேபூவணந்திரடோள்
பொங்கரவேய்வணந்திருமுகமதுரையாம்புரமே.

(இ-ள்.) பாங்குன்றமும் கொடுங்குன்றம் கொக்கையே (மலையோடு) வெமிக்கப்
படுவது கொக்கை யாடலால்) திருப்பாங் குன்றமும் திருக்கொடுங் குன்றமும்
(பாண்டிநாடாகிய பெண்ணிற்கு) தனக்கனேயாம், திருச்சுழியல் * கொப்பூழ் அங்
கம் ஏ - (உச்சிசுழியோடு வெமிக்கப்படுதலின்) திருச்சுழியலென்னுந்தலமானது உத்தி
யாகிய அவயவமாம், குற்றலம் அங்கயிறு (வெயிறு ஆவிலையோடு வெமிக்கப் படுத

லின்) திருக்குறலமென்னுநதலம் அப்பெண்ணின் வயதேயாம், வடகம் செம்மை - (சைதாணாயோ வெயிக்கப்படுதலின்) திருவேடகமென்னுநதலம் செவந்தையேயாம், பூவணம் மேனி - (மேனிமலரோடுவெயிக்கப்படுதலின்) திருப்பூவணமென்னுநதலம் திருமேனியாம், பொங்கர் கேயவணம் திரள் தோள் வ - (தோள் மூக்கிலோடுவெயிக்கப்படுதலின்) சோலேழுந்த திருசெல்வேலி திரண்ட தோள்களேயாம், மதுரையாம்புரம் திருமுகம் வ - (முகஞ் சந்திரனோடுவெயிக்கப்படுதலின்) மதுராதரம் கண்டோரால் விரும்பப்படு முகமேயாம்.

குலசேகரபாண்டியன் காடழித்து நகராக்கி அநகரத்திற்குச் சாந்திச்செய்து கருதியவழிச் சோமசுந்தரகடவுள் திருவுள்ளத்துணர்ந்து தனது திருச்சடையிலணிந்த சந்திரனிடத்தினின்ற அமிர்த்ததையருக்க நது அங்கரமுழுமையும் பரவிச் சாந்திசெய்து மதாரமயமாக்கியதன்மையால் மதுரையெனப் பெயர்பெற்றது அந்நாள் அநகரத்திற்குச் சந்திரசுமந்திரகுந்தலால் திருமுகமதுரையாம் புரமெனக் கூறினார். வடகம் இரதையத் தனநிடத்தையது என்பது பொருள்.

உவமானம் தோற்றத்திற்குச் சாதனமாயிருப்பது. - வமேயம் உவமிக்கப்படுவது. இது இயை புருவவணனி. (௨)

வடுவின்மார்பிலமடந்தமார்பிலுடக்கடநதிமைக்கட

படுவிலார்பிலமரையுநாடாரமேற்பக்கந

திடுவின்மாமணியதபுறக்கொலாபிவற்று

ணடுவிலுயகமாமணியதபுறக்கொலாபிவற்று.

(இ-ள்.) பாண்டியாடு வடு இல் மா நிலம் மடகைத மாப்பு இடை விடத்து, இமைக்கப்படும் வில் ஆரம் வ - பாண்டிகாடானது குற்றமில்லாத பெரிய பூதேவியின் மார்பினிடத்தாகித்து வினங்கும் அனியையுடைய பெரும்பதக்கமாம், அதன் புறம் நகர் எனாம் ஆரம் மேல்பக்கத்த இடுவில் மாமணி - அங்காட்டின் புறத்திலுள்ள நகரங்கெல்லாம் அப்பதக்கத்தின் சுற்றப்பக்கங்களிற் படுத்த வொளியையுடைய பெரிய இரத்தினங்களுமாம், மதுராமாதரம் இவற்றின் நடுவாக மாமணி வ - பெரிய மதுராதரம் அச்சுற்றுப்பதங்கனிலுள்ள இரத்தினங்களுள் நடுவாக மாகிய பெரியரத்தினமேயாம்.

நடுவாகமணி விவையுடைய ஒளியுள்ளதொ விருத்தவபோல மதுரை அந்நாட்டிலுள்ள எல்லாதரங்களுள்ளும் புரம்மிகதம பெருப்பன் தருவதுமாயிருத்தலின் நடுவிலுயக மாமணி மதுராமாதரம் எனக் கூறினார். இவ்வெண்டாவழிச்சாரி. இமைக்கப்படு இமைக்குமென்றே பொருள்படுத்தலால் படுசொற்குப் படுபொருளின்மை காண்க. (௩)

திருமகட்கொருதாமரைக்கடமேதிருமான்

மருமகட்கு வெண்டாமரைபா. மேளுரைந

தருமகட்கியோகத்தனிப்பிடமேததாயாம

பெருமகட்கணிகிலகமெயானதிப்பேயூர்.

(இ-ள்.) இப்பேர் ஊர் திருமகட்கு ஒரு தாமரைக் கூடம் வ ஆனது - இதைப் பெரியமதுரை (பலசெவ்வங்களையுந்தருதலால்) இவர்கும்தேவிக்குச் செந்நாளைக் கோயிலாக விருத்தது, திருமால் மருமகட்கு வெண் - தாமரை கூடம் வ ஆனது - (சுவிதிறைதலால்) திருமாவின் மருமகளாய் சாஸ்திரிகு வெள்ளைதாமரை மானிகையாயிருத்தது, ஞானம் தருமகட்கு தனியோக பீடம் வ ஆனது - (விஞானந்தருதலால்) ஞானசத்திக்கு ஒப்பில்லாத யோகபீடமாயிருத்தது, பெருதரை

யாம் மகட்டு அணிதிலகம் வ ஆனது - (கிலவுலகுக்குப் போழுகுசெய்தலால்) பெரிய முயிதேவிக்கு அணியுந் திலகமாயிருந்தது.

பல செவ்வங்கனாவண் மணி பொன் முதலியன. கு - உருபுகள் கேர்ச்சிப் பொருளன. இதனால் இது தின்னதெனக் கூறதலின் ஏது உருவகவணி. (௪)

திக்குமவானமும்புதையிருயுன் றுவெண்சோதி

கக்குமா ளினைகிவப்புறுகாட்சியநங்களுண்

மிக்கவா ளிதழ்த்தாமனாவெண்மகளிருக்கை

யொக்குடல்வதுபுகழ்மகளிருக்கையுமொக்கும்.

(இ-ள்.) திக்கும்வானமும் புதை இருள் தின்று வெண் சோதிக்கும் மா ளினைகிவப்புறு காட்சி - எட்டுத்தொகையுள் ஆகாயத்தையு முடிய இருளைப்போ க்கி வெள்ளியகிரணத்தை வீசும் மாடங்கள் உயர்ந்து தோன்றும் தோற்றம், அங்க ருள் வெண்டுகள் மிக்க வால் இதழ் தாமரை இருக்கை ஒக்கும் - அம்மதுநாகரத் தில் உள்ள சரஸ்வதியின் மிருத்த வெள்ளிய இதழ்களையுடைய வெண்டாமரைப்பீ டத்தைப்போக்கும், அகவது புகழ்மகள் இருக்கையும் ஒக்கும் - அதுவன்றிக் கீர்த்தி யென்னும் பெண்ணினது ஆசனத்தையும் ஒக்கும்.

வெண்சோதி - முததாலும் சுண்ணத்தாலும் ஆகிய ஒளி. இருளைப் போகரு தலும் கிரணம் வீசுகலையும் குறித்தற்கு - திருள் நின்ற வெண் சோதிக்குமென்றது குணவணி. நிகழ்ந்த உவமைகைய விலக்கிப் பிறிதும் இதன்மையதாமெனக் கூறு தலின் அநியம உவமையணி. (௫)

புடைநகர்

நெற்குறம்பெனக்கறும்பெலாநெடுங்குழகென்ன

வர்க்கவானகமுடைய ளிசைதென்கெனெவனார்ந்த

பொறகலின் குலைத்தேந்ருகார்ப்பநகராப்பொறுத்து

நிற்காட்டிய பகரெனெனியநகதண்பரணையே.

(இ-ள்) தண்பரண - குளிந்தவயலில், நெல் கரும்பு என்ன (கண்டோர் மய னல்) நெட்டியகளைக் கருகென்று சொல்லவும், கரும்பு எல்லாம் நெடுங் கழுக்கு என்ன - கரும்புகளெல்லாவற்றையும் கெடிய கருகமரங்களென்று சொல்லவும், வர் க்கம் வான் கழுக்கு ஒலி கவி தெங்கு என்ன - வரிசைவரிசையாயுள்ள பெரியகருகமா ள்களை ஒலிக்கும் ஒலியையுடைய தென்னமரங்களென்று சொல்லவும், வளர்ந்த பொன்கலின் குலை தெங்கு - வளர்ந்த பொன்னிறம்போலும் அழகுவாய்ந்த குலை யுடைய தென்னமரங்களை, கார் பந்தரை பொறுத்த நிற்க நாட்டிய கால் என நிவ ர்த - மேகமாகிய பந்தலைக் சுமந்து நிற்கும்படி நாட்டிய கால்களென்று சொல்ல வும் அவைகள் உயர்ந்திருக்கின்றன.

தென்னமரத்தின் இலை ஓலைவடிவாக விருத்தலின் ஒலிகலிதென்கென்றார் நெல்லைக் கரும்பாகவும் கரும்பைக் கருகாகவும் ஒரு பொருளை மற்றொருபொருளாக அறிதலின் மயக்கவணி.

முதமென்னும் அகத்திணைசுருப புறனாயுள்ள உழிஞைத்திணை வேற்றுவேங் தன் அரணை முற்றுகைசெய்தலென்று கூறியிருத்தலாலும், தோ - பொருளதிகாரம் புறத்திணையியல் - உழிஞைதானே மருத்ததுப்புறனே என்ற சூத்திரத்திற்கு. நச்சி லுர்க்கினியர் - “வேந்தன்மதில் பெரும்பான்மையும் மருத்ததிடத்தாதலான்” என உரை கூறியிருத்தலாலும், புடைநகரம்மதிலின் புறத்திலுள்ளதெனக்கொள்க. அது யாவும் தோ குறினை முதலியனவும் அகற்றை நடத்தவோரும் அவற்றிற்குரிய கிழ் புரி கலினை முதலிய தொழில்செய்வோரும் வாமும் இடமாம்.

செவந்தவாப்கருக்கயற்கண்ணவலாரியைச்சீறித்
கவர்ந்தவான்றருக்குலங்களைகடிமணம்பீசி
யுவந்துவெறுப்பனங்களும்வேண்டினர்க்குதவி
நிவந்ததூட்சியேபோன்றதுநிழைமலர்ச்சோலை.

(இ-ள்.) ஈழம் மலர் சோலை - நிழலாததரும் மலராகப் பூத்த தருக்கையு
டைய சோலையானது, செவந்தவாய் கரும் கயற்கண்ண - செவந்தவாயையும் கரிய
கயல்போலுட கண்ணையுமுடைய தடாதகைப்பிராட்டியார், வலாரியை சீறி கவர்ந்
தவான்றருக்குலங்களை ஏ - தேவோதிரனைக் கோபித்த (அவனிடத்தினின்றும்நிறை
யாகக்) கொள்ளுகொண்ட பெரியசாதானமுதலிய பஞ்சதருக்களின் கூட்டங்களே,
கடிமணம் வீசி வேறு பல பலங்களும் வேண்டினர்க்கு உவந்து உதவி நிவந்த காட்
சியே போன்றது - நறியவாசம் வீசி வெவ்வேறுவகைப்பட்ட பலபலங்களையும் விரு
ம்பிவந்து தம்மை யடைந்தவாகரு விரும்பிக் கொடுத்து உயர்த்துநிற்பின்ற தோற்றத்
தையே யொத்துவது.

பஞ்சதருக்கள், சாதானம், அரிசாதனம், மந்தாரம், பாசிசாதம், கற்பகம்.
வேறுபல்பலங்களாவன - கயல்களி முதலியன. வலாரி - வலாகாட்டாக்கொன்றவன்
ஆதலால் இதுகாணப்பெயர், ஏ - இரண்டும் ஒரேப தருக்களினின்றும் தோற்றத்தி
னின்றும் பிரித்தவையால் பிரிநிலைப்பொருளன. தடாதகைப்பிராட்டியார் இந்தி
ரனைவென்று அவனிடத்தினின்றும் கவர்ந்துவந்த பொருள்களுள் ஐந்தருக்களும்
ஒன்றாகலால் நிகழ்காலத்தாற் கூறவேண்டியதை நிவந்த என இறந்தகாலத்தாற்
கூறியது தெளிவுபற்றிவந்த கால வழுவடைது. இவற்றினையே யுவமை என ஏகாந்
தது துணிந்த கூறதலின் நிபம உவமையணி.

(எ)

ஒல்லொளிகதகதிர்ச்சாஸிகளபுறந்தநீ இமீயாக்க

மெலலிலைபசுகன்கொடியினையிக குமாபூச

மல்லெணுக்களத்தண்ணறன்னினிழாதகருபனா

பல்லொளும்புணிப்புண்டபொற் கொடியமரபோலும்.

(இ-ள்.) ஒல் ஒய் நதி சாஸிகள் புறம் தழுவி ஓடும் - ஒல்லெணும ஒலிக்கு
றிப்பையுடைய அநீனந செற்பயிர்கள் புறத்தித்தழுவி உயரந்து தோன்ற, மேல்
இலைப் பசும் கொடியினால் வீசுகும் ஆகம் - மெல்லம் இலையோயுடைய பசியகொடி
களினால் அவற்றோடு கட்டிண்ட கழுகமாமானது, அஃ னனும களந்து அண்ணல் தன்
அணிவிழா - கருந்ததால் இருமளன்று சொல்லபரிம கண்டத்தை யுடைய சில
பெருமானுடைய அபகிய மதேஹர்சுவத்தில, தருப்பைப்புலவொளும் பிணிப்புண்ட
பொன் கொடியமரபோலும் (புறத்தில்) தருப்பைப் புலவொளும் கட்டிண்ட பொன்னு
வாசிய துஜஸ்தமபதை யொகரும்.

சாஸிகள் தருப்பைகளாகவும், கொடி கயிற்சூவும், பூசை துஜஸ்தமமாகவும்
கூறியிருத்தலின் ஒப்புமைக்கூட்ட உவமையணி.

(அ)

சீதவேரியுண்டளிமுரலகமலம்மற்செநருதி

போதவேரியுமலர்களுஞ்சொரியனபுத்தேன

வேதவேதியர்செங்கரமணித்துவாய்மனுக்க

ளோதவேமமுமுதகமுமுதவுவாரணைய.

(இ-ள்.) செருந்தி சீதம் வேரி உண்டு அளிமுரல் கமலம் மேல் போத வேரி
யும் மலர்களும் சொரியன - செருந்திச், செடிகள் குளிராத மதுவை யுண்டு வண்டு

கள் ஒலிக்குத் தாமரைமலரின்மேல் பொருந்த மதுவையும் மலர்களையுஞ் சொரியா நின்றன, (அச்சொரிகை) புத்தேள் வேதம் வேதியர் செம கரம் விரித்து வாய் மனாக்கள் ஓத ஏமமும் உதகமும் உதவுவார் அநைய - தெய்வத்தன்மையுடைய வேதத்தை யுணர்ந்த அந்தணர்கள் செவந்த கைகளை விரித்து வாயால் மந்திரங்கள் கூற (அவர்கைகளில்) பொன்னையும் அநனைத் தத்தஞ்செய்ய நீணயும் கொடுப்போர் செயலை யொத்திருந்தன.

சொரிவனவென்னும் வினைமுற்றினின்றும் பிரிந்த தொழிற்பெயர் வினைமுதலாய் அநையவென்னும் குறிப்புமுற்றுப் பயனிலையைக் கொண்டது.

செருந்திகொடுப்போராகவும் கமலங்களைக் கரங்களாகவும் மதுவைத்தத்தஞ் செய்யு நீராகவும் மலரைப் பொன்னாகவும் வண்டுமூலுதலை மனுக்களாகவும் கூற தலின் இதுவும் அவ்வணி. (க)

விரைசெய்பங்கயச்சேககைமேற்பொடையொடுமேவி

யரசவன்னன்மணஞ்செயவமபுயப்பொய்கை

திரைவளைக்கையாறுண்டுளிரெறிநதபாசடையா

மரகதக்கலத்தரளநீராஞ்சுணமவளைப்ப.

(இ-ள்.) அரச அன்னம் வினா செய்யாகையம் சேக்கை மேல் பெடையொடுமேவி நல் மணம் செய - அரசவன்னமானது வாசமயீசுர தாமரையாகிய படுக்கை மேல் தனது பெட்டையன்னத்தோடு பொருந்த மங்கலவினாஞ்செய்ய, அம்புயம் பொய்கை திரை வளை கையால் துண் துளி தரளம் செறிந்த பாசு அடையாம் மரகதம் கலம் நீராஞ்சுணம் வளைப்ப - (அநனைக்கண்டு) தாமரைத் தடாகங்களாகிய மகளிர்கள் அலைகளாகிய வளைமணிக் கைகளாக் துண்ணிய நீர்த்துளிகளாகிய முத்துகள் நெருங்கிய பசிய இலையாகிய மரகதத்தட்டால் நீராஞ்சுணம் வளைக்கா நின்றன.

வினா-சங்கு. சேக்கை செயப்படுபொருளில்வந்த தொழிற்பெயர். சே-(படு) முதனிலை.

திரை முதலியவற்றை உருவாக்குவது அம்புயப் பொய்கையை உருவாக்கு செய்யாமையின் வகச்செய்வுவாவணி. தாமரையில் அன்னங்க ளிருத்தலும் அலையால் அவ்விடைகளைசெதலும் ஆகிய வியல்பொழியக் கவி தான்கருதிய மற்றொன்றை அவற்றின்மேலேற்றிக் கூறதலால் தற்குறிப்பேற்ற வுருவாவணி. (க)

இருமபின்னன்தோளன்னொரார்ததெறிகுதுவாய்மடுக்குந்

கரும்புதின்றியேற்றொளிகட்டிச்சுறு

கரும்புருழுகிடந்தரநிச் சொசரிநதுவெஞ்சினத்தி

யரும்புகட்கனிமுத்தனவாலையெருதிரங்கன.

(இ-ள்.) ஆலை எந்திரங்கள் - கரும்பால்கள், இருமபின் அன்னதோள் வினைஞா ஆர்த்து - இரும்பையொத்த தோள்களையுடைய திகண்ணியர்கள் கோவித்து, எறிகுதுவாய் மடுக்கும் கரும்பு தின்ற இடி ஏறு ஒலிகாட்டி - தறித்துத் கம்வாயிற்கொடுக்கும் கரும்புகளைத்தின்ற இடியேறுபோல ஒலித்து, இன் சாறு கரும்பு சூழ் கிடந்து அந்நிடு சொரிந்து - இனியசாற்றை வண்டுகள் சூழ்ந்துகிடந்து ஒலிக்கப்பொழித்து, வெம் சினம் தீ அரும்பு கண் கனிது ஒத்தன - வெய்யகோபத்தி முமிழ்க் குக் கண்களையுடைய யானைகளை யொத்தன.

இரும்பினன்ன தோள்வினைஞர் - யானைப்பாசா, எவ்வெய்வோர், வாய் ஆனையின்வாய் - ஆலையின்வாய், தின்னாது - செரித்தல், சொரிதல் - கடைவாயின் வழியொழுகல், புறத்தில் வெளிப்படுத்தல், கரும்பினை யானைவாயிற்கொடுத்தலும் ஆனையாய்க்கொடுத்தலும் அதனை யுண்ணும்போதும் செரிக்கும்போதும் ஆனையும் ஆலையும் ஆரவாரித்தலும் அய்யிருபொருளும் அச்சாற்றைப் புறத்திற்பொழிதலும் உடைமையால் வெஞ்சினத்தி அரும்புகட் ளாரிசெுத்தன என்ஞர்.

சரும்பு களிது சாதிபொருமைகள், இது செம்மொழிச்சிலேடையுவமைபணி.

பள்ளநீர்க்குடைந்தஞ்சிறைப்பாசிபோர்த்தெழுந்த

வெண்ணையன்னத்தைக்காரணமொன்றொடையிழந்த

வள்ளமீட்டலமரச்சிறுததறியுள்ளன்பு

கொள்ளவாசைநீர்நீழிக்குக்கொந் குடமொச்சென்றினையும்.

(இ-ள்.) பள்ளம் நீர் குடைந்தது அம் சிறை பாசிபோர்த்து எழுந்த வெண்ணை அன்னத்தை கார் அன்னம் என - குண்டுகளிலுள்ள நீர்க்குடைந்து அழுவிய சிறை கன் பாசியாற் போர்த்தப்பட்டி லெல்லுந் வெண்ணியசேவலன்ன, அதக் கரியவே ருராண்னமென்றதருதி, பெடை வீழ்ச்சு உன்னம் மீட்டி அலமர - பெட்டையன் னம் அதனிடத்து விரும்புற மணக்காததிருபரி (சேவலென கொளித்ததென்று) வருந்த, சிறகு உதறி உள்ளன்பு கொன்ன ஆசையில் கழுவிக்கொடு குடம்பை சென்று அணையம்-(அதனைக் கண்டசேவல்) சிறைநீளையுதறி (பழையாவுருக்கொண்டு) மணத்தில் அன்புமிதா ஆசையால் அதனை தழுவிக்கொண்டு கூட்டைச் சென்றனை யாபிற்றும்.

சேவலென்கொளித்ததென்றும், அதனைக்கண்ட சேவலென்பதும் அதிதா தந்தால் வருவிக்கப்பட்டன, தனது பெடையின் அறுபிறை சோதிப்பான் உருவுநிநித் தமையால் அஞ்சிறைப்பாசி போர்த்தெழுந்த வெண்ணையன்னமொன்றும், அதனும் அதனது கற்புநிலைமை புலப்படப்பின் பிரியநிறுக்கவேண்டிதலின் உள்ளன்புகொ ள்ள தழிக்குக் கொடு குடம்பைச் சென்றனையுமெனவும் கூறினார்.

வீழ்ந்த என்னுள் இறந்தகாலப் பெயர்வாச்சம் உன்னமென்னும் வினைமுற்ற் பொருள்கொண்டது, பாசிபோர்த்தெழுந்த, அலமர என்னுள் தொழில்களால் கற்பு நிலை யாராய்ந்துணர்நிற்றலில் துட்பவனின். (கஉ.)

இரவியாழியொன்றுடையதேரீர்த்தெழுமினையாய்ப்

புரவிகாசிரித்ததரிலவனொழுகர்வாய்த்தாரிகள்

காசிலாமகத்தெழுபுகைகற்பகநாட்டிற்

பரவிவாட்டுவபனியெனப்பங்கயா பொய்கை

(இ-ள்.) இரவி ஒன்று ஆழி உடைய தோ கந்தது ஏழும் இமையாப் புரவிகா சிரித்த பொங்காவாய் தாரிகள் அபவன - சூரியனுடைய ஒருருளையுடைய தே னாயிழுத்துச்செல்லும் இமையாத கண்களையுடைய குறுகாகன் நாகைகீட்டிச் சோ லையினிடத்தன்ன தளிர்களைக் கறிக்காரிற்கும், காவு இல்லா மகத்து எழுபுகை கற் பகநாட்டில் பனியென பரவி பொய்கை பங்கயம் வாட்டுக - கன்னயில்லாத தேன் வியலெழுந்த புகை தேவருவகில் பனியெனசென்று பாலி மானத தடர்கத்திலுள் ள நாமரைகளை வட்டாபிற்கும்.

கண்களைக் குறித்தற்கு இமையாவெனவும், தேன்விசெய்வோர் கன்னயின் மையை உடைமையேவெற்றிக் தாவிவாம்கமெனவும், தேவருவகிற்கு இருதானின்

மையின் பனியெனப்பாவி எனவும், தின்னல் கறித்தல் முதலியவற்றிற்கு அயிலுதல் பொதுவினயாதலின் அயில்வன எனவும் கூறினார். சூரியனது குதிரைகளாகும் சோலைகளாகும் யாகப்புகைகளாகும் மானதமெவற்றும் சம்பந்தமில்லாதிருக்கச் சம்பந்தம்கூறியது தொடர்புபாவு கலிந்தியனினி. (கக)

இடை நகர்.

பிறங்குமாலவாயகத்துளெம்பிராணருளால்வந்தறகொடர்த்தமாயெழுதடலமர்ந்தவாகோக்கித்
கறங்குதெண்டிணாப்பெரும்புறக்கடலும்வந்திவயிற்
புறங்கிடந்ததேபோன்றதுபரிசைசூழ்கிடங்கு

(இ-ள்.) பரிசைசூழ் கிடங்கு - மதிலின் புறத்தைச் சூழ்த்த அகழி, எழுகடல் - எழுகடலும், பிறங்கும் ஆலவாய் அகத்தன் எம்பிரான் அருளால் வந்து அறங்கொள் தீர்த்தமாய் அமர்ந்த ஆற நோக்கி - வன்மையுடைய திருவாலவாயின் எழுது பெருமான் திருவருளால்வந்து தருமவடிவாகிய தீர்த்தங்களாய் இருந்தவகையையோக்கி, கறிங்கு தென் திரை பெரும்புறக் கடலும் வந்து இவ்வூர் புறம் கிடந்ததுபோன்றது - ஒலிக்குத் தென்னிய அலையைபுடைய பெரும்புறக்கடலும்வந்து இந்த மதுரையின்புறம் திருத்தலை யொத்தது.

இதனால் அவைபோலத் தழுமும் ஒரு தீர்த்தமாவான் பொருட்டுப் பெரும்புறக்கடலும் அகழிவடிவாய்ததிரிந்து வந்து காத்திருத்தென்பது கூறப்பட்டது.

எழுசமுத்திரங்கள் இன்னவென்பதும் அதற்குரியும் சக்கரவாளசிரியின்புறத்தில் பெரும்புறக்கடல் உள்ளதென்பதும் கச்சுபுராணம்-அகரகாண்டம் - அண்டகோசமுரைத்த வததியாயத்தல்.

“ பாவுயில்வுலகிதுபபுப் பால்வயிர் ரெய்யேகண்ணல்
இரதமாமதநீராரு மெழுதடலேழுதீவும்
வான்முறை விரகிக்குழு மற்றதற்கப்பால்சொன்னத்
தரையது சூழ்த்த கிற்றும் சக்கரவாளையம்.”

“ அன்னதற்கப்பால்வேலை கரசனாபுறத்திலாழி ” எனபவற்றாலானாக.

எழுகடல் உலன்பதன்றிதியில் ஓடுதவதை வறிபொருளில்வந்த முற்றம்மை தொக்கது. பெரும்புறக்கடலும் எனபதனிதத்தில் சிந்த உம்மை இறத்தது தழீஇய உயர்வு செபபுப்பொருட்டு இருந்தது - இறத்தகால விடைநிலை பெற்ற தொழிற்பெயர். தொ-பொ-புறத்தினை இயல். “ முழுமுதலான முற்றவழங்கடலும், அனை நெறிமாயிற்குருமென்ப ” என்னுஞ்சுத்திரத்தில் முழுவாழ்வை மலையும்காடும் நீருமல்லாத அகாட்டுட் சேரவருமல்லலவும், அது வஞ்சனபலவும் வாய்த்த தோட்டிமுன்முதலியன பதித்தகாவற்காடு புறஞ்சூழ்த்த அறனுள்ளே இடங்கர்முதலியன உள்ளடைத்தாகிய கிடங்குபுறஞ்சூழ்த்த உவனரியற்றிய பல்பொறிகளும் பதனமும் எப்புவை ஞாயிலும் வையிறவும் அமைந்த எழுவுஞ்சீயமு முதலியவற் சூழிவின்மைந்த வாயிற்கோபுரமும் பிறவேந்திரமும் இயற்றப்பட்டதாம் எனவும் சென்னிஞ்சினியர் கூறிய உணாயால் இவை தனித்துடத்துடையது இடைநகரமாம். (கச)

எறியும்வானையுமடிக்கடியெழுத்துடல்பரப்பிப்
பறியுமாமையுமவாளொடுகேடகம்பற்றிச்
செறியுநான்மலாகழியுஞ்சேன்டொடுபுரிசைப்
பொறியுமெவென்றியுடன்றுபோப்புரிவுன்போதும்.

(இ-ள்.) அடிக்கடி எறியும் வாணையும் - அடிக்கடி மேலெழுந்து அடிக்கும் வாணியின்களும், எழுந்து உடல்பரப்பி பறியும் ஆமையும் செறியும் - மேலெழுந்து தலைமுதலிய உறுப்புக்களைப்பரப்பி உன்னைபுதுக்கும் ஆமையும் தந்தாகின்ற, காண்மலர் அகழியும் - அன்றலர்ந்த மலர்களைபுடைய கிடங்கும், சேண் தொம் புரிசை பொறியும் - ஆகாயத்தை யளவும் மதிலிலுள்ள எந்திரங்களும், வான் கேடகம் பற்றி ஒன்றி உடன்று போர் புரிவனபோலும்-வாணையும் கேடகத்தையும் எந்தித் தம்முள் கொருங்கித் கோபித்துப் போர்செய்தலை யொக்கும்.

போர்செய்துவான் அடிக்கடி வாணைவிடுத்தலும் உறுப்புக்களைப் புலப்படுத்திக் கேடகத்துள் மறைத்துப் பதங்குதலும் உடைமைபோல வாழ்ந்து கேடகமும் எறியும் வாணையும் எழுந்து உடல் பரப்பிப்பறியும் ஆகாயமே அகழிக்குரியன வென்பார் செறியும் அகழியெனவும், பொறிக்க இயல்பாகவே வாணையுங்கேடகத்தையு முடைமையால் வாணாபுரிசைப் பொறியுமெனவுகூறினார்.

ஒடு எண்ணுப்பொருளில்லாத இடைச்சொல். புரிவன - விண்ணுமூற்றப் பெயராய்ச் செயல்மேனின்று. (கங்)

கண்ணிலாதவென்கூற நெனக்கராய்க்கடங்கோர்
மண்ணிலொவளோ னுமிடமநிகுடைவீழ் தேர
தெண்ணிலாநடுமிலைத் தவர்க்கொப்பொணைநிலை
பெண்ணிலொரிருணாகரீந்தே நிறுநீமறா.

(இ-ள்.) கண் இலாத வெம் கூர்ம என வரா கிடந்து அலைப - தாக்கணிய மில்லாத கொடிய யாழ்நாற்போல முதலின் கிடந்து வருகுதுவதினால், மண்ணினால் எவர் னும் இம்மடு துடைப்பிடுமோ - இம்மண்ணுலகில் எவராவலும் இத்திடங்கிலாதிடத்தில் வீழ்ந்தாராயின், (அவர்கள்) தொல்லை மறுமலோதவாககு ஒப்பு என சிலரை எண்ணினார் இருள் நரகம் நீத்து ஏறியுடனார் - சென்றியி அமுதகிரண் தையுடைய சங்கிரண் அணிந்த இவருவனுக்கு அப்பா அயன்முதலிய சிலதேவர் களை நீனைத்தவர்கள் இடும்பயமாய்க் கச்சுத்தனின் தவையேறினாலும் களையேற மாட்டார்கள்.

இயமன், உலகில் வறியவனெனவும் செல்வமுடையவனெனவும் கண்ணோடாது அவ்விருவிடத்தும் ஒருதன்மையுடைய நிறமபோலத் தம்வாய்க்கப்பட்டு டோ எளியராய்நூம் வலியராய்நூம் அவர்களிடத்து ஒருதன்மைதானியகேடுகச் செய்தலின் கரங்கிடத்தலைப்பெனவும், சுந்தரமில்லாத பிரபஞ்சம் ஶரியப்பெனக் கருச் சுந்தர காரணனாகிய சுட்டினாவின்நின்று இறைவனோடு சுட்டினர்வின்ராய்ப் பிறப்பிதப்பிற்சுழலும் அவர்ந்தர காரணராய்நூம் அயன்முதலியோணா பொருடென மாழ்கி மதிப்பவர் எவ்வகையாய்நூம் ஶகதநால் விழுங்கப்பட்டுக் களையேறதலில்போல இவரும் முக்கூசனால் விழுங்கப்பட்டுக் களையேறதலின் மையால் ஏதிர்ப்புறையும்மைத்து ஏறியும் ஏறா என்வும கூறினார்.

கரங்கிடத்து "ஆகார இயந் அகரவியற்றே" என்ற சூத்திரத்தால்கித்த வல்வெழுத்து இன்னோசை பயத்தற்பொருட்டு மெய்த்தல் விகாரமாய் நின்றது.

எண்ணினார் இருவரக நீந்து ஏறினுமென்பது குதசங்கிதை - எச்சியவைபவ காண்டம் - வேதார்த்தநூலாத்த அத்தியாயத்தில்.

"அம்புயத்தின்மேலிருப்பவன்முதலியவமராமம்புறஞ்சுருவா திகொனவுளகாட்டுமெவபுவல்வினாயாளாக்விசிதலைநோய்ப்பம்புதிக்காகமுத்தியெக்காலமும்பதைப்பார்."

என்பதனான்க.

(கங்)

குமிழலர்ந்தசெந்தாமரைக்கொடிமுகிழ்கோங்கி
ஊயிழ்தருமபாஞானமுண்டுமிழ்ந்தவாய்வேதத்
தமிழறிந்தவைதிகமுடன்சைவமுநிறுத்து
மமிழ்தவெணடிசைவையுமொருபுறத்தகழாம்.

(இ-ள்.) குமிழ் அலர்ந்த செம் தாமரைக் கொடிமுகிழ் கோங்கு உமிழ் தரும் பாஞானம் வாயுண்டு உமிழ்ந்த வேதத் தமிழ் அறிந்த-குமிழும் பூமலர்ந்த செந்தாமரைக்கொடியில் அரும்பிய கோங்கரும்புபொழிந்த பாஞானமாகிய திருவமுதைத் தமது திருவாயான் மலித்த மீட்டும் உமிழ்ந்தருளியதுபோல வருளிய வேதப்பயனாகிய திருப்பதிகத்தின் சுவையையறிந்து, வைதிகமுடன் சைவமும் நிறுத்தும் அமிழ்தம் வென் திறை வையையும் ஒருபுறத்து அசுழாங்க-வைதிகநெறியோடு சைவநெறியையும் நிலைநிறுத்திய அமிர்தம்போலும் வெள்ளிய அலையையுடைய வையைநதியும் அம்மதுரை நகரத்தின் ஓர்புறத்திலுள்ள அகழியாம்.

குமிழ் செந்தாமரைக்கொடி கோங்குமூலிய உவமானச் சொற்களால் காசி திருமுகம் திருமேனி திருச்சனம் ஆகிய உவமேயச்சொற்களைக் கேட்போர் மனமும் பொருட்டு உயர்வு கலிற்சியணியாக உருவகஞ்செய்த குமிழலர்ந்த செந்தாமரைக் கொடி முகிழ் கோங்கு எனவு, அத் திருத்தனஞ் சொரிந்த திருவமுது பாஞானமாதலால் பாஞானம்வாயுண்டு எனவு, அப்பாஞானமே வேதத்தின்பயனாகிய திருப்பதிகமாதலின் உமிழ்ந்த வேதத்தமிழ் எனவும், திருப்பதிகம் எழுதிய ஏடு ஏதோ செல்லச் செய்தமையால் அறிந்தெனவும், அதனால் சமணசமயங்கெட்டோட வேன் விழுதலிய அறங்களின் வடிவாகிய ஸைவமும், அவ்வறங்களின் முதிர்ச்சியால் அடையும் பயனாகிய சைவமுட ஸைவநெய் செய்தமையால் வைதிகமுடன் சைவமுநிறுத்தமெனவும், இவற்றின் உண்மையையுணர்ந்து ஆன்மாக்கள் பிறப்பிறப்புகளினின்றும் நீங்க உய்யச்செய்தலின் அமிழ்தவைையை யெனவுங் கூறினார். இன் வேண்டாகியிச்சாரியை.

எதிர்சென்றருளியதிருப்பாகரம்,

வாழ்கவந்தனர் வானவரானினம், வீழ்கதன்புனல் வேந்தனுமோங்குக
ஆழ்கதையதெல்லா மாணாமே, சூழ்கவையக முத்துயர்தீர்கவே.

திருத்தொண்டாபுராணத்திம்.

“அந்தணாதேவரானினகன்வாழ்கவென், நிந்தமேயம்மொழிப்பயனுலகயின் புறச் சந்தவேன் விகன்முதல்சங்கரர்க்குமுன், வந்தவர்ச்சனைவழிபாடுமன்னவாம்.”

“வேள்விற்பயன் வீழ்புனலாவது, நானுமர்ச்சனைவழிபாடுமப்பாதலால்

ஆளுமன்னவைவாழ்த்தியதர்ச்சனை, முருமற்றிவைகர்க்குமுறைமையால்.”

“ஆழ்கதையதென்றே திறையனெறி, வீழ்கவென்றதவேமேல்வாமான்பெயர் சூழ்கவென்றததொல்லியிராவையும், வாழியஞ்செழுத்தோ திவனர்கவே.”

“சொன்னவையகமுத்துயர்தீர்கவே, என்னுநீர்மையிகபாத்திறையர்

மன்னிவாமுலாதந்தவர்மாற்றிட, முன்னனானசம்பந்தர்மொழிந்தனர்.”

எனச் சேத்திழாச்சுவாயிகள் அருளிச்செய்த பாசாங்கனால் அத்திருப்பாசாரத்தின் திருவுள்ளக் கிடக்கைகாண்க.

(௧௭)

பின்னாயும்பெடையன்னமுஞ்சேவ லும்பிரியாக்
களளமுண்டகச்செவ்வியாற்கண்டவர்கண் ணு
முன்னமுந்திரும்பாவகைகிறைப்படுத்தோங்கும்
புள்ளைப்புதண்டிடங்கி துபுரிசையைப்புகல்வாம்.

(இ-ன்.) பின்னையும் பெடை அன்னமும் சேவலும் பிரியா என்ன முண்டகம் செவ்வியால் - குஞ்சுநரும் பெட்டை அன்னந்நரும் சேவலன்னங்கரும் (தம்மினி ன்றும்) நீங்காத தேனையுடைய தாமரைகளின் பொலிவால், கண்டவர் கண்ணும் உன்னும் திருப்பாறவைகை கிறைப்படுத்தி ஒங்கும் பன் அலம்பு தண்டிடங்கு இது புரிசையை பிகல்வாம் - பார்த்தவர் கண்களும் மனமும் (தன்னினின்று அவர்கள் பால் மீட்டும்) செவ்வாதவண்ணம் தன்வசப்படுத்தி மேம்பட்டு விளங்கும் பறவைகள் ஒலிக்கும் தண்ணிய நீர்க்கிடங்கின் தன்மை இத்தன்மையது இனி மதிவீன்றெப்பைச் சொல்லுவாம்.

என்ன உடைமைப்பொருளில்வந்த பொருளடியாகப் பிறந்த குறிப்புவினைப் பெயரொச்சம். தண்டிடங்கு - நீராண். புரிசை - முழுவாண், மதிலாண் எனினுமொக்கும். (௧௮)

மாகமுந்தியகடிமதின்து மதுரைநாயகர்க்கைக்
நாகமென்பதே தேற்றமந்ககர்மதில்விழுங்கி
மேகசின்றசைகின்றதவ்வெஞ்சினப்பணித
னாகமொன்றுதோலுரிபடநெளிவதேயாகும்.

(இ-ன்.) மாகம் உந்திய கடிமதில் - விண்ணுலகையுருவிச்சென்ற காவலாயுள்ள மதில், மதுரை நாயகர்க்கை நாகம் என்பதே தேற்றம் - மதுரையிலெழுந்தருளிய சோமசுந்தரர்க்கடவுளுடைய திருக்கரத்தில் விளங்கும் சர்ப்பகண்ணென்பதே நிச்சயம், அந்ககா மதில் விழுங்கி நின்று மேகம் அசைகின்றது - அம்மதுரைகளின் புடைசூழ்ந்த மதிலை மறைத்து நின்று மேகம் அசைகின்றதொற்றம், அ வெம் சினம் பணி தன் ஆகம் ஒன்று தோல் உரிபட நெளிவது ஈ ஆகும் - அதற்கு கொடி கொப்பந்தையுடைய பாம்பானது தனது சரீரத்திற் பொருந்திய தோலுரிய நெளிதலே தேற்றமாகம்.

மலை காடு நீர் மதில் என்னும் நான்குவகையுள்ள மதில் ஓர் காவலாதலால் கடிமதில் எனவும், வங்கிய சேகரபாண்டியன் பொருட்டிச் சிவபெருமான் வெளிப்பட்டுத் தனது கரத்திலணிந்தருளிய சர்ப்பகண்கணத்தால் மதுரை நகர எல்லையை வளையுத்தமையால் மதில் கைநாகமென்பதே தேற்றமெனவும், அதனைச் சாப்பமாக வருவதென்பதையின் சர்ப்பப் தோலுரிதற்பொருட்டு உடல் நெளிதல் நுயல்பாதலால் அம்மதிவின்மேல் மேகம் அசைதல் அந்ககரிவெயாருமெனவும் தேற்றேநகரங்கள் தந்து கூறினர். இது நியமவருவகவணி.

சிவபெருமான் தனது திருக்கரத்தில் சாப்பத்தை மயணித்ததற்குக்காரணம் - தந்தம் நிலகெட்டழிந்த தாருகாவனத்து முனிவர்கள் தமது நிலைமைக்கேடு சிவபெருமானால் ஆயதென்றுணர்ந்து அச்சிவபெருமானை மாய்த்தற்பொருட்டு ஓர் வேள்வியெய்து அதன்பால் எழுந்த சர்ப்பங்களுையவை அதனை அச்சிவபெருமானுணித்தார். கந்தபுராணம் - தகடாண்டம் - ததிசெயுத்தரப்படலத்தில்,

“ ஏந்தியபின்னேவெனியெரிய தற்கிடையெயண்ணில்
பார்தனங்கெழுந்ததீயோர் பணியினால் சிற்றத்தோடு
போர்தனவஹ்றமையோன்புன் னுக்கஞ்சித்தன்பால்
சோர்ந் திடும்பணிகளோடுசெவ்வீதிந்புணர்நானெங்கோன்.”

“ பணியெலாற்பணியதாழிப்பான்மிகைத்திகழ ” என்பவற்றாலுணர்க (௧௯)

புரங்கடந்தபொற்றுகுன்றுகோபுரமெனச்சுருதிச
சொங்கடந்தவந்தென்னாயருந்தனர் திருநகர

நூற்கடநதிடவேண்டி அமுதவிசய்தவரால்
வரங்கடந்திடப்பெறவெதிர்திற்பதமானும்.

(இன்.) சுருதிரெம் கடந்தவர் தென்னராய் இருந்தனா - வேதங்களின் உச்சையக்கடந்த இறைவர் பாண்டியராய் அரவியல் செலுத்தி யிருக்கின்றனர், திருத்தார் உரம் கடந்திட வேண்டின் - ஒருகால் பகைவரது வலிமையைக்கடக்க வில் வேண்டின், உதவி செய்து அவரால் வரங்கள் தந்திட பெற - (முன்புதிரிபுரங்கடத்தற்கு உதவிசெய்ததபோல) இன்றும் உதவிசெய்து அவ்விறைவரால் வரங்கள் அருள்பெறும்பொருட்டி, புரம் கடந்த பொற் குன்று கோபுரம் ஏன் எதிர்திற்பதமானும் - திரிபுரத்தை வென்ற வில்வாகிய மகமேரு மதிவின்வாயிற் கோபுரவடிவாகத் திரிந்து எதிர்திற்வலை யொகரும்.

உம்மை அரைநிலை உபமானாகிய மேருவானது திருத்தார் உரம் கடந்திடவேண்டின் என அப்பொழுது நிகழ்கின்ற செய்கையிற் பயன்படுதற்பொருட்டுக் கோபுரமாகிய உபத்தியத்தின் உருவத்தைக்கொண்டு பரிணமித்ததாகக் கூறுதலின் இது திரிபணி.

மகமேருவில்லானது - சுதன்மன், சுலேன், சுபுத்தி. என்னும் அசுரர்கள் மூவரும் தேவதர்சன் வகுத்ததுக்கொடுத்த பொன் வெள்ளி இருமபுரளாகிய அரண்களிலிருந்து சிவநேசந்திறமபாதவர்களை அரகசெய்திருக்குங்காலையில், தேவேந்திரன்முதலாகிய தேவர்கள் அவர்களுக்குப் புறங்கொடுத்து வருஷத்திற் திருமால்சாணடைந்தகூற, அத்திருமால் அருள்வந்து அவர்களைக்கொல்லும்பொருட்டு அபிசாரயாகஞ்செய்து, அதிற்றோன்றிய பூக்களைத் திரிபுரத்தோளையழிக்கும்படியேவ, அப்பூக்கள் சென்று முப்புரத்தவரோடு போசெய்தழிந்தன; அதனைக்கண்ட தேவேந்திரன் முதலியோர் முதலாட்டத்தைநோக்கி இவ்வசுரர்கள் கொடிய தீத்தொழியையுடையாரினும் சிவநேசமுடையார் யிருத்தலின் அவர்களை வெல்வது அரிதென்ற கருதி ஓர் சூழ்ச்சியால் தனது அம்சங்களினின்ற ஓர் புத்தனை வருவித்து அவன்முதலோடு நாம் தரும் இன்னுலைக்கொண்டு அவர்கள் நியமத்தைக் கெடுப்பாயென்று நாரதமுனிவரையும் அனுனுக்குத் துணையாகவனுப்பி அவர்கள் சிவநேயங்கோளையழிப்பித்தத் தேவேந்திரன் முதலியோர் புடைசூழ்தவர, அத்திருமால் திருக்கலைக்குச்சென்று சிவபெருமானா திருவடிமையவணங்கத் திரிபுரத்தோர்செய்யுந் துன்பங்களை நல்கினிதா மமவருந்திலேம், இனியேனாவ கடைக்கனித்தருள்கவென இரந்துவேண்டி, தச்சிவபெருமானா நந்திரையனார் திருமுத்தத்தை கோக்கிப் போர்செய்தற்குரிய ஆயுதங்களோன்றியமில்லோம் அவை கைமடிகல் அவர்களை வெல்லுதல் அரிதென்றெனத் திருவனாய்மலாந்தருள், அத்திருமால் அத்தேவர்களை டொருபுடையிருத்தாராய்த்தவவாறாயினர், என்பதற்குக்காஞ்சிப்புராணம்-சயலாயபபடத்தில்,

“உருகெழுச்சுமொருவையுமும், இருசுடரிருபுடையாழியஞ்
சுருதிகடுகளதுவாசியு, மருமலரீணையவன்வலவனும்.”

“தடவெடுவடவாசாயுமும், படவரவிரைபகர்நாரியு
மடல் விரிதளவின்னவானியுந், கடவுளர்பிறப்புகருவியுந்.”

“ஆயினா” எனவருஞ் செய்யுள்களாலுணர்க.

(௨௦)

சுண்டபா னுவந் தின்களுந்தடைபடத்திகையு
மண்டகோளமும்பாறதுநீண்டுகளையோபுரங்கள்
விடைவாயிலால்வழங்குவசிடவராவங்காந
கூண்டபோல்பயமுமிழ்வைப் பால்பயமுழுவா.

(இ-ள்.) சண்ட பாணுவும் திங்களும் தடைபட - வினாத்துசெல்லுஞ் சூரியனுஞ் சந்திரனும் (போக்குவரவு புரிதற்குத்) தடைபடும்படி, கோபுரங்கள் திசையும் பார்த்த அண்டகோளமும் நீண்டு அகன்ற - கோபுரங்கள் அஷ்டதிக்கெங்கும் பார்த்த அண்டகோளத்தின்மேலும் உயர்ந்து பார்த்திருத்தலால், விடம் அரா அங்காத்த உண்டபோல்பவும் உமிழ்வுண போல்பவும் உழவா - விஷத்தையுடைய இராகு கேது என்னும் பாம்புகள் வாய்திறந்துண்டாற்போலவும் உமிழ்த்தாற்போலவும் கழன்று, விண்டவாயிலால் வழர்வு (அக்கோபுரங்களின்) புழையாயுள்ள வாயில்களால் போக்குவரவு புரிகின்றன.

சந்திர சூரியர்கள் செல்லுதற்கு வேறுவழியின்மையின் பாம்புகளின் வாய்ப்பட்டு வருதல்போலக் கோபுரங்களின் வாயிலின்வழியாய்ப் போக்குவரவு புரிகின்றனவென இதனாழ்குறப்பட்டன.

அகன்ற என்னும் பலவிற்பாற் படர்க்கை வினைமுற்றினின்று பிரிந்த தொழிற் பெயர் மூன்றனுருபேற்ற வழங்க என்னும் பிறவினை முகல்வினை முற்றின் முதனிலைகொண்டது. உண்ட உமிழ்வுண என்னும் அஃறிணைப் பலவிற்பால் படர்க்கை வினைமுற்றுகள் எச்சமாய் நின்றன. உழவா செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு உடன் பாட்டு டிறத்தகாலவினையெச்சம். இது தொடர்பு உயர்வு கூறினியணி. (உக)

- மகரவேலைபெயைற்பாணைபோன்மழையநூதகழி
சிகரமாலேசூழும்மதிற் றாக்கரநதுழாய்
யகழுவோகருநீர்வையையாலலலதுவேற்றுப
பகைவர்கேனையாற்பொரப்படுபாலதோவனதே.

(இ-ள்.) மழை மகரம் வேலை என்று பாணைபோல் அருந்து அகழி சிகரம் மாலே சூழ் அம்மதில்-மேகங்கள் சுருமின்களையுடைய சுருந்திரமென்று கருதி பாணையையப்பால் நீர் பருகும் அகழியும் ஞாயில்களாகிய சிகரப்பதிகளுஞ் சூழ்ந்த அந்தமதிலே, திரை சுரம் துழாய் அகழ ஒங்கு நீர் வலையால் அல்லது-அலைகளாகிய கைகளால் துழாவித் தல்லப் பெருக்கெடுத்தவரும் நீரமயமாகிய வையை கதியால் போர்செய்யப்படுவதன்றி, வேறு பகைவா சேனையால் பொரப்படும் பாலது ஒ அன்று-மறநிலப் பகைவா சேனைகளாற் போர்செய்யப்படுத் தன்மையதோ, அல்ல.

இதனால் மதிலின்வன்மை யிருதியைக் கூறுதலின் வீறுகோளணி. (உஉ)

- எல்லேதர்வழித்ததடைசெயுமிம்மதிற்புறஞ்சூழ்
தொல்லேமேவலர்ணைநதுழியுடன்றுபோராற்றி
வெல்லமள்ளாரும்வேண்டுமோபொறிகளேவெல்ல
வல்லவம்மதிற்பொறிசெயுமறஞ்சிறிதுகைப்பாம.

(இ-ள்.) எல்லை தோவழி தடைசெயும் இம்மதில் புறம் சூழ்ந்த ஒல்லை மேவலர் வளைந்த உழி-(விரிவுநீட்சிகளை) அளவுசெய்யப்புகுந்தவழி அவரிறவைத் தடை செய்யும் இந்தமதிலின்புறத்தச சூழ்ந்த வினாத்து மறநிலப்பகைவர்கள் முற்றைகையெய்தவிடத்து, உடன்றுபோர் ஆற்றி வெல்ல மன்னரும் ஒ- (அவர்கள் உள்பெயராமல்) கோபித்துப் போர்செய்து வெற்றிகொள்ள வீரர்களும்வேண்டிமா, பொறிகள் ஏ வெல்ல வல்ல - (அம்மதிலிலுள்ள) யந்திரங்களே போர்செய்துவெல்லும்படி வல்லமையுள்ளன. அம்மதில் பொறி செய்யும் மறம் சிறிது உரைப்பாம்-அம்மதில்களினுள்ள யந்திரங்கள்செய்யும் வீரர்களைச் சிறிது கெடுத்துச் செல்லுவாம்.

தொ - பொருளதிகாரம் - புறத்திணையியல். “முழுமுதலான முற்றலங்கோடும்” என்றதஞ்நிரத்தால் ஒலையேவவல் வளைத்துழி என்பது - முழுமுதலான முற்றலும் என்றவிதியும், உடன்ற போராற்றி வெல்ல என்பது கோடலுமென்ற விதியுமெனக்கொள்க. இது உழிஞைத்திணை. எல்லேதேர்வுழித் தடைசெயுமென்பதற்குச் சூரியனது தேர்வுழியாகிய வானைத் தடைசெய்யும் எனப்பொருள்கொள்ளுதலும் ஒன்று. எல்லே-என்பதில் ஐ பகு கிப்பொருள் விருதி. வளைந்த என்னும் பெயரெச்சத்தின் அகரவீறதொகுத்தல். ஒ-வினாப்பொருட்டு. (உ௬)

எழுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

மழுக்கன்விசுவனநஞ்சபூசமுனைவாள் கள்விசுவனமுத்தலைக்
கழுக்கன்விசுவனகுந்தநேயிரிகாலவிசுவனகாலனை
கொழுக்கன்விசுவனகப்பணங்கண்ணிடமென்னவிசுவனவன்னெடுங்
கொழுக்கன்விசுவனகற்கவண்கயிறுகோத்துவிசுவனவார்த்தரோ.

(இ-ள்.) ஆர்த்து மழுக்கன் விசுவன - (முற்றுகைசெய்த மழபுலத்தாசர்கள் மேல் சில யந்திரங்கள் வீராசேசத்தால்) ஆரவாரஞ்செய்து மழுவாயுதங்களை யொருபால் வீசாநின்றன, நஞ்ச பூசமுனை வாண்கள் விசுவன - நஞ்சிறுேயுத்த வாயினையுடைய வால்களால் ஒச்சுவன, முத்தலைக் கழுக்கன் விசுவன - மூன்றதலைகளையுடைய குலத்தாற்குத்துவன, குந்தம் கோயி எரி கால விசுவன - கைவேல்களுக்குச் சக்கரங்களுள் கோபாக்கினியைக்கக்க அவற்றை யெறிவன, காலன் கோ எழுக்கள் விசுவன - இயமனையொத்த வளைதடிகளைச் சுழற்றிவிடுவன, கப்பணங்கன் விடம் என்ன விசுவன-என்காலாகிய நெருஞ்சில்களென்னும் ஆயுதங்களை (உயிராக்கவரவரும்) விஷமென்ற கண்டோர்க்கஞ்சொல்ல ஏறினின்றன, வல் நெடும் கொழுக்கன் விசுவன-வலிய கொடியகாறுகளை ஏறினின்றன, கவண் கல் கோத்து கயிறு விசுவன-கவண்களில் கற்களைக்கோத்துக்கயிறுபற்றி விசுவின்றன.

விசுவன பொதுவினையாதலால் அவ்வவ்விடங்களுக்கேற்ற செயல்கள்கொள்க. முற்றுகைசெய்த மழபுலத்தாசர்கள்மேல் என்பது அதிகாரத்தால் வருவிக்கப்பட்டது. வேகசிந்தாமணி-நாமகளிலம்பகம்-நகர்வளம்.

“மாற்றவர்மறப்படைமலைத்தும்பற்றின்” என்பதனானுணர்க. (உ௭)

நஞ்சபில்குதொனாவளையிற்றரவுநாசிரித்தெரியாமலையரா
வெஞ்சினங்கொண்முழை வாய்திறந்துதொருவாணாளிக்கிடவிழந்துமாற்
குஞ்சரங்கொடியமுசலம்வீசிபெதிர்குறுகுவார்தலைகள்சிறுதுமா
வஞ்சுவெங்கொறிவிசைப்பிணங்கடுகியடுபுலிப்பொறியமுக்குமால்.

(இ-ள்.) நஞ்ச பில்கு தொனை வான் எயிறு அரவு நா நிரித்த ஏறியும் - நஞ்சினைச்சிந்துத் தொளைகளையுடைய வால்போலும் கூறியபற்களையுடைய பாம்புகள் (நெருங்கியவீரர்களை) காக்கைநீட்டிப் பல்லாற்கடித்துக்கொல்லும், வெம் சினம் சொன் மலை அரா முழை வாய்திறந்து பொருவாணை விக்கிட விழங்கும் - வெய்ய கோபங்கொண்ட மலைப்பாம்புகள் மலைக்குகைபோன்ற வாயைத்திறந்து நெருங்கிப் போர்செய்யும் வீரர்களை விக்ரம்படி வீழ்க்காநிற்கும், குஞ்சரம் கொடியமுசலம் வீசி எதிர் குறுகுவார் தலைகள் சிறதம் - யானைகள் கொடிய இருப்புலக்கைகளை வீசித் தம்மெதிர் நெருங்கிய வீரர்கள் தலைசிற அடிக்காநிற்கும் அடுபுலிப் பொற அஞ்ச வெம் பொறி விசைப்பினும் கடுகி அமுக்கும் - கொல்லாக்கன்ற புலிகளாகிய யந்திரங்கள் கொடிய ஐம்பொறிகளின் வேகங்களினும் விரைத்துபற்றிய முக்காநிற்கும். (உ௮)

என்னியேறுகையிலுள்ளிமாந்திறவெறிந்துருண்டகழியிடையிழத்
தள்ளியீறமுருன்கல்விருப்புமுனை தத்துவியுடல்சுந்துமாத்
கொள்ளிவாயலகைவாய்திறந்துகணல்கொப்புளிப்பவுடல்குப்புறத்
தள்ளியாவெனுகைகளுக்கொட்டுவனதோளபுடைப்புகூனியே.

(இ-ள்.) இவ்வி என்னி ஏறு கணை மாப்பு இற எறித்து ருண்டு அகழி இடை-
விழ தள்ளி மீளும் - குதிகைகள் மதியாதிகழ்த்து ஏறும் வீரர்களை அவர்கள் மாப்
பெணம்புமுறிய வுணர்த்த ஆழந்த அகழியில் விழத்தள்ளி மீண்டு வாராநிற்கும்,
உருள் கல் இருப்பு முனை தத்துவீச உடல் சிந்தும் - (சிலயந்திரங்கள்) திரண்டகற்
களையும் இருப்பு முனைகளையும் அரிகயிறகளையும் வீசிப் பகைவர்களை உடலைச்சிந்தா
நிற்கும், கொள்ளி வாய் அலகை வாய் திறந்து கணல் கொப்புளிப்ப உடல் குப்புற
தள்ளி ஆடுவன - கொள்ளிவாய்ப்பசாசுடன் வாய்திறந்து தீயைக் கொப்புளிக்கவும்
சரீரங்கள் குப்புறவும் (கண்டோர்கள் அஞ்சும்படி) தள்ளியாடாநிற்கும், சிலகூனி
கைகள் கொட்டுவன தோள் புடைப்பு - சிலபேய்கள் ஒருபால் கைகள்கொட்டுங்
தோள்கள் கொட்டும்.

சேவகசந்தாமணி. ஷே. “கரும்பொனியல்பன்றி கதளாகம்விடுசகடம், குரல்
குபொருதகரினெடு கூர்ந்தவிவறுண்ணால்” என்னுஞ் செய்யுளில் நண்ணால் என்ப
தற்கு அரிகயிற என நச்சினர்க்கினியர் கூறிய வுரையானுணர்வு. (உச)

தவக்குசக்சிவிபெறிந்திழக்குமரிதொடர்பிடித்தகைபறுக்கவிட்
லேக்குமொன்னலர்கடலைகளைத்திருக்கியுடனெருக்குமரரின்களாற்
கவைக்கொழுந்தமல்கொளுத்தியிசுமெதிர்கல்வநுநட்டிபடுமொல்லெனக்
குவைக்கடுங்கண்மறமெய்யுமட்டமணல்தொட்டுமேவலர்களிட்டவே.

(இ-ள்.) மேவலர்கள் கிட்ட தவக்குசக்சிவி எறித்து இழக்கும் - மறபுல
ப்பகைவர்கள் தம்மேல் கெடுநக்ச (சில யந்திரங்கள்) பத்தப்படுக்கும் சக்சிவினை
அவர்களுக்கெவ்வி இழக்காநிற்கும், பிடித்தகை அறுக்க அரிதொடர் விட்டு உலக்
கும் (சில யந்திரங்கள்) பிடித்த பகைவர்கையை அறுக்கும்படி அரிசக்சிவினைவீசிச்
சத்தோஷியாநிற்கும், மரரின்களால் ஒன்னலர்களை தலைகளை திருகி உடல் கெடுக்
கும் - (சில யந்திரங்கள்) மாங்களின் நிலைகளால் பகைவர்களுடைய தலைகளைத்தி
ருகிச் சரீரங்களை கெடுக்காநிற்கும், கவை கொழுந்து அழல் கொளுத்தி வீசும் - (சில
யந்திரங்கள்) பிளவுபட்ட கொழுந்தியுடைய தீயைக்கொளுத்தி வீசாநிற்கும்,
எதிர் கல்லுருட்டி அடும் - (சிலயந்திரங்கள்) எறித்து கற்களையுருட்டிக் கொல்வா
நிற்கும், ஒவ்வென குவை கடும் கல்மறை பெய்யும் - (சில யந்திரங்கள்) விராந்து கூ
ட்டமாக அச்சத்தைத்தாராநின்ற கல்வருஷங்களைப் பொழியாநிற்கும், அட்டமணல்
கெட்டும் - (சில யந்திரங்கள்) வறுத்தமணல்களை யொருபாற்கொட்டாநிற்கும்.

மரரின்களால் ஒன்னலர்கள் தலைகளைத்திருகி உடல்கெடுக்கும் என்பது.
ஷே. இவம்பகம். “சுற்றலிகள் திருக்கும் வல்கெடுக்கு மரரினையே” என்பதனு
ணர்க. அரிதொடர் - தவக்குசக்சிவிசுளுள் ஒருவகை. (உச)

உருக்கியிமமழைபெய்யுமாலயவுருக்குவட்டுருகுசெம்பினிர்
பெருக்கியிசும்விடுபடையெலாமெதிர் பிடித்துவிட்டவர்தமைத்தெற்
செருக்கியிசுநடைகற்றமாடமொடுசென்றுசென்று துடிமுரசொடும்
பெருக்கியிளுநடையைமேடைவிழையும்வானிமமழைபெய்யுமால்.

(இ-ள்.) ஈயம் உருக்கி மழைபெய்யும் (சில யந்திரங்கள் நெருங்கியபகைவர்மேல்) ஈயத்தையருக்கி மழைபோற்சொரியும், உருக்கு அயம் உருக்கு வட்டு செம்பின் நீர் பெருக்கி வீசும்-தீயிலுருக்கிய இரும்பாலாகிய உருக்குவட்டுகளையும் செம்பின்னையும் ஒருபாற்பெருக்கி வீசாநிற்கும், விடுபடை எவாம் எதிர் பிடித்து விட்டவர் தமை தெற செருக்கி வீசும் - (பகைவர்கள்) எறிந்த ஆயுதங்களைவெல்லாம் எதிரோபிடித்து எறிந்த அப்பகைவர்களைக்கொல்ல அகங்கரித்துவீசும், நடை கற்ற மாடமொடு சென்று சென்று துடி முரசும் பெருக்கி மீளும்-சஞ்சரிக்கு மாடங்கனோடு (சில யந்திரங்கள்) பல இடங்களிலும் போய்ப்போய் உடுக்கையெலியையும் பேரிகையெலியையும் பெருகச்செய்து திரும்பும், நடைவையும் மேல் நடவி எய்யும் மழை பெய்யும் - (சில யந்திரங்கள்) நடைத்தேர்களை மேலேநடத்திப் பிரயோகஞ் செய்யும் சரவருஷங்களைப் பொழியும்.

ஐ. இலம்பகம். “செம்புருகு வெங்கனிக னுயிழ்வ திரிந்தெங்கும், வெம்புருகு வட்டியிழ்வ” என்பதனானந்தர் (உஅ)

வெறிகொளும்பொறியைவெல்லினும்பொருதுவெல்லுதற்கரியகாலனை முறியவெல்லினும்வெலற்கொடியமுரணவாயமரரனெனலாமறிவினாறுவுகம்பியன்செயவுமரியவாயவனர்புரியுமிப்பொறிகள்செய்யும்வினைபின்னபொன்னணிபுரத்துவீடுகளுரைத்துமால்.

(இ-ள்.) வெறிகொள் ஐம்பொறியை வெல்லினும் - (விடயங்களிற் சென்ற சுழலும்) மயக்கங்கொண்ட ஐந்துபொற்களை ஒருகால் ஒருவன்வென்றாலும், பொருது வெல்லுதற்கு அரியகாலனை முறிய வெல்லினும் - போசெய்து பிறர் வெல்ல இயலாத இயல்பை முறியோடவென்றாலும், வெலற்கு அரும் கொடிய முரணவாய - (எவராலும் ஒருக்காலும்) வெல்ல இயலாத மிக்க உலிமை யுடையானவாய், அமரர் அரண் எல்லாம் அறிவினால் நிறுவு கம்பியன் செய்யவும் அரியவாய் - தேவர்கள் நகரணங்கள் எல்லாவற்றையும் தனது அறிவனால் நியமித்த தேவதச்சன் செய்யவும் இயலாதனவாய், யவனா புரியும் ஐப்பொறிகள் செய்யும் வினை இன்ன - சிற்பிகள் செய்த இந்த யந்திரங்கள் செய்யுஞ்சொழிங்கள் இத்தன்மையன, பொன் அணி புரத்துவிதிகள் உரைத்தும் - இனிப்பொன்னால் அலங்கரித்த மதுரை நகரத்தின் வீதிகளைக் கூறுவாம்.

பொறிகளும் இயமனும் ஓர்கால் ஒருவரால் வெல்லப்படினும் இவை யெவராலும் வெல்லுதற் கரியனவாய் யிருத்தலின் கொடியமுரணவாய் எனவும், தேவரு வகாணிலும் இத்தன்மைய பொறிகளின்மையின் செயவுமரியவாய் எனவும். சடப் பொருள்கள் சரப்பொருள்களாய் கவல்ல குத்திரங்கள் உடைமையின் யவனர்புரியும் எனவும் கூறினார்.

பொறிகளென்னும் வினை முதனிலைகளின் பயனிலைகளாய் நின்ற ஆய் என்னும் வினையெச்சங்கள் செய்யுமென்னும் பெயரெச்சத்தின் முதனிலைகளைத் தனித்தனி கொண்டன. மழுக்கன் வீசுவன என்னுஞ் செய்யுண்முதல் இச்செய்யுன்காறும் பொறிகளின் வீரமிகுதியைக் கூறுதலின் வீறு கோளணி.

(உக)

அகநகர்.

கலிவிலைத்தறை.

கழையுந்தாமழுஞ்சுண்ணமுமணிநிழற்கலனும்
குழையுந்துபழுந்திபழுங்கும்புழுந்தாங்கித்

தழையுங்காதலர்வரவுபார்த்தனாகந்ததும்பி
விழையுங்கற்பினாரொத்தனவிழாவறாவிதி.

(இ-ள்.) விழா அரு வீதி - திருவிழா என்றும் நிசுமும் வீதிதன், 'தழையும் தாமமும் சுண்ணமும் மணிநீழல் கலனும் குழையும் தூபமும் தீபமும் சும்பமும் தாங்கி - கரும்புகளையும் பூமாலைகளையும் வாசப் பொடிகளையும் இரத்தினங்களாலாகிய ஆபரணங்களையும் மாங்கொத்துகளையும் தூபங்களையும் தீபங்களையும் பூரண கலசங்களையும் தாங்குதலால், (தழையும் தாமமும் சுண்ணமும் மணிநீழல் கலனும் குழையும் தூபமும் தீபமும் சும்பமும் தாங்கி) மன்மதன் கரூப்புவிட எழுதியசொய்யினையும் பூமாலையையும் வாசப்பொடியையும் ஒளியையுடைய இரத்தினபரணங்களையும் குண்டலந்தையுமணிந்து தூபமும் தீபமும் பூரணசும்பமுமாகிய மங்கலங்களைக் கையிலேந்தி) தழையும் காதலர் வரவு பார்த்த அன்பு அகம் ததும்பி விழையும் கற்பினர் ஒத்தன (ஒதல் முதலிய சொழில்ன்மேல் எலவறையறைகூறித் தம் மினின்ற பரிந்துபோன) மிக்க விருப்பத்தையுடைய தலைவர் வருகையைப் பார்த்த அன்பால் மனம்பூரித்து விரும்புக் கற்பினையுடைய பெண்களையொத்திருந்தன. "

வீதி கரூப்புமுதலியவற்றால் அலங்கரிக்கப்படுதலால் அவற்றைத் தாங்கித் தொய்யிலெழுதி மாலைமுதலியவற்றை யணிந்து தூபமுதலிய மங்கலங்களை வந்திப் பிரிந்த தலைவர்களை எதிர்கொடுக்குக் கற்புடை மகளிகளையொத்திருந்ததென இதனாற் கூறப்பட்டது.

அன்பால் ஆகச் சிறத்தலின் விழையுமெனவும், முதல் சிணையொற்றமையுண்மையின் சினைவினை முதல்வினையோடுகூட்டி அன்புத்ததும்பித்தழையும் கற்பினர், எனவுங்கூறினர். ஒதற்பிரிவு, பரத்தையிற் பிரிவு, காவற்பிரிவு, தூறுவயிற் பிரிவு, துணைவயிற் பிரிவு, பொருள்வயிற் பிரிவு எனப் பிரிவுகள் அறுவகைப்படும். "பரத்தை யிற் பிரிதலோதற்குப்பாடா - வருட்டசுகாவலொடு துதிநகர-லுதவிக்கேளினியிற்றி கத்தலென்-றொடுபொறுதற்பிற்பிவறுவகைத்தே" என்னுந்ருக்குத்திரத்தாலுணர்க. கற்புடைமகளிர் புருஷன் பிரிந்தாலெய்ல் ஆபரணமுதலியவற்றை யணியாது அழகு குப்படித்தவுடலோடு இருந்ததால் அவன் வருங்காலத்து அவைகளை யணிந்து அவனையெதிரொள்ளுதலும் அவர்கள் இலக்கணமாதலால் தாங்கி வரவுபார்த்த என்றார். காகிகாண்டம் - கற்பிலக்கணம் கூறிய துர்தியாயத்தில்.

"எரிமணிபொலம்பூண்கயர்தின்னுயிர், சூரிய கேள்வருவப்பமுன்னெய்துவார் பிரியுங்காலையிற் பெய்கலன் மானவயு, மொருவியாகடலுண்டிடவைகுவார். " என்னுந் செய்யுளானதாக. கற்புடைமகளிர் செயலை வீதியின்மேலேற்றி அவர்களை யொத்தெனக் கூறதலின் தற்குறிப்பெற்ற அவையையணி.

அங்கா - வீதியின் பொதுவிலக்கணமும் தனித்தனிச் சிறப்பிலக்கணமாக வருத்தக்கூறும் பரத்தையர் உறைவிடமும், எல்வகைவருணத்தோர் உறைவிடங்களும், கல்விசகாலைமுதலிய அறச்சாலைகளும், எவையோகியர் மடங்களும், திருக்கோயில்களும் ஆகியவிவற்றை முறையாக வுடையது.

(௩௦)

ஆலநின்றமாமணியிடம் தண்ணலானந்தக்
கோலநின்றசேவடிநிழல்குறுகினார்குணப்போல்
வேலநின்றமேழமதியெதிர்வெண்ணிலாத்தெண்ணீர்
காலநின்றனசுந்திரகாந்தமாளிகையே.

(இ-ள்.) ஆலநின்றமா மணியிடம் அண்ணல் ஆனந்தம் கோலம் நின்ற சேவடி நிழல் குறுகினார் குணம் போல் - விஷங்குடிகொண்ட பெருமை பொருள்

திய நிலகண்டத்தையுடைய சிவபெருமானுடைய பேரின்பமே திருவுருக்கொண்ட செவந்த திருவடி நிழலைப் பிறவிவெப்பறவடைத்த அடியார்களுடைய குணத்தைப் போல, சந்திர கார்தம் மாளிகை-சந்திரகார்த்தக்கற்களாகிய வீடுகள், வேலை நின்று ஏழும் மதி எதிர் வென் நிலாதென் நீர் கால நின்றன-உலவினின்ற உதயஞ்செய்த சந்திரனுக்கெதிரோ வெள்ளிய கிரணத்தையுடைய தெள்ளியநீரைச் சொரியா நின்றன.

சிவசன்னிதியிற் சென்ற அடியார் குணம் உடல் புனகித்தலும் நார்த்தமுதமுத்தலும் கண்ணீர் பெருக்குதலுமாம்.

இங்குத் தெண்ணீர் கால என்ற உவமேயத்தொழிலால் கண்ணீர் பெருக்கல் எனக்கொண்டு தொழில்பற்றிய உவமையணியாகக் கொள்க. குணம் - சாதி யொருமை. (கக)

குன்றநேர்பனிக்குபரிகைநிராதொறுங்குழுமி

நின்றபல்சராசராமுமநீழல்வாய்வெள்ளி

மன்றகம் பொலிந்தாடியமலரடிநிழல்புக்

கொன்றியொன்றக்கலந்தபல் லுயிர்நிலையினைய.

(இ-ன்) குன்றம் நேர் பனிக்கு உபரிகை நிரா தொறும் குழுமி நின்ற பல் சராசரமும் அநீழல்வாய் - மலையையொத்த பனிங்காவாகிய உபரிகைகளின் பந்திகள்தோறும் றெருங்கிநின்ற இயங்கியற்பொருளும் நிலையிற் பொருளுமாகியபல பொருள்களும் அவ்வபரிகைகளின் நிழல்களில் (வினக்குந் தன்மைதன்) வெள்ளி மன்ற அகம் பொலிந்த ஆடிய மலர் அடிநிழல் புக்கு ஒன்ற அற ஒன்றி கலந்த பல உயிர்நிலை அனைய - வெள்ளியம்பலத்தின்-கண் ஒளிமயமாய் நின்று நடனஞ் செய்த ருளிய சோமகந்தரக்கடவுளுடைய தாமரைமலர்போன்ற திருவடிநிழலையடைத்து (ஆங்கு) ஒன்றென்னும் தன்மையறக் கூடிக்கலந்த பல உயிர்களின் நிலைமைகளை யொத்திருத்தன.

திருவடிநிழலை யடைதலாவது - சிவனருட்சித்தம் சேவனருளாச்சேருஞ் சித்தமாதலால் கசிந்த தொண்டாற்பொருத்தல். ஒன்றென்னுத்தன்மையாவது - ஆன்மா பிறமமாய் நின்றல். அறதலாவது - அப்பிரமத்தோடொன்றாதலும் அதின் வேறுயக்கழித்தலும் இன்றியனனியமாயிருத்தல். கூடிக்கலத்தலாவது சிவானுபவம் ஒன்றறகே யுரியனாய் நின்றல். முத்தியடைந்த பல்லுயிர்களாவன - தனியுர்ப்புராணம் - பழஞ்செய்தலத்தில்,

“ பிறைமருப்பூற்கான் முறச்செவிப்பெருவேழ
நிறைவலிக்கொடுக்கூற் றெனநித்திரமுடங்க
லறைமுரட்சினவாளி காதகதியமைபாய்மா
வுறைசெருத்தலா னோங்கிலேறுழல்பன்றி ”

“ மரம்பயின்றிவொள ராவுகண்டெழுமினம்
ஊரம்பயின்றிவொள ராவுகண்டெழுமினம்
பாம்புமைத்தடக்காமை பக்கவைத்தாண்டுண்டு
நிரம்புதேன் கவர்வண்டு துண்கொநிலவீயே. ”

“ கதியின் மிக்கதாய்வினாசெலுமுயல்கடியுறவி
குதியமைத்தபாய்தவளை பீலிக்குரணை
பொதிசிறைப்பெரும்பிணிமுதம்புகழ்க்கருங்கருவி
யதிராக்கெழ்க்கலுழன்முற்பலபலவாகு. ”

“வெபிரான் நிருவருட்குரியருச்செய்தே
பவ மொழிந்தன” என்னுஞ் செய்யுள்களாலுணர்க.

வினங்குந்தன்மை - நோன்று எழுவாய்.

(௧௨)

கறித்தருந்து புற்குவைகழீஇக்காற்றொடர்பரியத்
தெறித்தகல் மயன்மரகதச்சித்திரத்தெற்றி
யெறித்தபைக கதிர்க்கொழுந்தையுமெட்டிநாவனைத்துப்
பறித்துமென்றுவாயசைப்பனபசிலையான்கன்று.

(இ-ள்.) ஆன் பசிலை கன்று-பசுவின் இனங்கன்றுகள், கறித்து அருந்து புல்
குவை கழித்த கால் தொடர்பரிய தெறித்து அகன்று - கறித்துக் குதட்டும் புற்கு
ப்பைகளைக் கறித்துக் காலிற்பூட்டிய கயிறுமத்துள்ளி (அங்குளினும்) கீங்கி, அயல்
மரகதம் சித்திரம் தெற்றி எறித்த கப்பகதிர் கொழுந்தை நா வுணதது எட்டி பறி
த்து மென்று வாய் அசைப்பன-பக்கத்திலுள்ள மரகதத்தாற்செய்த சித்திரம் அமை
ந்த வேதிகைகள் வீசிய பசியொராணைகளின் கொழுந்துகளை நாவனைத்து எட்டிப்பறி
த்து மென்று வாயால் அசைப்போடுகின்றன.

உன்மை - அசைநிலை. மரகதக்கொழுந்தைப் புல்லென்று மயங்கி நாவனைத்து
எட்டிப்பறித்து அசைப்பன என்றமையால் இது மயக்கவணி. (௧௩)

சிறுகுருண்ணவாய்க்காற்றெறிச்செவியவாய்பாச
மிறுகுதாலவாய்க்கோட்டுமானினம்வழங்காறுங்
குறுகுதுண்மருங்கிதுத்தெழுதோட்டுமானினம்போ
மறுகுமவண்ணுகுழந்திறைகொளமான்மதநாறும்.

(இ-ள்.) சிறகு ண்ண வாய்-சிறகியுண்ணு இடையனவாகி, காற்ற எறி
செவியவாய் - காற்ற வீசுக காதுகளை யுடையனவாகி, பாசம் இறகு காலவாய் -
சங்கிலி இறகச் சூழ்த கால்களையுடையனவாகி, கோமொன் இனம் வழங்கு ஆறும் -
கொம்புகளை யுடையனவாகிய யானைகூட்டங்கள் சஞ்சரிக்கின்றவழிகளிலும், குறு
குதுண்மருங்கு இறத்தது எழுகோட்டு மான் இனம் போம் மறகும் - நேயும் தன்
ணிய இடைமுறிய எழுத்துவீக்கும் மலையின் சிகரம்போன்ற தனக்களையுடையமான்
போலும் பார்வையையுடைய பெண்கள் கூட்டஞ் செல்லும் வீதிகளிலும், வண்டு
சூழ்த்த இறைகொள் - வண்டுகள் புறஞ்சூழ்த்த மொய்க்க, மான்மதநாறும் - மான்
மதக்கமழும்.

மால்மதம் - பெரியமதம், மான்மதம் - மிருகமதம். யானை செல்லும்வீதியில்
பெரியமத கீர்கமழுமெனவும், பெண்கள் செல்லும் வீதியில் மிருகமதக் கமழுமென
வும், அவர்ணியக்களாகிய பலபொருள்களைப் பொதுவாகிய ஒரு தருமத்தால் முடித்
தலால் இது ஒப்புமைக்கூட்ட வடிவமையணி.

இறத்த செயவெனெச்சத்திரிபு, பாசம் - கட்டு. இறனால் காரணமாயிசம்
இவியை யுபசரித்தார். (௧௪)

மாடமாலைபுடே டையுமானிகைநிலையு
ராடாங்குமன் றிவேளன்னவர்முடியு
மேடகிழந்தாரகலமுமினைத்தடந்தோனாஞ்
குமோதாராரீழடிப்பஞ்சுதோய்கவடு.

(இ-ள்.) மாடம் மாலையும் மேடையும் மாளிகை நிரையும் ஆடு அரங்கமும் அன்றி - மாடங்களின் வரிசைகளும் மேடைகளும் உபரிக்கையின் வரிசைகளும் நிருத்தஞ்செய்யும் நடனசாலைகளும் ஆகிய இவைகளுமன்றி, வெள் அன்னவர் முடியும் வடு அவிழ்த் தார் அகலமுட் படம் தோள் இணையும் - அழகில் மன்மதனை யொத்த ஆடவர்களுடைய சிசுக்களும் இதழ் அவிழ்த் மலர்மாலையணிந்த மார்பமும் உயர்ந்த இரண்டுதோள்களும், மாதார சீற அடிதோய் பஞ்சு சுவடு கடும் - பெண்களினது சிற்றடிகளின லாட்டிய செம்பஞ்சின் குழம்பின் குறிகளைச் சூடாநிற்கும்.

மாடமுதலியவற்றில் சஞ்சரித்தலாலும், ஊடற்காலத்து வணங்கிய ஆடவர்முடியிலும் மார்பிலும் தோளிலும் படுதலாலும் சேறடிப்பஞ்சுதோய் சுவடு கடும் மென் ஒரு முடிபுத்தார். இதுவும் அவ்வணி. (கடு)

மருமச்செம்புனை ஹரிடமாதடுகோட்டுப்
பருமச்செங்கண்மால்யானை பிண் பனைக்கையுமறைநூ
லருமைச்செம்பொருளாய்ந்தவர்க்கரும்பொருளீயோர்
தருமச்செங்கையுமொழு நுவதானநீராறு.

(இ-ள்.) மருமம் செம்புனை ஆறு இட மாறு அடு கோடு பருமம் செம் கண்மால் யானையின் பனை கையும் - மார்பினின்றுஞ் செவந்த உதிரவென்னம்பெருக எதிர்த்த பகைவரைக்கொல்லுங் கொம்பையும் சுவசத்தையுஞ் சிவந்தகண்களையும் பெரிய மதமயக்கத்தையுமுடைய யானையினது பனைபோலுங் திரண்டுநீண்ட துதிக்கையினின்றும், மறைநூல் அருமை செம்பொருள் ஆய்த்தவர்க்கு அரும்பொருள் ஈவோர் தருமம் செம் கையுள்-வேதமுதலிய நூல்களின் அரிய வுண்மைப்பொருள் களை ஆராய்ந்து தெளிந்த அத்தணர்களுக்குப் பெறுதற்கரிய பொன்னுதவும் ஈகையானது தருமச் செய்கையையுடைய செவந்த கையினின்றும், தானம் நீர் ஆறு ஒழுருவ - தானநீராறு பெருகக்கெடுக்கும்.

தனம்-மதம், சோடசதானம், யானைத்துதிக்கையில் மதமாகிய நீர் வெள்ளமும், கொடுப்போர்கையில் தானஞ்செய்யும்போது தத்தஞ்செய்யும் நீர் வெள்ளமும்பெருகுவன எனக்கொங்க. செம்பொருள்-உண்மைப்பொருள். விகாரமின்றி எங்காளும் ஒருதன்மைத்தாய் நின்றலின் அருமைச்செம்பொருள் எனக்கூறினார். மாறு என்னு முதனிலைத்தொழிற்பெயர் அதனை யுடையார்மேனிற்றலால் தொழிலாகுபெயர். செம்மை கோபக்குறிப்பின்மேனிற்றலால் சிவந்த என்றும். (கசு)

பரியமாமணிபத்தியிற்பதித்திருட்படலம்
பொரியங்விடக்குயிற்றியபொன்னரமியமுந்
தெரியமாமுரசொலிகெழுசெம்பொனாடாங்கு
மரியமின்பயோதாஞ்சுமந்தாடுவகொடிகள்.

(இ-ள்.) பரிய மாணிய பத்தியிற் பதித்து இருள் படலம் பொரிய விவ்விட குயிற்றிய பொன் அரமியமுந்-பருத்த பெரிய இரத்தினங்கள் வரிசைபடப் பதித்து இருட்டிட்டக்கன சிறையுமபடி விளங்க இழைத்தபொன்னாலாகிய, சிலாமுற்றத்திலும், தெரிய மா முரசு ஒலிகெழு செம்பொன் ஆடு அரங்கும் - (பண்ணுத்தானவிகற்பங்களுட்) பெரியப் பெரியமத்தனத்தின் ஓசையிக்க செவந்தபொன்னாலாகிய நடனசாலையிலும், கொடிகள் அரிய மின்பயோதாம் சுமந்த ஆடுவ - கொடிகள் அரிய மின்பயோதாங்களைச் சுமந்தாடுகின்றன.

கொடிகள்-துவசங்கள், கொடிபோன்ற பெண்கள், அரிய-பசியிறத்தையுடைய, இல்லாத, மின்-மின்னுதல், இடை, படியோதரம்-மேமே, கொங்கை,

அரியத்திற்கட்டிய கொடிகள் பசியிறத்தையுடைய மின்னும் மேகங்களைச் சூழ்ந்து ஆடுகின்றன எனவும், அங்கில் பூங்கொடிபோன்ற பெண்கள் அரியமின்னல்போன்ற இடையையுந்தனங்களையுஞ்சூழ்ந்து ஆடுகின்றனார்கள் எனவுகூட்டிப் பொருள்கொள்க.

முன்புரின்ற அரியவென்பது பச்சையென்னும் பொருள்மேனின்ற அரி என்னும்பண்படியாகப்பிறந்த, குறிப்புவினைப்பெயரொச்சம் வேறுபலவழக்கிய பெயரொச்சங்களாயப் பேரோரமெனவும் பெயரையும், பின்பு இன்மைப்பொருள்மேனின்ற அருமை என்னும் பண்படியாகப்பிறந்த அப்பெயரொச்சம் உவமை ஆகுபெயராக நின்ற மின்னெனவும் பெயரையுங்கொண்டன எனக்கொள்க. வாச்சியப் பெரதுவினமேனின்ற முரசென்னும் பெயர்ச்சொல் தெரிய ஒலிகெழு என்னும் வினையால் பெரதுமைகீழ் மந்தளத்தினமேனின்றது. இதுவும் அவ்வணி. (௩௭)

வலம்படும்புயத்தாடவர்தமாபமேற்புலவீக்

கலம்படாந்தபூண்முலையினாகாலெடுத்தோச்சச

சிலம்பலம்பிசைமமுநாகமுனைமுமவாதேந்தார்ப்

புலம்புலவண்டுநாந்தரத்தியபொங்குபெரொலியே.

(இ-ள்) வலம் படும புயத்து ஆடவா மார்பம் மேல் புலவி கலம்படாந்த பூண் முலையினார் கால் எடுத்த ஓச்ச - வெற்றிபொருத்திய புசுதையுடைய தத்தும் கருவிய கணவர்களுடைய மார்பத்தினமேல் ஊடலாகிய ஆபரணமூண்ட பெண்களாகிய காலெடுத்ததைக்க, சிலம்பு அலப்பு இரச மழை அவர் தேம் தார் புலம்பு வண்டு கொண்டு அரற்றிய பொருடோ ஓலி முன எழும்-(அவர்கள்) சிலம்புகள் ஒலிக்கும் ஒலிமுன அககணவர்கா மார்பில் அணிந்த தேன்பொழிந்த மாலைகளில் இரசபாசம் வண்டிகாவருகிற ஒலித்த மிக்க பெரிய ஓசையானது முற்பட்டிணடாகும்.

பூண் முலையினா-பூணைபணிந்தமுலையா எனப் பெண்களுக்குக்காரண ஆக்கப் பெயராயவந்தது பரத்தையிற்பிரிந்த தலைவனாகத் தவழி நிகழ்ந்த ஊடலாதலால் புலவிககலம் படாந்தவெனவும், “அணிபுரபுலவியும் இல்லாவிருகாமம், கனியுங்கருகராயமுறது” என்றமைபால் எடுத்தோச்ச எனவுகூட்டுவார், காசிகாண்டம-கற்பிலகணங்கூறிய வத்திபாயத்தில்.

“கொழநன்சொறகடவாதுறைகொள்கையே, வழுவினில்லறம்வான்றவமாந்துதல் தொழுததெய்வம்பராயமலாததுவுதல், பழுதில்கற்புடைபததினிக்கென்பவே” என்றபடி கற்புடைமகளீர் இலககணம் இவவாறுகலால் எடுத்தோச்சல்வழுவன்றோ வெனின் திருக்கோவையாரா - கலவியிடத்தானல்.

“சிலைமலிவாணுதலெங்கையதாகமெனச்செழுமபூண் மலைமலிமாபிறுதைப்பததநதானதலைமன்னாதில்லல் உலைமலிவேற்படைபூரணிறகளவரிலென்னவுணனிச் சிலைமலிகாரிகைகண்முத்தமாலைவழந்தனவே.”

எனப் பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைவன் புதல்வன்வாயிலாகப் புக்குப் புலவிதீர்த்துப் புணரும்வழித் தலைமகள் ஒருகாரணத்தால் வெகுண்டு அவன்மார்பகத்துதைப்ப அவ்வெகுளுதல் தீரவேண்டி அவள் அவள்காலை, தந்தலைமேல் ஏற்றுக்கொள்ள அதுகக

குறையாக அவள் புலந்தழாநின்றமையைத் தலைமகன் கூறினான் என்னும் பொருள் உள்ளிட்டதாயினால் “மனைவியுயர்வுங் கிழவோன்புனிவும், நினையுங்காலைப்புலவியுருரிய” என்றார் தொல்காப்பியர் என நச்சினூர்க்கிணியர் கூறி இருத்தலால் அது கர்மத்துக் கின்பமாதலின் வருவன்தென்க. குடுமாதாரர் சேறடிப்பஞ்சுதோய்சுவடு என்பதற்கும் இது.

ஒச்ச என்னும் நிகழ்காலவினையெச்சம் கொண்டு என்னும் பிறவினை முதல் வினை யெச்சத்தின் முதனிலை கொண்டது.

சிலம்பொலிமழுங்க வண்டுகளொலி முற்பட்டெழுந்ததென அவ்வொலிமிகுதியைக் கூறுதலின் வீறுகோளணி. (ந.அ)

தையலார்மதிமுகங்களுந்தடங்களுங்குழைய
மையளாவியவிழிகளுமாடமுங்கொடிய
கையுநாண்மலர்ப்பொதும்பருங்கறங்கிசைவண்ட
நெய்யவோதியும்விதியுநீறநெறிய.

(இ-ள்.) தையலார் மதி முகங்களும் தடங்களும் குழைய - பெண்களுடைய சந்திரனையொத்த முகங்களும் தடாகங்களும் குழைகளை யுடையன, மை அளாவிய விழிகளும் - மை யெழுதிய கண்களும், மை அளாவிய மாடமும் - மேகமண்டலத்தைத் தோய்ந்த மாடங்களும், கொடிய - கொடியன, கையு நாண்மலர் பொதும்பரும் கறங்கு இசை வண்ட-(அப்பெண்களது)கைகளும் அன்றலர்ந்தமலர்களையுடைய சோலைகளும் கறங்கிசை வண்டுகளையுடையன, நெய்ய ஓதியும் விதியும் நீள் அற நெறிய - நெய்ப்புரிய அப்பெண்களின் கூந்தலும் விதிகளும் நீண்ட அந்நெறியன.

குழைய என்பதற்குப் பெண்கள் முகங்கள் குண்டலத்தையுடையன எனவும், தடாகங்கள் தாமரைமுதலியவற்றின் தளிர்களையுடையன எனவும், கொடிய என்பதற்கு அப்பெண்கள் கண்கள் கொடுநதொழிலு யுடையன எனவும், மாடங்கள் கொடிகளையுடையன எனவும், கறங்கிசை வண்ட என்பதற்கு அப்பெண்கள் கைகள் ஒலிக்கும் ஒலியையுடைய வளையல்களையுடையன எனவும், சோலைகள் சுழன்று திரியும் இசைபாடுதலையுடைய வண்டுகளையுடையன எனவும், நீற நெறிய என்பதற்கு நீள் அறல் நெறிய எனப் பிரித்து அப்பெண்கள் கூந்தல் நீண்ட கருமணல்போலும்நெளியையுடையன எனவும், நீள் அறன் நெறிய எனப்பிரித்து மிக்கதருமத்தையுடையன எனவும் பொருள்கொண்டு முடித்து ஒப்புமைக்கூட்ட உவமையணியாகக்கொள்க.

உடையவர்கள் தொழிலை உடைமைகள்மேலேற்றி வீதிகள் அறநெறிய என்றார். நெய்ய ஓதிய என்றதற்குப் புழுகு பூசிய கூந்தல் என்பதும் ஒன்று. குழைய கொடிய வண்ட நெறிய இவை பலவின்பால் படாககைக் குறிப்பு வினை முற்றுகள் நெய்ய குறிப்புவினைப் பெயரெச்சம். குழை - குண்டலம், தளிர். கறங்கு - ஒலித்தல், சுழலல். இசை - ஒலித்தல், இராகம். வண்டு - வளையல், வண்டுகள். அறல் கருமணல். நெறி - வளைவு, வழி. (ந.க)

மலருந்திங்கடோய்மாடமுஞ்செய்வனமணங்க
ளலருந்தணடுறையுங்குடைந்தாடுவதும்பி
சுலவுஞ்சோலையுமாதருந்தூறுவவலர்கள்
குலவும்பொய்கையுமனைகளுங்குறையடாவன்னம்.

(இ-ள்.) மலரும் திங்கள் தோய் மாடமும் மணங்கள் செய்வன-மலர்களுஞ் சந்திரமண்டலத்தை யளாவிய மாடங்களும் மனைக்களைச்செய்யாநின்றன, அலரும்

தன் துறையும் - மலர்களிலுத் தன்னிய நீர்த்துறைகளிலும், தம்பி குடைத்த ஆடுவ - தம்பிகள் குடைந்தாடாசின்றன, சுவலும் சோலையும் மாதரும் - புறத்திற்குமுத்த சோலைகளும் பெண்களும், அலர்கள் தூற்றுவ-அலர்களைத் தூற்றுகின்றன, குலவும் பொய்கையும் மனைகளும் - விளங்காசின்ற நீர் நிலைகளிலும் வீடுகளிலும், அன்னம் குறைபடா - அன்னங்கள் குறைபடாவாம்.

மணங்கள் செய்வன என்பதற்கு - மலர்கள் வாசம் வீசாசின்றன எனவும், வீட்டிலுள்ளோர் விவாகஞ் செய்கின்றார்கள் எனவும், தம்பி குடைத்த ஆடுவ என்பதற்கு - வண்டிகள் மலையுழுது மதுவிற்படிவன எனவும், தன்னிய நீர்த்துறைகளில் யானைகள் முழுகி விளையாடுவன எனவும், அலர்கள் தூற்றுவ என்பதற்கு - சோலைகள் மலர்களைச் செரிசின்றன எனவும், பெண்கள் பழிச்சொல் தூற்றுவார்களெனவும், அன்னம் குறைபடா என்பதற்கு - பொய்கைகளில் அன்னப்பட்டிகள் குறைபடா எனவும், வீடுகளில் சோறு குறைபடா எனவும் பொருள்கொண்டு முடிக்க, இஹவும் அவ்வணி.

மணம் - வாசம், விவாகம். தம்பி - வண்டு, யானை. அலர் - மலர், பழிச் சொல். அன்னம் - அன்னப்பட்டி, சோறு. வந்த விரந்தினர் உண்டு செல்லவும், வருகின்றவர் உண்ணவும், வருவோர்க்குச் சமைத்தலும் அந்நகரிலுள்ள மனைகள் என்றும் உடைமையால் மனைகள் அன்னம் குறைபடா எனக்கூறினார்.

மாடம் பொருளால் உயர்தினையேனுஞ் சொல்லால் அலரினையாதலால் மணங்கள் செய்வன என அலரினை முடிபுதந்தார். "செய்யப்படுபொருளைச் செய்ததுபோலத், தொழிற்படக்கின்றதலும் வழக்கினினுரித்தே" என்ற குத்திரத்தினுள் இஃததலும் என்ற உம்மையால் அலர், துறை, பொய்கை, மனை என்னும் இடங்களை வினை முதல்களாகவைத்துக் குடைந்தாடுவ குறைபடா என அவ்வினைமுதல்களின் வினைகளேற்றிக்கூறினார். இங்கு மாதர் என்றது - காமக்கிழந்தியரும் பரத்தையருமாதலின் சுவவுஞ்சோலையும் மாதருந்தூற்றுவ என, த நினைவிரவிச் சிறப்பினால் அலரினை முடிபேறது நின்றுது நினைவருவாமறி.

(ச0)

ஊடி ஹொறிநலந்த நுமம்மனையுடன்பர்

தாடி ஹப்பரியார முமடியினுறழிற்றில்

சாடி ஹொடுவெகுண்டுகண்ட துமப்புடித்திறைப்ப

வாடி ஹப்பரிநித்திலமீலையுங்குப்பை.

(இ-ள்.) ஊடினார் எரி சலன் களும் - தத்தம் தணவர்களோடு ஊடிய பெண்கள் வெறுத்தெறிந்த ஆபரணங்களும், அம்மனை உடன் பந்து ஆடினார் பரி ஆரமும் - அம்மனையோடு பந்தாடும் பெண்கள் (பாரமாத்ருது) அறுத்தெறிந்த ஆபரணங்களும், சிற்றில் அடியினால் சாடினா ஒழி - தாம் விளையாடக்கோஸிய சிறுவீடுகளைத் தமது கர்லால் கிதைத்த ஆண்மக்களோடு, வெகுண்டு கண் ததம்பு முத்து இறைப்ப வாடினார் பரி நித்திலம் மாலையும் - கோபித்தக் கண்கள் ததம்புகின்ற நீரைச் சொரிய மெலிந்த சிறுமியர் அறுத்தெறிந்த முத்தமால்களும், குப்பை - அந்நகரத்தின்வீதியிலுள்ள குப்பைகளாம்.

முத்து நீர்மேனிற்றலால் உவமையாகு பெயர்.

இவற்றால் அந்நகரத்தின் செல்வமிருதியைக் கூறுதலின் வீடுகோளணி.சக

ஐயவென்னுரைவாரம்பினதாருமொவடிய

ருய்யமரமணிவரிவரைவீறகுவிற்றுமுன்னேருள்

பெய்யில்வேதமுஞ்சுமந்திடப்பொறுதகன்றாற்றுஞ்
செய்யதானமலர்சுமந்திடத்தவஞ்செய்ததெருக்கள்.

(இ-ள்.) அடியர் உய்ய மரமணி வரிவளை விறகு விற்று உழன் றேன்-அடியா
ர்கள் உய்யும்பொருட்டிப் பெரிய இரத்தினங்களையும் வரிபொருத்திப் வளைபல்களை
யும் விறகையும் விற்றித் திரிந்த இறைவனது, பெய்ய் இல் வேதமும் சுமந்திட பொ
றுது அகன்று அரற்றும் செய்யதான் மலர் சுமந்திட தவம் செய்த தெருக்கள்-உன்
மைப்பொருளையுடைய வேதங்களுந் தாங்கத் தவஞ்செய்யாமையால் நீங்கிமுறையி
டும் செவந்த திருவடித்தாமரையைத் தாங்கத் தவஞ்செய்த அந்நகரத்தின்தெருக்க
ளின் பெருமை, என் உரை வரம்பினது ஆகுமோ - என் சொல் வரம்பில் அடங்கிய
தாருமோ (ஆகாது என்றபடி) ஐய (அவ்வாறிருக்க நான் சொல்லக்கருகியது)
ஆச்சரியம்.

தவத்தின் சொருபம் உண்டிசுருக்குதலும், கோடைக்கண் வெயிலில்நின்ற
னும், மாறியிலும் பனியினும் நீரில்நின்றனும் முதலிய செயல்களை மேற்கொண்டு அ
வற்றால் தம்முயிருக்குவருந் துன்பத்தைப் பொறுத்தலையாதலால் அதனைத்தொழி
லின்மேலேற்றிப் பொறுது என்றார். பொறுது என்னும் வினையெச்சம் செய்து என்
னும் வினையெச்சத்திற்கு எதிர்மறையாதலால் காரணப்பொருள்மேலின்றது. இ-
எதிர்மறைப்பொருட்டு, ஐய-விடப்பிடைச்சொல், அரற்றுவது என்னும் பெயரோச்சம
தான் என்னும் எல்லைப்பொருள்கொண்டது.

என்னுரை வரம்பினதாருமோ என்றுகூறிய இன்மையால் வர்ணியத்தை
உயர்வடைந்ததாகக் கூறுதலின் இன்மை நலிந்தபணி. (சஉ)

அறுசேரடியாடுரியவிருத்தபு.

தோரணநிராமென்காபுசிமுழநிலைநெடுந்தோல்குந்
பூரணகும்பக்கொங்கைப்பொருவினமங்கலமாமங்கல
தாரணிந்தாரநூங்கிசசந்தநிறிமிர்ந்துபாடுச
சீரணிமுனைவெண்முரல்செய்துயிற்றிருக்குமன்தோ.

(இ-ள்.) தோரணம் நிரா மென் காஞ்சி டும் நிலை நெடும தேர் அல்குல்-தோ
ரணபந்திகளாகிய மெத்தென்ற தொழில்படச்செய்த காஞ்சி என்றும் ஆபரணத்
தைச்சூழ்ந்த நெடிய நிலைத்தோகிய அல்குலையும், பூரண கும்பம் கொங்கை பொ
ரு இல் மங்கலம் ஆம் பங்கை - பூரணகலசங்களாகிய தனங்கனையுமுடைய ஒப்பில்
லாத மங்கலமாகிய பெண்ணைவள், தார அணிந்து ஆரம் தூங்கி சநது அகில் திமி
ர்ந்து பாலி சீர் அணிமுனை வெண்முரல் செய்து வீற்றிருக்கும் - மாலைகளையணிந்து
முத்தமாலைகளைத் தொங்கவிட்டுச் சந்தனக்குழம்பையும் அகற்குழம்பையும்பூசிப்
பாலிகைகளிலுள்ள பொலியுமிக்க முனைகள் என்றும் வெள்ளியபுன்னகைகளைத்
தோற்றி வீதிகள்தோறும் வீற்றிருப்பாள்.

காஞ்சி யென்கோவை என்றனும் ஒன்று. நிலைத்தேர் அலங்காரத்தின்
பொருட்டு வீதிகள்தோறும் நிலைபாகச்செய்திருக்கிற நிலைத்தேர் தோரணங்களு
ம் பூரணகலசங்களும் பொலியச்செய்து பந்தல்களில் மலர்மாலைகளையும் முந்து
மாலைகளையும் தொங்கவிட்டு முனைப்பாலிகைவைத்திருத்தலின் மங்கலமாமங்கை
வீற்றிருக்குமென்கூறினார். (சஉ)

திங்களைச்சுண்ணஞ்செய்துசேறுசெய்தூட்டியன்ன
பொங்குவெண்மாடப்பந்திபுண்ணிபம்பூசுந்தோண்டர்

தங்கண்மெய்வேடந்தன்னைத்தரித்தனசாலக்கண்கொண்
டங்கணன்வழிவுகாண்பானடைந்தெனமிடைந்தவன்றே.

(இ-ள்.) திங்களை சுண்ணம் செய்து சேறு செய்து ஊட்டியது அன்ன
பொங்கு வெண்மூடம் பட்டு - சர்க்கரையை விடசெய்து அதன் அமுதத்தாழ்வுமும்
பாக்கிப் பூர்ப்பலையொத்த விளங்காநிறை வெள்ளையமாடவரிசைகள், புண்ணியம்
பூசும் தொண்டர் தங்கு - மெய் வேடம் தன்னை தரித்தன சாலகண் கொண்டு அவ்
கணன் விழவுகாண்பான் அடைந்தன என மிகைத்த - விழுதிதரித்த அடியார்களு
டைய உண்மையாகிய திருவேடதருமத்தாங்கி மிகவு - கண்களைக்கொண்டு சிவபெ
ருமானுடைய திருநீழாமைக்காரணவருடையபேரால் வீதிகள்தோறும் நெருங்கி
இருக்கின்றன.

வீதிகளுக்குக் கண்களாவன - பலகண்கள். சேறுசெய்து என்றமையால் அ
தன் அமுதத்தால் என ஒருசொல் வருவித்தாம். தரித்தன என்னும் வினைமுற்று
எச்சமாய் விகுது, ஊட்டியன்ன, அடைந்தன பொருத்தல். மிகைந்த வுண்புவி
னற தகாலிடந்தலை நிகழ்காலத்தின்மேனின்றது. (சசு)

தேரோலிகலின்பாய்மான்சிரிப்பொலிபுரவிழ்ந்து
தூரோலிகருவியைந்துத்தறங்கொலிமுறுகருகைம்மான்
பேரோலியெல்லாமொன்றிப்பெருகொலியன்றியென்றுங்
காரோலிசெவ்விமடாதுகடற மணிமாடம்மூடல்.

(இ-ள்.) கடி மணி மாடம் மூடல் - விளக்கத்தையுடைய விரத்தினங்களழி
த்திய மாடங்கள்நெருங்கிய மதுரைநகரில், தோர் ஒலி - தேரின் ஒலியும், கலிணம்
பாய் மான் சிரிப்பொலி - கடிபாய்மன்புண்ட குறிகைகள் கணக்கும் ஒலியும், புரவிழ்
ண்டதார் ஒலி-அகரத்தொகையுண்ட டெயிலியின் ஒலியும், கருவி ஐந்தாம் தறங்கு
ஒலி - தோற்கருவிமுதல்ய உறுதருவிகருகை ஒலிக்கும் ஒலியும், முழங்கு கைம்மா
ன் பேர் ஒலி - முழங்காநின்ற யானையினது பெரிப ஒலியும் ஆகிய, எல்லாம் ஒன்றி
பெருகு ஒலி அன்றி - இயல்பாகைகளெல்லாம் ஒருசேரத்தொண்டு பெருகிய ஒசை
யே புலப்படுவதல்லாமல், எனதும கார் ஒலி செவிமடாது - எப்பொழுதும். மேகத்
தின் ஒலி செவிகட்குப்புலப்படாது.

ஐந்துகருவிகளாயின - தோற்கருவி, அனைக்கருவி, நரப்புக்கருவி, கஞ்சக்க
ருவி, மிடறறுக்கருவி. தோற்கருவி - பெரிதாகமுதலியன. அனைக்கருவி - வேய்ங்குழ
ல்முதலியன. நரப்புக்கருவி-வினைமுதலியன. கஞ்சக்கருவி-தாளமுதலியன. மிடற்
றுக்கருவி-கண்டததால் தொனியுண்டாகும்படி பாடுதல்.

இதுகாறும் விதிகளின் பொதுவிலக்கணங்கூறித் தனித்தனி விதிகளின் சிற
ப்பிலக்கணங் கூறுகின்றார். (சகடு)

பரத்தையயிரிதி.

இழிபவருயர்ந்தோர்முத்தோரினையவர்கழியானோயாற்
கழிபவரயாவோனுங்கண்வலைப்பட்டுநெஞ்ச
மழிபவர்பொருள்கொண்டென்றாக்கெண்ணெய்போலஎந்துகாட்டிப்
பழிபடுபோகம்விற்பாராவணப்பண்புசொல்வாம்.

(இ-ள்.) இழிபவர் உயர்ந்தோர் முத்தோர் இனையவர் கழியா நோயால் கழி
பவர் - இழிகுலத்தவர்களும் உயர்குலத்தவர்களும் தம்மில் முத்தவர்களும் இனைய
வர்களும் நீங்காத நோயால் மேலிகின்றவர்களும் ஆகிய இவர்களுள், யாவர் ஏறும்

கண்வலைப்பட்டி நெஞ்சம் அழிபவர் பொருள் கொண்டு - எவராயினும் தமதுகண்ணாகிய வலைகளில் அகப்பட்டு வலிகெடுகோர் பொருள்களைக்கைக்கொண்டு, என்னுக்கு எண்ணெய்போல் - (வனாயறைசெய்துகொடுத்த) என்னுக்குத்தக்கவாறு அளர் அகொடுக்கும் எண்ணெய்போல, அளந்து காட்டி பழிபடு போகும்விற்பார் ஆவணம் பண்பு சொல்வாம் - அப்பொருளளவுக்கேற்பத் தாம்கொடுப்பதை அளவுசெய்து புலப்படுத்தி (அறிவுடையோர்) விலக்கும்போகத்தை விற்தும்பரத்தையர்வீதியின் தன்மையைக்கூறுவாம்.

தமது நலம் விலைகொடுப்பவர் எவர்க்கும் விற்பதன்றி அதற்கு ஆவார் ஆகாதானெனும் வரைவின்மை வரைவின்மகளிர்க்கு இயல்பரதலால் இழிபவர் உயர்ந்தோர் மூத்தோர் இளையவர் கழியாநோயார் கழிபவர்யாவோனும் எனவும், கொடுத்தபொருளளவுக்கேற்பப்போகும் அளந்துவிற்பலின் என்னுக்கெண்ணெய்போல் அளந்துகாட்டி எனவும், “பொதுநலத்தார்புன்னலந் தோயார்மதிரலத்தின் மரண்டவறினவர்” என்றமையால் பழிபடுபோகமெனவுங் கூறினார்.

“குலமுறைச்சார்பால் வெந்நோய்கோட்பட்டா ரிழிஞ்ஞோம்” எனவும்,

“இருமைவாணிபத்திற்கூர்த்தமதிபருயிறுமபூதெய்த

அருவமாயின்பத்தன்னை யிம்மியினளவுமேறு

துருவமாம்பொருளுக்கேற்ப நிறுத்துவிற்பொருமுகவல்ல” எனவும் வருதல் காண்க. (சசு)

மெய்படுமன்பினுர்போல்விரும்பினுர்கருத்துந்தவங்கள்
பொய்படுமின்பம்யார்க்கும்புலப்படத்தேற்றுவார்போன்
மைபடுகண்ணார்காமன்மறைப்பொருள்விளங்கத்திட்டிக்
கைபடசசுவராய்ததோன்றச்சித்திரங்காணசெய்வார்.

(இ-ள்.) மைபடு கண்ணார் மெய்படும் அன்பினுர்போல் விரும்பினுர்க்கு அருத்தும் தங்கள் பொய்படும் இன்பம் - மையெழுதிய கண்ணையுடைய பரத்தையர்கள் உண்மையாகிய அன்பினையுடையவர்போலத் தமமைவிருப்பிய புருடர்க்கு ஊட்டுந் தங்களுடைய பொய்யாகிய இன்பக்கலவிகளை, யார்க்கும் புலப்பட தேற்றுவார்போல் - தம்மிடதாவரும் எவர்க்கும் முன்னமே விளங்குதெளிவிப்பவர்கள் போல, காமன் மறைப்பொருள் விளங்க தீட்டி 'கைபட' சுவர ஆய தோன்ற சித்திரம் காண செய்வார் - முன்மதனுடைய வேதப்பொருள்களாகிய கரணங்கள் சுவர்த்தலங்களில் விளங்கவெழுதிக் கைபடுதலால் (பரிசுத்தால் என்றபடி) சுவராகவிளங்கவும் சித்திரங்கொன்று புலப்படவும் செய்திருக்கின்றார்கள்.

கரணவிகற்பங்கள கல்லாதவர்கள் தம் இல்லில் துழைதற்குமுன்னே கற்கச் செய்தல் அவர்கட்கின்றியமையாத செயலாதலாற் புலப்படத்தேற்றுவார்போலெனவும், யார்க்கும் என்றலின் இழிபவர்முதலிய எவர்க்கும் எனவும், சித்திரித்த ஒவியங்கள் ஒவியங்கள்போலாதகாண்பவர்க்கு ஆடவர்களிர்போல் புலப்படுதலால் காரணப்பொருளில்வந்த கைபட என்னும் வினையெச்சந்தந்த கைபடச் சுவராய்த் தோன்றச் சித்திரங்காணச் செய்வார் எனவுங்கூறினார். பட-காரணப்பொருளில்வந்த இறந்தகாலவினையெச்சம். ஆய் - செயவெனெச்சத்திரிபு, சுவராகத்தோன்றவும் சித்திரமென்று புலப்படவும் செய்தல் சிற்பிகள்தொழிலன்றிப் பரத்தையர்தொழிலன்றியினும் இயற்றுவோர் தொழிற்கு ஏவினோரைக் கருத்தாவாகக்கூறுதலும் விதியரதலால் செய்வாரென ஏவற்கருத்தாவின்முடிபுதந்து கூறினார்.

“பற்குறிக்கத்திற்குள்பாணிகொடுத்தல்
நற்கமித்தையுத்தல்களிகன்கெழுவனைத்தல்
அற்குரணங்களைநியார்களைவரோணம்
கற்கும்வகைகின்றனகதிர்த்தமணியோவம்” எனவருதலுங்காண்க. (சுஅ)

திருவிழ்க்கான்மணிப்பூணுதம்பலகையாத் தென்முத்தார
வருவிநதால்வரைமென்கொங்கைசுருதொட்டியாடிவென்று
மருவிக்காமுகரைத்தங்காவடிக்கண்வேன்மார்பந்தைப்பக்
சருவிசுருதாடிவென்றுங்கைப்பொருள்கவர்தல்செய்வார்.

(இ-ள்.) காமாகரை மருவி திருவில் கால் மணிப்பூண் ஆகம் பலகை ஆக-கா
முகரைக்கலந்து அழகிய ஒளியையிகம் இரத்தினபரணங்களையணிந்த தமதுமார்
-னீப் பலகையாசுக்கொண்டு, நேர் முத்த ஆரம் அருவி கால் வரை மென் கொங்
கை சூது ஒட்டி ஆடி வென்றும் - தெளளியமுத்தாரமாகிய அருவியைப் புலப்படுத்தி
தும் மலைகளாகிய மெல்லியகொங்கைகளுள்ளும் வட்டிகளால் பந்தையநிலைத்து
ஆடி வெற்றிகொண்டும், சந்தள் வடி சண் வேல் மார்பம் தைப்ப கருவி குதி ஆடி
வென்றும் - தங்குகாது மாவயின் பிளவையொத்த கண்களாகிய வேல் அக்காமிய
நுடைய மார்பிப்பட்டிருவக் கருவிக்குறிநையாடிவென்றும், கைப்பொருள் கவர்
ன்கொள்வார் - அவர்கள் கையிலுள்ள பொருள்முற்றும் கொள்ளுகொள்வார்கள்.

ஆயுதப்போர்செய்யுமிடத்தும் வஞ்சமுடைமையால் கருவிக்குது எனவும்,
சூதாட்டில் வென்றவரும் போரில்வென்றவரும் தமமால்வெல்லப்பட்டோர் பொ
ருள்முற்றும் கவர்ந்துகொள்ளுதல் வழக்காதலின் கைப்பொருள்கவர்தல் செய்வா
ரைவெங்குறினார்.

வடு-மாவடுவின்பிளவு - திருநீரோவையார். “வழக்கணிகவவஞ்சியஞ்சயி
டையிது” என்றும்பா 77, 78-இல் வடி-என்பது வடுவிற்கு நூற்பெயர்-என நச்சினு
ர்க்கினியர் எழுதியவரையாளுனர்.

வனாபாகக் கொள்வகை உருவகஞ்செய்து போர்க்கும் குதாக உருவகஞ்
செய்தது உருவக உருவவணி. (சுஅ)

தண்பனிநீரிற்றோய்த்தமல்லிகைத்தாமநாற்றி
வின்படுமதியுந்திண்டும்வெண்ணிலாமுற்றத்திட்ட
கண்படையனைமேற்கொண்டுகாமனுங்காமுற்றையத்தி
பண்பலபாடிமைந்தராவியைப்பரிசில்கொள்வார்.

(இ-ள்.) தண்பனி நீரில் தோய்த்த மல்லிகை தாமம் நாற்றி - குளிர்த்த பனி
நீரிற்றோய்த்துத்தொடுத்த மல்லிகைமலர்களாகிய மாலிகைகளைத் தொங்கவிட்டு,
வின்படு மதியும் திண்டும் வெண் நிலா முற்றத்த இட்ட கண்படை அனைமேல் கொ
ண்டு - ஆகாயத்திற்பொருந்திய சந்திரனையளவும் வெள்ளிய நிலாமுற்றத்திற்போ
ட்ட னுங்குமஞ்சத்தின்மேல் வீற்றிருந்து, காமனும் காமுற்று எய்த பலபண்பாடி
மைந்தர் ஆவியைப் பரிசில் கொள்வார்-மன்மதனுத் தம்மைவிரும்பிவந்தடையக் கா
ந்தாரமுதலிய பலபண்களைப்பாடிப் புருடர்களுடைய ஆவியைப்பரிசிலாகப் பெறு
வார்கள்.

யாவளையும் மயக்கும் மன்மதனுக்கேட்டு விரும்பிவந்தடையும் பண்ணை
வின் அதற்குப்பரிசில் பொருளைநென்பார் ஆவியைப்பரிசில் கொள்வார் என்றார்

காத்தி என்னும் இறந்தகால வினைபெச்சம் கண்படை யணையென்னும் வினை முதப்பயனிழைகொண்ட இட்ட என்னும் பெயரச்சத்தின் முதனிலைகொண்டது. (1)

குரும்பைவெம்முலையிற்சிந்து சார்ந்தமுங்குமுலிற்சிந்து
மரும்பவிறுமலைத்தாதுமளிறுகர்ந்தெச்சிலாகிப்
பொரும்பரிக்காலிற்சுளாய்ப்போயரமரதர்மெய்யு
மிருங்குமுற்காடுஞ்ஞழிபொயியல்பணமவியுங்குமல்கே.

(இ-ள்.) குரும்பை வெம்முலையில் சிந்து சார்ந்தும் குமுலிற்சிந்தும் அரும்பு அவிழ் மலைத்தாதும் அளி துகர்ந்து எச்சில் ஆடு - (பரந்தையர்களுகடய) தென்னங்குரும்பைபோன்ற விருப்பந்தருள் தனக்கலிணின்று சிந்தியரத்தனமும் கூந்தலினின்றுசிக்கிய அரும்பவிழ்ந்த பூமலையின் மகரந்தமும் வண்டுகளால் உண்ணப்படுதலால் சேறுபட்டு, பொரும் பரி காலில் துளாய் போய் - (விதிகளிற்செல்கின்ற) போர்செய்யுங்குதிதாளுடையகாலால் துர்ப்பட்டு மேலெழுந்த, அரமரதர்மெய்யும் இருங்குமுல் காடும் போய் சூழ் இயல் மணமவிழுக்கும் - விண்ணலகிலுள்ள அரம்பைமார்களுடைய சரீரத்திலும் கூந்தலாகிய காட்டிலுஞ்சென்று சூழ்ந்து அவைகளுக்குரிய இயற்கைவாசனைகளை மறைக்கும்.

தெய்வப்பெண்கள் சரீரங்களும் கூந்தல்களும் இயல்பாகவே மணமுடைமையின் இயல் மணம் என்றார். அதுபோல இரத்திலவலகிலுள்ள கற்புடை மகளிருடைய சரீரமும் கூந்தலும் இயல்பாகவே மணமுடையன என்றற்கு, “கொங்குதேர் வாழ்க்கையஞ்சிறுதது” பி, காமஞ்செப்பாடகண்டதுமொழிமோ, பதியியல்கெடு இயாட்பின், மயிலியறசெறியெயிற்றநிவைகந்தலின், ஈறியபுமுளவோவறியும்பு வே” எனத்தருமியின்பொருட்டுச் சோமசுந்தரர்க்கடவுர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருப்பாசுரத்தாலுணர்க. (10)

ஆலவாயுடையாரென்றுமங்கயற்கண்ணியென்றுஞ்
சோலைவாழ்குயிலினல்லாரகொல்லியாயகொருங்குசொல்லும்
பாலவாழ்க்குகினிற் பூவைபன முறைஞரவனெறு
தூலவாய்ரசந்தைபட்டி துவன்மறைச சிறுரையொந்த.

(இ-ள்.) சோலைவாழ் குயிலின் ஈல்லார் - சோலையில் வாழும் குயிலினைபோலும் சொற்களையுடைய பெண்கள், ஆலவாய் உடையான் என்றும் அங்கயற்கண்ணி என்றும் பல்முறை சொல்லிய ஆகாது - திருவாலவாயி லெழுந்தருளிய சோமசுந்தரர்க்கடவுள் என்றும் மீதுவாழிபமமை யென்றும் பலகாலம் ஒதுவித்தபடி, ஒருங்குசொல்லும் பால் அவாழ்க்குகினிற் பூவை - ஒருசேர வோதும் பாலை விரும்பிப்பருகும்கினிகளும் நாகணவாய்ப் புட்களும், பல்முறை குரவன் ஒது தூல் அவாய் சந்தைகூட்டி துவல் மறை சிறுரை ஒத்த - பலதரமும் ஆசிரியனாகும் வேதத்தை விரும்பிச் சந்தைகூட்டிக்கூடும் பிராமணப்பிள்ளைகளை பொத்தன.

சந்தை கூட்டலாவது-ஆசிரியன் சொன்ன வேதவாக்கியங்களை ஒரு சேரச் சொல்லுதல்.

அந்நகரில் வாழும் பித்தையர் தித்தோழிலினராயினும் சிவநெசமுடையார் என்றற்கு ஆலவாயுடையாரென்றும் அங்கயற்கண்ணி என்றும் சொல்லிவாங்கு என்றார். பரந்தையரை வேதம் ஒதுவிக்கும் ஆசிரியராகவும், அம்மையப்பர் திருநாமங்களே வேதங்களாகவும் அவற்றைப்பயின்றோதும் கினிகளும் பூவைகளும் ஆசிரியன் சொன்னபடி வேதத்தைச்சொல்லும் பிராமணச்சிறிவர்களாகவும்கூட்டிக்கொள்க-

சொல்லிய உகரவிததி தொகுத்தல். உவமையும் பொருளும் ஒத்தமை யுண்மையால் உவமைக்குக் கூறிய பன்முறை என்னும் அடையை பொருளுக்குப் கொள்க.

(இச)

ஒளவியமதர்வேற்கண்ணூரந்தளிர்விரனடாத்துந்
திவ்வியநரம்புஞ்செவ்வாய்த்தித்திக்குமெழாலும்மயிற்
கௌவியநீரவரங்காடையர்செவிககாலோடி
வெவ்வியகாடப்பைங்குழ்வினோதரவளர்க்குமன்றே.

(இ-ள்.) ஒளவியம் மதர் வேல் கண்ணூர் - பொருமைக் குணத்தை யுடைய மதர்ந்த வேல்போலும் கண்களையுடைய பரததையர், அம் தளிர் விரல் நடாத்தும் திவ்விய நரம்பும் செவ்வாய் தித்திக்கும் எழாலும்-அழகிய தளிர்போன்ற மெல்லிய விரலால் ஆராய்ந்து வாசிக்குந் தெய்வத்தன்மையை யுடைய வீணை நரம்பின் ஒசையும் செவ்வந்த வாயினின்று வெளிப்பட்டிடுந். காதுக்கின்பற்ற செய்யும் கண்டத்தின் ஒசையும், தமயில் கௌவிய நீரவரங்கி - தம்முள் ஒன்றுபட்ட தன்மையையுடையன வாகி, காளையர் செவி நால் ஓடி. வெவ்விய காமம் பைங்குழ் வினோதர வளர்க்கும்- இளைஞருடைய காதலிய காலின் வயிற்சென்று (அவர்களுள்ளமரங்கிய வினாநிலத்தில் அங்குரித்.) கொடிய காமமாகிய பரிபலர்க்கார் வினைய வளர்க்காரிற்கும்.

* திவ்விய-திவ்-சொர்க்கத்தில், ய-பிறப்பது அதனுற்றெய்வத்தன்மை யெனப் பொருள் கொள்ளப்பட்டது. செவிக்காலோடிக்காமப்பங்குழ் வினோதரவளர்க்கும் என்பதற்கேற்ப நீர எனக்குறிப்பித்தாரர். வெவ்விய காமமென்பது தீயினுள் கொடிய காமமெனக்கொள்க.

“எனருமொழாதுயருநெழுசெந்திசுந், நீருட்ருளித்துமுயலாகும்-நீருட்
ருளிப்பிதுங்காமஞ்சுகமருனே, யொளிப்பிதுங்காமஞ்சுகம்”
என்ப, அனுணர்க.

யிரல நடாது மெனப்பங்குழ் சேவகரிநூரமணி-கார்த்தருவதத்தையாரிலம்பகம் “உண்ணல்யாழ்நரமசப யாயந்த மணிவிரல் நவழந்தவாறும்” என்பதற்குவி ரலால் நரமசபபாராயந்து வாசித்த படியுமென நச்சினர்க்கினிய ரெழுதிய உரை யாலாகி.

யா.நினை யாபுகள் இணை கிணைபகைநீட்டி என நான்குவகையினையுடையன வாசலால் நாம பாசுதற்கெங்குத இசை பொருகதுதற்குரிய குறிநிலை முன்னராய வேண்டிதலின் வாயாநதென்றும், நிலப்பதிக்காரம் மென்றகானை “இணை கிணை பகைநீட்டென் நிசானகின், இசைபுணர் குறிநிலையெய்த நோக்கி” என்பதனுணர்க. குரல், அத்தம, கைக்கிணை, உடை, இளி, விளரி, நாரம், இவ்வெழிநகசுகளும் வீணை நரம்புகளாதலாலும் இவற்றிற் சூழ்ந்தவாதகள் முறையே விசுவாயித்திரன், சமதக்கினி, சந்திரன், சூரியன், சௌதமன், சரசிபன், சசன் ஆதலால் திவ்வியநரம்பென்றார். “வல்லியப்பகையத பணிவிதுபடைத்த, தெய்வஞ்சான்றிஞ்சுவைநல்யாழ்” என்பதற்குநத்தையில் வருதல்கண்க. இதனை யிரிககிற்பெருகும். எழாலென்றதனைத் தோனி. “இசைப்பறிப்புள்ளின் எழாஅல்பொலர், செவிப்புலனாவு தொலியெழுத்தாகும்” என்னுஞ் சூத்திரர்தா லுணர்க. வர்வநடாத்தும் திவ்வியநரம்புஞ் செவ்வாய்த தித்திக்கு மெழாலும் தம்மிறகௌவிய நீரவரங்கி யென்பதற்கு-சேவகசிந்தாமணி - ஷே இலம்பகம்.

“வீழ்மணிவண்டுபாய்ந்த மிதித்திடக்கிடந்தமாலிச்

சூழ்மணிக்கோட்டுவீணைச் சுகிர்புரிநரம்பும்நம்பி

சூழ்மணியிடறமொன்றூய் பணிசெய்தவாறநோக்கி” எனவருதலானுணர்க.

கட்புலனாகியைந்துமுவப்புறக்கனிந்தகாயம்
விட்புலத்தவரோன்றிவிடுபெற்றவரும்வீழ்ந்து
பெட்பமுற்றமுதுங்கைப்பப்பெருங்குலக்கற்பினர்போ
னட்பிடைப்படுத்திவிற்குநல்லவரிருக்கையீதால்.

(இ-ள்.) கட்புலன் ஆதி ஐந்தும் உவப்பு உற - நேத்திரோந்திரியமுதலிய பஞ்
சேந்திரியங்களும் கனிகூர,கனிந்த காமம் விட்புலத்தவரோ அன்றி வீடு பெற்றவரும்
வீழ்ந்து பெட்பு உற்று அமுதும் கைப்ப-இன்பம் பழுத்த காமதூதர்ச்சியை விண்ணு
லகிலுள்ள தேவர்களோயல்லாமல் இருவகைப்பற்றும் கழன்ற சேவன்முத்தரும் விரு
ம்பி மயல்கூர்ந்து தத்தமக்குரிய அமுதையும் வெறுப்ப, பெருங் குலம் கற்பினர்
போல் நட்பிடை படுத்தி விற்கும் நல்லவர் இருக்கை ஈது - மேம்பட்ட குலத்திற்
றோன்றிய கற்புடைமகவீர்போலத் தமது நட்பில் அகப்படுத்தி விடைப்படுத்தும் பர
த்தையர்வீதி இத்தன்மையது.

அமுத-தேவருணவு, மோட்சம். ஆசலால் விண்ணுலகத்தவர் அமுத கைப்ப
எனவும், சேவன்முத்தர்கள் மோட்சங் கைப்ப எனவும் பொருள்சொல்க. ஆவணப்
பண்பு என முன்னர்க்குறினமையால் ஈதென்பதற்குப் பண்புகுறித்த சுட்டடியாகப்
பிறந்த குறிப்பு வினைமுற்றாகப் பொருள்கூறலும். மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவி
என்னும் இந்திரியங்கள் கனிகூருதல் "கண்டிகேட்டுண்டியிர்த்துற்றறியும் ஐம்புலனா,
மொண்டொடியின்கண்ணையுள்" என்பதனாலுணர்ந. காமம் அனுபவிப்பதாதலால்
காமதூதர்ச்சி என்றும். காமமென்பதனியுதில் தொக்குறின்ற இரண்டனுருபு வினை
முதற்பயனிலைகொண்ட விற்குமென்னும் பெயரச்சத்தின் முதனிலைகொண்டது.
பெட்பம் அம்புரிப்பொருள் விருதி. இருவகைப்பற்று-அகப்பற்று, புறப்பற்று. அக
ப்பற்று யானென்பது,புறப்பற்றுஎனதென்பது. வீடு விடுதலெனவும் பொருள்மேல்
நின்றமுதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயர். இப்பற்றுக்களைவிட்டோர் விரும்புதலின்மை
யால் உம்மை யெதிர்ப்பதைப் பொருட்டு. விரும்பாத சேவன்முத்தர்கள் விரும்பி
மோட்சத்தை வெறுக்கஎனக் காமத்தைப் புகழ்தல் மிகுதி நவிறசியணி. இதனை வட
னாலார் அடியுத்தியணி என்பர்.

பெருங்குலக்கற்பினர்போல் நட்பிடைப்படுத்தி பென்பது உபசரித்தல் முத
லிய செய்கைகளால் பிறர் பொருளைக் கவர்தற்கு வஞ்சிப்ப தாதுலால் இது யுத்தி
யணி. (ருக.)

வேளாளர்வீதி.

வழுக்கறுவாய்மைமாண்புங்கங்கைதன்மரபின்வந்த
விழுக்குடிப்பிறப்புமாவோவியவினைகேட்டாற்று
மொழுக்கமுமைசசாய்வேந்தர்க்குறுதிருமுவினையுங்குன்று
விழுக்கறுமேழிச்செல்வர்வளமறுகியம்பலுற்றும்.

(இ-ள்.) வழுக்கு அது வாய்மை மாண்பும் - சூற்றமற்ற வாய்மைச் சொல்
லின் மாட்சிமையும், கங்கைதன் மரபின் வந்த விழுக்குடிப்பிறப்பும் - கங்கைகுலத்
தில் வந்த மேன்மைதங்கிய குடிப்பிறப்பும், மூவர் எவிய வினைகேட்டு ஆற்றும் ஒழு
க்கமும் - அந்தணர் முதலிய மூவகைவருணத்தோரும் எவிய தொழில்களைக் கேட்டு
முட்டின்று முடிக்கும் நல்லொழுக்கமும், வேந்தர்க்கு அமைச்ச ஆய் உறுதி சூழ்
வினையும் குன்றாத-அரசருக்கு மந்திரித்தொழின்மையுடனும் பயன்தருஞ்செயல்களை
ஆராய்ந்து முடிக்கும் செய்கைகளும்குறையாத, இழுக்கு அது மேழிச் செல்வர் வள

ம் மறுகு இயம்பல் உற்றும்-தவறற்ற மேழியால் வரும் பெருஞ்செல்வந்தையுடைய
கேளாளருடைய வீதியின் பெருமையைச் சொல்லுவாம்.

மூவர் துவார் - அந்தணர், அரசர், வசியர். ஏவிய வினை-இன்னது வேண்டுமெனல். எவ்வழிநுக்கும் கண்மையக்கும் இன்சொல்லு ஸ்ரூடையரா யிருத்தலின் வழுக்கது வாய்மை மாண்பும் எனவும், இக் குலத்தோற்றம் கங்கையால் வருதலால் கங்கைதன்மரபின்வந்த எனவும், ஈகைமுதலிய நல்லொழுக்கங்கள் தொன்மதொட்டு வருதலின் விழுக்குடியெனவும், அந்தணர்முதலிய மூவகைவருணத்தோனாயும் தமது தோற்றத்திற்கு ஏற்பத் தமது உழவால் நிலைபெற்றதாக்கி நிறுத்ததலின் மூவகேவிய வினைகேட்டாந்து மொழுக்கமும் எனவும். அந்தணருக்கு அரசியனும் உடையதென்பதுபற்றி வேந்தர்க்கு கணைச்சாய் எனவும், அவர்கள் குடைநிழல் உயிர்கள்மாட்டி நிலைபொச்செய்தல் இவர்கள்செய்கையாதலின் உறுதிஞர் வினைபெனவும், ஒருநாலததுபு குறைபாடின்கையின் இழுக்கதும் எனவும், இவைகளைல்லாம் இடையீடுகளி நிகழ்தல் மேழிக்குக்கீழ்மைப்பொருளாய நிறுவினை, “மடல்பெரியதாமை” என்றும்போல மாண்பு, குடிப்பிறப்பு, ஐழக்கர், வினை துன்றுமேறி எனவும், இரானல் பெருஞ்செல்வம் உடையராதலின் மேழிச்செல்வா எனவும் கூறினார். “வாய்மையென்பபெவியியானெனின்” என்றிருக்குறையானும், “பரப்புரிக்காவிலிப்பாவைதன்புல்லவர்” என்ற சிலப்பதிகாரம் பாடுகாக்காரகையாலும், “நகைசாக்கையினசொல் இகழாமைநானாகும், வகையென்பவாய்மைச்சுடிக்கு” என்பாறானும்.

“முருகுயிரத்தலாந்த மலர்வன்றாறுது முகமுதலுறுப்பினிததாங்கிச்
சுரணமென்றுநாடி முதுறுப்பினிநீருளதிசு சாறதுமம்முகமுதலுறுப்பின்
வருமொருமுவாதகனைபுறவின வண்மையால்திசெபெறததாங்கி
பரியமேயோணமம் பூண்டபோதமககே யுடையவரிடம்பலவவண.”
என்ற காலப்பிரபுராணசாரலும், “பூர்ப்போர் ஹதமும் புரப்போர்கொற்றமும், உழ
விவடவினைப்போர்” என்ற விலபபதிகாரம் - ஹே காதையாலும், தொ-பொருளதி
காரம-மரபிபம், “ஆத்தனாள் காகவகாவின்னே” என்றசூத்திரததாலும், “பல
குடைசீறுவதற்குடை மாராண்பர், அலகுடைசீறுவவர்” என்றதிருக்குறளாலு
ம், “மேழிச்செய்யம கோடுபுடை” என்ற ஓனா-யாயர் திருவாக்காலும், தொ-
பொருளதிகாரம்-ஹே “கோணமாந்தாக்குகுடைவல்ல, தில்லெனமேழிபிற
வகதிகுச்சி” என்ற சூத்திரததாலுமுணர்க. (ஞச)

வாரமும், எழுசுடல் அடைக்கும் ஓசை - ஏழுசுமுத்திரங்களின் ஓசைகளும் கீழ்ப்படச் செய்யும் ஆரவாரங்களாம்.

முன்னறிந்த உண்மையால் குறித்துவரும் விருந்தினராதலால் வரு விருந்து எனவும், வந்தவிருந்தினர் முகம்வாடிக்கொளல் செய்மைக்கண்ணே இன்முகங்காட்ட வேண்டிதலால் எதிர்கொண்டு எனவும், அதுகண்டு வந்தவழி உபசரித்து இன்சொற் கூறவேண்டுதலால் ஏற்று நயனுரை வழங்குமனவும், அதுபற்றி அவர்கள் உடன்பட்டவழி நன்றிசெய்யவேண்டுதலால் அருகிருந்து அடிசில் ஊட்டி எனவும், அவர் உண்ணுங்கால் தமக்குவேண்டிவனவற்றை பொலிக்காமாகூற இடைக்கிடையே உபசாரவார்த்தைசொல்லவேண்டுதலால் முகமனன்கறையுமோசை எனவும், உண்டபின் தமிழ் ஆராய்தலும் புலவர் வேண்டிவனவற்றைக்கொடுத்தலும் இன்றியமையாத தொழில்களாதலால் உரைபெறு தமிழ்பாராட்டு மோசைகேட்டுவைகளள்ள விருதிதியளிக்கும் ஓசை எனவும் கூறினார். (௧௫)

அருந்தினரருந்திசெல்லவருந்துகின்றருமாங்கேயிருந்தினிதருந்தாநிற்கவின்னமுதட்டுபயின், நாமவிருந்தினர்வாவுநோக்கிவித்தெலாமவயலிலவர்கிவருந்திவிண்ணோகருமோரோருமவர்போலவாடிநம்பார்.

(இ-ள்.) அருந்தினர் அருந்திச்செல்ல - உண்டவிருந்தினர் “ உண்டுசெல்ல, அருந்துகின்றரும ஆங்கு இனிது இருந்து அருந்தாநிக - உண்ணு” என்ற விருந்தினரும் முன்னுண்டவிருந்தினர்போல மகிழ்சியோடு இருந்து உண்ணுநிற்க, பின்னும் இன் அமுது அட்டி விருந்தினர் வாவுநோக்கி-பின்னும் இனியசோறறைச்சமைத்து இனிவரும் விருந்தினரோடு (தாம் இருந்துண்ண) அவர்கள் வாசவநோக்கி, வித்து எல்லாம் வயலில் வீசி வருந்தி விண்ணோக்கும் ஓர் ஏர் உழவாப்பால் வாடிநிற்பார்- (தம்பிட்டுத்தள்ள) விதைகளையெல்லாம் வயலில்விதைத்து மழையைப்பார்த்து வாடிநிற்கும் ஒரேர் உழவரைப்போல முகம்புலர்ந்து எதிரோக்கிநிற்பார்கள்.

ஓரோரையுடைய ஏழுவர் தமது விளைநிலத்திற்குப் பலகாலும் செல்லுதலும் உழுதல்முதலிய தொழில்களைத்தாமே மேற்கொண்டு நடத்தலும் உடைமையால் உழவர்போலெனவும், விருந்தோம்புவார் இலக்கணம் இவ்வயாசலால் அருந்திச்செல்ல அருந்தாநிற்கநோக்கி வாடிநிற்பார் எனவருகிறார். “ செல்விருந்தோம்பிவருவிருந்துபார்த்திருப்பான் ” என்றிருக்குறளால் உணர்க. உவமையும் பொருளும் ஒற்றுமையுண்மையால் பொருளின்தொழில் உவமைக்கேற்றி வாடிநிற்கும் என்றும். (௧௬)

வானமுந்திசையும்பொங்கும்புகழ்மையும்வானம்பேணுஞானமும்பொறையுங் குன்றநிறியுழுககப்பாடுந் தானமுங்கொடையும்ன்பும்வரிசையுந்தகைசானன்பு மானமுந்தவருசெய்தீன்றமகவுபோல்வளர்க்கவல்லார்.

(இ-ள்.) வானமும் திசையும் பொங்கும் புகழ்மையும் - விண்ணுலகத்திலும் எட்டுத்திக்குலும் பரந்துவிளங்கும் கீர்த்தியையும், வானம் பேணும் ஞானமும்-விண்ணுலகத்தாரும் விரும்பும் மெய்யறிவையும், பொறையும் குன்ற நன்றியும் ஊக்கப்பாடும் தானமும் கொடையும் அன்பும் வரிசையும் தகைசால் நனையும் மாணமும்-பொறுமையையும் குறைபடாத நன்றியையும் மனவுறுதிப்பாட்டையும் தானத்தையும் ஈகையையும் அன்பினையும் ஒழுக்கத்தையும் பெருமைநிறைந்த நட்பையும் மானத்தையும், தவம் செய்து ஈன்ற மகவுபோல் வளர்க்கவல்லார் - தவஞ்செய்து பெற்ற பின்னையைப்போல உளர்க்கவல்லவர்களாம்.

புகழ்மையாவது-பின்வருவனவற்றால்வரும் சீர்த்தி. ஞானமாவன - பிறப்பு வீடுகளையும் அவற்றின்காணங்களையும் ஐயந்திரிபற உணரும் மெய்யுணர்ச்சி. பொறை-இதனால் பிறந்தமக்குத் தீமைசெய்தவற்றைத் தாழும் அவர்மாட்டுச்செய்யாத பொறுத்தல். ஈழநி-அஃது உண்டாயவழி உண்டாகும் செய்கின்றிறவாகை. ஊக்கப்பாடு-அதனால் எடுத்தகாரியத்தில் மனஞ்சோராதிற்தல். தானம்-இவை உளவாயவழி நிலையாகமகருதி அசுதனர் முதலியோர்க்குக் கொடுக்குந்தானம். கொடை-வறியார்க்குக்கொடுத்தல். அன்பு-புதல்வர்முதலிய சுற்றத்தார் இடத்தம் பிறவுயிர் க்ளிடத்தம் அருளிப்பிறத்தல். வரிசை-தத்தமகருயி நிலையினின்றும் தவறுதிருத்தல். நாகசால் நண்பு இவற்றிற்குக் குறையவராத இவற்றைப் பாதுகாத்தற்பொருட்டுப் பெரிபாணைத் துணைக்கோடல். மானம் இவற்றால் எக்காநூர் தத்தமக்குரிய நிலையினின்றுத்தவறுமையும், ஈழநால் தவறுவதாய்வி உயர்வீடுதலுமாம். இவை தமக்கே ஒருசேர உடைமையும் குறையுதிவரின உயர்வியத்தலும் உடைமையால் தவறு செய்கின்ற மகவுபேரல் வளரக்கவல்லார எனக்கூறினார். இது பின் பின்னாக வருவனவற்றிற்கு முன்முன்னாக வருவனவற்றைக் காரியமாகளக்கூறி இருந்தலின் காரணமாவையணி.

வருவிருத்தினர் என்னஞ்செய்யும் முதல் இதகாறுங் கூறியவை வேளாண் மரபுக்கே உரியதன்மைகளாதலால் சாதித்தன்மையனிகளா. (இரு)

வானிகாயிழி.

புலையோர்ப்பண்டங்கொள்வாராயினவென்பொருடம்பக்க விலைவெனிலிவாமாயுள்ளபொருளுறா உதெநிர்மறுத்து மலஸதப்பொருளுண்டென்னில விலைகட்டியறுத்துநேர்ந்துநு சொல்லியுரிபலபயங்கொள்வார்தொன்மரபிருக்கைசொல்லாமா.

(இ-அ.) புலையுட்பண்டம் கொள்வாராயினவென்பொருடம்பக்க பொருளாவதுவோர் (பயனுண்டோவனிய) எனமுதேடவனியம் தம்பக்கல இல எனின் இனமரபு எனப்பொருள் வாதது எதிர்மறுத்தும் - அப்பொருள் தமமிட்டில்லையாயின அந்நாடு இனமாயுள்ள பழத்தா தவவாயும் உண்டெனச்சொல்லி அச்சொல்லால் முனவின்யபயது இலலை எனதும், அல்லது அப்பொருள் உண்டு எனின் விலைகட்டி அறுத்துநேர்தும் - அன்றி அப்பயதே தம்மிடத்து உளநாயின விலையவவவு தீனது வராமறுத்தும் கொடுத்தும், சொல்லினும் இலாபம் கொள்வார் தொன்மரபு இருக்கை சொல்வாரம் - பொருளால் அன்றிச் சொல்லாலும் ஊதியப் கொள்ளும் வணிகருடைய படைப்புத்தொட்டுள்ள மரபுகள் சேவியததைச்சொல்லுகின்றோம்.

இனமாமழ்கா பபரிட்டையெனனா விலை உறது நிறலால் இனமாயுள்ள பொருளுறாதது எதிர்மறுத்து எனவும், விலை இவ்வளவென்று வகையறுத்தக்கூறுதல் அப்பொருள் உளதென்பது தருதிநிறலால் விலைகட்டி யறுத்தும் எனவும், பிறர் பொருளைப் தமது பொருள்பொருதருதிச்செய்தல் நேர்ந்தமனவவும், இவ்வாயு கூறில் சொற்கருங்குறலால் சொல்லினும் இலாபம்கொள்வார் எனவுங்கூறினார். ஒருவன் வினவியது தம்மிடத்து இல்லையானால் அதனை விலையெனச்சொல்லத்தொடங்கில், அவன் வினவியதற்கினமரபு தம்மிடத்துள்ளதனைக்கூறி யச்சொல்லாலதை இல்லையென்றும், உளநாயினிததுணையுண்டெனதும் கூறுவர்புலவர் என்னும் பொருளுள்ளிட்ட நன்னால்-சொல்லதிகாரம் பொறுவியல். “தம்பாலில்லதில்லெனின்இனையுள்ளது கூறிமாந்நிபும் உள்ளது, கூட்டியுறாபாப்பர் சொற்கருங்குறதே” என்னஞ் குத்திரத்தின்பொருளே இச்செய்யுளின்பொருளென்க. பிற்பொரு

னையுந் தம்பொருள் போற்கருதிச் செய்தல் - கொள்வதுமிகையுந் கொடுப்பதருமை யுமாகாமல் ஒப்பநாடிச் செய்தல். “வாணிகஞ்செய்வார்க்குவாணிகம்பேணிப்பிறவுந் தம்போற்செயின்” என்னுந் திருக்குறளானுணர்க.

உம்மையிறந்ததுதழீய எச்சப்பொருட்டு. இதனால் வாணிகர்தின் இலக்கண மும் நடுவுநிலைமையுங் கூறப்பட்டன. (௫௮)

நீலவேதிமேற்பளிங்கினுனிழற்குவர்நிநீ இயின்
காலவாலியவைரவாட்காணிராத்தும்பர்க்
கோலவாணிலாச்சொரிமணிசூயிறிறிவெண்மாட்
மாலைபோல்வகுத்தியற்றினபீடிகைமறுகு.

(இ-ள்.) பீடிகை மறுகு - கடைவீதிகள், நீலம் வேதி மேல் பளிங்கினால் நீ மல் சுவர் நிறுவி - நீலமணியாற்செய்த திண்ணையின்மேற் பளிங்கினால் ஒளியையு டையசுவர்த்தலங்களைநிறுத்தி, மின் கால வாலிய வைரம் வாள் கால்நிராத்த-ஒளி யைவீசு வெள்ளிய வைரத்தாலாடிய பிரகாசத்தையுடைய தூண்டளை வரிசைப்பட நாட்டி, உம்பர் கோலம் வாள் நிரா சொரி மணி சூயிறி - அவற்றின்மேல் அழகிய கிரணத்தைச்சொரியும் முத்துகளைப்பதித்து, மாலைபோல் வெள் மாடம் வகுத்து இ யற்றின - (பலமலரார்தொடுஞ்) மாலைபோல் வெள்ளியமாடங்கள் வரிசைப்பட வ குத்துக்கட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

இயற்றின-படுவிகுதி தொக்குநின்ற செயப்பாட்டு வினையுடைய. (௫௯)

நிரையளிப்பவறுந்திராபடுத்திம்புனல்வேலிக்
கரையளிப்பவுங்ககாரிலாணிராபடுகானத்
தரையளிப்பவறுந்தராகிழிந்துன்னிலிண்டாங்கும்
வரையளிப்பவும்வாங்குவாய்மடுப்பனமாடம்.

(இ-ள்) திராஅளிப்பவும் - அலைகளையுடைய கடல்தரும் பொருள்உனையும், திராபடு தீம்புனல் வேலிக்கரை அளிப்பவும் - அலைகள்பொருந்திய இனிய நீர்நிலங் களாகிய மருதநிலங்கள்தரும் பொருள்களையும், கரையில் ஆன் திராபடு கானத் த ரையளிப்பவும்-அளவில்லாத பசுக்கள்பொருந்திய முல்லைநிலம் தரும்பொருள்களே யும், தரை கிழித்து ஊனறி விண்டாங்கும் வரையளிப்பவும்-தரையைக்கிழித்து வேர் வீழ்த்தி விண்ணுலகைத்தாங்கும் மலைதரும் பொருள்களையும், மாடம் வாங்கி வாய் மடுப்பன - வணிகரது மாடங்கள் வாங்கித் தமதிடத்திங் கிரப்புவன.

இங்குமாடமென்பது - பண் -சாலைகள். கடல்படுதிரவியமாவன-உப்பு, முத் து, பவளம், சங்கு, ஒக்கோலை. மரு நிலம்படு திரவியமாவன-செந்தெல், சிறுபய று, கரும்பு, வாழை, செவ்விளநீர். முல்லைநிலம்படு திரவியமாவன - சேனடை, தேன், அரக்கு, மலிற்சீலி, நாவி. மலைபடு திரவியமாவன-பிளகு, கோட்டம் அகில் தக்கோலம், இலவங்கம். அளிப்ப என வருவன வினையாலனையும்பெயர்கள. திரா கரை தரை பின்னும் வருதலின் சொற்பின் வருநிலையணி. மாடம்-உடையவன் தொழிலை உடைமைமேல் ஏற்றி மாடம் வாங்குவாய் மடுப்பன என்பது குணவணி (௬௦)

கரியகம்புலக்கிடுகின்மேற்கநிர்விடுபவளத்

தெரியல்பெண்ணரிமா ளிகைதெண்ணிலாச்சொரியும்

பரியநித்திலமணிவடமரகதப்பகந்தார்

விரியவிட்டனவிந்நிரவிண்ணிரையனைய.

(இ-ள்.)கரியகம்புலம் கிடுகின்மேல் கதிர்விடுபவளம் தெரியல்-கரியகம்புலத் தைப்பரப்பிய சட்டத்தின்மேல் ஒளியைவீசும்பவளமாலைமையும், பொன் அரி மாவி

கை - பொன்னுலகித்துசெய்த மாலைமையும், தென் நிலை செரியும் பரிய நித்திய மணிவடம் - தென்னியநிலைவகைம் பருத்தமுத்துமாலையையும், பசு மாகதம் தாள்-பசியமாகதமாலையையும், விரிய இட்டன் - ஒளிபரவ நிறாநிறாயாய்ப்பரப்பி இருத்தல், இந்திரவில் நிறா அணைய - (கரியமேகத்திற்குன்றிய) இந்திரதனுக்கையொத்திருந்தன.

கரியம்கம்பலத்தையேகமாகவும் அதனிடத்துப்பரப்பிய பலநிறங்களையுடைய இரத்தினமாலையைப் பலநிறங்களையுடைய இந்திரதனுக்களாகவுக்கூட்டிப்பொருள் கொள்க. உவமையும் பொருளும் ஒற்றுமையுண்மையால் பொருளின்னருணங்களை உவமையாகிய இந்திரவில்லின்மேலேற்றிப் பலநிறங்களையுடைய வென்றும், கரியமேகம் தொக்குறிதலின் பண்புமரணத்தொகை.

(கக)

நாள்களுங்குளிர்த்திங்களுநாயிறுமேனைக்

கோள்களுநாயுளிர்தெனம்பொருட்குடிபுத்தாங்கு

வாள்கிடந்திராப்பகலொளிமயிர் லால்வளிக

ராங்கலம்பகர்பீடிகைநுறக்கநாடனைய.

(இ-ள்.) நாள்களும் குளிர்திங்களுநாயிறும் - நகத்திரங்களும் குளிர்தசந்திரமும், நூரியனும், வீணக்கோள்களும்-அவையொழிந்த மந்தைக்கோள்களும், குளிர்த வளம்பு ஒருவி குடிபுத்தால், தங்கு-குளிர்த்த ஆகாயத்தினின்றும் நீங்கி இங்குக்குடிபுத்தாற்போல, வாள்கிடந்திரா ஒளி பகல் ஒளி மழுக்கலால்-ஒளியை வீசி இரவின் ஒளியையும் பகலின் ஒளியையும் கீழ்ப்படச்செய்தலால், வணிகர் ஆள் கலம் பகர்பீடிகை - வணிகர்கள் யாவரும் பூனும் ஆபரணங்களை விற்குநீகடைவீதிகள், அறக்கநாடு அனைய-விண்ணாகத்தை யொத்திருந்தன.

கடைவீதிகள் பலவகை ஆபரணங்களையு முடைமையால் நாள்களும் கோள்களும் குடிபுத்தாற்போல உள்ள எனவும், அப்பாபரணங்களின் ஒளியால் இரவொளியும் பகலொளியும் புலப்படாமையால் இவ்விரண்டியில்லாத அறக்கநாடனையெனவும், திங்களு நாயிறு மெனதனாலு எனைக்கோள்களும் எனவும் கூறினார். இராப்பகல் ஒளி மழுக்குங் காரணத்தால் பீடிகை அறக்கநாடனைய என்றது ஏது உவமையணி.

(கஉ)

பன்னிறத்தபல்பெருவிலைப்பட்டெலாமவண்ண

வன்னபட்டின்மேம்புகிவிலைப்பருத்தியுமவண்ண

வெந்நிலத்தரும்பொருள்பதினொழுபுலவணிகர

மன்னிருக்கையுமருமபெறல்வண்ணெலாமவண்ண.

(இ-ள்.) பல் நிறத்த பல் பெருவிலைப் பட்டு எலாம் அவண் - பலநிறங்களையுடைய வரம்பிகத்த அதிகவிலையுள்ள பட்டாடைகளின் வகைகள் எல்லாம் அவ்விடத்துள்ளன, அன்ன பட்டின் மேம்படு விலை பருத்தியும் அவண் - அப்பட்டாடைகளுக்கு மேம்பட்ட விலையையுடைய பருத்திறாலாடைகளும் அவ்விடத்துள்ளன, எந்நிலத்த அரும் பொருளும்-எந்நாட்டிலும் கிடைத்தற்கரிய பலபுண்டங்களும், பதின் எழு புல வணிகர் மன்னிருக்கையும் - திரவிடம் ஒழிந்த ஆதினெழுநிலங்களில் உள்ள வணிகர் நிலபெற்றிருக்கும் உறைவிடங்களும், அரும் பெறல் வண் எல்லாரும்-பெறுதற்கரிய எல்லாவளங்களும், அவண்-அவ்விடத்திலுள்ளன.

பலபண்டங்கள் ஐம்பொற்கள் துகர்ச்சிக்குரிய பொருள்கள். அவை - ஏனை நாடுகளில் இன்மையால் எந்நிலத்தரும் பொருளெனவும், பதினெழுநிலங்களிலுள்ள வணிகர் - தத்தம் நிலத்திலுள்ள பொருள்களை வருவித்து விலைப்படுத்தற்கும் இங்குள்ள அரியபொருள்களைத் தத்தம்நிலங்களில் பயன்படுத்தற்கும் என்றுயிருத்தலால்

பதினெழுபுலவணிகர் மன்னிருக்கையும் எனவும், பொன்னகரமுதலிய பலசெல்வ வளங்களும் உளவாதலால் அரும்பெறவுளவனென மெனவுங் கூறினார். திரவிடங் கூட்டிப் பதினெண்ணிலங்கையும் முன்னர் கூறியிருக்கின்றோம் ஆங்குக்காண்க.— பதினெழு நிலங்களிலும் இத்திரவிடநிலமாகிய மதுரை சிறந்ததெனப் போதர லால் இது உதாரவணி. பட்டு-பருத்தி. ஆடையாகிய காரியத்தினீமே னிறறலால், கருவியாகுபெயர்கள். எந்நிலத்தரும்பொருள், அரும்பெறவுளவனெனலாம் இவற்றின் இறுதியில் எண்ணுமைகள் விகாரத்தாற்றெக்கன. (அக)

மரகதத்தினுலம்மிகள் வைரவாளுலக்கை
புரல்கள்வெள்ளியாலடுப்பில்விறகுலைபனிநீ
ரரிசி முத்தமுல்செம்மணியடுகலன்பிறவு
மெரிபொனுவைத்தாடுபவிவாரசிறுமகளிர்.

(இ-ள்.) இவர் சிறு மகளிர் - இவ்வணிகரது சிறுமிபாகள், மரகதத்தினுல் அம்பிகள் - மரகதமணிகளால் அரமிகளும் குழவிகளும், வைரம் வாள உலக்கை உரல்கள் - வைரமணிகளால்செய்த, உலக்கைகளும் உரல்களும், வெள்ளியால் அரிப்பு - வெண் பொன்னுல் அடுப்புகளும், அகில் விறகு - அகற்கட்டையே விற்கும், பனி நீர் உலை - பனிநீரோ உலைநீரும், முத்து அரிசி - முத்த அரிசியும், செம் மணி அழல் - செவந்த மாணிக்கமே நெருப்பும், எரிபொனூல் அடுகலன் பிறவும்- விளங்குஞ் செம்பொன்னுல் சமைக்கும் பாத்திரங்களு மறாள்ளனவும் ஆக, இவை த்து ஆடுப - அமைத்த வியாபகங்கள்.

“ஒருமொழியொழிதன்னின்கொளற்குரித்தே” என்றநம்பால் அம்பிகள் தமக்கினமாயுள்ள குழவிகளைக்கொண்டன. உலக்கை புரல்கள் அடையிலே வந்த உம்மைத்தொகையாதலால் கள்ளி இறுதியில் வந்தது. (அசு)

செயிரிற்றீர்ந்தசெம்பொன்னினுற்றின்னிலைக்கதவம்
வயிரத்தாழுடைத்தவாகடைவாயினுமென்ற
வயிரிற்றீர்ந்தபேரறிஞருமனையாத்தடுசெல்வத்
தியனென்றமெனவளையறுத்தினையாபதையெவனே.

(இ-ள்.) அவர் கடை வாயிலும் - அவ்வணிகரது வீட்டின் கடைவாயிலும், செயிரில் தீர்ந்த செம் பொன்னினுல் தின் நிலை கதவம் - குற்றத்தினின்று நீங்கிய செவந்த பொன்னினுற் செய்த தின்னிய நிலையையுடையாதவு, வயிரம் நூழ் உடை த்து என்றால் - வயிரத்தாற்செய்த தாழக்கோலையுடையது என்று சொல்லப்படுமா னால், அயிரில் தீர்ந்த பேர் அறிஞரும் - ஐயுத்தினினு நீங்கிய பேரறிவினை யுடைய வரும், அனையர் தம் செல்வத்த இயல் இன்று ஆம் என வளையறுத்து இசைப்பது எவன் - அவ்வணிகரது செல்வத்தின் அளவு இவ்வளவினதென வளையறை செய்து சொல்வது எப்படி (முடியாது என்றபடி.)

பொன்னுட்சிறந்த சாம்புந்தத்தாற் செய்யப்பட்டுளதென்பார். செயிரிற் றீர்ந்த செம்பொன்னினு லெனவும், புலப்படாத அரிய பொருள்களையும் அளவுசெய்யும் கூரிய அறிஞனென்பார்-அயிரிற்றீர்ந்த பேரறிஞனையும், கடைவாயிலுள்ள நிலை யுட்கதவும் தாழக்கோலும் பொன்னுலும் வயிரத்தாலும் செய்யப்பட்டுளவாதலால் அவ்வணிகரது புலப்பாடும் பொருள்களும் அவர்களால் வளையறைசெய்தற்கரிய வென்பார் இசைப்பதெவனே எனவும் கூறினார்.

பொன் - ஆடகம், கிளிச்சிறை, சாதநுபம், சாம்புநதம் என நால்வகைப் பும். உம்மை இரண்டனுள் முன்னது இறந்தது தழீஇய உயர்வுசிறப்பு. பின்னது உயர்வுசிறப்பு. இசைப்பது என்பதனினுதினினின்று - சாரியை. (கடு)

எரிக்குறும்பொறியனைசெம்மணிசுடரொறிபொன்
வரிசுகரும்புநெர்மாகதமுத்துவார்வைவர்
தெரிப்பருத்துநீர்சிந்தினசெல்லுநாளொன்றுக்
கரிப்புகையகப்படுவனவாபிரத்திரட்டி.

(இ-ள்.) சிந்தின-(வணிகர்வீதியிற்) சிந்திக்கிடக்கும் பொருள்கள், எரி குறும்
பொறி அனைய செம்மணி - சிறிய தீப்பொறியை யொத்த மாணிக்கங்களும், சுடர்
எறி பொன் - ஒளியைவிசும் பொற்கட்டிகளும், வரி சுரும்பு நெர் முகதம்-வரிகளை
புடைய வண்டுபோன்ற மரகதங்களும், முத்து வார் வைரம் தெரிப்பு அரும்
துளிர் - முத்துகளும் ஒள்ளிய வைரங்களும் விலையளத்தற்கரிய பலனங்களுமாம், அ
ரிப்பர் செல்லும் நாள் ஒன்றுக்கு கை அகப்படுவன ஆவிர்த்து இரட்டி - அரிப்பான
ர்கள் (அகருவியால்) அரிக்கச்செல்லும் நாளுள்ள ஒவ்வொருநாளுக்கும் அவர்கள்
கையில் அகப்படும் பொருள்கள் ஒவ்வொருவகையிலும் இரண்டாபிரத்களாம்.

குறுமை-சிறுமை; சிந்தின-அகப்படுவன வினையாலினையும்பெயர்கள். (சுடி)

பாயதொன்மரபறவைபோற்பயன்கொள்வான்படுதினெண்
டேயமாந்தருங்நிளந்தசொற்றிரட்சிதான் றாய
மாயாகாரியவொலியன் றிவான்முதற்கருவி
னாகாரியவோசையெயாய்க்கிடந்தன்றே.

(இ-ள்) பாய தொன்மர பறவை போல் - (கிளைமுதலியவற்றால்) பரந்த
ஆலமரத்தி லுள்ள பழங்களைக் கொள்ள வந்து கூடிய பறவைகளைப்போல, பாயன்
கொள்வான் படுதினெண் டேய மாந்தரும - (கடைவீதியிலுள்ள) பயனைக் கொள்ளக்
கூடிய திரவிடர் உள்ளிட்ட படுதினெண்ணிலந்தமனிதர்களும், கிளரத செல்ல திர
ட்டிதான்-தம்முள்) பேசுகின்ற சொல்லோசைகளின் கூட்டமானது, றாய மாயை
காரிய ஒலி யனறி-சத்தமாயையின் காரிய ஒலிபோல் அல்லாமல், வான் முதல்க
ருவின் ஆய காரிய ஓசையே ஆய கிடந்தனது - ஆகாயமுதலிய பஞ்சபூத கா
னங்களால் உண்டாகிய காரிய வோசையேயாகி யிருந்தது.

சுத்தமாயாகாரியவொலி அக்கரங்களின் வடிவாம்பொருள்பயப்பது, கடை
வீதியிலெழுந்த படுதினெண்ணிலந்துச் சொல்லோசை புறத்திற் கேட்போருக்குப்
பொருள்பயத்தலின்மையால் மாயை காரிய வொலியன்றி எனவும், ஆகாயம் சத்த
வடிவாயிருத்தலும் வாய் விருவிற்றெனவும், தேயு சுடச்சென்னும், அப்பு சலசென்ன
லும், பிரிதிவு கின்னெனலும் ஆகிய வோசை பொருள்பயக்கும் அக்கரவடிவன்மை
யால் வான்முதற் கருவினாய் காரியவோசையெயாய்க்கிடந்தன்று எனவும் கூறினார்.

ஓசையினிதுதியில் தேற்றேகாரர் தந்தமையால் போலவென்றும் உவமையு
ருபுவருவித்தாம். மாயை காரியவொலி என்பதை “மொழிக்கிழிந்தனமா நாடகாரிய
வொலி, எழுத்ததமுதல்சுந் பெனவிறுவகைத்தே” என்னும் இலக்கணவிளக்கச் சூ
த்திரத்தாலுணர்க.

(சுடி)

ஒழிவில்வேறுபல்பொருளுமேழுலோகமும்பிறவும்
வழுவில்வேறுபல்கலைஞமாபுளிவருததுத்
தழுவிவேண்டினர்தாங்கொளத்தக்கவாபகரா
வழிவிளாமறைபேர்ன்றனவாவணவீதி.

(இ-ள்.) ஆவணவீதி - வணிகர் கடைவீதி, ஒழிவு இல் வேறு பல் பொருளும் - நீக்குதலில்லாத வெவ்வேறுவகைப்பட்ட பலபண்டங்களையும், ஏழ் உலோகமும் - பொன் வெள்ளி முதலிய ஏழுவகை யுலோகங்களையும், பிறவும் - பித்தளை முதலியவற்றையும், வழுவு இல் வேறு பல் கலையும் - குற்றமில்லாத வெவ்வேறுவகைப்பட்ட பலவாடைகளையும், மரபு உளி வகுத்து - வரிசையாற்பாரப்பி, தழுவி வேண்டினர் தாம் கொள்ள - விரும்பிவந்து வாங்குவோர்வாங்க, தக்க ஆறு பகரா-தக்கபடி விலைகூறுதலால், ஒழிவு இல் வேறு பல் பொருளும்-ஒழிதலில்லாத அறமுதலாக வேறுபட்ட பல வறுதிப்பொருள்களையும், ஏழ் உலோகமும் - ஏழுலகங்களினியல்புகளையும், பிறவும் - எனையண்டங்களினியல்புகளையும், வழுவு இல் வேறுபல் கலையும் மரபு உளி வகுத்து - குற்றமில்லாத வெவ்வேறுவகைப்பட்ட அறுபத்து நான்குகலையு முறையால் வகுத்து, தழுவி வேண்டினர் தாம் கொள்ள-(தண்ணீர்) விரும்பிவந்தடைந்தவர்கள் கைக்கொள்ள, தக்க ஆறு பகரா (அவரவர்கள் அறிவிற் குத் தக்கபடி பொருள்களைப் புலப்படுத்தி) அழிவு இலாத மறை போன்றன-என்றும் நிலைபெற்ற வேதத்தை ஒத்திருந்தன.

அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் நான்கும் மக்களுயிர்க்கு உறுதியாகும் பொருள்களாதலால் பொருள் என்றதற்கு உறுதிப்பொருள்கள் என்றும். உளி மூன்றும் வேற்றுமை யுருபு. இது அவிரோதச் செம்மொழிச் சிலேடையணி. (௬௮)

திக்கெலாம்புகழ் மதுநாயை சிவபுரமாக்கி
முக்கணையகனரசு செய்முறையினுக்கேற்பத்
தக்கதோழனோட ளைகைமாநகருறையக்க
மொக்குமநகர்வாணிகருறையுள் சூழ்நியமம்.

(இ-ள்.) முக்கண் நாயகன் - திருநெத்திரங்களை யுடைய சிவபெருமான், திக்கு எல்லாம் புகழ் மதுநாயை சிவபுரம் ஆக்கி-எட்டித்திக்குகளும் புகழாநின்ற மதுநாயைச் சிவபுரமாகச்செய்து, அரசு செய் முறையிற்றுக்கு ஏற்ப - அரசியல் செய்த முறைமைக்குப் பொருந்த, தக்க தோழனோடு அளகை மாநகர் உறைதயக்கம் - அவ் விறைவனுக்குத் தகுதியான குபேரனாகிய தோழனோடு அளகைமாநகரம் அம்மதுனாயின் அருகில் வந்திருக்குந் தோற்றத்தை, அந்நகர் வாணிகர் உறையுள் சூழ்நியமம் ஒக்கும் - அம்மதுநா நகரில் வணிகருறைவிடத்தைச் சூழ்ந்த கடைவீதிகள் ஒத்துத் தோன்றும்.

சிவபெருமான் சவுந்தரபாண்டியனும் அரசியல்செய்தகாலத்து அம்மதுநா சிவபுரமெனப் பேர்பெற்றதென்பார். மதுநாயைச் சிவபுரமாக்கி எனவும், தான் வந்து அரசியல் செய்தகாலத்துத் தனதுதோழனோடு அவனது நகரமும் வந்திருந்த தென்பார். அந்நகர் வாணிகருறையுள் சூழ்நியமம் அளகைமாநகருறையக்கமொக்குமெனவுங் கூறினார். சிவபுரத்திற்கும் அளகைநகருக்குஞ் சம்பந்தத்தைக் கூறுதலால் தகுதியணி.

மன்னவர்விதி.

ஒற்றையாழியா னுலகிருளொதுக்குமாபோலச்
செற்றநேயியாற்களியிருடன்றுகோலோச்சி
மூற்றடம்புவவளியினுன்மாறடுசீற்றக்
கொற்றமன்னவர் விழுக்குடக்கோமறுஞ்ஞாப்பாம்

(இ-ள்.) ஒற்றை ஆழியான் உலகு இருள் ஒழிக்கும் ஆதபோல - ஒருருள் பூண்ட தேவையுடைய சூரியன் உலகிலுள்ள புறவிருகையோட்டும்போல, செற்றம்சேரியால் கவி இருள் தின்ற கோல் ஒச்சி - (தீயோரிடத்துக்) கோபத்தை யுடைய ஆக்கினுச்சூரக் கிணல் (தமது குடைநிலின் கீழ் வாழும் குடிகளிடத்தான்) அன்பமாகிய இருளை யொழித்து (மதுநலின்படி) முறைநடாத்தி, மல் தடம் புயவலியினால் மாறு அந் தீற்றம் கொற்றம் - மற்போர்புரியும் பெரிய தோள்வலிமையினால் பகைவரைக் கொல்லுங்கோபத்தையும் வெற்றியையுமுடைய, மன்னவர்வழிக் குடி கோமதுகு உரைப்பாம் - அரசர்களுடைய மேம்பட்ட குடியிலுள்ளோர் வளிக்கும் இராஜவீதியின் தன்மையைச் சொல்லுகிறோம்.

கோல் தன்போலச் செவ்விறாந்தும் முறைமே னிற்றலால் உலமையாகு பெயர். தம்மாலும் தமது பரிசனத்தாலும் கள்வராலும் பிறவுயிர்களாலும் குடிசைக்கு வறக் துன்பத்தை அரசர்கள் ஒழிக்கவேண்டிதலால், செற்றசேரியால் கவியிருடின்று எனவும், அத்தன்பங்களினும் பெருந்தையும் விளைப்பவர் பகைவராதலால் மாதிரித்திறமெனவுங் கூறினார். பெரியபுராணத்தில்.

“மாநிலங்காவலனாவான் மன்னுயிராகர்க்குக்காலைத் தானாநுகந்தியுடைய தன்னுற்றனபரிசனத்தால் னானமிகுபுகைத்திறத்தாரகன்வராலுயிர்தம்மால் ஆபாயமற்றது நிறத்தறங்காப்பானல்லனோ.” எனவருதல்காண்க. (எ)

தரங்கவேல்கடம்மையேதாளுறப்படுணித்துத தூங்குமாவெனத்தொகுத்தமநுபாபலவருவி நிரங்குமோரறிவுயிர்வரையாவையும்பெயர்த்து மரங்கொல்லாநேபோற்றிணித்தகூடம்பலமன்னோ.

(இ-ள்.) தங்கும வேலைகள் தன்மையே தான் உற பிணித்து தூங்கும் மா என தொகுத்த மந்துரோல - அலைகளையுடைய வேறுசமுத்திரங்களையும் கால்களிற் பொருந்தக் கட்டிக் குதிரைகள்போலக் கூட்டங் கூட்டமாகத் தொகுத்திருக்கிற இலாயக்கள் பலவுள்ளன, அருவி இரங்கும ஓர் அறிவுயிர் வரையாவையும் பெயர்த்து மரம் கொல் யானேபோல பிணிபுக்கூடம் பல - அருவிகள் ஒலிக்கும் ஓரறிவுயிர்களாகிய மலைகள் எவற்றையும் அடியோடு பேர்த்துக் கட்டுத்திறைய முறிக்கும் யானேபோலக் கட்டிய யானைக்கூடங்கள் பல உள்ளன.

அலைகளைக் குதிரைகளாகவும் குதிரையின்பரப்பைக் கடல்களாகவும் உருவ கஞ்செய்து குதிரைகளைப்போல எனவும், மதத்தை யருவியாகவும், மலைகளை யானைகளாகவும் உருவகஞ்செய்து யானைபோலெனவுங் கூறுதல் உவமஉருவகவணி, வேலைகளென்றமைபால ஏறுசமுத்திரங்களும் வெவ்வேறு நிறம்பெற்ற நிருத்தல்போல வெவ்வேறு நிறம்பெற்ற குதிரைகள் எனக்கொள்க. (எ)

மழுக்கள்வச்சிகங்கார் குடும்வாளி முக்குழை கழுக்கள்சக்கரமுடம்பிடிசுப்பணநாஞ்சி லெழுக்கணுந்தகம்பலகைதண்டிவைமுதல்படையின் குழுக்களோடிகல்விந்தைவாழ்கூடமுடம்பலுவால்.

(இ-ள்.) மழுக்கள் வச்சிரம் கார்முடம் வாளி - மழுவாயுதங்களும் வச்சிராயுதங்களும் விவ்வுகளும் பாணிகளும், முக்குடியி கழுக்கள் சக்கரம் உடம்பிடி கழு

பணம் நாஞ்சில் - மூன்று தலைகையுடைய ரூலாயுதங்களும் சக்கரங்களும் வேல்களும் கைவேல்களும் கலப்பைகளும், எழுக்கள் நாந்தகம் பலகை தண்டு - உலாதிகளும் வாளாயுதங்களும் கேடகங்களும் தண்டாயுதங்களும்மாய, இவை முதல் பண்டையின் குழுக்களோடு இதல் விந்தை வாழ் கூடமும் பல - இவை முதலிய ஆயுதக்கூட்டங்களோடு போர்செய்யுந் துர்க்கை வாரும் ஆயுதசாலைகளும் (அரசர்வீதி களிற்) பலவுள்ளன.

இவை போர்செய்தற்குரிய கருவிகளாதலால் இதல் எனவும், துர்க்கையின் தானம் ஆயுதசாலைகளாதலால் விந்தைவாழ் கூடமெனவுங் கூறினார். (எஉ)

தொனையகல்லைமாலெனக்கொண்டுசுழற்றியுஞ்செந்து
ளளையுமயானைபோற்பாய்ந்துமல்லாற்றியுமார்தல்
விளையவாளொடுகேடகம்விசியும்வென்றி
யிலையராடமார்பயில்வல வெண்ணிலாககூடம்.

(இ-ள்.) தொனைய கல்லை - தொனையையுடைய கல்லை, மால் என கொண்டு- திருமால் கோவர்த்தனமிருளிய கையிலேந்தியதுபோலக் கையிலேந்தி, சுழற்றியும்- அதனைச் சக்கரஞ் சுழற்றுவதுபோலச் சுழற்றியும், செந்துள் அளையும் யானைபோல் பாய்ந்து மல் ஆற்றியும் - செந்துளிற்புரணடு கலந்த யானைகளைப்போலச் செந்நிலத்திற் பாய்ந்து மப்போர்செய்தம, ஆறறல்விளைய வாள கேடகம் விசியும்-உலமை விர்த்தியாக வளையும் கேடகத்தையும் பறறி யொருவர்மேலொருவர்வீசியும், வென்றி இளையர் ஆடு அமர் பயில்வன எண் இலாத கூடம் - வெற்றியையுடைய இளைஞர்கள் டோர்த்தொழில் பயிலும் இடங்களாகிய அளவில்லாத கூடங்கள் பலவுள்ளன.

மயில்வன என்னும் வினைமுறையு லில்பொருண்மே னின்று பெயராயிற்று. அமர் பயில்வன எண்ணிலாக்கூடம் பொதுப்பெயரை விசேடித்து நின்ற இருபெயரொட்டிப் பண்புத்தொகை. இது தொக்குநின்ற பல வென்றும் பயனிலையைக் கொண்டமுடிந்ததாகக்கொள்க. பயில்வன என்னும் வினைமுறைப் பெயரொச்சமாக்கிப் பயிலு மெண்ணிலாக்கூடம் எனக்கொள்ளலும் ஒன்று. (எஉ)

அயுசரடியாசிரியவிருத்தம்.

தேசவிரீலமடஞ்செம்மணிசென்னிமாடங்
காசறுகனகூமாடஞ்சந்திரகாந்தமாட
மாசறவிளங்குமின்னமாடநிண்மாலேகூடற்
பாசிழைமடந்தைபூண்டபன்மணிக்கோவையன்ன.

(இ-ள்.) தேச அவிர் லீலம் மாடம் செம்மணி சென்னிமாடம்-ஒளிவிளங்கும் லீலரத்தினத்தாற் கட்டிய வீடுகளும் செவந்த இரத்தினங்களாற்கட்டிய சிகரங்களை யுடைய வீடுகளும், அது கனகம் மாடம் சந்திரகாந்த மாடம் மாசு அறவிளங்கும்-குற்றமற்ற பொருளையுடைய வீடுகளும் சந்திரகாந்தக் கற்களாற் கட்டிய வீடுகளும் குற்றமற்ற விளங்குதலும், இன்ன மாடம் நீள் மாலை - இவ்வீடுகளின் நீண்ட வரிசைகள், கூடல் பாசு இழை மடந்தை பூண்ட பன்மணி கோவை அன்ன - மதுரைகரமென்றும் பசும்பொன்றாற் செய்த ஆபரணத்தை யணிந்த பெண்ணைவள் அணிந்த பலரத்தினங்கள்-கோத்த கோவையையொத்திருந்தன.

லீலமாட முதலாகிய மாடங்கள் ஒன்றன்பின் ஒன்றிருத்தலால் பன்மணிக்குவாவை யன்ன என்றார். இன்ன கட்டுத்திரிபு. (எஉ)

வினாயகத்தப்பினல்லர்விங்கிளங்கொங்கைபோழ்ந்த
வனாயகன்மார்பமன்றிவடுப்படார்தமக்கன்பில்லா
ருனாயகன்மனவாற்றுலொழு குவார்பலகையொள்வாட்
கனாயகல்விஞ்சைவீரர்கணம்பயில்காட்சித்தெங்கும்.

(இ-ள்.) எங்கும் - எவ்விடத்தும் அவ்வரசர்விதி, வினாயகல் கதப்பின் எல்
லார் வீங்கு இளம் கொங்கை போழ்ந்த வனாயகன் மார்பம் அன்றி வடுப்படார்-
வாசமிக்க உத்தியுடைய பெண்கள் பருத்த இளமைதங்கிய தனங்கள் பிளந்த
மலைபோலப் பரந்த மார்பத்தில் அயவடுக்கான்திப் பகைவர் ஆயுதங்களால் வடுப்ப
டாதவர்களும், தமக்கு அன்பில்லா - தம்முயிர்மேல் அன்பில்லாதவர்களும், உனா
யகல் மான ஆற்றால் ஒழுதுவார் - புத்தியிக்குமான வழியில் நடப்பவருமாகிய, பல
கை ஒள் வளர் கரை அகல் விஞ்சை வீரர்கணம் பயில் காட்சித்து-கேட்கத்தையும்
ஒள்ளிய வாணியும்பற்றி விசும் வரம்பிகந்த விததையில் வல்ல வீரர்உட்டம்பலிலும்
காட்சியையுடையது.

சுததவீரர்களுக்கு வடுப்படல் முன்பு, சிப் பின்பில்லாமையால் மார்பமன்
றி வடுப்படார் என்றார். கம்பராமாயணம் - ஆரணியகாண்டம் - கரன் வதைப்பட
லத்தில்.

“செம்புகாட்டியகண்ணினினைபாலெனத்தெளிந்தீர்

வெம்புகாட்டியகைதுழைதொறுமவெரிதறப்பாய்ந்த

கொம்புகாட்டிதிரோதடமார்பிடைக்குறித்த

அம்புகாட்டிதிரோருலமங்கையர்க்கம்மா” என்னுஞ் செய்புளா லுணர்க.*

தாரும் உயிரும் சுவைல்லாமையால், தமக்கு அன்பில்லார் என்றார் - கு-உரு
புரயக்கம். சுததவீரர்கள் மார்பிலுள்ள வடுக்கள தத்தமக்குரிய மகளிர் கொங்கை
யின் வடுக்களன்றி ஏனைய வாயுதவடுக்களன்றெனக் கூறியது ஒழித்துக்கூட்டணி-
தினை வடநூலார்முதிர்ச்சியாலங்காரம் எனவர்.

(எரு)

மின்னைவா லென்னயி ரியிங்குகார்தம்மிற்போரமுண்

டென்னவான்மருபுநீட்டியெழிபொழிப்புதையகருத்தி

யன்னவா லென்னவாயவிட்டது வெனசெந்நீரோரப்

பொன்னவாமகன்றமார்புப்பொருகுகிறுட்டுவராகள்.

(இ-ள்.) விங்குகார் மின்னைவாள் என்ன வீதி தம்மில் போரமுண்டால் என்
ன-சூலமுதிரந்த மேகங்கள் மின்னல்களை வளர்கள்போல வீசித் தம்முள்போர்செ
யதாற்போல, பொருகுகிற வான்மருப்பு எதிர எதிர நீட்டி புதையக்குத்தி - போர்
செய்யும் யானைகள் பெரியதந்தங்களால் தம்முள் எதிரொழிநீட்டி உடம்பிற் புதை
படக்குத்தி, அன்னவான் என்ன வாய் விட்டு-அந்தமேகங்கள் முழங்குவதுபோல
முழங்கி, அது என செந்நீர் சேரர - அம்மேகங்கள்பொழிந்து காரணங்கள்போல
உதிர்ந்தாராகள்பொழிய, பொன் அவாம் அகனற முரண்பாடு வளர்கள் - திரும்
கள்விரும்பும் பரந்தமார்பையுடைய வீரர்கள் அவற்றைப்பற்றிவிப்பார்கள்.

அன்ன சுட்டுத்திரிபு.

(எக)

தூண்டுவாரு முந்தங்கள் பின்னிடத்துவக்குண்டாத்துத்

தூண்டொழைற்றையாழித்தேரினுந்தள்ளித்துள்ளப்

பாண்டில்வாய்ப்பசும்பொன்றையப்பார்மகன்னுறுகுணீன்

சேண்டிசைபோய்மடங்கச்செல்வத்தேர்நடத்துவார்கள்.

(இ-ள்.) துணைவரர் உளமும் தங்கள் பின்னிடை துவக்குண்டு ஈர்த்த தான் மோன்-செலுத்தும் பாகருடைய மனவேகமும் தங்கள் வேகத்துக்குப் பிற்பட்டொழிய துகத்திற்கட்டுப்பட்டு இழுத்துச் செல்லும் குதிரைகள், ஒற்றை ஆழி தேரினும் தள்ளி துள்ள-சூரியனுடைய ஒருருள் பூண்ட தேரிற்பூட்டிய குதிரைகளைப்பார்க்கிலும் வினாந்துள்ளவும், பரணடிவாய் பசுமபொன் தேய-உருளிப்பொருந்திய பொற்கட்டுத்தேயவும், பார்மகள் முதுகு கீண்டு சேண் திசை போய் மடங்க-நிலமகள் முதுகு கிழிபடத் திங்கின் அந்தமட்டுஞ்சென்று திரும்பவும், செல்வம் தேர் நடத்துவார்கள்-எல்லாச்சிறப்பும்வாய்ந்ததேர்களை (ஒருபால்) அரசர்கள் செலுத்துவார்கள்.

சேண் துரமாகையால் திசையினந்தமென்றும். தேர்குதிரைகளைவிடாது நிறலின் விடாத ஆகுபெயர். கீண்டு செயவெனெச்சத்திரிபு. (என)

மைந்தர்தந்தநெருக்கிற் சிந்துகலவையுமகளிர்கொங்கைச் சந்தமுங்கூந்தல்சோர்ந்ததாமமுஞ்சிவியிவிசுரு சிந்துரப்பொடியுநாதத்தேனெடுமெழுந்துசெந்து ளந்தரவயிறு தூர்ப்பவடுபரிநடத்துவார்கள்.

(இ-ள்.) மைந்தர்தம் நெருக்கில் சிந்து கலவையும் - "(ஒதுக்கிடம்பெறுது) நெருங்கிய ஆடவர்களது நெருக்கத்திற்கின்பு கூட்டுவாக்கங்களுந், மகளிர் கொங்கை சந்தமும் கூந்தல் சோர்ந்ததாமமும் - பெண்களது கொங்கையினின்றும் புலர்ந்துகிறதாய் சந்தனமும் அவரது கூந்தலினின்று சோர்ந்தமாலையிளமகரந்தங்களும், சிவியிவீசும் சிந்துரப்பொடியும் - தருத்தியால் நீரோடுகலந்துவீசிய சிந்துரப்பொடியுளும் ஆகிய, சென்னுள் தேனெடுமெ நாத எழுந்து-சென்னுள்கள் தேனெடுங்கமழமே லெழுந்து, அந்தரம் வயிறுதூர்ப்ப அடுபரி நடத்துவார்கள் - ஆகாயத்தின்வயிற்றை நிரம்பத்தூர்க்கும்படி பகைவரைக்கொல்லும் குதிரைகளை இளைஞர்கள் நடத்துவார்கள்.

அரசர்வீதிகளிலுள்ள புழுதிகள் கலவைமுதலியனவெனபா- கலவைமுதலியனவற்றைச் சென்னுள் என்றார், மலை தன்பொருளின்வேறல்லாத பொருளாகிய மகரத்தத்தின்மேனிற்றலால் விடாத ஆகுபெயர். (என)

தம்முயிர்க்கிரங்காராவித்தருக்கொடுமானமீர்ப்பத் தெம்முனையெதிர்த்தாராற்றுஞ்செருவெனக்குருதிசசெங்கேழ்க் கொய்ம்மலாக்குடுமிசசேவல்கோழினந்தகர்போர்மூட்டி வெம்முனைநோக்கிநிற்பார்வெறவற்றாறுநோக்கார்.

(இ-ள்.) தம் உயிர்க்கு இரங்கார் ஆகி - தமது உயிர்மேல் இரக்கமிலாதி, தருக்கு ஒடு மாணம் ஈர்ப்ப - வீரச்செருக்கோடு மாணமும் நின்றுதள்ள, தெம்முனை எதிர்த்தார் ஆற்றுஞ்செருவென - பகைவர்செய்யும் போரிலெதிர்த்த வீரர்கள் செய்யும்போர்போல, குருதி செம் கேழ் மலர் குடியி சேவல் - கொய்தஉதிரம்போலும் செந்நிறம்மூடியந்த பூங்கொத்துப்போன்ற சூட்டையையுடைய சேவற்கோழிகளையும், கோழி இளம் தகர் - கொழுமையும் இளமையுமுடைய ஆட்டிக்கடாக்களையும், போர் மூட்டி - சண்டைசெய்யப்பொருத்தி, அவற்ற ஊறும் வேறும் நோக்கார்-அச்சண்டையால் அவைகளுக்கு விளையும் இடைபூற்றையும் உயிர்ச்சேதத்தையும் நோக்காமல், வெம்முனை நோக்கிநிற்பார் - (அவைகள்செய்யும்) கொடியபோர்த்தொழில்களை (இளைஞர்) பார்த்து நிற்பார்கள்.

பேர்பெருதவிடத்த வடிவின்ன பேர்பெற்றவழி, பாவர் தடுப்பினும் சில லாராதலால் தம்முயிர்க்கிரங்காராகி எனவும், பேர்பெற்றும் தமது முகத்தினும் மாப்பினும் புண்படாத காண்பு பேர்பெருதகாணில் வைத்தெண்ணுதல் வீரத்தினி ருதியாதலால் செருக்கெனவும், செஞ்சோற்றுக்கடன் கழித்தற்குத் தாம் கூறின வஞ்சினந்தப்பாமில் சாவவல்லோராதலால் மாணமெனவும், அவர்போல இச்சேவ ல்களுந் தகர்களும் தம்முயிர்க்கிரங்காமலும் செருக்கும் மாணமும் மேற்கொண்ட மையால் ஊறும் வேறும் எனவும்கூறினார்.

செருக்கு-மறமிகுதி. வேறு-பெரியகூடியங்களுக்கு அயலாயுள்ள சாவு.(௭௧)

பெண்முத்தமனையபேதைச்சிறுமியர்பெருநீர்வையை
வெண்முத்தமிழைத்தசிறுநில்சிதைபடவெகுண்டுநோக்கிக்
கண்முத்தஞ்சிதறசசிந்துங்கதிர்முத்தமாலுதட்பத்
தெண்முத்தினகைத்துச்செவ்வச்சிறுகடேருருட்டுவார்கள்.

(இ-ள்.) பெண்முத்தம் அனையபேதை சிறுமியர் - கண்ணிப்பெண்களுள் முத்தினையொத்த பேதைப்பருவத்தையுடைய அரசச்சிறுமியர்கள், பெருநீர்வையை வெண்முத்தம் இழைத்த சிறுநில் பிதைய-பெரிய நீர்மபமாகிய வையைவிறுந் றிய வெள்ளியமுத்துகளால் கோலிய சிறுமிகளைச்சிதைத்தலால், வெகுண்டுநோக்கி கண்முத்தம் சிதற சிந்தும்கதிர்முத்தமாலுதட்ப - அவர்கள் கோபித்துப்பார்த்துக்கண்கள் முத்துப்போன்றநீர்த்துளிகளைச்சிறு அறுத்தெறியு முத்தமாலுகள் இடையேவிழுந்து தமது சிறுதோச்செவ்வைத்தடையெய்த, செவ்வச்சிறுநீர்கள்-பெருஞ்செவ்வைதையும் பாலபருவத்தையுமுடைய அரசச்சிறுவர்கள் (அதனைநோக்கி) தெண்முத்தினகைத்து-தெள்ளியமுத்தைப்போலப் புன்னகையரும்பி, தேர் உருட்டுவார்கள்-சிறு தேரையுருட்டிச் செலுத்துவார்கள்.

சிறுமியர்ஜோலிய சிறுநிலைவழியே சிறுவர்கள் சிறுதேருருட்டிச் செவ்வ அரச்சிறுமியர் கோபித்துத்தெறிந்த முத்தமாலு இடையேவிழுந்து தடையெய்தலேநோக்கிப் புன்னகையரும்பியினையுஞ்செலுத்துவார்களென இதனாழ்குறப்பட்டது.

பெண்களுள் சிறந்தவடிவெனொன்பதுதோன்றப் பெண்முத்தமனைய எனவும், அவர்பேதைப்பருவத்தினொன்பதுதோன்றப் பேதைச்சிறுமியர் எனவும், அவர்கள் அரசச்சிறுமியர்களென்பதும் வினையாட்டு இவ்வென்பதற்குத்தோன்ற வெண்முத்தமிழைத்த சிறுநில் எனவும், பருவத்தின் அநியாமை மிகுதிதோன்ற வெகுண்டுநோக்கிக் கண்முத்தஞ்சிந்தும்கதிர்முத்தமாலு எனவும், அரசர்கள் சிறுவனொன்பதும் பாலபருவத்தை யுடையவனொன்பதுநீதோன்றச் செவ்வச்சிறுநீர்கள் எனவும், அப்பருவத்திற்குரிய அநியாமையிதன்தோன்றத் தெண்முத்தினகைத்துத் தேருருட்டுவார்கள் எனவும்கூறினார். சிறுமியனொன்று பேதைச்சிறுமியர் என்றமையால் “ஒருமொயொழிதன்னினங்கொளற்குறித்தே” என்ற குத்திரத்தால் பாடிச்சிறு என்னும். பெண்களின்பருவங்கள் ஏழாதல்போல ஆடவர்பருவத்தினும் பாலன், மீள், மறவோன், திறலோன், காளை, விடலை, முதுமகன் என ஏழாம். பெண்கள் பேதைப்பருவத்திற்கும் ஆடவர் பாலபருவத்திற்கும் வினையாட்டியெய்வென்றல். தொ-பொ-புறத்தினையியல். “குழலிமருங்கினும் கிழவதாரும்” என்றபுறனைடைச்சூத்திரத்திற்குக் “குழலியைப்பற்றிக் கடவுள்காக்க எனவும் பாராட்டுமிடத்துச் செங்கோயும், தாலும், சப்பாணியும், வரவுகாத்தலும், அம்புலியும், சிறுநிலும், சிறுதேரும், சிறுபுறையும்” என நச்சினியார்க்கினியர் உறியிருத்தல்காண்க.

கொடி முகிழ்வுழிவிஞ்சிக்கோநகர்வடிகீழ்ஞாங்கர்
முடியிசைவேம்புநாறமுருகவிழாநும்போந்து
மடியிசைநாறந்தென்னர்வழிவழியரசசெய்யு
மிடிமுரசுநங்காவாயிலெழுநிலைமாடக்கோடில்.

(இ-ள்.) முகில்லுழாவும்கொடி இஞ்சி கோநகர் வடிகீழ் ஞாங்கர்-மேகமண்டலத்தை இடைவிடாது தடவுங்கொடுக்கையுடைய மதில்குழந்த (நகரங்களெல்லாவற்றிற்கும்) அரசாகிய மதுரைநகரத்தின் வடகிழக்குத்திசையின் பக்கத்தில், முடியிசை வேம்புநாற-தமதுகிரீடத்தின்மேல் வேப்பமலர்மாலைமழவும், முருகு அவிழ் ஆரும் போந்தும் அடியிசைநாற-சோழசேரர்கள் தமது கிரீடத்தின்மேலணிந்த வாசமோலடர்ந்த ஆத்திமாலையும் பனம்பூமாலையும் தமதுபாதங்களின் மேற்கமழவும், தென்னர் வழிவழி அரசுசெய்யும் இடிமுரசு உறங்காவாயில் எழுநிலைமாடம் கோயில் - பாண்டியர்கள் பாரம்பரியமாய் அரசியல்செய்துவரும் இடிபோலு முரசொலிகண்டபாத எழுநிலைமாடங்களுையுடைய கோயிலுள்ளது.

பாண்டியர்மரபிற்கு வேப்பமலர்மாலையுரியதாதலால் முடியிசைவேம்புநாற எனவும், திறைகொண்டியக்கவநத சோழசேரர்கள் தமதுமுருகன்றோய வணங்குதலால் அடியிசை ஆரும்போந்து நாற எனவும், காட்டித்த நாடாக்கிய குலசேகர பாண்டியன் தானிருந்து அரசுசெய்தற்கமைந்தகோயில் அவன்வழிவநத பாண்டியர்கள் அரசியல்செய்யும் இடம் ஆதவாயிருத்தலின் வழிவழி எனவும், முரசு எனவும் ஒலித்தலால் முரசுநங்கா எனவுக்கறினார்.

உள்ளது-தோன்றாப் பயனிலை, முரசுநங்கா என அஃறிணைப்பொருளுக்கு உறங்கா என உயர்நினைத்தொழில்பற்றி கூறியது புனைந்துரை. ஒலித்தலை உறங்காவென்றது குணவணி.

(அக)

மறையவாய்விதி.

ஆத்திகருண்டென்றோதுமறமுதல்பொருள்களுஞாரு
நாத்திகம்பேசும்வஞ்சர்நாவிரகருவியாக
வாததனுலுரைத்தவேதவளவுகண்டுள்ளந்தேறிந்
தோத்தராயமுத்திவேடகுஞ்செல்லந்தம்மிருக்கைசொல்வாம்.

(இ-ள்.) ஆத்திகர் உண்டென்று ஒதும் அறமுதல் பொருள்கள் நான்கும்-ஆத்திகர் உண்டென்று கூறும் அறமுதலிய உறுதிப்பொருள்கள் நான்கினையும், நாத்திகம் பேசும் வஞ்சர் நா அரிகருவிபாக - இல்லையென்றுகூறும் உலகாயதன்முதலிய வஞ்சகருடைய நாக்களை அரிபுங்கருவிக்களாக, ஆத்தனால் உரைத்த வேதம் அளவுகண்டு உள்ளதேறி தீர்த்தராய் - சிவபெருமானார் உரைத்தருளிய வேதங்களின் எல்லையைக்கண்டு மனந்தெளிந்து பரிசுத்தமுடையவர்களாய், முத்திவேட்கும் செல்வந்தம் இருக்கை சொல்வாம் - ஆகவனியமுதலிய முத்திக்களையும் ஒம்புதலாகிய பெருஞ்செல்வத்தைப்பெறும் அந்தணர்களது இல்லங்களின் பெருமையை இனி கூறுவாம்.

முத்திவேட்குமென்ப பாடங்கூறுவாருமுளர், அது வேட்குமென்பதனோடு பொருந்தாமையிதிக.

ஆத்திகராவார் - ஒருவனொருத்தியொன்றென்று சுட்டப்பட்ட பிரபஞ்சம் தோன்றியின்றழிதல் யாவராலுங் கண்கூடாகக்காணப்படுதலின் அதனை இயக்கும்

வினாமுதல் ஒருவனுண்டெனவும், அவ்வாறதொழிந்தபிறகுதான் சோதனைப்பொருட் டரையின் ஆக்கமொருவனுண்டெனவும், அக்கனம் புரிவை யாதகுந்தோடுகெ னின் ஆக்கவுக்கு அனுகூலமாயுள்ள மலமொழித்தற்பொருட்டாதலின் னன் னென்கிறண்டெனவும் உதவோர்.

காத்திரம் தவ்வாத்திரகால் உண்டென்று எட்டிய அறமுதலிய உறுதிப் பொருள்களை இட்டியெனல். காத்திராவர்-எட்டியெனவையொன்றே எனவும், சீல ம், சீர், சீ, காத்த என்னும் பூதங்கள் நான்கின் புணர்ச்சி விசேடத்தால் தோன்றி அவற்றின்பிரிவாழ்மையும் உடம்பினிடத்தே தறிவ மறுவின்சுட் ணிப்புப்போலே வெ ணிப்படுமெனவும், தேசகீச்சத்தில் சீங்குதவாகிய கண்ணகீச்சமே அறிவு கீச்சமென வும், இறந்தவுயிர் பின்பிறவாதெனவும், இன்பமும் பொருளும் ஒருவனுத்தொய்யப் படுவன எனவும், மகளிர் இன்பமே முகதி எனவும் உதவோர்.

இவ்வாறு உதவார் உலகாயதன்முதலிய புன்செய்ததொழுவதின் வஞ் சனேனவும், தவ்வஞ்சாத உற்றக்களைத் திறியாய்க்குமும் எட்டியெனவிற்குய பூதங்கள் உற்பத்திகாச்சுனை யுடையனவென்று அனுமானித்தற் றிடக்குசெய்த கிற்றலின் அக்காட்சிபற்றி அனுமானிக்கவகையன் உண்டெனவும், பிரதிவிமுத லிய கங்குபூதங்களின் கூட்டுறவால் படிவத்தோன்றி யறியுமல்லது அறிவுதோர் ன்றியழியாதெனவும், தேசகீச்சத்தில் சீங்குதவாகிய கண்ணகீச்சமே அறிவுகீச்ச மாகக்கொள்ளின் குக்குமதேச கற்பனையாகிய கண்ணம் அறிவன்முதலானும் அவ் வறிவுக்கு மெய்யுணர்வு விளங்கித்தோன்றும்படியும் அது பற்றுக்கோடாய் கின்ற பிறப்பிறப்பிற் படுததுகையாலும் கண்ணகீச்சம் அறிவுகீச்சம் அன்றெனவும், சே தனப்பிரபஞ்சங்கள் முத்தொழிற்படுவதுணையின் இன்பமும் பொருளும் ஆக் கும் ஒன்றிணைமுதல் அவ்வாறு முத்தொழிற்படாதவனு யிருந்தல் வேண்டுமென வும், முத்திரின்பமாவது - எப்பற்றுக் கழன்நவீடாத நெய்தலவாயிருந்தலின் அக்கன மேலாப்பற்றுக்கொக்கெல்லம் பெரு பற்றாய்ப் பிணிக்கிடஞ்செய்த கிற் கும் பெண்டுகாசிறிற்றம் பேரினமாவ தியாண்டனவுப்போத வேதக்களை ன் விதிவாததால் விவகையல்லது வேதமாவதின் வஞ்சா வாகிரகுவியாக என வும், இவ்வாறு கிண்பெய்ததவல்ல முன்னாலின்பகுதி பண்படக்கறம் வேற்றுச்சாதி ப்ங்குபுரளிறச்செல்லாத ஒருகணைசாதகரு முட்பொருள்களும் உண்டென்ற கா ப்திம் தன்சு திப்பொருளையாதிகாக்கே டுடைய கிண்பெய்ததன்மைவாதலின் அந ன்பொதுவியக்குறொக்காது உபாநானமுதலிய காரணத்திரயந்தனுக்கியல அந்நு ண்மைப்பொருளை அனுமானியனவைமுத்தாற் காணவேண்டியிருந்தலின் அனவு கண்டு எனவும், அவ்வாறுணர்ந்த ஐயத்திரிபறச் சிலபெருமானொருவனே பாம்ப தியெனத்தொளிகு வேதபாவியமாயுள்ள கிண்ணாளிற்றிர்ந்த கிற்றலின் உண் க்தேயிந்திரத்தாய் எனவும், சிலபெருமான் திருவருவாகிய முத்திரேட்டலே பெருஞ் செல்வமாதலின் முத்திரேட்டருஞ் செல்வனெனவுக்கறிஞர்.

“கேட்டும் என்னும் பெயரொச்சம் தொழிற்பெயரில்வாதது. “கிண்பெய்ததானு மஞ்நினேம்” என்பதனுதினார்.” (அஉ)

முஞ்சொன்னமருங்கினையினைப்பொதுசெய்தமுனரிலேய்கந குஞ்சொனநசையத்தானிச்சொருக் குமுனகொய்துதான்ப் பஞ்சினுணைகலைதோனமார்புடபலாசககோலகையுதாங்கி பெஞ்சினுணைமறைதாலுதற்போகிகைடகனேயிலைமென்னை,

(இ-ள்.) முஞ்சிநான் மருக்கில் மின்ன - முஞ்சிப்புல்லவாவிய அனாஞான இடையில்விசைக்கவும், பொன் செய்த முனரிவேய்த்த குஞ்சிநான்ற அசைய-பொன் னுற்செய்ததையொத்த தாமரைமலர் குடிய சிகை தொங்கியசையவும், தானை சொ ருக்கு முன்சொய்த துங்க-வஸ்திரத்தின் சொருக்கானது முன்புறத்திற் சொய்க்க மாய்த்தொங்கவும், கலைத்தோல் பஞ்சின் காண் மார்பும் பலாசுக்கோல் கையுந்தாங்கி- மான்சேருங்கட்டிய பருத்தியாலியின்ற உடவீதத்தை மார்பிலும் முன்முருக்கத் தண் டைக்கையிலும் ஏத்தி, எஞ்சில் காண்மறைதூல் கத்தோர் கிடைகளே இவ்வம் எல் லாம் - குறைவில்லாத நான்கு வேதங்களையும் ஆறங்கங்களையும் கற்றும் பிரமசரி யர்களிருக்கும் வேதபாடசாலைகளே அந்தணர் வீடுகளெல்லாம்.

முஞ்சி - ஒருவகை நாணற்புல். அந்தணர் மரபிற்குரிய மலர் தாமரையாத லால் பொன்செய்த முனரிவேய்த்த எனச் சாதியடைந்தது கூறினர். அன்றிப் பிர மசரிய நிலையுடையோர் சிவார்ச்சனைக்குரியராதலால் அர்ச்சித தாமரை மலரைச் குடியடைதலும் ஒன்று. முஞ்சிப்புல் நாண அனாஞானாகக்கொள்ளுதலும் மான் சேருக் கட்டிய உடவீதத்தையும் முன்முருக்கத்தண்டை ஏத்துதலும் பிரமசரிய நிலை யையுடையோர்க்கு விதியாகையால் முஞ்சிநான்சேருக்கில் மின்னப்பஞ்சி னுண்க லைத்தோல் மார்பும் பலாசுக்கோல் கையுந்தாங்கி எனக் கூறினர். குதரங்கிதை - ஞானயோககாண்டம். பிரமசரிய விதியுரைத்த அதிகாரியாய்த் திவ்.

“தேற்றமுதூல்லுபாயனஞ்செய்துசொண்டமறைச்சிறுவ னுற்றன்மிகவுந்தருபவேதகத்தியயனமொருவானுய்ப் போற்றும்பவாசேகூட வினமேபோதியேயம்மூலகையுட் சாற்றுகேசார்த்தனலோர் தண்டுதாங்கல்விதியாமால்.”

“துகமர்முஞ்சிமேகலையான் சேருறங்குபவீதந்தரித்த” எனவும், அவர்கள் சிவார்ச்சனைக்குரியராதல் ஷு அத்தியாயத்திவ்.

“குற்றமகன்றமனத்தினனாய்க் கூடாராணநீருக செற்றபரணையுமையோடு தியானப்பிரிதபூவாதி மற்றவுபகாண்களெல்லாம் வாய்ப்பத்தேடியப்பரமன் பொற்றபாதமருச்சிததப் போற்றிணைக்கேண்டமால்” எனவும் வருஞ் செய்யுக்களாலுணர்க. (அக)

திவினையந்தனாளுர்செருர்பரீறெய்வவேத
நாவுருவேறறக்கேட்டுக்கிளிகளோநவிலுபவேற்றுப்
பூவையுட்பயின்றபுத்தேனாருறைபுதுமந்தாரக்
காவுறைகிளிகட்கெல்லாங்கசுடறா பரீற்றுமன்னே.

(இ-ள்.) திவினை அந்தணாள் செரு பரீல் தெய்வ வேதம் நா உருவேற்ற கே ட்டு கிளிகளோ நவிலும் - முத்திவளர்க்குத் தொழிசையுடைய மறையவர் சிதவக் கன் கற்றற்குரிய தெய்வத்தன்மையையுடைய வேதங்களைத் தமது நாவால் உருப் போடுதலைக்கேட்டு அங்குள்ள கிளிகளோ சொல்லாங்கிரும், வேதபூவையும் பரி ன்ற - அக்கிளிகளுக்கு வேறுபுள்ள நாகணவாய்ப் புட்டனாக்கற்ற, புத்தேன் உலகு உறை புது மந்தாரக்கா உறை கிளிகட்கு எல்லாம் கசடு அற பரிற்றம் - தேவரு வறிதபொருத்திய அன்றலாந்த மலர்களையுடைய மந்தாரச்சோலையில் வசிக்கும் கிளிகளுக்கெல்லாம் குற்றமறக் கற்பிக்கும்.

மந்தாரன் என்றமையால் “ஒருமொழிபொழிதன்னினம் கொன்றூரித்
தே” என்னுஞ் சூத்திரத்தால் சந்தானம், அரிசந்தனம், பாரிசாதம், கற்பகம் என
வகை எனக்கு தருச்சொற்களிலும் உள்ள மொழிகளுக்கும் எனக் கூட்டிக்கொள்ள. (அச)

வேதமுமக்கமாறுமிந்நிபுரணனுலின்
பேதமுநீதெரிதேராலுபிறர்மதங்கனையவல்ல
வாதமுமதமேற்கொண்டிமறுத்தலுமறுத்தவல்ல
பேதமுமுதையேராலுபொலிதனமுதமெல்லாம்.

(இ-ள்.) சீதும் எல்லாம்-(மறைபவர்) வீதிசெல்லுங் பாடசாலைகளெல்லாம்,
வேதமும் ஆறக்கமும் கிருதியும் புராணனுலின் பேதமும தெரித்தோராலும் - வன்
கு வேதங்கனையும் ஆறக்கமையும் பதினெண் கிருதியையும் பதினெண் புராண
தூற்பேதங்களையும் ஐயத்திரிபற ஆராய்த்தறிந்த வல்லோராலும், பிறர்மதம் கனைய
வல்ல வாதமும் பிறர்கொள்கையைப் போர்கவல்லவாதமையும், மதமேற்கொண்டு
மறுத்தலும் - பிறர் கொள்கைக்கு வுடன்பட்ட தாம் பின்பு மதங்கனையும், நிதர்
தவல்ல பேதமும - பிறர் கொள்கைக்கு உடன்படாதுதே தம்முடைய கொள்கை
கையே எங்கும் நிதர்தவல்ல தறிவையும், உடைபோராலும் பொலிந்தன - உடை
பவர்களாலும் பொலிவுபெற்றிருக்கிறன.

மதம் - கொள்கை. காண்கு வேதங்கனாவன - இருத்த, யகா, சாமம், அதர்
வணம். அக்கங்கனாவன - மாதிரம், விபாகாணம், நிண்ணி, சகதோபிசெம், கிருத்
தம், சோதிடம். பதினெண் கிருதிகளாவன - மனு, அதகிரி, அவிரிகம், விட்டுணு,
யாஞ்ஞபகந்தியம், உசனம், ஆவீரசம், யமம், அபத்தமபர், சமவாதம் காததி
யாவணம், பிரகற்பி, பராசரம், விபாசம், சங்கவிதம், கொள்கை. சாதான்
மம், கசிட்டம். பதினெண்புராணங்களாவன - மச்சபம், கூர்மம், வாககம், வா
மணம், பிரமம், வைணவம், பாசுவதம், ஸ்வம், இலிவம், பொருடம், காசியம்
காருடம், பிரமணவாதம், காத்தம், மார்ச்சுண்டியம், ஆகேசியம், பிரமாண்
டம், பதமம். இவற்றுள் கிபுராணங்கள் பதமம் கிட்டிபுராணங்கள் காண்
கும், பிரமபுராணங்கள் இரண்டிம் சூரிபுராணம் ஒன்றும், அகினிபுராணம்
ஒன்றுமாவிரததலின் புராணனுலின் பேதமெனலா. பிராந்தவகையவல்ல வாதம் -
புறம், புறபுறம், அகபுறமாயுள்ள சமயவெல்லாம் காத் தெறவிடதே ஏற்பப்
புலப்பயிம் ஆசுவகைகளுக்கிடனுக்கி மொழிசெ முற்றான வுடைய முறவ்வன
கூறப்பட்ட முறணுவால் மதத்தலால் மதத்தலாவனமதமும், மதத்தலாவன
மதத்தல் - அவ்வவா மதத்தலாவ பாதமுததி விலக்கணவகை மேற்கொண்டு பிர
மாணம், பிரமேயம், பிரமாதி, பிரமதி, என்னும் நாவகை வுலக்கணவகை
ஒன்றோடொன்று வழுபடக்கூறும் விரைபக்கன வாதத்தலாடி விலக்குதலால்
பிறர் தம்மத மேற்கொண்டு களைவு என்னுதமும், நிதரதவல்லபாதம் - பிறர்
தம்மத மேற்கொண்டு களைத்த ததாதததை நிதரததவால் தனது திறத்தலென்னு
மதமும் ஆம்.

(அஞ)

உறிபொதிகரக்கையபொளிகிடுசெங்கற்றேய்த்த
வறுவைபநுயிர்க்குறஞககடைபினரகிசகைமாள
வெறிகடர்மழுவளொன்னக்கைவண்ணமார்த்தககோலர்
மறைமுடிவனறிததேராமாதவர்மடகவளவகம.

(இ-ள்.) உறிபொதிகரகம் கையர் - உறிபிறபொதித கமண்டலத்தையேம்
திய கையையுடையவரும், ஒளிகிடு செங்கல் தோய்த்த அறகையர் - ஒளிகிடு

செக்களிலிற்றேயுத்த ஆடையை யுடையவரும், உயிர்க்கு ஊது அஞ்சல் கடை
 னர் - (சிலவகில் மகரும்) ஏதற்புதுதலிய உயிரகஞ்சுவரும் இடையூற்றுக்கஞ்சி
 (பொதுக்கி நடக்கும்) நடையையடையவரும், அவசனமான ஏறிகடர் மழுவிற்
 வன்ன கோவணம் ஆர்த்த கோடல் - அஞ்ஞானமென்னும் விருட்சுக்கெடத் தண்டு
 பரித்தம் வளக்கதையுடைய மழுவுயுதபோலக் கோவணம் கொய்துக்கடிய
 தண்டமுடையவருமாயி, மறை முடிவு அன்றி தேரு மாதவர் மடங்கள் என்
 கும்-உபரிததக்கையன்றி மற்றென்றை ஆராய்த்தறியாத பெருந்தவத்தியையுடைய
 முனிவர்களது மடங்களே அந்தணர்கள் விதிகளிலெங்குமுள்ளன. -

மறைமுடிவு என்றது - ஏகமே எனக்கூறும் பிரமம் அத்துவிதமாயிருந்து
 மென்றது. அம்முடிவன்றித் தேருமென்றது - ஏகமே என்ற சொல்லானே பிரமம்
 பொருள் ஒன்றே எனவும், அந்நனம் ஒன்றென்ற கூட்டம் பாசப்பதியாயி யுன்
 மா அப்பிரமத்தின் வேறெனவும், அத்துவிதமென்ற சொல்லானே ஒன்றிரண்டெ
 ன்பதின்றி அந்நியமாய் அகரவுபிரன்றி அக்காங்கனில்லை என்னுமுறைபோல ஒன்
 ருய் வேறாய் உடனாய் கிற்றும் பிரமப்பொருளன்றி இருகூற்றப் பிரபஞ்சந்தளும்
 இல்லை எனவும், அவ்வேத மகாவாகிய சிவவண மன்னங்கனல் முறைப்படி யாசா
 ய்த்து கித்தியாசனத்திறெளித்து சமாதிராயிருந்தவன்றிப் பரமார்த்தத்தில்
 ஒன்றென்றும், விவகாரத்தில் இரண்டுபோல்வதென்றும் வானாமுன்னெடு பின்
 மலைவு பெறக்கூறும் மாயாவாதிகள் கூற்றடப் பாதவராதலின் மறைமுடிவன்றித்
 தேருமாதவர் எனக் கூறினர். (அக)

அட்டில்வாய்ப்புகையுமாட தத்கிலப்பிபுகையுமேன்னி
 விட்டெழுபுகையுமொன்றி கிரிசுடர் சிறுங்கக்கங்குல்
 பட்டதுபலருகத்தத்தம்மயிலே சினை பிழக்கங்ககை
 மட்டவிறுக்கக்கையான் கண்புகைத்தக்காண்பா னுமன்னே

(இ-ள்) அட்டில் வாய் புனையும் மாடத்து அகிலப்பி புனையும் வேன்வி
 விட்டு எழு புனையும் ஒன்றி விரிசுடர் விழுங்க - சமையல் வீட்டிலெழுந்த புனையும்
 உபரிக்ககளில் (பெண்கள் தமது கூதலினீரம்புலாத்த எரித்த) அகிரக்கடைகளி
 னினறெழுந்த புனையும் யாகத்தினிசுறெழுந்த புனையும் தமமுக்கலத்து எங்கும்
 பார்த்த வெயிலே விழுங்குதலால், பலரும் தத்தம் பயில்வினை இழக்க கங்குல்பட்
 டது - யாவரும் தத்தமக்குரிய தொழில்களாக கைவிட்டிருக்க இருள் பரத்தினம்,
 நக்கை மட்டு அவிய் கடுக்கையான் கண் புதைத்தநான் மாணம் - பிராட்டியார் வாச
 மொடு மலர்ந்த கொன்றை மலர்மாலையையணிந்த சிவபிரானருடைய திருக்கண்
 புதைத்த தினத்தை பொகருர்.

ஓர் காலத்தது திருக்கலைல்லுள்ள ஓர்ணமரச்சோலையினடுவில் விளங்கும்
 ஓர் பொன்மண்டபத்தில் சிவபிரானும் பிராட்டியாரும் எழுந்தருளி யிருக்கங்கால
 த்து அப்பிராட்டியார் ஓர் திருவினையாடலாகருதி அச்சிலபிரான் பின்வந்து இரண்டு
 திருக்கண்களையும் புதைத், அத்திருக்கண்கள் குரியசுத்திரர்களாதலால் எல்லாவயிர
 களும் தத்தமக்குரிய தொழிலைக் கைவிட்டுவருந்த இருவனாகும் பாக்க அதனை
 கோக்கி உயர்கன்மேல் அருள்கூறுது நுதற்கண்ணிறந்தனர். காந்தபுராணம் - தக
 காண்டம் - ததீசியுத்தரப்படவத்தில்.

"நசனையொருஞ்ஞன்றம்மை மெழில்பெறுகயிலைக்காலிற்
 பேசலளாடலுன்னிப பின்வராவியிரிவரண்டு
 தேசுகாரத்தாற்பொத்தச செறிதருபுவனம் மாவு
 மாகிருப்பரத்தெல்ல வயித்குளும்வருதத்தக்கொன்ன."

“ ஒஞ்சுவனனாவியைப் பெருநனியாட்டவன்
பாங்குசொண்டோத னருங்கெடுகோக்கியான்
கீகருங்கெடுகோக்கி சிந்தபிரிஞ்சைமற்றித
நீக்கநீர்முதலானோர்க்குச் சிந்தபேரொளியையிச்சான்.”

எனவருஞ் செயயுளானான்

(அ)

சைவவீதி

சலிவீதித்தறை.

தெய்வமீதமைக்கெழுத்துமேசுகைக்கலகை
வெவ்வமீதிருவினையுடையெடுக்கமுலேறியி
பெளவமேதமுயுக்கடகைகரைத்தவர்க்குணாசேர்
சைவமாதவருறைமடகைகனிமறகுறையாய்

(இ-ள்.) தெய்வம் நீறா ஐயதெழுததமே சிறை கலகை - தெய்வத்தன்மையை
யுடைய விழுதியையும் பஞ்சாக்கரத்தையுமே பாய்விரிந்த மாகைகலகை கொண்டு,
எவ்வம் மாசு இருவினை உடைய எடுதது உழல் பிறவி பெளவம் எனமுயும் கடத்த-
துன்பத்தாததமே குற்றமாயிய கல்வினை சீவியெயென்னும் இருவினைகலகை சீர
யெயெடுத்தச்சுழலும் எழுபிறவியாயி் எழுபுறையுக்கடகை, அரண் பறமலர்
கலாசேர் சைவ மாதவா உறைமடம் தனிமறுகு உணாயுமே - சிவபெருமானுடைய
திருவடித்தாமரைமாயிய முதற்கலகையையுடைய பெரிய சைவதபோதனத்தன் வளி
ரும மடங்கள் நிறைந்த ஒப்பற்றவீதியின் சிறப்பைச்சொல்லுவாம்.

எழுபிறப்பாவன-சேவா, மாணிடா, விவங்குள், பறகலகை, கீரணாழ்வனி,
ஊர்வன, தாரகன், தெய்வநீறுமறைத்தெழுததமே சிறைக்கலகை என உருவ
ஞ்செய்த உறினோலும் திருநீற்றைப்பாயாகவும் பஞ்சாக்கரத்தை மாகைகலகை
வும் முறை நிரணிறையாக்கக்கலகை. மாகைகலகைச்சுழலத்தகுப் பாய்கருவியாதல்
மேலவ பஞ்சாக்கரஞ்சுபித்தத்தது திருநீறு கருவியாதலின் அந்நினைவு என
வும், இவையு பிறவிகலகைக்கடகைக்கு கருவினாதலால் சிறைக்கலகை என
வும், கல்வினையு நீவினையோவத தத்துவஞானம் நிகழ்வாட்டாமல் தடைசெய்து
நிற்றவில் எவ்வமாக இருவினையுடம்பெய்தது எனவும், மாகைகலகை மடக்கட
து அடைவது கலாயாதல்போல ஆடமகக்கலகை பிறவிக்கலகைக்கடது அடை
வது சிவபெருமான் திருவடியால் அரண்பறமலாகலகை எனவுகூறினர். கல்
வினை - கெவ்வமுக்கலகை. திருநீறு ஐயதெழுததக்கலகை பிறவிக்கலகைக்கடதல் - கு
தசம்மதை - கெவ்வவைப்பலகை - பஞ்சாக்கரமநா முனாதத அந்நியாயத்தில்.

“ நானம், பரவற முக்கலமுஞ்செய்தான் பூநிதானமும பண்ணி ” என்பத
னாலும், “ பத்தியுடனெப்போதும் பன்னிராக்கஞ்செய்யபோன் பந்தபாச, வந்தி
னைச்சிவஞானப்பெருந்தோணிக்கொடுக்கியவிரானாத, முதற்கெடுக்கலையடைவது ”
என்பதனாலுமுணர்க.

பாய் மாகைகலகைவிவறதை யுகைகுறைவின்றிச் சமனாச்சொல்லப்படுத
லின் அவையி லொற்றமை உருவகவணி.

(அ)

எங்குமீச்சுபூசைசெய்திகாயமடைவா
கொங்குமண்பண்பூசைசெய்தெழுநிறப்பறப்பா
கொங்குமாயகஞ்செய்தெழுநிறத்தெய்வநிறப்பா
கொங்குமாயகஞ்செய்தெழுநிறத்தெய்வநிறப்பா

(இ-ன்.) ஈசனைப் பூசைசெய்த இகபரம் அடைவார் எங்கும் - (ஆம்மாக்கள் நியானித்துயத்தப்பொருட்டுச் சாஸீகரித்த) சிவபெருமானை விதிவழாமற்பூசித்த இச போகததையும் பாபோகத்தையும் அடைபவர்கள் எங்குமுள்ளார், அன்பரை பூசை செய்த எழுபிறப்பு அறப்பார் எங்கும் - (சிவனுருவேயெனக்கூறும்) அடியாணப் பூசித்த எழுபிறப்புக்காயும் வேறொடுக்கையவல்லவர்கள் எங்கும் உன்னார், ஆக மம் செவி மடுத்த எதிர்வினை தடுப்பார் எங்கும் - ஆகமங்களைக் காதிற்சேட்டு மேல்வரும் ஆகாயியவினையைத் தடுப்பவர்கள் எங்கும் உன்னார், காயகன் வடிவு ணர்ந்த இருண்மலம் களைவார் எங்கும் - சிவபெருமான் திருவருவைச்சித்தித்த ஆனவமலங்களைப்போக்குவோர் எங்குமுன்னார்.

ஈசனைப்பூசைசெய்த இகபரமடைவார் என்பதற்கு-சிவநருமோத்தரம் பா மதருமாதியல். "எனததநியமும்புத்ததர்க டி டனரிம்மையினுஞ்செய்வன்" என்பதனாலும், அன்பரைப்பூசைசெய்த எழுபிறப்பறப்பார் என்பதற்குச் சிவஞான சித்தியார்.

"அறிவரியான்னை யறியலாக்கையாகதி யங்கங்கே யுயிர்க்குயிரா யறிவுகொ டத்தருளார், செறிதலினாற்றிருவேட்கு சிவனுருவேயாகுஞ் சிவோகம்பாவிக்ருமத் தார் சிவனுமாவார், குறியதனலினைதயத்தே யானைக்கூடுங் கொண்கையினாலவனாவார் குறியொதொழியு, நெறயதனார் சிவமேயாய் சின்னிலவொன்றானேசத்தா நெழுநெ முமின்பாசத்தாவிடவே." என்பதனாலும்,

ஆகமஞ்செவிமடுத்த எதிர்வினைதடுப்பாரென்பதற்கு வாதவிடத்திற்கான்க.

காயகன் வடிவுணர்ந்து இருண்மலங்களைவாரென்பதற்கு,

"கண்ட சிவன்றனைக் காட்டியுயிருங்காட்டிக் கண்ணுக்காண்கள்களானறிப் பன், கொண்டரையுனததிர்க்கண்டுகூழறபாசங்கூடாது" என்பதனாலுமுணர்க.

உன்னார்-தோன்றாப்பயனரிலை

(அக)

அழிவிலா னுனாயாகமயிலக்கமாய்க்தவற்றுன்

விழுமிதாசியவிரிதினுமாலக்கினுமடியைத்

தழுவுதொண்டர்கண்மைத்தர்க்காசாதகர்பாசவ

கழுவிவீட்டுருள்போதக்காட்சியர்பலரால்.

(இ-ன்.) அழிவிலான் உரை ஆகமம் இலக்கம் ஆப்தது - என்றும் உன்னா னிய சிவபெருமானுதாத்தருளிய ஆகமங்களுள் இலட்சம் சுடுலாகம் ஆராய்ந்து, அவற்றின் விழுமித ஆகிய விதியினும் விலகினும் - அவைகளுள் மேம்பட்ட விதி களாலும் விலக்குகளாலும், அடியை தழுவுதொண்டர்கள் மைத்தர்கள் சாதகர் - தம துதிருவடியைவிடாது சித்திக்கும் அடியவாகன் மைத்தர்கள் சாதகர்களாகிய இவர் களுடைய, பாசம் கழுவி வீடு அருள் போதக் காட்சியர் பலர் - மலங்களைப்போ க்கி மோட்சத்தைத்தத்தருளும் ஆசிரியர். திருக்கோவத்தை யுடைபவர்கள் அங்குப் பலரிருக்கின்றார்கள்.

ஆசிரியத்திருக்கோலம் சுதாவேடந்தரித்தல். அடியைத்தழுவு தொண்டர்க ன்-சரியைவழிநிற்போர். மைத்தர் - சரியைவழிநிற்போர். சாதகர் - யோகத்தின்வழி சிற்போர். விதி - இன்னவை செய்யவேண்டிமென விதித்தல், விலக்கு - இன்னவை செய்யத்தகாதனவெனவிலக்கல். ஞானசிரிபன் இவ்விரண்டினையும் எடுத்துக்காட்டிப் பாசம்போக்கவேண்டுவோனாவால் விதியினும் விலக்கினும் பாசங்கழுவி வீட்டுள் போதக்காட்சியொனவும், ஆகமங்கள் - இலட்சம் சுடுலாகம் ஆராய்ந்து உத்தம

தேசென்ருரிய இலக்கணமாதலால் ஆகையு இலக்கணப்பற்ற எனவும் உறிஞர். இவ டம் கலோகம ஆரம்பத்தவன் உத்தமதேசெனென்றது செபுண்ணியத்தெனவு.

“ஆமெத்திவிருப்பதையாயிர கந்தலோகம் தறித்தேசெனென்கட்டினம்பதி னாயிரந்தான், மோகமறவாராய்த் தேசென் மதநிமனே முறைவினுவோரியவக்முய ன்றவனுத்தமனே யோனாவேசெனென்கட்டின்குண்கு வியம்பியிடுமிருப்பத்தெட்டா மத்தியில்தே, பாகமிருசாராசாரம்மெனவோரியனபு படித்தணர்ந்தோனியவ்கனெ ல்வம்படித்தணர் பண்புதனே” என்பதனாலும், தோண்டான் மைத்தர்கன் சாத வ இவான் சூரியை சிரியை போகத்தன் வழித்தோளென்றது. இப்புகாணம் வாதபுகாணம் குப்பேசெததபடலத்தில்.

“சரிபைவக்கமெய்கொண்ட ருஞ்சர்புந்கினிய
சிரியைசெய்யுண்மைத்தருகினாசெய்யோகன்
தெரியுஞ்சாதக்கேளிரும்.” என்பதனாலுணர். (க0)

மறைகனாகமபொருதுசுகிறப்பொருதுசுகியவகுத்து
முறைவினேதியளிதில்குணாகவழியு
வறையுபயிடுமொன்றிரண்டெனும் பணக்கறவயவாகக்
குறையிலாச்சுவயோகியா குழாக்களுமபலவாஸ.

(இ-ள்.) சிலன் மறைகள் ஆகமம் பொது சிறப்பு என வகுத்த - சிலபெருமா ன் வேதங்களைப் பொது எனவும் ஆகாக்களைச் சிறப்பெனவும் வகுத்தருளி, முறை யின் ஓதிய விதி விலக்கு உணாகளும் - அவற்றன் முறையாகக்கூறியருளிய விதிவில க்குறாக்காக்களும், முடிவில் அறையும் வீதும் - அவற்றின் முடிவிற்கூறிய மோட் டமும், ஒன்ற இரண்டு என்னும் பிணக்கு அற அமைத்த - ஒன்றென்னுக்கண்மையும் இரண்டென்னுக்கண்மையுமாயிடி மாறபாடு நீகாத திருநருளாலுணர்ந்தமைதி பெ ற்ற, குறையு இவா சிலயோகியர் குறாக்களும் - சிறைத்த சிலயோகாதையுடையோர் உட்டக்களும் அங்குப் பலவுள்ளன.

பலபட வணர்ந்திடஞ்செய்யுஞ் குதநிரம்போல் சிற்றலின் வேதம் பொது எனவும், அங்காளுத உண்மைப்பொருளைத் தென்னிதி னுணர்ந்திடஞ்செய்யும் பாடியம்போல்சிறலின் ஆகமம் நெற்ப்பெனவும், இவற்றை இத்தான் முதல்யோர் பதக்களில் விருப்புவடயோர்களுத்தப் பொருட்டும், சத்தினிபாதமுத்தப் பொருட்டி ம் சிலபெருமான் வகுத்தருளினமையால் வகுத்த எனவும், வேதத்தில் அல்ல அல் லுபெனக்கடறம் வாகையத்தில் எஞ்சுகிற்கும் ஆமென்னும் விதியுணாகளையும், அல்ல அல்ல எனக்கடறம் விலக்குணாகளையும், சிலாதமக்களில் பாதமுத்திதாலத்தம் அநா திசித்தியமாயுள்ள முப்பொருளும் உண்டெனக்காக்களும் விதியுணாகளையும், இவற்றி ன்வேறாய்ப் பிறக்கடறம் பக்கா விலக்கறம் விலக்குணாகளையும் முறையாகக்கூறி னமையால் முறைவினேதிய எனவும், வேதாதப்பொருளாயிடி தததுவசொக்தி யத்தில் சித்தாந்தப்பொருளையும் தெற்றெனக்காணக்கூடாததலின் வீடுபெற்றின்னன் ஒன்றென்றம் இரண்டென்றம் விகற்பித்தக்கூற வழக்கினமையால் பிணக்கற வமைத்த எனவுக்கறிஞர். திருக்களிற்றுப்படியார.

“அதவிதகென்றமவனேனென்ற
மதரீயெயாதினருயென்றம்-அதுவானே
னென்றத்தமையுணர்ந்தோளெல்லாமிரண்டாக
வொன்றாகச்சொல்லுகோவுற்ற” என்பதனாலுணர். (க1)

குழனுக்கும் பூரூரதர்பாடலுக்குவித்தச்
சுழலுக்கொப்பனாராடல் மூவர்வாய் ததியும்
விழவின் செல்வபுஞ்சுருதியுந்திசையெலாபகிழங்கு
முழவுக்கண்டுயிலாதது முனைவன்கோயில்.

(இ-ள்.) குழலும் - மேய்க்குழவினோசையும், தம்புரு நாரதர்பாடலும் - தம்பு
நாரதர்பாடலும் இசைப்பாட்டும், கொம்பனா குனித்தச்சுழலும் ஆடலும் - பூம்
கொம்பையொத்த பெண்கள்கூடும் பூமிக்கூடதும், மூவர்தாம், ததியும் - திரு-
நாணசம்பந்தர்முதலிய மூவர்முதலிகள் திருவாய்மலர்ந்த சயிற்சேவர்களின் ஓசை
யும், விழவின் செல்வமும் - மகோச்சவத்தின் சிறப்பும், சுருதியும் - நான்குவிதம்
ளின் ஓசையும், திசை எல்லாம் விழங்கும் முழவும் - எட்டித்திசையுள் தன்வசப்படு
த்தும் முழவந்தினோசையும், ஊண் துயிலாதது முன்னகன் கோயில் - இரவுப்பக
லும் இடைவிடா தொலித்தக்கொண்டிருக்கும் இடமானது அச்சவவந்தியினருடு
ருக்கும் சிவபெருமானேழுந்தருளியிருக்கும் திருக்கோயிலாம்.

குனிததல்-உடம்பைவினத்தல். ஊண்டுயிலாதது என்னும் வினமுற்ற இடப்
பொருளின்மேனின்று பெயராய்ந்து. தன்வசப்படுத்தமென்றதை விழுங்குமென்
தூர். என்று மொலிப்பதைக்கண் துயிலாதது என முக்கியப்பொருளின் வினையை ஒப்
புடைப்பொருளின்மேலுந்த் உறியது குணவண். (கஉ)

மடங்கலின் நிவண்பிளந்தலே ல்வளர்ந்துவெள்ளேற்றம்
விடங்கர்வெள்ளிமன் நிமை, தெழுவெண்கடர்நீட்ட
முடங்கல்வெண்பிறைக்கண்ணியான கைலைமுவுள்கு
பொடுக்குகின்றநாளோங்கியவோக்கே : யொக்கும்.

(இ-ள்.) வெள்ளேறு விடங்கா வெள்ளிமன்று இவாந்த - வெள்ளியதரும்
விடையகடத்தம் பேரழகராகிய சிவபெருமானார் கடனஞ்செய்தருளும் வெள்ளி
யம்பலத்தில் வினங்கி, மடங்கல் இன்றி வின் பிளந்து மேல் வளர்ந்து எழு வெண்
கடர் நீட்டம் - தடைபட்டு மடங்காத ஆகாயமுக்கட்டப்பிளந்து அதன்மேலுஞ்
சென்றெழுந்த வெள்ளியகிரணத்தின் ஓசை, முடங்கல் வெண் பிறை கண்ணியான்
கலை - முடங்கிய வெள்ளிய பிறைமாலையணிந்த அச்சோ சுந்தராகடவுள் வீற்றிரு
க்கும்காலையானது, முவுள்கும் ஒடுங்குகின்ற நான் ஓங்கிய ஓக்கமே ஓக்கும் - கல்க
மந்திய பாநலமென்னும் மூன்றுலகங்களும் அழகின்றகாலத்த மேன்மேலும் வு
ளர்ந்தோங்கும் ஓக்கத்தை ஓசைத்தேன்மார்.

எல்லாவகங்களும் நிலைகெட்டழியும் பேரூழிசையுலகத்துக் காலையலை சிந்தி
வளர்வின் கலைமுவுள்கும் ஒடுங்குகின்றநான் ஓங்கிய ஓக்கமேயொக்கும் என்றார்.
“ஊழிதோறுழிமுற்றம் உயர்பொன்னொடித்தானமலையே” என ஆளுடையகம்பீ
களுளிய திருப்பாசரத்தாலிக.

(கக)

சுரந்ததேன் துளித்தலர்களுஞ்ஞொரிநதுவண்டரற்ற
நிரந்தசுந்தரற்கொருசிறைநின்றபூங்கடம்பு
பாந்தகட்புனலுக்கப்பலமலர்கடுப்பப்பழிச்சி
யிரந்துநின்றருக்களைசெயுமிருதிரானிகரும்.

(இ-ள்.) தேன் சுரந்த துளித்த அலர்களும் சொரிந்த வண்டு அரற்ற நிர
ந்து - தேன் ஊற்றெடுத்தத்துளித்த மலர்களையுஞ் சொரிந்த வண்டின் இசைபாட

ததழைந்து, சுந்தரற்கு ஒருசிறை நின்ற பூங்கடம்பு-சோமசுந்தரக்கடவுளுக்கு ஒரு பால நின்று அலாகத் பூக்கையுடைய கடம்ப விரும்புமாணது, கண பாகது புனல் உக-கண்களினின்றுபால் துனததபரவுபஞ்சிரத, பலமலாகள துய பழிச்சி இரந்து நின்ற-பலமலர்துணைத்துக்கிசெயது தனது குறைபுநி ஒருபாவின்று, அருச்சுனை செய்யும் இரதிரை நிகரும - அருச்சிதத் தேவேந்திரனை ஒக்கும்.

தேனாழித்தலை-கட்புனல்சிறுதலாகவும், அலாகள சொரித்தலை - பலமலர் கூட துவதலாகவும், வண்டரறுத்தலை-பழிச்சி யிரத்தலாகவும், கடம்பு ஒருசிறைநிறை - அசுந்தரன் திருசிறைநிறைதலாகவும் கூட்டிப்பொருள்கொண்கி ஒப்புமைக்கூட்ட அணியாகக்கொள்ளத் தமமை-உயரவுசிறப்பு, (கசு)

உழலசெயுதிவினையுருப்பாறவுசொக்கெலாமடியி
விழலசெய்வாசகதூயிழலசெயாநிலநபூங்கடம்புனை
குழலசெய்வாசகநபகமதுக்கொணாததுவருதுட்டித்
தழலசெய்காமமென விழாடாதுடனோபதணிக்கும்.

(இ-ள்) உழலசெயுதிவினை உருப்பு உயிரக்கு எல்லாம் அரு - பிறப்பிறப்புகளின்குறையுயிர்செய்யற்கு வினையாற்பு கோடைவெப்பம் எல்லா காலங்களோடுகளினின்றுநீங்க, அடியின் திறல் செய்காசகது நேரிழல செயா நின்ற பூங்கடம்பின்-தமது திருவடிநிலாசெய்யாருளம் சிவ பிராணாகரு (ஒருபாவின்று) பிக்கநிலைசெய்யுது, பலமலர்கையுடைய கடம்பவிரும்பு உயிராள், குழல செய வளநடு - வேய்ந்துழலபோதும் இசைப்பாடு ஆணையண்பாள், கூப்பதது கொணாததுவந்து ஊட்டம்-(சேகருவது) உயிர் சுறபகமலிந தேக்கெகாண்கும் உற உண்பிது (தமமோடு) உயிர், உயிரை காம மென போடயினை ஊட்டல் (நீராய் தணிக்கும்) உயிரோடுவெல்லம்மையெய்யுங்காள் (கசு) உமெனாம உணமை உயிருடைய பெட்டைவண்டிகளின ஊட்டல் உயிரின்குறையுயிர்

தரமோடியுயிர் பெட்டைவண்டிகள் உலகசெய்காமததுக்குறது தமது மென்மை உணமை ஆதும் உயிரின்குறையுயிர் உணமை உணபா சுறபகமதுக்கொணாதது ஊட்டம் உயிரின்குறையுயிர் உணமை உயிரோடுவெல்லம்மையெய்யுங்காள் தரமோடியுயிரைதலால் திரு- அநிறை யுடைய உயிரை திழலசெயாநின்றது என்றது மாறறுதலையாறி (கரு)

ஆந்நீரகடலவாந நுவெனவிறையாதநா
ருருமரழியவாநது வெனவொங்கெட்டெட்டாயிர்
சாருநேரியவாநதுவென உயிரைக்கொடிமுமலபாந
மேருவாநதுவென உயிரைக்கொடிமுமலபாந.

(இ-ள்) நீர் ஒரும கடலாகது, அன்று என நின்ற அக்து - நீர்நிறைந்த கடல் அதுவல்ல இதுதானென்று சொல்ல நீர் நிறைந்த அகநியும், காண ஊரும ஆழி அது அன்று என ஒரு எயில் - மிகுந்தவடிவ சுகரவாசாகி அதுவல்ல இதுதானென்று சொல்ல உயாததமத்தும், உடைய சாரும் தேயி அது அன்று என சமைந்த கோபுரம்-எட்டெனநூற் தொகையிறப்பாள் குலபருவதும் அதுவல்ல இதுதானென்று சொல்ல அமைந்தகோபுரமும், பொன் மேரு அது அன்று என கடர் விசுமடி இழிவிமானம் - பொன்னுலாகிய மேரு அதுவல்ல இதுதானென்று சொல்ல விளங்காநின்ற விண்ணுலகினின்றிந்த விமானமும் மதுகாசகரிவாள்ளன்

பயனிலைதொகருகின்றது. எட்டாய்ச்சாருநேயி என்றது அட்டகுலபருவதற்கிலை ஒன்றுபுள்ள ஒருபருவதம் எனப் பொருளாதது நிறைவால் பன்மையினொரு கரு

கம வந்த பால்வழுவுமையின்று, கடல் முதலிய பொருள்களை அகழ்முதலிய பொருள்களின் விஷய சம்பந்தத்தினால் அவைபல்லவெனத் தெரிந்திருந்தும் அப்பொருள்களாக அத்தியவசியத்தலால் தற்குறிப்பணி. (கக)

வேதவந்தமுந்துளக்கறமெய்ப்பொருள்விளங்கு
நாதவந்தமுங்கடந்ததோர்நடுநிலைப்பொருளின்
பாதவந்தனைப்பத்தியின்பாலராய்ப்பயிலவோர
மாதவந்தருபயனெனத்தழைத்தபல்வளனும்.

(இ-ள்.) வேதம் அந்தமும்-வேதங்களின் முடிவையும், அளக்கு அற மெய்ப்பொருள் விளங்கும் நாதம் அந்தமும்-கலக்கமற உண்மைப்பொருள் விளங்கும் நாதத்தவத்தின் முடிவையும், கடந்தது ஓர் நடுநிலை பொருளின்-கடந்த வொப்பில்லாத நடுநிலைப்பொருளாகிய பரமசிவத்தன், பாதம் வந்தனை பத்தியின் பாலர் ஆய்பயிலவோர் - திருவடிக்கீழ்வுழிபட்டொழுமும் பத்தியின் பகுதியையுடையவர்களாய்ப்பயிலும் ஒழுக்கத்தை யுடையோருடைய, மாதவம் தரு பயன் என - பெரிய தவம் (தன்னைத்தேடியவர்க்கு) கொடுக்கும் (என்றும் அபியாத) பயன்போல, பல்வளனும் தழைத்த - பலவளங்களும் (மதுமையில்) என்றும் நிலைபெற்றுள்ளன.

உபநிடதங்களை - வேத வந்தமெனவும், தத்துவவிகற்பங்களை விளக்கஞ்செய்யும் விந்துதத்துவத்தின் செயலறுதியை - அளக்கற எனவும், தத்துவநீக்கத்தில் தலைப்பட்டு விளங்கும் உண்மைப்பொருளாகிய அற நானென்று சமீபிதிற்தோன்றற் றிடஞ்செய்துநிற்கும் அறிவாகிய நாதத்தத்துவத்தின் முடிவை - நாதவந்தமெனவும், இவற்றிற்கு மேற்பட்டு நின்றலால் கடந்ததெனவும், கீழ்நாடறகுரிய பாசுததையம் மேல் நான் பிரமமென நாடறகுரிய பசுவையும் வினைவழி கூட்டவும் பாகம் வந்துழி நீக்கவும் செய்தருளும் ஊனநடன ஞானநடனங்கட்கியல இடையேநின்று நடிக்கும் சோதிப்பொருளை நடுநிலைப்பொருளெனவுக கூறினார். (கக)

பொறிகோந்தினுக்கூட்டுபல்போகமுமிதப்பசு

செறிகொணரவாலுயபவதநிருநகாமாகக

ணெறிகொள்செஞ்சடைப்பிறைமுடிநிருமலக்கொழுந்தின்

வெறிகொணாமலரடிசுழிஇயிடுபெற்றாட்பால்.

(இ-ள்.) நெறிகொள் செஞ்சடை பிறைமுடி நிருமலக் கொழுந்தின் - நெறிந்த செவந்த சடையில் சந்திரனைத் தரித்த நின்மலக்கொழுந்தாகிய சிவபெருமானுடைய, வெறிகொள் நாள மலர் அடிதழுவி வீழி பெற்றாட்போல்-வாசமிக்க அன்றலர்ந்த தாமரைமலரைப்போத்த திருவடியை இடைவிடாது சிறுதித்து மோட்சானாதம்பெற்ற முததனைப்போல, அந்திருநகர் மாக்கள் - அந்த மதுரைதிருநகரில் வசிக்கும் மக்கள். (பலவளங்களுந் தழைத்தலின்) பொறிகொள் ஐந்தினுக்கு ஊட்டு பல்போகமும் - தமது ஐம்பொறிகளுக்கும் உண்பிக்கும் பலபோகங்களும், மிதப்ப செறிகொள் நீர உவப்ப - மீனாரச் செறிந்ததன்மையையுடையவரை யிருத்தலால் என்றும் மகிழ்வார்கள்.

அடிதழுவுல்-முத்தியின்பத்திற்குக்காரணமாதல்போலப் பலவளங்களும் போகத்திற்குக்காரணமாதலும் அவ்வின்பம் அடைந்தோரை விழுங்கிற்றல்போல அப்போகங்கள் மீனார்ந்து செறிந்து நின்றலும் எனக் கூட்டிப் பொருள் கொள்க. எல்லாப்போகங்களும். சுவை, ஒளி, ஊது, ஓசை, நாற்றம் என ஐந்துவகைப்படுதலால் பொறிகோந்தினுக் கூட்டுபல்போகமென்றார் - ஆயிருத்தல் செய்யுள் விகாரத்தாற்

சிறைத்திறந்தவின் வருவிக்கப்பட்டன. ஐந்தினுக்கு என்பதன் இறுதியில் இளைத்தேன அறிபொருளில் வந்த மூற்றம்மமதொகுத்தல். சூல் - அசை. (௨௮)

முன்னவன்னசிருக்கையால்நகர்முளரிப்
பொன்னையின்றதாலதுபலபொருணிறைசெல்வங்
தன்னையின்றதாலதுபலதருமமென்றுரைக்கு
மின்னையின்றதாலின்றதால்விழுத்தகுபுகழே.

(இ-ள்.) முன்னவன் அரசு இருக்கையால்-எல்லோர்க்குமுற்பட்ட சிவபெருமான் பாண்டியருப் அரசுசெய்திருக்கையால், உத்தர-அந்தமதுகாமநகரம், முளரி பொன்னை என்றது-ராமரையில்வசிக்குத் திருமகனைப்பெற்றது, அது-அத்திருமகன், பல பொருள் நிறை செல்வம் தன்னை என்றது - மணிபொன்முதலிய பலபொருள்சேராக நிறைந்த செல்வமென்னும் பெண்ணைப்பெற்றான், அது - அப்பெண், பலதருமம் என்று உரைக்கும் மின்னா என்றது-பலவகைப்பட்டதருமமென்றுசொல்லும்பெண்ணைப்பெற்றான், அஃது-அப்பெண், விழுத்தகு புகழ் என்றது - மேன்மை மிக்க புகழெனும் மகவைப்பெற்றார்.

பின்பின்றை உருவனவற்றிற் குமுன்முன்னைவருவன காரணங்களாக இருத்தலால் காரணமாலையணி. (௨௯)

எழுங்கடந்ததோருருத்திரவுலகமென்றியாரும்
வழுத்தநின்றயிநகராவரினும்பின்மாண்ட
விழுத்தகும்பலசெல்வமுமவியந்துபார்த்துள்ளத
தழுத்தருமையாலின்னமுமமராகண்ணுநங்கரர்.

(இ-ள்.) ஏற கடந்ததோள் உருத்திரவுலகம் என்று யாரும் வழுத்த நின்ற இருநகர வயின் - அஃது வென்ற தோளையுடைய உருத்திரரிருக்கும் உலகமென்று வரும் துதிசுதின இரத மதுகாமநகரிலுள்ள, உம்பரின் மாண்ட விழுத்தகும்பல செல்வமும - தேவரஸின் செல்வநிலைம மாட்சிமைப்பட்ட மேன்மை மிக்க பலசெல்வங்கூடியும், அமரர் வியந்து பார்த்து உள்ளது அழக்கருமையால் - தேவர்கள் அதிசயித்துப் பார்த்தது தமது மனத்திற்கொண்ட பொருமையால், இன்னமும் கண் உறங்கார் - இன்னமும் கண்ணில்கொள்ளாதிருக்கின்றார்கள்.

இநகரிற்ருச் சிவலோக மூன்பது ஓர் திருநாமாதலால் உருத்திரவுலகம் எனவும், இம்மதுகாமநகர சிவலோகத்திலுள்ள செல்வங்கள் தேவருலகிலுள்ள செல்வங்களின் மேம்பட்டனவாதலால் உம்பரின் மாண்ட விழுத்தகு செல்வமெனவும், என்றும் கண்டறியாதனவாதலால் வியந்து எனவும், இவை தமதகத்தின்மையால் உள்ளதழுக்கருமையால் எனவும், அழக்கருமையார்க்குக் கண்ணுறக்க மில்லாமையால் இன்னமும் அமரர் கண்ணுறங்கார எனவும் கூறினார். தேவர் கட்கியல்பாய் கண்ணுறக்கமினமையைப் பொருமையால் வந்ததெனக் கவி பெயர் பொருண்மேலேறிக் கூறுதல் தற்குறிப்பேற்றவணி. (௩௦)

விரையவழிந்ததார் மீனவாவாகைவேல்விடுத்துத்
நிரையவென்றதுமுடிதகர்த்திந்திரன்செருகருக்
கரையவென்றதுங்கார்தளையிட்டதுங்கனக
வரையவென்றதுமிந்நகர்வலியினுலன்றே.

(இ-ள்.) விரை அழிந்ததார் மீனவர் - வாசனையொடுமலர்ந்த மாலையை யணிந்த உக்கிரருமாரபாண்டியர், வராகை வேல் விடுத்து நிரையை வென்றதும் - வெற்றிமாலையைணிந்த வேலேறிந்த கடலை வெற்றிக்கொண்டதும், இத்திரன்முடி

தகர்த்து செருக்கு கரைய வென்றதும்-தேவேந்திரனுடைய கிரீடத்தைச் சிதைத்து அலனுடைய இறுமாப்புக்கெட வெற்றிகொண்டதும், கார் தனை இட்டதும்-மேகக் களை விலங்கிலிட்டதும், கனகவரையை வென்றதும் - மேருவை வெற்றிகொண்ட தும்,இந்நகர் வலியினால் அன்றோ-இந்தமதுரைமாநகரத்தின் வலிமையினால்லவா.

உக்கிரகுமாரபாண்டியன் கடல்கலறவேல்விட்டதும், இர்திரன்முடி தகர்த் ததும், மேகங்களைத் தளையிலிட்டதும், மேருவைச் செண்டாலடித்ததும் பின்னர் க் கரண்க. நகரின்கிறப்பைச் சொல்லவந்தவராதலால் ஆதாரத்தைப் பெரிதாகக்கூறி யது பெருமையணி. (க0க)

எங்குநாவுமாயெங்கணுங்கண் ணுமாயெங்குந் தங்குபேரொளியல்லவதித்தனிநகர்ச்செல்வரு செங்கணுயிரநாவினான்செப்பவுமெதிர்கண் டங்கணுயிரமுடையவனளக்கவும்படுமோ.

(இ-ள்.) இத்தனி நகர் செல்வம்-ஒப்பற்ற இம்மதுரைநகரத்தின் செல்வமிகு தியை, எங்கும் நாவுமாய் - எவ்விடத்தும நாவுகளுமாகி, எங்கணும் கண்ணுமாய்- எவ்விடத்துங் கண்களுமாகி, எங்கும் தங்கு பேர் ஒளி அல்லது - எவ்விடத்தும் வியாபித்திராநின்ற பேரொளியாகிய பாசிவமனதி, செம் கண் ஆயிரம் நாவி னான் செப்பவும் - செவநத கண்களையும் ஆயிரம் நாவுகளையும் உடைய ஆதிசேடன் வரையறுத்துச் சொல்லவும், அம் கண் ஆயிரம் உடையவன் - அழகிய ஆயிரங்கண் தையுடைய தேவேந்திரன், ஏறா கண்டு அளக்கவும் படுமோ-நேரோ பார்த்து இவ்வ ளவிற்பென அளவுபடுத்தவும் கூடுமா (கூடாது என்றபடி.)

காரிய முற்றச்செய்தல் இவரால் ஆகா - பாசிவத்தாலாளுமென புகித்துக் கூறுதலின் இது உய்த்துணர்வைப்பணி. (க0உ)

புண்ணியம்புரிபூயியாரதில்வருபோக நண்ணியின்புறுபூயிவாளுடெனபநாளுந் புண்ணியம்புரிபூயியுமதிலவருபோக நண்ணியின்புறுபூயியுமதுரைமாநகரம்.

(இ-ள்.) புண்ணியம் புரி பூயியார் - புண்ணியத்தைச் செய்கின்ற நிலவுலகி லுள்ளவர்கள், அதில்வரு போகம் நண்ணி இன்புறு பூயி வாளுதி என்ப - அப்புண் ணியத்தால் வரும் போகத்தையடைந்து இன்பதாகும் உலகம் விண்ணுலகென்று சொல்லுவார், நாளும் புண்ணியம் புரி பூயியும் - எந்நாளும் புண்ணியஞ் செய்தற் குரிய உலகமும், அதில்வரு போகம் நண்ணி இன்புறு பூயியும் - அப்புண்ணியத் தால் வருகின்ற போகங்களை யடைந்து இன்பதாகுந்தற்குரிய பூயியும், மதுரைமாநக ரம் - மதுரைமாநகரமேயாம்.

போகமாவன - பெண், ஆடை, அணிகலம், போசனம், தாம்பூலம், பரிமளம், பாட்டு, பூவமளி என எண்வகைப்படும். ஏனையதலங்களினும் இத்தலம் விசேட மு டையதென்பார் புண்ணியம்புரிபூயியும் அதில்வருபோகம் நண்ணி யின்புறுபூயியும் மதுரைமாநகரம் என்றார். புண்ணியம், போகம் சாதியொருமைகள். (க0க)

அறகேழுயாகிரியவிருத்தம்.

பண்கனிந்தனையசொல்லார்நரப்பிசைப்பாணிதேவ ருண்கனியமுதுங்கைப்பச்செவிதொளைத்துட்டவுண்டும்

பெண்களினமுதமன்னுர்பெருமிதகடனமுண்ணக்
கண்களைவிடுத்துங்காலங்கழிப்பவரளவிலாதார்.

(இ-ள்.) பண்களிந்தால் அனைய சொல்லார் - இசைபழுத்தாலொத்த சொல்
கையுடையபெண்ணிள் (வாங்கிக்கும்) கரும்பு இசை பாணி-கிணையினையோசை, தேவர்
உண்களி அமுதம் கைப்ப செயி தொலைத்து ணட்ட உண்டும் - தேவருண்ணும்
சுவைதனித்த அமிரத்தத்தையும் வெறுக்கும்படி சாதனை, சொனைத்து இன்பத்தைஉண்
பிக்க துகர்த்தாழ்பெண்களின் அமுதம் அனலார்-பெண்களுள் சுவைபயக்கும் அமுத
ம்போன்றபெண்கள், பெருமிதம் கடனும் உண்ண கண்களை விடுத்தும்-பரதனால் வி
திவழாத கடன இன்பத்தை அகராத தமது பரங்கைகளைச் செலுத்தியும், காலங்கழிப்
பவர் என் இலாதார் - அம்மதுகாரகாத்திறு காலம்போக்கும் வினையாட்கிடையவர்
அனேகர். (சொச)

கலவிவிக்காகவுடிக்கட்டி புனல்சூனிகளுகலலார்
புலவிகிர்செவ்விரோக்கிப்புணர்முடிப்போகந்துய்த்து
நிலைநிலையாமை நோக்கிநெறிபடுதருமதானங்
கலெனர்கைப்பெய்துங்காலங்கழிப்பவரெண்ணிலாதார்.

(இ-ள்.) கலவி விசகாத ஊடி கட்டினல் சூனிகளும் கலலார் - (தந்தங்களை
வர்களுக்கும்) புணர்ச்சி இன்பம் காணமாகப்பிணக்கும், கண்களினினின்றுஞ் சிங்
தும் நீரிருளினிக்கும் களிருடைய, புலவி சிர் செவ்வி நோக்கி புணர் முடி போகம்
தய்த்தும் - ஊடல்நீக்குஞ் சமயம்நோக்கி நெருங்கிய தனபோகத்தை துகர்த்தும்,
நிலை நிலையாமைநோக்கி - தோற்றக்கேடன்றி சித்தியமாயுள்ள வீட்டின்பத்தையும்
தோற்றக் கேடுகளுளவாய் அசித்தியமாயுள்ள வனையின்பங்களையும் (ஐயச்சிபிற)
ஆராய்ந்துநோக்கி, நெறி படு தருமம் தானம் கலெனா கை பெய்தும்-நன்னெறிப்பட்
ட தருமதானங்களைப் பல நூல்களையும் கற்றுணர்ந்த பெரியோர்கையிறகொடுத்தும்,
காலம் கழிப்பவா எண்ணிலாதார் - காலம்போக்குவோர் அம்மதுகாரியில் அனேகர்.

புலவி, முதிர்ந்தவழி; தன்பத்தருதலானும் அப்புலவிமுதிராதவழிக் கலவி,
இன்பத்தாராமையானும் இரண்டறதும் இடையாய்ச்சமயம்நோக்கிப் புணர்வேண்
டுதலின் புலவிநா செவ்விரோக்கிப் போகந்துய்த்தும் எனவும், நிலை நிலையாமை
நோக்கிய வழியன்றிப் பொருள்வாரி பறவியிதல் அநிதாதலில் நிலை நிலையாமை
நோக்கி எனவும் கூறினார். (கசடு)

சந்தித்ததுநீனநோக்கிதலைவனைமுன்றுபோதும்
வந்தித்துமிசன்புசைமரபுரிமுடிந்ததுமவெக
மந்தித்ததுமரியான்செய்ததிருவினையாடல்கேட்டுஞ்
சிந்தித்தும்பாப்புசைசெய்துநாங்கழிப்பார்பல்லோர்.

(இ-ள்.) மீன நோக்கி தலைவனை முன்று போதும் சந்தித்த வந்தித்தும்-அங்
கயற்கண்ணியார்தலைவனாகிய (சோமசுந்தரக்கடவுள்சந்தியில்) கால உச்சி மாலை
என்னும் மூன்றுபோதும் அடைந்து வணங்கியும், ஈசன் பூசை மரபு உளி முடித்
தும் - சிவபெருமான் பூசையை ஆகமமுறைமையார் செய்து முடித்தும், வேதம்
அந்தித்தும் அரியான் செய்த திருவினையாடல்கேட்டும் சிந்தித்தும் - வேதங்கள்சுழி
பித்தும் உணர்த்தற்கரிய அச்சிவபெருமான் செய்தருளிய திருவினையாடல்களைக் கற்
றோர் சொல்லக்கேட்டும் அவ்வாறே மனனஞ் செய்தும், அன்பர் பூசை செய்தும்
நாள் கழிப்பார் பல்லோர் - திருத்தொண்டர்பூசையை முறைபார் செய்தும் காலம்
போக்குவோர் அம்மதுகாரியில் அனேகர்.

சிலபூசையிலும் அடியார்பூசை அதிகமாதலின் இறுதியில் வைத்தார். ரூதசன் கிதை - சிவமாண்மியகாண்டம் - அடியார்பூசாவியும் அவரைப் போற்றினோர் பேறும் உரைத்த அத்தியாயத்தில்—

“படியினூலின்படியிப்படியிடை, முடிவின்னபுமுதிருபுஞ்ஞும்வெண்

பொடிகொண்மேனியன்பூசையினுமவ, னடியர்பூசையதிகமதிகமே.”

எனவருஞ் செய்யுளாறுணர்க.

(40௭)

கற்பவைகற்றுங்கேட்டுக்கேட்பவைகருத்துறநற்

[து]

சொற்பொருணினைந்துங்கேட்போர்குணர்த்தியுட்டுளக்கந்தீர்த்

மெறபகலிரவுநீங்குமிடத்துமெய்யறிவானந்த

வறபுதவெள்ளத்தாழாதாழ்ந்துநாள்கழிப்பார்களேலார்.

(இ-ள்.) கற்பவை கற்றும் - கற்கத்தகும் நூல்களைக்கற்றும், கேட்டும்-கேட்கப்படும் பொருள்களைக் கற்றறிந்தோர் சொல்லக்கேட்டும், கேட்பவை கருத்துள்ள சொற்பொருள் நினைத்தும் - கேட்கும்பொருள் தமதுகருத்துள் பதிய சொல்லையும் பொருளையும் பலகால் சிந்தித்தும், கேட்போர்க்கு உணர்த்தி உள்ளுளக்கம் தீர்த்தும் - (தம்மைவந்தடைந்து) கேட்போர்க்குமெயமைப்பொருளைவிளக்கி அவர்கள் மனத்தின்கண்ணுள்ள மயக்கையொழித்தும், ஏறபகல் இரவுநீங்கும் இடத்து-இரவும் பகலும் நீங்கியவிடத்தில், மெய் அறிவு ஆனந்த அறபுத வெள்ளத்து ஆழா அ ஆழ்ந்தும்-மெய்ஞ்ஞானானந்த மயமாகிய அறபுத பிரவாகத்தில் ஆழாமல் ஆழ்ந்தும், நாள்கழிப்பார்களேலார் - நாள்களோர்க்குலோர் அமறுவனாயிற்று சில்லோர்.

ஞானவேள்வி ஐந்தனுள் தமது மதித்துப்பத்தால் ஞானநூலின்கண் அதிகாரமுடையராய் ஒழியுணர்த்தலை, கற்பவைகற்றும் எனவும், அந்நூலுணர்ச்சி மாத்திரையான ஞானநிகழாமையால் ஞானசிரியனைவழிபட்டுச் சொற்பொருள்விளக்க ஐயவுணர்விற்கிடமின்றி நூன்முறைபற்றிச் சிரவனஞ்செய்தலைக்கேட்டெனவும், அங்ஙனங்கேட்பதற்கொண்டு சொன்மாத்திரையிற் றும்செல்லாது திரிவுக்கிடமின்றிப் பொருண்மாத்திரையிற் றம்மைச்செலுத்தி உள்ளுறமனனஞ் செய்தலைக்கேட்பவை கருத்துறநற் சொற்பொருள் நினைத்தும் எனவும், ஆசிரியன்மாட்டுத் தாம் கேட்டவாறு நூறகலப்பாலும் சிந்தனையினாலும் அதிகாரமுடையராய்த் தம்மை வினாவினர்க்கு நூன்முறைவேண்டாது தமது நிபுடையான் அநியாமைக்கிடமின்றித் தெளிவித்தலைக்கேட்போர்க்கு உணர்த்தியுட்டுளக்கந்தீர்த்தும் எனவும், கருவித் தொடர்பால்அநிந்தவாற்றிந்து அதுவதுவாயநிற்கும் அநிகருவியின்விகற்பமாம் சகலமும், அக்கருவிகேக்கத்துஅங்ஙனமாவதின அநிவிண்மைமாததிரையாம் கேவலமும் நீங்கிநிற்கும்அருளாதாரத்தை-ஏறபகலிரவுநீங்குமிடமெனவும், அவ்வருட்சத்தியாற் சத்தனைக்கூடிச் சின்மாத்நிரமாய்ப் பேரின்பத்துள்முழுகி அதுவாதலும் வேறாதலும் செய்யாமல் நிடைக்கடியிருந்தலை மெய்யறிவானந்த அற்புதவெள்ளத்து ஆழாதாழ்ந்தும் எனவும், இவ்வாறு அநிந்துகிறப்பவர் அநியாதலிற் சிலரெனவுங்குநினர்.

திரிவு-என்றது குற்றியை மகனெனவும், இப்பியை வெள்ளி எனவும் இவ்வாறாக ஒன்றனை மற்றொன்றாகத் துணிதல்.

(40௭)

தன்னிகருயர்ச்சியில்லாந்காப்பியத்தலைவனாக

முன்னவர்மொழிந்ததேனோர்தமக்கெலாமுகமனன்றோ

வன்னதுதனதேயாகுமண்ணலேபாண்டுவேந்தா

யிருநகர்க்கரசனாவானிக்கவிக்கிறைவனாவான்.

(இ-ள்.) தன் நிகர் உயர்ச்சி இல்லான் - தனக்கு ஒப்பாவோரும் தன்னில் உயர்ந்தோரும் இல்லாதவொருவன், காப்பியத் தலைவன் ஆக முன்னவர் மொழிந்தது - காப்பியத்திற்குத் தலைவனெனப் பணிள்ள இலக்கணிகள்கூறியது, ஏனோர் தமக்கு எல்லாம் முகமன் அன்றோ - (காப்பியங்கட்குத்தலைவராம்) அஃதொழிந்த மற்றையோர்க்கு உபசாரவார்த்தை யல்லவா (ஆம் என்றபடி) அன்னது தனதே ஆகும் அன்னலே - தன்னிகர உயர்ச்சி இன்மை தன்னதாகக்கொண்ட இவபெருமானே, பாண்டுவேந்தாய் இந்நகர்க்கு அரசன் ஆவான் - பாண்டியனு யிம்மதுகாசகருக் கரசனாயினவன், இக்கவிக்கு இறைவன் ஆவான் - அவனே பிக்காப்பியத்திற்கும் தலைவனாயினவன் (ஆதலால் இது முகமன் அன்று)

“பெருங்காப்பிய நிலை பேசுககாலை-வாழ்த்துவணக்கம் வருபொருளிலாற்றி னென், நேற்புடைத்தாகி முன் வரவியன் று, ஓற்றொரு நயங்குடைநெறித்தாழித் தன்னிகரில்லாத் தலையனை யுடைத்தாய்” எனக்கூறியது காப்பியத்திற் திலக்கணமாதலால் தன்னிகரொழிந்தியில்லான் காப்பியத்தலைவனாக முன்னவர்மொழிந்ததெனவும், அவை இல்லாதாராய்வுடைபோராகக் கவிசுளகூறுவது புனைதனாயாதலால் ஏனோர் தமக்கெனா முகமன்னனோ எனவும், அவற்றையுடையவன் சிவபெருமான் ஒருவனேயாதலால் தோற்றமார்த்தகது அன்னது தனதேயாகும் அன்னலே எனவும், அவனே பாண்டியனாய் வரவருகினமையால் இந்நகர்க்கரசனாவான் எனவும், அச்சிவபெருமானே இக்காப்பியத்திற்குத் தலைவனாதலால் முகமன்னனென்பதுதோன்ற இக்கவிக்கிறைவனாவான் எனவுக நின்றார். தொடர்நிலைச் செய்யுள் பெருங்காப்பியமெனவும், காப்பியமெனவும் இருவகைப்படும். அவற்றுள் இந்நூல் பெருங்காப்பியமாதலால் தன்னிகரில்லாக் காப்பியத்தலைவனாவான் இவனென இதனாற் கூறப்பட்டது. “பெருங்காப்பியநிலை பேசுங்காலை” எனவும் “அந்முதனாளுக்குங் கிறைபாடுடையது” எனவும் வருஞ் சூர்சிரங்களால் காப்பியங்களி னிலக்கணங்களையனக்க. இங் துறிகட்குப் பெருகும். கவிபாற்புனைப்படுவது காப்பியமாதலால் கவி, தன்னாற் புனைப்பாடுங் காப்பியத்தின்மேனிற்றலிற் கருவியாகுபெயர். (௧௦௮)

என்னெனவுரைப்போகதறிற்றைமகன்பண்பையெனை மன்னவரவானோர்போலமதித்துணைவிரிக்கற்பாற்றோ வன்னவனாணையாறருளடையபெதவ்வகிலமென்றால் முன்னவன் செய்தவாடல்வரவினை முறையிற் சொல்வேன்.

(இ-ள்.) எவ்வகிலமும் அனைவன் ஆணையாறஞல் நடப்பது என்றால் - எவ்வுலகமும் பாண்டியர் திருக்கோலங்கொண்ட அச்சிவபெருமானருடைய ஆணையி ன்வழியாய் நடப்பதாயின், அந்த இறைமகன் பண்பை என் என உரைப்பேன்-அந்த இறைவனது தன்மையை என்னவென்று எடுத்துச்சொல்லப்போகின்றேன், ஏனை மன்னவர் வானோர் போல மதித்து உரைவிரிக்கற்பாற்று ஒ - ஏனையரசர்களது தன்மையையும் தேவர்களது தன்மையையும்போல (அவனது தன்மையை) அளவறுத்துச்சொல்லும் பகுதியதே அன்று (ஆதலால் அதனையொழித்து) முன்னவன் செய்த ஆடல் வரவினை முறையில் சொல்வேன்-அவ்விறைவன் செய்தருளிய திருவினையாடல்களை வடநூலித்கூறிய முறைப்படிச்சொல்லுகின்றேன்.

இவ்வகிலமென்று பாடல்கூறுவாருமுளர். இகரச்சுட்டு நிலவுலகொன்றன் மேனிற்றலின் ஆணையாற்றுவென்ற சொல்லாற்றதற்கும் ஏனைமன்னவர் என்றொழியாத வானோர் என்றுகூறியதற்கும் பொருந்தாமையால் எவ்வகிலமெனப்பாடல் கொண்டாம். இறைவனது தனிமையை யளவறுத்துச்சொல்லப்புகின் அச்சொல்ல

ளவையிலடங்காது பலபடவிரிந்து பயன்படுதலின்றி மிகைபடக் கூறலென்னுங்குந்
தந்தங்குதல்தோன்ற உரைசெய்தற்பாற்றோவென்னுது, உரைவிரித்தற்பாற்றோ என்
ன்றார். முன்னவன் என்பதன்முதலில் அகரச்சுட்டுத்தொகுத்தல். வரவு என்னுந்
தொழிற்பெயர் பன்மைப்பொருள்மேனின்றது. முற்றும்மைதொகுத்தல். (கஉக)

திருநகரப்படல முற்றிற்று.

ஆகப் பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - ககக.

திருக்கையாய்ப்புகழ்ச்சி.

கலிலைத்துறை.

வரங்கடந்தருளெனமுதுவானவர்முனிலோர்
கரங்கடந்தலைமுடித்திடகருணைசெய்தவிசை
புரங்கடந்துணையுணர்வெலாய்கடந்தருமறையின்
சிரங்கடந்தவனிருப்பதுநிநுங்கயிலாயம்.

(இ-ள்.) முதுவானவர் முனிலோர்-அயன்முதலிய பெரியதேவர்களும் முனி
வர்களும், வரங்கள் தந்து அருள் என கரங்கள் தம தலை முடித்திட கருணைசெய்
து-(யாங்கள்கருதிய) நன்மைகளைத் தந்தருளாய் என்று கைகளைத் தமதுதலைமேல்
கூப்ப (அவரவரவேண்டிகோருக்குத் தக்கவாறு) திருவருள்செய்து, அவிச்சை உர
ம் கடந்து - (இயல்பாகவே) பாசவன்மையினின்றாக்வி, உரை உரைவு எலாம் கட
ந்து - சொல்லும்பொருளுமாயி யாயவாய்கடந்து, அருமறையின் சிரம் கடந்த
வன் - அரியவேதத்தின் முடிவையையுங்கடந்த சிவபெருமான், இருப்பது திருக்
கயிலாயம் - எழுந்தருளியிருக்குமிடம் திருக்கயிலாயமென்றுத் திருமலையாம்.

அவிச்சை, காண்டலையை மாத்தலையிற் கூட்டுணர்வுக்கிடஞ்செய்து நிற்ப
தாகலாலும் அவ்விதைவன் அவ்வுணர்வுக்கெட்டாச் சுயஞ்சோதியாயிருப்பவனாக
லாலும் அவிச்சை புரங்கடந்தவனெனவும், அவ்வனாதிமமுத்தன மலபோத்தா
னிகமும் வாக்குமனங்கள் பறையறிபும் சொல்லளவையாலுப கருதலளவையா
லும் உணரப்படாதவனான உரையுணர்வெலாய்கடந்தவன் எனவும், அப்பரம
பரணைப் பரஞானத்தாறகரண்பதல்லது விந்து சத்தியின்காரியமான வேதமுடிவா
யுள்ள உபநிடதங்களை யாராய்வதனால் உண்டாகும் அபரஞானத்தால் காண்டல்
செல்லாதவனான வேதச்சிரங்கடந்தவன் எனவுபகூறினார். உணர்தலென்னுந்
தொழினிகழ்ச்சியால் பொருள் என்பது தோன்ற உபசரித்தார். (க)

புரந்தராதிவானவாபதம்போதுறைபுத்தேள்
பரந்தவான்பதஞ்சக்கரபடையுடைப்பகவன்
வரந்தவாதுவாழ்பதமெலாநிலைகெடவருநர்
ஞரந்தவாதுநின்றாழிதோறோருமவ்வோங்கல்.

(இ-ள்.) அவ் ஓங்கல் - அத்திருக்கையாமலை, புரந்தராதி வானவர் பதம்-
இந்திரன்முதலிய தேவர்கள்பதங்களும், போது உறை புத்தேள் பரந்தவான் பதம்-
தாமரைமலரில்வசிக்கும் பிரமனுடைய இடம் பரந்த பெரியசத்தியலோகமும், சக்
கரப்படை உடை பகவன் வரம் தவாது வாழ்பதம் எலாம் - சக்கராயுதத்தையேந்
திய திருமால் தம்மையடைந்தோர் பெறும்பேறு கெட்டாமல் வாழும் வைகுந்தமும்

ஆயிவ இவ்வெனெனம், நிலை செவரும் னன் உரம் தவறு கின்ற ஊழினே
தம் ஒன்றும் தத்தமக்குரியநிலை செட்டு அழியவரும் பேருழிக்காவத்திலும் தவறு
வலிமைபெடாது கின்ற அஃதழியக்காவத்தோதும் வளர்ந்தோங்காநிற்கும்.

ஊழியின்முதலின் அகாச்சுட்டுத்தொருத்தல். உம்மை தொக்குகின்ற தோ
தம் என்னும் இடைச்சொல் காவப்பன்மைமேனின்றது. இத்திரன் முதலியோர் பத
ங்கள் பொன்றம்வால் தவறு வளர்ச்சிக்குரிய காவமதலால் நிலைசெவருவால்
அவ்வொன்றம் ஒங்குமெனக்கூறினார். ஒங்கும் என்றற்கு முடிவரும் ஒங்குமின்ற
வன் ஒங்கிய தொழ்ச்சி யொக்கும் என்னுமிடத்திற் காட்டிய தேவாரத்தா
றுணர்.

(உ)

அரம்பைமாதாராடவினாவமும்பாட

னரம்பிளோகசயமுழவநிர்ச்சும் கையுநர்வாய்

வரம்பிலோகையுமுருவிவிழொலியுமாறுது

நிரம்பிவானமுந்நிகசகருநிமிர்வனமாதோ.

(இ-ள்.) அரம்பை மாதாரா ஆடவின் அரவமும்-அரம்பைப்பெண்கள் ஆடு
கின்ற ஆடவினுண்டாடியை ஒசையும், பாடல் வரம்பின் ஒசையும் - அவர்களுடைய
பாடலிலோசையும் வீணையிலோசையும், முழவு அநிர் கம்மையும் - தன்னுமைபெய
லிக்கும் ஒசையும், வாய் வாய் வரம்பு இவ் ஒசையும் - வானியினது அனலில்லாத
வோசையும், வீழ் அருவி ஒலியும் - (அத்திருமலையினின்ற) வீழாசின்ற அருவியின்
ஒசையும், மாறுது நிரம்பி-தம்முன் மாறுபடுதலில்லாமல் ஒருபால் கிறைந்து, வான
மும் திசைகளும் சிமியின-ஆகாயத்திலுந் திக்குகளிலும் கிறைந்து பாவாநிற்கும்.

வால்வாய் தொங்கியசையும் வாயையுடைய நென்பொருண் மேனிற்றவால்
வீணத்தொகைகளைக் களத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை நிலைத்தொடர். வரம்பு
வீணமேனிற்றவால் தானியாகுபெயர்.

(ங)

வெந்தரீற்றொளிவெண்மையும்விமலணையகங்கொண்

டத்தயின்நிபேயசைவறவிநுக்கையுமுருவி

வந்தகண்களுங்கொண்டவணிநுக்குமாதவயர்க்குத்

தந்ததாலரண்கையுத்தனதுசாருபம்.

(இ-ள்.) அரண்கையு-செவபெருமான் எழுந்தருளிய திருக்கைமையையும்,
வெந்தரீறு ஒளி வெண்மையும் - நீறிய திருநீற்றின் ஒளிபோன்ற வெள்ளொளியை
யும், விமலணை அகம் கொண்டு அந்தம் இன்றி ஏ அசைவு அற இருக்கையும் - அச்சி
வபெருமானை தனதிடத்துக்கொண்டு என்றத் தனக்கோர் இடத்தியில்லாமல் சவன
மற்றிருத்தலையும், அருவி வந்த கண்களும் கொண்டு - (தன்முடிவொடுத்து) அருவி
கள் இழித்தவாசினிற் பவவிடங்கையுக்கொண்டு, (வெந்தரீறு ஒளி வெண்மை
யும்-நீறியதிருநீற்றின் வெள்ளொளியையும், விமலணை அகம் கொண்டு அந்தம் இன்றி
ஏ அசைவு அற இருக்கையும் - செவபெருமானைத் தனது மனத்தின்பித்தத் தமக்
கோரிடத்தியில்லாமல் சவனமற்றத் செவயோத்திருத்தலையும், அருவிவந்த கண்க
ளும் கொண்டு - அருவிபோலும் ஆனந்தபாஷ்பம் இடையுருதுவரும் கண்ணையும்
கொண்டு) அவன் இருக்கும் மாதவர்க்கு - தனது சாருபம் தந்தது - தனதிடத்திருக்
கும் பெரியதவத்தினர்க்குத் தனது சாருபத்தைக்கொடுத்தது.

செவபெருமான் தன்னைச்சித்தித்து அடைத்தோர்க்குச் சடாமுடியும் திரிசேத்தி
ரமும் காணண்டமும் மான்மருமுதலியவையும் பெறவாடிய தவறு திருவுருவத்

தைத்தருதல்போலத் தானுத்தருதலில் உம்மை இறந்தது தழுவிய உயர்வுநிற்பும்
மை. சாரூபம் - சமானமான ரூபம். இயல்பாகவே பாசங்களினின்ற நீங்கினோன்
தன்னையடைந்தோர்க்கும் பாசம்போல்வோனாலால் விமலன் அான் எனக்கூறி
னார். வெந்த நீது நோற்றநோன்பென்பதுபோல வந்தன. அகம் - மனத்தின்மேலும்,
இடத் தின்மேலும். கண் - கண்களின்மேலும் இடத்தின்மேலும் நின்றன. அவன் -
அவ்விடம். அகரச்சுட்டு உயர்வின்மேல் நின்றது. (ச)

ஆங்கு வெண்கிசிலிரித்தெனக்கல்லெனவார்த்து
விங்குகாலருவித்திரள்வெள்ளமேயன்றி
யோங்குநான்மறைக்குடுமியினுள்ளொளிரோக்கித்
துங்குமாதவர்கண்களுஞ்சொரிவனவெள்ளம்.

(இ-ள்.) ஆங்கு - அத்திருக்கையில், வெண்துகில் விரித்தால் என்ன - வெண்
வியவஸ்திரத்தை விரித்தாற்போல, எல் என ஆர்த்து வீங்கு கால் அருவி திரள்வெண்
ளமே அன்றி-கடிலென்னும் ஒலிக்குறிப்போடு ஒலித்துப் பருத்திழியும் காலையுடைய
அருவியாகிய திரண்டவெள்ளமுமேடல்வாமல், ஒங்கு நான் மறை குடுமியின் உள்
ஒளி நோக்கி- சாண்களைப்பார்த்த நான்கு வேதங்களின் சிவையாகிய உபசிடதத்
துள் விளங்கும் ஒளியாகிய பாசுவததை உண்ணக்கண்ணாங்கோக்கி, துங்குமாதவர்
கண்களும் சொரிவன வெள்ளம் - அப்பாசுவத்தி லுழந்திய பெரியதவத்தினையுடைய
யோகண்களாற் சொரியும் ஆனந்தபாஷ்பவெள்ளமும் பெருகாநிற்கும்.

துங்கல் - நேயத்தழுந்தல். பெருகாநிற்கும் - தோன்றாப்பயனிலை. விரித்தெ
னதொருத்தல். சொரிவன என்னும் வினையுற்றுப் பெயரொச்சமாய்கின்றது. (ஈ)

கோட்டுமாமலர்நிலமலர்குண்டுநீரோடுத்துக்
காட்டுமாமலர்கொடியமலர்கொண்டுமுட்ககாந்த
பாட்டுமாமலர்கொண்டுநடபரஞ்சுடரடியிற்
சூட்டுமாதவர்தொகுதியுஞ்சூழ்வனவொருடால்.

(இ-ள்.) ஒருபால் - அத்திருக்கையிலொருபுறம், மா கோட்டுமலர் - பெரிய
கோட்டுப்பூவும், நிலமலர் - நிலப்பூவும், குண்டு நீர் எடுத்து காட்டு மாமலர் - கணிய
லுள்ள நீர் எடுத்துக்காட்டும் பெரியநீர்பூவும், கொடியமலர் கொண்டும் - கொடியப்பூ
வுமாகிய இங்கால்வகைப்பூக்களைக்கொண்டும், உட்ககாந்த பாட்டு மாமலர் கொண்
டும் - மனத்தைக்காணிக்கும் பாடலாகிய சிறத்தமலரைக்கொண்டும், நட பரஞ்சுடர்
அடியில் சூட்டுமாதவர் தொகுதியும் சூழ்வன - கமது சிவபெருமான் நிறுவடியில்
சூட்டுகின்ற பெரியதவத்தினையுடைய திருத்தொண்டர்கள் கூட்டங்களாலுஞ்சூழப்
படுவன.

நீரிழ்த்தமலரை நீரோடுத்துக்காட்டுமலொன்றது குணவணர். எதிர்காலத்
தாற் உறவேண்டியதனைக்காந்த என - இறந்தகாலத்தாற் கூறியது தெளிவுபற்றி
வந்த காலவழுவமைதி. ககாந்த முகனிலையாது வந்தபிறவினைப் பெயரொச்சம்.
சூழ்வன - பதிவிருந்தொக்குவாத செயல்பாட்டு வினையுற்று. உம்மை - இறந்ததா
ழிய உயர்வு சிறப்புப்பொருட்டு.

கையநாகமுங்காய்சினவுழுவையுக்கடுவாய்ப்
பையநாகமுந்தக்கினைபரையமுக்க
ணையனாகமெய்யருந்தவர்தமையடைந்தன்பு
செய்பநாகமுமவையமுற்புதும்வதச்சிலம்பு.

(இ-ன்.) கைய காமமும் - துதிக்கையையுடைய பாணகளும், காய்சினம் உழுவையும் - வருத்தென்ற கோபத்தையுடைய புலிகளும், கடுவாய் பையகுகளும் - விஷம்பொருத்திய வாயையும் படத்தையுமுடைய பாம்புகளும், மெய் அருத்தன் தம்மை - மெய்யுணர்ச்சியையுடைய அரியதவந்தையுடைய முனிவர்களை, தம் கிணை பாலிய முக்கண் ஐயஞ்சூ அடைந்த அன்பு செய்ய - தமது கற்றவர்களால் முன்பு உணர்ச்சப்பட்ட முன்று கண்ணையுடைய செபெருமானாகச்சூருதிச் சாணடைந்த அன்புசெய்த வழிபட, அச்சிலம்பு - அத்திருக்கலை, காமமும் கையமும் புக்கவது - விண்ணுலகத்தாராலும் மண்ணுலகத்தாராலும் புழைப்படைந்தும்.

இடத்தினிகழ் பொருளின்சிறப்பு இடத்தின்மேலெற்றி காமமும் கையமும் புக்கவது என்றார். யானை வழிபட்டது - திருவானைக்காவில் வடமேற்றிகையிலுள்ள வேள் கவேதமலைவிலுளிருந்த கவேதயானை ஆடும்வசந்தால் அங்குமின்ற அத்திருவானைக்காவின் புறப்புள்ள காட்டுப்புருந்த வெண்ணுவலின் அருருவந்த அங்கெழுந்தருளிய சிவலிங்கப்பெருமானோங்கி வியப்படைந்த ஆ செட்டேன் எம்பெருமான் இங்கெழுந்தருளியது என்னையாட்டுகொண்டிருந்தியோ என்ற ஆராம எய்தி வழிபட்டுப்பூசித்துச் சிவகணகங்குத்தத் தலைமைபூண்டது என்பது - திருவானைக்காப்புராணம் - கெணூரணிய பாடலத்திலும், திருக்கலையில் செபெருமானார் ஓங்கால் திருவேலவக்கச் செழுந்தருளுகற்பொருட்டு ஆடை அணிமுதலியவற்றைப் புனையுங்கால் காணன் என்னும் பாம்பு காமத்திற் சிமிழ்ப்புண்டு வாராதிருத் தலையுணர்ந்து நீசென்னைலையில் பாம்பாய்ப்பிறந்த காமனைப் பூசிப்பாயென்றருள, அவ்வாறே பிறந்த பூசித்த முத்தியடைக்கது. சேகாணந்திபுராணத்தில் சிலம்பிமுதலிய முற்கதைச் சூருக்கத்திலும், புலிபுத்தையு கோவிர்புராணம் வியாக்கிரபாதச் சூருக்கத்திலும் காண்க.

காமமென்னும் பலபொருள் ஒருச்சால் பொதுணர்நிங்கி யானையையும் பாம்பையும் உணர்ந்தற்கு - கை, கடுவாய்ப்பை எணர் சிறப்பை - கை சந்த வறியூர். கோற்றகோன்பு, பொருதபோல என்னுமோங்க - காய்சினம் காண்கின்றது. (ஐ)

திருக்கைகலையப்புருத்தி முற்றிற்று.

பாவிசம் உன்படச திருவிருத்தம்—உபௌ.

புராணவரலாறு

—:0:—

லெவிரத்தம்.

அளந்திடற்கரிதாயவந்துன் நின்மேற்
கனங்கறுத்துவின்காதவன்கோயின்முன்
வினமாருஞ்சிவநீர்தகைகின்பிக்காய்
வளம்பெறுஞ்சிவநீர்தகத்திணமாடது.

(இ-ன்.) அளந்திடற்கு அரிது ஆப அருள்நின்மேல் அளவுசெய்தற்கரிய சிறப்புடையத அத்திருக்கலையில், கனங்கறுத்து வின்காதவன் கோயின்முன் - கண்ட கறுத்த விண்ணுவிலுள்ள பிரமன் முதலிய தேவர்களுக்காத்த செபெருமான் எழுந்தருளிய திருக்கோயின்முன்னுள்ள, வினப்பு அருள் சிவநீர்த்தத்தின் மிக்கது ஆய் - வினத்தலங்களில் சொல்லுதற்கரிய மாயிபக்கையுடைய சிவநீர்த்தங்களினும் மேம்பட்டு, வளம்பெறும் சிவநீர்த்தத்தின் மாடது - எனமுஞ்சிறந்த சிவநீர்த்தத்தின் பக்கத்திலுள்ளது. • •

களங்கதந்த விண்காத்தமை - “செற்றாலமுவினைத்தும் உண்டிடவேயிமிர்
ந்நெழுநூஞ்சிறைமேற்கொள், பற்றுவன்கதுதகந்த காண்முனேமுதலேந்தம்
பாவமார்தம், பெற்றாலினையளித்தோன்” எனக் காந்தம் அகரகாண்டம் திருத்
ருத்தாலப்படலத்தில் வருஞ் செய்யுளாறுணர்க. (6)

தண்டருங்கதிரீச்சந்திரகாந்தத்திற்
பண்டயங்கவமணிபத்திசெய்
தண்டர்தச்சனனேகதவஞ்செய்து
கண்டதாயிரக்காண்மண்டபமரோ.

(இ-ள்.) அனேகதவம் செய்து - பலதவங்களைச்செய்து, (அவற்றின்பலத்
தால்) அண்டர் தச்சன் - தேவதச்சனால், தண் தரும் கதிர் சந்திர காந்தத்தில் - குளி
ர்ச்சிமிக்க கிரணத்தையுடைய சந்திரகாந்தக்கல்லால், பண் தயங்க வமணி பத்தி
செய்து - தன்னியதொழில்கள் வினங்க ஒன்பதுவகை இரத்தினங்களை வரிசைப்
படப் பதிப்பித்து, கண்டது ஆயிரக்கால் மண்டபம் - நிருமிக்கப்பட்டுளது ஆயி
ரக்கால்மண்டபம். (6)

ஆனபான்மையினுலந்தமண்டப
ஞானநாயகனுண்மலர்த்தாடொழ
வானமீனோடுவந்துபதங்குறித்
துணமின்மதிவைகுவதொத்ததே.

(இ-ள்.) அந்த மண்டபம் ஆன பான்மையினால் - அந்தவாயிரக்கால்மண்ட
பஞ் சந்திரகாந்தக்கல் முதலியவற்றாலமைந்த தன்மையால், ஊனம் இல் மதி - கள
ங்கமில்வாத சந்திரன், வானம் மீனோடு வந்து - ஆகாயத்திலுள்ள கருத்திரங்க
ளோடு வந்து, ஞான நாயகன் நான் மலர் தான் தொழ - ஞானவடிவாகிய விறை
வனது அன்றவந்த தாமரைமலர்போன்ற திருவடியை வணங்க, பதம் குறித்து
வைகுவது ஒத்தது - சமயம்பார்த்திருந்ததை யொத்திருந்தது.

இதனால் இதனை யொக்குமெனக் கூறினமையால் ஏது உவமையணி. (6)

அன்னமண்டபந்தன்னுளருந்தவ
மென்னவேங்கையதண்மேலிருந்தனன்
பன்னுகேள்விப்பதினெண்புராணமுஞ்
சொன்னமாதவச்சுதமுனிவனே.

(இ-ள்.) பன்னு கேள்வி - சொல்லப்பட்ட தற்கேள்வியால், பதினெண்புரா
ணமும் சொன்ன மாதவம் சூத முனிவன் - பதினெண்புராணங்களையுஞ்சொல்லிய
பெரியதவத்தையுடைய சூதமுனிவன், அன்ன மண்டபம் தன்னுள் - அவ்வாயிரக்
கால் மண்டபத்தில், அருந்தவம் என்ன - அரியதவம் ஒருருவு கொண்டிருந்தார்
போல, வேங்கை அதன்மேல் இருந்தனன் - புலியின் தோலின் மேலிருந்தனன்.

வியாதன்பார் கற்றுணர்ந்தவன் என்பார் பன்னு கேள்விப் பதினெண்புரா
ணமுஞ் சொன்ன என்றார். (8)

அந்தேவலைபிலச்சிவதீர்க்கத்ததில்
வந்துமுழ்கியம்மண்டபத்தேறியே
சந்தியாதிதவமுடித்தீரிலா
விந்துசேகரனருணிநாந்தேத்தீரீயே.

(இ-ன்.) அந்த லேனியில்[வந்து - அக்காவத்தில்வந்து. அச்செரிந்தத்தில் முழி - அந்தச்செரிந்தத்தில் க்கானஞ்செய்த, அம்மண்டபத்த ஏரி சந்தி ஆதி தவம் முடிந்த - அம்மண்டபத்தின் மேலேறி கித்திய கடன் முதலிய தவம்னை முடிந்த, ஈத இவ்வாத இந்த சேகான் தான் நினைந்து ஏந்தி - தனக்கோரிமுதி யில் வாத சந்திரசேகரானுப சிவபெருமானுடைய திருவடினைச் சித்தித்தத்ததிந்த. (6)

சம்புபத்தன்சதானந்தனுத்தம

னம்புபத்தனையமகோதா

னும்பாஞ்சியவுக்கிரயிரிய

னம்புகேள்விப்பிரசண்டகற்றவன்.

(இ-ன்.) சம்புபத்தன் சதானந்தன் உத்தமன் - சம்புபத்தனும், சதானந்தனும், உத்தமனும், அம்புபத்தன் அநையமகோதான் - பிரமண யோந்த மகோதா னும், உம்பர் அஞ்சிய உக்கிரவீரிகள் - தேவாகன் அஞ்சம் பெருந்தவத்தை யுடைய உக்கிரவீரியனும், சம்பு கேள்வி பிரசண்ட கற்றவன் - கேட்டோர் வம்பும் வேத முதலியதற் கேள்வியில் வல்ல பிரசண்ட னென்னு கல்ல தபோதனனும். (௭)

ஆதிமாதவரயாவருமன்புமை

பாதியாய்முற்றமாரும்பாராதர்

சோதிபால்வைத்தருதானத்தோத்திர

மோதியஞ்சலித்தொன்றுவினாவினார்.

(இ-ன்.) ஆதிமாதவர் யாவரும் - இவர்கள் முதலிய பெரியதவத்தினர் யாவரும், உமைபாதிசாய் முற்றம் ஆகும் பாரபாச சோதிபால் - உமையிடத்தப் பாதி யாகி யேனையிடத்த முழுதுமான சிவபெருமானிடத்த, அன்புவைத்த ருதான தோ த்திரம் ஒதி அஞ்சலித்த - சேயம் வைத்த ருதமுனிவர்த தோத்திரஞ் செய்து கைமுழித்த, ஒன்று வினாவினார் - ஒன்று வினாவத்தொடங்கினார்கள்.

உமைபாதிசாய் முற்றமாரும் என்றது பொருள்முாணணி.

(௮)

கவிநினைத்ததை.

வேதவாகமபுராணமேயிருதிபேமுதலா

வோது நூல்களின் துணிபொருளுலகெளம்பயந்த

பேதைபாகனேபரமெனத்தேர்ந்துணர்பெரிய

போதமாதவவுனக்கியாம்புகல்வதொன்றுளதால்.

(இ-ன்.) வேதமே ஆகமமே புராணமே யிருதியே முதலா ஓதும் நூல்களின் துணிபொருள் - வேதங்களே ஆகமங்களே புராணங்களே யிருதினே முதலாகச் சொல்லப்பட்ட நூல்களின் துணிந்த பொருள், உலகு எல்லாம் பயந்த பேதை பாகன் பரம் என தேர்ந்து உணர பெரிய - எல்லாவலகக்கூடியும் பெற்றதருளிய உமாதேவியை விடப்பாகத்தி லுடையவகுதிய சிவபெருமானே என்ற ஐயத்திரி ஷுத்தெரிந்துணர்ந்த பெரியவனே, போதமாதவ - நூலந்தையுடைய பெரிய தபோ தனனே, உனக்குயாம் புகல்வது ஒன்று உளது - உனக்கு நான்கள் சொல்ல தொ ன்றுண்டது.

வேதம் ஆகமம் என்பவற்றி னிறுதியில் எண்ணுகாரம் தொக்குகின்றன. "எண்ணுகாரம் இடையிட்டோளினும் - எண்ணுக்குறித்தியது மென்மனார் புல வர்." என்ற - தொ - சொ - இடையியல் குத்திரத்தால் உணர்க. (௮)

மேருமந்தரங்கைகலைப்பதமுதல்விடைமே
ஹருமந்தராடவனுறைபதியனந்த
மாருமந்தமில்போகம்விடைவதென்றவற்றின்
காரணங்களோடுகாத்தனைகருத்தினுக்கிசைய.

(இ-ள்.) மேரு மந்தரம் கைகலைப்பதம் முதல் - மேரு, மந்தரம், திருக்கயிலை, ஸ்ரீபர்வதமுதலாகிய, விடைமேல் ஊரும் அந்தரகாடவன் உறைபதி அனந்தம் - தரு மவிடைமேலேறி நடத்தியருளும் சிவலோகநாதனெழுந்தருளிய திருப்பதிகளெனத்த மும், ஆரும் அந்தம் இல் போகம் வீடு அடைவது என்று - எவரும் முடிவில்லாதபோ கத்தையும் மோட்சத்தையும் அடைதற்குரியனவென்று, அவற்றின் காரணங்களோ டுகருத்தினுக்கு இசைய உரைத்தனை - அவ்வத்திருப்பதிகளின் காரணங்களோடு என் கன் கருததற்குப் பொருத்தக் கூறியருளினாய்.

(ஈ)

ஐயமாதிமுக்குற்றமுமகலநீயருளிச்
செய்யவுந்தெளிந்திலேக்களயாஞ்சிற்றறிவுடையேம்
மையனெஞ்சினேமாகைபான்மயக்கறவின் னு
முய்யுமாறநுள்செய்தியென்றுரைத்தனர்மன்னே.

(இ-ள்.) ஐயம் ஆதி முக்குற்றமும் அகல நீ அருளிச் செய்யவும் - ஐயத்திரிபு அறியாமை என்னும் முக்குற்றங்களும் யாங்கள் நீங்க நீ திருவாய் மலர்க்தருளிச் செய்யவும், சிற்றறிவுடையேம் மையல் நெஞ்சினேம் - சிற்றறிவினையுடையே மும் மயக்கமிக்க மனத்தினையுடையே மும், யாம் ஆகையால் தெளிந்திலேக்கள் - யாங் களாதலால் சிறிதக் தெளியாதிருக்கின்றோம், மயக்கு அற உய்யுமாறு இன்னம் அருள் செய்தி என்று உரைத்தனர் - அம்மயக்கம் நீங்க யாங்கள் பிழைக்கும் வண் ணம் இன்னமுஞ் சொல்லி யருள்வாய் என்று விண்ணப்பஞ் செய்தார்கள்.

விகுதிமேல் விகுதியாகவந்த கன் விகுதி இடவழுவமைதி. செய்தி - முன் னிலை யொருமை எதிர்க்கால் வினைமுற்று. ஐயமாகுது - மறுபிறப்பும், இருவினைப்ப யனும், கடவுளும், உளவோ, இவ்வோ என்று ஒன்றிற்றாணிவு பெருது சிற்றல். திரிபாவது - குற்றியை மகனெனவும், இப்பியை வெள்ளி எனவும் இவ்வாறாக ஒன் றனை மற்றொன்றாகத் துணிதல். அறியாமையாவது, குற்றியை மகனே எனவும், இப்பியை வெள்ளியே எனவுத் துணிதல்

(ஊ)

தலங்கடம்மின்பிக்குள்ளதாய்த்தகுதிசாநீர்த்தத்
குலங்கடம்மின்மிக்குடையதாய்க்குறையிரத்தோர்க்கு
நலங்கடந்தருண்மூர்த்தியாய்நாதவேதார்த்தப்
புலங்கடார்தபேரொளியுறைதலனென்றுபுகலாய்.

(இ-ள்.) தலங்கள் நம்மில் மிக்கு உள்ளது ஆய் - தலங்களில் மேம்பட்டுள்ள தலமாகியும், தகுதிசால் தீர்த்தம் குலங்கள் நம்மில் மிக்கது உடையது ஆய் - தகு தியுடைய பவதீர்த்தங்களில் மேம்பட்டுள்ள தீர்த்தத்தையுடையதாகியும் உள்ள, குறை இரத்தோர்க்கு நலங்கள் தந்து அருள் மூர்த்தியாய் - தமது குறை கூறிவந்த டைந்த வடியாருக்குப் பல கன்மைகளுந் தந்தருளும் மூர்த்தியாகி, நாத வேதார்த்த புலம் கடத்த போர் ஒளி உறை தலன் ஒன்று புகலாய் - நாதத்தவத்தி னிறதியா கிய விடத்தையும் வேதத்தினிறதியாகிய இடத்தையும் கடத்த வொளிப்பிழம்பாகிய சிவபெருமான் எழுந்தருளிய வொருதலத்தைச்சொல்லியருளாய்.

ஈசுவரானவரின் விளக்கும் அறிவையும், வைகரியாதிகளுக்கு என்மேற்றும் தற்போதத்தையும் கடந்ததாவின் - ஷதவேதத்தப்புவல்கடந்த பேரொளி எனக் கூறினார்.

மிக்கதென்னும் வினைமுற்றப் பெயர் ஈதுசொக்குகின்றது.

என்றீபோதெதிர்முடிமலர்ந்திருண்மலவலியை
வென்றருதனுந்தலா: கனின்விசேடமாய்த்தம்பொற்
குன்றவார்சிலையானிடங்கொண்டுறைபதியு
னொன்றுகேட்கவிடனிப்பதாயுளதுமற்றதுதான்.

(இ-ள்.) என்றபோது - என்ற வினையிப்போது, எதிர் முடிம் மலர்ந்த இருண் மல வலியை வென்ற ருதனும் - எதிரே முடிமலர்ச்சிகொண்டு ஆணவமலத்தின்வலி மையை வெற்றிகொண்ட ருதமுனிவனும், தலங்களின் விசேடம் ஆய்ந்த அம்பொன் குன்றம் வார் சிலையான் இடம் கொண்டு உறை பதியுள் ஒன்று - தலங்களின் மேன் மைணியெல்லாம் (தமக்குள்) ஆராய்ந்த அழகிய பொன்மலையாகிய நீண்டவிலினை பேந்திய சிலபெருமான் தனக்குத் திருக்கோயில்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் தலங்களுள் ஒருதலம் உன்னது, அது கேட்க வீடு அளிப்பது ஆய் உன்னது - அத்தலம் ஷதாற் கேட்கவும் மோகூத்தரத் தருவதாயுன்னது. (கஉ)

முற்றவோதியபுராணமுவாறினுட்காந்தம்
பெற்றதாறுசங்கிதையவையாறுத்தப்பெயரார்
சொற்றபேர்சனற்குமாமாமுனிவரன்ருதன்
கற்றைவார்சடைச்சங்கரன்மாலயன்கதிரோன்.

(இ-ள்.) முற்ற ஓதிய புராணம் மூவாறினும் - முடிவுபெற யாவையும் எளித துக்கதம் பதினெண்புராணங்களுள், ஷத்தம் ஆறு சங்கிதை பெற்றது - ஷத்தபு ராணம் ஆறுசங்கிதைகளே யுடையது, அவை ஆறாம் தம் பெயரால் சொற்றபேர் - அவையாறையும் தமது பெயரால் சொன்னவர்கள், மாசனற் குமா முனிவான் ரு தன் கற்றை வார் சடை சங்கரன் மால் அயன் கதிரோன் - பெருமை பொருந்திய சனற்குமாமுனிவனும் ருதமுனிவனும் நெருங்கிய நீண்ட சடையையுடைய சங்கர னும் விட்டுணவும் பிரமணும் சூரியனுமாவார்.

பேர் பன்மைப் பொருளில் வந்த வோரிடைச்சொல்.

(கக)

இன்னவாறனுட்சங்கரசங்கிதையென்று
சொன்னதுவினை யுணர்ந்தினுளசங்கரன்றுவினையித்
கன்னபோமவண்மடியினிலிருந்துகேட்டதனை
மின்னுவேல்பணிகொண்டவேள்வெளிப்படவுணர்ந்தான்.

(இ-ள்.) இன்ன ஆறனுள் - இந்த வாறு சங்கிதையுள், சங்கர சங்கிதை என்னு சொன்ன துவினை - சங்கரசங்கிதையென்று சொல்லப்பட்ட துவினை, சங்கரன் துவினை விக்கு உணர்ந்ததினும் - சங்கரன் தனது துவினையியாயெ வுமாதேவிக்குணர்ந்ததினும், அன்ன போது அவன் மடியினில் மின்னுவேல் பணி கொண்ட கேள் இருந்த கே ட்டு அதனை வெளிப்பட உணர்ந்தான் - அப்போது அவ்வுமாதேவியின் திருமடியில் விளங்கும் வேல் தன்னேவல்வழி நிற்கக் கொண்டருளிய முருகக்கடவுளிருந்து அச்சங்கிதையைச் சிறிது மையமின்றி உணர்ந்தருளினான்.

இன்ன அன்ன கட்டுத்திரிபுகள்.

(கச)

குன்றெறிந்தவேள்வழிபடுருமுமுனிக்குரைத்தா

னன்மதொட்டோதகத்தியசங்கிதையாகி

நின்றதன்னதுகேட்பவர்க்கரனடிநீழ

லொன்றுமின்பவீடளிப்பதாவொருதலனுரைக்கும்.

(இ-ள்.) குன்று எறிந்த வேள் வழிபடு ருமுமுனிக்கு உரைத்தான் - கிரவுஞ்சுமிரியைத் தகன்படுத்திய அம்முருகவேள் தன்னை வழிபட்ட அகத்தியமுனிவனுக்குத் திருவாய்மலர்ந்தருளிணன், அன்று தொட்டு அஃது அகத்திய சங்கிதையாகி நின்றது - அக்காலத்தொட்டு அச்சங்காசங்கிதை அகத்தியசங்கிதையெனப் பெயர் பெற்றது சிவபெற்றது, அன்னது கேட்பவர்க்கு அான் அடி நீழல் ஒன்றும் இன்பம் வீடு அளிப்பது ஆ ஒருதலன் உரைக்கும் - அவ்வகத்தியசங்கிதை கேட்போர்க்குச்சிவ பெருமான் திருவடி நீழலில், கலந்தலாகிய பேரின்பமுத்தியைத் தருவதாக ஒருதலத்தை விதந்து கூறுநிற்கும்.

ஒன்றும் என்னும் பெயரொச்சம் - தொழிற்பெயர்த்தன்மைப்பட்டு நின்றது.

அதிகவப்பதியாதெனினுலவாய்கேட்கக்

கதியளிப்பதென்றோதியருதனைக்கதியின்

மதியைவைத்தவரன்னதைப்பகொனவந்த

விதியினின்புகல்கின்றனன்வியாதன்மாணக்கன்.

(இ-ள்.) அதிக அப்பதியாது எனில் ஆலவாய் - மேம்பாடுள்ள அத்தலம் யாதென்ற வினவில் திருவாலவாயாம், கேட்க கதி அளிப்பது என்று ஓதிய ருதனை கதியின் மதியை வைத்தவர் அன்னதை பகர் என - காதார்கேட்டவனவியல் மோகூத்தைத் தரவல்லதென்று சொல்லிய ருதமுனிவனைநோக்கி அடிமோகூத்தில் தமது சிந்தையைப்பதித்த முனிவர்கள் அத்தலமான்மியத்தைச் சொல்லாய் என்றவினவு, விபாதன் மாணக்கன் வந்த விதியினில் புகல்கின்றனன் - விபாதன் மாணக்கனாகிய ருதமுனிவன் தொன்றுதொட்டு வழங்குவந்த முறைப்படிச் சொல்லாநின்றான். (கக)

புதியதாமணாமேவியபழமறைப்புத்தேன்

விதியினுற்கடுடைப்பரிமகஞ்செய்வான்வேண்டிக்

கதியைமாய்ந்தவர்க்குதவதுதண்டிறைகெழுகாசிப்

பதியின்மைந்தரோடெய்தினுன்பண்டொருவைகல்.

(இ-ள்.) புதிய தாமணாமேவிய பழமறை புத்தேன் - அன்றலந்த தாமணாமலரில் வசிக்கும் படைப்புத் தொட்டுள்ள வேதங்களின்றிவைவனாகிய பிரமன், விதியினால் கடுகடை பரிமகம் செய்வான் வேண்டி - அவ்வேதவிதிப்படி வேகமிக்க சடையையுடைய அசுவமேதயாகஞ் செய்ய விரும்பி, மாய்ந்தவர்க்கு கதியை உதவும் தன்னதுறை செழு காசிப்பதியில் - தன்னிடத்தில் இறந்தவர்க்கு மோகூத்தைத் தராகின்ற தண்ணிய நீர்த்துறை மிக்க காசித்திருப்பதியில், பண்டு ஒரு வைகல் மைந்தரோடு எய்தினான் - முன்னொருகாலத்துத் தன்புத்திரரோடு சென்றான். (கக)

எழுசோடியாசிரியவிருத்தம்.

அகத்தியன்வியாதனா தன்சனகனாநிகான்முனிவர்கோதமனூற்
சிகைத்தெளிவுணர்ந்தபாரசரன்வாமதேவன்வான்மீகியேவசிட்டன்
சகத்தியல்கடந்தசுகன்முதன்முனிவாதம்மொடும்பத்துவெம்பரிமா
மகத்தொழின்புடித்துமற்றவர்க்குள்ளுகிழ்வுறவழங்குவழங்கா,

(இ-ள்.) அகத்தியன் வியாதன் நாரதன் சனகன் ஆதி நால்முனிவர் கோதமன் - அகத்தியரும் வியாசரும் நாரதரும் சனகர் முதலாகிய நால்வகை முனிவர் களும் கௌதமரும், தூல் சிகை தெளிவு உணர்ந்த பராசரன் வாமதேவன் வான் மீதி ஏ வசித்தன் - வேதனால் முடிவின் துணிபொருளாகிய பாசுவத்தை புணர்ந்த பராசரரும் வாமதேவரும் வானமீதியும் வசித்தரும், சகத்த இயல் கடந்த சகன் முதல் முனிவர் தம்மொடும-பிரடஞ்சதநி னியல்பைக்கடந்த சகர் முதலாகிய முனி வர்களும் ஆகிய விவரங்களோடும், பதது வெம் பரிமா மகத்தொழில் முடிந்த-பத்த அசுவமேதபாகவீணைச் செய்து முடித்தது, அவர்க்கு உள்ளம் மகிழ்வு உற வழங்குதல் வழங்கா - அம்முனிவர்களுக்கு மனம் மகிழக்கொடுக்குந் தக்கணைகளைக் கொடுத்து.

சனகனாதி நான்முனிவர்-சனகா, சனாதனர், சனந்தனர், சனற்குமாரர். வான் மீதி, எனப்பணிந்துதலி லிருக்கும் ஏகரம் என்னேகாரம் ஆகையால் அதனைப் பிரி தது என்னவற்றோடுங் கூட்டிக். சகம்-தோனறியழிவதென்னும் பொருட்டு, ஆத லால் பிரபஞ்சமென்றும். வெம் பரிமா-கடுகடையை யுடைய குதிரை. (கௌ)

சத்தியவுலகிழ்சரோருககமீழுவன்சார்ந்தபின் புலப்பகைசாய்த்த வத்திருமுனிவரனைவருங்காசியா கலையடைந்தனர் பணிந்து முதலிமண்டபத்தினறமுதலானகுமொழிந் கருண்மூர்த்திசந்நிதியிற் பதறியாடிருந்து நாரதமுனியைப்பாராத்தொருவினாவுரைபகர்வார்.

(இ-ள்.) சரோருகம் நிறுவர் சத்திய உலகில் சாராதபின்-தாமரையில் வசி க்கும் பிரமன் சத்தியலோகத்தை யடைந்த பின், புலப்பகை சாய்த்த அ திருமுனி வர் அனைவரும் - இவ்விதப்பலகையைப் புறக்கண்ட தவச்செல்வத்தை யுடைய அம் முனிவாகவொல்கலாம், காசி அடிகளை அடைந்தனா பணிந்து - காசியி லெழுந்த முனிய சிவபெருமானை யடைந்து வணங்கி, முதலி மண்டபத்தின் அறம் முதல் நா ன்கும மொழிந்தருள ழாந்தத் சாநிதியில் பரதியாய் இருந்து - முதலிமண்டபத்தி னகண் தருமமுடைய நான்கு பொருள்களையு (சனகர்முதலாகிய நான்கு முனிவ ராகந் குடி) கூறியருளிய நகவினாழாத்திசுத்தியில் அன்பாய வரிசை பட விருந்து, நாரதமுனியை பார்த்து ஒரு வினா உரை பகர்வார் - நாரதமுனிவனை பார்த்து ஒன்று வினாவுகின்றாகா.

காம முரல் நான்கு - அறம், பொருள், இன்பம், வீதி. அடைந்தனர் - முற் றெச்சமாய் நின்றது. (கௌ)

தலமுதன்மூன்றுமுந் நந்ததோரணைசுவதலமுனாயென்ன நாரதன்னுன் கலைமுழுகுதுணர்ந்தசனற்குமாரன்பாறகற்றவன் வியாதனமவன்பா னலமுதக்கேண்மின்னெவவன்நதாவேனையிப்பான்ப றைமுதலனைத்து மலமடவுணர்ந்தோனகுதுமுனியாகுமவனிடைக்கேண்மெனவிடுத்தான்.

(இ-ள்.) தலமுதல் மூன்றும் சிறந்தது ஓர் சைவதலம் உரை என்ன - தலமு தலிய மூன்றுபொருள்களாலும் மேம்பட்ட ஒரு சிவதலத்தைச்சொல்லாயென்று வினவ, நாரதன் தான் - நாரதமுனிவன், கலைமுழுதும் உணர்ந்த சனற்குமாரன் பால் கற்றவன் வியாதனும் அவன்பால் நலம் உற கேண்மின் என - தூல்முற்றும் ஆராய்ந்துணர்ந்த சனற்குமாரமுனிவனிடத்துக் கற்றுணர்ந்தவன் வியாதமுனிவ னும் அவனிடத்து நன்மையிக்கேளுங்கள் என்றுகூற, அவன்-அவ்வியாதமுனிவன், கதிராவேல் நம்பிபால் - ஆனீமித்த வேலையேநதிய முருகக்கடவுளிடத்து, மறைமு தல் அனைத்தும் அலம் அந் உணர்ந்தோன் குதுமுனி ஆகும் அவன் இடை கேண்மெ கள்

னவிடுத்தான் - வேதமுதலிய நூல்முற்றும் சுழற்சிரீங்கக் கற்றுணர்ந்தவர் அகத் தியமுனிவராம் அவரிடத்துச்சென்று கேளுங்களென்று கூறினான்.

சுழற்சியாவது - ஐயம், திரிபு. தலமுதன்முன்று - தலம், தீர்த்தம், மூர்த்தி. விடுத்தல் - விடைதரல், ஆதலால் கூறினான் என்றும். சிறந்தது வினைமுற்றுப்பெய சொச்சமாய்நின்றது. முழுதென்பதனிதையில் முற்றம்மைதொகுத்தல். (உ0)

மலயமாதவனையடைந்துகைதொழுதுவாழ்த்திவாதாவிவீல்வலனைக் கொலைபுரிதருமமூர்த்தியேவிந்தக்குன்றடக்கியதவக்குஷ்ணே யலைகடல்குடித்தவருட்பெருங்கடலேயருந்தமிழ்க்கொண்டலேதென்பா றுலைபெறநிறுத்தகளைகணையென்றுசுருதியாயிரமெனத்துதித்தார்.

(இ-ள்.) மலயம் மாதவனை அடைந்து கைதொழுது வாழ்த்தி-பொதியமலை யிலெழுந்தருளிய அகத்தியமுனிவரை யடைந்து கைகூப்பித் துதிசெய்து, வாதா வி வில்வலனை கொலைபுரி தரும மூர்த்தியே - வாதாவி வில்வலன் என்னும் அசுரர்க ளைக் கொலைசெய்த தருமவழுவாயுள்ளவனை, விந்தக்குன்று அடக்கிய தவக்குண் றே - விந்தபருவத்தையடக்கிய தவபருவத்தே, அலைகடல் குடித்த அருள் பெரும் கடலே - கரையை அலைக்கும் அலையையுடைய சமுத்திரத்தைப்பருகிய பெரியகரு ணுசமுத்திரமே, அருந்தமிழ் கொண்டலே - அரியதமிழ்நார்க்கும் மேகமே, தென் பால் தலைபெற நிறுத்த களைகணை என்று-(உயர்ந்த) தென்திசை தலாக்கோல்போ லச் சமனாகநிறுத்திய பற்றுக்கோடே என்று, ஆயிரம் சுருதி என துதித்தார் - அள வில்லாதவேதங்கள்நிரண்டு நின்று துதித்தார்போல நிரண்டுநின்று துதித்தார்கள்.

அசுமுகி என்னும் பெயரையுடைய வேராகரப்பென், நாரதமுனிவராவலிர் அசுமுவி வில்வலன் வாதாவி என்றும் ஓரண்டுபிள்ளைகளைப்பெற்றார், அவர்கள் இருவரும் தமது தாயினிடத்த விடைபெற்று ஓர்வனத்திற்சென்று கொடியவோர் யாகஞ்செய்து தாங்கள்வேண்டிய வரங்களைப் பிரமனாற்பெற்று மேற்றிசையில் நா ன்குவழியுங்கூடும் ஓரிடத்திலவரும் முனிவர்களைக்கொல்ல வோர் பன்னசாலையை யமைத்து வாதாவியை ஓர் ஆடாக்கித் தான் தவவேடத்தை மேற்கொண்டு விரும்பு செய்த முனிவர்களைக்கொன்றுதன்னை யாரும் நாள்களில், அசுத்திய முனிவர் அந் நெறியேவர அவனானோக்கி நம் குலத்தினரைக்கொல்லும் இவ்வா நாம்கொல்ல வேண்டுமென்றுசுருதி எதிர்சென்று தமதுசாலைக்கழைத்துவரது ஆடாய்நின்ற வா தாவியைக்கொன்று எதிசுமைத்து ஊட்ட உண்டு இருநாடின், வில்வலன்தம்பியருக வென்றழைக்க வயிற்றுட்பென்ற வாதாவி ஆட்டுவடிவங்கொண்டு முழங்க, அதனை யுணர்ந்த அகத்தியமுனிவர் கோபங்கொண்டு இவன்முடியக்கடவன் என்ற வயிற் றைத்தடவ மடிந்தான், அதனைக்கண்ட வில்வலன்கோபத்தோடு ஓர் தண்டாயு தற்கொண்டு போர்செய்யவர அம்முனிவர ஓர் தருப்பையைப் பாசுபதாஸ்திரமா கப் பாவனைசெய்து பிரயோகஞ்செய்ய அவனும் மடிந்தான். என்பது கார்த்தம் அசுரகாண்டம்-வில்வலன் வாதாவியதைப்படலத்தில்.

“ஊன்கொண்டகரியாகுகுதர்வுற்றவாதாவியுயிர்போகியுண்டவியல்பே தான்கொண்டுமுடிதென்றுசுடர்த்தையொருகாலைதமிழ்வல்லமுனிதவனும் காண்கொண்டவெரிமண்டுசிறுபுன்புதற்போன்றுகடியோனுமுடிவாகவே வான்கொண்டலெனவங்கன்முன்னின்றவன்தம்பியாய்வுற்றதுன்னியருவான்.”

“மெய்க்கொண்டதொன்னுருக்கொண்டுமுனிதன்னைவெருளுற்றோர்தன் டமதனைக், கைக்கொண்டுகொலையுனி வற்போழிதின்முனிவன்கரத்திற்தருப்பை

புராணவரலாறு.

யொனதே, மைக்கண்டர்ப்படையாகநின்றதுவிடவில்லன்றொழுவெய்தது, மைக்கண்டக்களவருநறபுற்றவிடநீங்கியப்பாலகன்றனனரோ.”

தென்திசைகோக்கியரும் அகத்தியமுனிவர் காசிகரேடைந்து சிவபெருமானைவணங்கி அந்தநின்று மேருவோடு மாறுபட்டு அண்டக்கணபடைத்து எழுந்த விந்தகிரியின் சாலைடைந்து ஓர் விந்தமே நமக்குச்செல்லச் சிறிதவழிதருவாய என விந்தகிரி சூரியசக்திராகன் வழங்குதற்கு அரிதாய்த நிருவக்கிரம வடிவவகொண்ட நெடுமால்பொல நிறகின்றோம் குரியவடிவையுடைய வுணக்கு அஞ்சியோவழித ராரிறபோம் எனதுசெருக்கக்கூற, அமமுனிவர் தமவலிமையால் பிரமலோகக்கா தம் தமதுகையைநீட்டி அவலித்தமலையின் உச்சிபிறசோத்து அமுதத, அவ்விந்தம் செருக்கழிந்த பாதலத்திறபுகூறது. என்பது ஷே காண்டம் - விந்தம் பிலம்புகுப டலத்தில.

“எதித்திமதிமிட்கருமேருந்நிறத்தாலவான
நெரிவினைடைசுதுதொலநெடுமாலபோன்றுநின்றேன்
குரியநிசுநரியாறுகொடுப்படுபெனதுதோற்ற
மநிலையின் நிறபொருளையவனாமொழித்ததுதே”

“அறபுதமமாரிகொள்ளாபுறநுநியோவலிந்த
வெறியிததுபாதளநினையியுயாகுடங்ககச்சாதி
உறபுறவுணறவல்லெற்றதுபுவிக்கட்டாழ்ந்து
சொறபிலம்புநுதசேடனகொனநிலையடைந்ததன்றே”

சிவபெருமான நிருமணாகிருசா தேவார விய யாவரும்வந்து நெருங்கி
னமையால் வடக்கிசைதாது து நெனகாசயு நாமதோயநியபோது அவருள்ள தே
வர்முதலியபாரு ந நிரகம் குமாலக கடைக்கணித்து, நுநிராயனரால்
அகத்தியமுனிவர் அவருவி த நெனகாசயு என பொதியமலையிறசென்று இருத்தி
யாயின் துலாககோபடோசச சூரிமனறநினை என்பது காந்தம் - உறபத்தி
காண்டம்-திருக்கலிபாண்ட படலத்தில்.

“ஆளுனமுனிகேனொருநியவகசுசீடகி
தேவாரமுமேருமேயெனனநினை
வாசுபொரியமலையேயுநியவயமெல்லா
மேருநாசுவநிகாரவ்விநியருமென்றான்”

“எனவருஞ் செயுளகளா வுணக கடல்குஞ்சுத்து இப்புராணத்தில் பின்னாவருதல்
காணக கொலெபுரிதரும மூர்த்தி எழுத சிவனை நலவினையாக மாறுபட்டுநிற்பது மு
றைதிறமபியவினை.

(உக)

மூவகைச்சிறப்பமுள்ளேதோதானபொழிவகைமுகமலாந்தருளகூர்ந்
தியாவையுமுணாநதோனமுபுதிமண்டபத்தினிருதொகையின்வந்திறக்
சேவலகடமைபுமைங்கரன்றையுஞ் சேவலங்கொடியுடைவடிவேற் [குற
காவலன்றையுமவடநிழிலமாநதகண்ணுதற்பரையுமபணியா.

(இ-ள.) மூவகை சிறப்பும் உள்ளது ஓதானம் மொழிக என - தலச்சிறப்
பும் தீர்த்தச்சிறப்பும் மூர்த்திச்சிறப்பும் உள்ளதாகிய ஒருசைவதலத்தைச் சொல்
லககடவீர என்றுமுனிவர்களினவ, முகமலர்ந்த அருள கூறது யாவையும் உணர்
ந்தோன-முகமலாசசிகொண்டு (அவர்கண்மேல்) கருணைகூர்ந்து எல்லாதுல்களையும்
ஆராயந்து தெளிந்த அகத்தியமுனிவர், முததிமண்டபத்தின் ஈர இரு தொகையின்

வந்த இறக்கும் சேவல்கள் தமையும் - முத்திமண்டபத்தின்கண் நான்கென்னுந் தொகைபெற்று வந்திறந்தகொழிகளையும், ஐங்கான் தனையும் சேவலன்கொடி வடிவேல் உடை காவலன் தனையும் வடநிலல் அமர்ந்த கண்ணுதல் பரனையும் பணியா- ஐந்துதிருக்கரங்களையுடைய மூத்தபிள்ளையாரையும் சேவற்கொடியையும் வடித்த வேலையுமுடைய முருகக்கடவுளையும் கல்லாலநிலவின் கீழ் எழுந்தருளிய தனித்து மூர்த்தியையும்வணங்கி.

காசிரகரத்தில் மூன்றும்புகத்தில் பலநூல்களையுங்கற்றுணர்ந்த மாகனந்த என்னும் ஓர்மறையவன் கொய்ந்தொழிலுடையவனாய்த் திழிதழிவ்காலத்து, அங்கோர் நீசன் தானமாகக்கொடுத்த பொருளையேற்றதனால் ஏனாமறையவர்கள் இவனுஞ் சண்டாளனே என்று அந்நகரினின்றும் அகற்ற, தன்மனைவிமக்களோடு கிகடதேயம் நோக்கிச்செல்லுவோன் கஞ்சையாழிச் சாவமகொண்டு செல்லுவோரைத் துணையாகக்கருதி அவர்கள்பின் கரந்துசெல்லும்போது, வேடர்கள் எதிர்த்து அவனிடத்துள்ள பொருளைச் சூறையாடி மனைவிமக்களோடு அவனையும்கொலைசெய்தார்கள், உயிர்விடுங்கால் அம்மாகனந்தன் காசிரகரத்தை மனத்திலெண்ணி உயிர்விட்ட புண்ணியவசத்தால் அக்கிகடதேயத்தில் முற்பவவுணர்ச்சியோடு சேவலாய்ப்பிறந்து தன்மக்களிருவருங் குஞ்சுகளாகவும் தன்மனைவி பெடையாகவும், அங்குச்சில நாளவசிததுக் காசிக்குச்செல்லுவாரோடு தொடர்ந்து சென்று முத்திமண்டபத்தையடைந்து அங்குவசித்து இறந்தமையால் சிவபக்தசுறையடைந்தனன். என்பது காசிரகன்டம்-முத்திமண்டபத்தின் கதையுரைத்த அடதியாயத்தல்.

“கருமபுகுதட்டிச்சாரொழுதுங்கடைவாய்மேதிகண்படுக்கு மிருந்தன்புனல்சூழுகாசிதனையிதயததெண்ணியிறநாணுல் வரம்பிறசாலிமுத்துயிர்க்குப் வயறகீகடததில்முற்பவததிற நிறுந்துமுணாவோடவனரததச்சூட்டுச்சேவலாயினால்.”

“மக்களிருவர்பார்ப்பாகமடமாணைக்கிபேடாக வொக்கவுறையுநாளதனிறகாசிகேகேமவரோடுரு செக்கநிறத்தகூர்வாய்கூட்டுச்சேவல்பெடைதொடராத தொக்கபார்ப்பினொடுங்காசித்தொலலைநகரிற்சென்றனே.”

“செங்கட்கயவாய்மோட்டெருமைசெழுநீர்க்குவளைப்போதருநகிப பங்கப்பழனத்துனைநதுங்கப்பணிவீமுழங்குகாசியினிற நிற்கடவழ்ந்துவிளிம்புரிஞ்முத்திமாடத்திடைச்சேர வங்கணிநந்துபடுமேற்றுகயிலைவரையினடையுமால்.”

சேவல்-கொழியின்பரியாயப்பெயா.

(உஉ);

அங்கயற்கண்ணிதன்னையுமெந்தையாலவாரானையுமிய பங்கயத்திருத்திச்சமாதியிலிருந்துபரவசமடைந்துபார்ப்பதிக்குச் சங்கரனருளிச்செய்தசங்கிதையைததாரகனுடையிரண்டாகச் செங்கைவேல்விடுத்தசேவகனெனக்குத்தெருட்டினுணையசங்கிதையில்.

(இ-ள்.) அங்கயற்கண்ணி தன்னையும் எந்தை ஆலவாரானையும் - அங்கயற்கண்ணம்மையையும் எனத்தையாகிய திருவாலவாயிலெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளையும், இதயபங்கயத்து இருத்தி - தனது இருதயதாமனாயில் இருத்தி, சமாதியில் இருந்து பரவசம் அடைந்து-சமாதிகூடப் பரவசப்பட்டு, பார்ப்பதிக்குச் சங்கரன் அருளிச்செய்த சங்கிதையை - உமாதேவியாருக்குச் சிவபெருமான் அருளிச் செய்த சங்கிதையினை, தாரகன் உடல் இரண்டாகச் செம் கை வேல் விடுத்த சேவ

புராணவரலாறு.

கன் எனக்கு தெருட்டினான்-தாரகாசுரன் உடலம் இரண்டுதண்டாகத் தமதசைந்ததிருக்காத்திலெத்தியவேலை பெறிந்த முருகக்கடவுள் எனக்குத்தெவிவுபெற அருளிச்செய்தார், அந்நயசங்கிதையில் - அந்தச்சங்கிதையில்.

சமாதிக்கூடல் - அசைவறவிறுத்தல். பரவசமடைதல் - சூரியனொளியும் கன் னொளியும்போல முதல்வன் வியாபகவதிரியில் ஆன்மவதிவு வியாப்பியமடைந்த "அவனிவலயம்" நின்றமுறைப்படி கையததருத்தல். தாரகன்-சூரனுக்கு இனியோன். பிரமன்முதலியதேவர்கள் இடுக்கணிக்கவும் தேவர்கள் முதலிய படைவீரர்கள் புடைசூழவும் சூரன் னார்கோக்கிச்செல்லும் ஸுமாரக்கடவுள் கிரவுஞ்சகிரியையடைந்தருள், காரதமுனிவன் திருவடிபுணங்கி எமதபெருமானே இம்மலை கிரவுஞ்சன் என்னும் ஓர்பேரையுடைய ஓரசுரன் இவன் இங்கிருந்து வழிவருமுனிவர்பலருக்குத்துன்பஞ்செய்த வருகாள், அகத்திபமுனிவரும் ஓரகால் இவவழிவருகையில் அமுனிவருக்குத் தனதுமரபையால் பலதன்பங்களை யுமவினைத்தனன்; அவற்றை நோக்கி இவையோர் அவுண்ணசெயலெனக்கருகி இம்மலையடிவாகியேநின்று எம்மிறைவன் திருக்கரத்திலேலால் நாசமடைகவெனச்சபிக்க, அன்றுதொட்டு இம்மலையடிவாகியேநின்று இந்நெரிவருமமுனிவர்களை அலைத்து நிறகின்றனன்; இம்மலையிக்குறையுள்ள மாயநகரத்தில் சூரனுக்கிடைய தாரகனைப்பவன் வசித்தப் பிரமன்முதல்யோருக்கு இடையூறுசெய்கின்றனன்; இவனைவெறநிகொள்ளில் சூரனை வெல்லுதல் எளிதெனக்கூற, அவையாதே செய்கிறாரோமென்று கருணைகூர்ந்த வீரவாகுமுதலிய படைவீரர் விடுத்தருளினா, வீரவாகு, படைவீரரோடு சென்று அத்தாரகனோடு போர்செய்யத் தோல்விறைவ ரன் கிரவுஞ்சகிரியினுள்ள வோர் முகையிற்புகுத அவன் பிற்சென்ற வீரவாகுமுதலியோர் அம்முழையிற்சென்று மயங்கிவிட்டதலை நாசமுனிவாசொல்ல, அககுமாரர்க்கடவுள் தமது திருக்கரத்து வேலெறிந்து, அகதாரகன் மாரபையுங் கழித்து கிரவுஞ்சகிரியையுஞ் சிதைத்தனர். என்பது காரதம்-உறப்படுகிரண்டம் - தாரகன்வதைப்படலத்தல்.

“தாரகன்மரபுமெனனூர தடம்பெருவனாபுராகரெழு
சிரியபிரவுஞ்சத்திறை தாதுபட்டுருய்செனறு
வீரமுமபுகழுட்கொண்டியுங்கியதெனனவாகட
சோரியுதுகடமாடித் துண்ணெனீண்டதனோ.”

எனவருஞ்செய்யுளானுரைக.

(உஉ)

பெற்றற்குந்தவஞ்செய்தகருதெளிந்திரிதிறபெருங்குதிகேடபவர்க்கெளிதர யுறப்படுதலநீவினாயமுசிறப்பமுள்ள தெத்தலத்தினுங்கழிந்த சிறப்பினுங்கெண்ணெண்ணுருவினாயாடலசெய்தருளவடிவெடுத்தென்று மறைப்பொருள் விளங்குமாலவாயதனைமண்ணின்மேற்சிலனுலகென்னும்.

(இ-ள்) பெற்றற்கு அரும் சலம செயது அகம் தெளிந்த அரிதில் பெரும் கதி கேட்பவர்க்கு எளிதாய் உறப்படும் தலம் நீர் வினாய முச்சிறப்பும் உள்ளது- அடைதற்கரிய தலங்களைச்செய்து மனநெளிந்து அரிதாகப்பெறும் மோட்சம் கேட்பவர்க்கு எளிதாகக்கிடக்கூருந்தலமரய நீங்கள்வினவிய தலச்சிறப்புமுதலிய மூன்றுசிறப்பும் உள்ளது, எத்தலத்தினும் கழிந்த சிறப்பினது - எவ்வகைப்பட்ட சைவதலங்களிலும் மேம்பட்ட சிறப்பினையுடையது, அருள்வடிவெடுத்த எண்ணென் திருவினையாடல் செய்து என்றும் மறைப்பொருள் விளங்கும் ஆகவாய் - திருவருளே திருமேனியாகக்கொண்டு ஆறுபந்துநான்கு திருவினையாடல்களைச்செய்து எப்

பொழுதும் வேதத்தின்பொருளாகிய சிவபெருமான்விளங்கும் திருவாலவாயாம், அதனை மண்ணினமேல் சிவன் உலகு என்னும் - அததலத்தைப் பூவுலகில் சிவலோகமென்று சொல்லுகிறதும்.

சிறப்பினது - ஈறுகொக்குநின்றது. முச்சிறப்பு - பன்மையில் ஒருமைவந்த பால்வழுவமைதி. ஆய - வினை யெச்சத்திரிபு. உறப்பமும் - உட்கப்படார் என்றும் போலப் படுசொறகுப் படுபொருளினதிவந்த பெயரொச்சம். ஆங்கு-அசைநிலை.(உச)
அத்தலத்தனையமுவகைச்சிறப்பும்ளவிலாவுயிர்க்கெலாங்கருணை வைத்தவன் செய்ததிருவிளையாடும்வரையுரங்குழியவேடுவித்த வித்தகனெனக்குவிளம்பியவாறேவிளம்புவனுடககெனவந்த வுத்தமமுனிவாயாவருங்கேட்கவுணர்த்துவானகடலெலாமுண்டான்.

(இ-ள்.) அத்தலத்து அனைய முவகைச் சிறப்பும் - அந்தத்தலத்தில் அத்தன்மையையுடைய முவகைச்சிறப்புகளையும், அளவு இல்லா உயிர்க்கு எல்லாம் கருணை வைத்தவன் செய்த திருவிளையாட்டும்-அளவிறந்த எல்லா ஆன்மகோடிகளிடத்தும் கிருபைவைத்த சிவபெருமான் செய்தருளிய திருவிளையாடல்களையும், வனா உரம் கிழிய வேல் எடுத்த வித்தகன எனக்கு விளம்பிய ஆறே உமக்கு விளம்புவன் என்ன - கிரவுஞ்சகிரியின் மார்பங்கிழிபட வேலைத்தொட்டருளிய முருகக்கடவுள் எனக்குச் சொல்லியவண்ணமே உங்களுக்குச் சொல்வேன என்று, கடல் எல்லாம் உண்டான்-கடல் முறும்பருகிய அதந்நியா, வந்த உத்தம முனிவர் யாவரும் கேட்க உணர்த்துவான் - தம்பால்வந்த முதன்மைபெற்ற முனிவர்களெல்லோருங் கேட்கச் சொல்லத்தொடங்கினார்.

பாவசமடைந்து என்பவற்றிலுள்ள வினையெச்சம் உணர்த்துவான் என்னும் வினையுற்றின முதனிலைகொண்டது. (உரு)

புராணவரலாறு முற்றிறது.

ஆகப்பாயிரம் உளபடத் திருவிருததம் - உங்க.

த ல வி சே ட ம்.

அறசேடி பாசிரியவிருததம்.

நாட்டமொருமுன்றுடையநாயகனுக்கன்புடையிராயந்துநீவிர் கேட்டதலமின்றிளைத்ததிருவாலவாயதனுட்கிளைத்துப்பொன்னன் தோட்டலர் தாமரைமுனைத்ததொருதடமுஞ்சந்தரச்செஞ்சோதிஞான வீட்டமெனமுனைத்தசிவவிக்ரமுமொன்றுளவின்னுமிசைப்பககேண்மின்.

(இ-ள்.) நாட்டம் ஒரு மூன்று உடைய நாயகனுக்கு அன்புடையிரா-திரிநேத் திரங்கையுடைய சிவபெருமானிடத்து அன்புநிறைந்தமுனிவர்களே, நயந்து நீவிர் கேட்டதலம் ஈணடு உரைத்த திருவாலவாய்-விரும்பிநீங்கக்கேட்டதலம் இப்போது யாம்கூறிய திருவாலவாயாம், அதனுள் கிளைத்து பொன்னன் தோடு அலா தாமரை முனைத்தது ஒருதடமும்-அத்தலத்தில் நிறைந்து பொன்னிறம்வாய்ந்த இதழ் அலர்ந்த தாமரைமுனைத்த ஒருதடாகமும்,சந்தரம் செம சோதி ஞானம் ஈட்டமென முனைத்த சிவலிங்கம் ஒன்றும் உள்ள - அழகிய செவந்த சோதிமயமாகிய ஞானக்கூட்டம் போலத்தோன்றியருளிய சிவலிங்கமொன்றும் இருக்கின்றன, இன்னும் இசைப்பககேண்மின் - இன்னமுஞ் சொல்லக் கேளுங்கள்.

சிவலிங்கம் என்பதன் இறுதியில்நின்ற உம்மைபைப்பிரித்து ஒன்றென்பதனோடு கூட்டிப் பொருளுக்கொளக. (௧)

தலவிசேடம்:

திருவாலவாய்க்கிணையாமொருதலமுந்தெய்வமணஞ்செய்யப்பூத்த
மருவார்பொற்கமலகிர்தீர்த்தமுமத்தீர்த்தத்தின்மருகிள்ளான
வருவாகியுறைசோமசுந்தரன்போலிகபரந்தந்துலவாவிடு
தருவானுமுப்புவனத்தினுமில்லையுண்மையிதுசுற்றின்மன்னோ.

(இ-ள.) சாறநின்-சொன்னால், திருவாலவாய்க்கு இணையாம் ஒருதலமும்-
திருவாலவாய்க்கு ஒக்கும் ஒருதலமும், தெய்வம் மனம் செய்ய பூத்த மருவார்
பொன் கமலம் தீர்த்தமும-தெய்வத்தன்மையையுடைய வாசம்கமழ மலர்ந்த
மணமநிறைந்த பொற்றமகாத்தீர்த்தத்தை யொத்த தீர்த்தமும், அ தீர்த்தத்தின்
மருகில் ஞான உருவாவி உறை சோமசுந்தரன்போல இகபரம் தந்து உலவா விடு
தருவானும் - அநதப்பொற்றமகாத்தீர்த்த பக்கத்தில் ஞானசொருபமா பெ
ருந்தருளிய சோமசுந்தரக் கடவுளப்பால் அடைந்தோராக இருலோகத்தையும் பா
லோகத்தையும் தந்து என்றும் அழியாத மோகத்தையும் தருதருந்ந கடவுளும், மு
ப்புவனத்திலும் இல்லை-சுவாககமுதலிய மூன்று உலகங்களிலும் இல்லை, இது உண்
மை - இது சத்தியம். (உ)

அவ்வகையருளின்முதற்நலபெருமைதனைச் சுருக்கியறையககேன்மி
னெவ்வகையவுலகத்துநதருமதலமகிகமவழிநிலாத
சைவதலமதிகமவற்றறுபடுதெட்டிகமவைவழியிலொட்டுத
தெய்வதலமதிகமவற்றறுததலநானவற்றைச் செப்பகவேண்மின்.

(இ-ள.) அ வகைய மூன்றில் - அதனைமை பட்ட எழுதலிய மூன்றில்,
முதல தலபெருமைதனை சுருக்கி அறைய கேண்மின் - முன்னுள்ள தலவிசேடத்
தைச் சுருக்கிச் சொல்லக் கேளுங்கள், எவ்வகைய உலகம் அருமதலம் அதிகம் -
பலவகைப்பட்ட வுலகங்களிலும் புண்ணியக்கேத்திரங்கள் மேம்பட்டனவாம், அவ
ற்று ஈறிலாத சைவதலம் அதிகம் - அவைகளில் அறிவிலாத சைவதலங்கள் அதி
கமாம், அவற்று அறிபதது எட்டு அதிகம் - அச்சைவதலங்களுள் அறுபத்தெட்டுத்
திருத்தலங்கள் மேம்பட்டனவாம், அவை தமளில் ஈடொட்டு தெய்வதலம் அதி
கம் - அதிருத்தலங்களுள் பதினாறு தெய்வத்தன்மையையுடைய திருத்தலங்கள்
மேம்பட்டனவாம், அவற்று அச்சுல்லா நான்கு - அவற்றுமே மேம்பட்ட திருத்த
லங்கள் நான்காம், அவற்றை செப்ப கேணியின் - அபதிருத்தலங்கள் நான்கின்
யுஞ் சொல்லக் கேளுங்கள். (உ)

அன்னமலிவயற்புலியூகாசீநகாகாளத்தியாலவாயா
மின்னவாமபதிரானகிறிறுவாலவாய்தாமெவவாறென்னின்
மின்னவிரம்பலவகாணககாசீநகாவதிறநககவியன்காளத்திப்
பொன்னகரம்பததியினுல்வழிபாடுசெயவவிகரும்போகமவீடு.

(இ-ள.) அன்னம் மலி வயல் புலியூர் காசீநகா காளத்தி ஆலவாய் ஆம் இன்
ன வளம்பதி நான்கில் - அன்னப்பறவைகள் நிறைந்த வயல்கள் குந்த சிதம்
பாம் காசி திருக்காளத்தி திருவாலவாய் என்னும் இரநாற்கு திருத்தலங்களிலும்,
திருவாலவாய் அதிகம் - திருவாலவாய் மேம்பட்டதாம், எவ்வாறு எனினில் - எவ்
வகையால் என்று வினவில், மின் அவிர் அம்பலம் காண - ஒளிவிளங்கிய அச்சிதம்
பாம், தன்னைத்தரிசித்தலால், கீரிசநகர் வதிந்து இறக-காசீநகர், தன்னிடத்திலவசி
த்து இறத்தலால், வியன் காளத்தி பொன் நகரம் பத்தியினுல் வழிபாடு செய-பெரு

மையிக்கு திருக்காளத்தி என்னும் கழகிய நகரம், அன்பால் தனக்குவழிபாடுசெய்து பூசித்தலால், போகம் வீடு அளிக்கும் - (ஆன்மாக்களுக்கு) போகத்தையும் மோகத்தையும் கொடுக்காநிற்கும்.

ஏழனுருபு, கூட்டிப் பிரித்தற்பொருளில் வந்தது. காண முதலிய அகரவீற்று வினை எச்சங்கள் காரணப்பொருளில் வந்தன. (ச)

அறந்தழையுந்திருவாலவாய்கேட்டவுடன் போகமளிக்கும் மீண்டு பிறந்திறவாப்பேரின்பக்கதியளிக்குமிதுவன்றிப்பிறழாதெங்கு நிறைந்தபாநெத்தலமும்படைப்பாநித்தலத்தைமுதனிருமித்திங்க ணுறைந்தருளிணுன்றியின்னமுளநிதன்பெருமைபுணர்ப்பக்கேண்மின்.

(இ-ள்.) அறந்தழையும் திருவாலவாய் கேட்டவுடன் போகம் அளிக்கும் மீண்டு பிறந்து இறவா பேர் இன்பம் கதி அளிக்கும் - தருமங்கள் தழைத்தோங்குந் திருவாலவாய் கேட்ட அப்பொழுதே முன்பு போகத்தைத் தராநிற்கும், மீளப்பிறந் திறவாமல் பேரின்பமோகத்தையுந் தராநிற்கும், இது அன்றி - இதுவுமல்லாமல், பிறழாது எங்கும் நிறைந்த பாந - சமரூப எவ்விடத்தும் நிறைந்த விவபெருமான், எத்தலமும் படைப்பான் இத்தலமும் முதல் நிருமித்து இங்கண் உறைந்தருளிணுன்-எல்லாத்தலங்களையுந் கிருட்டிக்குமபொருட்டு இத்தலத்தை முன்பு கிருட்டித்து இவ்விடத்தேமுந்தருளியிருந்தனன், அன்றி இதன பெருமை இன்மை உளது-இதுவு மன்றி இத்தலப்பெருமை இன்னமு முளளது, உரைப்ப கேண்மின - யாம் சொல்லக் கேளுங்கள்.

உடன் என்னும் இடைச்சொல்-அப்பொழுது என்னும்பொருள்மேலும், எகர வினாவிடைச்சொல்-எல்லாம் எனும் பொருள்மேலும் நின்றன. மீண்டு செயவெ னெச்சத்திரிபு. இகரச்சுட்டோயி பொருந்தாமையால் இங்கண், இதன எனப்பாடந் கொண்டாம். (ஊ)

திருவாலவாயென்றுகேட்டவாயெறும்பெறுவர்செல்வமோயகுந் திருவாலவாயென்றுநினைத்தவரோபொருளடைவாதேவதேவைத் திருவாலவாயிடத்துக்கண்டவரோரீன்பலவருசேர்வவொன்றுந் திருவாலவாயிடத்துவதிந்தவரோளீட்டுநெறிசேர்வவன்றே.

(இ-ள்.) திருவாலவாய் என்று கேட்டவர் ஏ அறம் பெறுவர்-திருவாலவாய் என்று ஒருவர் சொல்லக்கேட்டவாகளே தருமப்பயனை அடைவார்கள், செல்வம் ஓங்கும் திருவாலவாய் என்று நினைத்தவரே பொருள் அடைவர்-பலசெல்வங்களும் நிறைந்தோங்குந் திருவாலவாய் என்று சொடுத்தவர்களே பொருட்பயனை யடைவா ர்கள், தேவ தேவைத் திருவாலவாயிடத்து - அபரணமுதலிய தேவர்களுக்குத் தேவ னையுள்ள சோமசுந்தரக்கடவுளைத் திருவாலவாயிடத்தில், கண்டவரோ என்றும் இன்ப நலம்சேர்வர் - தரிசித்தவர்களே எப்பொழுதும் இன்பப்பயனை யடைவார்கள், திரு வாலவாய் இடத்து வதிந்தவர் ஏ வீடு நெறி சேர்வர் - திருவாலவாயில் வாசஞ்செய் பவர்களே மோகநெறியை அடைவார்கள்.

எகரம் பிரிநிலைப் பொருள்மேனிற்றது. (க)

சுரநதிசூழ்காசிமுதல்பதிமறுமைக்கதியளிக்குந் தூநீர்வையை வரநதிசூழ்திருவாலவாய்சிவன்முத்திதரும்வதிவோர்க்கீது திரளதிகம்பரகதியும்பின்கொடுக்குமாதவினிச்சிவன்முத்தி புரளதிகமென்பதெவனத்தக்குவேயெர்ப்பாமைப்புவுனத்துள்ளும்.

தலவிசேடம்.

(இ-ள்.) கார்த்திக்கும் காரிமுதல் பதி மதமும் கதி அளிக்கும் - தேவபிராபிய எண்க்குமுத்த காரிமுதலிய சிவதலங்கள் மதமையில் மோகத்ததைத் தார்த்திக்கும், தார்த்தியை வார்த்தி கும் திருவாலையாய் வதிவோர்க்கு வேண்முத்திரதும் - பரிசுத்தமாயிய நீரிகிறந்த வைய என்னும் மேன்மைபொருத்திய கதிமுத்த திருவாலையாய், தன்னிடத்துவசிப்பவர்க்குச் சேண்முத்தியைத் தார்த்திக்கும், தாத அதிமேதிரன் - இடமொழியிகவும் விச்சயம், பிண பாகதியும் கொடுக்கும் - பின்பு மதமேயிற் பரகதியையுசுதராகிறதும், ஆதலின் - ஆதலால், இச்சேண் முத்தியுள் அதிமே என்பது எவன் - இச்சேண்முத்தியுமாயிய திருவாலையாய் (காரிமுதலிய திருப்பதிசுள்ள)மேம்பாழ்னானதெனக் கூறுதலால் வருமபயன் என்ன, எப்புவனத்து உள்ளும் - எல்லாபுவனகளுள்ளும் (தன்முகொப்பதோர் தலமில்லாமலால்) அதற்கு அதுவே சூப்பாம - உதரத்துவே கிரகரம் (எ)

ஆதலினிபபதிவிட்டுபெரிநபநிறிமபொய்கோழம்போரவனதகொண்ட
 சீதளவானமுதேயபபதித்தநகததேமபெயதுசெய்ததீமபா
 லோதனததைககையிடபெபுநயகையைநகருவாரொபபரிந்த
 மாதலததினபெருமதகனையாவதேயனவிட்டுவழத்தநபாலார்.

(இ-ள) ஆதலின்-ஆதலால், இப்பெயர் விட்டு பிறப்பியில் போய் கோற்போர்-
இதத்ததலத்தல தவஞ்செய்யாது ஏனையதலங்கள்லபோய்த தவஞ்செய்வோர், அந்
கைகொண்ட ிதனாம் வுள்ள கருது ஏயப்ப திப்திகை தேம பெயறு செய்த தீம்பால்
ஒதனததை கைவிட்டு - உலாநகல் லுள்ள குளிராகத் தேவாமுதை யொப்பத் தித்
திகருமபடி இனிய தேடுநெடுகலாது சுகமாத இனிய பாதசோற்றை யுண்ணுமல்,
பறம கையை நகருவார உலா - புறங்கைய நகருவாரா யொப்பாவார், இந்த
மாதலத்தின் பெருமையே யாவா ஆனவிடில் வழுததறபாலார் - இந்த மசத்தா
கிய தலத்தின் பெருமையே யாதலான் வகையறத்துச சொல்லும் பகுதியையுடன
யோரா (நடுவரை விடல் பெறப்படி. (அ)

நெடு வேலு

மறன நபதல வகட மநி,ரபரிநகநஷாசபேய

பாறையில் சேரா. நீசமகநிலி. டேடாம்பயர்க்கு

(1) மருமியாசு நயமுத்கனாகமுடி, தகபேறுமுத

•செறறமில் கெரிசாழ்நா ழுநலி-டிசெய்தபேறும.

(இ-எ) மற்றைய தலங்களும் தமயில் - ஏனையதலங்களில், பரிமதம் வாசபேயர் ஆறாம் இலசோடிகம அகம் ஸிட்டோமம் யாக்குமுறாரும் இராசசூயம் முதல் மகம் முடிந்தபிறகு - அங்குமுற வாசபேயமுற குற்றநிலைத்தோடசிகமும் அகங்கிட்டோமமுற எங்குமுறசெய்து முடிந்ததற்கிய இராசசூயமும் ஆகிய இவமுதலையே யாகவகனைச் செயதுமுடிந்ததால் வரும் பயனும், செற்றம் இல் தெரிசகூடணமுதல் இடமுசெய்தபிறகு - வருத்ததலில்லாத தெரிசகூடணமுதலிய இடமுகனைச் செயததலம் வரும்பயனும்.

சோடசிகமெனப் பாடங்கொள்க செறறம - கொல்லுதல் வருத்துதல்மே
 னின்றது. “கொல்லச்சரப்பதாங்கீழ்” எனவருதல் காண்க.

வாசபேயமாவது அந்தணர்கள் - (கஉ) தினத்தில் (உஊ) மேடங்களால் சிவ பெருமானுக்குப் பிரீதியுண்டாகச் செய்யும் யாகம். சோடசீகம் (ரு) தினத்தில் (உ) மேடங்களால் செய்யும் யாகம். அக்ஷிபீட்டோமமு மதவே, இராசசூயம் - எல்லா

அரசர்களுமும்வென்று அவர்கள் ஏவல்வழிநிற்ப (இ) தினத்தில் அல்லது (எ-க-கஉ) தினத்தில் நான்கு மேடங்களால் கூத்திரியர்களால் செய்யப்படும்பாசம். தரிசுபூர்ணம்-அமாவாசை-பௌரணிகளில் சிவபெருமானுக்கு ப்ரிதி யுண்டுபண்ணச் செய்யும் ஸ்தாலீபாகக்கிரியை. ஆதலால் இதற்கு இஷ்டியெனப் பெயர்வதற்கும்.

முடித்த - செய்த காரணப்பொருளில்வந்த பெயரச்சங்கள். (க)

எள்ளிமுதன்னங்கன்னியிவுளிதேரியாணையில்லம்
வெள்ளியான்பொன்புணுடைவினாவொடுபழனமுன்னுத்
தள்ளருமடிமையாதிதானங்கள்செய்தபேறும்
வள்ளறன்காசியாதிபதிகளில்வதிந்தபேறும்.

(இ-ள்.) எள் இழுது அன்னம் கன்னி இவுளி தேர் யாணை இல்லம் - எண்ணெயும் அன்னமுங் கன்னியுங் குதிரையும் தேரும் யாணையும் வீடும், வெள்ளி ஆன்பொன் பூண் ஆடை வினாவொடு பழனம் - வெள்ளியும் பசவும் பொன்னும் ஆபரணமும் வஸ்திரமும் வினேச்சலோடு வயலும், முனனுதள்ளரும் அடிமையாதிதானங்கள் செய்த பேறும்-நினைந்து நீக்குதற்கரிய அடிமை முதலாகவுள்ள தானங்களைச்செய்தலால் வரும்பயனும், வள்ளல் தனகாசி ஆதிபதிகளில் வதிந்தபேறும்-சிவபெருமான் எழுந்தருளிய காசிமுதலாகிய திருப்பதிகளில் வசித்தலால் வரும் பயனும்.

முன்னு செய்யாவென்று வாய்பாட்டு வினையெச்சம். (க0)

கங்கைகாளிந்திவாணிகாவிரிகண்ணவேணி
துங்கபத்திரிதீம்பாலிதுயதன்பொருளைமுன்னுச
சங்கையினதிருண்முற்றுமாடியதவத்தின்பேறு
மங்கலமதுரைதன்னில்வைகலும்வதிவோர்க்கெய்தும்.

(இ-ள்.) கங்கை காளிந்தி வாணி காவிரி கண்ணவேணி துங்கபத்திரி தீம் பாலினுய தன் பொருளை முன்னு-தங்கையுங் காளிந்தியும் சரஸ்வதியும் காவிரியும் கண்ணவேணியும் துங்கபத்திரியும் இனிய நீர்மயமாகிய பாலியும் குற்றமில்லாத குளிர்ந்த தாமிரபர்ணியும் முதலாக,சங்கையில் நதிகள் முற்றும் ஆடிய தவத்தின்பேறும்-அளவிற்ற நதிகள்முழுதுஞ் சென்றாடிய தவத்தால் வரும் பயனும் (ஆகிய இவைகள்) மங்கலம் மதுரைதன்னில் வைகலும் வதிவோர்க்கு எய்தும் - மங்களகரத்தையுடைய மதுரையில் எந்நாளும் வாசஞ்செய்வோர்க்கு எளிதில்வந்து சேரும்.

காளிந்தி - கரியநிறத்தையுடையது. கண்ணவேணி - சையபருவத்தினின்றும் இந்திரலீபருவத்தின்குதில்வருவது. நீர்த்தயாத்திரை தவத்தில் ஒருகூறுதலால் ஆடியதவமெனவும், முதலும் சினையும் ஒற்றுமையுண்மையால் சினையுடைய முதன்மேலேற்றித் தீம்பாலி எனவுக்கூறினார். (கக)

அன்னியதலங்கடம்மிலாற்றியபிரமகத்தி
பொன்னினைக்களவுசெய்தல்கள்ளுண்டல்புனிதவாசான்
பன்னியைப்புணர்தலிள்ளபாதகமனைத்துமென்றுந்
தன்னிகராலவாயில்வதிபவாதமைவிட்டேகும்.

(இ-ள்.) அன்னிய தலங்கள் தீமில் ஆற்றிய பிரமகத்தி - ஏனையதலங்களிற்செய்த பிரமகத்தியும், பொன்னினை களவு செய்தல்-பிறப்பொருளைத்திருநதிலும், கள் உண்டல் - கள்ளுண்ணுதலும், புனித ஆசான் பன்னியை புணர்தல்-குற்றமில்

வாத் குருபத்தினியைப் புணர்தலுமாகிய, இன்னபாதகம் அனைத்தம் - இப்பெருமப் பாதகங்களெல்லாம், தன் நிகர் ஆலவாயில் என்றும் வதிபவர்தமை விட்டு ஏறும்-மற்றொன்றும் நிகரில்லாமையால் தனக்குத்தானேயொத்த திருவாலவாயில் எந்தா னும் வாசஞ்செய்பவர்களை விட்டுநீங்கும்.

பிரமகத்திமுதலிய பாதகங்கள் எல்லாப்பாதகங்களிலும் பெரியபாதகமாத லால் பெரும்பாதகமென்றும். சூதசங்கிதை - ஞானயோககாண்டம் - கமுவாயுரைத் துவத்தியாயத்தில்.

“மறையவர்ச்செஞ்சுதேன்கடிமதுகூர்ந்தோன்வயங்குசெம்பொற்களவாண்டோ னிறையருட்கூரவன்பனனியைப்புணர்ந்தோனிகரிலிக்கொடியையாரூ மறைவரான்மபாதகொனவிவரையித்தொருவருடனட்டவரு முறைதவிர்மபாதகர்களேயென்னமொழிவதற்கையமொன்றின்றே.”

நகரினபுறம்பு நெருப்பைவளர்த்துச் சிவபெருமானைத்தியானித்து அதில் விழுந்து உயிர்விடல் தீரும் பிரமகத்தியின்பாவமும், இருமபால் ஓர் தண்டத்தைச் செய்து அரசனைச்சிறக்கொடுத்தது தானசெய்தகுற்றத்தையெடுத்துக்கூறி இதனால் எனதலையில் ஓர் அடி அடிக்கவென அவன் அடிக்க உயிர்விட்டால் தீரும்பொற்கள வின்பாவமும், களகைக்கொதிக்கக்காய்ச்சிச் சிவபெருமானைச்சிறத்தித்து உண்டு உயிர் விட்டால் தீரும் களஞண்டவின்பாவமும், இருமபினால் அவன் போல் ஓர் உருவஞ் செய்து நெருப்பிற் பொறியெழக்காய்ச்சிச் சிவபெருமானைச் சிந்தித்துத்தழுவிஉயிர் விடல் நீங்கும் குருபத்தினியைப்புணராதபாவமும், என்றும் வசிப்போர்க்கு இத் தண்டமில்லாமல் நீங்குதல் இத்தலத்தினமகிமையா லென்பார தன்னிகர் ஆலவாய் என்றார்.

(கஉ)

மறையதலத்திற்சாந்திராயணமதியநதோறு
முற்றபேறிங்குகவகுலுண் டியாலடைபேறாகு
மற்றையதலத்தின்மாதப்பட்டினிபலத்தின்பேறிங்
குறொருநவைகலுண்டியொழித்தவர்பெறும்பேறாகும்.

(இ-ள்.) மறையதலத்தில் மதியநதோறும் சாந்திராயணம் உற்றபேறு - ஏனையதலங்களில் மாதநதோறுஞ் சாந்திராயணவிரதத்தை அனுட்டித்தலால்வரும் பயன், இங்கு கங்குல உண்டியால் அடைபேறு ஆகும் - இந்தத்தலத்தில் இரவிலுண் ணதலாகிய விரதத்தால் வருமபயனாகும், மறைய தலத்தில் மாதப்பட்டினி பலத் தின்பேறு - ஏனையதலங்களில் மாதவுபவாசவிரதத்தால்வருமபயன், இங்கு ஒரு வைகல் உற்று உண்டி ஒழிந்தவா பெறும்பேறு ஆகும் & இந்தத்தலத்தில் ஒருநாள் வசித்து உணவொழிந்து வீரதம் அனுட்டிப்பவா அடையும்பயனாகும்.

சாந்திராயணம்-சந்திரன்கலை யுயரும்போது ஒவ்வொருகவளம் உயருதலு ம, குறையுமபோது ஒவ்வொருகவளங்குறைதலும் ஆகச்செய்யும்விரதம். இதற்குச் சந்திரசம்பந்தமுள்ளது எனும்பொருள். வி தத்தைப் பலனைனக் காரியத்தைக் காரணமாகவுபசரித்தார.

(கங)

அயனகரடைந்துநான்குதிங்கேணைப்பாறும்பேறிங்
வியனகரடைந்துநோற்குமடையிவிரதநல்கு
மயனகரொயதியாறுதிங்கேணைப்பாறும்பேறிங்
வியனகாசசோமவாரவிரதமேயளிக்குமன்றே.

(இ-ள்.) அயல் நகர் அடைந்து நான்கு திங்கள் நோன்பு ஆற்றும்பேறு-ஏனையதலங்களைச் சேர்ந்து நான்குமாதம் விரதம் அனுட்டித்தலால் வரும்பயன், இவ்வியன் நகர் அடைந்து நோற்கும் அட்டமி விரதம் நல்கும்-இந்தப்பெருமை மிக்கதிருவாலவாயையடைந்து அனுட்டிக்கும் அட்டமிவிரதத்தாராநிற்கும், அயல் நகர் எய்தி ஆறுதிங்கள் நோன்பு ஆற்றும் பேறு - ஏனையதலங்களை யடைந்து ஆறுமாதம் விரதம் அனுட்டித்தலால் வரும்பயன், இவ்வியன் நகர் சோமவார விரதமே அளிக்கும் - இந்தப் பெருமைமிக்க திருவாலவாயில் அனுட்டிக்குஞ் சோமவாரவிரதமே தராநிற்கும்.

அட்டமிவிரதம்-சிவபிராணக்குறித்து நோற்கும் விரதம்.

(கசு)

ஏனையதலத்திலோராண்டுணவொழிந்தியற்றுநோன்பா
லானபேறிங்குநோற்குஞ்சிவனிராவளிக்குமிங்கே
யுனவைம்பொறியும்வென்றோன்முப்பொழுதுண்டுவைகித்
தானமர்ந்தாலுங்காலுண்டியற்றுமாதவத்தோனாகும்.

(இ-ள்.) ஏனையதலத்தில் ஓர் ஆண்டு உணவு ஒழிந்து இயற்றும் நோன்பால் ஆனபேறு - ஏனையதலங்களில் ஒருவருடம் உணவைவிட்டு அனுட்டிக்கும்விரதத்தால் உண்டாகும்பயன், இங்கு நோற்கும் சிவன் இரா அளிக்கும் - இத்தலத்தில் அனுட்டிக்குஞ் சிவரத்திரிவிரதமொன்றே தராநிற்கும், ஊனம் ஐம் பொறியும் வென்றோன் முப்பொழுதும் உண்டு இங்கு வைகி அமர்ந்தாலும் - குற்றமுள்ள பஞ்சேந்திரியங்களையும்வென்ற ஓர்தபசி மூன்றுகாலமும் நிரம்பவுண்டு இத்தலத்திலே வசித்திருந்தாலும், கால் உண்டு இயற்றும் மாதவத்தோன் ஆகும்-அவன் வாயுபக்தனஞ்செய்த தவஞ்செய்யும் பெரியதவத்தினனாவான்.

முற்றுமை-தொகுத்தல்.

(கரு)

இந்தநான்மாடமோங்குமாலவாயிடத்தியாரோறு
மந்தணர்தமக்கோர்முட்டியருந்தவர்தமக்கோர்பிச்சை
தந்தவர்புறம்புசெய்தசோடசதானந்தம்மால்
வந்தபேறடைவர்பல்வேறுபாப்பதெனமதிபான்மிக்கீர்.

(இ-ள்.) மதியால் மிக்கீர் - அறிவின மிக்கமுனிவர்களே, நால் மாடம் ஒங்கும் இந்த ஆலவாய் இடத்து - நான்மாடமெனப் பெயர்பெற்று ஒங்கும் இந்தத்திருவாலவாயினிடத்தில், யார் ஐனம் அந்தணர் தமக்கு ஓர்முட்டி அருந்தவர் தமக்கு ஓர் பிச்சை தந்தவர்-எவராயினும் பிராமணர்களுக்கு ஒருபிடி அரிசியாவது செய்தற்கரிய பெரியதவத்தினருக்கு ஓர்பிச்சையாவது கொடுத்தவர்கள், புறம்பு செய்த சோடசதானம் தம்மால்வந்தபேறு அடைவர் - ஏனையதலங்களிற்செய்த சோடசதானங்களால்வந்த பயன்களை அடைவரானால், பல்வேறு உரைப்பது என், பலவாகவெவ்வேறுவகைப்பட யாம் சொல்வதால் வரும்பயன்யாது (ஒன்றுமில்லையென்றபடி.)

(கக)

பல்வகைத்தலங்களெல்லாம்வைகியபயனுமென்றும்
பல்வகைத்தீர்த்தமெல்லாமாடியபயனுமென்றும்
பல்வகைத்தானமெல்லாநல்கியபயனுமென்றும்
பல்வகைத்தானபூசைபண்ணியதவத்தின்பேறும்.

(இ-ள்.) பல்வகை தலங்கள் எல்லாம்வைகிய பயனும் - பலவகைப்பட்ட தலங்களிலெல்லாம் வசித்தலால்வரும் பயன்களையும், என்றும் பல்வகை தீர்த்தம்

எல்லாம் ஆடிய பயனும்-எந்நாளும் பலவகைப்பட்ட தீர்த்தங்களிலெல்லாம் ஸ்ஷாந்ஞ்செய்தலால்வரும் பயன்களையும், என்றும் பல்வகை தானம் எல்லாம் நல்வியபயனும்-(அந்தவிலங்குகளில்) எந்நாளும் பலவகைப்பட்ட தானங்களையெல்லாம் கொடுத்தலால்வரும் பயன்களையும், என்றும் பல்வகை ஆன பூசைபண்ணிய தவத்தின்பேறும்-எந்நாளும் பீலவகைப்பட்ட பூசைகளைச்செய்ததவத்தால் வரும்பயன்களையும்.

வகைத்து-து-பகுதிப்பொருள்விகுதி.

(க௭)

பல்வகைத்தவங்களெல்லாமுற்றியபயனுந்தாய

பல்வகைமந்திரத்திலெய்தியபயனுநூலின்

பல்வகைக்கேள்வியெல்லாமாய்ந்துணர்பயனுமயோகம்

பல்வகைஞானமெல்லாம்பயின்றுணர்ந்தடங்கும்பேறும்.

(இ-ள்.) பல்வகை தவங்கள் எல்லாம் முற்றியபயனும் - பலவகைப்பட்ட தவங்களையெல்லாஞ்செய்து முடித்தலால் வரும்பயன்களையும், தாய பல்வகை மந்திரத்தில் எய்தியபயனும் - பரிசுத்தமாகிய பலவகைப்பட்ட திருமந்திரங்களைச்செய்ததலால் வரும்பயன்களையும், பல்வகை நூலின் எல்லாம் கேள்வி ஆய்ந்து உணர்பயனும் - பலவகைப்பட்ட நூல்களையெல்லாங் கேள்வியால் ஆராய்ந்தறிதலால் வரும்பயன்களையும், பல்வகை யோகம் எல்லாம் பயின்று ஞானம் உணர்ந்த அடங்கும் பேறும் - பலவகைப்பட்ட யோகங்களையெல்லாம் பயின்று ஞானநிலையிற்று அடங்குதலால்வரும் பயன்களையும்.

சாதனசாத்திய முறைப்படி யோகம் ஞானம் என்றார்.

(க௮)

அணையதொல்பதியிலென்றும்வைகுவோரடைவரென்ற

விணையதொல்பதிக்குநேர்வேறில்லையிப்பதியின்மேன்மை

தனையறிபவரார்சனென்றறியாதலாலே

விணையவெல்பவனவகெய்திவதிவதேவேண்டுமாதோ.

(இ-ள்.) அணையதொல் பதியில் என்றும் வைகுவோர் அடைவர் என்றால்-அந்தத் தொன்றுதொட்டுள்ள திருவாலவாயில் எந்நாளும் வசிப்போர் அடைவாரால், இணையதொல் பதிக்கு நேர் வேறு இல்லை-இததனமையாகிய தொன்றுதொட்டுள்ள திருவாலவாய்க்கு ஒத்ததனம் வேறு எங்கும் இல்லை, இப்பதியின் மேன்மை தனை அறிபவர் ஆர் ஈசன் என்றே அறிமின் - இந்தத்திருவாலவாயின் பெருமையை வரையறுத்துணர்வோர் எவா, சிவபெருமானென்றே யறியுங்கள், ஆதலால் - ஆகையால், விணைய வெல்பவன் அங்கு எய்தி வதி வது வேண்டும்-பிறவிக்கு வித்தாகிய இருவினைகளையும் வெல்லக்கருதினான் அத்திருவாலவாயையடைந்து வாசஞ்செய்தல்வேண்டும்.

அணைய-சுட்டுத்திரிபு. இணைய-சுட்டிடைச்சொல்லடியாகப்பிறந்த குறிப்புவினைப்பெயரொச்சம். ஆதலால், என்பதனிறுதியிலுள்ள ஏகாரத்தைப்பிரித்து என்று என்பதனோடு கூட்டிப்பொருள்கொள்க. அறிமின் என்னும் முன்னிலைப்பணை ஏவல்வினைமுற்று ஈறுதொக்குகின்றது. தொ-சொ-எச்சவியல். “செய்யாயென்று முன்னிலைவினைச்சொல் செய்யென்கிளவி யாகிடனுடைத்தே” என்றருத்திரத்தின் ஒன்றெனமுடித்தல் என்பதனால்.

(க௯)

கைத்தலநான்கிரண்டுடையுமலர்க்கடவுண்மேலொருநாட்கயிலையாதி
யெத்தலமுமொருதுலையிட்டுத்தலமுமொருதுலையிட்டுடாண்டுநூக்க

வுத்தமமாந்திருவாலவாய்மிகவுங்கனத்ததுகண்டுலகின்மேலா
வைத்ததலமிதுவென்றூழிதன்பெருமையாவோவழுத்தம்பாலார்.

(இ-ள்.) நான்கிரண்டு கைத்தலம் உடைய மலர் கடவுள் - எட்டுத்திருக்கர
ங்கனையுடைய தாமரைமலரில்வசிக்கும் பிரமன், மேல் ஒருநாள் - முன்னொருநா
ளில், கயிலை ஆதி எத்தலமும் ஒருதுலை இட்டு - திருக்கயிலைமுதலிய எல்லாத்தலங்
களையும் ஒருதராசின் தட்டிலிட்டு, இத்தலமும் ஒருதுலை இட்டு - இந்தத்திருவால
வாயையும் ஒருதட்டிலிட்டு, இரண்டும் ஊக்க - இரண்டையுந்ஊக்க, உத்தமம் ஆம்
திருவாலவாய் மிகவும் கனத்தது கண்டு-உத்தமத்தலமாகிய திருவாலவாய் மிகவு
ங் கனத்திருத்தலேனோக்கி, உலகில் மேலாவைத்தலம் இது என்றால்-(அப்பிரமன்)
முன்னுலகங்களிலு் மேம்பட்ட தலமாக நிச்சயித்ததலம் இதுவானால், இதன் பெரு
மையாவோ வழுத்தற் பாலார் - இத்திருத்தலத்தின்பெருமையை எவர்தாம் வரை
யறுத்துச்சொல்லும் பகுதியையுடையார்.

“கச்சிமாநகரோரத்திற்குடவுளருலகோரத்திட்டும்

வைச்சமுன்னயனார்தூக்கமற்றதுமீதுசெல்ல

நிச்சயமுறுகித்தாழ்த்துநிலமிசைவிழுமில்வுரை

இச்சகந்தூர்களுமெண்ணுதன்மடமைப்பாற்றே.”

எனக் காஞ்சிப்புராணத்திற் கூறியிருத்தலால் முதலாகுபெயராகக்கொண்டு துலை
யைத் தராசினதட்டெனறும். (உ0)

அத்திருமாநகரின் பேர் சிவநகரங்கடம்பவனமமந்தோர் சீவன்
முத்திபுரங்கன்னிபுரந்திருவாலவாய்மதுனாமுடியாளுநாம்
புத்திரரும்பூவுலகிற்சிவலோகஞ்சமட்டி விச்சாபுரந்தென்கூடல்
பத்திரநுதுவாதசாந்தத்தலமென்றே துவினாபகர்வார்நல்லோர்.

(இ-ள்.) அத்திருமா நகரின் பேர் சிவ நகரம் கடம்பவனம் - அந்தச்செல்
வமிக்க நகரினபெயர் சிவநகரமென்றும் கடம்பவனமென்றும், அமாநதோர் சீவன
முத்திபுரம் கன்னிபுரம் திருவாலவாய் மதுரை - வாசஞ்செய்வோர் சீவன்முத்தி
யை யடையதருத்தலால் சீவனமுத்திபுரமென்றும் கன்னிபுரமென்றும் திருவால
வாய் என்றும் மதுரை எனறும், முடியாளுநாம் புத்திரரும் பூவுலகில் சிவலோகம்
சமட்டி விச்சாபுரம் - அழியாதஞானத்தையும் சிவபோகத்தையுந்ருத்தலால் பூவுல
கில் சிவலோகமென்றும் சமட்டி விச்சாபுரமென்றும், தென கூடல் பத்திரரும் து
வாதசாந்தத்தலம் என்று - தெனநிசையிலுள்ள கூடல் என்றும் வாசஞ்செய்வோ
ராக்கு சிவநேயநதருந் துவாதசாந்தத்தலமென்றும், ஏதவினால் பகர்வா நல்லோர்-
ஒவ்வோர்காரணங்களால் பெரியோர் சொல்வார்கள்.

சீவன்முத்தியாவது - யான் எனதென்னும் விகற்பம்பற்றிப் பசுரணமாய்ப்
பயில்வதின்றிச் சிவகரணமாயுடையானுடைமைப்பொருளுமாய்த் தன்செயலற்றுச்
சாக்கிரத்தே யதித்ததைப்புரிநதுநிறல். முடியாளுநமாவது-அபரஞானம்போல
யிவதின்றி நித்தியசுகத்தை வினைவிப்பதாகிய சிவஞானம். புத்தியாவது - அபரமுத்
திப்பதப்பிரயோசனம்? பாலல்லாமல் அந் நித்தியஞானமுடைவார்க்கு “அம்மையும்
இம்மையேயாம்” என்றபடி அனுபவித்தற்குரிய சிவபோகம். சமட்டிவிச்சாபுரமா
வது-சிவஞானமுதலிய எல்லாஞானங்களையுந் தரும்நகரம். துவாதசாந்தத்தலமாவ
து-பிரமரந்திரத் துக்குமேல் உன்மனிசத்திக்கீதமாய் விளங்கும் நிராமயஸ்தானம்.

சிவநகரம், பூவுலகில் சிவலோகம் என்பன-ஒருபொருட்கிளவிகள். இவற்
றின் காரணங்கள் இப்புராணத்தில் ஆங்காங்கு வகுமிடந்தோறுங்காண்க. என்று-

எண்ணிடைச்சொல்லாதலால் ஏனையிடங்கள் தோறும் பிரிந்துசென்றது. தொ-சொ-இடையியல். “எனதுமெனவுமொடுவுந்தோன்றி, யொன்றுவழியுடையவெண்ணினுட்பிரிந்தே” என்னுஞ்ஞத்திரத்தாலுணர்க.

முடியாளுநம் புத்திரரும்பூவுலகிற் சிவலோகம் சமட்டிவிச்சாபுரம் என்றபுத்திரரும் பூவுலகிற் சிவலோகமெனவும், முடியாளுநத்தரும் சமட்டிவிச்சாபுரமெனவும், எதிர்நிறைவினைப்பொருளாகக்கொள்க. சிவஞானமுதலியன-சிவஞானம், அடியாராப்பேணுஞானம். ஆகமஞானம், மெய்ஞ்ஞானம். இவற்றின் பாசுபாட்டை ஆளுகையின்னையார் புராணத்தில்.

“சிவன்டியேசிந்திக்குந்திருப்பெருகுசிவஞானம், பவமதனைநமமாற்றும்பாங்கினிலோங்கியஞானம், உவகையிலாக்கலைஞானமுணர்வரியமெய்ஞ்ஞானம்” எனவும், இப்புராணத்தின் “எங்கும்சனைப்பூசைசெய்திகபரமகடவார், எங்குமன்பாப்பூசைசெய்தெழுதிப்பயன்பாரா, எங்குமாகஞ்செவிமறித்தெதிர்வினைதிடுப்பார், எங்குநாயகன்வடிவுணர்ந்திருண்மலர்க்கிளவார்” எனவும்வருஞ் செய்யுள்களாலுணர்க. (உக) என்றுதலசசிதப்புரைத்தகுறுமுனிவனெனதிரைவோரியும்பூதெய்தி நன்றுதலப்பெருமையருள்செய்தனை கேட்டுடனெடுத்தநயப்பாடெல்லாமின்றடைந்தேமியினிசசுவணபுண்டரிகசசிதப்பதனையிசைத்தியென்னக்குன்றம் - கதியகருணைக்குன்றனையான்வரன் முறையாற்கூறுகின்றான்.

(இ-ள்.) என்று தலச்சிறப்பு உரைத்த குறு முனிவன் எதிர் - என்று தலவிசேடத்தைக் கூறியருளிய அதத்தியமுனிவர் எதிரோ, அறவோர் இறும்பூத எய்தி தலப் பெருமை அருள் செய்தனை நன்று கேட்டு உடல் எதித்த நயப்பாடு எல்லாம் இன்று அடைந்தேம் - முனிவர்யாவரும் வியப்படைந்த தலமான்மியத்தைக் கூறியருளினார் அதனை மிகவுந் கேட்டுச் சரீரமெடுத்தாலடையும் பயனெவையோ அவைகளையெல்லாம் இப்பொழுதே யடைந்தோம், இனி சுவண புண்டரிகச்சிதப்பு அதனை இசைத்தி என்ன - இனிப் பொற்றாமரைத்திர்த்தத்தின் விசேடத்தைச்சொல்வாய் என்று வினவ, குன்றம் அடக்கிய கருணைக்குன்று அனையான் வரன் முறையால் கூறுகின்றான் - விந்தபருவத்ததை யடக்கிய கருபாபருவத்தையொத்த அகத்தியமுனிவர் வரலாற்று முறையால் சொல்லுகின்றார். (உஉ)

ஷெ. வேறு.

விரதமாதவத்திர்காணிவெவ்வினையெல்லாம்வீட்டிச் சரதமாப்போகநலஞ்ஞந்தமனிபமுளரிவந்த வரவுமக்கனக்கஞ்சப்பெருமையும்வளனுநன்காவுரைசெய்துமகணையினென்னுமுனிவரனுரைக்குமன்னே.

(இ-ள்.) விரத மா தவத்திர - விரதங்களைப் பெரிய தவங்களாகக் கொண்ட முனிவர்களே, காணின் வெவ்வினை எல்லாம் வீட்டிச் சரதம் ஆக போகம் நல்கும்மனைய முளரி வந்த வரவும் - தரிசித்தால் கொடியவினைகளையெல்லாம் அழித்துச் சத்தியமாகப் போகங்களைக்கொடுக்கும் பொற்றாமரை தோன்றிய வரவையும், அகனகக் கஞ்சப் பெருமையும் வளனும் - அந்தப் பொற்றாமரைத்திர்த்தத்தின் மான்மியத்தையும் வளப்பத்தையும், நன்கு ஆக உரை செய்தும் கேண்மின் என்னு முனிவரன் உரைக்கும் - விளக்கச் சொல்லுகின்றோம் கேளுங்கள் என்று முனிவருள் சிவோஷ்டராகிய அகத்தியமுனிவர் சொல்லுகின்றார். (உஉ)

தலவிசேடம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - உருசு.

தீர்த்தவிசேடம்.

அறுசேடியாசிரியவிருத்தம்.

கண்ணகன்குடுமிமாடக்கடி பொழிலாலவாயி
னண்ணலம்பெருமையாரோயளப்பவரவிர்தண்முத்த
வெண்ணகையுளையாளன்புவிளைமுகசசெவ்விபோலத்
தண்ணறுங்கமலம்பூத்ததடப்பெருந்தகைமைசொல்வாம்.

(இ-ள்.) கண் அகன் குடும்பி மாடம் கடி பொழில் ஆலவாயின் அண்ணல் பெருமை யார் ஏ அளப்பவர் - இடம்பரந்த சிகரங்களை யுடைய மாடங்கள் நெருங்கிய வாசமிக் சோலைகள்கூற்றத் திருவாலவாயி லெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக் கடவுளின் பெருமையை எவர் வரையறுத்துச் சொல்ல வல்லவர், அவிர்தண் முத்தம் வெள் நகை உமையான்-விளங்கிய முத்தியையொத்த வெள்ளிய முறுவலையுடைய பிராட்டியாரது, அன்பு விளைமுகம் செவ்விபோல - அன்பு சுரக்குந் திருமுகத்தின் பொலிவுபோல, தண் நறும் கமலம் பூந்த தடம் பெரும் தகைமை சொல்வாம்-தண்ணிய நல்லவாசமிக்க பொற்றாமரைமலர்ந்த தீர்த்தத்தின் பெருஞ்சிறப்பினை இனி எடுத்துச்சொல்வாம்.

கண் அகன் - ஒருபொருட் களவிகள். யார் என்னும் வினைக்குறிப்பு முற்றின் யாவினு இன்மைப்பொருண்மே னின்றது. அம் சாரியையிடைச்சொல். (க)

ஆற்றிலுக்கரசாங்கங்கைகாவிரியாநியாறும்
வேற்றுருவாயமுந்நீர்வேலையும்பிறவுங்காரும்
தோற்றுமுன்றன்னையிடச்சுகந்தரமூர்த்திசெங்க
ணேற்றினன் கண்டதீர்த்தமாகுய்தெவ்வாறென்னின்.

(இ-ள்.) ஈது - இதரீர்த்தம், ஆற்றிலுக்கு அரசு ஆம் கங்கை காவிரி ஆதி ஆறும்-நகைளுக்கரசாகிய கங்கை காவிரிமுதலியநதிகளும், வேறு உருவு ஆய முந்நீர் வேலையும் பிறவும் காரும் - வேறுபட்ட வடிவாகிய மூன்றுவகை நீரையுடைய சமுத்திரமும் மற்றுள்ளனவும் மேகங்களும், தோற்று முன் தன்னை ஆட்ட-தோன்றுதற்குமுன் தன்னைத் திருமஞ்சனஞ் செயலிக்க, சுருகாமூர்த்தி செங்கண் ஏற்றினன் கண்டதீர்த்தம் அகும் - சோமசுந்தரமூர்த்தியாகிய சிவநகைகளையுடைய இடபவாகனத்தையுடைய சிவபெருமான் தோற்றுவதத தீர்த்தமாம், எவ்வாறு என்னில்-அது எவ்வகையென்று வினவில்.

முந்நீர் - ஆற்றநீர், மூற்றுநீர், மேகநீர் என்று மூன்றுவகை நீர்களையுடையதெனவும், சிருட்டி திதி சங்காரங்களாகிய மூன்று தொழிற் குணங்களை யுடையதெனவும், பண்புத்தொகைக்களத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொன்கையாய்க் கடற் கோர் காரணக்குறியாக வந்த பெயராதலால் முந்நீராய் வேலைபெனப் பொருள் கொண்டு இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை யெனினும் இழக்காது. (உ)

அகளமாயுலகமெல்லாமொடுக்கியநெறியேயாரக்கு
நிகளமாம்விருத்திதோன்றநினைவறநினைந்துநிற்குந்
துகளிலாவறிவானந்தசந்தரசசோதிமேனாட்
சகளமாமுருவங்கொண்டிதாஞ்ஞவிளையாட்டாலே.

(இ-ள்.) அதளமாய் உலகம் எல்லாம் ஒடுக்கி - நிட்கள வடிவாய் எல்லாவூல கங்களையும் ஒடுக்கி, அந்நெறியே யார்க்கும் நிகளமாய் விருத்தி தோன்ற நினைவு அற நினைந்து நிற்கும் - அம்முறைப்படியே எவர்க்கும் பந்தமாகிய விருத்திதோன்றநினை ப்பற நினைந்து நிற்கும், துகள் இலா அறிவு ஆனந்தம் சுந்தரம் சோதி - குற்றமில் லாத போதானந்தவடிவாகிய சிவபெருமான், மேல் நாள் சகளமாய் உருவம் கொ ண்டி தான் ஒரு விளையாட்டால்-முன்னுளில் சகளவடிவங்கொண்டு தானொரு திரு விளையாட்டைக்கருதி.

சிவதத்துவம் ஐந்தனுள் சத்தித்தத்துவத்தை யதிக்கிரமித்துநின்ற ஞானசொ ருபமாகிய சிவதத்துவத்தில் அதிக்கிராந்த விந்துக பரசிவமாய் அதிஷ்டித்ததுச் சுத் தசிவமாய்த்தான் நிற்கலின்-அகளமாய் எனவும், விந்து மோகினி மான் என்னும் மூவகையுபாதானங்களால் முறையே தோற்றுவித்த சுத்தம் அசுத்தம் மிச்சிரமமா கிய அகிலங்களைத்தையும் அவ்வுபாதானத் திரயங்களி லொடுக்கி அம்முறையே வழிநாளில் மலசேடத்தால் அவ்வகிலங்களை உதிப்பித்தலின் உலகமெல்லாம் ஒடு க்கி அந்நெறியே ஆக்கும் எனவும், துகளகரணமுதலிய பந்தவிகற்பங்களில் தலைப்பட ஞானககிரியைகளை விளங்கச்செய்தலின் நிகளமாய் விருத்திதோன்ற எனவும், தன க்கென வோர் சங்கற்பயிலொழிய இறைவன் ஆன்மாக்களது இச்சாஞானக்கிரியைக ளுக்கிடாய்த் தனது சத்திபின்வழி சங்கற்பித்து நிற்பவனதலின் நினைவற நினைந்து நிற்கும் எனவும், மலக்குற்றத்தை நீக்கி அறிவித்தாலறியும் ஆன்மவறிவுபோலன்றி மேலொருவனறிவிக்கவேண்டாது தானே அறியும் பேரறிவையும், அவ்வறிவின் பிறிது சிந்திதும் அறியாத ஆனந்தத்தையும் உடைய நிஷ்கள சுயஞ்சித்தாய்த்தான் நிற்கலி ன்-துகளிலாவறிவானந்த சுந்தரச்சோதி எனவும் “ஆரணமாகமங்களானுளினுருவு கொண்டு, காரணனருளானுளில் கதிப்பவரில்லையாகும்” என்றிருத்தலின் சகளமாய் உருவங்கொண்டு எனவுங் கூறினார்.

நிகளம் - பந்தம்.

(ங.)

முக்கணனரவப்பூணா லீனன்முடிழ்வெண்டுகங்கட
செக்கரஞ்சடையான் குலகபாலத்தன் செங்கணேற்றன்
மைக்கருங்கயலுண்கண் ணிவாமத்தன் முன்னும்பின் னும்
பக்கமுநந்தியாதிக்கணுதிபரவிசசூமு.

(இ-ள்.) முக்கணன்-திரிநேத்திரங்கனையுடையவனும், அரவம் பூணா லீனன்- சர்ப்பத்தை உபவீதமாக உடையவனும், முடிழ் வெண் திங்கள் செக்கர் அம் சடை யான்-அரும்பிய வெள்ளிய பிறைக்கிறையைணிந்த செவந்தசடையையுடையவனும், சூலம் கபாலத்தன் - சூலத்தையும் கபாலத்தையும் ஏந்தினவனும், செங்கண் ஏற்ற ன் - சிவந்த கண்களையுடைய தருமவிடையையுடையவனும், மை கரும் கயல் உண் கண்ணி வாமத்தன் - மையெழுதிய கரியகயலாவென்ற கண்களையுடைய உமாதேவி யாரை யிடப்பாகத்தினுடையவனும் (ஆகிய சிவபெருமான்) முன்னும் பின்னும் பக் கரும் - முன்னும் பின்னும் கிரண்டுபக்கமுமாகிய இடங்களில், நந்தி ஆதி கணுதிபர் பரவி சூமு - நந்திராயனார் முதலிய கணுதிபர்கள் வாழ்த்திச் சூழ்ந்துவரவும். (சு)

சென்றுதன்மேனித்தேசாற்றிசையெலாம்விளங்கச்செங்கண்
வென்றிகொருகவேந்தனகரமும்விபுதர்வேந்தன்
பொன்றிகழ்நகரும்வேதன்புரமுமால்புரமுமேலைத்
தன்றிருநகருஞ்சென்றுசஞ்சரித்தாடி மீள்வான்.

(இ-ள்.) தன் மேனிதேசால் திசை எலாம் விளங்க சென்று - தனது திருமேனியின் பிரகாசத்தால் எல்லாத்திசைகளும் விளங்கவும் சென்றருளி, செம் கண் வென்றி கொள் உரக வேந்தன் நகரமும் - சிவந்தகண்களையுடைய வெற்றியிக்குதி சேடனுடைய நகரத்திலும், விபுதர் வேந்தன் பொன் திகழ் நகரும் - தேவர்களுக்கு அரசனாகிய தேவேந்திரனுடைய விளங்காநின்ற பொன்னலகத்திலும், வேதன் புரமும் மால் புரமும் - பிரமனுடைய வுலகத்திலும் திருமாலினுடைய வுலகத்திலும், மேலை தன் திருநகரும் சென்று சஞ்சரித்து ஆடி மீள்வான் - இவைகளுக்குமேலுள்ளதனது ஞானச்செல்வமிக்க சிவலோகத்திலுள் சென்று சஞ்சரித்துத் திருவிளையாடல்செய்து திரும்பியருளுவான்.

உரகவேந்தன் - சர்ப்பங்களுக்கு அரசன்.

(ரு)

அன்னபோதயனுந்தேவர்க்கரசனுமாழிவேந்து
முன்னர்வந்திறைஞ்சியேத்தமுனிவரும்பேறுநல்கித்
தன்னகரடைந்துநீங்காத்தனிப்பெருநகரைத்திறுரை
யின்னருள்சுரந்துநோக்கியிலிங்கத்திற்புகுதுமெல்லை.

(இ-ள்.) அன்னபோது அயனும் தேவர்க்கு அரசனும் ஆழி வேந்தும் முன்னர் வந்து இறைஞ்சி எத்த - அப்போது பிரமனுந்தேவேந்திரனுஞ் சக்கரத்தையேந்திய திருமாலுந் திருமுன்வந்து வணங்கி வாழ்த்த, முனிவு அரும் பேறு நல்கி-உவப்போடி அவர்கள் வேண்டிய வரங்களைத்தந்தருளி, தன் நகர் அடைந்து நீங்கா தனி பெரும் கணத்திறுரை இன் அருள் சுரந்து நோக்கி - தன்னுடையநகரமாகிய திருவாலவாயை யடைந்து தன்னினின்று நீங்காத ஒப்பில்லாதபெரியகணிதபரை இனி யதிருவருள்சுரந்து பார்த்து, இலிங்கத்தில் புகுதும் எல்லை - சிவலிங்கத்தில் சென்றருளுங்காலையில்.

இலிங்கம்-பிரகாசகம். முன்னர் - அர் பகுதிப்பொருள்விகுதி. அருமை-இன்மைமே னிற்றலால் உவப்போடென்றும். “அருங்கேடன்” என்பதனுலறிக. (சு)

வேத்திரப்படையோனாகணிகணிதபர்வீழ்ந்துபால
நேத்திரவன்பர்க்கன்பநிரஞ்சனநிருத்தானந்த
சாத்திரமுடிவுந்தேருத்தனிமுதலொருவவென்னாத்
தோத்திரவகையாலேத்தித்தொழ்தொன்று வினாவல்செய்வார்.

(இ-ள்.) வேத்திரப் படையோன் ஆகிகணிதபர் வீழ்ந்து-பிரம்பாகிய திருப் படையை யேந்திய நந்திராயனார் முதலிய கணிதபர்கள் தண்டாகாரமாக விழுந்து, பாலநேத்திர - நெற்றிக்கண்ணையுடையவனே, அன்பர்க்கு அன்ப - அடியார்க்கடியவனே, நிரஞ்சன - களங்கமில்லாதவனே, நிருத்தானந்த - ஆனந்த நடனமுடையவனே, சாத்திர முடிவும் தேருத்தனி முதல் ஒருவ என்னு - வேதமுடிவன்றிச் சாத்திரமுடிவும் உணர்த்துகரிய ஒப்பில்லாத ஒருமுதல்வனே என்றுகூறி, தோத்திரவகையால் எத்தி தொழுது ஒன்று வினாவல் செய்வார் - தோத்திரருபத்தால் அகிசெய்து வணங்கி ஒன்று வினவுகின்றார்.

(எ)

ஐயவிவ்விவிக்கமூர்த்திக்காட்டவுமடியேமூழ்கி
யுய்யவுங்கங்கையாநிறநிகளுமுலகத்துள்ளோர்
மையறுதடாகநீருமற்பிலையிருமைப்பேறுந்
செய்யவோர்தீர்த்தயிங்குண்டரக்கணைச்செப்பலோடும்.

(இ-ள்.) ஐய இ இலிங்க மூர்த்திக்கு ஆட்டவும் அடியேம் மூழ்கி உய்யவும் - ஐயனே இச்சிவலிங்கப்பெருமானுக்கு அபிஷேகஞ் செய்யவும் அடியேங்கள் ஸ்ரானஞ்செய்து கடைத்தேறவும், கங்கை ஆதி நதிகளும் உலகத்து உள்ளோர் மை அறு தடாக நீரும் இல்லை - கங்கைமுதலிய நதிகளும் உலகத்தினுள்ளவர்கள் குற்றங்களை யொழிக்குந் தடாகதீர்த்தங்களுமில்லை, இருமை பேறும் செய்ய ஓர் தீர்த்தம் இங்கு உண்டாக்க என செப்பலோடும் - இம்மை மறுமைப்பயன்களையுந் தரும் வண்ணம் ஓர்தீர்த்தத்தை யுண்டாக்குக என்று சொல்லவும்.

ஒடுருபு-வீணையெச்சப் பொருளின்மேல் வந்தது.

(அ)

அத்தகையிலிங்கமூர்த்திக்கடுத்ததென்கீழ்சாராக
முத்தலேவேலேவாங்கிராட்டி. நான் முதுபார்க்கிண்டு
பைத்தலைப்பார்த்தன் வேந்தன்பாதலங்கிண்டுபோயெண்
கைத்தலப்பிரமணண்டகடாகமுங்கிண்டதவ்வேல்.

(இ-ள்.) அத்தகை இலிங்கமூர்த்திக்கு அடுத்த தென் கீழ் சாராக முத்தலை வேலை வாங்கி நாட்டினான்-அத்தன்மையையுடையசிவலிங்கப்பெருமானுக்கு அடுத்த தென் கீழ்த்திசையினபக்கமாகச் சூலத்தை யெடுத்து நிலவுலகில் நாட்டியருளினான். அவ் வேல் முதுபார் கிண்டு பை தலை பாததன் வேந்தன் பாதலம் கிண்டுபோய்-அந்தச் சூலம் தொன்றுதொட்டுள்ள நிலவுலகத்தை யூடுருவிப் படம்பொருந்திய தலையையுடைய ஆதிசேடனிருக்கும் பாதலத்தை யுடுருவிச்சென்று, எண் கைத்தலம் பிரமன் அண்டகடாகமும் கிண்டது - எட்டுத்திருக்கரங்களையுடைய பிரமனுடைய அண்டகடாகத்தையும் கிழித்தது.

(க)

அவ்வழிப்புறம்புசூழ்ந்துகிடந்தபேராழியூழிப்
பௌவநீரென்னவொங்கப்பாணியாலமைத்துவேணித்
தெய்வநன்னீரைத் தூவிக் கலந்துமாதிரித்தமாகக்கி
கைவரைகபாலநந்திகணத்தினைநோக்கிக்கூறும்.

(இ-ள்.) அவ்வழி புறம்பு சூழ்ந்து கிடந்த பேர் ஆழி என்ன - அவ்விடத்திலிருக்கும் நீரானது (சக்கரவாளங்களினை) புறம்புசூழ்ந்துகிடந்த பெரும்புறக்கடல் போலவும், ஊழி பொவம் நீர் என்ன ஒங்க-ஊழிகராலத்தில் நிலைகடந்து திரண்ட கடல்நீரைப்போலவும் பெருக்கெடுத்துமேலோங்க, பாணியால் அமைத்து- (அப்பெருக்கு அமைகவேளைத்) திருக்கரத்தாலமைத்து, வேணி தெய்வ நல் நீரை தூவி கலந்து மாதிரித்தம் ஆக்கி - தனது சடாமுடியினுள்ள தெய்வத்தன்மையையுடைய நல்ல கங்கைநீரைத்தெளித்துக் கலப்புறப் பெரிய தீர்த்தமாகச் செய்து, கைவரை கபால நந்திகணத்தினை நோக்கி கூறும் - திருக்கரத்திலேந்திய கபாலத்தையுடைய சிவபெருமான் நந்திராயனாகவும் கணகிபரையும் பார்த்துச் சொல்லுகின்றான்.

கலந்து - செயவெனெச்சத்திரிபு.

(சு)

இன்னமாதிரித்தந்தனையெனைப்பலதீர்த்தங்கட்கு
முன்னமாயமிங்குக்கண்டமுதன்மையாலாதிரித்த
மென்னலாமினியுண்டாக்குந்தீர்த்தங்களைவைக்குமேலாய்
மன்னலாற்பரமதீர்த்தமெனப்பெயர்வழங்கலாகும்.

(இ-ள்.) இன்ன மாதிர்த்தம் தன்னை எனை பல தீர்த்தங்கட்கும் முன்னம் யாம் இங்கு கண்ட முதன்மையால் - இந்த மகத்தாகிய தீர்த்தத்தை மற்றைப்பலதீர்த்தங்களுக்கும், முன்பு யாம் இவ்விடத்துண்டாகிய முதன்மையினால், ஆதி தீர்த்தம் என்னலாம் - ஆதிதீர்த்தமென்று சொல்லலாம், இனி உண்டாக்கும் தீர்த்தங்கள் எவைக்கும் மேலாய் மன்னலால்-இனிநாம் உண்டாக்கும் எல்லாதீர்த்தங்களுக்கும் இது மேலாகநிலைபெறுதலால், பரமதீர்த்தம் என பெயர் வழங்கல் ஆகும்-பரமதீர்த்தம் என்று பெயர்பெறும்.

ஆய் - வினையெச்சத்திரிபு.

(கக)

மருட்கெட மூழ்கினோர் நன்மங்கலம்பெறலானாம்
மருட்சிவதீர்த்தமாகும்புன்னெறியகற்றியுள்ளத்
திருட்கெட ஞானந்தன்னை யீதலான் ஞானதீர்த்தம்
தெருடகதிதரலான் முத்திர்த்தமென்றிதற்குநாமம்.

(இ-ள்.) மருள் கெட மூழ்கினோர் நல் மங்கலம் பெறலால் - அஞ்ஞானங் கெடல்நானஞ்செய்தோர்கள் நல்லநன்மைகள் முறும்பெறுதலால், நாமம் அருள் சிவதீர்த்தம் ஆகும் - இத்தீர்த்தத்தின் பெயர் அருளையுடைய சிவதீர்த்தமாம், புல் நெறி அகற்றி உள்ளது இருள்கெட ஞானம் தன்னை நதலால் ஞானதீர்த்தம் என்று - புல்லிய வழிப்பட்டொழுநூற் சிச்செயல்களை யொழித்து மனத்திற் பொதிந்த அஞ்ஞானவிருள்கெட ஞானவொளியைத் தருதலால் ஞானதீர்த்த மெனவும், தெருள் கதி தரலால் முத்திர்த்தம் என்று இதற்கு நாமம்-மயக்கமொழிந்த மோக்ஷத்தைத் தருதலால் மோக்ஷதீர்த்தமெனவும் இத்தீர்த்தத்துக்குத் திருநாமங்களாம். ()

குடைந்துதர்ப்பணமுஞ்செய்து தானமுங்கொடுத்தம்மாடே
யடைந்தெழுத்தைந்துமெண்ணியுச்சரித்தன்பாலெம்மைத் [தோ
தொடர்ந்துவந்திறைஞ்சிச்சூழ்ந்துதுதித்தெமையுபவப்பசெய்
ருடம்பெடுத்தெனெந்தவுதுதியுண்டதனைச்சேர்வார்.

(இ-ள்.) குடைந்து தர்ப்பணமும் செய்து தானமும் கொடுத்து அம்மாடே அடைந்து - ஸ்நானஞ்செய்து விதிப்படி தர்ப்பணத்தையுஞ்செய்து அந்தணர்கையில் தானங்கனையுங்கொடுத்து அத்தீர்த்தத்தின் அருகேசேர்ந்து, எழுதது ஐந்தாம் எண்ணி உச்சரித்து-புரிபஞ்சாக்ஷரத்தையு முறைப்படியுச்சரித்து, அன்பால் எம்மை தொடர்ந்து வந்து இறைஞ்சி சூழ்ந்து துதித்து எம்மை உவப்ப செய்தோர் - அன்பினால் எம்மை வழிபட்டு விரும்பிவணங்கி வலஞ்செய்து துதித்து எம்மை மகிழ்ச்செய்தவர்கள், உடம்பு எதெததனால் எந்த உறுதி உண்டு அதனை சேர்வார் - உடலெடுத்ததனால் எந்தப்பயனை யடையவேண்டுமோ அந்தப்பயனை யடைவார்கள்.

உடம்பாலடையும் பயன் மோக்ஷமாதலால் எந்த உறுதிஉண்டு அதனைச்சேர்வார். என்றார்.

(கக)

இந்தரீரோம்மையாட்டினேழிர்ணிலகின்மிக்க
வந்தமிறீர்த்தமெல்லாமாட்டியபயன்வந்தெய்தும்
வந்ததின்மூழ்கியிங்குவைகுருங்குறியையுங்கள்
சந்தையிலார்வம்பொங்கப்பூசனை செழ்மினென்னு.

(இ-ள்.) இந்த நீர் எம்மை ஆட்டின் - இந்தத்திர்த்தநீரால் எம்மை அபிஷேகஞ்செய்தால், ஏழ் இரண்டு உலகில் மிக்க அந்தம் இல் திர்த்தம் எல்லாம் ஆட்டியபயன் வந்து எய்தும் - பதினான்குலகங்களிலு முடிபட்ட முடிவில்லாத திர்த்தங்கள் பாவையும் அபிஷேகஞ்செய்தலால் வரும்பயன்கள் முறையமவந்துகூகடும் (ஆகையால்) வந்து இதின் மூழ்கி இங்கு வையும் நம் குறியை - வந்து இத்திர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து இவ்விடத்தெழுந்தருளிய நமது அருட்குறியாகிய சிவலிங்கத்தை, உங்கள் சிந்தையில் ஆர்வம் பொங்க பூசனை செய்யின் எனது - உங்கள் மனத்தில் ஆசைமீக்கடர்ப் பூசைசெய்யுங்கள் என்று கூறியருளின. (கசு)

விண்ணவர்தம்மின்மேலாம்வேதியனாகிநின்ற
பண்ணவன்ருளநீரிற்படிந்துதன்னனுஞ்ஞாலே
யண்ணலங்கணத்தினோரைமூழ்குவித்தனாகியாய
புண்ணியவிபிகந்தன்னுட்புகுந்நினிருந்தான்மன்னோ.

(இ-ள்.) விண்ணவர் தம்மின் மேலாம் வேதியன் ஆகிநின்ற பண்ணவன் தான் அந்நீரில் படிந்து-தேவர்களுள் மேலானவனாகிய வந்தனனாகிநின்ற சிவபெருமான அத்திர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து, தனது அனுஞ்ஞாலில் அண்ணல் கணத்தினோரை மூழ்குவித்து-தன்கட்டளையால் பெருமைபொருந்தியகணநாதரையும் ஸ்நானஞ்செய்து, அனுகூலாய புண்ணிய இலங்கம் தன்னுள் புகுந்து இனிது இருந்தான் - அனுகூலாயுள்ள பரிசுத்தமாகிய சிவலிங்கத்துடனென்று வீற்றிருந்தருளினான்.

அனுகூல - தனக்கோர்முதலில்லாதது. தேவருள் பிராமணன் சிவபெருமான் என்றற்குக் காஞ்சிப்புராணத்துள் - காரோணப்படலத்தில்,

“பிராமணனியேகடவுளர்தம்முட்பிஞ்ஞகாவேனையோர்தம்முட்பிராமணன்யானேபிராமணன்நன்குப்பிராமணன்கதியுணையிகழ்வோன் பிராமணன்ல்லன்றனகுலதெய்வம்வின்பின்பினுன்றனைத்தொழும்பு பிராமணநிகரன்மொபயப்படாநிரையம்புகுவனென்றுயர்மறைபேசும்.”

எனவருதல்காண்க.

(கரு)

அந்தமாரீரானந்தியாகியோர்விதியார்சோம
சந்தரன்முடிமேலாட்டித்துகளறப்பூசையாற்றிச்
சிந்தையில்விழைந்தவெல்லாமடைந்தனர்செம்பொற்கஞ்சம்
வந்தவாறிதுவததிர்த்தமகிமைபுமுளைப்பக்கேண்மின்.

(இ-ள்.) அந்த மாரீரால் - அந்த மகத்தாகியதிர்த்தத்தால், நந்தியாகியோர் விதியால் சோமசந்தரன் முடிமேல் ஆட்டி - நந்திராயனார் முதலிய கணநாதர்கள் விதிவழியால் சோமசந்தரக்கடவுளுடைய திருமுடிமேல்அபிஷேகஞ்செய்து, துகள் அற பூசை ஆற்றி - குற்றமறப்பூசித்து, சிந்தையில் விழைந்த எல்லாம் அடைந்தனர் - மனத்தால் விரும்பிய எல்லாப் பயன்களையும் அடைந்தார்கள், செம்பொற்கஞ்சம் வந்தவாறு இது - செவந்த பொற்றாமரைத்திர்த்தம் வந்த முறை யிதுவாம், அத்திர்த்த மகிமையும் உரைப்ப கேண்மின் - அத்திர்த்தத்தின் மான்மியத்தையுஞ் சொல்லக்கேளுங்கள். (கசு)

வரையெறிதரங்கஞானவாசியைநோக்கிப்பாவத்
தனையுமூழ்கின்னோண்குகாமியமெல்லாஞ்சாரா

முளமுறமுழ்குமெல்லைமுழுக்கொன்றற்குலகத்துள்ள
வளவறுதிர்த்தமெல்லாமாடியபயன்வந்தெய்தும்.

(இ-ள்.) வளை எறி தாங்கும் ஞான வாவியை நோக்கில் பாவம் தனை அறும்-
சங்குகளை யெறியாநின்ற அலைகளையுடைய ஞானமயமாகிய பொற்றாமரைத்தடத்
தைத்தரிசித்தால் பாவத்தொடக்கு நீங்கும், மூழ்கின் வேண்டும் காமியம் எல்லாம்
சாரும் - ஸ்ரானஞ்செய்தால் விரும்பும் எல்லாப்பொருள்களும் வந்துகைகூடும்,
உளம் உற மூழ்கும் எல்லை - மனமொருசேர ஸ்ரானஞ்செய்யுங்கால், முழுக்கு ஒன்
தற்கு உலகத்து உள்ள அளவறு திர்த்தம் எல்லாம் ஆடிய பயன் வந்து எய்தும்-ஒவ்
வொருமுழுக்குக்கும் உலகத்திலுள்ள வரம்பில்லாத எல்லாத்திர்த்தங்களிலும் ஸ்ரான
ஞ்செய்தலால் வரும் பயன்கள் யாவும் வந்து கைகூடும். (க௭)

மெய்யைமண்ணிகொண்டு விதிவழி சுத்தி செய்து
மையறுவருணசூக்கமந்திர நவின்னுமூழ்கிற்
றுய்யமாதிர்த்தமெல்லாந்தோயந்து நான்மறையுமாய்ந்தோர்
கையிலெப்பொருளுமீந்தகாசறுபேறுநல்கும்.

(இ-ள்.) மெய்யை மண் ஆதி கொண்டு விதிவழி சுத்தி செய்து - சரீரத்தை
பிரத்திகை முதலானவைகளால் ஆகமத்தில்விதித்தவழியே சுத்தஞ்செய்து, மை
அறு வருண சூக்க மந்திரம் நவின்னுமூழ்கில்-குற்றமற்ற வருணசூக்கமந்திரத்தை
புச்சரித்து ஸ்ரானஞ் செய்தால், (அந்தஸ்நானம்) ஹய்ய மா திர்த்தம் எல்லாம் தோ
யந்து-பரிசுத்தமாகிய பெரிய திர்த்தங்களெல்லாவற்றிலும் ஸ்ரானஞ்செய்து, நான்
மறையும் ஆய்ந்தோர் கையில் எப்பொருளும் ஈந்த காச அறு பேறு நல்கும் - நான்
குவேதங்களையும் ஆராய்ந்துணர்ந்த அந்தணர்களையில் எல்லாப்பொருள்களையுங்கொ
டுத்தலால் வரும் குற்றமற்றபயன்களைத் தராநிற்கும்.

மண்முதலியவையாவன - ஒன்றுதுவகைமண்களும், எழுவகைத்தனிர்களும்,
பஞ்சகவ்வியங்களுமாம். திருவாணக்காப்புராணம் - நானவிதிப்படலத்தில்.

“அரசுகூவிளந்துழாய்புளியால்சம்புமூலம்
புரசைமால்கரிக்கூடமும்புரவிமந்திரஞ்
கரிசிலாணிதைத்தொழுவமுட்கல்விதூல்விதியின்
வரிசையாலெடுத்திடப்படுமண்களொன்பதுமே.”

“தளிர்துழாய்புளியம்புகூவிளம்வடமரசு
விளரிலாவறுகென்பனவிளம்புகவ்வியங்க
ளளவில்சீர்தருமந்நலமறிகபாறயிர்நெய்
வளரிலாவியகோசலமயமியவையாகும்” எனவருஞ்செய்யுள்களாலுணர்க.

வருணசூக்கமந்திரம் - வருணதேவன் அனுக்கிரஃதத்துக்குரிய தோத்திரரூப
மான மந்திரம். (க௮)

தெய்வவித்திர்த்தந்தன்னைநினைவின்றித்திண்டினு
மவ்வியவினையினீந்தியரும்பெறல்விடுசேர்வ
ரிவ்வுனாமெய்யேயாகுமென்னெனின்மனத்தாறன்றி
வெவ்வழிண்டினுளுஞ்சுடுமன்பிவிடுமாவம்மா.

(இ-ள்.) தெய்வ இத்தீர்த்தம் தன்னை நினைவு இன்றி திண்டிதலும் - தெய்வத்தன்மையையுடைய இந்தத்தீர்த்தத்தை நினைப்பின்றிப் பரிசித்தாலும், அவ்வியம் வினையில் நீந்தி ஆறும் பெறல் வீடுசேர்வர் - பொருமைமுதலிய தீக்ருணங்களால் வந்த தீவினையாகிய கடலினின்றூரீந்திப் பெறுதற்கரிய மோக்ஷமாகிய கரையைடைவார், இவ்வுஷா மெய்யே ஆறும் - இந்தவார்த்தை சத்தியமேயாம், என் எனில்- எப்படி யென்றால், மனத்து ஆறு அன்றி வெவ் அழல் திண்டிதலும் சுமீம் அன்றி விடுமோ - நினைப்பில்லாமல் வெய்யநெருப்பைப்பரிசித்தால் அதுகடுமேயல்லாமல் சுடாதுபோமா. (சுமீம் என்றபடி)

மனத்தாறு-மனத்தின்வழி. நீந்துச்சேர்வர் என்றமையால் கடலையுள் கரையையும், மனத்தின்வழி என்றமையால் நினைப்பையும் என உரையிற்கொண்டாம். உம்மை-அசைநிலை. (கூ)

ஆறமநீரிலென்றுமாடினா லேவன்முத்தி
சேருவாநீராடுஞ்சிறப்புறுபயனுக்கொவ்வா
வாருணமாக்கினேயமந்திர மிவைமுன்னா
பேருணர்வளிக்குநானஞ்செய்தவர்பெறும்பேறெல்லாம்.

(இ-ள்.) ஆறும் அந்நீரில் என்றும் ஆடினா லேவன்முத்தி சேருவர்-நிறைந்த அந்தத்தீர்த்தத்தில் எப்பொழுதுஞ் ஸ்நானஞ்செய்தோர் லேவன்முத்தியை அடைவார்கள், அந்நீர் ஆறும் சிறப்புறு பயனுக்கு-அததோததத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தலால்வரும் சிறப்பு மிக்கபயன்களுக்கு, வானுணமந்திரம் ஆக்கினேயமந்திரம் இவை முன ஆன-வருணமந்திரஸ்நானம் ஆக்கேயமந்திரஸ்நானம் ஆகிய இவைமுதலான, பேர் உணர்வு அளிக்கும் நானம் செய்தவர்பெறும் பேறு எல்லாம் ஒவ்வா - நூனத்தைத்தரும் ஸ்நானஞ்செய்தவர்கள் அடையும் பயன்களெல்லாஞ் சிறிதும் ஒப்பாகா.

பேருணர்வு என்றமையால் - நூனம் என்றும். முன்னர்ப்பாட்டில் - நினைவின்றித் திண்டிதலும் என்றமையால் ஆறும் என்றதற்கு யாராயினும் எனப்பொருள்கொள்ளாதுவிட்டனம். (உ0)

அன்னநீர்தனையும்மாடியாலவாடிடையநாதன்
றன்னையும்பணிவோன்மேலைப்பரகதிதன்னைசாரூ
மென்னநன்னூலிறசோன்னபவிதநிரமெவைக்குமேலாய்ப்
பன்னரும்புனிதமானபவிதநிரமாகிரிக்கும்.

(இ-ள்.) அன்ன நீர்தனையும் ஆடி - அந்தத்தீர்த்தத்திலும் ஸ்நானஞ்செய்து, ஆலவாய் உடைய நாதன் தன்னையும் பணிவோன் - திருவாலவாயையுடைய சோம சுந்தரக்கடவுளையும் வணங்குவோன், மேலை பரகதி தன்னை சாரும்-மறுமையில்மேலாகிய மோக்ஷத்தையடைவான், என்ன நல் தூலில் சொன்னபவித்திரம் எவைக்கும் மேலாய் - எந்தநல்லதாலும் எழிந்துக்கூறிய (அந்தத்தீர்த்தமானது) பரிசுத்தமுடைய எல்லாத்தீர்த்தங்களுக்கு மேம்பட்டு, பன்னரும் புனிதம் ஆன பவித்திரமாகிரிக்கும்-சொல்லுதற்கரிய புனிதமாகிய பரிசுத்தத்தீர்த்தமாய் நிலைபெறும்.

பவித்திரம் - பாவத்தைநீக்கி மோக்ஷத்தைத்தருவது. என்ன - வினாத்திரிபு-பரகதி என்பதற்கு-பரமுத்தி என்பதற்குக் கூறியபொருள்கொள்க. (உக)

ஆதரவிலனாயநீராடினோன்சுவர்க்கஞ்சேரு
மாதரவுளையுமுழுகிவநனவராதியானோன்

காதரவரிசியென் னுத்தருப்பணமமையச்செய்தோ
னூதரவேள்விமுற் றுமாற்றியபயனைச்சேரும்.

(இ-ள்.) ஆதரவு இலன் ஆய் அநீர் ஆடினான் சுவர்க்கம் சேரும்-(சுவர்க் காதிபோகங்களைப்பெற) விருப்பமில்லாதவனாய் அந்தப்பொற்றமுணாதீர்த்தத்தில் ஸ்ரானஞ்செய்தோன் சுவர்க்கபோகத்தையடைவான், ஆதரம் உள்ள ஆய் மூழ்கி வானவர் ஆதி ஆனோர்க்கு-(அப்போகங்களில்) விருப்பமுடையவனாய் அத்தீர்த்தத் தில் ஸ்ரானஞ்செய்து தேவர்முதலானவருக்கு, ஆதரவு அரிசி எள்ளு தருப்பணம் அமைய செய்தோன் - விருப்பத்தோடு அரிசியையும் எள்ளையுங்கொண்டு தருப்ப ணத்தை விதிப்படிசெய்து முடித்தவன், ஆதரம் வேள்வி முறையும் ஆற்றிய பயனை சேரும்-விருப்பத்தோடு அசுவமேதமுதலிய யாகங்களை ந்தையஞ்செய்தலால் வரு ம்பயன்களையடைவான். (உஉ)

ஏனைமாதலங்கடம்மிநிருந்துசெய்விரதம்பூசை
தானமாதருமமோமந்தவனாசெபந்தியானந்தம்மா
லானமாயனிர்கோடியதிகமாமடைந்துமூழ்கி
ஞானமாதீர்த்தஞாங்கரிருந்தவையாந்துசெய்யின்.

(இ-ள்.) ஏனை மாதலங்கள் தம்மில் இருந்து செய் விரதம் பூசை - மற்றைய பெரியதலங்களிலிருந்து செய்யும் விரதங்களும் பூசையும், தானம் மா தருமம் ஓமம் தவம் செபம் தியானம் தம்மால் ஆன மா பயனில் - தானமும் பெரியதருமமும் ஓமமும் செபமும் தியானமும் தியானமுமாகிய இனவகனால் உண்டாகிய பெரியபய னைப்பார்க்கிலும், அடைந்து மூழ்கி ஞானம் மா தீர்த்தம் ஞாங்கர் இருந்து அவை நயந்து செய்யின் கோடி அதிகம் ஆம் - அடைந்து ஸ்ரானஞ்செய்து ஞானவடிவா கிய பெரியபொற்றமுணாதீர்த்தத்தின் கரையிலிருந்து விரதமுதலியவற்றை விரு ம்ச்செய்தால் வரும்பயன் கோடியதிகமாம். (உங)

பிறந்தநாளன்றீர்மூழ்கின்மேலெவம்பிறவிப்பெளவ
மறிந்திடுமறிதேள்கும்பமதிகளின்மூழ்கித்தென்பா
லுறைந்தவர்பொருட்டுபிண்டமுதவினிலவாதாமாழ்ந்து
நிறைந்திடுபிறவிப்பெளவநின்றுமேலெழுவரன்றே.

(இ-ள்.) பிறந்தநாள் அந்நீர்மூழ்கில் மேலை வெம்பிறவி பெளவம் மறிந்தி டும் - சன்னகஷத்திரத்தில் அத்தீர்த்தத்தில் ஸ்ரானஞ்செய்தால் தொன்றுதொட்டு வரும் பெரியபிறவிக்கடல்வறையும், மறி தேள் கும்பம் மதிகளில் மூழ்கி தென்பால் உறைந்தவர் பொருட்டு பிண்டம் உதவினால் - சித்திறை கார்த்திகை மாசி என்னும் மாசங்களில் ஸ்ரானஞ்செய்து பிறரர்கள் பொருட்டுப் பிண்டங்கொடுத்தால், அவர் தாம் ஆழ்ந்து நிறைந்திடும் பிறவி பெளவம் நின்று மேல் எழுவர் - அவர்கள் ஆழ்ந் தமுந்திய பிறவிக்கடலினின்று நீங்கி மோகக் களையையடைவார்கள்.

நிறைந்திடு எனனுங் காலங் கரந்தபெயரொச்சம் - பெளவமென்னும் எல்லைப் பொருள்கொண்டது. (உச)

அத்தடமருங்கின்யாவர்தென்புலமடைந்தோர்தங்கள்
சித்தமாசகற்றவேண்டிச்செய்கடன்முடிக்கினன்னோ
ருத்தனையெண்ணோரந்தாலுமெனாருக்காயிரமாண்டாக
வத்தனையாண்டுமட்டுமவனாவின்னாவுவைப்பார்.

(இ-ள்.) தென் புலம் அடைந்தோர் தங்கள் சித்தம் மாசு அகற்றவேண்டுக. பிதிரர்கள் தங்கள் மனமுதலிய திரிகரணங்களால் தேடியபாவங்களை நீக்கக் கருதி, அத்தடம் மருங்கின் செய் கடன் முடிக்கின் - அந்தத்திர்த்தக்கரையில் செய்யுங் கடன்களை செய்து முடிக்க, அன்னோர்க்கு எத்தனை என் யாவர் நேர்ந்தாலும் - அப்பிதிரர்கள் பொருட்டு எத்தனை என்னே எவர் நேர்ந்தாலும், என்னோர்க்கு ஆயிரம் ஆண்டு ஆக அத்தனை ஆண்டு மட்டும் அவரைவின் ஆள வையப்பார் - ஒன்றொருக்கு ஓராயிரம்வருடமீராக அவ்வளவு வருடங்காறும் (சித்தமாசு ஒழித்து) அப்பிதிரர்களைச் சுவர்க்கலோகமான நியத்தவார்கள். (உரு)

“சொற்றிரியினும் பொருடியியா வினைக்குறை” என்ற சூத்திரத்தில் சொற்றிரியினும் எனப் பொதுப்படக் கூறினமையால் அகரவீற்று வினையெச்சம் இன் னு வினையெச்சமாகத் திரிதநின்றது. வாக்கு முதலியவற்றால் தேடியபாவங்களை யுங் கொள்ளுதல். “ஒருமொழியொழிதன் னினங்கொளற்குரித்தே” என்ற சூத்திரத்தால், அன்னோர்க்கு எனத் திருத்திப்பாடக்கொள்ளுக.

மூவகை அலகிலுள்ள திர்த்தமுறையாலென்று ஒரு
சேவகஞ்செய்யுமிந் ததிர்த்தமெந்நாளுமூழ்கி
யேவரநீராலென்று நீசனை பூசைசெய்வோ
மாவரிப்பிறவிதன் னிலவர்க்குக்கரையைசசார்வார்.

(இ-ள்.) மூவகை உலகில் உள்ள திர்த்தமும் - சுவர்க்கமுதலிய திரிலோகங் களினும் உள்ள திர்த்தங்கள் யாவும், முறைபால் என்றும் சேவகம் செய்யும் இந்தத் திர்த்தம் - முறைப்படி எந்நாளும் சேவித்து எவல்வழிநிற்கும் இந்தப் பொற்றாமரைத் திர்த்தத்தில், எந்நாளும் மூழ்கி ஏவர் அந்நீரால் என்றும் ஈசனை பூசைசெய்வோர் ஆவா - எந்நாளும் ஸ்ரானஞ்செய்து எவர் அந்தத்திர்த்தநீரால் எப்பொழுதுந் சிவ பெருமானை பூசைசெய்வாரோ, அவர் இப்பிறவி தன்னில் கதி கரையை சார்வார். அவர் இத்தப் பிறவியிலேதானே மோக்ஷக்கரையை யடைவார். (உரு)

விடுத்திடலரியநித்தவேள்விமாவிரதம்வேதந்
தமிழ்திடலரியதானந்தவமிவைதரும்பேறெலலா
மடுதததனகையிலலைகியிசனையருசசிப்போர்க்குக்
கொடுத்திடுண்ணியத்திற்கோடியிலொன்றுக்கொவ்வா.

(இ-ள்.) விடுத்திடல் அரிய நித்த வேள்வி மா விரதம் வேதம்-விடுத்தற்கரிய நித்திய ஆகுதியும் பெரியவிரதமும் வேதமோகூதனும், தடுத்து இடல் அரியதானம் தவம் இவை தரும் பேறு எல்லாம் - தடுத்தற்கரிய தானமும் தவமும் ஆகிய இவைகள் தரும்பயன்கள் எல்லாம், அடுத்து அதன்கரையில் வைகி ஈசனை அருச்சிப் போர்க்கு - சென்று அத்திர்த்தத்தின்கரையிலிருந்து சிவபெருமானை அருச்சனை செய்பவருக்கு, கொடுத்திடு புண்ணியத்தில் கோடியில் ஒன்றுக்கு ஒவ்வா - தானங் கொடுக்கும் புண்ணியப்பயன்களில் கோடியில் ஒருகூறுக்கேனும் ஒப்பாகாவாம்.

உம்மையிற்பிறவிதோறுநியமநல்லொழுக்கம்பூண்டு
பொய்ம்மையில்வீர்த்துந்தனந்தவஞ்செய்துபுனிதராகிச்

செம்மைநன்னெறியினின்றசித்தருக்கலகித்தீர்த்த
மிம்மையிலடைந்துநித்தமாடுதற்கெய்தாததன்றே.

(இ-ள்.) உம்மையில் பிறவிதோறும் நியமம் நல் ஒழுக்கம் பூண்டு - முற்
சன்னங்களிற் பிறவிகள்தோறும் நியமமாக நல்லொழுக்கங்களை மேற்கொண்டு,
பொய்ம்மை இல் விரதம் தானம் தவம் செய்து புனிதர் ஆகி செம்மை நல் நெறி
யில் நின்ற சித்தருக்கு அல்லது - உண்மையாகியவிரதத்தையும் தானத்தையும் தவ
த்தையும் செய்து பரிசுத்தமுடையவர்களாகி நடுநிலையாகிய நல்லொழுக்கத்தி
னின்றசித்தர்களுக்கு நித்தமுஞ்சென்று ஸ்ரானஞ்செய்தல்கூடுமேயன்றி, இத்தீர்த்த
தம் இம்மையில் அடைந்து நித்தம் ஆடுதற்கு எய்தாது- இந்தத்தீர்த்தமானது (ஏனை
யோர்)இப்பிறப்பிலடைந்து நித்தமும் ஸ்ரானஞ்செய்தற்குக்கிட்பாது.

ஏழைஉருபு-கூட்டிப் பிரித்தற்பொருளில்வந்தது. எய்துதல்-சொல்லெச்சம்.

சுடி வேறு.

மதிகதிரோனிடத்தொடுங்குதினந்திங்கட்பிறப்பரவம்வாயங்காந்து
கதிர்கடமைவிழுங்குதினம்விதிபாதமிந்நாளிற்கருதிமுழங்கித்
துகிகடருப்பணந்தானம்புரிதன்மதுவோதுதலத்தொகையொன்றற்கொ
றதிகபலனம்முறைநூறியிரநூறியிரமோரனந்தமாகும். [ள்

(இ-ள்.) மதி கதிரோன் இடத்து ஒடுங்கு தினம் - சந்திரன் சூரியனிடத்து
•ஒடுங்குந்தினமாகிய அமாவாசையும், திங்கள் பிறப்பு - மாசப்பிறப்பும், அரவம்
வாய் அங்காந்து கதிர்கள் தகை விழுங்கு தினம் விதிபாதம்-இராகுகேதுக்கள் வா
யைத்திறந்து சந்திரசூரியர்களை விழுங்குங் கிரகணகாலமும்விதிபாதமுமாகிய, இந்
நாளில் கருதி முழங்கி - இந்தப்புண்ணியதினங்களில் இன்னபயனை யடையவேண்டு
மென வெண்ணி ஸ்ரானஞ்செய்து, அதுகள் தருப்பணம் தானம் புரிதல் மது ஓது
தல்-துதித்தலும் தருப்பணஞ்செய்தலும் தானங்கொடுத்தலும் மந்திரஞ்செய்தலும்
மாகிய, அத்தொகை ஒன்றற்கு ஒன்று அதிகபலன் - அததொகையுள் ஒன்றுக்கொ
ன்று அதிகபயன்றருவதாம், (அது எவ்வாறென்னில்) அமுமுறை நூறு ஆயிரம் நூறு
யிரம் ஓர் அனந்தம் ஆகும்-அங்குவைத்த முறைப்படி ஒன்றுக்கு நூறும் ஒன்றுக்கு
ஆயிரமும் ஒன்றுக்கு நூறாயிரமும் ஒன்றுக்கு ஒரு அனந்தமுமாகும்.

அதுசெய்தல், தருப்பணஞ்செய்தல், தானங்கொடுத்தல், மந்திரமோதல்,
இவை நான்காதலால் தொகையெனறார். ஏனையிடங்களில் - செய்தல் என்னும் பொ
ருள்மேனின்ற புரிதல் என்னுந் தொழில் நிகழ்ச்சியால் கொடுத்தலென்னும் பொரு
ள்நிகழ்ச்சிதோன்ற அதனை உபசரித்தார். விதிபாதம்-மாதந்தோறும் வரப்பட்ட
யோகங்கள், இருபத்தேழி லொன்றாய்ப் பதின்கரம் விசேடங்களுக்கூரிய சிரார்த்த
வகை தொண்ணூற்றறி லொன்றாய்வருவது. (உக்)

பொருவரியதகர்த்திங்கடிலாத்திங்களிவையுதிக்கும்போதுமுழங்கி
னொருபதினாயிரமடங்காஞ்சுறவுகவைத்தாளவனுதிப்பின்முழங்கி
னிருபதினாயிரமடங்காமீந்திரவியிடத்தொடுங்குமிந்துவாரம்
வருவதறிந்தாடிமதுவோதன்முதல்செயினனந்தமடங்குண்டாகும்.

(இ-ள்.) பொருவு அரிய தகர் திங்கள் அலா திங்கள் இவை உதிக்கும் போது
முழங்கி - ஒப்பில்லாத மேடமாசந் அலாமாடும் ஆதிய இம்மாசங்கள் பிறக்கும் பு

ண்ணியகாலங்களில் ஸ்நானஞ்செய்தால், ஒருபதினாயிர மடங்கு ஆம் - (ஏனெனின் தனில் வரும்பயன்களில்) ஒருபதினாயிரம்பங்கு அதிகபலனும், சுறவு கவை தான் அலவன் உதிப்பில் மூழ்கின் இருபதினாயிர மடங்கு ஆம்-மகரமாசம் சுற்கடகமாசம் ஆகிய இவைகள், பிறக்குங்காலங்களில் ஸ்நானஞ்செய்தால் இருபதினாயிரம்பங்கு அதிகமாம், இந்து இரவி இடத்து ஒடுங்கும் இந்துவாரம் வருவது அறிந்த ஆடி-சந்திரன் சூரியனிடத்து ஒடுங்கும் அமாவாசை சோமவாரத்தில் வருதலையறிந்த ஸ்நானஞ்செய்து, மறு ஓதல் முதல் செயின் அனந்தம் மடங்கு உண்டாகும் - மந்திரமுதலியவற்றைச்சீசித்தால் அனந்தம்பங்கு அதிகபலன் உண்டாம்.

கவைத்தாள் அலவன் - பிளவுபட்ட காலையுடையகற்கடகம். (௩௦)

பிரயாகைதனின் மகரமதிநாண்முப்பதுங்குடைந்துபெறும்பேறித்தத் திரையார்பைத்தடத்தொருநாண்மூழ்குவோன்பெறும்விரதசீலம்பூண்டு வரையாமலொருவருடம்படிந்துமையையமரச்சிகாமணியாம்வேத வுரையாணைவழிபடுமேன்மலடிக்குநன்மகப்பேறுண்டாமன்றோ.

(இ-ள்.) பிரயாகைதனின் மகரமதி நாள் முப்பதும் குடைந்து பெறும் பேறு - பிரயாகையில் தைமாதம் நாள்முப்பதும் ஸ்நானஞ்செய்ததையும்பயன், இந்த திரை ஆர்பைத் தடத்து ஒருநாள் மூழ்குவோன் பெறும் - இந்த அலைகள்நிறைந்த பசிய பொற்றாமரைத்தடத்தில் ஒருநாள் ஸ்நானஞ்செய்வோன் அடைவான், விரதம்சீலம் பூண்டு வரையாமல் ஒரு வருடம் பணிந்த உமையை அமரச் சிகாமணியாம் வேதவுரையாணை வழிபடுமேல் - விரதமாகிய ஒழுக்கத்தைமேற்கொண்டு இடையே நீங்காமல் ஒருவருடம் ஸ்நானஞ்செய்து மீனாகியம்மையையும் தேவர்கள் சிகாமணியாகிய வேசமருளிய திருவாக்கையுடைய சோமசந்தரக்கடவுளையும் பூசிப்பாளானால், மலடிக்கு நல் மகப்பேறு உண்டாம் - மலடிக்குஞ் சற்புத்திரப்பயனுண்டாகும்.

உம்மை - இறந்தது தழீஇய எச்சம் (௩௧)

எண்டிசையநதிவாவிவடிவானமாதிரத்தமெல்லாமிப்பொற் புண்டரிதத்தடத்திலொருகோடியிலோரீகூறுநிகர்போதாவீது கண்டதனாலறந்திண்டப்பெற்றதனானற்பொருளங்கையாலளளிக் கொண்டதனாலின்பநலங்குடைந்ததனாற்பேரின்பங்கொடுக்குமன்றோ.

(இ-ள்.) ஈது கண்டதனால் அறம் - இந்தத்தீர்த்தம் தரிசித்தலால் தருமத்தையும், தீண்டாமைதனால் நல் பொருள் - பரிசித்தலால் மிக்கதிரவியத்தையும், அங்கையால் அளளிக் கொண்டதனால் இன்பம் நலம் - உள்ளங்கையால் அளளிக் கொள்ளுதலால் இன்பப்பயனையும், குடைந்ததனால் பேரின்பம் கொடுக்கும்-மூழ்குதலால் மோகூட இன்பத்தையும் கொடுக்காநிற்கும், (ஆதலால்) என் திசைய நதிவாவி வடிவான மாதிரத்தம் எல்லாம்-எட்டுத்திக்குணமுள்ள நதிவடிவமுந் தடாகவடிவமுமான மகத்தாகிய தீர்த்தங்களையாவும், இப்பொன் புண்டரிகத் தடத்தில்-இப்பொற்றாமரைத்தடத்தால்வரும், ஒருகோடியில் ஓர் கூறு நிகர்போதா-ஒருகோடிப்பேற்றினுள் ஒருபங்குப்பேற்றுக்கு ஒப்பாகாவாம்.

இல் உருபு இரண்டனுள் - முன்னது ஏதப்பொருளில்வந்த ஐந்தனுருபு, பின்னது கூட்டிப்பிரித்தப்பொருளில்வந்த ஏழனுருபு. கண்டதமுதலியன இடைநிலைபெற்ற தொழிற்பெயர்கள். (௩௨)

ஷே. வேறு.

முன்னவனருளிச்செய்தகாரணமுறையாலன்றி
யின்னமிப்புனிதவாவிக்கேதுவாலெய்துநாம
மின்னவிரசடையான்சென்னிமேவியகங்கைநீரிற்
பின்னதுகலந்தநீராற்பெறுஞ்சிவகங்கையென்றும்.

(இ-ள்.) முன்னவன் அருளிச்செய்த காரண முறையால் அன்றி - சிவபெரு
மானருளிய ஏதுவின் முறையாலல்லாமலும், இன்னம் இப்புனிதம் வாவிக்கு ஏது
வால் எய்தும் நாமம்-இன்னமும் இப்பரிசுததமாகிய பொற்றாமரைத்தட்டைக்குக்
காரணத்தால் வரும் பெயர், மின் அவர் சடையான் சென்னி மேவிய கங்கை
நீரில் பின் அது கலந்த நீரால் சிவகங்கை என்றும் பெறும் - மின்னலைப்போலும் வீ
ளங்கும் சடையையுடைய சிவபெருமான் திருமுடியிற் பொருந்திய கங்கைநீரில்
பின்பு அந்தத்தீர்த்தங்கலந்ததன்மையால் சிவதீர்த்தம் எனவும் பெறும். (௩௩)

அலகிலாதீர்த்தந்தம்முளதிகவுத்தமமாய்த்தோன்றி
யிலகலாதிதனைத்தீர்த்தவுத்தமமென்பாராய்ந்தோர்
பலவிதழ்விரித்துச்செம்பொற்பங்கயமலர்ந்தநீரா
லுலகவர்யாரும்பொற்றாமரையெனவுரைப்பரன்றே.

(இ-ள்.) அலகு இலா தீர்த்தம் தம்முள் அதிகம் உத்தமம் ஆய் தோன்றி இன்
கலால் - அளவில்லாத தீர்த்தங்களுள் மேலான உத்தமமாகத்தோன்றி விளங்குத
லால், ஆய்ந்தோர் இதனை உத்தம தீர்த்தம் என்பர் - நூல்களையாராய்ந்தபெரியோர்
இந்தத்தீர்த்தத்தை உத்தமதீர்த்தமெனவுங் கூறுவர், பல இதழ் விரித்து செம்பொ
ன் பங்கயம் மலர்ந்த நீரால் - பலவிதழ்களையும் விரித்துச் செவ்வந் பொற்றாமரை
மலர்ந்ததன்மையால், உலகவர் யாரும் பொன் தாமரை என உரைப்பர்-உலகினுள்ள
வர் எவரும் பொற்றாமரை எனவுங்கூறுவர். (௩௪)

தருமமுன்னருநான்குந்தருதலாற்றருமதீர்த்த
மருமைசாலருத்ததீர்த்தமரும்பெற்றகாமதீர்த்த
மிருமைசேர்முத்திதீர்த்தமென்பதாமினையநிதாதம்
வெருவருபாவமென்னுமிறிகினுகெரியாமன்றே.

(இ-ள்.) தருமம் முன் ஆகும் நான்கும் தருகலால் தருமதீர்த்தம் என்பதாம்-
தருமமுதலாகிய நான்கு உறுதிப்பொருள்களையுங் கொடுத்தலால் தருமதீர்த்தமெ
னவுங்கூறப்படுவதாம், அருமை சால் அருத்ததீர்த்தம் என்பதாம் - அருமைமிக்க
அர்த்ததீர்த்தமெனவுங் கூறப்படுவதாம், அரும் பெறல் காமதீர்த்தம் என்பதாம்-
பெறுதற்கரிய காமதீர்த்தமெனவுங் கூறப்படுவதாம், இருமை சேர் முத்தி தீர்த்தம்
என்பதாம் - பெருமைபொருந்திய முத்திதீர்த்தமெனவுங் கூறப்படுவதாம், இனைய
தீர்த்தம் வெருவரு பாவம் என்னும் விறகினுக்கு எரியாம் - இத்தன்மையையுடைய
தீர்த்தமானது அச்சத்தைத்தரும் பாவமாகிய விறகினுக்குப் பெருநெருப்பாம்.

வெரு - ஈறுகெட்டினைத் முதனிலைத்தொழிற்பெயர்.

(௩௫)

இவ்வருந்தலத்தினுன்றபெருமையுமெரிகால்செம்பொற்
றெய்வதபதுமதீர்த்தப்பெருமையுஞ்சுப்பக்கேட்டோ

கொவ்வயில்போகம்வீடுபெறுவீரென்றிசைத்தான்முந்நீர்ப்
பௌவமுண்டமரர்வேந்தன்பரிபவவிழுமந்தீர்த்தோன்.

(இ-ள்.) முந்நீர் பௌவம் உண்டு அமரர்வேந்தன் பரிபவம் விழுமந்தீர்த்தோன் - முந்நீராகிய கடலையுண்டு தேவேந்திரனுடையதுன்பத்தைத்தீர்த்த அகத்தியமுனிவர், இ அரும் தலத்தின் ஆன்ற பெருமையும்-இந்த அரியதலத்தினது மிக்க பெருமையையும், எரிகால் தெய்வதம் செம் பொன்பதமதீர்த்தம் பெருமையும்-ஒளி வீசுந்தெய்வத்தன்மையையுடைய செவந்த பொற்றாமரைத்தீர்த்தத்தின் பெருமையையும், செப்ப கேட்டோர எவ்வம் இல் போகம் வீடு பெறுவர் என்று இசைத்தான்-ஒருவர்கொல்லக்கேடவர்கள் தன்பயில்லாத போகத்தையும் மோகத்தையும் அடைவார்களென்று கூறியருளினார். (௩௬)

தீர்த்தவிசேடம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - ௨௧௦.

மு ர் த் தி வி சே ட ம்.

அஅரேடியாகிரியவிருத்தம்.

ஆலவாயலர்ந்தசெம்பொனம்புயப்பெருந்தீர்த்தத்தின்
மேலவாம்பெருமைதன்னைவிளம்புவாரொவரோயங்க
ணீலமாமிடறுமுருக்கணிராமயனறிவானந்த
மூலமாவிளங்கமேன்மைமுறையினுலறையலுற்றும்.

(இ-ள்) ஆலவாய் அலர்ந்த செம் பொன் அம்புயம் பெரும் தீர்த்தத்தின் மேல் அவாம்பெருமை தன்னை விளம்புவார் எவர் - திருவாலவாயில்மலர்ந்த செவந்த பொற்றாமரையாகிய பெரிய தீர்த்தத்தினுடைய விண்ணுலகிலுள்ளோர் விரும்பும் மான்மியத்தைச் சொல்வோர் யாவர், அங் கண் லீலம் மா மிடறு முக்கண் நிராமயன் அறிவு ஆனந்த மூலமா இவ்விங்கம் மேன்மை முறையினால் அறையல் உற்றும் - அத்திருவாலவாயில் வீற்றிருந்தருளும் காளகண்டத்தையும் திரிநேத்திரங்க னையுமுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளாகிய போதாணந்த சொருபமான மகத்தான மூலவிலங்கத்தின் மான்மியத்தை முறைப்படி சொல்லுகின்றோம்.

லீலம் மா - ஒருபொருட்கிளவிகள். நிராமயன் - நோயில்லாதவன். (௧)

பொன்னெடுமேருவெள்ளிப்பொருபுமந்தரங்கேதாரம்
வன்னெடும்புரிசைசூழ்ந்தவாரணவாசியாதிப்
பன்னருந்தலங்கீடம்மிற்பராபரவிளங்கந்தோன்று
முன்னரிக்கடம்பின்மாதேமுனைத்ததிசைவைவிங்கம்.

(இ-ள்.) நெடு பொன் மேரு வெள்ளி பொருப்பு மந்தரம் கேதாரம் வல் நெடும் புரிசை சூழ்ந்த வாரணவாசி ஆதி பன்னரும் தலங்கள் தம்மில் - நெடிய பொன்னாகிய மேருவும் வெள்ளிமலையாகிய திருக்கையையும் மந்தரமும் திருக்கேதாரமும் வலிய நெடியமதில்கூழ்ந்த காசியும் ஆகிய இவைகள்முதலாகவுள்ள சொல்

அதற்கரிய சைவதலங்களில், பராபர இலிங்கம் தோன்று முன்னர் இகடம்பின் மாடு இச்சைவ லிங்கம் முனித்தது-சிவலிங்கங்கள் தோன்றுதற்குமுன்னே இக்கடம்பமரத்தின்கீழ் இருதச் சைவலிங்கத் தோன்றியருளியது.

காசிக்குக் குக்குடநகரம் என ஓர்திருநாமம் வாரணவாசி கோழிவசிப்பது என்னும்பொருட்டி. பராபரன் - பரைக்குநாயகன். (உ)

அப்பதியிலிங்கமெல்லாமருட்குறியிதனிற் பின்பு
கப்புவிட்டெழுந்தவிந்தக்காரணமிரண்டினாலு
மொப்பரிதானஞானவொளி திரண்டன்னவிந்தத்
திப்பியவிளங்கமூலவிளங்கமாய்ச்சிறக்குமன்னே.

(இ-ள்.) அப்பதி இலிங்கம் எல்லாம் அருட்குறி இதனில் பின்பு கப்புவிட்டு எழுந்த-மகமேருமுதலிய திருப்பதிகளிலுள்ள சிவலிங்கங்களாய்வுமஇந்தச்சிவலிங்கமாகிய மூலத்தினின்றுங் கப்புவிட்டித் தோன்றின, இந்த காரணம் இரண்டினாலும் - இந்த இரண்டேனாக்களாலும், ஒப்பு அரிது ஆன ஞான ஒளி திரண்டால் அன்ன இந்த திப்பிய இலிங்கம்-ஒப்பில்லாத ஞானவொளி திரண்டாலொத்த இந்தத் திவ்விய சிவலிங்கமானது, மூல இலிங்கமாய் சிறக்கும் - மூலவிளங்கமெனப்பெயர் பெற்றுச் சிறந்து விளங்கும். (ங)

இந்தமாவிலிங்கத்தெண்ணெய்கலக்கனை விச்சைமேனி
யந்தமிழகன்பாகத்துமையொடுமழகுசெய்து
சந்ததம்விளக்கஞ்செய்யுந்தகைமையைநோக்கிச்சோம
சந்தரனென்று நாமஞ்சாத்தினார் துறக்கவாணர்.

(இ-ள்.) இந்த மா இலிங்கத்தது இச்சை எண்ணெய்கு இலக்கண மேனி அந்தம் இல் அழகன் - இந்தப் பெரிய இலிங்கத்தில் தனது இச்சையா லெடுத்தருளிய முப்பத்திரண்டிலக்கணம் வாய்ந்த திருமேனியையுடைய முடிவில்லாத பேரழகினையுடைய சிவபெருமான், பாகத்து உமை யொடும் அழகு செய்து சந்ததம் விளக்கம் செய்யும் தகைமையை நோக்கி - தனது இடப்புகத்தில் உமாதேவியாரோடும் அழகுசெய்து எந்நாளும் பிரகாசஞ் செய்தருளுந்தன்மையைப்பார்த்து, துறக்க வாணர் சோம சந்தரன் என்று நாமம் சாத்தினார் - தேவர்கள் சோமசந்தரன் என்றுபெயர் கூறினார்கள்.

சோமசந்தரன் - உமையோடுகூடி அழகுசெய்பவன். (ச)

திறப்படுமூலகமெங்கும்வியாபியாய்ச்சிறந்துகிற்கு
மறப்பெருங்கடவுள்சோமசந்தரனதனுலன்றோ
கறைக்கதிர்வடிவேற்றென்னன்னகையிற் பொற்பிரம்புபட்ட
புறத்தடித்தழும்புமுன்றுபுவனமும்பட்டதன்றே.

(இ-ள்.) திறப்படும் உலகம் எங்கும் வியாபியாய் சிறந்து நிற்கும் அறப் பெருங் கடவுள் சோம சந்தரன் - நிலைபெற்ற எல்லாவுலகங்களிலும் வியாபியாய்ச்சிறந்துவிளங்குந் தருமவடிவாகிய கடவுள் சோமசந்தரக்கடவுளாம், அதனால் அன்றோ - அதனாலல்லவா, கறை கதிர் வடிவேல் தென்னன் கையில் பொன் பிரம்பு புற

த்த பட்ட அடி தழும்பு மூன்று புவனமும் பட்டது - உதிரந்தோய்ந்த ஒளியையுடைய வடித்த வேலையேற்கிய பாண்டியன்கையிலுள்ள பொற்கட்டிணையுடைய, பிரம்பால் முதுகிற்பட்ட அடியின்தழும்பு மூன்றுலகங்களிலுமுள்ள சராசரங்கள் மேலும் பட்டது.

இதனால் சிவபிரான் எங்கும் வியாபகனென்னும் உண்மை உணர்த்தப்பட்டது. (இ)

சொற்றவிச்சமட்டியானசோமசுந்தரனைக்காணப்
பெற்றவர்வியட்டியானபிறபதிரிபிடுங்கக்காண
லுற்றவராவவொன்னென்றுகாக்கின்வேளுட்டுநீர்போய்
மற்றையசினைகளெல்லாந்தழைவிக்குமரத்தின்மாதோ.

(இ-ள்.) சொற்ற இச்சமட்டி ஆன சோமசுந்தரனை காண பெற்றவர்-சொல்லிய இந்தச் சமட்டிமூர்த்தியாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளைத் தரிசிக்கப்பெற்றோர், வியட்டி-ஆன பிறபதி இலிங்கம் காணல் உற்றவர் ஆவர்-வியட்டிமூர்த்திகளாகிய ஏனைய தலங்களிலுள்ள சிவலிங்கங்களைத் தெரிவித்தவர்களுவார்கள், என் என்று உணர்க்கின்-யாதுபற்றி யென்றுவினாவில், வேர் ஊட்டும் நீர் மரத்தில் மற்றைய சினைகள் எல்லாம் போய் தழைவிக்கும் - வேரினாட்டியநீர் மரத்திலுள்ள ஏனைய கிளைகளிலெல்லாம் பரந்து தழையச் செய்யும். (அதுபோலெனவுணர்க.)

இவற்றை ஏதுக்களிரண்டென முன்னர்க் கூறிய செய்யுள்களாலுணர்க. வேர் - சோமசுந்தரக்கடவுள், சினைகள் - ஏனையதலங்களிலுள்ள சிவலிங்கங்கள், நீர் - தரிசனை எனக்கூட்டிப் பொருள்கொள்க. (சு)

எத்தலத்தியாவவெண்ணெண்ணிருவினையாடல்செய்தா
னத்தலத்தவனுக்கொப்புமநிகமாஞ்சிறப்பும்பெற்ற
வுத்தமனென்றுமெந்தவுலகிலுமில்லையந்த
வித்தகனநிகத்தன்மையெனைத்தெனின்விளம்பக்கேண்மின்.

(இ-ள்.) எத்தலத்து யாவான் எண்ணெண் திருவினை யாடல் செய்தான் - எந்தத்தலத்தில் சோமசுந்தரக்கடவுளைப்போல எந்தக்கடவுள் அதுபந்துநான்கு திருவினையாடல்களைச் செய்தருளினான், (ஆதலால்) எத்தலத்து அவனுக்கு ஒப்பும் அதிகமாம் சிறப்பும் பெற்ற உத்தமன் என்றும் எந்த உலகிலும் இல்லை - எத்திருவாலவாயிடத்து வீற்றிருந்தருளும் அச்சோமசுந்தரக்கடவுளுக்கு ஒப்பாதலையும் மேம்பட்ட சிறப்பையும் பொருந்திய உத்தமக்கடவுள் எக்காலத்திலும் எந்தவுலகத்திலும் இல்லையாம், அந்த வித்தகன் அதிகத் தன்மை எனைத்து எனின் விளம்ப கேண்மின் - அந்த நூனமூர்த்தியின் தலைமைத்தன்மை எத்தன்மையதென்று வினாவில் யாம் சொல்லக்கேளுங்கள். (எ)

பொருப்பினுட்டலைமையெய்தும்பொன்னெடுங்குடிமிமேரு
தருக்களிற்றலைமைசாருந்தண்ணுந்தெய்வதாரு
விருப்புறுவேள்விதம்முண்மேம்படும்புரவிமேத
மருடப்படுதானந்தம்முள்விழுமிதாமன்னதானம்.

(இ-ள்.) பொருப்பினுள் றெடுங் குடிமி பொன் மேரு தலைமை எய்தும்-மலைகளூள்நீண்ட சிகரங்களையுடைய பொன்னாகிய மேரு தலைமைபெற்றுள்ளது, தருக்களி

ல் தன் நறும் தெய்வதார தலைமை சாரும்-மரங்களுள் தண்ணிய நல்லமணமுள்ள கற்பகமரர் தலைமை பெறுவது, விருப்புறு வேள்வி தம்முள் புரவி மேதம் மேம்படும்-சுவர்க்காதிபோகங்களை விரும்பிச் செய்யும் யாகங்களில் அசுவமேதயாகம் தலைமைபெற்றுள்ளது, அருள் படும் தானம் தம்முள் அன்னதானம் விழுமிது-கருணையாற்கொடுக்குந் தானங்களுள் அன்னதானம் தலைமைபெற்றுள்ளது.

ஆம் - அசைநிலை.

(அ)

மனிதரி லுயர்ந்தோராதிமறையவர்தேவர்தம்மிந்
பனிதருதிருகள் வேணிபபகவனேயுயர்ந்தோன்வேட்டோர்க்
கினிதருள்விரதந்தம்முளதிகமாமிந்துவாரம்
புனிதமந்திரங்கடம்முட்போதவைந்தெழுத்துமேலாம்.

(இ-ள்.) மனிதரில் ஆதி மறையவர் உயர்ந்தோர் - மனிதருள் முதல்வருணத்தாரகிய அந்தணர்கள் தலைமைபெற்றுள்ளவர்கள், தேவர் தம்மில் பனிதரு திங்கள் வேணி பகவனே உயர்ந்தோன் - அயன்முதலிய தேவர்களில் குளிர்த்தி பொருந்திய சந்திரனையணிந்த சடாருடையையுடைய சிவபெருமானே தலைமைபெற்றுள்ளவன், வேட்டோர்க்கு இனிது அருள் விரதம் தம்முள் இந்து வாரம் அதிகமாம-இம்மைமறுமைப்பயன்களை விரும்பினவர்களுக்கு அப்பயன்களை முட்டினதிக் கொடுக்கும் விரதங்களுள் சோமவாரவிரதம் தலைமை பெற்றுள்ளது, புனிதம் மந்திரங்கள் தம்முள் போதம் ஐந்து எழுத்தும் மேலாம் - பரிசுத்தமாகிய மந்திரங்களுள் ஞானத்ததைத்தரும் ஸ்ரீபஞ்சாக்ரத தலைமைபெற்றுள்ளது.

(ஆ)

மின்மைசான்மணியிற்சிந்தாமணிவரம்விழுப்பநல்குந்
தன்மைசாலறங்கடம்மின் மிகுஞ்சிவதருமமென்ப
வின்மைசானெறிநின்றோருக்கேற்றுகுநறவங்கடம்மி
னன்மைசான்றவரோமுககனாகுதனுக்கன்புபூண்டோர்.

(இ-ள்.) மின்மை சால் மணியில் சந்தாமணி - ஒளிரிக்க இரத்தினங்களுள் சிந்தாமணி தலைமைபெற்றுள்ளது, வரம் விழுப்பம் நல்கும் தன்மை சால் அறங்கள் தம்மில் சிவதருமம் மிகும் - கருதியவராகளை மிகவுந் தரும்கன்மைமிக்க தருமங்களுள் சிவதருமம் தலைமைபெற்றுள்ளது, சால் இன்மை நெறி நின்றோருக்கு ஏறகும் நல் தவங்கள் தம்மில் முக்கனாகுதனுக்கு அன்பு பூண்டோர் நன்மை சான்றவர்-தருமமிக்க இல்லறநெறியில் நிற்பவருக்கு விதித்த நல்ல தவமுடையோருள் திரிநெதிரங்கனையுடைய சிவபெருமானிடத்து அன்புவைத்தவர் தலைமைபெற்றுள்ளவர்.

இதனால் துறவறத்தினரன்றி இல்லறத்தினருஞ் சிவபெருமானிடத்து அன்பு வைக்கவேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது. இன்மை குணியைக் குணமாகக்கூறியது-மரபுவழுமைதி, தவம் குணியாகக் கூறியது - குணவாகுபெயர், கு - உருபுமயக்கம். என்பது அசைநிலை. மின்மைசால் மணியில் சிந்தாமணி என்றவிடத்து தலைமைபெற்றுள்ளது என்றது அதிகாரத்தால் வருவிக்கப்பட்டது.

(க0)

தீயவாஞ்சவைப்பாலாவிற்றேவராவதிகம்பல்வே
றையமாதீர்த்தந்தம்முளதிகமாஞ்சுவணகஞ்ச
மாயமாசறுக்கவெல்லாத் தலத்திலும்வதிந் துமன்னுந்
தூயவானவரிற்சோமசுந்தரன்சிறந்தோனாகும்.

(இ-ள்.) தீ அவாம் சவை பால் ஆவின் தேவர் ஆ அதிகம்-இனிமையிலும்புஞ் சுவையையுடைய பாஸ்யுடைய பசுக்களுள்காமதேனு தலைமைபெற்றுள்ளது, (அது போல) பல் வேறு ஆய மா தீர்த்தம் தம்முள் சுவணக்குச்சம் அதிகமாம் - பல் வேறு வகைப்பட்ட மகத்தாகிய தீர்த்தங்களுள் பொற்றாமணாதீர்த்தம் தலைமை பெற்றுள்ளது, மாயம் மாசு அறுக்க எல்லாத் தலத்தினும் மன்னி வதியும் தூய வானவரில் சோமசுந்தரன் சிறந்தோன் ஆகும்-பந்தமாகிய குற்றத்தை அடியார்க்கு வேரோட அத்தருள எல்லாச் சைவதலங்களிலும் நிலைபெற்று வீற்றிருக்கும் பரிசுத்தமாகிய கடவுளில் சோமசுந்தரக்கடவுள் சிறந்தவனாவான்.

திமை - இனிமை. மன்னும், என்னும் பெயரெச்சத்தினின்ற விருதியைப்பிரித்து வதிந்து என்பதனோடும், அவ்வினையெச்சவிருதியைப்பிரித்து மன்னும் என்பதனோடுங்கூட்டிப் பொருள்கொள்க. (கக)

அந்தமுமுதலுமில்லாவகண்டபூரணமாயார்க்கும்
பந்தமும்வீடுநல்கும்பராபரசசோதிதானே
வந்தனைபுரிவோர்க்கிம்மைமறுமைவீடளிப்பானிந்தச்
சுந்தரவிழிங்கத்தென்றும்விளங்குவான்சுருதியேத்த.

(இ-ள்.) அந்தமும் முதலும் இல்லா அகண்ட பூரணம் ஆய-தனக்கோர் இறுதியு முதலுமில்லாது அகண்டபரிபூரணமாகி, யார்க்கும் பந்தமும் வீடும் நல்கும் பராபரச் சோதிதானே - ஈறுமுதலுமுள்ள எல்லா ஆன்மகோடிகளுக்கும் பந்தத்தையும் மோகத்தையும் தரும் சிவபெருமானே, வந்தனை புரிவோர்க்கு இம்மை மறுமை வீடு அளிப்பான் - தன்னை வந்தனைசெய்வோர்க்கு இகபோகத்தையும் பாபோகத்தையும் மோகத்தையும் கொடுக்கும்பொருட்டு, இந்த சுந்தர இலிங்கத்து சுருதி ஏந்த என்னும் விளங்குவான்-இந்தப் பேரமுதலாய்ந்த சிவலிங்கத்தில் வேதங்கள் துதிசெய்ய எந்நாளும் நிலைபெற்றுவிளங்கி அருள்வான். (கஉ)

இத்தருசயம்புதன்னையேனையசயம்புவெல்லா
நித்தமுந்தெரிசித்தேகுநிரமலவொளியாமிந்த
வுத்தமவிலிங்கங்கண்டோருராயுணர்வொடுங்கவுள்ளே
சிததமாசொழியத்தோன்றுஞ்சிவபரஞ்சுடரைக்கண்டோர்.

(இ-ள்.) இத்தரு சயம்பு தன்னை ஏனைய சயமபு எல்லாம் நித்தமும் தெரிசித்து ஏகம் - இந்தச் சயம்புமூர்த்தியை மற்றையசயம்புமூர்த்திகளெல்லாம் நான்தோறும்வந்து தெரிசனைசெய்து செல்லாநிற்கும், இந்த நிரமல ஒளி ஆம் உத்தம இலிங்கம் கண்டோர் - இந்த நின்மலவொளிப்பிழம்பாகிய வுத்தமவிலிங்கத்தைப் புறத்திற் கண்டு தெரிசித்தவர்கள், உணர்வு உரை ஒடுங்க சித்தம் மாசு ஒழிய உள்ளே தோன்றும் சிவபரஞ் சுடரைக்கண்டோர் - மனவாக்குகளொடுங்கவும் மனக்குற்ற மொழியவும் அகத்தே தோன்றும் மேலான வொளிப்பிழம்பாகிய சிவத்தைத் தெரிசித்தவராவார்கள்.

சயம்பு வடசொல்லாதலால் ஈறுகெடாது நின்றது. (கக)

இத்தனிச்சுடரைநேர்கண்டிறைஞ்சிறைப்பாவமெல்லாம்
கொத்தழற்பொறிவாய்ப்பட்டபஞ்சபோற்கோபமுள
மெய்த்தவஞ்சிதையுமாபோன்மருந்தினுல்வியுநோய்போ
லுத்தமகுணங்களெல்லாமுலோபத்தாலழியுமாபோல்.

(இ-ள்.) இத் தனி சுடனா நேர் கண்டு இறைஞ்சினோர் பாவம் எல்லாம்-இத் தவொப்பில்லாத சிவலிங்கப்பெருமானை நேரோ தரிசித்தவனங்கினோர் பாவங்கள் யாவும், கொத்த அழல் பொறிவாய் பட்ட பஞ்சபோல்-திரண்டதீப்பொறியின்வா விற்பட்ட பஞ்சபோலவும், கோபம் மூள மெய தவம் சிதையும் ஆறுபோல்-கோப மீக்கூர உண்மையாகிய தவம் அழியும் வகைபோலவும், மருந்தினால் வீயும் நோய் போல் - மருந்தினால்நீங்கும் நோயைப்போலவும், உலோபத்தால் உத்தம குணங் கள் எல்லாம் அழியும் ஆறுபோல் - உலோபகுணமொன்றால் உத்தமகுணங்கள் யா வும் அழியும் வகைபோலவும்.

உலோபகுணமொன்றால் அழியுமென்றற்கு “உளப்பரும்பிணிப்புறு வுலோ பமொன்றுமே, அளப்பருங்குணங்களையழிகருமாறுபோல்” எனப் பிற்கூறுதலுங் காண்க. (கச)

கவிகடவிரவிதோன்றக்கருகிருளுடையுமாபோ
லொலிகெழுபெருங்காறள்ளவுடைபடுமேகம்போல
வலிகெழுமடங்கல்சீறமாயுமால்யாணைபோலக்
குலிசவல்லேறுதாக்கப்பொடிபடுகுன்றம்போல.

(இ-ள்.) கவி கடல் இரவி தோன்ற கருகு இருள் உடையும் ஆறுபோல்-ஒலி க்குங்கடல்முகட்டில் சூரியனுதிக்கக் கருகியநிறததையுடைய விருள் அழியும்வகை போலவும், ஒலி கெழு பெரும் கால் தள்ள உடைபடுமே கம்போல - ஒலிமிக்கபெ ருங்காற்றுவிச நிலைகெட்டுச் சிதறிச்செல்லும் மேகம்போலவும், வலிகெழு மடங் கல் சீற மாயும் மால் யாணைபோல - வலிமையிசக் சிங்கங் கொர்ச்சிசக் அழியும் மய க்கங்கொண்ட யாணைகள்போலவும், குலிசம் வல் ஏறு தாக்க பொடிபடு குன்றம போல - வச்சிராயுதமாகிய இடியேறுதாக்கத் துகள்படும மலைகள்போலவும்.

தோனற, தள்ள, சீற, தாக்க காரணப்பொருளில்வாத வினையெச்சங்கள். (கரு)

மருட்சிசெயகாமநோயான்மதிகெடுமாறுபோல
வருட்சிவஞானநோக்கால்வலிகெடுமவிசைசைபோலத்
தருக்குறுமுவணஞ்சீறத்தழலராஷிளியுமாபோற்
செருக்குறவழியுங்கற்றகல்விபோற்சிதையும்ன்றே.

(இ-ள்.) மருட்சி செய் காமநோயால் மதிகெடும் ஆறுபோல - மயக்கஞ்செ ய்யும் காமமாகிய நோயால் நுண்ணறிவுகெடும் வகையைப்போலவும், அருள சிவ ஞான நோக்கால் வலிகெடும் அவிச்சைபோல - அருளையுடைய சிவஞானப்பார்வை யால்வலிகெட்டோடும்அஞ்ஞானத்தைப்போலவும், தருக்கு உறும உவணம் சீற தழல் அரா விளியும் ஆறுபோல்-செருக்குமிக்க கருடனகோபிசக் விஷநெருப்பையுடைய சர்ப்பம் அழியும் வகையைப்போலவும், செருக்கு உற அழியும் உற்ற கல்விபோல்- அகக்கரிக்கச்சிதையும் கற்றகல்வியைப்போலவும், சிதையும்-அழியாநிற்கும்.

பஞ்சமுதலியபொருள்கள் தீப்பொறிமுதலியவற்றால் அக்கணமே அழிதல் போலவும், தவமுதலியபொருள்கள் கோபமுதலியவற்றால் அக்கணமே அழிதல் போலவும், வணங்கினோர்பாவங்களெல்லாம் அவ்வணங்குகையால் அழியுமென இத் தனிச்சுடனா நேர்கண்டிறைஞ்சினோர் என்னுஞ்செய்யுண்முதல், மருட்சிசெய்காம நோயால் என்னுஞ்செய்யுளிறுதியாகவுள்ள செய்கீள்களால் கூறப்பட்டன. (ககூ)

புலரியிற்சீவன்முத்திபுரோசனைக்காணப்பெற்ற
லலைகடனஞ்சுப்பட்டவவனிமாதானஞ்செய்த
பலனுறுங்கதிர்காலுச்சிவைகலிப்பணியப்பெற்றார்
கலைஞர்வாணாற்றுப்பத்துக்கபிலைமாதானப்பேறும்.

(இ-ள்.) புலரியில் சீவன் முத்தி புரோசனை காண பெற்றால் - விடியற்போதி
ல் சீவன்முத்திபுரோசனாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளைத் தெரிவிக்கப்பெற்றால், அலை நா
னஞ் கடனுள் பட்டோமா அவனி தானம் செய்த பலன் உறும் - அலைக்கும் ஈரத்தி
னைக்கடலுட்பட்ட பெரிய பூதானஞ்செய்தபலன் கைகடும், கதிர் கால் உச்சிவை
கலில் பணிய பெற்றால் - சூரியன்கிரணத்தைவிடும் உச்சிப்போதில் அச்சோமசுந்த
ரக்கடவுளை வணங்கப்பெற்றால், கலைஞர் பால் மா னுற்றுப் பத்து கபிலை தானப் பே
று ஆம் - வேதமுதலியநூல்களை யுணர்ந்த அந்தணர்க்குக்கொடுத்த பெரிய ஆயிரங்
கோதானப்பலன் கைகடும். (கௌ)

விண்ணிடைப்பரிதிப்புத்தேண்மேலைநீர் குளிக்குமெல்லை
யண்ணலைவணங்கிற்கோடியானினத்தானப்பேறும்
பண்ணவாரபரவுமபாதிநுள்வயிற்பணியப்பெற்றால்
வண்ணவெம்புரவிமேதமகம்புரிபெரும்பேறெய்தும்.

(இ-ள்.) விண் இடை பரிதி புத்தேன் மேலை நீர் குளிக்கும் எல்லை - ஆகாய
த்திற் செல்லுஞ் சூரியன் மேலைக்கடலின் முகட்டில் மூழ்கும் அந்திப்பொழுதில்,
அண்ணலைவணங்கில் கோடி ஆன் இனம் தானம் பேறு ஆம் - சோமசுந்தரக்கடவுளை
வணங்கினால் கோடிப்பசுக்கூட்டங்களைக்கொடுக்கும் பலன்வந்து கைகடும், பண்
னவா பரவும் பாதி இருள்வயின் பணியப்பெற்றால் - தேவர்கள் வணங்கும் அந்த
சாமத்தில் (அச்சோமசுந்தரக்கடவுளை) வணங்கப்பெற்றால், வண்ணம் வெம்புரவி
மேதம் மகம்புரி பெரும்பேறு எய்தும் - நிறம்பொருந்திய கடுங்கடையையுடைய அசு
வமேதயாக்குச்செய்தலால்வரும் பெரியபயன்கைகடும்.

புரி-காரணப்பொருளில்வந்த காலங்கடந்தபெயரெச்சம். (கௌ)

இன்னனவதிகமாம்பேறுநிந்துபோயெத்தேவர்க்கு
முன்னவன்சமட்டிவிச்சாபுரமுறைமுதல்வன்றன்னைச்
சொன்னவக்காலந்தோறுமிறைஞ்சியுந்தொழுதுஞ்சூழ்ந்தும்
பொன்னடிக்கன்பராகிவழிபடும்புனிதலீலர்.

(இ-ள்.) இன்னன அதிகமாம் பேறு அறிந்து போய் - இவைபோல்வனவா
கிய அதிகபலனை யறிந்துசென்று, எத்தேவர்க்கு முன்னவன் சமட்டி விச்சாபுரம்
உறை முதல்வன் தன்னை - அயன்முதலிய எல்லாத்தேவர்களுக்கு முற்பட்டவனாகிய
சமட்டிவிச்சாபுரம் என்னும் மதுரையிலெழுந்தருளிய முதல்வனாகிய சோமசுந்தர
க்கடவுளை, சொன்ன அக்காலந்தோறும் இறைஞ்சியும் தொழுதும் சூழ்ந்தும் பொ
ன் அடிக்கு அன்பராகி வழிபடும் புனித லீலர் - மேற்கூறிய புலரிமுதலியகாலங்க
ள்தோறும் வணங்கியும் கைகப்பியும் பிரதக்ஷணஞ்செய்தும் பொன்போலும் அரி
யதிருவடிக்கு அன்புபூண்டவராகி வழிபட்டொழுகும் நல்லொழுக்கமுடையோர்.

உம்மையிலிவினைகளுன்னம்பிணியவிழ்ந்தொருவித்தாய
செம்மையராகியானுந்நிர்வொடுசெல்வமோங்க

வெம்மையில் போகமுந் கிமலவிருள்வீக்கநீந்தி
மைம்மலிகண்டத்தெங்கோன்மலாடிநீழல்நாழ்வார்.

(இ-ள்.) உம்மையில் வினைகள் என்னும் பிணி அவிந்தது ஒருவி-நூற்பிறப்பிற் செய்த வினைகளாகிய கட்டினின்றூநீங்கி, தாய் செம்மையர் ஆகி-புனிதமாகிய நடுநிலையையுடையவராகி, ஆளு திருவொடு செல்வம் ஒங்க - நீங்காத பொருட்செல்வத்தோடு கல்விச்செல்வமும் மிக்ருயர்ந்துவினங்க, வெம்மையில் போகம் முழுகி-விரும்பத்தக்க போகங்களை முட்டின்றுகர்ந்து, மலம் இருள் வீக்கம் நீந்தி-ஆணவமலமாகிய வீருட்பெருக்கைக்கடந்து, மை மலிகண்டத்து எங்கோன் மலர் அடிநீழல் வாழ்வார் - கருமைநிறமிக்க கண்டத்தையுடைய எமது இறைவனாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய தாமரைமலர்போன்ற திருவடிநிலில் கலந்துவாழ்வார்கள்.

இதனால் இம்மைப்பயனும் மறுமைப்பயனும் கூறப்பட்டன. இன்னவென்றும் செய்யுளும் இச்செய்யுளும் ஒருதொடராதலால் புனிதசீலர் வாழ்வார் என முடிக்க.

(20)

ஷே. வேறு.

அறவுருவனாலவாயானுமஞ்செவிமடுத்தாலடைந்தபத்துப்
பிறவிவினையறுநினைந்தானாறுபெரும்பவப்பாவப்பிணிபோங்கூட
விறைவனையின்றிறைஞ்சுதுமென் நெழுந்துமனைப்புறம்போந்தா லீனாரு
மறமுறுவெம்பவத்திழைத்தபாதகவல்வினையனைத்துமாயுமன்னோ. [நூறு]

(இ-ள்.) அறம் உருவன் ஆலவாயான் நாமம் செவிமடுத்தால் - நரும்சொருபியாகிய திருவாலவாயி லெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருநாமத்தைக் காகில் கேட்டால், அடைந்த பத்து பிறவி வினை அறம் - முன்னடைந்தபத்துப்பிறவிகளிற்செய்த தீவினைகள் வேரோடு அறம், நினைந்தால் தூறு பெரும்பவம்பாவம் பிணிபோம்-சீந்தித்தால் முன்னடைந்ததூறுபிறப்பிறழைய பெரியபாவக்கட்டடும், கூடல் இறைவனை இன்று இறைஞ்சுதும் என்று மனை எழுந்து புறம் போந்தால் - மதுரையிலெழுந்தருளிய அச்சோமசுந்தரக்கடவுள் இப்போதேசென்று வணங்குவோமென்று வீட்டினினதும் எழுந்து புறத்துவந்தால், மறம் உறு ஈனாஞ்ஞாறு வெம்பவத்து இழைத்த பாதகம் வல்வினை அனைத்தும் மாயும்-நீமைமிக்க ஆயிரங்கொடிய சன்னத்திற்செய்த பாதகங்களாகிய வலியவினைகளைல்லாம்கெடும். (உக)

புழைக்கைவனாதொலைத்தானைத்தெரிசித்தோராயிரவாம்புரவிவேள்வி
தழைத்தபெரும்பயன்பெறுவருத்திரசூத்தம்மதனற்றவவானோக
டொழற்கரியான்றனைத்துதித்தோர்கணத்துக்காயிரராசகுயயாக
மிழைத்தபெரும்பயன்பெறுவார்சமட்டிவடிவாகியவவ்விவிங்கந்தன்னை.

(இ-ள்.) புழைக்கை வனாதொலைத்தானை தெரிசித்தோர்-யானையாகியமலையைத்தொலைத்த சோமசுந்தரக்கடவுளைத் தெரிசித்தவர்கள், ஆயிரம் வாம்புரவிவேள்வி தழைத்த பெரும்பயன்பெறுவர்-ஆயிரம் அசுவமேதயாக்குசெய்ததால் வரும்பெரியபயனை அடைவார்கள், உருத்திர சூத்தம் அதனால்-உருத்திரசூத்தமந்திரத்தினால், தவவானோர்கள் தொழற்கு அரியான்றனைத்துதித்தோர் - மிகவுந்தேவர்கள் தொழுதற்கரிய அச்சோமசுந்தரக்கடவுளைத் துதித்தவர்கள், கணத்துக்கு ஆயிரம் ராசகுயயாகம் இழைத்த பெரும்பயன்பெறுவர்- ஓர்கணப்பொழுதுக்கு ஆயிரம்

ராசசூயயாகங்களைச் செய்தலால் வரும்பெரியபயனை யடைவார்கள், சமட்டிவடிவாகிய அவ் இலிங்கம் தன்னை - சமட்டிவடிவாகிய அச்சிவலிங்கப்பெருமானே.

தழைத்த, இழைத்த காரணப்பொருளில்வந்த இறந்தகாலப்பெயரெச்சங்கள். குத்தம் - சூத்தமென்னும் வடசொற்றிரிபு, நல்லவாக்கியம் என்பது பொருள். புழைக்கை-துவாரத்தையுடைய கையையுடையது என உருபும் பயனுந்தொக்க இரண்டாம்வெற்றுமைத் தொகைநிலைக்களத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகையாப் யானைக்குத்தாரணப்பெயராய்வந்தது. யானையைவென்றது- இப்புராணத்தில் யானையெய்தபடலத்திற்கான்க. வரம்புரவி - தாவுக்குதினை. (௨௨)

அங்கையளவாகியநன்னீராட்டிப்புழிசுத்தோரளவிலேனைத் துங்கதலத்துறையிலிங்கமூர்த்திகளைச் சிவாகமநூல்சொன்னவாற்றான் மங்கலமாகியமுகமனீரெட்டிமவழுவாதுவாசந்தோயிந்த செங்கனகமணிக்கலசப்புனலாட்டிமாபூசைசெய்தோராவார்.

(இ-ள்.) அங்கை அளவு ஆகிய நல்ல நீர் ஆட்டி பூசித்தோர் - உள்ளங்கையளவான நல்லநீர்கொண்டு அபிஷேகஞ்செய்து பூசைசெய்தவர்கள், அளவில் ஏனை துங்கதலத்து உறை இலிங்கமூர்த்திகளை - வரம்பில்லாத மற்றமேலானதலங்களில் எழுந்தருளிய சிவலிங்கமூர்த்திகளை, சிவாகமநூல் சொன்ன ஆறால் - சிவாகமங்களிற் கூறியவழியால், மங்கலமாகிய ஈரெட்டு முகமனும் வழுவாது - நன்மை யாகிய சோடசவுபசாரங்களும் வழுவாமல், செம் கனகம் மணிகலசம் வாசம்தோய்ந்த புனல் ஆட்டி - செவந்த பொன்றாஞ்செய்த இரத்தினங்கள் வரிசைபடப்படுத்த கலசத்தில் நிறைந்த வாசமூட்டியநீரால் அபிஷேகஞ்செய்து, மா பூசை செய்தோர் ஆவார் - பெரியபூசைசெய்தவர்கள் அடையும்பயனை யடைவார்கள்.

இதனால் உள்ளங்கையளவான நல்லநீர்கொண்டு பூசைசெய்வோர் ஏனைய தலங்களில் சோடசவுபசாரங்கள வழுவாமல் பூசைசெய்தோரடையும்பயன் கூறப்பட்டது. மங்கலமேமுகமன் ஆதலால் ஆகிய-வினையிடைச்சொல்.

சோடசவுபசாரங்களாவன - ஆவாகனம், தாபனம், சந்திரதானம், சந்திரோதனம், அவகுண்டனம், தேனுமுத்திரை, பாத்தியம், ஆசமனீயம், அர்க்கியம், புட்பதானம், ஊபம், திபம், நைவேத்தியம், பானீயம், ஆராத்திரிகை, ஜபசமர்ப்பணை. இதனோடு தசோபசாரம், பஞ்சோபசாரம், எனக்கூட்டி உபசாரங்கள் மூன்று என்பர். தசோபசாரங்களாவன - ஆவாகனம், தாபனம், சந்திரதானம், சந்திரோதனம், அவகுண்டனம், தேனுமுத்திரை, பாத்தியம், ஆசமனீயம், அர்க்கியம், புட்பதானம், பஞ்சோபசாரங்களாவன - பிரிதிவிசம்பந்தமான கந்தமூலபலாதிகள், கந்தகுசுமாதிகள், அன்னாதிகள். அப்புசம்பந்தமானவாரி, பால் தயிர், வஸ்திராதிகள். அக்கினிசம்பந்தமான உலோகாதியாரபரணங்கள், திபங்கள். வாயுசம்பந்தமான ஊபம், சாமரம், மயில்விசிறியாதிகள். ஆகாயசம்பந்தமான - மணியோசை, தோத்திராதிகள்.

அவ்வண்ணஞ்சுந்தரனையெந்தமுதமானுதவுமைந்துதிந்தேன் செவ்வண்ணக்கனிசாந்தச்சேறுமுதன்மட்டித்துத்தேவர்தேறு மெய்வவண்ணங்குளிரவினாப்புனலாட்டிமாபூசைவிதியாற்செய்தோர் மைவ்வண்ணவினேநீந்தியறுமுதனாற்பொருளடைந்துமன்னிவாழ்வார்.

(இ-ள்.) அவ்வண்ணம் சுந்தரனை - அவ்வாகமத்திற்கூறிய வண்ணம் சோம சுந்தரக்கடவுளை, ஐந்து அமுது ஆன் உதவும் ஐந்து தீம் தேன் செவ்வண்ணம் கனி

சாந்தச்சேது முதல் மட்டித்து - பஞ்சாமிர்தமும் பசுத்தரும் பஞ்சகவ்வியமும் இனியதேனும் சென்றிம்வாய்ந்த வாழை பலா மாங்கனிகளும் சந்தனக்குழம்புமுதலிய திரவியங்களுமாகிய இவைகளைத்திரிமிர்ந்து, தேவர் தேரு மெய் வண்ணமகுளிர விளாபுனல் ஆட்டி மாபூசைவிதிவால் செய்தோர்-தேவர்களும் அறிதற்கரிய திருமேனிகுளிரும் வண்ணம் வாசனைபூட்டிய நீரால் அபிஷேகஞ்செய்து பெரிய பூசையை விதிப்படி செய்தவர்கள், மைவண்ணம் வினைநீந்தி அறமுதல் நாற்பொருள் அடைந்து மன்னிவாழ்வார் - கரியநிறத்தையுடைய திவினைக்கடலைக்கடந்து அறமுதலிய நால்வகைப்பொருளையும் அடைந்து நிலைபெற்று வாழ்வார்கள்.

பஞ்சாமிர்தம் - பால், நெய், தேன், சர்க்கரை, பழம். பால்நீக்கித் தேவ்காய்த்திருகல் கூட்டி ஐந்துவகையாகக் கொள்ளுதலும்; தேவ்காய்த்திருகல்நீக்கி நீர்கூட்டி ஐந்தென்று கொள்ளுதலும்; பழவர்க்கங்கள் ஒன்று, நெய், தயிர், பால் இனம் பற்றி ஒன்று; இவ்விரண்டோடு தேன், சருக்கரை, நீர்கூட்டி ஐந்தென்று கொள்ளுதலும் உண்டு. கவ்வியம் - கோசம் பந்தமாயுள்ளன. பால், தயிர், நெய், கோமயம், கோசலம், கோரோசனமுங்கூட்டி கவ்வியம் ஆறு எனவுங் கூறுதலுமுண்டு. (உச)

நல்லவகைமுகமனீரொட்டுள் னும்வடித்தவினாநன்னீராட்ட வல்லவர் நூறுயிராமாமேதமகப்பயன்பெறுவர்வாசநான மெல்லவிர்குங்குமஞ்சாந்தமிவைபலவுமட்டித்தோரொழிலார்தெய்வ முல்லைநகையாரோடுமவினாக்கலவைகுளித்தின்புழங்கிவாழ்வார்.

(இ-ள்.) நல்லவகை ஈர் எட்டு முகமன் உளளும் வடித்தவினா நல் நீர் ஆட்ட வல்லவர் - நல்லவகையாயுள்ள சோடசவுபசாரங்களோடும் வடித்தவாசமிக்க நல்பனிநீரால் சோமசுந்தரர்க்கடவுளுக்கு அபிஷேகஞ்செய்யவல்லவர்கள், நூறுயிரம் மாமேத மகம் பயன் பெறுவர்-இலகூம் அசுவமேதயாக்கு செய்தலால்வரும் பயனையடைவார்கள், வாசம் நானம் மெல் அவிர் குங்குமம் சாந்தம் இவைபலவும் மட்டித்தோர் - வாசமிக்ககஸ்தூரியும் மெத்தென்று விளங்கும் குங்குமப்பூவும் சந்தனமும் ஆகிய இவைமுதலிய வாசனைப்பொருள்கள் பலவற்றையுங்கலந்து அச்சோமசுந்தரர்க்கடவுளுக்குப்பூசினோர், எழில் ஆர் தெய்வ முல்லை நகையார் ஓடும் வினா கலவை குளித்து இன்பம் மூழ்கி வாழ்வார் - அமரமுக்க முல்லைநம்பையெயர்த்த பல்பூயுடைய தெய்வமகளிரோடும் வாசனைத்திரவியங்கள் கலந்த சந்தனக்குழம்புபூசி இன்பத்தில்மூழ்கிச் சுவர்க்கலோகத்தில் வாழ்வார்கள்.

உள் உருபு மயக்கம்.

(உரு)

நன்மலரொன்றாலவாயாந்முடிமேற்சாத்தினுனயந்துநாறு பொன்மலர்கொண்டயற்புகியிற்புகித்தபயனெய் துமபுனிதபோகத் தன்மைதருசுந்தரற்குத்தூபமொருகாற்கொடுப்போர்தமக்குத்தாங்கள் சொன்மனமெய்யுறச்செய்தகுற்றமாயிரம்பொறுப்புந்கருகிராதன்.

(இ-ள்.) ஆலவாயான் முடிமேல் நல் மலர் ஒன்று சாத்தினால் - திருவால்வாயிலெழுந்தருளிய சோமசுந்தரர்க்கடவுளுடைய திருமுடியின்மேல் நல்லமலரொன்றைச்சாத்தினால், நயந்து பொன் நூறு மலர்கொண்டு அயல் பதியில் பூசித்தபயன் எய்தும் - விரும்பிப் பொன்றாற்செய்த நூறுமலர்களால் ஏனையதலங்களிலுள்ள சிவலிங்கமூர்த்திகளை அருஞ்சித்தலால்வரும் பயன்களை அடைவார்கள், புனிதபோகம் தன்மைதரு சுந்தரற்கு - சிவபோகத்தைத்தந்தருளும் அச்சோமசுந்தரர்க்கடவுளுக்கு

கு, ஊபம் ஒருகால் கொடுப்போர் தமக்கு - பஞ்சுபங்களுள் ஒருபுறமேனும் ஒரு தாங்கொடுப்பவருக்கு, தாங்கள் மனம் மெய் சொல் உற செய்த ஆயிரம் குற்றம் சுருதி நாதன் பொறுப்பன் - அவர்கள் மனவாக்குக்காய்க்கனிநாற் பொருந்தச்செய்த ஆயிரங்குற்றங்களையும் வேதநாயகனாகிய அக்கடவுள் பொறுத்தருளுவான். பஞ்சுபங்களுவன-குந்துருக்கம், பச்சைக்கர்ப்பூரம், அகில, சந்தனம், கருஞ்சேரி. (உச)

திருவமுதுநிலேதிப்போரவிமொன்றற்குகமொன்றாச்சிவலோகத்தின் மருவிநிறைபோகமுடன்வைகுவர்தாம்பூலமுகவாசமீந்தோர் பொருவரியகடவுளாராண்டொருநாறுகோடிசிவபுரத்துவாழ்வார் ரொருபளிதவிளக்கிடுவோர்வெண்ணிறமுங்கண்ணுதலுமுடையராவார்.

(இ-ள்.) திரு அமுது நிலேதிப்போர்-சோமசுந்தரக்கடவுளுக்குத் திருவமுது நிலேதனஞ்செய்வோர்கள், அவிழ் ஒன்றுக்கு உகம் ஒன்று ஆக சிவலோகத்தின் மருவி நிறை போகம் உடன் வைகுவர்-ஒரு அவிழுக்கு ஒருயுகமாகச் சிவலோகத்தினைப் பொருந்திக் குறைவில்லாத போகத்தோடு வாழ்ந்திருப்பார்கள், தாம்பூலம் முகவாசம் ஈந்தோர் - தாம்பூலத்தையும் முகவாச மைந்தினையும் அக்கடவுளுக்குத் தந்தவர்கள், பொரு அரிய ஒருநாறு கோடி கடவுளர் ஆண்டு சிவபுரத்து வாழ்வார்-ஒப்பில்லாத ஒருநாறுகோடித் தேவவருடன்கூறும் அச்சிவலோகத்தில் வாழ்வார்கள், ஒருபளிதம் விளக்கு இடுவோர் வெள் நிறமும் கண்ணுதலும் உடையராவார்-ஒருகர்ப்பூரதீபத்தை விடுவோர்கள் வெண்ணிறத்தையும் நெற்றிக்கண்ணையும் உடைய சிவசாருபத்தையும் பெறுவார்கள்.

முகவாசம் ஐந்தாவன “தக்கோலமேலம் தகைசாலிலவங்கம், கர்ப்பூரம்சா தியோடைந்து.” (உஎ)

நறுந்திருமஞ்சனமெடுக்கக்குடமாட்டமணிக்கலசநல்லவாசம், பெறுந்தகையதுபக்காரீபக்கான்மணியின்னபிறவுங்கங்குற்றம், நெறுங்கதிர்க்கான்மணிமாடமதுநாராயகற்கீந்தோர்செய்தபாவம், வெறுந்துகள்செய்ததைம் பொறிக்கும்விருந்தாட்டிம்பெருங்காமவெள்ளத்தாழ்வார்.

(இ-ள்.) கங்குல் தெறும் கீதர் கால் மணி மாடம் மதுநாராயகன் கு-இருநீ யோட்டும் ஒளியை வீசாநின்ற இரத்தினங்களமுத்திய மாடங்கள்நெருங்கிய மதுநாயிலெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளுக்கு, நறும் திருமஞ்சனம் எடுக்க குடம் ஆட்ட மணி கலசம் - நல்லவாசம் ஊட்டிய திருமஞ்சனம் எடுக்கக் குடமும் அபிஷேகஞ்செய்ய இரத்தினகலசமும், நல்லவாசம் பெறும் தகையதுபக்கால் தீபக்கால் மணி - நல்லவாசந்தரும் தூபக்காலும் தீபக்காலும் மணியும் ஆகிய, இன்ன பிறவும் ஈந்தோர் - இவைபோல்வன பிறவற்றையும் கொடுத்தவர்கள், செய்தபாவம் வெறும் துகள் செய்து ஐம்பொறிக்கும் விருந்து ஊட்டும் பெரும் காமவெள்ளத்த ஆழ்வார் - தாம்செய்தபாவங்களைப் பொடிபடுத்திப் பஞ்சேந்திரியங்களுக்கும் விருந்துண்பிக்கும் பெரியபோகவெள்ளத்த ளுந்துவார்கள்.

துகள்செய்தென்னுது - வெறுந்துகள் செய்தென்பது - சிந்தித்தலையெடுக்காது செய்தல் என்பது பொருள். (உஅ)

கயலிசையுங்கண்ணுமைகோன்றிருமுன்னர்ப்பல்லியமுங்கல்லென்றார்ப்பவியலிசையபாடலிளோடாடலினைவசெய்விப்போரிதுமாப்பெய்திப்

புயலிசையவியங்கலிப்பமூவுலகுந்தொழுவரசாய்ப்பொலங்கொம்பாடுஞ் செயலிசையவணங்கணையாடாடார்க்குண்புனப்பச்செல்வத்தாழ்வார்.

(இ-ள்.) கயல் இசையும் கண் உமை கோன் திருமுன்னர் - செற்கண்டையையொத்த கண்களையுடைய மீனாகிய மையிறையகனாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளின் சந்நிதியில், பல் இயமும் கல் என்று ஆர்ப்ப - பல்வாத்தியங்களுங் கல்லென்று ஒலிக்க, இயல் இசைய பாடலினோடு ஆடல் இவை செய்விப்போர் - இலக்கண விதிவழாத இசைக்கூறுபாடுகளமைந்தபாடலும், ஆடல்களும் ஆகிய இவற்றைச் செய்விப்பவர்கள், இறுமாப்பு எய்தி-இறுமாந்து, புயல் இசைய இயங்கலிப்ப மூவுலகும் தொழ அரசாய் - மேகத்தையொப்பப் பலவாத்தியங்கள் ஒலிக்கவும் மூவுலகும் வணங்கவும் அரசாாகி, பொலம் கொம்பு ஆடும் செயல் இசைய அணங்கு அணையார் அரங்கு ஆடு கண்டு இன்பச்செல்வத்து ஆழ்வார் - பொற்கொம்பாடுஞ் செயலுக்கொப்பத் தெய்வப்பெண்களையொத்த பெண்கள் நாடகசாலையில் ஆடுதலைக்கண்டு இன்பதுகர்த்தருரிய செல்வக்கடலில் அமுந்துவார்கள்.

இசைய என்பவற்றுள் ஒன்று இசையை யுடையவெனப் பெயொச்சத்தின் மேலும், ஏனைய உவம உருபிடைச்சொல்லடி.யாய்ப்பிறந்த விளையெச்சங்களின்மேலும் நின்றன. ஒடு எண்ணிடைச்சொல். (உக)

ஒருகாலட்டாங்கமுடன்பஞ்சாங்கமுடனாதலொன்செங்கால்வென்ன குருகாலுமலர்த்தடஞ்சூழ்கூடனாகற்பணிவோர்கோலொன்றோச்சிப் பொருகாலின்வருபரித்தேர் மன்னவராயாவருந்தம்புடைவந்தெய்தியிருகாலுந்தலைவருடவெங்காலுந்தமைவணங்கவிருப்பான்றே.

(இ-ள்.) ஒள் செம் கால் வெள் குருகு ஆலும் மலர் தடம் சூழ் கூடல் நாயகன் - ஒள்ளிய செவந்தகால்களையுடைய வெள்ளிய அன்னங்கள் ஒலிக்குந் தாமரைமலர்களையுடைய நீர்நிலைகள்கூழ்ந்த மதுரையிலெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளை, ஒருகால் அட்டாங்கமுடன் ஆதல் பஞ்சாங்கமுடன் ஆதல் பணிவோர் - ஒருதரம் அட்டாங்கத்தோடாவது பஞ்சாங்கத்தோடாவது வணங்குவோர், கோல் ஒன்று ஒச்சி பொருகாலின் வரு பரித்தேர் மன்னவராய் - செங்கோலொன்றுசெலுத்தி மோதாரின்ற காற்றைப்போலும் விரைந்துசெல்லுங் குதிரைபூண்ட தேரையுடைய அரசர்களாகி, யாவரும் தம்புடை வந்து எய்தி இருகாலும் தலைவருட எக்காலும் தமைவணங்க இருப்பர் - எவ்வரசருந் தம்பக்கலடைந்து தமது இரண்டிபா தங்களையும் தலை தோயும்படி அவர்கள் வணங்க விற்பிறப்பார்கள்.

செங்கோலொன்றோச்சி என்றமையால் யாவரும் என்ற இடத்து எவ்வரசரும் என்றும். ஒருகால் இருகால் எக்கால் சொல்முரண். அட்டாங்கம்-எட்டுறுப்புக்கள் நிலத்தில்தோயப்பணிதல். எட்டுறுப்புக்கள், தலை, இரண்டுகை, இரண்டுசெவி, மோவாய், இரண்டுதோள். இதனைச் சாஷ்டாங்கம் எனவுங் கூறுவர்.

பஞ்சாங்கம்-ஐந்துறுப்புக்கள் நிலத்தில்தோயப்-பணிதல். ஐந்துறுப்புக்கள் தலை, இரண்டுகை, இரண்டுமூழ்தாள். சிவதருமோத்தரம்-சிவஞானதானவியலில்.

“வலஞ்செய்துதண்டனைமானவிதிவழிதழுவுத்
தலந்தன்னிற்பணிந்தெழுதலைகரமற்றிருகன்னர்
அலங்குமோவாய்புயங்கனெனுமெட்டுந்தோயமயி
ரிலங்குசிரங்கரமுழந்தாளெனுமைந்தமிஞ்சந்திடவே.”

எனவருஞ் செய்யுளாலுணர்க.

இத்தகைய திருவாலவாயுடையான் திருமுன்னரியற் றுமோம
மெய்த்தவம் மந்திரம் தானம் இன்ன வன்னுவள வெனினுமேருவாகு
முத்தமமாயிவ்விளிக்ப்பெருமையெலாம் யாவரளந்துகாப்பார்வேத
வித்தகரேசிரிதழிந்தவாறுரைத்தேமினிப்பலகால்விளம்புமாறென்.

(இ-ள்.) இத்தகைய திருவாலவாய் உடையான் திருமுன்னர் இயற்றும் ஓம்
ம் மெய் தவம் மந்திரம் தானம் இன்ன - இத்தன்மையையுடைய திருவாலவாயை
யுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய சந்தியிற்செய்யும் ஓமங்களும் உண்மையா
கிய தவங்களும் மந்திரங்களும் தானங்களும் இவைபோல்வனபிறவும், அனுவள
வெனிணும் மேருவாகும் - அனுவளவினவாயினும் மகமேருவளவினவாகும், உத்தம
மாம் இ இலிங்கம் பெருமையெலாம் அளந்து உரைப்பார் யாவர் - உத்தமமாகிய
இவ்விளிக் மூர்த்தியின் பெருமைகள் யாவையும் வரையறுத்துச் சொல்லுவோர்
எவர், (ஒருவருமில்லையென்றபடி) வேதவித்தகரே சிறிது அறிந்த ஆறு உரைத்தேம் -
வேதங்களில் வல்ல முனிவர்களே சிறிது தெரிந்தவண்ணங் கூறினோம், இனி பல
கால் விளம்பும் ஆறு என்-இனிப்பலதரமும் எடுத்துக்கூறுவது யாதுபயன், (ஒன்று
மில்லையென்றபடி.)

அளந்துரைப்பார்யாவர் என்றமையால் சிறிது அறிந்தவாறு உரைத்தேம்
எனவும், மீட்டுக்கூறப்புகின் கூறியது கூறுவதேயா மாதலால் இனிப்பலகால் விள
ம்புமாறென்னெனவுக்கறினார். (கக)

இத்தலத்துக்கொப்பாகவொருதலமும் பொற்கமலமென்னுமிந்த
வுத்தமமாதிர்த்தத்துக்கொப்பதொருதிர்த்தமுமெய்யுணர்வானந்த
வித்தனையவிவிலங்கித்தற்கொப்பாவோரிவிலங்கமும்பார்விண்மேலென்னு
முத்தலத்துமிலையந்தமூர்த்திதிருநாமங்கண்மொழியக்கேண்மின்.

(இ-ள்.) இத்தலத்துக்கு ஒப்பாக ஒருதலமும் - இந்தத்தலத்துக்கு நிகராக
வொருதலமும், பொன் கமலம் என்னும் இந்த மா உத்தமம் திர்த்தத்துக்கு ஒப்பது
ஒருதிர்த்தமும்-பொற்றாமையென்னும் இந்தப் பெரிய உத்தமதிர்த்தத்துக்கு நிகரா
யுள்ள வொருதிர்த்தமும், மெய் உணர்வு ஆனந்த வித்து அனைய இலிங்கம் இதற்கு,
ஒப்பாக ஓர் இலிங்கமும் - உண்மையறிவானந்தங்கள் தோன்றுதற்கு ஓர் விதை
போன்ற இந்த இலிங்கமூர்த்திக்கொப்பாக வோர் இலிங்கமூர்த்தியும், பார் விண்
மேல் என்னும் முத்தலத்தும் இல்லை - பூமி அநதரம் சுவர்க்கம் என்னும் மூன்றுலக
ங்களிலுமில்லை, அந்த மூர்த்தி திருநாமங்கள் மொழிய கேண்மின் - அந்தமூர்த்தி
யினது திருநாமங்களைச் சொல்லக்கேளுங்கள்.

அடியார்க்குச் சச்சிதானந்தம் வினைத்தலால் - மெய்யுணர்வானந்த வித்தெ
ன்றார். தலத்தின் மான்மியத்தையும் திர்த்தத்தின்மான்மியத்தையும் இங்கும் அனு
வதித்தார் ஒப்பில்லாதன என்னும் பயன் நோக்கி. அனுவாதமாவது - முன்புபெறப்
பட்டதொன்றை வேறொன்று எடுத்துக்கூறுதற்பொருட்டுப்பின்னும் எடுத்துக்கூறல்

கருப்பூரசுந்தரன்பூங்கடம்பவனசுந்தரனுட்கரவாத்தொண்டர்
விருப்பூருங்கலியாணசுந்தரனல்லறவடிவாய்விளங்குமேற்றுப்
பொருப்பூருமபிராமசுந்தரன்றேன்புடைகவிழப்பொன்னிற்பூத்த
மருப்பூசுசண்பகசுந்தரன்மூடசுந்தரன்றான்வாழிமன்னே.

(இ-ள்.) கருப்பூர சுந்தரன் என - கருப்பூரசுந்தரன் என்றும், பூக்கடம்ப வன சுந்தரன் என - பூக்களையுடைய கடம்பவனசுந்தரனென்றும், தொண்டர் உள் கரவா விருப்பு ஊரும் கலியாண சுந்தரன் என - அடியார் இதையத்திலொளிக்காத விருப்பமிக்க கலியாணசுந்தரனென்றும், நல் அறவடிவாய் விளங்கும் ஏறு பொருப்பு ஊரும் அபிராம சுந்தரன் என - நல்லதருமசொருபமாய்விளங்கும் இடபமாகியமலை யைநடத்தியருளும் அபிராமசுந்தரனென்றும், தேன்புடை கவிழ பொன்னிற் பூத்த மரு பூச சண்பகசுந்தரன் என - தேன் புறத்திற்சிந்தப் பொண்ணைப்போல மலர்ந்த வாசம்வீசும் சண்பகசுந்தரன் என்றும், மகுடசுந்தரன் தான் என - மகுடசுந்தரன் என்றும் திருநாமங்கள்வாய்ந்த சிவலிங்கமூர்த்தி, வாழி - வாழக்கடவன்.

வாழி - ஈறு தொக்குநின்ற வியங்கோள் வினைமுற்றது.

(நக.)

மான்மதசுந்தரன்கொடியபழியஞ்சுசுந்தரனோர்மருங்கின் ஞானத் தேன்மருவியுறைசோமசுந்தரன்றேன்செவ்வழியாழ்செய்யப்பூத்த கான்மருவுதடம்பொழிலஞமுாலவாய்ச்சுந்தரன் மீன்கணங்கள் சூழப் பான்மதிசூழ்நான்மாடக்கூடையகன்மதுராபதிக்குவேந்தன்.

(இ-ள்.) மான்மத சுந்தரன் என - மான்மத சுந்தரன் என்றும், கொடிய பழி அஞ்ச சுந்தரன் - கொடியபழியஞ்சிய சுந்தரன் என்றும், ஓர் மருங்கில் ஞான தேன் மருவி உறைசோமசுந்தரன் என - ஒருபாகத்தில் உமா தேவியார்பிரியாது வசிக்குஞ் சோமசுந்தரன் என்றும், தேன் செவ்வழியாழ் செய்ய பூத்த கான்ம ருவு தடம் பொழில் சூழ ஆலவாய் சுந்தரன் என - வண்டிகள் நெய்த னிலப் பண் பாட மலர்கள்பூத்த வாசனைபொருதிய பெரியசோலைசூழ்ந்த திருவாலவாய்ச்சுந் தரன் என்றும், மீன்கணங்கள் சூழ பால் மதிசூழ் நானமாடக்கூடல் நாயகன் என - நகூத்திரக்கூட்டங்கள் சூழ வெள்ளிபசுந்திரன் வலஞ்சூழும் நானமாடக்கூடல் நாயகன் என்றும், மதுராபதிக்கு வேந்தன் என - மதுராபதிக்கு வேந்தன் என்றும்.

ஞானதேன் - உவமையாகுபெயர். யாழ் பண்மேனிற்றலால் கருவியாகு பெயர்.

(நச.)

சிரநாலோன்பரவரியசமட்டி விச்சாபுரநாதன் சீவன்முத்தி புரநாதன்பூவுலகசிவலோகாதிபன்கன் னிபுரேசன்யார்க்கும் வரநானுந்தருமூலவிஷ்ணுகமென விவைமுதலாமாடக்கூட லரனாமமின்னமளப்பிலவாகுமுலகுய்யவவ்விஷிங்கம்.

(இ-ள்.) சிரம் நாலோன் பரவு அரிய சமட்டி விச்சாபுர நாதன் என - நான் குசிரங்கையுடையபிரமன் வணங்குதற்கரிய சமட்டி விச்சாபுரநாதன் என்றும், சீவன் முத்திபுர நாதன் என - சீவன்முத்திபுர நாதன் என்றும், பூ உலக சிவலோகாதிபன் என - பூவுலக சிவலோகாதிபன் என்றும், கன்னிபுரேசன் என - கன்னி புரேசன் என்றும், யார்க்கும் நானும் வரம் தரும் மூல இலிங்கம் என - எவர்க்கும் எந்நாளும் வரத்தைத்தராநின்ற மூலலிங்கமெனயும், இவை முதலாக - இத்திரு நாமங்கள்முதலாக, மாடக்கூடல் அரன் நாமம் இன்னம் அளப்பில ஆகும் - நான் மாடக்கூடலில் எழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருநாமங்கள் இன்ன மும் அளவில்லாதனவாம், உலகு உய்ய அ இலிங்கம் - உலகிலுள்ள உயிர்கள் கடைத்தேற அச்சிவலிங்கமூர்த்தி.

இன்னம் - இனியென்னு மிடைச்சொற்றிரிபு. என என்பது எண்ணிடைச் சொல்லாதலால் பிரிந்து முன்னுஞ்சென்றது.

(நரு.)

பாதாளமேழுருவமுனைத்தெழுந்ததவ்வின்கப்படிவந்தன்னு
ளாதாரமாகவமர்ந்தறுபத்துநாலுவினையாடல்செய்த
போதானந்தன்பெருமைநங்குரவன்மொழிப்படியேபுகன்றோமென்றான்
வேதாதிகலைதேரீந்தமலயமுனிகேட்டறவோர்வினாதல்செய்வார்.

(இ-ள்.) பாதாளம் ஏழ் உருவ முனைத்து எழுந்தது - பாதாளம் இறுதியாகவுள்ள கீழலகமேழினும் ஊடுருவ முனைத்துத் தோன்றியது, அ இலிங்கம் படிவம் தன்னுள் ஆதாரமாக அமர்ந்த - அச்சிவலிங்கமூர்த்தியில் எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமாகவெழுந்தருளி, அறுபத்துநாலு வினையாடல்செய்த போதானந்தன்பெருமை - அறுபத்துநான்கு திருவினையாடல்களைச்செய்தருளிய ஞானானந்தத்திருவுருவத்தையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய மான்மியத்தை, நம் குரவன் மொழிப்படியே - நமது ஆசிரியனாகிய குமாரக்கடவுள் அருளிச்செய்த வண்ணமே, வேதம் ஆதி கலாதேரிகந்த மலயமுனி புகன்றோம் என்றான் - வேதமுதலியநூல்களை யாராய்ந்தறிந்துணர்ந்த அகத்தியமுனிவர் கூறினோம் என்று சொன்னார், கேட்ட அறவோர் வினாதல் செய்தார் - அதனைக்கேட்டமுனிவர்கள் ஒன்று வினாவத்தொடங்கினார்கள்

கீழ் உலகாவன - அரலம், விதலம், சுதலம், தாராதலம், ரசாதலம், மகாதலம், பாதாளம். கேட்ட அகரவீறுதொகுத்தல். (௩௩)

அருட்கடலேயிறைவினையாட்டறுபத்து நான்கென்றாயவையானந்தப், பொருட்கடவுளெக்காலத்தியாவார்பொருட்டாடினனெம்போதந்தேறித், தெருட்படரவரன்முறையாற்செப்புகெனக் கரங்குவித்தார்தென்பால்வெற்பி, வீருப்பவனும்விய்யபடிக்கிறைநிரம்பத்தொகுத்துவிரித்தியம்புகின்றான்.

(இ-ள்.) அருள் கடலே இறை வினையாட்டு அறுபத்து நான்கு என்றும் - கிருபாசமுத்திரம்போல்வாய் சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருவினையாடல் அறுபத்துநான்கு என்று கூறியருளினாய், அவ்வ ஆனந்தப் பொருள் கடவுள் எக்காலத்தியாவார்பொருட்டு ஆடினன் - அத்திருவினையாடல்களை ஆனந்தப்பொருளாகிய அச்சோமசுந்தரக்கடவுள் எக்காலத்தில் யாவர்நிமித்தம் செய்தருளினார், எம்போதம் தேறி தெருட்படர - கலங்கிய எமது அறிவுதேறித்தெனிய, வரன்முறையால் செப்புக என கரம் குவித்தார் - வரன்முறைப்படி சொல்லக்கடவாயென்று கைகூப்பினார்கள், தென்பால் வெற்றில் இருப்பவனும் விய்யபடிக்கு இறை நிரம்ப தொகுத்துவிரித்து இயம்புகின்றான் - பொதியமலையிலெழுந்தருளிய அகத்தியமுனிவரும் அம்முனிவர்கள் வினாவியனகைக்கு உத்தரம் முட்டினறி நிரம்பத்தொகுத்தும்விரித்தும் சொல்லத்தொடங்கினார். ௩௩

தேறித்தெருட்படர என்றமையால் கலங்கிய என்றும். (௩௪)

மூர்த்திவிசேடம் முற்றிற்று.

பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - ௩௨௭.

ப தி க ம்.

பதிகமாவது - பல்வகைப்பொருளையுந் தொகுத்துக்கூறுவது.
இங்குப் பல்வகைத்திருவிளையாடல்களையுந் தொகுத்துக்கூறியதனால்
பதிகம் எனப் பெயர்வந்தது எனவறிக.

“பதிகக்கிளவிபல்வகைப்பொருளைத்
தொகுதியாகத்தொகுத்துரைப்பதுவே.”

என்பது சூத்திரம்.

அறுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

வானவர்கோன்பழிதொலைத்தவிளையாட்டுங்கரிசாபமாய்த்தவாறு
மீனவர்கோன்காடெறிந்துபுரங்கண்டபெருஞ்சிறப்புமினநோக்கி
யானதடாதகையழல்வாயவதரித்துப்பாராண்டவருளுமீசன்
ருனவளைமணஞ்செய்துமுடிதரித்துமண்காத்தகைமைப்பாடும்.

(இ-ள்.) வானவர்கோன் பழிதொலைத்த விளையாட்டும் - தேவர்களுக்கரச
னாகிய தேவேந்திரனுடைய பிரமகத்திதோஷத்தைத்தீர்த்த திருவிளையாடலும், கரி
சாபம் மாய்த்த ஆறும் - வெள்ளையானைக்குந் துருவாசமுனிவரால்வந்த சாபத்தை
தீர்த்த திருவிளையாடலும், மீனவர்கோன் காடு எறிந்து புரம் கண்ட பெரும் சிற
ப்பும்-மீனக்கொடியையுடைய பாண்டியர்களுள் அரசனாகியகுலசேகரபாண்டியன்
காடுவெட்டி நகரமாக்கியதிருவிளையாடலும், மீன நோக்கி ஆன தடாதகை அழல்
வாய் அவதரித்து பார் ஆண்ட அருளும் - மீனாகியம்மை திருவருள்மிக்க தடாத
கைப்பிராட்டியாராக மலயத்துவசபாண்டியன்செய்த வேள்வியில் அவதாரஞ்செ
ய்து உலகமுழுதும் ஆண்ட திருவிளையாடலும், ஈசன் தான் அவனை மணம் செய்து
முடிதரித்து மண்காத்த கைமைப்பாடும் - சிவபெருமான் சவுந்தரபாண்டியனாய்
அந்தத்தடாதகைப்பிராட்டியானாத் திருமணஞ்செய்து மகுடஞ்சூழப் பூபாலனஞ்
செய்த திருவிளையாடலும்.

(க)

புலிமுனியும்பணிமுனியுந்தொழுவெள்ளிமன்றுண்டம்புரிந்தவாறும்
வலிகெழுதோட்குண்டகட்டுக்குறட்கன்னக்குன்றறித்தவகையும்பின்னு
நலிபசினோய்கெடவன்னக்குழியழைத்துக்கொடுத்துநீர்நசைக்குவையை
யலைபுனல்கூயருத்தியதும்பொன்மாலேக்கெழுகடலுமழைத்தவாறும்.

(இ-ள்.) புலி முனியும் பணிமுனியும் தொழுவெள்ளி மன்றுள் நடம்புரிந்த
ஆறும் - திருமணந்தெரிசிக்கவந்த வியாக்கிரபாதமுனிவரும் பதஞ்சலிமுனிவரும்
வணங்க வெள்ளியம்பலத்துள் திருநடனஞ்செய்தருளிய திருவிளையாடலும், வலி
கெழுதோள் குண்டு அகடு குறட்டு அன்னம் குன்று அளித்தவகையும் - பலம்பொ
ருத்தியதோளையும் ஆழந்தவயிற்றையுமுடைய குண்டோதரனுக்கு அன்னமாகிய
மலையைத்தந்தருளிய திருவிளையாடலும், பின்னும் நலிபசி நோய்கெட அன்னக்குழி
அழைத்த கொடுத்து-பற்றாமையால் பின்னும் மிகவும்வருத்தம்பசிப்பினிரீங்கஅன்
னக்குழியைவருவித்துத்தந்தூரீர் நசைக்கு அலைபுனல் வையை கூய் அருத்தியதும்-
அப்பூதத்தின் தண்ணீர்வேட்கைதீர்த்தற்காக அலைக்கும்நீர்மயமாகியவையைநதியை

அழைத்துப்பருகுவித்தருளியதிருவினையாடலும், பொன்மாலைக்கு எழுகடலும் அழைத்த ஆறும்-கடலாடக் காஞ்சனமாலையார்பொருட்டு எழுகடலழைத்ததிருவினையாடலும்.

ருண்டோதரன் ஆழ்ந்தவயிற்றையுடையவன் ஆதலால், ருண்டகட்டுக்குறட்டு என்ருர். (உ)

அந்தாரகோனாதனத்திலுறைமலயத்துவசனை மீண்டழைத்தவாறு

சுந்தரவுக்கிரகுமரனவதரித்தவாறுமவளைசுடர்வேல்செண்டு

தந்தையிடத்தவன்பெற்றவாறுமவன்வடிவேல்சலதிவீறு

சிந்தவிடுத்ததுமகவான்முடியைவளையெறிந்திறைவன்சிதைத்தவீறும்.

(இ-ள்.) அந்தாரகோன் ஆதனத்தில் உறைமலயத்துவசனை மீண்டு அழைத்த ஆறும் - தேவேந்திரனுடைய ஆசனத்திலிருந்த மலயத்துவசபாண்டியனைப் பூவுலகில் மீளவும் வரும்படி அழைத்த திருவினையாடலும், சுந்தர உக்கிர குமரன் அவதரித்த ஆறும் - அழகிய உக்கிரகுமரபாண்டியன் அவதரித்ததிருவினையாடலும், வளைசுடர் வேல் செண்டு தந்தையிடத்து அவன் பெற்ற ஆறும் - சக்கரத்தையும் விளங்கும்வேலையுஞ் செண்டையுந் தனதுபிதாவினிடத்து அவ்வுக்கிரகுமரன்பெற்ற திருவினையாடலும், அவன் அவ்வடிவேல் சலதி வீறுசிந்த விடுத்ததும் - அவ்வுக்கிரகுமரன் அந்தவடித்தவேலைச் சமுத்திரத்தின் செருக்குச்சிந்த எறிந்ததிருவினையாடலும், இறைவன் வளை எறிந்து மகவான்முடியை சிதைத்தவீறும்-அவ்வுக்கிரகுமரன் சக்கரத்தையெறிந்து தேவேந்திரனுடைய கிரீடத்தை அழித்ததிருவினையாடலும்.

வளை - சக்கரமென்றது, பின்னர் வரும் இப்படலத்தில் - “இந்திரன்டனையகூர்ம்பல்லிருள்வரைநெஞ்சுபோழ்ந்த, மைந்தனில்வலியகளை வரைந்தெறிநேயிசென்னி, சிந்திராதாகிரம்பொன்மணிமுடிசிதறச்சோம, சுந்தரநாதன் பூசைத்தொழிற்பயனளித்ததென்னை” எனவருஞ் செய்யுளாலுணர்க. மீண்டுசெய்வெனச்சத்திரிபு. (க)

பொன்னசலந்தனைச்செண்டாற்புடைத்துநிதியெடுத்ததுவும்புனிதர்க்கேசபன்னரியமறைப்பொருளைப்பகர்ந்ததுவுமாணிக்கம்பகர்ந்தவாறு [ன் தொன்னகர்மேனீர்க்கிழுவன்வரவிடுத்தகூடல்சுவரத்தொலைத்தவாறு மன்னதனித்தொன்மதுநாநாழ்மாடக்கூடனகரானவாறும்.

(இ-ள்.) பொன் அசலம் தனை செண்டால் புடைத்து நிதி எடுத்தது உம்-செருக்கிரிநீற்று மகமேருவைச்செண்டாயுத்தாலடித்துப்பொன்னறைதிறந்துவேண்டியவளவு பொன்னெடுத்துப் பின்புமுடித்தன்பெயரையும் இலச்சினையுமிட்டு மீண்டதிருவினையாடலும், புனிதர்க்கு ஈசன் பன்னரிய மறை பொருளை பகர்ந்தது உம்-ஒருழிக்காலத்தில் முனிவர்களுக்குச் சிவபெருமான் வேதத்தின்பொருளை விரித்தருளியதிருவினையாடலும், மாணிக்கம் பகர்ந்த ஆறும் - வீரபாண்டியன்புத்திரனுக்கு மகுடஞ்சூட்டுதற்பொருட்டு மாணிக்கம்விற்த திருவினையாடலும், தொல் நகர்மேல் நீர் இழுவன் வரவிடுத்த கட்டீல்கவற தொலைத்த ஆறும், தொன்றுதொட்டுள்ள மதுகாசகரின்மேல் சிவபெருமான் திருவருளைச்சோதித்தற்பொருட்டு வருணன் அனுப்பியகடல்வற்றத்தன்சடையிலணிந்த மேகங்களால் பருகுவித்ததிருவினையாடலும், தனி அன்ன தொல்மதுகா நான்மாடக் கூடல் நகர் ஆன ஆறும்-ஒப்பில்லாதஅந்தத்தொன்றுதொட்டுள்ள மதுகா நகரம் அச்சிவபெருமான் அனுப்பிய நான்குமேகங்களும் நான்குமாடங்களாகக்கூடுதலால் நான்மாடக்கூடல் நகரான திருவினையாடலும். (ச)

வட்டங்கொள்சடையுடையசித்தர்விளையாடியதோர்வனப்புங்கையிற்
கட்டங்கந்தரித்தபிரான்கல்லாணைகரும்பருந்தக்காட்டுமாறு
முட்டங்குவஞ்சனையாலமணர்விடுவாரணத்தையொழித்தவாறு
மிட்டங்கொள்கௌரிமுனம்விருத்தநிலையோன்குழவியுளவாறும்.

(இ-ள்.) வட்டம் கொள் சடை உடைய சித்தர் விளையாடியது ஓர் வனப்பு
ம் - வட்டமாகக்கட்டிய சடையையுடைய சித்தமூர்த்திகள் அபிடேகபாண்டியன்
காலத்தில் ஆடியதிருவிளையாடலும், கையில் கட்டங்கம் தரித்தபிரான் கல் லாணை
கரும்பு அருந்த காட்டும் ஆறும் - கையில் மழுவைத்தரித்த சோமசுந்தரக்கடவுளா
கிய அந்தச்சித்தமூர்த்திகள் அந்த அபிடேகபாண்டியன்காணக் கல்லாணை கரும்புதி
ன்னக்காட்டிய திருவிளையாடலும், உள் தங்கு வஞ்சனை ஆல் அமணர் விடு வார
ணத்தை ஒழித்த ஆறும் - மனத்தில் நிறைந்த வஞ்சனையால் தமது அரசனாகிய
சோழன்சொற்படி சமணர்கள் அனுப்பிய யானையைக்கொன்ற திருவிளையாடலும்,
இட்டம் கொள் கௌரி முனம் விருத்தன் இளைபேரன் குழவி ஆன ஆறும் - தனதி
டத்து அன்புமிகக் கௌரி என்னும் பார்ப்பனியினமுன விருத்தனும் குமாரனும் பா
லனுமாகிய திருவிளையாடலும்.

கட்டங்கம்-கடங்கமென்பதன்றிரிபு, இதனைத் திருக்கோவையாரில்- “சுத்தி
யபொக்கணத்தென்பணிகட்டங்கஞ்சூழ்சடையோன் ” எனவருஞ்செய்யுளுரையிற்
காண்க. (இ)

செய்யதாண்மாறிநடமாடியதுமபழியஞ்சுதிறனுந்தாயை
மையலாற்புணர்ந்தமகன்பாதகத்தைமாற்றியதுமதியாநாசான்
றையலாடனை விரும்புமாணவனை வாளமரிற்றடிந்தவாறும்
பையராவெய்ததுவும்படிற்றமணர்விடுத்தபுகப்படுத்தவாறும்.

(இ-ள்.) செய்ய தாள் மாறி நடம் ஆடியதும்-இராஜசேகரபாண்டியனபொ
ருட்டுசெவந்தகால்மாறிநடமாடியதிருவிளையாடலும், பழி அஞ்சு திறனும்-குலோத்
துங்கபாண்டியன்பொருட்டுப்பழிபஞ்சியதிருவிளையாடலும், தாயை மையலாற்புண
ர்ந்தமகன் பாதகத்தை மாற்றியதும் * தனதுதாயைக் காமமயக்கத்தாற்சேர்ந்த புத்
திரனுடைய மாபாதகத்தைதீராத திருவிளையாடலும், மதியாது ஆசான் தையலா
ள தனைவிரும்பும் மாணவனை வான் அமரில் தழுவத் ஆறும் - மதிக்காமல் குருபத்தி
னியைவிரும்பிய மாணக்கனாகிய சித்தனை அவனது ஆசிரியன்போல வெளிப்பட்டு
வாளேந்திப் போர்செய்யும் போர்ககளத்தில் அங்கம்வெட்டின திருவிளையாடலும்,
படிந அமணர் விடுத்த பை அரா எய்தது உம்-அன்றதருணபாண்டியனைக்கொல்லு
தற்பொருட்டு வஞ்சகத்தையுடைய எண்ணுயிரம் சமணர்களும் வலியபடத்தையு
டைய நாகமெய்த்திருவிளையாடலும், பசு படுத்த ஆறும் - மீண்டும் அச்சமணர்கள்
அனுப்பிய மாயப்பசுவைவதைத்த திருவிளையாடலும். (சு)

அறவேற்றுப்புரியுகைத்துமெய்க்காட்டுக் கொடுத்தவிளையாட்டுங்காட்டுச்
சுறவேற்றுக்கொடியரசுன்றனக்குலவாக்கிழிகொடுத்ததொடர்புநாய்கர்
நறவேற்றமலர்க்குமுலார்மனங்கவர்ந்துவலைபகர்க்கநலனுமாறு
மறவேற்கண்மாதாரங்கட்டமாசித்தியுறமதித்தவாறும்.

(இ-ள்.) அறம் ஏறு பரி உகைத்து மெய்க் காட்டு கொடுத்த விளையாட்டும்-
தருமவிடையைக் குதிரையாகக்குலவூணன் சேனைத்தலைவராகிய சாமந்திரப்பொ

ருட்டுச் செலுத்தி மெய்க்காட்டிட்ட திருவினையாடலும், சுறவு ஏறு காட்டு கொடி அரசன் தனக்கு உலவா கிழி கொடுத்த தொடர்பும் - ஆண்களுவைக் காட்டுதலையுடைய கொடியேற்றிய குலபூஷணபாண்டியனுக்கு உலவாக்கியிருளியிருவினையாடலும், நாய்கர் நறவு ஏற்ற மலர் குழலார் மணங்கவாந்து வளைபகர்ந்த நலனும் - வணிகருடைய தேன்பொருந்திய மலரையணிந்த கூந்தலையுடைய பெண்களது மனத்தைக்கொள்ளுகொண்டு வளையல்விற்ற திருவினையாடலும், மறம் வேல்கண் ஆறு மாதாரார்க்கு அட்டமாசித்தி உற மதித்த ஆறும் - கொலைத்தொழிலையுடைய வேல்போன்ற கண்களையுடைய அறுவகைப்பெண்களுக்கு அட்டமாசித்தியைப்பொருந்த உபதேசித்ததிருவினையாடலும்.

மீனக்கொடியை யுடையவனாதலால், சுறவேற்றுக்கொடியரசன் என்றார் பிரமன்முதலிய பல்லுயிரும் அழியுந்தேயும் பிரளயத்தில் தரும்தெய்வதம் நமக்கும் முடிவு வந்துவிட்டதே யென்று துணுக்குற்ற அம்முடிவு வந்ததிக்க ஆலோசித்துச் சிவபெருமானுக்கு விடைவடிவாய் வந்தது என்பது கார்த்தம் - தக்ககாண்டம் ததிசியுத்தரப்படலத்தில்.

“பெருகுதேயும்பிரளயமன்னதிற், தருமம்யாவினுக்குந்தனித்தெய்வதம்
வெருவியாமியன்வீடுமேலினிப், புரிவதேதெனப்புறியுற்றும்ந்ததே.”

“ஆறுலாஞ்சடையண்ணலைச்சேர்கனே, லீரிலாதென்றுமுற்றிடுவேனெனத்
தேறியேயறத்தெய்வதஞ்சென்கனே, நேறதாயொடுபுலுருக்கொண்டதே.”

எனவருஞ் செய்யுள்களாலுணர்க.

(எ)

சென்னிபொருட்டெயில்வாயிறிறந்தடைத்து விடைபொறித்தசெயலுஞ்சென்னி, மன்னிகலிட்டமர்விரோப்பமீனவற்குநீர்ப்பந்தர்வைத்தவாறும், பெண்ணையாள்பொருட்டிரதவாதவினை முடித்ததுவும்புகார்க்குவேந்தன், நன்னையகன்குழிவீட்டித்தென்னவற்குமுறவாகைதந்தவாறும்.

(இ-ள்.) சென்னி பொருட்டு எயில் வாயில் திறந்து அடைத்து விடைபொறித்த செயலும் - காடுவெட்டியசோழன்பொருட்டு மதில்வாயிலைத்திறந்து அடைத்து விடையிலச்சினையிட்ட திருவினையாடலும், சென்னி மன் இகலிட்டு அமர்வினாப்ப மீனவன் கு நீர்ப் பந்தர் வைத்த ஆறும் - அச்சோழரசன் நிலைபெற்றபகைகொண்டு போர்செய்ய ராசபுரந்தரபாண்டியன்பொருட்டுத் தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்ததிருவினையாடலும், பொன் அணையாள் பொருட்டு இரதவாத வினை முடித்தது உம் - திருப்பூவணத்திலுள்ள பொண்ணையாள்நிமித்தம் தனது திருவுருக்காண இரசவாதஞ்செய்ததிருவினையாடலும், புகார்க்கு வேந்தன் தன்னை அகன் குழிவீட்டி தென்னவன் கு மறம் வாகைதந்த ஆறும் - காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக்கு அரசனாகிய ஆயிரங்குதினாக்கோர்சேவகனென்னுஞ்சோழனை ஆடம் (அகன்ற)மடுவில்விழ்த்திச் சுந்தரோசபாதசேகரபாண்டியனுக்கு வெற்றிமாலைதந்த திருவினையாடலும்.

காவிரிப்பூம்பட்டினமுஞ் சோழனுக்கு இராஜதானியாதல், சிலப்பதிகாரத்துட்காண்க.

(அ)

மனக்கவலைகெடவுலவாக்கோட்டையடியார்க்களித்தவகையுமர்ம
னெனக்கருணைவடிவாகிவழக்குரைத்துப்பொருள்வணிகற்கீந்தவாறுஞ்
சினக்கதிர்வேல்வரகுணற்குச்சிவலோகங்காட்டியதுந்நிவவுக்கோலாண்
றனக்கடிமையெனவிறகுதிருமுடிமேற்கமந்துபகைதனித்தவாறும்.

(இ-ள்.) மனக்கவலைகெட உலவாக்கோட்டை அடியார்க்கு அளித்த வகையும் - மனத்தன்பங்கெட உலவாக்கோட்டையை அடியார்க்கு நல்லாராகிய வோரடியார்க்குக்கொடுத்த திருவினையாடலும், மாமன் என கருணை வடிவாகி வழக்கு உரைத்து வணிகன் கு பொருள் ஈந்த ஆறும் - இவன்மாமனாகிய தனபதியென்று கண்டோர்கூறத் தனதுதிருவருளால்திருவுருக்கொண்டு வழக்குப்பேசியுழந்தவனிகனுக்குப் பொருள் தந்த திருவினையாடலும், சினம் கடிரவேல் வரகுணன் கு சிவலோகம் காட்டியதும்-கோபத்தையுடைய ஒளிமிக்க வேலையேந்திய வரகுணபாண்டியனுக்குச் சிவலோகங்காட்டிய திருவினையாடலும், திவவு கோலான் தனக்கு அடிமை என திரு முடிமேல் விறகு சுமந்து பகைதணித்த ஆறும் - நரம்பின்கட்டமைந்த வீணையையுடைய பாணபத்திரருக்கு நான் அடிமையென்று சிவபெருமான் தனது திருமுடியின்மேல் விறகுசுமந்து அயரது பகைவருகிய ஏமநாதனை யோட்டிய திருவினையாடலும்.

திவவுகோலான்-நரம்பின்கட்டமைந்த வீணையையுடையவன். (க)

அப்பாணத்திருநிதியஞ்சேரனிடையுடைய திருமுகமீந்தளித்தவாறு மப்பாணன்பாடமழையரையிரவிற்பொற்பலகையளித்தவாறு மப்பாணன்மனைவியிசைப்பகைவெல்லவண்ணலவையடைந்தவாறு மப்பாணனொன்றோன் முலையருத்திப்பன்றியுயிரளித்தவாறும்.

(இ-ள்.) அப்பாணன் கு சேரன் இடை திருமுகம் ஈந்து இருநிதியம் அளித்த ஆறும் - அந்தப்பாணபத்திரருக்குத் திருவஞ்சைகளைத்திலுள்ள சேரராஜனிடத்துச் செல்லத் திருமுகநந்தருளி அவ்வரசனால் மிக்கதிரவியத்தைக்கொடுப்பித்த திருவினையாடலும், அப்பாணன்பாட மழை அரை இரவில் பொன் பலகை அளித்த ஆறும் - அப்பாணபத்திரர் யாழ் வாசிக்க மழைபெய்யும் அர்த்தராதிரியில் பொற்பலகைந்த திருவினையாடலும், அப்பாணன் மனைவி இசைப் பகை வெல்ல அண்ணல் அவை அடைந்த ஆறும் - அப்பாணபத்திரர் மனைவியாரை வெல்ல இராஜராஜபாண்டியன் காமக்கிழத்தியருள் ஒருத்தி ஈழநாட்டிலிருந்து வருவித்த பாடினிய இசையில் வெல்ல அரசசபையிற் சென்றருளிய திருவினையாடலும், அப்பாணன் ஆள் என்றோன் முலை அருத்தி பன்றி உயிர் அளித்த ஆறும் - அப்பாணபத்திரர் அடிமையென்று கூறிய சோமசுந்தரக்கடவுள் முலையூட்டிப் பன்றிக்குட்டிகளின் உயிரைக்காத்தருளிய திருவினையாடலும். (க0).

வயவேனக்குருளைகளை மந்திரிகளாக்கியதும்வடையுண்டாகக் கயவாய்க்குக்குருமொழிவைத்தருளிய துநாரைக்குக்கருணைநாட்டந் தயவால்வைத்தருண்முத்திரல்கியதுங்கூடனகர்தின்னைச்சித்தர் புயநாகம்போய்வளைந்துதிருவாலவாயாக்கிப்போந்தவாறும்.

(இ-ள்.) வயம் எனம் குருளைகளை மந்திரிகள் ஆக்கியதும்-வெற்றியையுடைய பன்றிக்குட்டிகளை இராஜராஜபாண்டியன் மந்திரிகளாக்கிய திருவினையாடலும், கயவாய்க்கு வலி உண்டாக குரு மொழி வைத்து அருளியதும் - ஏனைப்பறவைகளால் மெலிவுற்ற கரிக்குருவிக்கு அப்பறவைகளிலும் வலிமையுண்டாகவுபதேசித்த

திருவினையாடலும், காணாக்கு கருணை காட்டும் தயவால் வைத்து அருள் முத்தி கல் பெறும் - காணாக்குக் கிருபாகோக்கத்தைக் கருணையோடுவைத்தருளி முத்தி கொடுத்தருளிய திருவினையாடலும், கடல் நகர் தன்னை சித்தர் புயநாகம் போய் வணைத்து திருவாலவாய் ஆத்தி போந்த ஆதம் - ஓர் ஊழிக்காலத்தில் வங்கியசேகரபாண்டியன் வேண்டுகோளால் சித்தராயங்கத் சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருக்காத்திலுணர்ந்த நாககண்ணஞ்சென்று காண்மாடக்கடலை வணைந்து திருவாலவாயாக்கிய திருவினையாடலும்.

வைத்தருள் முதனிலைத் தனிவினை வினையெச்சப்பொருளின்மேனின்றது. (கௌ)

சுந்தரனென்றெழுதியகூடம்பெய்துசெம்பிரான்போர்தொலைந்தவாறுஞ் செந்தமிழோர்க்கியற்பலகையருளியதுந்தருமிக்குச்செம்பொன்பாடித் தந்ததுவுமாறுபடுகேற்றக்குக்களையேற்றந்தந்தவாறும் விந்தமடக்கியமுனியாற்றிரனியற்றமிழ்தெளியவிடுத்தவாறும்.

(இ-ள்.) சுந்தரன் என்ற எழுதிய கூர் அம்பு வந்து செம்பியன் போர் தொலைந்த ஆதம் - சுந்தரனென்றெழுதிய கூரிய அம்பினாப்பிரயோகஞ்செய்து வங்கிய சேகரபாண்டியன்மேற் போர்க்கெழுத்த விக்கிரமச்சோழன் செய்யும் போர்முனை வையொழித்த திருவினையாடலும், செம் தமிழோர்க்கு இயற் பலகை அருளியதும் - சங்கப்புலவர்களுக்கு அவர்களோடு வாதுசெய்யும் ஏனைப்புலவர்கள் காவியினியல் பைச் சீர்தூக்கச் சங்கப் பலகைகத்த திருவினையாடலும், பாடி தருமிக்கு செம் பொன் தந்ததும் - "கொங்குதேவாழ்க்கை" என்னுந் திருப்பாசார்க்கைப்பாடியருளித் தன்னைச் சாணடைந்த தருமிக்குப் பெற்கிழியளித்த திருவினையாடலும், மாற படுகோன் கு களை ஏற்றம் கத்த ஆதம்-தன்னொடுமாறுபட்டுப் பொற்றாமரைத்தந்தி வழுந்திய நக்கோனைக் கபிலர் பரணா முதலிய ஏனைப்புலவர்கள் வேண்டுகோளால் களையேற்றியதிருவினையாடலும், விந்தம் அடக்கிய முனியால் கோன் இயற்றமிழ்தெளிய விடுத்த ஆதம் - விந்தமரியை யடக்கிய அக்கத்தியமுனிவரால் நக்கோன் இயற்றமிழ் ஆராய்ந்து தெளிய விடைத்தருளிய திருவினையாடலும்.

கு உருபுமயக்கம்.

(கஉ)

ஊமனாற்புலவரிகலகற்றியதுபிடைக்காடனுடன்போய்க்கொன்றைத் தாமனாற்புலவாலவாயமர்த்தபரிசும்வலைசலதிலிசீர் பூமனாய்குமுலியையேவெட்டருளியதும்வாதவூர்ப்புனிதர்க்கேறத் தேமனாண்மலரடிகண்முடி சூட்டியுபுபேதசஞ்செய்தவாறு.

(இ-ள்.) ஊமனாற் புலவர் இகல் அகற்றியதும் - வணிகர்க்குலத்திற்கிருன்றிய ஊமராகிய பெரும்புலவரால் காற்பத்தெண்மராகிய சங்கப்புலவா கலகத்தீர்த்த திருவினையாடலும், கொன்றை தாமனாற் இடைக்காடன் உடன் போய் வட ஆலவாய் அமர்த்த பரிசும் - கொன்றைமாலையையணிந்த சோமசுந்தரக்கடவுள் குலேசபாண்டியனோடு பிணங்கிய இடைக்காட்டுப் புலவரோடு சென்று வடவாலவாய் வெழுந்தருளிய திருவினையாடலும், சலதி வலை விலி பூமன் ஆய் குமுலியை வேட்டு அருளியதும் - கடலில்வலைவிலிசெருய்தனிவத்தலைவன் திருமகளாய் வருந்தருளிய மலர்கள்பொ

ருத்திய ஆய்ந்தவகிந்த உந்தியையுடைய உமாநேவியானைத் திருமணஞ்செய்ததின
வினையாடலும், வாழ்வு புனிதர்க்கு ஏத-திருவாதலில் திருவதாரஞ்செய்த புனி
தாசிய வாழ்வுமகன்க்குத் திருவருள்பொருத்த, தேம் மன் காள் மலர் அடிசன்
முடி ருட்டி உபதேசம் செய்த ஆதம்-வாசம்பொருத்திய அன்றவந்த தாமதாமல
னையோதந்திருவடிக்கினைச் சிரத்திற்குட்டியுபதேசித்தருளியதிருவினையாடலும். (க)

நரிகன்பரியாக்கியதும்பரிசுணரிபார்கியதுநாகமபூண்டோ
னரியதிருமேனியினமேலடிசுமந்தமணசுமந்தவருளுந்தென்ன
னெரியய்வெஞ்சுரந்தணிந்தவாறு மணவாக்கமுவிசிட்டவாறு
கரியதெனவன்னிகணறிவிசுநகங்குப்பணிசுமகட்காத்தவாறும்.

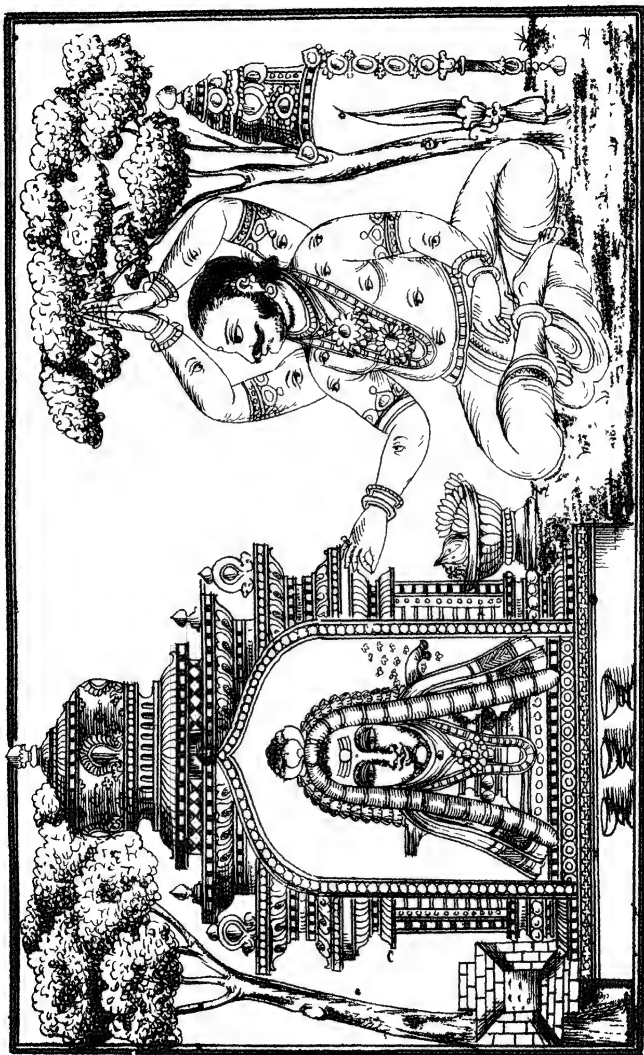
(இ-ள்.) நரிகன் பரி ஆக்கியதும் - வாழ்வுர்பொருட்டு நரிகனைப் பரிசுளக்
கிய திருவினையாடலும், பரிசன் நரி ஆக்கியதும் - அரிமார்த்தனபாண்டியன் கவலைஉ
ரப் பரிசனை நரிகனாக்கிய திருவினையாடலும், காகம் பூண்டோன் அரிய திருமே
னியின் மேல் அடிசுமந்த மண சுமந்த அருளும் - சர்ப்பாபாணத்தைப்பூண்ட
சோமசுந்தரக்கடவுள் தேவர் காணுதற்கரிய தனது திருமேனியின்மேல் அப்பாண்
டியன் பிரம்படியேறற மணசுமந்த திருவினையாடலும், தென்னன் எரி அடி வெம்
சுரம் தனித்த ஆதம் - சமணர்கன் புன்னெறி வழிப்பட்டொழுகிய உண்பாண்டிய
னுடைய தீப்போலவருத்தும் கொடிய சுரநோயைத்தீர்த்த திருவினையாடலும், அம
ணை கழுவித் தூட்ட ஆதம்-வாசில் புறங்கொடுத்தத் தோற்ற சமணர்களைக் கழு
வினெற்றிய திருவினையாடலும், கரித்து என வன்னி கிணறு இலங்கம் கய் வன்னிக
மகள் சாத்த ஆதம் - சாக்கிமாகத் திருப்புறம்பயத்தில்கின்ற வன்னியும் கிணறும்
செவில்க்கமும் ஆகிய இம்மூன்றையும்கூறது ஒருவனிகப்பெண்ணைக்காத்த திருவி
னையாடலும்.

எனதொகையால் அறுபத்து நான்கு வற்றைநிறுத்தமுறைநீரிலாத
வினைத்தொகையாகநன்றொக்காலமெவ்வொருட்டெனநீர்வினாபவாற்றான்
மனத்தளவிலன்புமடையுடைந்தொழுந்திருவாலவாயன்றனை
நினைத்தளவிலானந்தம்பொருக்கிநித்தனாபபலெனநெறிபாற்குறும்.

(இ-ள்.) என தொகையால் அறுபத்து நான்கு - என்ற தொகையால் அறுப
த்துநான்கு திருவினையாடல்களும், ஈற இலாத வினை தொரை ஆற அகன்றீர் - மு
டியில்லாத திருவினைக்கூட்டங்களின்வழியினின்றூர்க்கிய முனிவர்களே, எக்காலம்
எவர் பொருட்டு என நீர் வினா ஆற்றல் - எக்காலத்தில் எவர்க்கியித்தமென்ற நீர்
வினவியபடியால், இவற்றை நிறுத்த முறை விரித்து உரைப்பல் என - இத்ததிருவி
னையாடல்களை இங்குவைத்த முறைப்படி விரித்துச்சொல்லுகிறேனென்ற, மனத்து
அனலில் அன்பு மடை உடைத்த ஒழுக்க திருவாலவாயன் தானே கினைத்து - நமதும
னமாயித நமத்தினின்ற அனலில்லாத அன்பாயிவென்னம் மடையுடைத்துபாவத்
திருவாலவாயிலெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருவடிக்கினைச்சித்தித்து,
அனலில் ஆனந்தம் பெருக நெறியால் கூறும் - காம்பில்லாத வினாணந்தம் மேலிட
முறையாத் சொல்லுகின்றோம். (க)

பதிகம் முற்றிற்று.

ஆசுப்பாஸ்தம் உள்படத் திருவிருத்தம் - ௧௪௨.

உ
சிவமயம்.

முதலாவ

இந்திரன் பழிதீர்த்தபடலம்.

அமரோடியாசிரியலிருத்தம்.

மின்பயில்குவிசப்புத்தேள்விருத்திராகரனைக் கொன்ற
வன்பழிவிடாதுபற்றக்கடம்பமாவனத்திலெய்தி
யென்பரவாரம்பூண்டளிறைவீணையருச்சிக் தேத்தும்
பின்பதுகழிந்துபெற்றபேற்றினைபெரித்துச்சொல்வார்ப்.

(இ-ள்.) மின்பயில் குவிசம் புத்தேள் - பிரகாசத்தை வீசுகின்ற வச்சிராயுதத்தையுடைய தேவேந்திரன், விருத்திராகரனைக் கொன்ற வன்பழி விடாதுபற்றவிருத்திராகரனைக் கொல்லசெய்த வலியபழி விடாமற் பற்ற, மா கடம்ப வனத்தின் எய்தி - (அதுதீருவண்ணம்) பெரிய கடம்பவனத்தையடைந்து, என்பு அரவு ஆரம் பூண்ட இறைவனை அருச்சித்து ஏத்தி - எவம்பையும் சர்ப்பத்தையும் ஆபாணமாகப்பூண்ட சோமசந்தரங்கடவுளை அருச்சினைசெய்து துதித்து, பின்பு அது கழித்து பெற்ற பேற்றினை எடுத்து சொல்வாம் - பின்பு அத்தேவேந்திரன் அப்பழியினின்றும் நீங்கிப் பெற்றான்மையை எடுத்துச் சொல்லுகின்றோம்.

தேவேந்திரன் பூசித்தகாலததுக் கடம்பவனமாயிருத்தலால் கடம்பமாவனமென்றார். சர்வசங்கரகாலத்தில் ஒடுங்கிய பிரமன்முதலியோர் எவம்பினை அக்காலத்து எஞ்சிநின்ற பொருள் தானேயென்று அப்பிரமன் முதலியோர் உணர்ந்துவழிபட்டு முத்தியடைதற்கு ஆபாணமாக அணிந்தார் என்பது. காந்தம் - சகடகாண்டம் - ததீசியுத்தரப்படலத்தில்.

“பரமணிவ்வகையடுந்தொறுமடுந்தொறும்பலவாய்ப்
பிரமஞ்ஞியோனென்பினைத்தரிக்குமப்பெரியோர்
சிரமெலாந்தொடுத்தணியலாவணித்திடுஞ்சிகைதன்
ஓரமுலாவுமுந்துலெனவேயணிக்திறையும்.”

“ஆதலாற்றனைவியாப்பதற்கன்றவையணித
வீதலாதொருநிறமுளதியாவருமெவர்க்கு
நாதனேயிவனென்று என்பாங்கோகண்ணிக்
தீதெலாமொரீஇமுததிபெற்றாய்திடுஞ்செயலே.”

எனவருஞ் செய்யுள்களாலுணர்க.

(8)

முன்னதாமுகத்தில்வண்டுமுகசுமந்தாரீழிற

பொன்னவிர்கணங்குண்டொங்கைதப்புலோமகசமணுளன்பொற்பூண்
மின்னவிர்த்திமைப்பச்சிங்கஞ்சுமந்தமெல்லிணைமேன்மேனி
யன்னமென்னடையாராமுடனமேலார்வம்வைத்தான்.

(இ-ள்.) முன்னது ஆம் உகத்தில் - யுகங்களில் முற்பட்ட கிரோதாயுகத்தில், வண்டு முகம் மந்தார நீழல் சிங்கம் சுமந்த மெல்-அணைமேல் - வண்டுகன்மொய்க்கும் மந்தாரவிரகூத்தின் நிழற்கீழ் உள்ள சிங்கங்கள் தாங்கியமெந்தென்ற ஆசனத்தின்மேல், பொன் அவிர் கணங்கு உஞ்சு கொங்கை புலோமகசமணுளன் பொன்

பூண் மின் அலிர்த்து இமைப்ப மேலி - பொற்பிதிப்போல வினங்குந் தேமல்பொருத் திய தனங்கனையுடைய இத்திராணியின் தலைவனாகிய தேவேந்திரன் பொன்னாசிய ஆபரணங்கள் மின்னல்போலவிளங்கிப்பிரகாசிக்க வീற்றிருத்த, அன்னம் மெல் நடைபயர் ஆடும் ஆடல் மேல் ஆர்வம் வைத்தான் - அன்னம்போலும் மெத்தென நடக்கும் நடையையுடைய அரம்பைமாதர்கள் ஆடும் ஆடலின்கேல் விருப்பம் வைத்தான்.

முற்பட்ட கிரோதாயுசம் என்றதை ஆலாஸ்யமகத்தவத்தில்,

“பொருத்தாயுசம் மாரபுரெலவா முனாபுரெலவா பொருத்தாயுசம்

பொருத்தாயுசம் மாரபுரெலவா முனாபுரெலவா

எனவரும் கலோகத்தாற்காண்க.

மந்தாரம்-பஞ்சதருக்களில் ஒன்று. பொதுவாகையால் வண்டுமூசமந்தாரமெனவும், “சக்காலம் எவர்பொருட்டு” என்றமையால் முன்னதாமுகத்தில் எனவுகூறினார். முன்னதாமுகத்தில் எனபதற்கு முன்னதாமுகத்தில் என்று சொல்வகையெது தனக்கு முன்னிடத்தில் எனப்பொருள் கூறவாறுமுனர். உண்ணுதற்குரிய பொருள்களல்லாதவைன்றை உண்ணுதல்போலக்கூறுதல் மரபாதலால் சுணங்குண்கொங்கையெனார். தொ-பொ-பொருளியலில் “உண்டற்குரியவல்லப்பொருளை, யுண்டனபோலக்கூறுவாரபே” என்ற சூத்திரத்தாலுணர்க. (உ)

மூவகைமலரும்பூத்தவண்டுனோமுழங்கத்தெய்வப் பூவலர்கொடிபேர்ந்தன்னபொண்ணார்கூத்துமன்னார் நாவலரமுதமன்னாராடலுநாகநாட்டுக் காவலன்கண்டுக்கேட்டுக்களிமறுக்கடலுளாழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) மூவகை மலரும்பூத்த வண்டு உள்ளே முழங்க பூ அலர் தெய்வம் கொடி பேர்ந்தால் அன்ன - கோட்டுப்பூ, நிலப்பூ, நீர்ப்பூ என்னும் மூவகைமலர்களை யும் பூத்த வண்டுகள் அம்மலர்களுள்ளே இசைபாட மலர்கள் அலர்ந்த தெய்வத் தன்மையையுடைய கொடிகளாடினற்போல, பொன் அன்னார் கூத்தும் அன்னார் கா அலர் அமுதம் அன்னபாடலும் - இலக்குமியையொத்த அரம்பைமாதர்கள் ஆடிய நடனத்தையும் அவர்களுடையநாவிறீருன்றிய அமுதம்போலும் சுவைதரும்பாடல் களையும், நாக நாடு காவலன் கண்டு கேட்டு களி மறுக்கடல் உள் ஆழ்த்தான் - விண்ணுகித்த அரகனாகிய தேவேந்திரன் கண்டும் கேட்டும் களிப்பாகிய மறுக்கடலுள் அழுத்தினான்.

கொடிகள் ஏனையமலர்களையும் பூத்திருத்தல் தெய்வத்தன்மையாதலால் தெய்வக்கொடி எனவும், தன்னைமறந்தனனாலால் களிமறுக்கடலுளாழ்ந்தான் எனவுகூறினார். கூத்துக்கண்டு, பாட்டுக்கேட்டு எனமுறை நிரணிறைப்பொருள் கோனாகக்கொள்க. (க)

பையராவணிந்தவேணிப்பகவனையினையதங்க னையனாம்பியாழப்புத்தேளாயினையடைந்தானாகச் செய்யதாள்வழிபாடின்றித்தேவர்கோனிருந்தானந்தோ அதயலார்மயவிறபட்டோர்தமக்கொருமதியுண்டாமோ.

(இ-ள்.) பை அரா அணிந்த வேணி பகவனே அனையதங்கள் ஐயன் ஆம் வி யாழப்புத்தேள் ஆயினடை அடைந்தான் ஆக - பட்டத்தையுடைய சர்ப்பாபாணத்தை

த்தரித்த சடையையுடைய விவபெருகையையொத்த தங்கள் ஆசிரியருடைய பிரக
ஸ்பதி அவ்விடத்தவர, செய்ய தான் வழிபாடு இன்றி தேவர்கோள் இருந்தான்-
அவனது செவந்தபாதங்களுக்கு வழிபாடிவ்வாமல் தேவேந்திரன் வானாவிருந்தன
ன், அந்தோ தையலார் மயலில் பட்டோர் தமக்கு ஒரு மதியுண்டாமோ-ஐயோபெ
ண்ணன் மயலில் சிமிழ்ப்புண்டவருக்கு நல்லறிவு உண்டாகுமா, (இவ்வையென்றபடி)
ஐயவரியம், வீரியம், புகழ், திரு, ஞானம், வைசாக்கியம் ஆகிய இவ்வாறுரு
ணங்களுக்கும் பக-என்னும் பேர் உண்மையால் பகவன்என்பதற்கு இவ்வாறுருணம்
களையும் உடையவனெனப் பொருள்கொள்க. வழிபாடு - பூசுதல். ஆகவேன்னுமி
டைச்சொல்லிருந்தானென்னும் வினைமுற்றையடுத்துச் செபுவென்னுவினையெச்சப்
பொருள் தந்தது. தொ-சொ-இடையியல். “ஆகவாகவென்பதென்னு-மாவயின்முன்
றும் பிரிவிலகைகினை” என்னுஞ்ஞத்திரதத்துக்கு ஈச்சினாக்கவியார் எழுதிய உரையா
லுணர்க. முன்புகூறியகைமுடிதந்த. “தையலாமாயலிப்பட்டோர் தமக்கொருமதியு
ண்டாமோ” என வுலகவழக்கைப் பின்னர்த்துறிபது வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி.

ஒல்லெனக்குரவனெ ஈவுமடர்கோன்றி நுவினாக்கம்.

புல்லெனச்சிறி துருன்றப்புரந்தானறிந்திகேடு

நல்லதொல் ஈரவற்போணநவையினில் வினைநதென்னு

வல்லஹுற்றறிவனறண்ணததேவிராணாவினென.

(இ-ள்.) குரவன் ஒல்லென ஏக-தன்னை அவன் அவமதித்தலைக்கண்ட-ஆசிரியன்
வினாந்தபேய்விட, உம்பர் கோன் திருவின் ஆக்கம் புல் என சிறிது குன்ற - தேவே
ந்திரனுடைய செல்வத்தின்மிகுதிபொலிவழித் து சிறிது குறைபடுதலால், புரந்தான்
அறித்த இக்கேடு நல்ல தொல் குரவன் பேணு நவையினில் வினைந்தது என்னு அல்
லல் உற்று-அத்தேவேந்திரன் அதனையுணர்ந்து இத்தக்கெடுதி தொன்றதொட்டுள்ள
மது நல்ல ஆசிரியனை வழிபடாததும் தந்தினால் வினைநதென்று துன்பக்கொண்டி,
அறிவன் தன்னை தேவேவன் ஆயினுள்-பிரகஸ்பத்யைத் தேவந்தொடங்கினுள்.

ஆசிரியனை வயமத்தலால் வரும் பாவசுருமபலன் இன்னதென்பதைச் சூத
சங்கிதை ஞானயோகதகாண்டம் பாவசுருமபலமுணர்ந்த அததியாயத்திலும்.

“அண்ணலம்பரணையாசாரியன் றினையவிமதித்தோர்
எண்ணுகுங்காலம்பவ்வீயிஹுடத்துணைசுருமியாவர்
தண்ணமாரிவனாயெண்ணுதிழிவுணாசாற்றினோர்கள்
திண்ணமண்ணவ்வெதக்கத்திழையகதேய்கொள்வார்.
எனவருஞ் செய்யுளாலுணர்க.

(ஓ)

அங்கவனரி நுக்கைபுக்காக் கண்டிலனவித்தபாசப்

புங்கவருல்குமேனோர்பநவியும்புவனமுன்றி

லெங்கணநதுருவிக்காணுனென்குற்றான் குரவனென்னுஞ்

சங்கைகொண்மனையுத்தனுகிச்சதுமுனரிநுக்கைசார்ந்தான்.

(இ-ள்.) அவன் இருக்கை புக்கான் அங்கு கண்டிலன் - அப்பிரகஸ்பதி
யிருக்குமிடத்திற்சென்று அவ்விடத்திற்காணுமையால், பாசம் அவித்த புங்கவர் உல
கிலும் ஏனோர் பதவியிலும் புவனம் மூன்றிலும் எங்கணும் தருவி காணுன் - பாசங்க
ளைக்கெடுத்தமுனிவர்களுகத்திலும் அவரொழித்த ஏனையோருகத்திலும் திரிவோ
கங்களிலும் எவ்விடத்துஞ்சென்றுங்காணாமல், குரவன் எங்கு உற்றான் என்னும் சங்
கைகொண் மனத்தன் ஆகி - நமதாசிரியன் எங்குற்றானேவென்னும் ஐயங்கொண்ட

சுழற்

திருவிளையாடற்புராணம்.

மனத்தாலும், சதமுடன் இருக்கை சார்ந்தான் - நான்கு திருமுக்களையுடைய பிர
மனுடைய உலகத்தைமடைந்தான். (க)

தருவினனக்குந் காணான் நிலைமுதற்ருழுதுதாழ்ந்து
பாவிமுன்பட்டவெல்லாம் பார்த்தனன் பகரக்கேட்டுக்
குரவியிகழ்ந்தபாவங்கொழுந்துபட்டருந்துஞ்செவ்வி
வருவதுநோக்கிச்சூழ்ந்துமலர்மகனிதனைச்சொன்னான்.

(இ-ள்.) அங்கும் தருவினன் காணான்-அவ்விடத்தந்தேடிக்காணாமையால்,
நிலைமுடன் தாழ்ந்து தொழுது பாவி முன்பட்ட எல்லாம் பார்த்தனன் - பிரமனைவ
ணங்கித் தொழுதுதுதித்து முன்னடந்தனவற்றை எல்லாம் சிறிதும் வருவாதசொ
ல்வினான், பகர மலர் மகன் கேட்டு - அவன் சொல்லப் பிரமன்கேட்டு, குரவியை
இகழ்ந்த பாவம் கொழுந்து பட்டு அருந்தும் செவ்வி வருவது நோக்கி - ஆசிரியனை
அவமதித்த பாவம் கொழுந்துவிட்டோங்கி அத்தேவேந்திரனைத் தனது வயிற்றி
வொடுக்குகாலம்வருதலையறிந்து, சூழ்ந்து இரனை சொன்னான் - ஆலோசித்து இந்த
தவார்த்தையைச்சொல்லத்தொடங்கினான். (எ)

அணையதொல்குரவற்காணுமளவரீ துவட்டாயின்
தனையன்முச்சென்னியள்ளானமுனையர்குலத்திலவந்துட்
வினையினுலறிவான்மேலான்விச்சுவவுருவனென்னு
மினையனைக்குருவாக்கோடியென்னதுமதற்குநேர்ந்தான்.

(இ-ள்.) நீ அணைய தொல் குரவன் காணும் அளவுமரீ அந்தத் தொன்றுதொ
ட்டுள்ள ஆசிரியனைக்காணுமளவும், துவட்டாயின்று தனையன் முச்சென்னி உள்
ளான் தானவர் குலத்தில் வந்தும் வினையினால் சிறிதவால் மேலான் - துவட்டாய் என்
பவன்பெற்ற புத்திரன் மூன்றுதலையுள்ளவன் இவன் அசுரகுலத்திற்பிறந்துஞ்செய்
கையினாலும் அறிவினாலும் மேம்பட்டவன், விச்சுவ உருவன் என்னும் இனையனை
குருவாக கோடி என்னலும் - விச்சுவ உருவனென்னு மியற்பெயரையுடைய இந்
னைக்குருவாகவைத்துக்கொள்வாய் என்று சொல்ல, அதன் கு நேர்ந்தான் - அதை
வாரித்தைக்குடன்பட்டு.

நேர்ந்தான் வினையுற்று எச்சமாய்கின்றது. (அ)

அழலவிர்த்தனையசெங்கேழடுக்கிதழ்முளரிவாழ்க்கைத்
தொழுதருசெம்மறன்னைத்தொழுதுமிண்டகன் மரீங்கா
விழைதருகாதல்கூர்விச்சுவவுருவனென்னு
வழிபடுகுருவாக்கொண்டான்மலர்மகன்சூழ்ச்சிதேருன.

(இ-ள்.) அழல் அவிர்த்தால் அணைய செம் கேழ் அடுக்கு இழம் முளரிவாழ்க்
கை தொழுதரு செம்மல் தன்னை - தீவினங்கினவொத்த செந்நிறத்தையுடைய அடு
க்குவாய்ந்த இழங்கையுடைய தாமரையில்வாழும் வாழ்க்கையையுடைய யாவரும்
வணங்கும்பிரமனை, மீண்டு தொழுது அகன்று மீங்கா - மீளவுத்தொழுதுநீங்கி, மலர்
மகன்சூழ்ச்சிதேருன்-அப்பிரமன்ஆலோசனையுணராமல், விழைதரு காதல் உடர்
விரும்பத்தக்க ஆசைமீக்கூர், விச்சுவ வருவன் தன்னை வழிபடு குருவா கொண்டா
ன் - அவ்விச்சுவவுருவனை வழிபட்டொழுகும் ஆசிரியனுக்கொண்டான். (க)

கைதவர்குரவன்மாயங்கருதிலன்வேள்வியொன்று
செய்திடலடி களென்னத்தேவர்கட்காக்கக்கூறி
வெய்தழல்வளர்ப்பாணுள்ளபவேறுபட்டவுணர்க்கெல்லா
முயற்றினைந்துவேட்டான்றனக்குமேலுறவதோரான்.

(இன்.) கைதவம் குரவன் மாயம் கருதிலன் - வஞ்சனைபயுடைய ஆசிரி யனாகிய அய்யங்கிவருவனுடைய செட்ட வெண்ணத்தையுணராமல், அடிகள் வே ள்வி ஒன்று செய்திடல் என்ன - சுவாமிகளே ஒருயாக்கு செய்க வென்று தேவேந் திரன் இரக்க, தேவர்கட்கு ஆக்கம் கூறி வெய்தழல் வளர்ப்பான் - (அதற்குடன்ப ட்டு) தேவர்களுக்குச் செல்வமுண்டாகுக என்று வாக்காற்சொல்லி வெவ்வியவே ள்வித் தீயை வளர்ப்பவன், உன்னம் வேறுபட்டு தனக்கு மேல் உறவது ஓரான்- மனத்திரிந்து தனக்கு இனிவருங்கெடுதியை உணராமல், அவுணர்க்கு எல்லாம் உய் திறன் நீளந்து வேட்டான் - அசுரர்களுக்கெல்லாம் பிழைக்குத்திறம் உண்டாகுக என்ற மனத்தான் சிந்தித்துச்செய்தான்.

செய்திடல் அய்யங்கிவியங்கோட்பொருட்டு "மக்கட்பதடியெனல்" என் பதனுணர்க.

வாக்கினான் மனத்தால்வேறாய்மகஞ்செய்வான்செயலையாக்கை

நோக்கினுனோதிதன்னுனோக்கினான் குவிசவேவரம்

நூக்கினான் றலைகண்மூன் றுநதனித்தனிப்பறவையாகப்

மோக்கினுனலகைவாயிற்புகட்டினுன்புலவுக்கோரி.

(இன்.) வாக்கினால் வேறாய் மனத்தால் வேறாய் மகம் செய்வான் செயலை- வாக்கினால் வேறுபட்டும் மனத்தால் வேறுபட்டும் வேள்வியெய்யும் விச்சுவருவ னுடைய செய்கையை, யாக்கை நோக்கினான் ஒதி தன்னால் நோக்கினான் குவிச வேவால் நாக்கினான் - சரீரத்தில் கண்களையுடைய தேவேந்திரன் ஞானப்பார்வை யால்பார்த்த வச்சிராயுத்ததால் சிதைத்தான், தலைகள் மூன்றும் தனி தனி பறவை யாக போக்கினான் - மூன்றுதலைகளுந் தனித்தனியே யொவ்வொரு பறவைகளாக ப்போக்கி, புலவு கோரி அலகை வாயில் புகட்டினான் - ஊனிற்பொருந்திய உதிர த்தைப் பேய்களின் வாய்களில் நிறைவித்தான்.

தன்பன்னியைக் கரவிற்புணர்ந்து பிழைத்த தேவேந்திரனுக்குத் தனது சர பந்தால் உடலில் நேரிட்ட குறிக்கைத் தேவர்கள் வேண்டுகோளால் ஆயிரம் கண்ட னாகக் கௌதமமுனிவன் அருளிணன் என்பதைக் கம்பராமாயணம் பாலகாண்டம் அடலிகைப்படலத்தில்.

"அத்தவித்திரனைக் கண்டவமரர்கள் பிரமன்முன்னு வந்துகோதமனைவேண்டமற்றவைதவித்துமாறச் சிதைவின்முனிவுதீர்த்துநிறத்தவாயிரங்கண்ணாக்க தந்தமதுலகுபுகர்கார்பைபலுங்கிடந்தான்கல்லாய்."

எனவருஞ் செய்யுளனுணர்க

சோமபானஞ்செய்கின்றமுகம்-காடையாகவும், சராபானஞ்செய்கின்றமுகம்- ஊர்க்குருவியாகவும், அன்னபானஞ்செய்கின்றமுகம்-சிச்சியாகவும் பறந்தன என இதன் முதனுலாகிய ஆலாஸ்ய மகத்துவத்தில்,

"ஸொஹிபா கசுர கஸ்து கோஸிஸ்த கத்கவிஃஹ்ரஃ

ஸாராவா ருதீரக்யு துதூவ்யவையதி॥

கட்சி

திருவிளையாடற்புராணம்.

சுலபா நகையாது துயதெது துதிநிர்!

வெலாநீர் அணி தலாபாபாவினா உலவாவினா

எனவரும் கலோகத்தானாக.

வாக்கினால் வேறுபடுவாவது - தேவர்களுக்கு ஆக்கங்கூறல். மனத்தால் வேறுபடுவாவது - அகராகக் ஆக்கமாகச்சித்தித்தல். ஆக்கமாவது - விருத்தி என்னும் வடசொல்லுக்குத் தமிழில்வந்த பிரதிபதம். நீக்கினான், போக்கினான் வினைமுற்றங்கள் எச்சமாயின. (கக)

தெற்றெனப்பிரபாவஞ்சிறிவந்தமரர்வேந்தைப்
பற்றலும்தனைத்தீர்ப்பான்பண்ணவர்மாமேன்மண்மேற்
பொற்றொடியார்பேனீர்மேல்வேண்டினாபுஞ்சுத்தலோடு
மற்றவரிடையார்தீர்க்கும்வண்ணம்யாதென்னவிண்ணோர்.

(இ-ள்.) பிரமபாவம் சிறிவந்து அமரர் வேந்தை தெற்றென பற்றலும் - பிரமத்தின்கொபித்துவந்து தேவேந்தனைவினாந்துபற்றதலால், அதனை தீர்ப்பான் வேண்டினார் பண்ணவர்-அப்பிரமத்தையாதீர்க்க விருப்பியதேவர்கள், மாமேல் மண்மேல் பொன் தொடியார் மேல் நீர்மேல் புஞ்சுத்தலோடும் - மாத்தினிடத்தும் மண்ணினிடத்தும் பெண்களினிடத்தும் நீரினிடத்தும் (அப்பிரமத்தையாக்) கூறுசெய்துசெய்ததல், அவர் இஃதெயாம் தீர்க்கும் வண்ணம் யாதென்ன - அவர்கள் இப்பிரமத்தையப்போக்கும் வகை எவ்வாறென்றுவினவ, விண்ணோர்-தேவர்கள்.

மரம், மண், பெண்கள், நீர் என அஃறிணையையும், உயர்திணையையும் விரவிச்சிறப்பினால் இவர் என உயர்திணை முடிபுதந்து கூறியது திணைவழுவமைதி. (கஉ)

அப்பிடை றுறையாய்மண்ணிலருவநுட்புவராயம்பொற்
செப்பினாங்கொங்கையார்பாற்றிண்டுதற்கரியபூப்பாய்க்
கப்பினார்மரத்திற்கா லுமடையினதாய்க்கழிகவென்ற
ரிப்பழிசுமந்தவெங்கட்கெந்நலமென்றார்பின்னும்.

(இ-ள்.) அப்பு இடை றுறையாய் - நீரினிடத்தில் றுறையாகியும், மண்ணில் அருவருப்பு உவராய் - மண்ணினிடத்தில் அருவருப்பையுடைய உவராகியும், அம்பொன் செப்பு இனம் கொங்கையார் பால் திண்டிதற்கு அரிய பூப்பு ஆய்-அழகிய பொன்னாவாகிய காண்டகச்செபையொத்த இனமைதங்கிய தண்ணையுடையபெண்களிடத்துத் திண்டவொன்றாத பூப்பாகியும், கப்பு இனம் மாத்தில் காலும் பயின் ஆய் கழிக என்றார் - கிண்களையும் பூங்கொத்தகளையும் உடையமாங்களில் கசிந்தொழுகும் பிணியாகியும் அப்பிரமத்தி கழியக்கடவன என்றார்கள், பின்னும் இப்பழிசுமந்த எங்கட்கு எந்நலம் என்றார் - மீனவும் இந்தப் பிரமத்தையத்தாங்கிய எங்களுக்குப்பயன் யாத பயனென்று வினவினார்கள்.

அது பகுதிப்பொருள்வினாதி.

(கக)

ஷே வேறு,

கருவினமாதர்கருவுயிர்க்குமளவுமுறைபாற்கணவர்தோண்
மருவிவாழ்கமண்ணகழந்தகுழியுமதனாலவடுவொழிக
பொருளினீருயிறைதோறுமுறிப்பொலிகமரங்கூற்றபட்
டொருவினா லுந்தழைக்கவெனவொழியர்நலனுமுதவினார்.

இந்திரன்பழிதீர்த்தபாடலம்.

கவிஞர்

(இ-ள்.) கருவின் மாதர்களு உயிர்க்கும் அளவும் முறையால்கணவர் தோஷம் வராத வராக என - கருப்பமுள்ள பெண்கள் அக்கருப்பம் பெறுமளவும் முறைப்படி தத்தமது கணவர்களுடைய புயங்களைச் சேர்த்த வாழக்கடவர் என்றும், மனம் துன்பமுற்ற குழியும் அதனால் வடு ஒழிக என - மண்ணைத்தோண்டியகுழியும் அம்மண்ணால் அவ்வடுவொழியக் கடவது என்றும், பொருவில் நீரும் இறைதோறும் ஊறிப் பொலிக என - ஒப்பில்லாத நீரும் இறைக்குந் தோறும் ஊற்றெடுத்து விளங்கக் கடவதென்றும், மரம் குறைபட்டு ஒருவினாவும் தழைக என - (வாளர்ல்) மரங்கள் வெட்டப்படினார் தழையக்கடவதென்றும், ஒழிபா நலனும் உதவியூர் - என்றும் நீங்காதபலனையும் அருளிச்செய்தார்கள். (கசு)

மாசிற்கழிந்தமணியே போல்வந்தபழிதீர்ந்திரநூல்
தேசிற்கிகழத்தவட்டாதன் செல்வன் தன்னைத்தேவர்பிரான்
வீசிக்குலிசததுயிருண்டவிழும்ங்கேட்டுவெகுண்டியிர்ந்துக்
கூசிப்பழிகோளகருதியொருகொடியவேள்விகழதமைத்தான்.

(இ-ள்.) மாசு இல் கழிந்த மணியே போல் வந்த பழிதீர்ந்த இந்திரனும் தேசில் திகழ-(சாண்பிடித்தலால்) மாசினின்றும் நீங்கிய இரத்தினம்போலப் (பெண்கள் முகவியோர்க்குப் புகுத்துத்தந்ததால்) நேரிட்ட பிரமகத்தியினின்றும் நீங்கித்தேவேந்திரனும் ஒளிபெற்று விளங்க, தவட்டாத தன் செல்வன் தன்னை தேவர் பிரான் வீசி குலிசத்து உயிர் உண்ட விழும்ங்கேட்டு - தவட்டாத என்பவன் தன்புத்திரனாகிய விச்சுவருவனைத் தேவேந்திரன் ஒச்சி வச்சிராயுத்ததால் அவனுயினைப்பருகிய அன்பச்செய்தியைக்கேட்டு, வெகுண்டி உயிர்த்து கூசிகோபித்துப் பெருமூச்செறிந்து மனங்கூசி, பழி கோள கருதி ஒரு கொடிய வேள்வி கழி அமைத்தான் - பழிக்குப்பழிவாங்கவெண்ணி ஒருகொடியயாகததை விவாகன செய்தான். (கடு)

அந்தக்குண்டத்தெரிசிகைபோலமுலுங்குஞ்சியண்டமுக
டுந்தக்கொடியதூம்போலுயிர்த்துசெய்கண்கினச்செந்திச்
சிர்தப்பிறைவாடெயிறதுக்கித்திசைவான் செவிடுபட நகைத்து
வந்தக்கொடியவிடம்போலவெழுந்தாறெருவாண்மறவீரன்.

(இ-ள்.) அந்த குண்டத்து ஓரிசிகைபோல் அழுவும் குஞ்சி அண்டமுகமே உந்த-அநதயாககுண்டத்தில் திக்கொழுநதுபோலச்செந்திறம்பெற்றுவிளங்குஞ் சிகையானது அண்டத்தினுச்சியிறகுக்க, கொடிய தூம்பு போல் உயிர்த்து-கொடிய புகை போலப் பெருமூச்செறிந்து, செம கண் சினம் செம் தீ சிர்த-சிவந்த கண்கள் கோபாத்தினியைவீசி, பிறை வான் எயிறு அதுக்கி - மூன்றாம்பிறைபோலவளந்த வொள்ளியபற்களை அதுக்கி, திசை வான் செவிடுபட நகைத்து - எட்டுத் திக்கும் விண்ணுலகமும் செவிடுபடும்படி அட்டகாசஞ்செய்து, வந்த அ கொடிய விடம்போல வாழ்ந்தான் வான் ஒரு மற வீரன்-கடலிற்றோன்றிய அந்தக்கொடியவிடம்போல வானேங்கிய ஒருமறவீரன் தோன்றினான்.

செம்மை-இரண்டனுள் முன்னது கோபக் குறிப்பின்மேலும் பின்னது செந்திறத்தின்மேலும் நின்றன. வந்த-அகரவீறுதொகுத்தல். அகரச்சுட்டு மிகுதிமேல் நின்றது.

கலிவிருத்தம்.

ஈங்குவன்விருத்திரனைப்பவாரமுற்
றுமாகுவன்களைவிடுதூரநீண்டிநீண்

டோங்குவனெங்குதற்கொப்பவைகளும்
வீங்குவனறனிலார்வினையினென்பவே.

(இ-ள்.) ஈங்கு உவன் விருத்திரன் என்ப-இந்தயாகத்திற் றேன்றிய இவனை விருத்திராசுரன் என்று சொல்லுவார்கள், ஆர் அழல் தூங்கு வன் கனை விடு தூரம் வைகளும் நீண்டு நீண்டு ஒங்குவன் - நிறைந்த கோபாக்கினிநீங்காத வலியுடம்பினை விடீர் தூரமளவும் எந்நாளும் நீண்டு நீண்டு உயர்வான், ஒங்குதற்கு ஒப்ப அறன் இலார் வினையின் வீங்குவன் என்ப-நீளுதற்குச் சமமாகத் தருமச்செயல்க ளில்லாதவர்கள் தேடும் பாவம்போலப் பருப்பான் என்றுசொல்லுவார்கள்.

உகரச்சுட்டு - அகர இகரச்சுட்டிகளுக்கு இடையதாதலால் இவன் என்றும் காஞ்சிப்புராணம் - சிறப்புப்பாயிரத்தில் - “ஒருமணத்தைச்சிதைவுசெய்தவல்வழக் கிட்டாட்கொண்டவுவனைக்கொண்டே” எனவருமிடத்த உகரச்சுட்டு அகரச்சுட் முன்மேனிப்பதுணர்க. ஆர் அரிய எனப் பொருள்கொண்டு தீண்டுதற்கரிய என்னும் அமையும்.

வீங்குடல்விருத்திரன் தன்னை விண்ணவ
கோங்குறவருதுவட்டாவெனும்பெயர்த்
திங்குதுமனத்தினேன்றேவாகோணுயிர்
வாங்குதிபொருதெனவரவிட்டானரோ.

(இ-ள்.) வீங்கு உடல் விருத்திரன் தன்னை - பருத்த வுடலையுடைய விருத்திராசுரனை, விண்ணவர் எங்குற வரு துவட்டா என்னும் பெயர் தீங்கு உறு மனத்தினேன்-தேவர்கள் வருந்த வந்த துவட்டா வென்னும் பெயரையுடைய தீமையிக்க மனத்தினையுடையவன்,பொருது தேவர் கோன் உயிர் வாங்குதி என வரவிட்டான்-பொர்செய்து தேவேந்திரனுடைய உயிலாவாங்குவாய் என்று ஏவினான். (கஅ)

மதித்துணரியெயிற்றினேன்வடவைபோற்சினேஇக்
கொதித்தெதிர்குறுகினன்கொண்ட லூர்தியு
மெதிர்த்தனன்களிற்றின்மேலிமயத்துசசிமே
லுதித்ததோர்கருங்குகிரொக்குமென்னவே.

(இ-ள்.) துணி மதி எயிற்றினேன் வடவை போல் சினவி கொதித்த எதிர்குறுகினன் - அர்த்தசந்திரனையொத்த வக்கிரதந்தங்களை யுடைய விருத்திராசுரன் வடவாமுகாக்கினியைப்போலக் கோபித்துப்பொங்கிப் போர்க்கு எதிரில்வந்தனன், கொண்டல் ஊர்தியும்-மேகவாகனனாகிய தேவேந்திரனும், இம யத்து உச்சிமேல் உதித்தது ஓர் கரும் கதிர் ஒக்கும் என்ன - இமயமலையினுச்சியின்மேல் தோன்றிய ஒரு கருஞ்சூரியனை யொக்குமென்று சொல்ல, களிற்றின் மேல் எதிர்த்தனன்-வெள்ளையானையின்மேலேறிப் போரிலெதிர்த்தான்.

வடவாமுகம் - பெண்குதிராமுகம்போலிருக்கும் ஊழித்தீ, அதுபின்மொழி கெட்ட முன்மொழியீற்றில் பொருள்சின்றது. மீமசேனன் மீமன் என வருதல்காண்க. இதுபோல இந்திரகோபம் கோபம் எனவும் வரும், இது முன்மொழிகெட்ட பின்மொழியீற்றில் பொருள் சிறந்து நிற்கும். இதனை வடதுலார் நாமகதேச நாமக்கிரகணமென்பர். இமோற்பருவத்தி னுச்சியில் ஓர் கருஞ்சூரியன் உதித்தாற் போலத் தேவேந்திரன் வெள்ளிய யானையின்மேல் வந்தானென்பது இல் பொருள் உவமையணி. சினவி என்னும் வினையெச்சம் சொல்லிசை நிறைத்தற்பொருட்டு அளபெடையில் விகாரப்பட்டு நின்றது. (கக)

இந்திரன்புதிதீர்த்தமடலம்.

அறத்தொடொவநேர்ந்தென்னவார்த்திரு
திறத்தருமூண்டமர்செய்யக்கற்சிறை
குறைத்தவன்றருவன்மேற்குவிசவேலெடுத்
அறைத்திடவீசிணுதுன்றுகள்வனும்.

(இ-ள்.) அறம் பாவம் நேர்ந்தால் என்ன ஆர்த்த இருதிறத்தரும் மூண்டு அமர் செய்ய-தருமமும் பாவமும் தம்முட்போர்செய்ய எதிர்ந்தாற்போல ஆரவாரஞ்செய்து அவ்விரண்டுதிறத்தினருங் கோபமூண்டுபோர்செய்ய, கல் சிறை குறைத்தவன் தருவன் மேல் குவிசவேல் எடுத்து உறைத்திட வீசிணுன்-(அவருள்) மலையினன சிறகுனை அறுத்தவனாகிய தேவேந்திரன் விருத்திராசுரன்மேல் வச்சிராயுதத்தை யெடுத்து உறைக்கும்படி வீசிணுன், கள்வனும் உடன்று - அவ்வசுரனுங் கோபித்து. அத்து - வேண்டாவழிச்சாரியை. ஒடு - எண்ணிடைச்சொல். (உஉ)

இடித்தனன்கையிலோரிருப்புலக்கையைப்
பிடித்தனன்வரையெனப்பெயர்ந்துதியெனத்
துடித்தனன்சசிமுலைசுவடுதோய்புயத்
தடித்தனனிர்திரனவசமாயினான்.

(இ-ள்.) இடித்தனன் கையில் ஓர் இருப்பு உலக்கையை பிடித்தனன் - ஆரவாரித்துக்கையில் ஒருஇருப்புலக்கையை ஏந்தி, வரை என பெயர்ந்து தீ என அடித்தனன்-மலையைப்போல அடிபெயர்ந்து தீயைப்போலக்கோபித்து, சசி முலை சுவடுதோய் புயத்து அடித்தனன் - இந்திராணியின் முலைச்சுவடுபொருந்திய புயத்தின் மேல் அடித்தான், இரதிரன் அவசம் ஆயினான் - தேவேந்திரன் மூர்ச்சித்தான்.

இடித்தனன், பிடித்தனன், அடித்தனன், என்னும் வினைமுற்றுக்கள் எச்சமாய் அடித்தனன் என்னும் வினைமுற்றின் முதனிலையை முறையே கொண்டன.

அண்டோற்றையவனவசமாறிப்பின்
கண்டகன்கைதவநினைந்திக்கள்வனேர்
மண்டமராற்றுவான்வலியிலோமெனப்
புண்டரீகத்தவனுலகிற்பேர்யினான்.

(இ-ள்.) அண்டர் ஏறு அணையவன் அவசம் மாறி-தேவர்களுள் ஆண்சிக்கம் போன்றவனாகிய தேவேந்திரன் மூர்ச்சையினின்றூர்ங்கி, பின் கண்டகன் கைதவம் நினைந்து - பின்பு விருத்திராசுரனுடைய வஞ்சகத்தைத் தெரிந்து, இக் கள்வன் நேர்மண்டு அமர் ஆற்று வான் வலி இல் லோம என - இக்கள்வனுக்கு நேர்நின்று நெருங்கிய போர் செய்ய வன்மையில்லோ மென்று கருதி, புண்டரீகத்தவன் உலகில் போயினான் - தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமனுலகிற்சென்றான்.

தன்பரிசனமாகிய தேவனாயும் உளப்படுத்தி வலியிலோம் என்றமையால் வழாநிலை. (உஉ)

தாழ்ந்துதான்படுதுயர்விளம்பத்தாமரை
வாழ்ந்தவன்வலாரியோடணைந்துமாமகள்
வீழ்ந்தமார்பினனடிவீழ்ந்துசெப்பமால்
சூழ்ந்துவானுடனேநோக்கிச்சொல்லுவான்.

(இ-ள்.) தாழ்ந்து தான் படுதுயர் விளம்ப - வணங்கித் தான் விருத்திராசுரனால் படுத்துன்பங்களை எடுத்துச்சொல்ல, தாமரை வாழ்ந்தவன் வலாரியோடு அ

னைந்து - தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமன் அத்தேவேந்திரனோடு வைகுந்தத்தில் சென்று, மாமகள் வீழ்ந்த மார்பினன் அடி வீழ்ந்து செப்ப - திருமகள் கிரும்பி வளிக்கும் மார்பினையுடைய திருமாலினுடைய திருவடியில்வீழ்ந்து கூற, மால் சூழ்ந்து வாளுடை நோக்கி சொல்லுவான் - அத்திருமால் ஆலோசித்தத் தேவேந்திரனை நோக்கிச் சொல்லுகிறான். (உஉ)

ஆற்றவும்பழையதுன்னங்கைவச்சிரம்
மாற்றவருயிருணவலியின்றதலால்
வேற்றொருபுதியதுவேண்டுமாலினிச
சாற்றுதமதுபெறுந்தகைமைகேட்டியால்.

(இ-ள்.) உன் அங்கை வச்சிரம் ஆற்றவும் பழையது - தேவேந்திரனே உன் கையிலுள்ள வச்சிராயுதமானது மிகவும் பழையது, (அதனால்) மாற்றவர் உயிர் உண வலி இன்று - பகைவர் உயிருண்ண வலிமையில்லா திருக்கின்றது, ஆதலால் வேறு ஒரு புதியது வேண்டும்-ஆகையால் வேறேயொரு புதிய ஆயுதமவேண்டும், அது பெறும் தகைமை இனி சாற்றுதம கேட்டி- அவவாயுதம் பெறுந்தன்மையை இனிச்சொல்லுகின்றோம் கேட்பாய். (உச)

தொடையகன்மார்பநாந்துயபாற்கடல்
கடையுநாளசுரருஞ்சுரருங்கையிலவெம்
படையொடுமடையன்மின்பழுதென்றப்படை
யடையவுந்ததிசிபாலடைவித்தாமரோ.

(இ-ள்.) தொடை அகல் மார்ப - கற்பகமலர்மாலையையணிந்த பரந்தமார் பையுடையதேவேந்திரனே, நாம் தூய பால் கடல் கடையும் நாள்- நாம் வெள்ளிய நிறத்தையுடைய திருப்பாறகடலைக்கடையுங்காலத்தில், அசுரரும் சுரரும் கையில் வெம் படையொடும் அடையன் மின் பழுது என்று - அசுரர்களுந் தேவர்களுங் கைகளிலேநதிய வெவ்வியஆயுதங்களோடும் வருதல் ஒழியுங்கள் (அவவாயுதங்களோடு வருகை) குற்றமாய் முடியுமென்று, அப்படை அடையவும் ததிசிபால் அடைவித்தாம் - அந்த ஆயுதங்களையாவையும் ததிசிமுனிவரிடத்தில் சோப்பித்தோம்.

அசுரர்-அமுதபானம் ஒழிந்தவர். சுரர்-அமுதபானம் உடையவர். (உடு)

சேட்படுநாணனிசெல்லத்தேவரா
வாட்படையவுணராவந்துகேட்டிலர்
ஞாட்படைபடையெலாஞானநோக்கினால்
வேட்படைவென்றவன்விழுங்கினாரோ.

(இ-ள்.) சேண் படு நாள் நனி செல்ல - நீடித்தநாள் மிகவுங்குறிய, தேவரா வான் படை அவுணரா வந்து கேட்டிலர் - தேவரா வள்ளாயுதத்தையேந்திய அசுர ரா எவரும்வந்து கேட்ட லொழிந்தனர், வேள்படை வென்றவன் ஞான நோக்கி னால் ஞாட்பு அடை படை எலாம் விழுங்கினான் - மனம்தபாணத்தைவென்ற அத்த திசிமுனிவர் ஞானப்பார்வையால் போசெய்தற்குத்தக்க அவ்வாயுதங்களையெல் லாம் விழுங்கினார்.

விகற்பப்பொருளில்வரும் ஆவது என்னும் இடைச்சொல் ஈறு தொக்குத் தேவரா, அவுணரா என நின்றது. (உசு)

இந்திரன்புதித்திட்டம்.

விழுங்கியபடையெலாம்வேறறத்திரண்
 டொழுங்கியதான்முதுகந்தண்டொன்றியே
 யெழுங்கதிர்க்குவிசுமாமதனையெய்துமுன்
 வழங்குவன்கருணையோர்வடிவமாயினான்.

(இ-ள்.) விழுங்கிய படை எல்லாம் வேறு அற திரண்டு முதுகந்தண்டு ஒன் றிஒழுங்கியது-அம்முனிவர்விழுங்கிய ஆயுதங்களெல்லாம் ஒன்றுபடத்திரண்டு வீணா தண்டம்போன்றி அவருடைய முதுகந்தண்டெலும்போடுபொருந்தி ஒழுங்குபட்டுள் ளது, கதிர் எழும் குவிசுமாம்-அது ஒளிவிசும் வச்சிராயுதமாம், எய்து முன் கருணை ஓர் வடிவம் ஆயினான் அதனை வழங்குவன்-நீ அவரை அடைந்து கேட்பதற்குமுன் கி ருபையே ஒருவடிவங்கொண்டாற்போன்ற அம்முனிவர் அதனைக்கொடுப்பார்.(உஎ)

ஷே வேறு.

என்றுமாதவனியம்பவும்பர்கோ
 னென்றும்வானவர்தமமொடொல்லெனச
 சென்றுமாயையின்செயலைநோன்பினால்
 வென்றமாதவனிருக்கைமேவினான்.

(இ-ள்.) என்று மாதவன் இயம்ப - என்று திருமால்சூற, உம்பர் கோன் ஒன்றும் வானவர் தம்மொடு ஒல் என சென்று - தேவேந்திரன் தன்னினின்று நீங்காத தேவர்களோடு வினாந்துசென்று, மாயையின் செயலை நோப்பினால் வெ ன்ற மாதவன் இருக்கை மேவினான் - மாயையின் விகாரங்களை விரதங்களால்வெற் றிகொண்ட பெரியதவத்தையுடைய ததிசிமுனிவர் ஆச்சிரமத்தைச்சேர்ந்தான்.

மாதவன் என்னும் இரண்டனுள்-முன்னதை மா, தவன் எனச் சொல்வதை செய்து இலகருமிராயகன் எனவும், பின்னதை பெரியதவத்தினையுடையவன் என வுங்கொள்க. (உஅ)

அகமலர்ந்தருந்தவனமரர்க்கன்புகூர்
 முகமலாந்தின்னுரைமுகமன் கூறிநீர்
 மிகமெலிந்தெய்தினீர்வினீந்ததியாதது
 தகமொழிந்திடலெனவலாரிசாற்றுவான்.

(இ-ள்.) அரும் தவன் அகமலர்ந்து - அரியதவத்தையுடைய ததிசிமுனிவர் மணங்களிகூர்ந்து, அமரர்க்கு அன்புகூர் முகமலர்ந்து இன் உரை முகமன் கூறி-தே வர்களைநோக்கி அன்புமிக்க முகமலாச்சிகாட்டி உபசாரங்களாக இனியவசனங்க ளைச்சொல்லி, நீர் மிகமெலிந்து எய்தினீர் வினைந்தது யாத - நீங்கள் மிகவும் மெ லிந்து வந்தீர்கள் நடந்தகாரியமென்ன, அது தகமொழிந்திடல் என்ன - அதனைப் பொருந்தச் சொல்லக்கடவீர் என்று கூற, வலாரி சாற்றுவான் - தேவேந்திரன்சொ ல்லுவான்.

அல்லீறு வியங்கோன் பொருட்டாதலால் சொல்லக்கடவீர் எனப்பொருள் கொண்டாம், “மக்கட்பதடி” என்பதனால் அறிக. விரும்பினகாச் செய்மைக்கண் கண்ட வழிமுகமலர்ச்சிகாட்டலும், சமீபித்தவழி இன்னுரை கூறுதலும் விருந்தோம் புவார்க்கு இயல்பாதலால் முகமலர்ந்தின்னுரை முகமன் கூறி என்றார். (உக)

அடிகணீர்மருததொன்றதனைவேண்டியும்
 முடிக்கொள்வானவரோடுமுந்தினேனது

செடிகொள்காரிருளுடலவுணர்த்தேய்த்தெமர்
குடியெலாம்புரப்பதோர்கொள்கைத்தாயது.

(இ-ள்.) அடிகள் நீர் மறந்தது ஒன்று - சுவாமிகளே நீர் தடை செய்யாமல் கொடுக்கும்பொருள் ஒன்று (உங்கனிடத்திலுள்ளது) அதனேவேண்டி இம்முடிகொள்வானவரொடு முந்தினேன் - அப்பொருளைவிரும்பி இந்தக்கிரீடத்தைத்தரித்த தேவர்களோடு இங்குவந்தேன், அது-அப்பொருள், செடி கொள் கார் இருள உடல் அவுணர் தேய்த்து - முடைநாற்றம்விசும் கரிய இருள்போன்ற சரீரத்தையுடைய அசுரர்களையெல்லாம் வேரோடழித்து, எமர் குடி எலாம் புரப்பது ஓர் கொள்கைத்து ஆயது-எம்முடையவர் குடிகளை எல்லாம் பாதகாக்கும் ஓர்கொள்கையை யுள்ளது.

யாதெனினினையதுன்யாக்கையுள்ளதென்

றோதலும்யாவையுமுணர்ந்தமாதவ

தைவற்கண்டதாமரையினுனைப்

போதலர்ந்தின்னபுகல்வதாயினுன்.

(இ-ள்.) இனையது யாது எனின்-இத்தன்மையுள்ள பொருள் யாதென்றால், உன் யாக்கை உள்ளது என்று ஓதலும் - உன்சரீரத்தில் உள்ளதென்றுகூறவும், யாவையும் உணர்ந்த மாதவன்-(திரிகாலங்களில் நிகழும்) எல்லாவற்றையும் ஞானநோக்கினால் அறிந்த ததீசிமுனிவர், ஆதவன் கண்ட தாமரையின் - சூரியனைக்கண்ட தாமரையைப்போல, ஆனனம் போது அலாந்து இன்னன புகல்வது ஆயினுன்-முகமலர்ச்சிகொண்டு இத்தன்மையனவற்றைச் சொல்லத்தொடங்கினான்.

திரிகாலங்களினு நிகழ்வனவற்றை அப்போதப்போதே வினாந்துணருந்தன்மையராதலின் உணருமெனதுது உணர்ந்த என்றார். இது வினாவுபற்றிவந்த காலவழுவமைதி. (கக)

நாய்நமதெனநரிநமதெனப்பிதா

தாய்நமதெனநமன்றனதெனப்பிணி

பேய்நமதெனமனமதிக்கும்பெற்றிபோ

லாய்நமதெனப்படும்யாக்கையாரதே.

(இ-ள்.) நாய் நமது என - நாய் நம்முடையதெனவும், நரி நமது என - நரி நம்முடையதெனவும், பிதா தாய் நமது என - தகப்பனார் தாயும் நம்முடைய தெனவும், நமன் தனது என-இயமன் தன்னுடையதெனவும், பிணி பேய் நமது என - பிணியும் பேயும் நம்முடைய தெனவும், மன மதிக்கும் பெற்றி போல் ஆய் - மனத்திற் கருதுந்தன்மைபோலாகி, நமது எனப்படும் யாக்கை யாரது-நாமும் நம்முடையதென்று கருதப்படுஞ்சரீரம் யாவர்க்கு உரியது. (உரியது அன்றென்றபடி.)

விடம்பயிலெயிற்றரவுரியும்விதுழை

குடம்பையுநானெனுகொள்கைத்தேகொலா

நடம்பயில்குத்தரினடிக்குமைவர்வா

முடம்பையும்யானெனவுகைக்கற்பாலதோ.

(இ-ள்.) நடம் பயில் குத்தரின் - ஆடுகின்ற குத்தர்களைப்போல, நடக்கும் ஐவர் வாழ் உடம்பையும் யான் என உரைக்கற்பாலது - விடயங்களிற்சென்று நடக்கும் பஞ்சேந்திரியங்கள் வாழாரின்ற சரீரத்தையும் யானென்று உயிர்சொல்லுந்தன்மையது, விடம் பயில் எயிற்று அரவு உரியும் - விஷம்பொருந்திய பற்களையு

இந்திரன்புரிதீர்த்தப்படலம்.

—ப சர்ப்பந் தனதுதோலையும், வீதுழை குடம்பையும் - பகழிதான் தழையுட —
ப்டிணையும், நான் என்னும் கொள்கைத்தே ஆம் - நானென்று தனித்தனிச் சொல்-
லும் கொள்கையையுடையதேயாம்.

சர்ப்பம் உரியாகாததுபோலவும், பறவை தானுழையும் கூடாகாததுபோல
வும், உயிர் தானிருக்கும் உடம்பு தானாகாதென்பது கருத்து. “பாணன்பறையன்
கடம்பன் துடியன் என்-நந்நான்கல்லது குடியுமில்லை” பாணன்குடி, பறையன்கு
டி, கடம்பன்குடி, துடியன்குடி என்று அந்நான்கன்றியவைவழாநிலையாகப்பொ
ருள்கொள்ளுதல்போல அரசு உரி நான் என்னும் கொள்கைத்தெனவும், வீகுடம்பு
நானென்னும் கொள்கைத்தெனவும் வழாநிலையாகப் பொருள்கொள்க, ஐவர் என்
னுந் தொகைச்சொல் உடம்புஎன்று குறிப்பால் பஞ்சேந்திரியத்தின்மேல்நின்றது.

நடுத்தயாவினார்தமைநலியத்துன்பநோ
யடுத்தயாவருந்திருவடையயாக்கையைக்
கொடுத்தயாவறம்புகழ்கொள்வனேயெனி
னெடுத்தயாக்கையின்பயனிதனினயாவதே.

(இ-ள்.) ஐயா - தேவேந்திரனே, நடு தயா இலார் தம்மை நலிய - நடுநி
லையும் கருணையுஞ் சிறிதுமில்லாதஅசுரர்கள் தம்மைவருத்துதலால், துன்பம் நோய்
அடுத்த யாவரும் திருவடைய - துன்பநோயைப் பொருந்திய தேவர்களெல்லோ
ருஞ் செல்வமடைய, யாக்கை கொடுத்து அறம் புகழ் கொள் வனே எனில்-எ
ன்சரீரத்தைக் கொடுத்துத் தருமத்தையும் தீர்த்தியையும் கொள்வனையானால், எடு
த்த யாக்கையின் பயன் இதனின் யாவது - நானெடுத்த சரீரத்தால் ஆகியபயன் இ
தைப்பார்க்கிலும் வேறு யாதுஎது.

ஈகையால்வரும் பயன்கள் அறமும் புகழுமாதலால் அறம்புகழென்றார். புக
ழுடம்பு பெறுவேனாயின் பூதவுடம்பால் பயனில்லை என்பார். கொள்வனேல் எடுத்த
தயாக்கையின்பயன் இதனினயாவதே எனக் கூறினார். யாவது- வகரமெய் தோன்
றல் விகாரம். அரும்புகழ் எனப் பாடல்கூறி, பெறுதற்கரிய புகழ் எனப் பொருள்.
கூறுதலும் ஒன்று.

(நசு)

அறுசேடியாசிரியவீருத்தம்.

என்றனன்கரணமொன்றியெழுகருத்தறிலையீர்ப்ப
நின்றனன்பிரமநாடிநெறிகொடுகபாலங்கிண்டு
சென்றனன்விமானமேறிசேர்ந்தனனுலகைநோன்பால்
வென்றவன்றுறக்கம்புக்குவீற்றினிகிருநதானம்மா.

(இ-ள்.) என்றனன் - என்றுகூறி, உலகை அன்பால் வென்றவன் - பாசத்
தைச் சிவநேயத்தால் வென்ற ததீசிமுனிவர், கரணம் ஒன்றி எழுகருத்து அறி
வையீர்ப்ப நின்றனன்-அந்தக்கரணங்கள் ஒன்றுபட்டு அந்நிலையில்நானென்று எழும்
போதவிருத்தி மெய்யறிவைப்பற்றிப் பின்செல்லச் சிவயோகக்கூடி, பிரமநாடி நெ
றிகொடு கபாலம் தீண்டு தென்றனன்-பிரமநாடியின் வழிக்கொண்டு கபாலத்தைக்
கிழித்துப்போய், விமானம் ஏறி சுவர்க்கம் புக்கு சேர்ந்தனன்-விமானமேறிச்சிவ
லோகஞ்சென்று சேர்ந்து, இனிது வீற்றிருந்தான் - இடையூறின்னி வீற்றிருந்தான்.

தேகேந்திரிய பிராணந்தக்கரணங்கள் ஒருப்பட்ட அவதாரத்திலும், வா
சனைபற்றிச் சுட்டுணர்வினதா யெழும் உள்ளமானது அருட்பணியிருதியால் திருந
டிஞானத்தைப்பற்றிநிற்பதுதன்மையால் - கரணமொன்றியெழுகருத்தறிலையீர்ப்ப
நின்றனன் எனவும், கலாபேதரூபங்களிற் பயின்று ஆதாரயோகத்தைக் கடந்துப்
நிராதாரயோகத்தைக் கட்டிக் கூழன்மும் மீதானத்தெய்தலால் - பிரமநாடி நெற

கொடு கபாலம் கீழ்விட எனவும், ஞானயோகத்தால் சிவபோகத்துய்த்தந்தன்வரகு
காத இன்பத்துஆழமாதர்ந்து இருந்தபடியேயிருத்தல் கூடுதலால் துறக்கம் புக்கு
நீர்நினை திருந்தான் எனவும் கூறினார். பிரமநாடி என்றது-பிரமார்திரத்தின் சம்பந்
தமாயுள்ள சழிமுனைநாடி. சூதசங்கிதை - ஞானயோககாண்டம் - நாடிசக்கரரி
ஸையுரைத்த அத்தியாயத்தில் “கொண்படுநலஞ்சேர் சழிமுனைநாடி கோதறுமந்த
நாடியையே, தென்பொலிபிரமநாடி யென்றுரைப்பர்” எனவருஞ் செய்யுளா
ணர்க. (௩௫)

அம்முனிவள்ளலீந்தவடுபடைமுதுகந்தண்டை-த்
தெம்முனையடுபோர்சாய்க்குந்திறல்கெழுசெய்து
கமயியப்புவலனுக்கங்கரைந்துகைகொடுப்பவாங்கி
மைம்முநிலூர்தியெந்திமினவிநிமழைபோனின்றான்.

(இ-ள்.) வள்ளல் அம்முனி ஈந்த அடுபடை முதுகந்தண்டை-இல்வையென
து கொடுக்குந் தன்மையையுடைய அந்தத் ததீசிமுனிவர்கொடுத்த கொல்லுதற்குரி
ய ஆபுதங்கள் திரண்ட முதுகந்தண்டெலும்பினை, தெவ முனை அடுபோர் சாய்க்கும்
திறல்கெழு குலிசம் செய்து-பகைவர்முனையும் கொல்லுதற்குரிய போரைப் பின்னி
டச்செய்யும் வெற்றியிகக வச்சிராயுதஞ்செய்து, கமயியப் புலவன ஆக்கம் கரைந்து
கை கொடுப்பவாங்கி-தேவதச்சன் வெற்றிதரக்கடவதென்று சொல்லிக் கையிற்கொ
க்க வாங்கி, மை முகில்லூர்தி ஏந்தி மின் விடு மழை போல் நின்றான்-கரிய மேகவா
கனனாகிய தேவேந்திரன் (அவ்வச்சிராயுதத்தை) ஏந்தி மின்விசும் மேகம்போல்
நின்றான்.

கரியநிறமுடையவனதலால் தேவேந்திரன்மேகமாகவும், வச்சிராயுதமயின்
னலாகவுங்கொண்டு கட்டி ஒப்புமைக்கூட்ட வுமையணியாகக் கொள்க. தெவ்-
என்னும் நிலைமொழியீற்று வகரமெய வருமொழிமுதல் மகரமாகத்திரிதல், தொல்
காப்பியம் எழுத்ததிசாரம் புள்ளியமங்கியலில் “ஏனைவகரதொழிற்பெயரியற்
றே” என்னுஞ் சூத்திரவுரையிற் காண்க. (௩௬)

மறுத்தவாவஞ்சப்போரால்வஞ்சிததுவென்றுபோன
கறுத்தவாளவுணற்கொல்வான்கடும்பரிநெடுந்தோநீழல்
வெறுத்தமால்யானைமளார்வேலைபுக்கெழுநதுகுன்ற
மறுத்தவானவர்கோனந்தவவுணர்கோமகனைசூழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) மறு தவா வஞ்சம் போரால் வஞ்சிததுவென்று போன கறுத்த
வாள் அவுணை கொல்வான் - குறத்தினின்றும் நீங்காத வஞ்சத்தை யுடைய பேரி
னல் வஞ்சனைசெய்து வென்றுபோன கோபததையுடைய வானையெங்கிய விருத்தி
ராசரணைக்கொல்ல, குன்றம் அறுத்த வானவா கோன் - மலைகளி னிறைகையறுத்த
தேவர்களுக்கு அரசனாகிய தேவேந்திரன், கடும் பரி நெடும் தேர் நீழல் வெறுத்த
மால் யானை மளார் வேலை புக்கு எழுந்த - கடுமையை யுடைய குதிரைகள் கட
டிய தேர்களும் தமது தேகநிலைக் கோபிக்கும் மதமயுக்கங்கொண்ட யானைகளும்
காலாளுமாங்கிய நால்வகையாகிய சேனாசமுத்திரம் தண்ணீர் புடைசூழ்ந்துவரச்
சென்று, அந்த அவுணர் கோ மகனை சூழ்ந்தான் - அந்த அரசர்கள் தலைவனை முற்று
கைசெய்தான். (௩௭)

வானவர்கோனாமுண்டுவளைத்தலும்வடவைசென்றி
யானதுவரையினோங்கியமுன்றுருத்தெழுந்தரிலென்னத
தானவர்கோனுமானந்தலைக்கொளவெழுந்துபொங்கிச
சேனையுந்தானாமுண்டுகிழிநின்றிடுபூரெய்வான்.

இந்நிரன்பழித்தப்படலம்.

கண்ணகி

(இ-ள்.) வானவர் சேனை மூண்டு வளைத்தலும் - தேவ சேனை கோபமூண்டு முற்றுகைசெய்ய, வடவை செந்தி ஆனது வரையின் ஒங்கி அமுன்று உருத்த எழுந்தால் என்ன - வடவாமுகாக்கினிமலையைப்போல வோங்கிக் கொதித்தக்கோபித்து எழுந்தாற்போல, தானவர் கோனும் மானம் தலை கொள எழுந்து பொங்கி - அசுரர்கள் தலைவனாகிய அவ்விருத்திராசுரனும் மானமீனரப் போர்க்கெழுந்து கொதித்து, தானும் சேனையு மூண்டு சீறி நின்று அடுபோர் செய்வான் - தானும்சேனையும் கோபமூண்டு சீறிப் போர்செய்யத் தொடங்கினான்.

சீறிநின்று-நின்று கட்டுகைச்சுவைப்பொருள்பட நின்று இடைச்சொல். தானும் - சேனையும் எனத்திணைவிரவிச் சிறப்பினால் செய்வான் என உயர்ச்சியையொருமை முடிபேற்றுநிறமலால் திணைவமுமமைதி. அடுபோர் கொலைத்தொழிற்சூரிய போர், ஒருசொல்.

(ந.அ)

அடுத்தனரிடியேறென்னவார்த்தனராக்கக்கூறி
யெடுத்தனாகையிறசாபமெறித்தனர்சிறுநாணோசை
தொடுத்தனர்மீளிவாளிதூர்த்தனர்குந்தநேமி
விடுத்தனர்வானோர்சேனைவீரர்மேலவுணவீரர்.

(இ-ள்.) அவுணர்வீரர் வானோர் சேனை வீரர் மேல் அடுத்தனர் - அசுரவீரர்கள் தேவாசேனா வீரர்மேல் அடுத்து, இடி ஏறு என்ன ஆர்த்தனர் ஆக்கம் கூறி சாபம் கையில் எடுத்தனர் - இடியேறறைப்போல ஆரவாரஞ்செய்து வெற்றியுண்டாக வெனக்கூறி வில்லைக் கையிலெடுத்தி, சிறு நாண் ஓசை எறிந்தனர் - சிறியருணத்தொனியுண்டாக நாணெறிந்து, மீளி வாளி தொடுத்தனர் தூர்த்தனர் - பலம்பொருந்திய பாணங்களைப்பிரயோகஞ்செய்தனார்த்தார்கள், குந்தம் நேமி விடுத்தனர்-(அவருள்) சிலர் கைவேலையும் சககராயுதத்தையும் எறிந்தார்கள்.

அடுத்தனர், ஆரத்தனர், எடுத்தனர், எறிந்தனர், தொடுத்தனர் என்னும்வினை முற்றுகை எச்சமாய ஒன்றனை யொன்றுகொண்டு தூர்த்தனர் என்னும் வினைமுற்றின முதனிலையைக்கொண்டன. அவுணவீரர் "சிலவிகாரமாமுயர்தினை" என்றவிதியால் ஈறுகெட்டிருந்தது.

(ந.க)

கிடமுனாகடகக்கையாற்றுகிளர்வரையணையதிண்டோள்
கொட்டினாசாரிமாறிக்குதித்தனர்பலகைநீட்டி
முட்டினரண்டம்விள்ள முழங்கினர்வடிவாளோச்சி
வெட்டினரவுணசசேனைவீரரைவானவீரர்.

(இ-ள்.) அவுணச்சேனை வீரரை வானவீரர் கிடமுனர்-அசுரசேனாவீரர்களைத் தேவசேனாவீரர்கள்நெருங்கி, கடகம் கையால் கிளர்வரை அணைய திண் தேரள் கொட்டினா-கடகமணிந்தகைகளால்விளங்கு மலைகையொத்த திண்ணியபுயங்களை தட்டினார்கள், சாரிமாறி குதித்தனர்-வலசாரி யிடசாரியாகமாறி (அவருள்) சிலர் குதித்தார்கள், பலகை நீட்டி முட்டினர்-அவர்கேடகங்களோடு தமது கேடகங்கள் தாக்க நீட்டிச் சிலர் மோதினார்கள், அண்டம் விள்ள முழங்கினர் - அண்டமுக்கொட்டினவுபடச் சிலர் ஆரவாரஞ்செய்தார்கள், வடிவாள் ஒச்சி வெட்டினர் - வடித்தவானையோச்சிச் சிலர் வெட்டினார்கள்.

(சு.0)

வீழ்ந்தனர்கோளுந்தாளும்கிண்டனர்சேரரிவேள்
தாழ்ந்தனர்போருந்தாரும்கன்றனரகன்றமார்பம்

போழ்ந்தனர்சிரங்கனெங்கும்புரண்டனர்கூற்றுர்புக்கு
வாழ்ந்தனரடுபோராரற்றிவஞ்சகன்சேனையுள்ளர்.

(இ-ள்.) வஞ்சகன் சேனையுள்ளர் - விருத்திராசுரனுடைய சேனாவீரர்கள், அடுபோர் ஆற்றி தோளும் தாளும் வீழ்ந்தனர் - போர்செய்த புடங்களுங் கால்களும் அறுபட்டார்கள், சோரி விண்டனர் - சிலர் உதிரஞ்சொரிந்தார்கள், வெள்ளத்தா ஆழ்ந்தனர் - அவ்வுதிரவெள்ளத்தில் சிலர் அழுந்தினார்கள், போரும் தாளும் அகன்றனர் - போரினின்றும் வெற்றிமாலைபின்னறுஞ் சிலர் நீங்கினார்கள், அகன்ற மார்பும் போழ்ந்தனர் - சிலர் பரந்தமார்பு பிளக்கப்பட்டார்கள், எங்கும் சிரங்கள் புரண்டனர் - எவ்விடத்தும் தலைகள் புரளப்பட்டார்கள், கூற்று ஊர் புக்கு வாழ்ந்தனர் - பலர் யமபுரத்தில் குடியேறி வாழ்ந்தார்கள்.

தோளும் தாளும் வீழ்ந்தனர், சோரிவிண்டனர் உயர்திணையோடு அஃறிணைச் சினைப்பெயர்களைக்கூட்டி உயர்திணைமுடிபுகொடுத்தல் திணைவழுவமைதி. (சக)

தாளொடுகழலுமற்றூர்தலையொடுமுடியுமற்றூர்
தோளொடுவீரமற்றூர்தும்பையோடமருமற்றூர்
வாளொடுகரமுமற்றூர்மார்பொடுகவசமற்றூர்
கோளொடுமாண்மையற்றூர்குறைபடக்குறையாமெய்யர்.

(இ-ள்.) குறைபட குறையா மெய்யர் - (ஆயுதங்களால்) சிதைவுபடினுஞ் சிதைவுபடாத சரீரத்தையுடையதேவர் சேனாவீரருட்சிலர், தாளும் கழலும் அற்றூர் - (அசுரசேனாவீர்களால்) காலும் வீரகண்டையும் அறுபட்டார்கள், தலையும் முடியும் அற்றூர்-சிலர் தலையும்கிரீடமும்அறுபட்டார்கள், தோளும் வீரமும் அற்றூர்-சிலர் புயமும் வீரமும் நீங்கினார்கள், தும்பையும் அமரும் அற்றூர் - சிலர் தும்பைமாலையும் போரும் நீங்கினார்கள், வாளும் கரமும அற்றூர் - சிலர்பிடித்த வாள்களுங் கைகளும் அறுபட்டார்கள், மார்பும் கவசமும அற்றூர் - சிலர் மார்புங்கவசமும் பிளக்கப்பட்டார்கள், கோளும் ஆண்மையும் அற்றூர் - சிலர்வலிமையும் ஆண்தன்மையும்நீங்கினார்கள்.

ஆண்தன்மை - போரில் நிலைகலங்காமை. இவர்கள் இறக்காத தன்மையராதலால் குறைபடக் குறையாமெய்யர் என்றார். இறத்தல் இல்லாதவர் என்பதை அமரர் என்னும் காரணப்பெயரால் அறிக. ஒடு - எண்ணிடைச்சொல். (சஉ)

தொக்கனகழுஞ்சேனஞ்சொரிசுடர்பிடுங்கியிர்ப்ப
வுக்கனகுருதிமாந்தியொட்டல்வாய்நெட்டைப்பேய்க
ணக்கனபாடலசெய்யஞாடபினுட்கவந்தமாடப்
புக்கனபிணத்தின்குன்றம்புதைத்தபார்சிதைத்ததண்டம்.

(இ-ள்.) கழுஞ் சேனம் ஞாட்பினுள் தொக்கன - கழுஞ்களும் பருந்துகளும் போர்க்களத்தில் (ஒருபால்) நெருங்கி, சொரி குடர் பிடுங்கி ஈர்ப்ப - சரியுங் குடர்களைப்பிடுங்கி யிழுக்காநிற்பன, ஒட்டல் வாய் நெட்டை பேய்கள் - ஒட்டியவாயையுடைய நீண்டபேய்கள், உக்கன குருதி மாந்தி நக்கன பாடல் செய்ய - சிந்தினவுதிரங்களைப் பருகிச்சிரித்துப் பாடல்களைப்பாட, கவந்தம் ஆட புக்கன - தலையிறந்தவுடல்கள் (ஒருபால்) ஆடத்தொடங்கின, பிணத்தின் குன்றம் பார் புதைத்தது - பிணமலை நிலவுலகத்தைமறைத்தது, அண்டம் சிதைந்தது - (அம்மலையால்) வானுலகஞ் சிதைவுபட்டது.

இந்திரன்பழிதீர்த்தபடலம்.

கதை

தொக்கன, நக்கன வினைமுற்றுகள் எச்சங்கனாய் நின்றன. புதைத்தது-ஒன் தன்பால் விருதி தொக்கது. சிதைத்தது வலித்தல்விகாரம். (சக)

இவ்வகைமயங்கிப்போர்செய்திறந்தவரொழியப்பின்னுங்
கைவ்வுகையடுபோரார்றிக்கையிறந்தார்கண்மாண்டா
ரவ்வகையறிந்துவானத்தரசனுமவுணர்வேந்துந்
தெய்வதப்படைகள்வீசிச்சீறிநின்றடுபோர்செய்வார்.

(இ-ள்.) இவ்வகை மயங்கி போர்செய்த இறந்தவர் ஒழிய - (இருவகைச் சேனையினுள்ளோரும்) இவ்வாறு தம்முட்கலந்த போர்செய்த இறந்தவர்கள் ஒழி ய, கனா இறந்தார்கள் பின்னும் கைவகை அடு போர் ஆற்றி மாண்டார் - (எஞ்சிய) அளவில்லாதபோகள மீளவும் கைவரிசையின் வகைகளால் கொல்லுதற்குரிய மற் போர்செய்த இறந்தார்கள், வானதது அரசனும் அவுணர் வேந்தும் அவ்வகை அறி ந்து - தேவேந்திரனும் அசுரர்கள் தலைவனாகிய விருத்திராசுரனும் தத்தஞ்சேனையி னுள்ளோர் அவ்வாறு மடிதலையுணர்ந்து, சீறி நின்ற தெய்வதம் படைகள் வீசி அ டு போர் செய்வார் - (தம்முட்) சீறிநின்ற தேவாஸ்திரங்களைத்தொடுத்துப் போர் செயயத்தொடங்கினார்கள். (சச)

அனற்படைவிடுத்தான்விண்ணோராண்டகையதனைக்கள்வன்
புனற்படைவிடுத்துசேற்றந்தணித்தனன்புனிதன்காற்றின்
முனைப்படைவிடுத்தான்வெய்யோன்முழங்குநால்விழங்குநாகச்
சினப்படைதொடுத்துவீசிவிலக்கினுன்றேவரஞ்ச.

(இ-ள்.) விண்ணோர் ஆண்டகை அனல் படை விடுத்தான்-தேவேந்திரன் ஆ க்கினேயாஸ்திரத்தைத்தொடுத்தான், அதனை கள்வன் புனல் படை விடுத்து சேற்றம் தணித்தனன் - அந்த அஸ்திரத்தை வஞ்சத்தையுடைய அவ்வசுரன் வாருணஸ்திரத் தைத்தொடுத்துக் கோபம் ஆறினான், புனிதன் காற்றின் முனைப்படை விடுத்தான் - அததேவேந்திரன் கூரியவாய்வியாஸ்திரத்தைத்தொடுத்தான், வெய்யோன்-கொடி யனாகிய அவ்வசுரன், முழங்கு நால் விழங்கும் நாகம் சினம் படை தொடுத்து வீசி- ஒலிக்கும் அக்காற்றினேவிழங்குந் கோபத்தையுடைய நாகாஸ்திரத்தை வில்லிம்பூட் டிப் பிரயோகஞ்செய்து, தேவர் அஞ்ச விலக்கினுன்-தேவர்கள் பயப்பட (அந்த அஸ்திரத்தை) மாற்றினான்.

ஆக்கினேயம், வாருணம், வாய்வியம், அக்கினிசம்பந்தமுள்ளது, வருண சம்பந்தமுள்ளது, வாயுசம்பந்தமுள்ளது, எனநிறலால் தத்திதாந்த பதங்கள், சிந் ததுணித்தனன் எனப்பாடல்கொண்டு துண்டுபடத் துணித்தான் எனப்பொருள் கொள்ளினும் அமையும். தணித்தனன் தணித்தனன் வலித்தல்விகாரம். (சரு)

நாகமாப்படைவிட்டார்த்தானாகோனுவனச்செல்வன்
வேகமாப்படைவீசிவிலக்கினுன்றருவரவேந்தன்
மோகமாப்படையைத்தொட்டுமுடிக்கினுன்முனைவனன்ன
தேகமாப்படிநன்ஞானப்படைவிடுத்திருன்போனினுள்.

(இ-ள்.) மா நாகம் படை விட்டு ஆர்த்தான் - அவ்வசுரன் பெரிபராகாஸ்திர தைத்தொடுத்து விரகோஷஞ்செய்ய, நாகர் கோன் - தேவேந்திரன், வேகம் மா உவனச் செல்வன் படையை வீசி விலக்கினுன் - வேகத்தையும் பெருமையையும்

டைய கருடாஸ்திரத்தைத்தொடுத்த மாற்றினான். அந்நேரம் வேந்தன் மா மோகப்ப டையை தொட்டு முடிக்கினான். அசுரர்வேந்தனாகிய விருத்திராசுரன் கரியமோகாஸ்திரத்தை யெடுத்துவினாந்து துண்டினான், முனைவன்-அத்தேவேந்திரன், மாயுறன் அன்னது ஏக - பெரிய வஞ்சத்தையுடைய அந்த அசுரன் (தொடுத்த அம்மோகாஸ்திரம்) பின்னிட்டோட, ஞானப்படை விடுத்த இருள்போல் நின்றான் - ஞானாஸ்திரத்தைத்தொடுத்துக் கரியமேகம்போல் நின்றான்.

இருள் - கருமை பண்பாகுபெயராய் மேகத்தின்மேனின்றது. அடியில்வருஞ்செய்யுளால் மாறுவிட்டு னைமையால் தேவேந்திரனும் நாகாஸ்திரத்தைவிட்டானெனப் பொருள்கொள்ளாது நாகப்படைவிட்டு அசுரனாக்க எனப்பொருள் கொண்டாம். (சக)

மட்டிடுதாரான்விட்டவானவப்படைக்குமாறு

விட்டிடன்விலக்கிவேறும்விடுத்திடக்கனன்றுவஞ்சன்

முட்டிடமானவெங்கான்முட்டிடக்கோபசசெந்தீச

சுட்டிடப்பொறுதுபொங்கிசகராதிபணிதனைசெய்தான்.

(இ-ள்.) மட்டு இடுதாரான் விட்ட வானவப்படைக்கு-தேனைச்சொரிசின்ற வெற்றிமாலைபயணிந்த அத்தேவேந்திரன் ரெடுத்த தேவாஸ்திரங்களுக்கு, மாறு விட்டு உடன் விலக்கி வேறும் விடுத்திட - மாறாகிய தேவாஸ்திரங்களைத்தொடுத்து உடனேமாற்றி வேறு ஆயுதங்களையுமெறிய, வஞ்சன் கனன்று முட்டிட - வஞ்சத் தையுடைய அவ்வசுரன் கோபித்து ஞெருங்க, மானம் வெம் கால் முட்டிட கோபம் செம் தி சுட்டிட பொறுது பொங்கி-மானமாகிய கடுங்காற்று முட்டிடக் கோபமாகிய செவந்த திமூண்டு கடுதொல் ஆற்றது சீறி, சுராதிபன் இதனை செய்தான்-அத்தேவேந்திரன் இதனைச்செய்ததொடங்கினான். (சஎ)

வீங்கிருளொதுங்கமேகமின்விதிர்த்தென்னக்கையி

லோங்கிருங்குவிசவேலையொல்லெனவிதிர்த்தலோடுங்

தீங்குளம்போன்றிருண்டதிணிபுடற்கள்வனஞ்சி

வாங்கிருங்கடலில்வீழ்ந்தான்மறைந்தமைநாகபொத்தான்.

(இ-ள்.) வீங்கு இருள் ஒதுங்க மேகம் பின் விதிர்த்தால் என்ன - மிக்க இருளானது புடைபெயர்ந்தோட மேகம் மின்னலையசைத்தாறபோல (கக்கினற்போல என்றபடி) கையில் ஒங்கு இரும் குலிசவேலை ஒல் என விதிர்த்தலோடும் - கையிலே நீதிய பெரியவச்சிராயுதத்தை வினாந்து அசைக்க (அதைகண்டு) தீங்கு உளம் போன்று இருண்ட திணி உடல் கள்வன்-தீங்குநிறைந்த தனதுமனம்போலக் கரியநிறம் படைத்த திண்ணிய சரீரத்தையுடைய விருத்திராசுரன், அஞ்சி வாங்கு இரும் கடலில் வீழ்ந்தான்-அச்சமுற்று (உலகினை) வளைந்த பெரியகடலில்வீழ்ந்து மறைந்தவன், மறைந்த மைநாகம் ஒத்தான் (அத்தேவேந்திரனுக்குக்கிடலில்) வீழ்ந்து மறைந்த மைநாகபருவத்தைதொத்தான்.

மேகம் மின்விதிர்த்தலென்றது குணவணி. போன்று செயவெனெச்சத்திரிபு.

ஒக்கவிந்திரனும்வீழ்ந்தானுடல்சினவுருமேறன்னான்

புக்கிடந்தேடிக்காணுன்புண்ணியமுளரியண்ணல்

பக்கம்வந்தனையசெய்திபகர்ந்தனன்பதகன்மாள்

தக்கதோர்கூழ்ச்சிமுன்னிச்சராமீன்றதாழை.

(இ-ள்) ஒக்க இந்திரனும் ஸ்ரீமந்தான் - அவனோடுகூடத் தேவேந்திரனும் ஸ்ரீமந்தான், உடல் சினம் உரும் ஏது அன்னான் புக்க இடம் தேடி காணான் - கோபத்தை யுடைய இடியேற்றையொத்த விருத்திராசரன் புகுந்தொளித்த விடத்தைத்தேடி அவனைக்காணாமல், புண்ணியம் முளரி அண்ணல் பக்கம் வந்து அணைய செய்தி பகர்ந்தனன் - களங்கயில்லாத தாமகாமலரில்வசிக்கும் பிரமன்பக்கலில்வந்து அந்தச் செய்தியைச்சொன்னான், சராசரம் ஈன்றதாதை - சரமும் அசரமுமாகிய எல்லாவுயிர்களையுஞ் சிறுட்டித்த அப்பிரமன, பதகன் மாள தக்கது ஓர் சூழ்ச்சிமுன்னி- (அதனைக்கேட்டி) பாங்குகளைய அவ்வசரன் இறக்கத்தக்க ஒருபாயத்தைக்கருதி.

உடல்சினம்-பொருபொர் என்றாற்போலின்றது. உடலுதல்-கோபித்தல். ()

விர்தவெற்படக்கினுற்கினுனாயெனவிடுப்பமிண்டு
சந்தவெற்படைந்தான்வானோர் தலைவனை முகமன்குறிப்
பந்தவெற்பறுத்தான்வந்ததெவனெனப்பறைகளெல்லாஞ்
சந்தவெற்பறுத்தான்வந்தசெயலெல்லாமுறையாற்சொல்வான்.

(இ-ள்.) விர்தம் வெற்பு அடக்கினுன் கு ஈது உரை என விடுப்ப-விர்தபருவத்தையடக்கிய அகத்தியமுனிவருக்கு இச்செய்தியைச்சொல்லென்றுவிடுக்க, மீண்டு சந்தம் வெற்பு அடைந்தான் - அங்குநின்ற அந்திரும்பிச் சந்தனமரங்கள் நெருங்கிய பொதியமலையையடைந்தான், பந்தம் வெற்பு அறுத்தான் - பந்தமாகியமலையைத்தொலைத்த அவ்வகத்தியர், வானோர் தலைவனை முகமன்குறி வந்தது எவன் என - (தம்பக்கல்வரத்) அத்தேவேந்திரனைநோக்கி உபசாரங்குறி வந்ததாரணம் யாதென்று வினவ, வெற்பு பறைகள் எல்லாம் சிந்த அறுத்தான் - மலைகளின்கீறகுளெல்லாஞ்சிந்த அறுத்த அததேவேந்திரன், வந்த செயல் எல்லாம் முறையால் சொல்வான்-தான்வந்தசெய்துகளையெல்லா முறையாகச்சொல்லத்தொடங்கினான்.

செப்பபுகுந்தனம் எனமுடிக்கில் - இடையில்வருதல் பொருந்தாமையால் சொல்வான் எனப்பாடங்கொண்டாம். (இ)

யாவையுமுணர்ந்தவெந்தைககியானெடுத்துணர்த்துகின்ற
தாவதென்னமருககாற்றாதுழிபுக்கொளித்தானாவி
வீவதுமவனாலவநதவிழும்நோடியெல்லாமின்று
போவதுங்கருதிதுமபாற்புகுந்தனமடிகளென்றான்.

(இ-ள்.) யாவையும் உணர்ந்த எந்தைக்கு யான் எடுத்து உணர்த்துகின்றது ஆவது என் - எல்லாவற்றையுமுணர்ந்த வெனது தந்தையாராகிய தேவரீருக்கு யான் தெரிவிக்கின்ற செய்தியாவது யாத, அமருக்கு ஆற்றாது ஆழிபுக்கு ஒளித்தான் - (என்னோடு) போர்செய்தற்கு ஆற்றாது கடலிற் புகுந்த விருத்திராசரன் ஒளித்தான், ஆவி வீவதும் - அவனுடையவுயிரகழிதலையும், அவனால் வந்த விழும் நோய் எல்லாம் இன்று போவதும் கருதி - அவ்வசரனால்வந்த துன்பநோய்களெல்லாம் இப்பொழுதே எங்களினின்று கழிதலையுங்கருதி, அடிகள் தும்பால புகுந்தனம் என்றான் - சுவாமிகளே உம்பிடத்து யாங்கள் வந்தோம் என்று கூறினான்.

தேவர்களையுந் தன்னோடுபடுத்திக்கூறினமையால் புகுந்தனமெனத் தன்மைப்பன்மை வினைமுற்றுகக்கூறியது வழாநிலை. (இக)

என்றவனிடக்கண்டிர்ப்பானிகல்புரிபுலன்களைந்தும்
வென்றவனொடியோன்றனைவிடையவன்வடிவமாகி
நின்றவனறிவானந்தமெய்மையாய்நிறைந்தவெள்ளி
மன்றவனாழிசெஞ்சீவமுவினைமனத்துட்கொண்டான்.

(இ-ள்.) என்றவன் இடுக்கண் திர்ப்பான் என்று கூறிய தேவேந்திரனுடைய அன்பத்தைத் திர்க்கும்பொருட்டு, இகல் புரி புலன்கள் ஐந்தும் வென்றவன் - (தம்முடன்) போர்செய்யும் ஐம்புலன்களையும் வென்றவரும், செடியோன் தன்னை விடையவன் வடிவம் ஆக்கி நின்றவன் - திருமலைச் சிவபெருமான் நிருவுருவமாகச்செய்து நின்றவருமாகிய அகத்தியமுனிவர், மெய்மை அறிவு ஆனந்தமாப் பிறைந்த வெள்ளி மன்றவன் - உண்மையறிவானந்தமே நிருவுருவமாய் பிறைந்துநின்ற வெள்ளியம்பலத்தையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய, ஊழிச்செந்தி வடிவினை மனத்துள்கொண்டான் - செவந்த ஊழித்தீயையொத்த செவந்த நிருவுருவத்தை மனத்தில்நிறுத்தார்.

தமது வழிப்படாது விடயங்களின் வழிப்படுதலால் இகல்புரி புலன்கள் என்றும், கடல்நீர்சுவரக் கருகினவராதலால் ஊழிச்செந்திவடிவினை மனத்துட்கொண்டார் எனவுங் கூறினர். இக்குறிப்புப்பற்றியே - இதன்முதலாலாகிய ஆலாஸ்யமகத்துவத்தினும் “காஅராழிகொடிஸஹஸ்ரஹாஹாஅராஸுநாயக்ய” என வருதல் காண்க. பொதியமலைக்குச்செல்லும் அகத்தியமுனிவர் திருக்குறூல் மென்னும் நகரிலுள்ள திருமுற்றமென்னும் திருப்பதியினவழியே செல்லுங்கால் அங்குள்ளவந்தணர்கள் அவரது சைவதவவேடப்பொலிவைநோக்கி மனங்கொதித்து இந்நெறியே நீர்வந்தது தக்கதன்று ஆதலால் இந்நகரின்னு நீங்குக என விகழ்ந்துகூற, அம்முனிவர் உமது தன்மையையுணராதுவந்தோம் நீங்கள் பொறுக்கக் கூடவீர் என்று சொல்லித் திரும்பிச்செல்லுகின்ற அவ்வகத்தியமுனிவர் மனம்பொறுதவராய் அவ்வந்தணரகந்தையைக் களைதற்பொருட்டு ஓர் பாகவதவடிவங்கொண்டு அத்திருப்பதியின்வழியே வரக்கண்ட அவ்வந்தணர்கள்வணங்கி யுபசரிக்க, அழகர் திருமலையினின்று அதற்குறித்திருப்பதிக்கு நாம்செல்லுகின்றோம் இங்கு நமதுபெருமான் எழுந்தருளியிருக்குக திருப்பதியொன்றுளதென்று சொல்லக்கேள்வியுற்று வணங்குவந்தோம் என்றுகூற, அவ்வந்தணர்கள் திருமால் திருக்கோயிலில் விரலால் சுட்டிக்காட்டவும் சந்திதியையடைந்து கண்ணிரான் நிருவடிபயைவணங்கிப் பூசித்தற்றூரிய திரவியங்கள் வேண்டுமென்றுகூறிப் பெற்றுப்பூசித்தற்குச் சென்ற அம்முனிவர் அக்கண்ணிரானைச் சிவலிங்கவடிவங்கண்டனர் என்பதை - கார்த்தம்-அசுரகாண்டம் - திருக்குறூல்படலத்தில்.

“அறுகும்புதிருபுணையுஞ்செஞ்சடையெம்பெருமானையகத்துட்கொண்டு சிறுமுருவுகடையமுனிநாரணனாற் திருமுடிமேற்செங்கையோச்சிக குறுகுறுகெனவிருத்தியொள்ளரக்கிற்புணைபாவைக்கோலமீது மறுகுதழலுற்றென்னக் குழைவித்தோர்சிவலிங்கவடிவஞ்செய்தான்.”

எனவருஞ்செய்யுளிற்காண்க.

(ருஉ)

கைதவன்கார்துவைகுங்கடலைவெற்படக்குங்கையிற் பெய்துமுந்தெல்லைத்தாக்கிப்பருகினுள்பிறைசேர்சென்னி யையனதருளைப்பெற்றார்க்கதிசயமிதென்கொன்முன்று வையமுத்தொழிவஞ்செய்யவல்லவரவயோன்றோ.

(இ-ள்.) கைதவன் கார்துவையும் கடலை - வஞ்சகனாகிய அவ்வசுரன் ஒளித்தவசிக் குங்கடலை, உழுந்து எல்லைத்து ஆக்கி - உழுந்தினாவினதாகச்செய்து, வெற்பு அடக்கும் கையில் பெய்து பருகினுள் - விர்த்தகிரியை அடக்கியகையால் அள்ளிப்பருகினார், பிறை சேர் சென்னி ஐயனது அருளை பெற்றார்க்கு - சங்கிரகையணிந்த

திருமுடியையுடைய சிவபெருமானை திருவருளையடைந்தவர்க்கு, இது அதிசயம்
என் - ஈதோரதிரயமென்று சொல்லுவதுபாது, மூன்று வையம் முத்தொழிலும்
செய்ய வல்லவர் அவர் கூன்றோ - மூன்றுலகங்களிலும் சிருட்டி திதி சங்கரா
மென்னு முத்தொழிலையுஞ் செய்யவல்லோர் அவனடியார்க்களையல்லவா.

இது வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி.

(இக)

அறந்துறந்தீட்டுவார்தமரும்பெற்றச்செல்வம்போல
வறந்தன்படுநீர்ப்பெளவம்வடவைகட் புலப்பட்டாங்கு
நிறைந்தசெம்மணியும்ததீநீண்டெரிசிகைபோலீண்டு
சிறந்தெழுபவளக்காடுந்திணியிருள்விழுங்குமன்றே.

(இ-ள்.) படுநீர் பெளவம் - வளமிக்க நீர்மயமாகிய கடல்கள், அறம் அறந்
து ஈட்டுவார் தம் பெறல் அரும் செல்வம்போல வறந்தன - தருமத்தைக் கைவிட்
டுப் பொருள்தேடுவோருடைய பெறுதற்கரிய செல்வம் நிலைநில்லாது கெடுதல்போல
வறந்தீர்ப்போயின், வடவைகண் புலப்பட்டால் ஆங்கு - அங்குள்ள வடவாழு காட்
கினி கண்களுக்குப் புலப்பட்டாற்போல, நிறைந்த செம் மணியும் - ஒளிரிறைந்த
செவந்தமாணிக்கமும், அத்தீ நீண்டு எரி சிகைபோல் - அவ்வக்கினியினின்றேங்கி
எரிகின்ற கொழுநுதுபோல, நீண்டு சிறந்து எழு பவளம் காடும் - நீண்டு சிறந்து
விளங்கி எழுகின்ற பவளக்காடும், திணி இருள் விழுங்கும் - மிக்கவிருளை விழுங்கா
நிற்கும்.

செம்மணி பவளக்காடு என்றமையால் விழுங்கிற்றென்னும் ஒருமைப்பயனி
லைப்பொருந்தாமைபற்றி விழுங்குமன்றே என்பாடங்கொண்டாம். (இச)

பணிகளின்மகுடகோடிபரப்பெனவிளங்கிப்பல்கா
சணிகலப்பேழைபேழ்வாய்திறந்தனைத்தாநியொன்பான்
மணியிடந்திமைக்குநீரான்மகபதிவேள் விக்காவாய்த்
திணியுடலவுணன்பட்டசெங்களமனையதன்றே.

(இ-ள்.) பணிகளின் மகுடகோடி பரப்பு என விளங்கி - (கடலானது பா
தலத்திலுள்ள வாதிசேடன்முதலிய) சர்ப்பங்களின் மகுடகோடிகளினுடைய பற்
திகளைப்போல ஒளிவீசி, பல காச அணிகலம் பேழை பேழ் வாய் திறந்தது அனைத்
து ஆகி - பலஇரத்தினங்களைப்பதித்த ஆபரணங்களைவைத்த பெட்டியினது பிளந்
தவாயைத்திறந்து வைத்தையொத்ததாகி, ஒன்பான் மணியிடந்து இமைக்கும்
நீரால் - நவமணிகளும் இருந்து விளங்குந்தன்மையால், மகபதி வேள்விக்கு ஆவா
ய் திணி உடல் அவுணன் பட்ட செம களம் அனையது - தேவேந்திரனுடைய யாக
த்துக்குப் பசுவாய்வந்த திண்ணியசரீரத்தையுடைய வலாசுரன் இறந்த போர்க்க
ளத்தையொத்தது.

செம்மை என்னுங் குறிப்பால் செங்களம் என்பதற்குப் போர்க்களம் என்றும்.

வறந்தநீர்தன்னின்மின்னுவாள்விதிர்த்தென்னப்பன்மீ
னெறிந்தனநெளிந்தநாகமிமைத்தனவளைபுமுத்துஞ்
செறிந்தனகீரந்தயாமைசேர்ந்தபல்பண்டஞ்சிந்து
முறிந்தனவங்கங்கங்குமக்கினசிறுமினெல்லாம்.

(இ-ள்.) வறந்த நீர் தன்னில் - வற்றிய நீர் உள்ள இடத்தில், மின்னு வான் வி, கிர்த்தாள் என்ன - விளங்குகின்ற வானினையசைத்தரம்போல, பல் மீன் எதிர்த்தன - பல்மீன்களும் வெடித்தன, நாகம் நெளிந்த - சர்ப்பங்களும் நெளிந்தன, வண்டும் முத்தும் இமைத்தன - சங்குகளும் முத்துகளும் விளங்கின, யாமை செறிந்தன கார்த்த - ஆமைகள் நெருங்கி ஒளித்தன, சேர்த்த பல் பண்டம் சித்திவங்கம் முறிந்தன - பொருந்தியபலபண்டங்களை யுஞ்சிந்திச் கப்பல்களுடைந்தன, கங்கம் சிறுமின் எல் லாம் முக்கின் - பருந்துகள் சிறியமீன்களையெல்லாம் விழுங்கின.

செறிந்தன என்னும் முற்று எச்சமாய் நின்றது. (ருக)

செருவினிலுடைந்துபோன செங்கண்வாளவுண்ணங்கோ
ரருவலாழுதுகிற்கார்போலடைந்துவானுடர்செய்த
வுருகெழுபாவந்தானேருருவெடுத்திருந்துநோற்கும்
பரிசெனநோற்றானின்மபரிபலவிளைவுபாரான்.

(இ-ள்.) செருவினில் உடைந்துபோன செம் கண் வான் அவுண்ண - போரி ல் தோற்றுப்போன சிவந்த கண்களையுடைய வாளேந்திய வசரான், இன்னம் விளை வு பரிபலம் பாரான் - இன்னமுந் தனக்கு விளையுந் துன்பத்தை யாராயாதவனாகி, அங்கு ஓர் அருவலா முதுகில் - அக்கடலிலுள்ள ஒரு பெரிய மலையின் முதுகில், கா ர்போல் அடைந்து - மேகம்போலச் சேர்ந்து, வானுடர் செய்த உரு கெழு பாவம் தான் - தேவர்கள் செய்த அச்சமிக்க பாவமானது, ஓர் உருவு எடுத்து இருந்து நோற்கும் பரிசு என நோற்றான் - ஓர் வடிவங்கொண்டிருந்து தவஞ்செய்யுந் தன் மைபோலத் தவஞ்செய்தான்.

முதுகென்று-மலையின் நடுப்பாகத்தை. மலையையேகம் அடைந்தார்போல் அடைந்தான் எனவும், பாவம் நோற்றார்போல நோற்றானெனவும் பொருள்கொ ண்டி உவமைக்குவமைவந்த குற்றம் அனறெனக்கொள்க. உருஅச்சம் “உருவுட்கா கும் புளாயுயர்வாகும்” என்ற தொல்காப்பியம் உரியயற்குத்திரத்தாலுணர்க. (ருள)

கைதவனோன்புநோற்குநகல்வனைக்கண்மவானோர்
செய்தவமனையான்யாணர்வசசிராருசீரிப்பான்போற்
பொய்தவன்றலையைக்கொய்தான் புணரிவாய்நிறையச்சோரி
பெய்ததுவலாரிதன்னைப்பிடித்ததுபிரமசாயை.

(இ-ள்.) வானோர் செய்தவம் அனையான் - தேவர்கள் செய்ததவம் ஒருருக் கொண்டா லொத்த தன்மையையுடைய தேவேந்திரன், கைதவம் நோன்பு நோற் றும் கள் வனை கண்டு - வஞ்சனை சொருபமாகிய தவத்தினைச் செய்யும் அசுரனைக் கண்டு, யாணர் வச்சிரம் சீரிப்பான்போல் - புதிய வச்சிராயுதத்தைப் பரீக்ஷிப்பவ னைப்போல், பொய் தவன் தலையை கொய்தான் - பொய்த்தவதையுடைய அவ் வசுரன் தலையை யறுக்க, புணரிவாய் நிறைய சோரி பெய்தது - (அறுபட்ட அவ னதுடல்) வற்றிய சமுத்திரத்தின் வாய் நிறைய வுதிரத்தைச் சிந்தியது, வலாரி த ன்னை பிரமசாயை பிடித்தது - அத்தேவேந்திரனைப் பிரமகத்தி பிடித்தது.

பொய்தவன் - “நீங்கிய நானொடு” என்றும்போலத் தவஞ்செய்துந் தவனி ல்லானெனப் பொருள் பயந்துநின்றது. பிறவுயிர்க்கோ ரிடைபூறு செய்யாமையே தவமாதலால் தேவர்களுக்கு இடைபூறு கருதிச்செய்யுந் தவமாதலின் அதனைக் கைதவ நோன்பென்றார். கொய்தான் முறைய எச்சமாய் நின்றது. போரிஸிழிந்து

இந்திரன்பழித்திர்த்தபடலம்.

உருக

புறங்கொடுத்தவன்மேல் படைபையாதொழிதல் போர்க்குரிய வறம். அவ்வந்தி
னின் வழுவிப் போரிலழிந்து தவத்தினின்ற அசரணைக் கொன்றமையால் பிர
மகத்தி பிடித்ததெனக்கொள்க. போரிலழிந்து நின்ற இலங்கையர் வேந்தன் மேற்
செல்லாது இன்றுபோய் நாளைவாவென்று அயோத்தியர்வேந்தன் விட்டானென்
பது. கம்பராமாயணம், உபுத்தகாண்டம், முதற்போர்ப்படலத்தில்,

“நின்றவன் னிலைநோக்கிய நெடுந்தகையிவனைக்
கொன்றலென்பயனவெறுங் கைகின்றானெனக்கொள்ளா
இன்றவிற்துபோலுமுன் றீமையென்றிசையோ
டொன்றவநனைவாசக மிசையனவுரைத்தான்”

“ஆனையாயுனக்கமைநதனமாருதமறைந்த
பூனையானதுகண்டனையினறுபோயபபோர்க்கு
நாளைவாவெனமலகினனாகிளங்கமுதின்
வானைநாவுறுங்கோசலநாங்கிடவளஎல்.”

எனவருஞ்செய்யுள்களாயினாக. இது தமிழரசி யென்னுந் துறை.

(இஅ)

உமமெனுமாரைபத்தட்டுமுருதநெழுமதிர்க்கும்போர்க்கு
வமமெனுவாயமடிசுகுமவாளெயிறதூக்கும்வீழுவ்
கொம்மெனவோடுமீராகுகொதித்தமுஞ்சிரிக்குஞ்சீறு
மிமமெனுமா அநீயகாநெனசெய்வானொகினுனே.

(இ-ள்.) உம் எனறும் அளவும் நீங்காது உம என்னும்- (அப்பிரமகத்தி) இம்
மெனறும் காலவளவும அளவினினறு நீங்காது உம்மெனறத்தடும், மார்க்பை தட்
டும் - தன்ன மாரபிராபத்தடும், உருந்து எழும் - கோபித்தப போர்க்கு எழும்,
அதிகமும் - ஆரவாரம்கும், போர்க்கு வமமின என்னும் - சண்டைக்கு வாருங்கள்
எனது அழைக்கும், வாய மடிக்கும் - வாயை மடிக்கும், வாள எயிது அதுக்கும் -
வாளபோன்ற பற்கள் யழைக்கும், வீழா - குப்புறதுவீழும், கொம் என ஒழும்-(எழு
நது) வீளாநது ஒழும், மீளும் - திருமயிவரும், கொறித்து அழும் - பொங்கி அழா
நிற்கும், சிரிக்கும் - அட்டகாசஞ்செய்யும், சீறும் - சீறாநிற்கும், (இவ்வாநிருத்தலா
ல்) என செய்வான அருகினுன - நான் செயவது இன்னதெனத்தோன்றாமையால்
தேவேந்திரன் அச்சமுற்றான்.

வமமின என்றும் முன்னிலைபன்மை எவல்வினைமுற்று ஈறுதொக்கு நி
னறது.

(இக)

விரைநதநனநிசையோவாவிவீழ்ந்தொருகமலநா லுட்
கநதனன்மகவாணிபபாறசாநாபுலலென்
நிருந்தநாநிருக்குமெல்லாந்பரினகுடனென்போ
னருமபரிடேதவேன வியாற்றி யுறாறுமெல்லே.

(இ-ள்.) மகவான் விரைந்து - (அஞ்சிய) தேவேந்திரன் விரைந்து சென்று,
அான் நிசை ஓர் வாலி வீழ்ந்து ஒருகமலம் நூலுள் கநதனன்-சாநநிசையிதுள்
ள ஒரு தடாகத்தில் வீழ்ந்து ஒருதாமரை நாளத்திலுள்ள நூலில் ஒளித்தனன்,
இப்பால் கற்பக நாடு புல என்று இருந்தது - இப்புறம் பொன்னுணைம் பொலிவழிந்
திருந்தது, இருக்கும் எல்லை - அஃவாறு இருக்குங்காலையில், இம்பரில் நகுடன் என்

போன் அரும் பரி மேதம் வேள்வி ஆற்றினான் - இந்நிலவுகில் நருஷ நென்னும் ஒரு அரசன் செய்தற்கரிய அசுவமேதயாகஞ் செய்துவந்தான், ஆறாம் எல்லை - (அவன்) செய்துவருங்காலத்து. (கூ0)

அரசிலாவறுமைநோக்கியவனைவானாடார்யாரும்
வினாசெய்தார்மகுடஞ்சூட்டி வேந்தனாக்கொண்டார்வேந்தரய்
வருபவன்சரியைபிண்டித்தருகெனமருங்குளார்போய்த
தினாசெய்நீரமுதனாடருசசெப்பவக்கற்பின்பிமிக்காள்.

(இ-ள்.) வானாடார் யாரும் அரச இல்லா வறுமை நோக்கி - தேவர்களெல் லோரும் தங்களுக்கு அரசனிலலாத வறுமையை நோக்கி, அவனை வினா செய் தார் மகுடம் சூட்டி வேந்தன ஆக கொண்டார் - அந்த நருஷனை வாசம் வீசும் மாலை புனைந்த கிரீடஞ்சூட்டி அரசனாக்கொண்டார்கள, வேந்த ஆய் வருபவன் - தே வர்களுக்கு அரசனாய் வந்தவன், சரியை பிண்டி தருக என - இந்திரானியை யிவ் விடத்தில் அழைக்கக்கடவீர் என்று கூறி, மருங்கு உள்ளார் போய் தினா செய் நீர் அமுது அன்னாக்கு செப்ப - பக்கத்திலுள்ளோர் சென்று அலைவீசங்கடலிற் றேன் றிய வறுமையொத்த அவவிந்திராணிக்குச் சொல்ல, அ கற்பின் மிக்கான் - அந்தக் கற்பின் மேம்பட்டவா.

அரசு - வேந்து இறைவன்மேனிதலால் பண்பாகுபெயர்கள், பகரவிடை நிலை இறந்தகாலத்தின்மேல் நின்றது. (கூக)

பொன்னுயிர்த்தனையகாட்சிப்புண்ணியங்குரவன்முன்போய்
மின்னுயிர்த்தனையாணின் னுவிளம்புவாளிதென்கொல்கெட்டே
நென்னுயிர்த்துணைவனாகையிருக்கமற்றொருவனென்னைத்
தன்னுயிர்த்துணையாகுகொள்கைதருமமோவடிகளென்றான்.

(இ-ள்.) மின் உயிர்த்தது அனையாள் - மின்னல் ஓர் உருவங்கொண்டதை யொத்த இந்திராணி, பொன் உயிர்த்தது அனைய காட்சி புண்ணியம் குரவன் முன் போய் நின்று விளம்புவாள - பொன்னோர் வடிவங்கொண்டதையொத்த தோற்ற த்தையுடைய தருமசொருபியாகிய தனது ஆசிரியன் முன்போய் நின்று சொல்லு கிறான், அடிகள் இது என கெட்டேன் - சுவாமிகளே இதென்ன வாச்சரியம், என் உயிர்த்ததுணைவன் ஆங்கே இருக்க - எனதுயிர்க்கேளவன் அவவிடத்தே யுயிரோடி ருக்க, மற்று ஒருவன் - வேறொருவன் (வருது) என்னை தன் உயிர்த்ததுணை ஆக கொ ள்கை தருமமோ என்றான் - என்னை தனது பிர்த்ததுணைவியாகக் கொள்ளுதல் தரு மமா என்று சொன்னான்.

கெட்டேன் - வியப்பிடைச்சொல் திருவாசகம், திருவண்டப்பகுதியில் - “ஆற்றென்காண்கவந்தோகெடுவேன்” என்பதனாலுணர்க. கொல்-அசைநிலை, உயி ர்த்தது ஈறுதொக்குநின்றது. என்னுயிர் தன்னுயிர் ஒற்றுமைக்கிழமைப் பொருளி ல்வந்த ஆறனுருபுதொக்க தொடர்கள். வந்து சொல்லெச்சம். (கூஉ)

மாதவரொழுவர்தாங்கமாமணிச்சிவிகையீது
போதரினவனேவானோர்புரந்தானவனேயுன்றன்
காதலனாகுமென்றான்கைதொழுததற்குநேர்ந்தம்
மேதகுசிதப்பாலிங்குவருகெனவிடுத்தாதே.

(இ-ள்.) மாதவர் எழுவர்; தாங்க - சத்தரிஷிகள் சுமந்துவர், மாமணி சிவிகை மீது போதரின் - பெரிய இரத்தினங்களழுத்திய சிவிகையின்மேல் வந்தால், அவனே வானோர் புரந்தான் - அவனே தேவர்களுக்கரசனாவான், அவனே உன்றன் காதலன் ஆகும் என்றான் - அவனே உன்னுடைய கனவனுமாவானென்று பிரகஸ்பதி சொன்னான், அதற்கு நேர்ந்த கைதொழுது - அவ்வார்த்தைக்குடன்பட்டு வணங்கிச்சென்று, அம்மேதகு சிறப்பால் இங்கு வருக என னானது விடுத்தான் - அந்த மேம்பட்ட சிறப்போடுகூடி இங்கு வரக்கடவாயென்று னாதனுப்பினான்.

சத்தரிஷிகள் ஆவார் - அகத்தியன். ஆங்கீரசன், கோதமன், காசிபன், புலத்தியன், மார்க்கண்டன், வசிட்டன் என்பவர். (௬௩)

மனிதரின்மகவானாகிவருபவன் சிவிகைதாங்கும்
புனிதமாதவனாயெண்ணுன்புன்களேயவிளைவுபாரான்
கனிதருகாமந்துய்க்குஙகாதலால்விராயசசெல்வா
னிநிதயிராணிபாற்கொண்டேகுமின்சர்ப்பவென்றான்.

(இ-ள்.) மனிதரில் மகவானாகி வருபவன் - மனிதர்களுள் இந்திரனாகிவருகின்ற நகுதன், சிவிகை தாங்கும் புனிதம் மாதவனா எண்ணுன் - சிவிகையைச் சுமந்துசெல்லுங் களங்கமில்லாத சத்தரிஷிகளின்தன்மையை அறியாமலும், விளைவு புன் கண் நோய் பாரான் - (நனக்குஇனி) இவர்களால் விளையும் தன்பநோயை ஆராயாமலும், கனிதரு காமம் அயக்கும் காதலால் விராய செல்வான் - இன்பம்பழுத்த காமத்தை யனுபவிக்கும் ஆசையால் விரைந்து செல்லுமாபொருட்டு, இனிது அயிராணி பால் கொண்டு சர்ப்ப ஏகுமின் என்றான் - இனிதாக இந்திராணியினிடத்துக்கொண்டு விரைந்து செல்லுங்கள் என்று சொன்னான்.

தானமுனபு புனரப்போவோதலால் மங்களமுண்டாகச்சுமந்து செல்லுங்கள் எனபான், இனிதுகொண்டேகுமின் எனவும், காமத்தால் பின்னர்விளைவதை நோக்காதிருத்தலின் சர்ப்ப எனவுந் கூறினான். சர்ப்ப-விரைந்துசெல்லுங் எனவுதல்.

பகரவிடைநிலை நிகழ்காலத்தின்மேல் நின்றது. (௬௪)

சர்ப்பமாகெனமுற்கொம்புகாங்குமுன்னடக்குந்தென்றல்
வெறபமுனிவன்சர்ப்புமவிளைத்தனன்விளைத்தலோடும்
பொற்பமாசனமேயாகிப்போயினுனறிவிலாத
வற்பரானவாக்குசசெல்வமல்லதுபகைவேறுண்டோ.

(இ-ள்.) முன் கொம்பு தாங்கி முன் நடக்கும் தென்றல் வெற்பனும் முனிவன் - சிவிகையின்முன் கொம்புசுமந்து முன்புநடக்குந் தென்றலுக்குப் பிறப்பிடமாகிய பொதியமலையையுடையவராகிய அகதரியமுனிவர், சர்ப்பம் ஆக என சர்ப்பம் விளைத்தனன் - சர்ப்பமாகக்கடவாயென்று சர்ப்பங்கொடுத்தார், விளைத்தல் ஒழிம் - அவ்வாறு சர்ப்பங்கொடுத்தவப்போழுதே, பொற்ப மாசனமே ஆகி போயினுன் - பொலிவுபெறப் பெருமபாம்பாய்ப்போயினான், அறிவு இல்லாத அறபரானவர்க்கு செல்வம் அல்லது வேறு பகை உண்டோ - அறிவில்லாத கீழமக்களுக்குச் செல்வமல்லாமல் துன்பம்விளைக்கும் வேறுபகையுளதோ.

மாசனம் ஆனது - பெருஞ்செல்வக்கனிப்பாலாதலால் அதனை முடித்தற்கு அறிவில்லாத அறபரானவர்க்குச் செல்வமல்லது பகைவேறுண்டோ என்றது - வேறு அப்பொருள்வைப்பணி. (௬௫)

பின்னர் தங்குராவன பிரானடிபணிந் துவானோர்
பொன்னகர்வேந்தனின் நிப்புலம்படைகின்றதைய
வென்னலுங்குராவன்போயவ்விவஞ்சியுளொளித்தாற்குவித்
தன்னுரையறிந்துபோந்தசதமகற்கொண்டுமீண்டான்.

(இ-ள்.) வானோர் பின்னர் தம் குரவன் ஆன பிரான் அடி பணிந்து - தேவர்கள் பின்பு தமது ஆசிரியனாகிய பிரகஸ்பதியின் திருவடிகளைவணங்கி, ஐய பொன் நகர் வேந்தன் இன்றி புலம்பு அடைகின்றது என்னலும் ஈஐப்பனே பொன்னுலகம் அரசனில்லாமல் வருத்தமடைகின்றதென்று வருந்திக்கூற, குரவன் போய் அகிலஞ்சியுள் ஒளித்தான் கூவி - (பின்பு) தமது ஆசிரியன்சென்று ஈசானநிசையிலுள்ள அத்தடாகத்தில் தாமரைநாளத்திலுள்ள னாவில் ஒளித்திருந்த இந்திரனைக்கூவி, தன் உரை அறிந்துபோந்த சதமகன் கொண்டு மீண்டான் - தனது சொற்குறிப்பையறிந்து வெளியில்வந்த அததேவேந்திரனைக்கொண்டு அவ்விடத்தினின்று திரும்பினான்.

ஒளித்தான் சதமகன் இவையிரண்டாம் வேற்றுமை; தொகையாதலால் ஈறுகிரிந்தன. (கூசு)

கொடும்பழிகோட்பட்டான்றன் குரவனைவணங்கியென்னைச
சுடும்பழிகழிவதெங்ஙன்சொல்லெனத்தொலைவதோர்ந்தா
னடும்பழிமண்மேலன்றியறாதுநீவேட்டைச்சென்னப்
படும்பழியதனைத்தீர்ப்பான்பார்மிசைவருநியென்றான்.

(இ-ள்.) கொடும் பழி கோட்பட்டான் தன் குரவனை வணங்கி - கொடியப் பழியால் விழுங்கப்பட்ட இந்திரன் தனது ஆசிரியனாகிய பிரகஸ்பதியைவணங்கி, என்னை சுடும் பழி கழிவது எங்ஙன் சொல் என - என்னைவரததும் பழி என்னினின்றுங்கழிவது எத்தலத்திலென்று இரக்க, தொலைவது ஓர்ந்தான் - அப்பழிநீருந்நிறத்தையுணர்ந்த அப்பிரகஸ்பதி, அடும்பழி மண்மேல் அன்றி அறாது - கொலைசெயதலால்வந்தபழி நிலவுலகின்மேலன்றி நீங்காது (ஆதலால்) நீ வேட்டைக்கு என்ன படும்பழி அதனை தீர்ப்பான் - நீ வேட்டைக்கென்று பெயர்வைத்துனக்கு உண்டாகிய அப்பிரமகத்தியைத்தீர்க்க, பார் மிசை வருதி என்றான் - இந்நிலவுலகின்மேல் வருவாயென்று அருளினான்.

பழிகோட்பட்டான் வினைமுதற்பொருளில்வந்த மூன்றாம்வேற்றுமைத்தொகைநிலைத்தொடராதலால் வருமுதல் வல்லெழுத்து இயலபாயிற்று. அடும்பழி “உண்டவினைப்பு” என்னுந் தொடர்பொன்றில் காரணப்பொருளில்வந்த பெயரொச்சம். (கூஎ)

ஈசனுக்கிழைத்தகுற்றந்தேசிகனெண்ணித்தீர்க்குந்
தேசிகற்கிழைத்தகுற்றங்குரவனேநிரப்பதன்றிப்
பேசுவதெவனோதன்பாறபிழைத்தகாரணத்தால்வந்த
வாசவன்பழியைத்தீர்ப்பான்குரவனேவழியுபுகூற.

(இ-ள்.) ஈசனுக்கு இழைத்த குற்றம் - சிவபெருமானுக்குச்செய்த அபசாரத்தை, தேசிகன் எண்ணி தீர்க்கும் - ஆசிரியனேதீர்க்கு முறையைக்கருதித்தீர்ப்பான், தேசிகன் கு இழைத்த குற்றம் குரவனே தீர்ப்பது அன்றி - ஆசிரியனுக்குச்செ

இந்திரான்பழிதீர்த்தபடலம்.

ய்த அபராதத்தை அவ்வாசிரியனே தீர்ப்பதல்லாமல், பேசுவது எவன் - வேடுகுரு வாக்குந் தீர்ப்பொனச்சொல்லுவது என்ன இருந்தது, தன்பால் பிழைத்த காரணத்தால் வந்த வாசவன் பழியை தீர்ப்பான் - தன்னிடத்துத் தவறெய்தகாரணத்தால் வேரிட இருந்திருக்கைய பழியைநீக்கக்கூடுதி, குரவனே வழியும் கூற-ஆசிரியனேயுய்யமுடிகுறையது.

உபாயமாவது - மாபாதகம் ஏனையவற்றுள் ஒழியாதெனவும், சிவாச்சனை யொன்றினாலேயே யொழியுமெனவுங்கருதல். இதனை ஆலாங்கமகததவத்தின்பஞ் சமோதயாயத்திலு- "ஐஹதான்பாசுகாநாஹுரூபிவலிமாஸுந்விநாபுராயஸி துஷ்யந்நாஸிதஸுதகூபுரூபகதஃ" எனவருதல்காண்க. (சுஅ)

வாம்பறிபுறத்தை, உத்தத்தனாலவழிபிடுதலுன்வானோர்
தாமபரிவோடுநூழத்தாரதலதெழிழி உதெசெம்பொற்
காம்பரிதோளிபயங்குகாஈலைமலவனையைத்தாழ்த்து
தேம்பரியலங்கன்மாபவனென் லின உநோககிசெசெல்வான்.

(இ-ள்.) தேம பரி அலகல் மாபபன் - தேனைச்சுமந்த கற்பகப்பூமாலை யணிந்த மாறையாலைய தேவேநநி ன், லாமடரி னைகதது - தாவிச்செல்லும் உ சகசை சிரவமென்னுங் குடுவையைச் செலுத்தி, தன்னால் வழிபடு குரவன் வா னோர் தாரும் பரிவோடு சூழ தராதலதது இழிதது - தன்னால்வழிபட் டபசரிக்கப் படும பிரகஸபதியும தேலாகளும் அன்போடு சூழாதவர நிலவுளில் இழிந்து, செ ம் பொன காமபு அரி ரோரி பங்கு மாஸ கயிலை வரையை தாழ்த்து - செவந்த பொன்னிறமான ழாங்கிடுபொத்த தோளாகிரையாலைய மமாதேவியை விடப்பாகத் திலுடைய சிவபெருமான்முதற்குரிய பெரியதிருக்கைமலைபைவனங்கி, தென் றுசை நோக்கிச் செல்வான் - தென்னுச்சைய நோக்கிச்செல்லுசின்வனரையினன்.

காம்பு அரி - ஒருபொருட்பலபொரா உமமையப்பிரிததுக் குரவன் வா
னோ தாம எனபவறேயு ஒட்டிக்கொளந. (சுக)

மேதபடி - வேறு.

சங்கநூதலள விறந்ததிடீர்தமெல்லாமடோயபபழந்துகாசிகாஞ்சி
யங்கனகேதாரமுதலப்திகளபலபணிந்துமவுணற்கொன்ற
பொயகுபழிவிடாதழுவியரவுண்ணமரகூண்டுபொலிவுமாழ்குங்
திருகளையான்கடம்பவனதெல்லையணிந்தாகச்செல்லுமேலவை.

(இ-ள) கங்கை முதல் அரவுற்றநத தீர்தம் எல்லாம் போய் பழநி-
கங்கைமுதலிய எல்லையிலாத தீர்த்தங்கனயாவுஞ்சென்று நீராடி, காசி காஞ்சி
அம் கனக கேதாரமுதல் பதிகள் பாபணிதும் - காசியுங் காஞ்சியும் அழகியபொ
னமயமாகிய திருக்கேதார முதலிய திருப்பதிகள் பலவற்றை வணங்கியும், அ
வுணன் கொன்ற பொங்கு புழி விடாது அமுநி-அசுனைக்கொன்ற மிக்கபிரமத்தி
விழுங்குதலால் பொலிவிழந்து, அரா உண்ண மாசு உண்டு பொலிவு மாழ்கும் திங்க
ள் அனையான்-சர்ப்புணை மாசுபடிந்து பொலிவிழக்குஞ் சந்திரனையொத்த இந்
திரன், கடம்ப வனத்து எல்லே அணித்து ஆக செலலும் எல்லை - கடம்பவனத்தின்
எல்லைக்குச் சமீபமாகச் செல்லுங்காலையில்

உவமைக்கும் பொருளுக்கும் ஒற்றுமை யுண்மையால் உவமையின்றொழிவிடாது
விடாதது எனும் பொருளின்றொழிவிடக்கேற்றிக் கூறலாம். (எ)

தொடுத்தபழிவேறாகிவிடுத்தகன்றதிநீரன்றான்சுமந்தபாரம்
விடுத்தவனெத்தளவிறந்தமகிழ்வெய்தித்தேசிகன்பால்விளம்புப்பாசம்
கெடுத்தவன்மாதலம்புனிததீர்த்தமுளவிவணமக்குக்கிடைத்தல்வேண்டு
மடுத்தறிகவெனசசிலரைவிடுத்தல்வேறாகிலேநின்றப்பாற்செல்வான்.

(இ-ள்.) தொடுத்தபழி வேறாகி விடுத்து அகன்றது - விடாதுபற்றிய பிரம
கத்தியானது தன்னினின்றும் புறம்பாய்நீங்கியொழிய, இந்திரன் தான் சுமந்த
பாரம் விடுத்தவன் ஒத்து அளவு இறந்த மகிழ்வு எய்தி - தேவேந்திரன்சுமந்த பா
ரத்தை இறக்கினவனெத்து அளவில்லாத மகிழ்கூர்ந்து, தேசிகன் பால் விளம்ப-
தனது ஆசிரியனிடத்துச்சொல்ல, பாசம் கெடுத்தவன் - பந்தத்தை வேரோடு அ
றுத்த அவ்வாசிரியன், இவன் மாதலம் புனிதம் தீர்த்தம் உள - இவ்விடத்து மக
ந்தாகிய தலமும் பரிசுத்தமாகியதீர்த்தமும் உள்ளன, நமக்கு கிடைத்தல் வேண்
டும் - நமக்கு அவை கிடைக்கவேண்டும், அடுத்து அறிக என-அவற்றைச்சென்று அ
றியக்கடவாயென்றுசொல்ல, சிலரை விடுத்து அவை ஆம் நிலை நின்று அப்பால்
செல்வான் - சில தூதுவரை ஏவித் தன்னினின்றும் பழிநீங்கிய அவ்விடத்தினின்றும்
அப்புறஞ்செல்லும் இந்திரன்.

அருவி படிந்தென்று பின்னரவருதலால் ஏறாம நிலையென்று சொல்வகைசெ
ய்து இடபமலை யென்று பொருள் கூறுவாறுமுண்டு - இதற்கு முதலாகிய ஆலா
ஸ்ய மகத்துவத்தில் - மலைபென்றவது கூறாமையாலும், இடபமலையானது பின்னி
கழ்ந்த திருவிளையாடலாதலாலும் அவ்வாறு நாம் பொருள்கொள்ளாதுவிட்டனம்.
அகன்றது எனவும் விசேஷமுற்று எச்சமாய்நின்றது. (எக)

அருவிபடிந்தருவியெறிமணியெடுத்துப்பாறையிலிட்டருவிரீர்தாய்க்
கருவிரல்கொய்தலர்கூட்டிக்கனிபூட்டிவழிபடுவகல்லாமந்தி
யொருதுறையில்யாளிகரி புழைககைமுகந்தொன்றற்கொன்றாட்டியூட்டி
பருகுவனபுவிமுலைப்பால்புல்வாய்க்கன்றருத்தியிடும்பசினோய்தீர. [ப்

(இ-ள்.) கல்லாமந்தி - அறிவில்லாத குரங்குகள், அருவிபடிந்து - அருவியில்
நீராடி, அருவி எறிமணி எடுத்து பாறையில் இட்டு - அவ்வருவிவீசிய மாணிக்கத்
தை யெடுத்தக கற்பாறையின்மேல் வைத்து, அருவி நீர்நாய் - அவ்வருவி நீரால் அ
பிஷேகஞ் செய்து, கரு விரல் கொய்த அலா ரூட்டி - தமது கரியவிரல்களால்
கொய்தமலர்களைச் சூட்டி, கனி ணட்டி வழிபடுவ - கனிகளைவைத்து நிவேதித்து
வழிபட்டு ஆராதிப்பன, (ஒருபால்) யாளி கரி-யாளியும் யானைகளும், ஒரு துறையி
ல் புழைக்கைமுகந்த ஒன்றன் கு ஒன்று லாட்டி ணட்டி பருகுவன-ஒருதீர்த்தத்து
றையில் தமது தவாரம்பொருந்திய கைகளால் நீராடுகந்து ஒன்றற்கொன்று உ
ண்பித்துப் பருகாநிப்பன, புலி முலை பால் புல்வாய் கன்று பசினோய் தீர அருந்தி
யிடும் - (ஒருபால்) புலிகள் தமதுமுலைப்பால் ஆனகன்றுகள் பசினோய்நீங்க வுண்
பிக்கும்.

கல்லாததனுலாகிய அநியாமையைக் கல்லாவெனக் காரணமாக வுபசரித்
தார். (எஉ)

நெளியராக்குருளாவெயில்வெள்ளிடையிற்கிடந்துயங்கிநெளியப்புள்ளே
ரெளியரூச்சிமறவிரித்துநிழல்பரப்பப்பறவைநோயுற்றதேகொ
லையியவாவச்சோவென்றோருகியயன்மடமந்தியருவியூற்றுந்
துளியநீர்வளைத்தசும்பின்முகந்தெடுத்துக்கருங்கையினுற் சொரிவமாதோ

இந்நிரன்பழிதீர்த்தபடலம்.

(இ-ள்.) நெளி அரா குருளை வெயில் வெள்ளிடையில் கிடந்த உயங்கி நெளி ய-நெளியும் பாம்பின் குட்டிகள் வெயில்பரகத வெனியிடங்களில் கிடந்த மயங்கி வருந்தி நெளிய, புள ஏறு ஒளி அரு சிறை விரித்து நிழல் பரப்ப-கருடன்-ஒளியரு த சிறகை மேலேவிரித்து நிழல்செய்ய, அயல் மட மந்தி-பக்கத்திலுள்ள அநியாமை யையுடைய குரங்குகள், பறவை நோய் உறறதே கொல் - அக்கருடப்பகை வெயிலால் வருத்தமுறறதோ (என்றுகருதி) அனியவா - கருளையுடையனவாகி, அச்சோ என்று ஒதி - ஐயோவென நிராகிச்சொல்லி, அருவி ஊறறும் துளிய நீர் விளைத சும்பின் முகந்த எடுத்து - அருவியாறுகள் சிறுநு துளியையுடையநீரைச் சங்கா கியகுடத்தால் முகந்தெடுத்து, கரும் கையினால் சொரிவ - தமது கரியகைகளால் அபபறவையினமேற சொரியாநிற்பன.

அச்சோ-இரக்கக்குறிப்பையுணர்ந்ததும் இடைச்சொல்.

(எக)

படவரவமணியின் நொசசிப்பாசிலையன்னபைந்தாண் மஞ்ஞை, பெடைதழுவிமணஞ்செய்யமணவறையில் விளக்கிடுவ பெருந்தண்கானத, தடாசிறைமென்குயிலோமென ரூபபமடக்கினளை யெழுததைந்துமோ சைத, தொடாபுபெறவுச்சரிப்பக்குருமொழிகேட்டாங்குவபபதொழக்க டபூவை.

(இ-ள்) நொசசி பாச இலை அன்ன பைம தாள மஞ்ஞை பெடை தழுவி மணம் செய்ய-(ஓர்பால்) நொசசியினது (பிளவுபட்ட) பசியவிலையெயர்த்த பசிய கால்களையுடைய மயில்கள் தத்தமக்கிசைந்த பெணமயில்களைத்தழுவி மணஞ் செய்யாநிற்க, படம அரவம் மணி ரான்று மண அறையில் விளக்கு இடுவ - படங்க ளையுடைய சாப்பங்குள மாணிக்கங்களை வெளிப்படுத்தி மணவறையில் விளக்கேற் றாநிற்கும், அடர் மென் சிறை குயில் பெரும் தண் கானத்து ஓம் என்று ஆர்ப்ப- (ஓர்பால்) நெருங்கிய மெனமையையுடைய சிறகுகளையுடைய குயில்கள் பெரிய குளிரந்தகாடில் ஒமென்று ஒலிக்காநிற்கவும், மடம் கிள்ளி எழுத்து ஐந்தும் ஓசை தொடாபு பெற உச்சரிப்ப - இளமைபொருந்திய கிளிகள் பஞ்சாக்ஷரத்தை யும் ஓசையின் ரொட்புபொருந்த வுச்சரியாநித்கவும், தொடி கண பூவை-கைவளை போலும் வட்டமாகிய கண்களையுடைய நாகணவாய்ப்பறவைகள், குருமொழி கேட்டால் ஆற்கு உவப்ப - (அவற்றைக்) குருவின உபதேசமொழியைக் கேட்டார் போலக்கேட்டு மகிழாநிற்கும்.

உம்மை உயாவு சிறப்புப்பொருட்டு

(எச)

இன்ன விலங்கொடுபுள்ளின் செயற்கரியசெய்னோக்கியிறும்பூதெய்தி ப், பொன்னகரான்புளகமுடல் புதைப்பநிறைமகிழ்ச்சியுளம் புதைப்பப் போவா, னன்னபொழுதொற்றுவாமீண்டடிவனங்கியிச்சுவைப்பாலருந் துவான்முன், பின்னரியதேன்சொரிந்தாங்குவகைமேற்பேருவகைபெருக ச்சொல்வார.

(இ-ள்.) பொன நகரான இன்ன விலங்கொடு புள்ளின் செயற்கு அரிய செயல் நோக்கி-தேவேந்திரன் இந்த யிருகங்களும் பறவைகளுமாகிய இவைகளின் பிறர் செய்தற்கரிய செயல்களைப்பார்த்து; இறும்பூது எய்தி - அதிசயித்தது, புளகம் , உடல் புதைப்ப நிறை மகிழ்ச்சி உளம் புதைப்ப போவான்-புளகம் தனதுடல் மூற்

தும் போர்க்கவும் சிறைந்தமகிழ்ச்சி தனது மனத்தைத் தூர்க்கவும் போகின்றவனுயினான், அன்ன பொழுது - அப்பொழுதில், ஒற்றுவர் மீண்டு அடி வணங்கி இன்சுவை பால் அருந்தவான் முன்-தூதுவாதிரும்பிப் பாதத்தைவணங்கி யினிய சுவையமைந்தபாலைப் பருகுவோன் முனடி, பின் அரிய தேன் சொரிந்தால் ஆங்கு-பின்பு கிடைத்தற்கரிய தேனைவாக்கினுறபோல, உவகைமேல் பேர் உவகை பெருக சொல்வார்-களிப்பினமேல் பெருங் களிப்பு மீக்கூர்ச் சொல்லாதொடங்கினார்.

இன்ன அன்ன சுட்டுததிரிபுகள், ஒடு - எண்ணிடைச்சொல். (௭௫)

எப்புவனததிலுமென்றுங்கண்டறியாவதிசயமுமெண்ணுக்கெய்தாத் திப்பியமுமிககடம்பவனததினறுகண்டுவகைநிலைத்தேமநகண் வைப்பனையவொருபுனிதவாவிமருங்கொருகடம்பவனததிலீழ [டான் லொப்பிலொளியாய்முறைதத சிவலிங்கமொன்றுளதென்றுரைப்பகிகேட்

(இ-ள.) எப்புவனததிலும எனறும் கண்டு அறியா அதிசயமும் - எவ்வுலகத்திலும எக்காலத்திலும பாரததறியாத் அதிசயமும், எண்ணுக்கு எய்தாத் திப்பியமும் - கருதலளவைக்கேட்டாத் தெய்வதனை மையும், இகடம்பவனதது இன்று கண்டு உவகை திளைத்தேம் - இந்தக் கடம்பவனததில் இப்பொழுது பார்த்த ஆராமகிழ்ச்சியடைந்தோம், (என்னவெனில்) அங்கண் வைப்பு அனை ஒரு புனிதம் வரவி மருங்கு - அக்கடம்பவனததில் வைப்புத்திரவியததையொத்த வொருபரிசுத்தமாகிய தடாகத்தின பக்கத்தில், ஒரு கடம்ப வனததின் நீரில் ஒப்பில் ஒளியாய் முளைத்த சிவலிங்கம் ஒன்று உளது என்று உரைப்ப கேட்டான் - ஒருகடம்பமாதது நீரில் தனக்கு நிகரில்லாத ஒளிபயிழம்பாய் முளைத்தெழுவத சிவலிங்கமொன்று இருக்கின்றதென்று சொல்லக்கேட்டான்.

ஒன்றெனனும் எண்ணுகுதிப பால் வள மெனனஞ் சமுதாயத்தினின்று ஓர்மாம் என்றும். (௭௬)

செவித்தொளையிலமுதொழுகுமுழையரொடும்வழிகொண்டுசென்னிமேற்கை, குவித்துளமெய்பமொழிகரணங்குணமுன்றுமொன்றித்தன்கொடியபாச, மவித்துளயாவொழிககமுறைத்தருவகுவிமேலன்பிர்ப்பவடைவான்கானங், கவித்துளபூந்தடம்படி துகடம்பவனததுழைதுழைந்தான்கவலைதீர்வான்.

(ஆ-ள்.) கவலைதீர்வான் - தன்னைப்பற்றிய பழிபினின்று நீங்குமிந்திரன், செவி தொளையில் அமுது ஒழுக்கும் உழைய ரொடும் வழி கொண்டு - தனதுசெவித்தொளையினிடத்துச் சந்தோஷமாகிய அமுதத்தை வாக்கிட ஒற்றர்களோடுஞ் சென்று, சென்னி மேல் கை குவித்து-தனதுசிர பின்மேல் கைகளைக்கூப்பி; உளம் மெய் மொழி - மனம் வாக்குக் கையங்களும், காணும் - மனமுதலிய அந்தக்கரணங்களும், குணம் மூன்றும் ஒன்றி - சாதனவித முதலிய முன்று குணங்களும் ஒருவழிப்பது, தன கொடிய பாசம் அவித்து உள அபாய ஒழிக்க முனைத்தருள் குறிமேல் அன்பு ஈர்ப்ப அடைவான் - தனது கொடிப்பாசத்தைக் கெடுத்து மனத்துயர மொழிகை முனைத்தருளிய சிவலிங்கத்தின்மேல் அன்பானது இழக்கச்செல்லுகின்றவன், காணம் கவித்து உள்ள பூம் தடம் படிந்து கடம்ப வனத்து உழை துழைந்தான் - காட்டார் கவியப்பட்டுள்ள பொற்றாமரைத்தீர்த்ததி னீராடிக் கடம்ப வுத்துட்ட புகுந்தான்.

ஒன்றி செயலெனச் சத்திரிபு. மனம் வாக்கு முதலிய திரிகரணங்களும், மனம் புத்தி முதலிய அந்தக்கரணங்களும், சாத்துவிதமுதலிய முக்குணங்களும், ஆதித்தன் சந்திரியில் விளக்குப்போலத் தத்தமக்குரிய போதங்களிவழிப்படாது ஒடுங்கி அன்பிற்றலைப்பட்டு நின்றன என்பார். ஒன்றி அன்பீர்ப்ப எனக்கூறினார் அந்தக்கரணம்-மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம். முக்குணம்-சாத்துவிதம், இராசத்ம், தாமதம். (எ)

அருவாகியுருவாகியுருவருவங்கடந்துண்மையறிவானந்த யுருவாகியளவிறந்தவுயிராகியவ்யுயிர்க்கோருணர்வாய்ப்பூவின் மருவாகிசசராசரங்களிலமுந்தன்னிடைபுதித்தமடங்குகின்ற கருவாகிமுளைத்தசிவக்கொழுந்தையாயிரங்கண்ணங்களிப்பக்கண்டான்.

(இ-ள்.) அருவாகி உருவாகி அருவருவம் ஆகி - அருவமாகியும் உருவமாகியும் அருவருவமாகியும், கடந்து - இவைகளைக்கடந்து, உண்மை அறிவு ஆனந்த உருவாகி - உண்மையறிவானந்த யுருவமாகியும், அளவு இறந்த உயிராகி - எல்லையில்லாத பல்லுயிர்களாகியும், அ உயிர்க்கு ஓர் உணர்வாய் - அவ்வுயிர்களறிவுக்கோரறிவாகியும், பூவில் மருவு ஆகி - (அவ்வாறுநிறைவின்) பூவினிடத்துள்ள வாசம் போலாகியும், சராசரங்கள் அகிலமும் தன்னிடை உதித்த மடங்குகின்ற கருவாகி - சராசரங்கள் யாவும் தன்னிடத்துத தோன்றியொடுங்குகின்ற காரணமாகியும், முளைத்தசிவக்கொழுந்தை ஆயிரம் கண்ணும் களிப்ப கண்டான் - முளைத்தருளிய சிவலிங்கப்பெருமானைத் தனது ஆயிரங்கண்களுக்களிப்பில் மூழ்கத்தரிசித்தான்.

சிவம், சத்தி, நாதம், விந்து என நிறலால் அருவாகி எனவும், மகேசுரன், உருத்திரன், திருமால், அயன் என உருவாகி நிறலால் உருவாகி எனவும், சதாசிவம் என நிறலால் அருவருவாகி எனவும், இந்நவவிதபேதமும் தோற்றுவித்தல் முதலியவற்றிற் கு ஏதுவாய் நாடகமாத்திரையானடிக்கும் இறைவனுக்கின் கடந்தவனெனவும், ஆன்மாவின் பவத்தொடர்பு நீங்குமுகத்து ஆன்மசுத்திக்கு மேலாகும் சிவரூப சிவதெரிசு சிவபோகானுபவங்களை விளைவித்தல் காரணமாய் அங்ஙனம் அகோசரமாய்நின்ற சிவம கோசரிக்குமிடத்துச் சத்து சித்து ஆனந்தங்களை முறையே தூல சூக்கும் காரணரூபமாகக்கொண்டு விளங்கிநிறலால் உண்மையறிவானந்த யுருவாகி எனவும், இறைவன், உயிர்களைப் புணருப்பவஞ்செய்விக்குங்கால் பொதுமையில் உடலுயிர்போன்று சத்திரூபமாய் நிறலால் அளவிறந்தவுயிராகி எனவும், கண்ணருக்கன்போல் அவ்வுயிர்களின் வேறும் வியஞ்சுவறிவாய்நின்று தனதானையால் இருவினையின்வழிநடத்தும் பதிப்பொருளாதலால் அவ்வுயிர்க்கோருணர்வாய் எனவும், அதிவொளிபோல பிரிவற்று உடனாய் அத்துவிதமாய் அவைகளினிற்றலால் பூவின்மருவாகி எனவும், அணுவோரண்டமாஞ்சிறுமைகொண்டும் “அண்டமோரணுவாமபெருமைகொண்டும்” என்னுந் திருவாக்கின்படி தோற்றக்கேடுகளின் காரணங்களுக்கெல்லாம் காரணமாய்நிறலால் சராசரங்களிலமுந்தன்னிடைபுதித்தமடங்குகின்ற கருவாகி எனவும் கூறினார். (எ)

கண்டுவிழுந்தெழுந்தவிழிதுளிப்பவெழுகளிப்பென்னுங்கடலிலாழ்ந்து விண்டுமொழிதழுத்தருப்பவுடல்பணிப்பவன்புருவாய்விண்ணோர்வேந்தனண்டப்பிரானருசசனைக்குவேண்டுமுகாரணமெலாமகல்வாடெனய்திக்கூகாண்டுவரச்சிலவைவிடுத்தவோகப்பின்னுமொருகுறைவுதீர்ப்பான்.

(இ-ள்.) விண்ணோர் வேந்தன் அன்பு உருவாய் கண்டி விழுந்த ஏழுந்த விழிதளிப்ப - தேவர்களுக்கரசனாகிய இந்திரன் அன்பே ஒருவடிவமாய்த்தெரிசித் துப் பணிந்தெழுந்து கண்கள் ஆனந்தபாஷ்பஞ்சிரத, ஏழு கனிப்பு என்னும் கடலில் ஆழ்ந்த-ககாகடந்தெழாரின்ற கனிப்பென்னுக்கடலிலழுந்தி, தழு தழுப்ப உடல் பணிப்ப மொழிவினெ - தனதுநாத் தழுதழுக்கவும் உடல்வோர்வரும்பவும் தோத் திரஞ்சொல்லி, அண்டர் பிரான் அருச்சனைக்கு வேண்டும் உபகரணம் எல்லாம்- தேவர்கள் தேவனாகிய சிவபெருமான் அருச்சனைக்குவேண்டிய வுபகரணங்களையாவையும், அகல்வான் எய்தி கொண்டுவர சிலலாவிடுத்து - அகன்ற விண்ணுலகத்திற்கென்று கொண்டுவரச்சிலலாயேவி, அவர் ஏக பின்னும் ஒரு குறைவு தீர்ப்பான்- அவர்கள் கொண்டுவரச்செல்லப் பின்னும் ஒரு குறைவுதீர்க்கக்கருதினான்.

தழுதழுத்தல்-நாப்பின்னுதல். குறைவாவது-சிவலிங்கப்பெருமான் விமான மின்றியிருத்தல். (எக)

தங்குடிமைத்தசனையோர்விமானமமைத்திட விடுத்தத்தடத்தின்புற்போ, யங்கணனைக்கடி தருச்சித்திடநரியமலர்சிடையாதயர்வானந்தச், சங்கெறிதண்டினாத்தடத்திலரனருளாற்பலபரிதசலதியொன்றிற், பொங்குகதிர்பரப்பிமுனைத்தாலென்னப்பொற்கமலம்பூப்பக்கண்டான்.

(இ-ள்.) தம் குடிமை தச்சனை ஓர் விமானம் அமைத்திட விடுத்து - தமதுகுடிக்குரிய தேவதச்சனை (வருவித்து) ஓர் விமானஞ்செய்கவென வலி, அ தடத்தின் பால் போய் - அப்பொற்றாமரைத் தீர்த்தத்தினருகிற்சென்று, அங்கணனை கடிது அருச்சித்திட நரிய மலர் சிடையாது; அயாவான் - அழகிய கருணாரோக்கத்தையுடைய சிவபெருமானை விலாந்து அருச்சனைசெய்ய நல்லமலர்கிடையாமல் சோருகின்றவன், சங்கு ஏறி தன் திரை அந்த தடத்தில் - சங்குகளைவீசுந தன்னிய அலைகளையுடைய அந்தத்தடாகத்தில், பல பரிதி சலதி ஒன்றில் பொங்கு கதிர்பரப்பி முனைத்தால் என்ன - பலசூரியர்கள் ஒருசமுத்திரத்தில்விளங்கும் கிரணத்தைப்பரப்பி உதையஞ்செய்தார்போல, அரன் அருளால் பொன் கமலம் பூப்ப கண்டான்- சிவபெருமான் திருவருளால் பொற்றாமரைமலர்கள் மலர்ந்திருக்கப்பார்த்தான். (.)

அன்புதலைசிறப்பமகிழ்ந்தாடினான் காரணத்தாலிதற்குநாம, மென்பது பொற்றாமரையென்றேமூலகும்பொலிகவெனவிசைத்துப்பின்னு, மின்பதுமத்தடங்குடைந்துபொற்கமலங்கொய்தெடுத்துமீண்டுநீங்காத், தன்பினிரோய்தணியமுனைத்தெழுந்தமுழுமுதன்மருந்தின் தன்பால்வந்து.

(இ-ள்.) அன்பு தலை சிறப்ப மகிழ்ந்து ஆடினான் - அன்பு தன்னைவிழுங்கி மேலெழுந்தோங்கமகிழ்ந்து கூத்தாடி, காரணத்தால் - (பொற்றாமரைபூத்த) காரணத்தினால், இதற்கு நாமம் பொற்றாமரை என்று ஏழுலகும் பொலிக என இசைத்து - இதற்குத்திருநாமம் பொற்றாமரையென்று ஏழுலகிலும் விளங்கக்கடவதென்றுகூறி, பின்னும் மின்ப பதமம் தடம் குடைந்து பொன் கமலம் கொய்து எடுத்து மீண்டு-மீளவும் விளங்கும் பொற்றாமரைத்தடாகத்தில் நீராடி (அங்குள்ள) பொற்றாமரைமலர்களைப் பறித்தெடுத்துத்திரும்பி, நீங்காத தன் பிணி நோய் தணிய முனைத்து ஏழுந்த முழுமுதல் மருந்தின் தன்பால் வந்து - நீங்காத தனதுபழிநோய்பற்றம் முனைத்தெழுந்தருளிய முழுமுதலென்னும் ஓர்கிருநாமத்தையுடைய பிறவிப்பிணிரீக்கும் மருந்தினிடத்துவந்து.

என்பது-இடைச்சொல்.

(அக)

மொய்த்தபுனக்காடெறிந்துநிலந்திருத்திவருமளவின்முனைத்தஞான வித்தனையசிவக்கொழுந்தின்நிருமுடிமேற்பரிதிகரமெல்லத்தீண்டச் சித்தநெகிழ்ந்தந்திரான்றன்வெண்கவிகைத்திங்கணிமூல்செய்வானுன்னம் வைத்தனன்போதிர விமண்டிலம்போலிழிந்ததொருமணிவிமானம்.

(இ-ள்.) மொய்த்த புனம் காடு எறிந்து நிலம் திருத்தி வரும் அளவில் - ஒருகையபுனங்களை யுடைய காடுவெட்டி நிலந்திருத்திவருமபொழுதில், முனைத்த ஞானம் வித்து அனைய சிவம் கொழுந்தின திருமுடிமேல் பரிதிகரம் மெல்ல தீண்ட-முனைத்தருளிய சிவஞானவித்தையொத்த சிவக்கொழுந்தினுடைய திருமுடியின்மேல் சூரியனுடையகிரணம் மெல்லப்பரிசிக்கக்கண்டு, இரத்திரன் சித்தம் நெகிழ்ந்து - தேவேந்திரன் மனமுடைந்து, தன் திங்கள் பெண்கயிலை நிறில் செய்வான் உள்ள வைத்தனன்-தனது சந்திரனையொத்த வெள்ளியருடை நிறுத்தெய்யக்கருதினான், அப்போது ஒரு மணி விமானம் இரவி மண்டிலம் போல் இழிந்தது - அப்பொழுது ஒரு இரத்திரன் விமானம் (ஆகாயத்தினின்றும்) சூரியமண்டிலம் நிலவுவது விறங்கியதுபோல இறங்கியது

சிவஞானமுதலிய நான்குஞானங்களும் அங்குரித்தறகு ஓர்விறையாயிருந்தலால் ஞானவித்தென்றார். கணபி - சொல்லெச்சம். வித்து - கொழுந்து என்று பொருள் முரணணி. (அடி)

கிரியெட்டுமெனமழையைகிழித்தெட்டும் புழைககைமதிக்கீறுதுக்கோட கிரியெட்டுஞ்சினமடங்குலெட்டுமெட்டெட்டுக்கணமுந்தாயக [டுக் விரியெட்டுத்திசைபரப்பமயநிருமித ஆதவியவவவிமானஞ்சாத்தி யிரியெட்டுத்திருவுருவப்பரஞ்சுட வாயருச்சிப்பாலாயினோ.

(இ-ள்.) எட்டி கிரியும் என - அட்டகுலப்பருவத்தங்களின் நோற்றம்போல, மழையை கிழித்து எட்டும் - மேகமண்டலத்தைகிழித்து எட்டிநோற்றத்தையுடைய, புழைககை மதிக்கீறு கோடு கரி எட்டும் - துவாரம்பொருந்திய துதிககையையும் அரத்தசந்திரனையொத்த கொம்புகளையுமுடைய அஷ்டகசங்கங்களும், சினம் நா வெட்டு மடங்கலும் - கோபத்தையுடைய முடிபத்திராண்டுநிங்கங்களும், எட்டெட்டு கணமும் தாங்க - அறுபத்துநாலு நிவகணங்களுக்கும், விரி எட்டு திசை பரப்ப-பரந்த எட்டுத்திசைகளிலும் பரவிறகுமபடி, மயன் நிருமித்து உதவிய அ விமானம் அரிசாத்தி-தேவதச்ச நிருமித்துத்தந்த அவவிமானத்தை யிரத்திரன்சாத்தி, எட்டு கிருவுருவம் பரஞ்சுடரை அருச்சிப்பான் ஆயினான்-எட்டுத்திருமாதத்தையுடைய சோமசுந்தரர்க்கடவுள் அருச்சிக்கத்தொடங்கினான்.

எட்டுத்திருவுருவம் பஞ்சபூதம், சந்திரசூரியாகன், ஆன்மா எட்டும் என்னும் பெயரொச்சம் கரி என்னும் வினைமுதற்பொருள்கொண்டது. இடையிலுள்ளன - இடைப்பிறவாலாயநின்ற சினையடைகள். இது தொழிலற்றிய வுவமையணி. (அடி)

முந்தவமருலகடைநதுபூசனைக்குவேண்டிவனமுழுதுந்தேர்வார் வந்துதுருவைநதீன்றபொனனுடைமின் னுமிழுமணிப்பூண்வாசச் சந்தனமந்தாகினிமஞ்சனந்தாமந்திருப்பள்ளித்தாமந்தீப மந்தமிலாணந்துநலங்கனிதீந்தேந்நிருவமுதமனைத்துந்தந்தார்.

(இ-ள்.) முந்த அமரர் உலகு அடைந்த பூசனைக்கு வேண்டிவன முழுதும் தேர்வார் வந்து - முற்பட விண்ணுலகிற் சென்று பூசைக்கு வேண்டும் உபகரணம்

கன்யாஸ்வயுத் கொண்டு வரச்சென்றவர்வந்து, ஐந்து தரு ஈன்ற பொன் ஆண்டி
ன் உயிமு மணி பூண் வாசம் சந்தனம் - பஞ்சதருக்கள்கொடுத்த பீதாம்பரமும்,
பிரகாசத்தைவிடும் இரத்தினம்பசித்த ஆபரணமும் வாசத்தையுடைபசுதனமும்,
மந்தாகினி மஞ்சனம் தாமம் திருப்பள்ளித் தாமம் தீபம் - கங்கைகிராகிய திருமஞ்
சனமும் துபமும் திருப்பள்ளித்தாமமும் தீபமும். அந்தம் இல ஆன் ஐந்து நயம்
களி தீம் தேன் திருவமுதம் - அழிவில்லாத பஞ்சகல்வியமுத நதியகளியும் இனி
யதேனும் திருவமுதமுமாகிய, அனைத்தும் தந்தாரா - யாவையும்கொடுத்தார்கள்.

அமரருலகு - அமருலகு தொகுத்தல்விதாரம். திருப்பள்ளித்தாமம் - பததிர
புஷ்பமாலைகள். (அச)

தெய்வத்தாமரைமுனைத்ததடம்படிந்துபவந்தொலைக்குந்திருநீருடிச
சைவத்தாழ்வடந்தாங்கியன்புருவாயருளுருவந்தாலுயத்தோனறும
பைவைத்தாடரவார்த்தபசுபதியையவனுரைத்தபனுவலாற்றின
மெய்வைத்தாதாரம்பெருகவருசசனைசெய்தானந்தவெள்ளத்தாழந்தான்.

(இ-ள்.) தெய்வம் தாமரை முனைத்த தடம் படிந்து - தெய்வத்தன்மையை
யுடைய பொற்றாமரைமுனைத்த தடாகத்தில் ஸநானஞ்செய்து, பவம் தொலைக்கும்
திருநீறு ஆடி - பிறப்பினையொழிக்குந் திருநீறுதறித்து, சைவம் தாழ்வடம் தாங்கி -
சைவவேடத்துக்குரிய வருத்திராகவடமணிந்து, அன்பு உருவாய-தான் அன்பே
வடிவாய்நின்று, அருளுருவம் தானைய தோனறும பைவைத்து ஆடு அரவு ஆர்த்த
பசுபதியை - திருவருளே திருவுருவமாகக்கொண்டருளிய பட்சுதைவிரித்தாடும் சர்
ப்பத்தைக்கச்சாக இடையிறகட்டிய சோமசுந்தரக்கடவுளை, அவனுரைத்த பனுவல்
ஆற்றின் - அவனருளிய ஆகமத்தின்வழியே, மெய் வைத்த ஆதரம்பெருக-உண்மை
யாகிய அன்புபெருக, அருச்சுனை செய்து ஆனந்த வெள்ளத்து ஆழந்தான்-அருச்சி
த்து ஆனந்தவெள்ளத்தி லுறந்தினன்.

பசுபதி-பிரமன்முதலிய பசுக்களுக்கு இறைவன். சைவம்-என்னுருநிப்பா
ல் தாழ்வடம் - உருத்திராக்கத்தினமே னின்றது. டைத்த - அகரவீறுதொகுத்தல்.()

பாராரவட்டாங்கப்பஞ்சாங்கவிதிமுறையாற்பணிந்துள்வாயமெய்
நேராகச்சூழ்ந்துடலங்கம்பித்துகருமபிட்டுநிருத்தஞ்செய்து
தாராருந்தொடைமிதப்பவானந்தகண்ணருவித்துமபரின்றன்
பாராமைமீக்கொள்ளவஞ்சலித்துத்துதிககின்றானமராகோமான்.

(இ-ள்.) அமரர் கோமான் - தேவர்கள் தலைவனாகிய இரதிரன், பார் ஆர
அட்டாங்க பஞ்சாங்க விதிமுறையால் பணிந்து - நிலவுலகிற்பொருந்த அஷ்டாங்க
பஞ்சாங்க விதிமுறைப்படிவணங்கி, உள் வாய் மெய் நேராக சூழ்ந்து - மனவாக்
ஞக்காயங்கள் ஒன்றுபடப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து, உடமை கம்பித்து கருமிட்டு நிரு
த்தஞ்செய்து - பரவசத்தால் சரீரமடுங்கிக் கைகூப்பி ஆனந்தக்கூத்தாடி, தார்
ஆரும் தொடை மிதப்ப ஆனந்தம் கண அருவி ததமப நின்று - மார்பிணைந்த
மலராரற்றெடுத்த மாலைமிதக்கும்படி ஆனந்தக்கண்ணருவியானது பெருக்கெடுக்க
கின்று, ஆரமை அன்பு மீக்கொள்ள - சிவானந்தத் தெவிட்டாமையால் அன்பு
மேலுமேலும் எழுந்தோங்க, அஞ்சலித்துத் துதிக்கின்றான் - அஞ்சலிசெய்து துதி
க்கின்றவனானான்.

அட்டாங்க பஞ்சாங்கவிதிகளை முன்னர்க்குறியதனுணர்க. (அச)

மேற்படி வேறு.

அங்கண்போற்றிவாயமையாரண்போற்றிரக
கங்கண்போற்றிமூலகாரண்போற்றிநெற்றிச
செவகண்போற்றியாதிசிவபரஞ்சுடரோபோற்றி
யெவகண்புகனேபோற்றியீறிலாமுதலேபோற்றி.

(இ-ள) அம் கண போற்றி-அழகியகிருபாநோக்கமுடையவனே வந்தனம், வாயமம் ஆரண்பேற்றி - உணமையாகிய வேதங்களை அருளிச்செய்தவனே வந்தனம், நாகங்கண போற்றி - சரப்பகங்கணனே வந்தனம், மூலகாரண போற்றி-மூலகாரணனே வந்தனம், நெற்றி செவகண போற்றி - நெற்றியின்கண் செவந்த கண்களையுடையவனே வந்தனம், ஆதி சிவபரம் சுடரோபோற்றி - எல்லாவற்றிற்கு முதலாயுள்ளவனே நனமையாததரும் மேலான ஒளிபிழம்பே வந்தனம், எங்கள் நாயகனே போற்றி-எவ்களிறைவனேவந்தனம், ஈறு இல்லா முதலே போற்றி-தனக்கோ நிறுதியில்லாத முதலே வந்தனம்

அன்றகண் ஆதலால்-செவகண் எனவும், முன்னர் ஆதி என்றமையால் அழிவிலலாதவனென்றதற்கு நிறிலாமுதல எனவும்கூறினார் ஆதி-அணமைவினி போற்றி-போற்றாதவென்னும் பொருண்மேனிறறலால் இகரவிஞ்சியொடு புணர்துநின்ற தொழிற்பெயர் அனதி லியங்கோடொருளிலவந்த யகரவீறுகெட்டுநின்ற வியன கோளமுறநெனக்கொளளுதலு மொன்று துதிக்கக்கடவேனென்றுபொருள், தொ-எ-உயிராமயங்கியல் “வாழியவென்னுந்நீசெயென்கிளவி, யிறுதியகரகெடுதலுமுரித்தே” என்ற சூத்திரத்தால் ஒன்றொருமுடித்தலாற்கொள்க (அ-ள)

யாவையும்படைப்பாயபோற்றியாவையுந் துடைப்பாயபோற்றி
யாவையுமான்யபோற்றியாவையும்ல்லாயபோற்றி
யாவையும்நிரதாயபோற்றியாவையும்நரதாயபோற்றி
யாவையும்புணரதாயபோற்றியாவையும்பிரிந்தாயபோற்றி.

(இ-ள.) யாவையும் படைப்பாய போற்றி - எல்லாவற்றையுந் சிருட்டித்த வனேவந்தனம், யாவையும் துடைப்பாய போற்றி - எல்லாவற்றையும் அழிப்பவனே வந்தனம், யாவையும் ஆரூப போற்றி - எல்லாப்பொருள்களும் ஆனவனே வந்தனம், யாவையும் அல்லாய போற்றி - எல்லாப்பொருள்களும் அல்லாதவனேவந்தனம், யாவையும் அநிரதாய போற்றி-எல்லாவற்றையும் உணராதவனேவந்தனம், யாவையும் மறந்தாய போற்றி - எல்லாவற்றையும் அறியாதவனே வந்தனம், யாவையும் புணரதாய போற்றி - எல்லாவற்றிலும் பிரியாதவனே வந்தனம், யாவையும் பிரிந்தாய போற்றி - எல்லாவற்றிலும் பிரிந்தவனே வந்தனம்

திருவருளே திருமேனியாகக்கொண்டு படைத்தலுந் துடைத்தலு பியற்றித்தாயவுடம்பினையு நிறறலால் - யாவையும் படைப்பாய யாவையுந் துடைப்பாய எனவும், யாவுந் தானையுநி அவற்றினவசத்தனாகாத தனவசத்தனாய நிறறலால் யாவையுமானாய் எனவும், அவ்வவற்றினுணர்வாகாத இயற்கையுணர்வினையுந்நிறறலால் யாவையும்ல்லாய் எனவும், முற்றுமுணரத்தறன்மையால் யாவையும் அநிரதாய் எனவும், பொருளுடையனாததறன்மையால் யாவையும்நரதாய் எனவும், யாவும்புணர்ச் சின்பதகாவிப்பான எவற்றுள்ளும்புகுந்த நிற்கும் முடிவிலாற்றலும் வரம்பிலின்பமுடைமையும் உடையனாய் நிறறலால் யாவையும் புணர்ந்தாய் என

வும், இயல்பாகவே பாசங்களினிங்கிற்றலால் யாவையும் பிரித்தாய் எனவும் கூறினார். (அஅ)

இடருதப்பிணித்தவிந்தப்பழியினின்றெண்ணையிர்த்துணையடியினைக்கன்பனுக்குமருட்கடல்போற்றிசேற்கண்மடவரன்மனாள்போற்றிகடம்பமாவனத்தாய்போற்றிசுடர்விடுவிமானமேயசந்தரவிடங்கபோற்றி.

(இ-ள்.) என்னை இடர் உற பிணித்த இந்த பழியில் நின்று ஈர்த்து-என்னைத் துன்பமிக விடாதுபற்றிய இந்தப்பிரமகத்தியினின்றாவிரிவித்த, உன் அடியினைக்கு அன்பன் ஆக்கும் அருள் கடல் போற்றி-உனது இரண்டுதிருவடிகளுக்கும் அன்பனாகிய கிருபாசமுத்திரமே வந்தனம், சேல் கண் மடவரன் மனாள்போற்றி-மீனாகிய மம்மையின் மணவாளனேவந்தனம், மா கடம்ப வனத்தாய் போற்றி - பெரியகடம்பவனத்தி லெழுந்தருளினவனே வந்தனம், சுடர்விடு விமானம் மேய சந்தரவிடங்க போற்றி - ஒளிவீசும் விமானத்தில் லீற்றிருக்கும் சோமசந்தர விடங்களே வந்தனம்.

விடங்கன்-உளிரிக்கமுள்ளவன். டங்கம் - உளி - இளைத்தெனவறிபொருளில் வந்த முற்றும்மைதொகுத்தல் (அக)

பூசையும்பூசைக்கேற்றபொருள்களும்பூசைசெய்யுநேசனும்பூசைகொண்டுநியதியிற்பேறுநல்குமீசனுமாகிப்பூசையான்செய்தேனெனுமென்போதவாசனையதுவுமானமறைமுதலடிகளபோற்றி.

(இ-ள்.) பூசையும்-பூசையும், பூசைக்கு ஏற்ற பொருள்களும் - அப்பூசைக்குத்தக்க திரவியங்களும், பூசை செய்யும் நேசனும் - அப்பூசைசெய்கின்ற அன்பனும், பூசைகொண்டு நியதியில் பேறு நல்கும் ஈசனும் ஆகி-அப்பூசையைக் கைக்கொண்டு அதற்குத்தக்க பயனையுன்கொடுக்கும் இறைவனுமாகி, யான் பூசை செய்தேன் என்னும் என் போத வாசனை அதுவும் ஆன-நான் பூசனை செய்தேனென்று கருதும் எனது தற்போதவாசனையுமாகிட, மறை முதல் அடிகள் போற்றி - வேதத்திற்குவித்தாகிய சுவாமிகளேவந்தனம்.

ஆகமவிதி அநிததுசெய்யும் பூசனையும், அவற்றிற்குரிய வபகரணங்களும், சார்புபற்றிய பத்திபோலாது மெய்சசார்போடியைந்த பத்தியுடைமையும், அப்பத்திவழிபாடேற்றுப் பேறுநல்கும் ஈசனும், திருவருளானன்றி யமையாவாகலான்-பூசையும் பூசைக்கேற்றபொருள்களும் பூசைசெய்யுநேசனும் பூசைகொண்டு நியதியிற் பேறுநல்கும் ஈசனுமாகி எனவும், அவ்வருட்பணியினோ டொற்றுமைப்பட்டு நிற்கும் ஆன்மபோதத்தின்றன்மை அவனன்றிவேறன்மையான் என்போதவாசனையதுவும் ஆன அடிகள் எனவுகூறினார். (கஉ)

என்னநின்றேத்தினுணையின்னகைசிறிதுதோன்ற முன்னவனடியாரொண்ணமுடிப்பவனருட்கணைக்கா லுன்னதுவேட்கையாதிங்குராயெனவிரையத்தாழ்ந்து சென்னிமேற்செங்கைகூப்பித்தேவர்கோனிதனைவேண்டும்.

(இ-ள்.) என்ன நின்று ஏத்தினுணை - என்றுசொல்லி நின்றுஅதித்த இந்திரன்மேல், முன்னவன் - (எல்லாத் தேவர்களுக்கும்) முன்னவனும், அடியார் என்

ஊம் முடிப்பவன் - அடியார்வேண்டி யாங்கு அருள்பவனுமாகிய சேமசுந்தரத்த டவுன், இன் நகை சிறித தோன்ற-இனியபுன்னகை சிறிதரும்ப, அருட்கண் கோக் கால் - கிருபாரோக்கங்கொண்டு, உன்னது ஸூட்கை யாது இங்கு உரை என் - உன து விருப்பம் யாது இங்குகூறுவாயென்றருள, தேவாகோன் விரைய தாழ்த்த செ ன்னிமேல் செங்கை கூப்பி இசை வேண்டும் - தேவர்கட்கு அரசனாகிய இந்திர ன்வினாந்தபுணர்ந்தொ ருத்தினமேல் தனது செவநகைகளைக்குவித்த இதனை வே ண்டாநிற்பான்.

ஐ-உருபுமயக்கம்

(௧௭)

ஐயநின் னிருககையெலலைக்கணியனா முள விளங்கா
வெய்யவென்பழியினோடுமேலோநாடியேன்செய்த
மையல்வல்வினைபுமாயந் துன்மலரடிவழுத்திப்பூசை
செயயவுமுரியனானேன்சிறந்தபேரிதனமேல்யாதோ.

(இ-ள்) ஐய நின் இருககை எலலைக்கு அடியேன் அணியனும் அளவில்-ஐய னே உனது இருக்கையாகிய இரத்ததிறுத்ததைதனை எலலைக்கு அடியேனாகிய யான் சமீபித்தவளவில், என் நீங்கா வெய்ய பழியும் - என்னினின்று நீங்காத கொடியபி ராமகத்தியும், மேலை நாள் செய்த மையல் வல் வினையு மாயந்த - முற்பிறப்பிற்செ ய்த மயக்கத்தைததரும் வலியுவினையுங்கெட்டு, உன் மலர் அடி வழுத்தி பூசை செய்யவும் உரியன் ஆனேன்-உனது தாமரை மலாபோன்ற திருவடியை துதித்துப் பூசைசெய்யவும் உரியவனாயினேன், இதன் மேல் சிறந்தபேறு உண்டோ - இதற்கு மேல் சிறந்தபயன்யாதானது, (இல்லையென்றபடி)

இத்தலத்தின் எலலைக்கு அருகனுவராத அன்றே - பழியும் வினையும்நீங்கிய ஆராமையின் மேலீட்டால் கூறினவனாதலால் இதன் மேல்சிறந்தபேறுண்டோ என் றான். ஒடு இசைநிறைத்தலிலவராத இடைச்சொல். உமமை வியப்புப்பொருள்மேல் நின்றது.

(௧௮)

இன்னநின்பாதப்போதேயிவவாதேயென்றமபூசித
துன்னடியாருளயாறுமோரடித்தொண்டனாவே
ன்னனதேயடியேன்வேண்டத்தக்கதென்றடியில்விழ்ந்த
மன்னவன்றனக்கு முக்கண்வரதனுயகருணைபூத்தி.

(இ-ள்) இவவாதே இன்ன நின் பாதம் போது என்றும் பூசித்த - இப்படியே இந்த வுனது திருவடித்தாமரைகளையே எப்பொழுதும்பூசினேசெய்து, உன் அடியாருள யானும் ஓர் அடித்தொண்டன் ஆவேன் - உனது அடியவருள் நானும் ஒரு தாழ்ந்ததொண்டனாவேன், அன்னதே அடியேன் வேண்டத்தக்கது என்று அடியில் வீழ்ந்த மன்னவன் தனக்கு-அதுவே அடியேன் குறையிரக்கதக்கது என்று தனது திருவடியில்விழ்ந்த இந்திரனுக்கு, முககண் வரதனும் கருணைபூத்த - திரிசேத்திர ல்களையுடைய சிவபெருமானும் கருணைகூர்ந்து.

வரதன்-அருட்கொடையையுடையவன். அடி-தாழ்மை-தாழ்ந்தகடைக்கு அ டிக்கடையென உலகவழக்கிலும், திருவாசகம், திருவண்டப்பருதியில் - "அருட்பெ ருந்தியிலடியோமடிக்குடல்" எனச்செய்யுள்வழக்கிலும்வருதல்காண்க.

(௧௯)

எழுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

இருதுவிற்கிறந்தவேனிலுமதியாறிரண்டினிற்சிறந்தவான்றகரும் பொருவிரூரகையிற்கிறந்தசுத்திகையுந்திதியினிற்சிறந்தபூரணையு

மருவுத்திரையிற்சித்திராதோறுமவந்துவந்தருச்சியோர்வருடந்
தெரியுநாண்முந்தாற்றறுபதுமைந்துஞ்செய்தவர்ச்சனைப்பயனெய்தும்.

(இ-ள்.) இருத வில் சிறந்த வேனிலும் - ஆறுபருவங்களுள் மேம்பட்ட வே
னிப்பருவமும், ஆறிரண்டு மதியில் சிறந்த வான் தகரம் - பன்னீரென்று மாதங்களு
ள் மேம்பட்ட பெருமை பொருந்திய மேடமாதமும், பொருவில் தார கையில் சிற
ந்த சித்திரையும் - ஒப்பில்லாத நகூத்திரங்களுள் மேம்பட்ட சித்திரா நகூத்திர
மும், திதியினில் சிறந்த பூரணையும் - திதிகளுள் மேம்பட்ட ஒள்ளுணமி திதியும்,
(ஆசிய இவைகள்) மருவு சித்திராயில் சித்திராதோறும வந்து வந்து அருச்சி-பொ
ருந்திய அந்தச் சித்திராமாதத்தில் சித்திரா நகூத்திரந்தோறும வந்து வந்து அரு
ச்சினைசெய், ஓர் வருடம் தெரியு முந்நாறும அறுபதும் ஐந்தும நான் செய்த அர்
ச்சனை பயன எய்தும் - ஓர் வருடத்துக்கு வரையறுத்த முந்நாற்றறுபத்தைநதநா
ளுஞ் செய்த வர்ச்சனைப் பயனவந்து கைகூடும.

மருவும் நாள தோறும எனளுத - சித்திரையிற் சித்திராதோறும எனப் பி
ன்னும் அனுவதித்தது - அந்நாட்பெருமைய வறுபதுத்தற்கென அறிக. முந்நாற்ற
றுபத்தைநது உம்மைத்தொகையாதலால் முந்நாறுமென உம்மையைவிரித்தாம்.
செய்யுள் விகாரமெனிலும் அமையம் (கசு)

துறக்கநாடணைந்துசுததபல போகநதுயத்துமேனமலபரிபாகம்
பிறக்கநாள் முகூன்மான முதலபெருந்தேவாபெருமபதததாசையும்பிறவு
மறக்கநாள்வீடுவழங்குதுமென்னவாயமலாந் கருளிவாந் கருணை
சிறக்கநாள்வேதசசிகையெழுப னுதிசிவபரஞ்சுடர்விடைகொடுத்தான்.

(இ-ள்.) துறக்கம் நாயி அணைந்து-(உனக்குரிய) சுவாக்க நாட்டிற் சென்று,
சுத்த பல் போகம் துய்த்து - புனிதமாகிய பல்போகங்களையு துக்கந்து, மேல் -
அதற்குமேல், மலபரி பாகம் பிறக்க - மலபரிபாகம் வர, நானமுகன் மால் முதல்
பெரும் தேவர் பெரும் பதத்து ஆசையும் பிறவும் மறக்க-பிரமன திருமால் முதலிய
பெரிய தேவர்களுடைய பெரிய பதங்களினுள்ள போகங்களையும் மறப்போகங்க
ளையும் மறக்கும்படி, நாம் வீடு வழங்குதும என்ன வாயமலர்ந்தருளி-நாம் மோகூந்
தருவோமென்று திருவாயமலாந் கருளி, நாலயேதம் சிகை எழும் அனாதி சிவபரஞ்
சுடர் - நான்கு வேதங்களினுச்சியில் விளங்கும் அனாதிவாசிய சோமசுந்தரக்கட
வுள், வான்கருணை சிறக்க விடை கொடுத்தான் - பெருங்கருணை மீதூர் விடை
கொடுத்தருளினான். (கரு)

மூடினான் புளகப்போர்வையால்யாககைமுடியிசையஞ்சலிககமலஞ
சூடினான்வீழ்ந்தானெழுநாகண்ணருவி துளும்பினுன்பன் முறைதுதிசெ
தாடினான்யனடிபிரிவாற்றாதுஞ்சினைவனருளாணை [ய்
நாடினான்பிரியாவிடைகொடு துறக்கநாணினுன்விண்ணவர்நாதன்.

(இ-ள்.) விண்ணவர் நாதன் - தேவர்கள் தலைவனாகிய இந்திரன், புளகப்
போர்வையால் யாக்கை மூடினான் - புளகமாகிய போர்வையினால் உடல் முழுதும்
போர்க்கப்பட்டான், முடி மிசை அஞ்சலி கமலம் சூடினான்-(தனது) முடியின்மேற்
கைகளைக் கூப்பினன், வீழ்ந்தான்-(ஆராமையால்) தண்டாகாரமாய் விழுந்த பணிந்
தான், எழுந்த கண் அருவி துளும்பினுன் - புணிந்தெழுந்து கண்ணினின்று ஆனந்
த வெள்ளஞ் சொரிந்தான், பல் முறை துதி செய்து ஆடினான்-பலதரத் துதிசெய்த

ஆனந்தக்கந்தாடினான், ஐயன் அடி பிரிவு ஆற்றாது அஞ்சினான் - சோமசுந்தரக் கடவுளுடைய திருவடி சிழற பிரிவுக்கு ஆற்றாமல் அஞ்சினான், அவன் அருள் ஆனை நாடினான் - அச்சோமசுந்தரக்கடவுள் தனக்கருளிய திருவாணையை மனதிற்கருதி, பிரியா விடை கொடு துறக்கம் நண்ணினான் - (அதைக் கடக்கக் கூடாமையால்) பிரியாவிடைகொண்டு சுவரக்கலோகத்தை யடைந்தான்.

திருவாணையாவது - முன்னுள்ள செய்புறி கூறியது. பிரியாவிடைகொண்டு டென்றது - பலபேரகம் துறகு மிடத்தும், சிவபோகம் துறகு மிடத்தும் அவனது திருவருளின் வழியே நின்று துறாவதாதலால் பிரியாவிடை கொடு நண்ணினான் எனரா இவ்விரண்டிள முன்னுள்ளதைப் பின்னா வருகு செய்யுறிகாண்க. (கூக)

எனசேரடியாசிரியவிருத்தம்.

வந்தரமங்கையாகவரிமருவகு வீசமந்தாரங்கற்பகம்பூமாரி தூற்ற, வந்தரநாட்டவாமுடிகளாடிகளா சூடவயிராணிமுலைத்தடந்தோயந்தகலந் தின் னோள, விரதமெனச்செம்மநாது விமமுகாமவெள்ளத்துஞ் டலமூந்தவுள் ளாளுசென்று, சுநகராயகன்கருணைவெள்ளத்தாழ்ந்துதொன்முறையின் முறைசெய்தானது நகநாடன்.

(இ-ள) அரமங்கையா மருவகு வந்து கவரி வீச - அரம்பைமாதாகள் தனது பக்கலில் வந்து சாமரை யிரட்டவும், மந்தாரம் கற்பகம் பூமாரி தூற்ற - மந்தாரமூல கற்பகமும் புஷ்பவருஷஞ் சொரியவும், அந்தர நாட்டவா முடிகள் அடிகள் ளுட - (தன்னைத் தெரிவிக்கவந்த) தேவர்கள் முடிகள் தனது பாதங்களைச் சூடவும், அயிராணி தடம் முலை தோயந்து அகலம் தின்ன தோள் விரதம் என செம்மநாது - இந்திரானியினுடைய பெரிய தனங்களிலமூர்தி மாபமும் திண்ணிய தோள்களும் விரத பருவதம்போல இறுமாப்படைய, விமமுகாம வெள்ளத்துள் உடல் அமூர்த - அளவிறந்த காமப்பெருகயில் தனது உடலமூர்தவும், உள்ளம் சென்று சுந்தரநாயகன் கருணை வெள்ளத்து ஆழ்ந்து - தனது மனஞ்சென்று சோமசுந்தரக் கடவுளுடைய திருவருள் வெள்ளத்தில்மூர்தவும், துறக்க நாடன் தொல் முறையில முறை செய்தான் - தேவேந்திரன் முன்பு நடத்திய முறைப்படியே அரசியல் நடத்திவந்தான்

செம்மநாது ஆற்றது - செய்வென்னும் வாய் பாட்டு வினையெச்சத்திரிபுகள். மந்தாரம் கற்பகம் என்றமையால் இனம்பற்றிய சுந்தானம், அரிசுந்தனம், பரிசாதமென்னும் முனதுதேவதருக்களும் பூமாரி தூற்றின் எனக்கொள்க. (கூக)

இந்திரன்புதிதீர்த்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உளபடத் திருவிருத்தம் - சுருக

இரண்டாவது

வெள்ளையாவணச்சாபந்திர்த்தபடலம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

மட்டவிழுங்கொன்றைசசடையான்மகவானைத்
தொட்டபழியின்றோடக்கறுத்தவாரேதிப்
பட்டமதவேழம்பரனைப்பராய்முனிவ
னிட்டகொடுஞ்சாபந்தீதேகியவாரேதுவாம்.

(இ-ள்.) மட்டு அவிழும் கொன்றை சடையான் - தேனோடுமலர்ந்த கொன்
றைமலர்மாணைய யணிந்த சடாமுடியையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள், மகவானை
தொட்ட பழியின் தொடக்கு அறுத்த ஆறு ஒதி - இந்தரனை விடாதுபற்றிய பிரமக
த்தியின் கட்டினை முற்று மொழித்த வகையை யெடுத்துக்கூறி, பட்டம் மதம் வே
ழம் - நெற்றிப்பட்டத்தையும் மதத்தையும் உடைய ஐராவதமாகிய வெள்ளையானை,
பரனை பராய் - அச்சோமசுந்தரக்கடவுளை வணங்கி, முனிவன் இட்ட கொடும் சாப
ம் நீத்து எகிய ஆறு ஒதுவாம் - அருவாசமுனிவரிடக் கொடிய சாபத்தை யொழி
த்து (தனதுஉலகில்) சென்ற சரித்திரமாகிய திருவினையாடலைச் சொல்லுவோம்.

மட்டவிழுங்கொன்றை - முதல் சினைக்கு ஒறுமையுண்மையால் சினைவினைய
முதன்மேலேற்றி மட்டவிழுங் கொன்றையெனஞர். (க)

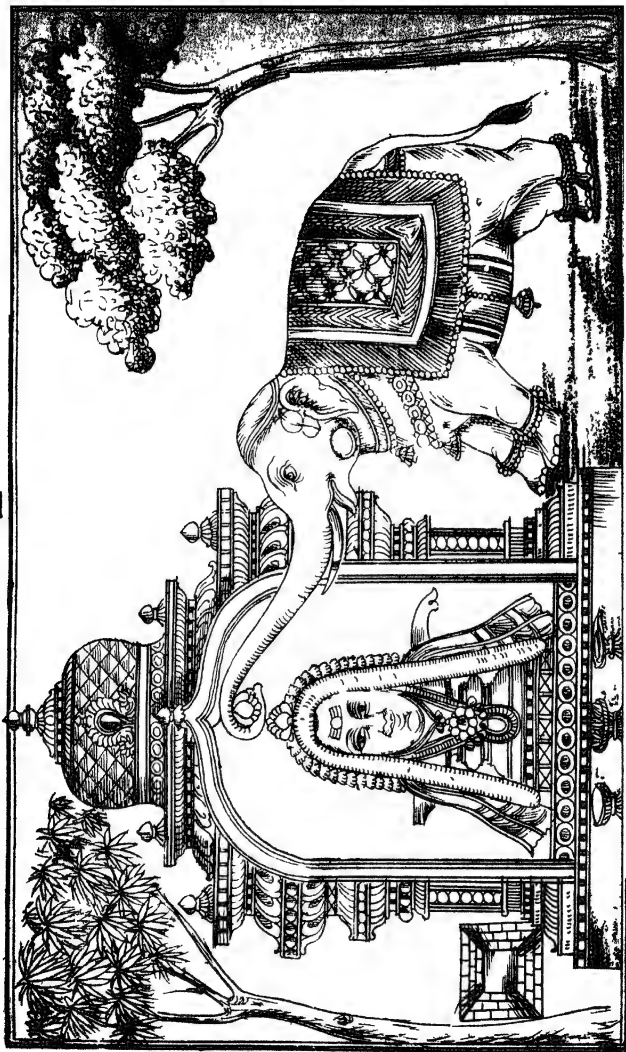
கருவாசனைகழிக்குங்காசிரகர் தன்னிற்
றுருவாசவேதமுனிதொல்லாகமத்தின்
பெருவாய்மையாற்றன்பெயர்விளங்கவீச
னொருவாவிசேங்கவொளியுருவங்கண்டான.

(இ-ள்.) கருவாசனை கழிக்கும் காசிரகர் தன்னில் - சன்னவாசனையாகிய
இருவினையை யொழிக்குங் காசிசுஷந்திரத்தில், வேதம் அருவாசமுனி - வேதங்க
ளை யுணர்ந்த அருவாசமுனிவர், தொல் ஆகமத்தின் பெருவாய்மையால் - தொன்று
தொட்டுள்ள ஆகமத்தின் பெரிய வுண்மைவாக்கியத்தால், தன் பெயர் விளங்க-தம்
து பெயர்விளங்கும்படி, ஈசன் ஒருவா ஒளி இலங்க உருவம் கண்டான்-சிவபெருமா
ன் சிறிதும் நீங்காத ஒளிவடிவமாகிய சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டை யொன்று செய்தார்.

கருப்பவாசனை - அருவாசமெனப் புஷ்பாருசலில்வந்த காரணம்பற்றித்
அருவாசமெனப் பெயர்வந்ததுஎன அறிக. ஆகமம் பதிவாக்கியமாகலின் - பெரு
வாய்மை என்றார். (உ)

இன்புற்றருச்சனைசெய்தேத் துவானவ்வேலை
யன்புக்கெளியனருளாற்றிருமுடிமேன்
யின்பொற்கடிக்கமலப்போதொன்றுவீழ்ந்திடலுந்
தன்பொற்கரகமலப்போதலர்த்தித்தாங்கினான்.

(இ-ள்.) இன் புற்று அருச்சனை செய்து ஏத்தவான் - மகிழ்ந்த (தாம் பிர
திஷ்டை செய்த சிவலிங்கப்பெருமானை) அருச்சித்துத் தீதிக்கத் தொடங்கினார்,
அ வேலை - அப்பொழுது, அன்புக்கு எளியன் அருனால் திருமுடிமேல் யின் பொன்
கடி கமலம் போது ஒன்று வீழ்ந்திடலும் - அடியவுரண்புக் கெளியவனாகிய சிவபெ

வெள்ளையனைச் சாபந்தீர்த்தபடலம்.

௩௩௯

குமாலுடைய திருவருளினால் (அவனது) திருமுடியினின்றும் விளங்கும் பொன்னிறத்தையும் வாசனையுமுடைய தாமரைமலரொன்று வீழ், தன் பொன் கரகமலை போது அலர்த்தி தாங்கினான் - தமது பொன்மயமாகிய கைத்தாமரைகளை விரித்து ஏந்தினார்.

அடியார் அன்பின் வலையி லகப்படுவோனாதலால் - அன்புக்கெனியன் என்றார். திருவாசகம் திருவண்டப்பகுதியில் - “ பத்திலவையிற் படுவோன்காண்க ” என வருதல் காண்க. மேல் உருபுமயக்கம். (உ)

தாங்கிக்கண் சென்னி தடமார்பினைத் துடலம்
வீங்கித்தலைசிறந்தமெய்யுவகைமேற்கொள்ள
நீங்கிக்கழிந்தகருணைநிதியனையான்
பூங்குறப்பகராட்டிற் போகின்றானவ்வேலை.

(இ-ள்.) தாங்கி கண் சென்னி தடமார்பு அனைத்து உடலம் வீங்கி - (கரகமலத்தில்) ஏந்தித் தமது கண்களிலுஞ் சிரத்திலும் பார்த்த மார்பிலும் ஒற்றிச் சரீரம் பூரித்து, தலை சிறந்த மெய் உவகை மேல் கொள்ள நீங்கி - மேலெழுந்தோங்கிய உண்மையாகிய மகிழ்ச்சி மீனா (அவ்விடத்தினின்று) நீங்கி, கழிந்த கருணை நிதி அனைபான் - மிககிருபையால் சங்கநிதியை யொத்த துருவாசா, பூ கற்பகம் நாட்டில் போகின்றான் - பொலிவையுடைய கற்பக விருகத்தொடருந்நிய விண்ணுலகத்தில் செல்லுகின்றவராயினா, அவ்வேலை - அக்காலையில்.

முதல்கிளைக்கு ஒற்றுமையுண்மையால் வீங்கியென்னுஞ் சினைவினை நீங்கியென்னும் முதலவினையின முதலியையோடு முடிந்தது. (ச)

சங்கலறசசெங்களத்துத்தானவரைத்தேய்த்ததுவிறற்
கொங்கலாதார்வெயந்தமராகோமான்றன்கோநகரிற்
செங்கணமராபெருஞ்சேனைக்கடல்களிப்ப
மங்கலப்பலலாண்டுமறைமுழங்கவந்தனைவான்.

(இ-ள்) அமரர் கோமான் - இந்நிரலு, சங்கு அறை செம் களத்து தானவரை தேய்த்து - வெற்றிச்சங்கமுழங்கப் போர்க்களத்தில் அகரரைச் சிதைத்து, கொங்கு அலர் விறல தார வெயந்து - மகரந்தத்தொடு மலராத வெற்றிமாலையைச் சூடி, பெரு செம் கண் அமரா சேனை கடல் களிப்ப - அளவிறந்த கோபக்கண்களையுடைய தேவசேனாசமுத்திரம் (ஒருபால்) முழங்கவும், மங்கலம் பல்லாண்டு மறைமுழங்க - மங்கலப்பாட்டாகிய வாழ்த்தும் வேதமும (ஒருபால்) முழங்கவும், தன்கோ நகரில்வந்து அனைவான்-தனது அரசத்தன்மையுடைய நகரத்தில்வந்து அடைகின்றவன்.

வினை நகரங்களுட்சிறந்த நகராதலில் கோநகர் என்றார். (இ)

எத்திக்குங்கல்லென்றியங்களிப்பவேந்திழையார்
தித்தித்தமுதொழுதுங்கிதஞ்செவியெடுப்பப்
பத்திக்கவரிக்கிரைதாளைப்படுகடலிற்
றத்திப்புரளுந்திரைபோற்றலைபனி ப்ப.

(இ-ள்.) எத்திக்கும் கல் என்று இயம் களிப்ப - எல்லாத் திக்குகளிலும் கல் லென்றை ஒலிக்குறிப்போடு வாச்சியங்கள் (ஒருபால்) முழங்கவும், எத்திழையார் தித்தித்த அமுது ஒழுக்கும் கீதம் செவியெடுப்ப - தேவமாதர் பாடும் மதுரித்த வழுத

ஞ் சிந்தும் இசையானது (ஒருபால்) தனது காதில் மடுக்கவும், பத்தி கவரி நிரா - (ஒருபால்) வரிசையாகச் சாமரைக்கூட்டங்கள், தாளைப் படு கடலில் தத்தி புரளும் திராபோல் தலை பணிப்ப - சேனையாகிய வளப்ப மிக்க கடலுள் தவழ்ந்து புரளா நின்ற அலைகளைப்போல அசையவும்.

தித்தித்த அகரவீறுதொகுத்தல்.

(க)

அங்கட்கடலினெடுங்கும்பகநிமிர்ந்த
வங்கத்தலையுய்க்கும்மீகான்றனைமானத்
திங்கட்குடைநிழற்றத்தீந்தேமதங்கவிழ்க்கும்
வெங்கட்களிற்றின்மிசைப்பவனிபோந்தனைந்தான்.

(இ-ள்.) அம் கண் கடலில் - அழகிய இடததையுடைய கடலில், அகம் நெடு ம் கூம்பு நிமிர்ந்த வங்கம் தலை உய்க்கும் மீகான் தலை மான - தன்னிடத்து நெடிய பாய்மரம் ஒங்கிய மரக்கலத்தின தலையினின்று செலுத்தும் மாலுமியை யொப்ப, திங்கள் குடை நிழற்ற-சந்திரனையொத்த வெள்ளிய குடை நீழல்செய்ய, தீம் தே ம் மதம் கவிழ்க்கும் வெமகண் களிற்றின மிசை பவனி போந்து அனைந்தான் - இனியமதத்தைக் கவிழ்க்கும் அஞ்சாமையையுடைய வெள்ளையானையின்மேல் பவ னிவந்தான்.

பவனிபோதல் - உலாப்போதல். தீம் தேம - ஒருபொருட்பன்மொழி. இனி ய வாசனையையுடைய - எனப்பொருள் கொள்ளுதலுமொன்று. வெம கண் - சினை யடையாகிய வெம்மை தாகூணியம் இன்மைமேனிதறலால் அஞ்சாமை என்றும். கூம்பினை - வெண்குடையாகவும், வங்கம் - வெள்ளையானையாகவும், அதன் தலை - அவ்வானையின் பிடராகவும் கூட்டி ஒப்புமைக்கூட வணியாகக்கொள்க. (எ)

அத்தலைவிண்ணுடாருகனைந்துவெவ்வேறு
தத்தமனக்கிசைந்தகையுறைகடாங்கொடுத்துக்
கைத்தலங்கள்கூப்பினாகண்டான்கட வுளரி
லுத்தமனையர்சசித்துப்போந்தமுனிபுத்தமனும்.

(இ-ள்.) அ தலை-அவ்விடத்தில், விண்ணுடர் அருகு அனைந்து தத்தம் மனக் கு இசைந்த வெவ்வேறு கையுறைகள் தாம் கொடுத்து கைத்தலங்கள் கூப்பினார் - தேவர்கள் இந்நிரனருகில் வந்து தங்கள் தங்கள் மனத்துக்கிசைந்த வெவ்வேறு வகைப்பட்ட கையுறைகளைக் கொடுத்துத் தமது கைகளைக் கூப்பித்தொழுதார்கள், கடவுளரில் உத்தமனை அர்ச்சித்து போந்த முனி உத்தமனும் கண்டான் - தேவர்க ளார் சிவோஷ்டானுசிய சிவபெருமானை யருச்சினை செய்துவந்த முனிவருள சிவோஷ டராகிய தருவாசமுனிவரும் (அப்பெருமகிழ்ச்சி யாரவாரத்தைப்) பார்த்தார்.(அ)

தீங்கரியவாசிமொழிசெப்பித்தன்செநகரத்தி
னீங்கரியதாமனாயைநீட்டினான்மற்றதனைத்
தாங்கரியசெலவத்தருக்காலோர்கையோசசி
வாங்கிமதயானையின்மேல்வைத்தான்மதியில்லான்.

(இ-ள்.) தீங்கு அரிய ஆசி மொழி செப்பி - தீங்கில்லாத வாழ்த்து வசனங் கூறி, தன் செம் கரத்தில் நீங்கு அரிய தாமனாயை நீட்டினான் - தமது செவந்த கரத்தினின்று நீங்காத தாமனாமலனைக் கொடுத்தார், அதனை - அக்கையுறையாகிய தாமனாமலனை, தாங்கு அரிய செல்வம் தருக்கால் - பெறுதற்கரிய பெருஞ் செல்

வெள்ளையாணைச்சாபந்திரத்தபுலம்.

வச்செருக்கினால், மதியில்லான் ஓர்கை யோச்சி வாங்கி மதம் யானையின் மீது
வைத்தான் - அறிவில்லாதவனாகிய தேவந்திரன் ஒருகையை நீட்டி வாங்கி மத்தி
தையுடைய வெள்ளையானையினமேல் வைத்தான்.

அரிய என்னும் பெயரொச்சத்தின் முதனியாகிய அருமை - இன்மைமேலி
ன்றது. சிவபெருமானை அருச்சிததுப்பெற்றமலராதலால் செங்கரத்தில் நீங்கரிய
எனவும், தேவர்கள் கையுறைகொடுத்ததுபோலாது தமது கையுறை அவனதுசெல்
வம் மேன்மேலும் பெருகச்செய்விப்பதாதலால் தாமரையைநீட்டினான் எனவுக
ளினார். (க)

கிரிக்கிடந்தமதியானையகிம்புரிக்கோட்ட

நேரிக்கடங்கவிறுகருமாலயானையுச்சியினமே

னூரிக்கிடந்தநறுமலரைவீழ்த்தியுறற

சீரிக்கிடந்தநெடுந்தாளாறசிதைத்தன்றே.

(இ-ள.) கீறி கிடந்த மதி அனைய கிம்புரி கோடு - பிளவுபடுதலிய சந்திர
னையொத்த பூணணிந்த கொம்புகளையுடைய, னுறி கடம கவிழ்க்கும் மால் யானை-
ணற்றெடுத்து மத்ததைக்கவிழ்க்கும் மயக்கநகரகொண்ட அந்தவெள்ளையானை, உச்சி
யினமேல் நாரி கிடந்த நறுமலரை வீழ்த்தி - தனது தலையின்மேல் மணம்வீசித்
கொண்டிருந்த நல்லதாமராமலரைக்கீழேதள்ளி, உரல் சீறி கிடந்த நெடும் தாளா
ல் சிதைத்தனது - உரலொடுமாறுபட்ட தனது நெடியகாலால் தேய்த்தது. (க)

கண்டான் முனிகாமநகராய்ந்தானுதற்கண்போல்

விண்டாரமுல்சுதறநோககிறுன்வெங்கோபங்

கொண்டானமரரொதுகககொகித்தால

முண்டானெனநின்றருததானுரைக்கினான்.

(இ-ள்) முனிகண்டான் - (யானையேயததரை) தருவாசமுனிவர்பார்த்து,
காமன் காயநதான் நுதல் கண்ட போல ஆர் அமுல் விண்டு சிதற நோக்கினான் வெம்
கோபம் கொண்டான் - மனமதனையெயிபுத சிவபெருமானுடைய நெற்றிக்கண்ணி
லுள்ள திப்போல அரிபதிப்பரந்த சிந்தப்பராதது கொடியகோபங்கொண்டார்,
அமரர் ஒதுங்க கொதித்து - தேவர்கள் பயந்து ஒதுங்கப் பொங்கி, ஆலம் உண்டா
ன் என நின்று உருத்தான் உரைக்கின்றான் - விடமுண்ட உருத்திரமூர்த்திப்போல
நின்றுகோபித்தசொல்லுகின்றார்.

கண்டான், நோக்கினான், உருத்தான் என்னு முற்றுக்கள் எச்சமாய்நின்றன.

புள்ளியதோலாடைபுனைந்தரவப்பூணணிந்த

வெள்ளியசெங்கண்விடையானடிக்கமல

முள்ளியமெயயன்புடையாரருவருகதுத்

தள்ளியசெல்வத்தருக்கினையென்செய்தாய்.

(இ-ள.) புள்ளிய தோல் ஆடை புனைந்த அரவம் பூண் அணிந்த செம்
கண் வெள்ளிய விடையான் - புள்ளிகளையுடைய புலித்தோலாகிய ஆடையையுடு
த்தச் சர்ப்பாபரணங்களையணிந்த சிவந்தகண்ணையுடைய வெள்ளிய இடபவாக
னத்தையுடைய சிவபெருமானது, அடி கமலம் உள்ளிய மெய் அன்புடையார்-
பாததாமரையைக்கருதிய உண்மையாகிய அன்பினையுடைய அடியார்கள், அருவரு
த்து தள்ளிய செல்வம் தருக்கினாய் என் செய்தாய் - வார்த்தியசனம்போலக் கருதி
களைந்த செல்வச்செருக்கினையுடைய பேதையே நீ என்ன காரியஞ்செய்தாய்.

அழிவில்லாத சிவபோகம் துகரும் மெய்யன்பர்க்கு-அழிபுந்தன்மையதாகிய இத்திரபோகம் பொய்ப்போகமாக முடிதலின் மெய்யன்பர் அருவருத்துத்தன்னிய செல்வம் என்றார். திருவாசகம் - திருச்சதகம் - ஆனந்தத்தமுந்தல்.

“ போகம்வேண்டிவேண்டிலேன்புரந்தராகியின்பமு

மேகநின்கழலிணையலாதினெனெனம்பிரா

னாகம்விண்டிகம்பம்பவந்துருஞ்சியஞ்சலிக்கணே

யாகவென்கைகண்கடாராபாறதாகவையனே.”

எனவருந் திருப்பாசுரத்தானுணர்க.

(கஉ)

கதிர்த்தார்முடியமரர்கையுறையேனரு

மதித்தாயெம்மீசன்மதிமுடி மேற்சாத்தும்

பொகித்தாதவிழ்மலரைப்போற்றாதுவாங்கி

யிதித்தானைசிந்தவதன்மேலவைத்தாய்பேதாய்.

(இ-ள்.) பேதாய் - அழிவில்லாதவனே, கதிர் தார் முடி அமரர் கையுறையே நன்கு மதித்தாய் - விளங்குதலையுடைய மாலைபுனைந்த மகுடந்தரித்த தேவர்கள் கொடுத்த கையுறைகளையே நன்குமதித்து, எம் ஈசன் மதிமுடிமேல் சாத்தும் பொதி தாது அவிழ்மலரை போற்றாதுவாங்கி - எமதுபெருமானுடைய சந்திரனையணிந்த திருமுடிமேல் சாத்திய பொதிதலையுடைய மகரநத்தோடு மலர்ந்ததாமமைலரை நன்குமதியாதுவாங்கி, ஆனை யிதித்தாசிந்த அதன்மேல் வைத்தாய் - வெள்ளையானை காலால்யிதித்துத் தேய்க்கும்படி அதன்மேல்வைத்தாய்.

கையுறை - கையில்வரப்படுவதென்றும் பொருண்மேனிற்றலால் செய்யப்படுபொருளில்வந்த தொழிற்பெயர்.

(கங)

வண்டுளருந்தண்டுழாயமாயோனிதுமாப்பும்

புண்டரிகப்போதுறையும்புத்தேனிதுமாபு

மண்டர்தொழுவாழுன்னிதுமாப்புமாலால

முண்டவனைப்பூசித்தபேறென்றுணர்ந்திலையால்.

(இ-ள்.) வண்டு உளரும் தண் துழாய் மாயோன் இதுமாப்பும் - வண்டுகள் ளளரும் தண்ணியதுழாய்மாலையடைவிந்த திருமாலினுடைய செல்வக்களிப்பும், புண்டரிகம் போது உறையும் புத்தேள் இதுமாப்பும் - தாமமைலரில்வகிக்கும் பிரமனுடைய செல்வக்களிப்பும், அண்டர் தொழ வாழ் உன் இதுமாப்பும் - தேவர்கள் வணங்கவாரும் உன்னுடையசெல்வக்களிப்பும், ஆலாலம் உண்டவனை பூசித்தபேறு என்று உணர்ந்திலை - விடத்தையுண்டருளிய சிவபெருமானை அருச்சித்தலால்வந்தபயனென்று நீ சிந்திதும் அறியாது போயினாய்.

இதுமாப்பு - மிக்கமகிழ்ச்சி, பிரமன்முதலியோர் சுதந்திரமில்லாத பசுக்கட்டடங்களுள் அடங்கினவராதலால் பதியினுள் வழியின்று தத்தமக்குரிய அதிகாரத்திமுதலிய பேறுகளைப்பெறப்பூசித்து அடைந்தவராதலால் ஆலாலமுண்டவனைப்பூசித்தபேறு என்றார். திருவாசகம் - திருச்சதகம் - அறிவுறுத்தலில் - “ வாழ்த்துவதும்வானவர்க டாய்வாழ்வான்மனநின்றபாற், முழுத்துவதுதாழையார்ந்து தம்மையெல்லாந்தொழவேண்டி” எனவருந் திருப்பாசுரத்தானுணர்க.

(கச)

சேட்டானைவானவனின்சென்னிசெழியரிலோர்

வாட்டானைவீரன்வளையாற்சிதறுகநின்

கோட்டானநாற்கோட்டவெண்ணிறத்தகுஞ்சரமும்

காட்டானையாகவெனவிட்டான்கீடுஞ்சாபம்.

வெள்ளையாணைச்சாபந்தீர்த்தப்படலம்.

(இ-ள்.) சேடி துணை வான்வ-பெரியவெள்ளையாணையுடைய இந்திரனே, நின் சென்னி செழியரில் ஓர் வான் தாணை வீரன் வணியால் சிததக என - உணர் தலை பாண்டியார்மரபில்வரும் ஒப்பிலலாத வாணோறிய சேனையுடைய வீரனது சக்கரத்தால் சிதூறக்கடவது எனவும், நின் கோள தானம் நால் கோட்ட வெள் நிற த்த குஞ்சரமும்-உன்னுடையவலிமையும் மத்ததையும் காண்கொம்புகணையும் வெ ன்ளியநிறத்தையுமுடைய யானையும், காட்டாணை ஆக என கழிம் சாபம் இட்டான்- காட்டாணையாணைகடவதெனவும் கொடியசாபம் இட்டார்.

வேறுபலவடுக்கிய நாறகோட்டவெண்ணிறத்த என்னுங்குறிப்பு வினைப்பெ யபொச்சுகள் குஞ்சரமெனவு முடிபுகொண்டு நாறகோட்ட குஞ்சரம் வெண்ணிற த்தகுஞ்சரம் என நின்றன உமமை-இறந்ததுநீதியை வெச்சப்பொருட்டி. (கதி)

சவித்தமுனிபாதநதலைகொண்டுசெங்கை
குவித்தகமராதங்கோனகுறையிரப்பாராய
வவித்தபொறியாயெமமரசுகங்காறளருளு
செவித்ததறுகண்வேழமுநதிகுகுடையரனறே.

(இ-ள்) அமரா - தேவர்கள், சவித்தமுனிபாதம் தலைகொண்டு செம் கை குவித்து - சபித்த துருவாசமுனிவருடைய பாதங்களைத் தமது தலைமேற்கொண்டு செவநகைகளைக்கூப்பி, தம் கோன குறை இரப்பாரா - தமது அரசனாகிய இந்திர ன்செய்த குறைகளைச்சொல்லி யிரப்பவா, ஐய-ஐயனே, பொறி அவித்தாய - ஐய் பொறிகளைக்கெடுத்தவனே, எம் அரசும் - எங்களுடைய அரசனும், கால் தளரும் செவி தறுகண் வேழமும் - காரைநீங்குகரத்தையும் அஞ்சாமையையுமுடைய வெ ளையாணையும், (அபசாரஞ்செய்தமையால்) திகுரு உடையா அனறே - குற்றமு டையரல்லவா.

தணிபுகூறப்படுவோர் தமது குற்றத்தை முன்பு கூறுவாநல்லால் எம்மா சம் வேழமுந திகுகுடையரனறே எனக்கூறினா ஆய - என்னு முன்னிலையொரு மை விசுவதியைப்பிரித்தது அவித்த எனபதனோடு கூட்டுக அரசு சொல்லால் அஃநீ னையாயினும், பொருளால் உயி தினையாதலால் தினைவிரவிச் சிறப்பினால் உயர்கி னைமுடிபுத்தநா.

(கசு)

அத்தகையநீராறசபித்தநீரடிதேனமற
றித்தகையசாபயினிவிடுமினென், பிரநது
கைத்தலங்குகூப்பிக்கரைநதாக்கிரங்குகிடுள
வைத்தமுனிபிறிதுசாபம்வருக்கினறன்.

(இ-ள்.) அடிகளே - சுவாமிகளே, அத்தகையநீரால் சபித்தநீர் - அததன்மையான குற்றங்களால் சபித்தருளினீர், இனி இத்தகைய சாபம் விரியின் என்று - இப்பொழுதே இத்தன்மையையுடைய சாபங்களை யொழித்தருளுமெனது, இரந்து கைத்தலங்கள் கூப்பி கரைநதாக்கு - குறைகூறிக் கைகளைக்குவித்து முறைவிட்ட அததேவர்களின்பொருட்டி, இரங்கி அருளவைத்த முனி-மனமிரங்கிக் கிருபைகூர்ந்த அததுருவாசமுனிவா, பிறிது சாபம் வருக்கின்றான்-வேறுசாபம் வருக்கின்றார்.

குற்றமும் பண்புடையதல்லால் நீராலெனறார். இனி என்னும் இடைச் சொல் இப்பொழுது எனலும் பொருளமேல் நின்றது. "இன்னினியேநின்றான்" எனவருதலால் உணர்க.

(கசு)

அறுரேடியாசிரியவிருத்தம்

சுந்தனைவாககிறகெட்டாசசிவனருளளித்தசேட
நிந்தனைபரிகாரததானீங்கரதுதலைமட்டாக
வந்ததுமுடிமட்டாகமத்தமாவனமாவாசி
யைநதிரூபுந்தாண்டெல்லையகன்றபின்பணடைத்தாக.

(இ-ள.) சுந்தனை வாககிறகு எட்டாத சிவன அருள - மனவாக்குக்கெட்
டாத சிவபெருமானுடைய சிருவருள, அளித்த சேட நிந்தனை பரிகாரத்தால நீங்
காது - கொடுத்தருளிய சேடத்திலுள்ள அவமடுப்பு மறஞ்ருபரிகாரத்தினால் ஒழி
யமாட்டாது, (ஆகையால்) தலைமட்டாக வந்தது முடிமட்டே ஆக-தலையளவாகவந்த
தீனகு மகுடத்தினளவாகமுடியக்கடவது, மத்தம் மா - மத்தத்தையுடையவெள்ளை
பாளை, ஐந்த இரூபிடு ஆண்டு எல்லை - நூறுவருடங்காறும், வனம் மா ஆகி-
காட்டானையாகத்திரிந்தது, அகன்றபின் - அந்த அளவு ஒழிந்தபின், பணடைத்த
ஆக-முன்னுள்ளதெய்வத்தனமையை மடையக்கடவது

பரிகாரம்-என்றது நூல்களிறகூறிய பிராயசசித்தத்தினவழிநின்று பரிகரித்
தல் ஆக வென்னும் முறைனுள - முன்னது வினையெச்சம் பின்னவை வியங்கோள
முறையுள்.

(கஅ)

என்றனைபிழிதுசாபயிந்திரனமகுடபங்க
மொன்றியசெயகைபின்னருரைததுமற்றஃதுநிறக
நின்றவெள்ளாணைவானந்தநிவ்முநதுநீலக
குன்றெனவனத்துவேழக்குழாத்தொடுகுழீஇயதனறே.

(இ-ள) என்றனை பிழிது சாபம் - என்று பிழிதுசாபம் வகுத்தருளிநா,
இந்திரனமகுட பங்கம் ஒன்றிய செயகை பின்னா உரைத்தும் அஃதுநிறக-தேவே
ந்திரனமகுடம் பங்கப்பட்டசெயதிபைப் பின்பு சொல்லுவாம் அச்சரித்திரமநிறக,
நின்ற வெள்ளாணை - ஒழித்தவெள்ளை பாளை, வானம் நீத்து அறிவு இழந்தது - (அன
றே) விண்ணுலகத்தினின்று நீங்கித் தேவ அறிவொழி து, நீலம் குன்று என வன
த்து வேழம் குழாத்தொடு குழுவியது-நீலமலையைப்போலக் கரியநிறம்படைத்துக்
காட்டிறச்சஞ்சரிகும யானைக்கூட்டங்களுடிகூடிச் சஞ்சரித்தது

(கக)

மாவொடுமயங்கிச்செங்கண்மரம்பயிலகாடுமுல்லைப்
பூவொடுவழங்குநீகதப்புறவமுநகுறவாதங்க
டேவொடுபயிலுங்கலலுந்கிரிநதுநூருண்டுஞ்செலலக
காவொடுபயிலுந்கெய்வக்கடம்பமாவனம்புகனறே.

(இ-ள.) மா ஒடு மயங்கி - காட்டானைகளோடுகூடி, செம் கண் மறம்
பயில் காடும் - சிவந்தகண்களையுடைய மறவர்கள் சஞ்சரிகின்ற பாலைநிலங்களி
லும், முல்லைப்பூ ஒடு வழங்கும் நீத்தம் புறவமுடும் முல்லைமலையும ஒடுவரு
கூத்தையும் பெருக்கெடுத்தோடுங் காட்டாறுகளையுமுடைய முல்லைநிலங்களிலும்,
குறவா தங்கள் தேவொடு பயிலும் கலலும் திரிந்து - குறவர்கள் தங்களுக்குரிய
தெய்வமாகிய முருக்ககடவுளோடுவசிகுருவ குறிஞ்சிநிலங்களிலுந்கிரிந்து, நூறு ஆ
ண்டும் செல்ல - நூறுவருடமும் (இவ்வண்ணம்) கழிய, கா ஒடு பயிலும் தெய்வ
ம் மா கடம்பவனம் புகனறு - (புறத்திற) சேரலைகளாலவ்ளங்குந் தெய்வத்தன
மையையுடைய கடம்பவனத்திற்புருந்தது.

மறம் - கொலை, அது உடையகாமேனிற்றால பண்பாடுபெயர்.

(உஉ)

புக்குரல்வட்டத்தின்காற்பொருவிநேவியலிற்றீர்த்த
மைக்கருகுகளிறு முக்கண்மாதவனருள்வந்தெய்தத்
தக்கதோரமையஞ்சாரமரகத்தழைத்துமின்னு
நக்கபொன்முளரிபூதநளிர்கயநதலைகண்டன்றே.

(இ-அ) புக உரல் வட்டம் தினை கால் பொருவு இல் தே இயலில் தீர்த்த
மை கரும் களிறு - (கடம்பவனத்திற்)புருந்த உரல்போலும் வட்டவடிவாகிய நி
ண்ணியகாலகையுடைய ஒப்பில்லாத தெய்வத்தனமையின்னு நீங்கியகரியாயனை,
முக்கண் மாதவன் அருள் வந்து எடத் தக்கது ஓர் அமையஞ்சார - திரிநேத்திரங்க
ளையும் பெரியதறவியையுமுடைய சிவபெருமானது திருவருள்வந்து கிடைக்கத்தக்க
ஒப்பில்லாதகாலநனக்குக்கிடக்க, மரகதம் தழைத்து மின்னு நக்க பொன் முளரி
பூத்த நளிர் கயநதலை கண்டன்று-மரகதம்போலும் (இலைகள்) தழைத்து மின்னலை
பபோலும் விளகுகின் பொற்றருமலாமலாகள் அலராத குளிராத தடாகத்தைக்கண்
டது.

சிவபெருமானை - மாதவனெனது பொன்வண்ணத்தந்தாதியில்.

“பரமனேடேபல் போதுநாகுண்டதுபனமலாசோ
பிரமனையேசிரகுகொண்டுகொடுப்பதுபொருளாரு
சரமனையேயுடம்பட்டுமுடம்பொடுமாதிடமாம
வரமனையேயுடையதுமுக்கண்ணுடைமாதவனே.”

எனவருதலகாணக் மிள-உதரச்சாரியைப் பொறுநின்ற தொழிற்பெயர். அகரவிருதி.
தொகருநின்ற புகக் எனனும் பெயர்கொச்சம் மைக்கருகுகளிறு என்றும் வினைமுதற்
பொருள்கொண்டது. இடையுள்ள இடப்பிறவரல், கயநதலை - குளமாகிய
இடம் இது அபன் சாகக்ள எவற்றோல நின்ற திருபெயரொட்டிப் பண்புத்
தொகை கய தலைகண்டது - இரண்டாமவேற்றமைத் தொகையாதலால் வருமொ
ழிமுதல் வல்லெடுத்தது இயலபாயிற்று.

(உக)

சண்டபோதநிறிதோனறகயநதலைகுடைநதபோது
பண்டையவடிவந்தோனறப்பச்சுடரருடகண்டோன்றக்
கொண்டதோரபரமனக்கசுருளியெதிரதோனறககுமபித்
டண்டாநாயகனைப்புகைசெயவதற்குபுதோன்ற.

(இ-அ) கண்ட போது அறிவுதோன்ற - (அந்தத் தீர்த்தத்தைத்) தரிசித்த
போது (முன்னா) அறியுதோன்றவும், சயநதலை குடைநத போது பண்டைய வ
டிவம் தோன்ற-அத்தீர்த்தத்தில் கோடியகாலத்து முன்னுள்ளவடிவநதோன்றவும்,
(மகிழ்கூர்ந்து) பரமசுடர் அருடகண்டதோன்ற - சிவபெருமானுடைய திருவருட்
பாவை தோன்றுதலால், பரமரன்சம் கொண்டது ஓர் குதி எதிர்தோன்ற கும்பி
ட்டு - மேலான ஆனந்தமே திருபுருவமாகக்கொண்ட ஒப்பில்லாத சொக்கலிங்கம
ரத்தி (தனக்கு) கோ தரிசனமாகப்பணங்கி, அண்டா நாயகனை புகை செய்வதற்கு
அன்புதோன்ற-தேவர்கள் தலைவனாகிய அச்சொக்கலிங்கமுரத்தியைப் புகித்தற்குத்
(தனமனத்தில) அன்புதோன்றுகிறது.

முன்னுள்ள தோன்ற என்னும் இரண்டு வினையெச்சங்களும் சொல்லெச்ச
மாய் நின்ற மகிழ் கூர்ந்து என்னும் எச்சத்தைத் தனித்தனி கொண்டன, அவ்வெச்
சுக்கும்பிட்டெனும் எச்சத்தின் முதலில்கொண்டது.

(உஉ)

தாம்புடைக்கையான்மொண்மெஞ்சனத் தூநீராட்டித்
தேம்புடையொழுக்கப்பள்ளித்தாமமுந்தெரிந்துசாத்திப்
பாம்புடைத்தாயவேணிப்பரணையர்ச்சிக்கவுள்ளத்
தாம்புடையறிந்தவெந்தையானையேநோக்கிக்கூறும்.

(இ-ள்.) தாம்பு உடை கையால் மொண்டு - துவாரம்பொருந்திய துதிக்கை யால் முகந்து, மஞ்சனம் தூநீர் ஆட்டி - திருமஞ்சனமான பரிசுத்தமாகிய நீரால் அபிஷேகஞ்செய்து, தேம் புடை ஒழுக்க - தேன்புறத்திற் சிந்திப்பாளித் தாமமும் தெரிந்து சாத்தி - திருப்பாளித்தாமத்தையும் குற்றமற வாராய்ந்துசாத்தி, பாம்பு உடைத்தாய வேணி பரணை ஆர்ச்சிக்க - சாப்பத்தையணிந்த சடைபையுடைய சோ மசுந்தரக்கடவுளை யர்ச்சிக்க, உள்ளத்து ஆம்புடை அறிந்த எந்தை-(அதன்)மனத்தி ற்றேன்றிய (அனபின்) வீக்கத்தை யறிந்த வச்சோமசுந்தரக்கடவுள், யானையை நோக்கி கூறும் - அவ்வெண்ணையானையக கடைக்கணித்துத் திருவாய்மலர்ந்தரு ளுவான்.

உம்மை-உயர்வுகிழப்பு. புடைமுதலிலைத் தொழிற்பெயர். இச்செய்யுள் குள கமாதலால் தோன்ற என்னும் எச்சம் நீராட்டி என்றும் எச்சத்தின் முதனிலைய யும், அவ்வெச்சம் சாத்தி என்னும் எச்சத்தின் முதனிலையையும் அவ்வெச்சம் ஆர்ச் சிக்க வென்றும் எச்சத்தின் முதனிலையையுந் தனித்தனிகொண்டன. (உஉ)

வந்ததையெவனீ வேண்டும்வரமெவனுரைத்தியென்னச்
சிந்தையில்லன்புகூர்ந்ததெய்வகவேழநதாமுநது
முந்தையில்வினோவும்வந்தமுறைமையமுறையாற்கூறி
யெந்தையையடைப்பபெற்றேறவினியொருகுறையுண்டாமோ.

(இ-ள்.) நீ வந்தது எவன் - நீ யிங்குவந்தகாரணம் என, வேண்டும் வரம் எவன் - உனக்கு வேண்டிய வரமென்ன, உரைத்தி என - நீ கூறுவாயென்றருள், சிந்தையில் அன்பு கூர்ந்த தெய்வத வேழம தாமுநது - மனத்தில் அன்புமிகக் வெ ள்ள யானை வணங்கி, முகநத யில் வினையும் வந்த முறைமையும் முறையால் கூறி- முன்னடந்த செய்தியையும் (அதிகாரணமாகக் காள்)வந்தமுறைமையையும் முறை ப்படிச் சொல்லி, எந்தையை அடைய பெற்றேறகு இனி ஒரு குறை உண்டாமோ- என் தந்தையாராகிய தேவரினாச்சுண்டையபெற்ற அடியேனுககு இனி யொரு குறையுண்டோ. (இல்லையெனப்படி.)

ஐ - சாரியை.

(உச)

என்பராவாரம்பூண்டவெந்தையிககரிக்கொட்டோ
டொன்பதாயடியனேனுமுன்னடிபிரியாதுஎன்றன்
முன்பதாயிவ்விமானமுதருநசுமப்பலென்றோ
ரன்பதாயொன்றென்னுளளத்தடுத்தலால் தேவேண்டும்.

(இ-ள்.) என்பு அரா ஆரம் பூண்ட எந்தை - எலும்பையும் சர்ப்பத்தையும் ஆரமாகப்பூண்டருளிப் பன் தந்தையே, அடியனேனும் இ கரிகள் எட்டோடு ஒன் பது ஆய்-அடியேனாகிய யானும் விமானத்தைச்சுமக்கும் இந்த அஷ்டகசங்கனோடு ஒன்பதாகி, உன் அடி பிரியாது உன்றன் முன்பு ஆய் இ விமானம் முத குற சுமப்பல் என்று - உன்திருவடியைப் பிரியாமல் உன்முன்புநின்று இவ்விமானத்தை முதகிற் பொருந்தச் சுமப்பேனென்று, ஓர் அன்பு ஒன்று ஆய் என் உள்ளத்து அடுத்தலால்-

ஒப்பில்லாத அன்பொன்றுண்டாகி என்மனத்தில் பொருத்ததால், அஃதே வேண்டும் - அச்சமத்தற்றொழிலே (எனக்கு) வேண்டும்.

முதல் சினைக்கு ஒற்றுமையுண்மையால் சினைவின் தொழிலாகிய சுமப்பல் என்னும் வினைமுற்றை முதலுக்குக்கொள்க. என்னை அன்பு - முன்பது அன்பது அது பகுதிப் பொருள் விதிகள். (உரு)

இடையறாவன்பின் வேறுமியங்கனங்கூறவிண்ணு
இடையவன்பான்பெய்யன்புடையவனவனைத்தாங்கி
யடைவதேநமக்குவெண்டுமகமநிழ்வென்னாப்பின்னும்
விடையவன்வரங்கணலகிவிடைகொடுத்தருளினானே.

(இ-ள்.) இடை அரு அன்பின் பெறும் இப்பகனம் கூற - என்றும் நீங்காத அன்பினையுடைய வெள்ளையாணை என் னாறுசொல்ல, விடைபவன்-இடபவாகனத்தை யுடைய சோமநந்தரக்கடவுள், பின் நாகி டையவன் - தேவேந்திரன், நம்பால் மெய் அன்பு டையவன் - நாமிடத்தில் மெய்ப்புடையான், அவனைத் தாங்கி அடைவதே-அவனைச் சமாதானசெல்வதே, நமசுரு வண்டும் அகமநிழ்வு என்னுந்நமக்குவேண்டிய அகமகிழ்ச்சி யென்று, பின்னும் வரங்கள் நல்கி விடை கொடுத்த அரு ளினான் - நீ. அம் வரங்களை நான் விடைகொடுத்தருளினேன். (உரு)

எழுந்தாயாகிரியலிருந்தம்.

விடைகொடுவனாகியபொருளெள்ளாணைமேற்றிசையடைந்துதான் பெயரார, நடமுற்றதன்பாலரணையாகணை. இன் நன்னையுங்கண்டருச்ச னைசெய், விடையறாவன்புத்தாறுமங்கிருசருமெல்லையிசைசெய்திகேட்டரு ள்கூர், சடவுளாபெருமாலுழையனா விளித்தெங்குபிறினைக்கொணர்கெ னவிடுத்தான.

(இ-ள்.) விடை கொடு வனங்கி ஏகும் வெள்ளாணை மேல் திசை அடைந்து- விடைபெற்றுப் பணிகதசெல்லும் வெள்ளையாணையானது மேலேத்திசையை யடைந் து, தன்பெயரால் தடமுற அரண பால் அரணையுந் கணேசன் தன்னையும் கண்டு-தன் னுடையபேரால் ஓர் தாருத்ததையும் அந் தாததக்கரையில் நிவலங்கமுர்த்தியையும் மூத்தபிள்ளையாராயும் பிரதிட்டைசெய்து, அருச்சுனை செய்து இடை அரு அன் பும தானும், அங்கு இருக்கும் எல்லை-அருச்சித்து என்றும்நீங்காத அன்புந்தானுமாக அவ்விடத்திலிருக்கும் காலத்து, அருள் கூர் கடவுள் பெருமான் இச்செய்தி கேட் டி - சுருணைமிகக் இத்திரன் இச்செய்தியைக் கேள்வியுற்று, உழையனா விளித்து எம் களிற்றினை கொணாக என விடுத்தான்-வெல்செய்யவோரை அழைத்து எமது யாணை பைக் கொண்டு வரக்கடவீர் என்று அருப்பினான்.

பாவசமுற்ற முதலையுந் தினையையும் வேறுவைத்துக் கூறுதல் நெறியாத லால் அன்புந்தானும் அங்கு இருக்கும் எல்லை என்றார். “நானுமென்நிறையுநாயக னுக்கெவ்விடத்தோம்” என்ற பெரியோர் திருவாக்காறு முணர்க. (உஎ)

வல்லவைந்தழைத்தார்தம்மைமுன்போக்கி வருவவென்றெழுந்துகிழ் த்திசையோ, சொல்லைவந்தோருந்தனதுபேராற்கண்டிந்திரோச்சாமெனவி றைவன், ரொல்லைவன்பெயராலொன்றுகண்டரணைத்தாயபூசனைசெய்தங் கிருப்பங், கல்லைவந்திருத்ததந்தவனின்னுங்களிதுவந்திலதெனப்பின்னும்

(இ-ள்.) வல்லை வந்து அழைத்தார்தம்மை வருவல் என்று முன் போக்கி- வினைத்துவந்தழைத்தவனா நான் வருகின்றேன் நீங்கள் முன்னேசெல்லுங்கொள்ள

மனுப்பி, எழுந்த கீழ்த்திசை ஓர் எல்லை வந்த - (அங்குநின்ற) எழுந்த கீழைத்திசையில் ஓரிடத்திலவந்து, தன் பேரால் ஓர் ஊர் கண்டு - தனது பேரால் (ஐராவதீச்சரமென) ஒருதலத்தை யேற்படுத்தியும், இறைவன் தொல்லை வண் பெயரால் இந்திரோச்சரம் என ஒன்று கண்டு-(தனது) தலைவனுடைய தொன்றுதொட்டுள்ள நல்லபெயரால் இந்திரோச்சரமென ஒருதலத்தை யேற்படுத்தியும், அரணை நாய பூசனை செய்து அங்கு இருப்ப - சிவபெருமானைப் புனிதமாகிய பூசனைசெய்த அங்கு இருப்ப, கல்லை வன்சிறகு தடிந்தவன் இன்றும் கன்று வந்திலது என பின்னும் - மலைகளை வலியசிறகறுத்த தேவேந்திரன் இன்னமும் யானை வரவில்லை யென்றுமீளவும்.

கடவுளை யடிதொழுது என்றும்பேல - கல்லை வன்சிறகு தடிந்தவன் என, உருபு நோக்கியபொல் இரண்டிவந்தன. முதற்பொருள் ஐ உருபு ஏற்று நின்றமையால் சினைப்பொருளாகிய சிறகிற்கு ஏழனுருபுவிரித்துக் கல்லைச் சிறகில்வெட்டினான் எனப் பொருள் கொள்ளுதலும் ஒன்று. (உஅ)

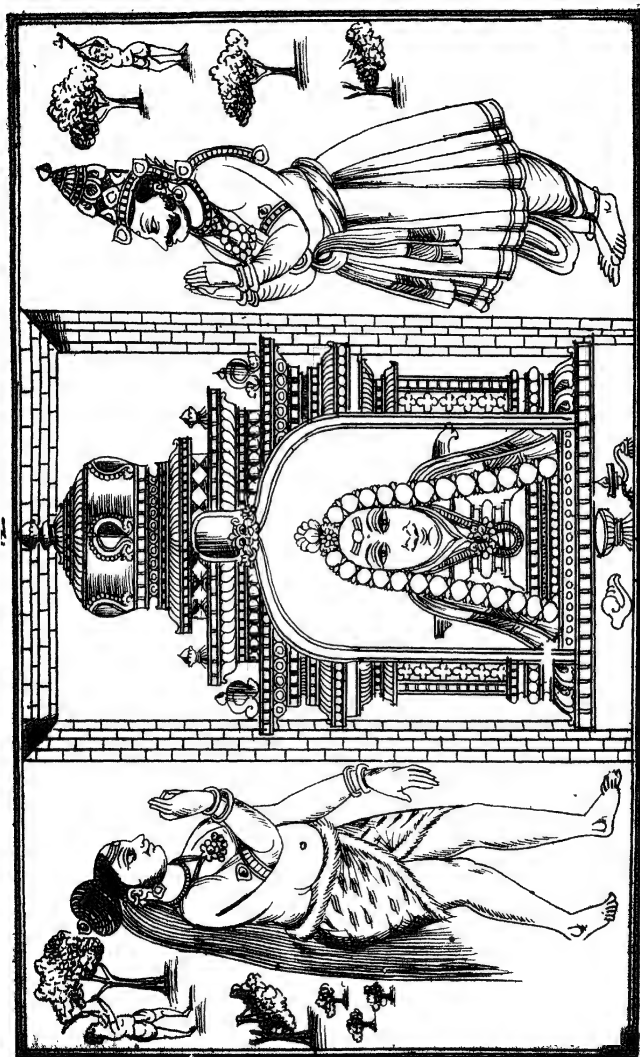
மனத்தினுங்கடிய தூதனா விடுப்பவானடைந்திறைவனைவணங்கிப் புனத்தினுங்கடியகல்லினும்பன்னாட்புன்களையுருவருசாபங் கனத்தினுங்கரியகண்டனைக்கண்டுகளைந்தனாகினர் நுதிக்கயத்தினினைத்தினுங்கழிந்ததெய்வதவேழமினிதுயிற்றிருந்ததுமாதோ.

(இ-ள்.) மனத்தினும் கடிய தூதனா விடுப்ப - மனவேகத்திலும் விரைந்து செல்லும் வேகத்தையுடைய தூதுவனா (அழைந்துவரும்படி) அனுப்ப, (அவர்களுடைய) வான் அடைந்து இறைவனை வணங்கி - சுவர்க்கலோகத்தையடைந்து தனதுதலைவனாகிய இந்திரனைப்பணிந்து, புனத்தினும் கடிய எல்லினும் பல நாள் புன்கள் நோய் உறவரு சாபம் - கால்களிலும் அச்சத்தைத்தரும்மலைகளிலும் பலநாள் அன்புநோயை நுகரும்படி வந்தசாபத்தை, கனத்தினும் கரிய கண்டனை கண்டுகளைந்தனும் கிளந்து - மேகத்திலுங் கரிய பனிகண்டத்தையுடைய சோமந்தரக்கடவுளைத் தரிசித்து நீக்கிக்கொண்டதையும் (மறைப்பெய்திகளையும்) சொல்லி, திக்கயத்தின் இனத்தினும் கழிந்த தெய்வத வேழம் இனிது லீற்றிருந்தது - எட்டுத்திசை குயானைகளிலும் மேம்பட்ட தெய்வத்தன்மைபொருந்திய வெள்ளையானை குறைவின்றி லீற்றிருந்தது.

திக்கசங்களோடு அது ஒன்றாயினும் ஏனையவற்றுள் அது சிவபிரானருளால் மேம்பட்டமையால் திக்கயத்தினினதுங் கழிந்த என்றார். உம்மையால் மறைப்பெய்திகளையும் எனக்கொண்டாம். (உக)

குடவயிரைராவதப்பெருந்தீர்த்தங்குடைந்தயிராவதகணைசக் கடவுளைத்தொழுதாராவதேச்சரத்துக்கடவுளைப்பணிந்தவர்சாபத் [போதொடர்பினும்பாவத் தொடர்பினுங் கழிவர் சுராரதிபன்களினுசென்னெறியிடர்கெடவையைபடிந்துதென்கரையிலீந்திரோச்சரனடிப்பணிவோர்.

(இ-ள்.) குடவயின் ஐராவதப் பெரும் தீர்த்தம் குடைந்து - மேலைத்திசையிலுள்ள பெரிய ஐராவததீர்த்தத்தில் நீராடி, அயிராவத கணைக்கடவுளைத்தொழுது - ஐராவதகணபதியைவணங்கி, ஐராவதேச்சரத்து கடவுளைப்பணிந்தவர் சாபத்தொடர்பினும் பாவத்தொடர்பினும் கழிவர் - ஐராவதேச்சரருடைய திருவடிகளை வணங்கினவர்கள் சாபக்கட்டினின்றும் பாவக்கட்டினின்றும், நீங்குவார், சுராரதிபன் கன்று செல் நெறி போய் - (இதுவுமன்றி) இந்திரனுடைய யானைசென்றவழியேசென்று, இடர்கெடவையை படிந்து தென் கரையில் இந்திரோச்சரன் அடிப்பணி

வோர் - பிறவித்தன்பக்கெட வகைகயில் நீராடி (அதன்) தென்கையிலெழுந்த
ருவிய இந்நீரோச்சரனுடைய திருவடினை வணங்குவோர். (௩௦)

வேத.

இம்மையிலறமுன்முன்றூலெய்தியபயனையெய்தி
யம்மையின்மகவாவினோழரும்பதமளவும்வானில்
வெம்மையில்போகமுற்கிவெறுப்பு வந்தடையவுள்ளச்
செம்மையில்வினோபேரின்பச்சிவகதிசெல்வராவார்.

(இ-ள்.) இம்மையில் அறமுன் முன்றூல் எய்திய பயனை எய்தி-இப்பிறப்பில்
தருமமுதலிய மூன்றுபொருள்களால்வரும் பயனைதகர்த்து, அம்மையில் ஈர் ஏழ் ம
கவான் அரும்பதம் அளவும்-மறுமையில் (கிடைத்தற்கரிய) பதினாறு தேவேந்திரப
ட்டங்காறும், வானில் வெம்மையில் போகமுற்கிவெறுப்பு வந்த அடைய-சுவர்க்
கலோகத்தில் விருப்பைத்தரும் போகவெள்ளத்தில் அழுந்தி (அதில்) வெறுப்பு வர,
உள்ளச்செம்மையில் வினோபேர் இன்பம்-சிவகதி செல்வர் ஆவார் (அதனால்வினோந்த)
இருவினையொப்பால் உண்டாகும் பேரின்பத்தைத்தரும் சிவசாயுச்சியச் செல்வமு
டையவராவார். (௩௧)

வெள்ளையானைச்சாபந்திர்த்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாபிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - சபர.

முன்றாவது

திருநகரங்கண்டபடலம்.

கல்கினைத்துறை.

தானவாழிபுகர் முகத்தம்கரிசாபம்
போனவாறுனாசெய்துமேற்புதுமற்றாடிமேல்
வானவாழின்கடம்பமாவனமுதற்கா
மானவாறதுனைசசிறித்தரிந்தவாழிரைப்பாம்.

(இ-ள்.) தானம் ஆதி இழிபுகர் முகத்து அநிகரி சாபம் போன ஆறு உணா
செய்தும் - மதமாகியவெள்ளம் பெருக்கெடுத்தோடும் புள்ளிதங்கிய முகத்தையு
டைய (பகைவனாக்) கொல்லும் வெள்ளையானையின் சாபநீங்கிய திருவினையாடலைச்
சொன்னோம், மேல் புதுமற்றாடிமேல் வான ஆறினன் மா கடம்பவனம் - இனிப்பி
றையணிந்த சடாமுழயின்மேல் ஆகாயக்கங்கையையணிந்த சோமசுந்தரக்கடவுளு
டைய பெரியகடம்பவனம், முதற்கா ஆன ஆறதுனை கிறுது அறிந்த ஆறு
இசைப்பாம் - பழையகிற்பனாவின்வழித் திருநகரமான திருவினையாடலைச் சிறிது
தெரிந்தவண்ணம் (எடுத்தச்) சொல்லுவாம்.

பிறை-தோன்றும் இளஞ்சுந்திரன்மேனிற்றலால் புதுமதி என்றற்குப் பிறை
என்றும். முதமை என்னும் பண்பு தூன்மேனிற்றலால் பண்பாகுபெயர். அது பரு
திப்பொருள்விகுதி. (௩)

இன்னரம்புளரோழிசையெழான்மிடற்றளிகள்
கின்னரம்புழல்கடம்பமாவனத்தினிள்கீழ்சார்த்
தென்னர்சேகரனெனுங்குலசேகரனுலக
மன்னர்சேகரனரசுசெய்திருப்பதுமனனார்.

(இ-ள்.) இன் நரம்பு உள் ஏழ் இசை ஏழால் மிதது அனிகள் - இனியகரம்புகளைத் தடவுமிடத்துண்டாகிய ஏழிசைபோலுங் கண்டத்தொனியையுடைய வண்டிகள், கின்னரம் பயில் மா கடம்பவனத்தினின் கீழ்சார்-வீணையிசையைப்போல இசையைப்பாரும் பெரியகடம்பவனத்தின் கீழ்ப்பக்கத்தில், தென்னர் சேகரன் எனும் குலசேகரன் உலகம் மன்னர் சேகரன் - பாண்டியர்மரபிற் கோர்மகுடம் போன்றவனாகிய குலசேகரனெனும் இயற்பெயரையுடைய பாண்டியன் உலகிலுள்ள ஏனை மன்னவர்களுக்கும் மகுடம்போல்பவன், அரசு செய்து இருப்பது மன்னர் - அவன் அரசியல் நடத்தியிருக்கும் ஊர் மணலூராய்.

கின்னரம் வீணை இது இசைமேனிற்றலால் கருவியாகுபெயர். இருப்பது - தொழிற்பெயர் இது இடத்தின்மேனிற்றது. இன் உருபிற்கு இன் சாரியை இல்லையேனும் பாம்பினிர்க்கடிது தேள் என வழக்கிசைகண்ணும், கற்பினின்வழாஅ எனச் செய்யுளின்கண்ணும் பயின்றுவருதலால் வந்தது. (உ)

குலவுமப்பெரும்பறியிளங்கோக்களிலொருவ
னிலவுமாரிதிபோலருசசனைமுதனியதி
பலவுமாஞ்சிவதருமமுந்தேவொன்பரன்பார்
றலைமைசான்றமெய்யன்பினுன்றனஞ்சயனென்பான்.

(இ-ள்.) குலவும் அ பெருமபதி இளம் கோக்களில் - விளங்காநின்ற அந்தப் பெரியநகரத்திலுள்ள வணிகர்மரபில், நிலவு மாரிதிபோல் அருசசனைமுதல் சிய திலவும் ஆம் சிவ தருமமும தேடுவான் - விளங்காநின்ற பெரியதிரவியங்களைத் தேடுதல்போல அருச்சுனைமுதலிய செய்தகடன்கள் பலவாகிய சிவதருமங்களைத் தேடுகின்றவனும், பரன்பால் தலைமை சான்ற மெய் அனபினுன் - சிவபெருமானிடத்து முதன்மைபெற்ற மெய்யனபினுமாகிய, தஞ்சையன் என்பான் ஒருவன் - தனஞ்சயனெனும் இயற்பெயரையுடைய வொருவன். (ங)

செல்வமாநகரிருந்துமேற்றிசைப்புலஞ்சென்று
மல்லல்வாணிகஞ்செய்துதன்வளம்பதியீளவான்
றொல்லையேழ்பவக்கடற்கரைதோன்றுவித்தடியா
ரல்லநீர்ப்பவன்கடம்பமாவனம்முகுமளவில்.

(இ-ள்.) செல்வம் மா நகர் இருந்து மேல் திசை புலம் சென்று-பலசெல்வங்களுமுள்ள (தனது) பெரியநகரினின்றும நீங்கி மேறதிசைகளிலுள்ள நாமிகளிற் சென்று, மல்லல் வாணிகம் செய்து தன் வளம்பதி மீள்வான் - ஊதியமிக்மவர்த்தகஞ்செய்து தனதுவளப்பம்பொருந்திய நகரத்திற்குத் திரும்புகின்றவன், அடியார் தொல்லை ஏழ்பவம் கடல் கரை தோன்று வித்து அல்லல் நீர்ப்பவன் - அடியாரைக் குத் தொன்றுதொட்பவரும் எழுபிறப்பாகிய கடலின்களையாகிய மோகூத்தைக்காட்டி அப்பிறவித்துன்பங்களைப்பொழிகும சோமசுந்தரர்க்கடவுளுடைய, மா கடம்பவனம் புகும அளவில் - பெரிய கடம்பவனத்திற்கெல்லங் காலையில்.

பிறவியைக்கடலாகவுருவகஞ்செய்து மோகூத்தைக் களையாக வருவகஞ்செய்யாமையால் இது வகதேசவுருவகவணி. (ச)

இரவிகண்மறைந்தேற்பரியிரதமுந்தானு
முரவுநீர்க்கருங்கடலில்வீழ்ந்தொளித்தனனுக
விரவுநீன்மயங்கிருள்வயிற்றமியனும்மெலிபு
மரவுநீர்ச்சடையண்ணலுக்கன்பிணைங்கண்.

திருநகராங்கண்டபடலம்.

(இ-ள்) கண் மறைந்த இரவி ஏழ்பரி இரதமும் தானும்-பார்ப்போர்கண்களுக்குப் புலப்படாமல் சூரியன் எழுகுதினாகள் புண்ட இரதமுநதானும், உரவுநீர் கரும்கடவில் வீழ்ந்து ஒளித்தனன் ஆக - பெரிய நீராமடமாகிய கரியகடவில்விழுந்து ஒளிக்க, விரவு நில மயங்கு இருள் வயின் தமிழனாய் மெலியும் அரவு நீர் சடை அணைவுக்கு அன்பினேன் - (அப்போது) வாந்தகருமைமிகக் இருட்போதில் ஒருவனாய் வருந்தாசினற, பாம்பையுங் கங்கையையும் அழிந்த சடாமுடியையுடைய சிவ பெருமானுக்கு அஞ்சையுடையவனாகிய பாததகன், அசன - அவவிடத்தில்.

தானும் என்மையால் திணைவிருவிசிறப்பினால் ஆண்பால் முடிபேற்றல் திணைவழுவமைதி மெய்யுமெனவும் பெயரொச்சம் அன்பென்னும் வினைமுதற் பொருள்கொண்டது. (கு)

வாங்குகுநானமுந் திரையிமதமையெருபுந்
தாங்கியாயிரங்கரங்காரமடவியெனமுந்
வாங்குகாரிருநிரதஞ்செருநடொனமுந்
யிங்குகாரிருநொதுங்கியயிரமாவெருகண்டாவ.

(இ-ள்) வாங்குநால் மருபு ஏதெய் மதமலை எருசும் தாங்கி - வளைந்த நானருகொம்புகளைபேற்றிய அஷ்டகஜங்குது பிடிகளால் சுமக்கப்பட்டு, ஆயிரம் கரங்கால் எண் திசையும் தட்டி அங்கு காரிலுந் தானும் செம்முடா என-ஆயிரவிரணங்காரமட எட்டு மெகையம் ஆரபட்ட (எருசும்) நங்கிய கரிய இருளைத் துரத்துச் செவந்தகரியுடையபோல, சூழ்போய் வீழ்ந்து இருள் ஒதுக்கப் விமானம் நோக்கண்டான் - (எ. 12:15) (ம) முதலசென்று நவந்தகரிய விருளையொதுக்கிய விமானத்தையெகில தரிசித்தார். (க)

அடுத்தணைந்தன்னவிரட்டாவிமானம்
கடுத்ததுமயியகண்டனைகண்டுதார்ப்புதுவரை
மடுத்தகருவிருளையுளமவையிருபுசுழிப்பா
னெடுத்தகருகையினிருபுதன்னிருபுருமவையிருளவாய்.

(இ-ள்) அடுத்தது அனைந்தன்ன - அருகிலேநது, அபிரட்டா விமானம் அமானத் கடுத்ததுமயி கண்டனை கண்டு தாழ்ந்து உவகை மடுத்த நெருதினான்-விளங்குகிறனத்தையுடைய விமானத்தன்கண்டனெழுந்தருளிய விஷமநிலநத ஸ்ரீகண்டத்தையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளைத்தரிப்பது உவகை மடுத்த நெருதினாரதமனத்தையுடையவனாய், அங்கனம் வைகு இருள் கரிப்பான் எடுத்த சிந்தையின் இருநதன்ன - அவவாய் (தரிசித்து) தங்கியவிருட்போ தகழிக்குமபொருட்டு உண்டாகிய எண்ணத்தோடிருந்தான், அருக்கும அ இருளவாய் (அவவாய்) இருக்கும அவவிருட்போதில் (எ)

சோமவாரமனமுதலாரதகரங்குகையி
வாமமேகலைமலைமகடலைமகனமலாநத
காமாசேவடிபணிந்தவனகங்குலப்போறகருநி
யாமநானினுமருசசனையின்புறப்பழிவார்.

(இ-ள்) அன்று சோமவாரம் ஆதலால் - அந்நாள சோமவாரமாதலால், சுரர்கள் அங்கு எய்தி - தேவர்கள் அங்குவந்தடைந்து, வாமம் மேகலை மலைமகள் தமையன் மலாநத காமா சேவடி பணிந்து - ஒளியையுடைய மேகலையையணிந்த

காமமருவு என்பது காமா என ஒருசொனீர்மையவாய்த் தொக்குகின்றன. சோமவாரத்தின் இரவாதலால் அவன் கலகுல்போல்கருதி எனறா. அவன் கக்கு ல் அவனுக்குரிய கனகுலென நிறமலால் சிவராததிரி எனறும். (அ)

இயற்றுவோன் றெழிலைச் செய்வித்தலால் தான் • அஞ்சனை செய்வானெனவும், அவன் குழமுழுவதும் சோமசுந்தரகடவுளுக்குக் கொத்தடிமையாயிருத்தலால் வழரிலியாகத் தங்கள் நாயகனெனவும் கூறினர். (க0)

வள்ளறன்னைமெய்யன்பிலுருச்சிசெய்வானே
 ஞ்ள்ளவல்வினையிட்டமுக்கங்குலுமொதுங்கக்
 கள்ளமில்லவன்யாராயுங்கண்டிலன்கண்டான்
 மள்ளருஞ்சுடர்விமானமேற்றனித்துறைதனியை.

(இ-ள்.) வள்ளல் தன்னை மெய் அன்பினால் அருச்சி செய்வான் - சோமசுந்தரர் கட்டவுளை மெய்யன்பினால் அருச்சித்தலைச் செய்யுந் தனஞ்சயன், ஓர் உள்ள வல்வினை ஈட்டமுமீ கங்குலம் ஒதுங்க - ஒப்பில்லாத தொன்றுதொட்டுள்ள வலிய பாசக்கூட்டங்களுமீ இராப்போதும் நீங்க, கள்ளம் இல்லவன் யாராயும் கண்டிலன் - மெய்மமையுடைய வத்தனஞ்சயன் (பூசிக்கவந்த தேவர்களுள்) ஒருவராயுங்கானது, தன் அரும் சுடர் விமானம் மேல்தனித்து உறை தனியை கண்டான் - நீங்காத வொளியையுடைய விமானத்தின்கண் ஒப்பில்லாது கீற்றிருந்தருளுந் தனிமுதலாகிய அச்சோமசுந்தரர்க்கடவுளை மட்டும் கண்டான்.

பாசம் பிறவிற்கு விததாதலின் ஓர் எனவும், அனுகியே யுள்ளதாதலின் உள்ள எனவும், சிவபெருமான் நிருவருணைக்காலன், றி வையவற்றா லொழியாதாதலின் வல் எனவும், பாசங்களால் விளைவது கருமமாதலால் வினையெனக் காரியத்தைக் காரணமாகவுங் கூறினா. கண்டிலனென்றும் முற்று எச்சமாய் நின்றது. பாசமும் இருளும் குணத்தால் ஒருதன்மையவாதலால் வினையிட்டமுங் கங்குலுமென உடனெண்ணினார். அருச்சி முதனிலைதொழிறபொயர். (கக)

ஆழ்ந்தசிந்தையனதிசயமடைந்துசேவடிக்கீழ்த்
 தாழ்ந்தெழுந்திருக்கைருந்தலைமிகைக்கூப்பிச்,
 குழந்துதனபதிக்கேருவாளுருந்தலைதுணிந்து
 வாழ்ந்தவன்பினன்விடைகொடுவழிக்கொடுவந்தான்.

(இ-ள்.) ஆழ்ந்த சிந்தையன் அதிசயம் அடைந்து - (அன்பில்) அமுந்திய மனத்தையுடைய தனஞ்சயன் அதிசயங் கூர்ந்து, சேவடி சீழ் தாழ்ந்து எழுந்து இருக்கைகளும் தலை மிகை கூப்பி குழந்து - (சோமசுந்தரர்க்கடவுளுடைய) செவந்த திருவடியின் சீழ்ப்பணிந்தெழுந்து இரண்டு கைகையுந் தலைமேற்குவித்துப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து, தன் பதிக்கு ஒருதலை துணிந்த ஏருவான்-தன்னுடைய நகருக்கு ஒருபக்கத் துணிந்த செல்ல, வாழ்ந்த அன்பினன் விடை கொடு வழிக்கொடு வந்தான் - இடைவிடாத அன்பின் வாழ்வையுடைய அத்தனஞ்சயன் விடைபெற்று வழிக்கொண்டு தன்னகர் வந்து சேர்ந்தான்.

தன்னகர்க்குச் செல்லுங் கருத்தில நென்பார் ஒருதலை துணிந்தெனவும், சிவசேயமே வாழ்வாகவுடையவ நென்பார் வாழ்ந்தவனெனவுங் கூறினார். அன்பினன் என்பதனிதையிலுள்ள ஆன விருதிவாய்ப்பிடுத்து ஆழ்ந்த என்பதனோடு கூட்டுக. (கஉ)

முக்கடம்படுகளிற்றினுன்முதிரவழிகோயில்
 புக்கடங்கலாச்சிங்கமன்னுனெதிர்புகல்வான்
 றிக்கடங்கலுங்கடந்தவெந்திகிரியாய்நெருந்
 லக்கடம்பமழவனத்திலோரதிசயங்கண்டேன்.

(இ-ள்.) முக்கடம் படுகளிற்றினுன் முகில் தவழ் கோயில் புகு - முழங்கடங்களைச் சொரியும் யானைச்சேனைமையுடைய பாண்டியனது மேகம் தவழுங் கோ

யிலுப்புகுந்து, அடங்கல் சிங்கம் அன்னான் எதிர் புதல்வான் - பகைவராகிய யானைகளுக்குச் சிங்கமொத்த அப்பாண்டிப னெடர் நின்று சொல்லுவான், திக்கு அடங்கலும் கடந்த வெம் திகிரியாய் - எட்டுதற்குகிலும் உள்ள பகைவரை வென்ற வெய்ய சக்கரத்தை யுடையவனே, நெருநல் மா அக்கடம்ப வனத்தில் ஓர் அதிசயம் கண்டேன்-நேற்றுப் பெரிய ஆந்தக் கடம்பவனத்தில் ஒரு அதிசயம் பார்த்தேன்.

மும்மதம் - கைமதம், இரண்டு கபோலமதம். (க௭)

வல்லைவாணிகஞ்செய்துநான்வருவழிமேலைக
கல்லடைந்ததுவெங்கடிராங் டிலும்பிறப்பு
மெல்லைகாணியகண்டனனிரவீமண்டிலம்போ
லல்லடுஞ்சுடர்விமானமுமதிற்சிவரூபியும்.

(இ-ள்.) வாணிகம் செய்து நான் வல்லை வருவழி - வர்த்தமஞ்செய்து நான் வினாந்து வருங்காலை, வெம் கடர் பேலை கல் அடைந்தது - சூரியன் அத்திபன்கிரியைச் சேர்ந்தான், கந்துலும் பிறப்பும் எல்லை காணிய - இராப்போதின் எல்லைபயும் பிறப்பின் எல்லையையுங்காண, ாவி மண்டிலம் போல் அல் அடும் சுடர் விமானமும் அதில் செவருதியும் கட்டேன் - சூரியமண்டிலம்போல் இரப்போடும் ஒளியையுடைய விமானத்தையும் அவவிமானத்தில் எழுந்தருளிய பபிங்கமூர்த்தியையும் பார்த்தேன்.

இங்கும் குணம்பற்றிக் கந்துலும் பிறப்பு மென உடனெண்ணினார். (க௮)

மாவலம்புதார்மணிமுடிக்கடவுளர்வந்தந்
தேவதேவனையிரவெலாம நசுசனைசெயது
போவதாயினாயானுமப்பொன்னெடுங்கோயின்
மேவுமீசனைவிடைகொடுமிண்டனனென்றான்.

(இ-ள்.) மா அலம்புதார் மணிமுடி கடவுளர் வந்து - வண்டுகள் (தேனுண்டி) ஒலிக்குந் கற்பக மலர்மாலையையணிந்த இரத்தினவளமுத்திய கிரீடங்களையுடைய தேவர்கள் வந்து, அ தேவ தேவனை இரவு எல்லாம் அருச்சனை செய்து போவதாயினார் - அந்தத் தேவர்களுக்குத் தேவனாகிய சோமநந்தாககடவுளை நேற்று இராப்பொழுதெல்லாம் அருச்சிதது (விடைபெற்றுச்) ின்னராகள், யானும் அப்பொன் நெடும் கோயில் மேவும் பாசனை விடைகொடு மீண்டனன என்றான் - யானும் அப்பொன்னாலாகிய நெடிய திருக்கோயிலில் வீற்றிருந்ததற்கும் (அச்சோமநந்தாக் கடவுளை வணங்கி) விடைபெற்றுத் தருமபினைனென்று கூறினான்.

மா - என்னும் பலபொருள் ஒருசொல - ஈண்டுச் சார்பால் வணமுன்மேனின்றது. (க௯)

மூருமன்பினுன்மொழிந்திடமுக்கணைம்பெருமான்
மூருமஞ்சலிகாங்களுநதலையிலவைததுள்ள
நீருமன்புமற்புதமுமேநிரம்பநீராஞால
மாருமன்னவனிருந்தனன்போயினருக்கன்.

(இ-ள்.) மூரும அன்பினுன் மொழிந்திட-மேன்மேல் எழுந்தோங்கும் அன்பினையுடைய தனஞ்சயன் கூற, நீர் ஞாலம் ஆளும் மன்னவன் - கடல்குழந்த வுலகினையாருந் குலசேகரபாண்டியன், முக்கன் எம் பெருமான் தாளும் அஞ்சலிகா

திருநகரங்கண்டப்புலம்.

ங்களும் தலையில் வைத்து - திரிகேத்திரங்களைப்புகடைய எழுது பெருமானாய் உலாவு
சுந்தரக்கடவுளுடைய திருவடிகளையும் கூப்பிய கைகளையும் தனது தலையின்மேல்
வைத்து, உள்ளம் நீளும் அன்பும் அன்புமுமே நிரம்ப இருந்தனன்-மனத்தில் எழு
ந்தோரும் அன்பும் அகதையமுமே மீட்டாவிலுந்தான், அருக்கன் போயினான் -
(அப்போது) சூரியன் அடி, மிதி, என்.

அன்பும் அன்புமுமே நிரம்ப எந்தாறால் தன் அரவியற் செயலொழித்து
அவன் கூறிய சொல்வந்ததால் பின்பு நென்பது நோன்றுதலின் குறிப்பெச்சம்.
அஞ்சலி கரங்கள் வினைத்தொடர நினைப்பாடராதலால் வருமொழிமுதல் வல்லெ
ழுத்து உயல்பாய் நின்றுது. (கே)

சுட்டுவார்வினையொத்தபோதி நண்மலங்கருக
வாட்டுவாரவார்சென்னிமென்மலரடிக்காமலுரு
சூட்டுவார்மறைகடந்ததந்தொல்லுருவிளங்கக்
காட்டுவாரொருசித்தராய்த்தோன்றினார்களெனில்.

(இ-ள்) சுட்டுவார் வினை ஒத்த போது - இருவினைப்போகங்களையும் தேடுகி
ன்றவருடைய இருவினைப்பயன்களும் தம்முள் ஒப்பு வந்தபோது, இருள் மலம்
கருசு வாட்டுவார் - (ஆசிரிய முத்தாமையெடுத்தாளி) அவர்களுடைய ஆணவ
மாய் இருப்படி வாட்டி, அவர் சென்னிமென்மலர் அடி கமலம் சூட்டுவார் - அவ
ர் எனன்மேல், மறு திருவடித்தாமனையைச் சூட்டி, மறை கடந்த தம்
தொல் உருவிளங்க காட்டுவார் - மாரி வேதந் தாயும் கடந்த தமது உண்மைத்
திருவுரு விடங்க காட்டுக சோம நாரைக்கடந்து, ஒரு சித்தராய் கனவில் தோன்
டுவர் - ஒரு தென்றரி அப்பாண்டியன கனவில், ரிசன் கொடுத்தார்.

நோன்மையுள்ளது உண்மையாலால்-தொன்மை என்பதற்கு உண்மை
என்றார், அதுமாகுள் முயன்று தேடி, சிவன ரெயலால் யாவும் வருமென்று
தாம் கருதாது அவனையுண்டு கொஞ்சிட்டுணர்வுட்பட்டு இரவகிதங்களால் மா
ரி மாறிலுரு இருவினைப்போதும் துறந்து காட்டுவார் வினை எனவும், அப்போக
து ருத்தந்தோன்றுதல் இப்படி மிதிபு விடையொப்பாதலால் வினையொத்த
போது எனவும், அவ்வினை யொப்பு வாய்ந்தபோது ஆசிரியத் திருக்கோலக்கொண்
டெடுத்தாறி அவ்வருபாசர்க்குடனிடையெழுந்தபேரதச் செயலில் அவற்றின் செய
யலிணைக்காட்டுதலால் இருண்மலக் கருககாட்டுவார் எனவும், அந்நனம் வாசனை
பற்றிப் பொதப் பானென்று புகுத்தெழுது அருளை நாமம்வண்ணம் சத்தி பதிவித்
தலால் - மாராடிக்கட்டு சூட்டுவார் எனவும், அவ்வருளாதாரத்தினின்று விளங்குவ
து, துறைய துறலால் - தொல்லுருவிளங்கக் காட்டுவாரெனவும் கூற்றார்.

ஆசிரியத் திருக்கோலாண்மையுடையிருளி இருண்மலங்கருக வாட்டுவார்
என்றது - திருவாசகம் துதித்திருவகவல். “நீற்றுக்கோடிநியிந்தகாட்டியும்”
என்றாடலும், தற்சிவமென்றது - சிவப்பிரகாசம். “நிலவுமருவருவின்றிக்குணங்
கன்னி நிண்மலமாயேகமாய்நித்தமாகி, வலிவினியிர்க்குணர்வாகியசலமாகி யக
ண்டிதமாயானந்தவருவாயன்றிச், செவ்வரிதாய்ச்செல்கதியாய்ச்சிந்திதாசிப்பெரிதா
ய்த்திகழ்வதுதநசிவம்” என்றதனாலும் உணர்க. (கௌ)

வடிகொள்வேலினாய்கடம்பமாவனத்தினைத்திருந்தக்
கடிகொள்காடகழ்ந்தணிநகர்காண்கெனவுணர்த்தி

யழகனேகினுர்கவுரியராண்டகைகங்குல்

விடியும்வேலைகண்விழித்தனன்பரிதியுமவிழித்தான்.

(இ-ள்.) வடிகொள் வேலினுய் - வடித்த வேலினேயேநதிய பாண்டியனே, மா கடம்ப வனத்தினை திருந்த கடி கொள் காடு அகழ்ந்து அணி டாகா காணக என-பெரிய கடம்பவனத்தைத் திருந்தும்படி அச்சத்தைத்தருங் காட்டை வேரொடுங் கல்லி அழகிய நகரமாகச் செய்யக்கடவாயென்று, அடிகள் உணாததி எனினுர் - சோமசுந்தரக்கடவுள் திருவாயமலர்ந்தருளிமறைந்தாரா, கவுரியர் ஆண்டகை கங்குல் விடியும் வேலை கண் விழித்தனன் - பாண்டியர் மாபுட்சிறந்த ஆண் தன்மையையுடைய குலசேகரபாண்டியன் இராப்போது கழியும் விடியற்போதில் துயிலொழிந்தான், பரிதியும் விழித்தான் - சூரியனாக துயிலொழிந்தான். (உதயமானு நென்றபடி.)

காண்க - அகரவீறு தொகுத்தல். பரிதி உதயமானு நென்றதற்கு விழித்தா நென்றது குணவணி. (கவு)

கனவிற்றீர்ந்தவனியகிரின்கடன்முடித்தமைச்சா

சினவிற்றீர்ந்தமாதவாக்குந்தன்ருதிறஞ்செடபி

நனவிற்கேட்டதுங்கனவினிறகண்டதுநயப்ப

வினவித்தேர்ந்துகொண்டெழுநகனனமேற்றிசைசெலவான்.

(இ-ள்.) கன வில் தீராதவன நியதயின் கடன முடித்து - கனவில் நின்று நீங்கிய பாண்டியன் செய்தற்குரிய சிறதிய கடனகளைச்செய்து முடித்து, அமைச்சர் சினவில் தீராத மாதவாக்கும் தன் கரு திறம் செபி - மந்திரிகளுக்கும் கோபித்தலினின்று நீங்கிய பெரிய தவத்தையுடைய முனிவர்களுக்குந்தான் கண்டகன வின் வகையைக்கூறி, நனவில் கேட்டதும் கனவினில் கண்டதும் நயப்ப வினவி தேர்ந்து கொண்டு - நனவில் ஓர் வணிகனால் கேளியுற்ற செபியையும் கனவில் தான் கண்ட செய்தியையும் பயன்பட அவர்களிடத்து வினவித் தெளிந்து, மேல் திசை செல் வான் எழுந்தனன் - மேலைத்திசைக்குப்போக எழுந்தான்.

சினவு - தொழிற்பெயர்.

(கக)

அமைச்சரோடுமநரீபமாவனமபுந்ருகம்பொன்

சமைத்தவிழந்தபொற்றாமரைதகடம்படிந்தொளிவிட

டிமைத்தலாந்தபொன்விமானமீதினிதுயிற்றிறுந்தோ

தமைச்சரண்பணிந்தஞ்சலிதலையினமேனமுதிழத்தான்.

(இ-ள்.) அமைச்சரோடும அரீப மாவனம புந்ருது - மந்திரிகளோடும பெரிய அக்கடம்பவனத்தில் செனது. அம் பொன் சமைத்தது அவிழ்ந்தது பொன் தாமரை தடம் படிந்து - அழகிய பொன்றை சமைக்கப்பட்டு மலர்ந்ததுபோலும் உள்ள பொற்றாமரைத் தடத்தில் நீராடி, ஒளி விட்டு இமைத்து அலர்ந்த பொன்விமானம் மீது இனிது வீற்றிருந்தோர் தமை சரண்பணிந்து அஞ்சலி தலையின் மேல் முகிழ்த்தான் - ஒளிவீசி விளங்கிப் பரந்த பொன்னொளகிய விமானத்தின்கண் மகிழ்கூர்ந்து வீற்றிருந்த சோமசுந்தரக்கடவுள் திருவழகனை வணங்கி அஞ்சலியாகத் தனது கைகளைத் தலையின்மேல் கூப்பிடுதல்.

அவிழ்ந்த என்னும் வினைமுற்றுப்பெயர் ஈறுதொக்கு நின்றது.

(உ௦)

அன்புபின்றன்னமுன்புவந்தருட்கணீர்த்தேக
வென்புகெக்கிடவேகிழிந்திணையடிக்கமலம்
பொன்புனைந்ததார்மொளவியிற்புனைந்தெழுந்திறைவன்
முன்புபின்றுசொற்பதங்களாற்றோத்திரமொழிவான்.

(இ-ள்.) அன்பு பின்பள்ள - அன்பானது பின்னேநின்றதள்ளவும், அருட்
கண் முன்பு வந்து ஈர்த்த ஏக-(சோமசுந்தரர்க்கடவுளுடைய) திருவருட்பார்வையா
னது முன்னேநின்றீ இழுத்துச்செல்லவும், என்பு ரெக்கிட-எலும்புகன்றமுழந்தரு
கவும், இறைவன் ஏகி வீழ்ந்து - பாண்டியனசென்று (தண்டாகாரம்போல) வீழ்
ந்து, இணை அடி கமலம் பொன்புனைந்த தார மொளையில் புனைந்து எழுந்த - இர
ண்டு திருவடித்தாமரைகளையும் பொன்னுலகிந்தசெய்த மாலையை யணிந்த தனது
மகுடத்திற்குடியெழுந்து, முன்பு நின்றது சொற்பதங்களால் தோத்திரம் மொழி
வான் - திருமுன்னேநின்ற வர்க்கிடருபங்களாகத் தோத்திரங்கூறுகின்றான்.

சொல் பதம்-ஒருபொருட்பனமொழி. சிவபெருமான திருவடிபயவணங்கு
தல் அவனது திருவருளாலாதலால் - அருட்கணீர்த்தேக என்றார். “அவனருளா
லே யவன்றான்வணங்கி” என்ற பெரியோர்திருவாககாலுணர்க. (உக)

சரணமங்கையோரபங்குறைசங்கர சரணஞ்
சரணமங்கலமாகியதனிமுதலசரணஞ்
சரணமந்திரவடிவமாஞ்சதாசிவசரணஞ்
சரணமுமபாகறையகப்பாபிசரணம்.

(இ-ள்.) சரணம் - உனக்கு அடைக்கலம், மங்கை ஓர் பங்கு உறை சங்கர
சரணம்-உமையாளொருபாகத்தில் ஹீறிருக்கப்பெற்ற சங்கரனேசரணம், சரணம்
மங்கல மாகிய தனிமுதல சரணம்-சரணம்-மங்கலமே ஓர் திருவுருவாகக்கொண்ட
தனிமுதலே சரணம், சரணம் மந்திர வடிவமாம் சதாசிவ சரணம்-சரணம்-மந்
திரமே திருவுருவமாகக்கொண்ட சதாசிவமூர்த்தியே சரணம், உம்பர்கள் நாயக
சரணம்-தெய்வநாயகனேசரணம், பசு பதிசரணம் - பிரமன்முதலிய பசுக்களுக்
குத்தலைவனேசரணம்

தான் போகியாயிருந்து ஆன்மாககளுக்கும் பேரகநதநருளிப் பின்னர்முத்தி
நன்மையைத்தருவோனாதலால், மங்கையோரபங்குறை சங்கர எனவும், பிரமன்மு
தலிய பல்லுயிர்களுக்கும் தானே முன்னுள்ளவனாகலின் தனிமுதல் எனவும், மந்தி
ரங்கட்கெல்லாம் முற்படத்தோன்றிய பஞ்சபிரம மந்திரங்களைச் சிவபெருமான்
முற்பட்டவடிவமாகக்கொண்டதமயின், மந்திரவடிவமாஞ் சதாசிவனாவும்; அவ
னே பிரமன்முதலிய தேவராகடும் ஏனைய வுயிர்கடும் தலைவனாயுள்ளவனாதலா
ல், உம்பர்கள் நாயக பசுபதி எனவும், இவ்வாறு நின்ற வெருவனை அடைக்கலம்
புகுந்த யான யாதொரு குறைபாடுமில்லேன் என்னுந் துணிவுபற்றிக் கூறினவ
னாதலால், முன்னும் பின்னும் சரணம் சரணம் எனவும் கூறினான்.

சிவம் என்னும் பதத்திற்கு மங்கலமென்பது பொருளாதலால் மங்கலமா
கிய வென்றார். (உஉ)

ஆழிஞாலமேலாசையும்மார்வான்பதமேல்
வீழாமாசையும்வெறுத்தவர்க்கன்றிமண்ணாண்டு

பீழைமூழ்கிவானாகொடுபிணிபடச்சமுல
மேமையேங்களுக்காவதோவெந்தைநின்கருணை.

(இ-ள்.) ஆதிஞாலம் மேல் ஆசையும் - கடல்குழந்த நிலவுகதினுள்ள போகவிருப்பையும், அமரர் வான் பதமேல் வீழும் ஆசையும் வெறுத்தவர்க்கு அன்றி-தேவர்கள் வாழும் சுவர்க்கலோகத்திலுள்ள விரும்பத்தக்க போகவிருப்பையும் அருவருத்துத் தள்ளினவர்க்கல்லாமல், மண் ஆண்டு பீழை மூழ்கி வான் நாகு பிணிபட சமுலம் ஏழையேங்களுக்கு-மண்ணுலகினையாண்டு துன்பத்திஃமூந்திச் சுவர்க்கநாகம் என்னும் இரண்டிடத்தான் கட்டுப்பட்டு (போக்குவரவாகச்) சமுன்னதிரியும் ஏழையாகிய வெங்களுக்கு, எந்தைநின் கருணை ஆவதோ - எந்தந்தையாகிய பெருமானே நின்திருவருள் எளிதாகக்கிடைப்பதோ (கிடைக்காதென்றபடி)

ஒடு-எண்ணிடைச்சொல்.

(உரு)

ஞளதாமறைசசென்னியுந்தொடத்தொடநீண்ட
நீளநீயுனக்கன்பிலமாயினுநீயே
மூளவன்புதந்தெருகுமுழுவதும்பணிகொண்
டாளவேகொடுக்கானகத்தமர்ந்தனையென்து.

(இ-ள்.) நீ ஞான ஆ மறை சென்னியும் தொட தொட நீண்ட நீள - எட்டிவேனென்னும் பிரதிக்ஷிணயுடையதாக வேதத்தின் உச்சியும் தொடுத்தோறுந்தொடுத்தோறும் அப்பாற் பட்டுநீண்ட நீட்சியையுடையாய், உனக்கு அன்பு இலம் ஆயினும் - உன்னிடத்த அன்பில்லாமாயினும், நீயே அன்பு மூள தந்து எங்குடி முழுவதும் பணிகொண்டு ஆளவே கொல் - நீயே அன்புமீனாகக் கொடுத்தருளி எமது குடிமுழுவதையும் ஏவல்கொண்டானவா, இக்கானகத்து அமர்ந்தனையென்து - உன் காட்டினிடத்து எழுந்தருளினையென்து.

(உச)

சுரந்தவன்பிருகண்வழிச்சொரிவபோற்சொரிந்து
பரந்தவாறொடுசிவானந்தபரவையுட்படிந்து
வரந்தவாதமெய்யன்பினால்வலங்கொடுபுறம்போந்
தாரந்தைநீர்த்தவனொருநிறையமைச்சரோடிருந்தான்.

(இ-ள்.) சுரந்த அன்பு இருகண்வழி சொரிவதுபோல் சொரிந்து-ஊற்றெடுத்த அன்பானது இரண்டு கண்களின்வழியே சிந்துவதுபோல ஆனந்தபாஷ்பஞ்சிந்தி, பரந்த ஆறொடு சிவானந்தம் பரவையுள் படிந்தது - (அதனாற்) பரவிய வெள்ளத்தோடு சிவானந்தமாகிய கடலுளமூழ்கி, வரம் தவாத மெய் அன்பினால் வலம் கொடு புறம் போந்த அராதை நிராத - நன்மையினீங்காத உண்மையாகிய அன்பினால் பிரதக்ஷணஞ்செய்து (அங்குறின்று) புறத்தில்வந்த - (என்று தரிசிப்போமென்று கொண்ட) மனக்கவலையினின்று நீங்கி, அவண் ஒருசிறை அமைச்சரோடு இருந்தான் - அவ்விடத்தில் ஒருபக்கத்தில் மந்திரிகளுடன சூழ்ச்சியெய்திருந்தான்.

இது பெருங்காப்பியமாதலின அதன் உறுப்புகளுள் ஒன்றாகிய மந்திரநோன்ற அமைச்சரோடிருந்தானென்றார். சொரிவது என்னுந் தொழிற்பெயர்சுறுதொக்குகின்றது.

(உரு)

ஆயவேலையின்மன்னவனுணையாலமைச்சா
மேயவேவலந்துறைதுறைமேவினர்விடுப்பப்

திருத்தாணந்தட்டலம்

**பாயவேலையினுர்த்தனர்வழிக்கொடுபடர்ந்தார்
சேயகாடெறித்தணிநகர்செய்தொழின்மாக்கள்.**

(இ-ள்.) ஆயவேலையில் - அவ்வாறாகியசமையத்தில், மன்னவன் ஆணையால் அமைச்சர் மேய ஏவல் துறை துறை மேலினர் விழிப்ப - அரசனுடைய ஆணையினால் மந்திரிகள் தமது அருகிலுள்ள ஏவலர்களை இடங்கள்தோறும் இடங்கள்தோறானுஞ்சென்று (தொழில்செய்வோரைக்கொண்டுவர) அனுப்ப, சேய காடு எறித்த அணிநகர் செய்தொழில் மாக்கள் - நெடியகாடுவெட்டி அழகியநகரமாக்குந் தொழின்மாக்கள், பாயவேலையின் ஆர்த்தனர் வழி சொடி படர்ந்தார் - (அரசன் ஏவலை மேற்கொண்டு) பரந்தகடல்போலொலித்த (காடுநுர்த்த) வழிசெய்தகொண்டுசென்றார்கள். (உஉ)

வட்டவாய்மதிப்பிளவின்வெள்வாய்க்ருயநவிய
மிட்டதோளினாயாப்புடைக்கசுசினரிடும்பின்
விட்டகாரொளிமெய்யினர்விடிகொள்வார்வன்றோற்
றொட்டகாலினர்வனமெறிதொழிலினரானார்.

(இ-ள்.) இரும்பின் கார் ஒளி விட்ட மெய்யினர் - இரும்பின் ஒளிபோலுங்கரிய ஒளிவீசுஞ்சரித்தையுடைய தொழின்மாக்கள், வட்டம் வாய் மதி பிளவின் வெள் வாய் குயம் நவியம் இட்ட தோளினர் - வட்டமாகிய வரையையுடைய சந்திரனது பிளவையொத்த வெள்ளியவரையையுடைய கொடுவாளையுங் கொடரியையும் வைத்த தோளினராகியும், யாப்பு உடை கச்சினர் - ஆராய்ந்தகட்டிய கச்சினையுடையவராகியும், விசி கொள்வார் வன் தோல் தொட்ட காலினர் - வாராந்தகட்டிய வலியசெருப்புக்காலினையுடையவராகியும், வனம் எறி தொழிலினர் ஆனார் - காடுவெட்டுந்தொழிலையுடையவரானார்கள். (உஎ)

மறியுமோதைவண்டரற்றிடமார்த்தலைபணிப்ப
வெறியுமோதையுமெறிபவரோதையுமிரங்கி
முறியுமோதையுமுறிந்தவீழேந்தையுமுறிவலாய்ச்
செறியுமோதையுங்கீழ்ப்படமேற்படச்செறியும்.

(இ-ள்.) மறியும் ஓதையும் - (கிணைகள்) மடங்கிலீழும் ஓசையும், வண்டு அரற்றிட மரம் தலைபணிப்ப எறியும் ஓதையும் - வண்டுள் ஒலிக்கவும் மரங்கள் தலை நடுக்கவும் வெட்டும் ஓசையும், எறிபவர் ஓதையும் - வெட்டுகின்றவரோசையும், இரங்கி முறியும் ஓதையும் - சத்தித்த மரங்கள்முறிகின்ற வோசையும், முறித்தலீழ் ஓதையும் - முறித்த கீழேவிழும் ஓசையும் (ஆகிய இவ்வோசைகள்) முகில் வாய் செறியும் ஓதையும் கீழ்ப்பட மேற்பட செறியும் - மேகத்தினிடத்தப்பொருத்திய ஓசையுங் கீழ்ப்படும்படி மேற்பட்டொலிக்கும்.

மறியும் ஓதை என்பதனிறுதியில் எண்ணும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. "யா முமெழுதியெழில்முத்தெழுதி இருளின்மென்சூக்குமுமெழுதி யோர்தொண்டையுந் தீட்டி" எனவருந் திருக்கோவையார்செய்யுளில் நச்சினார்க்கினியர் உரையாரதும்; செறியும் ஓதை யென்பதனிறுதியினின்ற உம்மை உயர்வுசிறப்புப்பொருட்டு. "கெடுங்கடலுத்தன்னீர்மைகுன்றும்" என்னுந் திருக்குறளினின்ற உம்மை - உயர்வுசிறப்பும்மை எனப்பரிமேலழகர் எழுதிய உரையாறுமுணர்க. (உஅ)

ஒளிதுதாதொடுபோதுசெந்தேனுகவொலித்து
வெளியில்வன்மாஞ்சினையிறவீழ்வசெங்களத்துப்
பிளியுவாயவாய்நிணத்தொடுகுருநிரீர்பெருக்க
களிதுகோடிதமாய்ந்துவிழ்காட்சியவனைய.

(இ-ள்.) வெளியு இவ்வன்மரம்-சேகுபறறிய வன்மரங்கள், ஒளிது தாதொடு போது செம்தேன் உக ஒலித்து சினை இற வீழ்வன - விளங்குநின்ற மகரந்தத் தோடு மலர்களுக்கு செந்தேனுஞ்சிந்த ஒலித்துக் கொம்புகள் முறியும்படிவிழுஞ்செயல்கள், களிது - யானைகள், செம் களத்து பிளியு வாயவாய் நிணத்தொடு குருநிரீர்பெருக-போர்க்களத்தில் ஒலிகளும் வாயினையுடையனவாகி நிணத்துடன் உதிரநீர் பெருக்கெடுக்க, கோடு இற மாய்ந்து வீழ் காட்சிய அனை - தந்தங்கள்முறிய இறந்துவீழ்ந்த தோற்றங்கனையொத்தன.

வீழ்வ காட்சிய என்னும் வினைமுற்றுப்பெயர்கள் தொழில்செய்யுநின்றன வன்மரம்-ஒருவகைச்சாதிமரம் வன்மரம் யானையாகவும், தாதுநிணமாகவும், செந்தேன் - குருநிராகவும், கினை-கொம்பாகவும், கூட்டி ஒப்புமைக்கூட்டவணியாகக் கொள்க. (உக)

பூவடைந்தவண்டினமயற்புறவொடும்பழனக்
காவடைந்தனபறவைவான்கற்பகமடைந்த
கோவடைந்திடவொதுங்குதுங்குதும்புபோற்செயிந்து
மாவடைந்தனமாடுளவனாகருங்காடும்.

(இ-ள்.) பூ அடைந்த வண்டு இனம் - பூக்களில்மொய்த்த வண்டின்கூட்டங்கள், அயல் புறவும் பழனம் காவும் அடைந்தன-பக்கத்திலுள்ள முல்லைநிலங்களிலும் மருதநிலங்களிலுள்ள சோலைகளிலுஞ் சென்றுசேர்ந்தன, பறவை வான்கற்பகம் அடைந்த - பறவைகள் ஈவாகக்கலோகத்திலுள்ள கற்பகச்சோலையில் சென்றடைந்தன, கோ அடைந்திட ஒதுங்குதும் குதும்புபோல் - பேராசர்கள்வர (தமது சிற்றாணாவிட்டோடும்) குதநிலமன்னரைப்போல, மா செறிந்த மாமி உள வகைகளும் காடும் அடைந்தன - மிருகங்கள் கூட்டக்கூட்டமாக நெருங்கிப் பக்கத்திலுள்ள மலைகளிலும் காடுகளிலும் அடைந்தன.

ஒடு-இசைநிறைத்தற்பொருளில்வந்த விடைச்சொல். கா என்பதனியுதியில் எண்ணும்மைதொகுத்தல். ஒதுங்குதும்-ஒருசொல். (கூ0)

இருணிரம்பியவனமெலாமெறிந்துமெய்யுணர்ந்தோர்
தெருணிறைந்தசின்னையின்வெளிசெய்துபல்லுயிர்க்கு
மருணிறைந்துபற்றறுத்தரனடிநிழலடைந்த
கருணையன்பர்தம்பிறப்பெனவேரொடுங்களைந்தார்.

(இ-ள்.) இருள் நிரம்பிய வனம் எல்லாம் எறிந்து - (செறிவால்) இருள்நிறைந்த காட்டையெல்லாம்வெட்டி, மெய் உணர்ந்தோர் தெருள் நிறைந்த சின்னையின் வெளிசெய்து - தத்துவஞானத்தையுணர்ந்த பெரியோருடைய கலங்காதமனம்போல வெளிசெய்து, பல் உயிர்க்கும் அருள் நிறைந்து பற்று அறுத்து அரன் அடிநிழல் அடைந்த கருணை அன்பர்தம் பிறப்பு என - பலவுயிர்களிடத்துக் கருணை வைத்து இருவகைப்பற்றையும் அறுத்துச் சிவபெருமானுடைய திருவடிபாடிய நிறு

வினயடைந்த திருவருள்வசத்தாரகிய அடியார் தமதுபிறப்பை வேரோடுக்தித் தல்போல, வேரோடுங்களைத்தார்-(தொழில்செய்வோர்காட்டினை) வேரோடுங்களைத் தார்கள்.

தத்துவஞான முணர்ந்தோர் ஆதலால், மெய்யுணர்ந்தோர் எனவும்; அவர்கள் சிந்தை சகலகேவலங்களிற் கூடுதலும் வாடுதலுஞ் செய்யாத ஒரு கீர்மையதாய் க்குமுகது நின்று அறிவறியாகம யகனற அறிவால் நிறையப்பட்டதாதலால், தெருணிதைந்தகிசைவியினவெளிசெய்து எனவும், சிவநேயமுடையோர் எல்லாவுயிர்களிடத்தும் அன்புமுடையோர் ஆதலால், பல்லுயிர்க்கும் அருணிதைந்த எனவும், அக்காரணத்தால் பற்றறுதல் கூடும் ஆதலால் பற்றறுதத எனவும்; அப்பற்றறுதலோடு அச்சிவநேயமே வரயிலாகக்கொண்டு அவன் தருணியினின்று பிறப்பறுத்தல் கூடும் ஆதலால் கருணையன்பற்றம் பிறப்பென எனவும், அதுபோலச் சிறிதுமியதாக அகழாதனராதலால் வேரோடுங்களைக்கார எனவுந் கூறினார். தத்துவஞானமாவது பிறப்புவிடுகனையும் அவற்றின்காரணங்கனையும் விபரீதமினறி உண்மையால் அறிதல். இருவகைப்பற்று-அகப்பற்று, புறப்பற்று.

(உச)

களைந்துநீணிலந்திருத்திசெய்நெடுபடககண்டு
வளைந்துநன்னகொடுப்பதெவ்வாறெனத்தேறல்
விளைந்துதாதுருதாரமுடிவேந்தன்மநிறாரோ
டனைநதளாடியிசுகதையோடிருந்தன்னககண்.

(இ-ள்.) தேறல் விளைந்து தாது உரு தாரமுடி வேந்தன்-தேனுநி மகரந்தஞ் சிந்தும வேப்பமலாமாலேபைச்சூடிய மகுட்டையையைய பாண்டியன், களைந்து நீள நிலம் திருத்தி செய் நெடுபடககண்டு - காடகழந்து நெடியநிலத்தை ஒழுங்கு படுத்திருத்தி முட்டிலலாதுசெல்லும் வழியுண்டாகச்செய்து, விளைந்து நல் நகர் எடுப்பது எவ்வாறு என - விளைவுபட நல்லநகராககுதல் எவ்வகையென்று, மந்திராரோடு அனைந்து அராயி சிறையோடு இருந்தன்ன - மந்திரிகளோடுகலந்து சூழ்ச்சியெயும் மனத்தோடிருந்தான், அங்கண் - (அவ்வாறிருக்கும்) அக்காலையில்.

இதவும் மந்திரமென்றும் உறுப்பு.

(உஉ)

மெய்பரனபுதோயசேஷடிவியனிலந்திண்டப்
பொய்யகன்றவெண்ணிறணிமேனியாபூதிப்
பையாநளளிருடகனவிலவந்தருளியபடியே
யையாவலலவந்தருளினாரகளங்களிப்ப.

(இ-ள்.) ஐயா - பிரமண முதலியோர்க்கு மேலானவராகிய சோமசுந்தரக் கடவுள், மெய்யா அனபுதோய சேஷடிவியனிலந்திண்ட - மெய்யன்பிணையுடைய அடியாரனபிறரேயுரு செய்வதற்குடிகளை அகன்ற நிலவுலகமானது சூட, பொய் அகன்ற வெள்ளிற அணி மேனியா-உண்மையாகிய வெள்ளியநிறையணிந்த திருமேனியை யுடையவராகியும், பூதிப் பையர் - விபூதிப்பையையுடையவராகியும், நள் இருள கனவில் வந்தருளியபடியே அரசு உளம் களிப்ப வல்லை வந்து அருளினார் - (கடந்த)கடுமாததிரியில் கனவில்வந்தருளிடவண்ணமே பாண்டியன் மனங்களிகர விளைந்து (சினவிலும்) வந்தருளினார்.

பாசத்தை நீற்றுவதென்பது வேதவளவையாதலால் பொய்யகன்ற வெண்ணிறென்றார். நீறெனவந்த காரணக்குறியானமுணர்.

(உஉ)

திருவிளையாடல்களின் அமைப்பு

**கனவிலும்பெருங்கடவுள்காண்பதற்கரியார்
நனவிலும்வெளிவந்தவர்தடையெதிர்தண்ணி
நினைவினின்றதாளிறைஞ்சினேர்நின்றநல்வரவு
வினவியாதனங்கொடுத்தனன்மெய்யுணர்வேந்தன்.**

(இ-ள்.) மெய் உணர் வேந்தன் - மெய்யுணர்ச்சியிற்றலைப்பட்ட குலசேகர பாண்டியன், பெரும் கடவுளர் கனவிலும் காண்பதற்கு அரியார்-(பிரமன்முதலிய) பெரியகடவுளருங் கனவிலுங்காண்பதற்கு அரியராயுள்ளவர், 'நனவிலும் வெளிவந்தவர்த' தமை எதிர் நண்ணி-நனவிலும் (தான்காண) சித்தமூர்த்தியாய் வெளிவந்தவரையெதிர்கொண்டு, நினைவில் நின்றதாள் இறைஞ்சினேர் நின்ற நல்வரவு வினவி-(தனது) நினைவில் விடாதுநின்ற திருவடி களைவணங்கித் (திருமுன்னே) நேரோநின்று நல்லவரவைவினாவி, ஆதனம் கொடுத்தனன் - (எழுந்தருள்) ஆசனங்கொடுத்தான்.

தென்னரன்பினிலகப்படுகிததர்தாமுன்னர்ச
சொன்னவாதிநூல்வழிவருசார்புதுற்றொடர்பா
என்னராலயமண்டபங்கோபுரநகர
மின்னவாறுமெய்யெனவகுத்திம்மெனமறைந்தார்.

(இ-ள்.) தென்னர் அன்பினில் அகப்படுகித்தர் - பாண்டியரன்பின்வலையிலகப்படுகின்ற சித்தமூர்த்திகள், தாம் முன்னர் சொன்ன ஆதி நூல் - தாம் முன்னர்க்கூறிய முதனூலும், வழிவரு சார்புதூல் தொடர்பால் - வழிநூலும் (இவ் விருவகைநூலையும் ஒருபுடை தழுவி) வருஞ் சார்புதூலும் (ஆகியதூல்கள சொல்லப்பட்ட) முறையால், நன்னர் ஆலயம் மண்டபம் கோபுரம் நகரம் இன்ன ஆறு செபு என் வகுத்து இம்மென மறைந்தார்- வருவாமல் ஆலயமும் மண்டபமும் கோபுரமும் நகரமும் இவ்வகையாகச்செய்வாயென்று கூறி விரைந்து மறைந்தருளினார்.

முதநூல்-ஆகமம். வழிநூல்-சிப்பநூல். சார்புதூல்-இவ்விரண்டையு மொரு புடைதழுவித் கூறும் ஏனையதூல்கள். இநதூல்களின்முறை - முன்னர்ஆலயமும் பின்னர்மண்டபமும் கோபுரமும் நகரமும் காணவேண்டுமதாதலால் இன்னவாறு என்றார். இம்முறையைப் பின்னர்க்காண்க. (நூறு)

மறைந்தெவற்றிலுநிறைந்தவாமலாடிக்கல்பு
நிறைந்தநெஞ்சுடைபபஞ்சவனிலததுமேமபட்டுச
சிறந்தசிப்பநூற்புலவராறசிவபரஞ்சுடர்வந்
தறைந்துவைத்தவாறாலயமணிநகர்காண்பான்.

(இ-ள்.) எவற்றிலு மறைந்து நிறைந்தவார் மலர் அடிக்கு அன்பு நிறைந்த நெஞ்சு உடை பஞ்சவன் - எப்பொருள்களிலும் மறைந்து நிறைந்த சோமசுந்தரக் கடவுளுடைய தாமமாமலர்போன்ற திருவடியில் அன்புநிறைந்த மனத்தையுடைய குலசேகரபாண்டியன், நிலத்து மேம்பட்டு சிறந்த சிப்பநூல் புலவரால் - நிலவுலகில் மேம்பட்டுச்சிறப்புற்ற சிப்பநூற்புலமையின் வல்லவரால், சிவபரம் சுடர்வந்த அ அறைந்தவைத்த ஆறு - சோமசுந்தரகடவுள் (சித்தமூர்த்தியாய்) வந்தருளிச் சொல்லித் தெரிவித்தவண்ணம், ஆலயம் அணிநகர் காண்பான் - ஆலயமும் அழகிய நகரமும் காணத்தொடங்கினான்.

திருத்தெழுத்துக்கள்

விறகிற்றியைப்போலும் பாவில் செய்யப்போலும் மறைத்து என்னின்று
 நெண்ணையப்போல் நிறைந்திருத்தலின், மறைந்தெவற்றிது நிறைந்தவர் எனக்
 கூறினார். — மறைந்தென்றதற்கு - “விறகிற்றியினிற்பாலிற் படு செய்போன்,
 மறையநின்றான் மாமணிச்சோதியான்” எனவருந் தேவாரத்தாலுணர்க. ஆல
 யம் நகரம் என்றிமையால்-மண்டபமும் கோபுரமும்கொள்க. கு உருபு மயங்கும்.

எழுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

மறைபயில்பதும்மீண்டபமருத்தமண்டபமழைதுழைவனாவாய்ப்
 பிறைபயில்சிகைமாமண்டபமறுகாற்பிறைகைதிசையெலாம்பிளக்கும்
 பறைபயினிருத்தமண்டபமவிழாக்கொள்பன்மணிமண்டபம்வேள்வித்
 துறைபயில்சாலைதிருமடைப்பள்ளிசூழறைதேவர்தங்கோயில்.

(இ-ள்.) மறை பயில் பதம் மண்டபம் - வேதங்களோடும் பதமமண்டப
 மும், அருத்த மண்டபம் - அர்த்தமண்டபமும், மறை துழை வனாவாய் பிறை
 பயில் சிகைமா மண்டபம் அறுகாற் பிறை - மேகத்தில் துழையும் விரைந்தழைத்
 தையுடைய பிறைதவழுந் சிகரத்தையுடைய மகாமண்டபமும் அறுகாற்பிறைகையு
 ம், திசை எல்லாம் பிளக்கும் பறை பயில் நிருத்தமண்டபம் - எட்டித்திக்குகளையும்
 பிளக்கும் ஒலியையுடைய வாசநியங்களை ஒலிக்கும் நிருத்தமண்டபமும், விழா
 கொள் பன்மணி மண்டபம் - (சோமசுந்தரக்கடவுள்) திருவிழாக்கொண்டகொண்ட
 ருளும் பலமணிகளழுத்திய மண்டபங்களும், வேள்வி துறைபயில் சாலை-வேள்வி
 யின் முறையை வழுவாதுசெய்யும் யாகசாலைகளும், திருமடைப்பள்ளி - திருமடை
 ப்பள்ளியையும், சூழ் உறை தேவாதமகோயில் - ஆலயத்தைச்சூழ்ந்து வசிக்கும்ப
 ரிவார தேவர்கள் கோயிலும். (உள்)

வலவயினிமயவல்லிபொற்கோயின்மாளிகையடுக்கியமதில்வா
 னிலவியகொடிய நெடிய சூளிகைவானிலாவிரிதவளமானிகைமீன்
 குலவியகுடுமிக்குன்றிவாரசெம்பொற்கோபுரங்கொண்டல்கண்படுக்குந்
 கலவெயிலகழிக்கிடங்குகம்மியதூற் றொலவாரம்பெல்லைகண்டமைத்தான்.

(இ-ள்.) வலவயின் இமயவல்லி பொன்கோயில் - சோமசுந்தரக்கடவுளின்
 வலப்பாகத்தில் மீனாகியம்மை விறகிருக்கும் பொன்னாலாகிய திருக்கோயிலும்,
 மாளிகை அடுக்கிய மதில் - திருமாளிகைப் பத்திகளையுடைய மதிலும், வான் நில
 விய கொடி நெடிய சூளிகைய வால் நிலாவிரி தவளம் மாளிகை - மேகத்தைத்தட
 வும் கொடிகளையும் நெடிய இறப்புகளையுமுடைய வெள்ளியசந்திரன்போலும் (சிர
 ணத்தை) விரிக்கும் தவளமாளிகைகளும், மீன் குலவிய குடுமி குன்று இவர் செம்
 பொன் கோபுரம் - நகரத்திற்குள் சஞ்சரிகளினர சிகரத்தையுடைய மலையையொ
 தத செவந்தபொன்னாலாகிய கோபுரங்களும், கொண்டல் கண் படுக்கும் கலவு
 எயில் - மேகங்கள் கண்ணுறங்கும் சுற்றியமதில்களும், அகழிக்கிடங்கு - அகழிக்
 கிடங்குமாகிய இவைகளை, கம்மியதூல் தொல்வரம்பு எல்லைகண்டு அமைத்தான்-
 கிற்பதூலிலுள்ள பழமையாகிய வரம்பிணையாராய்ந்து செய்வித்தான்.

மதிலிரண்டணுள் - முன்னது ஆலயத்தைச் சூழ்ந்தமதில், பின்னது - நக
 ரத்தைச்சூழ்ந்தமதில் - வரம்பு எல்லை - ஒருபொருட் பன்மொழி. கொடிய என்
 பதனிதனிலுள்ள அகரவிகுதியை சூளிகை என்பதனிதறியில் கூட்டுக. (உள்)

சித்திரவினாத்தபீடிகைமறுகுதெற்றிகள்வாணிசாத்தெளிக்கு
நித்திலவினாத்தவிழாவருவிநிழல்மணிச்சாளரவொழுக்கப்
பித்திகைமாடப்பெருந்தெருக்கவலைபீடுசால்சதுக்கநற்பொதியில்
பத்தியிற்சூயின்றமன்றுசெய்குன்றுபருமணிமேடையாடாங்கு.

(இ-ள்.) சித்திரம் நிராத்த பீடிகை மறுகு - சித்திரங்களை வரிசைபடச்செய்த கடைத்தெருக்களும், தெற்றிகள் - சித்திரகூடங்களும், வாள்நிலா தெளிக்கும் நித்திலம் நிராத்த விழாவரு விதி - ஒள்ளியநிலவைவீசும் முத்தங்களை வரிசைபடத்தொடுத்த திருவிழாவரும்விதிகளும், நிழல் மணி சாளர ஒழுக்கப்பித்திகை மாடம் பெருந்தெரு-ஒளி மிக்க இரத்தினங்கள் பதித்த சாளரவரிசைகள்பொருந்திய சுவர்த்தலங்களையுடைய வீடுகள் நெருங்கிய பெரியதெருக்களும், கவலை-முத்தெருக்கள்கூடுமிடமும், பீடு சால் சதுக்கம் - பெருமைபமைந்த நரத்தெருக்கள்கூடுமிடமும், நல் பொதியில் - நல்ல அம்பலங்களும், பத்தியில் சூயின்ற மன்று - பத்திபடச்செய்த சபைகளும், செய்குன்று பருமணி மேடை ஆடு அரங்கு-செய்குன்றமும் பருத்தமணிகளிழைத்த மேடைகளும் ஆடும் நாடகசாலைகளும். (நகூ)

அருந்தவரிருக்கையந்தனருறையுளரசராவணங்குலவணிகப்
பெருந்தெருநல்வேளாளர்பேரறஞ்சாலபெருங்குடியேனையகரிதேர்
திருந்தியபரிமாநிலைக்களங்கழகந்தேருசுவையாறுநான்றாண்டி
யிரந்தவர்க்கருத்துநல்லறச்சாலையினையனபிறவுநன்கமைத்தான்.

(இ-ள்.) அரும் தவர் இருக்கை-அரியமுனிவர்கள் மடங்களும், அந்தணர் உறையுள்-மறையவர் வீடுகளும், அரசர் ஆவணம்-இராஜவீதிகளும், குலவணிகர் பெரும்தெரு-வைசியமரபினர் பெரியதெருக்களும், பேர் அறம் சால் நல் வேளாளர் பெரும்குடி-பெரியதருமமைந்த நல்லவேளாளராகிய பெரியகுடிகளின்வீதிகளும், ஏனையகரி தேர் திருந்திய பரிமா நிலைக்களம்-இவையொழிந்தயாண்களுந் தேர்களும் நல்லசுழிகளையுடைய குதிகாக்களாகிய இவைகளிருக்குந் கூடங்களும், கழகம்-கல்விச்சாலைகளும், தீம் சுவை ஆறு நான்கு உண்டி இரந்தவர்க்கு அருததும் நல் அறச்சாலை - இனிய அறுசுவையமைந்த நான்குசுவையுமு இரப்போர்க்கு ஊட்டும் நல்ல அறச்சாலையும் (ஆகிய) இனையன பிறவும் நன்கு அமைத்தான் - இவைபோல்வன பிறவற்றையும் வரிசைபடச்செயவித்தான்.

நான்றாண்டியாவன-உண்ணல், தின்னல், நக்கல், பருகல், உண்ணல் - சோறுமுதலியன. தின்னல் - கறிமுதலியன. நக்கல் - தேனமுதலியன. பருகல் - நீர்முதலியன. (சூற)

துணிகயங்கிழ்நீர்க்குவல்பூவேரடைதொடுகுளம்பொய்கைநந்தவனந்
தினிமலர்ச்சோலைதுடவையுய்யானந்திருநகர்க்கணிபெறச்செய்து
மணிமலர்த்தாரோன்மாளிகைதனக்கம்மாநகாவடகுணபாற்கண்
டணிககர்சாந்திசெய்வதுகுறித்தானண்ணலாரறிந்திதுசெய்வார்.

(இ-ள்.) துணி கயம் - வெட்டியகயங்கனையும், கிழ் நீர் கூவல் - கிழிடத்திற்
நீரையுடைய கிணறுகளையும், பூ ஓடை - மலர்கள் நெருங்கிய வேரடைகளையும்,
தொடுகுளம் பொய்கை-தோண்டப்பட்ட குளங்களையும் பொய்கைகளையும், நந்தவ

திருநகரத்தின் அடையாளம்

எம் தினிமலர் சோலை-நந்தனவனங்கையும் மலர்கள் செருங்கிய சோலைகளையும், துடவை உய்யானம்-பூந்தோட்டங்களையும், திருநகர்க்கு அணிபெற செய்து - செல்வமிருந்த நகரத்துக்கு அலங்காரமாகச் (சூழச்) செய்து, மணிமலர் தாரோன் தனக்கு மானிகை - அழகிய மலராத் றெடுத்த மாலைபையணிந்த பாண்டியன் தனக்கு மானிகையையும், அ மாககர் வடருண பால் கண்டு - அந்தப்பெரியநகரத்தின் வடகீழ்த்திசையில் செய்வித்தது, அணிநகர் சாந்தி செய்வது குறித்தான்-அழகிய அந்நகரத்திற்குச் சாந்திசெய்தலைக்கருதினான், அண்ணலார் அறிந்த இது செய்வார்-சோமசுந்தரக்கடவுளாற்றித்து இதனைச் செய்யத்தொடங்கினார். (சு6)

பொன்மயமானசடைமதிக்கலையின்புத்தமுதுகுத்தனரதுபோய்ச்
சின்மயமானதம்மடியடைந்தார்சிவமயமாக்கியசெயல்போற்
றன்மயமாக்கியந்நகர்முழுதுஞ்சாந்திசெய்ததுவதுமதுர
நன்மயமானதன்மையான்மதுரநகரெனவுரைத்தனர்நாமம்.

(இ-ள்.) பொன் மயமான சடை மதி கலையின் புத்த அமுது உருத்தனர்-பொன்மயமாகிய தமது சடையிலுள்ள சந்திரகலையின் புதிய அமுதத்தைச் சிந்தினர், அதுபோய் - அவ்வமுதஞ்சென்று, சின்மயம் ஆன தம் அடி அடைந்தார் சிவமயம் ஆக்கிய செயல்போல் - ஞானமயமாகிய தமது திருவடிகள் தன்மையடைந்தவனாகச் சிவமயமாக்குஞ் செயல்போல, அந்நகர் முழுதும் தன்மயமாக்கி சாந்தி செய்தது - அந்நகர்முழுமையுந் தன்மயமாகச்செய்து சாந்திசெய்தது, அது மதுரம் நன்மயம் ஆன தன்மையால் - அந்நகரம் மதுரமயமாகிய தன்மையிலுலே, நாமம் மதுர நகர் என உரைத்தனர் - (அன்றுதொட்டு) அந்நகரத்திற்கு நாமம் மதுரநகரமென்று கூறினார்கள். (சுஉ)

கீட்டிசைத்தீரியசாத்தனாந்தென்சார்க்கீற்று வெண்பிறைதுதற்களிற்றுக்
கோட்டிளங்களபக்கொங்கையன்னையருங்குடவயின்மதுமடையுடைக்குந்
தோட்டிளாந்தண்ணந்துழாயணிமௌலிததோன்றலும்வடவயிற்றோடு
நீட்டிரும்போந்தினிமிர்குழலெண்டோணீயெயுங்காவலாநிறுவி.

(இ-ள்.) கீழ் திசை கரிய சாத்தனும்-கீழைத்திசையில் கரியநிறத்தையுடைய ஐயனூரையும், தென் சார் கீற்று வெண்பிறை துதல் களிறு கோடு இளம் களபம் கொங்கை அன்னையரும் - தென்திசைக்கண் வெள்ளிய பாதிச்சந்திரனைப்போத்த நெற்றியையும் யானைக்கொம்புபோன்ற இளமைதங்கிய கலவைபையணிந்த தனக் களையுமுடைய சததமாதனாயும், குடவயின் -மேலைத்திசையின்கண், மது மடை உடைக்கும் தோடு இளம் டன்னம் துழாய் அணி மௌலி தோன்றலும் - தென் மடையுடைக்கும் இதழலந்த முதிராத தன்னிய துழாய்மாலைபையணிந்த கிரீடத்தையுடைய திருமாலையும், வடவயின் - வடதிசையின்கண், நீடு இரும்பொந்தின் தோடு நிமிர் குழல் என் தோள் நீலியும் காவலா நிறுவி - நீண்ட பெரியபையினது மலரிதழணிந்த கூந்தலையும் எட்டுத்தோள்களையுமுடைய காளியையுங்காவலாநிறுத்தி.

நீண்ட நீட்ட வலத்தல்காரம் அதன் அகரவீறு தொகுத்தல். தண்ணீறு ழாய் - அம் விரித்தல்காரம்

கைவரையெருத்திற்கனவராகிடந்தகாட்சியிற் பொலிந்தோளிர்கோயின்
மைவரையிடற்றமதுரைநாயகமரபுளியருச்சுண்புரிவான்
பொய்வரைமறையாகமநெறியொழுதும் புண்ணியமுனிவரையாதிச்
சைவரைக்காசிப்பதியினிற்கொணார் துதலத்தினிற்றுபனஞ்செய்தான்.

(இ-ள்.) கைவரை எருத்தில் கனவரை கிடந்த காட்சியில் பொலிந்து ஒளிர்
கோயில் - யானையினது பிடரியில் பொன்மலிகிடந்த காட்சி போலும் விளங்கி
ஒளிவீசுந்திருக்கோயிலில் (எழுந்தருளிய) மைவரை மிதமுதுரை நாயகமரபு
உளி அருச்சுண்புரிவான் - கருமைதங்கிய கண்டத்தையுடைய சோமசுந்தரக்கடவு
ளை (ஆகமமுறையால்) அருச்சுண்பெய்ய, பொய் வரை மறை ஆகமம் நெறி ஒழுகு
தும் புண்ணிய முனிவரை ஆதிசைவரை - பொய்யினின்றும் நீங்கிய வேதாசனவழி
யினின்றொழுதும் புண்ணி வடிவமாகிய முனிவரையும் ஆதிசைவராகிய அந்தண
ரையும், காசிப்பதியினில் கொணர்ந்து - காசிப்பதியினின்றுகொண்டுவந்து, தலத்
தினில் தாபனம் செய்தான் - அத்தலத்தில் தாபனஞ்செய்தான்.

மரபுளி உளி - மூன்றனுருபு. கனகம்-இடைக்குறை.

(சச)

உத்தமகுலத்துநாற்பெருங்குடியுமுயர்ந்தவுழிழிந்தவுமயங்க
வைத்தவுமானபுறக்குடிமூன்றாமறைவழுககாமதுவகுத்த
தத்தமநெறிநின்றொழுதவைதிகமுஞ்சைவமுந்தருமமுந்தழைப்ப
பைத்தெழுதினாரீராலமேற்றிலகம்பதித்தெனநகாவளம்படுததான்.

(இ-ள்.) உத்தம குலத்து நாற்பெருங்குடியும் - உத்தமகுலமாகிய மறைய
வரமுதலிய நால்வகைப்பெரிய குடிசுறும், உயர்ந்தவும இழிந்தவும மயங்க வைத்த
வும் ஆன புறக்குடி மூன்றாம் - உயர்ந்தனவும் இழிந்தனவும் இவ்விரண்டின்கூட்ட
த்தால் ஆனவும் ஆகிய புறக்குடிகள்மூன்றாம், மறை வழக்கா மறு வகுத்த தத்தம
நெறிநின்று ஒழுது - வேதத்தினின்றும் வழுவாத மதுவால் முறைப்படுத்திய தங்க
கள் தங்களுக்குரிய வொழுக்கத்தினின்று நடக்கவும், வைதிகமும் சைவமும் தரும
மும் தழைப்ப - வைதிகநெறியும் சைவநெறியும் தருமமும் மேலெழுந்தோங்கவும்,
பைத்து எழு தினா நீர் ஞாலம் மேல் திலகம் பத்ததால் என-பரந்தெழுந்த அலைக
ளையுடைய கடல் சூழந்த வுலகின்கண் (பாண்டிநாட்டிற்கு) ஓதிலகம்பதித்தார்
போல, நகர் வளம் படுத்தான் - நகராவளம்படச்செய்தான்.

உத்தமகுலத்து - அத்துவேண்டா வழிசாரியை. உயர்ந்தன, இழிந்தன, ம
யங்க வைத்தனவாகிய மூன்றுபுறக்குடி. எனந்து உபாவு, இழிவு, விரவுஎன்னு மூ
வகைக்குடிகளையும். உயர்வு-உயர்குலத்தானும் இழிகுலப் பெண்ணுக்கூடிப்பெற்ற
அனலோமரும், உயர்குலப்பெண்ணும் இழிகுலத்தானும் கூடிப்பெற்ற பிரதிலோம
ருமாம்.

(அனலோமர்) “பார்ப்பா ரரசர் வணிகர் வேளாளனென, நாற்குலத்தவரு
ந் தற்குலனடையினும், உயர்ந்தவானினு யிழிந்தபெண்ணினும், வியந்தகூட்டத்தவ
ரனலோமர்” என்றருத்திரத்தாலுணங்க. அனலோமர் அதுவகையர்-பிராமணனுக்கு
கூத்திரியப்பெண்ணினிடத்துப்பிறந்தவன்-சுவர்ணன்; வசியப்பெண்ணினிடத்துப்
பிறந்தவன்-அம்பட்டன்; சூத்திரப்பெண்ணினிடத்துப்பிறந்தவன்-பாரசவன்; ஆகப்
பிராமணனிடத்துப்பிறந்தமூவரும்; கூத்திரியனுக்கு வசியப்பெண்ணினிடத்துப்பி

தந்தவன்-மற்றூர் சூத்திரப்பெண்ணினிடத்துப்பிறந்தவன் - உத்திரன்; ஆகவே திரியனிடத்துப்பிறந்த இருவரும்; வசியனுக்குச் சூத்திரப்பெண்ணினிடத்துப்பிறந்த சூகனும்.

(பிரதிலோமர்) “இழிந்தவாணினு முயர்ந்தபெண்ணினும் - வியந்தகூட்டத்தவர் பிரதிலோமர்” என்றசூத்திரத்தாலுணர்க. பிரதிலோமர் ஆறுவகையர்-சூத்திரவனுக்குப் பிராமணப்பெண்ணினிடத்துப்பிறந்தவன் சூதன்; வசியனுக்கு சூத்திரியப்பெண்ணினிடத்துப்பிறந்தவன் மாகதன்; பிராமணப்பெண்ணினிடத்துப்பிறந்தவன் வைதேகன்; ஆக வசியனுக்குப்பிறந்த இருவரும். சூத்திரனுக்கு வசியப்பெண்ணினிடத்துப்பிறந்தவன் அயோகவதன்; சூத்திரியப்பெண்ணினிடத்துப்பிறந்தவன் சண்டாளன்; ஆகச் சூத்திரனுக்குப்பிறந்தவர் மூன்றுமாம். இழிவு - அதுலோமத்தானும் பிரதிலோமப்பெண்ணுக்கடிப்பெற்ற அந்தராளனும், அதுலோமப்பெண்ணும், பிரதிலோமத்தானுக்கடிப்பெற்ற விராதியினுமாம். விரவு-மேற்கூறிய இருவகைக்குடிகளின் கூட்டத்தாலானவர்கள்.

பசுசாத்திரங்களைப் பற்றுதுவிட்டுச் சிவசாத்திரங்களைப்பற்றிப் பயின்று ஆசிரியராகும் இலக்கணமுடையராதலால் - உத்தமகுலத்து நார்பெருங்குடியெனவும், “அந்தணர்முன்னொருநாலர்சிவதிக்கைக்கருகாவர், சிந்தைமகிழ்வுறப்பூசை செய்கசிவன்நிருவடியில், புரதமொழிவுறப்பூசையுறலோமரும்புரிக, தந்தமக்குத்தக்கவெலமண்டபத்திற்றணித்தனியே” என்றதனாலும், பிரதிலோமர் ஆசிரியனிடத்தே தங்கள் தங்களுக்குரிய அக்கூபெற்று அவன்கற்பித்தபடியே பிரதிகூதினமஸ்காரம்பண்ணிக்கொண்டிருப்பதே சிவபூசை என்றதனாலும், நார்பெருங்குடியும் புறக்குடிமுன்றுத் தந்தமொழிநின்றொருக எனவும், சிவபெருமான் உலகம் உய்திற்பொருட்டருளிய வேதமோதல் முதலிய வேர்விப்பயன்களை வைதிகமெனவும், சத்தினிபாதருய்தற்பொருட்டருளிய சரியை கிரியை யோக ஞானங்களாகிய ஆகம நெறியைச் சைவம் எனவும், அவ்வவற்றிற்குரிய தருமங்களைத் தருமமெனவும், நார்பெருங்குடியும் புறக்குடிமுன்றுத் தந்தமநெறிநின்றொருமுகலே வைதிகமும் சைவமும் தருமமும் தழைத்தற்குக் காரணமாதலால் தழைப்பு எனவுபகூறினார். (சுரு)

அன்றுதொட்டரசனந்கரொய்தியணிகெழுமங்கலமியம்ப, வென்றுதொட்டிமைக்குமனையின்மங்கலநாளெயதிருநிறுந்துமுப்புரமுங், குன்றுதொட்டெய்தான்கோயின் மூன்றுறுப்புங்குறைவில்பூசனைவழாதோங்கக், கன்றுதொட்டெறிந்துகனியிருத்தான்போற்கலிதுரந்தரசுகெய்நாளில்.

(இ-ள்.) அரசன் அன்று தொட்டு அந்நகர் எய்தி - பாண்டியன் அந்நகர் தொட்டு அந்நகரத்தில் சென்று, அணி கெழு மங்கலம் இயம்ப - அழகுமிக்க மங்கலவாத்தியங்கள் ஒலிக்க, என்று தொட்டு இமைக்கும் மனையில் மங்கல நாள எய்தினான் இருந்து, சூரியனை அளாவி யொளியினாலும் மாளிகையில் நல்லும் கூர்த்தநாளில் குடியேறியிருந்து, முப்புரமும் குன்று தொட்டு எய்தான் கோயில் மூன்று உறுப்பும் குறைவில் பூசனை வழாடும் - திரிபுரங்களையும் மகமேருவை வில்லாக வளைத்து எய்தெறித்த சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருக்கோயிலில் நித்தியமுதலிய மூன்றங்கங்களும் குறைவின்றி நிறைந்த பூசனை வழாமல் நிலைபெற்றோங்க-கன்றுதொட்டு எறிந்து கனி உருத்தான் போல் கலிதூர்த்த அரசு செய்நாளில் - கன்றினையெடுத்துவிசி விளங்கனியை யுருத்ததிருமால்போலக் (குடிசனுக்கு) வருந்துன்பத்தை யோட்டி அரசுசெய்துவிற்றிருக்குங் காலத்தில்,

மூன்று துப்பாக்கி - நித்தியம், ஊயித்திகம், பிராயச்சித்தம். மாணுருவாய்
நின்று உலகங்காத்தலால் - கன்றுதொட்டெறிந்து கனியுருத்தான்போல் என்றார்.
இதனை.

திருவாய்மொழி.

“திருவுடைமன்னரைக்காணிற்றிரமாலுக்கண்டேனெயென்னு
முருவுடைவண்ணக்கள்காணிணுலகளந்தானென்றுதூள்ஞரும்
கருவுடைத்தேவிற்கொல்லாங்கடல்வண்ணனாகோயிலேபென்னும்
வெருவிலும்வீழ்வினுமோவார்கண்ணனகழல்நீர்வரும்புமே”

என்னுந்திருவாக்காலுணாக.

(२६)

பவநெரிகடக்கும்பார்த்திவன்கிரணம்பரப்பிளம்பரிதிபோன்மலயத்
துவசனைப்பயந்தமைந்தன்மேன்ஞாலஞசுமத்திராள்பலகழித்தொருநா
ணவவடிவிறந்தோனூலயததெய்திராதனைப்பணிந்தழுவவளுசெய்
துவமையிலின்பவருணிமூலெய்தியொன்றியொன்றிலைகின்றான்.

(இ-ள்.) பவம் நெறி கடக்கும் பார்த்திவன் - பிறவித் தொடர்ச்சியினின்றும் நீங்கும் பாண்டியன், கிரணம் பரப்பு இளம் பரிதிபோல் மலயத்துவசனை பயந்து மைந்தன்மேல் ஞாலம் சுமத்தி பல நாள் கழித்து ஒருநாள் - கிரணங்களைப்பரப்பும் இளஞ் சூரியனைப்போல மலயத்துவசனென்னும் மைந்தனைப்பெற்று அம்மைந்தனுக்குத்தன் அரசியல்தந்து பலநாள் கழித்து ஒருநாள், நவ வடிவு இறந்தோன் ஆலயத்துய்தி நாத்தை பணிந்து மூவலம் செய்து - ஒன்பது திருவுருவங்களையுங் கட்டு அப்பாற்பட்ட சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருக்கோயிலையடைந்து அக்கடவுளை வணங்கி மூன்று பிரதக்ஷினைஞ்செய்து, உவகை இல் இன்பம் அருள் நிழல் எய்தி ஒன்றி ஒன்றா நிலை நின்றான் - ஒப்பில்லாத பேரின்பமாகிய திருவருள்நிழலையடைந்து கலந்துங் கலவாது நிலையினின்றான்.

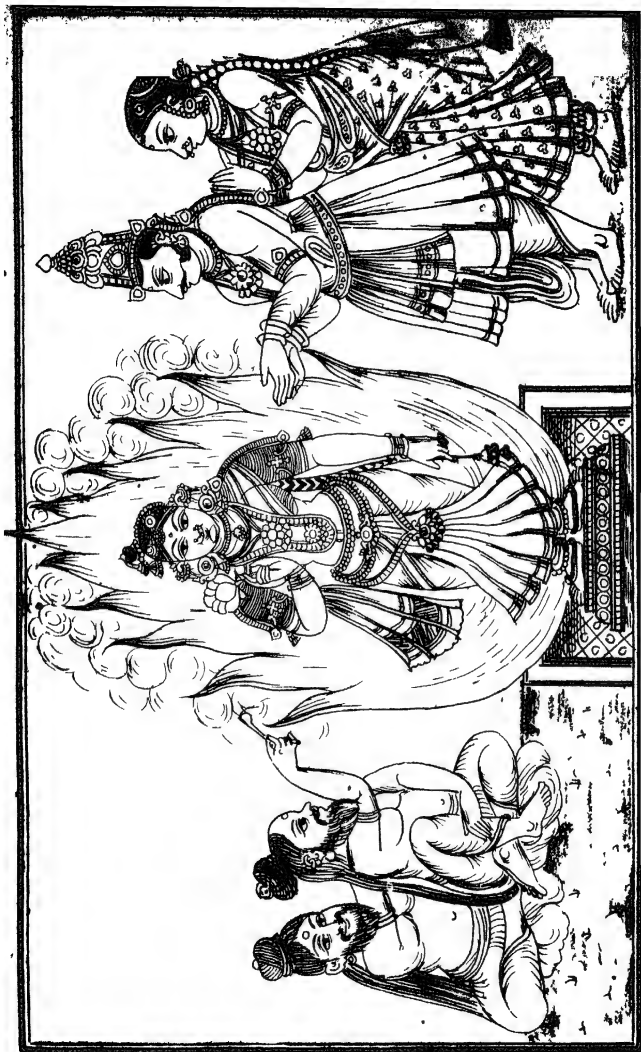
நவவடிவமாவன-உருவம் நான்கு, அருவம் நான்கு, உருவாரூபம் ஒன்று, உருவம் பிரமன், திருமால், உருத்திரன், மகேஸ்வரன். அருவம் நாதம், விர்த, சத்தி, சிவம். உருவாரூபம் சதாசிவம். அருவம் உருவம் அருவருவமாகிய நவபேதங்களுக்கடந்த பாபரவடிவமாய் நின்றவனுதலின் நவவடிவிறத்தோன் எனவும், அபிதிசையடையும் பதமுத்தியின்பங்கன்போலாக நின்றலின் உவமையிலின்பம் எனவும், நித்தியானந்தத்தடைத்தரும் பாமுத்தியே திருவடிப்பேறதலால் அருணியில் எனவும், எடுத்தசரீரத்தோடே முத்தியடைந்தவனுதலால் - மூவலஞ்செய்த எய்தி எனவும், அனையமாய், இருந்தபடி யிருந்தனனுதலின் ஒன்றியொன்று நிதியின்றான். எனவுக்கூறினார். எடுத்தசரீரத்தோடணைநாளைன்பது-ஆலாஸ்யமகத்துவத்தில் - “விம்மம்புரகூறினீகூறுதிராஜிஷிபுர்குமரெபாநா : | ஸுபாநீரம் அஸாப்யாஜிபுபாநெபாதிரொகிதொஜிநெந்” எனவருஞ் சலோகத்தாலுணர்க.

(சஎ)

(சுஎ)

திருநகரங்கண்டபடலம் முற்றிற்று.

ஆகப்படியிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - ௩௧௭.

தடாததைகப்பிராட்டியார்

திருவவதாரப்படலம்.

கலிவிருத்தம்.

கன்னியொருபங்கினர்கடம்பவனமெல்லா
நன்னகரமானதுகவின்றுமுலகின்ற
வன்னைமகளாகிமலயத்துவசனாகுந்
தென்னனிடைவந்துமுறைசெய்ததுனாசெய்வாம்.

(இ-ள்.) கன்னி ஒரு பங்கினர் கடம்பவனம் எல்லாம் நல் நகரமானது கவி
ன்றும்-உமைபவனை யொருபாகத்திலுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள் (வீற்றிருக்கும்)
கடம்பவனமுறதும் நல்லநகரமாகிய திருவினையாடலைச்சொன்னேனும், உலகு ஈன்ற
அன்னை மகளாகி மலயத்துவசனாகும் தென்னன் இடை வந்து முறை செய்தது
உரை செய்வாம் - உலகங்களையாவையும் பெற்றருளிய தாயாகிய அவவுமையவளே
புத்திரியார் மலயத்துவசனாகிய பாண்டியனிடத்தே உந்தருளி (மதுநூல்) முறைப்
படி அரசியல்செய்த திருவினையாடலைச்சொல்லுவாம் (க)

மனுவறமுலந்துதனவழிசசெலநடத்தும்
புனிதன்மலயத்துவசனவென்றிபுனைபூணன்
கனியமுதமனனாருணைசுருறையுளகாட்சிக
கினியனவடசொறகடறமிழ்ககடலிகநதோன்.

(இ-ள்) மனு அறம் உவந்து தன்வழி செல நடத்தும் புனிதன்-மதுநூலுட்
கூறிய தருமமுானது மகிழ்கூரது தன் செனகோலவழிசசெல்லநடத்தும் நல்லொ
ழுக்கமுடையவன், மலயத்துவசன் - மலயத்துவசனென்னும் இயற்பெயரையுடை
யவன், வென்றி புனை பூணன் - வெற்றியையே ஆபரணமாகப்பூண்டவன், கனி அமு
தம் அன்ன கருணைக்கு உறையுள் - சுவைமுதிரந்த அமிரதத்தையொத்த கிருபைக்
கோரிருப்பிடமாயுள்ளவன், காட்சிக்கு இனியன் - (குறைவேண்டினோர்க்கு) கா
ணுதற்கெனிய சமயத்தன், வடசொல் கடல தமிழ்ககடல இகந்தோன் - வடமொ
ழிக்கடலையும் தென்மொழிக்கடலையும் (அறிவென்னும் புணையால்) கடந்தவன்.

மதுவறதகின் வழிநடத்தும் ஏனையரசர் செனகோல்போலாது அது தன்னது
சென்கோல் வழிப்படநடத்ததுதலால் - புனிதன் எனவும், எல்லாவரசனாயுந் தன்
னடிப்படநடத்தது திறனுடையதுதலால் - வென்றிபுனைபூணன் எனவும், தேவர்
களுகருப பசிபிணிமுதலியவறையொழிக்கும் அமிரதம்போலத் தான்கொண்
டகருணை உயிர்களின் பசிபிணிமுதலியவறையொழித்தலால் அமுதமன்ன கரு
ணை எனவும், அக்கருணையேனையரசரிடத்து இருத்தலபோலாது இவனிடத்தே மு
ற்றும் குடியிருத்தலால் கருணைக்குறையுள் எனவும், வறமையினால் கலிவெய்தினவ
ர்களும் வறுமையுற்திரந்தவாக்கும் அமைச்சருள்ளிடகோரோடு செவ்வியுடையது
யிருத்தலால் காட்சிக்கினியன் எனவும், இவை நிலைபெறுதற்குக் கல்வித்தேர்ச்சி
வேண்டிமாதலால் - வீட்சொற்கடல் தமிழ்க்கடலிகநதோன் எனவுங்கூறினார். இ
னிமை என்னும் பண்பு எளிமை என்னும் பண்பின் பொருணிகழ்ச்சிதோன்ற வுபச
ரித்தார். இகந்தோன் என்றமையூல் அறிவென்னும் புனையென்றும். (உ.)

வேனில்விறல்வேள்வடிவன்வேட்கைவிளைபூய்
யானமடவார்கள்பதினூர்வருள்ளான்
வானொழுகுபானுவழிவந்தொழுகுசூர
சேனன்மகள்காஞ்சனையைமன்றல்வினைசெய்தான்.

(இ-ள்.) வேனில் விறல் வேள் வடிவன் - வேனிற்காலத்தில் காழகரை வெற்றிகொள்ளும் மன்மதன்போலும் அழகுவாய்ந்தவன், வேட்கைவிளைபூய் துன்பதியிரவர் மடவார்கள் உள்ளான் - காமப்பயிர் விளைநிலம்போன்ற பதியிரவர் காமக்கிழத்தியருள்ளவன், வான் ஒழுகு பானு வழி வந்து ஒழுகு சூரசேனன் மகள் காஞ்சனையை - ஆகாயத்தில் சஞ்சரிக்குஞ் சூரியன் மரபில்வந்துபிறந்து (மதுநூல்வழிச்) செல்லும் சூரசேனனெனானுஞ் சோழநாட்டைய புத்திரியாகிய காஞ்சனமாலையை, மன்றல் வினை செய்தான்-வேதவிதிப்படி விவாகஞ்செய்து முடித்தவன்.

வேட்கை விளைபூயியான மடவார் பதினூர்வருள்ளான் என்பதால்-சூரசேனன் மகளாகிய காஞ்சனமாலையை மன்றல்வினைசெய்தான் என்றார். காமக்கிழத்தியரை விளைபூயி என்றமையால் காமம் என்றதைக் காமப்பயிர் என்றும். இது ஏகதேசவுருவகவணி.

(க.)

கண்ணுதலைமுப்பொழுதும்வந்துபணிகற்றோ
னெண்ணில்பலநாண்மகவிலாவறுமையெய்திப்
பண்ணியதானதருமம்பலவுமாற்றிப்
புண்ணியநிரம்புபரிவேள்விபுரிசுற்றான்.

(இ-ள்.) கண்ணுதலை முப்பொழுதும் வந்து பணி கற்றோன் - சோமசுந்தரக் கடவுளைத் திரிகாலமும் வந்து பணிதலையேகற்றுணர்ந்தவன், என் இல் பலநாள் மகவிலாத வறுமை எய்தி - அளவில்லாத பலநாளும் புகுதிரப்பேதில்லாத நல்குரவையடைந்து (அந்நல்குரவையொழிக்க) பண் அரிய தானம் தருமம் புலவும் ஆற்றி (பிறர்) செய்தற்கரிய தானதருமங்கள் பலவற்றையும் செய்து, புண்ணியம் நிரம்புபரி வேள்வி புரி சுற்றான் - புண்ணியமிக்க அசுவமேதயாகஞ் செய்யத்தொடங்கினான்.

தூல்களைக்கற்றதற்குப் பயன் சிவபெருமான்நருவடியை வணங்குதலேயாதலால் காரணமாகிய தூலேகூறுது காரியமாகிய பணிதலைக்கற்றோனெனவும், எல்லாப்பேற்றுள்ளும் புத்திரப்பேறே பெருமபேறு, அல்கின்மை பெரியவறுமையாதலின் - மகவிலாவறுமை யெய்தினெனவும், அதனையொழிப்பது தானதருமமாதலால் - தானதருமம் பலவும் ஆற்றினான் எனவும், அவற்றாலும் ஒழிந்திலாதலால் முடிந்தசெயலாய்ப் புண்ணியநிரம்புபரி வேள்வி புரிசுற்றான் எனவுங்குறிஞர்.(ச)

சுநின்மறைகூறுமுறைபெண்ணியொருதொண்ணூற்
ருறினொடுமுன்றுமகமாற்றவமரேச
னாறுமகமும்புரியினென்பதநொடிப்பின்
மாறுமெனமற்றதனைமாற்றியிதுசாற்றும்.

(இ-ள்.) ஈறு இல் மறை கூறும் முறை எண்ணி - அழிவில்லாத வேதங்கடும் விதிவழுவாமல், ஒரு தொண்ணூற்றின் ஒடு மூன்று மகம் ஆற்ற - தொண்ணூற்றென்பது யாகஞ்செய்த முடிக்க, அமரேசன் னூறு மகமும் புரியின் - (அதனை புணர்ந்த) தேவேந்திரன் (இப்பாண்டியன்) தூறுயாகமுஞ்செய்து முடிப்பின்,

தடாதகைப்பிராட்டியார்திருவந்தாரப்படலம்

என பதம் கொடிப்பில் மாறும் என - என்னுடைய இந்திரபட்டம் கொடிப்பொழுதில் மாறமேயென்று கருதி, அதனை மாற்றி இது சாற்றும் - அந்த யாகத்தை வில் க்கி யிதனைச் சொல்லுகின்றான்.

தொண்ணூற்றாறாறெடு மூன்று என்பதில் - ஒடு உடனிகழ்ச்சிப் பொருளதா தலால் தொண்ணூற்றாறாறெடு கலந்த மூன்று எனப் பொருள்படும். அதனாற் றெண்ணூற்றொன்பதென்றும் (இ)

நன்பொருளவிரும்பினைய கற்கிசையஞால
மின்புறுகிகபபெறுமாசுழிணையிறறி
னன்புறுமகபபெறுதியென்றமரர்காடன்
றன்புலமடைந்திடலுநிமபநகுதாரான்.

(இ-ள்.) நன் பொருள் விரும்பினே - நீ நல்ல புத்திரப்பேற்றை விரும்பினாய், அதற்கு இசைய ஞாலம் இன்பு உறு மக பெறும் மகத்தினை இயற்றின் அன்பு உறு மக பெறுதி எனது - அப்பேற்றிற் கிசையுமபடி உலகம் விரும்பும் புத்திரப்பேற்றை க்கொடுத்தற்குரிய யாகத்தைச் செய்வையாயின் அன்பு நிக்க புத்திரப்பேற்றை ய டைவாயெனதுகூறி, அமரர் காடன் தன் புலம் அடைந்திடலும் - தேவேந்திரன் தன்னுடைய லோகத்தை யடையவும, நிமப நகுதாரான் - வேபமலர் விளங்கும் மாலையையுடைய பாண்டுகன்

புத்திரனைப் பொருளெனந்து - அவர் செய்த பொருள் தம்மை நோக்கிச் செய்யும் வினையால் வந்தடைதலில் காரணப்பெயர். “ தம்பொருளென்பதம்மக்க ளாவாபொரு, டந்தம்வினையான் வரும் ” என்ற நிருகுதாளாலுணர்க. (அ)

மிக்கமகவோயிசெயவிரூபபுடையனாதி
யக்கணமதற்குரியயாவையுமமைத்துத
தக்கரியமத்துரியதேவியொடுசாலை
புக்கனனிநூலுமகவோயிபுரிமிறபான்.

(இ-ள்.) மிக மக வேளவி செய லிருப்பு உடையான் ஆதி - நன்மை மிக்க புத்திரகாமேஷ்டியாகக்கு செய்யும் விருப்பத்தை யுடையவனாதி, அ கணம் அதற்கு உரிய யாவையும் அமைத்து - அப்பொழுதே அதற் றாகத்திற்குரிய (உபகரணங்கள்) யாவையுந் தேடி, சாக நிபந்தன உரிய தேவி யொடு சாலை புக்கனன் இருந்து - அதற்குத்தக்க நியமத்தோடு (தன்னிலவாழ்க்கைக்கு) உரியமனைவியோடு யாகசா லையிற் புருந்திருந்து, மக வேளவி புரி கிறபான் - அப்புத்திரகாமேஷ்டியாகத்தைச் செய்யத் தொடங்கினான். (அ)

ஆசுறமறைபுலவரொடுநிரியாகாட்டு
மாசுறுசடங்கின்வழிமந்திரமுதாத்த
வோசையனுதாத்தசொரிதகதழுவவோதி
வாசவனிருக்கையிளருந்தெரிவளர்ப்பான்.

(இ-ள்.) ஆசு அற மறைப் புலவர் ஆசிரியர் காட்டும் மாசு அறு சடங்கின் வழி - குறமறை வேததூற புலமையின் வல்லவராகிய ஆசிரியர் காட்டுகின்றபு விதமாகிய சடங்கின் வழியே, மந்திரம் உதாததம் அனுதாததம் சொரிதம் ஓசை தழுவ ஒதி - மந்திரத்தினை உதாததமும் அனுதாததமும் சொரிதமும் என்னும் ஓசை தழுவ வுச்சரித்து, வாசவன் இருக்கையில் இருந்து எரி வளர்ப்பான் - கிழைத்தினை யிலிருந்து யாகஞ்செய்யத் தொடங்கினான்.

உதாத்தம் - எடுத்தல், அனுதாத்தம் - படுத்தல், சொரிதம் - கவிதல். இவ்
வோசைகளின் வேறுபாடு பொருந்த உச்சரித்தல் முறையாதலால் - தழுவ வோதி
என்றார். (அ)

விசும்புநிலனுந்திசையும்வேள்வியடுசாலைப்
பசும்புகைபடர்ந்தொருபடாமெனமறைப்பத்
தசும்புபடுநெய்பொரிசமித்திடுவொனோர்க்
கசும்புபடுமின்னமுதினாருதிமடுததான்.

(இ-ள்.) வேள்வி அடு சாலை பசும் புகை படர்ந்த - யாகசாலையி லெழுந்த
பசிய புகையானதுபரவி, விசும்பும் நிலனும் திசையும் ஒரு படாம என மறைப்ப -
ஆகாயத்தையும் பூமியையும் எட்டுத்திடுக்கையும் ஒரு போர்வைபோல மறைக்க, தசு
ம்பு படு நெய் பொரி சமித்தது - குடங்களில் நிறைந்த நெய்யையும் பொரியையும்
சமித்துகளையும், வானோக்கு அசுமபு படும இன் அமுதின் ஆகுதி மடுததான்-தேவ
ர்களுக்கு ஊற்றெடுக்கும் இனிமையையுடைய அமுதம்போல ஆகுதியாகக் கொடு
த்தான்.

ஒடு - எண்ணிடைச்சொல்.

(க)

ஐம்முகனனாதிபரமாத்நனாயாற்ற
னெய்ம்முகநிறைத்தழனிமீர்நதுவருமெல்லை
பைம்முகவராவணிபரஞ்சுடாதனிபப
மைம்முகநெடுங்கணிமவான்மனைவிநாண.

(இ-ள்.) ஐ முகன் அனாதி பரமாதன் உரை ஆறல் - ஐந்து திருமுகங்களை
யுடையவனும் அனாதியானவனும் பரமாதனுமாகிய சிவபெருமானுடைய திருவாக
காகிய வேதவழியால், நெய் முகம் நிறைத்தது - நெய்பை யாகமுகத்தில நிறைக்க,
அழல் நிமிர்த்து வரும் எல்லை - அவவேளவித்தி சினைவிட்டு வலஞ்சுழித்து எழும்
போது, பை முக அரா அணி பரஞ்சுடர் தனிபப - படத்தையுடைய சர்ப்பாபரண
த்தையணிந்த சிவபெருமான் தனிக்கவும், மை முக நெடும கண் இமவான் மனைவி
நாண - மையெழுதிய நீண்ட கண்களையுடைய மலையராயனமனைவியாகிய மேனை
நாணவும்.

ஐம்முகம் - ஐந்து திருமுகங்கள். ராசாளம், தற்புருடம், அகோரம், வாமம்,
சத்தியோசாதம். முகமே படமாதலின் பைம்முகம் எனவும், மையைத் தமதிடத்து
டைமையால்-மைம் முகம் எனவும் கூறினார். நிறைத்தது செய்வெனெச்சத்தரிபு. (க0)

வள்ளன்மலயத்துவசமீனவன்வலத்தோர்
டுள்ளமனைகாஞ்சனைசுருங்கியமருங்கு
றள்ளவெழுகொங்கைகடனும்பநிமிர்தீம்பரல்
வெள்ளமொழுகக்கரியவேற்கணிடை.

(இ-ள்.) வள்ளன் மலயத்துவசன் மீனவன் வலத்தோள் துள்ள - வள்ளன்
றன்மையையுடைய மலையத்துவசபாண்டியன் வலத்தோள் துடிக்கவும், மனை காஞ்
சனை சுருங்கிய மருங்குல் தள்ள எழு கொங்கைகள் ததும்ப நிமிர் தீம்பரல் வெள்
ளம் ஒழுக - (அவனது) மனைவியாகியகாஞ்சனையினுடைய சுருங்கிய இடையானது
ஒசியப்பருத்த கொங்கைகளினின்ற தனும்ப நிமிர்த பரல் வெள்ளம் ஒழுகவும்,
வேல் கரிய இடக் கண் ஆட - வேல்போன்ற கரிய இடக்கண் துடிக்கவும். (கக)

தடர்தகைப்பிராட்டியாந்திருவவுதாரப்படலம்.

இவ்வுலகமன்றியுலகேழுமகிழ்வெய்தச்
சைவமுதலாயினதவத்துறைநிவப்ப
வெளவியமறங்கெடவறங்குதுகலிப்பத்
தெய்வமுறை துந்துபிசைப்புலனிசைப்ப.

(இ-ள்.) இவ்வுலகம் அன்றி உலகு ஏழும் மகிழ்வு எய்த - இந்நிலவுலகத்தி லுள்ளாரள்திப் பூலோகமுதலிய வேழுலகங்களிலுள்ளவரும் மகிழ்வு கூறவும், சை வம் முதலாயின தவத்துறை நிவப்ப - சைவ முதலாயுள்ள தவதெறிக்குரிய உட்சம யம்ஆகும் ஏழுநதோங்கவும், ஞவியம மறம் கெட - பொருமை நிறைந்த பாவங் கெடவும், அறம் குது கலிப்ப-தருமங் களிகூரவும், தெய்வம் மறை துந்துபி திசை புலன் இசைப்ப - தெய்வத்தனமையையுடைய வேதகைளும் தேவதந்திபிகளும் பத்தத்திக்குகளிலும் ஒலிக்கவும்.

பொருமையால் எல்லாப்பாவமும் வினைதலால் ஞவிய மறம் என்றார். ஏழு லகமாவன - பூலோகம், புலலோகம், சுவலோகம், தவலோகம், மகாலோகம், சன லோகம், சத்தியலோகம் எனப்பவைகள். உட்சமயங்களாறுவன - சைவம், பாசுபத ம், மாவிரதம், காளாமுகம், வைரவம், வரமம் எனப்பவைகளாம். பத்தத்திசைகளா வன - எண் திககோடு மேலுங்கீழுமாம். (கஉ)

மைம்மலாநெடுங்கணரமங்கையர்நடிப்ப
மெய்மனமொழிசெயலின்வேறுபடலின்றி
யம்மதுரைமாநகருளாரகடகிழ்ச்சி
தம்மையறியாதனதலைதலைசிறப்ப.

(இ-ள்.) மை மலா நெடும் கண அரமங்கையர் நடிப்ப-மையெழுதிய நீண்ட கண்களையுடைய அரம்பையா நடனஞ் செய்யவும், அ மா மதரை நகரில் உள்ளார்- அந்தப் பெரியுமதுரைநகரத்திலுள்ளவருக்கு, மனம் மொழி மெய் செயலின் வேறு படல இன்றி - மனவாகுதக காயங்களின் செயல்கள் தம்முளொப்ப, அகமகிழ்ச்சி தம்மை அறியாதன தலை தலை சிறப்ப - (எழுந்த) மனமகிழ்ச்சி தம்மைவிழுங்கத் தனித்தனி மேலெழுகதோகுகவும்.

வேறுபடலின்றி ஒருசொல்-மகிழ்ச்சிக்கடலுளழுந்தியும் மனவாக்குக்காய் களின் செயல்கள் ஒருபபட்டுநிறறலால் செயலின் வேறுபடலின்றி என்றார்.(கஉ)

மாந்தர்பயின்புழவறுசொன்மானிலவரைபபிற்
நீந்தமிழ்வழங்குதிருநாடதுசிறப்ப
வாய்ந்ததமிழநாடரசளித்துமுறைசெய்யும்
வேந்தர்களின்மீனவர்விழுத்தகைமையெய்த.

(இ-ள்.) மாந்தர்பயில் மூ அறு சொல் மா நில வரைப்பில் - அறிவுடையோ ராராயும் பதினெண் பாணைகள் வழங்கும் பதினெட்டு நிலங்களுள், தீம் தமிழ் வு முங்கு திருநாடு சிறப்ப-இனிய தமிழ் வழங்கும் அழகிய நாடானது சிறந்தோ ங்கவும், ஆய்ந்த தமிழ் நாடு அரசு அளித்த முறை செய்யும் வேந்தர்களில் - ஆரசு ய்ந்த அத்தமிழ்நாடுகளை யரசாண்டு மதுதான்முறை வருவாது கடத்தாது சோசோ முபாண்டியருள், மீனவர் விழு தகைமை எய்த-பாண்டியர்கள் மேன்மைத்தன்மை பைய யுடையவும்.

எடது-அது பகுதிப்பொருள் விசுதி. ஆய்ந்த தமிழ்நாடுன்றது - முன்னர்
கூறிய மூன்று சங்கததாராலும் ஆய்ந்த தமிழ் எனக் கொள்க. இதனைத் திருநகர
ப்படலத்திலுணராக. மதுநூல்முறை என்றது-முன்னர்க்காட்டிய “ மாநிலங்காவல
னாவான் மன்னுயிராகாகருங்காலை ” என்னுஞ் செய்யுளாலுணராக. வேந்தர்கள் என்
பதன்றிசுதிவிலுள்ள ஏழனுருபுகூட்டிப் பிரித்தறப்பொருளில் வந்தது. (கசு)

நொயதழ்மெலரிசுகடவுணோற்றபயனெயதக்
கொயதளிர்னொனததழலகொழுந்துபடுகுண்டத
தைதவிழிசுழககமலமப்பொழுதலாநதோரா
மொயதளிர்விரைககொடிமுனைததெழுவுதென்ன.

(இ-ள்) அழல எளிக் கடவுள் நோற்ற பயன நொயது எயத - தீக்கடவுளா
னவன் (தான்செய்த) தவப்பயனை யெனினில் அடையவும, தழல கொய தளிர் என
கொழுந்து படு குண்டதது - நெருப்புக் கொயத தளிர்போல (செந்நிறமவாய்ந்தது)
கொழுந்துவிட்டெரியும யாக்குண்டததில், ஐது அவிழி இதழ் கமலம் அப்பொழுது
அலாந்த - அழகிதாக இதழ்விழந்த தாமரை அன்றலாந்த, மொய தளிர் விரை ஓர்
கொடி முனைதது எழுவது என்ன - நெருங்கிய தளிர்க்கும் மணமும் (நின்றந்த)
ஒருகொடி முனைததெழுதல்போலவும

அலாந்த என்னும் பெயர்சொச்சம் அகரவீய் தொக்குநின்றது. (உரு)

விட்டி லகுசூழி பமவிழுங்குசிறு கொண்டை
வட்டமதிவாய்க்குதுமுயற்கறையைமானக
கட்டியதினறநியக்கிராததரளமாலே
கட்டியதிலவிட்டொழுதுசூழி கிரணமொப்ப.

(இ-ள்.) விட்டி இலகு சூழியம் விழுங்கு சிறு கொண்டை - ஒளிவீசி விள
ங்கும் முததுசூழியக் கடைபட்ட சூரியஉச்சிக்கொண்டையானது, வட்ட மதிவாய
க்கு முயல கறையை மான்-உட்டவடிவாய்ந்த சங்கிரணித்ததுள்ள “சூரிய முயற்க
ளங்கததையொத்ததுதோன்றவும, அதில கட்டி நாளநிய கதிர தரள மாலே சுட்டி-
அச்சூழியத்திற்கட்டிக் தொங்கவிட்ட கிரணத்தையுடைய முததுச்சரத்தோடு கூடி
யசுட்டியானது, அதில விட்டி ஒழுது சூழி கிரணம் ஒப்ப - அச்சூழியமாகிய சந்தி
ரனில் நின்று பாரந்து சூழந்த கிரணத்தை யொக்கவும.

சூழி உச்சிக்கொண்டை அணி அம் பகுதிப்பொருள்விசுதி முயற்கறை இரு
பெயரொட்டிப் பண்புத்தொகை. (கசு)

தீங்குதலையின்னமுதமாரபின்வழிசிறநி
யாங்குளநிலாவொழுதுமாரவடமின்ன
வீங்குடலிளம்பரிதிவெஞ்சுடாவிழுங்கி
வாங்குகடலவிததுருமமாலையொளிகால்.

(இ-ள்.) தீம் குதலை இன அமுதம் மாரபின் உழி சிறநி யது ஆங்கு-இனிய
குதலைச்சொல்லாகிய இனிய அமுதமானது மாரபினிடத்த ஒழுனைதுபோல, இள
நிலா ஒழுமும் ஆர வடம் மின்ன - இளநிலவு சிறதம் முததுவடம் விளங்கவும்,
வீங்கு உடல் இளம் பரிதி வெம் சுடா விழுங்கி - ஒளியிச்சு, வடிவத்தையுடைய இ
ளஞ்சூரியனது வெவவிய கிரணத்தைத் தன தகப்படுத்தி, வாங்கு கடல் வித்தரும்
மாலே ஒளி கால-வளைந்தகடல்நீரேனறிய படிளமாலே (ஒருபால்)ஒளியீசவும். (கஎ)

தடாதகைப்பராட்டியார்திருவவுதாரப்படலம். ௨௩௩

சிற்பிடைவளைந்தசிறுமென்றுகில்புறஞ்சூழ்
பொற்றிருமணிச்சிறியமேகலைபுலம்ப
விற்பிருமணிக்குழைவிழுங்கியகுதம்பை
சுற்றிருள்கழிந்துசிறுதோள்வருடியாட.

(இ-ள்.) சிறு இடை வளைந்த மென் சிறு தகில் புறம் சூழ் - சிறிய இடை யைச்சூழ்ந்த மெல்லிய சிற்றிடையின்புறத்து வளைந்த சூழ்ந்த, பொன் திரு மணி சிறிய மேகலை புலம்பி - பொன்னுலகிய அழகிய விரததினம் பதித்த சிறிய மேக லை யொலக்கவும், வில் திரு மணி குழை விழுங்கிய குதம்பை - ஒளியையுடைய அழகிய விரததின குண்டலத்தைத் தனதகப்படுத்திய குதம்பையானது, சுற்றி இரு ள் கழிந்து சிறு தோள் வருடி ஆட - (உலகினைச்) சூழ்ந்த விருளைத்தறந்து சிறிய தோளினைத்தடவி யாடவும்.

மேகலை - எண்கோவையணி. எழுகோவையணி பெனலும் ஒன்று. (௧௮)

தெள்ளமுதமென்மழலைசிந்தவிளமுரன்
முள்ளெயிறெறும்பமுலைபுன்றுடையதேர்ப்பெண்
பிள்ளையெனமுலொருபிராயமொடுநின்று
ளெள்ளியபல்லுயிருமெவ்வுலகும்ன்றான்.

(இ-ள்.) எள் அரிய பல் உயிரும் எவ்வுலகும ஈன்றான்-இகழ்தலில்லாத பன வுயிர்களையும் எல்லா வுலகங்களையும் பெற்றருளிய வுமைபவன், தென் அமுதம் மெ ல் மழலை சிந்த - தெள்ளிய அமுதம்போன்ற மெல்லிய மழலைச்சொல் தோன்றவு ம், இள மூரல் முள் எய்தி அரும்ப - புண்ணகை யரும்பும் கூரிய பற்கள் விளங்க வும், மூன்று முலை உடையது ஒர் பெண் பிள்ளை என - மூன்று முலையையுடைய ஒ ர் பெண்மகவாக, மூ ஒரு பிராயம் ஒடு நின்றுள்-மூன்று பிராயத்தோடு நின்றுள், மழலை - பொருள் நிரம்பாத சொல்.

அயிரேடியாசிரியவிருத்தம்.

குறுந்தளிர்மெல்லடிமிடந்தசிறுமணிநூபுரஞ்சதங்கைகுழறினேங்க [றப்
நறுந்தளிர்போலசைந்துதளர்நடை யொதுங்கிமுழைவிளநகைபுந்தோள்
பிறந்தபெரும்பயன்பெறுபொன்மாலையிருநகொருபெண்பிள்ளையான
ளறந்தமுவுருபுநின்னோர்க்குகம்போகம்பிட்விந்குமம்மையம்மா.

(இ-ள்.) தளிர் மெல் குதும் அடி மிடந்த மணி நிற நூபுரம் சதங்கை குழ றி எங்க - தளிர்போன்ற மெல்லிய சிற்றடியின்மேல் சூழ்ந்துமிடந்த இரத்தினக்க ளமுத்திய சிறு சிலம்புஞ் சதங்கைகளும் தம்முள் விரவி ஒலிக்கவும், நறும் தளிச் போல் அசைந்து தளர்நடை ஒதுங்கி முழை இள நகையும தோன்ற - நறிய த ளிர் அசைவதுபோலத் தளர்ந்த நடை நடந்து மழலைச்சொல்லும் புண்ணகையுற் தோன்றவும், அறம் தழுவும் நெறி நின்றோர்க்கு இகம் போகம் வீடு அளிக்கும் அம் மை - தரும்ந்தழுவிய நன்னெறியில் நிறைவருக்கு இகபோகத்தையும் சுவர்க்காதி போகத்தையும் மோகூத்தையும் தந்தருளும் மீனாக்ஷயம்மையானவன், பிறந்த பெ ரும் பயன் பெறும் பொன் மலை மடி ஒரு பெண் பிள்ளையாய் இருந்தாள் - பிறந் ததனாலையும் பெரிய பயனை (இப்பிறப்பிலேயே) பெற்ற காஞ்சனைமாலையினுடை யமடியில் ஒரு பெண்மகவா யிருந்தருளினான்.

ஆனால் என்னும் வினையுற்றியினின்ற விருதி.—இருந்தென்னும் எச்சத் தோடும் அவ்வெச்ச விருதியை ஆவ்வினைமுற்றோடும் கூட்டிக். நூபுரமும் சதங்கை

யும் தம்முள் ஒலிவேற்றமையுண்மையால் குழறியேங்க எனவும், தன்னை மகவாப் ப்பெற்றவட்கு மகிழ்ச்சிதோன்ற வந்தனள் என்பதுதோன்றத் தனிப்போலனைத்து தளர்நடை யொதுங்கி மழலை யிளங்கையுந்தோன்ற எனவும், தன்னை யடைந்தோர் க்கு இகபோக பரபோகங்களைத்தையும் மோகக்ஷத்தையும் கொடுப்பவள் தன்னைப் புத்திரியாக யடைந்தவளடையும் பயன் பெரிதென்பது தோன்ற பெறும்பயன் பெரிதென்றுங் கூறினார்.

(உ௦)

செய்யவாய்வெளிறுது துணைமுலைக் கண்கருகாதுசேல்போனீண்ட மையவாய்மதர்த்தகருங்கண்பசவாதையிரண்டுமதியந்தாங்கா தையவாலிலைவருந்தப்பெறுதுபெறுமகவையெடுத்திணைத்தாண்மோந்தா டிய்யவாய்முத்தங்கொண்டின்புற்றாண் முன் பெற்றதோகையன்னார்.

(இ-ள்.) செய்ய வாய் வெளிறுது - செவந்த வாய் விளர்க்காமலும், துணை முலைகண் கருகாது - இரண்டு தனங்களின் குசுகங்கள் கருகாமலும், சேல் போல் நீண்ட மை அ வாய் மதர்த்த கரும் கண் பசவாது-சேலைப்போல் காடளவும் நீண்ட மையெழுதி மதர்த்த கரிய கண்கள் பசவாமலும், ஐ யிரண்டு மதியம் தாங்காது- பத்துமாதஞ் சுமவாமலும், ஐய ஆலிலை வருந்த பெறுது - அழகிய ஆலிலைபோன்ற வயிறு நோவப் பெறுமலும், பெறு மகவை - பெற்ற பிள்ளையை, முன் பெற்ற தோகை அன்னார் - முன்பு உமையை மகவாகப்பெற்ற மயில்போலுஞ் சாயலையு டைய மேனையையொத்த சாஞ்சனமாலையார், எடுத்தது அணைத்தாள் மோந்தாள் து ய்யவாய் முத்தங்கொண்டு இன்புற்றாள் - வாரியெடுத்தது மாடபோடணைத்து உச்சி மோந்து புனிதமானவாயால் முத்தமிட்டு இன்பத்திலழுந்தினார்.

மேனையுங்கருப்பக்குறிபெறுது உமையை மகவாகப்பெற்று மகிழ்ந்தவராத லால் முன்பெற்ற தோகையன்னார் என்றார். பசுத்தல் நிறம் வேறுபடுத்தல். அணைத் தாள் மோந்தாள் என்னும் முற்றுகள் எச்சமாய்நின்றன. திருக்கையில் திருவோ லக்கத்தில் சிவபெருமான் இடப்பாகத்திலெழுந்தருளியிருந்தபிராட்டியார் எழுந்து அச்சிவபெருமானைவணங்கித் தாம் தக்கனுக்குப்புத்திரியாய்வளர்ந்த இச்சரீரத்தைச் சுமக்கவில்லேம் அதற்கஞ்சினேம் என்றுகூறியருள அதனை யச்சிவபெருமான் றிருவுளத்தோர்ந்து நம்பா லன்புடைய இமையபாவதராஜனும் நினைப்புத்திரியா கப்பெறுதற்பொருட்டு அவ்விமையமலையிலுள்ள வோர்தடாகத்தினருகில் பெரியத வஞ்செய்கின்றனன். அவன்பால் செல்கவெனவிடுக்க, அப்பிராட்டியார்சென்று அ த்தடத்தில் அலர்ந்த ஓர் தாமரைத்தவிசின்மேல் பிள்ளைமததிருக்கோலங்கொண் டெழுந்தருளியிருந்தனர். அதைக்கண்ட அவ்விமையபாவதராஜன் ஆராமகிழ்ச்சி கொண்டு பாடியாரடிவணங்கித் தனது செங்கையிலேறித் தனது மணவியாகிய மேனையார்பால்கொடுக்க அவர் பெருமகிழ்வுகூர்ந்து கவலையொழித்தனர். என்ப தைத் கார்தம்-உற்பத்திகாண்டம்-பார்ப்பதிப்படலத்தில்.—

“கொடுத்தலுந்தொழுதுவாங்கிக்கொற்றவலிவணின்பாங்க ரடுத்தெங்கெவனோவென்னவரசனுநிகழ்ந்தவெல்லா மெடுத்தனாசெய்யக்கேளாவிசனதருளோவென்னு வடுத்திவீர்தற்பின்மேனைமனமுறமகிழ்ச்சிக்கொண்டான்.”

“கார்தனகொங்கையாலுந்துண்ணெனவொழுநிறெங்கும் பரந்தனபொடிப்பின்போர்வைபகாதனதருளேயுள்ள ரிரந்தனகவியோவுநீங்கின்பவமுன்னுள்ள கார்தனவிமையத்தண்ணல்காதலிதனைக்குமாதோ.”

எனவருஞ்செய்யுள்களாதுணர்க.

(உ௧)

தடாதனைப்பிரபந்தியார் திருமறைப்பாட்டம்.

பகையாதிவிரும்பறிவுதொழிலாகியுலகமெலாம்படைத்துக்காத்த வகையாது தடைத்துமறைத்தருளியவைநின்ற தன்வடிவுவேறு யுபையாதிமறைகடந்தவொருமுதல்விதிருமகளாயுதித்தந்திந்தத் தகையாளுமன்னவன் செய்தவயிதுவோவதற்குரிய தவந்தான்மன்னோ.

(இ-ள்) பகா ஆதி விரும்பு அறிவு தொழில் ஆகி - பராசத்தி ஆதிசத்தி இச் சாசத்தி ஞானசத்தி கிரியாசத்தி எனப்பஞ்சசத்திகளாகி, உலகம் எல்லாம் படைத்து காத்த - எல்லாவுயிர்களுயுஞ் சிருட்டித்ததுவகாத்தும், வகையாது தடைத்து மறைத்து அருளி - முறமும் சுவகரித்தந திரோபவித்தும் அனுக்கிரகித்தும், அவை நின்றும் தன்வடிவு வேறாய்-அசசத்திகளினின்றும் தனத்திருமேனியேருகி, உகா ஆதி மறைகடந்த ஒருமுதல்வி - மனவர்க்குக்காயங்கனையும் வேதங்கனையுங்கடந் தப்பாறப்பட ஒப்பிலலாத முதல்வியானவன், திருமகளாய் உதித்தற்கு - தனக்குத் திருமகளாயவதரிக்க, இந்த தகா ஆளும் மன்னவன் செய்தவம். இதுவோ-இந்நில வுலகையாளும் மலயததுவசபாண்டியனசெய்ததவம் இவ்வளவினுள்ள தெனவகா யறுததல் கூடுமோ, அதற்கு உரிய தவம் தான் - அவ்வுமையவள் அவதரித்தற்குரிய தவம் அமமலயததுவசபாண்டியன வடிவமேயன்றி வேறன்று.

வகையாது எனபதற்கு-நீக்காது என்பதுபொருள். பாண்டியன் அருந்தவப் பேற்றின வடிவினனாய் நிறறலின்-அதற்குரிய தவம் தான் என்றார். கிரியாசத்தியா யப்படைத்தும், ஞானசத்தியாயக்காத்தும், இச்சாசத்தியாய்ச்சுக்கரித்தும், ஆதிச த்தியாய்த்திரோபவித்தும், பராசத்தியாய் அனுக்கிரகித்தும் என எதிரிரினிறைப் பொருள் கோளாகக்கொள்க உருவும் அருவுருவுந் கடந்த பரவிரதவை யதிட்டி. ததுநின்ற அருவத்திருவுருவின்மேலாகிய பரபோகமுங்கடந்து பேரொளியாய் நிற்றலின்-அவை நின்றும் தன்வடிவுவேறாய் எனவும், வைகரியாதி நால்வகைக்காரிய வொலிபற்றியெழும் விறதநாத காரணவிகற்பங்களை வகாசெய்த அவை முற்றும் வியாபகமாய் நிற்குநகுடிலாத சத்தியாயநிறறலின் - மறைகடந்த வொருமுதல் வி எனவுகூறினார். (உஉ)

களளமர்நெறியொழுதும்பொறிகடந்துகரணமெலாங்கடந்தானந்த வெள்ளமாமபாஞானவடிவுடையாடன்னபின்வெளிவந்தின்றோர் பிள்ளையாயவதரித்தகருணையுந்தன்மனாட்டிதவப்பேறுந்தேறான் பள்ளமாகடற்றானைப்பஞ்சவாகோனெஞ்சத்துடபரிவுகூர்ந்தான்.

(இ-ள்.) களளம் ஆம் நெறி ஒழுகும் பொறிகடந்து உம்-வஞ்சமாகியவழியிற் செல்லும் ஐம்பொறியுணர்ச்சிகளும் அப்பாறபட்டும், கரணம் எல்லாம் கடந்து உம்-அந்தக்கரணங்கள யாவையுங்கடந்தும், ஆனந்த வெள்ளம் ஆம் பாஞான வடிவு உடையாள - பேரினப்பபெருகதூயமாயநின்ற பாஞானமே திருவுருவமாகவுடைய உமையாள, தன் அன்பின் வெளிவரது - தன்னுடைய அன்பின்பிகையால் (தனக் கோர் திருமகளா யாவாகண்களுக்கும்) புலப்படவரது, இன்று ஓர் பிள்ளையாய் அவதரித்த கருணையும் - இப்பொழுது ஓர் பிள்ளைமத் திருவுருவாய் அவதரித்தருளிய திருவருளையும், தன் மனாட்டி தவம் பேறும் தேறான்-தன்னுடைய மனைவியாகா கிய காஞ்சனமாவையாருடைய தவப்பயனையுந் தெனியாதவனாகி, பள்ளம் மர கடந் தானை பஞ்சவர் கோன-பள்ளமாகிய பெரியகடல்போலப் (பாந்த) சேனையையுடைய பாண்டியன், நெஞ்சத்துள் பரிவுகூர்ந்தான்-தன்மனத்தில் துன்பங்கூர்ந்தான்.

பெரியும் காரணமும் தெய்வமெனக்கூறும் உலகாயதன் முதலிய மதங்களை மறுத்தற்குப்பொறிக்கடந்த காரணமெனக் கடந்த என்றார். மணவாட்டி - மண்டி என்னின்றது மருஉ. எண்ணுமைதொகுத்தல். மனத்திற் பரிவுகூர்ந்ததைப் பின்வருஞ் செய்யுளானுணர்ச்சு.

மாகடல் உரிச்சொற்றொடராதலால் வருமொழி வல்லெழுத்த இயல்பாய் நின்றது. (உக)

மகவின்றிப்பலபகல்யான்வருந்தியருந்தவம்புரிந்தேன்மைத்தற்பேறு தகவிந்தமகஞ்செய்தேனதுவுமொருபெண்மகவைத்தந்தத்தந்தோ முகவிந்துநிலவொழுகவருபெண்ணுமுலைமூன்றாய் முகிழ்த்து மாற்றார் நகவந்ததென்னேயோவென்று வகையிலனுகிநலியுமெல்லே.

(இ-ள்.) மகவு இன்றி யான் பலபகல் வருந்தி அரும் தவம் புரிந்தேன்-பின் னாயில்லாமல் நான் பலநாள்வருந்திச் செய்தற்கரிய தவத்தைச்செய்துமுடிந்தேன் (அதாராமையால்) மைந்தன் பேறு தக இந்த மகம் செய்தேன் - புத்திரப்பேறு தர இந்தப்புத்திரகாமேஷ்டியாகஞ்செய்தேன், அதுவும் ஒரு பெண்மகவை தந்தது - அந்தயாகமும் ஒருபெண்பிள்ளையைக்கொடுத்தது, முக இந்து நிலவு ஒழுக வரு பெண்ணும்-முகமாகிய சந்திரனிடத்து நின்று (புன்னகையாகிய) நிலவுநிறை அவ தரித்த இந்தப்பெண்ணும், அந்தோ - ஐயோ, முலை மூன்றாய் முகிழ்த்து மாற்றார் நக வந்தது - தனங்கள் மூன்றாகவரும்பப்பகைவாரிசிக்க அவதரித்தது, என்னே யோ என்று-(நாம்)செய்த தவத்தினும்யாகத்தினும்வந்ததுகுறைபாடு யாதோவென்று, உவகை இலனுகி நலியும் எல்லை - சந்தோஷமில்லாதவனாய் வருந்துககாலத்தில்.

உலகியற்கைக்கு மாறுபட்ட தென்பான்முலைமூன்றாய் முகிழ்த்தது என்றான். முகிழ்த்தது செய்வெனச்சத்திரிபு. அந்தோ, ஒ இரக்கக்குறிப்பிடைச்சொற்கள். ஏ ஐயப்பொருள்மேல்நின்றது. (உச)

மன்னவநின்றிருமகட்குமைந்தர்போற்சடங்களைத்தும்வழாதுவேதஞ் சொன்னமுறைசெய்துபெயர்தடாதகையென்றிடமுடிசூட்டுவாயிப்புகே பொன்னனையாடனக்கிறைவன்வரும்பொழுதோர்முலைமறையும்புந்திமாழ் லென்னவரனருளாலோர்திருவாக்க்குவிசுமபிடைநின்றெழுந்ததன்றே.

(இ-ள்.) மன்னவ நின்றிருமகட்கு மைந்தர்போல் சடங்கு அனைத்தும் வழாது - பாண்டியனே உன்னுடைய திருமகளுக்குப் புத்திரர்களுக்குச்செய்யும் சடங்குபோலச் சடங்குகள் யாவையுஞ் சிறிதும்வழுவாமல், வேதம் சொன்ன முறைசெய்த தடாதகை என்று பெயர் இட்டு முடி சூட்டுவாய் - வேதங்கூறியமுறைப்படி செய்த தடாதகை என்று பெயர் இட்டு முடிசூட்டுவாய், இ பொன் அனையாள் தனக்கு இறைவன் வரும்பொழுது ஓர் முலைமறையும் புந்தி மாழ்கேல் என்ன- இந்தப் பொன்போலும் அரிய திருவுருவாய்ந்த இப்பெண்ணிற்குத் தலைவன் வருந் காலையில் ஒருதனம் மறையும் (அதகாரும்) மனங்கலங்காதே யென்று, அரன் அருளால் ஓர் திருவாக்கு விசும்பு இடை நின்று எழுந்தது-செய்பெருமான் திருவருளால் ஓர் அசரீரி ஆகாயத்தில் நின்றுண்டாகியது. (உரு)

அவ்வாக்குச்செவிரம்பவன்புவகையகிரம்பவகலமெல்லா மெய்வாக்குமனமொன்றவிழிவாக்கும்புனனிரம்பவுமலந்போற்றி நெய்வாக்குமகிரப்பியெழுந்துமனையொடுஞ்சாலைநீத்திரண்டு கைவாக்குமியங்கலிப்பக்கடிமாடமனையுருந்தான்கழற்கால்வேந்தன்.

தடாதகைப்பிராட்டியார்திருவிழைதரப்படலம். வண்ண

(இ-ள்.) அ வாக்கு செவி நிரம்ப - அவ்வசரி தனது வாழில் சீர்ப்பவும், அன்பு உவகை அகம் நிரம்ப - அன்புஞ் சந்தோஷமும் மனத்தில் நிரம்பவும், அந்த வாக்கு மெய் ஒன்ற - மனவாக்குக்காயங்கள் ஒருவழிப்படவும், விதி வாக்கும் புனல் அகலம் எல்லாம் சிரம்ப - கண்கள் சொரியும் ஆனந்தபாஷ்பம் மார்புமுற்றும் நிரம்பவும், கழல் கோல் வேரதன் விமலன் போற்றி - வீரகண்டையணிந்த பாண்டியன் சோமசுந்தரக்கடவுளைத்ததித்து, நெய் வாக்கு மகம் நிரப்பி மனையொடும் எழுந்த சாலை நீத்தது - நெய்சொரிந்ததெய்யும் பூரணாகுதிசெய்துமுடித்துத் தன்மனை விபாராசிய காஞ்சனமாலையாரொடும் எழுந்த யாகசாலையினின்றும் நீங்கி, இரண்டு னை வாக்கும் இயம் கலிப்ப - இரண்டுகைகளால் தாககப்படும் பலவாச்சியங்கள் ஒலிக்க, கடிமாடம் மனை புதநதன் - காவல்பூண்ட தனதுகோயிலுள் புகுந்தான்,

முரசுநிர்ப்பமங்கலங்கொண்டெதிர்வருவார் முகத்துவகைமுறுவல்பூப்ப வரசிருக்குமண்டபம்புக்கினிதமர்ந்துகனகமழையான்றகேள்வி விரசிருக்குமறையவர்கைப்பெய்தெவர்க்குமம்முறையால்வெறுப்பநல்கிப்பரசிருக்குவகாதலத்தெம்பரன்கோயினனிசிறப்புப்பல்ககல்கா.

(இ-ள்.) முரசு அநிர்ப்ப-பேரிகைகள் ஒலிக்கவும், மங்கலம் கொண்டு எதிர் வருவார் முகத்து உவகை முறுவல் பூப்ப - அஷ்டமங்கலங்களைக்கொண்டு எதிரே வரும் பார்ப்பன மகளிகளுடைய முகத்தில் சந்தோஷ நகையாகிய புன்னகைய ருமபவும், அரசு இருக்கும் மண்டபம் புக்கு இனிது அமர்ந்து - அரசியலிருக்குங் கொலுமண்டபத்தில் புதநது குறைவின்றிவிறிறுந்து, ஆன்ற கேள்வி விரசிருக்கும் மறையவா கை கனகமழையெய்து - நிறைந்தகேள்வியமைந்த அந்தணராகைகளாகிய வினையிலங்குகில் சுவர்னமழையைச்சொரிந்து, எவர்க்கும் அம்முறையால் வெறுப்ப நல்கி - அவரொழிந்தயாவாகும் அம்முறையே மனவெறுப்படையக்கொடுத்தது, பரசு இருக்கும் காதலத்து எம்பரன் கோயில் நனி சிறப்பு பல் நல்கா - மழுவாயுதம் ஏற்றிய கைகளையுடைய எமது இறைவனாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருக்கோயிலில் செலவழிக்க திருவிழாமுதலியவை அதிகமாப்தடக்க, வேண்டியபொருள்களைத்தந்தது.

அஷ்டமங்கலங்களாவன - சாமரம், நிறைகுடம், கண்ணடி, தோட்டி, முரசு, விளக்கு, கொடி, இணைக்கயல், ஓதாட்டி, முரசு, கொடி, இணைக்கயல் விலங்கி இடபம், சேவற்சம், சங்கு, சுவத்திகங்கூட்டி எட்டெனக்கொள்ளுதலும் ஒன்று, சேவற்சம் குழந்தையை யிடையில வைத்திருக்கும் ஒர்பெணவடிவம். சுவத்திகம் மண்டபவடிவம். (உஎ)

சிறைவிடுமின்சிறைக்களமுருசித்திடுமினேழாண்டுநேயத்தீட்டு மிறைவிடுமினயலவேந்தாநிறைவிடுமினிறைநிதியமீட்டுமரயத் துறைவிடுமினாலயமுமறப்புறமும்பெருக்குமெனத்தொழாணைக்காய்ந்த கறைவிடுமின்னயிலவேலான்வளஞுவனைக்கயமுரசுங்கறங்கச்சாற்றி.

(இ-ள்.) சிறை விடுமின் - சிறைசெய்திருக்கிறவர்களை விட்டுவிடுங்கள், சிறைக்களமும் சித்திடுமின் - சிறைச்சாலையையும் அழித்துவிடுங்கள், நேயத்து ஈட்டும் ஏழாண்டு இறைவிடுமின்-குடிகளிடத்துவாங்கும் வரிப்பணங்களை ஏழுவருடும் வாங்காது விடுங்கள், அயல்வேந்தர் நிறைவிடுமின் - மறுபுலத்தரசர்க்குவிடத்துக் கிறையை வாங்காதுவிடுங்கள், நிறை நிதியம் ஈட்டும் ஆயத்துறை விடுமின் - நிறைந்

தெருவின் சேகரிக்கும் சங்கத்துறையை நீக்கிவிடுங்கள், ஆயனும் அதுப்புறமும் பெருக்கும் என - ஆயனங்களையும் அச்சாலைகளையும் விருத்திசெய்யுங்களென்று, தொழிலாளை காப்பத கறை மின் விடி அயில் வேலன் - பகைவரைக்கொன்ற உதிரத் தோய்த்த ஒளிவீசல் கூரியவேலையேந்திய பாண்டியன், வள்ளுவனை கூய் முரசும் கறங்க சூற்றி - பறைசாற்றித் தெரிவிப்போனை யழைப்பித்துப் பேரிகைசூற்றும் படி கட்டையிட்டு.

சீத்திமென் - சீ பகுதி, து சாரியை, தகரத்தோற்றமும் உகரக்கேடும் சந்தி, இடி பகுதிப்பொருள் விசுதி, அனைத்தும் ஒருபகுதி, மின் முன்னினைப்பன்மை யே வல்விசுதி. தேயம் இடவாருபெயர். (உஅ)

கல்யாணமணிமொளவி வேந்தரையுங்கால்யாப்புக் கழலநீத்துக் [ப் கொல்யாணைபரிநெடுந்தேரரசரிமைதொன்முறையாற்கொடுத்துப்போங்கி பல்லாருங்கொள்கவெனப்பண்டாரந்தனைத்திறந் துபசும்பொன்னுடை [சி வில்லாருமணிக்கொடும்பூண் வெறுக்கைமுதலெனைபலவும்வெறுப்பவீ

(இ-ள்.) கல்யாணம் மணிமொளவி வேந்தரையும் கால்யாப்பு கழலநீத்து - பொன்றாச்செய்து இரத்தினங்களழுத்திய கிரீடந்தரித்த பகை அரசனையும் வில்ங் குகளைத்தறித்து, கொல் யாணை பரி நெடும் தேர் அரசு உரிமை தொல் முறையால் கொடுத்து போக்கி - கொல்லும்யாணைகளையும் குதிரைகளையும் நெடியதேர்களையும் அவரவர்க்குரிய அரசியலுரிமைகளையும் முன்னுள்ளபடிக்கொடுத்த (அவரவர்க்குரிய தேசங்களக்குச்) செல்ல விடைதந்து, பல்லாரும் கொள்க என - பலரும் எளிதிற கொள்ளக்கடவொன்று, பண்டாரந்தனை திறந்து பசும் பொன் ஆடை வில் ஆரும் மணி கொடும் பூண் வெறுக்கைமுதல் என பலவும் வெறுப்ப வீசி - பொக்கிஷத் தைத்திறந்து பசியபீதாம்பரங்களும் ஒளிநிறைந்த இரத்தினங்களும் வளைந்தவடிவாகச்செய்த ஆபரணங்களும் பொற்குவைகளும் முதலாகிய மறைப்பல பொருள்களையும் (அவரவர்கள்) மனம் வெறுப்பக்கொடுத்தது.

கழலநீத்து - ஒருசொல். வளைந்தவடிவாகச்செய்த ஆபரணங்கள் - சந்திராரம் முதலாயின. வீசுதலென்னுந் தொழில்நிகழ்ச்சியால் கொடுத்தலென்னும் பொருளிகழ்ச்சிதோன்ற உபசரித்தார். (உக)

தாமரபின்வருபெருமங்கலகவிக்கட்டுருநிதியந்துகில்பூண்பாய்மா காமர்கரிபரித்தடந்தேர்முதலாயபலபொருளுருங்கரிபநலங்கி கோமறுகுகளி தூங்கசுண்ணமொடுமெண்ணெய்விழாக்குளிப்பநல்கி மாமதூரநகரன்றிமற்றுமுள்ளநகரெங்குமகிழ்ச்சி தூங்க.

(இ-ள்.) தாமரபின் வருபெரு மங்கல கவிக்கு - நல்லமரபில்வந்த பெரிய மங்கலப்பாடகர்களுக்கு, இருநிதியம் அகில் பூண் பாய்மா காமர் கரி பரி தடம் தேர் முதலாய பலபொருளும் களிப்ப நல்கி - பெரியசெல்வமும் ஆடையும் ஆபரணமும் குதிரையும் அழகியயாணையும் குதிரைபூண்ட அகன்றதேரும் ஆகிய இவை முதலிய பலபொருள்களையும் களிப்புமிகத்தந்து, கோமறுகு களிதூங்க சுண்ணம் ஓடும் எண்ணெய் விழா குளிப்ப நல்கி - இராஜவீதிகளில் களிப்புமிகக்கூர வரசனைப் பொடிகளோடும் எண்ணெய்ச்சிறப்பையும் குளிக்கும்படிக்கொடுத்து, மா மதூரநகர் அன்றி மற்றும் உள நகர் எங்கும் மகிழ்ச்சி தூங்க - பெரியமதூரநகரில் இவ்வாறு நிகழ்த்துமல்லாமல் அது வொழிந்த வேறுமுள்ள எல்லாநகரங்களிலும் (இவ்வாறு நிகழ்த்தலால்) களிப்புமிகக்கூரவும். 5 (உஓ)

தடாதகைப்பிராட்டியார் திருநெல்வேலி நகர்ப்பட்டணம்.

இவ்வண்ணநகர்க்களிப்பவிறைமகனாகக் களிப்பெய்தியிறைவர் சொன்ன வவ்வண்ணஞ்சாதமுதல்வினைநிரப்பித்தடாதகையென்றழைத்துத்தேவி மெய்வண்ணமறையுணராவிறைவிதனைமேனைபோன்மேனானேற்ற கைவவண்ணத்தளிர் திண்டுவளர்ப்பவிமவான்போல்க்கரிக்குகளில்.

(இ-ள்.) இவண்ணம் நகர் களிப்ப இறைமகனும் களிப்பு எய்தி - இவ்வாறு நகரினுள்ளோர் களிகூர மலயத்தவசபாண்டியனுங் களிகூர்ந்த, இறைவர் சொன்ன அ வண்ணம் சரீதமுதல் வினைநிரப்பி தடாதகை என்று அழைத்த-சோமனந்தா க்சீடவுளருளிய அத்திருவாக்கின்படி சாதகருமமுதலிய சடங்குகளையாவையுஞ்செ ய்தமுடித்ததத் தடாதகையெனத் திருப்பெயருமிட்டழைத்து, தேவி-காஞ்சனமாலையார், மெய் வண்ணம் மறை உணரா இறைவிதனை - உண்மையாகிய சாதவிசுப்பங்க ளையுடைய வேதங்களுமறியாத உமையவளை, மேனைபோல் - இமவான்மனைவிபா ராகிய மேனையென்பவர் முன்பு வளர்த்ததுபோல, மேல் காள் கோற்ற கைவண்ண ம் தளிர் திண்டுவளர்ப்ப - (பரிசிப்பதற்கு) முன்கூறிய தவஞ்செய்த கைகளாகிய நிறம்பாய்ந்ததளிர்களால் பரிசித்து வளர்க்க, இமவானபோல களிக்குகளில்-மலை யரசனைப்போலக் களிகூருங்காலத்தில்.

தடாதகைவளர்ப்ப இறைமகன் களிக்குகளில் எனக்கூட்டுக, சாதம் - சன னம், உம்மை - இறந்ததுதழீஇய உயர்வுசிறப்பு. (௩௭)

திருந்தாதவிளங்குதலையாயமொடுபுறம்போந்துகிரார்க்குச்சிற்றில் விருந்தாக்கமணற்சிறுசோறட்டும்வளையுரங் கிழித்தவேளும்வாய்வைத் தருந்தாதவிளமுலைவாய்வைதருந்தபபாவைதனக்களித்தும்போதில்[ள். வருந்தாதையண்டமெலாளு சிறுநிலிழைப்பாளாய்க்கு மகிழ்ச்சிசெய்தா

(இ-ள்.) திருந்தாத இளம் குதலை ஆயம் ஓடு புறம் போந்து சிற்றில் - பொ ருள் நிரம்பாத இளமையாகிய குதலைச் சொறகளையுடைய பெண்கள்கூட்டத்தோடு வீதியிற்சென்று சிறுவீடு(கோலி), சிறாககு விருந்தாக மணல்சிறு சோறு அட்டும்- அந்தச்சிறுமியர்க்கு விருந்தாக மணலாகிய சிறுசோறறைச்சமைத்தும், வரை உரம் கிழித்த வேளும் வாய வைத்து அருந்தாத இளமுலை - கிரவுஞ்சகிரியின் மார்க்கப் பிண்ட முருகக்கடவுளும்வாயவைத்துணைந்த இளமுலையில், வாய் வைத்து அருந்த பாவைதனக்கு அளித்தும் - வாய்வைத்துணைப்பதமைக்குகொடுத்தும், போதி ல் வரும் தாதை அண்டம் எல்லாம் சிறுநிலி ஓழைப்பாள - தாமரையில் வசிக்கும் பிரமன் (வருக்கும்) அண்டங்கள் யாவையும் (நினைப்புமாத் தினாயில்) சிறுவீடாகச் சமைக்கும் பிராட்டியார், ஆய்க்கு மகிழ்ச்சி செய்தாள் - தமது தாயாகிய காஞ்ச னமாலையாருக்கு மகிழ்ச்சிமிகச் சிறுவினையாட்டிச் செய்தருளினாள்.

இளங்குதலை ஆயம் எனமையால் சிறுர் என்பதின் முதலில் அகரச்சுட்டுத் தொகுத்தல். முருகக்கடவுளை யீனறருளியும் கன்னியாயிருத்தலின் இளமுலையென் றார். கிரவுஞ்சன் எனனும் ஓரசுரன் மலைவடிவாகி, வழிவரு முனிவர்பலருக்குந்துள் பஞ்செய்தவருநாள் அகத்தியமுனிவரு மவ்வழிவருகையில், தனதமாயையால் பண துன்பங்கனையும் வினைத்தனன் அவற்றைநோக்கி இவை ஓரசுரன்செயல் களைக்க ருதி நீயிம்மலைவடிவாகியேநின்று எமதுமுருகக்கடவுள் திருக்கரத்துவேலால் நரச மலைவாயெனச்சபிக்க அவ்வாறே முருகக்கடவுள் அம்மலைவடிவாகி நின்ற அசு ரன்கொன்றார் என்பது நுல்விரலாறு.

கீட்டுவார்களெனப்பண்புபடுத்தோழியர்க்குத்தெரியவாழக்
காட்டுவார்களெனக்கழங்குபந்துபின்பற்றம்மனையுங்கற்றுப்பாசம்
கீட்டுவாண்மேலொடுகீழ்தள்ளவெமைவினைக்கயிறுவீக்கியூச
லாட்டுவார்களாட்டுதல்போலாடினாணித்திலத்தாம்பசைத்தவூசல்.

(இ-ள்.) பாசம் கீட்டுவாள் (அடியார்க்கு) பாசத்தைப்போக்கும் பிராட்
டியார், தீட்டு இரண்டு வான் அனைய கண்களிப்ப தொழியர்க்கு தெரிய ஆடி கா
ட்டுவாள் என-தீட்டியஇரண்டுவாள்கனையொத்த இரண்டுகண்களுக்களிகூரத் தொ
ழிமார்களுக்கு ஆடிக்காட்டுவாராப்போல, கழங்கு பந்த பயின்று அம்மனையுங் கற்
து - கழங்காடலையும் பந்தாடலையும் பழகி அம்மனையாடலையும் கற்று, மேல் கீழ் த
ள்ள எம்மை வினைக்கயிறு வீக்கி ஊசல் ஆட்டுவாள் காட்டுதல் போல் - மேலுங்கீ
ழும் போக்குவரவுசெய்ய எங்களை இருவினைகளாகியகயிறுகளால்கட்டி ஊசலாட்
டும் அப்பிராட்டியார் (இங்கு அதனை) ஆடிககாட்டுவார்போல, நித்திலம் தாம்பு அ
சைத்த ஊசல் ஆடினாள் - முத்துவடம்பூட்டிய ஊசல் ஆடினாள்.

ஒடு - எண்ணிடைச்சொல். உமமை - இறந்தது நழிஇய எச்சம். (க.க.)

இம்முறையாற்றியார்க்குந்தோழியர்க்குமகதுவகையீந்தாளாகி
யம்முறையாற்றதைக்குமகதுவகையீ வாளாயாத்தவாய்மைச்
செம்மறையாரணமுதனாரொட்டுககலைமுழுதூந்தெளிந்தாளந்த
மெய்ம்மறையார்கலையனைத்துமேகலையாமருககசைத்தவிமலையம்மா.

(இ-ள்.) இ முறையால் தாயர்க்கும் தோழியர்க்கும் அகத்து உவகை சுந்
தாள் ஆகி - இவ்வாறு காஞ்சனமாலையாருக்குந் தோழிமாருக்கும் மனத்தில் ஆரா
மகிழ்ச்சி கொடுத்தருளி, அம்முறையால் தாதைக்கும் அகத்து உவகை ஈவாள் ஆய்-
அவ்வாறுகப் பிதாவாகிய மலபத்துவசபாணடியனுக்கும் மனத்தில் ஆராமகிழ்ச்சி
கொடுத்தருள், ஆத்தம வாய்மை செம்மை மறை ஆரணம் முதல் நால் ஈட்டுககலை
முழுதும் தெளிந்தாள்-உணமைவாக்கியமாகிய திரிபில்லாத வேதமுதலிய அறுபத்
துநான்கு கலைகளையும் முற்றும் ஐயமற உணர்ந்தாள், அந்த மெய் மறை ஆர் கலை அனை
த்தும் மேகலையாக மருங்கு அசைத்த விமலை-அந்த வுண்மையாகிய வேதமுதலியநி
றைந்த வறுபத்துநான்கு கலைகளையாவையும் மேகலாபரணமாக இடையிற்கட்டிய
அப்பிராட்டியார்.

அம்மா - வியப்பிடைச்சொல் - ஆரணம்-வேதத்தின் பாருபாடு, வாக்கியம்-
வாக்கால் நிகழ்வதாதலால் வாய்மை எனக் காரியத்தைக் காரணமாகவுபசரித்தாள்.
சுந்தாளாகி - ஈவாளாய். ஒருசொனீர்மையன். பின்னது செயவெனச்செத்திரிபு.

சொல்வாய்மைக்கலைத்தெளிவு முழுமதியைப்பிளந்திருபாற்சொருகியன்
பல்வாய்மைக்கடகரிதேர்பரியுகைக்குந்திறனுமழற்பகழிதூர்க்கும் [ன
வில்வாள் வச்சிரமுதல்பல்படைத்தொழிலுங் கண்டிளமைவிழுங்குமுப்பி
செல்வாய்மைத்திறலரசன்றிருமகட்டுமுடிசூட்டுஞ்செய்கைபூண்டான்]

(இ-ள்.) வாய்மை சொல் கலை தெளிவும்-உண்மைச்சொற்களா லமைந்தது
லின் தெளிவையும், முழு மதியை பிளந்து இருபால் சொருகியது அன்ன பல் வாய்
மை கடகரி தேர் பரி உகைக்கும் திறனும் - பூரணசந்திரனை இருகூறுசெய்த இரண்
டுபுத்தங்களிலும் சொருகிவைத்ததையொத்த தந்தங்களையும் பொருந்திய கரியநிற

தடாதகைப்பிராட்டியார்திருவவதாரப்படிஸம்

ததையும் மத்தையுமுடைய யானையுக் தேரையும் துரிதையையும் கயத்திற் பாகுபாட்டையும், அழல் பகழி தூக்கும் வில் வான் வச்சிரம் முதல் பல்படை நெடும்புதும் கண்டு-திப்போலச் சுட்டெரிக்கும் அம்புகளைச்சிந்தும் வில்லும் வாரும் ஊர் சிராயுதமுமுதலிய பல ஆயுததேர்ச்சியையும் பார்த்த, இளமை விழுங்கு ரூப்பில் செல் வாய்மை திறல் அரசன் திருமகட்டு முடி சூட்டிம் செய்கை பூண்டான்-இளமைகழிந்த ரூப்புப்பருவத்திற் செல்லும் உண்மையாகிய வெற்றிவாய்த்த மலயத்த வசபாண்டியன் (தனது) புத்திரியார்க்கு மகுடஞ்சூட்டுஞ் செய்கையிலமைந்தான்.

போர்த்தொழில் செய்யுமிடத்தும் நடுவுநிலைமை தவறாது செய்வோனென் பார் வாய்மைத்திற் றரசன் என்றார். (உரு)

முடிகவிக்கும்மங்கலநாள்வரையறுத்துத்திசைதோறுமுடங்கல்போக்கிக் கடிக்கெழுதார்மணிமௌலிக்காவலவைவருவித்துக்காவல்கூழ்ந்த கொடியணிமாநகரொங்குமவிழாவெடுப்பவழகமைத்துக்குன்றமன்ன [ன். தொடிகெழுதோட்சுமதிதிரு மணத்தினுக்குவேண்வெனகூழ்ந்துசெய்தா

(இ-ள்.) குன்றம் அன்ன தொடி கெழு தோள் சுமதி - மலையையொத்த வர குவலையமணிந்த தோளையுடைய சுமதி என்னுமநெறி, முடி கவிக்கும் மங்கல நாள் வரை அறுத்த - மகுட்டு சூட்டுஞ் சுபதினத்தை நிச்சயித்த, திசை தோறு முடங் கல் போக்கி கடி கெழு தார் மணி மௌலி காவலரை வருவித்து-திக்குள்தோறும் ஓலையையனுப்பி வாசமிக்க மலையை யணிந்த இரத்தினகிரீடந்தரித்த அரசர்களை அழைப்பித்த, காவல் கூழ்ந்த கொடி அணி மா நகர் எங்கும் விழா எடுப்ப அழகு அமைத்த - மலையரண்முதலியன புடைகூழ்ந்த கொடிகட்டிய பெரிய மதனாககரி லுள்ளோர்யாவரும் (தத்தம்மனைகந்தோறும்) சிறப்புச்செய்ய அலங்காரஞ்செய் வித்து, திருமணத்தினுக்கு வேண்பவன குழந்தை செய்தான் - மகுடாபிஷேகம் கோற்சுவத்துக்கு வேண்டிய உபகரணங்கள் இன்னின்னவென்று ஆலோசித்தச் குறைவின்றித்தேடினான்.

மலையரண்முதலியன-மலை, காடு, மதில், கடல், நகர்-இடவாருபெயர். (உரு) மங்கல தூரிய முழங்க மாலையானையுச்சியிசைவந்தபூத கங்கைமுதலொன்பதுநீர்ததமுநிரப்பிக்கநிர்விடுபொற்கடம்பூசித்துப் புங்கவமைமந்திரத்தீவளர்த்தநீதமருத்தியெரிபொன்னாற்செய்த சிங்கமணியாதனத்தைநேசித்துப்பூசித்துத்தெய்வமேத்தி.

(இ-ள்.) மங்கல தூரியம் முழங்க மால் யானை உச்சி மிசை வந்த பூதம் கங்கை முதல் ஒன்பது தீர்த்தமு நிரப்பி - (மலையத்துவசபாண்டியன்) மங்கலவாச்சி யங்கள் ஒலிக்க மதமயக்கதையுடைய யானையினது மத்தக்கத்தின்மேல் வைத்துக் கொண்டுவிவந்த பரிசுத்தமாகிய கங்கைமுதலிய நவதீர்த்தங்களையும் நிறைத்த, கநீர் விடு பொன் கடம் பூசித்து- ஒளிவிசும் பொன்னாலாகிய குடத்தைப்பூசினசெய்து, மந்திரம் தீவளர்த்த புங்கவரை அமுதம் அருத்தி - மந்திரவிதி வழாத வேள்வியெ ய்து தேவர்களை அவிபுனை வுண்பித்து, எரி பொன்னால் செய்த மணி சிங்கம் ஆகன த்தை நேசித்த பூசித்து தெய்வம் ஏத்தி-விளங்கும் பொன்னாற்செய்தமைத்த இரத் தினமிறைத்த சிங்காதனத்தை அன்புகூர்ந்து பூசினசெய்து அவ்வாதனத்திற்குரிய தெய்வத்தை வணங்கி.

ஒன்பது தீர்த்தங்களாவன - கங்கை, யமுனை, சரஸ்வதி, நருமதை, காவேரி, குமரி, கோதாவரி, துங்கபத்திரி, நரமியரவணி. (உரு)

திருமுடியையமதயானை மிசைவைத்து நகராவலஞ்செய்து பூசித்
தருமணியாற்கடி கையிழைத்தாடகத்தாற்குயிற்றியதோ ராவாய்நாகம்
பெருமணிரீன்படம்பரப்பி மிசைகவிப்பவச்சிங்கபீடத்தேற்றிக்
குருமணியானகையிலைக்கும்பத்துப் பண்ணியநீர் குளிரவடித்தி.

(இ-ள்.) திரு முடியை மத யானை மிசை வைத்து நகராவலம் செய்து பூ
சித்து-அழகியகிரீடத்தை மதமயக்கத்தையுடைய யானையின்மேல்வைத்து நகரைப்
பிரதக்ஷிணஞ் செய்து பூசனைசெய்து, அருமணியால் சுடிகை இழைத்து ஆடகத்
தால் குயிற்றியது ஓர் ஐவாய் நாகம் பெருமணிரீன்படம் மிசை பரப்பி கவிப்ப-
பெறுதற்கரிய இரத்தினங்களால் சூட்டுச்செய்து ஆடகமென்னும் பொன்றாற்செய்
தமைத்த ஒருவைந்தலைநாகமானது பெரியமணிகள்பதிந்த நீண்டபடங்களை மேலே
பரப்பி நிறுவிச்செய்ய, குரு மணியால் நகை மயிலை - நிறந்தங்கியமுத்தையொத்
த வெள்ளியபற்களையுடைய பிராட்டியாரை, அ சிங்கபீடத்து ஏற்றி - அந்தச்சிங்கா
நனத்தில் ஏழுந்தருள்செய்து, கும்பத்து புண்ணிய நீர் குளிர ஆட்டி-குடங்களில்
நிறைத்த புண்ணியநீர்த்தங்களாகிய நவநீர்த்தங்களால் (பிராட்டியார் திருமேனி
குளிரும்படி) திருமஞ்சனஞ்செய்துவித்து.

குயிற்றியது - வினைமுற்றுப் பெயரொச்சத்தில் வந்தது. ஆடகம்-நால்வகைப்
பொன்களில் ஒன்று. நால்வகையாவன - ஆடகம், கிளிச்சிறை, சாதரூபம், சாம்பு
நதம். மயில் - உவமையாகுபெயர். (15அ)

புங்கவர்மந்தாரமழைபொழியவருந்தவராக்கம்புகலத்தெய்வப்
பங்கயமென்கொம்பனையாராடமுனிபன்னியர்பல்லாண்டுபாட
மங்கலதூரியமுழங்குமறைதழங்குமாணிக்கமகுடஞ்சூட்டி
யெங்கருணைப்பெருமாட்டிக்கரசமைசசர்பணியுந்தன்னிறைமைநல்கா.

(இ-ள்.) புங்கவர் மந்தாரம் மழை பொழிய - தேவர்கள் மந்தாரபூஷப் வரு
ஷஞ்சொரியவும், அரும் தவர் ஆக்கம் புகல - அரியமுனிவர்கள் (ஒருபால்) ஆசீர்வ
சனஞ்சொல்லவும், தெய்வம் பங்கயம் மென் கொம்பு அனையார் ஆட - தெய்வத்த
ன்மையையுடைய தாமரைமலர்ந்த மெல்லிய பூங்கொம்பையொத்த அரம்பையர்கள்
(ஒருபால்) நடனஞ்செய்யவும், முனி பன்னியர் பல்லாண்டு பாட-அம்முனிவர்கள்
பத்தினிகள் (ஒருபால்) பல்லாண்டுபாடவும், மங்கல தூரியம் முழங்க - மங்கலவா
ச்சியங்கள் (ஒருபால்) முழங்கவும், மறை தழங்க - வேதங்கள் (ஒருபால்) ஒலிக்க
வும், ஏம் கருணை பெருமாட்டி கு மாணிக்கம் மகுடம் சூட்டி - ஏமது கருணையை
டைய பிராட்டியாருக்கு இரத்தினம்பதித்த கிரீடஞ்சூட்டி, அரச அமைச்சர் பணி
யும் தன் இறைமை நல்கா - வேற்றரசர்களும் மந்திரிகளும் வணங்குந் தன்னரசுரி
மையைத்தந்து.

பொழிய, புகல, ஆட, பாட, முழங்க, தழங்க என வேறுபலவகைக்கியவினை
யெச்சங்கள் தனித்தனி சூட்டி என்னும் வினையெச்சத்தின் முதனிலையைத் தனித்த
னிகொண்டன. (15ஆ)

பாலனையமதிக்கவிகைமிசைநிழற்றமதிகிரணம்பரப்பியன்ன
கோலமணிக்கவரிபுடையிரட்டமலர்மழைதேவர்குழாங்கதேற்றக்
காலையிளங்கதிர்கயிலையுதித்தெனவெண்கடாயானைக்கழுத்தில்வேப்ப
மாலையுழப்பெண்ணரசைமங்கலதூரியமுழங்கவலஞ்செய்துவித்தான்.

தடாதகைப்பிராட்டியார்திருணவதாரப்படலம். உரை

(இ-ள.) பால் அணிய மதி கவிகை யிசை கிழற்ற - பாணியொத்த வெண்ணில் சந்திரவட்டக்குடை (ஒருபால்) மேலே நிழல்செய்யவும், மதி கொணம் பரப்பியது அன்னகோலம் மணி கவரி புடை இரட்ட - (அக்குடைபாசிய) சந்திரன் (இருபாலும்) கொணங்களைப் பரப்பியதுபோல அழகிய வெண்கவரி இருபுறத்தும் வீசவும், தேவர் குறாக்களை மலா மழை தூற-தேவர்கூட்டங்கள் புஷ்பவருஷஞ் சிந்தவும், காலை இளங்கதிர் கயிலை உதித்தது எனன-உதையகாலத்திற் ரோன்றிய இனஞ்சூரியன் வெள்ளிமலையில் உதயஞ்செய்ததுபோல, வேப்பம் மாலை முடி பெண் அரசை-வேப்பமலர்மாலைமையணிந்த கிரீடதையுடைய பெண்ணரசியாரை, கடா வெண் யாலை கழுத்தில் - மததையுடைய வெள்ளையாணியின் பிடரியில் (எழுந்தருள்செய்து) மங்கலம் தூரிய முழங்க வலம் செய் வித்தான் - மங்கலவாச்சியங்கள் ஒலிக்க (நகரை) பிரதக்ஷிணஞ் செய்வித்தான்.

பரப்பியன்ன, உதித்தென்ன, தொகுத்தல் விகாரங்கள். நிழற்ற, இரட்ட, நிகழ்காலவிளையெச்சங்கன. (சு0)

விண்ணுடுமொழிகேட்ட மகிழ்ச்சியினுந்துருமகடன் விளக்கோர்க்கி யுண்ணுடுபெருங்களிப்புத்தலைசிறப்பச்சிலபகல்சென்றொழியமேனாட் புண்ணுடுவேனமகனைக்குதுகலித்துநடிப்பததன்புயமேல்வைத்த மண்ணுடுமகட்களித்துவானுடுபெற்றுனமமகவுபெற்றான்.

(இ-ள.) விண் நாடு மொழி கேட்ட மகிழ்ச்சியினும் - ஆகாயத்திலுண்டாகிய அசரீரியைக்கேட்ட (அன்றுண்டாகிய) மகிழ்ச்சியைப் பார்க்கினும், திருமகள் தன் விளக்கம் நோக்கி-(தன்னு) செல்வப்புத்திரியாரின்பொலிவைப்பார்த்து, உள் நாடு பெருங் களிப்பு தலை சிறப்ப சில பகல் சென்று ஒழிய-(தன்னு) உள்ளத்தி லெழுந்த பெருமகிழ்ச்சி மேலெழுந்தோங்கப் (பரவசத்தையுள்) சிலநாள்கழிந்தபின், அம் மகவுபெற்றான்-அப்புத்திரியாரைப்பெற்ற மலயத்துவசபாண்டியன், புண் நாடு வேல் மங்கை குதுகலித்து நடிப்ப (பகைவருடலில்) புண்படுதலை நோக்கித்திரியும் வேலையேந்தியவீரலக்ஷுமி களிகூரந்து நடனஞ்செய்ய, மேல் நாள தன் புய மேல் வைத்த மண்ணுடு மகட்கு அளித்து வானுடு பெற்றான் - சென்ற நாள்காறும் தன்புயத்தில் வைத்தாற்றிய மண்ணுலகைத் (தன்னு) புத்திரியாருக்குக்கொடுத்த (அவரால்) சுவாககலோகத்தைப்பெற்றான்.

பகைவர் யாவனாயுந் தனதடிக்கீழப்படுததினான் என்பது தோன்ற - வேல் மங்கை குதுகலித்துநடிப்பத தன்புயமேல்வைத்த என்றார். வேல்மங்கை என்றமை யால் - வீரலக்ஷுமி என்றும், உடையவன் தொழிலை உடைமைமேல் ஏற்றிப் புண்ணுடு வேல் என்றது குணவணி. மண்ணுடுமகட்களித்து வானுடுபெற்றான் என்பது பரிவருத்தனையணி (சுச)

விரதநெறியடைந்திறறுக்கடன்பிறவுநதாதைக்குவிதியாலாற்றி [நான் யாதனமெல்லனைமேற்கொணலிலகமெலாமொருகுடைக்கிழாள்வாளா சரதமறையாய்மறையின்பொருளாயப்பொருண்முடிவுதானாயத்தேனி விரதமென்பூவினமணமென்பபரமனிடமபிரியாவெம்பிராட்டி.

(இ-ள்.) சரதமறை தான் ஆய் - பொய்மைவில்லாத வேதமேதானாகியும், மறையின் பொருள் தான் ஆய் - அவவேதத்தின்பொருள் தானாகியும், அப்பொருள் முடிவுதான் ஆய் - அவ்வேதத்தின்பொருண் முடிவுதானாகியும், தேனின் இந்

தம் என - தேவினுள்ளகலைபொலவும், பூவின் மணம் என - பூவினுள்ள மணம்
பொலவும், பாமன் இடம்பிரியாத எம்பிராட்டி - சிவபெருமானிடத்தினின்று
பிரியாத எமதுபிராட்டியார், விரதநெறி அடைந்து - (தமதுபிதா சுவர்க்கலோகத்து
சென்றநாள் தொட்டு) விரதநெறியை யதுட்டித்து, ஈறு கடன் பிறவும் - அந்தியே
ஷ்டமுதலிய மற்றைக்கடன்களையும், தாளைக்கு விதியால் ஆற்றி - அப்பிதாவுக்கு
வேதவிதிவழாதுசெய்து முடித்து, மெல் அரதனம் அணை மேற் கொண்டு உலகம்
எல்லாம் ஒருருடைக்கீழ் ஆள்வாள் ஆளுள் - ஞன்னியதொழிலுடையத இரத்தினங்
ள்பதித்த சிங்காதனத்தின்மேல் வீற்றிருந்து எல்லாவுலகங்களையும் (தமது) ஒருரு
டையின்கீழ் ஆள்கின்றவராயினார்.

பொதுக்கடிநாண்டார் என்பார் ஒருகுடைக்கீழ் ஆள்வாளானான் என்றார். பொய்மைத்தன்மை சிறிதுமின்றி உண்மைத்தன்மையேமுற்றும் உடையவரென்பார். சாதமறையாய் எனவும், அவ்வுண்மைவாக்கியத்தின் பயனாகிய அறவடிவின்னொன்பார். மறையின்பொருளாய் எனவும், அவ்வறத்தின்பயனாய் நிகமாந்தவபரமுத்திரீக்கத்தில் தேற்றமாயவிளங்குரு சித்தாந்த பரமுத்திவடிவாக நிற்பவரொன்பார் அம்மறை முடிவுதரனாய் எனவும், அச்சித்தாந்த முத்தியின்பத்தை ஆன்மாக்கள் நுகருமிடத்துச் சிவத்தினினையும் பிரியாதவர் எனபார் தேனினிரதமெனப் பூவின்மணமெனப் பரமனிடம்பிரியர எம்பிராட்டி எனவுக்கூறினர். (சஉ).

தெரி - வேறு.

மண்ணரசினைஞ்சுஞரலமதுவழிபுரந்துமாதன்
விண்ணரசிருக்கையெய்தப்பெற்றதின்விடையோனுள்ளத்
தெண்ணரசன்னமென்னத்தென்னவனின்றகன்விப்
பெண்ணரசிருந்துநேமியுருட்டியபெருமைசொல்வாம்.

(இ-ள்.) மண் அரசு இறைஞ்ச ஞாலம் மதுவழி புரந்து - நிலவுலகையாளு
ம் அரசர்கள்வணங்க இவ்வுலகினை மதுதூள்முறையாற்றாத்து, மாறன் விண்ணரசு
இருக்கை எய்த பெற்றபின் - மலயததவசபாண்டியன் சுவாக்கலோகத்தில் இந்தி
ரனுடைய ஆதனத்தைச்சேரப்பெற்றபின்பு, விடையோன் உள்ளதது எண் அரசு
அன்னம் என்ன - இடபவாகனத்தையுடைய சிவபெருமான் (தனது) உள்ளத்தில்
கருதும் அரசு அன்னத்தைப்போல, தென்னவுன் ஈன்ற கன்னிப்பெண் அரசு இ
ருந்து நேமி உருட்டிய பெருமை சொல்வாம் - அப்பாண்டியன்பெற்ற கன்னிப்பெ
ண்களுளரசியார் (சிங்காதனத்தி) விருந்து ஆக்கினுசக்கரத்தைச்செலுத்திய பெரு
மையை இனி யெடுத்துச்சொல்லுவாம்.

விண்ணரசிருக்கையெய்தப் பெற்றபின் எனபதனை “அகையத்திரியடவனா
தனைத்த” எனப்பின்னரவருதலாலும், இதனமுதலாலாகிய ஆலாச்யமகத்துவத்
தில் - “அகிகைபாநபாருவா துபாருவாஹுதெஜிஸம் திவிஷுவீத
தூததீபுஷாநாஸநெஷிதத் । மெய்யகிந்ருவாமஸம்ஸாரஸஹ
ஸாலிவம்” எனவருஞ்சுலோகத்தாலும் உணர்க. (சங்க)

இன்னியமியம்புமாக்களெழுப்பவரனிரவிதோன்றக்
கன்னலெந்தென்னப்பள்ளித் தாயிலெழிஇக்கடிநீராடித்
தன்னிறைமாபுக்கேற்றநகியதிமாதானமன்பு
தூன்னியகடவுட்பூசைத்தொழின்முதலனைத்துமுற்றா

தடாதகைப்பிராட்டியார்திருவவதார்ப்படலம். (உரு)

(இ-ள்.) இனீ இயம் இயம்பு மாக்கள் எழுப்ப - இவியவினைவாசித்தநிற்
வல்லவர்கள் எழுப்ப, வான் இரவி தோன்ற ஐந்து கன்னல் என்ன பன்னியிற்
எழுந்த - ஆகாயத்திலுரியன் உதயமாக ஐந்தாழிகையென்னும்போது சயனத்
தினினது நித்திரைதெனினது, கடிநீர் ஆடி - வாசனையூட்டிய திருமஞ்சனம் ஆடி,
தன் இறை மாபுதீரு ஏற நியதி மாதானம்-தன்னுடைய கூத்திரியமரபுக்குத்தக்க
கடனகணியும் பெரியசோடசதானகணியும், அனபு தன்னிய கடவுளாயுசை முதல்
தொழில் அனைத்தும் முதற் - அன்பினமிகுதியால் சிவபூசைமுதலிய செயல்கள்
யாவையுஞ்செய்துமுடித்தது.

தன்னிய காரணபொருளிலவந்த இறந்தகாலப்பெயசொச்சம். (சச)

திடம்படுமறிஞாகுழசசிவபரனகோயின்முன்னிக்
கடம்படிமுளைத்தழுககடகருமபினைமறைவண்டாக்கும்
விடம்பொதிகண்டத்தேனைவிதிமுறைவனவகிமின்
குடம்பயிலருடுமிசசெம்பொறகுருமணிககோயின்னணி.

(இ-ள்.) திடம் படும அறிஞா குழ - உறுதியாக அறிவினையுடைய வமைச்
சர்கள் புடைகுழ, சிவபரன கோயில் முன்னி - சோமசுந்தரக்கடவுள் (எழுந்தரு
ளிய) திருக்கோயிலையடைந்து, கடம்பு அடி முளைத்த முககண கருமபினை - கடம்ப
விருகூத்தினடியில் முளைத்தருளிய மூன்றுகண்களையுடைய கருமபும, மறைவண்டு
ஆககும விடம் பொதி கண்டம் தேனை - வேதவகளாகிய வண்டிகள் (புடைசூழ்ந்
து) ஒலிக்கும விஷம்பொதிந்த கண்டகையுடைய தேனும்போல்பவராகிய அக்
டவுளை விதிமுறை வனவகி மீண்டு - ஆரவியியால் வணங்கி (அவருரின்றும்) மீ
ண்டு, குடம் பயில குடுமி செம்பொன குருமணி கோயில் நண்ணி - கலசங்களவிள
ங்கும் சிகரத்தையுடைய செவ்வர்பொன்னாலாகிய நிறந்தவகிய மாணிக்கங்கள்
பதித்த தமது திருக்கோயிலையடைந்து.

கருமபு, தேன சொனமுரணணி விடம்பொதிந்திருப்பின மிக்கமதரமுள்ள
தென்பா மறைவண்டாக்கும என்றா. (சரு)

அரசிறைகொள்ளுஞ்செம்பொனதநாலியிருக்கையெய்தி
நிரைசெறிமடங்கலாறுமுடங்குவினநிமிர்ந்தாங்க
விரைசெறிமலாமீப்பெய்தவியனமணிந்தவிசைமேவித்
நிரைசெறியமுதிற்செய்தபாவைபோற்சிறந்தாமாதோ.

(இ-ள்.) அரசு இறை கொள்ளும் செம்பொன அத்தாணி இருக்கை எய்தி-
அரசர்கள் ஹிறுக்கும செவந்தபொன்னாலாகிய கொலுமண்டபமாகிய அரசிருக்
கையைச்சேர்ந்து, நிரை செறி மடங்கல ஆறு முடங்குவின நிமிர்ந்த தாங்க - வரிசை
யாக கெருங்கிய ஆறுசிங்கங்களவளைந்து கழுத்தநிமிர்த்துத்தாங்க, விரை செறி
மலா மீ பெய்த வியன மணி தவிசல் மேவி - வாசமிக்க மலர்களை மேலேபரப்பிய
பெரிய இரத்தினங்கள்(பதித்த)ஆசனத்தினமேல் வீற்றிருந்து, நிரை செறி அமுதில்
செய்த பாவைபோல சிறந்து - கடலிறஞேறிய அமுத்ததாரசெய்த பதமைபோ
லப்பொலிந்து விளங்கு.

நிரை கடலினமேன்றவால் தானியாக்குபெயர். அத்தாணி-கொலுமண்டபம்.

அனிந்திதையமுதின்சாயற்கமலினியணங்குகாதற்
கனிந்தபார்மகளிராய்வந்தடைப்பைப்பொற்களாஞ்சியேந்த
வினந்திரிபதமக்கோயிலிருவருமனையராசிப்
புனைந்தவெண்கவரிக்கற்றையிருபுடைபுரட்டிவீச.

(இ-ள்.) அனிந்திதை அமுதின சாயல் கமலினி அணங்கு - (திருக்கையில்
அகம்படித்தொண்டுசெய்யும்) அனிந்திதையும் அமுதம்போலும், மென்மைத்தன்
மையையுடைய கமலினியுமாகிய தெய்வப்பெண்கள், காதல் கனிந்த பார் மகளி
ராய் வந்து அடைப்பை பொன் களாஞ்சி ஏந்த (பிரிவாற்றுகையால்) அன்புமுதிர்ந்
தமானிடப்பெண்களாய்வந்து (ஒருபால்) அடைப்பையையும் பொன்னாகியகளா
ஞ்சியையும் ஏந்திநிற்கவும், இனம் திரி பதமம கோயில் இருவரும் அனையராசி -
இன்பப்பொருளாய் (நிறத்தால்வெறுபட்ட) செந்தாமரை வெண்டாமரையென்றுங்
கோயில்களில் (வசிக்கூர்) திருமகளும் கலைமகளும் அம்மானிடப்பெண்களாகி, புனை
ந்த கற்றை வெண் கவரி இருபுடை புரட்டி வீச - அலங்கரித்த கற்றைகளாகிய
வெள்ளியசாமரைகளை இரண்டுபாலும் நின்று புரட்டிவீசவும்.

செம்மை வெண்மைகள் பிதிதினியைபு நீக்கிய விசேடணங்களாதலால் இ
னந்திரிபதமம் என்றார். சாமரைநீசும்போது முன்னர்ப்புரட்டிதல் இயல்பாதலால்
புரட்டிவீச என்றார். சாயல்மென்மை எனபது, “சாயன்மென்மை” என்னுந்தொ
ல்காப்பியச்சூத்திரத்தால் உணர்க. (சுஎ)

.செடியுடலையினச்செல்வன்சென்னிமேற்கமந்துசாத்தும்
கடியவிழ்மலரிற்பொன்னிக்காவலன்சூடக்கோனேனை
முடிசெழுவேந்தருள்ளார்முடியிசையிலைந்ததாம
மடியிசைச்சாத்திரங்கையாணையாறேவல்செய்ய.

(இ-ள்.) செடி உடல் எயினச்செல்வன் சென்னிமேல் சுமந்து சாத்தும்
கடி அவிழ் மலரின் - முடைநாற்றம்பொருந்திய சரீரத்தையுடைய வேடுவர்குலத்தி
ற்றேன்றிய கண்ணப்பநாயனார் சிகைபிற சுமந்துசாத்திய வாசமோடலர்ந்த திரு
ப்பள்ளித்தாமம்போல, பொன்னி காவலன் சூடக்கோன் ஏனை முடி செழு வேந்தர்
உள்ளார் முடி மிகையிலைந்த தாமம - காவரிக்கரசனாகிய சோழனும் மேற்றிசைக்
கரசனாகிய சோழனும் அவரொழிந்த கிரீடந்தரித்த அரசராயுள்ளவரும் தமதுமுடி
மேற்சுமந்த மாலைமைய, அடியிசை சாத்தி நங்கை ஆனை ஆறு எவல் செய்ய - திரு
வடியிற்சாத்தித் தடாதகைப்பிராட்டியார் ஆனையின் வழிநின்று (ஒருபால்) எவல்
செய்துநிற்கவும்.

நண்ணி, சிறந்து என்னும் தன்வினைமுதல் வினையெச்சங்கள் எவல்செய்வா
ரென்னும் பிறவினைமுற்றேடு முடியாவாதலால் எவல்செய்ய எனப்பாடங்கொள்க.
பின்னவரும் ஏனையவற்றிற்கும் இவ்விதியேகொள்க. (சுஅ)

வையுடைவாளாகிமாற்புறப்பின்னியரத்த
கையினராகியன்னையென்றுதங்கருணைநோக்கஞ்
செய்யுமென்றிமையார்நேக்கினோக்குமேற்செங்கைகூப்பி
யய்கநமெனவாய்பொக்கியமையர்கம்பணிகேட்டியிய.

தடாதகைப்பிராட்டியார்திருவவதாரப்படலம். உரை

(இ-ள்.) உழையர் - தமதருகினுள்ள எவல்செய்வோர், வை உடை வானா ஆதி மாப்பு உற பின்னி யாத்த கையினர் ஆதி - கூர்மைபொருந்திய வாங்கையே நினைவாரியும் மாப்பின்பொருந்தப் பின்னிக்கட்டிய கைகையுடையவராகியும், அன்னை என்று தன் கருணை நோக்கம் செய்யும் என்று இமையார் கோக்கி - தடாதகைப் பிராட்டியார் எப்போது தமது கிருபாநாட்டஞ் செய்வாரோ வென்று கண்கனிமை கொட்டாமற் பார்த்தநின்றும், நோக்கு மேல் செங் கை கூப்பி உய்ஞமம் என வாய் பொத்தி - (தங்குமேல்) கருணுகோக்கம் செய்வாராகில் செவந்தகைகளைக்குவித்து நாய்பிழைத்தோமென்று வாய்பொத்ததும், தம் பணி கேட்டு உய்ய (ஒருபால் நின்ற) தமக்குரிய ஏவல்களைக்கேட்டு உய்யாநிற்கவும்.

தனித்தனி எவல்செய்வோர் ஒவ்வொருவரும் பிராட்டி அருள் கூர்ந்த தம் பால் எப்போது ஏவல்வைப்பாரோ வென்று பார்த்திருப்பார்களென்பார் - தன் கருணைநோக்கம் செய்யுமென்றிமையாரோக்கி என்றார். உய்கு நம்-எதிர்காலத்தினின்ற இடைநிலை - இறந்தகாலத்தின்மேலின்றது. (சக)

ஆங்கவன்மராதர்வேந்தனவன்கருநாடர்வேந்த
ளீங்கிவன்விராடர்வேந்தனிவன்கருநாடா
லேந்த
ஹங்குவன்சேரன்சென்னியுனெனக்கோலாற்சுட்டிப்
பாங்கிருமருங்குகாட்டக்கஞ்சுக்கப்படிவமாக்கள்.

(இ-ள்.) கஞ்சகம் படிவம் மாக்கள் - சட்டைதரித்த வுருவத்தினையுடைய கஞ்சகமாக்கள், (ஒருபால்கின்ற) ஆங்கு அவன் மராதர் வேந்தன் - (திறை அளக்க) அவ்விடத்தினிற்கும் அவ்வரசன் மராதநாட்டாரரசன், அவன் கருநாடர் வேந்தன் - அவ்விடத்தில் நிற்போன் கருநாட்டாரரசன், ஈங்கு இவன் விராடர் வேந்தன் - இவ்விடத்தில் நிற்கும் இவ்வரசன் விராடநாட்டாரரசன், இவன் கருநாடர் வேந்தன் - இவ்விடத்தில் நிற்போன் கருநாட்டாரரசன், ஊங்கு உவன் சேரன் - இவ்விராண்டிற்கும் இடையில் நிற்கும் அரசன் சேரன், உவன் சென்னி என - அவ்விடத்தில் நிற்போன் சோழனென, இரு மருங்கும் கோலாற்சுட்டி பாங்கு காட்ட - இருபாலாகின்ற பிரம்பால் சுட்டி வரிசையாய்க்காட்டவும்.

அவன் இவன் உவன் என்னுஞ் சொற்களின முதலில் செய்மை அண்மை இவற்றின் இடையென்னும் பொருள்களின்மேலின்ற அகர இகர உகரசுட்டிகள் அவவவ்விடங்களின்மேலும், ஆங்கு ஈங்கு ஊங்கு என்னுஞ் சுட்டுத்திரிபுகளும் அப் பொருள்கள்மேலும் நின்றன. (ரு)

செந்தமிழ்வுடநூலெலல்தெரிந்தவர்மறைநூலாதி
யந்தமிலெண்ணென்கேள்வியளந்தவர்சமயமாறும்
வந்தவர்துறந்தோர்சைவமாதவர்போதமாண்ட
சிந்தனையுணர்வாண்மாயைவளிகெடசசெற்றவீரர்.

(இ-ள்.) செம் தமிழ் வடநூல் எல்லை தெரிந்தவர் - செந்தமிழ்தூல்வரம்பையும் வடநூல்வரம்பையும் உணர்ந்தவர்களும், மறை நூல் ஆதி அந்தம் இல் என்னென்கேள்வி அளந்தவர் - வேதநூல்முதலிய அளவில்லாத அறுபத்துநான்கு கைகளையும் வரையறுத்துணர்ந்தவர்களும், ஆறு சமயமும் வந்தவர் - (உட்சமயங்களாகிய) ஆறசமய நூல்களையும் கற்றுணர்ந்தவர்களும், துறந்தோர் சைவ மாதவர் - இரு வகைப்பற்றையுங் கைவிட்ட சைவமாதவர்களும், போதம் மாண்ட சிந்தனையுணர்

வால் மாயை வலி கெட செற்ற வீரர் - தற்போத யுணர்ச்சிகெட்ட மெய்யுணர்ச்சி யாகிய கருவியால் மாயையின் வலிமைகெடச் செயித்தமெய்ஞ்ஞானிகளும்,

புரீபஞ்சாக்கரம் செபிக்குமுணர்ச்சி - மெய்யுணர்ச்சியாதலின் சிந்தனையு ணர்வென்றதற்கு மெய்யுணர்ச்சி யென்றும், இங்குவிருந்தபாண்டும்போலக் கெட் டதற்போதமீட்டி சிகழாவண்ணஞ்செய்வது அச்சாதனமாதலால் போதமாண்ட சிந்தனை யுணர்வெனவும், வலிகெடச்சென்றமையால் மெய்ஞ்ஞானிகளை வீரரென வுக்கூறினார். “ நினைவித் துத்தன்னை யென்னெஞ்சத்திருத்திநின்றம்பலத்துப் - புனை வித்தவீசன் ” எனவருந் திருக்கோவையாரானுமுணர்க. (௫௧)

முன்னிருந்தினியதேற்றுமூத்தவரொண்ணியெண்ணிப்
பன்னுமைந்துறுப்பிற்காலமளந்தறிபனுவன்மார்தர்
பின்னுமுன்னோக்குஞ்சூழ்ச்சிப்பெருந்தகைச்சுமதியோடு
மின்னமுதனையகேள்விமந்திரர்யாருஞ்சூழ.

(இ-ள்.) முன் இருந்து இனிய தேற்று மூத்தவர் - தம்முன்னிருந்து குணமு ள்ளனவற்றைத் தெளியக்கூறும் மூத்தோர்களும், எண்ணி எண்ணி பன்னும் ஐந்து உறுப்பில் காலம் அளந்து அறிபதுவல் மார்தர் - வரையறுத்துக் கூறும் ஐந்துறுப் புக்களால் காலங்களை நியதிசெய்தறியுஞ் சோதிடனானுணர்ச்சியில்வல்லவரும், பின் னும் முன்னும் நோக்கும் சூழ்ச்சி பெரும் தகை சுமதியோடும்-மேல்வருங்காரியங்க ளையும் முன்னிகழ்த்தகாரியங்களையும் ஆராய்ந்துணரும் சூழ்ச்சியில் பெருந்தகைமை யையுடைய சுமதியென்னும் முதன்மந்திரியோடும், இன் அமுது அனைய கேள்வி மந் திரர் யாரும் சூழ - இனிய அமுதத்தையொத்த நூற்கேள்வியில்வல்ல மந்திரிகளொ ல்லோரும் (ஒருபால்) சூழாரிற்கவும்.

சுமதி - முதன் மந்திரியின் பட்டப்பெயர். ஐந்துறுப்பாவன - திதி, வாரம், நகசுத்திரம், கரணம், யோகம். குடிகளுக்கு உறுதியுத்தலால் இன்னமுதனையகே ள்வி பென்றார். (௫௨)

கற்றறியந்தனாளர்விருத்திகள் கடவுட்டானத்
தற்றறியல்புசைச்செல்வமுற்புறநடக்கையேனைச்
செற்றறியல்குடிசைமற்றுமமைச்சராரற்றெளிந்தும்வெவ்வே [ம்
றொற்றுவிட்டுணர்ந்தும்வேறுகுறையுண்டேலொறுத்துத்தீர்த்து

(இ-ள்.) கற்று அறி அந்நனாளர் விருத்திகள் - (வேத முதலிய நூல்களைக்) கற்றுணர்ந்த அந்நனர்களுடைய ஒதல் முதலிய அறுவகைத்தொழில்களையும், கட வுள் தானத்து அற்றம் இல் பூசை செல்வம் - தேவாலயங்களில் நடக்கும் குற்றமி ல்லாத பூசைச்சிறப்புகளையும், அறப்புறம் நடக்கை-தருமசாஸனில் நடக்கும் செய் திகளையும், ஏனை செற்றம் இல் குடிகள் - அவையொழிந்த தமது செங்கோலின் கீழ் ப்பட்ட குடிகளின் (வாழ்க்கைகளையும்), மற்றும் - மற்றுள்ள காரியங்களையும், அ மைச்சரால் தெளிந்தும் - மந்திரிகளைக்கொண்டு தமது செவிகளார் பார்த்தும், வெ வ்வேறு ஒற்றுவிட்டு உணர்ந்தும் - (அவர்கள் கூறுதலாலமையாது) வேறு வேறு னுதுவகை விட்டறிந்தும், வேறு குறை உண்டேல் ஒறுத்து தீர்த்தும்-அவைகளுள் றுவறு யாதாயினும் குறைகள் உளவாயின் தண்டித்து அக்குறைகளைப் போக்கியும்.

அவ்வவ்வறங்களை நிறுத்தற்பொருட்டாதலால் ஒறுத்துத்தீர்த்தும் என்றார். அந்நனர் அறுதொழில் - ஒதல், ஒதுவித்தல், வேட்டல், வேட்டித்தல், ஈதல், ஏந்

தடாதகைப்பிராட்டியாதிருவவதார்ப்படலம். (இரு)

நல். அரசன் கொடுங்கோலையின் குடிகள் அவனோடு முரணுவாதலால் செந்தமிழ்-என்றதற்கு செங்கோலின் கீழ்ப்பட்ட எனப் பொருள் கொண்டாம். (இரு)

ஆதியுத்தேசத்தானுமில்லக்கணவமைதியானுஞ்
சோதனைவகைமையானுஞ்சொன்ன நூலனுவாதித்து
நீதியினவற்றாற்கண்டித்தவ்வழிநிறுத்தித்தம்மில்
வாதிதூள்வாதஞ்செய்யுகோட்டிமேன்மகிழ்ச்சிகூர்ந்தும்.

(இ-ள்.) ஆதி உத்தேசத்தானும் - முதலாயுள்ள உத்தேசத்தினாலும், இலக்கண அமைதியானும்-இலக்கண வமைவினாலும், சோதனை வகைமையானும், பரீட்சை வகையினாலும், சொன்ன நூல அனுவாதித்து (பிரா) கூறிய பொருள்களை அனுவாதஞ்செய்து, நீதியின் அவற்றால் கண்டித்து - முறையின்படியுடைய மேற்கூறிய வகைகளாற் பரிகரித்து, அவ்வழி நிறுத்தி - அந்த வழியிலேயே சாபனஞ்செய்து, வாதிகள் தம்மில் வாதஞ்செய்யும் கோட்டிமேல் மகிழ்ச்சி கூர்ந்தும் - தருக்கநூலில் வல்லோர் தம்முள் வாதஞ்செய்யும் வாககியமுடிவில் மகிழ்வுகொண்டும்.

வாதிகள்-பிராமத மறுத்தது தம்மே நிறுத்தவோ. உத்தேசம் ஆவது-நான் விவகரிக்கும் பொருளைப் பெயர்மாற்றிக் கூறல். அதாவது இலக்கியம், இலக்கணம் ஆவது-அவ்வியாபதி முதலிய மூன்று குற்றங்களுமில்லாத தரும் சோதனை ஆவது-தான் விவகரிக்கும் அப்பொருளில் இவ்வினக்கணமுள்ளதோ விவதோவென்ப பாராதல். அதுவாதம் ஆவது-பிரா கூறங் கூற்றைத் தானெடுத்ததுகூறுதல். கண்டித்ததலாவது-இலக்கிய இலக்கண உபநியாச விசேஷணங்களாற் பரிகரித்தல். அவ்வழி நிறுத்தலாவது-உத்தேசமாகிய ஆரம்பத்தினின்று விபக்ஷாதிக்களைச்சாராத பக்ஷப்போலிகளுக்கு இடஞ்செய்யாது லக்ஷண நிறைவாம் ஏதுப்பொருள் ஒருமருந் குஞ் சாயதலினிதித் தம்மதம் நிறுத்தல் உத்தேசம், இலக்கணம், சோதனை இம்மூன்றையும் போதப்பிரகாரம் எனபா. அபவியாபதி முதலிய மூன்று குற்றங்கள் அவ்வியாபதி அபிவிபாதி, அசம்பவம் அவற்றை யிகரு விரிப்பிற் பெருகும்.(இசு)

பையுளபருவாயநாகபள்ளியோனுகிவானோ
கையுளவலையாலட்டகடலமுதனைத் துமவாரிப
பொய்யுளமகலக்கறபுனிதநாற்புலவாநாவிற
செய்யுளின்வினேவித்தாட்டத்திருசசெவிதெவிட்டவுண்டும்.

(இ-ள்.) பை உள பருவாய் நாகம் பள்ளி யோன ஆதிவானோர் - படத்தின் கண்ணுள்ள பிளந்த வாயையுடைய சாபபசயனத்தையுடைய திருமால் முதலிய தேவர்கள், கை உள வலையால் கட்ட அட்ட அமுது அனைத்தும் வாரி - தமது கைகளின் வலிமையால் கட்ட கடைத்து தந்த அமிரத் முழுமையும் வாரியெடுத்து, பொய் உளம் அகல் கற்ற புனிதநூல் புலவா - அரியாமையானது மனத்தினின்றும் நீக்கக் கற்றனாராத குற்றமற்ற நூலுணர்ச்சியின் வல்லவா, நாவில் செய்யுளின் வினை வித்த ஊட்ட திருசசெவி தெவிட்ட உணமெ - (தமது) நாவின் (வன்மையால்) செய்யுளுள் அமைவித்த உணபிகக (தமது) திருசசெவிகள் தேக்கெடுக்க துகர்ந்தும்.

அதிதலாகிய தொழில் நிகழ்ச்சியால் கடைதலென்றும் பொருளிகழ்ச்சி தோன்ற அட்டி என உபசரித்தார். செய்யுளுள் அமைவித்தலாவது. வீரமுதலிய வெண்கலைகளின் அமைதி. இது பெருங்காப்பியத்தி னுட்புகளுள் ஒன்றாகிய பாவம். சாகப்பள்ளியோனுகி வானோர் - புலவராகவும், கையின் வன்மை - நாவின்

வன்மையாகவும் கொண்டு கடந்த ஒப்புமைக்கூட்ட வணியாகக்கொள்க. கையுளவ லியால் - நாவின் வலியால் என்றது. விரோதவணி. (இரு)

தொல்லைநான்மறையோர்சைவர் துறந்தவர்யார்க்குமின்பம்
புல்லவானமுதுங்கைப்பப்பாகநூற்புலவரட்ட
முல்லைவான்முகையினன்னவறுசுவைமுரியாமூர
னல்லவனுருத்தியன்னாநாவிருந்தமுதுசெய்தும்

(இ-ள்.) தொல்லை நால் மறையோர் சைவர் துறந்தவர் யார்க்கும் - தொன் றுதொட்டுள்ள நான்குவேதங்களையும் உணர்ந்த அந்தணர்களுக்கு சைவர்களும் துற விகளுமாகிய எல்லோராகும், இன்பம் புல்ல - மகிழ்ச்சியிசை, வான் அமுதம் கைப் ப பாக நூல் புலவர் அட்ட முலலை வால் முகையின் அன்ன முரியா மூரல் அறுசு வை நல்ல ஊண் அருத்தி - தேவாயிர்தமுங் கசப்பாக நூலுணர்ச்சியின் வல்லவரா ற் சமைத்த முல்லையினது வெள்ளிய அருமபினையொத்த முனை முரியாத அரிசியா ல் சமைத்த அன்னமும் அறுசுவையமைந்த கறிகளும் ஆகிய நல்ல உணவை உண்பி த்து, அன்னார் நாவிருந்து அமுதுசெய்தும் - அவ்வந்தணர் முதலியோர் நாவாற்செ ய்து ஊட்டிய வாழ்த்து மொழியாகிய அமுது செய்தருளியும்.

அறுசுவை கறிமேனிற்றலால் அடையடுத்த பண்பாகுபெயர். உம்மை உயர் வுசிறப்பு. (இரு)

எல்லவனுசரிந்துமெல்லையினன்குமாரும்
வல்லவர்கூடுதெனுவகுத்தழவாறுகேள்வி
சொல்லவுண்மலர்ந்துமேனைமனுமுதற்றுழைபாண்கேள்வி
நல்லனநயந்துகேட்டுநண்பகற்போதுநீத்தும்.

(இ-ள்) எல்லவன் உச்சி நீந்தும் எல்லையில்-சூரியன் ஆகாயத்தினுச்சியினின் று கடந்து மேற்கே செல்லுங்காலையில், நான்கும் ஆறும் வல்லவர் சூதன் ஒதி வரு த்த அழவாறு கேள்வி சொல்ல உள் மலர்ந்தும்-நான்கு வேதங்களிலும் ஆறங்கங்களி லும் வல்ல புலவர்கள் சூதமுனிவர் கூறிப் பாகுபாடுசெய்த பதினெண்புராணங்களைச் சொல்லக்கேட்டு மனமகிழ்ந்தும், ஏனை மது முதல் துறை மாண் கேள்வி நல்லன நயந்து கேட்டும் - அதுவொழிந்த மதுநூல் முதலிய நீதியின் மாண்பமைந்த நூல் களுள் (குடிகளுக்கு நனமை பயக்கும்) நீதியின் பாகுபாடுகளை விரும்பிக்கேட்டும், நண்பகல் போது நீத்தும் - (இவ்வாறு) நடுபகற்காலத்தைக் கழித்தும்.

கேள்வி கேட்டருக்குக்காரணமாகிய நான்மேனிற்றலால் காரியவாகுபெயர்.

கலைக்குவாரிப்பாரொன்னவறுமையிற்கல்விபோலப்
புலப்படாமருங்குனல்லாரொந்திரப்புலவன்பூட்டி
யலைத்திடுபாவைபோனின்றாடலசெய்யாடற்கண்ணு
நலத்தகுபாடற்கண்ணுநல்லருண்டாளுசெய்தும்.

(இ-ள்.) வறுமையிற் கல்விபோல புலப்படா மருங்குல் நல்லார் - வறுமையி ற்கற்ற கல்வி புலப்படாததுபோலப் (பிறர் கண்களுக்குப்) புலப்படாத இடையையு டைய ஆடன் மகளிர், எந்திரப் புலவன் பூட்டி அலைத்திடு பாவைபோல் கின்று - சூ த்திரப்பாவையாட்டும் உணர்ச்சியில் வல்லவன் சூத்திரம் பூட்டியாட்டும் பதுமை போல நின்று, கலைக்கு உகா விரிப்பார் என்ன ஆடல் செய் ஆடல் கண்ணும் - பர தனற்பொருளை விரிப்பாரைப்போல ஆடும் ஆடலிடத்தும், நலத்தகு பாடல் கண்ணு

தடாதகைப்பிராட்டியார்திருவவதாரப்படலம். ௨௨௩

ம் - பன்சுவை மிக்க பாடலிடத்தம், நல் அருள் காட்டம் செய்தம் - கல்வ கிரு பாரோக்கம் வைத்தருளியும்.

அபிரயத்தால் - பாடலின்பொருளைத் தெரிவித்தலால். கலைக்குரை விரிப்பா ரென்ன ஆடல்செய் ஆடலென்றார். வறுமையிற்கற்ற கல்வி பயன்படாதென்பது. “ ஏழைக்குப்பகரார் னானே ” என்பதனாலுணர்க. வறுமையிற் கல்விபொலப் புலப் பாட மருங்குலெனவும், கலைக்குரை விரிப்பாரென்ன ஆடல்செய் ஆடற்கண்ணும் எ னப் பொருள் தொள்ளப்படுதலால் எதிர்நிர னிறைப்பொருள்கோள். (௩௮)

இன்னிலையொழுக்குந்தொல்லோரியற்றியதருமம்வேறு மங்கிலைநிறுத்தும்வேள்வியறம்பலவாக்கஞ்செய்ய நன்னியளிக்கும்வேள்விரடத்திபுஞ்செல்வங்கல்வி தன்னிருகண்களாகத்தழைந்திடவளர்க்குநானும்.

(இ-ள்.) இல் நிலை ஒழுகும் தொல்லோர் இயற்றிய தருமமும்-இல்லற ஆச் சிரமத்தில் வருவாதுநடக்கும் முன்னோர்செய்ததருமங்களும், வேறும் - அதுவொ ழிந்த பிரமசரியமுதலிய மூவகை ஆச்சிரமங்களின் தருமங்களும், அங்கிலை நிறுத்த ம் வேள்வி பல அறம்-(ஆதிப) அவ்வவ்வாச்சிரமங்களுக்குரிய தருமங்களை நிலைநிறு த்தும் யாகமுதலிய பலதருமங்களை, ஆக்கம் செய்ய நல் நிதி அளித்தும் - விருத்தி செய்யும்பொருட்டு மிக்கஹ்ரவியங்களைக்கொடுத்தும், வேள்வி நடத்தியும் - (தாமே) அசுவமேதமுதலிய யாகங்களைச்செய்தும், செல்வம் கல்வி தன் இரு கண்கள் ஆக- செல்வமுங் கல்வியுந் தமது இரண்டிகண்களாக, நானும் தழைந்திட வளர்க்கும்- எந்நாளும் உயர்ந்தோங்குத் தடாதகைப்பிராட்டியார் வளர்த்தருளுவார்.

திடம்படு அறிஞர் என்னுஞ் செய்யணமுதல், இன்னிலையொழுக்கும் என்னு ஞ் செய்யுங்காரும் ஒருகொடாரதலால் குளகம். நன்னி, சிறந்த, உணர்ந்த, ஒறு ததுத்தீர்த்து, மகிழ்ச்சிகூர்ந்து, உணடு, அமுதுசெய்து என்னும் வினையெச்சங்கள் ஒன்றையொன்றுகொண்டு வளர்க்கும் என்னும் வினையுமுற்றின் முதனிலைகொண்ட ன. ஏறத், வீசு ஏவல்செய்ய, உய்ய, காட்ட, சூழ என வேறுபல வடுக்கியவினையெ ச்சங்கள் தனித்தனி தெளிந்தென்றும் வினையெச்சத்தின் முதனிலைகொண்டன. வி ருத்திசெய்தற்குப் பொருளும் நடத்தற்குக்கல்வியறிவும் வேண்டுதலால் செல்வங் கல்வி தன்னிருகண்களாக என்றார்.

இவ்வாழ்க்கை நிலையில்நிறுவோர் இயற்றும்வேள்விகள் ஐவகைப்படும். அவை பிரமயாகம், தேவயாகம், மாணுடயாகம், பிதிரயாகம், பூதயாகமுமாம். அவற்றுள்- பிரமயாகம் - வேதமோதல். தேவயாகம்-ஓமம்வளர்த்தல். மாணுடயாகம் - விருந் தோம்பல். பிதிரயாகம்-நீர்க்கடனூற்றல். பூதயாகம்-பலியிடுதல். பிரமசரியநிலையினி ற்போரசெய்யும் வேள்விகள் பிரமயாகம், தேவயாகம், பிதிரயாகங்களுமாம். வர னப்பிரதத நிலையினிற்போர்செய்யும் வேள்விகள் முன்னர்க்கூறிய ஐவகையுமாம். சந்தியாசநிலையி னிற்போர்செய்யும் வேள்விகள் ஐவகைப்படும். அவையாவன- கருமயாகம், தவயாகம், செபியாகம், தியானயாகம், ஞானயாகங்களுமாம். அவற் றுள் கருமயாகமாவது-சிவாச்சனை முதலியனசெய்தல். தவயாகமாவது - சரீரம் வாடச் சாந்திராயணமுதலிய விரதங்களையடைத்தல். செபயாகமாவது-திருமந் திரஞ்செய்தல். தியானயாகமாவது மனம் வேறுவிடயங்களிற் பொருந்தாவண் ணம் தாரணையின்றுத்தி அஞ்ஞானவிகற்பமற்றுச் சதாசிவாதி வீக்கிரகங்களில் ஒ ன்றை அன்பிலேசெய்தல். ஞானயாகம் ஐந்துவகைப்படும், அவையாவன-ஓத ல், ஓதுவித்தல், தெளித்தல், தெளிவித்தல், சிந்தித்தல். (௩௯)

ஒப்புருமுதலீரில்லாவொருத்திதன்சத்திபெற்ற
முப்பெருந்தேவராலேமுத்தொழினடத்துமென்று
செப்பலும்புகழன்றென்னிற்றென்னவன்கன்னியாகி
யிப்புவிமறுவிற்காக்குமென்பதென்பேதைமைத்தே.

(இ-ள்.) ஒப்பு உரு முதல் ஈறு இல்லா ஒருத்தி - உவமையும் உருவமும் முதலும் ஈறுமில்லாத சிவசத்தி, தன் சத்திபெற்ற முப்பெரும் தேவராலே முத்தொழில் நடத்தும் என்று செப்பலும் புகழ் அன்று என்னில் - தன்னுடைய சத்திகளிடத்திலுண்டான பெரியதிரிமூர்திகளாலே முத்தொழிலையும் நடத்தி இரென்று சொல்லுதலும் (அவருக்குப்) புகழல்லவென்று (வேதமுதலியன) எழுத்துக்கூறில், தென்னவன் கன்னியாகி இப்புவி மறுவில் காக்கும் என்பது என்பேதைமைத்து - மலயத்துவசபாண்டியன் புத்திரியாராகி இந்நிலவுலகை மதுரூலின் வழி காக்கின்றாரென்று (எழுத்து) கூறுதல் என்னுடைய மடமையுடங்கும்.

வேதமுதலியன அவ்வாறெடுத்துக்கூறுதலைத் தானுணர்ந்தும் இந்நிலவுலகைக்காக்கின்றனரென்று தானெடுத்துக்கூறல் அநியாமை யாதலால் என்பேதைமைத்தென்றார். இது கவிசுற்றுததுறை. ஒப்புருமுதலீரில்லா வொருத்தி என்றது-நவாதிதநிலையினின்ற ஒளியுருவாநிய அருட்சத்தி. தன்சத்தியென்றது அவ்வருட்சத்தியினின்றும் தோன்றிய மகேசை முதலியோரார். (சு0)

கவிநிலைத்துறை.

வரைசெய்ப்பூண்முலைத்தடாதகைமடவரம்பிராட்டி
விரைசெய்தார்முடிவேய்ந்துதன்னுடைமறுவேந்தன்
கரைசெய்தூல்வழி கோல்செலக்கன்னியரம்பருவத்
தரசுசெய்தலாற்கன்னிநாடாயதந்நாடு.

(இ-ள்.) வரை செய்ப்பூண் முலை தடாதகை மடவரல் பிராட்டி - மலையை யொத்த சூரணங்கனையணிந்த தண்கனையுடைய தடாதகையென்னும் திருப்பெயரையும் மடவரற்றன்மையையும் உடைய எமதுபிராட்டியாரா, விரைசெய்தார்முடிவேய்ந்து தன்னுடை - வாசம்வீசும் மலாமாலையையணிந்த கிரீடந்தரிததுத் தண்ணியகுடைநிழலின் (கீழிருந்து), மறு வேந்தன் கரை செய்தூல்வழி கோல் செலக்கன்னியரம்பருவத்து அரசு செய்தலால் - மதிவரசன் வரையறுத்தமைத்த நீதிநூலின்வழி செங்கோல்செல்லக் கன்னிப்பருவத்தில் அரசியல் நடத்தலால், அந்நாடு கன்னி நாடு ஆயது - அப்பாண்டிநாடு கன்னிநாடெனப் பெயர்பெற்றது.

கற்பின்பகுப்புகளாகிய நாணம் மடம் அசகம் பயிர்ப்பு என்னும் நான்கு குணங்களுள் மடம்-என்பது ஓர்குணம் அககுணத்தின் வருகையடைமையால் மடவரலென்று பெண்களுக்கேர் பரியாயநாமம். (சுசு)

இன்னவாறுமையவதரித்திருந்தனளெய்னாப்
பொன்னவாவினர்பெறவெறிபொருளைகால்பொருப்பன்
சொன்னவாய்மைகேட்டகங்களிதூங்கினர்தொழுது
மின்னுவார்சடைமுனிவரோர்வினாவுரைசெய்வார்.

(இ-ள்.) இன்ன ஆறு உமை அவதரித்திருந்தனள் என்ன-இவ்வகை உமையவள் (மலயத்துவசபாண்டியனிடத்துத்) திருவவதாரஞ்செய்திருந்தாரென்று, பொன் அவாவினர்பெற எறி பொருளை கால் பொருப்பன் சொன்ன வாய்மை - பொன்

தடாதகைப்பிரசுட்டியார் திருவடாதாப்பட்டல்ம்

கீழ்க்கண்டபிரசுட்டியார் திருவடாதாப்பட்டல்ம் பற்றியும்
கீழ்க்கண்டபிரசுட்டியார் திருவடாதாப்பட்டல்ம் பற்றியும்
கீழ்க்கண்டபிரசுட்டியார் திருவடாதாப்பட்டல்ம் பற்றியும்
கீழ்க்கண்டபிரசுட்டியார் திருவடாதாப்பட்டல்ம் பற்றியும்
கீழ்க்கண்டபிரசுட்டியார் திருவடாதாப்பட்டல்ம் பற்றியும்
கீழ்க்கண்டபிரசுட்டியார் திருவடாதாப்பட்டல்ம் பற்றியும்
கீழ்க்கண்டபிரசுட்டியார் திருவடாதாப்பட்டல்ம் பற்றியும்
கீழ்க்கண்டபிரசுட்டியார் திருவடாதாப்பட்டல்ம் பற்றியும்
கீழ்க்கண்டபிரசுட்டியார் திருவடாதாப்பட்டல்ம் பற்றியும்
கீழ்க்கண்டபிரசுட்டியார் திருவடாதாப்பட்டல்ம் பற்றியும்

பாண்டியநாட்டினரோடும், பலாசுருக கொடுக்குந்தொழில் பூண்டவர் என்பதை உணர்ந்த பொன்னவாமினர் பெற்றவெறி பொருள்களால் பொருப்பன் எனக் குறிஞ்சிக் கருப்பொருள்மேலேற்றிக் கூறியது இறைச்சிப்பொருள். அங்கினர் வினைஞர் எச்சமாய்நின்றது. (கஉ)

திருநதுநான்மறைச்சென்னியுந்நீண்டுதற்கரிதா

யிருநதநாயகியாவையுமின்றவெம்பிராட்டி.

விரிந்தவனபுகூதககனும்வெறபனும்பன்னா

வருநதிநோற்றலாலவாககொருமதலையாவநதான்.

(இ-ள.) திருநது நான்மறை சென்னியும் நீண்டுதற்கு அரிதாய் இருந்த நாயகியாவையும் ஈன்ற எம்பிராட்டி-திருநதிய நான்முதேநங்களின் சினைகளுந்தொடுத்தகரிய இயல்பினையுடையவரா யிருந்தருளிய இறைவியாராகிய அகிலசாராசாங்கனையும்பெற்றருளிய எமதுபிராட்டியா, விரிந்த அனபு கூட தககனும் வெற்பனும் பல நாள வருநதி நோற்றலால் அவாககு ஒருமதலையாய வந்தான்-எங்கைகடந்த அனபுயிக் தககனும் மலையரையனும் பலநாளவருந்தித் தவருசெய்தலால் அவாகளுக்கு (முன்னாளில்) ஒருகுதறதையாயவதரித்தார்

அரிது குறிப்பு வினைமுறலணையும் பெயராதலால் வழாநிலையாக இயல்பெனப் பொருள்கொண்டாம், அரியவளெனப் பொருள்கொள்ளில் வருவாமென்க. தககனும் வெறபனும் தேவராயிருந்தும் அவர்கள் அமையாரைப் புதல்வியாராகப் பெறுதற்குச் செய்தற்கரிய தவருசெய்தனொன்பார். தககனும் வெறபனும் பன்னாவருநதிநோற்றலால் என்றா இவ்வேறுபாடுணராதபொருட்டே பின்வருஞ்செய்யுளில் மனிததனாகிய பூமியன் என்றா. (கஉ)

மனிததனாகியபூமியனமகனெனவீங்குத்

தனித்தகாரணமபாதெனத்தமனியப்பொதுவிற்

குனித்தசேவடிக்கனபுடைக்குடமுனியருளகூர்

தினித்ததோரகதைகேண்மினென்றெடுத்தாசெய்வான்.

(இ-ள.) மனிதன் ஆகிய பூமியன் மகள் என ஈங்கு தனித்த காரணம் யாது என-மாண்டிணைய பாண்டியன் புத்திரியாராக இந்நிலவுலகில் சிவபிரானினின்ற தனித்து வந்த காரணம் யாதென்று வினவ, தமனியம் பொது வில் குனித்த சேவடிக்கு அனபு உடைகுட முனி அருள கூரது-பொறசபையில் நடனஞ்செய்தருளிய செவந்த திருவடிகளும் அனபினையுடைய அகத்தியமுனிவர் கருணைகூர்ந்து, இனித்தது ஓர் கதை கேணியின் என்று எடுத்தது உரை செய்வார்-இன்பஞ்செய்யும் ஒருகதையுளது (அதனைக்) கேளுவகனென்று எடுத்ததுச் சொல்லுகின்றார்.

கு-உருபுமயக்கம். மனிதன்-மனிதன் விரித்தல் விகாரம். “மனித்தப்பிரவியும் வேண்டுவதே” எனப் பெரியோர் கூறிய திருவாக்காணுணாக. ஈங்கு படர்க்கைக்கண் வந்தமையால் இடவருவமைதி. குனித்தசேவடி என்றது சிவபிரான்மேல் நின்றது. “தில்லோதுநாடியயதிருவடி” என்றருளிய திருவண்டப்பருதிவிற்காண்க.

விச்சுவாவசுவெனுமொருவிச்சையன்பயந்த

நச்சுவாள்விழிமடந்தைவிச்சாவதிநாம

மச்சுவாகதமொழியினுளம்பிகைக்கன்பு

வைச்சவாழ்வுறுமனத்தினுடாதையைவணங்கா.

(இ-ள்.) விச்சுவாவசு என்னும் ஓர் விச்சையன் பயந்த - விச்சுவாவசு என்னும் ஒரு கந்தருவன் பெற்ற, நச்சுவாள் விழி மடந்தை விச்சாவதி நாமம் அச்சுவாகத மொழியினுள் - நஞ்சு பூசிய வாணையொத்த கண்களையுடைய மகளாகிய விச்சாவதி என்னும் பெயரையுடைய அந்தக்கிளிபோலும் மொழியை யுடையவள், அம்பிகைக்கு அன்பு வைச்ச வாழ்வுறு மனத்தினுள் தாதையை வணங்கா - உமையவளிடத்து அன்பு வைத்து வாழும் மனத்தினையுடையவளாய்த் தனது பிதாவை வணங்கி.

கந்தருவென்றது. “வ-ஈரா.மநூரூராஜஸூகநூலாவிநாவலஸாரஹ-ஞ்சு | ‘நாஜாவிஷ்டாவதீகநூலிதேநாஸிவதெரோஹிநீ’” எனவரும். ஆலாஸ்யமகந்துவத்தாலுணர்க. விச்சையன் இசைநூலில் வல்லவன். நஞ்சு நச்சுவலித்தல் விகாரம். அகராச்சுட்டு வ்யாவிண்மேனின்றது. ௧ - உருபுமயக்கம். வைச்சு - மருஉ. (சுரு)

ஐயவம்பிகைதன்னையானன்பினுல்வழிபட்

டிய்யவேண்டிமென்றாள்வனுலகெலாமாயத்த

தையன்மந்திரந்தனைமகடனாகுபதேசஞ்

செய்யவந்தெறியொழுதுவாளசெப்புவாள்பின்னும்.

(இ-ள்.) ஐய அம்பிகை தன்னையான் அன்பினால் வழிபட்டி உய்ய வேண்டும் என்றான்-என் தந்தைபே உமையவளை நான் அன்பினால் வழிபட்டொழுதுக் கடைத்தேற வேண்டுமென்று கூறினான், அவன்-அவளிடம் சுவாவசு, உலகு எல்லாம் பயந்ததையல் மந்திரம் தன்னையும்கூற தனக்கு உபதேசஞ் செய்ய-எல்லாவுலகங்களையும் பெற்றருளிய உமையவள் திருமந்திரத்தைத் தன் புத்திரிகுக்கு உபதேசஞ்செய்ய, அந்நெறி ஒழுதுவாள் பின்னும் செப்புவாள்-அதற்கிருமந்திரத்தின் வழிபட்டொழுதும் விச்சாவதி பின்னும் தன் தந்தையை நோக்கிக் கூறுகின்றாள். (சுசு)

இறைவிதன்னையாதரிப்பதற்கிம்பீரிற்சிறந்த

குறைவினன்னகர்யாதெனக்கூறுவான்கேள்வித்

துறைவிளங்கிஞோர்பயில்வதுதுவாதசமுடிவென்

றறைவளம்பதியவனிமேற்றிவபுரமாமால்.

(இ-ள்.) இறைவி தன்னையாதரிப்பதற்கு இம்பரில் சிறந்த குறைவில் நல் நகர் யாது என-உமையவளை விரும்பி வழிபட்டொழுதுவதற்கு இவவுலகில் மேம்பட்ட குறைவில்லாத நல்ல நகரமானது யாதென்று வினவ, கூறுவான் - சொல்லுகின்ற விச்சுவாவசு, துவாதசம் முடிவு என்று அறை வளம் பதி - துவாதசாந்தமென்று கூறப்படும் வளப்பத்தையுடைய சேஷத்திரம் (ஒன்று உளது) கேள்விததுறை விளங்கி ஞோர்பயில்வது - (அது) தேர்ச்சியையுடையோர் வாசஞ்செய்யு பிடமாய், அவனி மேல் சிவபுரம் ஆம் - பூவுலகிற் சிவலோகமாம்.

பயில்வதென்னும் இடைநிலைபெற்ற தொழிற்பெயர்-இடத்தின்மேலின்றது. வளம்பதி உரிச்சொல்லாதலால் நிகைமொழி ஸீர்யில்பாய் நின்றது. (சுசு)

தடாதகைப்பிராட்டியபார்திருவவதாரப்படலம்.

சேனொங்குமூவுலகனுட் சிறந்தனசத்தி

பீடமூவிருபத்துநானகவறநின்முற்பீட

மாடமோங்கியமதுரையாமற்றதுபோகம்

வீடுமேலேண்டியசுத்தியுமவிளைபபென்றெண்ணு.

(இ-ள) சேனொங்குமூ உலகனுள் சிறந்தன சத்திபீடம் மூ இருபத்து நான்கு - பெருமைமிக்க மூன்றுலகன்களிலும் மேம்பட்டனவாகிய சத்திபீடக் கள் அறுபத்துநான்காம், அவற்றில் மூன்றுபீடம் - அவைகளுள் முதற்பீடமானது, மாடமூ ஒங்கிய மதுரை ஆம் - மாடங்கள் யாரது கெடுநாகிய மதுரையென்னும் கேட்கதிரமாம், அது - அந்த கேட்கதிரமானது, போகமுட வீடும் வேண்டிய சித்தியும் விளைபபது என்று எண்ணு - போகத்தையும் மோகத்தையும் அவரவர்கள் வேண்டிய சித்தியையுர தருவது என்று தனமனதில் கருதி

சிறந்தன என்றும் விளைமுற்றுப் பெயரொச்சப் பொருளில் வந்தது. போகம் என்பதன் இயற்றியல் என்னுமமை தொகுத்தல்

சத்திபீடம் அறுபத்து நான்காவன - கோலாபுர பீடம் உள்ள இலகூமிபீடமும், மாதபுரத்திலுள்ள கோலூர பீடமும், தாண்டிபுர பீடமும், சபத கிருங்கபீடமும், இயருவீடிலுள்ள ஜாவாலாமுதி பீடமும், சாகம்பரியிலுள்ள பிராமரிபீடமும், ஸ்ரீரகத்தாறிகையிலுள்ள அரககைபீடமும், விந்தியாச்சல பீடமும், ஸ்ரீகாஞ்சியிலுள்ள அன்னபூரணி பீடமும், விமலேயிலுள்ள மீமாச்சு பீடமும், ஸ்ரீசந்திரகேயிலுள்ள கௌகிப்பீடமும், லைபருவாபுர பீடம் உள்ள சீலாம்பரி பீடமும், ஸ்ரீசுந்தரத்திலுள்ள சாமபுரத்தேவலரிபீடமும், நெபாளத்திலுள்ள அரககையாகாரி மூம், மதுரையிலுள்ள பீதுகாபீடமும், வேதாரணியத்திலுள்ள சந்திரிபீடமும், சோமபரிபீடமும், மஹாலக்ஷத்திலுள்ள யோகேஸ்வரிபீடமும், கிஷ்கிண்டிலுள்ள சீலேசுவர பீடமும், வைத்தியநாதத்திலுள்ள வகே பீடமும், மணிப்பூரத்திலுள்ள புலகோஸ்வரிபீடமும், காமயோனி மண்டலமெனகிற ரிபுரபைரயிபீடமும், புலகாத்திலுள்ள கயத்திரிபீடமும், அமரேசத்திலுள்ள கணகூசரிபீடமும், பிரபாசத்திலுள்ள புலகோகோஷணிபீடமும், கையிசத்திலுள்ள தேவீபீடமும், புலகராக்ஷபதியுள்ள புருஷதீபீடமும், ஆஷாடத்திலுள்ள இரத்தபீடமும், சண்டமுண்டியிலுள்ள மண்டிணிபீடமும், பாரபூதியிலுள்ள பூதிபீடமும், நாரூதத்திலுள்ள நகுலேஸ்வரிபீடமும், அரிச்சந்திரத்திலுள்ள சந்திரிகைபீடமும், ஸ்ரீவிரியிலுள்ள சீரத்தாபீடமும், பஞ்சரத்தத்திலுள்ள திரிகுலபீடமும், ஆம்பிராந்தேஸ்வரத்திலுள்ள குசுமபீடமும், மகாகாளத்திலுள்ள சாவசரிபீடமும், மத்தியமாபித்தத்திலுள்ள சரவாணிபீடமும், கேதாரத்திலுள்ள மாககதாயினிபீடமும், பைரவத்திலுள்ள கையலிலுள்ள மங்களபீடமும், குருகேட்கதிரத்திலுள்ள ஸதாரூபபிரியைபீடமும், வியாநாகுலத்திலுள்ள ஸவாயம்புபீடமும், கணகலத்திலுள்ள உகிரபீடமும், விமலேஸ்வரத்திலுள்ள விஸவேசைபீடமும், அட்டகாசத்திலுள்ள மஹானந்தபீடமும், மகேந்திரத்திலுள்ள மகாரதகைபீடமும், பீமத்திலுள்ள பீமபீடமும், வஸதிராபத்திலுள்ள பவானிபீடமும், அர்த்தகோடிகையிலுள்ள உருத்திராணிபீடமும், அயிமுத்தத்திலுள்ள விசாலாஷிபீடமும், மகாலயத்திலுள்ள மகாபாகைபீடமும், கோகானத்திலுள்ள பத்திரகாளிபீடமும், பத்திரகாளிகத்திலுள்ள பத்திரைபீடமும், சுவானாக்ஷத்திலுள்ள உற்பலாஷிபீடமும், ஸ்தாணுவிலுள்ள ஸதாணவீசைபீடமும், கமலாலயத்திலுள்ள கமலைபீடமும், சகண்டபூத்திலுள்ள பிரசண்டைபீடமும், குரண்டலத்திலுள்ள திரிசந்திரிகைபீடமும், மாகோடத்திலுள்ள மருடேஸ்வரிபீடமும், மண்டலேசத்திலுள்ள சாண்டலம்

பீடமும், கார்த்தீசரத்திலுள்ள காளிபீடமும், சங்குக் கர்னத்திலுள்ள தொனிபீடமும், துலகேஸ்வரத்திலுள்ள துலபீடமும், ஞானிகனிதயகமலத்திலுள்ள பரமேஸ்வரிபீடமும். இவற்றை வடமொழியிலுள்ள தேவிபாகவத்திறகாண்க. (சுஅ)

அல்லுமெல்லும்வானகர்க்கதவடைப்பின்றிசசுவர்க்கச்
செல்வாங்கடைந்துமையருள்சித்தியால்வினையை
வெல்லுவாரதான்மெந்தையோடைவர்கள்வேண்டி.
நல்லவரம்பலவடைந்தனர்நமாகளந்நகரில்.

(இ-ள்.) சுவர்க்கச் செல்வர்-சுவர்க்கவாழ்க்கையாகிய தேவர்கள், அல்லும் எல்லும் வான் நகர் கதவு அடைப்பு இன்றி அங்கு அடைந்த உமை அருள் சித்தியால் வினையை வெல்லுவார - இரவிலும் பகலிலும் சுவாக்கலோகத்தின கதவை மூடுதலில்லாமல் அத்தலத்தை யடைந்த மீனாக்ஷியமமை யருளிய சித்தியால் (தமது) வினையை வெல்லுவார்களா, அதானது - அதுவுமன்றி, எந்தையோடு நமாகள் ஐவர்கள் - என் தந்தையோடு நம்முடையவாகளில் ஐந்துபோகன், அந்நகரில் வேண்டி-அந்நகரத்திற் (சென்று அவவுமையை) வளங்கி, பல நல்லவரம் அடைந்தனர்-பல நல்ல வரங்களைப் பெற்றோமாகா. (சுஅ)

எம்மையாரையும்யாவையுமீன்றவங்கயற்க
ணம்மையாவரோயாபினுமன்பிணைநிப்போ
ரிம்மையாகியபோகமவீடெண்ணியாங்கெய்தச
செம்மையாகியவினனருளசெயதுவீற்றிருக்கும்.

(இ-ள்.) எம்மையும் யாரையும் யாவையும் நன்ற அங்கயற்கணம்மை - நம்மையும் (மற்ற) எல்லாரையும் எல்லாவற்றையும் பெற்றருளிய மீனாக்ஷியமமையானவர், அன்பின் ஆதரிப்போர யாவரோ ஆயிரும்-(தன்னை) அன்பாற பூசிப்பவர்கள் எவராயினும் (அவர்கள்) இம்மையாகிய போகம் வீடு எண்ணிய ஆங்கு எய்த செம்மையாகிய இன் அருள் செய்து வீற்றிருக்கும் - இம்மைப்பயனாகிய போகத்தையும் மறுமைப்பயனாகிய மோக்ஷத்தையும் எண்ணியபடி அடையக் கோடுதலில்லாத இனிய கருணைசெய்து வீற்றிருக்கின்றான்.

யாரையும் யாவையும் என்றது சராசரங்களை. யாவரோயாபினுமென்றது-தேவரோயன்றி மனிதர்முதலோரையும். கோடுதலினறியென்பது-யாவரிடத்தும் ஒரு தன்மையாய் நிறைவு. இம்மை பயனமென்றால் கருவியாகுபெயர். (எ0)

என்றதாதையயிறைஞ்சினுளதுகொண்டெழுந்தான்
மன்றன்மாமலர்வல்லிபோலவழிககொடுகானவ
குன்றமாறுபின்பிடப்பமுன்குறுகினுள்ளபி
னின்றவாதிடெம்பளையருணிறைந்தவந்நகரில்.

(இ-ள்.) என்ற தாதையை இறைஞ்சினான் அதுகொண்டு எழுந்தான் மா மன்றல் மலர் வல்லிபோல் வழிககொடு - என்றுகூறிய தனது பிதாவை வணங்கி விடைபெற்று (அங்குநின்றும்) எழுந்த வண்டுகள்கூழ்த்த வாசமிக்க பூங்கொடி நடத்தல்போல நடந்து, அன்பில் நின்ற ஆகி எம் பரை அருள் நிறைந்த அந்நகரில் - அடியாரன்பில் குடிக்கொண்ட (திருமுகன்முதலியதெய்வப்பெண்களுக்கு)

தடாதகைப்பிராட்டியாந்திருவண்தாரப்படலம்.

முதலாயுள் எமது உமையவன் திருவருள்விறைந்த அம்மதகைகிம், காணமு
கூதம் சூது பின் கிடப்ப முன் குதகிஞன் - காடும் மலையும் சூதம் (தனக்குப்) பித்
கதிய முன்சென்றான்.

இறைஞ்சினான், எழுத்தான் என்னும் வினைமுற்றுகள் எச்சங்களாய்வினன.
மா என்னும் பலபொருள் ஒருசொல் சார்புபற்றி வண்டிண்மேனின்தது. (கச)

அடைந்தினம்பிடியாடல்போலாடகமலங்
குடைந்துநான்மறைக்கொழுந்திடங்கொண்டிறைகுறிப்பாற்
படர்ந்தபொன்மலைவல்லியைப்பணிந்துவெங்கதிரோன்
ஒடைந்தவான்குறுமதியமேயாநியாத்தொடங்கா.

(இ-ள்.) அடைந்து இளம்பிடி ஆடல் போல் ஆடகம் கமலம் குடைத்து-(அ
த்திருக்கா) அடைந்து இளமையாகிய பென்யாடுள் நீராடுதல்போலப் பொற்றும்
காத்திர்த்தத்தில் நீராடி, கால் மறை கொழுந்து இடம் கொண்டு உறை குறிப்பால்
படர்ந்த பொன்மலை வல்லியை பணிந்து - காண்குலேதற்களின் கொழுந்தாகிய
(பாசுவத்தின்) இடப்பாகத்தைத் தனக்கிடமாகக்கொண்டு வளிக்ஞுருகிப்போடி
(ஒருபாற்படர்ந்த) இமயவல்லியாகிய மீனாகியம்மையைவணங்கி, வெங்கதிரோன்
வான்குறுத் தொடர்ந்த மதியம்எ லுதியாத் தொடங்கா-சூரியன்பெரியமகராசியி
ற்சேர்ந்த தை மாதமேமுதலாகத்தொடங்கி.

கொழுந்து-கொடிக்குடைமையால் கொழுந்திடங்கொண்டிறை குறிப்பால்
படர்ந்த பொன்மலைவல்லி என்றார். எ-பிரிநிலை. (எஉ)

எழுநீரடியாகிரியவிருத்தம்.

பெரும்பகனல்லாண்கம்ருவாறுதவப்பெற்ற நயனிலைமுதல்பல்லா
ணரும்பொடியெள்ளுண்சாந்திராயணமாணைந்துபானறியநீர்தருப்பை
யிரும்புதனுநீநீர்காவிவைநுகர்ந்துமியற்றரும்பட்டினியுற்றும்
வரம்புறவிராறுதிங்களுநோற்றுவாடிமேல்வருபுகுறுமதியில்.

(இ-ள்.) பெரும் பகல் ஈல் ஊண் நுகர்ந்தம் -(தொடல்நியமகராவியில்)
பகற்போதில் நல்லவுண்ணும், கங்குல் ஊண் நுகர்ந்தம் -(கும்பரவியில்) இர
வில் உண்டும், உதவ பெற்ற ஊண் நுகர்ந்தம் -(மினரவியில்) அந்தியதியில்லாமல்
கிடைத்தபோதண்டும், இலை முதல் பல் ஊண் நுகர்ந்தம் -(மேடரவியில்) இலைமு
தலிய காய்கனிகளை உண்டும், எள் அரும் பொடி ஊண் நுகர்ந்தம் -(இடபரவியில்)
தண்ணிய எள்ளுப்பொடியை உண்டும், சாந்திராயணம் நுகர்ந்தம் -(மிதனா
வியில்) சாந்திராயணநோன்புநோற்றும், ஆணைந்தம் நுகர்ந்தம் -(கடகரவியில்)
பஞ்சகவ்வியம் உண்டும், பால் நுகர்ந்தம் -(சிங்கரவியில்) பாலுண்டும், ஈறியநீர்
நுகர்ந்தம் -(கன்னிரவியில்) நல்லநீரை உண்டும், தருப்பை இரும் புதல் துனி நீர்
நுகர்ந்தம் -(தலாரவியில்) தருப்பையாகிய பெரியபுல்லிணையிலுள்ள நீரைஉண்
டும், கால் நுகர்ந்தம் -(விருச்சிகரவியில்) வாயுவையுண்டும், இயற்றரும்பட்டி
னி உற்றம் -(தனூரவியில்) செய்தற்கரிய பட்டினியாவிருத்தம், இவை வரம்பு உற-
இத்தகர்ச்சிகள் (அம்மாதங்கள்தோறும்) வரம்புபட, ஈராறு திங்களும் கெதந்து
வாடி - (இவ்வாறு) பன்னிரண்டுமாதமும் தவஞ்செய்த (உடல்) மெலிந்து, மேல்
வரும் சுறுமதியில் - அவற்றின்மேல்வரும் மகராவியில்.

துகர்ந்தென்பதைக் கடைசிலுத்திவகவணியாகக்கொண்டு எல்லாவற்றோடு மொட்டிக. சாந்திராயணதுகர்தலாவது-சந்திரகலை ஒவ்வொன்றுயருந்தோறும் ஒவ்வொருவளமுயர்ந்தும், அக்கலைகுறையுந்தோறும் ஒவ்வொருவளங்குறைந்தும் நோற்பதாதலின் சாந்திராயணதுகர்தந்தும் என்றார். (எக.)

சந்திரியடைந்துதாழ்ந்துநின்றிளமார்தளிர்மடிக்காஞ்சிருழ்கிடந்த மின்னிகர்மருங்குவிழையிடைதுழையாவெம்முலைசெம்மலர்க்கார்த்தப் பொன்னிரைவலைக்கைமங்கலக்கழுத்திப்பூரணமதிக்கலைமுகத்தி னின்னிரையளிகுழிருட்டகுழற்கற்றையிறைவியையிம்முறைநிலையா.

(இ-ள்.) சந்திரி அடைந்து தாழ்ந்து நின்ற - சந்திரியையடைந்துவணங்கி நின்ற, மா இளம் தளிர் அடி-மாவின் து இளந்தளிர் மென்மைபோன்ற மெல்லிய திருவடியினையும், காஞ்சி சூழ் கிடந்த மின் நிகர் மருங்குல்-காஞ்சியென்னும் ஆபரணம் புறத்திற்குமுந்த மினலையொத்த இடையையும், இழை இடை துழையா வெம்முலை - தூலிழை யிடைபுகாமல் நெருங்கிய விருப்பந்தநூல் தண்டையையும், செம்பொன் வளை நிரை காந்தள் மலர்கை - செவந்த பொன்னுலாகிய வளையலின் வரிசைகளையுடைய காந்தள் மலையொத்திருக்கைகளையும், மங்கலம் கழுத்து-மங்கலம்பொருந்திய திருக்கழுத்தினையும், பூரணம் கலைமதி முகத்தின் - நிறைந்தகலைகளையுடைய சந்திரனையொத்த முகத்தினையும், இன் இசை அளிகூழ் இருள் கற்றை குழல் இறைவியை - இனிய இசையையுடைய வண்டுகளாகும்புந்த அந்தகாரத்தை யொத்த நெருங்கிய அளகத்தையுமுடைய இறைவியாகிய மீனாகுழியம்மையை, இம் முறை நிலையா - இப்பாதாதிசேசக்காரும் மனத்தில் தியானித்தது.

காஞ்சி-இருகோவையணி.

(எஃ)

கோலயாழ்த்தெய்வம்பராய்க்கரங்குவித்துக்கொழுஞ்சுடர்ப்பசங்கதிர விளக்கம், போலதூற்பொல்லம்பொத்துபொன்னிறத்தபோர்வைநீத்தவிழ்கடிமுல்லை, மாலைமேல்விக்கிப்பத்தர்பின்னிடப்பமலர்க்குழறேய்சுவற்கிடத்திச, சேலைநேர்விழியாண்மாடகந்திரிந்துத்தெறித்தனள்பண்ணிநிந்திசைப்பாள்.

(இ-ள்.) சேலை நேர் விழியாள் - சேலையொத்த கண்களையுடைய விச்சா வதி, கோலம் யாழ் தெய்வம் பராய் கரம் குவித்து - அழகிய வீணைக்குரிய அதிதேவதையை வணங்கிக் கைகூப்பி (வீணையை எடுத்தது) கொழும் சுடர் பசம் கதிர் விளக்கம்போல - கொழுவியிரணத்தையுடைய இளஞ்சூரியனது ஒளிபோல விளங்கும், தூல்பொல்லம் பொத்து பொன்னிறத்த போர்வை நீத்தது-தூற்சரட்டாற் பொத்திய பொன்னிறத்தையுடைய உறையைநீக்கி, அவிழ்கடி முல்லை மாலை மேல் வீக்கி-இதழ்விழ்ந்த வரசயிக்க முல்லைமாலையை (அதன்)மேற்கூட்டி, பத்தர்பின் கிடப்ப மலர் குழல் தோய் சுவல் கிடத்தி-பத்தர் பின்புறத்திலிருக்க மலரணிந்த கூந்தல் தோய்ந்த பிடரியிற் சார்த்தி, மாடகம் திரித்து தெறித்தனள் பண் அறிந்து இசைப்பாள் - முறுக்காணியை முறுக்கி நரம்பைத் தெரித்துப் பன்வகைதெரிந்து பாடுகின்றாள்.

பண்-பாலை, குறிஞ்சி, மருதம், செவ்வழி என நான்குவகைப்படும். வகை-அவற்றின்றிறங்கள். அறிந்து என்றது-பண்ணல், பரிவட்டளை, ஆராய்தல், செவவு, விளையாட்டு, கையூழ், குறும்போக்கு என்னும் எட்டுவகைக் கலைத்தொழில்களாலிசைகளையெழுப்பி வார்த்தல், வடித்தல், உறழ்தல், உந்தல், உருட்டல், தெருட்டல்,

தடாதகைப்பிராட்டியார்திருவுருவத்தாச்சப்படலம்.

என்னல், பட்டகட என்னும் பன்னிச்சிரியைகளை புணர்த்தல். இவ்வப்பாள் என்ன து-இசையும்பன்னும் வேறன்மையால். "பாவோடனைதலிசையென்றார் பன்னென் ன்ருச்" என்பதனுணர்க. இவற்றைச் சிவப்பதிகாரம் காணல்வரியில், "சித்திரப்ப டத்துப்புக்கு" என்னுங் கட்டுரையிற்காண்க. (எஞ்)

இடைமடக்காய்வந்த அறசேரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஒளியாலுலகின்ற உயிரனைத் துமின்போற்செவ்வியுறநோக்கி
யளியரில்லீளர்க்குமங்கயற்கணன்னே கன்னியன்னமே
யளியாடெமவான்நிருமகளாயாவியன்னமயில்பூவை
தெளியாமழலைக்கிளிவளர்த்துவினையாட்டயருஞ்செயலென்னே.

(இ-ள்.) ஒளியால் உலகு ஈன்று உயிர் அனைத்தும் மீன்போல் செவ்வி உற நோக்கி அளியால் வளர்க்கும் அம் கயல் கண் அன்னே கன்னி அன்னமே-(தனது) ஒளியால் எல்லா வுயிர்களுக்கும் பெற்றருளி உவ்வியிர்கள் யாவையும் மீனைப்போலப் பக்குவமுறப் பார்த்தருளிக் கிருபையோடு பாதுகாக்கும் அங்கயற்கண்ணியாகிய தாயே கன்னித்தன்மையையுடைய பெண்ணன்னமே, அளியால் இமவான் திருமக ளாய்-கிருபையால் இம்ம மலையாசன் திருமகளாய் (அவதரித்து) ஆவி அன்ன மயி ல் பூவை தெளியா மழலை கிளி வளர்த்து வினையாட்டு அயரும் செயல் என்னே - உயிர்போன்ற மயிலையும் ஈகணவாய்ப்புளளையும் பொருள் நிரம்பாத மழலைச்சொல் லையுடைய கிள்ளையையும் வளர்த்து வினையாட்டுச் செய்கை பாதுகாண்குறித்து.

ஆவி அன்னம் எனச்சொல்வகைசெய்து உயிரையொத்த அன்னத்தையும் எனப் பொருள்கொள்ளுதலும் ஒன்று.

மீன்கள் முட்டையிட்டுச்சென்று திரும்பிப்பார்க்குங்கால் அம்முட்டை மு ற்றுங் குஞ்சாசல்போலத் தான் சிருட்டித்தருளிய ஆன்மகோடிகளை உமையவள் திருக்கடைக்கண்ணசெய்து பக்குவமுறப் பார்த்தருளுங் காரணம்பற்றி அங்கயற்கண் ணி எனத் திருநாமம் வந்ததென்பாள். உயிரனைத்தும் மீன்போற் செவ்வியுற நோக் கி அளியால் வளர்க்கும் அங்கயற்கண்ணன்னே எனவும், காரணத்தின்றன்மை கார ியத்திலுள்ளதுபோலத் தனதிறற்கையை அவதரித்தருளிய மானிடத் திருவுருவத் தினும் காட்டியருளினாய் என்பாள், பாதுகாத்தலை வளர்த்து வினையாட்டயருஞ் செயலென்னே எனவுங்கூறினாள். இவ்வுருக்கூறிய காரணத்தின்றன்மை காரியத்திலுள் ளதென்பது அடியில்வரும் இரண்டு செய்யுளுக்குக் கொள்க. (எக)

அண்டக்குவைவெண்மணற்சிறுசோறுக்கித்தனியேவினையாடுங்
கொண்டற்கோதாய்ப்படியெழுதலாகாவுருவக்கோகிலமே
கொண்டற்குடுமியிமயவரையருவிக்கொழிக்குங்குளிர்முத்தால்
வண்டறகுதலைமகளிரொடும்வினையாட்டயரும்வனப்பென்னே.

(இ-ள்.) அண்டக்குவை வெள் மணல் சிறு சோறு ஆக்கி தனியே வினை ஆ டும் கொண்டல் கோதாய்-பல்லாயிர அண்டகோடியின் கூட்டங்களயாவையும்-கெ ண்ளிய மணற் சிறுசோறுபோலச் சிருட்டிசெய்து தனக்கோர் துணைவேண்டாதுவி னையாடியருளும் மோகம்போலுங் கூத்தலையுடைய அன்னையே, படி எழுதலாகா-உரு வம் கோகிலமே - ஒப்பிழுதக்கூடாத திருவுருவத்தையுடைய குயிலே, கொண்டக் குடுமி இமய வரை அருவி கொழிக்கும் குளிர் முத்தால் வண்டல் குதலை மகளிரொ டும் வினையாட்டு அயரும் வனப்பு என்னே - மோகந்தவழும் சிவரத்தையுடைய இம்

ஹமையினுள்ள அருவி கொழிக்கும் குளிர்ந்த முத்தினால் வினையாட்டையுங் குதலைச் சொல்லியமுடைய தொழியரோடு கிற்றில் (கோவி) வினையாடும் அழகுயாதகுறித்த.

படி எழுதலாகாத என்பதற்கு உலகினொழுதவொண்ணாத எனப்போருள் றோள்ளுதலும் ஒன்று.

ஈங்குச் சுருட்டி கூதுவாள் - முத்தால் வினையாட்டயருஞ் செயலென்னே எனவும், சிவபெருமான் தன்னைத் துணையாகக்கொள்ளின் யாதும் அவனுக்கு முட்டின்றிமுடிதல்போலத் தான் முட்டின்றிமுடித்தற்குத்தனக்கோர் அணைவேண்டாய் என்பாள். தனியே வினையாடும் எனவும் கூறினாள். “சிவமெனும்பொருளுமாதி சத்தியொடுசேரி நெத்தொழிலும்வல்லதாம், இவள்பிரிந்திடுனியங்குதற்கு மரிதரிதெ னுமறையிராக்குமால்” எனவருஞ் செய்யுளானுணர்க. (என)

வேதமுடிமேலானந்தவுருவாய்நிறைந்துவினையாடும்

மாதரசேமுத்தநகைமானேயிமயமடமயிலே

மாதரிமவான்றேவிமணிவடந்தோய்மார்புந்தடந்தோளும்

பாதமலர்சேப்புறமிதித்துவினையாட்டயரும்பரிசென்னே.

{இ-ள்.} வேதம் முடி மேல் ஆனந்தம் உருவாய் நிறைந்து வினையாடும் மாதர் அரசே - வேதத்தினுச்சியில் ஆனந்தத்தையே ஓர் திருமேனியாகக்கொண்டு கிரிதும் நீக்கமின்றி வினையாடும் பெண்ணரசியே, முததம் நகை மானே-முத்தம்போலுந் தந்தவரிசைகையுடைய மான்போல்பவளே, இமய மட மயிலே-இமயமையிற்றேன்றி ய இளமையாகிய மயில்போலுஞ் சாயலையுடையவளே, மாதர் இமவான் தேவிமணி வடம் தோய் மார்பும் தடம் தோளும்-அழகிய இமய பர்வத அரசன் தேவியாராகிய மேனையாருடைய முத்துவடந்தாங்கியமார்பிலும் (மூங்கில்போலப்) பணைத்ததோ ள்களிலும், பாதம் மலர் சேப்பு உற மிதித்தது வினையாட்டு அயரும் பரிசு என்னே- (தனது) திருவடித்தாமரை செவப்புறக்குதித்து வினையாடுந்தன்மை யாதகுறித்து.

முன்னுள்ள திருவினையாடல் இங்கும் நிகழ்ந்த தென்பாள்-மார்புந்தடந்தோ ளும் பாதமலர் சேப்புறமிதித்து வினையாட்டயரும் பரிசென்னே எனவுகூறினாள்.

யாழியன்மொழியாலிவ்வழிபாடியேத்தினுளாகமெயயுள்ளத்

தாழியவன்பின்வலைப்படுகருணையங்கயற்கண்மடமானோர்

சூழியதுழைமெல்லிளங்குமுற்றகுதலைத் தொண்டைவாயகவைமூன்றெய்தி வாழிளங்குமுறியாகியாலயத்துவந்துநின்றாள்வாங்கொடுப்பாள்.

{இ-ள்.} யாழ் இயல் மொழியால் இவ்வழி பாடி ஏததினாள் ஆக - வீணையினரம்பெழுந்த இசைவாக்கியங்களால் இவ்வாறுகப் பாடித்துதிக்க, மெய உள்ளத் து ஆழிய அன்பின் வலைப்படு கருணை அங்கயற்கண் மடமான் - பொய்மை யொழிந்த அடியாருள்ளத்தில் அளவின்றி நிறைந்த அன்பாகிய வலையிலகப்படும் கிருகப மிக்க அங்கயற்கண்ணியாகிய மீனுகூழியமமை, ஓர் சூழியம் துழை மெல் இளம் குழல் குதலை தொண்டை வாய் அகவை மூன்று எய்தி - ஒப்பில்லாத சூட்டணியணிந்த மெத்தென்னுஞ் சிறிய கூந்தலையும் குதலைச்சொல்லையும் கொவ்வைக்கனிபோன்ற வாயையும் மூன்று வயதையும் பொருந்தி, வாழ் இளம் குழவி ஆகி-விளங்குஞ் சிறிய பெண்மகவின் திருவுருவங்கொண்டு, வரம் கொடுப்பாள் ஆலயத்து வந்து நின்றாள் - (அவ்விச்சாவதி கருதிய) வாழ்கொடுத்தற்பொருட்டுத் திருக்கோயிலின்கண் வந்து நின்றாளுளினாள்.

தடாதகைப்பிராட்டியார் திருவனதாரப்படலம். (கௌ)

ஆ. 10. வத்தினுள் துசு - ஆகவென்னும் இடைச்சொல்வத்தினுள் என்னும் வினையு
ந்முடி புனார்த வினையெச்சப்பொருளைத் தந்தது, உத்தற்கு மெத்தென்றிருத்தல்.
இலக்கணமாதலின் மெல்லிவங்குழல் என்றார். (கௌ)

இறைஞ்சியஞ்சலித்தாடன்னையெம்மன்னையாதுவேண்டியெய்வென்று
நிறைந்தபேரன்புநின்னடிப்போதினீங்கலாநிலைமைத்தருளென்
றறைந்தனளின்னும்வேண்டுவதேதென்றருளவிமமகவுருவாகிச்
சிறந்துவந்தென்பாலருள்கார்திருக்கத்திருவுளஞ்செய்யெனப்பணிந்தான்.

(இ-ள்.) இறைஞ்சி அஞ்சலித்தான் தன்னை எம் அன்னை யாது வேண்டினை
என-வனந்திக்கைகூப்பித் (துதித்த) அவ்விச்சாவதியை (நோக்கி) எமது தாயாகிய
மீனாக்ஷியம்மை நீ எதனை விரும்பி நோற்றாயென்று வினவியருள, நின் அடிப் போ
தில் என்றும் நிறைந்தபேரன்பு நீங்கலா நிலைமை தந்தருள் என்று அறைந்தனன்-
உனது திருவடித்தாமரையில் எந்நாளும் குறைவின்றி நிறைந்த பேரன்பு நீங்காத
நிலைமை தந்தருளாயென்று விண்ணப்பஞ் செய்தனள், இன்னும் வேண்டுவது ஏது
என்று அருள - (பின்னுங் கருணைகூரது) இன்னமும் நீ விரும்பியது யாதென்று
வினவியருள, இ மகஉருவாகி என்பால் சிறந்து வரது அருள் கார்து இருக்க திரு
வுளரு செய் என பணிந்தான் - (இங்குக்காக்ஷித்தந்தருளிய) இப்பிள்ளைமைத்திருவு
ருவங்கொண்டு என்னிடத்துச் சிறக்க வரது கருணைசெய்திருக்கத் திருவுளஞ் செ
ய்யாயென்று (மீட்டி) வணங்கினாள்.

சிறந்து - செய்வெனெச்சத்திரிபு.

(அ0)

சிவபரம்பரையும் தற்குநேர்த்தருள்வாடென்னவர்மன்னனாய்மலயத்
துவசனென்றொருவனவருமவன்கற்பின்றுணை வியாய்வருதியப்போதுன்
றவமகவாகவருவலென்றன்புத்தனளவந்தவாறிதுவென்
றுவமையில்பொதியத்தமிழ்முனிமுனிவாக்கோதினுள்ளவாறுணர்ந்தார்.

(இ-ள்.) சிவ பரமபரையும் அதற்கு நேர்த்து அருள் வான் - சிவசத்தியாகி
ய மீனாக்ஷியம்மை அவள் வேண்டுகோளுக்குடன்பட்டு அருள செய்கின்றவள்,
தென்னவா மன்னனாய் மலயத்தவச னென்று ஒருவன வரும் - பாண்டியர் மா
பில் அரசனாக மலயத்தவசனென்று ஒரு பாண்டியன் அவதரிப்பான், அவன் கற்
பின் துணைவியாய் வருதி-நீ அவன் (இவ்வாழ்க்கைக்குரிய) கற்பனையுடைய மனைவி
யாய் வருவாய், அப்போது உன் தவம் மகவாக வருவல் என்று அன்பு தந்தனள் -
அக்காலையில் உன்னுடைய தலப்பயனால் ஓர் புத்திரியாக வருவேனென்று கருனை
செய்தனள், வந்த ஆறு இது என்று - பாண்டியனுக்கு அவதரித்த வகையிதவாமெ
ன்று, உவமை இல் பொதியம் தமிழ் முனி முனிவர்க்கு ஒதினான்-ஒப்பில்லாத பொ
திய மலையிலமராத அகத்திய முனிவா வசிட்டா முதலிய முனிவர்களுக்குக் கூறிய
ருளிணர், உள்ள ஆறு உணர்ந்தார் - அம்முனிவர்கள் உள்ளபடி தெரிந்தார்கள்.

ஆய் - செய்வெனெச்சத்திரிபு.

(அக்)

தடாதகைப்பிராட்டியார் திருவனதாரப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - 10௬௮.

திருமணப்பட்டம்.

அறுசீரடியாசிரியவிரூத்தம்.

தரைபுகழ்தென்னன்செல்வத்தடாதகைப்பிராட்டிதானே
திரைசெய்நீர்ஞாலங்காத்தசெயலசிறிதுரைதேன்தெய்வ
வினாசெய்ப்புகோதைமாதைவிடையவன்மணந்துபராரண்
டரசசெய்திருந்ததோற்றமறிந்தவாரியம்பலுற்றேன்.

(இ-ள்.) தரைபுகழ் தென்னன் செல்வம் தடாதகை பிராட்டிதானே திரை
செய் நீர் ஞாலம் காத்த செயல் சிறிது உரைதேன - உலகினர்புகழும் மலயத்த
வசபாண்டியன் புத்திரியாராகிய தடாதகைப்பிராட்டியார் அலைச்சுங் கடல்கூழ்ந்
த நிலவுகங்காததருளிய திருவினையாடலைச் சமர்த்ததெரிந்தமட்டுங் கூறினேன்,
தெய்வம் வினாசெய் பூங்கோதை மாதை விடையவன் மணந்து பார் ஆண்டு அரசு
செய்து இருந்த தோற்றம் - தெய்வமணம் வீசும் மலரணிந்த கூந்தலையுடைய அத்
தடாதகைப்பிராட்டியாரா இடபவாகனத்தையுடைய சிவபெருமான் திருக்கவியா
ணஞ்செய்த நிலவுகங்கையாண்டு அரசியல் நடத்தியருளிய திருவினையாடலை, அந்
ந்த ஆறு இயம்பலுற்றேன் - தெரிந்தமட்டில் சொல்லுகின்றேன். (க)

காயிரும்பரிதிப்புத்தேன்கலியிருடுமிப்பசசோதி
பாயிருங்குடைவெண்டுககப்படரொளிநீழலசெய்ய
மாயிரும்புவனமெல்லாமதுமுறையுலகமீன்ற
தாயிளங்குமரியாகிதனியரசிருக்குராளில்.

(இ-ள்.) காய் இரும் பரிதி புத்தேன கலி இருள் துமிப்ப - ஒளிவீசும்பெரி
ய ஆக்கினசக்கரமாகிய சூரியன் துன்பமாகிய இருளை ஒருபால் ஓட்டவும், சோ
திபாய் இரும் குடை வெண்திங்கள் படர் ஒளி நீழல் செய்ய - கிரணம்பரவிய பெ
ரிய வெள்ளைவட்டக்குடையாகிய வெள்ளியசந்திரன் பரந்த பொலியாகியநீழலை
(ஒருபால்) செய்யவும், உலகம் ஈன்ற-தாய் இளங் குமரி ஆக-எல்லாவுலகங்களையும்
பெற்றருளிய மாதாவாகிய (உமையவள்) இளங்கண்ணியாயவதரித்தா, மா இரும்
புவனம் எல்லாம் மதுமுறை தனி அரசு இருக்கும் நாளில் - பெரியவுலகங்களையெல்
லாம் மதுதூள் முறையால் பொதுககடித்து அரசியல் நடத்தியருங்காலத்தில்.

காய்-இருணக்கோபிக்கும் என்னும் பொருணமேனிற்றலால் ஒளிவீசும் என
ப்பொருள்கொண்டாம். (உ)

மருங்குறைய்ந்தொளிப்பசசெம்பொன்வனமுலையிதுமாப்பெய்தக்
கருங்குமுற்கற்றைபானுட்கககுலைவெளியுசெய்ய
விரங்குநல்யாழ்மென்றீஞ்சொலின்னகையெம்பிராட்டிக
கருங்குடிமன்றலசெய்யுஞ்செவவிவந்ததித்தாக.

(இ-ள்.) இரங்கும் நல் யாழ் மெல் தீம் சொல் இன் நகை எம்பிராட்டிக்கு-
ஒலிக்கும் நல்லவீணையினது இசை போன்ற மென்மைத்தன்மையையுடைய இனிய
சொல்லையும் இனியபுன்முதுவலையுமுடைய தடாதகையென்னும் பெயருடைய எம்
துபிராட்டியாருக்கு, மருங்குல் தேய்ந்த ஒளிப்ப செம்பொன் வனம் முலை இதுமா
ப்பு எய்த-இடைதேய்ந்தமறையும்படி செவந்த பொன்னிறம்வாய்ந்த சந்தனக்கோ

எம்மையித தனங்கன்மேலெழுந்தோக்கவும், கரும் குழல் கற்றை பாங் கன் கங்கு
விவெனிது செய்ய - கரியகூந்தற்கற்றை நெராத்திரியைவெண்ணிறஞ் செய்வய்க்,
அருங்கடி மந்தல் செய்யும் செவ்வி வந்து அடுத்ததுக - அரியதிரக்கலியானஞ்
செய்யும் பருவம்வந்தடுக்க.

ஒளிப்ப என்னும் வினையெச்சம் காரியப்பொருளிலும், இதுமாப்பெய்த, வெ
னிதுசெய்ய என்னும் வினையெச்சங்கள் காரணப்பொருளிலும் வந்தன. (உ)

பனிதருநிதிக்கொம்பன்னபாவையைப்பயந்தாணோக்கிக்
குனிதாநிறையப்பூத்தகொம்பனாககின்னுங்கன்னி
கனிதருசெவ்வித்தாபுங்கடிமணப்பேறின்னென்னாத்த
துனிதருநீரளாகிச்சொல்லினுள்சொல்லக்கேட்டான்.

(இ-ள்.) பனிதரு மதி கொம்பு அன்னபாவையை - குன்றித்தசத்திராநுதய
ஞ்செய்த பூங்கொம்பையொத்த தடாதகைபிராட்டியானா, பயந்தாள் நோக்கி-
பெற்றகாஞ்சனமாயைப்பார்த்து, குனிதா நிறைய பூசுத கொம்பு அன்னாய்க்கு-
வனையும்படி நிரம்பமலர்ந்த பூங்கொம்பையொத்த வுனக்கு, கன்னி கனிதரு செவ்
வித்து ஆயும்-கன்னிப்பருவமுதிர்ந்தகாலமவநதம, இன்னும் கடிமணம் பேறு இன்
து எனது - இன்னமும் விவாகப்பலன்கிட்டவில்லையே யென்று, தனிதரு நீரள்
ஆகி சொல்லினுள் - வருந்துந்தன்மையராக்கிக் கூறினா, சொல்ல கேட்டான் - கூற
க்கேட்டபிராட்டியார்.

குனிதாநிறையப்பூத்த - என்பது எல்லாவறுப்புக்களுங்குறைவின்நி நிறைந்
தன வென்னுங் குறிப்பினமேனின்றது. பாவை-உவமையாகுபெயராய்க் காரணப்
பெயராய்நின்றலால் கொம்பன்ன எனறா, செவவித்து து பகுதிப்பொருள்விருதி.

அன்னைநீநினைந்தவெண்ணமம்பொழுதாரும்வேறு

பின்னைநீயிரங்கல்யான்போய்த்திசைகளும்பெருநீர்வைப்பு

மென்னதுகொற்றநாட்டிமீள்வலியகிருத்தியெனாப் [ள்-

பொன்னவிராமலர்க்கொம்பன்னான்பொருக்கெனவெழுந்துபோந்தா

(இ-ள்.) அன்னை நீ நினைந்த எண்ணு ஆம் பொழுது ஆகும்-தாயே நீநினை
ந்தவெண்ணம் முற்றும் பொழுதுமுற்றும், பின்னை நீ வேறு இரங்கல்-பின்பு நீ வே
றுபடக்கருதிவருததலொழிக, யானே போய் திசைகளும் பெருநீர் வைப்பும் என்
னது கொற்றம் நாட்டி மீள்வல் - நான்சென்று எட்டுத்திங்கிலும் கடல்குற்ற இந்
நிலவுலகிலும் என்னுடைய வெற்றியைநாட்டிவருகின்றேன, இங்கு இருத்தி என்
து - (அதுகாறும்) நீ இங்கிருப்பாயென்று, பொன் அவர் மலர்க்கொம்பு அன்னாள்
பொருக்கென எழுதுதபோந்தாள்-பொன்னிறங்கொண்டு விளங்கும் பூங்கொம்பை
யொத்த அப்பிராட்டியார் விரைந்தெழுந்து (போர்க்கோலங்கொள்ளப்படுத்தில்)
சென்றார்.

இரங்கல்-எதிர்மறைப்பொருளில்வந்த வியங்கோள்வினைமுற்று. அள்-விருதி.
எதிர்மறை வியங்கோட் பொருளில்வருதல். மகனெனல் - என்னுந் திருக்குறளாறு
ணர்க.

(இ)

தேம்பரிகோதைமாதின்நிருவுளசெய்தினோக்கி

யாம்பரிசுணர்ந்தவேந்தாமைசசுரும்பிறரும்போந்தார்

வாம்பரிகடாவித்திண்டேர்வலவனுங்கொணர்ந்தான்வையல்

தாம்பரிவகலவந்தாளேறிக்ஞ்சங்கமாப்ப.

(இ-ள்.) தேம்பரி கோதை மாதின் திருவுளச் செய்தி கேட்கி - ஊசமீச்சு உத்தியுடைய பிராட்டியாருடைய திருவுள்ளக்குறிப்பையுணர்ந்து, ஆம் பரிசு உணர்ந்த வெந்தரும் அமைச்சரும் பிறரும் போந்தார் - போர்க்குரிய தன்மைகளை யுணர்ந்த அரசர்களும் மாதிரிகளும் அவரொழிந்த சேனைக்காவலரும் வந்தார்கள். லுடம்பரி கடாவி தின் தேர் வலவனுங் கொணர்ந்தான் - தாவிச்செல்லுங்குதிரைக ளைச் செலுத்தித் திண்ணியதேர்ப் பாகனுங் கொண்டுவந்தான், வையம் தாம்பரிவு அகல வந்தாள் சங்கம் ஆர்ப்ப ஏறினாள் - இவ்வுலகம் துன்பத்தினிச் சும் நீங்க அவ தரித்த அப்பிராட்டியார சங்குகள்கோலிககத் தேரிலேறினாள். (க)

ஆர்த்தன தடாரிபேரியார்த்தன முருமொரைந்தை யார்த்தனவுடுக்கைதகையார்த்தனபடகம்பம்பை யார்த்தன முழுவந்தட்டையார்த்தன சின்னந்தாரை யார்த்தனகாளந்தாளமார்த்தன திசைகளெவரும்.

(இ-ள்.) தடாரி பேரி ஆர்த்தன - தடாரியும்பேரியும் ஒலித்தன, முருமொ ரைந்தை ஆர்த்தன - முருமொ மொரையையும் முழங்கின, உடுக்கை தக்கை ஆர்த்தன - உடுக்கையுந்தகையையும் ஆரவாரித்தன, படகம் பம்பை ஆர்த்தன - படகமும்பம்பை யுங்கோலித்தன, முழுவந்தட்டை ஆர்த்தன - மத்தளமுந் தட்டையும் திசைத்தன, சின்னம் தாரை ஆர்த்தன - சின்னமுந்தாரையும் அதிர்த்தன, காளம் தாளம் ஆர்த் தன - காளமும் தாளமும் இரங்கின, திசைகள் எங்கும் ஆர்த்தன - (இவைகளால்) அஷ்டதிசைகளுஞ் சத்தித்தன.

மொரைந்தை, படகம், ஒருகட்பறைகள். தட்டை, கற்கடிப்பறை. சின்னம், தா ரையிலொருவகை. தடாரி, முருடு, தகை ஒருவகைவாசசியங்கள். இவ்வொலிகளி ன்மயமாய் எட்டுத்திக்குகளும் இருந்தனவென்பார். திசைகளெங்கும் ஆர்த்தன வென்றார். (எ)

வீங்கியகொங்கையார்த்தகசினர்விழிபோற்றைப்ப வாங்கியசிலையேறிட்டகணையினர்வட்டத்தோலவா டாங்கியகையர்வைவேற்றளிக்கையர்வினாத்தெய்வம்போ லோங்கியவாயத்தாருமேறினாருடனத்தினடேர்.

(இ-ள்.) பிண தெய்வம் போல் ஓங்கிய ஆயத்தார் - பெண்தெய்வம்போல அழகில்மிக ஆயத்தாராகிய மெய்க்காவலருள், வீங்கிய கொங்கை ஆர்த்த கச்சி னர் - (சிலர்) பருத்தனதைதவீங்கிய கச்சியையுடையவராகியும், விழிபோல் தைப்ப வாங்கிய சிலை ஏறிட்ட கணையினர் - (சிலர்) தங்கள்கண்கள்போலத் தைக்க வளைந்த வில்லிழைபுடிய அம்புகளையுடையவராகியும், வட்டத்தோல் வாள் தாங்கிய கை யர் - (சிலர்) கேடகத்தையும் வாளையுநதாங்கிய கையையுடையவராகியும், வை வேல் தவிர்க்கையர் - (சிலர்) கூரியவேலையேறிய தவிர்போலச் செங்கிறம்பாய்ந்த கையையுடையவராகியும், உடை அத் தின் தேர் ஏறினார் - அததடாதகைப்பிராட்டி யாரோடு அந்தத்திண்ணிய தேரில் ஏறினார்கள்.

ஆயம் - பெண்கள்கூட்டம். உம்மை உயர்வுசிறப்பு. (அ)

கிடைப்பனவுருளாற்பாரைக்கீண்டுபாதலத்தினெல்லை யடைப்பனபரந்ததடாலடையவான்றிசைகளெட்டு முடைப்பனவண்டமுட்டிபொற்றிவாண்கங்கைநீரைத் துடைப்பனகொடியாற்சாரிகுற்றுவபொற்றிணடேர்கள்.

(இ-ள்.) சரீர் சுற்றுவ பொன் தின் தேர்கள் - இடசாரி வலசாரியாகச் சுற்றுவதும் பொன்னுலாபிய தின்னிய தேர்கள், கிடைப்பன உருளால் பச்சாதிண்டு பாதலத்தின் எல்லை அடைப்பன-பூண்ட வுருள்களால் நிலவுலகத்தைத் திழித்துப் பாதலத்தி னெல்லையை அடைக்கா நின்றன, பரந்த தட்டால் வான் திசைகள் எட்டும் அடைய உடைப்பன - இடம்பரந்த தட்டினாற் பெரிய திசைகளெட்டையும் ஒரு சேர உடைக்கா நின்றன, கொடியால் அண்டம் முட்டி வான் கங்கை நீரை ஒற்றி அடைப்பன - கொடிகளால் ஆகாயத்தைத் தோய்ந்து அவ்வாகாயகங்கை நீரைப்பொருந்திச் சுவற்ச்செய்கின்றன.

சுற்றுவ, கிடைப்பன - வினைமுற்றெச்சங்கள்.

(க)

செருவின்மாதண்டந்தாங்கிச்செல்லும்வெங்குற்றமென்ன
வருவிமாமதநீர்காலவரத்தவெங்குருதிக்கோட்டாற்
கருவிவான்வயிற்சுண்ணெகவிழுநீர்வாயங்காந்து
பருகிமால்வனாபோற்செல்வபருஉபபெருந்தடககையானே.

(இ-ள்.) பரு உ பெரும் தடக்கை யானே - பருத்தையுடைய பெரிய கைகையுடைய யானைகள், அருவி மாமத நீர் கால - அருவியாறுபோல பெரிய மதநீர் சிந்த, அரத்தம் குருதி வெம் கோடு ஆல் கருவி வான் வயிற் றிண்டு கவிழு நீர் வாய் அங்காந்து பருகி-செவந்த உதிர்ந்தோய்ந்த கொடியகொம்புகளால் (உலகிற்குத்) துணைக்காரணமாகிய மேகத்தின் வயிற்றைக்கிழித்து (அதினின்றும்) கவிழு நீரை வாயைத்திறந்து பருகி, செருவில் மாதண்டம் தாங்கி செல்லும் வெங்குற்றம் என்ன-போரில் பெரிய தண்டாயுதத்தைத்தாங்கிச்செல்லும் கொடிய யமானைப்போலவும், மால்வனா போல் செல்வ - பெரியமலைகள் செல்லுதல்போலவும் (ஒருபால்) செல்லாநின்றன.

“முகரவுகாரீடிடனுடைத்தே - உகரமவருதலாவயினான” என்ற தொல்காப்பியம் எழுத்து-உயிர்மயங்கியலில் வருஞ் சூததிரத்தால் “ரகவுகாரீடிடனுடைத்தே” என உபலக்கணமாகக்கொண்டு பண்படியாக வந்த பரு என்னு முதனிலைத் தொழிப்பெரிதுதி நீண்டு உகரம பெற்றதெனக் கொள்க. பயங்கமான தோற்றத்தோடுந் துதிக்கை வீசிச்செல்லுதலால் மாதண்டந்தாங்கிச்செல்லும் வெங்குற்றம் என்ன எனவும், மதப்பெருக்கையுடைய உணுதத்தோற்றத்தால் அருவிப்பெருக்கையுடைய மால்வனாபோல எனவுங் கூறினார். இது தொழிற்றன்மையணி, மால்வனாபோல்செல்வ இது இல்பொருளுணுமையணி.

(க0)

ஒலியவார்தினாயின்னவொழுங்கினயோகமாககள்
வலியகாலடக்கிச்செல்லுமனமெனக்கதியிற்செலவ
கலியநீர்ஞாலங்காப்பானகடையுருமுடிவிறற்றேற்றம்
பொலியும்வாம்புரவியொன்றேபோலவனபுரவியெவள்ளம்.

(இ-ள்.) கலிய நீர் ஞாலம காப்பான் - ஒலியையுடைய கடல்சூழ்ந்த உலகினைப் (பாபத்தினின்றும் நீக்கிப்) பாதுகாத்தற்பொருட்டு, கடையுடைய முடியில் தோற்றம் பொலியும் வாம்புரவி ஒன்றே போல்வன புரவி வெள்ளம் - கலியுருமுடியில் அவதரிக்குந் தாவிச்செல்லும் குதிரையொன்றே (பலநிறங்கொண்டவந்தா) லொத்த குதிரையின் கூட்டங்கள், ஒலிய வார்தினாயின் அன்ன ஒழுங்கின - ஒலியையுடைய நீண்ட அலையைவொத்த வொழுங்கினையுடையன, யோக மாக்கள் வலியகால் அடக்கி செல்லும் மனம் என கதியில் செல்வ - யோகசாதனஞ் செய்வோர்களுடைய வலிய காற்றையடக்கி ஒருவழிப்பட்டுச் சிவத்திற்செல்லு மனம்போல ஒருவழிப்பட்டு விரைந்து செல்லும் நடைவியையுடையன.

தத்தமக்குரிய பாகர்கள் வழிப்பட்டுச்செல்லும் செவ்வியுடையன ஸ்
ன்பார். யோகமாக்கள் ஸ்விய காலடக்கிச்செல்லு மனமென என்றார். இது குணத்
தன்மையணி. (௧௧)

தாவினுங்கழுதுசெல்லுஞ்செலவினர்கடுங்கட்கூற்ற
மேலினுமிகையுண்டாயின்வெருண்டு வெந்கண்டுமீளும்
பாலினர்புருவாய்நாகப்பல்லினும்பில்குமால்
வேலினர்வீயாவென்றிவீக்கியகழற்கால்வீரர்.

(இ-ள்.) வீடா வென்றி கழல் வீக்கிய கால் வீரர் - கெடாதவெற்றியால் வீர
கண்டையையணிந்த காலையுடையவீரர்கள், காலினும் கழுது செல்லும் செவ்வினர்-
காற்றினும்வினாந்துசெல்லும் நடையையுடையவர்கள், கடுங்கண் கூற்றம் மேலி
னும் மிகை உண்டாயின் வெருண்டு வெந் கண்டு மீளும் பாலினர்-கோபக்கண்களை
யுடைய யமன்மேலும் குற்றமுளதாயின் அவனைக்கோபித்து முதகுபார்த்துத்திரு
ம்புந்தன்மையையுடையவர்கள், புருவாய் நாகப் பல்லினும் பில்கும் ஆலம் வேலி
னர்-பிளந்தவாயையுடைய சர்ப்பத்தினது (விஷஞ்சிந்தும்) பல்லைப்பார்க்கிலும் சிந்
தும் விஷத்தையுடைய வேலையேந்தினவர்கள்.

இன் உருபு, உறழ்புபொருவிலவந்தது. வெரி ந் வெந் என்றது இடைக்குறை.
இதுவும் அவ்வணி. (௧௨)

எண்புதைத்தெழுந்தவீரரிவுளிறேர்யானைவெள்ள
மண்புதைத்தனபதாகைமாலெண்கவிகைபீலி
விண்புதைத்தனதுண்டுளவெயில்விடுபரிதிப்புத்தேள்
கண்புதைத்தனபேரோதைகடலொலிபுதைத்ததன்றே.

(இ-ள்.) எண் புதைத்தது எழுந்த வீரர் இவ்வுளிறேர் யானை வெள்ளம் மண்
புதைத்தன - எண்ணலளவையையுடையது (இவ்வாறு) எழுந்தவீரரும் குதிரை
கூட தேர்களும் யானைகளும் (ஆசிய) கூட்டங்கள் நிலவுலகைச் (சிந்துமியின்) நி
மறைத்தன, பதாகை மாலே வெண் கவிகை பீலி விண் புதைத்தன - கொடிகளும்
மாலேகூட்டிய வெள்ளிய குடைகளும் மயிறகுஞ்சங்களும ஆகாயத்தைச் சிறிதும்
மூடமின்றி மறைத்தன, துண் துளி - (இவற்றாலெழுந்த துண்ணிய தூசிப்படலம்,
வெயில் விடு பரிதி புததேள் கண்புதைத்தன-கிர்ணத்தைவீசுஞ் சூரியனுடைய கண்
களைமறைத்தன, பேர் ஒதை கடல் ஒலி புதைத்தது - (இவற்றாலெழுந்த) பெரிய
ஒசையானது சமுத்திரத்தினொலியைக்கீழ்ப்படுத்தியது.

புத்தேள்-தேவன். வெள்ளம் என்பது பிரிந்து வீரமுதலியவற்றோடுகூடி வீ
ரர்க்கூட்டம் இவ்வுளிக்கூட்டம் தேர்க்கூட்டம் யானைக்கூட்டம் என நிறற்றலால்
புதைத்தன என்னும் ஆரோணைப்பணமை முற்றுப்பயனிலைகொண்டது. (௧௩)

தேரொலிகளினப்பாய்மான்செலவொலிகொலைவெண்கோட்டுக்
காரொலிவீரரர்க்குங்கனையொலிபுணைதார்க்குஞ்சி
வாரொலிகழற்காற்செய்கண்மள்ளர்வனின்னீடோள்கொட்டும்
பேரொலியண்டமெல்லாம்பிளந்திடப்பெருத்தவன்றே.

(இ-ள்.) தேர் ஒலி - தேர்செல்லுகின்ற ஒலியும், கலினம் பாய் மான்
செலவு ஒலி-கடிவாளத்தையுடைய குதிரைகள் செல்லுகின்ற ஆரவாரமும், கொலை
வெள் கொடி கார் ஒலி - கொலைத்தொழிலைமந்த வெள்ளியகொம்புகளையுடைய

மேகம்போன்ற யானைகளினுடைய ஒலியும், வீரர் ஆர்க்கும் கையொலி - வீரர்கள் கோஷிக்கும் மிகக் கூர்ப்பும், தார் புனை குஞ்சி - வெற்றியாய்புனைந்த சிகையையும், வார் ஒலி கழல் கால் - நீண்டவொவியையுடைய வீரர்களுடையணிந்த கால்சீரையும், செங்கண் - சிவந்தகண்களையுடைய, மன்னர் - வீரர்கள், ஊன் தின் தோள் கொட்டும் பேரொலி - (தமது) அலியதோள்களைக் கொட்டியதிர்க்கும் பெரிய அதிர்ப்பும், அண்டம் எல்லாம் பிளந்திடப் பெருந்த - எல்லா அண்டங்களும் பிளவுட அதிகரித்தன.

வந்தின் - ஒருபொருட்பன்மொழி. உரிச்சொல்வாதலால் முன்னர்க்குரிய விதிபெற்று ஈற்றலகாம் இனவெழுத்தாய்த்திரிந்துகின்றது. (சுச)

பார்த்தெழுபுழுதிபோர்ப்பப்பகலவன்மறைந்துமுந்நீர் -
கரந்தவன்போன்றாகக்கங்குல்வந்திற்றுத்தேய்ப்பச்
காந்திருணிமையமுதின்சோதிவெண்குடையும்வேந்தர்
நிரந்தபூண்வயிரவாளுநிறைநிலாவெறிக்குமன்றோ.

(இ-ள்.) பார்த்த எழு புழுதி போர்ப்ப - (இவற்றுவெங்கும்) பார்த்தெழுந்த புழுதிபோர்த்தலால், பகலவன் மறைந்து - சூரியன்மறைந்து, முந்நீர் கரந்தவன் போன்றான் ஆக - கடலில் ஒளித்தவன்போல மறைய, கங்குல் வந்து இறுத்தது ஏய்ப்ப -- இருள்வந்துருடியிருந்ததையொப்ப, இருள் காந்த நிறைய - இருவெங்கும் நிறைந்துநிறைய, முத்தின் சோதி வெண்குடையும் - முத்தால் அலங்கரித்த கிரணத்தையுடைய வெண்ணெக்குடைகளும், வேந்தர் பூண் நிரந்த வயிரம் வாளும் - அரசர்களேந்திய பூண்மைந்த வயிரத்தாற்செய்த வானாயுதங்களும், நிறை நிலா வெறிக்கும் - (அவ்விருளைப்போக்க) நிறைந்தநிலாவை விசைநிற்கும்.

முந்நீர் படைத்தலுல காத்தலும் அழித்தலுமாயி மூன்றுதன்மையையுடையது எனப்பண்புத்தொகை நிலைக்கனத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகைநிலையாய்க்கடலுக்குக் காரணகருநியாய்வந்த பரியாயப்பெயர். இதனை "முந்நீர்ப்பிறந்தவனத்தொடு" எனவரும் சிந்தாமணிச்செய்யுளுககு கச்சினாக்கினியர் எழுதிய உரையாவண்க, ஆற்றநீர், ஊற்றநீர், மேகநீர் என்னு மூன்றநீரையுடையது எனப்பொருள்கொண்டு அத்தொகைநிலையிலடக்குதலுமொன்று. புழுதிபோர்த்தலால் சூரியனத்தயித்து இருட்டிபோதுவந்ததெனவும், அவ்விருட்போது சுக்கிலபட்சமாக வெண்குடையும் வயிரவாளும் நிலவுகைமெனவுக் கூறியது குணவதிசயவணி. (கவி)

தேர்நிகாகலனைய்செல்லப் பரிநிராநிகையாய்த்துள்ள
வார்முரசொலிபாய்க்கல்லவாட்கலன்மீனாய்க்கொட்பத்
தார்நிகாகவரிக்காடுதாக்களாய்த்ததும்பவேழம்
கார்நிராயாகத்தாணைக்கடல்வழிக்கொண்டதன்றே.

(இ-ள்.) தேர்நிகாகலன் ஆய் செல்ல - தேரின்பந்திகள் மரக்கலங்களாய்ச்செல்லவும், பரிநிராநிகையாய்துள்ள - குதளைகளின்பந்திகள் அலைகளாய்த்துள்ளவும், வார் முரசு ஒலியாய்கல்ல - வார்கட்டிய முரடுவெலி பேரொலியாய்க்கல்லென்றெலிக்கவும், வான் கலன் மீனாய்க் கொட்ப - வானாயுதங்கள் மீனாய்க்கழன்றுவினக்கவும், தார்நிரா கவரி காடு தாக்களாய்ததும்ப - (வெணிய) மலர்மலை வரிசைகளைப்போலவினக்கும் சாமணாக்காடுகள் தாக்களாய் மேவெழுந்தோக்கவும், வேழம் கார்நிரை ஆக - யானைகள் (கடனீருண்ணவரும்) மேகங்க

னின் வரிசைகளாய்நெருங்கவும், தானை கடல் வழி செண்டத - சேனையாகிய கடல் வழிபடத்தொன்றது.

அவையவ வையவிகளை யேற்றவற்றோடு முற்றவுருவஞ்செய்தமையால் முத்திருவவணி. அவையவிகள் சேனையுங்கடலும் அவயவங்கள் தேர்வினாமுதவியனவும் மரக்கலன்முதவியனவுமாம். (கக)

களள்ளியிழ்கோதைமாதரெடுத்தெறிகவரிக்காடு
துள்ளவந்தணர்வாயாசியொருபுறந்துவன்றியார்ப்பத்
தென்வீளியமுதகீதமொருமற்றிரண்டுவிம்ம
வள்ளைவார்குழையெம்மண்ணைமணித்திண்டோர்நடந்ததன்றே.

(இ-ள்.) கள் அவிழ் கோதை மாதர் - தேனெடுமலர்ந்த மலர்மாலையைமணித்தபெண்கள், எடுத்த எறி கவரி காடு துள்ள - எடுத்துவிடும் சாமணாக்காடு ஒருபால் துள்ளவும், அந்தணர் வாய் ஆசி - மறையவர்கள் (தமது) வாயாற்கூறும் ஆசிரவசனம், ஒருபுறம் தவன்றி ஆர்ப்ப - ஒருபால் மிகுந்த ஒலிக்கவும், தென் அமுத விளிதீதம் - தெள்ளிய அமுதம்போன்ற இசைப்பாட்டிகள், ஒருபுறம் திரண்டு விம்ம - ஒருபால் திரண்டொலிக்கவும், வண்ணவார் குழை எம் அண்ணை - வண்ணத்தண்டையொத்த நீண்டகாதையுடைய எம்முடையதாயாகிய தடாதகைப்பிராட்டியாருடைய, மணி திண் தேர் நடத்தது - இரத்தினமழுத்திய திண்ணியதேர் நடத்தது.

குழை காதின்மேனிற்றலால் தானியாகுபெயர். (கக)

மீனவன்கொடியுக்கானவெம்புலிக்கொடியுஞ்செம்பொன்
மானவிற்கொடியுமவண்ணமயிற்றழைக்காடுந்தோட்டிப
பானவங்கருங்கட்செவ்வாய்வெண்ணகைப்பசுந்தோணியம்பத்
தேனலம்பலங்கல்வேயந்தசெல்லிதோர்மருவகிறசெல்ல.

(இ-ள்.) வல் மீனக்கொடியும் - வலியமினக்கொடியும், கானம் வெம் புலிக்கொடியும் - காட்டிற் (சஞ்சரிக்கும்) கொடியபுலியெழுதியகொடியும், செம் பொனமானம் வில் கொடியும் - செவந்தபெர்னல்லாசிய பெரியவிற்கொடியும், வண்ணம் மயில் தழை காதும் - அழகிய மயிலிறதாலமைந்த புஞ்சுக்காடிகளும் (ஆகிய இவைகள்) தோடு பானல் அம் கரும் கண் - இத்தழையுடைய நீலோற்பலம்போன்ற அழகிய கரியகண்களையும், செவ்வாய் - செவந்தவாயையும், வெள் நகை - வெள்ளியபுன்முறுவலையும், பசும் கோள் - (முங்கிலையொத்த) பசியதோள்களையும் உடைய, தேன் அலம்பு நிம்ப அவங்கல் வேயந்த செல்லி தோ மருவகில் செல்ல - வண்டுகள் ஒலிக்கும் வெப்பமவர்மாலையைமணிந்த தடாதகைப்பிராட்டியார் தேரின் இருபாலுஞ்செல்லவும்.

புலிக்கொடிக்கு எழுதியவாறு வளையகொடிக்குஞ்செல்லுக. தழை - மயிலிறகு. புலிக்கொடி - சோழனுடையது. விற்கொடி - சோழனுடையது. (கக)

மறைபலமுக்கன்கொண்டேத்திவாய்தடுமாறியெய்யப்ப
நிறைபரம்பரைநீயெங்கனிறுபர்கோன்மகளாய்வைய
முறைசெய்துமாசுதீர்ப்பாயடியனேன்முகத்துமரிசுங்
குறையெனநிழற்றுந்நிங்கன்கொள்கைபோற்கவிகைகாப்ப.

(இ-ள்.) நீ முறை பல முகம் கொண்டு ஏத்தி - நீ வேதங்கள் பலமுதல்கொண்டு துதிகெய்து, வாய் தமையாறி எய்ப்ப - (தமது உணர்ச்சிக்கெட்டாமைவால்) வாய்தமையாறி இளைக்கும்படி, நிறை பரம்பலா - எங்கும் நிறைந்த விவசந்தியாயுணைய எங்கள் நிருபர் கோன் மகளாய் - (அவ்வாறுள்ளீ) எங்களுடைய அரசர்க்கரசனாகிய மலயத்துவிசபாண்டியன் புத்திரியாய் அவதரித்து) முறை செய்து கையம் மாசு தீர்ப்பாய் - செங்கோல் செலுத்தி உலகிலுள்ள குற்றத்தையொழிப்பாய், அடியனேன் முகத்து மாசும் குறை என நிறுத்தும் - அடியேன் முகத்திலுள்ள குற்றத்தையும் ஒழியாமென்றுவந்து நிறுத்தெய்யும், திங்கன் கொள்கைபோல் - சந்திர ஹிதைய கொள்கைபோல, கங்கை காப்ப - (ஒருபால்) வெள்ளைவட்டக்குடை நிறுத்தெய்யவும்.

சந்திரன் தான் பாண்டியர்மகப்பிந்து முதல்வனுக்கையால் எங்கள் நிருபர்கோன் என்றான். குடைநிறுத்தெய்தல் சந்திரன் தன்குறையொழிக்கக் குறைவிராத்த நிறுத்தெய்தையொக்குமென அதன்மேலேற்றிக்கூறுதலால் தற்குறிப்பேற்றவனாகி. (கஉ)

அங்கயனெக்கிமான்றேர்க்கணித்தொருதடந்தேரூர்ந்து வெங்கதிர்நியாழச்சூழ்ச்சிமேம்படுகமதியென்போனங்கைதன் குறிப்புநோக்காகற்பெரும்படையுஞ்செல்லச் செங்கையிற்பிரமபுரீட்டிச்சேவகஞ்செலுத்திச்செல்ல.

(இ-ள்.) வெம் கூறு வியாழச் சூழ்ச்சி மேம்படு கமதி என்போன் - விரும்புங்கிரணத்தையுடைய பிரகலயத்திலுடைய சூழ்ச்சியினும் மேம்பட்ட (சூழ்ச்சியையுடைய) முதலமைச்சன், அம் கயல் நோகல் மான் தேர்க்கு - அழகிய கயல்போலுலக கண்ணையுடைய, தடாதகைப்பிராட்டியாரருடைய குதினாகட்டிய தேருக்கு, அணித்து ஒரு தடம் தேர் ஊர்ந்து - சமீபமாக ஒப்பில்லாத பெரியதேரைத் (தான்) செலுத்தி, கங்கைதன் குறிப்பு நோக்கி - அப்பிராட்டியாரருடைய உணர்ச்சுறிப்பையாராய்ந்து, பெரு நால் படையும் செல்ல - பெரியநாளுக்குசேனகரும் (விரைந்து) செல்ல, செங்கையில் பிரம்பு நீட்டி - (தனது) செவந்தகையிலேநிய பிரம்பினரீட்டி, சேவகம் செலுத்தி செல்ல சேவகத்தினைச்செலுத்தி (ஒருபால்) செல்லவும்.

பிராட்டியார்குறிப்பு - போர்க்குவினர்த்தெழல் ஆதலால் நார்பெரும்படையும்கெல்லச் சேவகஞ்செலுத்தி என்றார். செல்ல, காப்ப என்னும் வினையெச்சங்களின் முடிபு. கமதி என்னும் வினைமுதற்பயனிலையின் முடிபன்றதலால் செல்லான் என்னும் வினைமுற்றைச்செல்ல எனப்பாடல்கொண்டாம். (உ0)

அலகினாற்கருவிச்சேனயாழ்கடலுனைத்துந்தன்போன் மலர்தலையுலகமன்றிமகபதியுலகமாதி யுலகமும்பிறவுஞ்செல்லவுலபிலாவலியவாக்கித் திலகவாணுதலாண்மணன்திருவெலாங்கவரச்செல்வான்.

(இ-ள்.) அலகு இல் நால் கருவி சேனை - அளவில்லாத நான்குசேனையாகிய, ஆழ்கடல் அனைத்தும் - ஆழ்த்தகடல் முற்றும், தன் போல் - தம்மைப்போல, மலர்தலை உலகம் அன்றி - பரந்த இடத்தையுடைய இந்நிலவுலகமன்றி, மகபதி உலகம் ஆதி உலகமும் - இத்திரலோகமுதலிய உலகங்களிலும், பிறவும் செல்ல - ஏனை யிடங்களிலுஞ்செல்ல, உலப்ப இல்லா வலிய ஆக்கி - கெடாதவிமையுடையனவாச்செய்து, திலகவான் ததலான் - திலகமணிந்த ஒளரியகெற்றியையுடைய தடா

தகைப்பிராட்டியார், மன்னர் திரு எல்லாம் - அரசர்களுடைய பொருள்களையெக்
லாம், கவர் செல்வன் - கொள்ளுகொள்ளச்சென்றருளினார்.

கருவி-என்பது சேனைக்கோர் காணப்பெயராதலால் கருவித்தனை என்பத
னை இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை நிலையாகக்கொள்க. “பொருள்கருவிதலால்
விளையுடனோடந்தும், இருமரவெண்ணிச்செயல்” என்பதில் கருவிசேனைமேனிற்
தல்காண்க. சேனை - போர்க்குத்துணைக்கருவியாய் நிற்றலில் பண்பாருபெயர்.
பொருள் - மணிபொன் முதலியன. (௨௧)

கயபதியாதிபாயவடபுலக்காவல்வேந்தர்
புயவலியடக்கவென்றுபுழைக்கைமான்புரவிமானிறேர்
பயம்பதிமுதலவே லுண்கட்பாவையராயமோடு
நயமலித்தையுக்கொண்டுதிசையின்மேனாட்டம்வைத்தார்.

(இ-ள்.) கயபதி ஆதியாய வடபுலம் காவல் வேந்தர் - கஜபதிமுதலாகிய
வடதேசங்களைக் காவல்பூண்ட அரசர்களுடைய, புயம் வலி அடங்க வென்று - தோ
ளின்வலிமையையடங்கவென்று, புழைக்கைமான் - தவாரம்பொருத்திய துதிக்கை
யையுடைய பாணகன், புரவி மான் தோ - குதிரைகள் தேரகன் (ஆயி இவைகளை
யும்) பயல் மதி முதல் வேல் உண் கண் - அர்த்தசக்திரையொத்த நெற்றியையும்
வேலைவென்ற கண்களையுமுடைய, பாவையர் ஆயமோடு - பெண்கள்கூட்டங்களோ
டு, நயம் மலி திறையும் கொண்டு - இன்பமிக்க திறைப்பொருளையும் (அவர்கள்கொ
டுக்கக்) கொண்டு, திசையின்மேல் நாட்டம் வைத்தான் - நிக்ரூபபாலகர்மேல் போ
ர்க்கெழு எண்ணக்கொண்டார்.

கயபதிமுதலியோர்-கஜபதி, தரங்கபதி, ரதபதி. பயல்-பாதி (௨௨)

வார்கழல்வலவன்றேனாவலியா லுணைப்பாடும்நீ
ருர்கலனொடு துணை வுடையனோனனிச்செய்தி
போர்விளையாடுமுன்னர்ப்புறந்தரையிலுந் துணை
தார்விழுவாற்றல்சிறுத்தருங்காழிற்ககன்றுபோனான்

(இ-ள்.) வார்கழல் வலவன் - நீண்ட வீரருண்டையையணிந்த தேர்ப்பாகன்,
வலிய கால் உணைப்ப - வலிய காற்றடிக்க, முந்நீர் ஊர் கலன் ஒப்ப கடல்மேல்
விணைந்து செல்லும் மாக்கலம்போல, தோனா துண்ட - தோனா விணைந்து செலுத்த,
உம்பர்கோன் அனிகத்த எய்தி - இந்திரனுடைய சேனையோடு கலந்து, போர் வி
ளையாடு முன்னர் - போர்செய்யத் தொடங்குமுன், புரந்தான் மிணைந்த தும்பை தார்
விழ - (போர் செய்ய வந்த) தேவேந்திரன் (சான்) அணிந்துவந்த தும்பைமாலு வி
ழவும், ஆற்றல் சிந்த - தனது வீரம் கெடவும், தருக்கு அழிந்து - (போர்ச்) செருக்
கொழிந்து, அகன்று போனான்-(புறங்கொடுத்து) யுத்தகனத்தினின்று ஓடினான்.

தும்பைமாலு - போர்செய்தற்கு அணிந்துவருமாலு. “அதிரப்பொருவது
தும்பையாம்” என்பதனாலுணர்க. தடாதகைப்பிராட்டியார் ஆற்றல் மிகுதி தோ
ன்றவும், தேவேந்திரன் ஆற்றலின்மை தோன்றவும், போர் விளையாடு முன்னர் என
வும், புரந்தான் அன்று போனானெவுக் கூறினார். முன்னர் என்றதில் - அர் பரு
திப்பொருள் விருதி. (௨௩)

இழையிடை துழையாவண்ணமிடையிறுவீங்குகொண்கைத்
குழையிடைநடந்துமீளும்கொலைக்கரைக்குழுவந்தான்
மழைகவிழ்கடாத்துவெள்ளை வாரணமாவுங்கோவுந்
தழைகதிர்மணிபுந்தெய்வதருக்கருங்கவர்ந்துமீண்டான்.

(இ-ள்.) இழை இடை தழையா வண்ணம் இடை இற வீங்கு கொங்கை - (இவ்வகை புறங்கொடுத்த இத்திராலுடைய பொன்னுலகெவிருக்கும்) தாவிழை இடை யில் தழையாதபடி இடைமுறியப் பருத்தணங்கினையும், குழை இடை எடுத்து மீளு ம் கொலை கணூர் குழுவும் - குண்டலத்தையணிந்த காதாமட்டுஞ்சென்று திரும்புங் கொலைத்தொழிலுமேந்த கண்ணையுமுடைய தெய்வப்பெண்கள் கூட்டங்களையும், தானம் மழை கவிழ் கடாத்து வெள்ளை வாரண மாவும் - மதனீரை மேகம்போலக் கவிழ்க்கும் மதச்சுவட்டினையுடைய வெள்ளையானியினையும், கோவல் - காமதேனு வையும், தழை கதிர் மணியும் - மிக்க கிரணத்தையுடைய சிந்தாமணியையும், தெய்வ திருத்தளும் - தெய்வத்தன்மையையுடைய பஞ்சதருக்கினையும், கவர்ந்து மீண்டாள் - கவர்ந்துகொண்டு (அங்குதின்றத்) திரும்பினார்.

தோ - என்பது குதிரை-பசு என்னும் பலபொருளுணர்ந்தும் ஒரு சொல்லாத வால் உச்சைச்சிரவமென்னும் குதிரையுடைய என்ப பொருள்கொள்ளுமொன்று. (உச)

கவிழிலைத்துறை.

இவ்வாறு மந்தைத்திசைக்காவலர் யாரையும் போய்த தெவ்வாண்மைசிற்தச்செருச்செய்து திறையுங்கைக்கொண்டவாறு வெவ்வாளெனமூன்றரண்டட்டமேருக்கைவார்சிலையான்கைகைகிரிநோர்சிச்செவ்வாள்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு போய் மந்தை திசை காவலர் யாரையும் - இவ்வகையாக வீணத்திசைகளிலுஞ்சென்று அங்குள்ள திக்குப்பாலகா எல்லோரையும், தெவ்வாண்மை சிந்த செரு செய்து - பகையின் வலிமை சிந்தப் போசெய்து, திறையும் கைக்கொண்டு - அவாகன் கொடுக்குத் திறையையும் பெற்றுக்கொண்டு, அவ்வாறு வெவ்வாள் என - அவ்வகையாக வெவ்வாராப்போல, மூன்று அரணும் அட்டவார் மேரு சிலையான - மும்மதிலையும் வென்ற நீண்ட மேருவாகிய விலையேந்திய திருக்கரத்தையுடைய சிவபெருமான் (வீற்றிருக்கும்,) கைகைக்கிரி நோர்சிச் செவ்வாண்மைகையைய நோக்கிச் சென்றருளினார்.

அங்குப் பெண்மைததன்மை வந்தமையால் அவ்வாறு வெவ்வாள் என்றார். சிலையான என்பதனறிதிறிலுள்ள வீடுதிறைப் பிரித்துக் கையென்பதனோடு கூட்டுக. முற்றாண்மை தொகுத்தல். (உ௫)

சலிக்குமபுரவிததடந்தேருவிடததமபிராட்டி.
கலிக்குமபலதுரியங்கைவனாதெய்வத்திண்டேர்
வலிக்குரபரிமன்னர்வழங்கொலிவங்குகேரே
பொலிக்கும்படி கிட்டினாறுழிதோறோற்குமோங்கல்.

(இ-ள்.) சலிக்கும் புரவி தடம் தோ உடை தம் பிராட்டி - செவ்வகின்ற குதிரைகட்டிய பெரிய தேரினையுடைய தடாதகைப்பிராட்டியார், கலிக்கும் பல தாரியம் - ஒலிக்கும் பல வாசனியங்களும், கைவனா - யானைகளும், தெய்வம் தின் தோர் - தெய்வத்தன்மையுள் தின்மையுமுடைய தேர்களும், வலிக்கும் பரி - செவ்வகம் வண்ணஞ்செவ்வகம் குதிரைகளும், மன்னர் - வீரர்களும், வழங்கு ஒலி - கோஷிக்குக கோஷத்தை, ஊழிதோறும் ஒங்கல் - ஊழிதோறஞ் சந்தையருந் திருக்கைலை மனை, வாங்கி மேரோ ஒலிக்கும்படி கிட்டினன் - கவர்ந்து அவ்வகையையொலிக்க அடைந்தனர்.

ஒலிக்கும்படி-படி அகரவீற்று வினையெச்சத்தை யுணர்ந்தும் ஓரிடைச்சொல் தோறு - தொழிற்பயில்வு பொருளில் வந்த பன்மை விடைச்சொல். (உ௬)

வானூர்சுயிலைமலையான்மகடன்னேரித்துப்
போனுவந்தாளென்றருள்க்கட்டினுக்கந்
ராவொலியாலனைவாவென்றழைத்தன்றேச
தானையாற்றழீஇபெதினேற்பச்சென்றான்.

(இ-ள்.) வான் ஓர் சுயிலை - மிகவும் உயர்ந்த திருச்சுயிலை, மலையான் மகன்-
மலையாசன் புத்திரியாராகிய பார்வதியார், தன்னை நீத்து போனான் - (முன்பு) தன்
னைவிட்டுப்பிரிந்து சென்றார், வந்தான் என்று - (இப்போது) வந்தனரென்று, அருவி
கண் புனல் உக்கு - அருவியாகிய கண்ணீர் சித்தி, ஆன அந்நீர் ஒலியால் - கீழ்க்கா
அந்நீரின்னொலியால், அனைவா என்று அழைத்த - தாயே வாவென்றழைத்து, தன்
தேச தாளும் நகையால் - தனது வெண்ணொளியாகிய புன்முழவலால், தழீஇ எதிர்
எற்ப சென்றான் - தழுவி எதிர்கொள்ளச் சென்றருளினார்.

புன்னகையரும் புதலும் - கையாற் றழுவதலோ டொக்குமென்பார். நகை
யாற்றழீஇ என்றார். இது தற்குறிப்பேற்றவணி. (உஎ)

கிட்டிப்பொருப்பைக்கிரியோடுகிரிகடாக்கி
முட்டிப்பொருதாவெனவேழமுழங்கிப்பாயப்
புட்டிப்பறத்தார்மறத்தார்க்கண்பூட்டுகில்லார்
வட்டித்தருமேமெனவார்த்துவனாந்துகொண்டார்.

(இ-ள்.) பொருப்பை கிட்டி - (தடாதகைப்பிராட்டியாரோடு சென்ற வீரர்
கன) திருக்கலையை நெருங்கி, கிரியோடு கிரிகள் தாங்கி - மலைகளோடு மலைகள் தா
க்கி, முட்டி பொருதால் என்ன - (ஒன்றோடொன்று) முட்டிப் போர்செய்தாற்போ
ல, வேழ முழங்கி பாய-யானைகள் முழங்கி (ஒருபால்) பாய, புட்டிலு புறத்தார் - அம்
பருத்துணிதாங்கிய முதுகினையுடையவரும், மறத்தார் - வீரத்தையுடையவரும்,
கண்பூட்டு வில்லார் - அம்பேறிட்ட வில்லையுடையவருமாய், வட்டித்து - (வெல்
லுவோமெனச்) சபதங்கூறி, உறும் ஏய் என - இடியேற்றைப்போல, ஆர்த்த வளை
ந்து கொண்டார் - வீரகோஷஞ்செய்து குழந்துகொண்டார்கள்.

புறத்தார், மறத்தார், வில்லார் என்னும் குறிப்பு வினைமுற்றுகள் எச்சமாகி-
வட்டித்து என்னும் வினையெச்சத்தின் முசனிலையைத் தனித்தனி கொண்டன (உஅ)

ஒடித்திருமாமலையாவலரும்பாரார்க்கு
நாடிப்பணிதற்கரிதாகியநந்திபாதம்
கூடிப்பணிந்தித்திறங்கூறலுங்கொற்றவேனந்
தேடிக்கிடையானுளந்தேர்த்தனனந்தியெந்தை.

(இ-ள்.) திருமாமலை காவலர் ஒடி - பெரிய திருச்சுயிலைமலை காப்போர் (சே
னை முற்றுகை செய்ததை யுணர்ந்து) ஒடி, உம்பரார்க்கும் - தேவர்களுக்கும், நாடி
பணிதற்கு அரிதாய் - காலத்தெரிந்து வணங்குதற்கரிய, நந்தி பாதம் கூடி பணிந்
த - நந்திகாயுள் திருவடியை அடைந்த வணங்கி, இத்திறம் கூறலும் - இச்செய்
தியைச்சொல்ல, எந்தை நந்தி - என் தந்தையாராகிய நந்திகாயுள், கொற்றம் வன
ம்-வெற்றியையுடைய பன்றிவடிவாகச்சென்ற திருமால், தேடி கிடையான் - தேடி
யுள் கிடைத்தற்கரியவனாய் நின்ற சிவபெருமான், உளத்தேர்த்தனன் - திருவுள்ளச்
சுறிப்பை யறிந்தனர்.

உம்பரார் - மேலிடத்திலுள்ளவரென்று பொருள் உம்பர்-மேலிடம். அரிதா
கிய என்னும்பெயர்ச்சம் பாதம் என்னும் பெயரோடுமுடிந்தது. (உக)

வென்றிக்கணத்தையிடுத்தான்கணமீதுபெய்த
குன்றிக்கணம்போற்கழல்கண்ணழல்கொப்புளிப்பச்
சென்றிக்கணையமொழியான்பெருஞ்சேனையோடு
மொன்றிக்கடலுங்கடலும்பொருதொத்ததன்றே.

(இ-ள்.) வென்றி கணத்தை விடுத்தான் - வெற்றியையுடைய பூதணங்களை
எவ்வீரர், (அக்கணம்) கணம் மீது பெய்த குன்றி கணம் போல் - தேவத்தினிடத்தா
வைத்த குன்றிமணல்களின் உட்டம்போல, கழல் கண் அழல் கொப்புளிப்ப சென்
து - கழலும் கண்கள் கோபாக்கினி யுமிழ்ப்போய், கடலும் கடலும் பொருதது ஒத்
தது - கடலும் கடலும் தம்முள் போர்செய்தலை யொப்ப, இக்கு அணைய மொழியா
ன் - கரும்பின் கவையை யொத்த இனிய சொற்களையுடைய தடாணைப்பிராட்டி
யாருடைய, பெரும் சேனையோடும் ஒன்றி - பெரிய சேனையோடும் கலந்து (போர்
செய்தது.)

ஒத்தது என்னும் ஒருமை வீணமுற்ற வீணயெச்சத்தின்மேல்வின்றது. பொ
ருதது இடைநிலைபெற்றவைத் தொழிற்பெயர். கணம் காதிபொருமை, உருமையும்
பொருளும் ஒற்றமையுண்மையால் உவமையின்சொழிலை பொருட்குங்கொள்க. (1)

குலங்கண்மழுப்பாடைதோமரநேமிபிண்டி
பாலங்கள் கழுக்கடைவாட்டாடைதண்டநாஞ்சி
லாலங்கவிழ்க்கின்றவயிற்படவியிசுழிழிக்
காலங்கலிக்குங்கடல்போன்றகளமரார்ப்பு.

(இ-ள்.) குலங்கள் - குலாயுதங்களையும், மழுப்பாடை - மழுவாயுதங்களையும்,
தோமார் - பெரிய ஈட்டிகளையும், நேமி - சக்கராயுதங்களையும், பிண்டி பாலங்கள் -
எறியாயுதங்களையும், கழுக்கடை - சிறிய ஈட்டிகளையும், வான் படை - வானாயுதங்
களையும், தண்டம் - தண்டங்களையும், நாஞ்சில - கலப்பைகளையும், ஆலம் கவிழ்க்கி
ன்ற அயில் படை - விஷத்தைச்சிந்தும் வேல்களையும், வீச - (ஒருவாமேலொருவர்)
வீசி, களம் ஆர்ப்பு - வீரர்கள் போஷிதரும் வீரகோஷம், ஊழிக் காலம் கவிக்கும்
கடல்போன்ற - ஊழிக்காலத்தில் (நிலைபெயர்ந்து) ஒலிக்கும் கடலொலிபோன்றன.

கடல் தன் பொருளினின்ற ஓங்காது நிலைநிறுத்த தனக்கு வேறல்லாத பொரு
ளோடு விடாது நிற்கவின் - விடாத ஆருபெயர் (உரை)

எறிகின்றனவோச்சுவவெய்வனவாதிபாகச
செறிநின்றனபல்படைசெந்திறப்புண்ணீர்மூழ்சிப்
பறிகின்றனவும்பிழைக்கின்றனவுமபட்டுத்தாக்கி
முறிகின்றனவுமுயன்றாவினைப்போகமொத்த

(இ-ள்.) எறிகின்றன - எறிகின்றனவும், ஓசுவ - ஓசுவனவும், எய்வன -
எய்வனவும், ஆதி ஆக செறிநின்ற பல் படை - முதலாய்பொருதிய பல ஆயுதங்
கள், செந்திறம் புண் றீர் மூழ்சி - செவ்வ நிறத்தையுடைய உதிரத்தில் மூழ்சி, பறி
கின்றனவும் - அப்புறப்படுவனவும், பிழைக்கின்றனவும் - மேலே தாக்காது போகி
ன்றனவும், பட்டு தாக்கி முறிகின்றனவும் - மேலே பட்டுத்தாக்கி (இடையில்) முறி
கின்றனவுமாவிரத்தல், வீண முயன்றார் போகம் ஒத - இருவினையில முயன்றோ
ர்க்கு வரும் போகங்களை யொத்தன.

முற்பிறப்பிற்செய்த கல்வினக்கோகப் போகம் சிலகான் நிற்கலும் திவினை
க்கோகவரு கன்மை கழிதலும் நெறியாதலால், ஆயுதங்கன் முயன்றார் வினைப்போ
கம் ஒத்த என்ருர். இருத்தல் - சொல்லெச்சம். ஏறிகின்றன, ஒச்சவ, எய்வன வி
னையாவீணயும் பெயர். செறிகின்றன - வினைமுற்றுப் பெயரசொச்சாய் நின்றது.

தெரிசிக்கவந்தசிலதேவர்கிறைப்புறந்தி
வெருவிப்பறந்தவொழிந்தோர்விலங்கூர்திமானல்
கருவிப்படையாற்சிறைப்பட்டனகாலனூர்தி
குருதிப்புனலுக்கதுகொற்றவையுண்டதென்ன.

(இ-ள்.) தெரிசிக்க வந்த சில தேவர் - (போர் நிகழும்போது அங்கு) தெரி
சனஞ்செய்யவந்த (தேவர்களுள்) சில தேவர்களுடைய, சிறை புன் ஊர்தி வெருவி
பறந்த - கருடன் முதலிய பறவையூர்திகள் அஞ்சிப்பறந்தன, ஒழிந்தோர் விலங்கு
ஊர்தி - அவ்வொழிந்த மற்றைத்தேவர்களுடைய மிகுமாயிய வாகனங்களும், மா
னம் - வ்மானங்களும், கருவி படையால் சிறை பட்டன - ஆயுதங்களால் உருவழி
ந்தன, கொற்றவை உண்டது என்ன - (முன்னல்) காளி உபிருண்ட மகிடாகரன் உ
திரல் கக்கியதுபோல, காலன் ஊர்தி - எமனுடைய வாகனமாயிய ஏருமைக்கடா,
குருதி புனல் உத்தது - உதிரினாக்கக்கியது.

விலங்கூர்தி - ஐராவத யானை முதலிய மிருகக்கன். ஊர்தி - நடத்தப்பபும்
பொருள்மேனிற்றவால், உசயப்படுபொருளில் வந்த தொழிற்பெயர். (கூ)

பொருகின்றதுகண்டுவிச்சாதார்போகம்வீடு
தருகின்றவனைத்தொழுவானெறிசார்ந்துநேரோ
வருகின்றவரவோறுவழிக்கொடுபோவரன்புக்
குருகின்றளிர்மெல்லடியாரொடுமுற்றமஞ்சா.

(இ-ள்.) போகம் வீடு தருகின்றவனை தொழ - போகத்தையும் மோகத்தை
யும் (ஆன்மகோடிகளுக்குத்) தருகின்றவனாகிய சிவபெருமானை வணங்க, வான் நெ
றி நேரோ சார்ந்து வருகின்றவர் விச்சாதார - ஆகாயமார்க்கமாக நேரே திருக்கவினை
மனையையுடைய வருகின்ற வித்தியாதாரகன், பொருகின்றது கண்டு - (அங்குப்) போர்
செய்தலைப்பார்த்த, ஊற்றம் அஞ்சா - (தங்களுக்கு நேரிடும்) ஆவையுற்றதாக்குகி,
அன்புக்கு உருகு இன் தளிர் மெல் அடியா கொடும் - (தம்மேலகொண்ட) அன்பால்
மனமுருகும் இளியதளிர்போன்ற, மெல்லியபாதங்களையுடைய ஸ்திரீகளோடும், வே
று வழிக்கொடு போவர் - வேறு வழிக்கொண்டு அத்திருக்கலைக்குச் செல்வார்கள்.

இருவினையொப்புலத்துகடப போகத்தையும் மலபரிபாகத்தில் மோகத்தை
யுந் தருவோனாவால், போகம் வீடு தருகின்றவனென்றோ. பொருகின்றது - நிகழ்
கால விடைகலை பெற்றவந்த தொழிற்பெயர். வருகின்றவர் என்னும் வினைமுற்று
பெயரசொச்சத்தில் வந்தது. (கூ)

திங்கட்படைசெங்கதிரோன்படைசேற்றமேற்ற
வங்கிப்படைசீம்புனலான்படைநாரசிங்க
துங்கப்படைசிம்புணைமும்படைருறைச்செல்வன்
வெங்கட்படைபன்னகவெம்படைமாரிவிட்டார்.

(இ-ள்.) திங்கன் படை - சந்திராஸ்திரத்தாக்கு, செம் கதிரோன் படை-சூரி
யாஸ்திரமும், சேற்றம் ஏற்ற அங்கி படை, கேபயிக்க ஆக்கினேயாஸ்திரத்தாக்கு,

தீழ்ப்புணவன் படை-இனிய வாருளுஸ்திரமும், துணைம் ஈரநிலைம் படை - உயர்ந்த
சேலிம்மாள் திரத்துக்கு, செலும் சிபுன் படை - செடிய சரபாஸ்திரமும், செம் சண்
ருறை செல்வன் படை - செடிய முனையையுடைய வாயவியாஸ்திரத்துக்கு, செம்
பண்ணம் படை - செடிய சர்ப்பாஸ்திரமும், மாறி விட்டார் - (ஒருவர்மேலொரு
வர்) மாறித் தொடுத்தார்கள். (௧௮)

கொட்புற்றமராமிக் கொள்கையர் தம்பினத்தி
நட்புற்றவர்க்கைப்படை தூட்ட ஞானமூர்த்தி
பெட்புற்றருளவருமென் பிராட்டி வெய்ய
கட்புற்றாகிறகணைமாரிகடேற் றீரின்றன்.

(இ-ள்.) கொட்புற்ற அராமும் இக் கொள்கையர் தம்பில் - (இவ்வாறு இட
சாரி வலசாரியாச்) சமூன்று பேர்செய்யும் இக்கொள்கையையுடைய வீரர்
கூட்டத்தன், நத்தி நட்புற்றவர் - நத்தியையுருகைய 'சேனாவீரன், கை படை
தூட்ட - கையிலேத்திய ஆயுதங்கள் தாளாக, ஞானமூர்த்தி பெட்புற்றருள வரு
ம் - சிவபெருமான் விருப்பக்கூர் வந்தருளும், என் பிராட்டி - வக்கன் முதல்வி
யாசாரிய தடாதகைப்பிராட்டியார், புற்று வெய்ய சண் அரவின் கணை மாரிகன் -
புற்றினின்று (விஷம் கொப்புளிர்தும் செடிய கண்களையுடைய சர்ப்பங்கள் வெ
ளிப்படுதல்போலத்) (துணியினின்று வாக்வி) சரவருகத்தனை, துற்றி நின்றான் -
சொரிந்து நின்றார்.

கொடுமை என்னும் பண்பிறம் நற்றயலுசாமுல்கொட்டுப் பெயர்விடுதி யே
ற்றத் கொட்பு என நின்றது. பெட்பு என்பதற்குப் பகுதி - பேரெண்பதன் விசை
யெனக் கொள்க. (௧௯)

கைநிற்படையற்றனர் கற்படைதொட்டுவிரர்
பெய்யிற்படுகென்றுவிடு குருவையீரககண்ணி
கொய்யிற்படுகெஞ்சுடைபார்கவம்போலமாய
கெய்யிற்படுவச்சுரகேலைகிரித்தவீசி.

(இ-ள்.) கையில் படை அற்றனர் - கையிலேத்திய ஆயுதங்கள் துன்படநின்
ற சிலசுணை வீரர்கள், வீரர் மெய்யில் படுக என்று - (தடாதகைப்பிராட்டியார்) சே.
னாவீரன் உடம்பிப்படுக என்று, கற்படை தொட்டு விடுக்கு முன் - கண்ணிய
ஆயுதத்தைத் தொட்டு வீசமுன், பொய்யில் படு கொஞ்ச உடையார் தலம் பேல
மாய - பொய்க்கொடியிற் றுண்பட்ட மனமுடையார் (மேதகொண்ட) தவத்தைப்
போல (அச்சம். டைன்) சிதையுப்படி, வீரர்கண்ணி - அத்தடாதகைப்பிராட்டியார்,
கெய்யில் படு கச்சா கேலை - கெய்யில் கச்சிராயுதத்தை, கிரித்த வீசி - ஓங்கிவீசி.

தண்டிட்டவே தணிந்தகண்ணவிராதமாய்க்
தண்டிக்கொடுதாக்கனைகாய்க் தவர்க்குமேடு போலு
ரண்டங்கள்சராசரய்யாவையுந்தானேயாசுக
கொண்டெக்குளென்று வலிகூறவரபயிற்றாமோ.

(இ-ள்.) தண்டம் படவே தணித்த - துண்டு துண்டாக (அவற்றை) அறுத்
து, அக் கணை வீரர் தம்மை - அத்தக் சிலசுணை வீரர்களை, தண்டம் கொடு தாக்கனை -
தண்டாயுதத்தா வடித்தனர், அவர் சாய்த்து சாம்பி போனார் - அவ்வீரர்கள் புறம்
கொடுத்தச் சேர்ந்த போனார்கள், அண்டங்கள் சராசரம் யாவையும் - அண்டம்

களையும் (அவற்றிலுள்ள) எல்லாச் சாசனங்களையும், தானே ஆக்கிச் செய்து - தானே நிரூபித்ததொண்டு, எங்கும் நின்றும் வலி - (அவற்றை) எங்கும் நிறைந்திருக்கும் வெகத்திலிதவகன்மை, உற வரம்பிற்குமோ - (ஒருவர்) எதிர்த்துஉற அனவுபடுமோ. (பாடசென்றபடி.)

ருணந்தொடங்கியதை முடித்தற்குப் பின்னர் இரண்டே எதிர்த்துஉற வால் வெற்றப்பொருள் கைப்பட்டளி. (௨௮)

படையற்றவியானமுப்பற்றவற்றைச்சென்று
தொடையற்றிதவகன்முண்டெழுதோள்வலியற்றைச்சென்று
மிடையற்றவியானகைபற்றடலேறுபோது
கடையற்றடைவாச்சிலைகண்டனந்தியன்னை

(இ-ள்.) படையற்ற - (தாங்கனெந்திய) ஆயுதங்கள் தண்டிப்பதும், விமானமும் பற்ற அற அற்ற - (ஏறிவந்த) விமானங்களும் நெதிரிந்தித் தான்பட்டும், சற்றம் தொகையற்ற - (போர்செய்தற்கு மிகுந்த) தம்பையான நீங்கியும், மூண்டு இகல் எழு தோள் வலி அற்ற - மூண்டு போர்செய்யும் தோள்களும் சித்தியும், செற்றம் இடை அற்ற - (இயற்கையாயுள்ள) கோபம் இடையிலொழிந்து, வீரகை அற்ற - வீரகை யொழிந்து, அடல் ஏற போது கடை அற்ற - கொண்டுதொழியுடைய சிங்க ஏறபோலுள்ள பெருமிக் கடை யொழிந்தும், அடைவார் நிலை - வருகின்ற (தமது சேனாவீரர்கள்) நிலைமையை, கந்தி அன்னல் - கந்தியானால், கண்டனன் - பார்த்தருளினார்.

என்றும் கோபமே பொருளாயுள்ள வீரரென்பார். செற்றம் இடையற்ற என்றார். படையற்றவிய அநீகரிண்பெயர்கள் அற்ற என்னும் உடந்தினைப் பயனிலைபெற்ற நின்றவால் தினைவருவமைதி. (௨௯)

உடையானடிதாழ்த்திவையோதுமோதரீததச்
சடையானிளவாணகைசெய்துதாழ்ச்செய்தகன்
மிடையான்கிலையானிதவ்வென்றினைக்குத்தெய்வப்
படையானெழுந்தானமராமடியபாரிற்சென்றான்.

(இ-ள்.) உடையான் அடி தாழ்த்த - தம்மை ஆளாகவுடைய செபெருமான் திருவடிபை வணங்கி, இவை ஒரளும் - இங்கிலைமைகளை பெருததுஉற, ஒாம் நீற்றம் கடையான் - அனுகையுடைய கங்கையைவிடத்தொடாபார்த்தையுடைய அச்செபெருமான், இன் வான் கை செய்த - புன்றமுறவுல் செய்த, சென் கன் தருமவிடையான் - செந்த கண்ணையுடைய தருமவிடையை யுடையவனும், சிலையான் - பிணைபென்னும் வில்லிவால், இகல் வென்றி வினைக்கும் - போரில் வெற்றியை வினைவிக்கும், தெய்வப் படையான் - தெய்வதன்மையையுடைய பாபநாசன்திர்த்தையுடையவனும் ஆகிய அச்செபெருமான், எழுந்தான் - போர்க்கெழுந்து, அமராமடியபாரிற் சென்றான் - போர்க்கானத்திற் சென்றருளினான். (௩௦)

அமராமடியானிரியவிரும்பம்.

மேகியாகவப்பாரிடையப்பாரிடையாயமராமடி
யோவிலாவலிகவார்த்ததமன்றியிருத்தெவவொதிந்தாது
தாவிலாவலிகவருமடங்கலின்றியிருத்தெவவொதிந்தாது
தேவியார்திருவருவமுஞ்சேவகச்செய்கையுமெதிர்கண்டான்,

(இ-ள்.) மேலி - அடைந்தருளி, ஆகவும் பாரிடை - போர்க்களத்தில், பாரி ட வீரனா அன்றாடி - பூதனை வீராவேசமே போர்செய்து, ஒவ்வா வலி னென்றத ம் அந்த (அச்செனனை வீராவேசினின்று) நீக்காத வீரக்கள் முற்றம் கொண்டுசொ ண்டதமன்வாமல், இனி உருத்த எவர் எதிர்த்தாலும் - இனிப் போர்க்குக் கேட்பித் தயாரெதி ப்பினார், தாவிலா வலியும் தோ - (அவர்களு) தொடர வீரத்தையும் கொண்டுசொன்ன, தனி பிணு மடங்கலின் என நிற்றும் - ஒப்பில்லாத பெருமைத் தைப்போல வித்தருளிய, தேவியார் திருவுருகமும் - (தனது) தேவியாருடைய திருவுருவப் பெலிவையும், செவகச் செங்கையும் எதிர்ண்டான் நடத்தியருளிய வீர்செய்தியின் மிகுதியையும் பார்த்தருளினான்.

வோவும் என்றதின் இதழியினின்ற உம்மைகைய வலியென்பதனோடு உட்கே.

ஒற்றைவாள்செழற்சாணமும்பாம்பகைத்துறித்தவெம்புலித்தோலும்
கொற்றவாண்மூக்காரமும்வெண்ணீரணிகோலமும்நூன்மார்பும்
கற்றவெணியுந்தன்னையேநோக்கப்பகருகினைசெய்திருநோக்கும்
பெற்றதன்வலப்பாதிசைத்தடாதகைப்பிராட்டியுமெதிர்கண்டான்.

(இ-ள்.) வார் ஒற்றை செழல் சாணமும் - நீண்ட (வெற்றிச்சிவ) ஒரு வீரக ண்டை உட்கைய திருவடியும், பாம்பு அகைத்த உலர்ந்த வெம்புலித்தோலும் - சர்ப்ப க்கத்தாலிவக வுறித்திப கொடிய புலித்தோலாகடையும், கொற்றம் மழு வான் காரம ம் - வெற்றியையுடைய மழுவாயுத்தையேத்திப திருக்காரமும், வென் நீது அணி கோலம் - வெண்ணிய திருநீற்றையணிந்த திருக்கோலத்தையுடைய, முன்னம் மார்பு ம் - உபவீரத்தையணிந்த திருமார்பமும், கற்றை வெணியும் - கருவிய சடாமுடியு ம், தன்னைய நோக்கிய - தம்மையே என்று நோக்குகின்ற, கருகினைசெய் திரு நோ க்கும் - கருகைசெய்யும் திருக்கண்ணும், பெற்ற தன் வலப்பாதிசை - (ஆயி ய இவைகளை) உடைய தமது வலப்பாமைகிய சிவபெருமானே, தடாதகைப்பிராட்டியு ம் எதிர்கண்டான் - தடாதகைப்பிராட்டியாரும் எந்நேர பார்த்தருளினார்.

உமைமயவன் திருவுருகம் இடப்பாகமாதலின் - சிவபெருமான் திருவுருகம் வலப்பாமைமென்றான்.

கண்டவெல்லியிலொருமுனைமறைத்ததுகருத்தினுன்மடனச்சன்
கொண்டமைந்திடக்குவிதரமலர்ந்தழும்பொம்போலொகித்தொல்கிப்
பண்டையன்புலந்திறைகொளக்கரும்குழற்பாரமும்பிடர்தாமுத்
கெண்டையுன்னும்புறவடிநோக்கமன்னினைத்தமிழின்னெனவின்ருள்.

(இ-ள்.) கண்ட எல்லையின் - (சிவபெருமானின்) கண்ட வப்பொழுத, ஒரு முனை மறைத்தது - ஒரு தன்ம மறைதலால், கருத்தில் காண் மடன் அச்சம் கொண்டமைந்திட - மனத்தில் காணமும் மடமும் அச்சமும் குடிசொன்ன, குவிதரமலர்ந்த ழும் கொம்பு போல் ஒளிந்த ஒலி - வியையும்படி மலர்ந்த ழும்பொம்புபோல் ஒளிந்த தவண்டு, பண்டை அன்பு வந்த இறைகொள - (சிவபெருமானிடத்தல்) தான் மூன் புலொண்ட அன்புவந்த (ஒருபால்) குடிசொன்னவரும், கரும் குழல் பாரமும் பிடர் தாமுடைய அனபாரமும் பிடரிப்பிராட்டித் தாமுவும், கெண்டை உன் மணும் புற வடி நோக்க - தேர்வெண்டைய வென்ற கண்ணும் புறவடியை நோக்கி நிற் கவும், மன் கொன்ற மின் என, நின்றான் - கிடைத்தத திருவிவாந்தெயி மின்னன் போல நின்றுருளினான்.

மறைந்தது என்னும் வினாமுற்றினின்றுபிரிந்த முதனிலை தொழிற்பெயராய்
முன்றனுருபேற்றது. (௪௩)

நின்றமென்கொடிக்ககல்விசுட்பிடைபரணிகழ்த்தியதிருமாற்ற
மன்றிற்தமுதலிவனஞ்சுமதிதேடிபணிதகனனாபிக்
கொன்றையஞ்சடைசுருமுடனெகிண்மணக்குமுடனென்றதுமன்பு
துன்றநின்றவடபார்ச்சுருட்சிவாரஞ்சோதிமுற்றிதுகூறும்.

(இ-ள்.) நின்ற மென் கொடிக்கு - இவ்வாய் நின்றருளிய மெல்லிய பூம்
கொண்டபொருத்த பிராட்டியாருக்கு, அகல் விடையு இடை அன்று அரன் கிகழ்த்தி
ய திருமாற்றம் - அகன்ற ஆராயத்தல் முன்னுளிய சிவபெருமான் தருள் செய்த
திருவார்த்தையை, அறிந்தமுத அறிவனும் கூறி - அறிந்த பேரறிவினையுடைய சம
தி என்பவன், தேடி அடி பணிந்த - பிராட்டியாருடைய) சிறிய திருமடியை வண
ங்கி, அன்னும் இக்கொன்றையஞ்சடை குழான் ஏ - சாயே இக்குநின்ற கொன்
றையையையணிந்த சடாமுடியையுடைய டெருமானே, நின் மணக்குமுடன் என்
றதும் - நின்ற மணவானென்கூற உற, அன்பு துன்ற நின்றவன் பார்த்த - அன்பு
யீசுஉற நின்றருளிய அப்பிராட்டியாரைப்பார்க்க, அருள் சிவபாஞ்சோதி - கருணை
வடிவமாயிவ அச்சிவபெருமான், இது கூறும் - இது சொல்லுவதென்றான்.

குழான் - பேரமுடன்.

(௪௪)

என்றுதொட்டுநீதிசையிகமேற்சயங்குறித்தெழுந்தபொத்தனியாமு
மன்றுதொட்டுநாமதுரைவிட்டினையிடாக்கிததுவந்தனமுன்னத்
தொன்றுதொட்டநானமறைபகாவழிவருசோமவாரகதோரை
நன்றுதொட்டநானமணஞ்செய்யருதுவினனகர்க்குநீயென்கொன்னான்.

(இ-ள்.) என்று தொட்டு - எல்லாத்தொட்டு, திசையின்றேல் சயங் குறி
த்த - எட்டித்தகைகளிலுஞ்சென்ற றோ செய்து வெற்றிபெறக்கூதி, நீ எழுத்து
பேரந்தனை - நீ எழுத்து வச்சையோ, அன்ற தொட்டு நம் மதுரைவிட்டி - ஸ்காலக்
தொட்டு நம் மதுரையைவிட்டு, உனை விடாத யாமும் அடுத்த வந்தனம் - உன்னை
ச்சற்றும் பிரியாத நாமும் அடுத்த கந்தோர், அன்ற தொட்ட நான் மறை
உரைவழி - அனாததொட்டுள்ள நானரு வேகங்கள் கூறிய முறைப்படி, வரு சோம
வாரத்த - வருகின்றசோமவாரத்தில், நன்று ஓரை தொட்ட நான் - எல்ல முகந்த்
தன்கடிய காலத்தில், உன்னை மணம் செய வருதும் - உன்னைத் திருக்கலியாணகு
செய்ய வருகின்றோம், நின் நகர்க்கு நீ வரு என்கொன் - உன்னுடைய நகரமாயிவ
மதுரைக்குச் செல்லாயென்ற திருகாய்மலர்ந்தருளினார்.

சத்தனாயுன்றமக்குத் தாதான்மிய சத்தியாய் நின்றவின் உனைவிடாததென்று
வந்தனம் என்றான். (௪௫)

என்றாதன்மேலன்பைபுமுரினையுமிருத்தியாயஞ்சுமக்
குறமன்னதேர்மேற்கொடுதுரிஉங்குரைகடவென்வார்ப்பு
நின்றதெய்வமாலையரைகருபுண்ணியநீத்தமுநீத்ததேசி
மன்றன்மாமதுராயுரியடைந்தனன்மதிக்குலவினக்கண்ணன்.

(இ-ள்.) என்ற தாதன் மேல் - என்றருளிய சிவபெருமானேல், மதிக்கு
வினக்கு அன்னான் - சந்திரகுலத்தக்கு ஓர் தீபம்போன்ற பிராட்டியார். அன்பையு
ம் உயிரையும் இருத்தி - அன்பையுந் (தமது) உயிரையும் நிக்பெற வைத்த, ஆயம்
குழ - மெய்க்காலவராயிவ தோழிமார் கூட்டம் புற்றித்தமுது. குன்றம் அன்ன தேர்

மேற்கொடி - மலையையொத்த தேர்மேலேறியருளி, தூரியம் குறை உடல் என ஆர்ப்பு - பல வாய்சியங்களும் ஒலிக்கும் உடம்போவொலிக்க, நீன்ற தெய்வம் மால் வரைகனம் - (இடையிலும்) நீன்ற தெய்வத்தன்மையுடைய பெரிய மலையினையும், புண்ணிய நீர்தழம் - புண்ணியவடிவமானிய கதிகளையும், நீர்த் தென் - உடந்துசென்ற, மன்றல் மா மதுபுரி அடைந்தனன், (சோகையின்) மலர் மணமிக பெரிய மதுவாகை அடைந்தருளினார். (சக)

மங்கைகரையடிமங்கலமெதிர்வொளவந்தவகாணிழிசெல்லம்
 கொங்குமாளிகைபுருந்தனனாகமேற்புதுமணத்திறத்திடி
 பெய்துபொய்யுத்தகாச்சுமலகலகினைக்கிபைவனவகமக்கின்ற
 மங்கைமாரகவொங்குணங்கடிமுரசாணமேலவறளித்தார்.

(இ-ள்) மங்கை நாயகி - மகையார்ச்சொரிசாரைய பிராட்டியார், மங்கலம் எதிர்கொள வந்த - அடிமங்கலவகையுள் எதிர்கொண்டு வருகொர் கொண்டு வரத் (தமது) காருட்சென்ற, வான இழி செல்வம் பொங்கும் - விண்ணுவின்னின்று தீராம் வார்த்துக்கத் செல்வத்தொடு விளங்கும், மாளிகை புசர்வனாக - திருக்கோயிலையடைந்தருள, மேல் - அதன்மேல், அடைச்சு புது மணத் திறம் திட்டி - மத்திரின் அக்காலையில் நிகழும் திருகாணச்செய்தியை எழுதி எங்கும் ஒலி உய்த்து-எதோங்குள்கும் ஒலிப்போக்கி, மங்கல விளைகரு இயை வன அமைகின்றார் - திருமணத்துக்கு வேண்டும் உபகாணங்களைச் சேரப்புகுள், அங்ஙனம் மாரகர் என்னை - அமுத இடம்பரந்த பெரிய மதுவாகையிலெங்கும் உடனோர் (உணர்த்து தத்தலினை ஆவங்காஞ்செய்ய) ஂடி முரசு ஆனை மேல் அறைவித்தார் - கலியாணமுரசுத்த ஆனமேலிவந்திடு. ரிசித்தார்.

கடைகொரா - முரதுபெயராய் நின்றது முரசுகறந்தருநிலை வந்தரு வரியாறிபுறமேல அறை தந்தருழினை அடைச்சரி. தறிபதினும் அமைகின்ற முரூ இயற்ற உடனே முதற் கருதலாவாகின்றது. (சக)

செவ்வேற.

கண்ணி தன்மணமுரசுகறத்துங்குருந்த பவர்க்காவெட்டத்
 துண்ணியவவுகையர்கடவுள்தொழுக்கையருடலமுழிம்பெழும்பு
 பண்ணியததிவினரியலெழின்மகளிபழகுசெய்பரிசென
 விண்ணியலெழில்வளநகலொஞ்செயல்வினியணிபெறவெழில்செய்வார்.

(இ-ள்) கண்ணி தன் மணம் முரசு அறைதலும் - பிராட்டியார் திருமணத்தைக் கலியாணப்பேரிசையால் தெரிவிக்கவும், கடி நாச உறை பவர் - காவல் குழந்தை மதலையால் வசிப்போர், கடை துண்ணிய உகையர் - எல்லையில்லாத மேலெழுந்தோங்கிய சாதோஷத்தை யுடையவரும், கடைகொ தொழு கையர் - சோமசுந்தரன்உடனே வணங்கு உப்பிய கையினையுடையவரும், உடலம் முகிழ்ப்பு எழ - தமது சரிமுற்றம் புசருப்ப, பண்ணிய ததிவினா - தோத்திரம் உதவின்றவரும், இயல் எழி - மனவினா - இப்பணையாகவே யழகுதிக்க பெண்ணை, அமுத செய்பரிசென் - ஆபரண முதலியவற்றால் அலங்காரஞ் செய்து தன்மைபோல, இன் இயல் எழில் வளம் கவர் எல்லாம் - (இயற்கையாகவே கட்டிலங்களுக்கு) இன்பத்தரவற்ற அழகையும் வளப்பச்சையுமுடைய ரதநாகரிகவன் (தாதம் மனைகை) எல்லாம், செயல் வினை அணி பெற - கைதொழுவில்வல்ல தொழில்களால் அமுதபெற, எழில் செய்வார் - அலங்காரஞ் செய்துத் தெரிவிக்கின்றான். (சக)

கோதைபொடும்பரிசுத்தனக்குப்பைகளைத்தனரீகுவார்
தேனமென்பனிரீரேப்ச்சித்திழையடக்குவார்
மாதருமைத்தருயிறைபகண்மன்மன்மகிழ்ச்சிமயக்கினுற
காதணிசுழைத்தொடிகண்டுகைசுழல்வனதெரிசென்றொழிச்செய்வார்.

(இ-ள்.) பரி கோதை சத்தனம் குப்பை களைத்தனர் - தம்மினித்த நீர்வெ
ழுமால்களும் சத்தனங்களையுமிய குப்பைகளைக்களைத்த, வீசுவார் - (புறத்தில்கொ
ண்டோபாய்) எறிவார், தேனம் மென்பனிரீரேன் தாய் - குளிர்த்த மெல்லிய பனிரீர்
களைத்தவி, சிந்தின பூழி அடக்குவார் - சிந்தி மேலெழும் புழுதினை மடக்குவார்
கன், மாதரும் கைத்தரும் - பெண்டிரும் ஆடவரும், இறை மகள் மன்றல் மகிழ்ச்சி
மயக்கினுள் - பிராட்டியார் திருமணத்தன்மேவெழுந்த களிப்புமகத்தால், கரது
அணி குழை - காதிலணிந்த குண்டலங்களும், தொடி - கணையல்களும், கண்டுகை -
கண்டுகைகளும், சுழல்வன தெரிசெவர் - பூட்டுவிட்டுக் கதலுனைத் தெரியாசாதி,
தொழில் செய்வார் - அலங்கரித்தனைச் செய்யாததொடக்கினார்கள். (சக)

மங்கலமென்றெனவினவுவார்வருமதிசுளெனவுகாசெய்வார்
தங்களைபொல்லிதழி இக்கொளவார் தாங்கருமோகைதலைக்கொண்வார்
திங்கலிசெல்லையுமாறுகாளாறுகமென்றொடங்குவார்
நங்கையருங்குகாணவோதுடித்தனதோண்கணமக்கென்பார்.

(இ-ள்.) மங்கலம் என்ற என வினவுவார் - திருமணம் எப்பொழுதென்ற
(ஒருவகையொருள்) வினவுவார்கள், வருமதி என் என உணர் செய்வார் தங்களை -
வரும் சோமவாரதினமென்ற உறவார்களை, ஒல்லு தழுவி கொண்பார் - விளைந்த
தழுவிக்கொண்பார்கள், தாங்கு அரும் ஒகை தலைக்கொண்பார் - தாங்குதரகரிய மகி
ழ்ச்சியிடுக்கொண்பார்கள், திங்களின் எல்லையும் ஆய என் - சோமவாரதினம் உடும்
அனவும் ஆறாவ் (ஆயினும்) ஆறு உகம் என்ற செலுத்தவார் - (செல்லும் அகவாறு
களும்) ஆறாய்கம்போலுன்னதென்ற (கருதி) கழிப்பார்கள், நங்கை அரும் கடி கா
ணவோ - பிராட்டியாரைடைய காணுதற்கரிய திருக்கலிபாணத்தைக் கண்டு களிக்க
வோ, எமக்கு தோள்கள் துடித்தன என்பார் - எமக்குத் தோள்கள் துடித்தனமென்
தஉறவார்கள். (சு)

பித்திகைவெள்ளைபுதுக்குவார்பெட்டியுவாரளும்பெட்டிபுறச்
சித்திரபந்திரிபுதுத்துவார்தெற்றிள்குங்குமரீவுவார்
வித்தியபாசிகைமென்றழையிரிதலைரீர்கிறைபொற்றுடம்
பத்தியின்வேதிசிரப்புவார்தோரணையாயிலபரப்புவார்.

(இ-ள்.) பித்திகை - சவர்த்தலங்களை, வெள்ளை புதுக்குவார் - சங்குத் தாந்தி
னுள் புதுக்குவார்கள், பெட்டிபுறங்களும் பெட்டி உற - (யாவாணும்வீரு பப்பட்ட)
சித்திரபந்திரிபுதுத்துவார்தெற்றிள்குங்குமரீவுவார் - சித்திரங்களை
வரிசையாக அமைப்பார்கள், தெற்றின் குங்குமம் ரீவுவார் - திண்ணனின் வெளி
ப்புறங்களில் குங்குமத்தழும்புனைப் பூசுவார்கள், வேதி - (பூசிய அத்திண்ணை)
களில், வித்திய பாலிகை - ஸூனியெழும்பிய பாலிகைகளையும், மெல் தழை விரி தலை
ரீர்கிறை பொன்றுடம் - மெல்லிய தழைவிரிந்த தலைபயுடைய ரீர்கிறைத்த பொ
ன்னுளையுடைய பூணாகும்பண்ணையும், பத்தியின் சிரப்புவார் - வரிசையட சிரப்புவார்
கள், தோண வாயில் பரப்புவார் - தோணங்களை வாயிலித்தெடுக்கார்கள். (சு)

நீளிகடமணிமறகெஞ்சுணுகெடுகடைக்காவணநாட்டுவார்
பாணொள்முருகவைக்கழைபழக்குவைவாழையொழுகுவார்
கோளிறொண்டெனவாடின்கோத்தணிவார்பிகைகொடிநிகா
வாசரிபெழுபரிபடமத்திகைக்கொயெனவைப்பரால்.

(இ-ள்.) நீள் இடை மணி மறகு எங்கணும் - அன்ற இடங்கையுடைய அறு
பிப வீதிசென்கும், கொடி கடை காவணம் நாட்டுவார் - கொடிப கடைப்பத்தங்களைப்
போலுவார்கள், பாண கொள் கழுரு - பாணகன் கிதைந்த கழுமகாங்கணையும், கவை
கழை - கவைமுதிர்ந்த கருப்புணையும், பழக் குவை வாழை - பழுத்தையுடைய குவை
கையுடைய வாழைமரங்கணையும், ஒழுக்குவார் - வரிசைப்பட்டக்கட்டுவார்கள், கோள்
இறை கொண்டத என்ன - குரியன்முதலிய கோள்கள் குடிவந்திருப்பதபோல, ஆடி
கன் கோத்த அணி வார் - கண்ணாடிகளைக் கோத்த (வரிசைபடக்) கட்டுவார்கள்,
பிகை கொடி நிகா - மேலே கொடியன் வரிசையாக, வான் அரி எழு பரி அடிபட -
ஒளியையுடைய குரியனுடைய எழுபதுநிகாகன் மேலும் அடிபரிப்படி, மந்திரை வி
கா என கைப்பார் - சம்மட்டியின் வரிசைகன்போலக் கட்டுவார்கள். (இ-ள்)

பூவொடுதென்பனிசிந்தவார்பொரிபொடுபொற்கணங்கிவவார்
பாவவியிளக்குதிருத்துவார்பைத்தொடைபத்திரும்புவா
காவணமென்னவயிர்ப்புறவணிமறகெஞ்சுணுகாதனக்
கோகவையுமரகதமாணியுங்கோப்பமைபாசமுதாக்குவார்.

(இ-ள்.) பூ ஒழிதன் பனி சிந்தவார் - மலர்மனோடு தன்னிய பனிரிளைச்
சிந்தவார்கள், பொரி ஒழி பொன் கண்ண விலைவார் - பொரிமனோடு பொன்னிற
மகமந்த கத்தப்பொடியனை வாரியிறைப்பார்கள், பாவவ வியிளக்கு திருத்துவார் - பா
வைசென்தந்த தீபங்களை வரிசைபடவைப்பார்கள், பைத் தொடை - பசிய மலர்
மாலைகளை, பந்தரில் நாற்றவாச - பந்தரளில் தொங்கக் கட்டுவார்கள், ஆவணம்
என்ன அயர்ப்பு உற - கடைவீதிமென்ற (கண்டோர் யாகறும்) ஐயங்கொன்ன, அணி
மறகு எங்கணும் - அழகிய வீதிசென்கும், அரதனக் கோகவையும் - இரத்தினத்தோ
கையையும், மரகதமணியும் - மரகதநாற்புனைந்த மாலைகளையும், கோப்பு அமை
ஆரமும் - கோகையாக கமைந்த முத்தகாங்கணையும், தாக்குவார் - தொங்கக் கட்டு
வார்கள். (இ-ள்)

அடுகரிசிந்தரம்புலவாரமுன்பணியோடையிசைச்சுவார்
கடுகடையிலுளிகழுத்தணிகாலணிகலுனைத்திருத்தவார்
சுடர்விடுதேர்பரிபூட்டுவார்தொடையொடுகவரிககேக்குவார்
வடுமறபொற்கலகாமணிமங்கலதீபமியற்றுவார்.

(இ-ள்.) அடு கரி சிந்தரம் அப்புலவர் - (பகைவரைக்) கொல்லும் வரிசையின்
(செற்றியில்) சிந்தரம் பூவரிசைகள், அழல் பணி ஒடை மிசைச்சுவார் - கெடுப்பைப்
போல ஒளிக் கண்ட இரத்தினங்களைப் பட்டங்களைக் கட்டுவார்கள், கடு கடை இடு
ளி - கிடைத்த செல்லும் கடையையுடைய குதிரைகளுகு, கழுத்தணி காலணி கை
னை திருத்தவார் - கழுத்தணிகளையும் காலணிகளையுஞ் சேணத்தையும் ஒழுக்குபட
அணிவார்கள், சுடர் விடு தேர் பரி பூட்டுவார் - ஒளிக் தேரில் குதிரைகளைப்
பூட்டுவார்கள், தொடையொடு - மாலைகளையும், கலரிசன் - சாமகைகளையும், தா
க்குவார் - (அத்தேர்களில்) தொங்கக் கட்டுவார்கள், வடு அறு பொன் கலம் - குத்

திருவிரையாடற்புரிணை.

மற்ற பொன்னாடிய தட்டுகளில் (வரிசைபட), அவணி மந்தல தீபம் - அவர்திணக்களாடிய மந்தலமமைத்த தீபங்களை, இயற்றுவார் - வைப்பார்கள். (௧௪)

பழையனகலை வெறுப்பாரற் புதியபணிசெய்யரிப்பாரற்
குழைபுனிதரோடு கும்பங்குவிழுநீர் புதைபடமெழுதுவார்
மெழுகியவீரப்புலந்தவாரவினாபடுகலவைகன்புலா
மழையண்ணுநோக்குவாரைக்களையாருமாத்குவார்,

(இ-ள்.) பழையனகலை வெறுப்பா - (அந்தாரிலுள்ளபெண்கள்) முன்னணித்த பழைய ஆபரணங்களைக்கி, புதியனபணிசெய்யரிப்பா - புதிய ஆபரணங்களை யணிவார்கள், பணிநீர் குழை புதைபடமெழுதுவார் - பணிநீர் குழைத்தமைத்த குங்கும கும்பம்மை, குவி முகை புதைபட மெழுதுவார் - குவிந்தமுகை புதைபட்டபூசுவார்கள், மெழுகிய நாரம் புலந்தவார் (அவ்வாறு) புதிய (அதன) நரத்தை (அகிற்புதைகளால்) உலர்த்துவார்கள், வினாபடுகலவைகள் அபுலார் - வாசபமைத்த கலவைகளை அப்பி, அழகிய கண்ணடி கோக்குவார் - அழகமைத்த கண்ணடிகளைப் பார்ப்பார்கள், கைத்தாது ஆதலம் ஆக்குவார் - (இவ்வாறு அலங்கரித்தத் தந்தபக்குரிய) ஆடவர்களை வருத்தவார்கள்.

அப்புலாவென்னும் வீணமுற்ற எச்சமாய் நின்றது. (௧௫)
அஞ்சனம்வேல்விழித்திடுவாராடவார் எர்ப்பிடைநாட்டுவார்
பஞ்சகனபாதிநுகையலார்பரிபுறமீதுசிறுதகுவார்
வஞ்சியுத்தேறவருந்தவார்தாது குறையவாருந்தவார்
கொஞ்சியகனிமொழிதமயவார் குழுவென்குறவைகள் குழறுவார்.

(இ-ள்.) வஞ்சியர் - வஞ்சி செழுமேன்றபெண்கள், வேல் விழி அஞ்சனம் தீட்டுவார் - வேலையொத்தகணகளில் எமையெறி, ஆடவா மாப்பிடை நாட்டுவார் - புருடாகம் மாப்பல் (அச்சுண் டென) நாட்டுவாரை, பாசம் பஞ்சகன் இருந்துவார் - கால்வளிற் சொப்பஞ்சு குழும்புடப பூசுவார்கள், மீது பரிபுரம் திருதுவார் - அப்பாசத்தின்மேல் சிவப்புனை (ஒழுங்குபட) அணிவார்கள், தேறல் குறுதுவார் - மதவண்பார்கள், மருங்குல் தன்னாட வருந்தவார் - (அம்மதுமாகால்) இடைதன்னாட நடந்து வருந்தவார்கள், கொஞ்சிய கனி மொழி தமயவார் - (தமது ஆடவர்) பாராட்டச் சுவைகளிந்த மொழியினால் பேசுவார்கள், குழுவென குறவைகள் குழறுவார் - பெண்கள்கூட்டங்களோடு குறையுடாநண்ணுண்ட டாடல்னை (அமயக்கால்) தடுமாறிப்படுவார்கள்.

குறவையாடலாவது “ குறவையென்பதெழுந்மன்கையர், செந்நிலைமண் - வட்டக்கைகோததத், தந்திகொட்டநின்றதுலகு ” என்கருந் குதந்தாரதுண்க. (௧௬)

கின்னையிதலை பென்கெவொர்க்கொழுந்நெய்நிறவியர்
கன்னியரரசைவணங்குவார்குடி யெனையதுகளி பினு
வினையையாழொடுபாடுவாரீந்தனைகல்விநித்தேருதவார்
சென்னிபினிதுகொண்டாடுவார்தேறலையுண்டசெருக்குவார்

(இ-ள்.) விநையர் - பாடற்பெண்கள், கின்னெழுந்நெய்நிறவியனாம் பிடுவெழுந்த இசையோடு, கின்னரம் மிதனம் என செல்கார் - விநையேறிய மிதன சாபியைப்போலச் சென்று, கன்னியர் அரசை வணங்குவார் - கன்னியர்க்கரசியா

ராசிய பிராட்டியாரை வணக்குவார்கள், கழ மணம் எய்து களிப்பினுள் - வினக்க மமைந்த திருமணம் நிகழும் சந்தோஷத்தால், யாழ் இன் இசையோடு பாடுவார் - வீணையிலெழுந்த இனிய இசையோடு (வேறுபடாமல்) பாடுவார்கள், ஈந்தன துறில் விரித்த ஏந்துவார் - (அப்போது) கொடுக்கும் பொருளை வஸ்திரம் விரித்த ஏந்து வார்கள், சென்னியின் மீது கொண்டு ஆடுவார் - சிரசின்மேற்கொண்டு ஆடுவார்கள், தேறலை உண்டு செருக்குவார் - மதுவையுண்டு களிப்பார்கள். ௪

கிளைகெழு பாடுவோடு என்பதற்கு உரிமைச் சுற்றமாகவமைந்த தத்தமக்குரிய பாணர்களோடு எனப்பொருள்கொள்ளுதலு மொன்று.

மதுனராசி பாடுதற்றொழிலுடையாள். அதனைக் கூர்புராணம் அகத்தியன் இராவணன்மரபுரைத்த அத்தியாயத்தில் - “பாழியந்தடந்தோன் மதுவுடன் சூழ்ந்த பலகிணைப்பரப்புடனாக்கன், மாழைமென்னைக்கிப் புலோமசைகணவன் மாநகர்தனதடிப்படுத்தி, வீழியக்கனிவா யியக்கியரமார் கின்னரர்மிதுனம்வீற்றிருக்கும், சூழ்சுடர்ப்பரிதி போக்கறநியந்த கயிலையைத்துணைவின்வந்தடைந்தான்.” என வருஞ் செய்யுளாறுணர்க. (௫௪)

மன்னவர்மகளிருமறையவர்மகளிரும்வந்துபொன்மாலையைத் துன்னினர்சோபனம்வினவுவார்தோகைதன்மணவணிநோக்குவார்கள்னிதனேவலர்வீசியகாசறைகர்ப்புரவாசமென் பொன்னதுங்கலவையின்மெய்யெலாம்புதைபடவளனொடும்போவரால்.

(இ-ள்.) மன்னவர் மகளிரும் - அரசர்மகளிரும், மறையவர் மகளிரும் அந்தணர்மகளிரும், வந்து பொன் மாலையை துன்னினர் - வந்து காஞ்சனமாலையுடையடைந்து, சோபனம் வினவுவார் - திருக்கல்யாணமகோற்சுவத்தை வினவுவார்கள், தோகை தன் மணவணி நோக்குவார் - பிராட்டியாருடைய திருமணக்கேசலங்களைப்பார்த்துக் களிகூருவார்கள், கன்னி தன் ஏவலர் வீசிய காசறை - அப்பிராட்டியாரேவுச்செய்வோர் வீசியமயிர்ச்சாந்திலுளும், கர்ப்புர வாசம் மெல் பொன் நறுங்கலவையின் - பச்சைக்கர்ப்பூரவாசங்கலந்த மெல்லிய பொன்னிறமுள்ள நதியகலவைகளாலும், மெய் எல்லாம் புதைபட - தமதுசரீரமெல்லாம் மறைபட, வளனொடும் போவர் - அவ்வளப்பத்தோடும் (தத்தம்மனைகளுக்குப்) போவார்கள்.

அங்கனகஞ்செய்தகம்பினவாடைபொதிந்தனதோடவிழ் தொங்கல்வளைந்தனமங்கையர் துள்ளியகவரியினுள்ளன கங்கையும்வாணியும்யமுனையுங்காவிரியும்பலதுறைதொறு மங்கலதூரியமார்ப்பனமதமலைமேலனவருவன.

(இ-ள்.) கங்கையும் - கங்காதீர்த்தமும், வாணியும் - சரஸ்வதி தீர்த்தமும், யமுனையும் - யமுனாதீர்த்தமும், காவிரியும் - காவிரிதீர்த்தமும், பலதுறை தொறும் - பலதுறைகளிலுமிருந்து, அம் கணகம் செய் தகம்பின - அழகியபொன்னாற்செய்யப்பட்ட குடங்களில் நிறைக்கப்பட்டனவும், ஆடை பொதிந்தன - (அவற்றின்மேல்) வஸ்திரங்களால் பொதியப்பட்டனவும், தோடி அவிழ் தொங்கல் வளைந்தன - இதழிழ்ந்த பூமாலைகளால் வளைந்தணியப்பட்டனவும், மங்கையர் துள்ளிய கவரியின் உள்ளன - பெண்கள் வீசும் கவரியினுள் அடங்கினவும், மதமலைமேலன - மத்தையுடையயானையின் மத்தத்தின்மேலுள்ளனவுமாகி, மங்கல தூரியம் ஆர்ப்பன வருவன - மங்கலவாச்சியங்கள் ஒலிக்கீ (ஒருபால்) வராரகிற்பன. (௫௬)

அங்கவர்மனைதொறுமணவினையணுகியதுமுனியொனமறைப்
புங்கவரினிதுணவறுசுவைப்போனகமடுவினைபுரிசுவா
ரிங்கமெனபயிமுகளுக்கெனயதிகளையெதிர்பணிசுவார்
சங்கரனடியரையெதிர்கொள்வார்சபரியைவிதிமுறைபுரிசுவார்.

(இ-ள்.) அங்கு அவர் மனை தொறும் - அந்நகரிலுள்ள அவர்வர்கள் வீடுகள்
தொறும், மணவினை அணுகிய துமுனியர் என - திருமணச்செய்கை வந்ததுபோல
ஆரவாரச்செய்கையையுடையவராய், மறை புங்கவர் இனிது உணர். வேதவுணர்ச்
சியில் உயர்ந்த அந்தணர்கள் குறைவின்றி உண்ண, அறுசுவை போனகம் - அறுசு
வையமைந்த கதிகளையும் அன்னங்களையும், அடுவினை புரிசுவார் - சமைக்குந்தொ
ழிவைச்செய்வார்கள், அடிகளுக்கு பலி இங்கு அடுவன என - சுவாமிகளுக்குப் பி
கை இவ்விடத்தில் சமைக்கின்றோமென்று, யத்சனை எதிர் பணிசுவார் - யதிகளை
யெதிர்தென்று (தடுத்து) வணங்குவார்கள், சங்கரன் அடியகார எதிர் கொள்வார் -
சிவபெருமான் அடியவர்களை எதிர்கொண்டு (அவர்களுக்கு) விதிமுறை சபரியை
புரிசுவார் - ஆகமவிதிப்படி பூசனைசெய்வார்கள்.

எதிர்கொள்வாரென்னும் வினைமுதறு எச்சமாய் நின்றது. நால்வகையாச்சி
ரமங்களில் யதியாச்சிரமம் மேம்பாடுள்ளதாதலின் பொதுவியலால் யாவராலும்
வணங்கப்பரிவாரொன்பார் - யதிகளை யெதிர்பணிசுவாரொனவும், நால்வகை ஆச்சிர
மங்களையும், சாந்திராயணமுதலிய விரதங்களையும், இயமாதிரியோகங்களையும், பசு
பாசஞானங்களையுங்கடந்து, சரியை கிரியா யோகங்களிற் சரிப்பவரும், பதிஞானச்
செல்வரும், திருவேடத்தருமாய் நின்றலின், சிறப்பியலால் அவர் சிவனெனவே
வழிபடற்பாலொன்பார். சங்கரனடியரை யெதிர்கொள்வார் சபரியை விதிமுறை
புரிசுவார் எனவுங்கூறினார். (சு௦)

இன்னணநகர்செயலணிசெயவினையிலேமணமகன்மணவினைக்
கன்னியுமனைவவொன்னினிககழநகாசெயுமெழில்வளனையா
மென்னவரியநகர்செயலெழிலினையெனவுரைசெய்வதெவனிர்தன்
முன்னிறைமகடமர்மணவணிமண்டபவினைசெயுமுறைசொல்வாம்.

(இ-ள்.) இன்னணம் - இவ்வாறு, நகர் அணி செயல் செய்ய - நகரை அல
ங்கரித்தலால், மணவினை மணமகன் - இத்திருமணத்துக்குரிய மணவாளனோ, இனை
யிலி - ஒப்பில்லாதவன், கன்னியும் - தடாதகைப்பிராட்டியாரும், அனையவள் என்
னின் - அத்தன்மையொன்றால், இககடி நகர் செய்யும எழில் வளனை - இக்காவல்
பூண்ட அம்மதுரை நகரத்தின் அலங்காரப்பொலிவுக்கு, என்ன அரிய நகர் செயல்
எழில் - எந்த அரியநகரத்தின் அலங்காரப்பொலியை, இனை என யாம் உரைசெய்
வது எவன் - ஒப்பு என்று நாமெடுத்துச்சொல்வது என்னவிருந்தது, (சிறிதும் இல்
லை என்றபடி) இதன்முன் இறைமகள் தமா - இந்நகரை அலங்கரித்தற்குமுன்னே
தடாதகைப்பிராட்டியாருடைய சுற்றத்தார், மண் அணி மண்டப வினை செய்யும் மு
றைசொல்வாம் - திருக்கலியாணமண்டபத்தை அலங்கரிக்கும் முறைமையை இனி
எடுத்துச்சொல்லுவாம்.

மணவாளனும், மணவாட்டியும் ஒப்பிகந்தோராதலின் அவர்கள்வசிக்ருக
ரமும் ஒப்பிகந்ததென்பார், என்ன வரியநகர் செயலெழிலினையெனவுரைசெய்வது
எவனென்றார். என்ன வினாத்திரிபிடைச்சொல், செய என்னும் இறந்தகால வினையெ
ச்சம், உரைசெய்வது எனனும் தொழிற்பெயர்கொண்டது. "எழில் என்பதன் முத
லில் அகரச்சுட்டுத்தொகுத்தல். ஐ உருபுமயக்கம்: (சு௧)

ஷே. வேத.

கருவிவான் முகிலுர்தியைப்பொருதநாட்கலைதிமருமாட்டி
செருவில்வாங்கியவிமானமலைகளெனத்தெய்வதவவரையெல்லா
மருவியநகர்வைகியதம்மிறைமடமகடனைக்காண்பான்
அருவிநின்றெனகட்டனொட்டிவான்ருடுநிலைநெடுந்தேர்கள்.

(இ-ள்.) கருவி வான் முகில் ஊர்தியை பொருத நாள் - உலகிற்குத் துணைக்காரணமாகிய மேகவாகனனாகிய இந்திரனைப் போரில்வென்றகாலத்தில், கலைதிமருமாட்டி - சந்திரவம்சத்திற்றிந்த பிராட்டியார், செருவில் வாங்கிய விமானமலைகள் என - போரிட்கவர்ந்த விமானங்களை வரிசைபடவைத்ததுபோலவும், தெய்வதவ வரை எல்லாம் மருவி - தெய்வதன்மைமையையுடைய மலைகளெல்லாம்வந்து, அந்நகர் வைகிய தம் இறை மடமகள் தன்னை காண்பான் தருவி நின்றது என-அம் மதுரைநகரி லெழுந்தருளிய தங்கள் தலைவனாகிய மலையரையன் புத்திரியானாக் காணச் சமையநதேடி (வரிசைபட) நிற்பதுபோலவும், எட்டி வான் தொடு நெடுநிலை தேர்கள் கட்டனர் - எட்டி ஆகாயத்தையளவும் நெடியநிலைத்தேர்களை (வரிசைபட) நிறுத்தினார்கள். (௧௨)

பளிக்குளெழுயர்களிடுசெய்தமைத்தபொற்படியதுபசுஞ்சோதி
தெளிக்குநீலத்தினுளிகணிநாமணித்தெற்றியதுற்றோர்சாய்
வெளிக்குளாடியவோவியப்பாவைபோன்மிளிர் பளிங்காற்றோதி
தளிர்க்கும்பித்தியதிடையிடைமரகதச்சாளரத்ததுமாதோ.

(இ-ள்.) ஏழ் உடர் களிறு - ஏழுமுழமுயர்ந்த அரசயானைகளை, பளிக்குளின் செய்து அமைத்த பொன்படியது - (இருபாலும்) பளிக்குளில்செய்து (அதன்மேல்) அமைத்த பொன்னுளாகிய படிக்கையுடையதும், பசும் சோதி தெளிக்கு நீலத்தின்-பசியகிரணத்தைவிசும் நீலரத்தினங்களினால், ஆளி+ள் நிநாமணி தெற்றியது-ஆளிகளைவரிசைபடச்செய்தமைத்த இரத்தினங்கள்பறித்த திண்ணையுடையதும், உற்றோர் சாய் வெளிக்குள் ஆடிய ஒலியப் பாவைபோல் - சமீபத்தில்வந்தவர் சாயல்கள் வெளிப்புறத்தில் அசைவாடிநிற்கும் சித்திரப்பதுமைகள்போல, மிளிர் பளிங்கால் சோதி தளிர்க்கும் பித்தியது - ஒளிவிளங்கும் பளிக்குளில்செய்த கிரணம்வீசும் சுவர்த்தலங்களையுடையதும், இடை இடை மரகதச் சாளரத்தது - இடையிடையீல் மரகதத்தினால்செய்த சாளரங்கையுடையதும்.

“காலோர்நான்குந்தனிக்கையுடுகோசுமும், வாலுறுப்போடேடும் மாநிலந்தோயப், பாலுஞ்சுக்கும்போலுங்காலுடிரது, காலினம்நூன்றவொருதனிக்கையினும், வாலினம்வாலினுமருப்பினுங்கோறல், வல்லதமதில்மூன்றமுழச்சுந்துடைத்தாகி, ஏழுமுழமுயர்ந்தொன்பதுமுநீண்டது, தீயுமிழ்சுகுண்கண்ணுஞ் செம்புகருமுடைத்தாய், முன்புயர்ந்த பின்பணந்ததாயின், அவ்வியல்யானையை அரசவாவென்ப” எனத்தவாகரநிகண்டெனவருஞ் சூத்திரத்தால் ஏழுமுழமுயர்தல் அரசயானையினிலக்கணமெனவுணர்க. (௧௩)

பல்லுருச்செய்தபவளக்கலாயிரம்படைத்ததிந்திரநீலக்
கல்லுருத்தலைப்போதியதாடகக்கவின்கொருத்தரமேல
தல்லுருக்கியசெம்மணித்துலாத்ததாலமுதுடற்பசுந்திங்கள்
விலுருக்குகன்மாடமதாகியவேளாவிமண்டபஞ்செய்தார்.

(இ-ள்.) பல் உரு செய்த ஆயிரம் பவளக்கால் படைத்தது - பற்பலவடிவ மாகச்செய்தமைத்த ஆயிரம்பவளத்தான்களையுடையதும், தலை - அவற்றிற்குமேல், இந்திரநீலக்கல் உரு போதியது - இந்திரநீலரத்தினத்தினால் வடிவமையச்செய்த மைத்த போதிகளையுடையதும், ஆடகம் கவின் கொள் உத்தரமேலது - பொன் னாற்செய்த அழகுமிகக் உத்தரங்களை மேலேயுடையதும், அல்லுருக்கிய செம்மணி தலாத்தது - இருளையோட்டும் செவந்த மாணிக்கங்களாற்செய்த தலால்களையுடையதும், அமுது உடல் பசும் திங்கள் வில் உருக்கு கல் மாடமது ஆசிய-அமுதநிறைந்தசரீரத்தையுடைய தண்ணியசந்திரனது கிரணங்கள் உருக்குதற கெல்லையாடிய சந்திரகாந்தக்கல்லால்செய்த மேனிலையையுடையதும் ஆசிய, வேள்வீமண்டபம் செய்தார் - திருக்கலியாணமண்டபஞ் செய்தமைத்தார்கள்.

தலாம் - குமிழ். உருக்கு-காலங்கரந்தபெயரெச்சமாதலால் கல் மாடம் என்னும் எல்லைப்பொருள்கொண்டது. (கூச)

முத்திற்பாளைசெய்தவிர்மரகத்தினுன்மொய்த்தபாசிலைதுப்பின் கொததிற்ம்பழம்வெண்பொனாற்கோழனாகுயின்மழுகமுந் துப்பின் ரொத்திறுநாங்குபூச்செம்பொனாற்பழுக்குலைதுக்கிப்பொனாற்றண்டு வைத்துப்பாசொளிமரகதநெட்டிலைவாழையுநிரைவித்தார்.

(இ-ள்.) முத்தில் பாளை செய்து - முத்தினால்பாளைகளமைத்து, அவிர் மரகத்தினால் மொய்த்த பாசிலை - விளங்காநின்ற மரகத்தினால் நெருங்கிய பசிய இலைகளையும், துப்பின் கொத்தில் தீம்பழம்-பவளக்கொத்தினால் இனியபழங்களையும், வெண் பொனாற் கோழ் அனா குயினை பூகமும் - வெள்ளியினால் கொழுவியனாருகளையும் செய்தமைத்த கழுகுகளையும், துப்பின் தொத்தில் னாங்கு பூ - பவளக் கொத்தினால் தொங்குகின்ற பூக்களோடு, செம் பொனாற் பழுக்குலை தாக்கி-செவந்தபொன்னால் பழுத்தருளைத்தொங்கவிட்டும், பொன்னால் தண்டு வைத்து-பொன்னால் தண்டுசெய்தமைத்தும், பாசு ஒளி மரகத நெட்டிலை வாழையும் - பசிய வொளியையுடைய மரகத்தினால் நீண்ட இலைகளையும் (அமைத்த) வாழைகளையும், நிரைவித்தார் - (அததிருக்கலியாணமண்டபத்தில்) வரிசைபடக்கட்டினார்கள்.

துக்கி, வைத்து என வேறுபலவகுக்கிய வினையெச்சங்கள். இசையெச்சமாய்நின்ற அமைத்தன்னும் பெயரெச்சத்தின் முதனிலையைத்தனித்தனிகொண்டன. பித்திரமாதவிசண்பகம்பாதிரிபிறவுமண்டபஞ்சூழப் பத்தியாவளர்த்தளிகள்வாய்திறந்துபண்பாடவீண்மதுக்காலத் தத்தியாய்மணங்கவரந்துசாளரந்தொறுந்தவழ்ந்தொழுகிளந்தென்ற ரித்தியாநிற்குமதுத்துளிதெளித்திடசெய்தனருய்யானம்.

(இ-ள்.) பித்தி மாதவி சண்பகம் பாதிரி பிறவும் - சிறுசண்பகமும் குருக்கத்தியும் சண்பகமும் பாதிரியும் மற்றுள்ளமரங்களும், மண்டபம் சூழ பத்தியாவளர்த்தது - திருமண்டபத்தைச்சூழப் பத்திபடவளர்த்தது அளிகள் வாய்திறந்து பண்பாட - வண்டிகள் வாய்திறந்து இசைபாடவும், இன் மது கால - (மலர்கள்) இனிய தேன்றுளி சிந்தவும், தத்தி ஆய் மணம் கவர்ந்து - அவற்றுட் சென்று ஆராய்ந்து நறுமணங்களைக் கொள்ளுகொண்டு, சாளரம் தொறும் தவழ்ந்து ஒழுகு - சாளரங்கள்தோறும் தவழ்ந்துசெல்லும், இளம் தென்றல் தித்தியாநிற்கும் மதுத்துளி தெளித்திட-இளமையாகிய தென்றல் தித்திக்குந் தேன்றுளிகளைச் சிந்தவும், உய்யானம் செய்தனர் - பூந்தோட்டங்களைச்செய்து அமைத்தார்கள்.

பித்திகை - பித்தி யெனநிற்பலால் உடைக்குறை, உய்யானம்-இடைக்குறை.

வேள்விச்சாலையும் வேதியுக்குண்டமுமேகலையொடுதொன்னுந்
கேள்விச்சார்பினுற்கண்டுகண்ணடிவிடைகிளர்கடர்சீவற்ச
நீள்விற்சாமரம்வலம்புரிசுவத்திகநிறைகுடமெனவெட்டு
வாள்விட்டேநுக்குமங்கலத்தொழில்செய்பொறிவகையினுநிருமித்தார்.

(இ-ள்.) வேள்வி சாலையும் - யாகசாலைகளையும், வேதியும் - வேதக்கைகளும், குண்டமும் - ஓமகுண்டங்களையும், மேகலை ஓடு - மேகலைகளோடு, தொல் னால் கேள்வி சார்பினால் கண்டு - தொன்றுதொட்டுள்ள ஆகமவிதியின் சார்பினால் வருத்து, கண்ணடி விடை கிளர்கடர் சீவற்சம் நீள வில் சாமரம் வலம்புரி சுவத்திகம் நிறை குடம் என-கண்ணடியும் இடபமும் விளங்கும் தீபமும் சீவறசமும் மிக்க கிராணங்களையுடைய சாமரமும் சங்கும் சுவத்திகமும் நிறைகுடமும் என்று சொல்லப்பட்ட, வாள் விட்டு ஓங்கும் எட்டு மங்கலம் - கிரணம்விசிப்பொலியும் அஷ்டமங்கலங்களையும், பொறி தொழில் செய் வகையினால் நிருமித்தார் - சித்திரமாகத் தொழில்செய்வகையினால் செய்தமைத்தார்கள்.

மேகலை-ஓமகுண்டத்தின் வரம்புகள். சீவற்சம், சுவத்திகம், முன்னர்க்குறியிருக்கின்றனம். (சுஎ)

மணங்கொள்சாந்தொடுகுங்குமப்போதளாய்மானமதம்பனிநீர்தோய்த்திணங்குசேறுசெய்திருநிலந்தடவிவானிரவிமண்டலநாணப்பணங்கொணுகமாமணிவிளக்கிருகையும்பாவைகொடுத்தேந்தக்கணங்கொடாரகையெனநவமணிகுயில்கம்பலம்விதானித்தார்.

(இ-ள்.) மணங்கொள் சாந்தொடு - வாசயிக்க சந்தனத்தோடு, குங்குமப்போது மான் மதம் அளாய் - குங்குமமலரையு மிருகமதந்தையுங்கலந்து, பனிநீர்தோய்த்து இணங்கு சேறு செத்து-பனிநீரில் கரைத்து ஒன்றுபடக்குழம்பாக்கி, இரு நிலம் தடவி - பெரியதரைமெழுதி, வான் இரவி மண்டலம் நாண - விண்ணிலுள்ள சூரியமண்டலம் வெட்டுகுப்படி, பணங்கொள் நாசம் மாமணி விளக்கு - படந்தையுடைய சர்ப்பங்களின் பெரியரத்தினங்களாகிய தீபங்களை, இருகையும் பாவைகள் எடுத்து ஏந்த - இரண்டுகைகளிலும் பதுமைகள் எடுத்து ஏந்திநிற்க, கணங்கொள் தாரகை என - கூட்டங்கொண்ட நகரத்திரங்கள் உதையஞ்செய்ததுபோல, நவமணி குயில் கம்பலம் விதானித்தார் - நவமணிகளை யிடையிடையே கோவைசெய்தமைத்த கம்பலங்களை மேலேவிரித்துக்கட்டினார்கள். (சுஅ)

செம்பொற்கோயின்முன்சேண்டொடு காவணந்திசையெலாம் விழுங்கச் சம்பொற்பாலிகைபாண்டில்வாயமுனைதெளித்தம்புயத்தவனாதி [செய்யும்பர்க்கேற்றபொற்கமபலமேல்விரித்துள்ளுறத்தவிசிட்டுத் தும்பைத்தாழ்சடையான்றமர்க்காதள்ளுமுறிட்டதனுப்பண்.

(இ-ள்.) செம்பொன் கோயில் முன் - செவந்தபொன்னுலாகிய திருக்கலியாண மண்டபத்தின்முன்னர், சேண் தொடு காவணம் திசை எல்லாம் விழுங்கச் செய்து-ஆகாயத்தையளாவியபந்தல் எட்டுத்திக்குகளையும் விழுங்கப்போடுவித்து, அம்பொன் பாண்டில் பாலிகை வாய் முனை தெளித்து - அழகிய பொன்னால்செய்த வட்டமாகிய பாலிகையில் முனைகளைத்தெளித்து, அம்புயத்தவன் ஆதி உம்பர்க்கு ஏற்ற பொன் கம்பலம் மேல் விரித்து - பிரமன்முதலிய தேவர்களுக்குத்தக்க பொன்னுலாகிய கம்பலத்தை மேலேவிரித்து, உள்ளுற தவிசு இட்டு - அதனுள்ளே பொரு

ந்த ஆதனமிட்டு, தம்பை தாழ்சடையான் தமர்க்கு ஆதனம் குழ இட்டு - தம்பை மாலையையணிந்த சடாமுடியையுடைய சிவபிரான் தமராகிய அடியாருக்கு ஆசனங்களைச்சுந்துமிட்டு, அதன் நாப்பண் - அதன்மத்தியில். (௬௬)

கற்பகந்தருவயிரவாளரிப்பிடர்குவப்பொற்றாறேற்றி
யெற்படுநுகிராற்குடஞ்சதுரமாவியற்றியவெருத்தத்தூண்
விற்படும்பளிக்குத்தரந்துப்பினால்விடங்கமேனிவழன்றாப்
பொற்பதூல்வழிவிமானம்பம்மணிகளாற்பொலியச்செய்துள்ளாக.

(இ-ள்.) கற்பகம் தருவயிரவாள் அரி பிடர் குவ - கற்பகவிருகூற்றந்த வயிரத்தால்செய்த வொளிபொருந்திய சிங்கத்தின்பிடரியில் பொருந்த, பொன் குறடு ஏற்றி - பொன்னாற்றாறெழுப்பி, எல் படும துகிரால் சதுரம் ஆகுடம் இயற்றிய எருத்தம் தூண்-ஒளிவீசும்பவளத்தால் சதுரமாகக் குடஞ்செய்தமைத்த கழுத்தையுடையதூண்களை (கிறத்தி) வில் படும பளிக்கு உத்தரம் - ஒளிவீசும் பளிக்கால் அமைத்த உத்தரங்களையும், துப்பினால் விடங்கம்- பவளங்களால்செய்த கொடுங்கைகளையும் (பரப்பி) மேல் சிலம் மூன்றாக பொற்ப - (இவ்வாறு) மேனிவழன்றாக அழகுசெய்ய, தூல் வழி பம்மணிகளால் விமானம் பொலிய செய்து உள்ளாக - சிற்பதூல்வழி பல இரத்தினங்களால் விமானத்தைவிளக்கச்செய்து அதனுள்ளாக. (௭௦)

அங்கமாறுமேகால்களாய்முதலெழுந்தம்பொற்பீடிகைபாகித்
துங்கநான்மறைதூலகளேநிதுநிலநதொடுத்தசைதாம்பாகி
யெங்கணையகனெம்பெருமாட்டியோடிருப்பதற்குருக்கொண்டு
தங்கினுலெனநவமணிசூயின்றபொற்றவியசதுசமைத்திட்டார்.

(இ-ள்.) அங்கம் ஆதம் கால்களாய்-ஆறங்கங்களுமே கால்களாகியும், முதல் எழுத்து அம்பொன் பீடிகை ஆடு - பிரணவமே அமுதிய பொற்பீடமாகியும், துங்கம் நான் மறை தூல்களே நித்திலம் தொடுத்து அசை தாம்பாகி-உயர்ந்த நான்குவேதங்களாகிய தூல்களே முத்தினால் தொடுத்தமைத்த அசைகின்ற வடங்களாகியும், எங்கன் நாயகன் எம்பெருமாட்டி யோடு இருப்பதற்கு - எங்கன் இறைவனாகிய சிவ பெருமான் எமதுபிராட்டியாரோடு வீற்றிருந்தருளுவதற்கு, உருக்கொண்டு தங்கினால் என - (அவைகள்) அவ்வடிவங்கொண்டு தங்கினாற்போல, நவமணி சூயின்ற பொன் தவிய அது சமைத்திட்டார் - நவரத்தினங்கள்பதித்த பொன்னாலாகிய ஆசனம் ஒன்றைச்செய்து அமைத்தார்கள்.

தவியசது அது பகுதிப்பொருள் விசுதி.

(௭௧)

புரந்தரன்றருகற்பகம்பொலநதுகிலபூண்முதலியநல்கச்
சுரந்தரும்பெறலமுதமைவகையறுசுவையுணமுதலாகப்
பரந்ததெய்வவான்பயப்பசசிந்தாமணிபற்பலவுஞ்சிந்தித்
திரந்துவேண்டுவதரத்தரவீட்டினுரிந்திரகர்நாண.

(இ-ள்.) புரந்தரன் தரு கற்பகம் - இந்திரன் திறையாகக்கொடுத்த கற்பக விருகூம், பொலம் துகில் பூண் முதலிய நல்க-பீதாம்பரங்கள் ஆபரணங்கள் முதலிய பலபொருள்களையும் கொடுக்கவும், தெய்வ ஆண்-காமதேனு, சுரந்து அரும் பெறல் அமுதம் - சுரந்து பெறுதற்கரிய அமுதம், அறு சுவை ஐவகை உணு - அறுசுவையமைந்த ஐவகையுணவுகள், முதலாக பரந்த பயப்ப - முதலாக மிக்கவுணவு.

களைக்கொடுக்கவும், சிந்தித்து இரந்து வேண்டிய பல் பலவும் - நினைத்த யாசுகித்து வேண்டிக்கொள்ளும் பலபலபொருள்களையும், சிந்தாமணி தரத்தர-சிந்தாமணிகொடுக்கவும், இந்திரன் நகர் நாண-இந்திரனுடைய பொன்னுலகமும் நானும்படி, ஈட்டினார் - (வாங்கிச்) சேகரித்தார்கள்.

ஐவகையுணவாவன-பருகுதல் முதலாகிய நால்வகையுணவோடு உரிஞ்சுதலுமாம். கற்பகம்முதலியன - பிராட்டியாருடைய திருவருளைப்பெறுதற்பொருட்டு அமையம் நோக்கிக்கொடுத்து நின்றவின் இந்திரநகர் நாண என்றார். (௨௨)

தென்னர்சேகரன் திருமகடிருமணத்திருமுகம்வரவேற்று மன்னர்வந்தெகிர்தொழுதுகைக்கொண்டுதம்மலா முடி மிசையேற்றி யன்னவாசகங்கேட்டனர் கொணர்ந்தவர்க்கருங்கலம் துயினல்கி முன்னரீர்த்தெழுக்களிப்புறமனத்தினுமுந்தினர் வழிகொள்வார்.

(இ-ள்.) தென்னர் சேகரன் திருமகள் - பாண்டியர்மரபுக் கோர்கிரீடமாய் விளங்கும் மலயத்துவசபாண்டியன் புகுதிரியாராடிய பிராட்டியார், திருமணம் திருமுகம் வரவு மன்னர் வந்து எய்தோறு - திருமணச்செய்திவரைத்த திருமுகத்தினவரவை அரசாசகர்வந்து எய்தோறு, தொழுது கை கொண்டு தம் மணி முடியிசை ஏற்றி - (அதனை) வணங்கிக் கையில்வாங்கித் தமது இரத்தினமபதித்த கிரீடத்தின்மேல் சூட்டி, அன்னவாசகம் கேட்டனர் - அத்திருமுகத்தில்வரைந்த வாசகத்தைக்கேட்டு, கொணர்ந்தவர்க்கு அரும் கலம் துயில் நல்கி - கொணர்வந்தவர்களுக்கு அரிய ஆபரணங்களையும் வஸ்திரங்களையும் கொடுத்து, முன்னர் ஈர்த்த எழுகளிப்பு உற - (தம்மை) முன்னே யிழுத்துக்கொண்டு செல்லுங்களிப்பு மீக்கொள்ள, மனத்தினும் முநதினார் வழிகொள்வார் - மணவேகத்தினும்விவாந்து வழிகொண்டுசென்றார்கள்.

கேட்டனர், முந்தினர் என்றும் வினைமுற்றுக்கள் எச்சங்காய்நின்றன.(௨௩)
கொங்காசிங்கீர்பல்லவா வில்லவ கோசலாபரஞ்சாலர்
வங்கர்சோனகர்சினர்களைசா ஞ்வா மாளவர்காமபோச
ரங்கர்மாகதராரியர்நேரியரவந்தியர்வைதாப்பர்
கங்கர்கொங்கணர்விராடர்கண்மராடர்களுநடர்குருநாடர்.

(இ-ள்.) கொங்கர்—குருநாடர் - (திருமணத்திருமுகவரவேற்று) கொங்குநாட்டினரும், சிங்களநாட்டினரும், பல்லவநாட்டினரும், வில்லவநாட்டினரும், கோசலநாட்டினரும், பாஞ்சாலநாட்டினரும், வங்கநாட்டினரும், சோனகநாட்டினரும், சீனநாட்டினரும், சாளுவநாட்டினரும், மாளவநாட்டினரும், காமபோசநாட்டினரும், அங்கநாட்டினரும், மாகதநாட்டினரும், ஆரியநாட்டினரும், நேரியநாட்டினரும், அவந்திரநாட்டினரும், வைதாப்பநாட்டினரும், கங்கநாட்டினரும், கொங்கநாட்டினரும், விராடநாட்டினரும், மராடநாட்டினரும், குருநாட்டினரும், குருநாட்டினரும். (௨௪)

கவிங்கர்சாவகர்சூவிள ரொட்டியர்கடாரர்கள்காந்தரார்
குவிங்கர்கேகயர்விதேகர்கள்பெளரவர்கொல்லர்க்கலயாணர்
தெலுங்கர்குர்ச்சரம்ச்சர்கண்மிலேச்சர்கள்செஞ்சையர்முதலேனைப்
பூலங்கொண்டன்னருந்துறைதொழுகுமிடைந்துபார்புதைபடவருகினார்.

(இ-ள்.) கலிங்கர்—செஞ்சையர்முதல் - கலிங்கநாட்டினரும், சாவகநாட்டினரும், கூவிளநாட்டினரும், ஒட்டியநாட்டினரும், கடாரநாட்டினரும், காந்தாரநாட்டினரும், குலிங்கநாட்டினரும், கேகயநாட்டினரும், விதேகநாட்டினரும், பெளரவநாட்டினரும், கொல்லநாட்டினரும், கல்யாணநாட்டினரும், தெலங்கநாட்டினரும், குர்ச்சநாட்டினரும், மச்சநாட்டினரும், மிஸைச்சநாட்டினரும், செஞ்சைநாட்டினரும் முதலாகிய, ஏனைபுலங்கள் மன்னரும்—மற்றநாட்டினர் வரசர்களும், துறைதொறு மிடைந்து பார் புதைபட வருகின்றார் - வழிகுந்தோறும் நெருங்கி நிலவுலகமும் மறையும்படி வரத்தொடங்கினார்கள். (என)

இத்தகைப்பலதேயமன்னவர்களுமெண்ணிடம்பெருநீண்டிப்பைத்தவாழிபோலமிகண்டிதுகிறப்பரந்ததானையாகித்தத்தநாட்டுஎபலவகைவளனெடுத்திப்பலநெறிதோறுமொய்த்துவந்தனர்செழியர்கோன்றிருமகண்முரசுதிர்மணமுதூர்.

(இ-ள்.) இத்தகை பல தேய மன்னவர்களும் - இத்தன்மையையுடைய பல நாட்டரசர்களும், எண் இடம் பெறுது ஈண்டி - எள்ளிட இடமில்லாமல் நெருங்கி பைத்த ஆழிபோல் நிலமகள் முதுகு இற பரந்த தானையர் ஆகி - பரந்தகடல்போலப் பூமிதேவியினது முதுகுமுறிய (எங்கும்) பரந்த சேனையையுடையவராகி, தத்தம் பாடு உள பல வகை வளனெனும் தழுவி - தங்கள் தங்கள் நாட்டினர் பலவகைப்பொருள்களையும் கைக்கொண்டு, பல நெறி தோறு மொய்த்து - பலவழிதோறும் நெருங்கி, செழியர் கோள் திருமகள் மண முரசு அதிர் வந்தனர் - பாண்டியர்களுக்கு கரசனாகிய மலயத்துவசபாண்டியன் புத்திரியாராகிய பிராட்டியாருடைய திருமணமுரசு ஒலிக்கும் தொன்று தொட்டுள்ள மதுரைகரை வந்தடைந்தனர். ஒடு உருபுமயக்கம். எண் என். (எசு)

வந்தகாவலருழையர்சென்றுணர்த்தினர்வருகெனவருகூய்ப்பச்சந்தவாளரிப்பிடரணைமீதறந்தழைத்தருள்பழுத்தோங்குங்கந்தநாண்மலர்க்கொம்பினைக்கண்டுகண்களிப்புறமுடித்தாமஞ்சிந்தவீழ்ந்தருள்சார்திடத்தொழுதுபோய்த்திருந்துதம்மிடம்புக்கார்.

(இ-ள்.) வந்த காவலர் உழையர் சென்று உணர்த்தினர் - (இவ்வாறு) வந்த அரசர்களுடைய (வரவை) வாயில்காப்போர் சென்று (பிராட்டியாருக்குத்) தெரிவித்தார்கள், வருக என அருகு உய்ப்ப - வரக்கடவர்களெனக் கட்டளையிட்டு (அதனை மேற்கொண்டு சென்று அவ்வரசர்களை அப்பிராட்டியார்) அருகிற்செலுத்த, சந்தம் வான் அரி பிடர் அணை மீது-அழகிய ஒள்ளிய சிங்கங்களின் பிடரியின்மேலுள்ள ஆசனத்தின்மேல், (எழுந்தருளிய) அறம் தழைத்து அருள் பழுத்த ஓங்கும் கந்தம், நான் மலர் கொம்பினை - தருமந்தழைத்து அருள் கனிந்து விளங்கும் (அன்பாகிய) வாசனையுடைய அன்றலர்ந்த மலர்க்கையுடைய பூங்கொம்புபோன்ற அப்பிராட்டியாரை, கண் களிப்புற கண்டு - (தமது) கண்கள் களிப்புறத் தெரிசித்து, முடித்தாமம் சிந்த வீழ்ந்து தொழுது அருள் சார்திட போய் - (தமது) மகுடங்களிலணிந்த மாலைகள் (நிலத்தில்) வீழ்ந்த (தாமஸ்) தண்டாகரமாக (வீழ்ந்து) வணங்கி (அப்பிராட்டியார்) திருவருள் செய்யச் சென்று, தம் திருந்து இடம் புக்கார் - தத்தமக்கு (விதித்த) திருந்திய வீடுகளை அடைந்தார்கள்.

உயர்களின்பொருட்டு அறம் வளர்த்தலும் அவற்றின்மேலுநரும் அன்பு முன்னரே யுடைமைபோல மதுநூல்வழிச் செங்கோல்செலுத்தலும், குடிசளுக்கு எலி

ய சமையத்தராயிருத்தலும், முகமலர்ச்சி உடைமையும் உடையராயிருத்தலால் அறந்தழைத்தருள்பழுத்தோங்குங் கந்தகாண்மலர்க்கொம்பு என்றார். அறத்தைத் தவிரர்களாகவும், அருளைக் கணிகளாகவும் உருவகஞ்செய்த அன்பை உருவகஞ்செய்யாமையின் இது ஏதேசவுருவகவணி. (எஎ)

வனாவளங்களும்புறவினில்வளங்களுநருத்தண்பணைவேலித் தனாவளங்களுஞ்சலதிவாய்நடைக்கலந்தருவளங்களுயிண்டியுரைவாரம்பறமங்கலம்பொலிந்ததிவ்வூரினிரால்வேதக் கனாகடந்தவன்றிருமணஞ்செய்வருகாட்சியைப்பார்க்கின்றேன்.

(இ-ள்.) வனா வளங்களும் - மலையிலுள்ள பொருள்களாலும், புறவினில்வளங்களும் - முல்லை நிலங்களிலுள்ள பொருள்களாலும், தண் மருதம் பணை வேலி தனா வளங்களும் - சண்ணிய மருதநிலத்திலுள்ள பொருள்களாலும், சலதி வாய் நடைக்கலம் தரு ளளங்களும் - கடலிற் செல்லும் மரக்கலங்கள் தரும் பொருள்களாலும், இவ்வூர் உரை வரம்பு அற ஈண்டி - இம்மதுரைநகர் சொல்லளவையிற்படாது நெருங்கி, மங்கலம் பொலிந்தது - அஷ்டமங்கலங்களாலும் விளங்கியது, நால்வேதம் கனா கடந்தவன் திருமணம் செய்வருகாட்சியை இனி பார்க்கின்றேன் - நால்வேதங்களின் எல்லாகடந்த சிவபெருமான் திருமணஞ்செய்ய வருந் தோற்றத்தை இனி எடுத்துச்சொல்லுகின்றேன்.

சொல்லளவைக்கெட்டாதவ னென்பார், நால்வேதக் கனாகடந்தவனென்றார், இது துதலிப்புருதலென்னுமுத்தி. மருதப்பணை, வேலித்தரை, ஒருபொருட்பன்மொழிகள். (எஅ)

ஏகநாயகி மீண்டபின் ஞாட்டிகந்திரசிதகிரியெய்தி
நாகநாயகமணியணிசுந்தரநாயகனுயிரகதெலலாம்
போகநாயகனுகிப்போகம்புரிபுணர்ப்பறிந்தருணந்தி
மாகநாயகன்மாலையுருத்திரர்வரவின்மேன்மனம்வைத்தான்.

(இ-ள்.) ஏகநாயகி மீண்டபின் - அபிபீல்லாத அருட்சத்தியாகிய தடாதகைப்பிராட்டியார் (மதுரைக்குச்) சென்றபின்பு, நாகம் நாயகம் அணி அணி சுந்தரநாயகன் - சர்ப்பங்களுக்கெல்லாம் இறைமைதன்மையையுடைய ஆதிசேடனாகிய ஆபரணத்தையணிந்த சோமசுந்தரக்கடவுள், ஞாட்பு இகந்து இரசித கிரி எய்தி - யுத்தகளத்தினின் றுநீங்கி வெள்ளியங்கிரியையடைந்து, போகநாயகனாகி உயிர்க்கெல்லாம் போகம் புரி புணர்ப்பு - போகநாயகனாய் எல்லாவயிர்களுக்கும் போகத்தை தந்தருளும் திருக்குறிப்பை, அருள் நந்தி அறிந்து - கருணையையுடைய நந்திநாய னுர்தெறிந்து, மாக நாயகன் மால் அயன் உருத்திரர் வரவின்மேல் மனம் வைத்தான் - விண்ணுலகிற்கு நாயகனாகிய இந்திரனும் திருமாலும் பிரமனும் உருத்திரர்களும் ஆகிய இவர்கள் வருகையின்மேல் திருவுளங்கொண்டருளி.

ஏகம்-ஒப்பின்மை. தனக்கோர்பற்றிலனாகியும் உயிர்கள்கடைத்தேறப் போகவடிவினையிருந்து போகம்தருவோனாலால் போகநாயகனாகி யெனக்கூறினார். “பந்தமும்வீழும் படைப்போன்காண்க” என்றருளினார் பெரியோரும். (எக)

சங்குகன்னையாகியகணுதிபர்தமைவிடுத்தனன்னார்
சூசங்கணேற்றவர்மாலயன் முதல்பெருந்தேவர்வான்பதமெய்தி

யெங்கனாயகன்றிருமணச்சோபனமியம்பினாதுகேட்டுப்
பொங்குகின்றபேரன்புபின்றன்றாற்பொன்னெனவருகின்றார்.

(இ-ள்.) சங்கு கண்ணை ஆகிய கண்திபர் தமை விடுத்தனை - சங்குகண் ணைமுதலாகவுள்ள கண்திபர்களை அனுப்பினார், அன்றார்-அவர்கள், செம் கண் ஏற்ற வர்மால் அயன் முதல் பெருந் தேவர் வான் பதம் எய்தி - சிவந்த கண்களையுடைய உருத்திரரும் திருமாலும் பிரமனு முதலிய பெரியதேவர்கள்வசிக்ஞம் பெரியபதவி களையடைந்து, எங்கள் நாயகன் திருமணச் சோபனம் இயம்பினார் - எங்கள் இறை வனாகிய சிவபெருமானுடைய திருக்கலியாணமேறாற்சுவததைச் சென்னஞ்சுள், அதுகேட்டு - அந்தச்செய்தியைக்கேட்டு, பொங்குகின்ற பேர் அன்பு பின் தள்ளா- (தம்மை) மேற்கொண்டு விழுங்குகின்ற பெரிய அன்பு பின்னே நின்றுதள்ள, பொ ன்னென வருகின்றார்-விரைநதுவரத் தொடங்குகிறார்கள்.

அழிக்குந்தொழிலினராதலின் - செங்கணெற்றவரென்றார்.

(அ0)

அஞ்சுகோடியோசனைபுகைந்திருமடங்கழன்றவர்தமைப்போலி
ரஞ்சுநீயுருத்திரர்புடையுடுத்தவரமுறழற்பூதங்க
ளஞ்சுநாறுருத்திரரண்டத்துசசியரரியயன்முதற்றேவ
ரஞ்சுமாரணையுமாற்றலும்படைத்தவரடுகுறட்படைவீரர்.

(இ-ள்.) அஞ்சு கோடி யோசனை புகைந்து இருமடங்கு அழன்றவர் - அஞ் சுகோடி யோசனைநூரம் புகைந்து பத்துக்கோடி யோசனைநூரம் திக்கொழுந்துவிட் டெரியும் காலாக்கினி உருத்திரநாயனாரும், தமைப்போல் ஈரஞ்சு நீ உருத்திரர்- அவரைப்போல (அவரைச்சூழ்ந்ததன்) பத்துக் காலாக்கினி உருத்திரராகளும், புடை உடுத்தவர் - (அப்பதினமருளொவ்வொருவரையும்) புடைசூழ்ந்து சேவித்துநிற்கு ம் ஒவ்வொருகோடி யுருத்திரர்களும், அழல் கண் நால் பூசங்கள் - நிப்பொறியைச் சிந்துகின்ற கண்களையுடைய நால்கைப் பூசங்களும், அண்டத்து உச்சியர் அஞ்சு நூறு உருத்திரர் - அண்டத்தினுச்சியில் வசிப்பவராகியவாவரும் அஞ்சுத்தக்க நூறு உருத்திரர்களும், அரி அயன் முதல் தேவர் அஞ்சும் ஆணையும் ஆற்றலும் படைத் தவர் - திருமாலும் பிரமனும் முதலியதேவர்களாஞ்சும் ஆணையும் வலிமையையும்படைத்த, அடுகுறள் படைவீரர் - (போரிடல் எதிர்த்தவர்களைக்) கொல்லும் பூதப் படைவீரர்களும்.

கீழ்க்கடாகத்தில் காலாக்கினி உருத்திரநாயனார் கோடியோசனையுள்ள கணமயமான ஆலயத்தில், ஆயிரயோசனையுயரமும், ஓரண்டாயிரயோசனை வித தாரமுமுள்ள சிங்காதனத்தில் தமது திருமேனியில் அங்குளிச்சுவாலை பத்துக்கோ டியோசனையும் அந்த சுவாலையின் புறகையாகக்கோடி யோசனையும் உடையவரால் வீற்றிருப்பார். இந்தக் காலாக்கினி உருத்திரதேவ நாயனரைச்சூழ்ந்து அவரைப்போ ல் பத்து உருத்திரர்கள் இருப்பார்கள். அப்பத்து உருத்திரரால் ஒவ்வொருவரையும் ஒவ்வொருகோடி உருத்திரர்கள் பரிவாரமாகச்சூழ்ந்து சேவித்திருப்பார்கள். இவ ற்றைச் சிவதருமோத்தரம் கோபுரவியலில்.

“அண்டகடாகக்கணமுண்டொருகோடியதனையுட
கண்டுககாலாங்கியுருத்திரர்க்குக்கணகமணை
யுண்டதற்குன்னதங்கோடியோசனையினாங்கோடி
மண்டியமெய்த்தழற்கொழுந்தைக்கோடியுறுமவளர்புகையும்.”

“யோசனையாயிரமணையுளரியணையியுயரந்தான்
யோசனையீராயிரமெனதன்வினைவையுணர்ந்திடுக
தேசுடையகாலங்கியுருசுதிரர்தந்திருமேனி
யோசனையுமுண்டமுலாலயுமெனவுன்னுகவே.”

“தரித்துடையர்வலக்கரத்திறுநயங்கொளிவாள்சரத்தினையும்
பரிதாபையரிடக்கரத்திற்பலகையினைத்தனுவினையு
முருத்திரர்கனொருபதின்மருறைவரவருமையவர்போ
வருத்திராகனொய்வொருவர்க்கொருகோடிபரிச்சிதமே.”

எனவருஞ்செய்யுள்களாலுணர்க. அண்டத்துச்சிறியிலுள்ள நூறு உருத்திரராவார். பொன்மயமான அண்டகடாகப் புறம்பே இந்திரதிக்கு முதலிய பத்துத்திக்கு களுள் இந்திரதிக்கில் - கபாலீசன், அசுன், புத்தன், வச்சிரதேகன், பிரமத்தன், விபூதி, அவ்லியன், சாந், ரிவோ, சிரி, சாநிபன் எனப் பதினமர். அக்கினிதிக்கில் - உருத்திரன், உதாசனன், பிங்கலன், காதகன், அயன், சவலன், தகன், வெப்புரு, பிரமாந்தகன், கூயாந்தகன் எனப் பதினமா. இயமதிக்கில் - யாமியன், மிருத்தியு, அரன், தாதா, விதாதா, கத்திரு, காலன், தன்மன், சுயோத்தா, வியோக்கிருதன் எனப் பதினமர். நிருதிதிக்கில் - நிருதி, மாரணன், அரந்தா, குருதிருட்டி, பயாந்தகன், ஊர்த்துவகாயன், விருபாகுடன், துயிரு, லோகிதன், தெங்கிட்டிருணன் எனப் பதினமர். வருணதிக்கில் - பெலன், அடிபெலன், பாச அத்தன், மகாபெலன், கவேதா, செயபத்திரன், திரீகவாகு, செலாந்தகன், வடவாமுகன், தீமான்னன் எனப் பதினமர். வாயுதிக்கில் - சீக்கிரன், லகு, வாயுவேகன், தீக்ஷணன், குக்குமன், கூயாந்தகன், பருவாந்தகன், பஞ்சசிகன், கபத்தி, மேகவாகனன் எனப் பதினமர். ருபேரதிக்கில் - நிதிசன், ருபவான், தன்னியன், சௌமியன், சௌமியதேகன், பிரமத்தன், சுப்பிரகடன், பிரகாசன், இலக்குமிவான், சோமேசன் எனப் பதினமர். ஈசானதிக்கில் - விபாதிபாதிபன், ஞானபுகன், சருவன், வேதபாரகன், மாத்துருவருத்தன், பிங்கலாகுடன், பூரபாலன், பெலிப்பிரியன், சருவவித்தியாதிபன், தாதா எனப் பதினமர். அண்டகடாக வோட்டுகருகிழே விஷ்ணுதிக்கில் - அனந்தன், பாலகன், பிங்கல், பாபாபாதிபதி, விபு, இடபத்துவசன், உக்கிரன், சுப்பிரன், உலோகிதன், சருவன் எனப் பதினமா. அண்டகடாகத்தினமேலே பிரமதிக்கில் - சமபு, விபு, கெரு, பெருகன், சிரியகூடன், தீர்த்தேசகவாகனன், சன்வாகன், விவாகன், நபன், லீபா, விலகூடனன் எனப் பதினமரும் ஆம்.

(அச)

புத்தியட்டகர்நாடுருகோடிமேற்புகப்பெய்தநரகங்கள்
பத்திரட்டிபுகாபபவர்பாரிடப்படைபுடைககாமாண்டர்
சத்தியசசிவபாருடருகவியசதவுருத்திரரன்னு
ருய்த்தளித்தவினாம்பதுகோடியுருத்திரர்களைநாதர்.

(இ-ள்.) புத்தி அட்டகர் - அஷ்டவித்தியைவரர்களும், நால் இருகோடிமேல் புக பெய்த பத்திரட்டி நரகங்களும் காப்பவர் - இருபத்தெட்டுக்கோடி நரகங்களையுங் காப்பவர்களும், பாரிடம் படை உடை கூர் மாண்டர் - பூதப்படையை யுடைய கூர்மாண்டரும், சத்தியம் சிவபாருடர் உதவிய சதவுருத்திரர்-உண்மை வடிவாயுள்ள சிவபெருமானருளிய நூறுருத்திரர்களும், அன்னர் உய்த்த அளித்த ஈனாம்பதுகோடியர் உருத்திரர் - அவ்வுருத்திரர் தந்தருளிய நூறுகோடியாராகிய உருத்திரர்களும், கணநாதர் - கணநாதர்களும்.

நாலிருகோடி மேற்புகப்பெய்த பத்திரட்டியாவது - எட்டுக்கோடி என்னுந் தொகையை முதலிங்கொண்ட இருபது என்னும் எண்.

புத்தியட்டகராவார் - சூக்குமபுவன மெட்டின் அதிபதிகளாம், அவர்கள் - அனந்தர், சூக்ஷ்மர், சிவோத்தமர், ஏகநேத்திரர், ஏகருத்திரர், திரிமூர்த்தி, ஸ்ரீகண்டர், சிகண்டி. சூக்குமபுவனமாவன - பைசாசம், ராக்ஷசம், யாக்ஷம், கார்த்தவம், மாகேந்திரம், செளமியம், பிராசேஸ்வரம், பிராமம் ஆம். நாலிருகோடி மேற்புகப் பெய்த நரகங்களென்றவை - காலாக்கினி உருத்திரதேவநாயனார் டுவனத்திற்குமே லுள்ளன. அவை அதிபாதகமுதலிய பாவக்ஷீசர் செய்தோர் வசித்தற்கு இருபத் தெட்டுத் தளங்களாகக்கட்டின நிலைமாடங்கள்போல ஒன்றின்மேலொன்றாய் யிருக்கும். அதனைச் சிவதருமோத்தரம் கோபுரவியலில்.

“இனையபுரியிசைநிரயமெழுநான்குகோடியுறு
நினையினவையெழுநான்குநிலைமடமேயெனநிலவுந்
தனியுறுவரவைதன்னிறுநிரவற்றிலுக்களவு
முனிலிருதூறியிரமுமுப்பொதுகோடியுமே.”

எனவருஞ் செய்யுளாலும், அவற்றைக்காப்போ - பிரளயகாலாக்கினியையும், பிரளயகாலத்துச் சூரியனும்போன்ற திருவுருவமும் கறுத்தமுகமும் மழுலேந்திய கையுமுடைய கூர்மாண்ட தேவ நாயனாப் புடைசூழ்ந்து அவனைத் துதித்து அவனைப்போலும் உருவாய்ந்த அனைக உருத்திரர்கள். அக்கூர்மாண்ட தேவநாயனார் அந்நிராயங்களின் மேற்பாகமாகிய கருகபூமியில் அந்நரகங்களுக்கும் அவற்றைக் காப்போருக்கும் அதிபராயுள்ளவர். இவற்றை ஷே. இயலில்.

“மேலாயகருகபுரிவீற்றிருப்பர்கூர்மாண்டர்
காலவழலிரவியுருக்காளமுகமழவுக்கை
கோலமுறுவட்டவிழிகொண்டெடபரவர்தம்மைப்
போலுருத்திரர்பலரும்புடையடைவர்போற்றிசைத்தே.”

எனவருஞ் செய்யுளாலுமுணர்க. சதவுருத்திரராவார் - மந்திரம், பதம், வன்னம், புலனம், தத்துவம், கலை ஆகிய ஆறத்துவாக்களில் முறைபாயமார்ந்துள்ளவர். ஈனாம்பதுகோடி யுருத்திரர்கள் பிரமாண்டதர உருத்திரர்களுக்கு உள்ளிட்டவர்கள். (அஉ)

பட்டகாரிவாயரவணிபவர் பசுபதியுருத்திரராகி
பட்டமூர்த்திகுண்மேருவினவிற்குடராடசர்கோடேந்து
மட்டமுமலர்மகன்செருக்கடங்கிடமயங்கியவிறுதேற்ற
நிட்டையாலவனெற்றியிறேனற்றியநீலலோகநாதர்.

(இ-ள்.) காரி பட்ட வாய் அரவணி பவர் பசு பதி உருத்திரர் ஆகி அட்டமூர்த்திகள் - விஷம்பொருந்திய வாயையுடைய சர்ப்பாபரணங்களையணிந்த பவர் பசுபதி உருத்திரர்முதலாகிய அட்டமூர்த்திகளும், மேருவின் அவிர் சுடர் ஆடகர் - மேருமயமாய் விளங்குகுந் கிரணதையுடைய ஆடகேசுரர்களும், தோடு ஏந்தம் மட்டு அரு மலர்மகன் செருக்கு அடங்கிட - இதழ்க்கையேந்திய தேனெழுக்கறாதாமனையில் வசிக்கும் பிரமன்செருக்கடங்கு, மயங்கிய விறு தேற்ற - அவன்மறந்த சிருட்டித்தொழிலைத் தெளிவிக்க, நிட்டையால் அவன் நெற்றியில்தோன்றிய நீலலோகநாதர் - நிட்டையினால் அவன்நெற்றியில் உதித்த நீலலோகநாத உருத்திரரும்.

திருமணப்படலம்.

௧௩௩

பவர் முதலிய உருத்திராதி அட்டமூர்த்திகள் ஆவார் - பவன், சருவன், ஈசானன், பசுபதி, மீமன், மாதேவன், உருத்திரனுமாம். இதனைக் கூர்மபுராணம் அட்டமூர்த்தி யியல்புணர்த்த அத்தியாயத்தில்,

“எய்துநாமமென்னென்ற்பவன் சருவனீசானன்
வைத்திகந்தருபசுபதிமீமனமாதேவ
னெய்திளம்பிறையணிந்திடுமுருத்திரனென்ப
ஹைக்கழந்தொளிர்கண்டெனென்வடிவமும்வகுப்பாம்”

எனவருஞ் செய்யுளாலும். ஆடகேசுரர் பாதாளத்துக்கு மேலுள்ள புவனத்தில் ஆயிரம்போசனை உயரமுள்ள பென்மயமான திருக்கோயிலுள் அசுரரும், நாகரும், அரக்கரும் சேவிக்க வீதறிருப்பர். சிவதருமோததரம் கோபுரவியலில்.

“அதன்மேலேநவலக்கமாடகநாயகர்புரிதான
புதுமைதிகழமுனைபொன்னுலையோசனையாயிரம்புகழிற்
கதமுடையசயீத்தியர்நாகட்டாவர்வெட்டரககர்
விதிமுறையிறபதமபணியவீதறிருப்பாராடசுரே.”

எனவருஞ் செய்யுளாலும். முன்னொருகற்பத்தில் பிரமணுவன் மூன்று உலகங்களையுஞ் சிருட்டிடி. அத் தானேபரமென்றகனகாரங்கொண்டு சிவபெருமானை மறந்து சராசரங்களைச் சிருட்டிக்க, அவை பெருகாமையால் வருந்தி நிற்கும்போது திருமால் வந்து எழுந்த முதல்வனாகிப் சிவபெருமானை மறந்தமையால் அவை பெருகலொழிந்தன ஆதலின், இனியேனும் அவனது திருவருளைப்பெறத் தவம்புரிதான். அவ்வாறு தவம்புரிந்தும் சிவபெருமானை வெளிப்படாமையால் வருந்தி அழும்போது கண்ணீர்துளிகள் பசாசுகளாய் நெருங்க, அந்நேரக்கண்டு இறந்தவன்போல மூர்ச்சிக்க, அச்சிவபெருமான் கனலில் வந்தருளி உணர்ப் பரமென்று மதித்த மையால் சிருட்டித்தொழில் உள்கருக கைகூடாமற்போயிற்று; அது கைகூடும்வண்ணம் நமது பந்ததிலுள்ள உருகிறகணத்தை அணைப்புவோம் என்றருளி மறைந்தனன். அக்கண வுணர்நெருகுத அப்பிரமன் நல்லொழுக்கம் புண்டு மனநெறிந்து அச்சிவபெருமானை நிட்டைகூடிச்சிறக்க அச்சிவபெருமான் திருவருளால் பதினொரு உருத்திரர்கள் அவனெறியினின்று வெளிப்பட்டுவந்து நிற்க, அவர்களை அப்பிரமன் பாதது என்னென்றியினின்று நீள்கார் வந்தகாரணம் யாதென்று வினவ உன் சிருட்டித்தொழில் முடித்ததொபாருட்கச் சிவபெருமானை எங்கனையேவினன் என்பதைக் காரநபுராணம்-அசுரகாண்டம், உருத்திராகேள்விபடலத்தாலும் உணர்க. நீலலோகித நாதராவார அப்பதினொருவருள் ஒருவர். அவர்கள் திருநாமங்கள் முறையே பின்னர் வருதலேகாண்க.

(அங்)

பாலமேற்றசெந்தழல்விழியுருத்திராபதினொரு பெயராவாகைச
சூலமேற்றகங்காளகபாஸியர் தூரகதநெடுங்காரி
நீலமேற்றபைங்கஞ்சகட்போர்வையினெடியவார்நிருவாணக்
கோலமேற்றவரெண்மர்ஞாஸிபபுறங்கொண்டகேததிரபாலர்.

(இ-ள்.) பாலம் செம் தழல் விழி ஏற்ற உருத்திரர் பதினொரு பெயர் - நெற்றியில் செவந்த தீக்கண்ணையுடைய ஏகாதச உருத்திரர்களும், வாகை சூலம் ஏற்ற கங்காளர் கபாலியர்-வெற்றியையுடைய சூலத்தையேந்திய முழுவெலும்பைத் தரித்தவரும் கபாலத்தைத் தரித்தவருமாகிய சிவகணத்தலைவர்களும், தூரகத நெடுங்காரி - குதிரையையுடைய நெடியசாத்தனும், நீலம் ஏற்ற பைம் கஞ்சகம் போர்வை

யின் நெடியவர் - கரிய பசிய சட்டையைத் தரித்த சிவகணத்தலைவரும், திருவாண கோலம் ஏற்றவர் - திருவாணகோலமுடையவராய், ஞானி புறம் கொண்ட என்மர் கேத்திர பாலர்-சுவானத்தின்மேற்கொண்ட என்வகையராகிய கேஷத்திரபாலரும்.

உருத்திரர்கள் பதினொருவராவார்-மாதேவன், அரன், உருத்திரன், சங்கரன், நீலலோகிதன், ஈசானன், விசையன், வீமதேவன், பவோற்பவன், கபாலி, செளமியன் இப்பதினொருருத்திரர்களும் ஒருங்கே தோற்றினவராகக் கூறியிருப்பினும் பிரமனுக்கு மயங்கிய சிருட்டியைத் தேற்றுவித்தற்பொருட்டு ஒவ்வொரு கற்பத்திலும் அவன் ஞெற்றியிலிருந்து தோன்றினவராகக்கொள்க. கேஷத்திரபாலராவார் - அசிதார்த்தர், நுரு, சண்டர், குரோதனர், உன்மத்தர், கபாலி, பிஷுனர், சங்கரர் ஆம்.

செய்யதாமரைக்கண்ணுடைக்கரியவன்செம்மலர்மணிப்பீடத் தையன்வாசவஸூறியென் னடிசைப்புலத்தமரரெண்வசுதேவர் மையில்கேள்விசாலேமெழும்ருத்துகண்மருத்துவரிருவோர்வான் வெய்யவாள்வழங்காறிரண்டருக்கரோர்வெண்குடர்மதிச்செல்வன்.

(இ-ள்.) செய்ய தாமரை கண் உடை கரியவன் - செவந்ததாமரைமலர்போன்ற கண்களையுடைய திருமாலும், செம் மலர் மணி பீடத்து ஐயன் - செந்தாமரையாகிய அழகியபீடத்தில் வசிக்கும்பிரமனும், வாசவன் ஆதி எண் திகை புலத்த அமர்-இந்திரன் முதலிய அஷ்டதிக்குப்பாலர்களும், எண் வசுதேவர்-அஷ்டவசுக்களும், மை இல் கேள்விசால் ஏழ் எழு மருத்துகள் - குற்றமற்ற னாத்கேள்வியில் மிக்க ஏழ் என்னுந்தொகைபெற்ற ஏழுமருத்துக்களும், மருத்துவர் இருவோர் - அச்சுவனிதேவர் இருவரும், வான் வெய்ய வாள் வழங்கு ஆறு இரண்டு அருக்கர்-ஆகாயத்தில் நின்று வெவ்வியகிரணத்தெவீசும் பனிரண்டு சூரியர்களும், வெண் சுடர் ஓர் மதி செல்வன்-வெள்ளியகிரணத்தையுடைய ஒருசாதிரனும். (அரு)

கையுங்கால்களுக்கண்பெற்றுக்கதிபெற்றாகடும்புலிமுனிச்செல்வன் பையரா முடிபபதஞ்சபிபாற்கடல்பருமிமாதவன்சென்னி செய்யதான்வைத்தகிழமுனிகுறுமுனிசிவமுணர்சனகாதி மெம்புணர்ச்சியோவாமதேவன்சுனன்வியாதனாரதன்மன்னே.

(இ-ள்.) கையும் கால் களும் கண் பெற்று - கைகளிலும் கால்களிலும் கண்களைப்பெற்று, சதிபெற்ற கடும்புலி முனி செல்வன் - முத்தியடைந்த விளக்கத் தையுடைய வியாக்கிரபாதரும், அரா பை முடி பதஞ்சலி - பாம்பின்பொழுடியையுடைய பதஞ்சலிமுனிவரும், பால் கடல் பருகி - பாற்கட லெக்குடித்து, மாதவன் சென்னி-கண்ணமூத்தியின்சிரசில், செய்யதான் வைத்த கிழமுனி-தமது செவந்த திருவடிசூட்டிய உபமன்னியமுனிவரும், குறுமுனி-அகத்தியரும், சிவம் உணர் சனகாதிமெய்யுணர்ச்சியோர்-சிவத்தையுள்ளவாறுணர்ந்தசனகர்முதலியமெய்ஞ்ஞானத் தையுடைய நால்வகைமுனிவர்களும், வாமதேவன் சுகன் வியாதன் நாரதன்-வாம தேவமுனிவரும் சுகமுனிவரும் வியாதமுனிவரும் நாரதமுனிவரும்.

மத்தியந்தன முனிவர் தவத்தால் அவதரித்த மழமுனிவர் தமது தந்தையால் உணர்ந்த திருத்தில்லையடைந்து சிவபெருமானை வணங்கி அர்ச்சித்தற்கு வண்டு படுதல் முதலிய குற்றங்கள் ஒழிந்த மலர் கொய்தற்கு விடிதற்குமுன் சென்று மாங்களேறிப் பனியால் கைகளும் கால்களும் வழக்குமே, இரவில் கண்டெரியாதே என்று மனம்வருந்தும் அம்முனிவர்பால், சிவபெருமான் எழுந்தருளி நீ வேண்டிய வ

ரக் கூறுகவென்றருளக், கையுக் காலும் புலிபோலப்பெற்று அனவகனிற் கண்களும் உளவாக என. இரங்குகேட்க, அவ்வாறே சிவபெருமான் தந்தருளி மறைந்தனன். புடைசூழ்ந்துவந்த சிவகணவீரர்கள் வியாக்கிரபாததொன் தழைத்தனர். அதுமுதல் வியாக்கிரபாததொன்ப பெயர்பெற்றனரென்பது. கோயிற் புராணம் வியாக்கிரபாத சருக்கத்தாலும், பாரகடலுள் பள்ளிகொள்ளுந் திருமால் ஒருநாள் அணுக்கெனத் துயிலுணர்ந்து அரகரவென்று தலைமேல் அஞ்சலிகூப்பிக் கண்கள் ஆனந்தபாஷ் பஞ்சிந்த அண்சுவற்றிருத்தலை ஆணையாயிருந்த ஆதிசேடர் கண்ணுற்றுத் தேவரீர் துயிலுணர்ந்து இயவாதிருத்தாருக் காரணம் யாதுகொல் என்று வினவ, எமதிறைவ னீதாருகாவனத்தில் ஆடியருளிய திருக்கூரதைத் தரிசித்த இனபத்தருந் தினைனென் றுதிருவாய்மலர்ந்தருள; அது திருமாலடால்விடைபெறுதுத் திருக்கலையி லொருபா ல்சென்றுதவளுசெய்து காட்சிநடிருளிய சிவபெருமானால் அத்தீரி அனருகைய இயற்றிய தவத்தால் அவ்வன ரூபையின் அஞ்சலியிற்றேன்றிப் பாதத்தில் விழுந்த காரணத்தால் பதஞ்சலி எனப்பெயர்வந்த நாமத்தோடு திருத்தில்லையிற்சென்று சிவபெருமானை வியாக்கிரபாதரோடு திருகடனதரிசனஞ் செய்தருளினாரென்பது. ஷே புராணம் பதஞ்சலி சருக்கத்தாலும், தமது பிராவாகிய மத்தியந்தன முனிவரனுஞ்ஞயால் வியாக்கிரபாதர் வசிட்டமுனிவர் சகோதரியைத் திருமணஞ்செய்து பெற்ற உபமன்னியமுனிவர் வசிட்டர் பன்னியராகிய அருந்தியார்பால் காமதேனுவின்பால் உண்டிவளர்ந்து, தமது தந்தையார் பன்னசாலைக்குவந்து அவர்கள் கொடுக்கும் உணவு காமதேனுகொடுக்கும் பால்போலில்லாமையால் அழுது சிவபெருமான் தந்தருளிய திருப்பாற்கடலைப்பெற்று உண்டு களித்தனரென்பது. ஷே புராணம் வியாக்கிரபாதசருக்கத்தாலும், உபமன்னிய முனிவரிடத்தில் சிவதீக்கைபெற்றுப் பாசுபதவிரதம் கண்ணன்பூண்டானென்பது. இலிங்கபுராணம், கண்ணை பாசுபதவிரதமுணர்ந்த வத்தியாயத்தில்.

“ பன்முறைக்கண்ணன் கண்ணுந் தராயிபூசனைபாற்படவாற்றிச் சொன்னநற்பாசுபதாபிரந்ததைத்துகாறவடைநதிடல்வேண்டி யென்னவோனெமெத்திடச் சிவனையே நதுபமன்னியுமைவி மனவியசாலையடைநருவன்றன்னைவலங்கொடுபணிந்தனனின்முள்.”

“ நின்றவக்கண்ணனாநதினைத்தனதுநிலவியவுளந்தினுலுணர்ந்து துன்றியவினைபோம்படிமுறநோகத்தனயவெண்ணெறெடுத்தனியா வன்றவனுணர்ந்தவழிவிலாப்பாசுபதவிரதாபிரதையறைந்தான மன்றனருணாநதுமற்றவனீங்காப்பிறவியாரிதியினைக்கடந்தான்.”

எனவருஞ் செய்யுள்களாலும், அக்கண்ணன் அம்முனிவரிடத்தில் சிவதீக்கைபெற்றுத் தேகசுத்தி பெற்றானென்பது-காஞ்சிப்புராணம், தான்றோன்றிச்சரப் படலத்திலும் காண்க.

(அக)

எழுவரன்னையர்சித்தர்விச்சாதாரியக்கர்கின்னரர்வேத முழுவரம்புணர்முனிவரீயோகியர்மணிமுடித்தலைப்பலநாகர் வழுவில்லவன்றவவலியுடைநிருதர்வாள்வலியுடையசுரோசர் குழுவொடும்பயில்பூதவேதாளர்வெங்குகளிகளரமாதர்.

(இ-ள்.) எழுவர் அன்னையர் - சத்தமாதரும், சித்தர்-சித்தரும், விச்சாதார்- வித்தியாதாரும், இயக்கர் - இயக்கரும், கின்னரர்-கின்னரரும், வேதவரம்பு முழுது உணர் முனிவர் யோகியர் - வேதத்தின் எல்லைமுற்றமுணர்ந்த முனிவர்களும்

யோகிகளும், மணிமுடி தலை பல நாகர் - மாணிக்கம்விளங்கும் பணமுடியையுடைய நாகலோகத்திலுள்ள பலவுரகர்களும், வழுவில் வான் தவ வலியுடை நிறுதர் - குற்றமில்லாத பெரியதவவலிமையையுடைய ராகுதரும், வான் வலியுடை அகரோசர் - வானின்வன்மையையுடைய அகரோசரும், குழுமவொடும் பயில் பூதவேதாளர் - கூட்டங்களோடு சஞ்சரிக்கும் பூதவேதாளர்களும், வெங்குளிகள் - வெய்ய கூளிகளும், அரமாதர் - அரம்பைமாதர்களும். (அஎ)

ஆண்டினோடையனம்பருவந்திங்களாழிரண்டிருபக்கம்
மீண்டுமைம்பொழுதியோகங்கள் கரணங்களிராப்பகலிவற்றோடும்
பூண்டநாழிகைகணமுதல்காலங்கள் பொருகடனதிதிக்கு
நீண்டமால்வனாதிக்கயமேகமின் னிமிர்ந்தவைம்பெரும்பூதம்.

(இ-ள்.) ஆண்டு அயனம் பருவம் திங்கள் ஆறு இரண்டு இருபக்கம் - அறுபதவருஷங்களும் இரண்டயனங்களும் ஆறுருதுக்களும் பன்னிரண்டுமாதங்களும் இரண்டுபக்ஷங்களும், ஈண்டும் ஐம்பொழுது யோகங்கள் கரணங்கள் இரா பகல் இவற்றோடும் - நெருங்கிய ஐம்பொழுதுகளும் யோகங்களும் கரணங்களும் இரவும் பகலுமாகிய இவைகளோடும், பூண்ட நாழிகை கணமுதல் காலங்கள் - பொருந்தியநாழிகைகளும் கணமுதலியகாலங்களும், பொருகடல் நதி திக்கு நீண்ட மால்வனாதிக்கயம் மேகம் மின் நிமிர்ந்த ஐம் பெரும் பூதம் - (கரையோடு) மோதும் ஏழுக்கடல்களும் ஏழுநதிகளும் அஷ்டதிக்குகளும் நெடிய பெரிய அஷ்டருலபருவதங்களும் அஷ்டகெஜங்களும் சத்தமேகங்களும் மின்னல்களும் உயர்ந்த பெரிய பிரிதிவிமுதலிய பஞ்சபூதங்களும். (அஅ)

மந்திரம்புவனங்கடத்துவங்கலைவருணங்கள் பதம்வேதந்
தந்திரம்பலசமயநூல்புறந்தழி இச்சார்ந்தநாறருமாதி
முந்திரங்கியசதுவிதஞ்சரியையேமுதலியசதுட்பாத
மிந்திரங்குநீர்முடியவரடியவரிசையாவென்சித்தி.

(இ-ள்.) மந்திரம்-சததகோடி மகாமந்திரங்களும், புவனங்கள் - இருதூற்றிருபத்துநான்கு புவனங்களும், தத்துவம்-மூப்பத்தாறு தத்துவங்களும், கலை-பஞ்சகலைகளும், வருணங்கள் - ஐம்பத்தோராகுஷங்களும், பதம் - எண்பத்தொரு பதங்களும், வேதம் - நான்குவேதங்களும், தந்திரம்-இருபத்தெட்டாகமங்களும், பலசமயநூல் - அகச்சமயநூல்களும் அகப்புறச்சமய நூல்களுமாகிய பலசமயநூல்களும், புறம் தழுவி சார்ந்தநூல் - புறச்சமயநூல்களும் புறப்புறச்சமயநூல்களும், முந்த தருமாதி இரங்கிய சதுவிதம் - முதனமையாயுள்ள தருமுதலாகச்சொல்லப்பட்ட நான்கு உறுதிப்பொருள்களும், சரியையே முதலிய சதுட்பாதம் - சரியை முதலிய நான்குபாதங்களும், இந்து இரங்கு நீர் முடியவர் அடியவர் இச்சரியா என் சித்தி - சந்திரனையும் ஒலிக்குந் கங்கையுமணிந்த, சடாமுடியையுடைய சிவ பெருமானுடைய அடியவர்கள் விரும்பாத அஷ்டமாசித்திகளும்.

பலசமயநூல் என்றதனால் அகமும், அகப்புறமும், புறத்தழிஇச்சார்ந்ததனால் என்றதனால் புறமும், புறப்புறமும் எனப்பொருள்கொண்டாம். (அக)

ஆயிரங்கடலனையவாய்ப்பரந்தெழுமாயிரமணிகத்து
ளாயிரங்கதிரனையராயுருத்திரரந்தரத்தவரண்ட
மாயிரந்தகர்ப்பட்டெனத்துநந்துபியாயிரங்கலந்தார்ப்ப
வாயிரஞ்சதகோடியோசனைவழியரைக்கணத்திடைச்செல்வார்.

(இ-ள்.) ஆயிரம் கடல் அணையவாய் பார்த்து எழும் - எண்ணிறந்த கடல்களொப்பனவாகிப் பார்த்தெழுந்த, ஆயிரம் அனிகத்துள் - எல்லையில்லாததேசங்களுள், ஆயிரம் சதிர் அணையராய் - (உதித்த) வரம்பில்லாத சூரியர்களை யொத்தவராய், உருத்திரர் - அந்தரத்தவர் - உருத்திரர்களுந் தேவர்களும், ஆயிரம் அண்டம் தகர்பட்டன என - பலலாயிரவண்டங்களும் உடைபட்டன வென்தொசொல்ல, ஆயிரம் துந்தபி கலந்து ஆர்ப்ப - அனேகவாச்சியங்கள் தம்முட்கலந்து ஒலிக்க, ஆயிரம் சத கோடி யோசனை வழி அரை கணத்திடை செல்வார் - இலகூங்கோடி யோசனைவழியை அரைகணப்பொழுதில் செல்லத்தொடங்கினார்கள்.

ஆயிரம் சதம், பண்புத்தொகைநிலைத்தொடராதலால் இலகூம் என்றும், ௧0

சித்தந்தேர் முனிலேந்தருந்தேவருஞ்சிவனுருத்தரித்தோருந் தத்தந்தேர் முதலூர்தியர் வார்திகழ்சந்தனமணி கொங்கைக் கொத்தந்தேமலர்க்குமுன் மனையாரொடுங்குளிர் விசும்பாறுச் சென்றத்தந்தேரிடையாள பங்கன னிவரைக்கணியராய் வருகின்றார்.

(இ-ள்.) சித்தம் தேர்முனி வேந்தரும் - மனந்தெளிந்த முனிசிரோஷ்டர்களும், தேவரும் - தேவர்களும், சிவன் உரு தரித்தோரும் - உருத்திரர்களும், தத்தம் தேர் முதல் ஊர்தியர் - தத்தமக்குரிய தேர்முதலிய வாகனங்களை யுடையவராய், வார் திகழ் சந்தனம் அணி கொங்கை - கச்சவிளங்கும் சந்தனக்குழம்பணிந்த அழகியதனங்களையும், அம் தேமலர் கொத்த குழல் மனையாரொடும் - அழகியதேன் சிந்தும் பூங்கொத்தையணிந்த கூந்தலையுமுடைய (தத்தம்) மனைவியர்களோடும், குளிர் விசம்பு ஆரூக சென்று - சூளாந்தவாகாயமே வழியாகச்சென்று, அதிர்ந்து ஏர் இடையாள பங்கன் அணிவரைக்கு - அதிர்ந்து விழையையொத்த இடையையுடைய உமாதேவியை யிடப்பாகத்தினுடைய சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும் அழகிய கயிலைமலைக்கு, அணியராய்வருகின்றார் - சமீபித்தவர்களாகி வருகின்றார்கள்.

சிவனுருத்தரித்தோர் சிவபெருமான்தந்த உருத்திரர்.

(௯௧)

இழிந்தவூர்தியர்பணிந்தெழும்பாக்கையரிதைபுகழ்திருநாம மொழிந்தநாவின்னா பொடிபபெழு மெய்யினர் முகிழ்த்தகைமுடியேறக் கழிந்தவன் பினர்கண் முதல்புலங்கட்குங்கருணைவான் குவைபுறப் பொழிந்தவானந்தத்தேனுறைமுருமலைப்புறத்துவன் டென மொய்த்தார்.

(இ-ள்.) இழிந்த ஊர்தியர் - (இவ்வாறுவந்தவர்கள் தத்தமக்குரிய) வாகனத்தினின்றும் இறங்கினவர்களாய், பணிந்து எழும் பாக்கையர் - (தண்டாகாரமாகப்) பணிந்து எழும் சரீரதையுடையவர்களாய், இறை புகழ் திருநாமம் மொழிந்த நாவின் - சிவபெருமானுடைய புகழையும் திருநாமங்களையும் எடுத்துக்கூறும் நாவியையுடையவர்களாய், பொடிப்பு எழும் மெய்யினர் - புளகரும்பும் உடையுடையவர்களாய், முசிழ்த்த கைமுடி ஏற கழிந்த அன்பினர் - கூப்பியகைகள் தமதுசிரத்தினிலேற மிக்க அன்பினையுடையவர்களது, கண்முதல் புலங்கட்கும் கருணைவான் சுவை ஊற - கண்முதலிய பஞ்சேந்திரியங்கட்குங் கிருபை என்னும் பெரிய சுவை ஊறும்படி, பொழிந்த ஆனந்தத்தேன் உறகிற மலைப்புறத்து - பொழிந்த ஆனந்தத்தேனைய சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும் திருக்கலைமலையின் சாரவில்வந்து, வண்டு என மொய்த்தார் - வண்டுகள் போல ஆரவாரித்து நெருங்கினார்கள்.

எப்பொருள்களும் சிவபெருமான் வசத்தனவாக்கும் கடப்பாடுடையவென்பார் - கழிந்தவன்பின் என்னவும், அங்கனநின்ற அன்பர்களது கண்முதலியபுலன்கள் அவனது திருவருட்சுவைப்பெருக்கில் இடைவிடாது அழுந்திநிற்பனவென்பார். கருணைவான்சுவைபூத என்னவும், முதிர்சுவையைத்தருவது தேனாற்போல அருட்சுவையைத் தருவோனவனாதலின் தேனாகவும் கூறினார். சிவபெருமானைத் தேனாக உருவகஞ்செய்தமையின் - அன்பினரை வண்டிகளாகவும், கருணையைச் சுவையாகவும் உருவகஞ்செய்தார். தேன்மலைக்குரிய கருப்பொருளாதலின் தேனாறையெனத் தருமாறு. ஊர்தியர் முதலிய குறிப்புவினைமுற்றுக்கள் எச்சமாய் வேறுபலவுமிக்கி அன்பினர் என்னுங் குறிப்புவினைமுற்றைத் தனித்தனிகொண்டன. (௧௨)

விரவுவானவரநெருக்கறவொதுக்குவான்வேத்திரப்பபடையோச்சியரவுவார்சடைநந்தியெம்பிரானவரணிமணிமுடிதாக்கப்பரவுதுளியிற்புதைபடுகயிலையம்பருப்பதம்பகல்காலுமிரவிமண்டிலத்தொடுங்குநாளொடுங்கியவிர்துமண்டிலமானும்.

(இ-ள்.) விரவுவானவர் நெருக்கு அற ஒதுக்குவான் - (தெரிசனத்துக்குவந்த) கலந்தநெருங்கியதேவர்கள் நெருக்கற வொதுக்கும்பொருட்டு, அரவு வார் சடை எம்பிரான் நந்தி - சர்ப்பமணிநத நீண்டசடையையுடைய எமதுகடவுளாகிய நந்திராயனார், வேத்திரப்பபடை ஒச்சி - வேத்திரப்பபடையாவீசி, அவர் அணி மணி முடிதாக்க - அந்தத்தேவர்களினிந்த இரத்திரக்கிரீடங்களில் தாக்குதலால், பரவுதுளியில் புதைபடு கயிலையம்பருப்பதம் - (உதிர்ந்து) பரவிய இரத்தினத்துகளிற் புதைபட்ட திருக்கலைமலை, பகல் காலும் இரவி மண்டிலத்து ஒடுங்குநாள் - ஒளி வீசுஞ் சூரியமண்டிலத்தில் அமாவாசையில், ஒடுங்கிய இரதமண்டிலம் மாணம் - ஒடுங்கிய சந்திரமண்டிலத்தையொக்கும்.

இரத்தினத்துகள் - இரவிமண்டிலமாகவும், திருக்கயிலை - சந்திரமண்டிலமாகவுக்கூட்டி ஒப்புமைக்கூட்ட வணியாகக்கொள்க. வேத்திரம்-பிரம்பு. (௧௩)

வந்தவானவர்புறநிற்பநந்தியெம்வள்ளங்குள்ளெய்தியெய்தைதாள்பணிந்தையவிண்ணவொலாமீண்டிஒனானவீண்டுத்தந்திடுன்னவந்தழைத்துவேத்திரத்தினுற்றாதாரந்தெரிந்துப்பமுந்திமுந்திவந்திறைஞ்சினார்சேவடிமுண்டகமுடிசூடி.

(இ-ள்.) வந்த வானவர் புறம் நிற்ப - வந்ததேவர்கள்புறத்தில் நிற்க, எம் வள்ளல் நந்தி அங்கு உள் எய்தி - எமது வள்ளலாகிய நந்திராயனார் அங்கு உள் னேசென்று, எந்தை தாள் பணிந்து ஐய விண்ணவர் எல்லாம் நண்டினார் என-எமது தந்தையாகிய சிவபெருமான் திருவடிகளைவணங்கி ஐயனே தேவர்களெல்லாம் வந்து நெருங்கினார்கள் என்றுகூற, நண்டு தந்திடு என்ன - அவர்களை இவ்விடத்துத்தருகவெனக் கட்டினாயிட, வந்து அழைத்து வேத்திரத்தினால் தாராதரம் தெரிந்து உய்ப்ப - (அந்தத்தேவர்களை) வந்தழைத்துத் (தமதுகையிலேந்திய) வேத்திரப்பபடையினால் (அவரவர்கள்) தாரதம்மியந்தெரிந்து குறித்துச்செலுத்த, சேவடிமுண்டகம் முடி சூடி - (அச்சிவபெருமான்) செவந்திருவடித்தாமகைகளை (தமது) முடிகள்சூடி, முந்தி முந்தி வந்து இறைஞ்சினார் - (அத்தேவர்கள்) ஒருவர்பின் ஒருவர்வந்து வணங்கினார்கள்.

சூடி செயவெனெச்சத்திரிபு.

(௧௪)

தீர்த்தன் முன்பணிந்தேத்துகின்றார்களிற்சிலர்க்குத்தன் திருவாயின் வார்த்தைநல்கியுஞ்சிலர்க்கருண் முகிழ்க்கைவழங்கியுஞ்சிலர்க்குக்கண் பார்த்தானீன்முடிதுளங்கியுஞ்சிலர்க்கருட்பரிசுநந்தெழுந்தண்டங் காத்தகண்டனோர்மண்டபத்திடைபுக்குக்கடிமணக்கவின்கொள்வான்.

(இ-ள்.) தீர்த்தன் முன் பணிந்து ஏத்துகின்றார்களில் சிலர்க்கு - சிவபெருமான் திருமுன்வணங்கித் துதிக்கின்றவர்களுள் சிலருக்கு, தன் திருவாயின் வார்த்தை நல்கியும்-தனது திருவாக்கினால் வார்த்தையருளியும், சிலர்க்கு அருள் முகிழ்நல்குவழங்கியும் - சிலர்க்குக் கருணையோடு புன்னகையரும்பியும், சிலர்க்குக் கண்பார்த்தும் - சிலர்க்குத் திருமோக்கருளியும், சிலர்க்கு நீன்முடி துளங்கியும் - சிலர்க்கு எட்டுதற்கரிய திருமுடியை அசைத்தும், அண்டம் காத்த கண்டன்-(பல்லாயிரகோடி) அண்டங்களையும் விஷத்தாற்பொன்றாகாத்தருளிய ஸ்ரீகண்டத்தையுடைய அப்பெருமான், அருள் பரிசில் தந்து எழுந்த - (இவ்வாறு) அருட்கொடைதந்து (அங்குசின்தும்) எழுந்து, ஓர் மண்டபத்து இடை புக்கு - ஒருமண்டபத்தின்கண் எழுந்தருளி, கடிமணம் கவின் கொள்வான் - திருக்கலியாணக்கோலங்கொண்டருளக்கருத.

கொள்வான்-வான்விகுதி நிகழ்காலவினையெச்சப்பொருளில்வந்தது. (௧௫)

ஆண்டநாயகன் திருவுளக்குறிப்புணர்ந்தன கைநாயகனுள்ளம் பூண்டகாதன்மேற்கொண்டெழுமன்புந்தன்புனிதமெய்த்தவப்பேறு மீண்டவாங்களைந்தெண்ணிலாமறைகளுமிருவருமுனிவோருந் தீண்டருந்திருமேனியைத்தன்கையாற்றிண்டிமங்கலஞ்செய்வான்.

(இ-ள்.) ஆண்ட நாயகன் திருவுளக்குறிப்புணர்ந்து - பல்லுயிர்களையும் அடிமைகொண்டருளிய சிவபெருமான் திருவுள்ளக்குறிப்புணர்ந்து, அளகை நாயகன்-குபேரன், உள்ளம் பூண்ட காதல் மேற்கொண்டு எழும் அன்பும் - மனத்திலுள்ள ஆசை மீக்கொள்ளுதலால் எழுந்தவன்பும், தன் புனித மெய்தவப் பேறும் - தனது புனிதமாகிய மெய்த்தவப்பயனும், ஈண்ட ஆகரு அனைந்து - வந்துகைகூட அத்திருமண்டபத்திற்சென்று, என் இலா மறைகளும் - அளவில்லாத வேதங்களும், இருவரும்-பிரமணுந் திருமாலும், முனிவோரும் - முனிவர்களும், தீண்டு அரும் திருமேனியை - பரிசிததற்கரியதிருமேனியை, தன்கையால் தீண்டி மங்கலம் செய்வான்-தனதுகைகளாற்பரிசித்துத் திருமணக்கோலஞ்செய்யத்தொடங்கினான். (௧௬)

பூந்துகிற்படாங்கொய்சகத்தானை பின்போக்குகோவணஞ்சாத்தி யேந்திரட்டைஞாண்பட்டிகையிறுக்கிவண்டிணர்க்குநாண்மலர்க்குஞ்சி வேயந்துகற்பகப்புதுமலர்ச்சிகழிகைமீலைந்துநீரணிமெய்யிற் சாந்தமான்மதந்தண்பணிநீரளாயத்தடக்கையான்மட்டித்தான்.

(இ-ள்.) பூதுகில் படாம் - அழகியவஸ்திரத்தை, கொய்சகத்தானை - கொய்சகத்தானையாகவும், பின்போக்கு கோவணம் சாத்தி - பின்புறத்திற் போக்குகின்ற கோவணமாகவுஞ்சாத்தி, ஏந்து இரட்டை ஞாண் பட்டிகை இறுக்கி - (அதன்மேல்) அழகுமிக்க இரட்டையாயுள்ள அரை ஞானோடு பட்டிகையையும் இறுக்கிச் சாத்தி, வண்டு இரைக்கும் நான் மலர்க்குஞ்சி வேயந்து - வண்டுகளொலிக்கும் அ

ன்றலர்ந்த மலர்க்நையணிந்த சிகையைக் கொண்டையாகப்பூனைந்து, கற்பகம் புது மலர் சிகழிகை மிலைந்து - கற்பகத்தினது புதியமலரால்தொடுத்த மாலைகை (அதன்மேற்) சூட்டி, நீறு அணி மெய்யில் - விழுதியையணிந்த திருமேனியில், சாந்தம் மாண்மதம் தண்பனி நீர் அளராய் - சந்தனத்தோடு மிருகமதத்தையுந் தண்ணிய பனிரையுங்கலந்து, தடக்கையால் மட்டித்தான்-(தனது) நீண்டகையி னால்பூசினான்

இரண்டுசெஞ்சுடர் துழைந்திருந்தாலென வினைமணிக்குழைக்காதிற சுருண்டதோடுபொற்குண்டலந்திணியிருநுரந்துதோட்டபுறந்துள்ள மருண்டதேவரைப்பரமெனமதிப்பவர்மையல்வல்லிருண்மான் விருண்டகண்டமேன் முழுமதிக்கோத்தென வினைத்தகண்டுகைசாத்தி.

(இ-ள்.) மணி குழை - அழகிய சங்குண்டலம் (அணிந்த) இளை காதில்- இரண்டிருச்செவியிலும், இரண்டு செம் சுடர் துழைந்து இருந்தால் என்ன - இரண்டு செந்நிறம்வாய்ந்த சூரியர்கள் சூடிகொண்டிருந்தாற்போல, சுருண்ட பொன் தோடு குண்டலம் - சுருண்டவடிவாகச்செய்த பொற்றோடும் பொற்குண்டலமும், திணி இருள் துரந்து தோள் புறம் துள்ள - செறிந்த இருளையோட்டித் தோட்டபுறத்திலைசந்தாடத் (தரித்தும்) மருண்ட தேவரை பரம் என மதிப்பவர் மையல் வல் இருள் மான் - (மலமயக்கத்தால் நாம்பரமென) மருட்சியடைந்த தேவர்களைப்பரமென்று மதிப்பவர்களுடைய மயக்கமாகிய வலிய இருளை ஒப்ப, இருண்ட கண்டமேல் முழுமதி கோத்தால் என்ன - கறுத்தகண்டத்தின்மேல் பூரணசந்திரனைக்கோவைசெய்தாற்போல, இளைத்தகண்டுகை சாததி - இளைந்துச்செய்த முத்துக்கண்டுகையைத்தரித்தும்.

தம்மை ஒடுக்கி மீட்டருளும் இறைவனை அசிகாரத்தால் தம்மோடொருசேரவைத்தெண்ணுந் தன்மையராதலின் மருண்டதேவர் எனவும், அதுபற்றிவிளிந்த நூல்களைக்கொண்டு அவர்களைப்பரமென்று கருதுவோர் அறிவு மயக்க அறிவாதலின் அவர்களறிவை மையல் வல்லிருள் எனவுங் கூறினார்.

“சாவமுன்னுட்டக்கன்வேள்வித்தகர்தின் னுருஞ்சமஞ்சி யாவவெந்தாயென்றவிதாவிரும்மவரவோ மூவொன்றேபெயம்பிராணெடுமெண்ணிவிண்ணெடுமன்மேற் தேவொன்றேயிறுமாந்தென்னபாவந்நிதிவரே.”
எனவருந்திருவாசகம் - திருச்சுருத்தானும்.

“முளரியோன்முதலாஞ்சுரலோம்புதமுதலவற்றோடுதித்துள்ளோரளவிடுந்தலைமையாளரென்றவரையகற்றிமால்விடையவரினையே வளமுதுமெல்லாத்தலைமையுமுடையோன்வருமுதற்காரணனல்லோருளமுதுதியானப்பொருளெனச்சிகைதேர்த்தரைப்பவுமயங்குவர்சிலரோ.”

எனவருஞ்சிவத்துவவிவேகத்தானமுணர்க, (கஅ)

வலங்கிடந்தமுந்தூல்வரையருவியின்வயங்குமார்பிடைச்சென்னித் தலங்கிடந்தவெண்டிங்குளுற்றமுதெனத்தரளமாலிகைசாத்தியிலங்கிடந்தமாலிகைப்பரப்பிடையையத்திருண்முகம்பிளந்தாரங்கலங்கிடந்தபாற்கடன்முறோத்தெழுமிளங்குதினனக்கவின்செய்து.

(இ-ள்.) வலம் கிடந்த முந்தூல் - வலப்புறத்திற்கிடந்தசையும் முந்தூலானது, வரை அருவியின் வயங்குமார்பு இடை - மலையின்நிழியும் அருவிபோலவிள

ஈஞ்ம் மாஃபினிடத்து, சென்னி தலம் கிடந்த வெண் திங்கள் - சடாமுடியிற்குடி கொண்ட வெள்ளியசந்திரன், ஊற்று அமுது என தான் மாலிகை சாத்தி-ஊற்றும் அமுதம்போல முத்துமாலையைச் சாத்தியும், இலங்கிடி அந்தமாலிகை பரப்பு இடை-அத்திருமார்பில்விளங்கும் அந்த முத்துமாலைப்பரப்பின்மத்தியில், இருள் முகம் பிளந்த ஆரம் - திருள்முகத்தைபோட்டிய மாணிக்கவடத்தை, கலம் கிடந்த பால் கடல் முனைத்து எழும் இளம் கடிகர் என இயைத்து - மரக்கலங்களேந்திய திருப்பாற்கடலில் முனைத்தெழுந்த இளஞ்சூரியனைப்போலத்தரித்து, கவின் செய்த - அழகு செய்தும்.

பிறந்த-அகரவீறுதொகுத்தல். இனம்பற்றிக்கலங்கிடந்த பாற்கடல் என்றார். ஒருதொடரின் கணவந்த உவமைதோறும் உவமைச்சொற்றோன்றப் புணர்த்திக்கூறுதலால் பலவயிற்போலியணி. (௬௯)

திசைகடந்தநாற்புயங்களிற்பட்டிகைசேர்த்துவாளெறிக்குந்தோணசைகடந்தநல்லார்மனங்கவாந்துயிர்நககவங்கதஞ்சாத்தியசைகடங்கலுழ்வாரணவுரிவைநீத்தனிகொளுத்தரியம்பெய்திசைகடந்தமந்திரபவித்திரமெடுத்தெழில்விர்னுழைவித்து.

(இ-ள்.) திசை கடந்த நால் புயங்களில் பட்டிகை சேர்த்து - திசைகளைக்கடந்த நாள்குறிப்புயங்களிலும் பட்டிகைகளைத்தரித்தும், வான் எறிக்கும் தோள்-ஒளிவீசும் அத்திருத்தோள்களில், நசைகள் தந்த நல்லார் மனம் கவர்ந்து - காமவிருப்பமிக்க பெண்களின் மனத்தைக்கொள்ளுகொண்டு, உயிர் நக்க அங்கதம் சாத்தி - அவருயிர்களைப்பருகும் வாசுவலபங்களைத் தரித்தும், கடம் கூழும் அசைவாரணம் உரிவை நீத்து - மதத்தைத் தரித்தும் அசைவாடிிற்கும் யானையின்போர்வையை நீக்கி, அணிகொள் உத்தரியம் பெய்து - அழகுசெய்யும் உத்தரியத்தைச் சாத்தியும், திசைகடந்த மந்திரபவித்திரம் எடுத்து - சொல்லனைவக்கெட்டாத மந்திரவடிவாகிய பவித்திரத்தையெடுத்து, எழில் விரல் னுழைவித்து - அழகியவிரலில் தரித்தும்.

உயிர்நக்க எனத் தெளிவுபற்றி எதிர்தாலத்தை இறந்தகாலமாகக் கூறியது காலவழுவமைதி. (௭௦)

உடுத்தகோவணமிசைப்பொலந்துகிலசைத்துரகமைந்தலைநால விடுத்தபோல்வெயின்மணித்தலைகொடுக்குமின்விடவிருபுறந்துக்கித்தொடுத்ததார்புயந்துக்கிதூபுரங்கழல்சொற்பதங்கடந்தன்பர்க்கடுத்ததாளிலிட்டிருநிதிக்கோமகனருந்தவப்பயன்பெற்றான்.

(இ-ள்.) உடுத்த கோவணம் மிசை பொலம் துகில் அசைத்து - உடுத்தகோவண உடையின்மேல் பீதாம்பரத்தை யிறுக்கக்கட்டி, உரகம் ஐந்தலை நால விடுத்த போல் - சர்ப்பமானது ஐந்துதலைகளையுந்தொங்கவிட்டதுபோல, வெயில் மணி தலை கொடுக்கு மின் விட - ஒளிவீசும் மாணிக்கத்தாற்செய்த தலைக்கொடுக்குகளைப் பிரகாசிக்கும்படி (அப்பீதாம்பரத்தின்மேல்,) இரு புறம் ஊக்கி - இருபுறத்திலுந்தொங்கவிட்டும், தொடுத்த தார்புயம் ஊக்கி - மலராற்றெடுத்த பூமாலையைப் புயங்களில் அசையச் சாத்தியும், சொல்பதம் கடந்து அன்பர்க்கு அடுத்த தாளில்-சொல்லனைவையைக் கடந்து அடியார்களுக்குச் சமீபித்திருவடியில், தூபுரம் கழல் இட்டு-

சிஸம்பையும் ஶீரகண்டையும் தரித்தும், இரு நிதி கோமகன் - சங்கநிதிக்கும் பதம நிதிக்கும் இறைவனாகிய குபேரன், அரும் தவப் பயன் பெற்றான் - செய்தற்கரிய தவங்களாலாகிய பயன்களை (ஒருசேரப்) பெற்றான்.

கொடுக்கு ஓருவகையாபரணம். பதம் அளவு “சொற்பழங்கடந்த தொல் லோன்காண்க” எனத்திருவண்டப்பகுதித்திருவகவலுள் வருதல்காண்க. (௧0௧)

செங்கண்மாலயனிந்திரன் முதல்பெருந்தேவர்க்கும்யாவர்க்கு மங்கலந்தருகடைக்கணாகனொருமங்கலம்புனைந்தான்போற் சங்கைகொண்டுகும்போதான்முதுகின்மேற்சரணம்வைத்தெதிர்போர்த துங்கமால்விடைமேற்கொடுநடந்தனன்சுரர்கள்பூமழைதூர்த்தார்.

(இ-ள்.) செங்கண் மால் அயன் இந்நிரன் முதல் பெரும் தேவர்க்கும் யாவ ர்க்கும் - செவந்தகண்களையுடைய திருமால் பிரமன் இந்நிரன்முதலிய பெரியதேவ ர்களுக்கும் ஏனையோர்களுக்கும், மங்கலம் தரு கடைக் கண் நாயகன் - மங்கலந்தரு கின்ன் கடைக்கண்களையுடைய சிவபெருமான், தான் ஒரு மங் கலம் புனைந்தான்போ ல் சங்கை கொண்டி-தானொரு மங்கலங் கொண்டருளினவனைப்போல எண்ணங்கொ ண்நி, கும்போதான் முதுகின்மேல் சரணம் வைத்து - கும்போதானதுமுதுகின்மே ல் திருவடியைவைத்து, எதிர்போர்த துங்கம் மால் விடைமேற் கொண்டு நடந்த னன் - எதிரோவந்த உயர்ந்த மால்விடைமேல் ஆரோகணித்து நடந்தருளினான், சுரர் கள் பூமழை தூர்த்தார் - தேவர்கள் புஷ்பவருஷம் பொழிந்தார்கள்.

பிரமன் முதலிய எல்லாவுயிர்களுக்கும் மங்கலந்தருவோன் தனக்கொருமங் கலம் வேண்டாறாதலின் மங்கலம் புனைந்தானபோல் சங்கைகொண்டு எனக்கூறி னார். (௧0௨)

அந்தரத்தவரந்தரதுந்துபியைந்துமார்த்தனர்சூழ வந்தரக்கருமியக்கரும்பூதருமங்கலவியங்கல்லக் கொந்தலர்க்கருவருமுலரமடந்தையர்கொளேவல்லிஞ்சையர்தாளந் தந்தசைத்திடமலர்ந்தபூங்கொம்பர்போற்சாய்ந்தசைந்தனராட.

(இ-ள்.) அந்தரத்தவர் அந்தர துந்துபிஊந்தும் ஆர்த்தனர் சூழ- தேவர்கள் தேவதுந்துபி யைந்தையும் முழக்கிச் சூழ்ந்துவரவும், அரக்கரும் இயக்கரும் பூத ரும் வந்து மங்கல் இயம் கல்ல - அரக்கரும் இயக்கரும் பூதர்களும் வந்து மங்கல வரத்தியங்களைக் கல்லென்று முழக்கவும், கொனை வல் விஞ்சையர் தாளம் தந்து அ சைத்திட - இசையில்வல்ல வித்தியாதாரர்கள் தாளம்போட் டாட்டுவிக்க, மலர்ந்த பூங் கொம்பர் போல் - கொத்தலர்ந்த பூங்கொம்பைப்போல, கொந்த அலர் கரும் சூழல் அரமடந்தையர் - பூங்கொத்தையணிந்த கரியகூந்தலையுடைய தெய்வப்பெண் கள், சாய்ந்து அசைந்தனர் ஆட - சாய்ந்தசைந்து (ஒருபால்) ஆடவும்.

ஆர்த்தனர், அசைந்தனர் என்னும் வினைமுற்றுக்கள் எச்சுக்களாய் நின்றன. கொம்பர் - இறுதிநிலைப்போலி. அசைத்த என்னுந்தொழில் நிகழ்ச்சியாலாடவென் னும் பொருணிகழ்ச்சிதோன்ற உபசரித்தார். (௧0௩)

துங்கமாயிரக்கருவியாயிரமலைத்தாங்கிருண்முழைதோறுஞ் சிங்கமாயிரம்வாய்திறந்தார்த்தெனச்சிரங்குளாயிரத்தின்டோ

எங்கமாயிரமாயிரமுடையவையிரமுகந்தோறுஞ்
சங்கமாயிரமாயிரமாயிரந்தடக்கையும்பிடித்தாத.

(இ-ள்.) தங்கமாப் இரங்கு அருவி மலையிருள் தாங்கு ஆயிரம் முழை தொ
றும் - பரவி ஒலிக்கும் அருவிக்கையுடைய மலையிலுள்ள இருள்குழிகொண்ட ஆயிரங்
குறைகள்தோறும், ஆயிரம் சிங்கம் வாய் திறந்து ஆர்த்தால் என்ன - ஆயிரஞ் சிங்
கங்கள் வாய்திறந்து ஒலித்தாற்போல, ஆயிரம் சிரங்கள் ஆயிரம் ஆயிரம் திண்டோள்
அங்கம் உடையவன்-ஆயிரஞ் சிரங்களையும் இரண்டாயிரம் திண்ணிய புயங்களையும்
உடைய பானுகம்பன், ஆயிர முகந் தோறும் ஆயிரம் சங்கம் ஆயிரம் ஆயிரம் தடக்
கையும் பிடித்து ஊத - ஆயிரம் வாய்கள்தோறும் ஆயிரஞ்சங்குகளைவைத்து நீண்ட
இரண்டாயிரங்ககளாலும் பிடித்து ஒருபால் ஊதிவரவும். (௧௦௪)

போக்குமாயவன்புணர்ப்பையுயிருண் மலப்புணர்ப்பையுங்கடந்தெம்மை
காக்குநாயகனருச்சனைவிடாதருட்கதியடைந்துளவாணன் [க்
றுக்குகேர்ப்படவாயிரங்கரங்களாற்றொம்மெனமுகந்தோறுங்
தாக்கவேறுவேறெழுருடமுழாவொலிதடங்கடலொலிசாய்ப்ப.

(இ-ள்.) போக்கு மாயம் வன் புணர்ப்பையும்-ஒழிக்கத்தக்க மாயையின் வ
லியதொடக்கையும், இருள் மலப் புணர்ப்பையும் கடந்து - ஆணவ மலத்தொடக்
கையுநீக்கி, எம் மை காக்கு நாயகன் - எம்மைப் பாதுகாக்குஞ் சிவபெருமானை, அ
ருச்சனை விடாது அருள் கசி அடைந்துள வாணன் - அருச்சிக்கும் பூசனைத்தொழி
லைக் கைவிடாமல் (அவனது) திருவருளால் முத்தியடைந்த வாணனாவன், தாக்கு
நேர்பட ஆயிரம் கரங்களால் - பாடலுக்கு ஒக்க (தனது) ஆயிரங்கைகளினால், முகம்
தோறும் தாக்க-முகங்கள்தோறும் மோத, தொம் என வேறு வேறு எழு குடமுழா
ஒலி - தொம்மென்று வெவ் வேறு வோசையா யெழும் குடமுழாவினது வொலி,
தடங் கடல் ஒலி சாய்ப்ப - (ஒருபால்) பெரிய கடலினது ஒலியைக்கீழ்ப்படுத்தவும்.

ஆயிரங்கரங்கள் என்றமையால் - குடமுழாவும் ஆயிரமுகங்களை யுடையதெ
ன்பார் - முகந்தோறும் என்றார். அஞ்ஞானம், பொய், அயர்வு, மோகம், குணியம்,
ஆச்சரியம், பயம் ஆகிய மாயைத்தொடக்கையும், சங்கற்பம், விகற்பம், குரோதம்,
மோகம், கொலை, அஞர், மதம், நஷ்ட ஆகிய இருண்மலத் தொடக்கையும் இயல்பா
கவே நீங்கி நிற்குமிறைவன் அனாதியே அம்மலங்களாற் சிமிழ்ப்புண்டு கிடக்கும்
ஆன்மாக்களை மீளாவடிமையாக்கிக்கொள்ளும் இயல்பினனென்பார் - போக்குமாய
வன்புணர்ப்பையும் இருண்மலப் புணர்ப்பையுங் கடந்து எம்மைக் காக்குநாயகன்
என்றார். (௧௦௫)

முனிவரஞ்சலிமுமிழ்த்தசெங்கையினர்மொழியுமாசியருள்ளங்
கனிவரும்பியவன்பினர்பாவவுட்கருத்தொடுவழிக்கொண்டோர்
துனிவருங்கணநாதர்கொட்டதிர்கரத்துணையினர்மழைபேரலப்
பனிவருங்கணராடிபதாளினர்பாடுரவினரோத்த.

(இ-ள்.) முனிவர் அஞ்சலி முமிழ்த்த செம் கையினர் - முனிவர்கள் அஞ்ச
லித்துக் கூப்பிய செவந்த கைகையுடையவர்களாகியும், மொழியும் ஆசியர்-சொல்
லுகின்ற ஆசீர்வசனங்கையுடையவர்களாகியும், உள்ளம் கனிவு அரும்பிய அன்பி
னர் பரவ - மனத்திற் கனிந்துதேன்றிய அன்பினராகியும் (ஒருபால்) தடுத்தவா

வும், உன் கருத்தோடு வழிக் கொண் டோர் துணிவு அரும் கண நாதர் - இணங்கிய மனத்தோடு வழிக்கொண்டு நடக்கின்ற துன்பமில்லாத கணநாதர்கள், கொட்டு அ திர்கரத்துணையினர் - கொட்டி அதிர்க்கும் இரண்டுகைகளை யுடையவர்களாகியும், மழைபோல் பனிவரும் கண்ணர் - மழைபோல ஆனந்தபாஷ்பங்களைச் சிந்துங் கண் கையுடையவர்களாகியும், ஆடிய தாளினர் - ஆடுகின்ற கால்களை யுடையவர்களாகி யும், பாடு ராவின் - பாடுகின்ற ராவினை யுடையவர்களாகியும், ஏத்த - (ஒருபால்) துதித்தவரவும்.

செங்கையர், ஆசியர், அன்பினர் என்னுங் குறிப்புவினைமுற்றுகள் வேறுபல வடுக்கிய வினையெச்சங்களாய்ப் பரவ என்னும் வினையெச்சத்தின் முதனிலையையும், கரத்தணையினர், கண்ணர், தாளினர், ராவின் என்னும் அவ்வினைமுற்றுகள் வேறு பலவடுக்கிய அவ்வினையெச்சங்களாய் ஏத்த என்னும்வினையெச்சத்தின் முத னிலையையுந் தனித்தனிகொண்டன.

(க௦௬)

இந்திரன்மணிக்களாஞ்சிகொண்டொருமருங்கெய்தமெல்லிலைவாசந் தந்திலங்குபொன்னடைப்பைகொண்டசனோர்சார்வரமருந்துக்கோ வந்திரங்கொலியாலவட்டம்பணிமாறவாரமுதாபந் தந்துநேரநீர்க்கடவுள்பொற்கோடிகந்தாமரைக்கரந்துக்க.

(இ-ள்.) இந்திரன் மணிக் களாஞ்சி கொண்டு ஒரு மருங்கு எய்த - தேவேந் திரன் இரத்தினம்பதித்த களாஞ்சியை ஏந்தி ஒருபால் வரவும், ஈசன் மெல் இலை வாசம் தந்து இலங்கு பொன் அடைப்பை கொண்டு ஓர் சார் வர - ஈசானமூர்த்தி மெல்லிய வெற்றிலைச்சுருளையும் வாசனைத்திரவியமுந் தந்து விளங்காநின்ற பொன் னாலாகிய அடைப்பையை ஏந்தி ஒருபால் வரவும், மருந்துக்கோ வந்து இரங்கு ஒலி ஆலவட்டம் பணிமாற - வாயுதேவன் (ஒருபால்) வந்து ஒலிக்கும் ஒலியையுடைய ஆலவட்டம் வீசிவரவும், ஆர் அழல் தாபம் தந்து நேர - நிறைந்த அக்கினிதேவன் தாபத்தைத்தந்து (ஒருபால்) வரவும், நீர்க்கடவுள் பொன் கோடிகம் தாமரை கரம் னுக்க - வருணதேவன் அழகிய பூந்தட்டைத் தாமரைபோன்ற தனது கரங்களில் (ஒருபால்) ஏந்திவரவும்.

(க௦௭)

நிருதியாடி.கொண்டெதிர்வரவடிக்கடிநிதிமுருகந்தானைக்கோன் கருதியாயிரஞ்சிதநிடத்தண்டிநன் காஞ்சுருவினைசெய்யப் பரிதியாயிரம்பண்டவியுருகரும்பன்மணிவினக்கேந்தச சுருதிநாயகன்றிருவடிமுடியின்மேற்குமந்துபின்புறஞ்செல்ல.

(இ-ள்.) நிருதி எதிர் ஆடி கொண்டு வர - நிருதியானவன் எதிரோ கண்ணாடி கொண்டு (ஒருபால்) வரவும், அளவை கோன் நிதி அடிக்கடி முகந்து கருதி ஆயிரம் சிதநிட - ரூபேரன் திரவியத்தை அடிக்கடி அள்ளி (திருக்கலியாணப் பெருக்க த்தை) எண்ணி அளவில்லாது (ஒருபால்) விரிவாவும், ஈண்டி நன் காஞ்சுரு வினை செய்ய - தண்டாயுதத்தை யுடைய இயமன் சுஞ்சுகமாக்கன்போல நெருக்கத்தை (ஒருபால்) விலக்கிவரவும், பரிதி ஆயிரம் பண்டவிய உரகரும் பன் மணி விளக்கு ஏ ந்த - ரூரியனைப்போல் விளங்கும் ஆயிரம்பண்டவியை யுடைய நாகசூரும் பல இர த்தினத்திபங்களை யேந்தி (ஒருபால்) வரவும், சுருதி நாயகன் திருவடி முடியின் மேல் சுமந்து பின்புறம் செல்ல - வேதபுருஷன் இறைவனது திருவடிமையத் தனது முடி யின்மேல் சுமந்து பின்புறத்தில் வரவும்.

பண்டவி - பண அடவி எனப்பிரித்துத் பட்டக்காடெனப் பொருள்கொள்க.

கங்கைகாவிரியாதிநவநதிக்கன்னியர்குளிர் தூங்கப்
பொங்குவார்திரைக்கொழுந்தெனக்கவரிகள் புரட்டவெண்பிறைக்கீற்றுத்
துங்கவாளெழிற்றிருநுடற் குழிவிழிச்சுடரமுற்செம்பங்கிச்
சங்கவார்குழைக்குறியகுண்டோதரவற்றன்மதிக்குடைதாங்க.

(இ-ள்.) கங்கை காவிரி ஆதிய நவநதி கன்னியர் - கங்கைகாவிரிமுதலிய ஒன்பது திர்த்தங்களாகிய பெண்கள், குளிர்நூங்க - குளிர்ச்சிமிக, பொங்குவார்திரை கொழுந்த என கவரிகள் புரட்ட-(சமதிடத்து) விளங்கும் நீண்ட அலைகளின் கொழுந்தீபோலச் சாமராகளை (ஓடுபால்) வீசவும், வெண் பிறைக்கீறு துங்கவாள் எயிது - வெள்ளிய பிறைக்கீற்றையொத்த உயர்ந்த வெள்ளியபற்களையும், இருள் உடல் - இருள் போன்ற வுடலையும், குழிவிழி - குழிந்தகண்களையும், சுடர் அழல் செம்பங்கி - விளங்கும் நெருப்புப்போன்ற செந்நிறம்வாய்ந்த மயிர்களையும், சங்கம் வார்குழை - சங்காலாகிய நீண்டகுண்டலந்தையமுடைய, குறிய குண்டோதரன் - குறியவடிவத்தையுடையவாகிய குண்டோதரன், தன்மதி குடை தாங்க-தன்னிய சந்திரனையொத்த குடையை (ஓடுபால்) தாங்கிவரவும்.

பிறைக்கீறு பிறையாகியபிளவு எனநின்றலால் இருபெயரொட்டிப்பண்புத் தொகை. (க0க)

இடிக்கும்வாணுருமேறுயர்நெடுங்கொடியெகினவெண்கொடிநூல
முடிக்குமுழிநாளுளர்கடுங்காலெனமுசரேறிவிடநாகம்
துடிக்கவாயிடுருவணவன் கொடி முதல்முற்றத்துசேவகஞ்செய்யுங்
கொடிக்குழாத்திழுடகொடியரசாய்விடைக்கொடிபுடைபெயர்ந்தாட.

(இ-ள்.) இடிக்கும் வான் உரும் ஏறு உயர் நெடும் கொடி - இடிக்காநின்ற பெரிய இடியேருடிய உயர்ந்தொடியுகொடியும், வெள் எகினம் கொடி - வெள்ளிய அணங்கொடியும், நூலம் முடிக்குங் கொழி நாள் - உலகத்தை அழிக்கும் ஊழிக் காலத்தில், உளந்நீர் கால் என முச்சு எழிவிட நாகம் - வீடுகின்ற சண்டமாருத மபோல பெருமுச்சுவிடம் விஷத்தையுடைய சாப்பல்கள், துடிக்க வாய் இடம் வல் உவனம் கொடிமுதல் - துடிக்கவாயால்கவ்வுங் வன்மையையுடைய கருடக்கொடியு மாகிய இவைமுதலியகொடிகள், குழ்ந்து சேவகம் செய்யும் கொடி குழாத்தினுள் - புறத்துச்சுற்றா சேவகஞ்செய்யும் அந்நவசக்கட்டங்களுள், விடைக்கொடி கொடி அரசாப்புடைபெயர்ந்து ஆட-இடபக்கொடியானது அக்கொடிகளுக்கரசாய் (ஓடுபால்) அசைந்தாடவும்.

முதல் என்னும் பெயர் வினைப்பகுதியாய். முற்றாய் நின்று எடுவாயுருபேற் றுப் பெயராயிற்று. (க0க)

கண்ணுதற்பிரான்மருங்கிருகடவுளர்கப்புவிட்டெனத்தோன்றும்
வண்ணமுத்தலைப்படையெடுத்தொருகுடவயிறுடைப்பெரும்பூதம்
பண்ணவப்படுனெண்படைக்கலமுந்தன்பக்கமரச்சேவிப்ப
வண்ணன்முசுடர்முனைத்தொருவரைநடந்தனையதோர்மருங்கெய்த.

(இ-ள்.) கண்ணுதல் பிரான் மருங்கு - நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெரு மான் இரண்டிபக்கங்களிலும், இருகடவுளர் கப்பு விட்டால் என - இரண்டுகடவுள ராகிய பிரமனுத் திருமாலுங் கப்புவிட்டிக் கினைத்தாற்போல, தோன்றும் வண்ணம் முத்தலைப்படை - விளங்கித்தோன்றும் செந்நிறம்வாய்ந்த முன்றுகவராயுள்ள குல சஉ

த்தை, குடம் வயிறு உடை ஒரு பெரும் பூதம் எடுத்த - குடம்போலும் வயிற் றையுடைய ஒரு பெரிய கும்போதரனென்னும் பூதம் எந்தி, பண்ணவப் பதினெண் படைக்கலமும் தன் பக்கமா சேலிப்ப - தெய்வதன்மையையுடைய பதினெண் வகைப்பட்ட ஆயுதங்களும் தன்பக்கமாகச்சேவித்துவரவும், அண்ணல் முச்சுடர் முனைத்த ஒருவரை நடந்தது அனையது ஒருமருங்கு எய்த - பெருமையையுடைய சோமரூபிய அக்கினிகள் உதித்த வொருமலை நடந்துவருதல்போலவும் ஒருபால் வரவும்.

சிவபிரான் வலப்பாலிலும் இடப்பாலிலும் பிரமன் திருமால் தோன்றினார் களென்பது கூரம்புராணம் அட்டமூர்த்தியியல்புரைத்த அத்தியாயத்தில் “மீமந்த நின்னையென்வலப்புறத்தின்னன்றிய, பைந்துழாய்முடிவண்ணையெனகிடப்பா லிற், நந்தனித்தனவீரவெங்கரிமுகன் நழல்வேற், கந்தனெனொனக்கருணையினுச்சி மோந்துணப்பான்.” எனவருஞ்செய்யுளானுணர்க.

முனைத்த என்னும் பெயரொச்சத்தின் ஈறும் நடந்தது என்னும் வினையுமுற்றி ன் ஈறும் தொகுத்தல். அனையது என்னங் குறிப்புவினையுமுற்று வினையெச்சத்தில் வந்தது. (ககக)

பந்தநான்மறைப்பொருட்டிரட்டெனவடபாடல்செய்தெதிர்ப்புட்ப தந்தனைத்தவானுயிருணவுருத்தெழுதழல்விடத்தெதிர்தோக்கு மந்தமாதியிலாநிழல்வடிவமாயாடாநிழல்போல வந்தசுந்தரன்சாத்துநீரெடுதிருமாலையுமெடுத்தேந்த.

(இ-ள்.) பந்தம் நான்மறை பொருள் திரட்டு என - பந்தத்தையுடைய நான் குவேதங்களின் பொருள்களை (ஒருசேரத்திரட்டிய) திரட்டைப்போல, வட பாடல் செய்து எதிர் புட்பதந்தன் எத்த - வடமொழியில் பாடல்செய்து எதிரோ புட்பதந் தன்னுதித்துவரவும், வான் உயிர் ண உருந்து எழு தழல் விடத்து எதிர்கோக்கும் - தேவர்கள் உயிருண்ணக் கோபித்தெழுந்த காலாக்னிபோன்ற விடத்தினெதிரோ சென்ற, அந்தம் ஆதி இலான் வடிவ நிழலாய் ஆடியின் நிழல்போல வந்த சுந்தரன் - இறுதியு முதலுமில்லாத சிவபெருமானுடைய திருமேனியினிழலாய்க் கண் ணடியின் நிழல்போலவந்த சுந்தரமூர்த்திகள், சாந்தா நீரெடு திருமாலையும் எடுத்த ஏந்த - சாத்தியருளுந் திருநீற்றெடு திருப்பள்ளித்தாமததையும் எடுத்து ஏந்தி ஒருபால் வரவும்.

பந்தம் வேதத்தின் ஒருமப்பு. சிவபெருமான் ஓர்கால் கண்ணடியிற் பிரதி பிம்பித்த தனது திருவுருவத்தைநோக்கி வாவென்றருள வந்தசுந்தரவடிவமாதலின் ஆடியினிழல்போலவந்த சுந்தரனெனவும், அவர் திருக்கயிலையில் திருநீறும் திரு ப்பள்ளித்தாமமும் எடுத்தேந்தும் அகம்படித்தொண்டினராதலின் சாத்துநீரெடு திருமாலையு மெடுத்தேந்த எனவும், விடந்தோன்றியகாலத்துப் பிரமன்முதலியதே வர்கள் திருக்கயிலையைடைந்து ஒலமிடச் சுந்தரமூர்த்தியால் வருவித்தருளின னாதலின் தழல்விடத்தெதிர் நோக்கும் எனவுக்கறிஞர். (ககஉ)

அன்னத்தேரினனயன்வலப்பாங்கருமராவகிகவர்சேன வன்னத்தேரினன்மாவிடப்பாங்கருமலர்க்கருங்குனித்தேத்தப் பொன்னத்தேமலர்க்கொன்றையான் வெள்ளியம்பொருப்பொடுமெழீஇப் லென்னத்தோணிமானுமாநகர்ப்புறத்தெய்துவானவ்வேலை. [போந்தா

(இ-ள்.) அன்னத்தேரினன் அயன்வலப்பாங்கரும் - அன்னத்தைத் தேராக வுடையபிரமன் வலப்புறத்திலும், அராவலி கவர் சேனம் வன்னம் தேரினன் மால் இடப்பாங்கரும் - பாம்பின்வலியைக் கொள்ளுகொள்ளும் கருடனை நிறம் அமைந்ததேராகவுடைய திருமால் இடப்புறத்திலும், மலர் கரம் குவித்து ஏத்த - (தமது) தாமதாமலர்போன்ற கைகளைக்கூப்பித்துதிசெய்த வரவும், ந பொன்னம் தேமலர் கொன்றையான் - சிறந்தபொன்னிறமவாய்ந்த தேன்பொதிந்த கொன்றைமலர்மாலையையணிந்த சிவபெருமான், வெள்ளியம் பொருப்பொடும் எழுந்து போந்தால் என்ன - வெள்ளிமலையோடு எழுந்துவந்தாற்போல (இடபவாகனத்தின்மேல்) தேர் அணி மதுரைமா நகர்புறத்து எய்துவான் - நிலைத்தேரினவரிசையையுடைய பெரிய மதுரைநகரத்தின்புறத்து எழுந்தருளிகருகினுன், அவ்வேலை-அக்காலையில்.

பிரமனார் திருமாலுந் தோன்றியமுதையால் வந்தார்களென்பார் - அன்னத் தேரினனயன்வலப்பாங்கரு மராவலிகவர்சேன, வன்னத்தேரினன் மாலிடப்பாங்கரும் என்றார். வாகனங்கறிந்திறந்தன தேரும் குடுகையும் யானையுமாதலால் என வாகனங்கொடு கூட்டிக்கூறுதல் செய்யுள்முதன்கென்க. “கார்மாயிசைக்காலன்வரிக்கலபந்தேநர்மாயிசைவந்தேநரப்பகியாய” எனவருஞ் செய்யுளாற்றாண்க. ந-என்பது சிறப்பென்றும் பொருள்மேல்வருந் துடைச்சொல். நகரேர் எனவருதல்காண்க

சே வேறு.

தேவாகடேவன்வந்தான்செங்கண்மால்விடையான்வந்தான்
மூவர்கண்முதலவன்வந்தான்முக்கனெம்பெருமான்வந்தான்
பூவலரயன்மால்காண்பூரணபுராணன்வந்தான்
யாவையும்படைப்பான்வந்தான்என்றுபொற்சின்னமார்ப்ப.

(இ-ள்.) தேவாகன் தேவன்வந்தான் - பிரமன்முதலிய தேவர்களுக்குத்தேவனாயுள்ளவன் வந்தருளினான், செங்கண்மால் விடையான் வந்தான் - செவந்தகண்களையுடைய திருமாலாய் இடபநாதிசய யுடையவன்வந்தருளினான், மூவர்கள் முதல்வன் வந்தான் - ஸிரிமூர்த்தருக்கு முதல்வனாயுள்ளவன் வந்தருளினான், முக்கண் எம்பெருமான் வந்தான் - சோமசூரியாக்கிலிகளாகிய மூன்றுகண்களையுடைய எமம்பெருமான் வந்தருளினான், பூ அலர் அயன்மால் காண்புரண புராணன் வந்தான் - தாமதாமலரிலவளிகெழு பிரமனும் திருமாலும் காணுதற்கரிய எங்கும் சிறந்த தொல்லோன்வந்தருளினான், யாவையும் படைப்பான் வந்தான் - எல்லாவற்றையுமுற்றி முடித்தவன் வந்தருளினான், என்று பொன் சின்னம் ஆர்ப்ப - என்று பொன்னாலாகிய சின்னங்கள் (ஒருபால்) ஒலித்துவரவும்.

அடியார்தன்வேண்டி யாங்குவினாகத்தென்றருள ஈரடியால் முவுலகளந்த விடைகொண்டான் என்பார் - செங்கண்மால் விடையான் எனவும், பரதந்திரராகிய பிரமன் திருமாலோடு சுத்தத்துவச் சுத்தராகிய தானொருவனும் நின்று அவர்களைக்காலாரதரத்தலொடுக்கி மீட்டும் உதிப்பிப்பவன் என்பார் - கூட்டிப் பிரித்தற் பொருளில்வந்த ஏழனுருபுத்து மூவரின்முதல்வன் எனவும், தன்னையடைந்த ஆன்மக்களின் மூமலங்களையும் நீசங் பயன்செய்யவனென்பார். முக்கணென்னும் வீசேஷணங்கூட்டி எம்பெருமான் எனவும், திருவருட்கண்ணால் அறியாததிற்துறிற்கும் அடியார்த்தகனி உருவமும் அருவமும் அருவருவமும்கடந்த யாங்கனும் பிரிப்பின்றிச் சமவேதமாய் நிற்கும் அனாதிமுத்த சித்தருவினெனென்பார் - பூவலரயன்மால்காண்புரணபுராணன்வந்தான் எனவுஞ் சிறிது.

(ககச)

பெண்ணினுக்கரசிவாயிற் பெருந்தகையமைச்சரோனை
மண்ணினுக்கரசர்சேனைமன்னவர் பிறருமீண்டிக்
கண்ணினுக்கிவியான்றன்னைக்கண்டெதிர்கொண்டொழ
விண்ணினுக்கரசனாரின்வியத்தருநகரிற்புந்கான். ௭

(இ-ள்.) பெண்ணினுக்கு அரசிவாயில் பெரும் தகை ஆமைச்சர் - கலைமகள் முதலிய பெண்களுக்கரசியாராகிய பிராட்டியார் வாயிலிலுள்ள பெருந்தன்மையை யுடைய சுமதி முதலிய மந்திரிகளும், ஏனை மண்ணினுக்கு அரசர் சேனை மன்னவர் பிறரும் ஈண்டி - ஏனை நாட்டுகளுக்கு அரசராயுள்ளவர்களுக்கும் சேனாதிபதிகளும்மற்றையோரும் (மதிலின்வாயிலின்) நெருங்கி, கண்ணினுக்கு இனி யான் தனனை கண்டு எதிர்கொண்டு தாழ் - கட்டபுலங்களுக்கு இனியதிருமணக்கோலங்கொண்டருளிய பெருமானைத் தரிசித்து எதிர்கொண்டி வணங்க, விண்ணினுக்கு அரசன் ஊரின் வியத்தரு நகரில்புக்கான் - (எதிர்கொள்ளவந்த அவரோடு) இந்திரனுடைய பொன்னுலகத்திலும் வியக்கத்தக்க செல்வத்தையுடைய மதுரைநகரிற்புகுந்தருளினான்.

இன் உறழ் பொருவிவந்த ஐந்தனுருபு.

(கசடு)

முகிற்வழ்புரிசைமூதூர் முகப்பெருவாயினிந்தி
யகிற்வழ்மாடவீதிவலம்படவனைவானாக
நகிற்ழைபொலங்கொம்பன்னகர்மகளிரமபொற்
றுகிற்ழைமருங்குலாயத்தொகைபுறந்தழுவா நுழந்தார்.

(இ-ள்.) முகில் தவழ் புரிசை மூதூர் முகப்பெரு வாயில் நீந்தி - மேகந்தவழும் மதில்கூழ்ந்த தொன்றுதொட்டிருந்த மதுரைநகரத்தின் முகத்திலுள்ள பெரிய கோபுரவாயிலைக்கடந்து, அதில் தவழ் மாடம் வீதி வலம்பட அனைவான் ஆக-ஆகிற் புகைதவழும் மாடங்கனையுடைய வீதியில் வலமாக எழுந்தருள், நல் நகர் நகில் தழைபொலங் கொம்பு அன்ன மகளிர் - அந்நல்ல நகரிலுள்ள தனங்களாகிய அரும்புகளரும்பிய பொற்கொம்பையொத்த பெண்கள், அம்பொன் துதில் தழை மருங்குல் ஆயம் தொகைபுறம் தழுவ நுழந்தார் - அழகிய டீதாம்பரமுடித்த இடையையுடைய தோழியர்கூட்டம் புறத்தில் நெருங்கிவாழ் குழாந்தார்களா.

பேதைமுதல் எழுவகைப்பருவப்பெண்களுள் பேதைநீங்கலாக ஏனை அறுவகைப்பருவப்பெண்களென்பார் நகில்தழை பொலங்கொம்பன்ன மகளிர் எனவும் குழமகன் மங்கலத்தால் இன்னானென்பது தோன்ற விதியிடத்திப்பவனியருதலைத் தொழப்போந்தார் என்பார் ஆயத்தொகைபுறத்தழுவா நுழந்தார் எனவுங்கூறியார். எழுவகைப்பருவப்பெண்கள் பேதை, பெதும்பை, மங்கை, மடல்வதை, அரிவை, தெரிவை, பேரின்மபெண். தொழப்போந்தார் என்பது - “குழகனைக்கலிவேண்பாக்கொண்டு, விழைதொல்குடி முதல்விளங்கவுரைத்தார்ப், கிழைபுனைநல்லாரிவர்மணம்முறின், மற்றவன்பவணிவரலேழ்பருவம், உறறமாணுந்தொழிப போந்ததுலாவாம்” எனவரும் இலக்கணவிளக்கப்பாட்டியலால் காண்க.

(கசக)

தமிழ்முதல்பதினெண்டேத்துமகளிருந்தாருநாட்டி.

னமிழ்தமன்னவருமுல்லையம்புயங்குமுதநீலங்

சுமிழ்நறுங்கோங்குகாந்தள்கோழிணரகோடிமவாச

முமிழ்காமலர்ந்தநந்தவனமெனவொருங்குமொய்த்தார்.

(இ-ள்.) தமிழ் முதல் பதினெண் தேத்து மகளிரும் - தமிழ்நாடுமுதலிய பதினெட்டுநாட்டிலுமுள்ள பெண்களும், தாளுநாட்டில் அமிழ்தம் அன்னவரும் - கற்பகராடாகிய பொன்னுலகிலுள்ள அமிழ்தமொத்தப்பெண்களும், முல்லை அம்புயம் குமுதம் நீலம் குமிழ் நயம் கோங்கு காந்தள் கோழ் இணர். அசோகம் வாசம் உயித்தர மலர்ந்த நந்தவனம் என - முல்லையுந் தாமரையும் அல்லியும் நீலோற்பலமும் குமிழும் நதியமணமுடைய கோங்கும் காந்தளும் கொடியுடைய பூங்கொத்தை யுடைய அசோகமும் வாசம்விச மலர்ந்த மல்கிய நந்தவனம்போல, ஒருங்கு மொய்த்தார் - ஒருசேர நெருங்கினார்கள்.

தாமரை முகமாகவும், முல்லை தந்தங்களாகவும், ஆம்பல் வாயாகவும், நீலம் கண்களாகவும், குமிழ் நாசியாகவும், கோங்கரும்பு தனங்களாகவும், காந்தள் கைகளாகவும், அசோகு மேணித்திரமாகவும்கொண்டு பெண்கள்கூட்டத்தை நந்தவனமாகக் குறிப்படுவதஞ்செய்து அவையமலர்ந்த நந்தவனமென்றார். மண்ணுலகமாதரும் விண்ணுலகமாதரும் தம்முள் வேறுபாடினதிக் கலாநதவனொன்பார் - ஒருங்குமொய்த்தாரென்றார். (கக௭)

எம்மைநீர்விடுதிரேயோ வென்பபோற்கலையுஞ்சங்கும்
விம்மநான்மடனுமுருங்கணெஞ்சுடைவெளியாறாக
வும்மைநீத்தோடுந் தோவுரைத்தனமுரைத்தோமென்று
தம்மைநாபுரங்கால்பற்றித்தடுப்பபோலார்ப்பச்சென்றார்.

(இ-ள்.) எம்மை நீர் விடுதிரேயே என்பபோல் - எங்களை நீங்கள் கைவிடுகின்றீர்களோ என்று முறையிடுகல்போல, கலையும் சங்கும் விம்ம - (சொரும்) மேகலையும் வளையலும் ஒலிக்கவும், நாணும் மடனும் உங்கள் நெஞ்சு உடை வெளி ஆறு ஆக அந்தோ மம்மை நீத்து ஒழிம் - நாணமும் மடமையும் உங்கள் மனத்தைப்பரந்த வெளியாகக்கொண்டி ஐயோ உங்கள்கைகவிட்டோடும், உரைத்தனம் உரைத்தோம் என்று - (அதனை) நாங்கள் சொன்னோம் சொன்னோமென்று, நாபுரம் தம்மை கால்பற்றி தடுப்பபோல் ஆர்ப்ப சென்றார் - சிலம்புகள் தம்மைக் கால்கள்பற்றித் தடுத்தல்போல ஒலிக்கவும் வீதியிற் சென்றார்கள்.

மேகலை - நலை எனவந்தது முதறமுதையாகிய செய்யுள் மனநு. நீங்கள் சென்றாலருளான் அதனால் யாவுமிழ்ப்பீர் என்றபடி குறிப்புத் தோன்ற நிறற்றலின் எதிர்வினைவிலக்கண். (கக௮)

கடியவிறுமகலக்காடுபுத்ததோர்கருணைவாரி
யடிமுதன்முடியீராகவலர்விழிக்குவளை சாத்திக்
கொடியசெம்பதமப்போதுகுழன்மிசைசருடுவார்போற்
ரெடியணிகரங்கள்கூப்பித்துநியெனவினையசொல்வார்.

(இ-ள்.) கடி அவிழ் கமலம் காடு புத்தது ஓர் கருணை வாரி - வாசமொடுமலர்ந்த தாமரைக்காடுபுத்த ஓர் கருணைக்கடலாகிய ஏவபெருமானுடைய, அடி முதல் முடி ஈறாக - திருவடிமுதல் திருமுடியந்தமாத், விழி குவளை அலர் சாத்தி - (தமது) கண்களாகிய குவளைமலர்களைச்சூட்டி, கொடிய செம்பதமம் போது குழல் மிசை குடுவார்போல் - கொடியையுடைய செந்தாமரைமலர்களைத் (தமது) கூந்தலின்மேலே குடுகின்றவர்களைப்போல, தொடி அணி கரங்கள் கூப்பி - வளையலையணிந்த தமதுகைகளைக்குவித்தி, துதி என இனைய சொல்வார் - துதிசெய்கின்றவர்களைப்போல இத்தன்மையான வார்த்தைகளைக் கூறுகின்றார்கள்.

சுருணைவாரி என்றது - சிவபெருமானையும், தாமரைக்காடென்றது - திருமு கத்தையும், திருக்கண்களையும், திருவாயையும், திருக்கரங்களையும், திருவுந்தியையும், திருவடிபுமெனக்கொள்சு. இது குறிப்புருவகவணி. குவண்சாத்தி - பதம்ப்போது ருடுவொன்றது விரோதவணி. பெண்களிடத்து நிகழ்ந்த ஒருதலைக் காமமாதலால் இது பெண்பாற் கூற்றுக்கைக்கிளைத்திணை - துறை காட்சி. (ககக)

நங்கையென்றோற்றாள் கொல்லோ நம்பியைத்தினைத்தற்கென்பார்
மங்கையையமணப்பானென்றோவள்ளுநோற்றானென்பா
ரங்கடிமதுனாயென்றோவாற்றியதவந்தானென்பா
ரிங்கிவர்வதுவைகாண்பானென்னநாநோற்றோமென்பார்.

(இ-ள்.) நங்கை நம்பியை தினைத்தற்கு என்னோற்றாள் கொல்லோ என்பார் - பிராட்டியார் இச்சிறந்த புருஷனை அனுபவித்தற்கு என்னதவஞ்செய்தாரோவென் டு (சிலர்) சொல்லுவார், வள்ளனும் மங்கையை மணப்பான் என்னோற்றான் என் பார்-வள்ளற்றன்மையையுடைய இம்மகாபுருஷனும் இப்பிராட்டியாரைச் சேர என் ன தவஞ்செய்தானோ என்று (சிலர்) சொல்லுவார், அம் கடி மதுனா ஆற்றிய தவந்தான் என்றோ என்பார் - அழகிய விளக்கமமைந்த மதுரைநகரம் (இவர்கள் அணுகச்) செய்ததவம் பாதோ என்று (சிலர்) சொல்லுவார், இங்கு இவர் வதுவை காண்பான் நாம் என்னோற்றோம் என்பார் - இந்நகரில் இவர்கள் திருக் கலியாணமகோற்சவத்தைக்காண நாமென்ன (அரிய) தவம் செய்தோமோ என்று (சிலர்) சொல்லுவார்கள்.

மங்கைவள்ளல இவற்றின் முதலில் இகரச்சுட்டுத் தொகுத்தல். (கஉ௦)

தென்னவன்வருந்திமேனாட்செய்தவப்பேற்றாற்பெற்ற
தன்மகள்வதுவைகாணத்தவஞ்செய்தாளிலனையென்பார்
கன்னிதனழகுக்கேற்றவழகனிக்காணையென்பார்
மன்னவனிவனையன்றிவேறிலைமதுரைக்கென்பார்.

(இ-ள்.) தென்னவன் மேல் நாள் வருந்தி செய்தவப் பேறால் பெற்ற தன் மகள் வதுவைகாண - மலயத்துவசபாண்டியன் முன்னுளிற் உடல்மெலிந்துசெய்த தவப்பயலாற்பெற்ற தனது புத்திரியினது திருமணத்தைக்காண, தவம் செய்தான் இலனே என்பார்-தவஞ்செய்யாமற்போயினையென்று (சிலர்) சொல்லுவார்கள், கன்னிதன் அழகுக்கு ஏற்ற அழகன் இக்காணை என்பார் - (நமது) கன்னியாராகிய பிராட்டியாருடைய திருவழகுக்கு ஏற்ற போழகனிப்பருடனென்று (சிலர்) சொல் லுவார்கள், மதுரைக்கு இவனே மன்னவன் அன்றி வேறு இலை என்பார்-மதுரைக்கு இப்போழகனே இறைவனல்லாமல் வேறொருவரும் இல்லை என்று (சிலர்) சொல் லுவார்கள். (கஉக)

நங்கைதன்னலனுக்கேற்பநம்பியைத்தந்ததிந்தத்
துங்கமாமதிநால்வல்லாமதிதன்ருழ்ச்சிடுவென்பா
ரங்கவடவப்பேறென்பாரனைதன்கன்னிக்கன்றி
யிங்கிவன்மருகனாகவெத்தவமுடையாளென்பார்.

(இ-ள்.) நங்கை தன் நலனுக்கு ஏற்ப நம்பியை தந்தது - பெண்களுட் சிற ந்த பிராட்டியாருடைய அழகுக்குத் தக்க ஆடவர்களுட்சிறந்த புருடனைக் கொடுத் தது, துங்கம் மா மதிநால் வல்ல இந்த சுமதி தன் குழ்ச்சி என்பார்-உயர்ந்த மதிநூ லிவல்ல இந்தச் சுமதியினது துலோசனையே யென்று (சிலர்) சொல்லுவார்கள்,

அங்கு அவன் தவப் பேறு என்பார் - அப்பிராட்டியாருடைய தவப்பயனே இப்புருடன்வடிவு என்று சிலர் சொல்லுவார்கள், அன்றை தன் கன்னிக்கு அன்றி இங்கு இவன் மருகனாக எத்தவம் உடையான் என்பார் - காஞ்சனமாயையார் தம் புத்திரியாரைப் பெறுதற்குத் தவஞ்செய்ததமன்றி இங்கு இப்புருடனை மருகனாகப்பெற யாதவஞ்செய்தனரோ என்று சிலர் சொல்லுவார்கள்.

நக்கை யென்னோற்றுகொல்லோ என்னுஞ் செய்புள் முதல் இச்செய்யுள் காரும் கயத்தீற்றுகை. (க௨௨)

பூந்துகினெகிழ்ப்பார்க்கும்புணர்முலையலைப்பார்க்கு
சாந்தியையுருப்பாநாணந்தலைக்கொண்டார்போலச்சாய்வார்
கூந்தலையிழிப்பாநாரிக்கூட்டுவார்முடிப்பாநேனி
மாந்தளிரொங்குமாரனவாளிகள் புதையச்சோர்வார்.

(இ-ள்.) பூந்துகி நெகிழ்ப்பார் சூழ்வார் - அழகிய துகில்சரியச்செய்து (பின் புசிலர்) தரிப்பார்கள், புணர் முலை அலைப்பார் - நெருங்கிய தனங்களை (சிலர்) வருத்துவார்கள், பூசு சாந்தியை உருப்பார் - பூசிய சந்தனக்குழம்பை (சிலர்) உதிர்ப்பார்கள், நாணம் தலைக்கொண்டார் போல சாய்வார் - நாணம் மீக்கொண்டவரைப்போல (சிலர்) தலையிறக்குவார்கள், கூந்தலை அவிழ்ப்பார் வாரிக் கூட்டுவர் முடிப்பார் - முடித்த கூந்தலை அவிழ்த்து வாரிக் கூட்டிப் பின்பு (சிலர்) முடிப்பார்கள், மேனி மாந்தளிர் எங்கும் மாரன் வாளிகள் புதைய சோர்வார் - (தத்தம்) மேனிகளாகிய மாந்தளிர்கடோறும் மனமதபாணங்கள் தைக்க (அறிவு) சோர்ந்து மயங்குவார்கள்.

மெலிவாற்றாத அரிவைப் பருவப்பெண்கள் செயல்களினவயாதலில் மெலிதற்றுகை. (க௨௩)

தண்ணளியொழுக்கஞ்சார்ந்தகுணத்தினைச் சார்ந்துமிந்த
வண்ணமென்மலர்களென்னேவாளியாய்த்தைத்தவென்பார்
கண்ணாறுகூந்தல்வெய்ந்தகடிவழிநீலத்தாரும்
வெண்ணகையரும்புமுல்லைத்தாமழும்வெறுத்துவிழ்ப்பார்.

(இ-ள்.) தன் அளி ஒழுக்கம் சார்ந்த குணத்தினைச் சார்ந்தும் - குளிர்ச்சியாகிய ஒழுக்கத்தைப்பொருந்திய பண்பினையுடையும் (தண்ணியவண்டுகளாகிய நேரோயுள்ளமன்மதனது வில்லிநாணியை அறித்தும்) இந்த வண்ணம் மெல் மலர்கள் வாளியாய் தைத்த என்னே என்பார் - இந்தநிறம்வாய்ந்த மெல்லியமலர்கள் பாணங்களாய்த்தைத்தன என்ன அதிசயமென்று (சிலர்) சொல்லுவார்கள், கள் நறும் கூந்தல் வெய்ந்த கடி அவிழ் நீலம் தாரும் - தேனின் நரியமணங்கமழும் (தமது) கூந்தலில்தரித்த வாசமொடு மலர்ந்த நீலோற்பலமாலையும், வெள் நகை அரும்பு முல்லை தாமழும் வெறுத்து கீழ்ப்பார் - வெள்ளிய (தமது) தந்தங்கள்போல அரும்பிய முல்லைமாலையையும் வெறுத்து நீக்குவார்கள்.

நீலமும் முல்லைபும் மனமதபாணங்களாதலால் வெறுத்து கீழ்ப்பாநன்றார். மெலிவாற்றாத பெதும்பைப் பருவப் பெண்கள் செயல்களினவயாதலால் இதுவும் அத்திறை. (க௨௪)

விம்மிச்செம்மாந்தகொங்கையின்னனாரசிலர்விற்காமன்
கைம்மிக்ககையேறுண்டுகலங்கியமயக்காற்றங்கண்
மைம்மிக்கநெடுங்கண்மூலவதனமுமவனம்பென்றே
தம்மிற்றம்முகத்தைநீரூக்கார்தலையிறக்கிட்டுச்செல்வார்.

(இ-ள்.) விம்மி செம் மாந்த கொங்கை மின் அன்னார் சிலர்-பெருத்திறமாந்த தனங்களை யுடைய மின்னலையொரத்த பெண்களுட் சிலர், வில் காமன் கை மிக்க களை ஏறுண்டு கலங்கிய மயக்கால் - எருப்புவிஸ்ஸை யேந்திய மன்மதனது கைவினின்று நீங்கிய மணமிச்சபாணங்களால் அடிபட்டு அறிவுகலங்கியகாமமயக்கத்தால், தங்கள் மை மிக்க நெடுங்கண் மூரல் வதனமும் அவன் அம்பு என்று - தத்தம் மைக்கோலமிக்க நெடியகண்களையும் பற்களையும் முகங்களையும் அவன் பாணங்களென்றுகருதி, தம்மில் தம் முகத்தை நோக்கார் - அப்பெண்கள் கூட்டத்தினர் ஒருவர்முகத்தை ஒருவர்பாரராக்கி, தலை இறக்கிட்டு செல்வார்-தலையிறக்கிச் செல்வார்கள்.

மன்மதபாணமாவன - தாமரை, மரம்பூ, அசோகு, மூல்லை, நீலங்களும். இவற்றுள் கண் - நீலமாகவும், பறகள் - மூல்லை அரும்பாகவும், முகம் - தாமரையுமாகவிருத்தலின் இவையும் அவனது அம்புகளென்று மயங்கினமையின் இதுமயக்கவணி. மெலிவாற்றாத மங்கைப்பருவப் பெண்கள் செயல்க ளிவையாதலால் இதுவும் அத்தகை. (௧௨௫)

பற்றியபைப்பொன்மேனிப்பசப்புதுதேறாரண்ண [ப்
லொற்றைமால்விடையின் மேற்கொண்டிருந்துநம்முளத்துமேவ
பெற்றனமிதன்கொன்மாயப்பேதைமீர் பெருமானீண்ட
கற்றைவார்சடைப்பூங்கொன்றையிதுவன்றேரகான்மினென்பார்.

(இ-ள்.) பைப் பொன் மேனி பற்றிய பசப்பு தேறார் - பசிய பொன்னிறம் போலத் தத்தம் மேனிகள் பசத்தலைத் (தாம்நொண்டமயக்கத்தால் சிறிதும்) தெனியராக்கி, அண்ணல் ஒற்றை மால் விடையின் மேற் கொண்டு இருந்தும்-சிவபெருமான் ஒருபெரியவிடைமேலேறியிருந்தருளியும், நம் உளதகும் மேவப் பெற்றனம்-நமது மனத்திலும் வந்தருளப்பெற்றோம், பேதைமீர் இது என் மாயம் - பெண்கள் இது என்னமாயம், பெருமான் கற்றை நீண்ட வார் சடை பூங் கொன்றை-அச்சிவபெருமான் (நம்முள்ளத்திலும் மேவினென்பதற்குக்குறி) நெருங்கிய நீண்டசடையிலுள்ள கொன்றைமலர், இது அன்றோ காண் மின் என்பார் - இம்மேனியிற்றேன்றிய பசப்பல்லவா (அதனை நீங்கினே) காணுங்களென்று சொல்லுவார்கள்.

அது பகுதிப்பொருள்விதுதி. சிவபெருமான் விடையின்மேலிருந்தும் தமது உள்ளத்திலும் மேவப்பெற்ற ராதலால் இதென்னமாயம் என்றார். மெலிவாற்றாத மடக்கைப்பருவப்பெண்கள் பசப்படைந்ததைக் குறித்தலால் இதுவும் அத்தகை. ()

திங்களென்றெழுந்துநம்மைச்சுடுவதென்செந்தியென்பார்
புங்கவன்சென்னிமீதுங்கிடப்பதேபோலுமென்பா
ரங்கவற்கிந்தவெப்பமிலைகொலென்றயிர்ப்பாராற்றக்
கங்கைநீர்சுமந்தானென்பாரதனையுங்காண்மினென்பார்.

(இ-ள்.) திங்கள் என்று எழுந்து நம்மை சுடுவது என் - சந்திரனென்றுபெயரிட்டெழுந்த இது நம்மைச் சுட்டுவருத்துவது என்னகாரணம், (ஆதலால்) செந்தி என்பார் - (சந்திரனன்று) செந்நெருப்பே என்று (சிலர்) சொல்லுவார்கள், புங்கவன் சென்னிமீதும் கிடப்பதே போலும் என்பார் - (நீங்கள் கூறியசெந்நெருப்பு) இந்தச்சிவபிரான் சடைமுடியின்மேலும் இருக்கின்றதென்று (சிலர்) சொல்லுவார்கள், அவன்கு இந்த வெப்பம் இல்லை கொல் என்று அயிர்ப்பாரீர் - அவனுக்கு (நமக்குள்ள்தபோல்) அச்செந்தியால்) இந்த வெப்பம் இல்லைபோலும் என்று சிலர் ஐயுறு

வார்கள், ஆற்ற கங்கை நீர் சுமந்தான் என்பார் - (அதனை) ஆற்றதற்பொருட்டே கங்கைகளைத் திருமுடியிற் சுமந்திருக்கின்றனென்று (சிலர்) சொல்லுவார்கள், அதனையும் காண் மின் என்பார் - அக்கங்கைகளையும் (கண்கூடாகக்) காணுங்கெனென்று (சிலர்) சொல்லுவார்கள்.

அங்கு - அசைநிலை இரவில் வருந்துங் காமநோயைக் குறித்தலால் இது இரவுநீடு பருவரல் என்னுறுதலை. (கஉ௭)

கலையொடுநாணம்போக்கிக்கருத்தொடுவண்ணம்பேறு
புலையொடுமெழுதிட்டென்னவுருகண்ணீரராகிக்
கொலையொடுபயில்வேற்கண்ணாசிரிசிறன்பவனிகோக்கி
யலையொடுமதியஞ்சூடுமையன்மெய்யன்பரொத்தார்.

(இ-ள்.) கொலை யொடு பயில் வேல் கண்ணூர் குரிசில் தன் பவனிகோக்கி - கொலைத்தொழில் பயிலும் வேல்போன்ற கண்களையுடையபெண்கள் சில பெருமான் வந்தருளும் பவனியைப்பார்த்து, கலை யொடு நாணம் பேசுக்கி - தமது வஸ்திரத்தோடு நாணங்கூழன்று, கருத்து ஒடுவண்ணம் வேறாய் - தம்மனத்தோடு நிறமும் வேறுபட்டு, உலை யொடு இட்ட மெழுகு என்ன - உலையிலிட்ட மெழுகு உருகியோடுவதுபோல, உருகு கண்ணீரர் ஆகி - மனமுருகி உவட்டெடுக்குங் கண்ணீருடையவராகி, அலை யொடு மதியம் சூடும் ஐயன் மெய்யன்பர் ஒத்தார் - கங்கை போடு சந்திரனைச் (சடாமுடியிற்) சூடிய அச்சிலபெருமானது மெய்யன்பரை யொத்தார்.

சிலபெருமான் திருமுன் மீண்டுதாக்கும் மலவரசனை கழலுதலும், மனம் நெக்குடைதலும், உடம்பு பணித்தலும், ஆனந்த மேலிட்டால் பாஷ்பஞ் சிந்துதலும் மெய்யன்பருடைமையால் அவரை யொத்தாரொன்றார். கலை யொடு, கருத் தொடு, ஒடு உருபு வேறுவினை உடனிகழ்ச்சிப் பொருளில் வந்தது. அலை யொடு - ஒடு-உருபு மயக்கம். கொலை யொடு - ஒடு - இசைநிறைத்தற் பொருளில் வந்தது. (கஉ௮)

நட்டவர்க்கிடுக்கணைய்தநன்றிகொன்றவர்போற்றையில்
வட்டவாயதொடியுஞ்சங்குமறங்குழும்கலையுநீங்க
விட்டபொற்சிலம்பிட்டாங்கேநன்றியினிகவார்போற்கா
லொட்டியேகிடப்பகின்றருகுத்தபூங்கொம்பரன்னார்.

(இ-ள்.) நட்டவர்க்கு இடுக்கண் எய்த நன்றி கொன்றவர்போல் - (தமக்கு முன நன்றி செய்துள்ள) சினைகருக்கு வறுமைவர (அவரைவிட்டுநீங்கும்) நன்றிமறந்தவர்போல, கையில் வட்டம் வாய் தொடியும் சங்கும் மருங்கு சூழ் கலையும் நீங்க - (தமது) கையிலணிந்த வட்டமாகிய வாயையுடைய தொடியும் வளையலும் இடையிலணிந்த வஸ்திரமுஞ் சேரவும், நன்றியின் இகவார்போல் - (சினைகருக்கு வறுமைவந்தபோது) அவர்செய்த நன்றியைக்கூறுதி அவரினன்று நீங்காதார்போல, இட்ட பொன் சிலம்பு இட்ட ஆங்கே கால் ஒட்டியே கிடப்ப - இட்ட பொன்னாசிரிய சிலம்பு இட்டபடியே காலுபொட்டிக்கிடக்க, பூ உருத்த கொம்பர் அண்ணர் நின்றார் - மலர்ந்த பூவைச் சிந்திநிற்கும் கொம்பையொத்தவராய் நின்றார்கள்.

இட்ட - அகரவீது தொகுத்தல். உவமைக்கும் பொருட்கும் ஒற்றுமையுண்மையால் நீங்க, ஒட்டியே கிடப்ப என்னும் பொருள்களின் தொழில்களை யுவமைக்கேற்றிக் கூறப்பட்டன. (கஉ௯)

மின்னகுவேற்கணுளோர் விளங்கிழைவிடைமேலையன்
புன்னகைப்போது நோக்கப்போது முப்புரமும் வேனின்
மன்னவன்புரமுஞ்சுட்டவல்லவோகெட்டேன்வாளா
வின்னவைசுடாதுபோமோவேழையேன்புரமுமென்றான்.

(இ-ள்.) மின் நகு வேல் கண்ணன் ஓர் விளங்கு இழை - ஒளிவீசும் வேல் போன்ற கண்களையுடைய ஒருபெண், விடை மேல் ஐயன் புன் நகை 'போதும்-இட பத்தின்மே லாரோகணித்தருளிய சிவபெருமானுடைய புன்னகையாகிய முல்லைப் போதும், நோக்கப் போதும் - திருக்கண்ணையுடையபோதும், முப்புரமும் வேனின் மின்னவன்புரமும் சுட்ட வல்லவோ - திரிபுரங்களையும் வேன்றி தலைவனாகிய மன்மதனது உடம்பாகிய புரத்தையும் சுட்டனவல்லவா, கெட்டேன் - ஆ. கெட்டேனே, இன்னவை ஏழையேன் புரமும் சுடாது வாளா போமோ என்றான்-இவை ஏழையேனாகிய என்னுடைய உடம்பாகிய புரத்தையும் சுடாமல் வாளாப்போகுமா என்று ஒருத்திகூறினான்.

போது-கின்னிணிவாய்க்கொள்ளும் கூரும்பு. சலையொடு நாணமபோகிக் கென்னுஞ் செய்யுள் முதலிச்செய்யுள்காறும் பேரினம் பெண்பருவதநதையடையார் செயல்களாதலால் மெலிதற்றுறை, கெட்டேன் வியப்புப்பொருள்மேல் நின்ற இடைச்சொல்.

(௧௩௦)

உழைவிழியொருத்திதன்குணாநுவெளியாகித்தோன்றுக
குமுகனையிரண்டுசெம்பொறகொங்கையுமொன்றாய்விருந்த
தழுவுவாருற்றநகாணுடமுலையிரண்டேயாகி
யிழையிடைகிடகநீநியிருக்கைகண்டிடைபோலெய்த்தாள்.

(இ-ள்.) உழை விழி ஒருத்தி - மான் பார்வையைவெடுத்த பார்வையையுடைய ஒருபெண், தன் கண் உரு வெளியாகி கோனறும் குமுகனை - தனது கண்களுக்கு உரு வெளியாகிப் புலப்படுக சிவபெருமானை, செம் பொன் இரண்டு கொங்கையும் ஒன்றாய் வீங்க தருவுவாள் - செவந்த பொன்சிறம் வாய்ந்த இரண்டு தனங்களும் (காமப்பெருக்கால்) ஒன்றாய் விம்மத் தழுவுகின்றவள், ஊற்றம் காணுள் - (தனதுகைகளுக்குப்) பரிசுங்கிட்டாமையால், தடம் முலை இஃழ இடை கிடக்க நீங்கி - (தனது) இடம்பாகத் முலைகள் (மெலிந்து) நாலிழை இடையே கிடக்கப் பிரிந்து, இரண்டே ஆக இருக்கைகண்டு - (ஒன்றாய்விம்மியன) இரண்டாய்ருத்தலைப்பூர்த்தி (விரும்பியபொருளைப் பெறாது போனோமே என) இடைபோல் எய்ததாள் - (தனது) இடை மெலிதிரும்புகைப்போல உடலமெலிந்தாள்.

காணுள் என்றும் வினைமுற்றினின்று பிரிர்ச்சொழிப்பெயர் மூன்றனுருபெற்றுநின்றது. மடந்தைப்பருவப்பெண் செயலாதலால் இதவும் அதனுறை. (௧௩௧)

வாரிருங்கொங்கையோளோர் மாதராளவானோருய்யக்
காரிருள்விடமுண்டன்குறுத்ததோன்றுகொன்றைத்
தாரிருஞ்சடையார்கண்டந்தையன்மீர்தமதுநெஞ்சங்
காரிரும்பென்றேகாட்டக்குறியிட்டகறுப்பேயென்றான்.

(இ-ள்.) வார் இரும் கொங்கையாள் ஓர்மாதரான் - கச்சணித்த பெரியகொங்கையையுடைய ஓர்பெண், தையன் மீர் - பெண்கான், கொன்றை தார் இரும் சடை

யார் 'கண்டம் - கொன்றைமாலையையணிந்த பெரியசடாமுடியையுடைய' சிவபெருமானுடைய ஸ்ரீகண்டம், அன்று வானோர் உய்ய கார் இருள் விடம் உண்டு சதுரதேயன் அ-(கடல்கடைந்த) அப்பொழுது தேவர்களுய்யவெழுந்த கரியவிரும்போன்ற விடத்தையண்டு கறுத்ததேயல்ல, தமது நெஞ்சம் கார் இரும்பு என்றேகாட்ட குறியிட்ட கறுப்பே என்றான் - (கம்பால்) தமது இதையம் கரிய இரும்புபோலக் கடினம் உடையதென்றேகாட்ட அடையாளமாக இட்டகருமையையாமென்று கூறினான்.

தையன்மார் தையன்மீர் எனவந்தது விளியுருபு.

(ககஉ)

பொன்னவீர்சடையான் முன்னேபோனதென்னெஞ்சந்தூதாயன்னது தாழ்த்ததென்னென்றழங்குவாரொருத்திகெட்டேனென்னது நெஞ்சமபோனதென்றனளொருத்திகேட்டமின்னனா வேற்கண்செந்தாய விளைத்தனவளவரும்பூசல்.

(இ-ள்.) என் நெஞ்சம் தூது ஆய் - என்னுடையமனந்தூதாக, பொன் அவிர்சடையான் முன்னே போனது - பெண்ணிறம்போல விளங்கும் சடாமுடியையுடைய சிவபெருமான் திருமுன்னே தூதாகச்சென்றது, அன்னது தாழ்த்தது என்னென்று ஒருத்தி அழங்குவாள்-(தூதாகச்சென்றது) அம்மனம் (மீண்டும்என்பால்வரத்) தாமதித்தது என்னகாரணமென்று ஒருத்தி துன்பங்கூர்வாள், ஒருத்தி கெட்டேன் என்னது நெஞ்சம் போனது என்றனள்-(அதுகேட்ட) மற்றொருத்தி ஆ, கெட்டேன் என்னுடையமனமுந் தூதாகச்சென்றது (அது என்பால் மீட்டும்வரவில்லை) என்று கூறினாள், கேட்டமின் அன்னாள்-(அதனை) கேட்ட மின்னையொத்த அப்பெண், வேல்கண்சேந்தாள் - (எனக்கே உரியகணவனிடந்து நீவிர் எண்ணங்கொண்டது யாது காரணமென்று) வேலையொத்த தனது கண்கள்செவந்து, அவளும் பூசல் விளைத்தனள் - அவளும் அவளோடு போர்செய்தனள்.

ஆய் செயவெனெச்சுத்திபு, சேந்தாள் வினைமுற்றெச்சமாய்நின்றது. (1)

செப்பிளங்கொங்கையாளோரொருநெய்நீர் திருநோக்கெம்பால்வைப்பதென்மதன்போலெம்மைச்செயுவதெமதனுக்காவி யப்பொழுதளித்தாற்போலெம்மாவியுமளித்தாலின்றுமெய்ப்புகழமக்குண்டிற்றெப்பெண்பழிவினையுமென்றான்.

(இ-ள்.) செப்பு இளம் கொங்கையாளார் நெய்நீர் - கரண்டகச் செப்பை பொத்த முதிராததனத்தையுடைய ஓர்பெண், எம் பால் நீர் திருநோக்கு வைப்பது என்-எம்மிடத்து உமது திருநோக்கத்தை வைப்பது யாது, மதன் போல் எம்மைச் செயுவதெ-மனமனைச் சுட்டெடுத்ததுபோல எம்மையும் சுட்டெடுத்தற்கா, மதனுக்கு அப்பொழுது ஏ ஆவி அளித்தால்போல-(அந்த) மன்மதனுக்கு அப்போதே உயிர்கொடுத்தாற்போல, இன்று ஏ எக் ஆவியும் அளித்தால்-இப்பொழுதே எமது பிராணையுங் கொடுத்தால், மெய்ப்புகழ் உமக்கு உண்டி - உண்மையாகிய புகழ் உமக்குண்டு, இன்றேல் பெண்பழி வினையும் என்றான் - இல்லையாயின் பெண்பழி உமக்கு விடாதுகேரிமென்று கூறினான்.

காத்தற்றொழிலில் ஏனையோர்க்குக் கூடும் பொய்ப்புகழ்போலானது முற்றும் உமக்கே உண்டென்பாள் - மெய்ப்புகழமக்குண்டென்றான். வாரிருங்கொங்கையாள் என்னுஞ்செய்யுள்முதல் இச்செய்யுள்கூடும் மெலிதற்றுறை. பிரிநிலை ஏ தொகுத்தல்.

கவனமால் விடையான்றனைக்கடைக்கணித்திலனென்றங்கோர்
சுவணவான்கொடியோரோவத்தொழில்வல்லான்றாதுகநோக்கி
யிவனைநீயெழுதித்தந்தால்வேண்டிவளவனென்ற
ளவினையாரெழுதவல்லாரொன்றனனுவிசோர்ந்தாள்;

(இ-ள்.) ஓர் வான் சுவணம் கொடி - ஒரு பெரிய பொற்கொடிபோன்ற ஒரு
த்தி, கவனம் மால் விடையான் தன்னை கடைக்கணித்திலன் என்று-லீனாந்துசெல்
லும் திருமால்விடையையுடைய சிவபெருமான் தன்னைச் சிறிதுங்கடைக்கணிக்காது
சென்றான் என்று, அங்கு ஓர் ஓவத் தொழில் வல்லான் குறுக - அவ்விடத்துச்சித்
திரத்தொழிலில் கைபொய வல்லான் ஒருவன்வரா, நோக்கி (அவனைப்) பார்த்தது, நீ
இவனை எழுதி தந்தால் வேண்டிவ ஈவண என்றான்-நீ இந்தப் பேரழகனை எழுதித் த
ந்தால் (உனக்கு) வேண்டும்பொருள் வெறுப்பக் கொடுப்பேன் என்று கூறினான்,
யார் அவனை எழுத வல்லார் என்றான் - யார் அவனை யெழுதித்தரவல்லவர் என்
ருன், ஆவிசோர்ந்தாள் - (அதுகேட்டு) உயிர்சோர்ந்தாள் (அடித்தாள்.)

இவன் உறுப்பு முற்றும் எழுத வமையினும் அறகுமட்டும் எழுத அமையா
தென்பான் யாரொழுதவல்லாரொனவும், படத்திலாயினும் தன்னை நோக்கி யருளுதல்
போல எழுதுவித்துப் பார்க்கும் விருப்புகடையள் என்பார் ஆவிசோர்ந்தாளெனவும்
கூறினார். இது மெலிவொடு வைகற்றுறை. (௧௬௫)

வலத்தையன்வரவுகாணண்மாவிடங்காணுள் விண்ணோர்
குலத்தையுங்காணண்மண்ணோர்குழாத்தையுங்காணுண்ஞானப்
புலத்தவர்போலக்கண்டபொருளெலாமழுமான்செங்கைத்
தலத்தவன்வடிவாக்கண்டாரொருதனிததையன்மாது.

(இ-ள்.) தனி ஒரு தையல் மாது - ஒப்பில்லாத வொருபெண், ஞானப் புல
த்தவர்போல - மெய்யுணர்ச்சியுடையவர்போல, வலத்த அயன் வரவு காணுள் - வ
லப்பால் பிரமன்வருதலையும் பாராமல், மால் இடங் காணுள் - திருமால் இடப்பால்
வருதலையும் பாராமல், விண்ணோர் குழாத்தையும் காணுள் பொன்னுலகிலுள்ள தே
வர்கூட்டத்தையும் பாராமல், மண்ணோர் குலத்தையும் காணுள் - மண்ணுலகிலுள்
ள மனிதர்கூட்டத்தையும் பாராமல், கண்ட பொருள் எல்லாம்-(தான்) பார்த்தபொ
ருள்களையெல்லாம், மழு மான் செங்கைத் தலத் தவன் வடிவா கண்டான் - மழு
வைவும் மாணையும் ஏந்திய செவந்த திருக்கரங்கையுடைய சிவபெருமான் திருவுருவ
மாகவே பார்த்தாள்.

காமமேலீட்டால் தான்கண்ட குழமகன்வடிவமாகவே யேனையோராயுங்
கண்டமையால் காண்டல்துறை. (௧௬௬)

முன்பெற்றங்காலிற்செல்லவண்ணலைமுன் சீபாய்க்காண்பான்
பின்பற்றியாசைப்பாசம்பிணித்தெழுவோடுவாளோர்
பொன்பெற்றமுலையாள்கொம்பருகுமலர்போலத்தாளின்
மின்பெற்றகாஞ்சித்தப்பிவிவங்கொடுகடப்பாளொத்தாள்.

(இ-ள்.) பெற்றம் காலில் முன் செல்ல-இடபலூர்தியானது காற்றைப்போல
முன்னே செல்லுதலால், அண்ணலை முன்போய் காண்பான்- சிவபெருமானை முன்
னையோய்த் தெரிவிக்க, பின் ஆசை பாசம் பற்றி பிணித்து எழ-பின் நின்று ஆசையா

கிய கயிருனது கட்டிக்கொண்டுசெல்ல (முன்னே)ஒடுவான்-ஒடுகின்றவனாகிய,பொன் பெற்ற ஓர் முலையான் - தேமல்பூத்த முலையையுடைய ஒருபெண், கொம்பர் உருமலர் போல மின் பெற்ற காஞ்சி - கொம்பினின்று உருகின்ற மலர்போல (இடைவினின்றுஞ்சோர்ந்த) ஒளிமிக்க காஞ்சியானது, தாளில் தட்ப - தனது காவின் (மேல்விழுந்து)நீடுக்க, விலங்கு ஒடி நடப்பாள் ஒத்தான் - (அத்தனும்) விலங்கோடு கடக்கும் ஒருத்தியை யொத்தான்.

கொம்பர் உரும் என்றமையால் இடையினின்றுஞ் சோர்ந்த எனப் பொருள் கொண்டாம். தான் செல்லுதலைக் காஞ்சிடுக்கவும் மீட்டுஞ் செல்ல வலித்தமையால் தாண்டல் வலித்தலென்னுற்றுறை. (கஉஎ)

பிதுக்கலைமிலைந்துசெங்கண்விடையின்மேல்வருமானந்த
மதுக்கடறனைக்கண்வாயான்முகந்துண்டுமகளிரொல்லாம்
புதுக்கலைசரிவதோரார்புரிவகைகழல்வதோரார்
முதுக்குறையகல்வதோரார்முழுகினார்காமவெள்ளம்.

(இ-ள்.) விது கலை மிலைந்து செங் கண் விடையின் மேல் வரும் ஆனந்தமது கடல்தனை - சந்திரனது கலையையணிந்து சிவந்தகண்களையுடைய இடபத்தின்மேல் வந்தருளும் பேரின்பமாகிய தேன்கடலை, மகளிர் எல்லாம் கண் வாயால் முகந்து உண்டு-பெண்களெல்லாம் கண்ணாகிய தமது வாயால் மொண்டு பருகி, புது கலை சரிவது ஓரார் - (தமது இடையிலுடுத்த) புதியவாடைகள் சோர்தலையுணராமலும்,புரிவகைகழல்வது ஓரார் - விரும்பும் கைவளையல்கள கழல்வதையுணராமலும், முதுக்குறையு அகல் வது ஓரார்-பேரறிவு தம்பினின்றும் நீக்குதலையுணராமலும், காமவெள்ள முழுகினார் - காமமாகிய வெள்ளப்பெருக்கில் அழுந்தினார்கள்.

மது உண்டோன் அம்மதுமயக்கில் தன்பொருளும் அறிவும் சோர்தலை உணராத அழுந்துதல்போல, ஆனந்த மதுவுண்டெழுந்த காமமயக்கில் கலைமுதலியனவும் அறிவுஞ் சோர்ந்து அழுந்தினார் எனக்கூறியது தொழிற்நன்மையணி. பருகுதல் வாயால் ஆதலால் கண் வாயால் என்றார். (கஉஅ)

பைத்தழுகெறிக்குமாடப்பந்திமேனினிற்காண்பார்
கைத்தலங்கூப்பியாங்கேகண்கநீநோக்கியாங்கே
சித்தமுங்குடிபோய்ச்சொல்லுஞ்செயலுமாண்டங்கண்மாண
வைத்தமண்பாவையோடுவடிவுவேறற்றுநின்றார்.

(இ-ள்.) பைத்த அழகு எறிக்கும் மாடப் பந்தி மேல் நின்று காண்பார்-ஒளி பார்த்த அழகுவிசும் மாடவரிசைகள்மேல் நின்று காணும்பெண்கள், கைத்தலங் கூப்பிய ஆங்கே கண்களும் நோக்கிய ஆங்கே - (தமது) கைகளுஞ் குவித்தவண்ணமே கண்களும் பார்த்தவண்ணமே (நின்று) சித்தமும் குடிபோய் சொல்லும் செயலுமாண்டு - (தமது) மனமும் (அவர்பால்) குடிபோகச்சொல்லுஞ் செயலுமிழந்து, அங்கண் மாணவைத்த மண் பாவையோடு -அவ்விடத்து மாட்சிமைப்படவைத்த சுழையால் செய்த பாவையோடு, வடிவு வேறு அற்று நின்றார் - (தம்) உருவு வேறுபாடு அற நின்றார்கள்.

“மண்மாண்புண்பாவையற்று” என்னுந் திருக்குறளுக்குப் பரிமேஸழகர் உரையால் மண் - சுழை யென்றதை யுணர்க. இவ்விரண்டும் மெலிவொடுகிவைகற்றுறை. (கஉக)

அன்பட்டபுரமுங்காமனைமுஞ்சுட்டதியிம்
மின்பட்டசடிலத்தண்ணன்மெய்யென்பதறியார்நோக்கிப்
பொன்பட்டகலனுமெய்யும்பொரிநின்றாரவனைப்புல்லி
னென்பட்டிவிடுமோவைவவேழையராவியம்மா.

(இ-ள்.) அன்பு அட்ட புரமும் காமன் ஆகமும் சுட்ட தி - சிவசேச மொழி
த்த திரிபுரத்தோரையும் மன்மதனது சரீரத்தையுஞ்சுட்டெரித்தநெருப்பு, இ மின் ப
ட்ட சடிலத்து அண்ணல் மெய் என்பது அறியார் - இந்த மின்னலையொத்த சடாமு
டியையுடைய சிவபெருமானது திருமேனியே என்பது சற்றும் அறியாராதி, நோக்
கி - (விரும்பிப்) பார்த்து, பொன்பட்ட கலனும் மெய்யும் பொரிநின்றார் - பொன்னு
லாகிய வாபரணமும் (தமது) சரீரமும் பொரிநின்றவர்கள், அவனை புல்லின் ஏ
ழையர் ஆர் என பட்டு விடுமோ - அச்சிவபெருமான் திருமேனியைத்தழுவின பெ
ண்களது உயிர்கள் என்னபாடுபடுமோ (நாமநியோம் என்பர்.)

ஐய என்னு மிடைச்சொல் இங்கு இரக்கக் குறிப்பின்மேனிற்றது. ஏழைய
ராதலின் அறியாவன்றார். இது கவிகுறுத்தலுற. (௧௪௦)

கொடிகள்பூத்ததுநின்றபோதிந்கொம்பனார்கலையுஞ்சங்குந்
தொடிகளுஞ் சண்ணத்தூளுஞ்சுரர்பொழிமலருந்நதி
யடிகள்கைப்பிரமபுதாக்கச்சிந்தியவண்டவாணா
முடிகளின்மணியுந்தாருங்குப்பையாய்மொய்த்தவீதி.

(இ-ள்.) கொடி கள் பூந்து உதிர்ந்த போதில் - கொடிகளமலர்ந்து உதிர்ந்த
பூக்களைப்போல, கொம்பனார்கலையும் சங்கும் தொடிகளும் சண்ணம் தூளும்- பூங்
கொம்பையொத்த பெண்களது (சோர்ந்த) கலையும் வளையலும் தொடியும் சண்ணப்
பொடியும், சுரர் பொழி மலரும் - தேவர்கள் சொரியும் புஷ்பவருஷமும், நந்திஅடி
கள் கை பிரம்பு தாக்க - நந்திராயனார் திருக்கரத்தினாலான பிரமபுடப, சிந்திய
அண்ட வாணர் முடிகளிற் மணியும் தாரும் - சித்திய சேவர்களுடைய மகுடத்தி
ன்றுதிர்ந்த இரத்தினங்களும்கற்பகமாலையும்கூட, வீதி குப்பையாய் மொய்த்த -
வீதிகளிற குப்பைகளாக நெருங்கின.

தொடிவளையலுள் ஒருவகைக்கயணி. தொடிவளையு இது பண்பாகுபெய
ராய் அணியின்மேல் நின்றது. (௧௪௧)

துன்னிய தருப்பைகூடவரசிலைதுழாவித்தோய்த்துப்
பொன்னியல்கலசநன்வீர்பூசுரர்விசவன்னார்
பன்னியர்வட்டமாகவானவிற்பதித்தாலென்ன
மின்னியமணிசெய்நீராஞ்சனக்கலம்விதியாற்சுற்ற.

(இ-ள்.) பூசுரர் - அந்தணர்கள், பொன் இயல் கலச நல் நீர் - பொன்னுந்
செய்த கலசத்தினுள்ள நல்லநீரில், துன்னிய தருப்பை கூட அரசு இலை துழாவி
தேய்த்து வீச - நெருங்கிய தருப்பையோடுகூட அரசிலையைச் சேர்த்துத் தோய்த்
து (ஒருபால்) வீசவும், அன்னார் பன்னியர் - அவ்வந்தணரது பத்தினிமார், வான
வில் வட்டமாக பதித்தால் என்ன - இந்திரதனுசை வட்டமாக வைத்தாற்போல,
மின்னிய மணி செய் நீராஞ்சனக் கலம் விதியால் சுற்ற-விளங்காநின்ற இரத்தினங்
களை வட்டமாகவைத்த நீராஞ்சனத்தட்டினையேநதி முறைப்படி (ஒருபால்) சுற்ற
வும். (௧௪௨)

கொடிமூரசாடிசெம்பொற்குடமணிகெய்திப்பூத்த
கடிமலர்நையதிபங்குசுக்கவரியென்னும்
படிவமங்கலங்களெட்டும்பரித்துநேர்பதமச்சொம்பர்
வடிவீனார்வந்துகாட்டமாளிகைமருங்கிற்செல்வான்.

(இ-ள்.) கொடி - கொடியும், மூரசு - பேரிகையும், ஆடி-நண்ணடியும், செம் பொற்குடம்-செவ்நீர்பொன்னாலாகிய கலசமும், மணி - மணியும், நெய்யில் பூத்த கடிமலர் அணைய தீபம் - நெய்யிலேற்றிய வாசம்பொருந்திய மலையொத்த தீபமும், அங்குசம்-தோட்டியும், கவரி என்னும் படிவமங்கலங்கள் எட்டும்-சாமரை என்னும் இவைகளின் வடிவமாகச்செய்த அட்டமங்கலங்களையும், பதமம் கொம்பர் நேர் வடிவீனார் பரித்து வாறு காட்ட - தாமரைமலர்ந்த பூங்கொம்பையொத்த வடிவத்தையுடைய பெண்கள் ஏந்திவந்து (ஒருபால்) காட்டவும், மாளிகை மருங்கில் செல்வான்-திருக்கோயிலின்பக்கத்தில் செல்லுகின்றான். (கசுந)

செப்புரங்கவரந்தகொங்கையாம்பையாதிபங்காட்டிந்
துப்புரவன்பினர்க்குத் தூயமெய்ஞ்ஞானநல்கு
முப்புரங்கடந்தான்நன்னைமும்முறையியங்குளேங்கக்
கப்புரவிளககந்தாங்கிவலஞ்செயக்கருணைபூத்தான்.

(இ-ள்.) தீபம் காட்டித் துப்புரவு அன்பினர்க்கு - தீபத்தொண்டிசெய்யும் உறுதியாகிய அன்பினையுடைய அடியார்களுக்கு, தூயமெய்ஞ்ஞானம் நல்கும் முப்புரம் கடந்தான் - பரிசுத்தமாகிய மெய்ஞ்ஞானத்தைத்தந்தருளுந் திரிபுரங்களை யெரித்த சிவபெருமான், செப்பு ரம் கவர்ந்த கொங்கை அரம்பையர் - கரண்ட கச்செப்பின் வன்மையைக் கொள்ளுகொண்ட தனங்கையுடைய தெய்வப்பெண்கள், கப்புர விளக்கம் தாங்கி - காப்புரவிளக்கினையேற்றி, இயங்கள் ஏங்க - வாச்சியங்கள் ஒலிக்கும்படி, தன்னை முழுமுறை வலம் செய - தன்னை மூன்றுபாதகவி ணஞ்செய்ய, கருணைபூத்தான் - கருணைசெய்தருளினான்.

திபங்காட்டிந்துப்புரவன்பினர்க்குத் தூயமெய்ஞ்ஞானநல்கும் என்றது.

“விளக்கின்பெற்றவன்பெழுநிறுபதிறியாகுந்
துளக்கிநம்மலர்தொடுத்தேறறுயலின்னேறலாகும்
விளக்கிட்டோபேறுசொல்லின்மெய்நெறிஞானமாகு
மன்பிலகீதஞ்சொன்னார்க்கடிகடாமருஞ்ஞானே”

என ஆளுடையவரசுகளருளிய தேவாரத்தாணன்றிக்.

(கசுச)

கோயின்முன்குறுகலோடுமைமபுலக்குறும்புதேய்த்த
தூயநால்வேதசசெல்வாரசுவததிகளோதநந்தி
சேயிருந்தடங்கைபற்றிசசெங்கணேறிழிந்துநேர்த்து
மாயனுமயனுநீட்டுமலர்க்கரமிருப்பாற்பற்றி.

(இ-ள்.) கோயில் முன் குறுகலோடும் - திருக்கோயிலின்முன் சென்றருள, ஐம்புலம் குறம்பு தேய்த்த தூய நால் வேதம் செல்வர் - பஞ்சேந்திரியங்களாகிய குறம்புகளைச்சிதைத்த புனிதமாகிய நான்குவேத வாழ்க்கையையுடைய அந்தணர்கள், சுவத்திகள் ஓத - மங்கலவசனங்கூற, நந்திசேயிரும் தடக்கைபற்றி - நந்தி நாயனுருடைய செவந்த நீண்டதிருக்கோர்களைப்பற்றி, செங்கண் ஏறு இழிந்து-சிவ

ந்தகண்ணையுடைய இடபவூதியினின்றும் இறங்கி, மாயனும் அயனும் நேர்த்திருமுடினும் பிரமனும் நேராவந்த, இருபால் நீட்டும் மலர்க்கரம் பற்றி - இரண்டுபக்கத்திலும் நீட்டிய தாமரைமலர்போன்ற கைகளைப்பற்றிக்கொண்டு. (சசுரு)

எதிர்த்தருமறைகள் காணாதினைத்தடிசுமந்துகாணு முதிர்ந்தவன்புருவமானபாதுகைமுடிமேற்சாத்தி பதிந்தவர்தலைமேற்கொண்டுபாசவல்வினைதீர்த்துள்ளும் பொதிந்தபேரின்பநல்கும்பொன்னடிப்போதுசாத்தி.

(இ-ள்.) அருமறைகள் எதிர்த்த காணாது இனைத்த - அரியவேதங்கீர்த்தேடிக் கண்கூடாகக்காணாமல் மெலிந்து, அடி சுமந்து காணும் முதிர்ந்த அன்பு உருவம் ஆன பாதுகை முடிமேல் - திருவடிகளைச் சுமந்தாயினும் இனிக்காணவேண்டுமென் னும் முதிர்ந்த அன்போடு வடிவங்கொண்டுவந்த திருப்பாதுகையின்முடியில், தலை மேல் கொண்டு சாத்தி பதிந்தவர்-(தங்கள்) சிரசுகளின் மேல்கொண்டு சூட்டித் திருவருட்பதிவினையடைந்தவருடைய, பாசம் வல் வினை தீர்த்த உள்ளம் பொதிந்து- ஆணவமலமாகிய வலியதொடக்கையொழித்து (அவர்களுடைய) இதயத்தைவிட்டு நீங்காது, பேரின்பம் நல்கும் பொன் அடி போது சாத்தி - பேரின்பந்தந்தருளும் பொன்போலும் அரியதிருவடிகளைச் சாத்தியருளி.

பொருட்பிரபஞ்சத்துக் கியலத்தோன்றிய சொற்பிரபஞ்சத்துருவாம் வேதம் பலசமயங்களையும் அச்சமயக்கடவுளையும் தமதாற்றல்கொண்டு கற்பித்த இலக்கணங்களால் ஒருதலையானுரைத்ததுபோலத் தமதாருக்குமவருவாம் விந்துவையுங் காரணவருவாம் நாதத்தையும் இவற்றின் காரியமாய்க்கிளந்துள்ள தொகை வகைவிரியாம் விதிவாத மந்திரவாத அருத்தவாதங்களையுங்கடந்த நின்ற இறைவனது இலக்கணங்களினுண்மை யுணர்ந்த கூறவொண்ணு வருமைநோக்கி அன்மை மொழியால் ஓ வென்று மீண்டமையின் - எதிர்த்தருமறைகள் காணாதினைத்தெனவும், அன்பிற்கே யெளியனென்று அடிநூனததாலுணர்ந்து அடிபெணிரின்றமையின்-முதிர்ந்தவன்பு எனவும், சிரமேற்கோடலால் சத்திபதிவும், அவ்வருட்பதிவால்- பாசநீக்கமும், அநீக்கத்தால் முத்தியின்பமும் ஒருசேர்ச்செய்வது திருவடியாதலின் - பதிந்தவர்தலைமேற்கொண்டு பூசவல்வினைதீர்த்துள்ளும்பொதிந்து பேரின்பநல்கும் பொன்னடி எனவுங் கூறினார். வேதமே பாதுகை என்பது இன்னுள்ள பின்வரும் “மறையேநமதுபீடிகையாமறையேநமதுபாதுகையாம்” என்னுஞ் செய் யுளாலுணர்க (சசுரு)

பையரவுரியின்னநடைப்படாம் பரப்பி-படத்தினையுடைய பாய்பின்றோயொத்த (வெண்மையும் துண்மையும்வாய்ந்த) நடைப்பாவாடையை விரித்த, பெய்த கொய் அவிழ் போது நீத்தம்-(அதன்மேல்) பரப்பிய காமபுகளைந்த இதழ்விரிந்த மலர்கள் (சிந்தும்) தேன்வெள்ளம், குகைமுல் அடி நனைப்ப-ஒலிக்கும் வீரகண்டையணிந்த திருவடிகளை நனைக்கவும், தெய்வம் மந்தாரமாரி திருமுடி நனைப்ப - (தேவர்கள்சொரியும்) தெய்வத்தன்மையையுடைய மந்தாரபூவுபவருளும் திருமுடியைநனைக்கவும், தென்னர் உய்யவந்தருளும் ஐயன் - பாண்டியர்கள் ஈடேற

(இ-ள்.) பை அரவு உரியின் அன்ன நடைப்படாம் பரப்பி-படத்தினையுடைய பாய்பின்றோயொத்த (வெண்மையும் துண்மையும்வாய்ந்த) நடைப்பாவாடையை விரித்த, பெய்த கொய் அவிழ் போது நீத்தம்-(அதன்மேல்) பரப்பிய காமபுகளைந்த இதழ்விரிந்த மலர்கள் (சிந்தும்) தேன்வெள்ளம், குகைமுல் அடி நனைப்ப-ஒலிக்கும் வீரகண்டையணிந்த திருவடிகளை நனைக்கவும், தெய்வம் மந்தாரமாரி திருமுடி நனைப்ப - (தேவர்கள்சொரியும்) தெய்வத்தன்மையையுடைய மந்தாரபூவுபவருளும் திருமுடியைநனைக்கவும், தென்னர் உய்யவந்தருளும் ஐயன் - பாண்டியர்கள் ஈடேற

வந்த சிவபெருமான், உள் எழுந்தருளும் எல்லை - திருச்சோலையின் எழுந்தருளும் எல்லையிற்.

(௧௪௪)

மங்கலமகளிரோடுங்காஞ்சனமாலையுந்து
கங்கையின்முகந்தெழுந்தபொற்கரகநீரணையார்வாக்கத்
திங்களங்கண்ணிலேயந்தசிவபரஞ்சோதிபாத
பங்குபம்விளக்கியநீர்தலைபெய்துபருகிநின்றான்.

(இ-ள்.) மங்கலம் மகளிரோடும் காஞ்சனமாலையுந்து - மங்கல நானணிந்த பெண்களோடும் காஞ்சனமாலையார்வந்து, கங்கையில் முகந்த தெழுந்தபொன் கரகநீர் - கங்கையில்முகந்துவந்த தெவந்தபொன்னாலாகிய கரகத்தில் (நிரப்பிய) தீர்த்தத்தை, அணையார்வாக்க-(தம்மோடுவந்த) அப்பெண்கள்வாக்க, திங்கள் அம் கண்ணிலேயந்த சிவபரம் சோதி பாத பங்குபம் விளக்கி - சந்திரனை அழகிய மாலையாகத்தரித்த சிவபெருமானுடைய திருவடித்தாமரைகளைவிளக்கி, அந்நீர் தலை பெய்து பருகிநின்றான் - அத்தீர்த்தத்தைச் சிரசின்மேற்றெளித்துப் பருகிநின்றான்.

நின்றான்-வினேமுற்று எச்சமாய்நின்றான்.

(௧௪௫)

பாதநாண்மலர்மேலீரம்புலரவெண்பட்டானீவிச்
சீதமென்பனிரீராட்டிமான்மதச்சேறுபூசித்
தாதவிழ்புதுமந்தாரபொன்மலர்சாத்திச்சென்னி
மீதிருகரங்கள்கூப்பிவேறுநின்றிதனைச்சொன்னான்.

(இ-ள்.) நான் மலர் பாதமேல் ஈரம் புலர வெண்பட்டால் நீலி - அன்றலர்ந்த தாமரைமலர்போன்ற திருவடிமேல் ஈரம்புலர வெள்ளியபட்டாடையால் துடைத்து, சீதம் மெல் பனி நீர் ஆட்டி - குளிர்ந்த மெல்லியபனிரீரால் திருமஞ்சனஞ்செய்து, மான் மதம் சேறுபூசி - மிருகமதங்கலந்த சந்தனக்குழம்புபூசி, தாது அவிழ் புதுமந்தாரம் பொன் மலர் சாத்தி-மகரந்தத்தோடலர்ந்த புதியமந்தாரத்தினது பொன்னிறம்வாய்ந்த மலர்களைச்சாத்தி, வேறு நின்ற-(ஒருபால்) ஒதுங்கிநின்ற, சென்னிமீது இருகரங்கள் உம் கூப்பி இதனை சொன்னான்-(தமது)சிரத்தின்மேல் இரண்டுகைகையுந்குவித்து இதனைச்சொல்லுகின்றான்.

கரங்கள் என்பதனிறுதியில்முற்றுமமைதொகுத்தல்.

(௧௪௬)

அருமையாலடியேன்பெற்றவணங்கினைவதுவைசெய்தித்
திருநகர்த்திருவுங்கன்னித்தேயமுங்கைக்கொண்டாள்கென்
றுசாசெய்தாளதற்குநேர்வாருண்ணகையுடையராசி
மருகனாரியங்கனார்ப்பவதுவைமண்டபத்தைச்சேர்ந்தார்.

(இ-ள்.) அருமையால் அடியேன் பெற்ற அணங்கினை - அரியதவப்பேற்றால் அடியேனுடையயான்பெற்ற தெய்வவடிவுவாய்ந்த (என்) கன்னியை, வதுவைசெய்து-திருக்கலியாணஞ்செய்து, இ திருநகர் திருவும் கன்னி தேயமும் - இந்தச்சிறப்பு வாய்ந்த நகரத்தினுள்ள செல்வத்தையும் கன்னிநாடாகிய பரண்டிநாட்டையும், கைக்கொண்டு ஆள்க என்று உரை செய்தாள் - கைக்கொண்டு அரசாள்கவென்று கூறினார், அதற்கு நேர்வார் மருகனார் - அதற்குடன்பட்டமருகனார், உள் நகை உடையராசி - புண்ணகையுடையவராய், இயங்கள் ஆர்ப்ப வதுவை மண்டபத்தை, சேர்ந்தார்-வாச்சியங்களொலிக்கத் திருக்கலியாணமண்டபத்தைச்சேர்ந்தருளினார்.

உடம்படுத்திருப்பை உணர்த்தினுமென்பார் - புன்னகையுடையாராகி என்ருர். நேர்வார் என்னும் வினைமுற்றுப் பெயரச்சத்தின்மேல் நின்றது. மருகனார் மருகன் என்னும் ஒருமைப்பெயரோடு ஆர் என்னும் இடைச்சொல்வந்து ஒருமை சிதையாமல் பலர்பரீல் வினைமுற்றைக்கொண்டு முடிந்தமையில் பால்வழுவமைதி. “இயற்பெயர் முன்னர் ஆகாக்கிளவி பலர்க்குரியெழுத்தின் வினையொடுமுடிமே” எனவரும் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தாலுணர்க. (கடு0)

அருத்தநான்மறைகளார்ப்பவரிமணித்தவிசிலேறி
நிருத்தனங்கிருந்துகுழநின்றமாலையினையேனை
யுருத்திராதிவரைப்பின்னுமொழிந்தவானவரைத்தத்தந்
நிருத்தகுதவிசின்மேவத்திருக்கடைநாட்டம்வைத்தான்.

(இ-ள்.) நிருத்தன் - சிவபெருமான், அருத்தம் நானமறைகள் ஆர்ப்ப-பொருளமைந்த நான்குவேதங்களும் கோஷிக்க, மணி அரி தவிர்தல் ஏறி ஆங்கு இருந்த-இரத்தினம்படுத்த சிங்காதனத்தின்மேலேறி ஆங்குவீற்றிருந்த, குழ நின்ற மால் அயனை-தன்னைச்சுழநின்ற திருமாலையும் பிரமனையும், ஏனை உருத்திரர் ஆதியரை-அவரொழிந்த உருத்திரர்முதலியோனையும், பின்னும் ஒழிந்தவானவரை - பின்னும் அவரொழிந்ததேவர்களையும், தத்தம் திருத்தகு தவிர்தல் மேவ - அவரவர் தமக்கிட்ட சிறப்புமிக்க ஆசனங்களிலிருக்க, திருக்கடை நாட்டம் வைத்தான் - திருக்கடைக்கண்செய்தருளினான். (கடுக)

விண்டலவானோரோரேர்மிடைதலான் ஞாலச்செல்வி
பண்டையளன்றியின்றபரித்தனள்பெளவமேழு
முண்டவன்றனைத்தானின்றுத்தரத்திருத்தினுனோ
வண்டர்நாயகன்றனுவையிடுனோவறியேமம்மா.

(இ-ள்.) விண்டலம் வானோர் ஏனோர் மிகைதலால்-விண்ணுலகத்திலுள்ள தேவர்களும் அவரொழிந்த ஏனை உலகங்களிலுள்ளவர்களும் நெருங்குதலால், ஞாலம் செல்வி பண்டையளன்றி இன்று பரித்தனள் - பூதேவியு முன்போல் ஒருபால்சாய்ந்துபோலச் சரயாது இன்று சமமாய்ச் சுமந்திருந்தாள், பெளவம் ஏழும் உண்டவன் தன்னை தான் இன்று உத்தரத்து இருத்தினுனோ - ஏழுகடையும் உண்டருளிய அகத்தியமுனிவரையே முந்தென்திசையிலிருத்தியதுபோல)தான்இப்பொழுதுவடதிசையிலிருத்தினுனோ, அண்டர் நாயகன் தன் ஆணைவலியினோ- (அன்றித்) தேவரநாயகனாகிய சிவபெருமானுடைய ஆக்கினையின் வலிமையாலோ, அறியேம் - (நாம்) அறியோம்.

மலையையன்புத்திரியாராகிய உமாதேவியானா இமையமலையினகன் திருக்கல்யாணஞ்செய்யச் சிவபெருமான் முன்னர் எழுந்தருளிய காலத்துத் தேவர் முதலியோர் அங்குவந்து நெருங்கினமையால் தென்பால் தாழ்ந்து நின்றவின் ஞாலச் செல்வி பண்டையளன்றி எனவும், அவற்றை யறிதற்கு அவன் திருவருள்வேண்டிதலால் அறியோம் எனவுங் கூறினார். (கடுஉ)

மாமணித்தவிசில்வைகிமணவினைக்கடுத்தவோரை
தாம்வருமளவும்வானத்தமனியமலர்க்கொம்புன்னார்
காமருடனநோக்கிக்கருணைசெய்திருந்தானிப்பாற்
கோமகளவதுவைக்கோலம்புனீத்திருந்கூறுவற்றேன்.

(இ-ள்.) மாமணி தவிசில் வைகி - பெரிய இரத்தினங்கள்பதித்த சிம்மாதனத்தில் வீற்றிருந்தருளி, மண விளைக்கு அடுத்த ஓரை தாம் வரும் அளவும் - திருக்கவியாணச்சடங்குக்கு வகுத்தமுகூர்த்தம் வருங்காறும், வானம் தமனியம் மலர்க்கொம்பு அன்னூர் - விண்ணாவகிலுள்ள பொற்பூக்கொம்பையொத்த அரம்பையர்கள் (செய்யும்) காமரு நடனம் நோக்கி கருணைசெய்து இருந்தான் - விருப்பம் செய்யும் ஆடையோர்க்குக் கருணைசெய்திருந்தருளிதான், இப்பால் - இப்புறம், கோமகள் வதுவை கோலம் புனைதிறம் கூறலுற்றேன் - தடாதகைப்பிராட்டியார் திருமணக்கோலம்புனைகின்றவகையினைச் சொல்லத்தொடங்குகின்றேன். (௧௫௮)

மாசறுத்தெமையானந்தவாரிநீராட்டிப்பண்டைத்
தேசருவிளக்கவல்லசிவபரம்பரையைச்செம்பொ
னசனத்திருத்திரானமணிந் துருங்குமசசேறப்பி
வாசநீராட்டி னுர்கண்மதிமுகக்கொம்பரன்னார்.

(இ-ள்.) மாசு அறுத்து எம்மை ஆனந்தவாரி நீர் ஆட்டி-மலக்குற்றத்தையொழித்து எம்மைப் பேரின்பவெள்ளப்பெருக்கிலுமுழங்குவீத்து, பண்டை தேச உரு விளக்கவல்ல சிவபரம் பரையை-அனாதையிலுள்ள ஒளிவடிவமாகச்செய்யவல்ல சிவசத்தியாகிய பிராட்டியானா, மதிமுகம் கொம்பர் அன்னார்-சந்திரன்போன்ற முகத்தை யுடைய பூக்கொம்புபோன்ற வண்ணப்பெண்கள், செம் பொன் ஆசனத்து இருத்தி-செவந்தபொன்னாலாகிய ஆசனத்தில் எழுந்தருளச்செய்து, நானம் அணிந்து குங்குமம் சேறு அப்பி - கஸ்தூரிநிமிர்ந்து குங்குமக்குழம்பையப்பி - வாசநீர் ஆட்டினார்கள் - வாசமூட்டியநீரால் ஸ்நானஞ்செய்தீர்கள்.

அத்துவாயிற் கட்டுண்ட எனதுஞானத்தமறைத்த ஆணவாதிருற்றங்களை - மாசு எனவும், தீக்கைமுறைப்படி கலாசோதனையால் அக்குற்றங்களினின்றும் எடுத்தொழித்தலை - அறுத்தெனவும், வாதனைப்பற்றியமும் மலபோதநீக்கத்தில் அறிவானந்தத்து மூழ்கச்செய்தலை, ஆனந்தவாரி நீராட்டி எனவும், என்னிற்பிரிவற்று என்பருவத்துக்கியல உபகரித்துவந்த சிவத்தோடு தாதான்மியப்படுத்தி யச்சிவமே யாய் யான் நிற்கச்செய்தலை - பண்டைத்தேசரு விளக்கவல்ல எனவும் கூறினார்.)

முரசொடுசங்கமேங்கமூழ்கி நுண்ணேசாத்தி
யரசியலறத்திற்கேற்பவந்தணர்க்குரியதானம்
வினாசெறிதளிர்க்கையாரவேண்டிவவெறுப்பத்தந்து
தினாசெய்நீரமுதமன்னாடிருமணக்கோலங்கொள்வான்.

(இ-ள்.) முரசொடு சங்கம் ஏங்க மூழ்கி - பேரிகையோடு சங்கமொலிக்கத் திருமஞ்சனமாடி, நான் தனது சாத்தி-மெல்லிய ஆடையுடுத்த, அரசியல் அறத்திற்கு ஏற்ப - (தமது) கடித்திரியதருமர் துக்குப்பொருந்த, அந்தணர்க்கு உரியதானம் வேண்டிவெறுப்ப-பிராமணர்களுக்குரிய தானங்களாக (அவர்கள்) வேண்டும்பொருள்களை அவாவற, வினா செறி தளிர்க்கையாரவேண்டிவவெறுப்பத்தந்து திருக்கரங்களால் நிரம்பத்தந்து, தினா செய் நீர் அமுதம் அன்னான் திருமணம் கோலம் கொள்வான் -கடலிறுஞ்ஞைய அமுதம்போன்ற பிராட்டியார் திருமணக்கோலங்கொள்ளத்தொடங்கினார். • (௧௫௯)

செம்மலர்த்திருவும் வெள்ளைச் செழுமலர்த்திருவுந்தங்கள்
கைம்மலர்த்தவப்பேறின்று காட்டுவார்போல நங்கை
யம்மலரனிச்சமஞ்சுமடியீற்செம்பஞ்சு தீட்டி
மைம்மலர்க்குமுன் மேல்வாசகநாசறை வழியப்பெய்து.

(இ-ள்.) செம்மலர் திருவும் - செந்தாமரைமலரில் வசிக்கும் திருமகளும், செழுமலர் வெள்ளை திருவும் - அன்றலர்ந்த வெண்டாமரைமலரில் வசிக்கும் கலைமகளும், தங்கள் கைமலர் தவம் பேறு - தங்களைக்கைத்தாமரைமலர்கள் போன்ற தவப்பயனை, இன்று காட்டுவார்போல - இப்பொழுது (கைபுனை தொழிலாற்) கட்டுவார்போல, நங்கை அம் அனிச்சமலர் அஞ்சம் அடியில் - பிராட்டியாருடைய அழகிய அனிச்சமலர்களை மிதிக்க அஞ்சம் திருவடியில், செம்பஞ்சு தீட்டி - செம்பஞ்சு சுக்குழம்பு தீட்டி, மை மலர் குழல் மேல் - மேகம்போன்ற மலரையணிந்த கூந்தலின்மேல், வாசம் நாசறை வழிய பெய்து - வாசமிக்க மயிர்ச்சாந்து வழிய அப்பி.

திரு-என்பது கண்டோரால் விரும்புந்தன்மையுடையாமேல் நிறறலின் செம்மலர்த்திருவும் வெள்ளைச் செழுமலர்த்திருவும் என்றார். திருக்கோவையாருள் - "திருவளர்தாமரை" என்னும் பாசரத்தில் திரு என்பதற்கு ருச்சினார்க்கினியர் எழுதிபுரையாணங்கள். (கருசு)

கொங்கையின் முகட்டிற் சாந்தங்குளிர் பணிநீர்தோய்த்துத் தட்டிப்
பங்கயமலர்மேலன்னம்பவளச் செவ்வாய்விட்டார்ப்பத்
தங்கியவென்னவாரநாபுரந்த தும்பசசெங்கே
முங்கதிர்ப்பாதசாலங்கிண்கிணியலம்பப்பெய்து.

(இ-ள்.) கொங்கையின் முகட்டில்-திருத்தனங்களினுச்செயில், சாந்தம் குளிர் பணிநீர் தோய்த்து அட்டி - சந்தனத்தைப் பணிநீர்த் குழைத்துத் தீயிர்ந்து, பங்கயம் மலர்மேல் - தாமரைமலரின்மேல், அன்னம் பவளம் செவ்வாய் விட்ட ஆர்ப்பதங்கிய என்ன - அன்னங்கள் பவளம்போன்ற செவந்த வாகையத்திறந்து ஒலிக்கத் தங்கியிருத்தல்போல, ஆர நாபுரம் தும்ப - பொருந்தச் சிலம்புக ளொலிக்கவும், செம் கேழ் அங்கதிர்ப்பாதசாலம் கிண்கிணி ஆலம்ப - செவந்த நிறத்தையுடைய அழகிய கிரணத்தையுடைய பரியகமும் கிண்கினியும் சத்திக்கவும், பெய்து-திருவடிகளின்மேல் சூட்டி.

பரியகம் ஆவது "பொன்னிதழ்பொதுந்த பன்னிரமணிவடம், பின்னிய தொடரிற் பெருவிரன்மோதிரம், தன்னொடுதொடக்கித் தமனியச்சிலம்பின், புறவாய்ச்சூழ்ந்து புணரவைப்பதவே." என்னுஞ் சூத்திரத்தால் உணர்க. தங்கிய என்னும் வினையுற்றுத் தொழிலின்மேல் நின்றது. (கருசு)

எண்ணிரண் டிராட்டிகோத்தவிரிசிகையிருபத்தொன்றிற்
பண்ணியகலாபயிரோழ்புருமநாலிரண்டிற்செய்த
வண்ணமேகலையிரண்டிற்காஞ்சியில்வகையோனாந்தும்
புண்ணியக்கொடியுண்டார்ப்பப்பூத்தபோற்புலம்பப்பூட்டி.

(இ-ள்.) எண் இரண்டு இராட்டி கோத்த விரிசிகை - ரூப்பத்திரண்டு கோவையாகக்கோத்த விரிசிகையும், இருபது ஒன்றில் பண்ணிய கலாபம் - இருபத்தொரு கோவையாகச்செய்த கலாபமும், ஈரோழ்புருமம் - பதினான்கு கோவையாகக்கோத்த புருமமும், நாலிரண்டில் செய்த வண்ணம் மேகலை - எட்டுக்கோவையா.

கக்கோத்த அழகியமேகலையும், இரண்டில் காஞ்சி- இரண்டுக்கோவையாகக்கோத்த காஞ்சியும் (ஆகிய) இவ்வகை ஒளர்தம் - இவ்வகைப்பட்ட ஐந்தாபரணங்கலையும், வண்டு ஆர்ப்பு புண்ணியம் கொடி பூத்தது போல்-வண்டுக்கொலிக்கப் புண்ணியக் கொடியொன்று பூத்திருத்தல்போல, புலம்ப பூட்டி-இடையில் ஒலிக்கப்பூட்டி.

இடைநினைபெற்று வந்த தொழிற்பெயரி னீறுதொக்குநின்றது. (சுருடி)

பெண்மணிவண்டுவிழ்ந்தகார்தளம்போதுபோல
மின்மணியாழிகோத்துமெல்விரற்செங்கைக்கேற்ப
வன்மணிவைரயாப்புக்கடகமுந்தொடியும்வானக
தென்மணிக்காறுகள்சூப்பவிருதடந்தோளிலேற்றி.

(இ-ள்.) பொன் மணி வண்டு வீழ்ந்த அம் காதல் போது போல-பொன்னிறமும் நீலமணிநிறமும் (வாய்நத) வண்டுகள்வீழ்ந்த அழகிய காதலமல்லரினிதம்போல, மெல் விரல் மின் மணி யாழி கோதது - மெல்லிய விரலில் விளங்கும் நீலமணி பதித்த பொன்மோதிரத்தையிட்டு, செங்கககு ஏறப் வல்மணி வைரயாப்பு கடகமும்-செவந்தகைகளுககுப் பொருந்த வலியவைரமணியாறசெய்த தீஸ்ப்பூட்டுள்ள கடகங்களையும், தொடியும்-தொடியையும், தடம் இரு தோளில் - பணைத்த இரண்டு திருத்தோள்களில், வானத்து எல் மணி கரங்கள் கூப்ப ஏறதி - ஆகாயத்திலுலவுஞ் சூரியன் (தன்ன) கிரணங்களாகிய கைகள் கூப்பிவணங்க அணிந்தது.

கடகம், தொடர் இவற்றின் ஒளிகளுக்குத் தனது ஒளிமழுங்கினுள்ளென்பது
தோன்ற - எல்மணிகரங்கள் கூப்ப என்றார். (கருக)

மரகதமாலையம்பொன்மாலேவித்துருமமாலே
நினைபட்வானவில்லேநிழலப்பட்வாரத்தாமம
வினைபடுகளபசசேறுமெழுகியபுளக்ககொங்கை
வளைபடுமருவியனிலவன்புநீர்நுரையுமாள்.

(இ-ஈ.) வினாபரிசு களபம் செறு மெழுகிய புராகம் கொங்கை - வாசமிக்
க கலவைக்குழம்புநிறமிருந்த புளகரும்பி: திருத்தந்தைதலை, மரகதமாலை - மரகதமா
லையும், அம் பொன் மாலை - (அழகிய) பொன்மாலைபுகும், விந்தைமரால் - பவள
மாலையும், வான விலவின் நிறழல் பட நிறை பட - நிறைபுர நு - பவள
வரிசைவரிசையாகவும, ஆரம் தாழும் - முதலாம் - பவள மரால் - பவள
ன்றி - மலைவினின்றிநிறியும் அருங்கயை - பவள மரால் - பவள மரால் - பவள
யம் மாண - அழகியவைபவளத்தில் எழுகத: - பவள மரால் - பவள மரால் (கசு0)

உருவமுந்துவிவாயமழைத்துத் தலைநொடிகோலா' 1
மருவவக்காசுசூழநொடாமலரிதது 2 3 4 5
வெருவவிடமுமைகடமாசொருவகடமுநூழ்ந்தாடுந்
துருவசக்கரமபோறகொடுகைதுடலவரவனாயகசுடமு.

(இ-ள்.) உருவம் முத்து உடையாய் - நேர்த்தத்தையுடைய முதல்கள் நகர்த்திரர்களாகவும், அம் முதலுதித்த பல்காச கோளாய் மருவ - அம்முத்தகனைச்சூழ்ந்த பலவகை இரத்தினங்கள் கோள்களாகவும் பொருந்தவும், அககாச சூழ்ந்த மாமணி கிராய் - அவ்விரத்தினங்கள்சூழ்ந்த பெரியதம்சாபகமணி சூரியனாகவும், கங்குல் வெருவ விட்டி இமைக்கும் ஆரம் - (இவ்வாறுவைப்பினைநத) இருளஞ்சியோடவோளிவினங்கும் பதக்கமானது, மேருவின் புறம் சூழ்ந்த ஆடம் தருவசக்கரம் போல் - மேருவின் புறத்தைச்சூழ்ந்து செல்லும் தருவசக்கரத்தைப்போல, கொள்

கையல்வர - திருத்தனத்தின்மேல் தொங்கியசைய, விளங்க சூட்டி - (மரகதமாலைமுதலிய) அணிகள் விளங்க அணிந்து.

நிலாபட, மான, தயல்வர என்னும் வேறுபலவடுக்கிய விளையெச்சங்கள் சூட்டி என்னும் விளையெச்சத்தின் முதனிலையைத் தனித்தனிகொண்டன. ஆய் என்னும் விளையெச்சங்கள் செயவெனெச்சத்திரிபுகள். திருவசக்கரம் ஆரமாகக்கூறி அத்திருவசக்கரத்துளமைந்த நகைத்திரங்களை முத்தாகவும், சந்திரன்முதலிய கோள்களை வயிரமுதலிய இரத்தினங்களாகவும், சூரியனை அவ்விரத்தினங்களினிடமில வாய்ந்த மாணிக்கமாகவும், உருவஞ்செய்தமையால் உவம உருவகவணி, (ககக)

கொடிக்கயலினமாய்நின்றகோட்குறவேறுமவீறுந்

தொடிக்கலைதிரிபுந்தங்கோன்றொல்குலவிளக்காய்த்தோன்றும்

பிடிக்கிருகாதினாடுமந்தனம்பேசுமாபோல்

வடிக்குழைமகரத்தோடுபரிதிவாண்மழுங்கச்சேர்த்து.

(இ-ள்.) கொடிக்கயல் இனம் ஆய் நின்ற கோள் சுறா ஏறும் - கொடியிலெழுதியகயலுக்கு இனமாகநின்ற வலிய ஆண்மகரமும், வீறும் கலை தொடி மதியும் - காளுக்குநாள் உயர்ந்துதோன்றும் கலைகளையுடைய வட்டமாகிய சந்திரனும், தம் கோள் தொல்குல விளக்கு ஆய் தோன்றும் பிடிக்கு - தமது தலைவனாகிய மலயத்துவசபாண்டியனது தொன்றுதொட்டுள்ள மரபுக்கு ஒர்தீபமாக அவதரித்த பிராட்டியாருடைய, இருகாதின் ஊடும் - இரண்டு திருச்செவியின்கண்ணும் (வந்து தம்முட்கலந்து,) மந்தனம் பேசும் ஆறுபோல் - இரகசியம்பேசும் வகைபோல, வடி மகரம் குழை தோடு - நீட்சியமைந்த மகரகுண்டலம் பூட்டியதோடு, பரிதி வாள் மழுங்க சேர்த்து - சூரியனது ஒளிமழுங்கும்படி அணிந்து.

மலயத்துவசபாண்டியன் உமாதேவியாரைப்பெறும் பெருந்தவத்தினனாதலின் அவன்மரபிற்கு முதல்வனாகிய சந்திரனிலும் சிறந்தோனென்பார் - கலைமதியுந்தங்கோள் எனக்கூறினார். பாண்டியர்மரபிற்குத் கயற்கொடியாதலில் அக்கயலுக்கினமாகிய சுறாவும், அவன் குலத்துமுதல்வனாகிய சந்திரனும் தம்முட்கலந்து காதிற் குடிகொண்டிருந்ததுபோல மகரகுண்டலம் அமைந்த தோடுபுனைந்தமையால் சுறாவமகரகுண்டலமாகவும், மதியைத்தோடாகவும் கூட்டி ஒப்புணைக்கூட்டவணியாகக்கொள்க.

(ககஉ)

மழைக்குமாமதிக்குநாப்பண்வான்விற்கிடந்தாலொப்ப

விழைக்குமாமணிசூழ்பட்டமிலம்பகமிலங்கப்பெய்து

தழைக்குமாமுகிலைமைந்தன்றோயிடல்காட்டுமாபோற்

குழைக்குநீர்த்தகராளுழற்கோதைமேற்கோதையார்த்து.

(இ-ள்.) மழைக்கும் மாமதிக்கும் நாப்பண - மேகத்திற்கும் பூரணசந்திரனுக்கும் நடுவில், வான வில் கிடந்தால் ஒப்ப - இரதிரதனுக் கிடந்தாற்போல, மாமணி இழைக்கும் சூழ்பட்டம் இலம்பகம் - பெரிய இரத்தினங்கன்பித்த ஒளிசூழ்ந்தபட்டத்தையும், முதலணிமாலையையும், இலங்க பெய்து - நெற்றியில் விளங்கத்தரித்து, தழைக்கு மாமுகிலை - கருப்பங்கொண்ட பெரியமேகத்தை, மைந்தன் - (அவரது) புத்திரராகிய (உக்கிரகுமாரபாண்டியர்) தனை யிடல் காட்டும் ஆறுபோல - (பின்பு) விலங்கு பூட்டுதலைக்காட்டும் வகைபோல, நீர் குழைக்கும் தகராளுழல் கோதைமேல் - பணிநீற்றிருழைத்த மயிர்ச்சாந்தையணிந்த கூந்தலின்புறத்து, கோதை ஆர்த்து - பூமாலையைச்சூட்டி.

(ககக)

கற்பகன்கொடுத்தவிந்தக்காமருகலன்களெல்லாம்
பொற்பமெய்ப்படுத்துமூக்கட்புனிதனுக்கீரிலாத
வற்புதமிழ்ச்சிதோன்றவழகுசெய்தமையந்தோன்றச்
சொற்கலையானும்பூவின்கிழத்தியுந்தொழுதுநோக்கி.

(இ-ள்.) கற்பகம் கொடுத்த இந்த காமரு கலன்கள் எல்லாம் - கற்பகவிறு
கூந்தத்த இந்தவிறுப்பஞ்செய்யும் ஆபரணங்களையெல்லாம், பொற்பமெய்ப்படுத்
து-அழகுசெய்யத் திருமேனியிலுள்ள உறுப்புகளில்பூட்டி, முக்கண் புனிதனுக்கு-
திரிநேதிரங்களையுடைய சிவபெருமானுக்கு, ஈறு இலாத அற்புதம் மகிழ்ச்சிதோ
ன்ற - முடிவில்லாத அற்புதமும் மகிழ்ச்சியும்தோன்ற, அழகு செய்து - அலங்கா
ரஞ்செய்து, அமையம் தோன்ற - முகூர்த்தகாலம்வர, சொல் கலை யாளும் பூவின் கி
ழத்தியும் தொழுது நோக்கி - புகழமைந்தகாவின் கிழத்தியும் பூவின் கிழத்தியும் வ
ணங்கி (தமதுகைபுனை தொழிலுமுறைப்படப்) பார்த்தது. (ககச)

சுந்தரவல்லிதன்னைசோபனமென்றுவாழ்த்தி
வந்திருகையுந்தங்கண்மார்த்தளிர்க்கைகண்டிடக்
கொந்தவிழுகோதைமாதாமறமெலாங்குடிக்கொண்டேறு
மந்தளிர்ச்செங்கைபற்றுவெழுந்தனண்மறைகளார்ப்ப.

(இ-ள்.) சுந்தர வல்லி தன்னை சோபனம் என்று வாழ்த்தி-சுந்தரவல்லியாகி
ய பிராட்டியானாச் சோபனம் என்று வாழ்த்துப்பாட்டுப்பாடி, இருகையும்வந்து-
இரண்டிபக்கத்திலும்வந்து, தங்கள் மார்தளிர் கைகள் உம் நீட்ட - தங்களுடைய
மார்தளிர்போல (மென்மைவாய்ந்த) இரண்டுகைகளையும் நீட்ட, கொந்து அவிழ்
கோதைமாதும்-பூங்கொத்தலர்ந்த கூந்தலையுடைய பிராட்டியாரும், அறம எல்லாம்
குடிகொண்டு ஏறும்-முப்பத்திரண்டங்களுங் குடிகொண்டேறிய, அம் தளிர் செந்
கை பற்ற-அழகியதளிர்போலச் செந்நிறம்பாய்ந்த திருக்கைகளார்ப்பறி, மறைகள்
ஆர்ப்ப எழுந்தனன்-வேதங்கள்கோஷிக்க (அங்குநின்றும்) எழுந்தருளினார். (ககரு)

கலிவிறுத்தம்.

அறைந்தனதுரியமார்த்தனசங்க
நிறைந்தனவானவர்நீண்மலர்மாரி
யெறிந்தனசாமரையேநதிழையார்வாய்ச்
சிறந்தனமங்கலவாழ்த்தேழுசெல்வம்.

(இ-ள்.) துரியம் அறைந்தன - திருமணவாச்சியங்கள் (ஒருபால்) ஒலித்த
ன, சங்கம் ஆர்த்தன - திருமணச்சங்கம் (ஒருபால்) ஒலித்தன, வானவர் நீள் மல
ர் மாரிநிறைந்தன - தேவர்கள் (சொரியும்) மணயிக்க புஷ்பவருஷம் எங்கும் நிறை
ந்தன, சாமரை எறிந்தன - சாமரை (எங்கும் ஒருபால்) வீசப்பட்டன, மங்கலவாழ்
ந்து எழு செல்வம் - மங்கலவாழ்த்தாயெழுந்த பொலிவு, ஏந்திழையார் வாய் சிற
ந்தன - பெண்களது வாயினின்று (ஒருபால்) சிறந்து விளங்கின. (ககக)

அடுத்தனன்சுந்தரியம்பொனடைப்பை
யெடுத்தனளாடிகிலோத்தமையேந்திப்
பிடித்தனன்விந்தைபிடித்தனன்பொற்கோ
லுடுத்தநெருக்கையொதுக்கிடநடந்தாள்.

(இ-ள்) சுந்தரி அடுத்தனள் - இத்திராணி (ஒருபால்) அடுத்த, அம் பொன் அடைப்பை எடுத்தனள் - அழகியபொன்னாலாகிய அடைப்பையை எடுத்தவரவும், திலோத்தமை ஆம். பிடித்து ஏந்தினள் - திலோத்தமைகண்ணாடிபிடித்து (ஒருபால்) ஏந்திவரவும், விந்தை பொன் கோல் பிடித்தனள் - வீரலக்ஷ்மிபாற்கட்டமைந்த பிரம்பேந்தி, உடுத்த நெருக்கை ஒதுக்கிடந்தாள் - சூழ்ந்தநெருக்கினையொதுக்கி (ஒருபால்) டைக்கவும்.

அடுத்தனள், எடுத்தனள், ஏந்தினள், பிடித்தனள், நடந்தாளென்னும் வினைமுற்றுகள் எச்சங்களாய்கின்றன. ஏதது என்றும் வினைபெச்சத்தினிதழியில் பிடித்தனளென்னும் வினைமுற்றின் விசுவசையப் பிரித்துக் கூட்டுக. (கக௭)

கட்டவிழ்கோதையரம்பைகளாஞ்சி
தொட்டன ஊர்ப்பசி தாமணியால
வட்டமசைத்தன ளவன்னடலிக்கா
சிட்டிழைகோடிகமேனகைகொண்டாள்.

(இ-ள்.) கட்டி அவிழ் கோதை அரம்பை - முறுக்கவிழ்ந்த மலர்மாலையணிந்த அரம்பையானவள், களாஞ்சி தொட்டனள் - களாஞ்சியை (ஒருபால்) ஏந்திவரவும், ஊர்ப்பசி - ஊர்வசியானவள், தாமணி தூலவட்டம் அசைத்தனள், களங்கமில்லாத இரத்தினங்கள் பதித்த ஆலவட்டத்தை (ஒருபால்) வீசிவரவும், மேனகை - மேனகையானவள், வன்னம் மணிக் காசு இட்டி இழை கோடிகம் கொண்டாள் - பல நிறங்களையுடைய இரத்தினங்களை (வரிசைபட) வைத்துப் பதித்த பூர்த்தட்டை (ஒருபால்) ஏந்திவரவும்.

தொட்டனள், அசைத்தனள், கொண்டாளென்னும் வினைமுற்றுகள் எச்சங்கங்களாய் நின்றன. ஊர்ப்பசி ஊர்வசி என்னும் வடசொற்றிரிபு. பிரமன் தொடையிற்றோன்றினவள் என்னும் பெயர். (கக௮)

கொழுகளெனகருளிப் போதொடுசிந்தும்
வடிபணிநீரினர்விசுபொன்வண்ணப்
பொடியினரோந்தியபூமபுகைதீபத்
தொடியணிகையினாதோகையாசூழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) கொழுகள் என - கொழுகள்போல, குளிர் போது ஒடுசிந்தும் - குளிர்ந்த மலரோடு சிந்தும், வடிபணி நீரினர் - வடித்த பணிநீரை யேந்தினவரும், வீசு பொன் வண்ணம் பொடியினர் - சிந்துவற்ற பொன்னிறம் வாய்ந்த கந்தப்பொடியை யேந்தினவரும், பூம் புகை தீபம் ஏந்திய தொடி அணிகையினர் - வாசமிக்க புகையுந் தீபமும் ஏந்திய வளையலணிந்த கைகளையுடையவருமாகிய, தோகையர் சூழ்ந்தார் - பெண்கள் (ஒருபால்) சூழவும்.

சூழ்ந்தாளென்னும் வினைமுற்று எச்சமாய் கின்றது. (கக௯)

தோடவிழோதியர்சோப்னகீதம்
பாடவினாப்பணிநீரோடுசாந்த
மேடவிழ்மென்மலரிட்டபடத்திற்
பாடகமெல்லுடையபையவையா.

(இ-ள்.) தோடு அவிழ் ஒதியர் - இதழ் அவிழ்ந்த கூந்தலையுடைய பெண்கள், சோபன கீதம் பாட - சோபனங்கள் பாடிவரவும், வினா பணிநீரோடு சாந்தம்-வா

திருமணப்பலம்.

சுயிர்க்க பணிச்சொடு. சலந்த சந்தனக்குழம்பைத் (தெனித்து) ஏடு அவிழ் மெல் மலை இட்ட படத்தில்-இதழுவிழந்த மெல்லிய மலர் பரப்பிய கடைப்பாவாடைவின்மேல், பூடகம் மெல் அடி ஸ்பய வையா - பாடகத்தையணிந்த மெல்லிய திருவடிக்களை (பரப்பிய அம்மலருக்கஞ்சி) மெல்ல ஈவத்தொடங்கி.

எச்சங்களாய் நின்ற வேறு பல வடுக்கிய வினைமுற்றுகள் தனித்தனி வையா என்னும் வினையெச்சத்தின் முதனிலைகொண்டன. (கஎ௦)

செம்மலராளொடுநாமகடேவி

கைம்மலர்பற்றினகல்வியொடாக்க

மிமமையிலேபெறுவார்க்கிதுபோதென்

றம்மணிநூபுரமாராபநடந்தாள்.

(இ-ள்.) செம்மலரா ளொடு நாமகள் தேவி - பூவின் கிழத்தியோடு நாவின் கிழத்தியினுடைய, கை மலர் பற்றின - தாமரைமலர்போன்ற திருக்கைகளை (தமது திருக்காங்களால்) பற்றுதலால், கல்வி யொடு ஆக்கம் - கல்விப்பொருளோடு செல்வப்பொருளையும் (ஒருங்கே) இமமையிலே பெறுவார்க்கு - இப்பிறப்பிலே பெறக்கருதுவோருக்கு, இது போது என்று-இதுதான் அமையமென்று, அம் மணி நூபுரம் ஆர்ப்ப நடந்தாள்-அழகிய ரத்தினங்கள் பதித்த சிலம்புகளொலிக்க நடந்தருளினார்.

வையா என்னும் வினையெச்சம்-நடந்தாளென்னும் வினைமுற்றின்முதனிலை கொண்டு முடிந்தலால் அறைந்தன என்னும் செய்யுண்முதல் செம்மலராளென்னும் செய்யுளகாலம் ஒருதொடர். பற்றின என்னும் வினைமுற்றினின்று தொழிற்பெயர் பிரிந்து மூன்றனுருபேறாகின்றது. (கஎ௧)

ஒல்கினன்மெல்லவொதுங்கினளன்பு

பிலகியிருந்தபிரானருகெய்தி

மெல்கியெருத்தயிசைத்தலைதூக்கிப்

புலகியகாஞ்சிபுலம்பவிருந்தாள்.

(இ-ள்.) ஒல்கினன் மெல்ல ஒதுங்கினள் - தவண்டுமெல்லவொதுங்கி, அன்பு பில்கி இருந்தபிரான் - (தன்மேல்) அன்புநிறைந்திருந்த சிவபெருமான், அருகு எய்தி - பக்கவில் அடைந்தது, மெல்கி - மெனமைக்குணநிரம்பி, எருத்தயிசை தலைதூக்கி - பிடரினமேல் (தமது) திருச்சிரமவைத்து, புலகிய காஞ்சி புலம்பம் - இடையிலணிந்த காஞ்சியென்னும் ஓராபரணம் ஒலிக்குமபடி, இருந்தாள் - இருந்தருளினார்.

இருந்தருளும்போது காஞ்சி ஒலிக்குமாதலின் புலம்பவிருந்தாளெனவும், அரசாடாத்தர தன்மையொழிந்து இல்வாழ்க்கைக்குரிய பெண்தன்மையடைந்த மையின் மெல்கி எனவுக்கூறினார். (கஎ௨)

அதுசேடியாசிரியவீருத்தம்.

அற்பகவிமைக்குஞ்செம்பொனரதனபீடத்தும்பர்ப்

பொற்பகலாதகாட்சிப்புனிதனேடிருந்தநங்கை

யெற்பகல்லலங்கொண்டேருமெரிகதிர்வவாயினுச்சிக்

கற்பகமருங்கிழந்தகாமருவுல்லியொத்தாள்.

சடு

(இ-ள்.) அல் பக இமைக்கும் - இருள்கெடவினங்கும், செம்பொன் ஆதன் பீடத்து உம்பர் - செவந்தபொன்னுலாகிய இரத்தினமிழைத்த பீடத்தின்மேல், பொற்பு அகலாத காட்சி புனிதனோடு - பொலிவுநீங்காத தோற்றத்தையுடைய சிவபெருமானோடு, இருந்த நங்கை - எழுந்தருளியிருந்த பிராட்டியார், எல் பகல் வலங்கொண்டு ஏகும் - சூரியன் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து செல்லும், எரிகதிர் வரையின் உச்சி-விளங்குங் கிரணத்தையுடைய மகமேருவின்முகட்டில், கற்பகம் மருங்கில் பூத்த - கற்பகவிருகத்தின் பக்கத்தில் பூத்துப்பட்டநத, காமரு வல்லீ ஒத்தாள்-விருப்பந்தருல் காமவல்லிக்கொடியை யொத்திருந்தார்.

பொற்பீடம் மகமேருவாகவும், சிவபெருமான் கற்பகமாகவும், பிராட்டியார் காமவல்லிக்கொடியாகவும்கொண்டு கூட்டி ஒப்புமைக்கூட்டவணியாகக்கொள்க.()

பண்ணுமின் னிசையுநீ ருந்தண்மையும்பாலும்பாவி
னண்ணுமின் சுவையும்பூவுநாற்றமும் மணியுமங்கேழ்
வண்ணமும்வேறுவேறுவடிவுகொண்டிருந்தாலொத்த
தண்ணலுமூலகமின்றவம்மையுமிருந்ததம்மா.

(இ-ள்.) அண்ணலும் உலகம் ஈன்ற அம்மையும் இருந்தது-சிவபெருமானும் உலகத்தைப்பெற்ற பிராட்டியாரும் (வெவ்வேறு) யிருந்தருளிய திருக்காட்சி, பண்ணும் நண்ணும் இன் இசையும்-பண்ணும் அதனோடேபேதமாய்ப்பொருந்தியஇசையும், நீரும் நண்ணும் தண்மையும்-நீரும் அந்நீரிலுள்ள குளிர்ச்சியும், பாலும் பாலில் நண்ணும் இன்சுவையும் - பாலும் அப்பாலிலுள்ள இனியசுவையும், பூவும் தண்ணும் நாற்றமும் - மலரும் அம்மலரிலுள்ள மணமும், மணியும் நண்ணும் அம் கேழ் வண்ணமும் - மாணிக்கமும் அம்மாணிக்கத்தின்பொருந்திய அழகியகிறமும், வேறு வேறு வடிவுகொண்டு இருந்தால் ஒத்தது - வெவ்வேறுவடிவங்கொண்டிருந்த தோற்றத்தையொத்திருந்தது.

தம்மின் நின்று ஒருபோதும் நீங்காத பிராணம் பிராட்டியாரும் ஒருகாரணம்பற்றிப் பிரிந்திருப்பினும் தம்முட் பிரியாரொன்பார் - ஒன்றினின்றொன்றுபிரியாத பொருள்கள் தம்முட் பிரிதலின்மைதோன்ற வேறுவேறு வடிவுகொண்டிருந்தாலெனக்கூறி, அவற்றை உவமையாகக்கூறினார். (கசச)

விண்ணுளார் திசையினுள்ளார் வேறுளார்பிலத்தினுள்ளார்
மண்ணுளார்பிறரும்வேள்வி மண்டபத்தடங்கியென்றும்
பண்ணுளாரோசைபோலப்பரந்தெங்குநிறைந்தமூன்று
கண்ணுளாரருளினீழல்கலந்துளார்தம்மையொத்தார்.

(இ-ள்.) விண் உள்ளார் திசையின் உள்ளார் - வானுலகிலுள்ளவர்களும் எட்டுத்திண்குள்ளவர்களும், வேறு உள்ளார் - இவையொழிந்த ஏனையிடங்களிலுள்ளவர்களும், பிலத்தின் உள்ளார் - பாதலத்திலுள்ளவர்களும், மண் உள்ளார் பிறரும் - நிலவுலகிலுள்ளவர்களும் அவரொழிந்த ஏனையோரும், வேள்வி மண்டபத்தாடங்கி - திருக்கலியாணமகோற்சவ மண்டபத்தாள் (தம்முட்பேதமின்றி ஒருசேர) அடங்கி, பண் உள் என்றும் ஆர் ஓசைபோல பரந்த - பண்ணில் எப்பொழுதும் (நீங்காது) நிறைந்தவோசைபோலப்பாவி, எங்கும் நிறைந்த மூன்றுகண் உள்ளார் அடியின் நீழல் - எங்குநிறைந்த மூன்றுகண்களையுடைய பெருமானாது திருவ

இந்நிலையில், கலந்து உள்ளார் தம்மை ஒத்தார் - (தம்முட்பேதியின் தீக்) கலந்தவடி. பவரை யொத்திருந்தார்கள்.

பண்ணுள் இசைபரவி இருத்தல்போலச் சிவபெருமான் எங்கும் அத்துவந்த மாயிருத்தலின் பூர்த்தெனவும், தேவர் முதலியோர்முதல் நிலவுலகினுள்ளோர்க்கா தும் பேதியின் ஒருசேரவிருத்தலின் அடியின்நீழல் கலந்தனார்தம்மை ஒத்தார் எனவும் கூறினார். “பண்ணையுமோசையும்போலப்பழமதுவு - மெண்ணஞ்சுவையும் போலெங்குமாம் - அண்ணாளுத்துவிதமாதல்” என வருஞ் சிவஞானபோதத்தா லுணர்க. (க௭௩)

ஆயபோதாழியங்கையண்ணல்பொற்காகநீராற்
சேயவான்சோதியாடற்சேவடிவிளக்கிச்சார்த்தம்
தூயபோதவிழ்ச்சார்த்தித்துபமுஞ்சுடருங்கோட்டி.
நேயமோடருச்சித்தையனிறையருள்பெற்றுநின்றான்.

(இ-ள்.) ஆயபோது - இவ்வாறுள்ளகாள் தில், ஆழி அங்கை அண்ணல்-சக் கரத்தையேந்திய அழகியகையையுடையதிருமால், பொன் காகநீரால் - பொன்னு லாகிய கரகத்தில்கிறைந்த நீரினால், சேய வான் சோதி ஆடல் சேவடி விளக்கி - செ வந்தபெரியவொளிப்பிழம்பாகிய சிவபெருமானது நடனம்புரியும் செவந்ததிருவடி களைவிளக்கி, சார்த்தம் தூயபோது அவிழ சார்த்தி - சந்தனத்தையும் குற்றறம் ஆராய் ந்தமலரையும் மணம்பிச்சாத்தி, தூபமும் சுடரும் கோட்டி நேய மோடு அருச் சித்து - தூபத்தையும் தீபத்தையும் (விதிமுறை) சுற்றி அன்போடருச்சினைசெய்து, ஐயன் நிறை அருள் பெற்று நின்றான்-அச்சிவபெருமானுடைய நிறைந்ததிருவருளை அடைந்துநின்றார். (க௭௪)

விண்டலத்தவருளாதிவேதியன்பாததீர்த்த
முண்டகத்தவனுமாலுமுனிவரும்புரந்தராதி
யண்டருந்திதேவுமடுகணத்தவருமேனைத்
தொண்டரும்புறம்புமுள்ளருநனைத்தனர்சுத்திசெய்தார்.

(இ-ள்.) விண் தலத்தவருள் - வைஞ்ந்தமுதலிய விண்ணுலகினுள்ளவருள், ஆதி வேதியன் பாத தீர்த்தம் - முதலாயுள்ள பிராமணனாகிய சிவபெருமானதுதிரு வடியைவிளக்கிய (பாத)தீர்த்தத்ததால், முண்டகத்தவனும் மாலும் முனிவரும்-தாம னாயில்வசிக்கும் பிரமணர் திருமாலும் முனிவர்களும், புரந்தரன் ஆதி அண்டரும்- இந்நிரன்முதலாகிய தேவர்களும், நந்திதேவும் அடுகணத்தவரும் - நந்திராயனாரும் அவரையடுத்த சிவகணத்தவரும், எனைத்தொண்டரும்-மற்றை அடியாராகளும், புறம் புறம் உள்ளும் நனைத்தனர் - (தமது) புறம்பும் உள்ளும் நனைத்து, சுத்திசெய்தார்- தம்மைப்புனிதமாககொள்கள். (க௭௫)

அத்தலைநின்றமாயோனாதிசெங்கடித்துநங்கை
கைத்தலங்கமலப்போதுபூத்ததோர்காந்தளொப்ப
வைத்தருமனுவாயோதக்காகநீர்மாரிபெய்தான்
நெுத்தலர்கண்ணிவிண்ணோர்தொழுதுபூமாரிபெய்தார்.

(இ-ள்.) அத்தலை நின்ற மாயோன்-அவ்விடத்தினின்ற திருமால், ஆதி செம் கரத்து - சிவபெருமான் செவந்ததிருத்தகரத்தில், கமலப்போது பூத்தது ஓர் கரந்த

ள் ஒப்ப - தாமரைமலரில்மலர்ந்த ஒருகார்த்தன்மலரையொப்ப, நங்கை கைத்தலம், வைத்த - பிராட்டியார் திருக்கரங்களைவைத்த, வாய் அரு மது ஒது - தமது திரு வாய்மந்திரம்ஒது, கரகரீர் மாரி பெய்தான் - தானாவார்த்தார், தொத்து அவர் கண்ணி விண்ணோர் தொழுது பூமாரி பெய்தார் - பூங்கொத்தவர்தந் மாணியையணி ந்த தேவர்கள் வணங்கிப் புஷ்பதாரைசொரிந்தார்கள்.

கரகரீர் மாரிபெய்தான் என்பதற்கு கரகத்திலுள்ளனரை வர்த்தானென்ப தொருள். (க௭அ)

ஆடினாரம்பைமாதர்விஞ்சையரமுதகீதம்
பாடினாரவென்றாத்துப்பரவினார்முனிவர்வானோர்
மூடினார்புளகப்போர்வைகணத்தவர்முடிமேற்செங்ஙை
சூடினார்பலருமன்றற்றொடுகடலின்பததாழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) அரம்பை மாதர் ஆடினார் - அரம்பைப்பெண்கள் (ஒருபால்) ஆடி னார்கள், விஞ்சையர் அமுத கீதம் பாடினார் - வித்தியாதாரர்கள் அமுதம்போன்ற இ சையை (ஒருபால்) பாடினார்கள், முனிவர் அர என்று ஆர்த்துபரவினார் - முனிவர்க ள் அரகரவென்று கோஷித்துத்தித்தார்கள், வானோர் புளகம் போர்வைமூடினார் தேவர்கள் புளகமாகிய போர்வையிற்பொதிந்தார்கள், கணத்தவர் முடிமேல் செங் கை சூடினார் - சிவகணத்தவர்கள் தமதுசிரங்களின்மேல் செவந்தகைகளைக்கூப்பி அஞ்சலித்தார்கள், பலரும் மன்றல் இன்பம் தொடு கடல் ஆழ்ந்தார் - (இவரொழி ந்த) தேவரும் மாணிடரும் திருக்கலியாணமகோற்சவமாகிய இன்பக்கடலில் அமுந் தினார்கள்.

தொடுகடல் என்பதற்கு - சகராதோண்டிய கடலெனப்பொருள்கொள்க. (.)

புத்தனொழிந்தகல்லும்போதெனமிலைந்தவேத
வித்தனொழிக்கீழ்விழுவின்னவர்முனிவரோனோர்
சுத்தநாவாகுகுறங்குங்குமத்தோயந்தோயந்த
முத்தவாலரிசிவிசிமுழுகினார்போகவெள்ளம்.

(இ-ள்.) புத்தனார் எறிந்த கல்லும் - சாக்கியநாயனொழிந்தகல்லையும், போ து என மிலைந்த வேத வித்தனார் - மலராகச்சூடியருளிய சிவபெருமானுருடைய, அடிக்கீழ்விழ - திருவடியின்கீழ்விழ, வின்னவர் முனிவர் ஏனோர் சுத்தநா ஆசிகுற, தேவர்களும் முனிவர்களும் அவரொழிந்தோரும் (தமது) புனிதமாகிய நாவால் ஆசீர்வசனங்குற, குங்குமம் தோயம் தோய்ந்த முத்தம் வால் அரிசி வீசி-குங்கு ம நீறிந்தகலந்த முத்தினையொத்த வெள்ளிய அரிசியைவீசி, போகவெள்ளமுழுகினார்- இன்பவெள்ளத்தில் மூழ்கினார்கள்.

சாக்கியநாயனார் அன்பால் தனது திருமுடிமேலெறிந்த கல்லுக்குக் கருணை கூர்ந்து முத்தியளித்த சிவபெருமான் தனது திருவடிக் கீழ்ந்பால் தேவர்முதலி யோர்வீசிய அக்கதைக்கு இன்பம் அளித்தது அருமையனறென்பதுதோன்றத் தம் வினை முதல்வினைகொடுத்த வீசி மூழ்கினார் என்றார். (க௭0)

அம்மையோடப்பென்னவலர்மணம்போலநீங்கார்
தம்முள்ளுவிளையாட்டாலேயாற்றநாட்டமியர்போல
நம்மனோர்காணத்தோன்றிநன்மணம்புணரஞ்ஞால
மும்மையுமுய்ந்தவென்னுத்தத்திவ்மொழியலுற்றார்.

(இ-ள்.) அம்மை அப்பன் என்ன - அம்மையப்பனென்று, அலர் மணம் போல நீக்கார் - மலரும் மணமும்போலத் தம்முள்பிரியாதவர், தம் அருள் வினை யாட்டால் - தமதுதிருவருளாகிய வினையாட்டினால், ஆற்ற நாள் தமிழர் போல- அனேகநாளாய்ப் பிரிந்தவர்போல, நம்மனோர் காண தோன்றி-நம்போலியர் தரிசிக் கப்புலப்பட்டி, நல் மணம் புணர - நல்லதிருமணஞ்செய்தருள, மும்மை ஞாலமும் உய்ந்த என்னு - மூன்றுலகங்களும் கடைத்தேறினவென்று, தத்தமில் மொழியல் உற்றார் - (பிரமன்முதலியோர்பலரும்) தங்கள் தங்களுள் சொல்லித்ததித்தார்கள்.

மூவகையனுக்களுக்கிடான தனுவாதினை முறைப்படி விரித்துக்கூட்டி உப கரிக்கும்பொருட்டிச் சிவசத்தியாகியும், அம்முறைப்படி சத்தியின்வழியொடுக்கி அச் சத்தியையும் தன்னின் வேறின்றிச் சத்திசிவமாகியும் தான நிறைவால் அம்மையும் அப்பனும் எனப்பலசொல்லாய்கின்று பலபொருள் தருவதன் நென்பார் - பன்மை யீறுதராது ஒருமையீறுத்தது அம்மையப்பன் எனவும், பொருள் வேறுபாடின்றிச் சொல் வேறுபாடுடைய என்பார் - அலர் மணம் போல எனவும், சொல்வேறுபா டன்றிப் பொருள்வேறுபாடு இன்றென்பார். நீக்கார் எனவும், இவ்வாறுள்ளோர் தம்முள்பிரிந்தது ஆன்மாக்கள் உய்தற்பொருட்டென்பார் தம்முள்வினையாட்டால் எனவுக்கடறினர். ஒடு-இசைநிறை இடைச்சொல். இதனைப் பின்வருஞ்செய்யுளாது ணர்க.

(௧௮௧)

காமருசுரபித்தீம்பால்கற்பகக்கனிரெய்கன்ன
னாமருசுவையவின்னநறுமதுபருக்கஞ்செம்பொ
ருமணிவட்டத்தின்காற்பாசனத்தமையப்பெய்து
தேமருகொன்றையாணத்திருக்கைதொட்டருள்கவென்றார்.

(இ-ள்.) காமரு சுரபி தீம்பால் - விருப்பஞ்செய்யும் காமதேனுவின் இனிய பாலும், கற்பகம் கனி - கற்பகந்தந்த வாழைக்கனியும், ரெய் கன்னல் - ரெய்யும் சருக்களாயும், (கலந்த) நாமருவு சுவைய இன்ன நறு மது பருக்கம் - நாவிற்குச் சுவையைத்தரும் இந்த நறுமணங்கமழும் மதுபர்க்கததை, செம் பொன் ஆம் மணி வட்டம் தின் கால் பாசனத்து-செவந்தபொன்னுலாகிய ரத்தினமழுத்தியவட்டமா கிய தின்னியகால் அமைந்தகலத்தில், அமைய பெய்து-பொருந்தவைத்து, தேமருவு கொன்றையாண-தேனிழைந்தகொன்றைமாலையையணிந்த சிவபெருமானே, திருக் கைதொட்டு அருள்க என்றார் - திருக்கைதொட்டு அருள்கவென்று கூறினார்கள்.

நாமரு, தேமரு என்பதனிறுதியில் உகரவீறுதொகுத்தல். திருக்கைதொட்ட ருள்க என்றது - சைவபரிபாஷை.

(௧௮௨)

அங்கைவைத்தமுதுசெய்தாங்ககமகிழ்ந்தட்டமூர்த்தி
கொங்கவிற்குமுதசச்செவ்வாய்கோட்டிவாண்முதுவல்பூத்தான்
புங்கவர்முனிவர்கற்பின்களிரும்போதின்மேய
மங்கையரிருவரோடுமங்கலம்பாடலுற்றார்.

(இ-ள்.) அம் கை வைத்த அமுது செய்து ஆங்கு-திருக்கைதொட்டு அமுது செய்தருளினார்போல, அட்ட மூர்த்தி அக மகிழ்ந்த - அட்டமூர்த்தியாகிய சோம சுந்தரக்கடவுள் மனமகிழ்ந்த, கொங்கு அலிழ் குமுதம் செவ்வாய் கோட்டி-வாச னையொடு மலர்ந்த ஆம்பல்போன்ற செவந்தவாயைக்குவித்து, வான் முதுவல் பூத் தான் - ஒள்ளிய புண்ணைக செய்தநீளினார், புங்கவர் - தவத்தாழ்வார்த்தவராகிய,

முனிவர் கற்பின் மகளிரும் - சத்தவிருடிகளின் பத்தினிமாரும், போதில் மேய மங்கையர் இருவரும் - செந்தாமரை வெண்டாமரை மலர்களில் வசிக்கும் திருமகளும் கலைமகளும் ஆகிய இருவரும், மங்கலம் பாட ஹற்றார் - மங்கலவாழ்த்துப் பாடல் பாடத்தொடங்கினார்கள்.

எல்லாம் தானும் நிற்பவன் என்பார் - அட்டமூர்த்தி என்றார். அட்டமூர்த்த மாவன - நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம், சூரியன், சந்திரன், ஆன்மா. கஅரு

மாக்கடி முளரிவாணன் மைந்தரோடொருங்குவைகி
நாக்களினடுநாவாரத்துடுவையானறுநெயார்த்தி
வாக்கிடவாரமாந்திவலஞ்சுழித்தகடுவிங்கித்
தேக்கிடுமொலியினூர்த்துநியிர்த்ததுதெய்வச்செந்தி.

(இ-ள்.) மா கடி முளரி வாணன் - மலர்களிற் சிறந்த வாசனையிடுக தாமரை யில் வசிக்கும் பிரமன், மைந்தரோடு ஒருங்குவைகி - (தனது) புத்திரர்களாகிய சன கர் முதலியவர்களோடு ஒருசேரவிருந்து, நாக்களில் நடுநா ஆர-ஏழுநாக்களினிடையிலுள்ள நாவாற் சுவைபார்க்கும்படி, துடுவை யால் நறு நெய் ஆர்த்தி வாக்கிட - சிறுக்குசிரவங்களால் நறுமணங்கமழும் நெய்யை நிரப்பிவாக்க, தெய்வம் செந்தி ஆர மாநதி-செவந்த அக்கினிதேவன் நிரம்பவுண்டு, வலஞ் சுழித்து அகடுவிங்கி-வலஞ்சுழித் தொங்கி வயிறு மேடிட்டு, தேக்கிடும் ஒலியின் - தேக்கெறியும் ஓசையைப்போல, ஆர்த்து நியிர்த்தது-சுடசுடவென்று ஒலித்து ஒங்கி எழுந்தான். (கஅசு)

சுற்றுநரன்மறைகளார்ப்பத்துாரியஞ்சங்கமேங்கக்
கற்றநான்முசுத்தோன்வேள்வச்சடங்குநூல்ககாந்தவாற்றான்
முற்றமங்கலநாண்சாத்திமுழுநூல்கின்றான்செங்கை
பற்றினன்பற்றிலார்க்கேவீட்டுருள்பரமயோகி.

(இ-ள்) சுற்றும் நான் மறைகள் ஆர்ப்ப - நான்குபுறத்திலும் நான்குவேதங்களும் ஒலிக்கவும், தூரியம் சங்கம் ஏங்க - பலவாச்சியங்களும் சங்கங்களும்முழங்கவும், சுற்ற நான்முசுத்தோன்-சிறுபூமுறைகளைத் தேர்ந்த பிரமன், நூல் ககாந்த ஆற்றல் - வேதங்கூறிய முறையால், வேள்வி சடங்கு முற்ற-திருக்கலியாணச் சடங்குகளைக் குறைவின்றி முடிக்க, பற்றிலார்க்கே வீடு அருள் பரமயோகி - இருவகைப்பற்றையும் இகந்த சிவயோகிகளுக்கே மோகூதமருளும் பரமயோகியாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள், மங்கல நாண் சாத்தி - மங்கலஞ்சுழிஞ்சாத்தி, உலகம் முழுதும் ஈன்றான் செங்கை பற்றினன் - எல்லா அண்டங்களையும் பெற்றருளிய பிராட்டியாராருடைய செவந்த திருக்கரங்களைப் பற்றியருளினார்.

பற்றிலார்க்கே வீடு அருள்வோன் பற்றினன் - என்பது விரோதவணி. கஅரு

இணரொரித்தேவுந்தாளேயெரிவளர்ப்பவனுந்தானே
புணவுகொள்பவனுந்தானேயாகியவொருவன்வையம்
புணர்வுறுபோகமுழுகப்புருடனும்பெண்ணுமாகி
மணவினைமுடித்தானன்னுன்புணர்ப்பையார்மதிக்கவல்லார்.

(இ-ள்.) இணர் எரி தேவும் தானே - நெருங்கிய அக்கினித்தேவனுந்தானே, எரி வளர்ப்பவனும் தானே - அக்கினிவளர்ப்பவனுந் தானே, உணவு கொள்பவனும்

தானே ஆகிய ஒருவன் - அவிகொள்வோனும் தானேயாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள், வையம் புணர்வுறு போகும் மூழ்க-உலகத்தினுள்ளோர் கலத்தல்தொழிபுள்ள போகத்தில் மூழ்க, புருடனும் பெண்ணுமாகி மணவினை முடித்தான் - புருடவடிவமும் பெண்வடிவமுமாகித் திருக்கலியாணமுடித்தருளினார், அன்னான் புணர்ப்பை - அதன்மையையுடையவர் செய்யும் புணர்ப்புகளை, மதிக்க வல்லார் யார் - அளந்தரிய வல்லவர் எவர் (ஒருவருமில்லையென்றபடி.)

திருக்கலியாணத்துக்குச் சான்றாகிய அக்கினித்தேவனும், அக்கினியைவளர்க்கும் அந்தணனும், அந்தயாகத்தில் அவிகொள்ளும் தேவனும் தசனுய்ளவனென்பார். தேற்றேகாரம தந்து இனொரித்தேவுந்தான், எரிவளர்ப்பவனுந்தான், உணவு கொள்பவனுந்தானேயாகிய வொருவனெனவும், அவனே புருடனும்பெண்ணுமாய் அக்கினி சான்றாக மணவினைமுடித்தது ஆன்மாக்கள் போகத்தில் அமுர்தற்பொருட்டென்பார் - வையம் போகமூழ்க மணவினை முடித்தான் எனவும், இவ்வாறு செய்ய வல்லோன் இறைவன் என்பார். அன்னான் புணர்ப்பை மதிக்கவல்லார்யார் எனவுஞ் கூறினார். காஞ்சிப்புராணம் - கச்சிமபானப்படலத்தில்.

“ வேள்வியுநதானேவேள்விப்பொருள்களுந்தானேவெய்ய
வேள்விவேட்பவனுந்தானேவேள்விகொளிறையுந்தானே
வேள்வியின்பயனுந்தானேயென்பதவிளக்கியெம்மான்
வேள்விசெய்திக்கையுற்றான்விளங்கருட்சத்தியோடும்”

எனவருஞ் செய்யுளானுணர்க.

(கஅக)

பின்பு தன்பன்னியோடுபிறைமுடிப்பெருமான்கையி
னன்பொரிவாங்கிசென்றிராமமத்தெனைத்துமான
தன்படிவுணர்ந்தவேதமுனிவர்க்குத்தக்கதான
மின்பகந்ததும்பநல்கியெரிவலமுறையால்வந்து.

(இ-ள்.) பின்பு தன்பன்னியோடு - பின்பு தமது பத்தினியாராகிய பிராட்டியாரோடு, பிறை முடி பெருமான - இளஞ்சுந்தரியைணிந்தசடாமுடியையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள், கையில் நல்ல பொரி வாங்கி சென்றிராமமத்தெ - தமதுதிருக்கரத்தில் நல்ல நெற்பொரிகளைவாங்கி அக்கினித்தேவன் நாலிற் பெய்து, எனைத்தும் ஆன தன் படிவம் உணர்ந்த - எல்லந் தாமேயாகிய தமதுதிருவுருவத்தையுணர்ந்த, வேத முனிவர்க்கு - நான்த வேதங்களை யுணர்ந்த முனிவர்களுக்கு, தக்க தானம் - (அவரவர்கள்தகுதிக்கு) ஏற்ற தானக்களை, அகம் இன்பு ததும்ப நல்கி - மனத்தில் மகிழ்ச்சியீக்கூரக கொடுத்தருளி, எரி வலம் முறையால் வந்து - யாகத்தியை வலமாக முறைப்படி பிரதக்ஷிணஞ்செய்து.

படிவம் ஈறுதொகுத்தல்.

(கஅஎ)

மங்கலம்புனைந்தசெம்பொனம்மிமேன்மனாட்டிபாத
பங்கயமலரைக்கையாற்பரிபுரஞ்சிலம்பப்பற்றிப்
புங்கவன்மனுவாலேற்றிப்புண்ணியவரிட்டன்றேவி
யெங்கெனச்செங்கைகூப்பியெதிர்வரவருட்கண்சாத்தி.

(இ-ள்.) மங்கலம் புனைந்த செம் பொன் அம்மி மேல் - மங்கலத்தொழில் பட அலங்கரித்த செவந்தபொன்னுலாகிய அம்மியின்மேல், புங்கவன் - சோமசுந்தரக்கடவுள், மனாட்டி பாத பங்கய யலரை - (தமது) மனாட்டியாருடைய திருவடி.

த்தாமரைமலரை, பரி புரம் சிலம்ப - சிலம்புக ளொலிக்க, கையால் பற்றி மதுவால் ஏற்றி - திருக்கரத்தால்பற்றி மந்திரவிதியால்வைத்து, புண்ணிய வசிட்டன் தேவ் எங்கு என - புண்ணியவடிவமாகிய வசிட்டமுனிவருடையபத்தினியாகிய அருந்ததி யெங்கேயென, செஞ் கை கூப்பி எதிர் வர - செவந்த தமது கைகளைக்கூப்பி யெதி ரோவா, அருட் கண் சாத்தி - அவர்மேல் திருவருட்பார்வைசெய்துள்ளி. (கஅஅ)

விதிவழிவழாதுவேள்விவினையெலாநிரம்பவிங்ங
னதிர்கடலுலகந்தேறவாற்றிநான்மறைகளார்ப்பக்
கதிர்மணிநகையார்வாழ்த்தக்காமனைக்காய்ந்தநம்பி
மதிதுதன்மங்கையோடுமணவறைதன்னிற்புக்கான்.

(இ-ள்.) விதி வழி வழாது வேள்வி வினை எலாம் நிரம்ப - வேதம் விதித்த நெறியினின்று சிந்தித்தவறுது திருக்கலியாணச் சடங்குகளெல்லாம் முடிவுபெற, இங்ஙன - இங்வாறாக, அதிர் கடல் உலகம் தேற ஆற்றி-ஒலிக்குங் கடல்குமுந்த உல கத்திலுள்ளோர் தெளிந் துய்யச்செய்தருளி, நான்மறைகள் ஆர்ப்ப-நான்குவேதங் களும் ஒருங்கே கோஷிக்கவும், கதிர் மணி நகையார் வாழ்த்த - விளங்கும்முத்தினை யொத்த பற்களையுடைய பெண்கள் (ஒருபால்) வாழ்த்துப்பாடல் பாடவும், காமனை காய்ந்த நம்பி - காமனையெரித்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுள், மதி துதல் மங்கை யோடு - அர்த்தசந்திரனையொத்த நெற்றியையுடையபிராட்டியாரோடு, மண அறை தன்னிற் புக்கான் - திருமணவறையில் புகுந்தருளினார்.

தாமியற்றிய வேதவழியை உலகினர் கைக்கொண்டு கடைத்தேறத் தாமே செய்து காட்டியருளினொன்பா-இங்ஙன அதிர்கட லுலகந்தேற ஆற்றி எனவும், தமக்கோர் விருப்பில ரொன்பார் - காமனை காய்ந்தநம்பி எனவும், ஆன்மாக்கள் விருப்பின்வழியே செய்தருளுவோ ரொன்பா-மதிதுதன்மங்கையோடு மணவறை தன்னிற்புக்கான் எனவுங் கூறினார். இங்ஙனம் ஈதுதொகுத்தல். (கஅக)

மனிதருமிமையாதையன்மங்கலவனப்புநோக்கிப்
புனிதவானவரையொத்தாரவர்க்கதுபுகழோவெந்தை
கனிதருகருணைநாட்டம்பெற்றவர்கடவுளோரார்
பனிதருமலரிட்டேததிவழிபடற்பாலரன்றோ.

(இ-ள்.) மனிதரும் இமையாது - மனிதர்களும் இமை கொட்டாமல், ஐயன் மங்கலம் வனப்பு கோக்கி - சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருமணக்கோலப் பொலி வைப்பார்த்து, புனிதம் வானவரை ஒத்தார் - (இமைத்தலில்லாத) களங்கமற்றதேவ ர்களை ஒத்திருந்தார், அது அவர்க்கு புகழோ - அவரை யொத்திருந்தாரொன்று கூறு தல் அம்மனிதருக்கு ஒருபுகழ்ச்சியோ, எந்தை கனிதரு கருணை நாட்டம் பெற்றவர்- எமதுதந்தையாகிய அச்சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய முதிர்ந்த கிருபாநோக்கத்தைய டைந்தவர்கள், கடவுளோரால் - தேவர்களால், பனி தரும் மலர் இட்டு ஏத்தி வழி படல் பாலர் அன்றோ - குளிர்ந்தமலராலுஞ்சித்தவணங்கி வழிபட்டு உபசரிக்கும் தன்மையையுடையவரல்லவா.

சிவபெருமான் கிருபாநோக்கம்பெற்ற சிறுதரும்பும்-இந்திரன் பிரமன் திரு மால் எறிந்த ஆபுதங்களும் வாய்மடியச் சற்றஞ்ச் சலியாது நின்றதெனில் அச்சிவ பெருமான் கிருபாநோக்கம் பெற்ற மாணிடர் - தேவர்களை யொத்திருந்தாரொன்று கூறுதல் அவர்க்கோர் புகழ்ச்சியென்றுதலின் அவர்க்கது புகழோ என்றார்.

காஞ்சிப்புராணம் - அம்ரிசப்படலத்தில்.

“எவனேனுமாகவருநானுமாவவியின்றளக்கலுறுவேன்
அவளாதகம்முனமித்ததும்புதுணிசெய்யவல்லவெனவனோ
வவுனேதயித்தியகாவென்றமீளியறிகென்றுரைப்பமகவர
னவிராவெழுந்தருவிசத்தைவீசிவறிதேயினீத்தனனரோ.”

எனவருஞ் செய்யுளா லுணர்க.

(கக௦)

மாணிடரிமையோரொன்னும்வரம்பிலராகிவேள்வி
நீாணிடரகலநோக்கித்தலைத்தலைமயங்கிரின்றர்
காணிடநடனஞ்செய்யுங்கண்ணுதலருட்கணைக்கா
ஹாணிடரகலநாளிலுயர்ந்தவரிழந்தோருண்டோ.

(இ-ள்.) மாணிடர் இமையோர் என்னும் வரம்பு இலராகி - மனிதர்கள்தேவ
ர்கள் என்னும் வரம்புகடந்தவராகி, வேள்வி இடர் அகல நோக்கி - திருக்கலியாண
ப்பொலிவைத் தம்மினின்று பிறவித்துன்பம் நீங்கப்பார்த்துத்தலை தலை மயங்கி நின்
றார் - இடங்கள்தொடும் கலந்து நின்றார்கள், காண் இடம் நடனம் செய்யும் கண்
னுதல் அருள் கண் நோக்கால் - மயானத்தி னிடத்தது திருக்கூத்துச் செய்தருளும்
சிவபெருமானது திருவருட்பார்வையால், ஊன் இடர் அகலும் நாளில்-முத்தியடை
யுங்காலத்த, உயர்ந்தவர் இழிந்தோர் உண்டோ - உயர்ந்தவரொனவும் இழிந்தவரொ
னவும் பாசுபாடு உண்டோ, (இல்லையென்றபடி.)

பிறப்பொழியும் நாள் முத்தியடையுங் காலமாதலின் - ஊனிடரகலநாளில்
என்பதற்கு - முத்தியடையுங்காலமெனப் பொருள்கூறினும், சீழ் மேல் என்னும் வ
ரம்பிகந்துநிறமலின் - மாணிடரிமையோரொன்னும் வரம்பிலராகி எனவும், திருக்கலி
யாணமஹோற்சவக்களிப்பால் தத்தமக்கு விதித்த இடங்களினின்றும் வழுவிவிரவி
நின்றலின் தலைத்தலை மயங்கிரின்றாரொனவும், சர்வசங்கர காலத்தில் யாவும் மயா
னமாதலின் காணிடம் எனவும் கூறினார்.

(கக௧)

மணவறைத்தவிசினியுகமன்றன்மண்டபத்திற்போந்து
கணமணிசசேக்கைமேவிக்கருநெடுங்கண்ணன்வாணி
துணைவனே முதல்வானோர்க்குஞ்சூழ்கணத்தொகைக்குமென்றுந்
தணவறுசெல்வந்தந்தோன்சாறுசால்சிறப்புநல்கி.

(இ-ள்.) கரு நெடும் கண்ணன் வாணி துணைவன் முதல்வானோர்க்கும் - கரி
ப நெடிய திருமால் சரஸ்வதிராயகனாகிய பிரமன்முதலிய தேவர்களுக்கும், சூழ்
கணத் தொகைக்கும் - தம்மைப் புறஞ்சூழ்ந்த சிவகணங்களுக்கும், என்றும் தணவு
அறு செல்வம் தந்தோன் - எந்நாளும் அவர் தம்மின்று நீங்காத செல்வந்தந்த
சோமசுந்தரக்கடவுள், மண அறை தலிசில் நீங்கி - திருமணவறையிலிட்ட ஆசனத்
தினின்றுநீங்கி, மறைல் மண்டபத்தில் போந்து - கலியாணமண்டபத்தில்வந்து,
மணி கணம் சேக்கைமேவி - நவரத்தினகூட்டங்களிறுத்த சிங்காதனத்தில்வீற்றி
ருந்து, சாறு சால் சிறப்பு நல்கி-திருக்கலியாணமஹோற்சவத்துத் கணமந்த வரிசை
களை (அவரவர்கள்) தகுதிக்கேற்பச்செய்தருளி.

(கக௨)

ஏட்டுவாய்புளரியான்மாலேனைவானவருந்தத்த
நாட்டுவாழ்ப்பதியிற்செல்லதல்விடைகொடுத்துவேந்தர்க்

காட்டுவானாடிக்காட்டுத்தன்மைபோலரசுசெய்து
காட்டுவானாகியையன்றிருவுளக்கருணைபூத்தான்.

(இ-ள்.) ஏடி வாய் முளரியான் மால் ஏனை வானவரும் - இதழ்நிறைந்ததாம
மாமலரில் வசிக்கும் பிரமனும் திருமாலும் அவரொழிந்த தேவர்களும், தம் தம்
நாடு வாழ்பபதியில் செல்லை - தங்கள் தங்களுக்குரிய நாடுகளாகிய செல்வமிக்க பதங்
களில்செல்ல, ஐயன் நல்விடை கொடுத்து - சோமசுந்தரர்க்கடவுள் ஸ்ரீனியதிருமுகத்
தோடு விடைகொடுத்தருளி, ஆட்டுவான் ஆடி காட்டுந் தன்மை போல் - யாததால்
விதிப்படி ஆட்டுதலில்வல்லோன் (முன்னர்) ஆடிக்காட்டுந் தன்மைபோல், வேந்தர்
க்கு அரசு செய்து காட்டுவானாகி - அரசர்களுக்கு அரசியல் நடத்திக்காட்டுவா
ராய், திருவுளக்கருணை பூத்தான் - (அரசியல் செலுத்தத் தமது) திருவுளத்தில்
கருணைகூர்ந்தார்.

அரசுசெய்து காட்டுவானாகி என்றமையால் அரசியல்செலுத்த எனவரு
வித்தாம். வேதமுதலிய நூல்களைத் தாம் வகுத்திருப்பினும் அவற்றின்வழி ஆன்
மாக்கள் நடக்க வியலாதாதலால் தாமே வந்தருளி அரசியல் செலுத்திக் காட்டின
ரென்பார் - ஆட்டுவானாடிக்காட்டுந் தன்மைபோலெனக்கூறினார். (க௬௩)

எழுதேடியாசிரியவிரூத்தம்.

அதிர்விடைக்கொடியங்கயற்கொடியாகவராக்கலன்பொற்கலனாகப்
பொதியவிழ்க்கெடுக்கவேம்பலராகப்புலியதன்பொலந்துகிலாக
மதிமுடிவைவரமணிமுடியாகமறைகிடந்தலம்புமாமதுரைப்
பதியுறைசோமசுந்தரர்க்கடவுள்பாண்டியனாகிவீற்றிருந்தான்.

(இ-ள்.) அதிர் விடை கொடி அங்கயல் கொடியாக-ஒலிக்கும் இடபக்கொடி
அழகிய மீனக்கொடியாகவும், அரா கலன் பொன் கலன் ஆக-சர்ப்பாபரணம் பொ
ன்னாலாகிய ஆபரணமாகவும், பொதி அவிழ் கடுக்கை வேம்பு அலர் ஆக - அரும்ப
விழ்ந்த கொன்றைமலர்மலை லேப்பமலர்மலையாகவும், புலி அதன் பொலம் துகில்
ஆக - புலித்தோல் பீதாம்பரமாகவும், மதி முடி மணி வைர முடியாக - சந்திரனை
யணிந்த சடாமுடி அழகிய வைரமுடிபாகவும், மறை கிடந்து அலம்பு மா மதுரை
பதி உறை சோமசுந்தரர்க்கடவுள் - வேதங்கள் அகலாது ஒலிக்கும் பெரிய மதுரை
யாகிய திருப்பதியில் வீற்றிருந்தருளும் சோமீசுந்தரர்க்கடவுள், பாண்டியனாகி வீற்
றிருந்தான் - சவுந்தரபாண்டியராய்த் திருக்கோலங்கொண்டு வீற்றிருந்து அரசுசெ
ய்தருளினார். (க௬௪)

அறுதேடியாசிரியவிரூத்தம்.

விண்டவழ்மதியஞ்சூடுஞ்சுந்தரவிடங்கப்புத்தேள்
கொண்டதோர்வடிவுக்கேற்பக்குருதிகொப்புளிக்குஞ்சூலத்
தின்னிறற்சங்குகன்னன் முதல்கணத்தேவர்தாமும்
பண்டையவடிவமாறிப்பார்த்திபன்பணியினின்றார்.

(இ-ள்.) விண் தவழ் மதியம் சூடும் விடங்கம் சுந்தரப் புத்தேள் - ஆகாயத்
தில் தவழ்ந்துசெல்லுஞ் சந்திரனைச்சூடிய பேரழகுவாய்ந்த சோமசுந்தரர்க்கடவுள்,
கொண்டது ஓர் வடிவுக்கு ஏற்ப-தாம்கொண்டருளிய ஒப்பில்லாத அரசர் திருக்கோ
லத்துக்கேற்ப, குருதி கொப்புளிக்கும் சூலம்-உதிரத்தைக் கொப்புளிக்குஞ் சூலத்
தை (ஏந்திய) தின் திறல் சங்கு கன்னன் முதல்கணத் தேவர்தாமும் - வன்மையை

யுடைய சங்குகன்னன்முதலிய சிவகணத்தேவர்களும், பண்டைய வடிவம் மாறி-
அரசர்பணிசெய்தற்கேற்ற உருவங்கொண்டு, பார்த்திபன் பணியில் நின்றார் - அச்
சோமசுந்தரர்க்கடவுளாகிய சவுந்தரபாண்டியர்பணித்தருளுந்தொழிலின்னரர்கள்.

அருளுதலென்னும் பொருண்மேனின்ற பணியென்னு*முதலிலைத்தொழிற்
பெயர் அருளுந்தொழிலின்மேனின்றது. பண்டையவடிவம் என்றமையால் அரசர்
பணிக்கேற்ற உருவங்கொண்டாரென்று பொருள்கொண்டாம். (௧௬௫)

தென்னவர்வடிவங்கொண்டசிவபரனுலகங்காக்கு
மன்னவர்சிவனைப்பூசைசெய்வதுமறையாறென்று
சொன்னதுமன்னரொல்லரந்துணிவதுபொருட்டுத்தானு
மங்கநடுவூரொன்றோரணிநகர்சிறப்பக்கண்டான்.

(இ-ள்.) தென்னவர் வடிவம் கொண்ட சிவபரன் - பாண்டியர் திருக்கோ
லங்கொண்ட சோமசுந்தரர்க்கடவுள், உலகம் காக்கும் மன்னவர் - உலகம் காவல்
பூண்ட வரசர்கள், சிவனை பூசைசெய்வது - சிவபெருமானை வழிபட்டுப் பூசித்தல்
மறை ஆறென்று சொன்னது-வேதநெறியென்று தாம்திருவாய்மலர்ந்ததை, மன்னர்
எல்லாம் துணிவது பொருட்டு-அம்மன்னர்களெல்லாம் ஐயமின்றிக்கைக்கொள்ளு
தற்பொருட்டு, தானும் - அப்பாண்டியர் திருக்கோலங்கொண்ட சோமசுந்தரர்க்கடவு
ளும், அந் நகர் நடுவூர் என்று-அம்மதுரைநகரூர் நடுவூரென்று, ஓர் அணி நகர் சிறப்
ப கண்டான் - ஒரு அழகிய திருநகரம் மேம்பட்டு விளங்க வருத்தருளினார்.

மன்னவர் சிவனைப் பூசைசெய்வது மறையாறென்றது - அன்னோன் அந்த
ணைதலின். (௧௬௬)

மெய்ம்மையால்வழியேகோயில்விதித்தருட்குறிநிறீஇப்பே
ரிம்மையேநன்மைநல்குயிறையெனநிறுவிப்பூசை
செம்மையாற்செய்துநீபவனத்துறைசிவனைக்கால
மும்மையுந்தொழுதுவையமுழுவதுங்கோண்டாத்தும்.

(இ-ள்.) மெய்மை நூல் வழியே - உண்மையாகிய சிற்பநூலின் வழியே,
கோயில் விதித்து - திருக்கோயிலை வகுத்து, அருட் குறி நிறுவி (ஆன்மார்த்தமாகத்
தமது) திருவருள்வடிவையே சிவலிங்கப்பெருமானாகத் தாபனஞ்செய்து, பேர்-திரு
நாமம், இம்மையே - இப்பிறப்பிலேயே (வழிபடுவோர்க்கு வேண்டி யாங்கு அருளு
தலால்) நன்மை நல்கும் இறை என நிறுவி - மஹாபிஷ்டபிரதேஸ்வரர்என்பபெயர்
தந்து, பூசை செம்மையால் செய்து - பூசையை ஆகமவழியால் செய்து, நீப வன
த்து உறை சிவனை - கடம்பவனத்தி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானை, காலம் மும்மை
யும் தொழுது - திரிகாலமும்வணங்கி, வையம் முழுவதும் கோல் நடாத்தும் - உலக
முற்றும் தமது செங்கோல்செல்ல நடத்துவாராயினார்.

மஹாபிஷ்டபிரதேஸ்வரர் மஹாபிஷ்டத்தைக் கொடுக்கும் ஈஸ்வரர் என்பது
பொருளாதலால் பேர் நன்மை நல்கு மிறை மென நிறுவி எனவும், அரசர்கள் சிவ
பெருமானைப் பூசிக்கவேண்டுமெனத் தாம் விதித்தருளிய விதியை நிறைநிறுத்தற்குத்
தாம் கைக்கொண்டருளினார் ஆதலால் பூசை செம்மையாற் செய்து எனவுங் கூறி
னார். “முலைமுன்றனைந்தசிலைதுதற்றிருவினை-அருமறைவிதிக்கத்திருமணம்புணர்ந்து-
மதிக்குலம்வாய்த்தமன்னவனு-மேதினிபுரக்கும்விதியுடைநன்னன் - நடுவூர்நகர்
செய் தடுபவந்துடைக்கும் - அருட்குறிநிறுவி யருச்சினைசெய்த - தேவநாயகன் ”
எனக் கல்லாடத்தில் வருதல்காண்க. செம்மை தானியாருபெயர். (௧௬௭)

பூவருமபன்மாலாகிப்புனிதருமுனிவரோளேர்
யாவருந்தனையேபூசித்திகபரமடையநின்ற
மூவருண்மேலாமுக்கண்மூர்த்தியேபூசைசெய்த
தாவரவிளிங்கமேன்மைத்தருதியாரளக்கவல்லார்.

(இ-ள்.) பூவரும் அயன் மால் ஆதி புனிதரும் - தாமனாயில் வசிக்கும் பிரமன் திருமால் முதலிய தேவர்களும், முனிவர் ஏளேர் யாவரும் - முனிவர்களும் அவரொழிந்தோர் எல்லோரும், தன்னையே பூசித்து இகபரம் அடைய நின்ற - தன்னையே பூசனை செய்து இகபர விரிமைகளை யடைய நின்றருளிய, மூவர் உள் - திரிமூர்த்திகளுள், மேலாம் முக்கண்மூர்த்தியே - மேலாகநின்ற திரிநேத்திரங்களுடைய உருத்திரமூர்த்தியே, பூசை செய்த தாவரம் இலிங்கம் மேன்மை தருதி - பூசனைசெய்தருளிய நிலைபெற்ற மஹாபீஷ்டபிரதேஸ்வரருடைய மேன்மைத்தன்மையை, அளக்க வல்லார் யார் - அளவறுத்துக் கூறவல்லவர் எவர். (ஒருவருமில்லை யென்றபடி).

“மூவொன்றேயெம்பிரானொடுமெண்ணி” என்ற உண்மைத் திருவாக்கால் கூட்டிப் பிரித்தற்பொருளில்வந்த ஏழனுருபுதந்து மூவருண்முதலாமுக்கண்மூர்த்தி என்றார். நின்ற என்னும்பெயரொச்சம் முக்கண்மூர்த்தி என்னும் வினைமுதற்பொருள் கொண்டது.

(௧௧௮)

ஷே வேறு.

மனித்தருக்கரசாகித்தெவ்வேந்தர்க்குமடங்கலாய்மடநல்லார்க்கினித்தவைங்களைக்காளையாய்நிலமகட்கினிர்த்துழாயணிமாலாயனித்தநித்தமோர்த்திகபரத்தாசைநீத்தகந்தெளிந்தவர்க்கொன்றாய்த்தனித்தமெய்யறிவானந்தமாம்பரதத்துவமாய்நின்றான்.

(இ-ள்.) மனித்தருக்கு அரசு ஆகி - (தமது செங்கோற்கீழ்வுமாம்) குழிகளுக்கு அரசராகியும், தெவ் வேந்தர்க்கு மடங்கலாய் - தம்மோடு மாறுபட்ட அரசர்களாகிய (யானைகளுக்குச்) சிங்கமாகியும், மடம் நல்லார்க்கு - மடமைக்குணம்வாய்ந்த பெண்களது கண்களுக்கு, இனித்த ஐங்களைக் காளையாய் - இன்பதரும் பஞ்சபாணங்களையேந்திய மன்மதனாகியும், நிலமகட்கு இணர்த்துழாய் அணி மாலாய் - பூதேவிக்குப் பூங்கொத்துநிறைந்த துழாயணிந்ததிருமாலாகியும், அனித்தம் நித்தம் ஓர்ந்த - இது அனித்தியம் இது நித்தியம் என முன்னுணர்ந்து, இகபரத்து ஆசைநீத்த - இகபோக பரபோகங்களில் வெறுப்புறாய்ந்து, அகம் தெளிந்தவர்க்கு-(தமது) மனந்தெளிந்த மெய்ஞ்ஞானிகட்கு, ஒன்றாய் - அபேதமாகியும், தனித்த மெய் அறிவு ஆனந்தமாம் பரதத்துவமாய் - ஒப்பிகந்த உண்மையறிவானந்தமாகிய பரதத்துவமாகியும், நின்றான் - சோமசுந்தரக்கடவுளாகிய சவுந்தரபாண்டியர் நின்றருளினார்.

நிலங்காப்போன் உயிர்களுக்குத் தன்னாலும், தன்பரிசனத்தாலும், பகைவராலும், கள்வராலும், ஏனை உயிர்களாலும் வரும் பயத்தையொழித்துக் காண்போர்க்கெனியசமயத்தனாய்த் தனது குறைசொல்வோர்க்கு இன்சொல்லியுடையனுமாகில் அவனே அரசனெனப்படுவதெனின் - மனித்தருக்கரசாகி எனவும், பேரழகு வாய்ந்திருத்தலின் ஐங்களைக்காளையாயெனவும், பகைவர்கள் கனவிலும் நினைக்கின்றொஞ்சுபறைகொட்டத் துண்ணெனநடுங்கும் வெவ்விதனுடையராதலின் - தெவ்வேந்த

தர்க்குமடங்கலாய் எனவும், நிலமகைப்பொதுக்கடிந்து தமதுரிமையாக்கிக் கோடலின் - நிலமகட்டுணர்த்துழாயணிமாலாய் எனவும், மாயாகாரியமாகிய உலகமெல்லாம் அழியுந்தன்மையுடையதாகலின் அணித்தமெனவும், மலங் காரணமாய் மாயையினின்றும் தனுவாதிகளைத் தோற்றுவித்தலின் பாசமும், அக்காரியமும் ஆன்மாவின் பொருட்டாய் முடிதலிற் பசவும், அங்நனமான சேதனசேதனங்களைக் கூட்டி முடிப்பவன் ஒருவன் வேண்டிமாதலின் பதியும் ஆகிய இம்முப்பொருளும் பந்தமுத்திகாவத்தும் உள்பொருளாதலின் நித்தமெனவும், ஒன்றோடொன்றெவ்வாறு முன்னொடி பின்மலைவுற முரணிக்கூறுவோர் கூற்றுட்படாது இவ்வாறு ஆராய்தலே முறையாதலின் ஒர்தெனவும், முத்திக்குவிலக்காகிய இம்மை அம்மைப்பயன்களை மாரிமாரி துகரச்செய்வதும் அவாவறுதியின்பொருட்டென்றுணர்தலே அது நீங்குதற் கேதுவாதலின் இகபரத்தாகசநீதது எனவும், இங்நனமென்றிச்சையிற்றீர்த்த வழிப்பற்றற்றான் பற்றினைப்பற்றி ஆயந்தடங்கப்பெறுவதே தேட்டமாதலின் அகந்தெளிந்தெனவும், பெத்தத்திசையின்கண் இவனுட்கரகது இவனையாய்நின்ற முறைபோல் வீடுபேற்றின்கண் இவன்றன்னுட்கரகது நிறபத்தானையாய் நிற்குந்தன்மையனாதலின் ஒன்றாய் எனவும், ஒன்றாய் நின்றும் ஒப்பிகரத சச்சிதானந்தவடிவமாகிய பரம்பொருளாய் நின்றலின் தனித்தமெய்யறிவானந்தமாம் பரதத்துவமாய் நின்றான் எனவுங்கூறினார்.

(௧௧௧)

திருமணப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - ௭௧௭.

வெள்ளியம்பலத்திருக்கூத்தாடியபடலம்.

'அறுசேடியாசிரியவீருத்தம்.

உலகியனிற்றுத்துவான்வந்தொருபரஞ்சுடர்வான்நிற்குட்
குலமணிவிளக்கைவேட்டுக்கோமுடிசுவித்துப்பாராண்
டிலகுறுதோற்றமீதான்முனிவாரிருவர்தேற
வலகிலானந்தக்கூத்துச்செய்தவாறறையலுற்றும்.

(இ-ள்.) ஒரு பரம் சுடர் - ஒப்பில்லாத சோமசுந்தரக்கடவுள், உலகு இயல்
நிறுத்துவான் வந்து-உலகியலை நிலைபெறுத்தற் பொருட்டுச் சவுந்தரபாண்டியனாய்
வந்து, வான் திங்கள் குல மணி விளக்கை வேட்டு - ஆகாயத்தில் உலவும் சந்திரகு
லத்திற்கு ஓர் இரத்தினதீபமாய்வந்த பிராட்டியாராததிரமணஞ்செய்து, கோமுடி
சுவித்து - அரசியலுக்குரிய மகுடஞ்சூடி, பார் ஆண்டு இலகுறுத தோற்றம் ஈது -
உலகினையாண்டு விளங்கும் சரித்திரமீது, முனிவரர் இருவர் தேற-பதஞ்சலி வியா
க்கிரபாதொன்னும் இரண்டுமுனிவர்களும் தெரிசித்த உய்தற் பொருட்டு, அலகு
இல் ஆனந்தம் கூத்து செய்த ஆறு - வரம்பிகந்த பேரின்பம் பெருக்கும் திருநடனத்
தைச்செய்த சரித்திரத்தை, அறைய லுற்றும் - இனிச் சொல்லத் தொடங்குவாம்.

என்றும் ஒளி குன்றுதல் இலனென்பார் - ஒரு எனவும், சோமசூரியாக்கினி
முதலிய ஒளிகளுக்கு ஒளிதருவானென்பார் - பரஞ்சுடர் எனவும், உயர்ந்தோர்வறு
க்கைத் தழுவினென்பார் - புவிமுதலிய வென்னுது - உலகெனவும், அவர்கள்வகு
த்தன - அறநிலையறம், மறநிலையறம், அறநிலைப்பொருள், மறநிலைப்பொருள், அறநி
லையின்பம், மறநிலையின்பம் என அறுவகைப்படுமென்பார் - அவற்றையெனவும்,
மதுநூல்வழித்தத்தம்வருணங்களினின்று பிறழாது உயிர்கள்நிலைபெறப்பாதுகாத்த
லும், கரத்தை சூழிப் பசு மீட்டுப் பகைவரைப் புறங்கண்டு செஞ்சேற்றுக்கடன்
கழியாத வீரரை ஒதுத்து அவ்வழிநிறுத்தலும், விதிவழிநின்று முயன்று பொருள்
பெறுதலும், பகைவர்பொருளும் திறைப்பொருளும் கோடலும், பருவமுங் குலமும்
ஒழுக்கமும் குணமும் ஒத்த கண்ணிகையைத் தீவேட்டில்லத்திருத்தலும், ஏறு தழுவி
யும் வில்லிற்றெடுத்த அம்பினுக்கமெய்து மணத்தலும், ஆகிய அவ்வறமும் பொரு
ளும் இன்பமும் அவ்வுயிர்களுக்கு உறுதியுப்பனவாதலால் அவை அருளுவான்வந்
தானென்பார் - உலகியல்நிறுத்துவான் வந்து எனவும், வானினின்று விளக்கந்தரும்
பொருள்களுள் தண்ணிய கதிர்பரப்பி உயிர்களுக்கின்பஞ்செய்வது-திங்களென்பார்-
வான்திங்களெனவும், இருளையோட்டிக் கட்புலன்களுக்கு விடயமாகும்பொருளைவி
ளக்கும் விளக்குப்போலப் பகையிருளொதுக்கி அவ்வறநிலை முதலிய அறுவகைப்
பொருள்களையும் என்றும் புலப்படுத்துவான் என்பார் - விளக்கென்னுது மணிவிளக்
கெனவும், தான் விதித்ததை உயிர்கள் கைக்கொள்ளச் செய்தருளினுனென்பார் -
வேட்டெனவும், உகைமுற்றும் பொதுக்கடிந்து தனத்தடிப்படுத்தினெனென்பார்- முடி
யென்னுது கோ முடி எனவும், அரசர்க்குக்காட்டியருளவந்தோதுதலின் செங்கோ
ல்கோடாது நடாத்தினெனென்பார் - சூடி என்னுது முடிக்குரிய தொழில்தந்த கவி
த்தெனவும், தென்னுடன்நி என்காடுகள் முற்றும் ஆண்டானென்பார் அவை முற்
றும் அடிங்கற்பொருட்டுப் பாத்தற்றொழிலடியாக வந்தபார் எனவும், தானொதுத்த
வழிச் சிறைப்பட்டகுடிகள், தமதுகுற்றம் தீர்த்தபொருட்டெனக்கருதி அரசன்மே

வெள்ளியம்பலத்திருக்கடத்தாடியபடலம். ககௌ

ற்பழிகுறது அடங்கிசின்னொழுக மதமுறை நிறத்தினுனென்பார் ஆண்டெனவும், தன்னால் முதலிய ஐவகையோராலும் உயிர்களுக்குவருந் துன்பத்தை யொழித்த அரகியல் நடாத்துவோனே அரசருள் மேம்பட்டு விளங்குவோனென்பார் அவ்வா ருண்டமைதேயுன்ற இலகுது எனவும், சிவபெருமான் திருநடனம் யாவரும் எளிதற் கண்ணிரைச்செய்தனராதலின் முனிவருள் மேம்பட்டோ ரென்பார். முனிவர் என் னாது முனிவரர் இருவர் எனவும், திருமால்முதலிய தேவர்கள் தெரிசித்த திருநட னத்தையே அவர்கள் தெரிசிக்கத் தவஞ்செய்து அத்திருநடனத்தையேதெரிசித்தா ரென்பார் அப்பொருளாற்றல் தோன்றத் தேற எனவும், கண்கள் முதலிய ஐம்புல னைகட்கும் பேரின்பு விளைத்ததென்பார் அலகிலானந்தமெனவுங் கூறினார். (க)

புண்ணியமலர்மென்கொம்பைவேட்டபின் புவனந்தாங்கும்
கண்ணுதன்மூர்த்தியாயகவுரியன்மணத்தில்வந்த
மண்ணியலவேந்தர்வானோர்மாதவர் பிறருமுண்ண
நண்ணுதி கொன்னலோடுநண்ணுவார்விரைவினெய்த.

(இ-ள்.) புண்ணியம் மலர் மெல் கொம்பை வேட்ட பின் - புண்ணியமென் னும் மலர்களலர்ந்த மெல்லிய (திருவருளென்னும்) பூங்கொம்பாகிய பிராட்டியா னாத்திருமணஞ்செய்தபின்பு, புவனம் தாங்கும் கண்ணாகல் மூர்த்தியாய கவுரியன் - உலகினைப்பாதுகாக்கும் சோமசுந்தரக்கடவுளாகியசுவந்தரபாண்டியர், மணத்தில் வந்த மண் இயல் வேறநர்வானோர் மாதவர் பிறரும் - திருமணத்துக்கு வந்த மண் ணுலகத்தையாளும் அரசாகளும் தேவர்களும் முனிவர்களும் அவரொழிந்த ஏனை யோரும், உண்ண நண்ணுதிர் எனனலோடும் - அமுதுசெய்யக்கடவீர்களென்று கட டனைபிட்டருள, நண்ணுவார் விரைவின் எய்த - அமுதுசெய்ய வருவோர் விரைவில் வருதற்பொருட்டு. (உ)

பொன்னவீர்கமலம்பூத்தபுனிதநீராடித்தத்த
நன்னெறியமமுற்றிநண்ணினார் புலிக்காலோனும்
பன்னகமுனியுந்தாழ்ந்துபரவியமபலத்துளாடு
நின்னருணடங்கண்டுண்பதடியேங்கணியமமென்றார்.

(இ-ள்.) அவிர பொன் கமலம் பூத்த புனிதம் நீராடி - விளங்காநின்ற பொற் றுமரையலர்ந்த பரிசுத்தமாகிய தீர்த்தத்தில் விதிவழிஸ்நானஞ்செய்து, நல் நெறி தத்தம் நியமமுற்றி நண்ணினார் - (சேதாசுமங்கனிபுகழிய) நல்லவிதிவழியே தத்த ம் நிலைக்கேற்ப விதித்தகடன்களை முடித்துவந்தார்கள், புலிக்காலோனும் பன்னக முனியும் தாழ்ந்து பரவி - வியாகிரபாதரும் பதஞ்சலிமுனிவரும் வணங்கித்ததித் து, அம்பலத்தன் ஆடும் நின் அருள் நடம் அடியேங்கள் கண்டு - பொன்னம்பலத் துள் நடித்தருளும் தேவரீர் திருநடனத்தை அடியேங்கள் தரிசித்து, உண்பது நிய மம் என்றார்-பின்னருண்ணுதல் (நான்கள்) மேற்கொண்டகடன் என்றுகூறினார்கள்.

என்னலும்நக்கடத்தையிங்குநாஞ்செய்துநதில்லைப்
பொன்னகருலகமெல்லாமுருவமாம்புருடற்குள்ள
மின்னதாந்துவாதசாந்தமென்றிறையருளிச்செய்ய
மன்னவவேணையங்கம்பரதேனமன்னன் சொல்வான்.

(இ-ள்.) என்னலும் - என்றகூற, இறை-சோமசுந்தரக்கடவுளாகிய சவுத் தரபாண்டியர், நாம் அந்தக் கூத்தை இங்கு செய்தும் - நாம் அந்த நடனத்தை இங்குச் செய்தருளுகின்றோம், தில்லை பொன் நகர் - தில்லையென்னும் அழகிய திருநகரமானது, எல்லாம் உருவமாம் உலகபுருடற்கு உள்ளம் - பாவுந்தனதரு வாய்வின்ற உலகபுருடனுக்கு இதயதானமாம், துவாதசாந்தம் இன்னதாம் என:று அருளிச்செய்ய-(இத்தலம்)துவாதசாந்தத்தானமாமென்று (சோமசுந்தரக்கடவுள்) திருவாய்மலர்ந்தருள, மன்னவ - பாண்டியர் திருக்கோலங்கொண்டருளிய பெரு மானே, ஏனை அங்கம் யாவை என - (அவ்வுலகபுருடனுக்கு) அவையொழிந்த உறுப் புகள் எத்தலங்களென்று வினவ, மன்னன் சொல்வான் - சவுந்தரபாண்டியர் திரு வாய்மலர்ந்தருளுகின்றார்.

உலகபுருடன்-விராட்புருடன்-துவாதசாந்தம் தலவிசேடம். உக-வது பாட லுரையிற்காண்க. (ச)

அரைக்குமேலுலகேழென்றுமரைக்குக்கீழுலகேழென்று முரைக்கலாலுலகமெல்லாமுருவமாம்புருடற்கின்றத் தரைக்குமேலனந்தந்தெய்வத்தானமுண்டனைத்தும்கூறின் வரைக்குருசிலதானங்கள்வகுத்துரைசெய்யக்கேண்மின்.

(இ-ள்.) எல்லாம் உருவமாம் உலகபுருடன் கு - பாவுந்தனதருவாய் விளங் கும் உலகபுருடனுக்கு, அரைக்கு மேல் உலகு ஏழ் என்றும் - (அரையென்னும் எண் ணலளவையால்வந்த) இடைக்குமேல் ஏழுலகமென்றும், அரைக்கு கீழ் உலகு ஏழ் என்றும் உரைக்கலால் - அவ்வரைக்குக்கீழ் ஏழுலகமென்றும் நூல்கள்கூறுதலால், இந்த தரைக்குமேல் அனந்தம் தெய்வத்தானம் உண்டு - இந்த நிலவுலகில் (அப் புருடனுக்கு உறுப்புகளாக) அளவில்லாத தெய்வத்தானங்களுண்டு, அனைத்தம் கூறின் வரைக்கு உரு - அவைமுற்றும் எடுத்துச்சொல்லப்புகின் வரையறைப்ப டா, (ஆதலால்) சிலதானங்கள் வகுத்து உரை செய்ய கேண்மின் - (உறுப்புகளா கின்ற) சிலதெய்வத்தானங்களைமட்டும் யாம் வகுத்துக்கூறக் கேளுங்கள். (இ)

திருவளராநர்மூலந்திருவாணைக்காவேநாபி
மருவளர்பொழில்குமுண்ணுமலைமணிபூரவீ
ரிருவருங்கண்டமன்றம்தயமாந்திருக்காளத்தி
பொருவருங்கண்டமாகும்புருவமத்தியமாங்காசி.

(இ-ள்.) திருவளர் ஆநர் மூலம் ஆம் - செல்வமிக்க திருவளர் மூலாதாரத் தானமாம், திரு ஆணைக்கா நாபி ஆம் - திருவாணைக்கா சுலாதிட்டானமாம், மருவ ளர் பொழில் குழ் அண்ணுமலை மணிபூரம் ஆம் - வாசமிக்கசோலைகூழ்ந்த திருவ ண்ணுமலை மணிபூரத்தானமாம், ரீவீர் இருவரும் கண்டமன்றம் இதயம் ஆம்-ரீங்க ளிருவரும் தரிசிக்குஞ்சிதம்பரம் அனுகதத்தானமாம், திருக்காளத்தி பொருவரும் கண்டம் ஆகும்-திருக்காளத்தி ஒப்பில்லாத விசுத்தில்தானமாம், காசி புருவ மத்தி யம் ஆம் - காசி ஆக்கினையஸ்தானமாம். (க)

பிறைதவழ்கயிலைக்குன்றம்பிரமரந்திரமாம்வேத
மறைதருதுவாதசாந்தமதுரையீதகிகமெந்த
முறையினுலென்னின்முன்னர்த்தோன்றியமுறையாலென்றக்
கறையறுதவத்தரோடுகவுரியன்கோயில்புக்கான்.

வெள்ளியம்பலத்திருக்கூத்தாடியபடலம். - ௩௩௩

(இ-ள்.) பிறை தவழ் கயிலை குன்றம் பிரமரந்திரம் ஆம் - சந்திரன்மறநூல்
 ஸ்ருவணமலை பிரமரந்திரத்தானமாம், மதுரை வேதம் அறைதரு தவாத சாந்தம்
 ஆம் - திருவாலவாய் வேதம்கூறுந் தவாதசாந்தஸ்தானமாம், ஈது அதிகம் - (கூத
 லால்) இந்தத்தலம் (எல்லாத்தலத்திலும்) மேம்பட்டது, எந்த முறையினால் என்
 னில் - எந்தமுறையினாலென்று வினவில், முன்னர் தோன்றிய முறையால் என்று -
 (எல்லாத்தலங்களுக்கு) முன்புதோன்றிய முறையினாலென்று (கூறி) அகறை அது
 தவத்தரோடு - அந்தக்குற்றமற்ற தவத்தினரோடு, கவுரியன் கோயில் புக்கான்-
 சவுந்தரீபாண்டியர் திருக்கோயிலுள் எழுந்தருளினார். (எ)

தன்னருளதனுதித்ததன்னையேதேடிப்போந்த
 மின்னவிற்கயிலைதானேவிடையுருமாறிமன்றாய்
 மன்னியதேயோதிங்கண்மண்டிலமேயோவென்னப்
 பொன்னவீர்விமானக்கீழ்பால்வெள்ளியம்பலபொதுவுண்டாக.

(இ-ள்.) தன் அருள் அதனால் நீத்த தன்னையே - தனதுதிருவருளால் தன்னி
 னின்று நீங்கிய சிவபெருமானையே, தேடி போந்த மின் அவீர் கயிலைதான் ஒ-தே
 டுகூந்தடைந்த ஒளிவீசந் திருக்கயிலைமையோ, விடை உருமாறி மன்று ஆய் மன்னிய
 தேயோ - இடபஜூதியானது தனதுருவமாறி வெள்ளியம்பலமாய் நிலபெற்று
 நின்றதோ, திங்கள் மண்டிலமேயோ - சந்திரமண்டிலமோ, என்ன - என்றுகண்
 டோர்கூற, பொன் அவீர் விமானம் கீழ்பால் - பொன்றாற்செய்யப்பட்டு விளங்
 கும் விமானத்தின் (பிரகாரத்தின்) கீழ்ப்புறத்தில், அம் வெள்ளியம் பொது உண்
 டாக-அழகிய வெள்ளியம்பலம் ஒன்றுண்டாக. (அ)

மின்பயில்பரிநிப்புத்தேன்பாற்கடல்விளங்கியாங்குப்
 பின்பதன்மிசைமாணிக்கப்பீடிகைதோன்றிற்றன்ன
 தன்பர்தமுளமேயாகுமல்லதுவேதச்சென்னி
 யென்பதாமொத்தேயன்றியாதெனவிசைகற்பாற்றே.

(இ-ள்.) மின் பயில் பரிநி புத்தேள் - கிரணம் வீசஞ்ஞரியன், பால் கடல்
 விளங்கியதுஆங்கு - பாற்கடலிற்றோன்றி விளங்கியதுபோல, பின்பு அதன்மிசை-
 பின்னர் அவ்வம்பலத்தின்மேல், மாணிக்கப் பீடிகை தோன்றிற்று - மணிப்பீட
 மொன்று தோன்றியது, அன்னது - அப்பீடம், அன்பர்தம் உளமே ஆகும் - அடியா
 ரது இதயதாமையாகும், அல்லது வேதம் சென்னியாம் - வேறுகூறில் வேதத்தி
 ன் முடியாகும், அஃதே அன்றி - அவ்வாறு கூறுதலே அன்றி, யாது என இசைக்
 கல் பாற்று - யாதென்று அறிவுடையாரால் எடுத்துச்சொல்லும் பகுதியது.

என்பது - அசைநிலை. அடியாளுளத்தில் என்றும் நீங்காதிருத்தலின் அன்ப
 ர்தமுளமேயாகும் என்றார் “தரியயோகியருளத்திற்றுக்குவனிருந்தெப்போதும்”
 எனவரும் செய்யுளாளுணர். (க)

அன்னதோர்தவிசினும்பராயிரங்கரத்தாலள்ளித்
 தன்னிருள்விழுங்குகக்கோடிருநீரோருகாலத்து
 மன்னினருதித்தாலொப்பமனமொழிபக்கங்கீழ்மேற்
 பின்புதல்கடந்தருளன்பேரொளிவடிவாய்த்தோன்றி.

(இ-ள்.) அன்னது ஓர் தவிசின் உம்பர் - அத்தன்மையதாகிய ஒப்பில்லாத
 மாணிக்கப்பீடத்தின்மேல், ஆயிரம் கரத்தால் அள்ளி - ஆயிரங்கரக்கணைன்னி, தன்
 இருள் விழுங்கும் கோடி ருநீயர்-கெருங்கிய இருளை வாரியுண்ணுந் கோடிருநீயர்,
 சௌ

ஒருகாலத்த மன்னினர் உதித்தால் ஒப்ப - ஒருகாலத்தில் நிலைபெற்று உதித்தார், போல, மனம் மொழி பக்கம் கீழ் மேல் பிள் முதல் கடந்த - மனமும் வாக்கும் சமீபமும் கீழும்மேலும் பின்னும்முன்னும் ஆகிய இவைகளைக்கடந்த, ஞானம் பேர் ஒளி வடிவு ஆம் - மெய்ஞ்ஞானமாகிய பெரிய ஒளிவடிவமாய்ச் (சுவந்தரபாண்டியர்) தோன்றி - (கட்புலன்களுக்குக்) காணப்பட்டு.

சிந்தித்தற்கும் சொல்லுதற்கும் வரையறைப்படாமல் ஆணவத்திற் கட்டுண் டோர்க்குப் புலப்படாதிருத்தலிற் சமீபமின்றித் தனக்கோர் நிகர் பொருள் எவ் விடத்தும் எக்காலத்தும் இன்மையின் - மனமொழிபக்கம் கீழ்மேல் பின்முதல் கடந்த எனவும், அப்பொருள் இன்னது என்பததோன்ற வினைமுதற் பொருள்பட, ஞானப்பேரொளி எனவுங்குறிஞர். (௧0)

முந்துறுகணங்கண்மொந்தைதண்ணுமைமுழக்கஞ்செய்ய
நந்திமாமுழுவந்தாக்கநாரணனிடக்கையார்ப்ப
வந்துகந்திருவதூலின்மரபுளியிருவர்பாட
வைந்துதூதுபியுங்கல்லென்றார்கலிமுழக்கங்காட்ட.

(இ-ள்.) முந்து உறு கணங்கள் - (தேவர்கூட்டத்துள்) முற்பட்டுநிற்குஞ் சிவகணங்கள், மொந்தை தண்ணுமை முழக்கம் செய்ய - மொந்தை, தண்ணுமை என்னும் வாச்சியங்களை (ஒருபால்) முழக்கவும், நந்தி மா முழுவம் தாக்க - நந்திராயனார் பெரியமத்தளத்தை (ஒருபால்) தட்டவும், நாரணன் இடக்கை ஆர்ப்ப - திருமால் இடக்கை என்னும் வாச்சியத்தை (ஒருபால்) முழக்கவும், கந்திருவ தூலின் மரபு உளி இருவர் வந்துபாட - கந்திருவதூலின்படி துப்புநாரதர் (ஒருபால்) வந்துபாடவும், துறதுபி ஐந்தும் கல் என்று ஆர்கலி முழக்கம் காட்ட - பஞ்சதூந்துபிகளுங் கல்லென்னும் ஒலிக்குறிப்போடு கடலின்முழக்கத்தை (ஒருபால்) காட்டவும்.

தண்ணுமையாவது - இரண்டுதலையுஞ் சுருங்கிய நெடியவுடலினையுமுடையது, முழுவமாவது - பெரியவுடலின்மேல் தலைபெற்றுள்ள ஐந்துகைமுடையது, பஞ்சதூந்துபிகளாவன - தோற்கருவி, துளைக்கருவி, கஞ்சக்கருவி, நரப்புக்கருவி, மிட்டுறுக்கருவிகளாம். கந்திருவதூல் இசைதூல். " (௧௧)

மதுமுகத்தலர்ந்தவெண்டாமரைமகள்சுருதிகூட்டச்
சதுமுகத்தொருவன்சாமகீதயாழ்தடவிப்பாட
விதுமுகத்தருகுமொய்க்குமீனெனஞானவெள்ளிப்
பொதுமுகத்தமரர்நூற்றும்பூமழையெங்கும்போர்ப்ப.

(இ-ள்.) மது முகத்து அலர்ந்த வெள் தாமரை மகள் - தேன்சிந்துமுகத் தோடு அலர்ந்த வெள்ளிய தாமரைமலரில்வசிக்கும் கலைமகள், சுருதிகூட்ட - (ஒருபால்) சுருதிகூட்டவும், சதுமுகத்து ஒருவன்யாழ்தடவி சாமகீதம்பாட - நான்கு திருமுகங்கையுடைய பிரமன் வீணையின்கட்டமைந்த நரம்புகளைத்தடவி (ஒருபால்) சாமகீதம்பாடவும், விதுமுகத்து அருகுமொய்க்கும் மீன் என - சகதிரமண்டலத்தி னருகில் மொய்க்கும் நகைத்திரங்களைப்போல, ஞானவெள்ளி பொது முகத்து- ஞானவடிவாகிய வெள்ளியம்பலத்திள், அமரர் நூற்றும் பூமழை எங்கும் போர்ப்ப - தேவர்கள் சித்தம் மலர்மாரி எவ்விடத்தும் (ஒருபால்) போர்க்கவும். (௧௨)

பொருங்கடனிறத்தசெந்தீப்பொங்குளைக்குறளன்மீது
பெருங்கடல்வடவைச்செங்கன்பிதுங்கமேற்றிரிந்துநோக்கி
முருங்கடலெரியில்சிறமுதுகிறவலத்தாளுன்றிக்
கருங்கடல்முளைத்தவெய்யோன்காட்சியிற்பொலிந்துநின்ற.

வெள்ளியம்பலத்திருக்கூத்தாடியபடலம். கங்க

(இ-ள்.) பொருள் கடல் வடவை செங்கண் பிறங்க உம் - ஸாயொம்மோ துங் கடலிற்றோனறிய வடவைபோலச் சிவந்தகண்கள் பிறங்கவும், மேல் திரிந்து நோக்கி முருங்கு அடல் எரியில் சீற உம் - மேலேசுழன்றுபார்த்து (உலகினைக்) கெ டுக்கும் வன்மையையுடைய அவ்வடவைபோலக்கோபிக்கவும், பெரும் கடல் செத்தி நிறத்த பொங்கு உளை குறளன் மீது-பெரிய அக்கடலிற்றோன்றிய செந்நிறம்வாய்ந்த அவ்வடவைபோல நிறமவாய்ந்த விளங்கும் புறமயிரினையுடைய முயலகண்மேல், முதுகு இற வலத்தாள் ஊன்றி - (அவன்) முதுகுமொதுங்க வலக்காறுன்றி, கரும் கடல் ஸ்நைத்த வெய்யோன் காட்சியின் - கரியகடலிற்றோன்றிய சூரியன்தோற்றம் பேரீல, பொலிந்து நின்று - விளங்கிநின்று.

முருக்கு-முருக்குமேலித்தல் விகாரம். எண்ணுமை தொகுத்தல். (கங)

கொய்யுளுசெங்கமலப்போது குவிந்தெனவெமித்துக்கூத்துச்
செய்யும்புண்டரிகத்தாளுந்திசைகடந்துளவினாந்து
கையுந்திண்படையுந்தெய்வமகளிர் மங்கலநாண்காத்த
மையுண்டமிடறுகுசங்கவார்குழைதுழைந்தகாதும்.

(இ-ள்.) கொய்யும் செய் கமலம் போது குவிந்தால் என்ன எடுத்து-கொய் தற்குரிய செந்தாமரைமலர் குவிந்தாற்போலத்தனக்கி, கூத்து செய்யும் புண்டரிகம் தாளும் - திருக்கூத்துச்செய்தருளும் தாமரைமலரையொத்த திருவடியும், திசைக டந்து உள்ள ஈரார்த்த கையும் - திசைகளைக்கடந்த பத்துத்திருக்காரங்களும், திண் படையும் - (அத்திருக்காரங்களிலேந்திய) திண்ணிய ஆயுதங்களும், தெய்வ மகளிர் மங்கல நாண் காத்த மை உண்ட மிடறும்-திருமகள்முதலிய தெய்வப்பெண்கள் மங் கலநாண்காததருளிய கரியநிறம்பொருந்திய ஸ்ரீகண்டமும், வார் சங்கம் குழைது ழைந்த காதும் - நீண்ட சங்ககுண்டலம் துழைந்த திருச்செவியும்.

தனது நித்தியததன்மை காட்டியருளத் திருமால்முதலியோர் உய்யும்பொ ருட்டு விடமுண்டருளி யவ்வவரம்னைவியர்க்கு மங்கலநாணினித்தவன் என்பார் தெ ய்வமங்கலநாண்காத்தமையுண்டமிடறு என்றார். “செற்றாலமுயிரினைத்துமுண்டிட வேநிமிர்ந்தெழுதுரு சிந்தைமேற்கொள் - பறறலங்கதுதகர்ந்துநானமுக்கனே முத லோர்தம்பாவைமாராகுப் - பொறறலிதனைபுனிததோன்” எனவரும் கார்த்தபுரா ணச்செய்யுளால் உணராக. (கச)

செக்கரஞ்சடையுந்தேசார்வெண்டிருநீறுந்தெய்வ
முக்கணு முரக்ககச்சமுள்ளெயிறிமைக்குமார்பு
மைக்கருங்கயற்கணங்கைவல்லியிடுதெதுங்கிநிற்கும்
பக்கமுமவண்மேல்வைத்தபார்வையுநகையுந்தோன்ற.

(இ-ள்.) செக்கர் அம் சடையும் - செவந்த அழகியசடாமுடியும், தேச ஆர் வெள் திருநீறும் - ஒளிறிறைந்த வெள்ளியதிருநீறும், தெய்வ முக்கண்ணும் - தெய் வத்தன்மையையுடைய திரிநேத்திரங்களும், உரகம் கச்சம் - பாம்பாகியகச்சம், முள் எயிறு இமைக்கும் மார்பும் - முட்போன்ற கூரியவராகத்தந்தம் விளங்குந்திரு மார்பும், கயல் மை கரும் கண் நங்கை - கயல்போன்ற மையெழுதிய கரியகண் னையுடைய உமாதேவியார், வல்லியின் ஒதுங்கி நிற்கும் பக்கமும் - காமவல்லிச் கொடிபோல (ஒருபால்) ஒதுங்கிநிற்கும் இடப்பக்கமும், அவள் மேல் வைத்த பார் வையும் நகையும் தோன்ற - அவ்வுமாதேவியார்மேல்வைத்த பார்வையும் புண்ண கையுந்தோன்றவும். (கரு)

மங்கையறமும்புமோசைக்கைவண்டிசங்குமோசை
மங்கைமுழவினோசைமந்திரவேதவோசை
செங்கையாடெரியுமோசைதிருவடிச்சிலம்பினோசை
பெங்கணுநிரம்பியன்பரிருசெவிக்கமுதமுற்ற.

(இ-ள்.) கங்கை ஆறு அலம்பும் ஓசை - (சடாபாரத்திற்குடிய) கங்கைதி
ஓலிக்கும் ஓசையும், கடுக்கை வண்டு இரங்கும் ஓசை - கொன்றைமாலையில் வண்டு
கள் ஒலிக்கும் ஓசையும், மங்கலம் முழவின் ஓசை - மங்கலம்வாய்ந்த மத்தினத்தி
ன் ஓசையும், மந்திர வேத ஓசை - மந்திரம்வாய்ந்த வேதங்களின் ஒலியும், செங்
கை ஆடி எரியும் ஓசை - செவந்ததிருக்கரத்திற சைகவிட்டெரியுந் தீயின் ஓசையும்,
திருவடி சிலம்பின் ஓசை - திருவடியிலணிந்த (வேதச்) சிலம்பினோசையும், எங்க
ணும் நிரம்பி-எத்திசைகளிலும் நிரம்பி, அன்பர் இரு செவிக்கும் அமுதம் ஊற்ற-
அடியார்களுடைய இரண்டுசெவிகளுக்கும் பேரின்ப அமுதம் ஊற்றவும்.

முற்றும்மை தொகுத்தல்.

(கக)

ஆடினாமலமூர்த்தியஞ்சலி முகிழ்த்துசசென்னி
சூடினாடியில்வீழ்ந்தாசுருதியாயிரநாவாரப்
பாடினாபரமானந்தப்பரவையிற்படிந்தாரன்பு
நீடினாநிருத்தானந்தங்காண்பதுநியமம்பூண்டார்.

(இ-ள்.) அமல மூர்த்தி ஆடினான் - அமலமூர்த்தியாகிய சோமசுந்தரக்கட
வுள் ஆனந்தக்கூத்து ஆடியருளிநூர், ஆனந்த நிருத்தம் காண்பது நியமம் பூண்
டார் - ஆனந்தத்திருநடனத்தைத் தரிசிப்பதே நியமமாகப்பூண்ட முனிவா இருவர்க
ளும், அஞ்சலி முகிழ்த்து சென்னி சூடினார் - (தமது இரண்டுகையையும்) அஞ்சலி
யாகச் சிரத்தின்மேலேற்றிக் கூப்பினார்கள், அடியில் விழ்தார் - திருவடியின்மேல்
(தண்டாசாரமாக) வீழ்தார்கள், ஆயிரம் சுருதி நாவாரப் பாடினா - அளவிந்த
சுருதிகளைத் தமது நாவாரப் பாடினார்கள், பரமானந்தப் பரவையில் படிந்தாரா-பே
ரின்பமாகிய கடலில் அமுத்தினார்கள், அன்பு நீடினா - அன்பின வசத்தராயினார்கள்.

முனிவர்கந்திருவர்வானோர்தானவாமோனயோகர்
புனிதகிம்புருடராகிப்புலவருமிறைஞ்சியன்பின்
கனிதருயின்பத்தாழந்தாரதிருமண்காணவந்த
மனிதருங்காணப்பெற்றாராதவாபொருட்டானமன்னோ.

(இ-ள்.) மாதவர் பொருட்டால் - முனிவரிருவர் கணித்தததால், முனிவர்
கந்திருவர் வானோர்தானவர் மோன யோகர் - முனிவரும் கந்திருவரும் தேவரும்
அக்ஷரமும் மவுனநிலையையுடைய யோகரும், புனித கிம்புருடர் ஆதி புலவரும்-குற்ற
மில்லாத கிம்புருடர்முதலிய இசைநூலில்வல்ல தெய்வபுலவர்களும், அன்பில் இ
றைஞ்சி - அன்பால்வணங்கி, கனிதரும் இன்பத்து ஆழந்தார் - சுவைகளிந்தபேரி
ன்பப்பெருக்கில் அமுத்தினார்கள், திருமணம் காணவந்த மனிதரும் - திருமணந்தே
ரிசிக்கவந்த மனிதர்களும், காண பெற்றார் - தெரிசிக்குமபேறு பெற்றார்கள். (கக)

அனந்தனுமுனிவர்வேந்தனளவிலானந்தமுறி
மனந்தனிநிரம்பிமேலும்வழிவதுபோலமார்பம்
புனைந்தபுண்ணியவெண்ணிறுகரைத்திடப்பொழிகண்ணீரு
நனைந்திருகரமுங்கூப்பிநாதனைப்பாடுகின்றான்.

வெள்ளியம்பலத்திருக்கடத்தாழ்வபடலம்.

(இ-ள்.) அனந்தன் ஆம் முனிவர் வேந்தன் - ஆதிசேடராய முனிவர்களுக்கரசராகிய பதஞ்சலியார், அளவில் ஆனந்தம் ஊதி - எல்லையின்றிப் பேசின்ப ண்றெடுத்த, மனந்தனில் கிரம்பி மேலும் வழிவது போல-மனத்தில் கிரம்பி (அட ம்காது) மேலேவழிவதபோல, பொழி கண் நீரும் - சித்தம்* ஆனந்தபாவமும், மார்பம் புனைந்த புண்ணிய வென் நீது கணாந்திட கணந்த - மார்பிற்றிந்த புண் ணியமாகிய வெள்ளிய திருந்தகரையனைக்க, இருகரமும் உப்பி - இரண்டுகரை யையும் உப்பி, நாதனை பாடுகின்றான் - சோமசுந்தரக்கடவுளைத் துதிக்கின்றார்.

* ஐனைந்து செயவெனெச்சத்திரிபு.

(சே)

பராபரமுதலேபோற்றிபத்தியில்வினாவாப்போற்றி

சராசரமாகிவேறாயின்றதற்பரானேபோற்றி.

கராசலவுரியாய்போற்றிகனகவம்பலத்துளாமி

நிராமயபரமானந்தநிருத்தனேபோற்றிபோற்றி.

(இ-ள்.) பராபர முதலே போற்றி - எல்லாக்கடவுளர்க்கும் முதற்கடவுளா ய்நிற்கின்ற பெருமானேவரதனம், பத்தியில் வினாவாய் போற்றி - அடியார்பத்தி என்னும் பைங்குழின்பயனாய் நிற்பவனேவந்தனம், சராசரம் ஆகி வேறு ஆய்கின்ற தற்பரானே போற்றி-சரமும் அசரமும் ஆகியும் அவற்றின்வேறாகியும் நிறநலால் இ றைவனாய்கின்றவனேவந்தனம், கராசல உரியாய் போற்றி - யானையின்தோற்போர் வையையுடையவனே வந்தனம், கனகம் அம்பலத்துள் ஆடும்-பொன்னம்பலத்துள் நடனஞ்செய்தருளிய, நிராமய பரமானந்த நிருத்தனே போற்றி போற்றி-பிறவிப் பிணியொழிக்கும் பேரின்பத் திருநடனத்தையுடையவனே வந்தனம்பந்தனம், சராசரமாகி வேறாய் நின்ற என்றது "யாவையுமாயல்லவுமாம் - சோதிய னே" என்ற பெரியோர் திருவாக்காலுணர்க.

(உ௦)

ஒன்றாகியைந்தாயையந்தருவாகிவருவாய்போற்றி

யின்றுகிசென்றநாளாயெதிர்நாளாயெழுவாய்போற்றி

நன்றாகித்தீயதாகிநடுவாகிமுடிவாய்மன்னு

ணின்றாகும்பரமானந்தநிருத்தனேபோற்றிபோற்றி.

(இ-ள்.) ஒன்றாகி ஐந்தாகி ஐயைந்து உருவாகி வருவாய் போற்றி - ஒரே மூர்த்தமாகியும் ஐந்துமூர்த்தமாகியும் இருபத்தைந்துமூர்த்தமாகியும் (ஆன்மாக்கள் பொருட்டு) வந்தருள்வோப் வரதனம், இன்று ஆகி சென்ற நாளாய் எதிர் நாளாய் எழுவாய் போற்றி-நிகழ்காலமாகியும் இறந்தகாலமாகியும் எதிர்காலமாகியும் நிகழ்கின்றவனேவந்தனம், நன்றாகி தீயதாகி நடுவாகி முடிவாய் - கலமாகியும் கல மில்லாததாகியும் நடுவுநிலையையுடையதாகியும் முத்திமுடிவாகியும், மன்னுந் நன்று ஆடும் பரமானந்த நிருத்தனே போற்றி போற்றி - பொன்னம்பலத்துள் நின்ற நட னஞ்செய்தருளிய பேரின்பம்யமாகிய திருக்கடத்துடையவனே வந்தனம் வந்தனம்.

சுகளமும், சுகளநிஷ்களமும், நிஷ்களமும் கடந்தகின்ற சுத்தசுவமென் பார்-ஒன்றாய் எனவும், பரசுவன், அனாகதசுவன், சதாசுவன், மகேசன், உருத்திரன் என்னும் ஐந்துருவாய் நின்றனனென்பார்-ஐந்தாய் எனவும், சந்திரசேகரர், உமாம கேசர், நிஷ்பாருடர், சபாபதி, கலியாணசுந்தரர், பிஷாடனர், தாமாநி, அந்தகாநி, திரிபுராநி, சலந்தரானி, விதித்துவம்சர், வீரபத்திரர், நாகெங்கிபாதனர், அர்த்தனா ரீசர், விக்கிராதரர், கங்காளர், சிவகாமசுந்தரர், கீலகண்டர், சக்ஷராவயப்பிர

தர், கசமுரணுக்கிரகர், சோமால்கந்தர், கசபாதர், அனந்தசகபிருது, தகழினுமர்
த்தி, சிங்கோற்பவர் என்னும் இருபத்தைந்த மூர்த்தமாய் நின்றனென்பார் - ஐ
யைத்தருவாகி எனவும், ஆன்மாக்களுக்குப் பாராதவம், சஞ்சிதம், ஆகாமியமாய்
நின்று அவ்வவ்வினைப்பயன்களை யூட்டுதலால் இன்றாகிச்சென்றநாளா யெதிர்நாளா
ய் எழுவாய் எனவும், அவ்வான்மாக்களின் வினைப்பயன்களை யொழித்தற்குச் சுவர்
க்கமும் நரகமுமாய்நின்றலின் நன்றாகித் தியதாகி எனவும், யாவர்பாழங்கண்ணோ
டாது வினைப்பயன்களை யூட்டுவித்தலின் நெவாகி எனவும், வினைப்பயனொழிந்தவ
ழி முத்தியிழ்கூட்டெவின் முடிவாய் எனவுக்கறினார்.

ஒன்று, ஐந்து, ஐயைந்த இவை சொன்முரணணி.

(உக)

அடியமேம்பொருட்டுவெள்ளியம்பலத்தாடல்போற்றி
பொடியணிதடந்தோள்போற்றிபுரிசடைமகுடம்போற்றி
கடியவிழ்மலர்மென்கூந்தற்கயல்விழிபாகம்போற்றி
நெடியதற்பரமானந்தநிருத்தனேபோற்றிபோற்றி.

(இ-ள்.) அடியமேம் பொருட்டு - அடியேங்கணியித்தம், வெள்ளி அம்பல
த்த ஆடல் போற்றி - வெள்ளியம்பலத்தன் நடனஞ்செய்தருளிய திருக்கூத்துக்கு
வந்தனம், பொடி அணி தடம் தோள் போற்றி - விபூதியணிந்த பனைத்திருத்தோ
ள்களுக்கு வந்தனம், புரி சடை மகுடம் போற்றி - பொற்புரியொத்த சடாமகுடத்
துக்கு வந்தனம், கடி அவிழ் மலர் மென்கூந்தல் - வாசமோடவிழ்ந்த மலையணி
ந்த மெல்லிய கூந்தலையுடைய, கயல் விழி பாகம் போற்றி - அங்கயற்கண்ணியார்
வாரும் இடப்பாகத்துக்கு வந்தனம், நெடிய தற்பர மானந்த நிருத்தனே போற்றி
போற்றி - என்றும் அழியாத தற்பரமானந்தமயமாகிய திருநடனத்தை யுடையவ
னே வந்தனம் வந்தனம்.

(உஉ)

என்றுநின்றேத்தினுன்பின்னிருவரைநோக்கிவெள்ளி
மன்றுணின்ருடாரின்றமறைமுதல்கருணைகூர்ந்து
நன்றுநீர்வேட்டதென்னென்றருள்செயநராதன்பாதந்
துன்றுமெய்யன்பிற்றாழ்ந்துதொழுதுநின்றிதனைச்சொல்வார்.

(இ-ள்.) என்று நின்ற ஏத்தினுன்-என்றுகூறி அன்புருவாய் நின்ற பதஞ்ச
லியார் வணங்கினார், வெள்ளி மன்றுள் நின்ற ஆடாரின்ற மறைமுதல்-வெள்ளியம்
பலத்துணிந்து ஆடியருளிய வேதத்தின் முதற்பொருளாயுள்ளசிவபெருமான், பின்
இருவரை நோக்கி கருணை கூர்ந்து - பின்பு பதஞ்சலியாராயும் வியாக்கிரபாதநா
யும் பார்த்தருளிக்கருபைகூர்ந்து, நன்று நீர் வேட்டது என் என்று அருள் செய்ய-
மிகவும் நீர்விரும்பியது யாதென்று திருவாய்மலர்ந்தருள், நாதன் பாதம் துன்று
மெய் அன்பின் தாழ்ந்த தொழுது நின்ற - அச்சிவபெருமான் திருவடியில் நிறை
ந்த அன்போடு பணிந்து துதித்து நின்ற, இதனை சொல்வார் - இதனைச் சொல்லத்
தொடங்கினார்.

(உஉ)

எந்தையித்திருக்கூத்தென்றுமிந்நிலைநின்றியார்க்கும்
பந்தவெம்பாசநீங்கப்பரிந்தருள்செய்தியென்னச்
செந்தமிழ்க்கண்ணிநாடுசெய்தமாதவப்பேறெய்தத்
தந்தனமென்றருள்வேதந்தலைதொழிநின்றான்.

வெள்ளியம்பலத்திருக்கடத்தாழ்வபடலம்.

(இ-ள்.) எந்தை இத்திருக்கடத்த - எமது தந்தையே இரத்திராடனத்தோடு, என்றும் இந்நிலை நின்ற - எப்பொழுதும் இவ்வெள்ளியம்பலத்தின்கண் நின்றருளி, யார்க்கும் பந்தம் வெம் பரசு நீங்க-எவார்க்கும் பந்தமாகிய வெய்ய தொடக்குநீங்க, பரிந்து அருள் செய்தி யென்ன - இரங்கி அருள்செய்வாயென்று குறையிரப்ப, வேதம் தலை தடுமாற நின்றான்-வேதங்கள் தட்டழித்தமயங்கநின்றசுவபெருமான், செந்தமிழ் ஞன்னி நாடு - செந்தமிழ்க்குறையுளாகிய பாண்டுகாடு, செய்த மாதவப் பேறு எய்த தந்தனம் எனான் - செய்த பெரியதவப்பயன் அதற்குக் கைகடத்தத் தந்தருளினும் என்று கருணாகூர்ந்தருளினார். (உச)

அரா முனியீதுவேண்டுமொதியெம்பெருமவிர்த
நிராமயபரமானந்தநிருத்தநேர்கண்டோரொல்லார்
தராதலமிசைவந்தெய்தாத்தனிக்கதிபெறுதல்வேண்டும்
பராபரவேன்றுதாழ்ந்தான்பகவனுமதற்குநேர்த்தான்.

(இ-ள்.) அரா முனி ஈது வேண்டும் - பதஞ்சலிமுனிவர் இதனைக் குறையிரக்கின்றார், ஆகி எம் பெரும - ஆகியாகிய எமதுபெருமானே, இந்த நிராமய பரமானந்த நிருத்தம்-இந்த நிராமயமாகியும் பேரின்பமாகியும் விளங்குந் திருநடனத்தை, நேர் கண்டோர் எல்லாம் - நேரே தெரிசித்தவர் யாவரும், தராதல மிசை வந்து எய்தா தனி கதி - நிலவுலகின்மேல் மீட்டுவந்து பிறவாத ஒப்பற்ற சுவகதியை, பராபர பெறுதல் வேண்டும் என்று தாழ்ந்தான்-பராபரனே பெறவேண்டுமென்றுவணங்கினார், பகவனும் அதற்கு நேர்த்தான் - சுவபெருமானும் அதற்குடன்பட்டிக் கருணாகூர்ந்தார். (உரு)

ஆர்த்தனர்கணத்தோர்கைகோத்தாழினரலர்ப்புமாரி
தூர்த்தனர்விண்ணோர்கண்ணீர் தூறும்பினர்முனிவராகம்
போர்த்தனர்புளகமன்பிற்புதைந்தனர்விழுங்குவார்போற்
பார்த்தனர்புல்லிக்கொண்டார்பரவியவ்விருவார்தம்மை.

(இ-ள்.) கணத்தோர் ஆர்த்தனர் - சுவகணத்தோர் கோஷித்து, கைகோத்து ஆடினர்-கைகோத்துக்குரவையாடினார்கள், விண்ணோர் அலர்ப்புமாரி தூர்த்தனர்-தேவர்கள் மலர்ந்த புஷ்பவருஷஞ் சொரிந்தார்கள், முனிவர் கண் நீர் தூறும்பினர்-(ஏனைய)முனிவர்கள் கண்ணீர்த்தும்பி, புளகம் ஆகம் போர்த்தனர்-புளகம் உடம்புபோர்த்து, அன்பில் புதைந்தனர் - அன்பென்னும் பெருக்கிலாழ்ந்து, அவ்விருவர் தம்மையும் பரவி - அந்தமுனிவர் இருவரையும் வணங்கி, விழுங்குவார்போல் பார்த்தனர் - கண்களால் விழுங்குவாரைப்போலப் பார்த்து, புல்லிக் கொண்டார் - தழுவினார்கள். (உச)

ஷட வேறு.

அனித்தமாகியபூதமைம்பொறிபுலனாதி யாராருகி
யினித்தமாயையோடிருவினைத்தொடக்கினுமிருளினும்வேறுகித்
தனித்தயோகிகளாகநீறைந்தாடியதனிப்பெருந்திருக்கடத்தைத்
குனித்தவண்ணமாக்கண்டவர்க்கிசுபரங்கொடுத்தவனுறைகின்றான்.

(இ-ள்.) அனித்தம் ஆகிய பூதம் ஐம் பொறி புலன் ஆகி ஆறாருகி - அனித்தமாயுள்ள ஐம்பூதங்களும் ஐம்பொறியிலும் ஐம்புலன்களுமுதலிய மூப்பந்தாது தத்

அவ்வண்ணம், இனித்த மாயை யோடு இரு வினை தொடக்கமும் இருவினும் நேருதி-
உருகிப்பிக்கும் மாயையோடு இருவினைத்தொடக்கினின்றும் ஆண்வத்தினின்றும்
நீங்கி, தனித்த யோகிகள் அகம் நிறைந்து - ஒப்பில்லாத யோகிகன்மனத்தினின்று
ந்து, ஆடிய தனி பெரும் திருக் கூத்தை - ஆடியருளிய ஒப்பில்லாத பெரியதிருநட-
னத்தை, ருனித்த வண்ணம் ஆக கண்டவர்க்கு - ஆடியருளிய திருக்கோலமாகப்புற-
த்திறந்தரிசித்தவர்க்கு, இக பரம் கொடுத்த அவன் உறை கின்றான் - இகபரசுகங்க-
னைக் கொடுத்தருளி அவ்வெள்ளியம்பலத்துள் எழுந்தருளியிருக்கின்றார்.

பிரிதிவு, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம் ஆகிய பூதம் ஐந்தும்; மெய், வாய்,
கண், மூக்கு, செவி, ஆகிய ஞானேந்திரியம் ஐந்தும்; சத்தம், பரிசம், ரூபம், ரசம்,
கந்தம் ஆகிய புலன ஐந்தும்; வாக்கு, பாதம், பாணி, பாயுரு, உபஸ்தம் ஆகியகர்
மேந்திரியம் ஐந்தும்; மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் ஆகிய அந்தக்கரணம் நா-
ன்கும்கூடிய ஆன்மத்தத்துவம் இருபத்தாறான்கும்; காலம், நியதி, கலை, வித்தை, ஈகம்,
புருடன், மாயை ஆகிய வித்தியாதத்துவம் எழும்; சுத்தவித்தை, ஈகாரம், சாதாங்கிய-
ம், சத்தி, சிவம் ஆகிய சிவத்தத்துவம் ஐந்தும் என்பார். புலனாகிய யாறாறாகி எனவும்,
பொருளல்லவற்றைப் பொருளாகக்கருகி இன்புறச்செய்யும் மாயாமலம் என்பார்.
இனித்தமாயை எனவும், கண்டமலம் முன்பின் சங்கிலிபோற்றொடர்ந்தநிற்குமென்-
பார். இருவினைத்தொடக்கெனவும், ஆன்மாவின் சகசமலமாகிய ஆணவமென்பார்.
இருளெனவும், இவற்றில் நீங்கிநிப்போரென்பார்-வேறுகி எனவும், சகலகேவலங்க-
ளைப்பற்றி அலைத்துநின்ற சிற்றறிவுநீங்கி ஞானமிகுதியான இறைவனடியையநாடிச்-
சுத்தத்தினின்றலே யோகிகளியல்பென்பார். தனித்தயோகிகளெனவும், அங்ஙன-
நிறப்பலே அவரது உள்ளத்தின்கண் தனதுருவப்பரப்பை எல்லாங்கொண்டுபுகுந்து
நின்று ஒப்பிகளுந் தடிப்பவரென்பார். அகநிறைந்தாடிய தனிப்பெருந்திருக்கூத்-
தை எனவும்கூறினார். (உஎ)

ருனிவிளாதினாத்தினந்தொடுத்தெதிர்வருகொடுவிளாதினாயெல்லை
புனிதவாடகமுளரிதோய்ந்தத்தனிப்பொதுநடந்தரிசித்தங்
கினிதமர்ந்துதூற்றெண்மடங்கைந்தெழுத்தெண்ணியிநிலைநிற்குங்
கனியுமன்பினுரெண்ணியாங்கெய்துவர்கருதியவரமெல்லாம்.

(இ-ள்.) ருனிவில் ஆதினா தினம் தெடுத்த - வளைந்த தனுமாசம் திருவாதி-
னாக்கூத்திரத்தொடங்கி, எதிர் வரு கொடு வில் ஆதினா எல்லை - இனிவரும்வளைந்த
தனுமாதம் திருவாதினாக்கூத்திரங்காறும், புனிதம் ஆடக முளரிதோய்ந்த - கள-
ங்கமில்லாத பொற்றாமரையில் விதிப்படி ஸ்நானஞ்செய்த, அத் தனிப் பொது நட-
ந்தரிசித்து - அந்த வெரப்பில்லாத வெள்ளியம்பலத்தில் திருநடனம் தெரிசித்து,
அங்கு இனிது அமர்ந்து - அத்திருமுன் இனிதினிருந்து, ஐந்து எழுத்து நூறு எண்-
மடங்கு எண்ணி - ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தை தூற்றெட்டமெட்டங்கு விதிமுறையே எண்ணி,
இந்நிலை நிற்கும் கனியும் அன்பினார் - இந்நிலையில் வழுவாது நிற்கும் முதிர்ந்த அன்-
பிணையுடைய அடியார்கள், எண்ணியது ஆங்கு கருதிய வரம் எல்லாம் எய்துவர்-
தாம் கருதியபடியே கருதியவரத்தையெல்லாம் ஒழுசோ அடைவார்கள். (உஅ)

வெள்ளியம்பலத்திருக்கூத்தாடியபடலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாவிடம் உள்படத் திருவருத்தம் - அஃஇ.

குண்டோதரனுக்கு அன்னமிட்டபடலம்.

கவிநிலத்தலை.

பன்னகேசனுமடுபுளிப்பாதனும்பணிய
மின்னுவார்சடைமன்னவன்வெள்ளிமன்றடல்
சொன்னவாறிதுபசித்தழல்கடவொருபூத
மன்னமாமலைதொலைத்தவாறெடுத்தினியறைவாம்.

(இ-ள்.) மின்னு வார் சடை மன்னவன் - வினங்காநின்ற நீண்ட சடாமருட
ந்தையுடைய சோமசந்தாக்கடவுளாகிய சவுந்தரபாண்டியர், பன்னகேசனும் அடு
புளிப் பாதனும் பணிய - பதஞ்சலியாரும் கொல்லும் புலிக்கையுடைய விபாக்கிர
பாதரும் வணங்க, வெள்ளி மன்ற ஆடல் சொன்ன ஆறு இது - வெள்ளியம்பலத்
தன் திருகடனஞ்செய்தருளிய திருவிண்பாடலைச் சொன்ன சரித்திரம் இதுவாரும்,
இனி ஒரு பூதம் பசி தழல் கட - இனி, ஒரு பூதமானது பரியாகிய உதாரத்தினி
சட்டுவருத்த, அன்னம் மா மலை தொலைத்த ஆறு எடுத்த அறைவாம் - அன்னக்குவி
யலாகிய பெரியமலையை உண்டொழிந்த சரித்திரத்தை எடுத்துச்சொல்லுவாம். (அ)

கன்னியாக்கரசாயினுள்கட மனைபுகுந்த
மின்னியற்சடைமாதவர்வேதியரேனே
ரெந்திலத்துளமன்னவாயாவாக்குமுறையே
பொன்னியற்கலத்தறுசுவையோனகமருந்தா

(இ-ள்.) கன்னியர்க்கு அரசு ஆயினுள்-கன்னிப்பெண்டருக்கு அரசியாராகிய
பிராட்டியார், கட மனை புகுந்த - கவிநில மகேந்தரவந்துக்குத் (தமது) வீட்டில்
வந்த, மின் இயல் சடை மாதவர் வேதியர் ஏனோ-மின்போல விளங்கும் இயல்மை
ந்த சடைபையுடைய பெரியதவத்தினரும் அத்தனரும் அவரொழிந்த தேவர்களும்,
எந்திலத்த உன்ன மன்னவர் யாவர்க்கும்-எங்காட்டிலுமுள்ள அரசர்கள் எவர்க்கும்,
முறையே பொன் இயல் கலத்த-முறையாகப் பொன்றாச்செய் தமைந்தையுடைய
பாசனங்களில், அது சுவை போனகம் அருதா - அதுசுவையமைந்த கறிசோடு
திருவமுதன்பித்த.

இயல் முதனிலைத் தொழிற்பெயராதலால்-வருமொழி கோக்கித்திரிந்தது. (உ)

பூசுகின்றவுமுட்பெயும்பூண்பவும்பழுக்காய்
வாசமெல்லிலையேனவுமம்முறைவழங்காத்
தேசமன்னவரேனையோர்செல்லுநர்ச்செலுத்தி
பிசனன்புறகற்பினுளிருக்குமவ்வேலை.

(இ-ள்.) பூசுகின்றவும் உடெப்பவும் பூண்பவும் - பூசப்படுகி சாந்த முதலிய
கலவைகளையும் உடெப்பப்படும் பீதாம்பா முதலியவைகளையும் அணியப்படும் ஆபரண
முதலியவைகளையும், பழுக்காய் வாசம் மெல் இலை எனவும் - பாக்கையும் வாசனைத்
திரவியங்களையும் வெற்றிலையையும் அனையொழிந்த பிறவற்றையும், அம்முறை வழ
ங்க - உண்பித்த அம்முறையே கொடுத்த, தேசமன்னவர் ஏனையோர் செல்லுநர்

கூ.உ.

திருவிளையாடற்புராணம்.

செறுத்தி-யலாட்டமுமுன் அசர்சனஞ்ஞம் அலொழிந்தோருஞ்ஞம் (தந்தம்) இடங்னிற் செல்லச் செறுதலுச் செல்ல விடைபெடுத்து, ஈசன் அன்புத செறிஞன் இருக்கும் அம்பேன-சோமசந்தாக்கடவுளாயி சவுந்தா பாண்டியால் விரும்பப் பட்ட-செய்யுடைய நடாதவைப் பிராட்டியார் எழுந்தருளியிருக்கும் அக்காலில்.

வாசனைத் திரவியங்கனாவன - "தக்கோவந்திம்புதகைசாலிலவந்தம் - எப்பூ ரஞ்சாதிபொடைத்து." எனவும் என்றது மலர் முதலியன. (க)

மடைவளத்தொழிற் புலவாவந்தாடிபிணைவணங்கி
யாடியேமட்டபோனகமாயிரத்தொன்றி
னிடையதாயினுந்தொலைந்திலதியாங்கண்மேற்செய்யக்
கடவதேதெனப்பிராட்டிதன்கணவாமுன்குறகா.

(இ-ள்.) மடைவளத் தொழில் புலவர்வந்த-அன்னம் வளமபெற்சமைக்கும் தொழிற் புலமையில் வல்லோர்வந்த, அடியினை வணங்கி-இரண்டு திருவடியினையும் வணங்கி, அடியோம் அட்ட போனகம் - அடியேமாயி யாம் சமைப்பித்த வணவு, ஆயிரத்த ஒன்றின் இடையத ஆயினும் தொலைந்த இலத - ஆயிரத்தன் ஒரு பத்தில் பாதியதாயினும் கழித்திலத, யாங்கன் மேல் செய்யக்கடவது ஏது என் ன - யாங்கன் இனிச் செய்யக்கடவது யாதென்ற வினவு. பிராட்டி தன் கணவர் முன்குறகா - பிராட்டியார் தமது கணவராயி சவுந்தா பாண்டியர் முன்சென்று. (ச)

பணிந்தொதுங்கிநின்றடி கண்முப்பத்துமுக்கோடி
கணங்கடம்மொடுமிங்கெழுந்தருள்வதுகருதி
யினங்குமின் னவைப்போனகமெல்லையின் றுக்கி
யுணங்குகின்றதுண்டெஞ்சியதெனைத்தெனவுரைக்கின்.

(இ-ள்.) பணிந்த ஒதுங்கி நின்ற - பணிந்த (ஒருபால்) ஒதுங்கிநின்ற, அடி கன் - எமது சுவாமிகளே, முப்பத்து முக்கோடி கணங்கள் தம்மொடும் - முப்பத்து முக்கோடி தேவகணங்களோடும், இங்கு எழுது அருள்வது கருதி - இங்கு எழுத் தருளுவதைக்கருதி, இன் கவை இணங்கு போனகம் எல்லா இன்ற ஆக்கி உணங்கு கின்றது - இனியசகையமைந்த அமுது வரம்பின்றிச் சமைத்து உணங்குகின்றது, உண்டு எஞ்சியது எனென்ற என உரைக்கின் - உண்டு சேஷமாயுள்ளது எவ்வளவு என்று சொல்லத்தொடங்கில்.

எத்தனைத்த-எனைத்து தொகுத்தல்லிகளாம்.

(க)

இமையக்குன்றமுமடைகலாயிதன்புறங்கிடந்த
சுமையக்குன்றுக ட்டமுஞ்சேர்ந்தெனநிமிர்ச்
சுமையக்கொட்டியவாலரிப்புழுக்கதுஞ்சாதக்
கமையக்கொட்டியபகடிகளின்வருக்கமுமீனாய்.

(இ-ள்.) இமையக் குன்றமும்-இமையமல்லும், அடை எல்லாய் இரன்புறம் கிடந்த சுமையக் குன்றுகள் ஈட்டமும் சேர்ந்தால் என்ன - இவ்விமையமையின் புறத் தில் குழ்த்திடத்தொகுந்துகளின் ஈட்டமும் (ஒருபால் திரண்டு) சேர்ந்தாற் போல, நிமிர் சுமையக் கொட்டிய வால் அரி புழுக்கதும் - (வானத்தை) அளவப்

குண்டோதானுக்கு அன்னப்பிட்டபடலம்.

௩௩௯

சென்றதச்சமைத்துக்கொட்டிய வெள்ளிய அரிசியலமைந்த அன்னமும், சாதக்கு அணைய கொட்டிய கறிவின் வருக்கமும் - அவ்வருத்தக்கு ஏற்பச் சமைத்துக் கொட்டிய கறிவின் உட்டமும், அணை - அவ்வளவின்.

சாதத்துக்கு சாதக்குநொருத்தல்.

(௧)

என்றபோதிறையெம்பிராண்டேவியாரிடத்தி
வென்றதுமன்பினுலொருவினையாடலினைத்தோ
தன்றணிக்குடைப்பாரிடத்தலைவனதாற்ற
லன்றியாவருமறிந்திடக்காட்டவோவறியேம்.

(இ-ள்.) என்ற போது - என்ற கூறியருளியகாலத்தில், இறை எம்பிரான் - இறைவாரியெனது சவுந்தரபாண்டியர், தேவியார் இடத்தில் ஒன்றும் அன்பினால் - (தமது) தேவியாரிடத்தில் ஒத்த அன்பினால், ஒருவினையாடலை நின்றதோ - ஒருநிருவினையாடலைச் செய்தருளத் திருவுணங்கொண்டோ, தன் தனிக்குடை பாரிடத்தலைவனது ஆற்றல் - தமது ஒப்பில்லாத வெள்ளைப்பட்டக்குடைபையேற்றிய பூதசுணத்தலைவனது குண்டோதானுடைய வன்மையை, அன்று யாவரும் அறிந்திட காட்டி - அப்பொழுது (திருமனைத்துக்குவந்த) யாவரும் அறிந்த காட்டியருளவோ, அறியேம் - (யாம்) அறியோம்

(௨)

சிறிதுவாணகைசெய்துமூவேந்தரிற்சிறந்த
மறவின்மீனவனருமபெறனமகனானக்கரிதீர்
பெறுவதே துவான்றருவுநின்பணிசெயப்பெற்றிங்
குறைவதேற்பிறாதிருவெலாமுன்னதேயன்றோ.

(இ-ள்.) வான் கைக சிறிது செய்து - ஒன்றிய புன்னகை சிறிதரும்பி, மூவேந்தரில் சிறந்த மறவின் மீனவன் - சோசோழபாண்டியருள் மேம்பட்ட குற்றமில்லாத மலையத்துவச பாண்டியன், அரும் பெற்றல் மகன் - பெருது பெற்றமகனே, உனக்கு அரிதில் பெறுவது ஏது - உனக்கு அரிதாகப்பெறும் பொருளென்ன, வான் தருவும் நிற்பணி செய்பெற்றது - வானிலுள்ள பஞ்சதருக்களும் உனது (அருள் வழிநின்ற) பணிசெயப்பெற்றது, இவரு உற்றவர்தல் - இங்கிருந்தால், பிறர் திருவெல்லாம் உன்னதே அன்றோ - பிறர் துசல்வகச்செல்லாம் உன்னுடையதல்லவா.

மெய்ப்பாடு வியப்பின மூலதனதால் - சிறிது வாணகை செய்த எனவும் மலையத்துவச பாண்டியன் யாதத்தில் பெற்றமையால் அரும்பெற்றல் எனவும், அவன் பெற்ற அருமைப் பேறு தோன்றக் கூட்டிப் பிரித்தற் பொருளில் வந்த ஏழனுருபு தந்த மூவேந்தரில் சிறந்த மறவின் மீனவன் எனவும், வான் தருவும் நிற்பணிசெயப்பெற்ற இவ்வுறைவதால் - உனக்கரிதிர்பெறுவதேத எனவும், அதனால் பிறர் திருவெல்லாம் உன்னுடையதாதலின் - பிறாதிருவெல்லாம் உன்னதே எனவும் கூறினார். அருமை - இன்மைமேனிற்றது. உன்னது - பொருளடியாகப் பிறந்த பலவிற்பாற் படர்க்கைக்குறிப்பு வினாமூற்றது. மகன் அன்மைவீனி.

(௩)

அளவிலாததின்செல்வத்தின்பெருக்கைநாமரிப
வினாவுசெய்தனைபோலுநின்னிருந்துணப்பசியாற்
களைபடைந்தவராகநங்கணத்திதுட்காணோங்
தனவமுரலாயாஞ்செய்த்துக்கதேதென்றான்.

(இ-ன்.) தனவும் மூலாய் - மூலமாயும்பையொத்த தத்தபத்திணையுடையாய், அளவினாத நின் செல்வத்தின் பெருக்கை - (அவ்வாறாய்) வரம்பில்லாத நின் செல்வத்தின் பெருக்கத்தை, நாம் அறிய விரிவு செய்வனோடோளும் - நாமறியும்படி காட்டினும்போலும், நம் கணத்தினான் - நமது கணத்தினான், நின்விரும்பு உண்ண பசியால் களை அடைந்தவராக வாணம் - நீ செய்வதைத் தவிரும்புதண்ணப் பசியினால் களைபடைந்தவராக ஒருவராயும் கண்டிலேம், யாம் செய்ய தக்கது ஏத என்றான் - யாம் செய்யத்தக்கது என்னவிரும்பதென்று சவுந்தரபாண்டியர் திருவாய்மலர் தருளினார்.

பசியினி இவராதலால் - நம் கணத்தினாட் பசியால் களைபடைந்தவராக வாணமென்றார். (௧)

அடுக்கநின்றருண்டோதானகட்டிடைவடவை
மடுக்கவுன்னினானதுவந்துவழிற்றெரிபசியாய்த
தொடுக்கவாலமுண்டாங்குடல்சோந்துவோத்தாவி
யொடுக்கமுற்றையபசியினுலுயங்கினேனென்றான்.

(இ-ன்.) அடுக்க நின்ற ருண்டோதான் அகடு இடை - அயலில் நின்ற ருண்டோதானுடைய வயிற்றினிடத்த, வடவை மடுக்க உன்னினான் - வடவாமுகாக்கினிவந்த ருடிகொன்னக் கருதினார், அத வந்து வயிறு வரி பசியாய் தொடுக்க - அத்தியானது வந்து வயிற்றிலெரியும் பசியாய்முன, ஆலம் உண்டால் ஆங்கு உடல் கோர்ந்து வேர்த்த ஆவி ஒடுக்கார் உற்று - விஷமுண்டால்போலத் தேகமெலித்த வேர்த்தப் பிராணமெலித்தி, ஐய பசியினால் உயங்கினேன் என்றான் - ஐயனே பசியினால் வருத்தினேனென்று அவரினான். (௨)

குடையெடுக்குமிக்கு, நியதாட்குறம்கொருபிடிசோ
நடுமினப்புறஞ்சோறுமாலெனத்தொழுதெல்லா
முடையநாயகிபோயினுக்கு நியனுமுடனே
நடைதளர்ந்துகண்புகைந்துவாய்புலர்ந்திடநடந்தான்.

(இ-ன்.) குடை எடுக்கும் இக்குறிய நான் குறக்கு - (நமது) குடைநாங்கிப் பின்வருங் குறிய காயையுடைய பூதத்திற்கு, ஒரு பிடி சோறு இடுமின் - ஒருபிடி சோறு கொடுங்கள், அப்பும் சோறும் என - அப்பாற் கொல்லுவாமென்று உறிய ருன, எல்லாம் உடைய நாயகி தொழுது போயினான் - எல்லா ஆன்மாக்களையும் ஆளாக உடைய பிராட்டியாரா வணங்கிச் சென்றா, குறியனும் உடனே நடைதளர்ந்து கண்புகைத்து வாய்புலர்ந்திட நடந்தான் - அஞ்ஞன்னோடோதானும் விரைந்து சோர்த்த நடைவினையுடையவனுக்கி கண்புகைத்து வாய்புலரப் பிச்சென்றான்.

தளர்ந்து புகைத்து - சினைவினை யெச்சங்கனாதலால் முதல்வினைக் கொற்றமையுண்மையின் நடந்தானென்னும், முதல் வினையின் முதலோடு முடிந்தது, சோறும் - எதிர்காலத் தன்மை வினை முத்தசுவால் முதலினை திரிந்து நின்றது. (௩)

படைக்கணைவலரிமைமகள் பணியினுற்பசிகோய்
தொடுத்தவன்றனைக்கொண்டுபோய்ச்சொன்றிமுன்னித்தா
ரமெத்திருந்ததெகண்டனமன்னமாம்பையை
யெடுத்தியின்றதுமடிசிலங்கிருந்ததுங்காணார்.

குண்டோதானுக்கு அன்னமிடப்படலம். ௨௫௩

(இ-ன்) படைச் சண். ஏவல்-படைத்தற் குழிவினிற்ற ஏவல்சன், இறைமகன் பணியினால்-மனையத்துவசபாண்டியன் புத்திரியார் ஏவலினால், பரி கோய்தொடுத்த வன்றனை கொண்டுபோய் சொன்றிழன் விடுத்தார்-பரிவேயால் விழும்புப் பட்ட குண்டோதானைக்கொண்டு சென்று அன்னமையுமன் விடுத்தார்கள், அதேத்த இருந்தே ண்டனர் (அந்நை அயன்) அதித்ததின் நதைச் சண்டாரோ (அன்றி) மா அன்னமையை எடுத்த அயின்றதம்-பெரிய துவ்வன்னமையை வாரியுண்டதம், அங்கு அடிசில் இருந்ததம்-அவ்விடத்தில் அவ்வன்னமையை யிருந்ததம், காணர்-காணாயினார்.

படைச்சண் ஏவல் என்பதற்கு-வான்போன்ற கண்ணையுடைய பணிப் பெண்களெனினுமமையும். (௨௨)

சிலம்பு நூபுரச்சிறுச்சேடியர் சில்லோ

ரலம்புவால்வளைக்கைகெரித்த திசயமடைந்தார்

புலம்புமேகையார் சிலர் பொருக்கெனவெருண்டார்

சலம்பெய்ப்பூண் முகையார் சிலர் கண்புதைத்திரிந்தார்

(இ-ன்.) சிலம்பு நூபுரச் சிறு அடி சேடியர் சில்லோர் - ஒவிகருஞ் சிலம்பனித்த சிறந்தியையுடைய பாங்கியரிற் சிலர், அலம்பு வால் வளை கைகெரித்து அதிசயம் அடைந்தார்-ஒலிக்கும் வெள்ளிய விரையையணிந்த (தமது) கைகளை கெரித்து வியப்புற்றார்கள், புலம்பு மேகையார் சிலர் பொருக்கென வெருண்டார்-ஒலிக்கும் மேகையணிந்த சிலர் விரைந்து மயங்கினார்கள், சலம் பெய்ப்பூண் முகையார் சிலர் கண்புதைத்து இரிந்தார் - ஆபாணமணிந்த தனங்கையுடைய சிலர் (மருட்சியால்) கண்களை மூடிப் போயினார்கள்.

பூண்முகையாரென்றது-பூண் சாதியுடையாதலால் - சலம் பெய்முகையாரொன்ப பொருக்கொண்டாம். (௨௩)

முரவைபோகிய முரிசில்வான்முரல்பால்வறையல்

கருணைதீமபயநடு துவைபலவகைக்கறிகள்

எிரவுதேம்புபொறையிரிநுததேன்வெள்ளம்

வரை விலாதனமிடாவொவொரிவாய்மடுத்தான்.

(இ-ன்.) முரவை போகிய முரிவு இல் வால்முரல் - தவிட்டினின்ற கீங்கிய முனைமுரிதன்வலாத வெள்ளிய அரிசியாலாகிய அன்னத்தையும், பால் வறையல் கருணை - பால்வார்த்தச் சமைத்த துவட்டந்தறியும் பொரிக்கறியும், தீம்பயற அதிதனை பலவகை கறிகள்-இனிய பயற்றொடுகலத்த சமைத்த புனிக்றியுமாகிய பல வகைக் கறிகளையும், விரவு தேம்படு பால் தயிர் இழுது தேன் வெள்ளம் - இனிமை கலந்த பாலுந் தயிரும் வெண்ணெயும் தேனுந் தயிர் வெள்ளத்தையும், வரைவு இவாதன மிடா. வொடு வாரிவாய் மடுத்தான் - தகவிலவாத (ஏனைப்பொருக்களையும்) மிடாக்களோடு வாரிவாரி வாயிற்போட்டான். (௨௪)

பல்பழக்குவைவேற்றுருப்பண்ணியங்கன்னன்

மெல்லவைத்தண்டுதெங்குவையன்றியும்வேவா

வல்சகாய்களின்வருக்கமுதுகாந்தமாறாம

மெல்லுதீர்வவண்டமுழுமுடித்துவாய்மடுத்தான்

(இ-ன்.) பல் பழங்குவை - பல பழங்குப்பங்களும், தேற்றகு பண்ணியம் என்னல் - வெவ்வேறு வடிவாக வமைத்த; பலகாங்களும் சருக்கரையும், மெக்கவை தன்ம தெற்கு இவை அன்றியும் - மெக்குதற்றொழிவமைத்த கரும்பும் தென்னந்தரையும் ஆகிய இவைகளெல்லாமலும், வேவா வல்லி காய்களின் வருக்கமும் தார்த்த மாறாமல் - தேற்றொழியில் நிரம்பாத சோற்றையும் - காய்களின் கூட்டங்களையும் உண்டு பசி மாறாமையால், எல்லா - தீர் நகுமண்டமும் - எடுத்து வாழ் மதித்தான் - அனவிலாத நவநானியங்களையும் எடுத்து வாரி வாயிற் போட்டான். (௧௮)

பாரித்துள்ளவிப்பண்டமும் பருஉக்குறுங்கையால் வாரித்தன்பெருவயிற், ரிடைவைப்பவுந்துகிவை பூரித்தாகுதிபண்ணியதழலெனப்பொங்கிக் கோரித்தொன்பதுவாயிலும் பசித்தழல்கொளுத்த.

(இ-ன்.) பாரித்த உன்ன இப்பண்டமும் - நிறைந்துள்ள இந்நவநானியங்களையும், பரு குறுங்கையால் வாரி தன் பெருவயிற்றிடை வைப்பவும் - பருத்தையுடைய சிறிய கைகளால் வாரித் தனது பெரிய வயிற்றிற்போடவும், துகிலை பூரித்த ஆகுதி பண்ணிய தழல் என - இருக்கு சிவங்களால் பெய் நிறைத்து ஆகுதிசெய்த யாகாதெளிபோல, பசி தழல் பொங்கி கோரித்த ஒன்பது வாயிலும் கொளுத்த - பசியாகிய அக்கினி சுவாவித்து அதிகரித்து நவத்தவார்களிலும் கொளுத்தாநிற்ப.

கோரித்து - கோரமென்னும் பெயர்ச்சொல்லடியாகப் பிறந்த வினையெச்சம்.

அலங்கலோதிகண்ட திசயமடைந்து தன்னன்பி னலங்கொணையகன்முன்புபோய்நாணமுட்கிடப்ப னிலங்குபூங்குழல்சுவன்மிசையிறக்கியிட்டொல்கி நிலங்கிளை ததுநின்றாணிலைகண்டனனிருபன்.

(இ-ன்.) அலங்கல் ஒதி கண்டு அதிசயம் அடைந்து - மலைகளில்த் கூந்தலையுடைய பிராட்டியார்கண்டு (என்றும் பரத்தறியாத) வியப்பெய்தி, தன் அன்பின் நலங்கொள் காயகன் முன்புபோய் - தாம் கொண்டருளிய அன்பால் ஆர்வங்கொண்ட (தமது) தலைவர்முன் சென்று, நாணம் உள்கிடப்ப இலவகு பூங்குழல் சுவன் மிசை இதற்கி இட்டு ஒல்கி நிலம் கிளைத்தாநின்றான் - காணம் (தமது) திருவளத்திற் பொறித்த கிடக்கவும் விரிவதும் மலரையணிந்த அனபாரம் பிடரிமேல் சரித்து கிடக்கவுத் துவண் - (தமதுபெருவிரலால்), நிலத்தைக் கிளைத்து நின்றார், நிருபன் நிலைண்டான் - சவுந்தரபாண்டியா அநநிலைமையைக்கண்டார்.

அன்பால் ஈடுவது ஆர்வம் ஆதலால் நலங்கொள் என்றதற்கு - ஆர்வங்கொண்ட என்றும் "அன்பினுமாவமுடைமையதவீனும்", என்ற திருக்குறளானுணர்சமுன்னர் உண்டெஞ்சியன மனபோற் கிடக்கின்றனவெனக் கூறியது - கிவபெருமா னோடு வந்த ஒருவன் பசியும் ஆற்றக்கடாமையால் காணம், உட்கிடப்ப எனவும், காணியிருதியால் கூந்தல்கிரிதல் இயல்பாதலின் சினைவினையை முதன்மேலெற்றிச் சுவன்மிசையிறக்கி விட்டெனவும் கூறினார். (௧௯)

அஞ்சிலோதியைவினவுவான நிகலான்போலக் குஞ்சியாரழலன்னவக்குடவயிற்றவனுண்

குண்டோதாணுக்கு அன்னமிடப்படலம். ௩௮௩

டெஞ்சியுள்ளவேற்பூதங்களின்னமும்விடுத்துன்
னெஞ்சுவப்பவேயருத்துதுமென்னதுமிகை.

(இ-ள்.) அம் சில ஓதைய அறிவான் போல வினவுவான் - அழிய வட்டத் தட்டணியணிந்த உத்தையுடைய பிராட்டியாரை அறிந்தும் அறிவார்போல வினவுவின்ற சுவந்தரபாண்டியா, ஆர் அழல் அன்னகுஞ்சி அகருட வயிற்றவன் - சிறைந்த ரெகுப்பிப்போலும் செந்திரம் வாய்த் தையையுடைய அந்தக் குண்டோதான், உண்டு எஞ்சிய உன்ன வேல் - உண்டு சேடித்த பொருள் உள்ளனவானால், இன்னமும் பூதங்கள் விடுத்த - இன்னமும் (மது குந்தேவல் செய்யும்) கணக்கின் விடுத்த, உன் ரெஞ்சு உவப்ப அருத்ததும் என்னலும்-உனது மனம் சரிவர உண்பித் திரெமென்று திருவாய் மலர்ந்தருள், சிவன் - பிராட்டியார்.

எஞ்சிய வினமுற்றப் பெயர் ஈததொக்குவின்றது. (௧௮)

ஐயவின்னுமிக்குறட்பசியடங்கிடாவேறு
வெய்யபாரிடவீரரைவிடுத்தியெலெடுத்தது
வைபம்யாவையும்வயிற்றிடைவைப்பரேயிதனாற்
செய்யகாலருத்திராப்பெயர்தேற்றமாமுணக்கே.

(இ-ள்.) ஐய இன்னும் இக்குறள் பரி அடங்கிடா- ஐயனே இன்னும் இக்குண்டோதாணுடைய தீப்பரி யடங்கலில்லை, வெய்ய வேறு பாரிட வீரரை விடுத்தியேல்-சொடிய (உமது) வேறு கண வீரரை யேவி விடுப்பிரானால், வைபம் யாவையும் விடுத்த வயிற்றிடை வைப்பர்-உலக முழுமையும் எடுத்தத் தமது வயிற்றினிடத்தில் வைப்பர், இதனால் - இக்காட்சி யளவையினால், உனக்கு செய்ய கால உருத்திரப்பெயர் தேற்றம் ஆம்-உமக்குச் செந்திரம்பொருத்திய கால உருத்திரானை வாய்த் திருகாமம் நிச்சயமாகம்.

தேவாரீருக்குக் கால உருத்திரானைப் பண்டுள்ள திருகாமத்தின் பொருள் இன்று பலருக்கானக் காட்சியளவையால் ஒரு பூதத்தால் வினக்கி நின்றனை என்பார். இதனால் செய்ய காலருத்திரப்பெயர் தேற்றமாமுணக்கே என்றார். (௧௯)

சங்கவார்குழைக்குறண்மசன்றன்செயுறானே
யிங்குவந்துரைசெய்திடவறிதியென்றிறைமுன்
மங்கைநாயகிமுதவாய்மலர்பொழுதெயிற்றுத்
திக்கன்வாய்முழையான்பசித்தீசர் டவந்தான்.

(இ-ள்) சங்கம் வார் குழை குறன் மகன்-சங்காலாசிய நீண்ட குண்டவத் தையுடைய குண்டோதான், தன் செயல் தானே இங்கு வந்த உரை செய்திட அறிதி என்ற (எல்லாம் உண்டும் மாறாத) தனது தீப்பரிச்செயலை அவனே இங்கு வந்த முறையிட அறிவாயென்று, இறைமுன் மங்கை நாயகி குமுதவாய் மலர் பொழுத- (தமது) இறைவர்புறம் மங்கையர்க்கு அரசியாநாயகிய பிராட்டியார் தமது குமுதம் போன்ற திருவாய் மலர்தருளும்பொழுது, எயிற திக்கன் வாய் முழையான் தீப்பரி கூட வந்தான் - வக்கிரத்தமாயிய அந்தச் சந்திரனையும் வாயாசிய மணக்குடைய குண்டை (அக்குண்டோதான்) தீப்பரி கூட்டி உருத்த மெனித்தவந்தான். (௨௦)

நட்டமாடியிசந்தரங்கையெம்பிராட்டி
யட்டபோனகம்பனிவனையவாய்க்கிடந்த

தொட்டுவாய்மடுத்திடவுமென்கடுபதணியா
திட்டுணைவர்வயிறுபோற்காந்துவதென்றான்.

(இ-ள்.) எட்டம் ஆடிய கந்தா - (பதஞ்சலி வியாக்கிரபாநா பொருட்டிற்) திருவடனஞ் செய்தருளிய சோமசுந்திரக்கடவுளே, நன்மை எம்பிராட்டி - பெண்க ளுட்சிறந்தவராகிய எமது பிராட்டியார், அட்ட போனகம் பணிவரை அணையவாய் கிடந்த-சமைப்பித்தருளிய தன்னைகளைக் இமயகலையை செய்தனனாகி (குப்பங் குப்பலாய்க்) கிடந்தன, தொட்டு வாய் மடுத்திடவும் - கைதொட்டு வாரி, வாயிற் போடவும், என் கடுபதி தணியாது - என்னைச் சுட்டு வருத்தம் பதிகனியாடில், இட்டு உணைவர் வயிறுபோல் காந்துவது என்ருன் - பிறகுக்குக் கொடுத்தத் தாமமு ண்ணாம் சேமித்தவர்கள் (அது இழந்தபொழுது அவர்) வயிறு எரிவதெபோல (என்வயிறு) எரியாநின்றதென்று அலறினான்.

இட்டுணைம் சேமித்தவர் தாம் தேடிய பொருளிறுத்தல். "உண்ணுணுளி றிருணுஞ்ஞபுழ்செய்யான். - நன்னருடகேளிர துயர்ணையான் - கொன்னே-வழங்கா ன்பொருள் காத்திருப்பானேன்அஃ - இழந்தானென்றெண்ணப்படும" எனவருஞ் செ ய்யுணாவணாக, அட்ட முநனிவை திரியாது வந்த பிரிவினப் பெயரொச்சம். (உக)

கையாமுப்புரத்திட்டதிகடுமபசியுருவாய்ப்
பொய்யனென்வயிற்றிடைக்குடிபுகுந்ததோவென்னுங்
கையெறிந்தடுமண்டங்கன்வெடிபடக்கதறு
கையகோவெனுமுயிர்த்திடுமாவ்சோர்ந்தயரும.

(இ-ள்.) கையா முப்புரத்தது இட்டதி-ஒழுக்கமில்லாததது திரிபுரத்தினிட்ட தியானது, கடுமபசி உருவாய் பொய்யனென் வயிற்றிடை குடி புகுந்ததோ என் னும்-கொடிய பசியின் உருவாய் பொய்யமையேனுடைய வயிற்றில் குடியேறியதோ என்ற அவதூறான், கை எறிந்திடும-தனது கையை (எடுத்ததுதானேருடொன்று) தா க்ருவான்; அண்டக்கன் வெடிபட கதறும் - பல்லாயிர அண்டங்களுக்கும் விள்ளும்படி வாய்திறந்த கதறுவான், ஐயகோ என்னும் - ஐயகோ வென்று புலம்புவான், உயிர்த் திடும் - பெருமூச்செறிவான், ஆவ்சோர்ந்த அயரும் - உயிர தாந்நது சோருவான்.

குண்டோதரனுக்கு அன்னமிட்டி படலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உட்படத் திருவிருத்தம் - அசஎ.

எட்டாவது

அன்னக்குழியும்கையையுமழைத்தபடலம்.

வேதநாயகன்பாரிடவேந்தனுக்கமையா
வோதனைகளருத்தியதன்மையீதுவையும
போதாராமையாலமைவுறப்போனகக்குழிநீந்
தோதமாதியருத்தியசெய்தியுமுறைப்பாம்.

அன்னக்குழியும் பவனமும் தந்தபடலம்.

(இ-ள்.) வேதாபகன் - வேதங்களுக்குத் தலைவனாய் சோமசுந்தரனாய் ஆன, பாரிடம் வேத்தனுக்கு - பூதகணங்களுக்குத் தலைவனாகிய குண்டோதரனுக்கு அமைவாய் ஓதன ஆதிகள் அருத்திய தன்மை சத - (வயிறு) நிரம்பாத அன்னமுதலியவைகளைத் (தம்மையாட்டியபாசால்) உண்பித்த திருவிளையாடல் இது, உணவும் போதாராமையால் (உண்பித்த) அவ்வன்னமுதலியவைகளும் போதாராமையால், அமைவு உற - (அவன்) வயிறுநிரம்ப, போனகம் குழி தந்த - அன்னக்குழிதந்தருளி, ஓதம் மாகதி அருத்திய செய்தியும் உகாப்பாம் - (கீர்வேட்கைதீர) வெள்ளமாகிய பெரிய நதியை (அழைப்பித்த) உண்பித்த திருவிளையாடலையும் இனி எடுத்துச் சொல்லுவாம்.

குண்டோதரன் குடைபிடித்துப் பின்செல்லுந் தொண்டிசெய்பவ ஓதலால் பாரிடவேத்தன் எனவும், தமது வன்மையைப் பிராட்டியாருக்குத் தெரிவித்தற்பொருட்டாதலால் அமையாவோதனாதிகள் எனவுங் கூறினார். உகாச்சுட்டு சேய்மை அன்மை இரண்டிற்கும் இடையதாதலால் சேய்மைப்பொருளில் நின்றது. (க)

கவனமால் விடையாளி பின்கடி கமழ்தென்றற்
பவனமாமலையாட்டியைப்பார்த்துளேநகைத்துத்
தவனமாபசியுடையவன்றன்பொருட்டன்ன
புவனமாதிரினைநினைத்தனனினைக்குமுன்போந்தாள்.

(இ-ள்.) கவனம் மால் விடையாளி-வினாந்து செல்லுந் திருமாலையே இடபமாகவுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள், பின் - பின்பு, கடி கமழ்தென்றல் பவனம் மாமலை யாட்டியை பார்த்து - நறுமணம்வீசுந் தென்றற்காற்றையுடைய பெரியபொதியமலை யரசியாராகிய தடாதகைப் பிராட்டியானாப் பார்த்து, உள்ளே நகைத்து - (தமது) திருவாய்க்குள் புன்முறுவலறும்பி, தவனம் மாபசி உடையவன் தன்பொருட்டு - தாகத்தையும் பெரும்பசியையுமுடைய குண்டோதரனபொருட்டு, அன்ன புவன மாதிரினை நினைத்தனன் - அன்னந்தரும் பூமிதேவியை நினைத்தருளினார், நினைக்குமுன் போந்தாள் - நினைத்தருளுவதற்கு முன்னமே (அன்னவடிவமாய்) வந்தாள்.

தம்முளொத்தன வைத்தெண்ணவேண்டுதலால் பசிபோலொத்ததாகமு முடையவனென்பது தோன்ற மாபசிபொருட்கூட்டித் தவனமாபசியெனவும், புன்முறுவலாதலின் - உள்ளேநகைத்து எனவும், ஆன்மகோடிகளுக்குப் பல்லுணவுகளையும் பூதேவிகொடுப்பவளாதலால் அன்னபுவனமாதிரினை எனவுந் கூறினார். (உ)

நாற்றடந்திசைத்தயிர்க்கடனனந்தலைநிலங்கின்
றேற்றெழுந்துநாற்கிடங்கராயுதித்தெழுந்தாங்கு
மாற்றருளுசுவைத்தந்தயிர்வாலரிப்பதத்தோ
டேற்றெழுந்ததுநாற்குழியிடத்திலுமபொங்கி.

(இ-ள்.) தயிர் கடல் - தயிர்க்கடலானது, நிலம் நனந்தலை னேண்டு - பூமியின் மத்தியைக் கிழித்த, நான்கு தடம் திசை - நான்குபெரியதிசைகளிலும், ஊற்றெழுந்த நான்கு கிடங்கர் ஆய் உதித்த எழுந்தது ஆங்கு - ஊற்றெழித் தோங்கி நான்கு குழிகளையத் தோன்றி எழுந்ததுபோல, மாற்ற அரும் சுவை தீம் தயிர் - ஒழியாத சுவையையுடைய - தயிரானது, வால் அரி பதத்தோடு - வெள்ளிய அரிசியா அமைந்த அன்னத்தோடு, நாற் குழி இடத்திலும் பொங்கி ஏற்று எழுந்தது - நான்கு குழிகளிலும் பொங்கி ஓங்கி எழுந்தது.

எழுந்தாங்கு தொகுத்தல் வினாரம்.

குறும்புக்குலமன்னவன் மருகன்குண்டப்
பெருவயிற்றிருபிறையெயிற்றெரிசிகைப்பேழ்வா
யொருகுமட்குடைவீரனைபுன்பசிதணியப்
பருகெனப்பணித்தருளலும்பாரிடத்தலைவன்.

(இ-ள்.) குரு மதி குலம் மன்னவன் மருகன் - வெண்ணிறம் வாய்ந்த சந்திரகுலத்தலைவனாகிய மலயததுவசபாண்டியனுடையமருகராகிய சவுந்தரபாண்டியர், குண்டம் பெருவயிற்று இரு பிறை எயிறு எரிசிகை பேழ்வாய் குடை அ ஒஞ் குறள் வீரனை - ஆழ்ந்த பெரியவயிற்றினையும் இரண்டுபிறைகளையொத்த வக்கிரதந்தக் களையும் அக்கிண்போன்ற செந்நிறம்பாய்ந்தசிகையையும் பினந்தவாயையும்குடை பிடித்துப் (பின்வருதலையும்) உடைய அந்த வொப்பில்லாத குண்டோதரனை (நோக்கி) உன் பசி தணிய பருக என பணித்த அருளலும் - உனது பசிரோய்நீங்க உண்ணென்று கட்டளைவிட்டருள, பாரிடம் தலைவன் - பூதகணத்தலைவனாகிய அக்குண்டோதரன்.

எல்லாப்பொருளும் அடங்கும்வயிறு என்பார் பெருவயிறு என்றார். (ச)

அத்தயிர்ப்பதக்கிடங்கரிலலைகடல்கலக்கு
மத்தெனக்கரம்புதைத்தெடுத்தெடுத்துவாய்மடுத்துத்
துய்த்திடப்பசிவிடுத்ததுசுருதிராயகன்றாட்
பத்திவைத்துவீடுணர்ந்தவர் பழவினைத்தொடர்போல்.

(இ-ள்.) அ தயிர் பதம் கிடங்கரில் - அந்தத் தயிர்ச்சோற்றுக் குழிகளில், அலை கடல் கலக்கும் மத்து என கரம் புதைத்தது - அலைக்குங் கடலைக்கலக்கும் மத்தைப்போலத் (தனது) கைகளைச்செருகி, எடுத்து எடுத்து வாய் மடுத்து துய்த்திடவாரி எடுத்து வாயிற்போட்டுண்ண, சுருதி நாயகன் தான் பத்தி வைத்து - வேதங்களுக்குத் தலைவனாகிய சோமசுந்தரக்கடவனுடைய திருவடிக்கீழ்ப் பதபிசெய்து. வீடு உணர்ந்தவர் பழவினை தொடர்போல் - பேரினபததை யடைந்தவருடைய சுருதிதவினையின் தொடர்ச்சி விட்டொழிதல்போல, பசி விடுத்தது - பசிரோய்விட்டொழித்தது.

வீடுணர்ந்தல் அவனது அருணைக்கா லாதலால் - பழ வினை என்றதற்குச் சஞ்சிதம் என்றும், ஆகாமியமும் பிறவிக்கு வித்தாதலால் ஆகாமியமும் ஒழிந்தவர்என்பார் சுருதிநாயகன்றாட்பத்திவைத்து வீடுணர்ந்தவர் என்றார். எடுத்தெடுத்து ஆராமப்பொருளில் வந்த அடுக்குத்தொடர். (இ)

வாங்கிவாங்கிவாய்மடுத்தலுமுடம்பெலாம்வயிறாய்
வீங்கினுன்றாகிழிபடப்பொருப்பெனவீழ்ந்தா
னீங்குநீளுயிர்ப்பிலனுடல்புரண்டனனீர்வேட்
டாங்குநீர்நிலேதேடுவானுயினுனெழுந்தான்.

(இ-ள்.) வாங்கி வாங்கி வாய் மடுத்தலும் - வாரி வாரி வாயில்போடவும், உடம்பு எல்லாம் வயிறு ஆய் வீங்கினுன் - சரீரமெல்லாம் வயிறுபோலப் பருத்தவீக்கி, பொருப்பு என தனது கிழி பட வீழ்ந்தான் - மலைவிரும்புதபோலப் பூமிகிழிய் (கிழ்க ஆற்றது) விழுந்த, நீங்கு நீன் உயிர்ப்பு இலன் உடல் புரண்டனன் - உசவ்சிக்குழி, செட்டியிர்ப்பற்றுச் சரீரம்புரண்டு, நீர் ஓவட்டு - தண்ணீர்வேட்கையையுடைய

அண்ணக்குழியும்வவவையுமமைத்தபடவம்.

பனாழி, ஆங்கு நீர் நிலை தேவையன் ஆயினான் எழுந்தான் - அவ்விடத்திடுமுதல் பவந்தைத்தேட எழுந்திருந்தான்.

வீங்கினான், வீழ்த்தான், இவன், புரண்டான் என்னும் வினைமுத்துகள் எச் சீங்களாயின. தேவையானாயினான் ஒருசொல். (க)

ஆவியன்னவர்ப்பிரிந்துறையணங்களுர்போலக்
காவிநாண்மலர்த்தாமனைக்கடிமலர்வாட
வாவியோடையுங்குளங்களுமவறப்பவாய்வைத்துக்
கூவநீணிலைநீர்களுமபசையறக்குடித்தான்.

(இ-ள்.) ஆவி அன்னவர் பிரிந்து உறை அணங்கு அன்னர் போல - (தமது) பிராணனையொத்த தலைவரைப் பிரிந்து வசிக்கும் அணங்கையொத்த பெண்கள்வாடி தல்போல, நாள் காலி மலர் - அன்றலர்ந்த நிலோற்பலமலரும், கடி தாமனை மலர் வாட - வாசுமிக்க தாமகாமலரும் வாட்டமுற, வாவியும் ஓடையும் குளங்களும் வறப்ப - வாவிகளும் ஓடைகளும் குளங்களும் நீர்வறப்ப, வாய் வைத்து - வாய்வைத்துருஞ்சி, கூவமும் நீள் நீர் நிலைகளும் பசை அற குடித்தான் - கிணறுகளும் ஆழ்ந்த மடுக்களும் நீர்ப்பசையறப் பருகினான்.

வாவி - நடக்குங்கிணறு. தாம் உடலும் தலைவர் உயிருமாய் இருத்தலின் ஆவியன்னவர் என்றார். அணங்கு கொல்லியம்பாவை - இது சேவகசுந்தாமணிபில்ரச் சினார்க்கினியர் உரையில் கண்டது. அணங்களுர்போல வாட இதுதொழிலவமையணி, நீர்நிலை - நிலை நீர் இலக்கணப்போலி. (ச)

அணையனாகியுநீர்நகையாற்றலன்வருந்தும்
வினையனாகிவானதிசச்சடைவேதியன்பாதத்
நினையநாதனுந்தன்றிருமுடியின்மீதிருக்கு
நனையநாண்மலரோதியைப்பார்த்தொன்றுநவில்வான்.

* (இ-ள்.) அணையன் ஆகியும் நீர் நகை ஆற்றலன் - அத்தன்மையனாகியும் நீர் வேட்கை சற்றும் நீங்காது, வருந்தும் வினையன் ஆகி - வருந்துகின்ற செய்கையையுடையவனாகி, வான் நதி சடை வேதியன் பாதத்து இனைய - சுரநதியை யணிந்த சடையையுடைய அந்தனனாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளின் திருவடிக்கீழ் வந்து வருந்த, நாதனும் - அச்சோமசுந்தரக்கடவுளும், தன் திருமுடியின் மீது இருக்கும் நனைய நாள் மலர் ஒதியைப் பார்த்து - தனது அழகிய சடாமுமுடியின்மீதிருக்குத் தேனையுடைய அன்றலர்ந்த மலரையணிந்த கூந்தலையுடைய கங்காதேவியைப் பார்த்து, ஒன்று நவில்வான் - ஒன்று கூறுவான்.

நனையபொருளடியாகப் பிறந்த குறிப்புவினைப்பெயசெச்சம், இது மலரென்னும்பொருள்கொண்டது. அவன் ஆராத நீர்வேட்கையை யுடையவனுதலின் அந்நீர் வேட்கையைத் தவிர்ப்பது சுரநதியின்றி வேறின்மைகருதி அவனப்பிராயத்தோடு பொருந்திய விசேடணந்தத்து - வானதிச்சடைவேதியன் என்றது கருத்தடையடையணி. (அ)

தேங்குநீர்த்திரைமாலிகைச்செல்விநீயிந்த
வாங்குநீர்த்தடம்புரிசைசூழ்மதுனாயின்மடோ
ரோங்குநீர்த்தமர்பொல்லெனவருதியென்றுரைத்தா
னீங்குநீர்த்திருமாதவனொருமொழிநிகழ்த்தும்.

(இ-ள்.) தேவரு நீர் தினை மாலிகை செல்வி - நிறைந்த நீரிற் சுருண்டுவரும் அலைகளையே-மாலையாகவுடைய கங்கையே, நீ இந்த வாங்கு நீர்த்தடம் புரிசை சூழ் மதுரையின் மாடு - நீயிந்த வளைந்த நீர்மயமாகிய பெரிய மதில்கூழ்த்த மதுரையின்பக்கத்து, ஓர் ஓங்கு நீத்தமாய் ஒல்லென வருதி என்று உரைத்தான் - ஒரே பெருவெள்ளமாய் விரைந்து வருவாயென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார், நீங்கு நீ திருமாத (அவரது) சடாமுடியினின்று நீங்கிய கங்காதேவி, அவன் ஒரு மொழி நிகழ்த்தம் - அவ்விடத்து ஒருவிண்ணப்பஞ் செய்துகொள்ளுவான். (கூ)

அன்றுமெம்பிராணையாற்பேரதன்பொருட்டுச் சென்றுநீயொருதிர்த்தமாய்த்தினைப்பவர்களங்க மொன்றுதிவினைத்தொடக்கறுத்தொழுக்கெனப்பணித்தாயின்றுமோர்நதியாகெனப்பணித்தியேலென்னை.

(இ-ள்.) எம் பிரான் - எமது பெருமானே, அன்றும் - அக்காலத்தும், ஆணையால் - உனது ஆணையின்படியால், பேரதன் பொருட்டு நீ சென்று - பேரதனியித்தமாக நீபோய், ஒரு திர்த்தமாய் - ஒரு திர்த்தவடிவமாய், தினைப்பவர்களங்கம் ஒன்று திவினை தொடக்கு அறுத்து ஒழுகு என பணித்தாய் - ஸ்காண்டுசெய்வோருடைய குற்றம்பொருந்திய பாவத்தொடக்கினை யொழித்துச் செல்லாயென்று பணித்தருளினாய், என்னை இன்றும் ஓர் நதி ஆகு என பணித்தியேல் - என்னை இப்பொழுதும் ஓர் நதிவடிவமாய்ச் செல்லாயெனப் பணித்தாயாகில்.

எம்பிரான்-அண்மைவிளி.

நதி - மேற்றிசையிறுேன்றிக் கீழ்த்திசையை நோக்கிச் செல்வது. தன்னைப்பரிசுத்தோர் பாவத்தொடக் கொழித்தல் உனது ஆணையுதி என்பான் - ஆணையால் திவினைத்தொடக்கறுத்து ஒழுகெனப் பணித்தாயென்றான். இதனால் பேரதனவேண்டுகோளுக்கு முன்னரே கங்கையை யணிந்திருக்கின்றான் என்னும் பொருள்போந்தது. ஓர்கால் திருக்கயிலையிலுள்ள மலாககாவில் சிவபெருமான எழுந்தருளியிருக்குங்கால், உமாதேவியார் ஓர் திருவிளையாடலைக்கருதிப் பின்வரது அச்சிவபெருமான் திருக்கண்களைத் தமது கரத்தால்மூட உலகமெல்லாம் இருண்டு வருத்தம்கூர் தலை நோக்கித், தனது நுதற்கண்டிறந்து இருளைமாற்றி ஒளித்தந்தருளியதைநோக்கி அவ்வுமாதேவியார் அத்திருக்கரங்களை வாங்கி அச்சமடைந்து தமது திருக்கரங்களை விதிர்த்தலோடும், அவ்வச்சத்தால் பத்துவிரலிறுேன்றிய வியாப்புப் பத்துக்கங்கைகளாய்த்தோன்றி ஊழிவினிலையெருங்கடலினுயிசுப்பெருகி உலகமுழுதும் கோத்துக்கொள்ள, திருமாலும், பிரமனும், இந்திரனும் நடுக்கமெயுதித் திருக்கயிலையிற்சென்று சிவபெருமானையடைந்து விடத்தை ஸ்ரீகண்டத்தில் தாங்கியதுபோல இவற்றையுந்தாங்கி எங்களைப் பாதுகாவாயெனக் குறையிராதார்கள். சிவபெருமான் அருள்கூர்ந்து அவ்வேள்ளங்களையழைத்தது தன்சுடையிலுள்ள ஒருரோமத்திற்குந்கியருள, அதனைநோக்கிய திருமால்முதலிய மூவரும் அக்கங்கை உமாதேவியார் திருக்கரத்திற்குேன்றினமையாலும் தேவரீர் சுடையின்மேல்தரித்த தன்மையாலும் அவையிகவும் புனிதமுள்ளன, அவற்றில் எங்கனாகருக்குச் சிறிது அருளவேண்டுமென்று வேண்டினார்கள், அவ்வேண்டுகோளுக்கு இரங்கிச் சிறிது அவர்கள்கையில் அருள அவற்றைப்பெற்றுத் தத்தம் உலகிலடைந்து செலுத்தினார்கள். அம்முன்று நதிகளில் பிரமனுலகிலுள்ளகங்கைதான் சிறிது பேரதன்மறுத்தால் இந்நிலவுலகில் வந்தது.

அன்னக்ருதியும்வைபுமனமுதித்தபடமும்.

**அந்திமூன் தன்னவியைகர்ப்புருத்தகங்கை
தன்னருந்திறலின்பிக்கபரேதன்வத்தான்மீள்ப்
பின்னருமிமைபாழுக்கட்பெருந்தகைமுடிமெற்றாங்கி
இந்நிலவளைப்பிற்செல்லவிறைபதில்விடுத்தல்செய்தான்.”**
இதனைக் கார்த்தபுராணம்-தக்ஷகாண்டம்-ததிரிபுத்தரப்படலத்திற்காகாண். (40)

தெரிசித்தோர்படிந்தாடினோர்செங்கையாலேனும்
பரிசித்தோர்பவத்தொடாசசியின்பற்றுவிட்டுள்ளத்
அருசித்தோர்வுறுபத்தியும்விசசையுமுணர்வாய்
விரிசித்தோர்வுறுமெய்யுணர்வாலவரும்விடும்.

(இ-ள்.) தெரிசித்தோர்படிந்த ஆடினோர் செங்கையாலேனும் பரிசித்தோர்-
கட்புலன்களாற் கண்டவாகளும் தினைத்து மூழ்கினோரும் செவந்த கையாலாயினுந்
தீண்டினோரும், பவத் தொடாசசியினை பற்று விட்டு - (தமது) சணத்தொடர்ச்சி
யினை பற்று விட்டொழிந்து, உள்ளதது உருகித்து ஓர் வறு பத்தியும் விச்சையும் -
(தமது) மனத்தில் இன்ப ஆற்றெடுப்பச் சிந்தித்தலால் வரும் சிவநேயமும் சிவஞா
னமும், உணர் வாய் விரி சித்தது ஓர் வறும மெய் உணர் வால் வரும் வீடும்-அறிவா
யெங்கு கிணைந்த சிவபெருமானை உணராதனரும் ஞானத்தால் வறஞ் சிவகதியும்.

உணர்வாய் விரிசித்தென்றது - “அகீரவுயிர்போலறிவாகியெங்கு - நிகரிவி
றைநிற்கு கிணைந்து” எனவருந்நிருவருட்படனாணாக. உருகித்து செயவெனென்
ச்சதிரிபு. ஓர் வறு காரணப்பொருளிலவந்த காலக்காரந்த பெயரெச்சமாய் நின்ற
லால் சிந்தித்தலால் வரும் எனறும். (41)

தந்திடப்பணித்தருளெதைதடம்புனற்செல்வி
சுந்தரப்பெருங்கடவுளேவரங்கொண்டதொழுது
வந்தளப்பிலாவேகமோடெழுந்நுமாநதியா
யந்தரத்துநினைநிழிபவளாமெனவருமால்.

(இ-ஐ.) தடம் புனல் செல்வி - பெரியநாமயமாகிய கங்காதேவி தந்திட
பணித்து அருளென - (யான்) தரப்பணித்தருளாயென்று, பெரும் சுந்தரக்கடவுளை
தொழுது வரங்கொண்டு வந்து-(அளத்தற்கரிய) பெருமையையுடைய சோமசுந்தர
க்கடவுளை வணங்கி வரம்பெற்றுவந்து, மந்திரியாய் அளப்பு இவர வேகமோடு எழு
ந்து - பெரியநதியடிவமாய் அளவில்லாத வேகத்தோடு உவட்டெடுத்த, அந்தரத்த
கின்று இழிபவன் ஆம் எனவரும் - (பரேதன்பொருட்டு) ஆகாயத்தினின்ற இறங்
கினவளபோல வருகின்றான். (42)

கல்லிருத்தம்.

திரைவளையணிகரமுடையவளசெழுமணிநகையுடையா
னுரைவளைதுகிலுடையவளகொடிதுணுகிடையவளநனிள்
விரைவளைகுமுலுடையவளகயல்விழியுடையவள்வருவாள்
வரைவளைசிலையினமுடிமடவரனதிவடிவனுமே.

(இ-ள்.) வரைவளை சிலையவன் முடிமட வரல் நதி வடிவினும் - மகாமரு
வையே வளைந்தவில்லாகவுடைய சிவபெருமானது சடாமுடியிதுள்ள கண்கையாண்
வன் நதிவடிவமாய்வரும்பொழுதும், திரைவளை அணிகரம் உடையவன் - அணை
யே லுணையணிகர கைகளாகவுடையவளாகியும், செழுமணி நகையுடையாள்-நது
முந்தியமுத்துகையே தந்தப்பத்திகளாகவுடையவளாகியும், நரை வளை - திரை
டையவன் - நுரையையேவளைந்த ஆடையாகவுடையவளாகியும், கொடி-துணுகி

துடையவன் - பூங்கொடியையே சிறிய இடையாக உடையவனாகியும், அதன்
நீள் விரைவின் குழல் உடையவன் - கருமணலி னெளியையே நீண்டு இயல் மணல்
சுழந்த கடைவிரைந்த கூந்தலாக வுடையவனாகியும், கயல் விழி உடையவன் -
சயலையேகண்ணாக உடையவனாகியும், வருவாள்-வருகின்றாள்.

கங்கை பெண்வடிவமாதலின் வெள்ளவடிவமாய் வரும்பொழுதும் அவ்வ
டிவு வேறுபடாத வந்தனர் என்பார் வருவாளைப் பெண்பால் விசுதித்த அ
லைகளையும் முத்தகளையும் நூலையயல் தெரடிகளையும் கருமணலினெளியையும்
சயலையும் கைகள்முதலாக உருவகஞ்செய்த கூறினா. (கங)

விரைபடுமகிலரைபொருதிமில்வெயில்விடுமணிவரையோ
டனாபடமுதுசினையலறிடவடி யொடுகடிதகழாக்
குரைபடுகழவிறவுளர்சிறு குடியடி யொடுபறியாக்
கரைபடவெறிவதுவருவதுகடுவிசைவளியெனவே.

(இ-ள்.) விரைபடும் அகில் - (அந்தியானது) வாசமிக்க அகிலும், பொரு
அரை நிமில் - பொருக்குப்பொருந்திய தூரையுடைய வேங்கையும், வெயில் விடு
மணிவரையோடு அரைபட - ஒளிவீசும் இரத்தினங்களையுடைய மலைகளோடுதாக்கி
அரைபடவும், முது சினை அலறிட - (அம்மரங்களின்) பெரியகிளைகள் சத்திக்கவும்,
அடியொடு கடிது அகழா - (அணவகளை) வேரோடு விரைந்த அகழ்ந்த, குரைபடு
கழல் இறவுளர் சிறு குடி அடியொடு பறியா - ஒலிக்கும் வீரகண்டையையுடைய
குறிஞ்சிசிலமாக்களுடைய சிறுவீடுகளையும் அடியொடுதோண்டி, கரைபட எறிவது-
கரைகளிற்போய்வீழவீசி, கடுவிசை வளி என வருவது - மிக்கவேகத்தையுடைய
சண்டமாருதம்போல விரைந்துவாராநின்றது. (கச)

பிணையொடுகலைபிடியொடுகரிபிரிவிலவொடுபழுவப்
பிணையொடுகருமுசுவபிறனைபறமொடுதழுவிதன்
றுணையொடுகவிபயின்மரநிறைதொகையொடுபிறவுளர்வெங்
கணையொடுசிலைபிதனொடுமெறிகவனொடுகொடுவருமால்.

(இ-ள்.) பிரிவில் பிணையொடு கலை பிடி யொடு கரி - (தம்முள்) பிரிதலில்
லாத பெண்மாறோடு ஆண்மாணையும் பெண்யானையோடு ஆண்யானையையும் (வாரி)
பழுவம் ஒடு பிணை - காட்டிதுள்ள ஒடுவிறுக்கத்தை அதன்கொம்புகளோடும்,
கருமுசு - கரிய ஆண்முசுவை, வயிறு அணை பறமொடு தழுவிதன் துணையொடு-
வயிற்றில் இறுகப்பற்றிய குட்டியொடுதழுவித அதனது பெண்முசுவோடும், கவி
பயில் மரம் நிறை தொகை யொடும் - குாங்குகள் லையும் மரங்களின்வரிசைகளை
அவற்றின் தொகுதியோடும், இறவுளர் சிலை வெங்கணையொடும்-வேடர்கள் ஏந்திய
வில்லைக் கொடிய அம்புகளோடும், இதனொடும் எறிகவனொடும் கொடுவருமால்-(பி
ணைப்புளத்திலமைந்த) பரனொடும் கற்கோத்து எறியும் கவனொடும் அடித்ததுக்கொ
ண்டி வாராநிற்கும்.

பிணையொடு துணையொடு தொகையொடு கணையொடு இதனொடு பிடிபொ
டு பிணையொடு கவனொடு என்பவற்றி நிறுதியிலுள்ள ஒடுக்களை எண்ணிடைச்
செய்க்கனாக்கி இரண்டனுருபுத்த எண்ணுமமை கூட்டிப் பொருள்கொள்ளினும்
ஆணையும். (கடு)

அடியிற் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற அனைத்துமையிலும் மிகவும் உயர்ந்த நிலை
 திடரிவெண்மறைசெருகியசின்னமாநிலாதலைகீழ்
 படவிககனாதொழுகுவனபடுகடலுடைமுதுபார்
 கொடுமுதுகிருபிளவுறவருகெடுகிபின்வலையே.

(இ-ள்.) படுகடல் உடைமுதுபார் செருமுதுகு இருபின்வரு வருகெடுகி
 யின் அலை-(வளங்கள்) மிக்க கடல்கூழ்ந்த பெரியபூமியின் கெடியமுதுகு இரண்டிபி
 னவுபட்டவாராநின்ற பெரியநதியின் இடத்தனவாகிய அலைகள், கொடுவரை அடி இந்
 உலைவன அகழ்வன - நீண்டமலைகளினுடைய வேறிமேர்தித் தோண்டாநின்றவை
 அகழ் மடுவை திடர் இடுவன - தோண்டியமடுக்களைத் திடர்செய்கின்றன, மறை
 செருகிய சின்னமார் நிராதலை கீழ்ப்பட இடி கனாதொழும் நடுவன - மேகங்கள் செ
 ருக்கிடக்கின்ற கிண்கணையுடைய மரங்களை வரிசையாய்த் தலைமேலாக இடிந்தகை
 கள்தோறும் ஈடாநின்றன.

கடல்வளங்களாவன - “ஒக்கோலை சங்கம் ஒளிர்பவளம் வெண்முத்து-நீர்த்
 பகீம் உப்பிடுடைந்த” என்பதனுணர்க. நதியின் - குறிப்புவினைமுறையப் பெய
 ரொச்சமாய்நின்று அலையென்னும்பெயர்கொண்டது. (கஉ)

பிளிரெலியின்முதுமாமகழ்பெருவலியின்வசையா
 வெளிநடிவனவெறிமணியின்விசைசெலவினமதமோ
 டொளிநெலியின்துரைமுகபடமுடையனவெனவாலாற்
 களிற்றையதுமதுவிதழிகள்கவீழ்சடையணிசூழ்நாறு.

(இ-ள்.) மது இத்தழிகள் கவிழ்சடை அணி சூழ்நாறு - சிவபெருமான் தே
 னெழுகும் கொன்றைமலராலாகிய மாலைகள் தொங்கிய சடையிலணிந்த கங்கையா
 னது, பிளியிது ஒலியின் என - ஒலிக்கும் பேரொலியையுடையதெனவும், முதுமாம்
 அகழ் பெருவலியின் என - ஆலமரங்களை வேரொடுபறிக்கும் பெரியவலியையுடைய
 யது எனவும், அசையா வெள்ளில் தடிவன என - அசையாத விளமரங்களை முறிக்கி
 ன்றது எனவும், எறிமணியின் என (இரண்டுகரைகளிலும்வீசும்) முத்துகையுடைய
 தெனவும், விசை செல வின என வரலால்-விசைந்தசெல்லுங்கதிட்டையுடையதென
 வும் வருதலால் (பிளிரெலியன் - குமுறும் ஒலியையுடையனவாகியும், முதுமாம்
 அகழ் பெருவலியின் - பெரியமரங்களை வேரொடுபறிக்கும் மிக்கவன்மையையுடைய
 யனவாகியும், அசையாவெள்ளில் தடிவன - அசையாத கட்டுத்ததியை முறிப்பனவா
 கியும், எறிமணியின் - (ஒளி) வீசும் முத்துகையுடைய கொம்புகளையுடையனவாகியு
 ம், விசைசெலவின - விசைந்தசெல்லுங் கதியையுடையனவாகியும், மதமொடு ஒளி
 யு அளியின் - (கரடகங்களில் ஊற்றெடுக்கும்) மதங்களோடு (உண்ணவந்தவீழும்)
 விளங்கும் வண்டிகளையுடையனவாகியும், துரைமுக படம் உடையன - துரைபோல
 வெண்மைவாய்ந்த முகபடங்களை யுடையனவாகியும் உள்ள) களிது அனைத்து-
 யானைகையொத்திருந்தது.

சூழ்நாறு - ஒருமையாதலால் உடையதெனப் பொருள்கொண்டாம். முத்து,
 கொம்பினிடத்தி ஆதலால் முத்துகளையுடைய கொம்பையுடையன என்றும், வெண்
 னில் தொகுத்தல். இது செம்மொழிச்சிலேடையணி. (கங)

நீடியபிலமுதுநிலையினநிருமலன்மதிமுழயீ
 தாடியசெயலினவெயிலுமிழருமணிதலையினநீன்

மகாபுத்திரன் நிராகிராகுறுகிய பலகாரி

சூழியவலியினவனுடைய உரகமுமெனவருமால்.

(இ-ள்.) நீடிய பிலம் உறும் நிலையின - (நதியானது) ஆழந்தபாதைத்திற் பெருந்தும் ஆழத்தையுடையதாகியும், நிரமலன் மதிமுடிந்த ஆழிய செயலின- சிவபெருமானுடைய பிறையணிந்தகடைமுடியின்மேல் தங்கும் செயலினையுடைய தசுதியும், வெயில் உமிழ் அருமணி தலையின - கிரணத்தைவிசும் பெறுதற்கரிய இரத்தினங்களைத் தனதிடத்துடையதாகியும், நீள் கோடிய கதியின - மிகவும்வளைந் னு செல்லும் வேகத்தையுடையதாகியும், நிராகிராகுறுகிய பலகாரின் ஓடியவலி யின - வரிசைவரிசையாக நெருங்கிய பலகால்களால் வினாந்துசெல்லும் வன்மையு டையதாகியும் செல்லுதலால் (நீடியபிலமும் நிலையின - ஆழந்தபிலத்துவாரத்திற் பொருந்தும் நிலையையுடையனவாகியும், நிரமலன் மதிமுடிந்த ஆழியசெயலின- சிவபெருமானுடைய சந்திரனையணிந்த சடாமுடியின்மேலாகும் செயலினையுடையனவாகியும், வெயில் உமிழ் அருமணிதலையின - கிரணத்தைவிசும் பெறுதற்கரிய ரத்தினத்தைச் சுடிகையிலுடையனவாகியும், நீள்கோடிய கதியின - மிகவும்வளைந் துசெல்லும் நடைவினையுடையனவாகியும், நிராகிராகுறுகிய பலகாரின் ஓடியவலி யின - வரிசைவரிசையாக நெருங்கிய பலகால்களால் வினாந்துசெல்லும் வன்மையு டையனவாகியும் உள்ள) வளை உடல் உரகமும் எனவரும். வளைந்தசரீரத்தை யுடைய சர்ப்பம்வருகைபோல வாராநிற்கும்.

கால்-கால்வாய், கால். இதுவும் அவ்வணி.

(கஅ)

மண்ணகழ்த்தலின்வளையணிகருமாவளைய துமிசைபோய்
விண்ணாவலினவுணர்களிறைவிடுபுன லொடுநெடுகு
மண்ணலையளைய துசுவையிழுக்கையளையு செயலாற்
கண்ணளையளைய துநெடுகியகடுகியகதிநதியே.

(இ-ள்.) கடுகிய கதி-வினாந்துசெல்லும் வேகத்தையுடைய, நெடுகியநதி-நெ டியநதியானது, மண் அகழ்த்தலின் - மண்ணுலகைத்தோண்டிச் செல்லுதலால், வளை அணி கருமா அளையது - பாஞ்சசன்னியமென்றும் சங்கினையணிந்த (செங்கையையு டைய) திருமாலாகிய வராகமூர்த்தியை யொத்திருந்தது, மிசைபோய் விண் அள வலின் - மேலேசென்று விண்ணுலகத்தைத்தொடுதலால், அவுணர்கள் இறைவிடு புனலொடு நெடுகும் அண்ணலை அளையது - அசுரர்களுக்குத்தலைவனாகிய மாவலி என்பவன் தாண்டவார்த்தரீரோடு திரிவிக்கிரம வடிவங்கொண்ட வாமனமூர்த்தியை ஒத்திருந்தது, கவை இழுது அனை அனைவுறு செயலால் - மதுரமிக்க வெண்ணெயையு ம் தயிரையுங்கலந்துவருஞ்செயலால், கண்ணளையளையது - கண்ணமூர்த்தியை யொத்திருந்தது.

இது தொழிலவமையணி.

(கங)

திகழ்தருகரிபரி கவரிகள்செழுமணியொடுவருமா
நிகழ்தருகுடபுலவாசர்கணநிசெய்துகவர்திருவே.
டகழ்தருபதிபுகுமகிருலவாசனையதையலதேற்
புகழ்தருதிறையிடவருகுடபுலவாசனுநிகரும்.

(இ-ள்.) திகழ்தரு கரிபரி கவரிகள் செழுமணியொடு வீரும் ஆறு-விளங்கா ின்ற யானைகளைபுன் குதிரைகளைபுஞ் சாமனாகளையும் உருகிறைந்த முத்திகளோடு

அன்னக்குழியும்வைப்பும்வந்தப்படலம்

கொண்டு தெந்திகைகோவெரும கையானது, இகழ்தரு குட புலவாசிரிசு செறிசெய்து கவர்ந்திருவோடு-(தம்மொடு) மாதுபட்ட மேந்திகையினுள்ள அரசாசனத்திதழைத் ஆணையிப்படுத்தி(அவாசினினின்றும்) கொள்ளுகொண்ட செல்வங்களோடும், அகழ்தரு பதிபுகு மதிசூல அரச அணையது - அகழ்குழந்த மதகாசகருட்செல்லும் சந்திரமரபிற்றேன்றிய பாண்டியனை ஒத்திருந்தது, அலது ஏல் - அவ்வரசனை, ஒத்தல் இலதாயின், புகழ்தரு திதை இட வரு குடபுல அரசனும் நிகரும் - புகழத்திசு கதிதை இறக்கவரும் மேந்திகைகாடானும் அரசனையும் ஒத்தத்தோன்றும்.

அரச பண்பாடுபெயராயப் பண்பிமேல நின்றது. அரச அரசத்தன்மை, இது உகர்வீற்றுப்பாவத்திதன். இதையும் அவ்வணி. (உ0)

ஆரொடுமடலவிழ்ப்பனையொடுமரநிகரிலைநிம்பத்
தாரொடுபுளியொடுசிலையொடுதருகயலொடுதழுவாப்
பாரொடுதிசைபாவிதமிழ்பயிலரசர்கள்குழமிச்
சீரொடுபலதிருவொடுவருசெயலணையதுநதியே.

(இ-ள்.) நதி-ஆருனது, ஆரொடும்-ஆத்திமாலையோடும், மடல் அவிழ் பனை யொடும் - இதழவிழ்ந்த பனைமாலையோடும், அரம் நிகர் இலை நிம்பத்தாரொடும்-அரத்தையொத்த இலையையுடைய வேப்பமாலையோடும், புளியொடும் சிலையொடும் தருகயலொடும்-புளியோடும் விலலோடும் தக்ககயலோடும், தழுவா - தழுவி (வருதல்) பாரொடுதிசை பரவியதமிழ் பயில் அரசர்கள குழமி - மண்ணுலகோடு எட்டுத்திக்குளும் பரவிச்சென்ற (உ கழையுடைய) தமிழ்ப்பயின்ற சோழசேரபாண்டியர்கள் தம்முளநெருங்கி, பல சீரொடு திருவொடு வருசெயல் அணையது - பலவரிசையோடு செல்வத்தோடும் வரநின்ற செயலையொத்திருந்தது.

தமிழிற்கெல்லாக கிழக்கேகடலும், தெற்கே குமரியாறும், மேற்கே ருடகநாடும், வடக்கே திருவேங்கடமும் ஆதலால் பாரொடுதிசைபரவிய என்றதற்குப் புகழையுடைய எனவருவித்தாம். ஆரும் பனையும் வேம்பும் சோழ சேரபாண்டியர்களுக்கு உரியமாலையாகாதலாலும், புலியும் சிலையும் கயலும் அவர்களுக்குரிய கொடிகளாதலாலும் அவற்றைத்தழுவி இந்நதியருகையால் அவ்வரசர்கள் இவற்றோடு நெருங்கிவருகு செயலையொத்ததென்றும் அவ்வணி. (உச)

கலிலிலைத்தறை

கல்லார்கவிபோற்கலங்குகலைமாண்டகேள்வி
வல்லார்கவிபோறபலவான்றுறைதோன்றவாய்த்துச்
செல்லாறுதோறும்பொருளாழ்ந்துதெளிந்துதேயத்
தெல்லாருமவீழ்ந்துபயன்கொள்ளவிதுத்ததன்றே.

(இ-ள்.) கல்லார் கவிபோல் கலங்கி - (நல்லாசிரியனாவழிப்பட்டு முறையே நூல்களை) கல்லாதவர் (இயறாது) செய்யுள் தெற்றெனப்பொருள்கொள்ளக்கிடக்காது கலங்கிநிறல்போல (புதுப்பெருக்காதலின் அந்நதி) கலங்கி, கலைமாண்டகேள்வி வல்லார் கவிபோல் - (முறைப்படி) நூல்களில் மாட்டிமைப்பட்ட கேள்வியின்வல்லோர் இயறாது கவிகள் (பலதிறைகள் தோன்றவும் செல்லச் செல்ல ஆழ்ந்த துண்ணியபொருள்களை யுடையனவாய்ப் பின்னர்த் தெனியவும் உலகி ஆள்ள பலரும்விரும்பி அறப்பயன்முதலிய நான்குபயன்களையும் கொள்ளவும் இறுத்தல்) போல, வான் துறை பல தோன்ற வாய்த்து - பெரியநீர்த்திறைகள் பன்னிடங்கனிலுந் தோன்றப்பொருந்தி, செல் ஆறு தோறும் பொருளாழ்ந்து தெ

நீர்த் - செல்லும் இடந்தோறும் - மணிபொன் முதலிய பலபொருள்சேஷமுடைய தாய் குறமுடைத்தாகிப் (பின்னர்த்) கலங்குதல் நீங்கி, தேய்த்த எல்லாரும் கீழ்ந்து பயன்கொள்ள - உலகினுள்ள பலரும் விரும்பிப் பயனைக்கொள்ள, இறுத்தி - நிலைபெற்றிருந்தது.

இறுத்தல்-நிலைபெறுதல். வல்லோரியத்தியகவிகள் பலதகைந்தோன்ற நிலைபெறுவதாவது - அகப்பொருட்டுறைகளும் புறப்பொருட்டுறைகளாகிய பலதகைகளுந்தோன்றவருதல். செல்லச் செல்ல என்றது - சென்று தேய்ந்துதலென்று குற்றம் தங்காத முடிவுகளும் ஒருதன்மைத்தாயிருத்தல். ஆழ்ந்த என்றது - இத்திக்குந்தோறும் அண்ணியபொருள் தோன்றுதல். “நவிரெறுநூன்யம்போலும்” என்றிருக்குறளால் உணர்க. அண்ணியபொருளென்றது-அவ்வகத்துறைப்பொருள்களும் புறத்துறைப்பொருள்களுமாம். தெனிய என்றது - இவ்வாராய்ச்சிகளால் ஐயத்திரிவு விபரீதம் ஒழிதல். அறமுதலிய நான்குபொருளென்றது-இவ்வாறுணர்ந்தோர் பெறுவது அறமுதலிய நான்குபொருள்களுமாம். உவமையும் பொருளும் ஒற்றுமையுண்மையால் பொருள்களின்றொழில்களை உவமைக்குங்கொள்க. முறைப்படக் கல்லாரியத்தியகவி - ஏனையிலக்கணமுமின்றிப் பொருளிலக்கணமும் கிடைத்த அறமுதலிய பயன்கொள்ளக் கிடக்காமையால் கல்லார்கவி போல் கலங்கி என்றார். பயன் நீர். அதனாலாகியவினவு. (உஉ)

வண்டோதைமாறாமலர்வேணியின் வந்தநீத்தங்
கண்டோதநஞ்சுண்டருள்கண்ணுதன் மூர்த்திபேழ்வாய்
விண்டோதணியாதென்விடாயென வெம்பிவீழ்ந்த
குண்டோதாணைவிடுத்தானக்குடினொருநாய்கர்.

(இ-ள்.) வண்டு ஒதை மாறா - வண்டுகள் (தேனுண்டு) இசைபாடுதலொழியாத, மலர் வேணியின் வந்த நீத்தம் - கொன்றமைமலர்மாலையையணிந்த சடையினின்றவந்த வெள்ளத்தை, ஒதம் நஞ்சு உண்டருள் கண்ணுதல் மூர்த்தி கண்டு-கடலிற்றேன்றிய விடமுண்டருளிய சிவபெருமானார் நோக்கி, பேழ்வாய் விண்டு என்விடாய் ஒதணியாது என வெம்பிவீழ்ந்த குண்டோதாணை - பின்தவாயத்திறந்து எந்தாகவிடாய் ஐயகோதணியாதென்று வெடும்பித் தீழ்விழுந்த குண்டோதாணை, அ குடினொரு நாய்கர் விடுத்தான்-அந்தநதியின்பக்கில் வயிறுள்ளினார்.

குறையிரப்போர் குறை கொடிதாயினும் அதனைநோக்காது அன்றே யொழிப்பவன் என்பார் நஞ்சுண்டருள் கண்ணுதல் என்றார். (உஉ)

அடுத்தானதியின்னிடையுக்கிருந்தாற்றலோடு
மெடுத்தான்குறுங்கையிரண்டுங்கலையோடுநீட்டித்
தடுத்தான்மலைபோனியிர்தண்புனல்வாயங்காந்து
மடுத்தான்விடாயுங்கடலுண்ணுமழையுநாண்.

(இ-ள்.) அடுத்தான் நதியின் இடையுக்கிருந்த - அடுத்த அந்நதியினிடத்துப்போயிருந்த, குறுங்கை இரண்டும் ஆற்றலோடும் எடுத்தான் - (தனது) சிறியகைகளிரண்டையும் வன்மையோடுடுத்த, கலா ஏற நீட்டி தடுத்தான்-(அவ்விரண்டுகளையும்) இரண்டு கைகளிலும் ஏறநீட்டி (அணைபோலத்) தடுத்து, மலைபோல்நியிர்தண்புனல் - மலைபோலநியிர்த்த தண்ணியநீர்ப்பெருக்கை, விடையும் கடல் உண்ணும் மழையும் நாண் - தாகவிடாயும் கடல் குழிபட நீருண்ணும் மேகமும் நாண், வாய் அங்காந்து மடுத்தான் - வாயைத்திறந்துபருகினான்.

அடுத்தான், எடுத்தான், தடுத்தான் என்னுமுறுகள் வச்சுங்களாய்கின்றன.

அன்னக்குறியும்வைபுழைத்தபடலம்.

**தீர்த்தன் சடைநின்றிழிதீர்த்தமருந்திவாக்குக்
கூர்த்தின்புகொண்டுகொழகன்றிருமுன்னொய்திப்
பார்த்தன்பணிந்தபதமுன்பணிந்தாடிப்பாடி
யார்த்தன்புருவாய்த்துதித்தானளவாதேதம்.**

(இஃங்.) தீர்த்தன் சடைநின்ற இழிதீர்த்தம் அருந்தி - சிவபெருமானுடைய சடையினின்றும் வந்ததீர்த்தத்தைப்பருகி, வாக்கு கூர்ந்து இன்பு கொண்டு-வாய்ச் சொற்கீழ் தடுமாறுது நிரம்ப மழிகூர்ந்து, குழகன் திருமுன்னர் எய்தி-அப்போ முருட்டைய சிவபெருமான் திருமுன்னரடைந்து, பார்த்தன் பணிந்த பதம் முன்பு ணிர்அ - அருச்சுனன் பணிந்த திருவடிகளைமுன்னேவணங்கி, ஆடி அளவாத தேதம் பாடி - ஆனந்தக்கூத்தாடி அளவறுத்தற்கரிய தேதங்கன்பாடி, ஆர்ந்த அன்புருவாய் துதித்தான் - நிறைந்த அன்பின் வடிவமாய் (நின்று) துதித்தான்.

பார்த்தன் - பிரதையின் புத்திரன் பார்த்தன். இது தத்திதார்த்தபதம். கண்ணமூர்த்தியினேவலால் பாசுபதாதிரும்பெற, அருச்சுனன் தவஞ்செய்த பெரும்பேற்றால் வேடுருவாய்வந்த சிவபெருமான் உண்மைத்திருவருவத்தை வில்லடியால் பல்வூயிரும் அறியப் புலப்படுத்திவணக்கினு னுதலால் - பார்த்தன் பணிந்தபதம் என்றார். வில்லடியால் புலப்படுத்தினுனெனறு.

“விண்ணிலுறைவானவரில்யாரடிபடாதவர்விரிஞ்சுனரியேமுதலினோர் மண்ணிலுறைமானவரில்யாரடிபடாதவர்மனுக்கன்முதலோர்களைதலைக் கண்ணிலுறைநாகர்க்களில்யாரடிபடாதவர்கள் கட்செவிகேபன்முதலோ கொண்டில்பலயோனியிலும்யாவடிபடாதனவிருந்துதியிருந்துதியரோ.”

“வேதமடியுண்டனவிரிந்தபலவாகமவிதங்களடியுண்டனவொளாம் பூதமடியுண்டனவிராழிகைமுதற்புகல்செய்பொழுதொசெலிப்பிப்பொருளின் பேதமடியுண்டனபிறப்பியிறப்பிலிபிறங்கலரசன்மன்மகளார நாதனமன்சமரவேடவடிவங்கொடுநரன் கையடியுண்டபொழுதே.”

எனப்பாரதம் அருச்சுனன் நவநிலைச்சருக்கத்தில்வருஞ் செயயுள்களாலுணர்க.

தேத்திலடங்கியபொருள்கள்.

செவ்வாய்ஸஸுதாஸஹாயஸகௌரீயாஹவெடிபுமொ
ஸ-ஞவாஸுராமுவிதாரிதாஸகஸுராராநீலு வகஸுராமு
காஅநீதகௌவிவாஸகஸுராமுதாஸததெஸுதத
ஹாஅஸெஸுஸகஸுராமுதாஸததெஸுதத
ஹாஅஸெஸுஸகஸுராமுதாஸததெஸுதத

வீதாநாடிஸெஸுததெஸுதததாஸதாஸுததெஸுதத
ஹாஅஸுஸுஸுததெஸுதததாஸுததெஸுதத
சுதாஸுததெஸுதததாஸுததெஸுதத
தெஸுதததாஸுததெஸுதததாஸுததெஸுதத

என ஆலாஸ்யமகத்துவத்தில் வரும் அஷ்டகத்திற்கான்க.

கூர்ந்து, ஆர்த்தவலித்தல் விகாரம். அகரவீறு தொகுத்தல். கூர்ந்து செய்
கென்னெச்சத்திரிபு. (உரு)

திருவினையாடற்புராணம்

**பாட்டின்பொருளானவன்பாரிடவீரன்பாடல்
கேட்டின்பெய்திககணங்கட்குக்கிழமைநல்கி
மோட்டின்புனன்மண்முறைசெய்திருந்தானகக்
காட்டின்புறம்போய்மடங்குக்கயற்கண்ணியோடும்.**

(இ-ள்.) பாட்டின்பொருளானவன்-(குண்டோதரன் துதித்த) பாட்டின்பொருளாயுள்ள சோமசுந்தரக்கடவுள், பாரிட வீரன் பாடல் கேட்டு இன்பம் எய்தி-பூதப்படை வீரனாகிய குண்டோதரனுடைய பாடலைக்கேட்டு மகிழ்கூரது, கணங்கட்கு கிழமைநல்கி-பூதகணங்களுக்குத் தலைவனாகும் உரிமைத்தருளி, அனகம் காட்டின்புறம்போய் மடங்கும் கயல் கண்ணியோடும்-கூரதலாகிய காட்டின்புறஞ் சென்று மீளுங்கயல்போன்ற கண்களையுடைய தடாதகைப்பிராட்டியாரோடும், மோட்டின்புனல் மண்முறைசெய்து இருந்தான்-நிறைந்திருந்ததையுடைய நீராமயமாகிய கடல் சூழ்ந்த நிலவுகை முறைசெய்து கோலோச்சி யிருந்தருளினார்.

சொல் - சத்திவடிவும் பொருளவடிவுதானுமாதலின் பாட்டின்பொருளானவன் எனவும், மறுநூலவழிச் செங்கோலோச்ச வேண்டுதலின் முறைசெய்தெனவுங் கூறினார். இன்பமெய்தி என்றது -

வனவஃஹொஃஹுணஸஃஹொஷுஃஹுதாஹஃஹுதநாயகஃ |

ஸிரஸுஃஃஜிவிஜாஜாயஸிரஸுஃஃஅரணாஸு ட்யொஃ ||

எனவரும் ஆலாஸ்யமகததுவதறிதகாணக. மோடு உயாச்சி (உசு)

அறுரேடியாசிரியவிருத்தம்

தீர்த்தனிதழிசசடைநின்றும்மிழந்துவரலாற்சிவகங்கை
தீர்த்தனுருவந்தெளிவோரக்குஞானந்தரலாற்சிவஞான
தீர்த்தநகாலிறகடுகிவருஞ்செய்தியாலேவேகவதி
தீர்த்தங்கிருதமாலையெனவையைநாமஞ்செபுபவரால்.

(இ-ள்.) தீர்த்தன் இதழிசடைநின்றும் இழிந்துவரலால் சிவகங்கை-சிவபெருமானுடைய கொணறைமாலையையணிந்த சடையின்னதும் இறங்கிவருதலால் சிவகங்கை எனவும், தீர்த்தன் உருவம் தெளிவோரக்கு ஞானம் தரலால் சிவஞான தீர்த்தம் என - அச்சிவபெருமானுடைய திருவுருவத்தைத் தெளிந்து உணர்வோர்க்கு ஞானந்தருலால் சிவஞானதீர்த்தமெனவும், கால்ல கடுகிவருசெய்தியால் வேகவதி தீர்த்தம் என - சண்டமாருதம்போல விராடதுவரும் செய்தியால் வேகவதிதீர்த்தம் எனவும், கிருதமலை என - கிருதமலை எனவும், வையைநாமம் செபுபவரால் - வையைக்குத் திருநாமம் கூறுவார். (உஎ)

அன்னக்குழியும் வையையுமுழைத்தபடலம் முறறிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - அஎச.

எழுகடலழைமுத்திருவிவராயடல்.

ஒன்பதாவது

எழுக்கடலழைத்தபடலம்.

கொச்சகக்கலிப்பா

முடங்கன் மதிமுடிமறைத்த முடித்தென்னன் குறட்கன்னன்
கிடங்கரொடுநெடியழைத்த கிளர்கருணைத்திறனிதுமேன்
மடங்கலவலிகவர்ந்தான் பொன்மாலையடிந்தாடவெழு
தடங்கடலுமொருங்கழைத்ததன்மைதனைச்சாற்றுவாம்.

(இ-ள்.) முடங்கல் மதி முடி மறைத்த முடி தென்னன் - வளைந்தபிறையை
யணிந்த சடாமுடியையமறைத்த கிரீடத்தையணிந்த சவுந்தரபாண்டியர், குறட்டு -
குண்டோதரனுக்கு, அன்னம் கிடங்கர் ஓடுநதி அழைத்த கிளர் கருணை திறன்
இது - அன்னக்குழியோடு வையைநதியையும் அழைத்தருளிய விளங்கும் திருவரு
ளின்வரலாறு இத்திருவிளையாடலாம், மேல்-இனி, மடங்கல் வலி கவர்ந்தான்-கா
சிம்மத்தின் வன்மையைக் கொள்ளுகொண்ட அப்பெருமானார், பொன் மாலையடி
ந்தாட ஆட - காஞ்சனமாலையார் தினைத்து நீராட, எழு தடம் கடலும் ஒருங்கு அழை
த்த தன்மைதனைச் சாற்றுவாம் - பெரிய எழுகடலையும் ஒருசேர அழைத்த திருவிளையா
டலைச் சொல்லுவாம்.

மடங்கல் வலிகவர்ந்தான் என்பதற்கு - யமனது வன்மையைத் தனது திரு
வடிப்பரிசுத்தால் கவர்ந்த பெருமானாரது, எனப் பொருள்கொள்ளுதலுமொன்று.
திருமால் நரசிங்கவடிவமாய் இரணியன் வலி கவர்ந்தகாலையில் செருக்குற்றிருக்க
வீரபத்திரக்கடவுள் சரபவடிவாய்ச்சென்று செருத்தாடொன்பது புராணவரலாறு.
கிடங்கு - கிடங்கர் இறுதிநிலைப்போலி - முடங்கலென்றும் தொழிற்பெயர் பெயரோ
ச்சப்பொருள்மேனின்றது. (க)

ஓதவரும்பொருள்வழுதிபுருவாகியுலகமெலாஞ்
சீதளவெண்குடைநிழற்றியறச்செங்கோலசெலுத்துநாள்
போதவரும்பொருளுணர்ந்தகவிருநுடனும்புனிதமுனி
மாதவரும்வரன்முறையாற்சந்தித்துவருகின்றார்.

(இ-ள்.) ஓத அரும் பொருள் - சொல்லுதற்கரிய மெய்ப்பொருளாகிய சோ
மசுந்தரக்கடவுள், வழுதி உருவாகி - பாண்டியத்திருக்கோலங்கொண்டு, எல்லாம்
உலகம் சீதளம் வெண் குடை நிழற்றி - எல்லாவுலகங்களுக்கும் தண்ணிய வெள்ளை
வட்டக்குடையால் நிழல்செய்து, அறம் செங்கோல் செலுத்து நாள் - தருமநூல்வ
ழியே செங்கோலைநடத்தும்நாளில், போதம் அரும் பொருள் உணர்ந்திருநடிகளும்-
ஞானனாவின் அரியபொருளையுணர்ந்த சத்த இருநடிகளும், புனிதம் முனி மாதவரும்-
களங்கயில்லாத முனிவராகிய (ஏனை) பெரிய தபோதனர்களும், வரன் முறையால்
சந்தித்து வருகின்றார் - வரன்முறைப்படி தெரிசித்த வருகின்றவர்கள் ஆயினார்கள்.

சத்தவருநடிகளாவார். அகத்தியன், ஆங்கீரசன், கவுதமன், காசிபன், புகை
தியன், மார்க்கண்டன், வசிட்டன். முனிவர் ஈறுதொக்குகின்றது. அறம் போதம்
நான்மேனிற்றலால் தானியாகுபெயர்கள். நிழற்றி பெயரடியாகப்பிறந்த இறந்த
காலவிளையெச்சம் - நிழற்று - பகுதி. (உ)

சுவதமுனிகோதமனுந்தலைப்பட்டு மீள்வானோர்
போதளவில்கற்புடையபொன்மாலேமனைபுகுந்தான்
மாதவனும்வரவேற்றுமுகமனுவைவழங்கிப்பொன்
னாதனிப்பட்டுச்செய்தரியதவத்திறங்கேட்பாள்.

(இ-ள்.) வேத முனி கோதமனும் தலைப்பட்டு மீள்வான் - வேதங்களை யுணர்ந்த முனிவராகிய கவுதமரும் சந்தித்து மீளுகின்றவர், ஓர் போது - ஓர்பகல், அளவு இல் கற்பு உடைய பொன்மாலே மனை புகுந்தான் - அளத்தற்கரிய கற்பினையுடைய காஞ்சனமாலையார் மனையுள் சென்றார், மாத அவனும் வரவு ஏற்பு - அக்காஞ்சனமாலையாரும் அவர்வருகையை எதிர்த்து, முகமன் உரை வழங்கி - உபசாரவார்த்தைகள் கூறி, பொன் ஆதனம் இட்டு அஞ்சலி செய்து - பொன்னுலாகிய ஆசனத்தந்த அஞ்சலித்து, அரிய தவத் திறம் கேட்பான் - செய்தற்கரியதவத்தின் பாகுபாடுகளை வினவுகின்றார்.

கோதமனிதுதியில்லிந்த உம்மை - உயர்வுகொடுப்புப்பொருட்டு. (க.)

கள்ளவினைப்பொறிகடந்துகரைகடந்தமறைச்சென்னி
யுள்ளபொருள்பரசிவமென்றுணர்ந்தபெருந்தகையடி கே
டள்ளரியபவமகற்றுந்தவமருள்செய்கெனக்கருணை
வெள்ளமென முகமலர்ந்துமுனிவேந்தன் விளம்புமால்.

(இ-ள்.) கள்ளம் வினை பொறி கடந்து-வஞ்சச் செயல்களையுடைய ஐம்பொறிகளைக் கடந்து, கரை கடந்த மறை சென்னி - அளவுகடந்த வேதத்தின் முடிவில், உள்ள பொருள் பரசிவம் ஏ என்று-நிலைபெற்ற உண்மைப்பொருள் பரசிவமே என்று, உணர்ந்த பெருந்தகை அடிகேள்-(உள்ளபடி) அறிந்த பெருந்தன்மையையுடைய அடிகளே, தன் அரிய பவம் அகற்றும் தவம் அருள் செய்க என - ஒழிதலில்லாத சனனத்தொடர்ச்சியை ஒழிக்கும் ஓாதவநிலையைக் கூறுக என்றுவினவ, கருணை வெள்ளம் என முக மலர்ந்து - கிருபை உவட்டுடெடுத்தாற்போலக் கருணைசூர்ந்து முகமலர்ச்சிகொண்டு, முனி வேந்தன் விளம்பும் - முனிவர்களுக் கரசராகிய கவுதமமுனிவர் சொல்லுகின்றார்.

வஞ்சகச்செயல்களாவன - நத்தமக்குரிய புலன்களில் சென்றமயங்குதல். இந்திரியமே தெய்வமெனக் கூறுவோர் கூறறைக்கடந்துகின்றவன் என்பார் - பொறிகடந்து எனவும், உபநிடதத்தின் மெய்ப்பொருளாயுள்ளான் சிவபெருமானே என்பார் - மறைச்சென்னியுள்ள பொருள் பரசிவமே எனவும் கூறினார். தேற்றேகாரந்தொகுத்தல். (ச.)

தவவலியாலுலகின்றதடாதகைக்குத்தாயானாய்
சிவபெருமான்மருகனெனுஞ்சேர்பெற்றாய்திறன்மலயத்
துவசனருங்கற்புடையாய்நீயறியாததொல்வீரத
மவனியிடத்தெவரறிவாரானுயியம்பக்கேள்.

(இ-ள்.) திறல் மலயத்துவசன் அரும் கற்புடையாய் - வெற்றிவாய்ந்த மலயத்துவசபாண்டியனுடைய இல்லறக்கிறுமைபூண்ட பெறுதற்கரிய கற்பினையுடைய காஞ்சனமாலையாரோ, தவ வலியால்-(முன்னர் நீர் இயற்றிய) தவத்தின் வன்மையால், உலகு ஈன்ற தடாதகைக்கு தாயானாய் - எல்லாவுலகங்களையும் ஈன்றருளிய உல

கனாதாவாயி தடாதகைப்பிராட்டியாருக்குத் தாயானீர், சிவபெருமான் மருகன் எனும் சீர் பெற்றாய் - (தனது ஆணைவழிகடக்கும் ஆன்மகோடிகளுக்கு கன்மையைத் தரும்) சிவபெருமானையே கல்ல மருகனென்றழைக்கும் பெருஞ்செல்வத்தைப்பெற்றீர், நீ அறிவாத தொல் விரதம் அவனி இடத்து எவர் அறிவார்- (ஆதலால்) நீர்செய்து கழித்தறியாத தொன்றுதொட்டுள்ள விரதங்களை உலகின்கண் (எனபோலியர்) எவர் அறிந்திருக்கின்றார்கள், ஆனாலும் இயம்ப சேள் - ஆயினும் நீர் வினவினமையால் யான் சொல்லச் சிறிதுகேளும். (ரு)

மானதமேவாசிகமேகாயிகமேயெனவருத்த
வினமில்சீர்த்தவமுன்றாயிவற்றின்மானதத்தரும
தானமிசைமதிவைத்தறயவுபொறைமெய்சிவனை
மோனமுறத்தியானித்தலைந்தடக்கன்முதலனந்தம்.

(இ-ள்.) மானதமே என வாசிகமே என காயிகமே என - மானதமெனவும் வாசிகமெனவும் காயிகமெனவும், வருத்த ஈனம் இல் சீர்தவம் மூன்றாம் (நாக்களிற்) பகுத்துக்கூறிய குற்றமில்லாத நிறத்தவங்கள் மூன்றுவைகப்படும், இவற்றில் மானதம்-இம்மூன்றனுள் மானதங்களானவை, தருமம் மிசை தானம் மிசை மதி வைத்தல்-தருமத்தின்மேலும் தானத்தின்மேலும் அறிவைச் செலுத்ததலும், தயவு பொறை மெய் (எல்லாவான்மகோடிகளிடத்திலும்) கருணை வைத்ததலும் (தமக்குப் பிறர்செய்ததின்கைப்) பொறுத்தலும் (பிறவுயிர்களுக்குத்) தீங்குபாராதசொற்களைக் கூறுதலும், மோனம் உற சிவனை நியானித்தல் - மௌனநிலையில் பொருந்தநின்று சிவபெருமானைச் சிந்தித்தலும், ஐந்து அடக்கல் முதல் அனரதம் - பஞ்சேந்திரியங்களைப்படுத்தலும் ஆகிய இவைமுதலிய பலவாம்.

பிரிநிலையேகாரந்தது எல்லாத்தவங்களும் திரிகரணங்களின் வழிப்பட்டனவாய் நின்றலால் மானதம் வாசிகம காயிகம என எடுத்துக்கொண்டார். மானதம் மனத்தார் செய்யப்படும் தவம். இது தத்திராந்தபதம். தருமம் - முப்பத்திரண்டறங்களுாம். தானம் - சற்பாததிரங்களாம். (சு)

வாசிகமெந்தெழுத்தோதன்மனுப்பஞ்சசார்த்திமறை
பேசுசதவுருத்திரந்தோத்திரமூரைத்தலபெருந்தருமங்
காசகலவெடுத்தோதன்முதலனந்தங்காயிகங்க
வீசனருசகளைகோயில்வலஞ்செய்கையெதிர்வணங்கல்.

(இ-ள்.) வாசிகம் ஐந்து எழுத்து ஒதல் - வாசிகங்களாவன ஸ்ரீபஞ்சாக்கரங்களை உச்சரித்தலும், மறு பஞ்ச சாரதி - பஞ்சபபிரமமகாமநிரங்களையும் உபநிடதபாங்களையும் ஒததலும், மறை பேசு சதவுருத்திரம் ஈரைத்தல் - வேதங்கள் எடுத்துக்கூறும் சதவுருத்திரமநிரங்களை எடுத்து உச்சரித்தலும், தோத்திரம் உரைத்தல் - பத்தியருபமாகவுள்ள தோத்திரங்களை எடுத்துக்கூறலும், காச அசை பெரும் தருமம் எடுத்து ஒதல் முதல் அனரதம் - குறறமகலப பெரியதருமநூல்களை எடுத்துக் கூறுதலுமாகிய இவைமுதலியபலவாம், காயிகங்கள் - காயிகங்களானவை, ஈசன் அருசனை - சிவபெருமானை யர்ச்சித்தலும், கோயில் வலம் செய்கை - அச்சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கோயிலைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்தலும், எதிர்வணங்கல் - சந்திதியிற்சென்று வணங்கலும்.

ஸ்ரீபஞ்சாக்கரீத்தை யுச்சரித்தலாவது - அருளை முன்னுக்கொண்டு திருவஞ்செழுத்தை விதிப்படி மாறிச் சூக்குமமாயோதல். பஞ்சசார்த்தியாவது - சிவ்

பெருமானே பொருளெனக்கூறும் உபநிடதபாகங்களை ஐந்தகாண்டமாக முறைப் படுத்தியோததல். மறைபேசுசதவுருவுருத்திரமுறைத்தல் ஆவது - வேதங்கள் பிரமன்முதல் சதாசிவமீராக முறையே யேற்றங்கூறுவதால் அவற்றுள் நடுக்கண்டமான சதவுருத்திரமஷங்களை யோகநாமத்தால் உருத்திரகணங்களைச் சங்கரர்க்கிரமத்தின்வைத்து அதிதசிவபரியந்தம் வரைப்படுத்திக் கூறுதல். எதிர்வணங்கல் - என்பதற்குச் சிவனடியாரை எதிர்கொண்டு வணங்கல் எனப் பொருள்கொள்ளினும் அஃதாம். வாசிகம் - வாக்காற்செய்யப்படுவது. (எ)

நிருத்தனுறைபதிபலபோய்ப்பணிதல்பணிநிறைவேற்ற
நிருத்தனமுடிநதியாதிதோத்தயாத்திராபோய்மெய்
வருத்தமுறவாடலிவைமுதற்பலவவ்வகைமூன்றிற்
பொருத்தமுறுகாபிகுகுகள்சிறந்தனயிப்புண்ணியத்துள்

(இ-ள்.) நிருத்தன் உறை பல பதி போய் பணிதல் - சிவபெருமான் எழுந்தருளிய பலநிருப்பதிகளிலுஞ் சென்று வணங்கலும், பணி நிறைவேற்றல் - சிவபெருமான் நிருப்பணிகளை முடித்தலும், மெய் வருத்தம் உற நிருத்தன் முடிநதி ஆதிதீர்த்தயாத்திராபோய் ஆடல்-(தமது) சரீரம் இளைக்க அச்சிவபெருமான் சடாமுடியிலணிந்தருளிய கங்கைமுதலிய தீர்த்தயாத்திராசென்று நீராடுதலும்ஆகிய, இவைமுதல் பல-இவைமுதலாகப்பலவாம், அவ்வகை மூன்றில்-(கூறிய) அம்மூன்றுவகையுள், பொருத்தம் உறுகாபிகுகுகள் - தக்ககாபிகுகுகளாவன, இப்புண்ணியத்துள் சிறந்தன - (மானதவாசிகமாகிய) இநதப்புண்ணியங்களுள் மேம்பட்டனவாம். (அ)

திருத்தயாத்திராயதிகமவற்றதிகஞ்சிவனுருவார்
திருத்தமாயகங்கைமுதலிருநதிகடனித்தனிரோய்த்
திருத்தமாடுவதரித்ததிருநதிகளவைவந்து
திருத்தமாய்நிறைதலினாலவற்றதிகந்திராமுந்நீர்.

(இ-ள்.) திருத்தயாத்திரா அதிகம் - (ஏனைய) தீர்த்தங்களில் நீராடுதற்கு யாத்திராசெய்தல் அதிகபடேறும், அவற்று அநிகம் - அவ்வேனைய தீர்த்தங்களில் மேம்பட்ட, சிவன உருவார் திருத்தமாய கங்கை முதல் திருநதிகள் - சிவபெருமான் திருவுருவமாகிய தீர்த்தமாயுள்ள கங்கைமுதலிய தெய்வத்தன்மையையுடைய நதிகளுஞ், தனி தனி போய் திருத்தம் ஆடுவது அரிது - தனித்தனி சென்று நீராடுவது மேம்பட்டது, அத திருநதிகள் அவை வந்து திருத்தமாய் நிறைதலினால் - அநத தெய்வத்தன்மையையுடைய நதிகள் வந்து முட்டின்தி நிறைதலினால், திராமுந்நீர் அவற்று அதிகம் - அலையையுடைய கடலானது அந்நதிகளிலு மேம்பட்டது.

கங்கைமுதலிய நதிகளாவன - கங்கை, யமுனை, சரஸ்வதி, நருமதை, காவேரி, குமரி, கோதாவரி. இவற்றோடு - ஓடுது, தாமிரபரணி, அங்கபத்திரி, திருட்டிணி கூட்டி ஏகாதசநதி எனவுங் கூறுவர். தீர்த்தம் திருத்தம் வடசொற்றிரிபு. சிவபெருமான் திருவுருவமென்று - காசியிற்கங்கைவடிவமாகநின்ற மரிக்கும் உயிர்களுக்கு முத்தியருளுதலால். (க)

என்றுமுனிவிளம்பக்கேட்டிருந்தகாஞ்சனமாலே
துன்றுதிரைக்கடலாடத்துணிவுடையவிரும்பினளாய்த்

எழுக்கடல்முத்தப்படலம்.

**தன்றிருமாமகட்டுரைத்தாள்சிறிதுள்ளத்தனர்வெய்திச்
சென்றிறைவற்குரைப்பலெனச்செழியர்தவக்கொழுந்தனையாள்.**

(இ-ள்.) எனது முனி விளமப கேட்டிருந்த காஞ்சனமாலையா - என்றுகவுத மமுனிவா கூறக் கேட்டிருந்த காஞ்சனமாலையா, தனது திரை கடல் ஆட துணிவுடைய விருப்பினளாய் - நெருங்கிய அலையையுடைய கடலில் நீராடத் துணிந்த விருப்பையுடையவராகி, தன் திரு மா மகட்கு உரைத்தாள - தமது பெறுதற் கரிய செல்வமாயுள்ள பெரிய புத்திரியாருக்குக் கூறினா, உளளம் சிறிது தளர்வு எய்தி - (தமது) திருவுள்ளத்திற் சற்றுத் தளர்வுகூறாது, இறைவற்கு சென்று உரைப்பல் என - (எனது) தலைவாபரற் சென்று கூறவேனென்று, செழியா தவக் கொழுந்தி அனையாள - பாண்டியர்களிடையே தவத்திரட்சி ஓர் கொழுந்துவிட டங்குரித்தார் போலுமுள்ள பிராட்டியாரா.

சிவபெருமானைத் தமக்கு மருகனாகப்பெற்றமைப்பால் 'எப்பொருளுந் தமக்கு எளியதென்னுங்கருத்தினராதலின் துணிவுடையவிருப்பினளாய்' எனவும், சிவபெருமான் திருவுள்ளக்கிடையவ்வாறேவெனக் கருதினவராதலின் - உள்ளத்தளாவையிற் பிறைவற்குரைப்பல் எனவுகூறினா உரைப்பல் - தன்மையொருமைவினைமுறையு. உரை - பகுதி பகரமெய் சந்தி. பகரமெய் எதிர்காலவிடைநிலை. அல-தன்மையொருமைவிருதி. கேட்டிருந்த கேட்ட என்னும் பொருள்மேல் நிறைவால் இருக்க அசைநிலைவிடைச்சொல் (கௌ)

தனனனைபுடையபெருந்தகைவேந்தாபெருமான்முன்
செனனனமெனநின்றுசெப்புவாளகுறளவீரற
கனனனநகழுழியினொடுமாரழைத்தவருட்கடலே
யினனனைகடலாடவேண்டினொளெனநிரந்தாள.

(இ-ள்) தன் தன்னை உடைய பெரும தகைவேந்தா பெருமான முன்சென்று - தம்மால் தம்மைக்கிழத்தியராகவுடைய எல்லையிலலாத மாட்சிமைபொருந்திய அரசாங்களுக்கு இறைவராகிய சவுந்தரபாண்டியா முன்சென்று, அன்னம் என நின்று செப்புவாள - அன்னம்போல் நின்று கூறுகின்றா, குறள வீரற்கு அன்று அன்னக்கழுழியினொடு ஆறும் அழைக்க அருள கடலே - குண்டோதரனபொருட்டு (அருளகூர்து) அந்நாளில் அன்னக்கழுழியொடு வையையறியையும் அழைத்தத் தந்தகிருபாசமுத்திரமே, இன்று அன்னை கடல் ஆடவேண்டினா-இன்று என்பதாய் கடல் நீராடவிரும்பினா, என்று இரந்தாள - என்று குறையிரந்தா.

தாம்-பாண்டியர்க்கும் காஞ்சனமாலையாருக்கும் அவதரித்ததும், தம்மைத் திருமணமுடித்ததும், அவனிச்சையாதலால் தன் தன்னையுடைய என்றதற்கு-தம்மால் தம்மைக்கிழத்தியராகவுடைய எனப்பொருளகூறினும், குழியினொடு என்பதனினுதிவினுள்ள உமமையை ஆறு என்பதனொடுகூட்டுக. (கக)

தேவிதிருமொழிகேட்டுதகென்னவீராயிலம்புரக்குங்
காவிதிகழமணிகண்டாகடலொன்றோவெழுக்கடலுங்
கூவிவரவழைத்துமெனவுன்னிராருணபாலோர்
வாவிபிடையெழுவேறுவண்ணமொடுமவருவனவால்.

(இ-ள்.) தேவி¹ திருமொழிகேட்டு - (தமது) தேவியார்க்கிருமொழியைக்கேட்டு (மனங்குழைத்து) தென்னவரீம் நிலம் புரக்கும் காவிதிகழ மணிகண்டர்

கடல் ஒன்றோ - பாண்டியத்திருக்கோலங்கொண்டு நிவவுலகைப் பாதகாக்கும்
நீளோற்பலம்போல விளங்கும் ஸ்ரீகண்டத்தையுடைய பெருமானார் (வேண்டுவது)
ஒருகடல்தானு, எழுகடலும் கூவி வரவழைத்தும் என உன்னினார் - எழுகடலையுங்
கூவி வருவிப்போமெனறு (தமது திருவுளத்தில்) கருதினார், குணபாஷ் ஓர்வாவி இ
டை - கீழ்பாறுள்ள பொற்றாமரையிடத்து, வேறு எழு வண்ண மொடும் வருவன்-
வெவ்வேறுவகைப்பட்ட எழுகடல்களோடும் எழுகடல்களும் வரானினான்.

எழுகடல்களுள்—காவலந்தீவில் உவர்க்கடலும், சாகத்தீவில் பாதகடலும்,
குசைத்தீவில் தயர்க்கடலும், கிரவுஞ்சத்தீவில் நெய்க்கடலும், சான்மரீத்தீவில்
கருப்பஞ்சாற்றுக்கடலும், கோமேதத்தீவில் மதுகடலும், புஷ்கரணித்தீவில் நல்
லதண்ணீர்க்கடலும் உள்ளன. இவை தம்மளவிற் சுருங்கிவினாநதுவந்தகம்மயின்
முடியிலாற்றலுடையனென்பார் உன்னினானொனவும், குணபாவோர்வாவியிடவரு
வன் எனவுங்குறினார். கடல்கள் ஏழாதலின்-ஏழுவண்ணம் என்றார். (கஉ.)

துண்டமதித்திரளணையசுரிவளைவாயவிடவுதைந்து

வெண்டவளறுரைததுமபசுருவேறுமிசைக்கொட்பத்

தண்டரளமணித்தொருதியெடுத்தெழியுந்தரங்கநிறை

யண்டநெடுமுகடுகிறிஞ்சவார்த்தெழுந்தகடலேழும்.

(இ-ள்.) துண்டம் மதி திரள அணைய சுரிவளை உதைத்து வாய்விட - பிளவு
பட்ட அர்த்தசந்திரக்கூட்டத்தையொத்த சுரிந்தமுகத்தையுடைய சங்குகள்முற்ப
டச்சென்று சததிக்கவும், வென் தவளம் துரைததுமப - வெள்ளியதுரைகள்தளும்
பவும், ஏறு சுரு மிசை கொட்ப - ஆணசுருககள் மேலேசுழன்றுவரவும், தண் தா
ள மணி தொகுதி எடுத்த எறியும் - தண்ணியமுததுகூட்டங்களை எடுத்துக்கொழி
க்கும், தரங்கம் நிரை நெடு அண்டம முகடு உரிஞ்ச - அலைவரிசை நெடியவிண்ணுல
கின்றுகட்டை உரிஞ்சவும், எழுகடலும் ஆர்த்தது எழுந்த - எழுகடல்களும் ஒலித்து
நிலைபெயர்ந்து எழுந்துவந்தன.

வெண்தவளம் - ஒருபொருட்பனமொழி. மணித்தொகுதி - இருபெயரொட்
டுப்பண்புத்தொகை. கொட்ப-கொடுமை என்னும் பண்படியாகப்பிறந்த வினையெ
ச்சம். (கஉ.)

காணுமாரங்கர்பனிப்பக்கலிமுடி வினயன்படைப்புக்

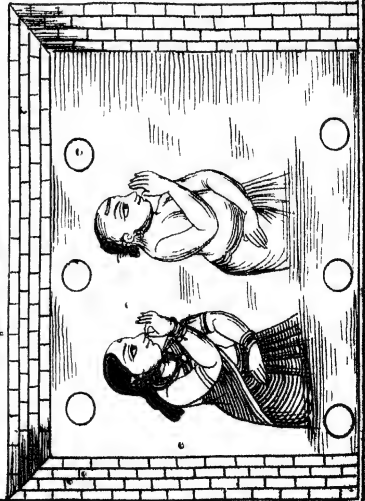
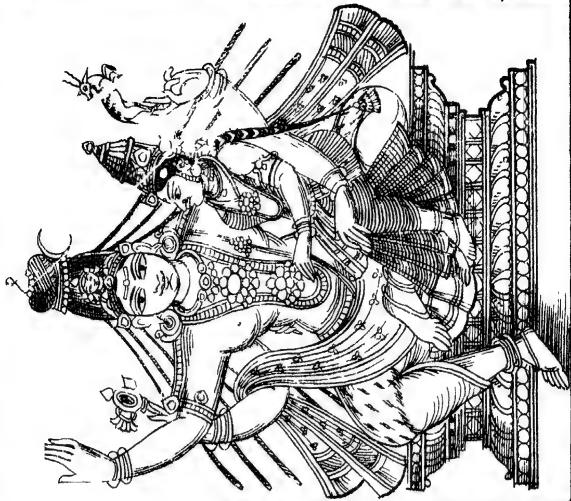
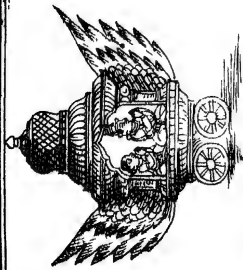
கோணுமாறெழுந்ததெனக்கொதித்தெழுந்தகடலரவம்

பூணுநாயகனகிலபுவனமெலாங்கடந்தநீரு

வாணையாலவனடிசென்றடைந்தார்போலடங்கியதால்.

(இ-ள்.) காணும் மா நகர் பனிப்ப-(வருகையைக்)கண்ட பெரியமதுரைநகரி
லுள்ளோர் வருந்த, கலிமுடிவின் அயன படைப்பு கோணும் ஆறு எழுந்தது என-
கலியுகமுடிவில் பிரமனது சிருட்டிப் பொருள்கள் சிதையும்படி (நிலைபெயர்ந்து)
எழுதல்போல, கொதித்து எழுந்த கடல் - பொங்கியெழுந்த (எழு) கடல்களும்,
அரவம் பூணு நாயகன்-சர்ப்பாபாணத்தைத்தரித்த சிவபெருமானுடைய, அகில புவ
னம் எல்லாம் கடந்த திரு ஆணையால் - கைகுந்தமுதலிய எல்லாவுலகங்களிலுஞ்
செல்லுஞ் சிறந்த ஆளுநரால், அவன் அடிசென்று அடைந்தார்போல் அடங்கியது-
அச்சிவபெருமானுடைய திருவடிக்கீழ்ச்சென்று கலந்தவார்போலப் (பொற்றாமரைத்
திருக்குளத்திற்குள்) சென்று கலந்து) ஒழிங்கின. -

மலையத் துவசணயழத்திருவினையாடல்

மலயத்துவசணையழத்தபடலம்.

பணிப் பிகழ்காலவினைவெச்சம். அது கொடுத்தென்னும் வினைவெச்சத்தி
ன் மூதவினைகொண்டது. பணி பகுதி. பகாமெய் சந்தி. பகாமெய் விரித்தல்விசை
சம். அ-விகுதி. (செ)

தன்வண்ணமெழுக்கடலின் தனிவண்ணமொடுகலந்து
பொன்வண்ணநறுமபொகுட்டுப்பூம்பொய்கைபொலிவெய்தி
மின்வண்ணசசடைதாழுவெள் ளிமணிமன்றாடு
மன்வண்ணமென வெட்டுவண்ணமொடும்வயங்கியதால்.

(இ-ள்.) பொன் வண்ணம் நறுமபொகுட்டு பூம்பொய்கை - பொன்னிறம்
வாயந்த நறுமணக்கமமும் பொகுட்டையுடைய பொற்றாமரைப்பொய்கைவாண
து, தன் வண்ணமொடு - தனது வெண்ணிறத்தோடு, எழுகடலின் தனிவண்ண
ம் கலந்து பொலிவு எய்தி - (தன்னிடத்தொடுங்கிய) எழுகடல்களின் ஒப்பற்ற
நிறங்களைக்கலந்துவிளங்கி, மின்வண்ணம் சடைதாழ் - மின்போலும் நிறம்வாயந்த
சடைகள் தாழ், மணி வெள்ளி மன்று ஆடும் மன்வண்ணம் என - அழகியவெள்ளி
யம்பலத்துள் திருநடனஞ்செய்யும் சிவபெருமானது எட்டுவகைவண்ணங்கள்போ
ல, எட்டு வண்ணமொடும் வயங்கியது - எணவகைநிறங்களுடும் விளங்கியது.

சிவபெருமான்-அட்டமூர்த்தியாய் நிற்குங்கால், பிரிதிவிற்குரிய பொன்னி
றமும், அப்புவிற்சூரிய வெண்ணிறமும், தேயுவிற்சூரிய செந்நிறமும், வாயுவிற்சூரிய
கருமைநிறமும், ஆகாயத்திற்குரிய புகைநிறமும், சந்திரனுக்குரிய சுக்கிலநிறமும்,
சூரியனுக்குரிய ரத்தநிறமும், ஆதமாவிற்குரிய படிக்கநிறமும், ஆகிய இந்நிறங்களை
வாய்ந்த நிறறலின் மன்வண்ணம் எனறா (கரு)

எழுகடலழைத்தபடல முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - அஞ்சு.

பத்தாவது

மலயத்துவசணையழத்தபடலம்.

கலிவிருத்தம்.

எழுகடலழைத்தவாழியம்பினுமினிச
செழுமதிமாரபினேனசேணிழிநதுதன்
பழுதிலகற்பிலலொடும்பரவைதோயந்தர
னழகியதிருவுருவடைந்ததோதுவாரம்.

(இ-ள்.) எழுகடல் அழைத்த ஆறு இயம்பினும் - எழுகடலையும் அழைத்த
திருவினையாடலைக்கூறினோம், இனி-இனிமேல், செழுமதி மாரபினேன் சேன் இழி
ந்து - குறைவினநிறிறைந்த சந்திரகுலத்திறறேனறிய மலயத்துவசபாண்டியன்
விண்ணுலகினினதும் இழிந்தது, தன் பழுது இல் கற்பு இல்லொடும் பரவைதோயந்
து-தனது குறையிலலாத கற்பினையுடைய காஞ்சனமாலையாரோடும் கடலாடி, அந்
ன் அழகிய திருவுருவு அடைந்தது ஓதுவாரம் - சிவபெருமானது அழகியதிருவுருவ
த்தை யடைந்த திருவினையாடலைச்சொல்லுவாரம்.

அரண்-தன்னை யடைந்தோர் மலத்தொடக்கை வேரோடொழிப்பவன் “சேர்ந்தோர் மரையவேர்முற்றுமரியுமாற்றுவரன்” என்பதனானவன், செழுமை-கிறைவு,

புரவலன்றடாதகைபூட்டவையோடும்வந்
துரவுநீர்க்கடன்மருங்குடுத்தசந்தன
மரவமந்தாரமாவருளம்பாடலம்
விரவுநந்தனத்தரியணையின்மேவினான்.

(இ-ள்.) புரவலன் ஸூவை தடாதகை யோடும் வந்து - சவுந்தரபரணடியர் ஞானவாய்ப்பறவையின் இன்சொற்போலும் இன்சொல்லையுடைய தடாதகைப்பி ராட்டியாரோடும் எழுந்தருளினவனது, உரவு நீர் கடல் மருங்கு உடுத்த - (புடைபெய ர்த்துவந்த) பெரிய நீர்மயமாகிய எழுகடலின் பக்கத்திறு சூழ்ந்த, சந்தனம் மரவம் மந்தாரம் மா வருளம் பாடலம் விரவு நந்தனத்தன - சந்தனமரமும் சூழ்குமரமும் மந்தாரமரமும் மாமரமும் மகிழமரமும் பாதிரிமரமும் கலந்த நெருங்கிய கந்தவ னத்தில், அரி அணையில் மேவினான் - சிம்மாதனத்தில் வீற்றிருந்தார்.

நந்தவனம் என்பது - நந்தனம் என நின்றது. சந்தோஷத்தைத்தரு வனம் என்பது பொருள். (உ)

தாதவிறும்மல்லிகைமுல்லைசண்பகப்
போதுகொய்தினைருருசேடிப்பொற்றொடி
மாதருங்கொடுத்திடவாங்கிமோந்துயிர்த
தாதரமிரண்டறவமருமெல்லையில்.

(இ-ள்.) தாது அவிழ் மல்லிகை முல்லை சண்பகம் போது கொய்து - மகாந தத்தோடு மலர்ந்த மல்லிகைமலரையும் முல்லைமலரையும் சண்பகமலரையும் கொய் து, இளைஞரும் பொன் தொடி சேடிமாதரும் கொடுத்திட - (ஏவல்வழிநிறும்) மங் கையரும் பொன்னுலாகிய வனையலணிந்த தோழிப்பெண்களுங் கொடுக்க, ஊங்கி மோந்து உயிர்த்து - (அம்மலர்களை) வாங்கி மோசனது சுவாசித்து, ஆதரம் இரண்டு அற அமரும் எல்லையில் - ஓர் விருப்போடும் எழுந்தருளியிருக்கங்காலத்தில்.

இருதலைப்புள்ளிற் கோருயிபோல வோருயியாய்ந்தது, ஆவிற்கிரு கோடு தோன்றினப்போல ஒத்த அன்பினை உடையராயிருத்தலின் ஆதரம் இரண்டற எனக்கூறினார். இது திருச்சிறுநம்பலக் கோவையாருள் நச்சினாகுகிணி ப ருராயிற்க ண்டது. (ங)

தன்னமர்காதலிதன்னைநோக்கியே
மன்னவனுன்பொருடடேழுவாரியு
மிந்நகரழைத்தனமீண்டுப்போந்துயி
னன்னையையாடுவரனழைத்தியாலென.

(இ-ள்.) மன்னவன் - சவுந்தரபரணடியர், தன் அமர் காதலி தன்னை நோக் கி - தம்மால் விரும்பப்பட்ட பிராட்டியானா நோக்கி உருளி, உன் பொருட்டு ஏழு வாரியும் இந்நகர் அழைத்தனம் - உனதுபொருட்டாக ஏழுகடலையும் இந்நகரிலழை த்தோம், ஈண்டு போந்து கின் அனனையை ஆடுவான் அழைத்தி என - இவ்விடத்தி லின்றஞ் சென்று உனது தாயை ரீராட அழைப்பாரென்று திருவாய்மலர்ந்தருள.

மலயத்துணைப்பழத்தட்டலம்.

காதலி - காதலியுடையவன். காதல் - பகுதி - இ - பெண்பால்விருதி. அழைத்தி - மூன்வினை யொருமை எதிர்காலவினைமுற்று. அழை பகுதி. து - சாரியை. தகரத்தோற்றமும் உகரக்கேடும் சகதி, இ - மூன்வினையொருமைவினைமுற்றுவிருதி. (அ)

மடந்தையுமனைையைக்கொணாந்துவரவீமர்

டடைந்தனளாகமற்றவளபுராணநூற்

படர்ந்தகேளவியாதமைகோக்கிப்பெளவநீர்

குடைநதிமீடமிதியெவன்கூறுமென்னவே.

(இ-ள.) மடந்தையும் அனையைக் கொணாந்து வரவி மாடு அடைந்தனள் ஆக • தடாதகைப்பிராட்டியாரும் (தமது) தாயாராகிய காஞ்சனமாலையானா அழைத்துவந்து பொற்றாமரைத் திரத்தத்தின் பக்கத்து வந்தருள், அவள் - அககாஞ்சன மாலையார், புராண நூல் படாந்த கேளவியாதமை நோக்கி - புராணமுதலிய நேதாசுமநூல்களில் துறைந்த கேளவியை யுடைய முனிவர்களைப் பார்த்து, பெளவம் நீர் குடைநதிமீடமிதி எவன கூறும் எனன் - கடல் நீராயித்தற்குரிய விதியாது சொல்லுங்கொளையகூறு.

கொணாந்து - இறந்தகால வினையெச்சம் கொண் - பகுதி - கொணவென்னும்பகுதி ஈறுகுறுதி ரகரமெய்விரிந்து கொணா எனநின்றது. அடைந்தனளாக-அடைந்தனள் என்னும் வினைமுற்றோடு ஆகவென்னும் இடைச்சொல் புணர்ந்து வினையெச்சப்பொருள்தந்தது. தொல்காப்பியம், இடையியல், “ஆகவாகவென்பதென்னும் - ஆவியினமூன்றாம் பிரிவிலைசங்கி” எனனுஞ் சூத்திரத்திற்கு நச்சினர்க்கினியா எழுதியவுரையிற்காண்க. நின்முகங்காணு மருந்தினேன். என்றதில்காணும் என்னும் பெயரொச்சம் காணுதல் எனனாந்தொழிற்பெயாமேல் நின்றதுபோலக் குடைந்திடுமென்னும் பெயரொச்சம்-குடைந்திடுதலென்னுநதொழிற்பெயாப் பொருண்மேல் நின்றது - குடை - பகுதி - து - சாரியை. நகரத்தோற்றமும் உகரக்கேடும் சகதி. இடு, - பகுதிப்பொருள்விருதி. அனைத்தும் ஓர்பகுதி. (இ)

கோதறுகறபினாய்கொழுநன்கைத்தலங்

காதலன்னைகைத்தலமனறிக்கனநின்னவா

லாதலிமமுனறினொன்றங்கைப்பறியே

யோதநீராடுதன்மரபென்றோதிலா.

(இ-ள்.) கோது அறு கறபினாய - குற்றமற்ற கறபினையுடையாய், கொழுநன்கைத்தலம் ஆதல் - (தனது) நாயகன்கைத்தலங்கனையாவது, காதலன் கைத்தலம் ஆதல் - (தனது) புத்திரன் கைகனையாவது, அனறி-அல்லாமல், கன்றின் வால் ஆதல் - கன்றின் வாலையாவது, இம் முனறில் ஒன்று - இம் முன்றினுள் ஒன்றை, அந்நைய பற்றியே ஒதம் நீர் ஆடுதல் மரபு என்று ஒதினா - (தனது) அழகிய கைகளாற்பற்றிக் கடல்நீராடுதல் விதியெனதுகூறிலா.

கைத்தலம் வால் என்றமையால் - ஒன்றென்ப பொதுப்பட்டகூறிலார். ஆதலென்னும் இடைச்சொல் விகற்பப்பொருண்மேனின்றது. (க)

மறையவர்வாய்மைபொன்மாலேகேட்டுமேற்

குறைவற்றத்தவஞ்செயாககொடியபாவினெற்

கிறைவனுஞ்சிறுவனுமில்லையெயினிப்
பெறுவதுகன்றலாற்பிறிதுண்டாகுமோ.

(இ-ள்.) மறையவர் வாய்மை பெய்து மாலை கேட்டு - முனிவர்கள் உண்மை மொழியைக் காஞ்சன்மாலையார் கேட்டு, மேல் குறைவு அற தவம் செயா கொடிய பாலி எற்கு - முற்பிறப்பில் நிரம்பத்தவஞ்செய்யாத கொடியபாலியாகிய எனக்கு, இறைவனும் சிறுவனும் இல்லையே - நாயகனும் புத்திரனுமில்லையே, இனி பெறுவது கன்று அலால் பிறிது உண்டாகுமோ - இனியான்பெறுவது கன்றின் வாலுன்றி வேறென்றுண்டாகுமா.

பாலியேற்கெனப் பாடமாயின் - பாலியேனாகிய எனக்கெனப் பொருள்கொள்க. பிராட்டியாராப்பெறுதற்குரிய தவஞ்செய்தும், இன்று இறைவனுஞ்சிறுவனுமில்லாத வறுமையை நோக்கிக் கூறினவராதலின் - குறைவறத் தவஞ்செய்யக் கொடியபாலியேற்கென்றார். (எ)

ஆதலாற்கன்றின்வால்பற்றியாடுகோ
மாதராயென்றுதன்மகட்குக்கூறலும்
வேதன்மால்பதவியும்வேண்டினார்க்கரு
ணைநொயிர்த்துணையாயநாயகி.

(இ-ள்.) ஆதலால் - ஆகையால், மாதராய் - புத்திரியே, கன்றின் வால் பற்றியாடுகு ஓ - கன்றின் வாலுப்பற்றிக் கடலாடுவேனா, என்று தன் மகட்கு கூறலும் - எனத்தன்னுடைய புத்திரியாருக்குக்கூற, வேதன் மால் பதவியும் - பிரமன்பதவியும் விஷ்ணுவின்பதவியும், வேண்டினார்க்கு அருள் ஈதனார் உயிர்த்துணை ஆயநாயகி - தம்மை விரும்பி வழிபட்டவர்க்குத தந்தருளும் இறைவருடைய உயிர்த்துணையாயுள்ள பிராட்டியார்.

அண்டங்கள் யாவையும் தமது ஆணைவழிநடத்தும் உங்களைப்புத்திரியாகவும் 'மருகனாகவும் பெற்ற யான்' எனையோர்போல எளியனோ என்பான் - கன்றின் வால் பற்றியாடுகோ எனவும், பிரமன்முதலியோர் தமது ஆணைவழிநிற்குங்கடவுளராதலின் சொல்லாற்றல்தோன்ற அருணாதனார் எனவுங்கூறினான். ஆடு கு - எதிர்காலத்தன்மை யொருமை வினைமுறையு. ஆடு - பகுதி - கு - தன்மை யொருமை எதிர்காலவினைமுற்றுவிருதி. "மடுக்கோகடலின்" என்ற திருக்கோவையார் உரையிற் காண்க. ஓ என்னும் வினா எளியள் அல்லளென்னும் பொருள்மேலின்றது. கூறலும்-நிகழ்காலவினையெச்சம் - கூறு பகுதி. உகரககேடு சந்தி. அல் - சாரியை. உம் விருதி. (அ)

தன்னுயிர்த்திழுவனையடைந்துதாழ்ந்துதன்
ன்னனைதன்குறையுடையாடவாண்டகை
மன்னவன்வலாரியோடொருங்குவைகிய
தென்னவன்மேன்மனஞ்செலுத்தினுன்றோ.

(இ-ள்.) தன் உயிரி சிழுவனை அடைந்து தாழ்ந்து - தமது உயிர்க்கு உரிமை பூண்ட இறைவனாயடைந்து வணங்கி, தன் அன்னை தன் குறை உடையாட - தமது தாயாகிய காஞ்சன்மாலையாருடைய குறைபாட்டை எடுத்துக்கூற, ஆண் தகை மன்னவன் - ஆண்தன்மையையுடைய சவுந்தரபாண்டியர், வலாரி யோடு ஒருஞ்சூ வைகிய தென்னவன் மேல் மனம் செலுத்தினான் - இந்திரனோடு ஒருசேரச் (சிம்மாதனத்தின்மேல்) வீற்றிருந்த மலயத்துவசபாண்டியன்மேல் மனஞ்செலுத்தினார்.

வலாரி - வலாசுரணையழித்தவன்-இது காரணப்பெயர். தன்னுயிர்க்கழுவன்-தனக்கொரு உயிராயுள்ளவர் என்னும் பொருண்மேனிறலால் தன்னுயிர்க்குரிமை பூண்ட இறைவனைப் பொருள்கொண்டாராம். (க)

ஷெ வேறு.

சிலையத்திரியார்திருவுள்ளமுணர்ந்
தலையத்திரியட்டவனாதனநீத்
துலையத்திரியொத்தவிமானமொடு
மலையத்துவசசெழியன்வருமால்.

(இ-ள்.) சிலை அத்திரியார் திருவுள்ளம் உணர்ந்த - மகமேருவை வில்லாக வுடைய பெருமானார் திருவுள்ளக் குறிப்பை உணர்ந்து, அலை அத்திரி அட்டவன் ஆ தனம் நீத்த - பறந்து திரியும் பர்வதங்களை வென்ற இந்நிராண்டைய சிம்மாசனத் தினின்று நீங்கி, உலை அத்திரி ஒத்த விமான மொடு - கொல்லன் உலை மூக்கி யுள் ள அருத்தியை யொத்த தெய்வ விமானத்தின் மேற் கொண்டு, மலயத்துவசச் செழியன் வரும் - மலயத்துவச பாண்டியன் வருகின்றான்.

முற்காலத்தில் மலைகளெல்லாஞ் சிறகொடுபவந்து பற்பலதேசங்களிலுஞ்செ ன்நிருத்தலால் அங்குள்ள எவ்வுயிர்களும் மிகவுந் துக்கித்தலைத் தேவர்கள் நோக் கித்துக்கித்து இந்நிராளுக்கு முறையிட, அப்பொழுது இந்நிரன் அம்மலைகளுடைய சிறகுகளைச் சேதித்து வருங்கால் அச்சங் கூர்ந்து உவர்க்கடலில் பன்னிரண்டுமலை கள் பறந்து வந்து கிழக்குமுதலிய திக்குகளில் விழுந்தன. அவை - அக்கடலின் கீழ்த்திசையில் - இடபகிரியும், தரதுபிகிரியும், தாமிரகிரியும், தென்பால் - சக்கர கிரியும், மைராககிரியும், வலாககிரியும், மேல்பால் - சோககிரியும், வராககிரியும், நந் தனகிரியும், வடபால் - கங்ககிரியும், சந்திரகிரியும், துரோணகிரியுமாம். இவைகள் அத்தேவேந்திரனுக்குப் புறங்கொடுத்தமையால் அலை யத்திரி யட்டவனென்றார்.

ஏழைநுருபு நிற்கவேண்டிய விடத்து மூன்றநுருபு வந்தது உருபு மயக்கம், தருத்தி - பருத்தலுஞ் சுருங்கலும் உடைமைபோலவிமானம் செல்லுத்தலும் இறங் குதலும் உடைமை பற்றி உலையத் திரியொத்த என்றார். (க0)

மண்பேறடைவாங்ங்வருமேழ்கடல்வா
யெண்பேறடையாவருளின்னமுதைப்
பெண்பேறதனாற்பெறுபேறிதெனாச்
கண்பேறடைவாநெதிர்கண்டனனே.

(இ-ள்.) மண்பேறு அடைவான் வரும்-மண்ணுலகத்திலுள்ள ஆன்ம கோடி கள் (தத்தமக்குரியபெரும்). பயணையடைதற்பொருட்டுவருகின்ற, ஏழ்கடல் வாய் எண் பேறு அடையா அருள் இன் அமுதை - ஏழ்கடலிற்குேன்றிய அளவறுத்தற்க ரிய கருணையாகிய இனிய அமுதம் போன்ற தன்மருகரை, பெண் பேறு அதனால் பெறு பேறு இது என - பிராட்டியாரைப் பெற்றதனாற் பெற்ற பயன் இதவேன்து, கண் பேறு அடைவான் எதிர் கண்டனன் - கண் பெற்றதனாற்றான்பெறும் பயன் யாதோ அதணையடைந்த மலயத்துவசபாண்டியன் எதிரோகண்டனன்.

ஏழ்கடலின் அருகில் எழுந்தருளி யிருந்தமையால் - ஏழ் கடல் வாய் அரு ளின்னமு தென உவமை யாகுபெய்தாகச் சோமசுந்தரக் கடவுளைக் கூறினார். (க1)

வந்தான் மருகன் சரணம் பணிவான்
முந்தாமுனமாமனெனும் முறையா
லந்தாமனாயங்கையடைத்து மக
டந்தானையெதிர்த்து தழியினால்.

(இ-ள்.) வந்தான் - வந்து, மருகன் சரணம் பணிவான் முந்தாமுனம் - (தனது) மருக ராகிய சவுந்திர பாண்டியர் திருவடிகளை வணங்க முற்படாத முன்னமே, மாமன் என்னும் முறையால்-(தமக்கு) மாமனா றொன்றும் முறையடி, அம் தாமரை அங்கை அமைத்தது - அழகிய தாமரை மலர்போன்ற திருக கரங்களால் மைத்து, மகள் தந்தனான எதிர்த்து தழிவினன் - மகட் கொடை நேர்ந்த அப்பாண்டியனை எதிர் சென்று தழுவினார்.

வந்தான் பணிவான் என்னும் வினையுறுகள் ஒன்றனை யொன்றுகொண்டு ஈறுகெட்டுநின்ற முந்தா என்னும் எதிர்மறைப்பெயரொச்சத்தின் முதலிலேகொண்டு நின்றன. (கஉ)

ஆத்தன் திருவுள்ளமகிழ்ந்தருளாற
பார்த்தன்புரி ரம்பிய பன்னியொடுந்
தீர்த்தமபுகுந்தாடிய செலகவெனப்
பூத்தன் பொருளைப் புனனாடவனும்.

(இ-ள்.) ஆத்தன் திருவுள்ளம் மகிழ்ந்தது - சவுந்திர பாண்டியர் திருவுள்ளங்களிலிருந்து, அருளால் பார்த்தது-அருட் கண்ணால் நோக்கி, அன்புரி ரம்பிய பன்னியொடும் தீர்த்தம் புகுந்த ஆடிய செலக எனது அன்பு மீதார்த்த (உமது) மனைவியோடும் தீர்த்தத்திற் சென்றாட்ச செல்லக் கடவீர் என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார், பூத்தன் பொருளை புனல் நாடவனும் - மலர்கள் நெருங்கிய தண்ணிய தாயிர பரணியின் நீராவளமிக்க பாண்டிநாட்டையுடைய மலயத்துவசனும்.

ஆடிய செலக செய்யிய என்னும் வாய பாட்டு வினையெச்ச மீதலின் வருமொழி வல்லெழுத்து இயல்பாய் நின்றது. (கங்)

முன்னைத்தவமெய்திருயன்றுபெறு
மன்னப்பெடையன்னவன்வந்தெதிரே
தன்னைத்தழுவத்தழுவிக் கிரிவேந்
தென்னககுறையாமகிழுவெய்தினனே.

(இ-ள்.) முன்னை தவம் எய்தி முயன்று பெறும் - முறியிதப்புகளில் (விடாது) தவஞ்செய்தமுயன்று (தான்) பெற்ற, பெடை அன்னம் அன்னவன் எதிரே வந்து - பெட்டையன்னத்தின் நடைபோல நடை வாய்ந்த தடாதகைப் பிராட்டியார் எதிரே வந்து, தன்னை தழுவ தழுவ - தன்னைத்தழுவ அம்மலயத்துவசபாண்டியனார் தழுவி, கிரிவேநது என்ன குறையா மகிழ்வு எய்தினன் - மலையரையன்போல நிறைந்த மகிழ்ச்சி கூர்ந்தான். (கசு)

தண்டேமொழிவேள்விதவக்குறையாற
கண்டேனிலனென்று கருத்தவல
முண்டேயஃகிவ்வுவகைக்களிறேன்
வண்டேயெனவுண்டிமுற்றநகரானால்.

(இ-ள்.) தன் தேமொழி வேள்வி - தன்னைய தேன்போன்ற சொற்களையுடையபுத்திரியாரே (உமது) திருமணத்தை, தவம் குறையாக்கண்டேன் இலன் என்று கருத்து அவலம் உண்டு - (செய்து முடிந்த) தவத்தில் (சேர்ந்ததிரிது) குறைபாட்டால் காணு தொழுகதேனே பெனது (சீன) மனத்தில் கவலை யுண்டு, அஃது - அக் கவலையை, இ உவகை களி தேன வண்டே என உண்டு - இரீதச்சந்தோஷமாகிய களிப்பைத்திரும் மதவை வண்டு போலுணம், மறந்தனன் - (யான்) மறந்தேன்.

உவகை என்றது - திருமணத்தில் உடனிருத்திருக்கோலம் போல இங்கும் பெருமீனும் பிராட்டியும் உடனிருத்திருக்கோலம். உவகையை மது என உருவகஞ் செய்தமையால் தன்னை வண்டென உருவகஞ் செய்தான. அஃது - இயல்பு, அது ஐனருதல் விகாரம். தேமொழி அண்மைவிளி.

(சுருதி)

சேனாற்றவனை சிலநாளாகழியக்

காணுற்றவளபேரனிறைகற்புடையாள்

பூனுற்றமலாந்ததோபொறகொடியோ

னாணுற்றெதிராணண்ணியிறைஞ்சினளால்.

(இ-ள்.) சேன உற்றவனை சிலநாள கழிய காணுற்றவன் போல் - (பொருண்முதலியவற்றை முன்னிட்டுச் சிலநாளபிரிந்து) தூரத்திற்சென்றதலைவனை அச்சிலநாள்கழியக் கண்டவளபோல, நிறை கற்பு உடையாள் - நிறைந்தகற்பினையுடைய காஞ்சனமாலையார் (கண்ட) பூன உற்று மலாந்தது ஓர் பொன் கொடியோல் நாண் உற்று-ஆபரணங்களை அணிந்து மலாந்தவொரு பொற்கொடியைப்போல (விதிப்படி) மங்கலநாண்ணிந்து, எதிராணணி இறைஞ்சினள்-எதிரசென்று வணங்கினாள்.

மங்கலநாணின்று மறையாபரணம் இன்னமையால், மங்கலநாணும் உள்ளிட்ட பூனுற்றமலாந்ததோர் பொற்கொடியோலென்றமையால்-நாணுற்று என்றதற்கு விதிப்படி மங்கலநாண்ணிந்தெனும். “ ஸ்ரீநாகேசுவராயநம: || சுகுணா துளயிஷ்டவதீ | ஐயுர்வாஸ்யாயாடிவ்யுமாயஸ்யுத ஓஷணோஷுள” என-ஆலாஸ்யமகதவததிதும் வருதல்காணக் கிவபெருமான நிருவருளால்வந்த தமது கணவனை கைப்பற்றுத்தற்கு மங்கலநாண் பூண்டார் என்பார் - நாணுற் றெதிராணணியிறைஞ்சினள் என்றா இடையிற லிலநாள் மங்கலமினநி மீட்டும் மங்கலம் பூனுதல் மரபோ எனில், ஆரியவாதநாட்டில் அரசுகுறித்த சித்திரவருமென்னும் அரசன தன்புத்திரியாழவைச் சோகிடநூலவல்லாபாற்கேட்க; ஒருவர் பதினாயிரவருடம் வாழநிருப்பன என்றா, ஒருவர் - பதினாண்டுகாலவருடத்தில் வாழவியுப்பன என்றா, இதனைக்கேட்டு அவ்வரசன் கவலைகூர்ந்திருந்தனன். இதனைத் தனதோழிபாற கேளவியுற்ற சீமந்தனி என்பவள் தனது வாழ்வு நீடித்திருக்கும்பொருட்டிச் சோமவாரயிரதம் நோற்றுவருங்கால் தனது கணவனாகிய சந்திரசேன மகாராசன என்பவன் தனது துணைவரோடு விஜயபாட்டாக யமுனையில் ஓடும் விழிங்கால் அயவோடங்கவழிந்து தனதுனைவாமரிக்கத் தான் தன்மனைவிநோற்றுவரும் அச்சோமவாரயிரத புண்ணியத்தால் நாகலோகத்திற்சென்று வசித்திருந்தனன். அவலோடங்கவழிந்தசெய்தியைக் கேளவியுற்ற சீமந்தனி என்பவள மங்கலநாணிழந்து தான்மேற்கொண்ட அவ்விரத்ததைக் கைவிடாது கடத்திவருங்கால் மூன்றவருடங்குறித்த தன்னைப் பாதுகாத்துவந்த தஷசன் விடையால் அச்சந்திரசேன அந்நாகலோகத்தினின்றும் கிணவிலில்வந்து தன்மனைவியைமீட்டும் மனமபுரிந்தன னென்பது பிரமோததரகாண்டம் சோமவாரயிரதமுரைத்த வத்திரியாததிறக்கேனாக,

(சுருதி)

மஞ்சோதியகாஞ்சனமாலையிற்
பைஞ்சோதிவிளங்குபவித்தினாயாய்ச்
செஞ்சோதிமுடிச் சிவநாமவெழுத்
தஞ்சோதிநெடுங்கடலாரமெரோ.

(இ-ள்.) மஞ்ச ஓதிய காஞ்சன மலை கையில் - மேகம்போன்று கூந்தலையுடைய காஞ்சனமாலையார் (தமது) கையில், பைஞ்சோதி விளங்கு பவித்தினா ஆய்ப்பசியகிரணம்விளங்கும் பவித்திரமுடையவராய், செஞ்சோதி முடி சிவநாம வீழுத்த அஞ்ச ஓதி - செவந்தகிரணத்தையுடைய சடாமுடியையுடைய சிவபெருமான திருநாமமாகிய ஸ்ரீபஞ்சாகரத்தை யுச்சரித்தது, நெடுங் கடல் ஆடும் - நெடியகடலாரவார்.

பவித்தினா-பவித்திரமுடையவர். பவித்திரம் பாபத்தை நீக்கி முத்தியைப்ளிப்ப தென்னும்பொருட்டு. பைஞ்சோதி விளங்கு என்றமையால் - தருப்பையினுற்செய்த பவித்திரமெனக்கொள்க ஓதிய-சினையடியாகப்பிறந்த குறிப்பு வினைப்பெயரொச்சம். ஐந்த-அஞ்சமருஉ. சிவபெருமான திருநாமமே ஸ்ரீபஞ்சாகரமென்பது.

“காதலாதிக்கநிறுதகண்ணீரமல்கி, யோதுவாரதமைநன்னெறிக்குய்ப்பது
வேதநான்நிறுமெய்ப்பொருளாவது, நாத்தமநமச்சிவாயவே.”

எனவருந்தேவாரத்தாலுணர்க.

(கௌ)

துங்கக்கலைவேதியாதொன்மறைநூற்
சங்கற்பவிதிப்படிதன்னுணைகை
யங்கைத்தளிர் பற்றியகத்துவகை
பொங்கப்புணரிப்புலாடினளே.

(இ-ள்.) துங்கம் கலை வேதியா - உயர்ந்தவேதமுதலிய நூலையுணர்ந்தமுனிவர்கள், தொல் மறை நூல் சங்கற்ப விதிப்படி - தொன்னுடையவோடுள்ள வேத்தூல் முறைப்படி வழாதுசெய்யுஞ் சங்கற்பவிதியின்படியே, தன் துணைகை அங்கை தளிர் பற்றி - தமதுதுணைவராகிய மலபத்துவசபாண்டியன்கைகளைத் (தமது) அழகியகைகளாகிய தளிர்களாற்றற்றி, அகத்து உவகை பொங்க - மனத்தில மகிழ்ச்சி மிக்கூர, புணரிப் புனல் ஆடினள - கடல் நீராடினார். (கஅ)

குடைந்தார்கரையேறினாகொன்றைமுடி
மிடைந்தார்கருணைககண்விழிக்கமல
முடைந்தாருணைமாருதரங்குதுகா
தடைந்தாருமைபாகரருட்படிவம்.

(இ-ள்.) குடைந்தார் கரை ஏறினா - நீராடிக்கரையேறிய காஞ்சனமாலையாரும் மலையத்துவசபாண்டியரும், கொன்றை முடி மிடைந்தார் கருணை கண்விழி கமலம் உடைந்தார் - கொன்றைமாலையைச் சடாமுடியிறற்றித்த சோமசுந்தரக்கடவுளது கிருபாநோக்கால் பார்க்கப்பட்டு, அணைமார் உதரங் குறுகாத - தாய்மார்கள் கருப்பத்திலுடையாத, உமைபாகர் அருட் படிவம் அடைந்தார் - உமாதேவியாரா யிடப்பாக்கத்தினுடைய அச்சோமசுந்தரக்கடவுளது அருளுருவத்தையடைந்தார்கள், (சிவசாரூப்பியம் அடைந்தனர் எஃற்பாடி.)

உமைபாகர் அருட்படியும் என்றமையால்-சிவபெருமான் திருவுருவத்தைப் பாண்டியரும், உமாதேவியார் திருவுருவத்தைக் காஞ்சனமாலையாரும் பெற்றனரெனக்கொள்க. இதனை யடியில்வருஞ் செய்யுளாற்காண்க. விழியைக் கமலமாகவுருவ கஞ்செய்தமையால் உடைந்தாரென்றார். உடைந்தாரென்னும் வினைமுற்று எச்சமாய் ஏறினரென்னும் வினைமுற்றுப்பெயரின் முதனிலைகொண்டது. படுசொல்லற்றப்ப படுபொருளாய்வந்த உடைந்தாரென்னும் செயப்பாட்டு வினைமுற்று எச்சமாய் அடைந்தாரென்னும் வினைமுற்றின் முதனிலைகொண்டது. குறுகாத என்னும் எதிர்மறைப் பிபயபொச்சத்தின் அகரவீறுதொக்கது. (௧௧)

ஒண்கொண்டன் மிடற்றொளியும்மொருநா
லெண்கொண்டபுயததெழிலும்மழல்சேர்
கண்கொண்டதுதற்கவினும்பொரியா
மண் கண்டு விவப்பவயங்வினனூல்.

(இ-ள்.) ஒண் கொண்டல் மிடறு ஒளியும் - ஒள்ளியமேகம்போன்ற கரிய நிறம்வாய்ந்த கண்டத்தின் ஒளியோடும், ஒருநால் என்கொண்ட புயத்து எழிலும்- ஒப்பில்லாத நாலென்னும் என்கொண்ட திருப்புயங்கனின் தோற்றத்தோடும், அழல் சேர் கண் கொண்டதுதல் கவினும் பொரியா - அக்கினிநேத்திரம்பொருந்திய நெற்றியின் பொலிவோடும் மலயத்துவசபாண்டியன் பொலிந்து, மண் கண்டு விவப்பவயங்கினன் - மண்ணுலகிலுள்ளோர் பாராது அபிசயங்கூர விளங்கினான்.

எழில் தொழிற்பெயர்-எழு பகுதி, உகர்க்கேடு சந்தி, இல் - தொழிற்பெயர் விருதி. பொலியா செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு இறகதகாலவினையெச்சம். (௨௦)

விண்ணின்னறுவழக்கிவிழுங்கதிர் போற்

கண்ணின்றதுதற்கருணாகரன்வா

முண்ணின்றபுரத்தினிழிந்திமையா

•மண்ணின்றதொர்தெய்வவிமானமரோ.

(இ-ள்.) விண் நின்று வழுக்கி விழும கதிர் போல் - விண்ணுலகினின்றவழுக்கி நிலவுலகில்வீழுஞ் சூரியனைப்போல, கண் நின்றதுதல் கருணாகரன் வாழ்-விருபக்கண் நிலைபெற்ற நெற்றியையுடைய கருபைகரு இருப்பிடமாகிய சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும், என் நின்ற புரத்தினி-(திருமாலமுதலியோர்) எண்ணத்தில் நிலைபெற்றுநின்ற சிவபுரத்தினினதும், ஓர் தெய்வ விமானம் இழிந்து இமையா - ஒருதெய்வவிமானமானது இழிந்துவிளங்கி, மண் நின்றது - நிலவுலகினின்றது.

விருபக்கண்-மேமனோக்கியகண்.

(௨௧)

அத்தெய்வவிமானமடுததிடலு

முத்தெய்வதமுக்கணவன்பணியா

னத்தெய்வதருககரனங்கையொடு

மெத்தெய்வதமுந்தொழுவேறினனூல்.

(இ-ள்.) அ தெய்வவிமானம் அடுத்திடலும் - அந்தத்தெய்வவிமானம்வர, முத்தெய்வத முக்கணவன் பணியால் - சோமசூரியாக்கினிகளென்னும் மூன்றுதெய்வங்களை மூன்றுகண்களாகவுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய ஏவலால், ௧ தெய்வதரு கரன் - சிறந்தகற்பகத்தருணவப்போலக் கொடுக்குங் கொடையையுடைய

அகலியபுடைய மலயத்துவசபாண்டியன், நங்கை யொடும் - (தனதுமனைவியாராகிய) காஞ்சனமாலையாரோடும், எத்தெய்வதமும் தொழுகிறான் - எல்லாத்தேவர் அஞ்சுதொழ வாரோகணித்தான்.

நகரவிடைச்செரால்-சிறப்புப்பொருளமேனின்றது. நக்கீரர் எனவருதல்கள்க, சிறந்த சொல்புடையவரென்பது பொருள். எ - என்னும்வினாவிடைச்சொல் எல்லாமென்னும் பொருண்மேனின்றது. (உஉ)

தேமாரியெனும்படிசிந்தநதும்
பூமாரிபொழிந்ததுபொன்னுலகம்
தூமாமறையந்தரதூநதுபிகா
ராமாமெனவெனுகுமதிராதனவால்.

(இ-ள்.) பொன் உலகம் - விண்ணுலகத்திலுள்ளோர், தேமாரி எனும்படி - இனியமழையென்று கண்டோசொல்ல, சிறந்த நதும் பூ மாரிபொழிந்தது - (எங்கும்) சிதறப் புஷ்பவருகும் பொழிந்ததாகள், தூமா மறை அநதர தூந்துபி - பரிசுத்தமாகிய பெரியவேதங்களும் அநதரதூந்துபிகளும், கார் ஆம் ஆம் என - (கேட்டோர்) மேகத்தின்முழக்கமாம் முழக்கமாம் என்று சொல்ல, எங்கும் அதிராதன - எவ்விடத்தும் ஒலித்தன.

என்னும்படி - படி விளையெச்சப்பொருளில்வந்த ஓவிலுகியிடைச்சொல். பொன்னுலகம் பொருளால் உயாதினையேனும் சொல்லால் அஃறிணையாதலால், பொழிந்ததென அஃறிணைமுடிபுதருது கூறினார். அநதரதூந்துபி - தெய்வவாத் தியம். (உஉ)

அமுரேடியாகிரியவிருத்தம்.

எழுந்ததுவிமானம்வானமெழுந்ததுந்துபியுராணி
விழுந்ததுபோலுமென்னவரவொலியெனுகும்விம்மத்
தொழுந்தகைமுனிவரோததசுராதிகளபாவத்திங்கட்
கொழுந்தணிவேணிக்கூத்தாகோநகர்குறிததுசசெல்வா.

(இ-ள்.) விமானம் எழுந்தது - தெய்வவிமானமேலெழுந்தது, வானம் எழுந்த தூந்துபியும் - விண்ணுலகின்றெழுந்த அநதரதூந்துபிகளின கோஷமும், காணி விழுந்தது போலும் என்ன - வெட்டி (நிலவுலகில்)விழுந்ததுபோலு மென்று (கேட்டோர்கூற) அர ஒலி எங்கும் விம்ம - அரகரவெனும்பேரொலி எங்கும் நிரம்பவும், தொழும் தகைமுனிவா எத்த - (யாவரும்) வணங்கும் தனமையையுடைய முனிவர்கள் வாழ்த்தவும், சுராதிகள பாவ - தேவாழத்தியோரா துதிகளவும், திங்கள் கொழுந்து அணி வேணி கூத்தர் கோ நகா குறிதது செல்வா - இளம் பிறையணிந்த சடாமுடியையுடைய சிவபெருமானுடைய சிவபுரத்தையோக்கிச் செல்லுகின்றவராயினார்.

அயன்பதமுதலிய பதங்களுக்குத் தலைமைபெறுவதாதலிற் கோ நகர் என் னார். (உச)

முன்புதன்னுருவாய்வையமுறைபுரிகோல்கைக்கொண்டு
பின்புதன்னுருவந்தந்தமருகலும்பெருருகேண்மை
யன்புதந்தருகுகின்றதடாதகையணங்குயிண்டு
பொன்புனைகுடிகிக்கோயில்புகுந்துநன்கிருபபக்கண்டார்.

(இ-ள்.) முன்புதன் உருவாய் வையம் முறைபுரி கோல் கை கொண்டு - முன்பு தனதுவடிவமாய் நிலவுலகை மதுநூல்வழிப் பாதகாக்குஞ் செங்கோலைத் (தனது) கையினின்றும் கொண்டு, பின்பு தன் உருவம் தந்த மருகனும் - பின்பு தமது திருவுருவத்தைத் தந்தருளிய சவுந்தரபாண்டியரும், பெருகு கேண்மை அன்புத்தந்த அருகு நின்ற தடாதகை அணங்கும் - மிக்ககட்போடு அன்புசெய்த அவர்பக்கல் நின்ற தடாதகைப்பிராட்டியாரும், மீண்டு-(அந்நந்தவனத்தினின்றும்) திரும்பி, பொன் புனை குடிக் கோயில் புகுந்து - பொன்னுற்செய்த சிகரத்தையுடைய திருக்கோயிலுட்புகுந்து, நன்கு இருப்ப கண்டார்-மகிழ்கூர்ந்திருக்கத் தரிசித்தார்கள். தன்னுருவத்தந்த என்றதனை-தடாதகையணங்கும் என்பதனோடும் கூட்டுது. முன்புதன்னுருவெனது பாண்டியர் திருவுருவம், பின்பு தன்னுருவென்றது - சிவ பெருமான் திருவுருவம். பாண்டியர் திருவுருவங்கொண்டு தமது திருவுருவத்தந்த என்றது பரிவருத்தனையணி. (உரு)

முன்னையவல்லினையால்யாக்கைமுறைதடுமாறித்தோற்றம்
மன்னியமனிதர்போலப்பண்டையவடிவமாயி
யன்னையேமகளாயின்றவப்பனேமருகனாக
வென்னயானோற்றேயிபார்க்குமியற்றருந்தவந்தானென்னு.

(இ-ள்.) முன்னையவல்லினையால் - அனாதியையுள்ள பாசவினையால், முறையாக்கை தடுமாறி - பலவகைப்பட்ட சரீரங்களில் (செல்லுதல்) ஒழிந்தது, தோற்றமன்னிய மனிதர்போல - (மக்கட்பிறப்பில்) தோன்றியமனிதரைப்போல, பண்டையவடிவம் மாறி-(தமதிக்கையால்) முன்னுள்ள திருவுருவமாயி, அன்னையே மகளாய்-உலகமாதாவாகிய உமையே (தமக்குப்) புத்திரியாய், ஈன்ற அப்பனே மருகனாக-எல்லாவுயிர்க்கையுந்தந்தருளிய அப்பனே (தமக்கு) மருகனாக, யார்க்கும் இயற்றரும் என்ன தவம் தான யாம் நோற்றேம் - எவர்க்கும் செய்தற்கரியதவங்களுள் என்னதவத்தை யாம்செய்துமுடித்தோமோ, என்னு - என்றுகருதி.

ஆன்மாக்களுக்குச் சரீரம்வருதல் அனாதியையுள்ள பாசவினையால் லாதலால்-முன்னையவல்லினையாலெனவும், தோற்றம் எழுவகையாதலின் - முறைஎனவும், அத்தோற்றங்களுள் தேவர் முதலியவுயிர்களின் சரீரங்களைப்பெறுதற்கு மனிதயாக்கையே காரணமாதலின் - தோற்றமன்னியமனிதர்போல எனவும், வேறுகாரணத்தாலன்றித் தமதிக்கையால் தாம் இத்திருவுருக்கொண்டார்களாதலின் தன்னினைத்தந்த - பண்டையவடிவமாயி யன்னையேமகளாயின்ற வப்பனேமருகனாக எனவும், இவர்களை யிவ்வாறுபெறுதற்குச் செய்தற்கரியதவங்களுள் தாம் செய்த அரியதவம் இன்னதெனத்தோன்றாமையால் - என்னயானோற்றேம் எனவுங்கூறினார்.

என்ன வினாவிடைச்சொல்லடியாகப்பிறந்த குறிப்புவினையாலணையும்பெயர். இது இடைக்குறையாய்நின்ற எவனென்னும் வினாக்குறிப்பு வினைமுற்று அகரச்சாரியை ஏற்று நின்றது. முன்னையவல்லினையால்யாக்கை முறைதடுமாறி என்றது-"நீக்கிமுன்னெனைத்தன்னொடுநிலாவகைகுரம்பையுட்புகப்பெய்து" என்றவுண்மைத்திருவாக்காலும், எழுபிறப்பென்றது - "ஊர்வபதினொன்றுமொன்பதுமானுடம், நீர்ப்பறிவைநாற்காலோர்ப்பத்தாம-சீரிய, பந்தமாதேவர்பதினாலையன்படைத்தவந்தமிச்சீர்த்தாவாரலெந்து" என்றசெய்யுளாலுமுணர்க. (உரு)

கன்றகலான்போலையன்களைகழல்விடாதுபற்றி
யொன்றியவன்புபின்னின்நிர்த்தெழவுள்ளத்தோடுஞ்

சென்றிருகண்ணு முட்டியடிக்கடி திரும்பிநோக்கக்
குன்றுமறுவிமானந்தண்ணையஞ்சலிகூப்பிச்செல்வார்.

(இ-ள்.) 'கன்று அகல் ஆனபோல்' ஆயன் கணைகழல் விடாதுபற்றி - கன்றை விட்டுவிடுவியபடி (தன்னகன்றையன்பாடிக்கடி திரும்பிநோக்குதல்) போலச் சோம சுந்தரக்கடவுளுடையவீரகண்டையணிந்ததிருவடிமையிடாமல் (பற்றுக்கோடாகப்) பற்றி, ஒன்றிய அன்பு பின் நின்று ஈர்த்த ஏழ் - பொருந்திய அன்பானத் பின்னின் ன இழுத்தலால், உள்ளத்தோடும் இருகண்ணும் சென்று முட்டி அடிக்கடி திரும்பி நோக்க - (தமது) மனத்தோடும் இரண்டுகண்களுஞ்சென்று நெருங்கி அடிக்கடி திரும்பிப்பார்க்க, குன்று உறழ் விமானந்தண்ணை கூப்பி அஞ்சலி செல்வார் - மக மேருவையொத்த விமானத்தைத் (தமது கரங்களைக்) கூப்பி அஞ்சலித்துச்செல்லா நின்றார்.

ஈர்த்தெழ-காரணப்பொருளில்வந்த ஒருவிளையெச்சமாதலால் இழுத்தலால் என்றும், அஞ்சலிவினைப்பகுதி விளையெச்சப்பொருளில்வந்தது. உவமைக்கும் பொருட்டும் ஒற்றுமையுண்மையால் பொருளின் நெருங்கியுண்மைக்கு ஏற்றிக்கூறினும்.

நெ. வே. ௨.

புவலோகங்கடந்துபோய்ப்புண்ணியருக்கெண்ணிறந்தபோகமுட்டுஞ்
சுவலோகங்கடந்துபோயமகலோகஞ்சனலோகந்தூற்துமேலைத்
தவலோகங்கடந்துபோய்ச்சத்தியலோகங்கடந்துதணமுழாயோ
ணவலோகங்கடந்துலகநாயகமாஞ்சிவலோகநண்ணினாரே.

(இ-ள்.) புவலோகம் கடந்து போய - (புவலோகத்தினின்று) புவலோகத்தை
க்கடந்து சென்று, புண்ணியருக்கு எண் இறந்த போகம் ஊட்டும் சுவலோகம் கட
ந்து போய்-புண்ணியமுக்கிரசியுடையோருக்கு அளவிலலாத போகங்களை யுண்பிக்
கும் சுவலோகத்தைக்கடந்துசென்று, மகலோகம் சனலோகம் தூற்து - அதன்மே
லுள்ள மகாலோகத்தையும் சனலோகத்தையுங் கடந்துசென்று, மேலைதவலோகம்
கடந்து போய்-அவற்றினமேலுள்ள தவலோகத்தைக்கடந்துசென்று, சத்தியலோ
கங்கடந்து-சத்தியலோகத்தைக்கடந்துசென்று, தண் துழாயோன் நவலோகங்கட
ந்து-தண்ணிய துழாயமாலையணிந்த திருமாலுடைய நவலோகத்தைக்கடந்து சென்
று, உலக நாயகமாம் சிவலோகம் நண்ணினார் இவ்வுலகங்களுக்கு இறைமைத்த
ன்மைபூண்ட சிவலோகத்தையடைந்தார்கள்.

புவலோகத்தினமேலுள்ள புவலோகம்-சந்திரஞ்சியாமுதலியோர்வசிகும்ப
தம்; இது பதினெந்து தூறியிரயோசனையுயரமுள்ளது அதன்மேலுள்ள சுவலோகம்-
தேவர்களும் முனிவர்களுஞ்சேவித்த நிற்ப இரதிரனிருக்கும்பதம், இது எண்பத்து
தூறியிரமயோசனையுயரமுள்ளது. அதன்மேலுள்ள மகாலோகம்-மர்சி, மார்க்கண்
டர், சித்தாமுதலியோர்வசிகும்பதம், அதுஇரண்டுகோடியோசனையுயரமுள்ளது.
அதன்மேலுள்ள செனலோகம்-கவ்விப்பவாகனர், அனலா, சோமா, யமர், அரியம
ணர், அக்கினிவர்க்கர், பெரகங்கிஷ், ஆசியபா, சோமபா என்று சொல்லப்பட்டபிறித்
தேவர்களும், சங்கரிஷ்டணா, வாசுதேவா, பிரததயமினர், நிருத்தராவ்வுரும், அத்
த சியசாரமும் மதனமுதலாயினோரும் இருக்கும்பதம்; இது எட்டுக்கோடியோச
னையுயரமுள்ளது. அதன்மேலுள்ள தவலோகம் - சனகர், சனநதர், சனாதர், சன
ற்குமாரர், சங்கு, திரிசங்கு, ரிபு என்னும் ஏழுமுனிவர்களும் ஆரியதவஞ்செய்திருக்
குமிடம். இதுபனிரண்டுகோடியோசனையுயரமுள்ளது. அதன்மேலுள்ள சத்தியலோ

சீம் - கிழக்கே இந்திராலீலநிறம்வாய்த்திருக்குவேதமும், வடக்கேபடிசீலநிறம்வாய்த்த யசர்வேதமும், மேற்கே பதுமராகநிறம்வாய்த்த சாமவேதமும், தெற்கே மைலி நிறம்வாய்த்த அதர்வணவேதமுமிருக்க மத்தியில்பிரமணிக்கும்பதம்; இதுபதிஞது கோடியோசனையுயரமுள்ளது. வலலோகத்திருமாலிருக்கும்பதம்; அவர்எல்லா ஆன் மகோடிகளையும் பாதுகாத்துக்கொண்டிருப்பர் அதுநாலுகோடியோசனையுயரமுள்ளது. அதற்குமேலுள்ள - சிவலோகம் உமாதேவியாரோடே விஷ்ணுபிரமன்முதலிய தேவர்கள்சேவிக்க உருத்திரமூர்த்தி எழந்தருளியிருக்கும்பதம்; அது ஆதிகோடியோசனையுயரமுள்ளது.

“தரைக்குமேற்புவலோகமதுதனி, லருக்கன்சோமனனுமிவராதிய ரிருப்பர்த்தத்தம்பலத்தினையெய்தியே, பரித்தநீனம்பதினைநிலக்கமே.”

“அதற்குமேலமசோசனரும்புரி, யதற்குநீளமசீத்யுமைந்துமா மதற்குமேன்மகலோகமதுதனில், வதிப்பாமாதவராதிமரீசியும்.”

“உயராதானிருகோடியுமதற், குயருமெல்லைசெனதலமுன்னத முயருநராலிருகோடியென்றுன்னு, வுபருமாபிதிந்தேவருநறவரோ.”

“அதற்குமேற்றவலோகமருத்தவ, ரதற்குள்வாழ்வர்சனகனையாதிய ரதற்குநீளமுமாறிருகோடியா, மதற்குமேலயன்றேயமென்றாய்கவோ.”

“அதற்குநீளமுமாறுடன்பத்தது, மதற்குமேலரிசேசமென்றாய்கவே யதற்குநீளநாற்கோடியெனறாய்கவே, யதற்குமேற்சிவலோகமோராதது.”

எனச்சிவதருமோத்திரம்-கோபுரவியலில் வருதல்காண்க. (உஅ)

அறக்கோடிபின்னிற்றைமகனையடிபணிந்துதுணையின்னார்க்காதிவேத, மறைப்பொருட்வடிவளரித்தவருளின்மன நிறைமகிழ்ச்சிவாய்கொள்ளாமற், புறப்படுவதெனவிரண்டிருசெவிக்குற்றசெங்குமுதம்பொதிந்ததீந்தே, னிறைப்பதெனப்பன்முறையாற்றுதிசெய்துதொழுதொன்றுநிகழ்த்தாநின்றான்.

(இ-ள்.) அறக்கோடி - தருமவடிவாவியிராட்டியார், பின் இறைமனை அடிபணிந்து-பின்னர்த்தமதிறைவராதிய சவுந்திரபாண்டியர் திருவடினைவணங்கி, தனை ஈன்றார்க்கு ஆதிவேதம் மறைப் பொருள தன வடிவு அளித்த அருளின் மனம் நிறை மகிழ்ச்சி - தம்மைப்பெற்றவர்க்கு (அறுபத்தநாலு கலைமுதலியனால் கருக்கு) முதலாயுள்ள வேதங்களின் உட்பொருளாயுள்ள தமது திருவருவங்கொடுத்தருளிய அருளால் (தமது) மனத்தில் நிறைந்த மகிழ்ச்சியானது, வாய் கொள்ளாமற் புறப்படுவது என - தமது திருவாயுடன்காமல் (உவட்டெடுத்தப்) புறப்படுதல்போல, இரண்டு திருசெவிக்குற - (அவரது) இரண்டிதருசெவிகளிலும், செம் குமுதம் பொதிந்த தீம் தேன் நிறைபபது என - (தமதுதிருவாயாகிய) செவ்வாய்பலில் நிறைந்த இனியதேனை நிறைத்தல்போல, பல் முறையால் ததிசெய்து தொழுத - பலவகையாகத்ததிசெய்துவணங்கி, ஒன்று நிகழ்த்தா நின்றான் - ஒன்றைக்கூறுகின்றான்.

எழுவருபு நிற்குமிடத்து நான்சுருபுவந்தது உருபுமயக்கம். (உக)

எண்ணிறந்தேவர்க்கும்பாவர்க்கும்பயன் சுரக்குமிமையோர்க்காட்டிப், புண்ணியவான்நன்புனிற்றுக்கன்றுக்குக்குறைவேதென்பொருட்டென

என்றோ, எண்ணியது கடலென்றே பெருகடலுமீண்டழைத்தாயின்றோட, விண்ணிருந்தகணவனையும் விளித்து நானுள் வடிவனித்துன்மேனா உந்தாய்.

(இ-ள்.) என் இறந்த தேவர்க்கும் யாவர்க்கும் - அளவில்லாத தேவர்களுக்கும் (அவரொழிந்த) பலர்க்கும், பயன் சுரக்கும் இமையோர் நாடு புண்ணிய ஆனதன் - (வேண்டியாங்கு வேண்டிய) பயனைக்கொடுக்கும் தேவருலகிலுள்ள புண்ணிய வடிவமாகிய காமதேனுவினுடைய, புனித கன்றுக்கு குறைவு ஏது - இங்ஙனம் குக்குறைவு யாதானது, என் னன்றான் எண்ணியது கடல் ஒன்றே-எண்ணப்பெற்றதாய் நீராடக்கருகியது கடலொன்றே, என் பொருட்டு எழுகடலும் ஈண்டு அழைத்தாய்-என்னியித்தமாக எழுகடலையும் இவ்விடத்திலழைத்தாய், ஈன்றான் ஆட 'விண்ணிருந்தகணவனையும்' விளித்து-எண்ணப்பெற்றவன் (தன்கணவன்கைப்பற்றிக்) கடலாட விண்ணுலகிலிருந்த மலயத்துவசபாண்டியனையும் அழைத்து, உன் அருள் வடிவு அளித்து - உமது அருள்வடிவமாகிய சாரப்பியத்தைத் தந்தருளி, உன் மேல் நாடு ஈந்தாய் - உமக்குரிய சிவலோகத்தையும் தந்தருளினீர். (கஉ)

தென்னர்மாபிறந்ததெனப்படுபழியிலாமுலருஞ்செவ்வினோக்கிப் பொன்னவிர்தார்முடிபுனைந்துகோலோச்சிவருமின்றாய்போலுமேலுமிநிலைமைக்கிடையூறுமினியின்றேயெனத்தலைவியியம்பலோடுந் தன்னிறைவியுட்கோளையகக் கொண்டுகிழந்திருந்தான் மிழர்கோமான்.

(இ-ள்.) தென்னர் மாபு இறந்தது என படுபழியில் - பாண்டியர்மாபு (மலயத்துவசபாண்டியனோடு) ஒழிந்ததென்று (பிறரால்) சொல்லப்படும்பழியில், ஆழவரும் செவ்வி நோக்கி - ஆழந்தவருங்காலத்தையோர்கத, பொன் அவிர்தார்முடி புனைந்து - பொன்னாற்செய்து விளங்கும் வெற்றிமாலையையணிந்த கிரீடஞ்சூடி, கோல் ஒச்சி வருகின்றாய் போலும் - செங்கோலோச்சி வராரின்றாய்போலும், இனிமேலும் இந்நிலைமைக்கும் இடைபூறு இன்றே என - இனிமேலும் அடியடியாய்வரும் இவ்வரசியல் நிலைமைக்கும் இடைபூறு இல்லையென்று, தலைவி இயம்பலோடும் - (தமது) மனைவியாக கூற, தமிழா கோமான் - பாண்டியர்களுக்கு இறைவராயுள்ள சவுந்தரபாண்டியர், தன் இறைவி உட்கோலை அகக்கொண்டு மகிழ்ந்து இருந்தான் - தமதுமனைவியாருட்கிடையைச் (தாம்) திருவுளத்திலோர்ந்த அருள் கூர்ந்தார்.

இடைபூறு-இடையுறுதல். இறுதியிலுள்ள உம்மையைப்பிரித்து இந்நிலைமைக்கு என்பதனியுதிவிலுள்ள நான்கனுருபோடுகூட்டுக. இந்நிலைமைக்கிடையூறும் இனியின்றே என - இவ்வரசியல்வழாமைக்குப் புத்திரப்பேறவேண்டிமே எனனும் பொருளைக்குறிப்பாறுணர்த்துஞ் சொல்லாற்கூறுதலால் - தன்னிறைவியுட்கோளென்றார். அகக்கொண்டு மகிழ்க்கிருந்தானென்பதும் அது. மகிழ்ந்தானென்பது பொருளாதலால் இருந்து என்பது அவசரநிலையிடைச்சொல். ஒடுருபு வினையெச்சப்பொருளில்வந்த ஓகிடைச்சொல். (கக)

மலயத்துவசனையழைத்தபடல முற்றிற்று.

உக்கிரபாண்டியன் அவதரித்த திருவிளையாடல்.

பதினொருவது
உக்கிரகுமாரபரண்டியனது
திருவவதாரூப்படலம்.

கவிநிலைத்துறை.

மன்னவன்குலசேகரன் திருமகன்மனைவி
தன்னொடுகடலாடியதகுதியீதந்தத
தென்னவன்றனித்திருமகநுருவுளவகளிப்ப
வுன்னருந்திறலுக்கிரனுதிதவாறுரைப்பாம்.

(இ-ள்.) மன்னவன்குலசேகரன் திருமகன் - அரசர்களுக்கரசனாகிய குலசேகரபாண்டியனுடைய சிறந்தபுத்திரனாகிய மலயத்தவசபாண்டியன், தன்மனைவியொடுமே கடலாடிய தகுதி ஈது-தன்னு மனைவியராகிய காஞ்சனமாலைபாரோடுங் கடலாடியசெய்தி இந்தத்திருவிளையாடல், அந்த தென்னவன் தனி திருமகன்-அந்த மலயத்தவசபாண்டியனது ஒப்பில்லாத (பெறுதற்கரிய) பெருஞ் செல்வமாகிய பிராட்டியாரா, திருவுளங் களிப்ப-திருவுளங்கனிகூர, உன் அரும் திறல் உக்கிரன் உதித்த ஆறு உரைப்பாம்-(பகைவா) கினைத்தற்கரிய வெற்றிவாய்ந்த உக்கிரகுமாரபரண்டியர் அவதரித்த திருவிளையாடலைச் சொல்லுவாம். (ச)

தண்ணிலாமௌலிவேயந்தசுந்தரசாமிஞாலத்
தெண்ணிலாவைசுறன்னநிணையடிநிழல்போல்யார்க்குந்
தெண்ணிலாக்கவிகைநீழலசெயதருட்செங்கோலோசசி
யுண்ணிலாவுயிரதானுகுமுறைபுரிந்தொழுநாளில்.

• (இ-ள்.) தன் நிலா மௌலி வேயந்த சுந்தரசாமி - தண்ணிய இளஞ்சுந்திரனைச் சடாமுடிபிறற்றித்த சவுரநரபாண்டியர், ஞாலத்தில் - நிலவுலகில், என்ன இலகுவைகல் - அளவில்லாதகாலம், தன்னது இளை அடிநிழல் போல்-(அயன்முதலிய பல்லுயிர்க்கும் நிழல்செல்பும) தமது இரண்டி திருவடியின் நிழல்போல, யார்க்கும-தமது கோற்கீழ் வாழவாக்கனறித்த தமமொடு முரணியபகைவர்க்கும, தென் நிலா கவிகை நீழல் செய்து-தென்னியசுந்திரனையொத்த வெள்ளைவட்டக்குடையால் நிழல்செய்து, அருள செங்கோல் ஓசசி-அருளின்வழிப்பட்ட செங்கோல்கூடாத்தி, உன் நிலா உயிரதானுகி - எல்லாவுடம்பினுளளும் விளங்கும் உயிரத்தொகைகளைத் தம் முயிர்போலக்கருதி, முறை புரிந்து ஒழுது நாளில் - முறைசெய்து நடக்குமாளில்.

செங்கோல் - செவ்வியகோல், அது நீதிமொன்றின் உவமையாகுபெயர். பகைவரைத்தனாடித்தலும் அரசா தண்ணுளாதலின யார்க்குந் தெண்ணிலாக்கவிகை நீழல்செய்தெனவும், உயிர்களுக்கு வருந்தண்பத்தைத் தமக்குவருந்துன்பமாக அரசர்கொள்ளவேண்டிதவின் உயிரதானுகி என்வுக்கறிஞர். செங்கோலும் முறையும் ஒருபொருள்தகது சிறறலால் ஒருபொருட்குளவிகள். தம் கோற்கீழ்வாழ்வார் குற்றஞ்செய்யின் அக்குற்றத்தை யாராய்ந்த பகைவர் நட்பினர் அயலினர் என்னும் எவரிடத்தும் கண்ணோடாது நடுகின்ற அக்குற்றத்தக்குவித்த தண்டத்தையுமதுலோடுபொருந்த, ஆராய்ந்த செய்தலாம். “ஓர்ந்தகண்ணோடா திறைபுரித்தி யார்மாட்டித், தேர்ந்தசெய்வல்தேமுறை” என்னுந் திருக்குறளானான். (ஓசசி-

ஆறு என்னும் பெயரால் வலிக்கிவந்த விளையெச்சங்கள் புரிந்தென்றும் விளையெச்சத்தின் மூதனிலையைத் தனித்தனிகொண்டன. அறுபத்தாறுயாவருடும் அரசுபுரித்தமையால் - எண்ணிலாவைக்ல் என்றார்.

பொது யாஜ்ஞாஸஷ்டி வி ஸக்ரஸ்ரம்சுராஜாங்கீஹி:

வனதடி உருதகூதல் தடாடுகாசுரூபுஸம்யதா:

என ஆலாஸ்ய மகத்துவத்தில் வருதல்காண்க.

(e)

கரியவன்கமலசசெம்மன்மறைமுதல்சுலைகள்காண்டற்

கரியவனன்பார்க்கென்றுமெளியவனாகுமேன்மை

தெரியவன்பகன்றசிந்தைத்தென்னவன்றனக்குங்கற்பிற்

சூரியவடனகசூங்காதன்மகௌனவுமையைத்தந்தான்.

(இ.-ள்.) கரியவன் கமலச் செம்மல் மறைமுதல் கலைகள் காண்டற்கு அரியவன் - கரியநிறத்தையுடைய திருமாலும் தாமரையில் வசிக்கும் பிரமனும் வேதமுதலிய நூல்களும் காணுதற்கரியவனும், அன்பர்க்கு என்றும் எளியவன் ஆகும் மேன்மை தெரிய - அடியார்க்கு எப்பொழுதும் (காணுதற்) கெளியவனும் ஆகிய (தமது) மேன்மை (பலருந்) தெரிய, அன்பு அகன்ற சிந்தை தென்னவன் தனக்கும் - அன்புநிறைந்த மனதையுடைய மலயத்துவசபாண்டியனுக்கும், கற்பிற்கு உரியவன் தனக்கும் - அவனது இல்லறத்திற்குரிய கற்பின் கிழத்தியாராகிய காஞ்சன மாலையார்க்கும், காதல் மகளி என உமையை தந்தான் - விருப்பந்தரும புத்தியியாராக உமாதேவியாரை முன்புதந்தருளினா

(ங.)

(五)

மற்றதற்கிசையத்தானுமருமகனாகிவைய

முற்றும்வெண்குடைக்கீழ்வைகமுறைசெய்தாகமூன்று

கொற்றவர்தம்மிற்றிங்கட்கோககுடிவிழுப்பமெய்தப்

பெற்றதுபோலும்பெறுவதோர்குறைவுதீர்ப்பான்.

(இ-ள்.) அதற்கு இசைசய-(உமாதேவியானா அவர்க்குப் புத்திரியாராகத்தந்த) அக்கருத்துக்கிசைய, தானும் மருமகனாகி-சோமசுந்தரர்க்கடவுளும் அவர்களுக்கு மருநராகி,வையம் முற்றும் வெண் குடைக்கீழ் வைக-நிலவுகமழுமுதும் (தமது) வெள்ளாவட்டக்குடையினகீழ் (வெப்பொழிந்த) “நிலைபெற, முறை செய்தான் ஆக-செங்கோலோசகிவருதலால், மூன்று கொற்றவா தம்மில்-சேர சோழ பாண்டியருள், திங்கள் கோ குடி விழுபடம் எய்த பெற்றது - சந்திரன் வயிவந்த பாண்டியர் மரபு மேம்பாடு அடையப்பெற்றது, இன்னும் பெறுவது ஓர் குறைவு தீர்ப்பான் - இன்னம் (அம்மரபு) பெறும் ஓர்குறையைத்தோக்க.

பாண்டியர் மாபுபெறும் ஓர் குறையாவது - தமக்குப்பின் அரசின்மை. ஆக
வெள்ளும் இடைச்சொல்லால் முறைசெய்தானென்றும் வீணமுற்றுக் காரணப்பொ
ருளில்வந்த எச்சமாய் நிறைவில் - செவ்கோலோச்சி வருதலா லென்றும், மூன்று
கொற்றவர் - மூவராகிய கொற்றவர் என நிறைதலால் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்
தொகை, போலும் உரையரசியிடைச்சொல் - தீர்ப்பான் பான் விருதிபெற்ற வீண
யெச்சம்.

(8)

ஒன்றினைச் செய்கை செய்வாதொழிகைவேறென்று செய்கை

யென்றிவைபுடையோனாகிய ஸீலாப்பரமயோகி

**ஒன்றுதிகழ்ச்சிவேட்கைநட்பிகல்வினைக்குமரைய
வென்றவன்செய்யுமாயைவிருத்தியாரளக்கவல்லார்.**

(இ-ள்.) ஒன்றினை செய்கை - (ஆன்மாக்களின்பொருட்டு) ஒன்றைச் செய்
தனும், செய்யாத ஒழிகை - (அதனைச்) செய்யாத விடுதலும், வேறு ஒன்று செய்
கை - (கருதாத) மற்றொன்றைச் செய்தலும், என்ற இவை உடையோன் - என்று
சொல்லப்பட்ட இவற்றையுடையோனாகிய, ஆதி ஈத இலாத பரமயோகி - முதலும்
இறுதியில்லாத பரமயோகியும், நன்று தீது இகழ்ச்சி வேட்கை நட்பு இகல் வினை
க்கும் மனைய வென்றவன் - ஈன்மையுந் தீமையும் வெறுப்பும் விருப்பும் நட்பும் ப
கையும் (ஆகிய இவற்றைச்) செய்யும் மாயையை (இயல்பாகவே) வென்றவனாமு
கிய சோமசுந்தரக்கடவுள், செய்யும் மாயை விருத்தி அளக்க வல்லார் யார்-அவன்
செய்யும் மாயாவிருத்தியைக்கண்டு அளவறுக்கவல்லவர் எவர்.

சுஸ்வரன் பிரபுத்துவ சாமர்த்திய குணங்கள் மூன்றுள் ஒன்றினைச்செய்கை
கர்த்தத்துவமும், செய்யாதொழிகை அகர்த்தத்துவமும், வேறொன்றுசெய்கை அன்
னியதாக்கர்த்தத்துவமும் ஆதலால் இம்மூக்குணங்களையும் ஒருங்கேயுடையவன் என்
பார் என்றிவையுடையோன் எனவும், அவனே தனக்கோ முதலும் இறுதியும் இல்
லாதவன் என்பார் ஆதிபீதிலா எனவும், இம்முன்றும் ஆன்மாக்களின் பொருட்டே
என்பார் பரமயோகி எனவும், ஆன்மாகாதுதன்மை பந்தத்தின்கண் அதுவதுவ
ய் நிற்குத்தன்மையாலும், முததியின்கண் மாயாகருவிகளாமுறதும் நீங்கி முதல்வ
னோடு ஒன்றாய்நிற்கு தன்மையாலும், இடையாயுள்ள சுதத்ததில் அரிதிற்பெளியு
மரபாயிருத்தலாலும், அவன்செயலை அறிவது அரியது லரியதென்பார், அவன்செ
ய்யுமாயை விருத்தியாரளக்கவல்லார் எனவுங்கூறினார். “ஒன்றைநினைக்கினதுவொ
ழிநிட்டொன்றாகும், அன்றியதுவரினமவாதெயதும் - ஒன்றை, நினையாதமுன்
வாதுநிற்பினும்சிறகும், எனையாளுபீச்செயல்” எனவரும் ஒளவையார் திருவாக்
காலமுணர்க.

(டு)

இந்திரசாலவிசசைகாட்டுவானென்னத்தன்பார
செநதழஞாட்டினைசெலவனைக்கருப்பமுமையதா
தந்தமிலுயிருநூலமனைத்தையுமினதாயாரு
சுந்தரவல்லிதன்பாற்றோறுமாறுளளஞ்செய்தான்.

(இ-ள்) இந்திர சால விசசை காட்டுவான் என்ன - இந்திரஜாலவித்தையை
க்காட்டுகின்றவனைப்போல, தன் பால செம தழல் நாட்டம் ஈன்ற செல்வனை-தம்
மிடத்துச் செவந்த துதறகணத்தருளிய புத்திரனை, கருப்பம் எய்தாது - கருப்பத்
திலடையாமல், அந்தம் இல்லியிரும நூலம் அனைத்தையும் ஈன்ற தாயாம் சுந்தர
வல்லி தன் பால் - அளவில்லாத பலவுயிரகளையும் பலவுலகங்களையும் பெற்றருளிய
தாயாராகிய தடாதனைப்பிரட்டியாரிடத்து, தோற்றும் ஆறு உள்ளம் செய்தான்-
தோற்றும்படி சவுந்தரபாண்டியர் திருவுள்ளக்கொண்டார்.

சுரிஷ்டொஸாஹயபுஷ்பா தாரகாஸிஷ்டாநநஃ।

வனகாநநஸுஸாஜாநஃஸ்ரீஹாஸாஸெபுஸாஜயா॥

என ஆலாய்மகத்தவத்தில் ஆறு திருமுகக்களையுடைய முருகக்கடவுள்
ஒரு திருமுகத்தோடி அவதரித்தார் என்றபடி. கூறுத, செந்தழல்காட்டமின்ற சென்

வன் என்றமையால் துத்கண்ணினின்று வீரபத்திரக்கடவுளும் தோன்றினமையான் உக்கிரனென்னும் பெயர்க் காரணம்பற்றி வீரபத்திரக்கடவு ளெனவுஞ் சிலர் கூறு வர். உமாதேவியார், திருவுதரத்தில் அனையாமல மூத்தபிள்ளையார் முதலியோரை தந்தருளியும் என்றுங் கண்ணியராதலில் கருபபம் ஏய்தாதெனணர். கருப்பத்தி ல் தோனுவதபேர்பல பிறர் கட்டிலுன்களுக்குக் காணப்பட்டு அவ்வாறு தோன்ற மையால் - இரதிரஜால் விச்சைகாட்டுவான் என்ன என்றார். (க)

அங்கவன்வரவுக்கேற்பவாயமுமபிறருந்தாழ்ந்து
மங்ககலின்வடிவுக்கேற்பகருவுருவனபபுஞ்சிரு
திங்கடோற்றம்மன்றச்செவ்வியுங்காணவாசை
பொங்கியதெங்கடகென்றாபுனிதையப்படிபோலானான்.

(இ-ள்.) ஆயமும் பிறரும் அங்கு அவன வரவுக்கு ஏற தாழ்ந்த - தோழிய ரும் பிறரும் அவ்விடத்த அப்புத்திரா வருகைக்கு மனம்பொருந்தவணங்கி, மங்கை சின் வடிவுக்கு ஏற - பிராட்டியாரோ உமதிருவுருவதககுததக்கதாக, கரு வரு வனப்பும் சீரும் - கருத்தோற்றத்தின பொல்லையும் அப்பொலிவாவளரும் அழகை யும், திங்கை தோறும் ஆறும் மன்றல செவ்வியும் - மாதந்தோறும் செய்துவரும் திருவிழாப்பொலிவையும், காண - கண்டு களிக்க, எங்கடகு ஆசை பொங்கியது என றார் - எங்களுக்கு ஆசைமுண்டதென்று இரந்தாராகள், புனிதை அப்படி போல ஆ ளான் - அப்பிராட்டியாரும் அவ்வேண்டுகோளுக்கு இசைந்தருளினார்.

கருபபம் அடைந்தவாபோலப் பிறா கண்களுக்குப் புலப்பட்டனராதலின் புனிதை யப்படிபோலானான் என்றார். (எ)

கருமணிச்சிகரரசசெம்பொற்கனவரையனையகாட்சித்
திருமுலையமுதம்பெய்தசெப்பிரண்டனையவாக
வருமுலைசுமந்துமாய்த்தமருங்குலுமவந்துகோனற
வருள்கனிந்தனையாணவிறுமெனகவையாவம்பொங்கு

(இ-ள்.) கரு மணி ஆகாரம் செம்பொன் கனகம வரை அனைய காட்சி திரு முலை - ருசுகமாகிய சிகரதையுடைய சிசுவாத பொன்மலையைமொத்த தோற்றத தையுடைய அழகியதனங்கள, அமுதம் பெய்த இரண்டு செப்பு அனைய ஆக - அமு தம்நிரப்பிய இரண்டு செப்புகளை மொப்பனவர்க்கத் தோன்றவும், மாயந்த மருங்கு லும் வரு முலை சுமந்து வந்து தோன்ற - (கண்களுக்குப்) புலப்படாத இடையும தோன்றிய தனபார்களைச் சுமந்து (கண்களுக்குப் புலப்படாது) தோன்றவும், அருள் கனிந்தால் அனையாள நாவிற்கு இன் சுவை ஆரவம் பொங்க - அருள்பழுத தாலொத்த பிராட்டியாராவானாளுக்கு இனிய சுவையினமேல் விருப்பமெழவும்.

கனகம் கனிந்தால் ஈறுதொகுத்தல்.

(அ)

என்னவுமெளியவேனுமரியனவென்னவேட்டா
என்னவும்போகபூமியரும்பெறலுணவுநலகிப
பன்னகரமுதுந்திங்கட்படுகவையமுதுநதெய்வப்
பொன்னகரமுதுமாசைபுதைபடகணங்கணங்க.

(இ-ள்.) என்னவும் எளிய வேணும் - (விரும்பும்) எப்பொருளும் எளியனவா யிருக்கினும், அரியன என்ன வேட்டாள - (அனல்) அரியபொருளென்று விரும்புக

உக்கிரகுமாரபாண்டியனது திருவணதார்ப்பட்டம். ௪௨௧

ராகில், அன்னவும், அவ்வெனிய பொருள்களையும், போக பூமி அரும் பெறல் உண்
வும் ஸ்கி-(ஆதியரிவஞ்சமுதலிய) போகபூமியிலுள்ள பெறுதற்கரிய வுணவுகளைப்
புந்தது, பல் நகர் அமுதம் - பலநகரிலுள்ள ஆமிர்தமொத்த வுணவுகளையும், திங்க
ன் படுகவை அமுதம் - சந்திரமண்டலத்திலுள்ள சுவைகணித்த அமுதையும், தெய்
வம் பொன் நகர் அமுதம் - தேவருலகிலுள்ள அமுதையும், ஆசை புதை பட கண்
ங்கள் ஸ்கி-பிராட்டம் யார் விருப்பம் நிரம்பச் சிவகணங்கள் (கொண்டுவந்து) கொடு
க்கவும்.

, என்ன அன்ன எகர வினாவிடைச்சொல் ஸடியாகவும், அகராச்சுட் டிடைச்
சொல்லியாகவும் பிறந்த குறிப்புவினை முற்றுப்பெயர்கள். போகபூமிகளாவன—
ஆதியரிவஞ்சம் ஸல்லரிவஞ்சம் எமதவஞ்சம் எமவஞ்சம் - தேவகுருவஞ்சம் உத்திர
குருவஞ்சம் எனப் - போகபூமி யறுவகைபடுமே. என்பதனானுணர்க. (௬)

புண்ணியமுனிவர் வேதபண்டிதர்போந்துவேந்தர்

கண்ணியசடங்குமுதூரருங்கடிவெள்ளத்தாழ

வெண்ணியதிவசடோறுமியற்றவிகநன்னித்தேயம்

பண்ணியதருமசசார்பாற்படுபயன்றலைப்பாடெய்த.

(இ-ள்.) புண்ணிய முனிவர் வேத பண்டிதர் போந்து - புண்ணியவடிவமா
கிய சத்தவிருடிகளும் வேதங்களில் வல்ல அந்தணர்களும்வந்து, வேந்தர்க்கு அண்
ணிய சடங்கு-அரசர்க்குவிதித்த சடங்குகளை, முதலான அரும கடி வெள்ளத்து ஆழ-
தொன் அதொட்டுள்ள மதுரைநகரிலுள்ளோர் பெறுதற்கரிய திருவிழாவென்னும்
பெருக்கில் அழுத்தித் தலைதடுமாற, எண்ணிய திங்கள் தோறும் இயற்ற - வரை
யறுத்தமாதங்கள் தோறும் செய்தமுடிக்கவும், இ கன்னி தேயம் பண்ணிய தரும
ம் சார்பால் படு பயன தலைப்பாடு எய்த - இந்தக்கன்னிகாடாகிய பாண்டியநாடுசெ
ய்தமுடித்த தருமநெறியால் வந்த பயனையடையவும்.

சடங்காவது - கருப்பாதானம், புஞ்சவனம், சீமந்தம், விண்டுபலி. கருப்பா
தானம் - கருப்பநதரிக்குப்பாடி செய்யுகுகிரியை. புஞ்சவனம் - அணங்கவு பிறக்கும்
மருத்து பிழியுங் கிரியை. சீமந்தம் முன்றிடத்து விளாபுள்ள பன்றிமுள்ளினால்
தலையினா வநிர்த்தெய்யுகுகிரியை. விண்டுபலியாவது சீமந்தத்தாடங்குங் கி
ரியை. வரையறுத்தமாதமாவது-புஞ்சவனம் - இரண்டாமாதத்திலும் நான்காமாதத்
திலுஞ்செய்யுகுகிரியை. சீமந்தம்-நான்காமாதத்திலும் எட்டாமாதத்திலுஞ் செய்யு
குகிரியை. புஞ்சவனமாவது-வாமதேவமந்திரத்தால் ஆயிரந்தரமாவது நூற்றெட்டு
த்தரமாவது ஓமருசெய்யு அந்தமந்திரத்தினால் ஆலந்தனிர, பால், உளுந்து இவைக
ளைக்கொண்டு கருப்பவதியின் நாசியிற் பிழிதல். சீமந்தமாவது-வியாகிரித்திரத்தா
லும், அகோரமந்திரத்தாலும் நூற்றெட்டுத்தரம் ஓமருசெய்யு தருப்பை, அத்தீ,
அரக்கொம்பு, பன்றிமுள் இவைகளைக்கூட்டி வித்தியாங்கமந்திரத்தினால் நெற்றிமு
தல் மேலிழுத்தல். விண்டுபலி - வயிற்றிலுள்ளது வலிமைபெறச்செய்தல். அதாவ
து இருபுகேசன் முதலிய திருநாமங்களால் திருமலைக் காலையிலும் மாலைவிலும்
ஆவாகனம் செய்து அர்ச்சித்து அகோரமந்திரத்தாலும் வியாகிரிதியினாலும் நூற்
றெட்டு ஓமங்கனையும், விண்டுமறுவால் ஆரோமங்களையும் நெய்யினால் ஆரோமங்
களையுஞ்செய்யு முடியில் பிரமசரியர் எனமருக்கு அன்னமுட்டிதல். (௭)

மாசறத்துறந்தோருள்ளமானவான்களங்கநீங்க

விசர்தங்கிழிமையென்னுமிந்துவாதினாள்செய்த

பூசையின்பயன்முனைய்தவெரிபசும்பொற்கோள்வந்து
தேசொடுகேந்திரத்திற்சிறந்தநல்லோனாவாய்ப்பு.

(இ-ள்.) ஈசர் தம் கிழமை என்னும் இந்து - சிவபிரானுக்குரிய கிழமை என்னும் திங்கள், மாசு ஆற துறந்தோர் உன்கீழ் மானஞ்ற்றமறத் துறந்தோரது இதயத்தையொப்ப, வான் களங்கம் நீங்க - (தனது) உடம்பிலுள்ள பெரியகளங்கத்தினின்றும் நீங்கவும், ஆதினா நான் தான் செய்த பூசையின் பயன் வந்து எய்த - திருவாதிரைநகரத்திரைம (தான்) செய்த பூசையின்பயனைப்படையவும், எரி பசும் பொற்கோள் வந்து - விநாகாரிணை பசிய பிரகஸபதிவரது, தே சொடு கேந்திரத்தில் சிறந்த நல் ஓனா வாய்ப்பு - விளக்கதொடு கேந்திரத்தில் ஏறிய நல்லமுகூர்த்தம் வாய்க்கவும். (கக)

முந்தைநான்மறைகடாமேமுழங்குமந்தாரமாரி
சிந்தநாண்மலர்பூததாடுபின்னெனத்திசைகடோறு
மந்தாமகனிராடத்துந்துபிணைந்துமார்பப
வந்தையுந்திருவுமவென்கைமுகமியும்வீதுவாய்ப்பு.

(இ-ள்.) முந்தை நால் மறைகள் தாமே முழங்க-எல்லாதார்களுக்கு முற்பட்டள்ள நான்குவேதங்களும் தாமே ஆரவாரித்ததாகாஷ்டிகவும், மந்தாரம் மாரிசிந்த-மந்தாரவருஷத்தைத் (தேவர்கள்) நெடவுர, நான் மலர் பூதது ஆடும் பின்னென-அன்றலர்ந்தபூக்கள் மிகுது ஆறும் மின்னலைப்போல, திசைகடோறும அந்தரம் மகனிர ஆட-திக்குளந்தோறும் விண்ணுவெல்லுள்ள வடிவமைந்த அரமரூபயர்கள் நடிக்கவும், துந்துபி ஐந்தாம் ஓர்ப்பு-தேவதூதபி ஐந்தாம் முழங்கவும், வீரதையும் திருவும் வெள்ளை கிழத்தியும் வீது வாய்ப்பு-வீரலட்சுமியும் பூவின்கிழத்தியும் நாவின் கிழத்தியும் இறுமாக்கவும்.

மலர்கள் அவயவங்களாகவும், மின்னல் மேனியாகவுங் கொள்ளப்படுதலால் வடிவமைந்த என்றும். இவர்கள் மேன்மேலும் இனிப்பெருக்குறுதலால் வீது வாய்ப்பு என்றார். (உஉ)

அந்தணர்மகிழ்ச்சிதூங்கவடுத்தவர்வளர்க்குமுன்னர்
மந்திரவேள்விச்செந்திவலஞ்சுழித்தெழுந்தார்ததாடச
சிந்தூரதுதன்மாவெட்டுஞ்சேடனும்பொறையெய்ப்பாற
வந்திரன்மேருப்புத்தேள்புனலிறைக்கிடத்தோளாட.

(இ-ள்.) அந்தணர் மகிழ்ச்சி தூங்க அடுத்து அவர் வளர்க்கு முன்னர் - அந்தணர்கள் ஆர்வம்பெருக அடுத்து அவர்கள் (நெய்வார்த்து) வளர்ப்பதற்குமுன்பு, மந்திரம் வேள்வி செந்தி வலம் சுழித்து எழுந்து ஆர்த்து ஆட - மந்திரவிதிப்படி செய்யும் யாகத்திலுள்ள செவந்திக்குகொழுந்தானது வலப்பால்சுழித்து ஓங்கி எழுந்து ஒலித்தவிளங்கவும், சிந்தாரம் துதல் மா எட்டும் 'சேடனும் பொறை எய்ப்பு ஆற - சிந்தாரம் அப்பிய நெற்றியையுடைய அஷ்டகஜங்களும ஆதிசேடனும் உலகினைச்சுமத்தலாலுள்ள இணைப்புநீங்கவும், இந்திரன் மேரு புத்தேள் புனல் இறைக்கு - இந்திரனுக்கும் மகமேருவுக்கும் வருணனுக்கும், இடம் தோள் ஆட - இடத்தோளாடவும்.

பூபாரத்தைத் தன்றோள்மேற்சுமத்தலால் இணைப்பாற எனவும், இந்திரன் முதலியோர் செருக்கொழித்தலால் இடத்தோள் ஆட எனவும்கூறினார். (கக)

உக்கிரகுமார்பாண்டியனது திருவஸ்தாரப்படலம். சஉக

ஆலத்தையமுதமாகக் குமண்ண லுமணக்குங்கொண்ட
கோலத்துக்கேற்பக்காலக்குமுந்தைவெங்கதிர்போலற்றைக்
காலத்திலுதித்தசெய்போற்றின்மழையின்றுநிம்ப
மாலைத்தோட்செழியன்செல்வமகள்வாழ்ந்நோன்றினனே.

(இ-ள்.) ஆலத்தை அருகம் ஆக்கும் அண்ணலும் அணக்கும் - விடத்தை யமுதாக்கிய சிவபிரானும் உமாதேவியாரும், கொண்டகோலத்துக்கு ஏற்ப - தாம் கொண்டருளிய கோலத்துக்குத் தக்கதாக, கால குறையை வெம் - கதிர்போல் - உதயகாலத்திற்குன்றிய இளஞ்சூரியனைப்போலவும், அன்றை காலத்தில் உதித்தசெய்போல் - அக்காலத்தில் உவதரித்த முருகக்கடவுள்போலவும், கன் மழை பிழிற்றுமும் சிம்பம் மாலே தோள செழியன் செல்லம் மகன்வயின் - தேனுவியமழையைச்சிந்தும் வெப்பமலர்மாலையை யணிந்த புய லாழைய மலையத்துவசபாண்டியனது செல்வப்புத்திரியாராகிய சடாநகைபிராட்டியாரிடத்தில், தோன்றினான் - உக்கிரகுமாரர் அவதரித்தானி, ரா. (சுச)

எடுத்தனன் மோந்துபுலவியேந்தினன்காந்தன்கையிற்
கொடுத்தனனாராமியிங்கு கொள்கைநின்றிழிபால்வெள்ளம்
விடுத்தனன் நமுதப்போதிலவெண்ணிலாவெள்ளம்போல்வாய்
மடுத்தனனாருந்நிபுடனமைந்தனெயம்பிராட்டி.

(இ-ள்.) புல்லி மோந்து எடுத்தனன் எத்தினன் - தருவி எடுத்த உச்சிமோந்து (தமது) திருக்கரத்திலென்றி, காத்தன் கையில் கொடுத்தனன் - (தமது) கணவனார் திருக்கரத்தில்கொடுத்து, வாய்விட்டு கொங்கை நின்று இழிபால் வெள்ளம் விடுத்தனன் - (மீயாக) வாங்கியும் ரிப (தமது) திருத்தனங்களினின்று இழியும் பால் வெள்ளத்தைச் சொரித்து, நமுதம் போதில் வெள் சிலா வெள்ளம் போல் - ஆம்பல் மலரில் சந்திரன் தமது வெள்ளப்பதிலின் பெருந்தீர் (மடுத்தல்போல்) வாய் மடுத்தனன் - திருவாமியுபுகட்டி, சன் மைத்தனை ஏம்பிராட்டி அருத்தினான் - தமது செல்வப்புத்திரனை எமது பிராட்டி பார உண்பித்தார்.

எடுத்தனன், எந்தினன், கொடுத்தனன், விடுத்தனன், மடுத்தனன் என்னும் வினைமுற்றுகள் எச்சங்களாய் ஒன்றினை யொன்றுகொண்டு அருத்தினான் என்னும் பிறவினை வினைமுற்றின் முதலில்கொண்டன. (சுரு)

சலத்தலைக்கிடக்கைப்புத்தேடருகிழல்வாழ்க்கைப்புத்தே
ளலர்த்தலையிருக்கைப்புத்தேளாதிப்புத்தேளிரவேதப்
புலத்தலைக்கேள் விசான்றபுண்ணியமுனிவனோனோர்
குலத்தலைமகளிரோடுங்கோமகன்கோயில்புக்கார்.

(இ-ள்.) சலத்தலை கிடக்கை புத்தேள் - திருப்பரங்கடலில் சர்ப்பசயனத்தில் அறிதுயிலமர்த்ததருமாலும், தருகிழல் வாழ்க்கை புத்தேள் - சந்தானமுதலிய பஞ்சதருக்களினிழில் அரசியல்செய்துவாரும் இத்திரனும், அலர்த்தலை இருக்கை புத்தேள் ஆதி புத்தேளிர - தாமரையாகிய அத்தாணியிலிருந்து அகிலலோகங்களை யுஞ் சிறுபுத்தேளும் பிரமனும் ஆகிய இவர்குதலியதேவர்களும், வேதம் புலம் தலை கேள்வி சான்ற புண்ணிய முனிவர் ஏனோர் - வேதத்தின்கண் மிக்ககேள்வியால்

நிறைந்த புண்ணியவடிவமாகிய முனிவர்களும் அவரொழிந்தோரும், குலம் தலை மகளிரோடும் - (தத்தமக்குரிய) பன்னியரோடும், கோமகன் கோயில் புகார் - சவுந்தரபாண்டியர் திருக்கோயிலுள் சென்றார்கள். (கஉ)

குடபுலத்தரசும்பொன்னிக்குளிர் புனற்கோழிவேந்தும்
வடபுலத்தரசர்யாருங்குறுநிலவாழ்க்கைசெல்வத்
தடல்கெழுதொண்டைத்தண்டாரரசொடுமனிகஞ்சூழிக்
கடல்கனற்றிசையும்பொங்கிவருவபோற்கலிப்பவந்தார்.

(இ-ள்.) குட புலத்து அரசும் - குடநாட்டரசனாகிய சேரனும், பொன்னி குளிர் புனல் கோழி வேந்தும் - காவிரியினது தண்ணிய நீர்க்குழந்த உறையூர்க்கரசனாகிய சோழனும், வடபுலத்து அரசர் யாரும் - கடற்கையிலுள்ள கஜபதிமுதலிய அரசர்களெல்லோரும், குறுநில வாழ்க்கை செல்வத்து - சிறுநூர் அரசியல்வாழ்வின் செல்வத்தில், அடல் கெழு தொண்டை தன் தார் அரசொடும் அனிகம் சூழுவெற்றியிக்க தொண்டைநாட்டிலுள்ள தண்ணியமாலையையணிந்த அரசனோடும் சேனைகள் சூழ்ந்துவர, கடல்கள் நாற்றிசையும் பொங்கி வருவபோல் - கடல்கள் நான்குதிசைகளினின்றும் புடைபெயர்ந்து வருவனபோல, கலிப்ப வந்தார் - பல வாச்சியங்களுங் கல்லென்றெலிக்கவந்தார்கள்.

குறுநிலமன்னர் பலரும் திறையளக்க உள்ளவன் என்பார் குறுநிலவாழ்க்கைச் செல்வத்தடல்கெழு என்றார். (கங)

மன்னனைத்தேவிதன்னைமுறையினால்வழுத்திவாழ்த்தி
நன்னர்கோளாகியோகைநவின் றுவெண்மழுமாலீத்த
தென்னவர் பெருமான் றேவிதிருமுகக்கருணைபெற்றுப்
பொன்னடிபணிந்துதம்மூர்போருவாரினையசொல்வார்.

(இ-ள்.) மன்னனை தேவிதன்னை - சவுந்தரபாண்டியனாயும் தடாதகைப்பிராட்டியனாயும், முறையினால்வழுத்தி வாழ்த்தி - முறைப்படித் துதித்துவாழ்த்தி, நன்னர்கோளாகி ஒகை நவீந்து - (அவர்களால்) மகிழ்கூர்ந்து ஏறுகக்கொள்ளப்பட்டவராய்ச் சந்தோஷசெய்தியைப்பேசுமுடித்து, வெள் மழு மான் நீத்த தென்னவர் பெருமான் - நின்னத்தோய்ந்தமழுவையும் மாணையும் ஒழித்து மாணிடத்திருக்கோல்கொண்டுவந்தருளிய சவுந்தரபாண்டியர், தேவி திருமுகக் கருணைபெற்று - பிராட்டியார் (இவர்களுடைய) திருமுகங்களிலுள்ள அருட்பார்வையைப்பெற்று, பொன் அடி பணிந்து தம் ஊர் பேரகுவார் - (அவர்களது) பொன்போலும் அரிய திருவடிகளை வணங்கித் தம்முறிச்செல்லும் அரசர்கள், இனைய சொல்வார் - இத்தன்மையாகிய சொற்களைச்சொல்லுவாராயினார். (கஅ)

வழுதியின்பெருமான் தன்பால் கந்தனை வந்தானென்பார்
பழுதுகற்பினுடன்பாக்கியபிதுவேயென்பார்
ரழகினுன்மதனும்பெண்மையவாவுறுமிவன்கோலானை
யெழுகடலுலகோவையமேழையுங்காக்குமென்பார்.

(இ-ள்.) வழுதியிற் பெருமான் தன்பால் கந்தனை வந்தான் என்பார் - தென்னவர் பெருமானாராகிய சவுந்தரபாண்டியரிடத்து முருகக்கடவுளே அவதரித்தருளினான் என்று (சிலர்) சொல்லுவார்கள், பழுது அழுகற்பினுள் தன் பாக்கியம் இதவே

உக்கிரகுமாரபாண்டியனது திருவவதாரப்படலம். சஉ

என்பார் - குற்றமற்ற கற்பிணையுடைய பிராட்டியார் பெறும்பாக்கியம் இப்புத்திரப்பேறே என்று சிலர் சொல்லுவார்கள், அழகினால் மதனும் பெண்மை அவாவும் இவன் கோல் ஆணை - (தன்னின்மிகு பேரழகினால் மன்மதனும் பெண்தன்மையை விரும்பும் இவ்வுக்கிரகுமாரன் செங்கோலின் ஆணை, ஏழு கடல் உலகோ - ஏழுகடல் சூழ்ந்த இந்நிலவுலகமட்டுமோ காப்பத, வையம் ஏழையும் காக்கும் என்பார் - இந்நிலவுலகமுதலிய ஏழலகங்களையும் பாதுகாக்கும் என்று (சிலர்) சொல்லுவார்கள். (கஉ)

முனிதர்வான்றவமோதென்பார்வைகுலோர்தவமோவானம்.

புனிதர்வான்றவமோவேள்விப்பூசுரர்தவமோகேள்வி
முனிவர்வான்றவமோவீறுமுதலிலாமுதல்வனுள்ளக்
கனிதருகருணைபோலிக்காதலன்றோற்றமென்பார்.

(இ-ள்.) ஈறு முதல் இல்லா முதல்வன் உள்ளம் கனிதரு கருணைபோல்-அந்தமுமாதியுமில்லாத சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருவுள்ளத்தில் கனிந்துதோன்றிய திருவருள்போல, இ காதலன் தோற்றம் - இந்தப்புத்திரனது திருவவதாரம், முனிதர் வான் தவமோ - (இந்நிலவுலகிலுள்ள) முனிதர்கள் செய்துமுடித்த தவப்பேறே, தென்பார் வைகுலோர் தவமோ - (அன்றிப்) பாண்டிநாட்டிலுள்ளோர் செய்துமுடித்த தவப்பேறே, வானம் புனிதர் வான் தவமோ - விண்ணுலகிலுள்ளவர்கள் செய்துமுடித்த பெரியதவப்பேறே, வேளவி பூசுரர்தவமோ-வேள்வியோம்பும் அந்தணர்கள்செய்துமுடித்த தவப்பேறே, கேள்வி முனிவர் வான் தவமோ - ஈற்றுகேள்வியில்வல்ல முனிவர்கள் செய்துமுடித்த தவப்பேறே, என்பார் - என்று (சிலர்) சொல்லுவார்கள். (உ௦)

தருமமாதவத்தின்பேறேவருத்தமாதவத்தின்பேறே
பெருமைசால்லகாமநோற்றபெருந்தவப்பேறேவெயதற்
கருமையாய்விடுநோற்றவருந்தவப்பேறேவிந்தத்
திருமகனென்றுதம்மில்வினாய்மமிழ்சிஷ்பசசென்றார்.

(இ-ள்.) இந்த திருமகன்-இந்த அழகுமிக்க செல்வத்திருமகன் (அவதாரம்,) தருமம் மாதவத்தின் பேறே - புருடார்த்தங்களுள் தருமஞ்செய்துமுடித்த தவப்பயனே, அருத்தம் மாதவத்தின் பேறே- பொருளசெய்துமுடித்த பெரியதவத்தின்பயனே, பெருமை சால் காமம் நோற்ற பெரும தவப்பேறே - பெருமையி்க காமம் நோற்றதுமுடித்த பெரியநோன்பின்பயனே, எய்தற்கு அருமையாம் வீடு நோற்ற அரும்தவப்பேறே என்று - அடைதற்கரியமோட்சம் நோற்றதுமுடித்த அரியநோன்பின்பயனே என்று, தம்மில் வினாய் மகிழ் சிறப்ப சென்றார்-(ஒருவர்க்கொருவர்) தம்முள்வினவி மகிழ்ச்சியீக்கூரப் போயினார்கள். (உ௧)

அவ்வவாமனைகடோறுமங்கலவ ணிகளாகக்
கௌவைமங்கலங்களார்ப்புக்கடிநகரெங்கும்பொங்க
நெய்விழாவெடுபக்கேள்விநிரம்பியமறையோர்க்கிந்த
தெய்வமாதானநீத்தந்திராக்கடனம்முத்ததம்மா.

(இ-ள்.) அவீர் அவர் மனைகள் தோறும் மங்கலம் அணிகளாக - அவரவர்கள் (தங்கள் தங்கள்) வீடுகள்தோறும் (நிகழ்ந்த) மங்கலமனோற்சவங்களாகக் கொடு

ள்ளுதலால், கௌவை மங்கலங்களை ஆரப்பு - முழக்கத்தையுடைய மங்கலவாச்சிய
ங்கனிஞ்ஞலி, கடி. நகா என்கும் பெருகை - அந்தக்காவலகொண்ட மதுரைக்கொங்கு
ம் ஒலிக்கவும், நெய்விதா எடுப்ப - ஈண்ணெய்விதாக்கொண்டாலும், கேள்வி
நிரம்பிய தெய்வ மறையோர்க்கு நந்த மூதானம் நீதம் - தூதகேள்வியிலரிந்தை
அந்தணர்க்குத்தந்த பெரியதான வெள்ளமனது (உவாடெடுத்தது) திரை கடல
மடுத்தது - அலையையுடைய கடலிற்புகுந்தது

நீதமெனது-தானாவார்க்குநீரை அவரவர எனந்து நூதொக்கு, அவ்வ
வர என்கின்றது. ஆக என்னும் வினையெச்சம் காரணப்பொருளில் வந்தது. (உஉ)

சுண்ணமுமபொரியுந் தூவெள்ளரிசியுந் தூவைக்காடுந்
தண்ணறுஞ்சிவிறிவிசுதண்பனிநீருஞ்சாந்து
மெண்ணெயுநானசசேறுமபசையறவெடுத்தவாரிக
கண்ணகன்கரமெங்குங்கழுவினதானவெள்ளம்

(இ-ள.) தானம் வெள்ளம்-அந்தத் தானவெள்ளமானது, சுண்ணமும பொ
ரியும் தூவெள்ளரிசியும் தூவை காடும் - (மகிழ்ச்சியால் கிந்திய) சுண்ணப்பொ
டியையும் நெற்பொரியையும் புனிதமாவிய வெள்ளிய அரிசியின்குப்பையையும் அது
கிண்குப்பையையும், சிவிறி வீசும் தண் நறும தண்பனி நீரும் சாந்தும் - துருத்தி
யால் வீசுந் தண்ணிப் நறுமணங்கமழும் குளிரந்த பனிநீரையுஞ் சந்தனக்குழம்பை
யும், எண்ணெயும் நானச சேறும பசையற வாரி எடுத்தது - எண்ணெயையும் கல
அரிகுழம்பையும் பசையற வாரி எடுத்தது, கண் அகல் நகரம் என்கும் கழுவின
து - இடமகன்ற மதுரைக்கரமுழுமையுஞ் சுத்திசெய்து சென்றது.

சுண்ணமுதலியவைகள் குப்பையாகச் சுமந்திருந்ததென எடுத்த வாரிக
முவினது என்றா கழுவினது தவவிஞ்சி தொகுத்தல் தானவெள்ளம் என்றதற்கு
யானையினமதரீர் வெள்ளம் எனினும் அமையும் தண்பனிரீர் தண்சாதியடை (உஉ)

செம்பொனசெய்துருத்தி நாமபுசொகுழலவட்டமாக
வம்பொனசெய்சிவிறிவெண்பொண்ணடை - கொண்டாரநதூங்கும்
வம்பஞ்சு முலையினுருமைந்தருமாரியாட
வம்பஞ்சுமாரியாயினங்கனுமாடலசெய்தான.

(இ-ள) செம்பொன செய்தருத்தி - செவ்வகப்பொன்னிறசெய்த நீர்து
ருத்தியையும், நாமபு செய குழல் - முகத்தில் துவாராசெய்த குழலையும், வட்டம்
ஆக அம் பொன செய் சிலிறி - வட்டமாக அழகிய பொண்ணாசெய்த நீர்தூவுந் து
ருத்தியையும், வெண்பொன அண்டை கொண்டு - வொளியாதசெய்த ஒருவகை
நீர் தூவுகருவியையுங்கொண்டு, ஜரம் தூங்கும் வம்பு அஞ்சும் முலையினும் கைந
தரும் மாறி ஆட - முததாரந் தெரங்கியசையும் கச்சுஅஞ்சும் தனங்கனையுடைய பெ
ண்களும் புருடரும் மாறிமாறி (ஒருவாமேலொருவா நீர்தூவி) விளையாட, அம்பு
அஞ்சும் மாறி மாறி-பஞ்சுபாணங்களையும் மாறிமாறி, (அவ்விஸ்திரிபுமான்களமேல்)
அணங்கனும் ஆடல் செய்தான - மனமதனும் பிரயோகஞ்செய்தான.

மாறி ஆடலாவது - துருத்தியுஞ் சிவிறியுமேற்கிய பெண்கள் குழலும் அன்
டையும் எந்தி நீர்தூவலும், குழலும் அண்டையுமேற்கிய புருடர்கள் துருத்தியும் சி
விறியும் எந்தி நீர்தூவலுமாம். (உச)

உக்கிரகும்பாபாண்டியனது திருவவதாரப்படலம். சடங்கு

இன்னணங்களிப்பமுதாரித்துவாதினாநன்னுளிற்
பொன்னவன்கேந்திரித்தபுனிதலகினத்திற்போந்த
தென்னவர் பெருமானசேய்க்குச்சாதகச்செய்தியாதி
மன்னவர்க்கியன்றவேதமார்பினால்வயங்கவாற்றி.

(இ-ள்.) மூன ணர் இன்னணம் களிப்ப- தொன்றுதொட்டுள்ள மதிகாரகர
மானது இவ்வாறு களிப்பில்முதக, தென்னவர் பெருமான்-சவுந்தரபாண்டியர், இந்
து நல் ஆகினை நாளில-சோமவாரத்தில் நல்லதிருவாதினாநகத்திரத்தில், பொன்ன
வன் கேந்திரித்த புனித லக்கினத்தில் - விபாழம் கேந்திரித்த பரிசுத்தமாகிய லக்கி
னத்தில், போந்த சேய்க்கு - அவதரித்த (தமது) புத்திரருக்கு, சாதகம் செய்தி ஆதி
மன்னவர்க்கு இயன்ற வேதம் மார்பினால் வயங்க ஆற்றி - சாதகம் முதலியவற்
றை கூடித்திரியருக்குப் பொருத்தக்கூறிய வேதநூல்முறையால் விளக்கச்செய்து.

சாதகம்மாவது - அக்கிரமத்திரத்தால் நூறு ஓமஞ்செய்து வாமமந்திரத்
தால் புத்திரன்முக்கத்தை எதிர்நோக்கிப் பருசப்பிரமமந்திரங்களை யுச்சரித்து உச்சி
யைமோந்து புருடமந்திரத்தை வலக்காழில் செலுத்தல். ஆதி என்றது - உத்தாப
னத்தை - அசாவது - அகத்தமாவது அறையிட்டினின்றும் சுத்தமாகிய உயர்ந்தவிட
த்தில் குழந்தையைச் சேர்ப்பிக்கும் இரையை. (உரு)

கரியவெண்டினாரீர்ச்செல்வன்கல்விறகரிந்தவென்றித்
தெரியலனுலகந்தாங்குதெய்வவகைக்கோனாதித்
தரியலர்வீரஞ்சிந்தந்தருக்கழிந்தரசந்தோற்றம்
சூரியகாரணத்தாளுமமுக்கிரவருமனென்றான்.

(இ-ள்.) கரிய வென் திரை நீர் செல்வன் - பெரிய வெள்ளிய அலையையுடைய
கடற்செல்வனாகிய வருணனும், கல் இறகு அரிந்த வென்றி தெரியலன்-மலையின்
சிறகரிந்த வெற்றிமாலையையணிந்த இரத்திரனும், உலகம் தாங்கு தெய்வத வகைக்
கோன் ஆதி நீரியலர்-புலகு (சுவனியில்லாது நிலபெருந்) தாங்குந் தெய்வத்தன்மை
யையுடைய மகமேரு அரசனும் முதலியபகைவாகவு ஓமம் சிந்த தருக்கு அழிந்து
அச்சந் தோன்றற்கு உரிய காரணத்தால் (தமது) வீரங்கெட்டாரிய இறுமாப்பொ
ழிந்து (தன்னைக்கண்டபொழுதி) அச்சநதோன்றற் செய்தற்கு உரிய காரணத்தினு
ல், உக்கிரவருமன் நாமம் என்றான்-உக்கிரவருமனென நாமகரணஞ்செய்தருளினார்.

உத்தாபனத்துக்குப்பின் நாமகரணமாதலால் - நாமம் உக்கிரவருமன் என்
னார். நாமகரணமாவது - பேரிடுதலிற் செய்யுங்கிரைய, உக்கிரவருமன் - உக்கிரமே
கவசமாக உடையவன் என்பது பொருள். (உசு)

நாலாகுமதியிறசந்திமிதிப்பதநடத்துதியாரும்
பாலாகுமதியிலன்னமங்கலம்பயிற்றியாண்டின்
மேலாகுமதியிற்கேசவினைமுடித்தைந்தாமாண்டி
னாலாறுதெரிந்துபுணஹற்கடிமுடித்துப்பின்னர்.

(இ-ள்.) நாலாகும் மதியில் சந்தி மிதிப்பத நடத்தி - நான்காமாதத்தில் சந்
திமிதித்தலாகிய பிரவாசக்கிரியையெய்து, ஆறாம் பால் ஆறாம் மதியில் அன்னம் மங்
கலம் பயிற்றி - ஆறம்பகுதியதாகிய மாதத்தில் அன்னப்பிராசனக்கிரியைமுடித்து,
ஆண்டின் மேலாகும் மதியில் கேசு வினை முடித்து - பதினமூன்று மாதத்தில் சனன

கீரிகையமுடித்து, ஐந்து ஆம் ஆண்டில் தூல ஆறு தெரிந்த பூனில் தூல் கடி முடித்து - ஐந்தாம்வருடத்தில் வேததூல்விதி வழாது உபநயனக்கிரிகைய முடித்து, பின்னர் - பின்பு.

பிரவாசமாவது - குழந்தையை எடுத்துக்கொண்டு ஆலயத்தக்குச் செல்லுங்கிரிகைய. சவுளமாபவதி - மயிலினைக்குச் செய்யுங் கிரிகைய. உபநயனமாவது - பரசிவத்தைத் தரிசிப்பித்தறகுச் சமீபமாகிய நயனத்தையுண்டாக்குங் கிரிகைய. (உஎ)

பதநிராபாழிசாகையாரணம்பணைத்தவேத
முதனிகைக்கலையும்வென்றிழாரிவிற்கலையும்வாரு
மதநிராயொழுமுமையனமானினைவையம்பாய்மா
விதநிராயேற்றமற்றுமுணர்த்தினுன்வியாழப்புத்தேள்

(இ-ள்.) பதம் நிரா பாழி சாகை ஆரணம் பணைத்த வேதம் முதல் நிராகலையும் - பதமும் நிரையும் பாழியும் சாகையும் ஆரணமும் நிரம்பிய வேதமுதலியவரிசையாயுள்ள தூல்களையும், வெனறி ழுமி வில் கலையும் - வெற்றியையுடைய வீறஞ்ெழிற்குரிய தூலையும், வாரும - வாட்பயிற்சிகுருகிய தூலையும், மதம் நிரா ஒழுகும் மையல் மா ஏற்றம் - மதம் வரிசைபட ஒழுதுதலால் மயக்கம்பூண்ட யானைஏற்றத்தையும், நிரா வையம் ஏற்றம் - வரிசைபட அலங்கரித்த தேரோற்றத்தையும், விதம் நிரா பாய் மா ஏற்றம் மறையும் - பலவசைப்பட்டவரிசையையுடைய குதினாயின் ஏற்றத்தையும்புணர்த்தும் தூல்களையும் இவையொழிந்த வேறுதூல்களையும், வியாழப்புத்தேள் உணர்த்தினான் - பிரகஸபதி பயிறறுவித்தார.

பத நிரா பாழி சாகை யாரணம் பணைத்த வேதமுத னிகைகலை என்றது - காண்டோபக்கிரமணக்கிரிகைய எனக்கொள்க. காண்டோபக்கிரமணமாவது - வேதபாகங்களை அத்தியயனஞ்செய்ய ஆரம்பிக்குங்கிரிகைய. பதம் - வாசகம், நிரா - பூர்வபூர்வபதத்தை அனுசரித்து உத்தரோத்தரபதத்தை யுச்சரிக்குகிராமம். பாழி-இரண்டுபதத்தை எடுத்துக்கொண்டு பூர்வபதத்தை யொருமுறை யுச்சரித்து உத்தரபதத்தை இரண்டுமுறை யுச்சரித்து மீட்டும் பூர்வபதத்தை இரண்டுமுறை யுச்சரித்து உத்தரபதத்தை ஒருமுறை யுச்சரிக்கும் சடை. சாகை - சததகாண்டத்தினவேறாயுள்ளது. ஆரணம் - அச்சாகையில் பததப் பிரச்சினைக்கள கூடியது. பணைத்த என்றது - இவ்வுறுப்புகளால் நிரம்பிய எனப் பொருள்கொள்க வேதமுதல் நிரா கலை என்றது - ஆறங்கங்களையும். அவையாவன - மந்திரம், வியாகரணம், நிகண்டு, சந்தோபிசிதம், நிருத்தம், சோதிடம். (உஅ)

குருமுசுத்தறியவேண்டுமென்பதோர்கொள்கையாலே
யொருமுறைகேட்டாகவெண்ணெண்கலைகளுமொருவருதேறி
யரனலதொருவராலுந்தேற்றுவதருமையாலப
பரனிடைததெளிந்தநனபாசுபதாதிபிப்பபடை யுமன்றோ.

(இ-ள்.) குரு முசுத்து அறிய வேண்டும் என்பது ஓர் கொள்கையால் - (தூல்களைக்) குருமுசுமாய் ஆராய்ந்தறியவேண்டுமென்னும் ஒருகோட்பாட்டால், ஒருமுறை கேட்ட ஆங்கு எண்ணெண்கலையும் ஒருங்கு தேறி - ஒருகால் கேட்டபடியே அறுபத்தாண்டுக்கலையும ஒருசேர ஐயந்திரிபதத்தெளிந்தது, அரன் அலது ஒருவராலும் தேற்றுவது அருமைபால் - சிவபெருமானன்தி மற்றொருவராலும் தெளிவித்தறகுமையால், அப்பரன் இடை பாசுபதாத்திரம் பட்டையும் தெளிந்தான் - அச்சிவபெருமானிடத்துப் பாசுபதாதிபிப் பயிற்சியையும் ஆராய்ந்தறிந்தார்.

உக்கிராமாரபாண்டியனது திருவவதாரப்படலம். ௪௨௯

பாசபதாத்திரப்படை - பாசபதாஸ்திர ஆபுதமெனச் சிற்றலால் இருபெயரோ
ட்டிப் பணபுத்தொடிக. (௨௯)

எல்லையில்கலைகளெல்லாமகனவ்நாலிரண்டின்றுற்றத்
தொல்லறிவுடையனாகிக்குரவீணாதொழுதுபோற்ற
வல்லவனாகியன்னார்மகிழ்ச்சிக்கொள்கலனாய்வென்றிச
செல்வவேற்றினோளுரோடுந்திருவிளையாடல்செய்வான்.

(இ-ள்.) நாலிரண்டு அகவையில் - எட்டுவயதில், எல்லையில் கலைகள் எல்
லாம் முற்ற - அளவில்லாத தூதுணர்ச்சியெல்லாறு குறைவின் திரிம்ப, தொல் அழி
வு உடையன ஆகி - பண்டிள்ள முறற்றிவுடையராகி, குரவரை தொழுது போற்ற வ
ல்ல வன ஆகி - (தாயதந்தையராகிய) இருமுதுகுரவரையும் வழிபட்டித் ததித்த
வாழ்த்த வன்மைபையுடையவராகி, அனனார் மகிழ்ச்சி கொள்கலன் ஆய் - அவ்
விருமுதுகுரவருடைய மகிழ்ச்சிக்கோ பாததிரமாய், வென்றி செல்வம் ஏறு இளை
ஞரோடும் - வெற்றிச் செல்வத்தையுடைய ஆன்சுகம்போன்ற இளைஞரோடும்
(சென்று) திரு விளை யாடல் செய்வான் - திருவிளையாடல் செய்த வருவாராயினார்.
அதற்கண்ணிப் பிறந்த புத்திரதைவின தொல்லறிவுடையனாகி என்றார். (௩௦)

புகர்மதவேழமுட்டிப்போவிளையாடிவென்றுந்
தகரொடுதகரைததாகித்தருக்கமராடிவென்றுந்
வகிபடுகுருதிசசூட்டுவாரணமாடிவென்று
நகைமணிபபலகைசெம்பொன்குறுப்பாடிவென்றுந்.

(இ-ள்) புகர்மதம் வேழம் முட்டி போ விளையாடி வென்றும் - புள்ளித
ங்கிய முகத்தையும் மதத்தையுமுடைய யானைகள் (தமமுளபோசெய்யப்ப)பொருத்
தி வெற்றிகொண்டும், தகரொடு தகரை தாகி தருக்கு அமா ஓடி வென்றும் - ஆட்
டுக்கடாக்களோடு ஆட்டிக்கடாக்களைப் பொருத்தி இறமாபழிபாடு போசெய்யச்செ
ய்து விவற்றினோளும், வகிபடு குருதி சூட்டு வாரணம் ஆடி வென்றும் - பிளவு
பட்ட வுதிரம்போலும் செந்நிறமவாயந்த சூட்டையுடையசேவல்கள் (தமமுளபோ
ர்செய்யப்ப) பொருத்தி வெற்றிகொண்டும், நகை மணி பலகை - விளங்கும் இரத்தின
ங்கள் குயிறறிய பலகையினவையுளமைந்த, செம்பொன் நான்கு உறுப்பு ஆடி
வென்றும் - இரத கஜ துரக காலாள்கள் என்னும் நான்கு உறுப்புகளைத்தொட்டு விளை
யாடி வெற்றிகொண்டும்.

வாரணம் என்னும் பலபொரு ளொருசொல் - வகிபடு குருதிச சூட்டென்
னுந் குறிப்பால் சேவையுணர்த்திற்று. வாரணம் - யானை, கோழி, சங்கு, கடல்,
கவசம், கேடகம். (௩௧)

காற்றினுங்கடியமாவிறகாவதம்பலபாயமிண்டிங்
கூற்றினுங்கொடியசீற்றங்கஞ்சாமுதைத்தும்வையை
யாற்றினுய்யானாததாவிசகத்தினுளின்பந்துய்த்தும்
வேற்றிறன்மைந்தரோடுமலலமாவிலைத்துவென்றும்.

(இ-ள்.) காற்றினும் கடிய மாவின் பல காவதம் போய் மீண்டும் - காற்றினு
ம் வினாந்துசெல்லுங் குஞ்சாயின்மேல் பலகாதஞ்சென்று திரும்பியும், கூற்றினும்
கொடிய சீற்றம் குஞ்சாம் உகைத்தும் - இடமனிலும் கொடுத்தொழிப்பூண்டுகோ

பதையுடைய யானையைச் செலுத்தியும், வையை ஆற்றின் உழ்யானத்த ஆவி அசத்தினான் இன்பம் துய்த்தும் - கவையயாற்றின் கண்ணும் பூரதோட்டத்தின்கண்ணும் தடாகத்தின்கண்ணும் இன்பதகாரனும், வேல் திறல் மைந்தரோடு மல் அமர்வினைத்து வென்றும்-வேலினைவெற்றிவாழ்ந்த இளைஞரோடும் மற்போர்புரிந்த வெற்றிவாய்ந்தும்.

வையையாற்றிலும் தடாகத்திலும் நீர்விளையாட்டயாற்றலும், பூரதோட்டத்தில் மலாகொய்து சூட்டலும் உடைமையால் இன்பநுயலத்தமென்றா (௩௨)

சந்தவெற்படைந்துவேட்டஞ்செய்துமசசைலவாழ்க்கையந்தணராசிகூறவவாதொழிலவினாயுமன்றா
கந்தமென்கனிவிருத்தாண்கைதழ்இக்ககரித்துமீண்டு
மீந்தவாரைமமுவாண்டுக்கழியமேலெய்துமாண்டில்.

(இ-ள்.) சந்தம வெற்பு அடைந்த வேட்டம் செய்தும்-பொதியமலையை யடைந்த வேட்டையாடியும், அசைலவாழ்க்கை அந்தணர் ஆகி கூற - அப்பொதியமலையிலவாரும் வாழ்க்கையையுடைய முனிவாகள் அசைசனங்கூற, அவர் தொழில் வினாயும் - அவாசெய்யுநவத்தொழில் (முட்டினறிமுடிதலை) வினாவியும், அன்றார் கந்தம மெல் கனி விருந்த ஈணை கைதழ் இ கனித்தும் - அமுனிவர்கள் (கனிகூறது) தந்தசிழங்கும் மெல்லியகனியும் ஆகிய விருத்தணவைக் கைக்கொண்டு மகிழ்ந்தும், மீண்டும் - (தமது) திருக்கோயிறாக இருமடியும், இந்த ஆறு ஐரூவாண்டு கழிய - இந்தப்படி பதினைந்த வருடமகழிய, மேல எய்தும் ஆண்டில் - இனிவரும் பதினாறாம் வருடத்தில்.

சந்தவெற்பு - சந்தனமகெருங்கிய மலையெனதமையால் பொதியமலையென்றும். (௩௩)

ஞாமுதநுத்தங்குகடோன்றலேயிவனென்றெண்ணிக்
காரமுமயிலுமவேலுங்கைவிடாககாசுமாரபோல
வாரமுநுழையினாருமலடக்கணுமருங்குமொய்யபக்,
கூடாருகவேலாநின்னசொளகையருகத்தாதை.

(இ-ள்) ஞா முதநு தடிந்த சங்குள தோன்றலே இவனென்று எண்ணி-ஞரபன்மன்கிய மாமரத்தினவேரை அறுத்த தங்குள இறைவனே இவனென்றுகருதி, காரமும மயிலும் வேலும் கைவிடாகாகும் ஆறுபோல-கரியநிறமவாயந்த முகத்தையுடைய மயிலும் வேலும் (சிறிதும்) நெய்நாமல தின்றுகாக்கும்வகைபோல, வாரமும முலையினும் - சச்சிநமுசத்திடுங்கிய முலையையுடைய பெண்களும், வடிகண்ணும் மருங்கு மொய்யப- (அவர்கள்) மாவடுவிநயிநவையொத்தகண்களும் (தமது) பக்கங்களில் மொய்க்க, கூடாமும வேலான இன்ன கொள்கையன் ஆக-கூடாறுதியிலுடைய வேலையேந்திய உக்கிரகுமாரராக இக்காளிப்பருவமுடையவராக, தாதை-சவுந்திரபாண்டியர்.

விடாது என்னும் எதிமறை விளையெச்சமும, ஆறு என்னும் பெயர்ச்சொல்லும் ஈறு தொக்குகின்றன. (௩௪)

பங்கயசெவ்வித்தாங்கிக்கண்மனம்பருகுதாந்தி
யங்கமுற்காலுஞ்சொன்னவடைவிநிறிநீண்ட
சங்கையுமவட்டந்தோன்றாசெழுமுழந்தாளுநால்வாய்த்
துங்கவீரங்கவுண்மால்யானைத்துதிக்கைபோற்றிநள்கவாணும்.

உக்கிரகுமாரபாண்டியனது திருவவதாரப்படலம். சங்க

(இ-ள்.) பரிசயம் செவ்வித்த ஆதி - அன்றலந்த தாமரைமலர்போலும் அழகியுடையதாகி, கண்மனம் பருகு காந்தி அம் கழல் காலும் - (கண்டோர் கள்) கண்ணையும் மனத்தையும் கொள்ளுகொள்ளும் ஒளிவாய்த்த அழகிய விரகன் டையணிந்த காலையும், சொன்ன அடைவியில் திரணி நீண்ட, சங்கையும் - சாமுத் திரிகை நூலிற் சொன்னமுறையே திரண்டோண்ட கணக்காலையும், வட்டம் தோள் று செழுமுழந்தாளும் - எலும்பின் வட்டவடிவுதோன்றாமற் தன்மையுடைய காலையும், நால்வாய் தங்கம் ஈங்கவுள் மால் யானை துதிகைபோல் திரள்கவாணம்-நா ன்றையையும் வரையையும் உயர்ந்த மதநீரின தன்மைவாய்த் தபோலத்தையும் மய சித்தையுமுடைய யானையினது துதிகைபோலத் திரண்டதொடையையும். (கூடு)

சிறுகியவயிறுந்தாழந்தநாடியுஞ்செவ்விரோக்கு
மறுவில் கண்ணடியின்னகடியகல்வனாகொண்மார்பு
மெலியிசைவினைத்தண்டினைந்துநீண்டிழிந்தகையும்
வெறியதாராவிடந்தமேருவெற்பிரண்டினையதோளும்.

(இ-ள்.) சிறுகிய வயிறும் - சிறுகிய உதரத்தையும், தாழ்த்த நாடியும்-ஆத் தவர்த்தியையும், செவ்வி நோக்கும் மறு இல சண்ணடியின் அன்ன கடி அகல்வ னாகொள் மார்பும் - (உலகத்தினர் தமது படிவத்தினது) அழகுநோக்குதற்குக் (கரு வியாகிய) குறமற்ற கண்ணடிபோலச் (சருசாரையசனற) ஒளிமிக்க) அகன்றமலை யையொத்த மார்பையும், எரி இசை வினை தண்டின் டினைந்து நீண்டி இழிந்தகையு ம் - நரம்பைத்தடவுதலால் இசையெழும் வினையினது தண்டைப்போலத் தம்மு ளொத்து நீண்டு முழந்தாளதொட நிமிர்ந்தகைகளையும், வெறிய தாராவிடந்த மேரு வெற்பு இரண்டு அணைய தோளும் - வாசனையையுடைய மாலையுமுந்த இரண்டுமக மேருவையொப்பப் பிணத்ததோள்களையும். (கூசு)

வலம்புரியென்னவாய்ந்தகண்டமுமலரான்மன்னும்
பொலம்புரிகமலமன்னவதனமுற்பொதுவாய்வேககி
நிலம்புரிதவப்பேறுந்நுன்னவடிவெலாநின்றின்று
நலம்புரிநூலானோக்கிசசோதிப்பானடிக்கவல்லான்.

(இ-ள்.) வலம்புரி என்னவாய்ந்த கண்டமும - வலம்புரிச்சங்கைப்போல வனாவாய்ந்து திரண்டகண்டத்தையும், மலரான மன்னும் பொலம்புரி கமலம் அ ன்ன வதனமும் - இலக்குமி நிலையொது வசிக்கும் பொன்னிறம்வாய்ந்த தாம ரையையொத்த முகத்தையும், நடிக்கவல்லான - இரத்திரசாலவிகைசெய்யவல்ல சவுந்தரபாண்டியர், பொதுவால் நோக்கி - பொதுவிலகணத்தார் பார்த்தருளி நிலம்புரி தவம் பேறு அன்னான வடிவு எல்லாம்-நிலமகளசெய்த தவப்பயனையொ த்த உக்கிரகுமாரருடைய அவையவங்களையெல்லாம், கின்று நின்று நலம்புரி நூ லால் நோக்கி சோதிப்பான் - உற்றுநோக்கிச் சாமுத்திரிகை நூல்கூறிய சிறப்பில க்கணமரபால் நோக்கிச் சோதிக்கத்தொடங்கினார்.

நலம்புரிநூல் - அவயவங்களி னிலக்கணவகறுதூல்.

(கூசு)

உன்னதமாறுநீண்டவுறுப்பைநதுருக்கநதானு
மன்னதுருகுருக்கநான்காமகலுறுப்பிரண்டேழாகச்
சொன்னதுசெவப்புமுன்றுகம்பிரந்தொகுத்தவாறே
யின்னவைவிரிக்கினெண்ணிலக்கணவுறுப்பாமென்ப.

(இ-ள்.) உன்னதம் ஆகு ஆக - உயர்ந்த வுதப்புகளாகுமென, நீண்ட உதப்பு ஐந்து ஆக - நீண்ட வுதப்புகளைந்தாகவும், குக்கம் தானும் அன்னது ஆக - சிறு சிறு வுதப்புகளைந்தாகவும், குறுக்கம் தான்கு ஆக - குறுகிய உதப்புகள் நான்காகவும், அசல் உதப்பு இரண்டு ஆக - அசற்ற வுதப்புகளிரண்டாகவும், சொன்னது செவப்பு ஏழு ஆக - தூலிற்சொல்லிய செவந்தவுதப்புகளெழாகவும், கம்பீரம் மூன்று ஆக - ஆழந்தவுதப்புகள் மூன்றாகவும், தொகுத்த ஆறு ஏ - (சாமுத்திரிகைதூலில்) தொகுத்தக்கூறியபடியே, இன்னவை விரிச்சில் - இவற்றையெடுத்து விரித்தக்கூறில், உதப்பு எண்ணுன்கு இலக்கணம் என்ப - உதப்புகளாலமைந்த, மூப்பத்திரன் டிலக்கணமென்று கூறுவர்.

ஆக என்னும் வினையெச்சம் இடையில் நின்று ஏனையிடங்கனிற் பிரிந்தசெல்வதலால் இடைநிலத்திவகவணி. ஆம் சாரியை யிடைச்சொல். (கூஅ)

வயிறுதோணெற்றிநாசிமாற்புகையடியில்வாறு
முயரில்வான்செல்வனாகுமொளிகவர்க்கண்கபோலம்
புயல்புறாவள்ளறசெங்கைபுதுமணங்கவருந்துண்டம்
வியன்முலைநடுமார்பைந் துண்டவேல்வினோக்குநன்மை.

(இ-ள்.) வயிறு தோள் நெற்றி நாசி மார்பு கை அடி இவ்வாறும் உயரில் வான் செல்வனாகும் - வயிறும் புயமும் நெறியும் நாசியும் மார்பும் கையினடியும் ஆகிய இந்த ஆறுதப்பும் உயர்த்திருப்பானாயின் பெருஞ்செல்வமுடையவனாவான், ஒளி கவர்க்கண்க - (புலன்களுள் ஒன்றாகிய) ஒளியைத் தனதகப்படுத்தியகண்ணும், கபோலம்-கபோலமும், புயல் புறா வள்ளல் செங்கை - மேகம்போலக் கைம்மாறு கருதாதகொடுக்கும் செவந்தகையும், புதுமணம் கவரும் துண்டம் - நறுமணங்கவரும் நாசியும், முலை நடுவியன மார்பு ஐந்தும் நீண்ட வேல் - முலையின்மத்தியிலுள்ள பரந்தமார்பும் ஆகிய இவ்வைந்தறுதப்பும் நீண்டிருப்பானாயின், நன்மை வினைக்கும் - (அவை அவனுக்கு) நன்மையைத்தரும். (கூக)

நறியபூங்குஞ்சிடுதோக்குவிரல்கணுநகம்பல்லைந்துஞ்
சிறியவேலாபுள்கோசஞ்சங்கைநாமுதுநிரநான்குந்
குறியவேற்பாக்கியப்பேறாஞ்சிரங்குளமென்றாயநதோ
ரறியுமிவ்வுதப்பிரண்டுமகன்றலேலதுவருன்றும்.

(இ-ள்.) நறிய பூம் குஞ்சி - நறுமணங்கமமும் மலரையணிந்த சிகையும், விரல்கணு நகம் பல் ஐந்தும் - விரலுங் கணுவும் நகமும் பல்லும் ஆகிய இவ்வைந்தும், தொக்கு சிறியவேல் ஆபுள் - சிறுததச் சிறியனவாயிருக்கப் பெறுவானாகில் ஆபுள்விரந்தியாம், கோசம் சங்கை நாமுதுகு இந்நான்கும் குறியவேல் பாக்கியப்பேறும் - கோசமும் கணைக்காலும் நாவும் முதுகும் ஆகிய இந்நான்குதப்பும் குறியனவாயிருக்கப் பெறுவானாகில் பெரும்பாக்கியப் பயனுண்டாம், ஆய்த்தோர் அறியும் சிரம் குளம் என்ற இவ்விரண்டு உதப்பும் அகன்ற வேல் - (சாமுத்திரிகைதூலின்) ஆராய்ச்சியின்வல்லோர் நன்கறியும் தலையும் நெறியும் என்றசொல்லப்பட்ட இந்த இரண்டு உதப்புகளும், அகன்றவேல் அதுவும் நன்றும் - அகன்றிருந்தானாகில் அவ்வகற்சியும் நன்மையைவினைக்கும். (சூ0)

அகவடியங்கைநாட்டக்கடையிதழண்ணநாக்கு
நகமிவையேழுஞ்சேந்தநன்மையிற்பெறுமாவின்ப

உக்கிரகுமாரபாண்டியனது திருவவதாரப்படலம். சக. ௩௩

மிகல்வலிபோசைநாபிபென்றிவைமூன் றுமாழ்ந்த
தகைமையாலெவாக்குமேலானமைசாறக்கோனென்னு.

(இ-ள்.) அடி அகம் அவகை - ஆழியினுள்ளிடமும் உள்ளகையும், நாட்
டம் கடை - கட்டிடையும், இதழ அண்ணம் நாக்கு நகம் இவை ஏழும் - இதழும்
மேல்வாயும் நாக்கும் நகமும் (ஆகிய) இவையுறுப்புகளேமும், சேந்த நன்மையால்
மா இன்பம் பெறும் - செவந்திருக்கும் நன்மையையுடையனாகிய பெரிய இன்பம்
பெறுவான, இகல் வலி ஒசை நாபி என்ற இவை மூன்றும் - (மிகக்) வலிகையும்
ஒசையும் கொப்பளும் எனறுசொல்லப்பட்ட இம்மூன்றுறுப்புகளும், ஆழந்ததகை
மையால் - ஆழந்திருக்குந் தன்மையாலான, எவாக்கு மேலாம் நன்மைசால் தக்
கோன் என்கு - உலகிலுள்ளயாவாக்கும் மேம்பட்ட நன்மைகிறந்த தருதியுடை
யோனெனறுகருதி.

என்ற என்கும் இடைச்சொல்லையாகப்பிறந்த இறந்தகாலப் பெயரச்ச்
சொறுதொக்குகின்றது இகல்வலி ஒருபொருட்பன்மொழி (நக)

எல்லையின்மூர்த்திமைநதனிலககணநிறைவினோடு
நல்லவாகுருணைநோகியிப்பொதுவறஞாலங்காக
வல்லவனுவிவாழநானாபெறவல்லனென்று
வல்லணிமிடறறானபினனுமனத்தினுலளந்துகுழும்.

(இ-ள்) எல்லை இல் மூர்த்தி - அளவைகளால் அளந்தறியவொண்ணாத சவு
ந்தரபாண்டியர், மைந்தன இலககணம் நிறைவினோடு - (தமது) புத்திரனுடைய
முப்பத்திரண்டிலககணங்களின் சாலபினோடும், நல்ல ஆம் குணமும் நோக்கி-(அவ
ற்றிறமையையுந்) நல்லனவாகிய குணங்களையும் ஆராய்ந்தறிந்து (இவற்றால்) ஞாலம்
பொது அற காக்கவல்லவன் ஆயி - உலகந்தனத்திற் பரப்படக் காக்கவல்லவனாய்,
வாழ நாள நனிபெற வல்லன என்கு - வாழநாளும் மிகப்பெறவும் வல்லனென்று
கருதி, அல் அன்னி மிடறறன் - (யிந்தத்தால்) இருண்ட பூங்கண்டத்தையுடைய அப
பெருமானா, பின்னும் மனத்தினால் அப நது குழும் - பின்னும் மனத்தினால் தனித்
தனிவளையறுத்து ஆலோசிக்கின்றார் (சஉ)

இததகுபண்புசான மீடையாபிசைமைநிதி
விததகநல்லவுள்ளமுடைமைமெய்விதுதெயவ
பத்திமையுலகுக்கெல்லாமெழ்சரிசெயபண்புசாந்த
சித்தமெவவுயிராகருமனபுசெயகைநலனிகைகலவி.

(இ-ள்.) இததகு பண்புசான மீடையாபிசைமைநிதி
நிறைந்ததன்மையால், இசைமை நீதி - புக்கும் நீதியும், வித்தகம் உடைமை நல்ல
உள்ளம் உடைமை - சதாரபாண்டிமைமையும் நல்ல உள்ளமுடைமையும், மெய் விது
தெயவ் பத்திமை - சத்தியமும் நிகரினமையும் ஈர்பத்தியும், எல்லா உலகுக்கும் மகி
ழ்ச்சிசெய பண்பு சாரத்தித்தம் - எல்லாவகைகளுக்கும் இதருசெய்யும் தன்மை
யும் சாரத்தித்தமும், எவவுயிராக்கும் அனபு செய்கை நலனிகை கலவி - எல்லாவு
யிர்களினமேலும் கருணைசெய்தலும் நலல்கொடையும் கலவியும்.

ஏழாறுபு நிறகுமிடத்து நானகனுருபுவந்தது உருபுமயக்கம், எல்லாம் என்
பதவிதுதியில் முறறும்மைதொகுத்தல். (சக)

வெல்லுதற்கரியார்தம்மைவெல்லுதறேவராலுந்
செல்லுதற்கரியதேத்துஞ்சென்றிடுதிறையுங்கோடல்
புல்லுதற்கரியஞாலமலைப்போற்புயத்திலேந்திச
சொல்லுதற்கரியகீர்த்தியுலகெலாஞ்சுமப்பவைத்தல்.

(இ-ள்.) தேவராலும் செல்லுதற்கு அரிய தேத்தம் சென்று - தேவர்களா
லும் அடைதற்கரிய இடத்துஞ்சென்று, வெல்லுதற்கு அரியார் தம்மை வெல்லுதல்-
அத்தேவர்களால் வெல்லுதற்கரிய பகைவரை வெற்றி கோடலும், இடு திறையும்
கோடல் - (அவர்கள்) கட்டித் திறையையும் கைக்கோடலும், புல்லுதற்கு அரிய ஞா
லம் - (பிறரால் ஒரு சேர) அடைதற்கரிய உலகத்தை, மலை போல் புயத்தில் எந்தி-
மலைபோலப் புயத்தி லெளிதாரச் சுமநது, சொல்லுதற்கு அரிய கீர்த்தி - வரையறு
த்துச் சொல்லவொண்ணாத (தனது) பிரதாபத்தை, உலகு எல்லாம் சுமப்ப வைத்த
ல் - உலகமுற்றும் சுமக்க நிலைபெற வைத்தலும்.

வெற்றிகோடலும், திறைகோடலும், உலகமுற்றும் தாங்குதலும் உடைமை
பற்றிக் கீர்த்தியைப் பிரதாபமெனவும். பிரதாபம் என்றது வெற்றியால் வரும் புக
ழ்ச்சி. தேம் இடப்பெயர்ச்சொல்-அது உருபேறமுடிகளா றும் அததுச்சாரியை
யினகரமுற்கெட்டுத் தேத்து என நின்றது. (சுச)

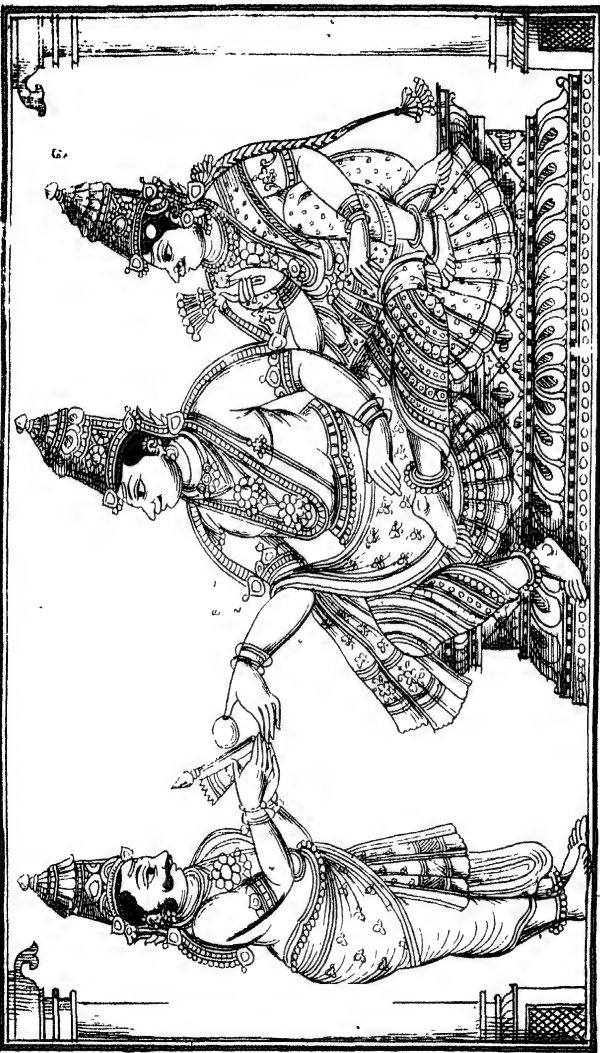
என்றிவையாதிபாயவியற்குணமுடையவனா
நன்றிசெய்துலகுக்கெல்லாநாயகனொருவனா
நின்றிடுமிவற்குப்பின்னர்நீண்முடிகவித்துமுன்னர்
மன்றல்செய்கென்றுமுழந்துமதிருரோடுசாவினானே.

(இ-ள்.) என்ற இவை ஆதியாய - என்று சொல்லப்பட்ட இவை முதலாகிய
(பெருந்தகைமைகளை) இயல் குணம் உடையன ஆகி-இயற்கைக் குணங்களாக வுடை
யவனாயிருத்தலால், நன்றி செய்து - (உயிர்களுக்கு) இதமே புரிநது, உலகுக்கு எல்
லாம் ஒருவன் நாயகனாகி நின்றிடும் இவறகு-உலகங்களுக்கெல்லாம் தானொருவனே
தலைவனாய் நிற்கு மிவனுக்கு, பின்னர் நீள் முடி கவிததும் - பின்பு ஒளிக்கக் கீண்ட
முடி சூட்டுவோம், முன்னர் மன்றல் செய்து என்று சூழநது-முன்பு திருமணஞ்செ
ய்வோமென்று ஆலோசித்தது, மதிருரோடு உசாவினான் - சுமதி முதலிய அமைச்ச
ரோடு ஆலோசித்தருளினார்.

ஆகி காரணப்பொருளில்வந்த இறந்தகால வினையெச்சமாதலால் ஆதலால்
எனப் பொருள் கொண்டாம். கவிததும் எதிர்காவுத்தன்மைப்பன்மைவினமுற்று.
தும் தன்மைப்பன்மை. (சுரு)

உக்கிரசுமாரபாண்டியனது திருவவதாரப்படலம் முற்றிற்று.

உக்கிரமூரனுக்கு வேல்வவணசேண்டு கொடுத்திருக்கிறாயாடல்.

பன்னிரண்டாவது

உக்கிரகுமாரனுக்கு

வேல வளை செண்கொடுத்தபடலம்.

அறசீரடியாரியவிருத்தம்.

உருக்குந்திறலுக்கிரகுமாரனுதயமிதுவரன்மதியுநதிப்
பெருக்குங்கரந்தசடைக்கற்றைப்பெருந்தேர்ச்செழியர்பிரானவற்குச்
செருக்குஞ்செல்வமணமுடித்துச்செய்வேல்வளைசெண்டளித்துள்ளந்
தருக்குமுடித்தரசரிமைதந்தசெயலுஞ்சாற்றுவாம்.

(இ-ள்.) உருக்கும் திறல் உக்கிர குமரன் உதயம் இது-(பகைவரைக்) கெடுக்கும் வலிமைவாய்ந்த உக்கிரகுமாரர் அவநரித்த வரலாறு இத்திருவிளையாடலாம், வால் மதியும் நதிப்பெருசுகும் கற்றை சடை கரந்த - வெள்ளிய சந்திரனையும் நதிப்பெருக்கையும் நெருங்கியசடையையும் ஒளித்துயர்நருளிய, பெரும் தேர் செழியர் பிரான்-பெரியதேரையுடைய பாண்டியர் இறைவராகிய சவுந்தரபாண்டியர், அவற்கு-அய்யுக்கிரகுமாரனுக்கு, செல்வம் செருக்கு மணமுடித்து - செல்வத்தா லிதுமாந்திருக்குந்திருமணத்தை (முன்னர்) முடித்து, செய் வேல் வளை செண்டு அளித்து - உதிரத்தோய்ந்தவேலையும் சக்கரத்தையும் செண்டையுன்கொடுத்து, உள்ளத் தருக்கு முடித்தது - மனமிறமாக்கும் முடிசூட்டி, அரசு உரிமை தந்த செயலும் சாற்றுவாம் - (தமது) அரசுரிமையுந்தந்த திருவிளையாடலைச்சொல்லுவாம்.

செல்வம் செருக்கு மணம், உள்ளத்தருக்குமுடி, உடையவன்ரொழிலை உடைமைகண்மேலேறிக்கூறினார். (க)

வையைக்கிழவன்நன்னருமைக்குமரன்றனக்குமணம்புணர்ச்சி
செய்யக்கருதுந்திறனோக்கியநிறோடுந்திரண்டமைச்சர்
மையற்றழியாநிலத்திருவுமாபுநுடியும்புச்சுழமைபுறம்
லமயந்திசையதக்ககுலத்தரசர்யாசென்றுநாக்கினார்.

(இ-ள்.) வையை கிழவன் - வைையாற்று நீர்த்துறைத்திரிய சவுந்தரபாண்டியர், தன் அருமை குமரன் புணக்கு - தமது அருமைப்புத்திரருக்கு, மணம்புணர்ச்சி செய்ய கருதும திறன் நோக்கி - திருமணஞ்செய்யக்கருதிய பாருபாட்டையுணர்ந்து, அமைச்சர் அறிஞரோடும் திரண்டு - சுமதிமுதலிய மந்திரிமார் முதலினரோடும் ஒருசேரக்கூடி, மை அற்று அழியா நிலம் திருவும் - குற்றமற்று ஒரு பொழுதும் சிதையாத நிலவுரிமைச்செல்வமும், மரபும் குடியும் புகழ்மைமும்-தொன்றுதொட்டு முறைபிறழாதுவரும் மரபும் குடிப்பிறப்பும் (இவற்றிற்கையந்த) புகழ்ச்சியும் (ஆகிய இவைகளுக்கு) நம் ஐயற்கு இசைய தக்க குலத்தது - நமது பெருமானார்க்குப் பொருத்தத்தக்க குலத்திற்பிறந்த, அரசர் யார் என்று அளக்கின்றார்-அரசர்யாவனென்று (தம்முள்) அனந்து அறிவாராயினார். (உ)

திந்தண்புனல்குழுவடபுலத்துமணயுரொன்னுந்திருநகர்க்கு
வேந்தன்பரிதிதிருமரபின்விளகருஞ்சோமசேகரனென்
றாய்ந்ததேள்வியவனிடத்துத்திருமாதென்னவவதரித்த
காந்திமதிடமணம்பேசவிருந்தாரற்றைக்கண்ணிருள்வாய்.

(இ-ள்.) தீம் தன் புனல் கும் வடபுலத்து மணலூர் என்னும் திருநகர்க்கு வெந்தன் - இனிய தண்ணியநீர்க்குழந்த (மதுரையின்) வடபுலம் உள்ள மணலூர் ன்னுந் திருநகர்க்கு அரசனாய், திரு பரிசி மரபின் விளங்கும் சோம சேகரன் என்ற ஆய்ந்த கேள்வி அவன் - சிறந்த சூரியன்மரபில் அவதரித்த சோழனாகிய சோமசேகரனென்று சொல்லப்பட்டு ஆராயத்தேகேள்வியிலவலவலன் (மேற்கூறியவற் றுள் ஒன்றும் முட்டினதி நிறைந்தவனாகலால்) இடத்து திருமாத என்ன அவ தரித்த கார்திமதியை-அவனிடத்தில் இலகருமிபோல அவதாரஞ்செடத் கார்திமதி என்பவரை, மணம்பேச இருந்தாரா-திருமணவினைக்குப் பேசவிருந்தார்கள், அற்றை களை இருளவாய - அந்நாளில் நடுராத்திரியில்.

கனையிருள் - மிககவிருள் ஆதலால் நடுராத்திரி என்றும். (ங)

வெள்ளைக்களிற்றின்பிடாய் மந்தகுடமிக்கோயின்மேயவிளம்
பிள்ளைக்கதிரவெண்மதிமௌஸிபபெருமாவிர விமருமானம்
வள்ளந்நகரத்தான்களவிலெழுந்தருளிலாவோர்நனவிறகு
களளத்தருவாந் திருமேனிகாடடாதிதனைவிளம்புவார.

(இ-ள்.) வெள்ளை களிற்றின் பிடா சுமந்த குடமி கோயில் மேய - வெள் ளையானையின் பிடர்சுமந்த சிகரதையுடைய திருக்கோயிலுள் எழுந்தருளிய, வெ ள் கதிர் இளம் பிள்ளை மதி மௌஸி பெருமான - வெள்ளியகிரணத்தையுடைய இ ளஞ்சந்திரனையணிந்த சடாமுடிடையுடைய சவுந்தரபாண்டியா, இரவி மருமான் ஆம் வளவல் கரத்தான் கனவில் எழுந்தருளி - சூரியன் புரதிரனாகிய வள்ளன்மை நிறைந்த கையையுடைய சோமசேகரசோழன் கனவில் எழுந்தருளி, வாநோர் நன விற்கும் கள்ளத்து உருவாந் திருமேனிகாடடி - தேவர்கள் நனவிற்கு மறைந்தபடி வமாகிய (தமது) திருமேனியைப் புலப்படுத்தி, இதனை விளம்புவார - இதனைச் சொல்லியருளுகின்றார்.

உம்மை - சிறப்புப்பொருட்டு. (ச)

அன்னமிறைகொளவயன்மதுரை சிவன்யாமரசநீயிற்ற
பொன்னையனையாடலாமதுராபுரியிற்கொடுபோயமறுபுலத்து
மன்னாமகுடமணியிடறமழுங்குங்கழற்காறந்தாரை
தென்னாபெருமான்குமரனாகுகொடுதநியென்றுசெப்பதலும்.

(இ-ள்.) அரச-அரசனே, யாம அன்னம் இறைகொள் வயல் மதுரைசிவன்- யாம் அன்னம்வசிகும வயல்களஞ்சூரத் மதுரையிலெழுந்தருளிய சிவன், நீ ராநற பொன்னை அனையான தனை - நீபெற்ற இலகருமியையொருத் கார்திமதியை, மது ராபுரியில் கொடுபோய - மதுரைத் திருநகருக்குகொண்டு சென்று, மறு புலத்து மன்னர் மகுடமணி இடற மழுங்கும் (திறை இறுக்கவந்துவணங்கிய) வேறுபுத் தேயத் தாசாகளது கீர்வறுப்பிலுள்ள இரத்தினங்களிட்டுத்தலால் தேய்ந்த, கழல் கால் சுந்தரனும் தென்னா பெருமான குமரனுக்கு - வீரகண்டையணிந்த சவுந்தர பாண்டியா குமாரராகிய உக்கிரகுமாரபாண்டியருக்கு, கொடுத்தி என்று செப்புத் தலும் - தாராயென்றுகூற.

செப்புதலும் - நிகழ்காலவினையெச்சம். செப்பு-பகுதி. ௪ - அல் இரண்டும் சாரியை, உம-எச்சவிகுதி. (ரு)

உக்கிரமாரணுக்குவேல்வளைசெண்டுகொடுத்தப்படலம். ச.உ.ச.

**உள்ளக்கமலமுகம்மலமுடனேமலரவிருதடங்க
ணள்ளக்கமலமலர்ந்துதனதங்கைக்கமலமுகிழ்த்தெழுந்து
வள்ளற்பரமன்கருணையெளிவந்தசெயலேநினைந்தன்பின்
வெள்ளத்தழுந்தியெழுந்திரவிவேலைமுளக்கும்வேலையினில்.**

(இ-ள்.) உள்ளம் கமலம் முக கமலம் உடனே மலர - இதயமாகிய தாமையானது முகமாகிய தாமரையோடே மலர்ந்து பொலிய, இந் தடம் கண் அள்ளல் கீழலம் மலர்ந்து - இரண்டு பெரிய கண்களாகிய தாமரைகள் மலர்ந்த, தனது ஆம் கை கமலம் முகிழ்த்து எழுந்து-தனது அழகிய கைகளாகிய தாமரைகளைத் குவித்து (கண்படைப்பள்ளியினின்றும்) எழுந்து, வள்ளல் பரமன் கருணை எளிவந்த செயலை நினைந்து - அருட்கொடையையுடைய சிவபெருமான் திருவருள் (சனக்கு) எளிதிற கிடைய செயலைக்கருதி, அன்பின் வெள்ளத்து அழுந்தி எழுந்து - அன்பாகிய பெருக்கில் எழுந்து மீண்டெழுந்து, இரவி வேலை முளக்கும் வேலையினில் - சூரியன் கடலிறேறும் வைகறைப்போதில்.

தாமரைக்குப் பங்கயம் என்பது ஓர் பரியாய நாமமாகலால் சாதியடைதந்து அள்ளக்கமலம் என்றார். சேற்றிறேறென்றிய தாமரையென்பது பொருள், பங்கயம் சேற்றிறேறென்றியது, கண் கமலமலர்ந்து விழித்து என்னும் பொருள்மேல்நினைந்து.

சித்தநியமக்கடனிரப்பிநிருபனமைச்சரொடுநான்கு
பைத்தகருவிப்படையெடுபலவேறியமுங்கலிப்பத்தன்
பொய்த்தமருங்குத்திருமகளைப்பொன்னலுரோடாதமிசை
வைத்துமணலுசேர்நிருவினெடுமதுரைநோக்கிவழிக்கொண்டான்.

(இ-ள்.) நிருபன் சித்தம் நியமக்கடன் நிரப்பி - சோமசேகரச்சோழன் சித்த நியமக்கடனைனை குறைவின்றிச் செய்துமுடித்து, அமைச்சரோடு நான்கு பைத்த கருவியடையிடுவது - மாதிரிகளோடு நான்காகிய பரந்த ஆயுதங்களேந்திய சேனைகளோடு, வேறு பல இயமும் கலிப்ப - வெவ்வேறிய பல வாச்சியங்களும் தொனிக்க, பொய்த்த மருங்குல் தன் திருமகளை பொன் அணுரோடு இரத மிசை வைத்து - பொய்போலும் இல்லாத இடையையுடைய தனது செல்வப்புத்திரியை (மெய்க்காவலராகிய) இலக்குமினை மொத்த பெண்களோடு தேரின்மேல் வைத்து, மணம் சேர் திருவினெடு மதுரை நோக்கி வடிகொண்டான் - திருமணத்துக்குரிய செல்வத்தோடு மதுரைத் திருநகரை நோக்கியவரத் தொடங்கினான்.

கருவியே சேனையாதலின் இந்நெய்யொட்டிப் பண்புத்தொகையாகக்கொண்டு கருவியாகிய படையெனக்கொள்ளுதலு மொன்று. “பொருள்கருவிகாலம்” என்னுந் திருக்குறள் உரையிற்காண்க. பைத்த இறந்தகாலப்பெயரொச்சம், பை-பகுதி. நென்னலெல்லாமணம்பேசநினைந்தவாறேயமைச்சர்மதி
மன்னர்பெருமான்றமரோடுமணமுந்நோக்கிவழிவருவா
ரன்னலெந்தன்தனைக்கண்டாரடல்வேற்குமரனையாரனெந்
தென்னர்பெருமான்குமரனுக்குன்றிருவைத்தருதியெனவனையான்.

(இ-ள்.) அமைச்சர் - மந்திரிமார், நென்னல் எல்லை மணம் பேச நினைந்த ஆதே - நேற்றுப்போது (மணலூர்ச்சூச் சென்று) மணவீண்பேச நினைந்தபடியே,

மதிமன்னர் பெருமான் தமரோடு மணவூர் நோக்கி வழி வருவார்-சந்திரமார்பிற்றேன்
ன்றிய பாண்டியர் பெருமானாகிய சவுந்தரபாண்டியருடைய (சுந்தரதாரோடு மணவூரோடு) வருகின்றவர்கள், அன்ன வேந்தன் தணக்கண்டார் - (தமக்கெதிரில்வரும்) அச்சோமசேகரச் சோழனைப்பூர்த்து, அடல் வேல் குமரன் அனையான்-கொல்லுதற்றொழில் வாய்ந்த வேலையேந்திய முருகக்கடனை யொத்த, எம் தென்னர் பெருமான் குமரனுக்கு - எமது சவுந்தரபாண்டியர் புத்திரராகிய ஊக்கிரகுமாரபாண்டியருக்கு, உன் திருவை தருதி என - உனது புத்திரியைத் தருவாயென்று வினவ, அனையான் - அச்சோமசேகரச்சோழன்.

அமைச்சர் - அமாத்தியர் என்னும் வடசொற்றிறிபு. அமாத்தியர் அருகிலுள்ளோர். அன்ன சுட்டுத்திரிபிடைச்சொல்.

(அ)

குலனுங்குடிபுங்கனவின் கட்டுகொன்றை முடியார் வந்துரைத்த

நலனுங்குடிறிமணநேர்நதுநயப்பவதனை நன்முதியோர்

புலனென்றுழையாதமைவிடுத்துப்பொருளைதுதறைவற்றுணர்த்திவரு

வலனுந்தயில்வேன் மன்னனொடுமதுரைமுதூர்வந்தனைந்தார்.

(இ-ள்) கனவின் கண் கொன்றை முடியார் வந்து உரைத்த-(நேற்றிவல்) கனவினிடத்துக் கொன்றைமாலையை யணிந்த சடாமுடியையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள் எளிவந்து ஒத்துளவெனக் கூறிய, குலனும் குடியும் நலனும் கூறி - குலத்தையும் குடிப்பிறப்பையும் அவற்றிற் கமைந்த மேம்பாட்டைடீம எடுத்துச்சொல்லி, மணம் நேர்ந்த நயப்ப-(அவாகள வினவிய) மணவினைக்குடன்பட்டு விரும்பாநிறக, அதனை - (உடன்பட்ட) அச்செய்கியை, நல் முதியோர் - நல்ல வறிவாலமைந்த முதியோர்கள், புலன் ஒன்று உழையார் தமை விடுத்தது - அறிவுசான்ற துதுவரை முன்னர் அனுப்பி, பொருளை துறைவற்கு உணர்த்தி - தாயிரபரணி நீர்த்துறைவராகிய சவுந்தரபாண்டியருக்குத் தெரிவித்தது, வரு வலன் உனது அயில் வேல் மன்னனொடு-தம்மோடுவரும் வெற்றிவாய்ந்த (பகைவரை மாயக்கும்) முதியையுடைய வேலையேந்திய சோமசேகரச் சோழனோடும், மதுரை முதலாம் வந்து அனைந்தார் - மதுரையாகிய தொண்டுகொட்டிள்ள திருநகரத்தை வந்தடைந்தார்கள்.

(க)

இரவிமருமான்மதிமருமானெதிரோபணியுத்தழிஇ முகமன்
பரவியிருக்கைசெலவுயத்துப்பாண்டிவேந்தனிருந்தான்மேல்
விரவியமைச்சர்திருமுகங்கனவேந்தாயாக்குமவிடுத்துநகர
வரைவுநாள செய்தணிசெய்யமன்றன் முரசமறையித்தார்.

(இ-ள்.) இரவி மருமான் மதிமருமான் எதிரோ பணிய - சோமசேகரச்சோழன் சவுந்தரபாண்டியர் எதிரோ சென்று வணங்க, பாண்டி வேந்தன் தழுவிய முகமன் பரவி இருக்கை செலவுயத்தான் - பாண்டிநாட்டு மன்னராகிய அச்சவுந்தரபாண்டியர் அவனைத் தழுவிய உபசாரவார்த்தைகள் சொல்லி அச்சோழன் அமைத்த விடுதியில் செல்ல அனுப்பி இருந்தருளினார், மேல் அமைச்சர் விரவி - அதன்மேல் மந்திரிகள் தம்முட்கலந்து, வரைவு நாள் செய்தது, திருக்கலியாணமகோற்சவநாள் வரையறை செய்தது, வேந்தா யாக்கும் திருமுகங்கள் விடுத்து - அரசர்கள் எவர்க்கும் திருமுகங்களனுப்பி, நகர் மன்றல் முரசம் அறைவித்தார் - மதுரைத்திருநகரை அலங்கரிக்கக் கலியாணபேரிகையை வளவூரால் அறையச்செய்தார்கள்.

(உ)

உக்கிரசுமாரனுக்குவேல்வளைசெண்டுகொடுத்தபடலம். சங்க

மாடம்புதுக்கிப்புகதமுங்கதலிங்காடுமறுகெங்கு
நீடநிகாத்துப்பலிகையுநிறைபொறகுடமுமுறைநிறுத்தி
யாடுகொடியுந்தோரணமுமபுனைவிதமுருக்கழகாகக
கூடநெருவருகரைமணககோலம்பெருக்ககொருத்தினூர்.

(இ-ள்.) மாடம்புதுக்கி - (தத்தமகருரிய) மாடங்களைச் சண்ணமுதலியவற்றும் புதுக்கி, பூததமும் கதலிங்காடுமறுகு எஃகும நீடநிகாத்து - கழுமரக்களையும் வாழைமரக்காடுகளையும் விதிகளெனவும் பொலிந்து தோன்ற வரிசைபடக்கீட்டி, பாலிகையும் பொருநிறை குடமும் முறைநிறுத்தி - முனைப்பாலிகையையும் பொருளாலாகிய பூரணகலசங்கலையையும் முறைப்பட வேதிகைதோறும் நிறுத்தி, ஆடுகொடியும் தோரணமும் புனைவித்து - ஷடாநிறை துவசங்கலையும் மகரதோரணங்களையும் (விதிகள் தோறும் கட்டி) அலங்கரித்து, அழகுக்கு அழகாக - அழகுக்கு ஓர் அழகு செய்வாராக, கூடம்பெருவருக ரகரை மணக்கோலம்பெருக கொளுத்தினூர் - யானைக்கூடங்களை நெருங்கிய மதுரை நகருநகரை மணக்கோலம்பொலிந்து பெருக அலங்கரித்தாராக

கொளுத்தினூர் என்றதற்கு அலங்கரித்தார் என்றது நெதாமணியில் நச்சினாக்கினியா உலாயிறகண்டது. (கக)

தென்றனாடன்றிருமகளைத்தேவாபெருமான்மணமுரிய
மனறலழகாலொருநகரொப்பதிகமினமிறுநாநக
ரன்றுதானேதனககொப்பதாசுமவனாமணியலமத்தா
ரின்றுதானேதனககங்கிமெனறுமவண்ணமெழிலுமத்தாரா.

(இ-ள்.) தென்றல நாடன நிருமகளை - தென்றலநாறநத தோன்றுதற்குரிய பாண்டிநாட்டுகிய மலயத்துவசன புத்திரியானை, தேவாபெருமான் மணமுரிய - தேவாபெருமானாராகிய சவுந்தரபாண்டியா நிருமணன்மெய்ய, மறைவ அழகால் - அத்நிருமணப்பொலிவால், ஒருநகரொப்பு அங்கம் இனாமி - மறநெரு நகரத் தனக்கு ஒப்பும் அதிகமுமில்லாமல், மதுரை நகர - மதுரை நெருநகரமானது, அன்று தனக்கு தானே ஒப்பது அரும் வண்ணம் அலங்கரித்தார் - அப்பொழுது தனக்கு தானே ஒப்பாகும்படி அலங்கரித்தாராக, இன்று - இப்பொழுது, தனக்கு தானே அதிகம் என்றும் வண்ணம் எழில் அமைத்தார் - அனாபுத்தானே அதிகம் என்று சொல்லும்படி அலங்கரித்தாராக (கஉ)

கூடுவிரும்பு

முன்னமாலேமுடியுயணிநகரத்த
தென்னோற்றினறிநமுக்ககண்டதாபு
தன்னவாசகமுடகொண்டயற்புல
மன்னமாத்வாயாருமவருவரால்.

(இ-ள்.) முன்னா - தமது முன், மாலேமுடி அணிநகரான தென்னார்வின் - மலர்மாலேமுடிநத மகுடமணிநத சவுந்தரபாண்டியருடைய, நிருமுகம் கண்டு தாழ்ந்து - நிருமுகவரவைக்கண்டு வணங்கி, அன்ன வாசகம் உட்கொண்டு - அத்நிருமுகத்தில் வரைந்த வாசகத்தைத் தம்முட்கொண்டு, அயல புல மன்னர் மாதவர் யாரும் வருவர் - வேறுததேயத்திலுள்ள அரசாளுமதபோதனாகளும் யாரும் வருகின்றார்கள்.

தென்னர் ஏறு - பகைவராகிய யானைகளுக்குப் பரம்பரிப்புருள் ஆன்செங்கம் போன்றவரைப் பொருள் கொள்க. சுந்தரத்தென்னோறு ஈறுகெட்டு வருமொழி வல்லெழுத்து மிககது “ இல விஃரமாஸ்யாதினை ” என்றதனால் ஈறுகெட்டு “ இய ஸ்பிணம் விதியினம் கின்ற வ்யிமுன கசத்பமிகும் ” என்ற விதியால் வல்லெழுத்து மிககது. (கக)

புரவிலெள்ளமுமபோககரிவெள்ளமும
வரவிறகாலவலிமளளரினவெள்ளமும
விரவியாழியவெள்ளமுமுளருற
விரவிதனவழித்தோனறலவந்தெயறின.

(இ-ள) புரவி வெள்ளமும - குதிரைச் சேன வெள்ளத்தோடும், பேரீர் கரி வெள்ளமும - போர சதொழிலையுடைய யானைச் சேனவெள்ளத்தோடும், வரவில கால வலி மளளரின வெள்ளமும விரவி-விநாநது செலவு சலில காற்றுப்போலும் வன்மையையுடைய பதாதிச சேனவெள்ளத்தோடும் சலுது, ஆழிய வெள்ளமும உள்ளுற-ஆழநத கடல வெள்ளமும நிலத்துட்புக, இரவி தன வழி தோனறல வந து எய்தினுன் - சூரியன் மரபில் வந்த சோமுன் வாத்தடைந்தான். (கச)

கோடுவிலலொடுமேககருழாநகணமின்
விநிவாளொடுநோநகெனமராபுதாழந
தாடுகுண்டலககாதுடையாடவாச
சேடனிகததுசசேரனவநநிணடின.

(இ-ள) மேகம குழாநகன - மேகபடலங்கன, கோடு விலலொடும் - வளை நத விலலொடும், மின் நீடு வாளொடும் நோநதால் என - மின்னலாகிய ஒளிமிக வாளாயுத்ததோடும் வந்ததுபோல வந்து, மாாபு தாழநது ஆடு குண்டலம் காது டை ஆடவா சேடு அனிகதது - மாாபுகாறுந தாழநது ஆடாநின்ற குண்டலத்தை ய ணிரத காதினையுடைய விலாநாடிய பெரிய பதாதிசசேனைகளோடும், சேரன வந்த ஈணடின - சேரன வந்து நெருங்கினுன்

விலையும வானையும ஏறகிய வீரர்தள மேகமபோலுங் கரிய நிறமுடையவா களாதலால் - கோடு விலலொடு மேககருழாநகன மின் நீடு வாளொடு நோநதென எனத் தொழிலபற்றிய உவமையணியாகக் கூறினா ஆடவா என்ப பால பொதுபப டக கூறினோறும் கோடுவிலலொடும் மின் வீடுவாளொடும் என்ற குறிப்பால் பெண பாலைக்கி ஆணபாலைக்கொள்க. (கரு)

கடலுமுள்ளமுங்காற்றும்பலவண்ணமு
முடலுங்கொண்டெனவுநதுவாமபரிப
படுகடற்குடபரிதியிறேறறின
னடுபரிபபதியாகியவேந்தன.

(இ-ள) கடலும் உள்ளமும காற்றும் பல வண்ணமும - சமுத்திரமும் மன மும் வாயுபும பலநிறங்களும், உடலும் கொண்டால் என்ன - (தாம தாம ஒவ்வொ ரு) சரீரக்கொணமி வந்தாற்போலவந்த, உந்ததும் வராம பரி படு கடற்கு உள் - வி னாநது தாவிச்செல்லும் குதிரைச்சேனையையுடைய ஆழநதகடலுள், அடு பரிப் பதி யாகிய வேந்தன - கொலைத்தொழிலமைந்த தூரகபதியாகிய அரீசன், பரிதியிலதோ னறின - சூரியனைப்போலக் கண்களுக்குப் புலப்படாது விளங்கினுன்.

உக்கிராமாணுக்குவேல்வளைசெண்டுகொடுத்தபடலம். ௪௪௧

கடல் உடன்கொண்டென என்பது-குதிரைச்சேனையின் அளவின்மைமேலும், உள்ளமும் காற்றும் உடல் கொண்டென என்பது-விரைவின் மேலும், பல்வண்ணமும் உடல்கொண்டென என்பது-ஒவ்வொரு குதிரைகளும் ஒவ்வொரு சிறக்களில் முட்டின்று நிறைந்து நிறைவின் மேலும்நின்றன. கொண்டாடுவன - தொகுத்தல் விகாரம்.

(௧௬)

அலகிலாவுதயந்தொறுமாதவ
ரலகிலாருதித்தென்னப்பொன்றோடைசே
ரலகிலானையனீகமொடெயறிது
னலகிலாற்றற்கயபதியண்ணலே.

(இ-ள்.) அலகு இல்லாத உதயம் தொறும்-அளவில்லாத வுதயமலைகள்தோறும், அலகு இல்லார் ஆதவர் உதித்தால் என்ன - அளவில்லாத சூரியர்கள் உதயஞ் செய்ததுபோல, பொன் ஓடை சேர் அலகு இல் ஆன அனீகமொடு-பொன்னுலாகிய நெற்றிப்பட்டம் அணிந்த அளவில்லாத யானைச்சேனையோடு, அலகு இல் ஆற்றல் கயபதியண்ணல் எய்தினான் - அளவில்லாத வன்மையையுடைய கயபதி அரசன்வந்துசேர்ந்தான்.

உதயகிரிகள் யானைகளாகவும், சூரியர்கள் பட்டங்களாகவும்கொண்டுகட்டி ஒப்புமைக்கூட்ட அனியாகக்கொள்க. அளவில்லாத உதயகிரிகளும் அக்கிரிகள் தோறும் அளவில்லாதசூரியர்கள் உதித்தலும் இன்மையின் இல்பொருளுவமையனியாகக்கொள்ளலும் ஒன்று. இல்லார் என்றும் எதிர்மறைக்குறிப்பு வினைமுற்றுப் பெயரொச்சத்தின்மேல் நின்றது.

(௧௭)

தொக்கமள்ளாரடிப்படுநூளிபோய்த்
திக்கடய்நயிழையகிழினைக்கட
லெக்கர்செய்யலெழந்தியங்கல்லென
நக்கவேற்கைநரபதிநண்ணினான்.

(இ-ள்.) தொக்க மள்ளர் அடிபடு நூளிபோய் - நெருங்கியநீர் காலாவெழுந்தநாளிகொங்கும் பரந்த, திகரு அடங்க விழுவழி திரைகடல் எக்கர் செய்ய-அட்டதிக்குமுழுமையும் விழுவழி அலைகளையுடையகடலைத் திடர்செய்யவும், எழுந்து இயம் கல் என-(எங்கும்) எழுந்த பலவாசியங்கள் கல்லென்றெழுலக்கவும், நக்கவேல்கை நரபதி நண்ணினான் - விழங்காநின்ற வேலையேந்திய கையையுடைய நரபதி என்னும் அரசன் வந்தடைந்தான்.

நூலியின்மிகுதியைக்கூறினமையால் மிகுதிநவியினி.

(௧௮)

மீனலேலையிற்கந்தகமேற்கொடு
கடனல்வார்சிலைவஞ்சககொடுஞ்சமர்க்
கானவாழ்க்கையாட்டகருமபடை
மானவேற்குதுமன்னவாநண்ணினார்.

(இ-ள்.) மீனம் வேலையில் - மகாமீன்முதல்வயவற்றையுடைய கடல்போல, அந்தகம் மேற் கொடு - குதிரையின்மேலேறி, கடனல் வார் சிலை வஞ்சம் கொடுமசமார்க்கு - வளைந்தவார்போக்கிய வில்லுகளாற்செய்யும் வஞ்சமாகிய கொடியபோருக்கே, ஆன வாழ்க்கை அரட்டர் கரும் படை - அமைந்தவாழ்வையுடைய அரட்டராகிய பெரிய பதாதிகளையுடைய, மானம் வேல் குது மன்னவர் நண்ணினார்-மானமமைந்த வேலேந்திய குதுநிலவடிசர்கள் வந்தடைந்தார்கள்.

ருக்

அரட்டர்-குறுநிலமன்னர். குடியரசாதலின் அரட்டக்கூரும்படைக் குறுமன்னவர் என்றார். அரட்டர்-சுறுகெடுவரு மொழிமுதல் வல்லுமுத்தமிழ்க்கு. உடையவன் குறுநில உடைமைமேலேற்றி மானவேல் என்றார். (கக)

சினர்சோனகர்சிகங்களீகொங்கணர்
மானவேல்வலமாளவர்சாளுவர்
தானமாரிசாசசாவகராதியா
மேனைநாட்டுளமன்னருமிண்டினார்.

(இ-ள்.) சினரும் சோனகரும் சிங்களரும் கொங்கணரும், மானம் வேல் உடைய மாளவர் சாளுவர்-மானம் அமைந்த வேலை வலக்கரசுதிலேந்திய மாளவரும் சாளுவரும், தானம் மாரிசா சாவகர் ஆதியாம் - மதமொழுக்குஞ் சுவட்டையுடைய பாணிகளின் வரிசைகளையுடைய சாவகரும் முதலாகிய, ஏனை நாடு உளமன்னரும் ஈண்டினார் - மற்றைநாடுகளிலுள்ள அரசர்களும வந்தடைந்தார்கள்.உ௦

நூலொடுந்துவக்குண்டு துடங்குமான்
ரோலர் தூங்குசொருக்குடைததானையார்
கோலமுஞ்சியர்நிஞ்சுக்கக்கோலினர்
நாலுநூல்பயினுவினர்நண்ணினார்.

(இ-ள்.) நூலொடுங் துவக்குண்டு துடங்குமான் மான் தோலர் - துவளும்மான்ரோலையுடையவரும், தூங்கு சொருக்கு உடை தானையர் - கொய்சகமாக முன்னர்த் தொங்கியசையும் சொருக்கியையுடைய ஆடையையுடையவரும், கோலம் முஞ்சியர் - அழகியமுஞ்சியினாலாகிய அகாளுனையுடையவரும், கிஞ்சுக்கம் கோலினர் - முன்முருக்கந்தண்டையேர்சினவர்களும், நாலு நூல்பயில் நாவின் - நான்குவேதங்களையும் கற்றுப்பயிலும் நாவினருமாகிய பிரமசரியரும், நண்ணினார் - வந்துநெருங்கினார்கள். (உக)

வட்டநீர்க்கலக்கையினர்வார்ந்துதோ
ளிட்டகுண்டிலக்காதினர்வேட்டநீத்
தொட்டகோலினர்வேளவியிற் றட்டநீ
றிட்டநெற்றியரில்லொடுநண்ணினார்.

(இ-ள்.) வட்டம் நீர் கலம் கையினர் - வட்டமாகிய உறியிற்பொதிந்த கமண்டலத்தையேந்திய கையையுடையவரும், வார்ந்து தோள் இட்ட குண்டலம் காதினர் - நீண்டு தோள்காறும் நான்கையும குண்டலமணிந்தகாதினையுடையவரும், வேட்டநீர் தொட்ட கோலினர் - யாகஞ்செய்தற்குக் கருவியாகிய திக்கடைகோலேந்தினவர்களும், வேள்வியில் சுட்டநீறு இட்ட நெற்றியர் - யாகத்தில் நீற்றிய நீற்றையணிந்த நெற்றியையுடையவருமாகிய வாணபிரதூதர்கள், இவ் லொடு நண்ணினார் - தத்தமக்குரிய பன்னியர்களோடு வந்து நெருங்கினார்கள்.

வேட்ட என்னும் இறந்தகாலப்பெயரொச்சம் “கின்றுகங்காணு மருந்தினேன்” என்றும்போலத் தொழிற்பெயர்ப் பொருளில்வந்தது. வேள் பகுதி, ளகரம் டகரமாகத்திரிதல் சந்தி, டகரமெய் இறந்தகாலஇடைநிலை, ஈ எச்சவிகுதி. (உஉ)

முண்டநெற்றியர்வெண்ணிறமூரலர்
குண்டுகைக்கையர்கோவணம்வீக்கிய

உக்கிரகுமாரபரணடியனதுதிருவவதாரப்படலம். ௧௪௩

**தன்நிகையர்கற்றனையர்மெய்யினைக்
கண்டுபொய்யினைக்காய்தவரண்ணினார்.**

(இ-ள்.) முண்டம் நெற்றியர் - திரிபுண்டராமணித்தெற்றியையுடையவரும், வெள் சிறம் மூரலர் - வெள்ளிய சிறயிக்கூபற்களையுடையவரும், குண்டுகை கையர் - கமண்டலமேந்திய கையையுடையவரும், கோவணம் வீக்கிய தண்டு கையர் - கோவணம் ஆர்த்த தண்டமேந்திய கையையுடையவரும், கல் தானையர் - செங்கல்லிற் றேய்த்த வுடையையுடையவரும், மெய்யினை கண்டு பொய்யினை காய்தவர் - உண்மையையுணர்ந்து பொய்மையைப்பொழித்தவருமாகிய சந்தியாசிகள், ரண்ணினார் - வந்துகொடுக்கினார்கள்.

‘மெய்யினைக்கண்டு பொய்யினைக்காய்தவர் என்றது பொருள்கள்தோறு மூலத்தார் சுற்பித்துவழங்கும் கற்பனைகளைக்கழித்து கின்றவுண்மையைக்காண்பது. அதாவது “கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சொலிரும்பொறை” என்றவழி, கோ என்றதனால் அரசன் என்பதோர் சாதியும், சேரமான் என்றதனால் சேரமான் என்பதோர்கூடியும், யானைக்கண் என்றதனால் யானைகோக்கினை யுடையா னென்பதோர் வடிவமும், சேய் என்றதனால் சேய் என்பதோரியற்பெயரும், மாந்தரஞ்சொலிரும்பொறை என்றதனால் மககட் கூட்டத்தார் கூறுங் கடுஞ்சொல் லிற் பெரும்பொறையை யுடையானென்பதோர் சிறப்புப்பெயரும், ஒருபொருளி ன்கட் கற்பணையாதலால், அவ்வாறுணராது நிலமுதலாயிராகிய தத்துவங்களின் றொகுதியென அப்பொருளையுணர்ந்து, அவற்றை நிலமுதலாகத் தத்தற்காரணங் களுள்ளொடுக்கிக்கொண்டு சென்றார் காரணகாரியங்களிரண்டியின்றி முடிவாய்சிறிப தனையுணர்ந்தல். இதனை “எப்பொருளைத்தன்மைந்தாயினும்பொருள்-மெய்ப்பொ ருள்காண்பதறியு” என்றும் திருக்குறளுரையிறகாண்க. (உஉ)

திந்தண்பாற்கடல்செந்துநார்காட்டொடும்
போந்தபோன்மெயிற்புண்ணியப்பூச்சினர்
செந்தவேணியர்வேதசுறிரப்பொருள்,
ளாய்ந்தகேள்வியருந்நவவெய்தினார்.

(இ-ள்.) திம் தண் பால் கடல் - இனிய தண்ணியபாற்கடலானது, செம் து கிர் காடு ஒடும் போந்தது போல் - செவந்த பவளக்காட்டோடும் வந்ததுபோல, மெ ய்யில் புண்ணியம் பூச்சினர் - (தமது) திருமேனியில் யிழுதிப்பூச்சினையுடையவரும், செந்த வேணியர் - செவந்த சடையையுடையவரும், வேதம் சிரப் பொருள் - ஆய்ந் த கேள்வி அருந்தவர் - வேதத்தினுச்சியிலுள்ள மெய்ப்பொருளாகிய பரசிவத்தை ஆராய்ந்தறியும் ஆகமூற்றுகேள்வியையுடையவருமாகிய அரியசைவதபோதனர்கள், எய்தினார் - வந்தடைந்தார்கள்.

பாற்கடல் புண்ணியப்பூச்சாகவும், பவளக்காடு செந்த வேணியாகவுங்கொ ண்டி கூட்டி ஒப்புமைக்கூட்டி அணியாகக்கொள்க. போந்தது ஈறுதொக்கது.

பூச்சினர் பூசுதலையுடையவர் என்பதுபொருள் “சாம்பந்பூச்சினர்” எனவ ருந்தேவாரத்தால் உணர்க. (உ௪)

ஆதிசைவர்முதற்சைவராவரும்
கோதிலாவகச்சைவர்குழாங்குளும்
பூதிழேனியர்புண்ணியவைந்தெழுத்
தோதுநாவினரொல்லேவந்தெய்தினார்.

(இ-ள்.) ஆதிசைவர் முதல் சைவர் ஐவரும்-ஆதிசைவர் முதலாகவுள்ள ஐத் தசைவர்களும், கோது இல்லாத அகச் சைவம் குழாங்களும்-குழறமில்லாத அகச்ச மயிகளாகிய சைவர்முதலிய அறுவகைக்கூட்டத்தாரும், பூதி மேனியர் - விபூதியணிந்த மேனியையுடையவரும், புண்ணியம் ஐந்து எழுத்து ஒது நாவின் - புண்ணியவடிவமாகிய ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தைப் பயிலும் நாவீனியுடையவருமாய், ஒல்லை வந்து எய்தினார் - விவாந்து வந்தடைந்தார்கள்.

அநாதிசைவர், ஆதிசைவர், மகாசைவர், அறுசைவர், அவாந்தரசைவர், பிரவரசைவர், அந்தியசைவர் எனச்சைவர் எழுவகையர். அவருள் அநாதிசைவர் சதா சிவமூர்த்தியாதலாலும், அந்தியசைவர் அதுலோமர் ஒழிந்த ஐனையோராதலாலும் அவர்கனையொழித்து ஆதிசைவர் முதலாகப் பிரவரசைவராக ஆதிசைவர் முதற் சைவனாவரும் என்றார். ஆதிசைவர் ஆவார்-சதாசிவமூர்த்தியின் சத்தியோசாதம், வாமதேவம், அகோரம், தற்புருடம், ஈசானம் என்றும் ஐந்து திருமுகங்களினின்று தோன்றிய கௌசிகர், காசியபர், பாரத்தவாசர், கௌதமர், அகத்தியபொன்னும் பஞ்சருஷிகோத்திரத்திலே சனித்தசிவப்பிராமணர்கள்; மகாசைவர் ஆவார் - பிரமாமுகத்திற்குேன்றிய வைதிகப்பிராமணருள்ளே சிவதீகைபெற்றவர்; அறுசைவராவார் - சிவதீகைபெற்ற க்ஷத்திரியரும் வைசியரும் ஆம். அவாந்தரசைவராவார்-சிவதீகைபெற்ற சூத்திரர். பிரவரசைவராவார்-சிவதீகைபெற்ற அதுலோமர். “அரியசதாசிவனென்போ னநாதிசைவனவன்பால் அவதரித்தசிவமறையோ ராதிசைவரிவர்பால், உரியசிவதீக்கைபெற்றபூசுரர்மாசைவ ருயர்ந்தவரசன்வணிக னறுசைவராவார், பெரியகுலனைப்புயத்தோ னவாந்தரசைவன்சீர் பெறுசவன்ன னாகியஅதுலோமப்பிரவரராம், விரியவனிமிசையொழிந்தோரந்தியசைவத்தோர் விரிந்திடுமேழ்சைவவித மிவையெனதூல்வளம்பும்” என்பதனானுணர்க. அகச்சமயங்களாவன சைவம், பாசுபதம், மாவிரதம், காளாமுகம், வாமம், வயிரவம். இச்சமயங்கள் ஒன்றோடொன் றொன்றுமையுடையனவும் தனித்தனிநோக்குமிடத்து ஒன்றுக்கொன்று சலியாதமான்மியத்தையுடையன. இவற்றைஇங்குவிளிப்பிப்பெருகும்.

வெண்களிற்றவன்வேரியந்தாமரைப்

பெண்களிப்புறுமார்பன் பிரமனே

டொண்களிப்புறவும்பர்முதற்பதி

னெண்கணத்தவரயாவருமீண்டினார்.

(இ-ள்.) வெண்களிற் றவனேடு - வெள்ளையான பூர்தியாகிய தேவேந்திரனேடும், வேரி அம் தாமரை பெண்களிப்புறு மார்பனேடு - வாசமிக்க அழகிய தாமரையில் வசிக்கும் இலக்குதேவி களிதனவாமும் மார்பையுடைய திருமாலோடும், பிரமனேடு - அயனேடும், ஒண் களிப்பு உற - மிக்க களிப்பு மீக்கூர, உம்பர்முதல் பதி னெண் கணத்தவர் யாவரும் ஈண்டினார் - தேவர் முதலாகவுள்ள பதினெட்டுக்கணத்தோ ரெல்லோரும் வந்துநெருங்கினார்கள்.

தேவர்முதலாகவுள்ள பதினெண்கணத்தோராவார் - கின்னரர் கிம்புருடர் விச்சாதரர் கருடர் - பொன்னமர் பூதர் புகழியக்கர் - மன்னம்-உரகர் சுரர் சாரணந் முனிவர் மேலாம், பாகதியோர் சித்தர் பாலர். காந்தருவர் தாரகைகள் காண்பபாசுகள் - எந்துபுகழ்மேய விராகத்தரோ - டாய்ந்ததிறல் - போகாவியல்புடைய போகபூமியாருடனே - ஆகாசவாசிகளாவார். என்பவற்றானுணர்க. (உசு)

அனைந்துகோயிலடைந்தரிச்சேக்கைமேற்

குணங்கடந்தவன்கோமளவுல்லியோ

உக்கிரகுமாரனுக்குவேல்வளைசெண்டுகொடுத்தபடலம். சசுதி

**முஷங்கிவையுமிருக்கைகண்டேத்தினார்
வளங்கினர்வணங்கும்முறைவாழ்த்தினார்.**

(இ-ள்.) அனைந்த கோயில் அடைந்த - சேர்த்த திருக்கோயிலை யடைந்து, அரி சேக்கை மேல் - சிங்காதனத்தின்மேல், குணம் கடந்தவுன் கோமளம் வல்லியோடு இணங்கி வையும் இருக்கை கண்டு ஏத்தினார் - முக்குணங்களையுங்கடந்த சவுந்தரபாண்டியர் இளங்கொடிபோன்ற தடாதகைப்பிராட்டியாரோடு பொருந்தி வீற்றிருக்கும் இருப்பைக்கண்டு துதித்து, வணங்கினார் - வணங்கினார்கள், வணங்கும் முறை வாழ்த்தினார் - (அவரவர்கள் தத்தந்தருதிக்கு ஏற்ப) வணங்கிய முறைப்படி வாழ்த்தினார்கள்.

ஏத்தினார் என்னும் வினைமுற்று எச்சமாய் வணங்கினார் என்னும் வினைமுற்றின் முதனிலைகொண்டது. (உஎ)

**வினாசெய்தார்முடிச்சந்தரயினவன்
சுரர்கண்மாதவாவேந்தர்க்குத்தொன்முறை
வரிசைநலங்கிருந்தனன்மன்னவன்
நிருமகன்மணமுசெய்திருப்புவாம்.**

(இ-ள்.) வினா செய்தார் முடி சுந்தர மீனவன் - வாசம் டீம் மாலைகுழந்த மகுடமணிந்த சவுந்தரபாண்டியர், சுரர் கட்டு மாதவர்க்கு வேந்தர்க்கு - திருமால் முதலிய தேவர்களுக்கும் பெரியதபோதனர்களுக்கும் அரசர்களுக்கும், தொல் முறை வரிசை நல்கி இருந்தனன் - தொன்றுதொட்டுள்ள முறைப்படி (அவரவர் தரு திக்கேற்பச்) சிறப்புச்செய்து இருந்தருளினார், மன்னவன் திருமகன் மணம் செய்திறம் செப்புவாம் - அச்சவுந்தரபாண்டியருடைய சிறந்தபுத்திரராகிய உக்கிரகுமாரபாண்டியரது திருமணம் நிகழும்வகையை இனிக்குடவாம். (உஅ)

**சோமசேகரன்றோகைவணப்பெலாங்
கோமகன்கண்டிவப்பவக்கொள்கைகண்
டேமமேனியனூல்வழியாரர்க்குமந்
தேமன்கோதைபுறுப்பியதேற்றுவர்ன்.**

(இ-ள்.) சோம சேகரன் தோகை வணப்பு எல்லாம் கோமகன் கண்டு உவப்ப - சோமசேகரர்சோழனுடைய புத்திரியாகிய காந்திமதியின் அழகை எல்லாம் சவுந்தரபாண்டியர்கண்டு மகிழ்கூர், ஏம்மேனியன் அக கொள்கை கண்டு-பொன்மேனியராகிய பிரகஸ்பதி அக்குறிப்பினையறிந்து, நூல் வழி-சாமுத்திரிகை நூலின் வழியே, யார்க்கும்-எவர்க்கும், அத் தேமன் கோதை-அந்தக்காந்திமதியினது, உறுப்பு இயல் தேற்றுவான் - அவையவர்களினிலக்கணங்களைத் தெளியக்கூறுகின்றார்.

தேமன்கோதை-தேன் நிலைபெற்ற கூந்தலையுடையான், தோகை-மயில்போலுஞ் சாயலையுடையான். (உக)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பெருகநீண்டறவுங்குறுகிடாவாகிப்பிளந்திடாக்கடையவாய்த்தழைந்து கருவிவான்வண்டின்கணமெனக்கூறுத்துக்கடைகுமுன்றியன்மணங்கான்று புரையற்செறிந்துநெறிந்துமெல்லென்றுபுந்திகண்கவரநெய்த்திருண்ட மருமலர்க்குமுலாடன்பதிக்கினியமல்லல்வான்செல்வமுண்டாகும்.

(இ-ள்.) பெருக நீண்டு-மிகவும் நீண்டு, அறவுந் குறுகிடா ஆகி-மிகவுந் குறுகாமல், பிளந்திடாத கடைய வாய்-பிளவுபடாத நுனியையுடையனவாகி, தழைந்து - (கடுவுங் கைப்பிழியென்னையும் பெற்றதுபோல) இயற்கையிலே பொலிந்து,

கருவி வான் என வண்டின் கண் என கறுத்த - உலகிற்குத் திணக்காரணமாகிய
 சூற்கொண்ட மேகம்போலவும் கருவண்டின் கூட்டம்போலவுந் துத்த, கடைகுழ
 ன்று - நுனியில் வளைந்து, இயல் மணங்கான்று - இயல்பாகவே மணம்கிளி, புரை
 அற செறிந்து - குற்றமற இடைவெளியின்றி நெருங்கி, நெறிந்து - நெனிவுடைத்
 தாகி, மெல்லென்று - மெத்தென்ற தன்மையுடையதாகி, புந்தி கண் கவர - (கண்
 டோர்) மனத்தையும் கண்ணையுங் கொள்ளுகொள்ள, நெய்த்து இருண்ட - நெய்ப்
 பசையுடைத்தாகி இருள்போலும் நிறம் வாய்ந்த, மருமலர் குழலார் தன்பதிக்கு -
 வாசமிக்க மலரையணிந்த கூத்தலையுடையவள் கணவனுக்கு, இனிய மல்லல் வான்
 செல்வம் உண்டாகும் (கடைபோன்காறும்) இனிய வளமையும் பெருஞ் செல்வமும்
 உண்டாகும். (120)

திண்மதவேழமத்தகம்போலத்திரண்டியர்சென்னியாளவட
 னுண்மகிழ்கணவனுயுணீண்டகிலவுலகரசுரியனுமெட்டார்
 தண்மதிபோன்றமயிர்நரம்பகன்றுதசைநதுமூவிரலிடையகன்ற
 வொண்மதிதுதற்பதிக்ருநற்றிருவொடுலப்பிலாரோக்கியமுண்டாம்.

(இ-ள்.) திண்மதம் வேழம் மத்தகம் போல திரண்டு உயர் சென்னியாள்
 அவள் - திண்ணிய மத்தையுடைய யானையின் மத்தகம்போலத் திரண்டு உயர்ந்த
 தலையையுடையவள், தன் உள் மகிழ் கணவன் - தனது மனத்தால் மகிழ்கூரப்பட்ட
 தலைவன், ஆயுள் நீண்டு அகில உலகு அரசு உரியன் ஆம் - ஆயுள் நிறைந்து எல்லா
 வுலகங்களையுந் தனதடிப்படுத்திய அரசனாவான், தன் எட்டாம் மதி போன்று-தண்
 னிய எட்டாநாள் சந்திரனையொத்து, மயிர் நரம்பு அகன்று - இடையில் மயிரும்
 நரம்பும் ஒழிந்து, தசைந்து - தசைப்பற்றுடைத்தாகி, மூவிரல் இடை அகன்ற ஒள்
 மதி துதல் தன் பதிக்கு - மூன்று விரலளவு புருவத்திற்கும் கூந்தலுக்கும் இடையே
 பரந்த ஒள்ளிய சந்திரன்போன்ற நெற்றியையுடையவளது கணவனுக்கு, நல் திரு
 வோடு - முட்டின்றி இன்பமுட்டுஞ் செல்வத்தோடு, உலப்பு இல் ஆரோக்கியம்
 உண்டாம் - அளவில்லாத ஆரோக்கியமும் உண்டாகும். (121)

கண்கடைசெவந்தான்பாலென்னவெனுத்துருகிழிகழியவுங்கரிதா
 யென்கவினடைந்துகோமளமாடுபிமைகருமயிர்ந்தெனினினிய
 வொண்கரும்புருவங்குனிசிலையொத்தததழமிலொத்திருதொனையும்
 பண்கொளவுருண்டுதுண்டமெட்போதுபதுமமேற்பூத்ததுபோலும்.

(இ-ள்.) கண் கடை செவந்து ஆன பால் என வெளுத்து கடைக்கண் செவ
 ந்த பசுவின்பாலைப்போலப் புறம்பே வெண்ணிறம்வாய்ந்த, நடுவிழி கழியவும் கரி
 து ஆய்-நடுவிலுள்ளகருமணி மிகவுங்கரியநிறமுடையதாகி, என் கவின் அடைந்து-
 யாவருந் கருதும் அழகு வாய்ந்து, கோமளம் ஆகி - இனியபதத்தை யுடையதாகி,
 இமை கரு மயிர்ந்து எனின் - இமை கருமயிரினையுடையதாகப்பெறின, இனிய-(அ
 வ்விடைக்கணங்கள் அவளுக்கு என்றும்) இன்பந தருவனவாம், ஒள் கரும் புருவம் -
 ஒள்ளிய கரியபுருவங்கள், குனி சிலை ஒத்த - வளைந்த வில்லை (தம்முள்) ஒத்தனவா
 யிருத்தல்வேண்டும், துண்டம் - நாசியானது, இரு தொனையும் தத்தமில் ஒத்து-இ
 ராண்டுதொனையும் வேறுபாடின்றித் தம்முள் நிகர்த்து, பண் கொள உருண்டு-அமை
 திபெற உருட்சியுடைத்தாகி, எள் போது பதுமம் மேல் பூத்ததுபோலும் - எள்ளி
 ன்மலர் தாமரைமலர்மேல் பூத்திருத்தல்போலிருத்தல்வேண்டும். (122)

உக்கிரகுமாரனுக்குவேல்வளைசெண்டிகொடுத்தபடலம் சசுள்

வன்னைபோலீவார்த்ததாழ்ந்திருசெவியுமடங்கழிகல்லவாய்முன்னர்த், தன்னியகாதுமீனாகரமாருத்தன்மையானன்மையேதழைகருமொள்ளிய கபோலம்வட்டமாய்த்தசைந்திட்டுயார்த்துகண்ணாடிமண்டிலம்போற், நெ ள்ளியவூற்றமினியதுநன்றென்றேநினைந்நிகாகடற்செல்வன்.

(இ-ள்.) இரு செவியும் - இரண்டுகாதுகளும், வன்னை போல் வார்த்த தாழ்ந்த - வன்னைத்தண்டுபோல வார்த்தனுடைத்ததாகித் தீழேதாழ்ந்து, மடல் சுழி கல்லவாய் முன்னர் தன்னிய - மடலின் சுழிகள் நல்லனவாகி முன்பு தன்னினவாயிருத்தல் வெள்ளிம், காது - (அவ்வாறு உள்ள) செவிகள், மனோகரம் ஆகும் தன்மையால் - அநுகுசெய்யுந் தன்மையுடையனவாயிருத்தலால், நன்மையே தழைக்கும் - (சூடையவர்க்கு என்றும்) நன்மையையே பொலியச்செய்யும், ஒள்ளிய கபோலம் வட்டம் ஆய் தசைந் திட்டு உயர்ந்து - ஒளிவாய்ந்த கபோலமானது வட்டவடிவினதாய்த் தசைப்பறமடையதாகி உயர்ந்து, கண்ணாடி மண்டிலம் போல் தெள்ளிய ஊற்றம் இவியது - கண்ணாடியின் வட்டம்போல மிக்கபரிசமானது சருச்சகாயகன்று (காண்போர்க்கு) இனப்பதையேதருமாயின, திரை கடல் செல்வன்நன்று என்று ஒதி னான் - அலைக்குங் கடற்செல்வனுடைய வருணன் அது நலமே விளைக்குமென்று கூறியிருக்கின்றான். (நக.)

கொவ்வைவாயதரந்திரண்டிருபுடையுக்குவிந்துசேந்திரோகைநேர்கிடந்தா, வல்வவளியிறைதன்னனபனாக் கென்றுநண்புருவாகுமெண்ணுக்கு, வல்லவாளெயிறுமிடைவெளியினறி வாராந்துமெல்கீழிரண்டொழுங்குஞ், செவ்வனேர்த்தாவின்பாலெனவெளகித்திகழினன்றென்பர்நாநெளரிந்தோர்.

(இ-ள்.) கொவ்வை வாய் அதாம் திரண்டு இருபுடையும் குவிந்து சேந்து - கோவைக்கனிபோன்ற வாயினிதழ் திரண்டு இரணமிபகமும் குவிந்து செவந்து, நோ இரோகை கிடந்தால் - நேரோ வரைகளிருசுருமானால், அவ் வனி இழை - அந்தப் பெண், தன் அனபனாகு என்றும் நண்பு உருவாகும் உ தன் கணவனுக்கு என்றும் நட்பினளாயிருப்பாள, எண் ணுனகு வல்ல வாளாயிறும் - முப்பத்திரண்டென வரையறைப்பட்ட வனமையையுடைய ஒளியையுடையபறகளும், இடை வெளி இன்றி வார்த்த - இடையே வெளியின்றி வார்தல் உடைத்தாவி, மேல் கீழ் இரண்டு ஒழுங்கும் செல்வன் நேர்த்து - மேலுங்கீழுமாகிய இ ண்ணவரிசைகளும் நிரையாகத் தம் முறொத்து, ஆவின் பால் என வெளகி திகழின் - பசுவின் தாப்போல வெண்ணிறம்வாய்ந்த விளக்கினால், நூல் தெளிந்தோர் நன்று என்பர் - சாமுத்திரிகைநூலிற் நெளிந்த வல்லோர் நன்மையை விளைக்குமென்று சொல்லுவார்கள்.

வெளகி பண்படியாகப்பிறந்த இறந்தகாலவினைமெச்சம் வெண்மை பகுதி, கு சாரியை, ஈறுகெடுத்தலும் உகரக்கேடும் சந்தி, இ எச்சவிருதி. (நசு.)

மெல்லிதாய்சசெவந்துகோமளமானநாவினுள்வேட்டவேட்டாங்கே வல்லைவந்தெய்ததுகாந்திடுந்தசைந்துவட்டமாயங்குலமிரண்டி. நெல்லையதாகிமருகனமாகியிருப்பதுசுபுகநன்றென்ப ரல்லியங்கமலம்போன்மணந்திருடர்ந்தவிாமதிபோல்வதுமுகமே.

(இ-ள்.) மெல்லிது ஆய் செவந்து கோமளம் ஆன நாவினுள் - மென்மையதாகிச் செந்நிறம்வாய்ந்து தடிப்பில்லாத நாக்கினையுடையவன், வேட்டது வேட்ட

ஆக்கே வல்லு வந்த எய்த துகர்த்திம் - விரும்பியது விரும்பியபடியே வினாவில் வந்ததைய அனுபவிப்பாள், சுபுகம் - மோவாய், தகைத்த-தகைப்பற்றுகையதாகி, வட்டமாய் - வட்டவடிவாய், அங்குவல் இரண்டின் எல்லையதாகி - இரண்டங்குள அளவினதாகி, மஞ்சளம் ஆகி இருப்பது - அழகியுடையதாகியிருத்தல், ஈன்று அன்பர் - (உடையவளுக்கு) நன்மையைத்தருமென்று கூறுவர், முகம்-முகமானது, அல்லி அம் கமலம் போல் மணந்து - அகவிதழையுடைய அழகியதாமரைமலர் போல மணமவீசி, இருள் தீர்ந்து அவிர் மதி போல்வது - பொலிவில்லா திருத்த பொழிந்து விளங்குஞ் சந்திரனைப்போலத் தண்ணிய ஒளிவீசியிருத்தல்வேண்டும்.

கோமளம் - இளமை. வேட்டது ஈறுதொக்குநின்றது. (௩௫)

திரைவளைக்கழுத்துத்தசைந்து நால்விரலினளவதாய்த்திரண்டுமூன்றிசை வரைபடித்தொழுகுநிலமன்னவனொமார்க்கந்தசைநதுமூவாறு [கை விரலளவகன்றுமயிர்நரம்பகன்றுமிதந்ததேல்விழமிதாம்வேய்த்தோள் புனையறத்தசைந்துமயிரகன்றென்புபுலப்படாமொழியகோமளமாம்.

(இ-ள்.) திரை வளை கழுத்து - அலைகள் எரியுஞ் சங்குபோன்ற கழுத்து, தசைந்து - தசைப்பறையுடைத்தாகி, நால் விரலின அளவதாய் திரண்டு - நான்கு விரல் அளவியுடையதாய் யுருட்சிவாய்ந்து, மூன்று இரேகை வரைபடி - மூன்றி ரேகைக்கீற்றுக்கள் பொருந்தியிருந்தால், கொழுநன் அகில மன்னவனாம் - (அவ்விலக் கணமுடைய கழுத்தையுடையவர்) கணவன எல்லாவுலகங்களுக்கும் அரசனாவான், மார்பு அகம் தசைந்து-மார்பினிடர தசைப்பறையுடையதாய், மூவாறு விரல் அளவு அகன்று-பனிரண்டு விரம்பரப்பினளவுபரந்து, மயிர் நரம்பு அகன்று மிதந்த தேல் - (இடையில்) மயிரும் நரம்பும் ஒழிந்து சிந்தி உயர்ந்திருக்குமாகில், விழு மிது ஆம்- (அது) மேன்மையைத்தரும், வேய் தோள் - மூங்கிலையொத்த தோள், புனா அறத் தசைந்து-குற்றமறத் தசைப்பற்றியுடையதாகி, மயிர் அகன்று எஃபு புலப்படா- மயிரொழிந்து எஃபுதோன்றாமல், மொழிய - மொழிகளையுடையனவாகி, கோம ளம் ஆம் - மெத்தென்றதன்மை யுடையனவா யிருத்தல்வேண்டும். (௩௬)

செங்கைநீண்டுருண்டுக்கணுகளபெற்றடைவே சிறுத்திழற்செல்வமோ டுன்பர், தங்கும்வளஞ்ஞாசேந்துருண்டுகண்ணுள்ளங்கவாவதாய்சசரசர ப்பகன்று, லங்கவைநல்லவகங்கைமெல்லெனசசேந்திடெவெளியகன்றி டையுயர்ந்து, மங்கலமாய்ச்சில்வகைகளினல்லவிலக்கணவொயுளமாதோ

(இ-ள்.) செங் கை நீண்டு உருண்டு கணுகள் பெற்று அடைவே சிறுத்திழ ல் - செவந்தகைகள் நீண்டு உருட்சிவாய்ந்து கண்களைப்பெற்று முறையே சிறுத்தி றுக்குமாகில், செல்வம் இனபந தங்கும் - (அவற்றையுடையவளுக்குச்) செல்வமும் இனபமும் (இடைவிடாது) நிலிபெறும், வள் உகிர சேந்து உருண்டு - கூரியநகக் கள் செவந்து உருட்சிவாய்ந்து, கண உள்ளம் கவாவுதாய் சரசரப்பு அகன்றால் - (கண்டோர்) கண்களையும் மனங்களையுங் கொள்ளுகொள்வதாய்ச் சரச்சையொழிந் திருந்தால், அவை நல்ல-அநகங்கள் உடையவளுக்கு நன்மையையே என்றும் தரும், அகம் கை மெல்லென சேந்து-உள்ளங்கை மெத்தென்று செந்திரம்வாய்ந்து, இடை வெளி அகன்று இடையுயர்ந்து-இடையே வெளியிடம் ஒழிந்து இடையே உயர்ந்து, மங்கலம் ஆய் - (கண்டோர் கண்களுக்குப்) பொலிவைத்தருவனவாய், சில் வகை களில் நல்ல இலக்கண வரை உள - சில இரேகைகளுள் நல்ல இலக்கணம்வாய்ந்து இரேகைகள் உள்ளனவாயிருத்தல் வேண்டும்.

ஒடு - எண்ணிடைச்சொல்.

(௩௭)

இந்திரமாரணக்குவேல்வனைசென்டுகொடுத்தபடலம் ச.கௌ

முத்தரணிதனக்கீங்கடினமாய்த்தசைந்துவட்டமாய்முழித்திருடைய
 ரொத்திதுமாந்திர்க்கிடையறநெருங்கியுள்ளனமெலிந்தமர்த்தரோம
 பத்திபெற்றபலேமயிர்காம்பகன்றபண்டியாளுண்டுவேட்டாக்கே
 துய்த்திகொபிலவஞ்சுழித்தாழ்த்தாநீருலையிலாத்திருவளம்பெருகும்.

(இ-ள்.) முத்த அணி தனக்கீங்கடினம் ஆய்தசைந்து - முத்தாரத்தைய
 ணிந்த முலைகள் இறுகியவாய்த்தசைப்பற்றுடையவாகி, வட்டம் ஆய் - வட்டவடி
 வினைய், முழித்த - தாமரை அரும்புபோல அரும்பி, இரு கடம் கேர் ஒத்து
 இறுமாந்த - (தம்முளொத்த) இரண்டுருட்களையொத்தது (யானைக்கொம்புபோல)
 இறுமாப்புற்று, ஈர்க்கு இடை அறநெருங்கி உள்ளன - ஈர்க்கு இடையேபோன்றல்
 (தம்முள்) நெருங்கி உள்ளனவும், மெலிந்து அமர்ந்து - குழைந்த பொருந்தி, உரோ
 ம பத்தி பெற்று - (இடையே) உரோமவரிசெபெற்று, அயலே மயிர் நரம்பு அகன்ற
 பண்டியான் - அதன்பக்கத்தையிரும் நரம்பும் ஒழிந்தவயிறுமுடையவன், வேட்ட
 உண்டி வேட்ட ஆங்கே - விரும்பியபுணவை விரும்பியபடியே, துய்த்திடம் - அறு
 பவிப்பான், நாபி வலம் சுழித்த ஆழ்தால் - உறவிவலப்பாற்சுழித்து ஆழ்ந்திருக்
 குமாகில், தொலைவு இலா திருவளம் பெருகும் - (அதனை யுடையவருக்கு) என்றும்
 அழிவில்லாத செல்வவளம் (முடிவுகூறும்) ஒரோ தன்மையாய்ப் பெருகிநிற்கும்.

தசைந்து பெயரடியாகப்பிறந்த இறந்தகால வினையெச்சம். தசைபகுதி,
 இறுமாந்து இறந்தகால வினையெச்சம். இறுமா பகுதி, வேட்ட ஈறுதொக்க இறந்த
 காலப்பெயரெச்சம், வேள் பகுதி (உ.அ)

இடைமயிர்நரம்பற்றிருபதோடொருநாங்கெழில்விரலளவொடுவட்ட
 வடிவதாய்ச்சிறுகிமெலிவதுநிதம்பமத்தகம்யாமையின்புறம்போற்
 படிவநேரோத்தனன்றிருநாங்கும்படுமரிளன்பகன்றியானைத்
 தடவுடைக்கையுங்கரபழுவகதலிநதன்மொத்திருக்கினன்றென்ப.

(இ-ள்.) இடைமயிர்நரம்பு அற்று - இடையே மயிரும்நரம்பும் ஒழிந்து, எழில்
 இருபதோடு ஒருகாண்கு விரல் அளவொடு - தோற்றத்தையுடைய இருபத்துநான்கு
 விரல் அளவினதோடு, வட்டம் வடிவது ஆய் - இறு மெலிவது நிதம்பம் - வட்ட
 வடிவினதாய்ச் சிறுத்துக் குழைந்ததன்மையுடையநாயிய அல்குல், மத்தகம் யாகம
 யின் புறம்போல் - யானையின்மத்தகத்தையும் ஆமைவின புறத்தையும்போல, படி
 வம் கேர் ஒத்தல் நன்று - (அவற்றின்) வடிவத்தைச் (இறிகமவருவாது) ஒத்திரு
 த்தல் நல்லது, இருகுறங்கும் - இரண்டுதொடையும், படுமயிர் என்பு அகன்று - பொரு
 ந்தியமயிரும் எலும்பும் ஒழிந்து, யானை தடவு உடைய கையும் - யானையினது
 பெருமையையுடைய துறிகைகையையும், கரபழம் - கையினடியையும், கதலித்தன்
 டும் - வாழைத்தண்டையும், ஒன்று இருக்கில் நன்று என்பை - (தம்முள்) ஒத்திருக்
 தால் நன்மையைத்தருமென்று கூறுவர்.

“தடவுக் கபவும் நளியுமபெருமை” என்ற தொல்காப்பியச்சூத்திரத்தால்
 தடவு பெருமை எனவுணர்க. எழில் தொழிற்பெயர், எழு பகுதி, உகரக்கேசந்தி,
 இவ் தொழிற்பெயர் விருதி. (உ.க)

அங்கமுண்மறைந்துவட்டமாய்த்தசைவதணிமுழந்தாண்மயிர்நரம்பு
 தங்கிடாதடைவேயுருட்சியாய்ச்சிறுத்துச்சமவடிவாயழகடைந்த [ரு
 சங்கையாஞ்சிரையென்பறத்தசைந்தியாமைமுதுகெனத்திரண்டியர்த்தமு
 மங்கலம்பொலிந்தபுறவடிமடந்தைமன்னவன்பன்னியாமன்னோ.

(இ-ள்.) அணி முழந்தான் - அழகியமுழந்தான், அந்தம் உள் மறைந்து வட்டம் ஆய் தசைவது - எனும்பு புறம்பு தோன்றாமல் வட்டமுடிவாய்த் தசைப்பற்றுடையதாயிருத்தல்வேண்டும், சங்கை - கணைக்கால், மயிர் நரம்பு தங்கிடாது - மயிரும் நரம்பும் ஒழிந்து, உருட்சியாய் - உருட்சியாய்ந்து, அடைவே சிறுத்த - மூறையேசிறுத்து, சமவடிவாய் - (தம்மில்) ஒத்தவடிவாய், அழகு அடைந்த ஆம் - பொலிவுடையவையிருத்தல்வேண்டும், சிரா என்பு அற தசைந்த - நரம்பும் எலும்பும் ஒழியத் தசைப்பற்றுடையதாய், யாமை முதகு என திரண்டு - யாமையின்முதுகுபோலும் திரட்சியாய்ந்து, உயர்ந்து அழகு மங்கலம் பொலிந்த புற அழகுடைந்த - மேலுயர்ந்து அழகாலும் (கட்புலன்களுக்கு) இனிமையாலும் நிறைந்துவிளங்கிய புறங்காலைபுடையபெண், மன்னவன் பன்னியாம் - அரசன்பன்னியாவான். (சு0)

அல்லியங்கமலக்கால்விரலுயர்ந்து தூயவாயழகவாய்க்கழுநீர்
மெல்லிதழ்நிறாத்தாய்கொழுங்குறத்திரண்டுவாலுயிர்வெண்மதிப்பிளவு
புல்லியபோன்றுமெல்லியவாகிப்புகரத்தசைந்தனவகத்தான்
சொல்லியதசைவுமென்மைபுஞ்சமமுந்துகளற்ப்படைத்தனநன்றால்.

(இ-ள்.) அல்லி ஆம் கமலம் கால் விரல் - அகலிதழையுடைய அழகிய தாமரை மலர்போன்ற கால்களின்விரல்கள், உயர்ந்து தூய ஆய் அழகவாய் - (தம்முள்) உயர்ந்து குற்றமற்றுப் பொலிவுவாய்ந்து, கழுநீர் மெல் இதழ் நிறாத்த ஆங்கு - குவணியின் மெல்லியவிதழ்களை வரிசைபடவைத்தாற்போல, ஒழங்கு உற திரண்டு - ஒழுங்குபடத்திரண்டு, வால் உகிர் - வெள்ளியநகங்களை, வெண்மதி பிளவு புல்லிய போன்று - அர்த்தசந்திரனைக் கௌவியனபோலவாய்ந்து, மெல்லிய ஆகி - மென்மைத்தன்மையை யுடையனவாகி, புகர் அற தசைந்தன - குற்றமற்ற தசைப்பற்றுடையனவாகியிருத்தலும், அகத்தான் - உள்ளக்கால், சொல்லியதசைவும் மென்மையும் சமமும் துகள் அற படைத்தன - நூலிற்சொல்லிய தசைப்பற்றும் மென்மைத்தன்மையும் தம்முள்ளொத்தலும், குற்றமறப்பெற்றிருத்தலும், நனது - உண்மைபுவினைக்கும்.

நிறாத்தாறுதொக்க இறந்தகாலையபெயரெச்சம்.

(சுக)

வண்ணமாந்தளிர்போற்செவந்தெரிபெரன்போல் வைகலும்வெயர்வையற்
முண்ணமாயிருக்கிற்செல்வமுண்டாகுமொண்மணம்பாடலங்குவளை [ரூக
தண்ணறமுளரிமல்லிகைநூறுத்தன்சண்பகம்போல்வனவாரும்
பண்ணவாங்கிளவிகுயில்கிளியாழிற்படினவரும்பாக்கியமென்னு.

(இ-ள்.) ஆகம் - உடம்பானது, வண்ணம் மாந்தளிர்போல் - செந்நிறம்வாய்ந்த மாந்தளிர்நிறத்தைப்போலவும், எரி பொன் டோல் - விளங்கும் பொன்னைப்போலவும், செவந்து - சொநிறம்வாய்ந்து, வைகலும் வெயர்வை அறது - எந்நாளும் வெயர்வரும்பாமல், உண்ணமாய், இருக்கில் - மெத்தென்றிருக்குமாகில், செல்வம் உண்டாகும் - பெரும் செல்வம் என்றும் உண்டாகும், ஓர் மணம் - (அவ்வுடம்பின்) மிக்க வாசனை, பாடலம் - பாதிரிமலரும், குவளை - நீலோற்பலமலரும், தண் அற முளரி - வாசனையினின்று நிகர்க்த தாமரைமலரும், மல்லிகை - மல்லிகைமலரும், நறும் தண் சண்பகம் - நறிய தண்ணிய சண்பகமலருமாகிய இம்மலர்களின்வாசனைகளை, போல் வன வாரும் - ஒத்திருத்தல்வேண்டும், பண் அவாமிளவி - இசைவிரும்பும் சொற்கள், குயில் கிவி யாழின் படிண் - குயிலின்குரல்

உக்கிரகுமாரனுக்குவேல்வளைசென்டுகொடுத்தபடலம் - ச.இ.

போதும் கிளியிலிருள்போதும் வீணையினிசைபோதும் இருந்தால், 'பாக்கியம்' வரும் என்ன - (சூட்டையவளுக்கு) செல்வமுண்டாகுமென்றாகுதி.

செவந்து உரிச்சொல்லடியாகப்பிறந்த இந்தகாலவீணையெச்சம் செவ வளைப்பகுதி. பெருக நீண்டறவும் என்னும் செய்யுள்முதல் இச்செய்யுள்களும் தனித்தனி ஒவ்வொருபொருளின் இலக்கணங்களைக் கூறுதலால் பொருட்டன்மையணி. (சஉ)

அறநேடியாகிரியவிறுத்தம்.

கருங்குழற்கற்றைதொட்டுச் செம்மலர்க்காவினெல்லை
மருங்குனல்சூர்ந்தகன்னிவடிவெலாம்வாக்கின் செல்வ
னொருங்குநூலுணர்வாறொள்ளியிம்பரின்றும்பர்தேத்த
மிரங்குமிக்குயிலன்னுண்மெய்யிலக்கணமரியதென்றான்.

(இ-ள்.) கற்றை கரும் குழல் தொட்டு - நெருங்கிய கரிபகூந்தல்தொடங்கி, செம்மலர் காவின் எல்லை - செந்தாமரைமலர்போன்ற பாத்தினளவும், நல் கூர்ந்த மருங்குல் கன்னிவடிவெல்லாம் - வறுமைகூர்ந்த இடையையுடைய காந்திமதியின் வடிவங்கையெல்லாம், வாக்கின் செல்வன தால் உணர்வால் ஒருங்கு தெள்ளி-பிரகஸ்பதி சாமுத்திரிகை நூலுணர்ச்சியால் ஒருசேர வாராய்ந்துணர்ந்து, இரங்கும் இக்குயில் அன்னான் மெய் இலக்கணம் - கூ.வும் இந்தக்குயில்போலுஞ் சொல்லையுடையவளது உறுப்பிலக்கணம், இம்பர் இன்று - இந்நிலவுலகிலுள்ள பெண்களுக்குயில்லை, உம்பர் தேத்தம் அரியது என்றான் - விண்ணுலகத்திலு மில்லையென்று கூறினார்.

இம்பர் இகாச்சுட்டிடைச் சொல்லடியாகப்பிறந்த இடப்பெயர்ச்சொல் இடவாகுபெயராய் உயிரகன்மேல் நின்றது. இ-பகுதி, மகரத்தோற்றம் சத்தி, பர்பகுதிப்பொருள்விகுதி, தேம் இடப்பெயர்ச்சொல், அத்துசாரியை, நினைமொழியும் வருமொழி உயிரும் கெடுத்தல் சகதி. (சகஉ)

அங்கதுகேட்டோர்யாரும்கங்குகளினும்பவிப்பாற்
கொங்கலாநறுந்தார்க்குஞ்சிபுக்கிரகுமரன்போந்து
மங்கலவரிசைமானமத்தமாவன்சுமந்தவைவையைச்
சங்கெறிதுறைநிராடித்தகுங்கடிவனப்புக்கொள்வான்.

(இ-ள்.) அங்கு அது கேட்டோர் யாரும் - அவ்விடத்தில் அதனைக்கேட்டவரெல்லோரும், அகம் கனி துருமப - மனங்கனிகூர, இப்பால் - இப்புறம், கொங்கு அலர் நறும் தார்க்குஞ்சி - மகரத்தத்தோமெலர்ந்த நறுமணங்கமழும் மாலைவேய்ந்த சிகையையுடைய, உக்கிரகுமரன் போந்து - உக்கிரகுமாரபாண்டியர் (அங்கு நின்றும்) எழுந்து, மங்கல் வரிசை - மங்கலவரிசைகளோடு, மானம் மத்தம் மான் சுமந்த-யிக்கமதமயக்கத்தையுடைய யானைசுமந்துவந்த, சங்கு எறி வையை துறை நீர் ஆடி - சங்கினைவீசும் வையைததுறையினகண்ணுள்ள தீர்த்தமாடி, தரும் கடிவனப்பு கொள்வான் - (தமது) அரசச்செல்வத்துக்குத்தக்க கலியாணத்திற்குக்கோலங்கொள்ளத் தொடங்கினார்.

மங்கலவரிசைகளாவன - சாமரம், நிறைகுடம், கண்ணாடி, தோட்டி, முரசு, விளக்கு, கொடி, இணைக்கயல். (சசஉ)

கட்டவிழ்கண்ணிவேய்ந்துமான்மதக்கலவைச்சிந்த
மட்டனஞ்செய்தமுத்தான்மான்மலன்முழுதுநீராங்கி
விட்டவர்கலைவான்நிங்கள்வெண்கதிர்செல்வன்போல்வன்
திட்டபூந்தவிசின்மேற்கொண்டிருந்தனன்சங்கமேங்க.

(இ-ள்.) கட்டு அவிழ் கண்ணி வேய்ந்து - முறுக்கவிழ்ந்தமாலேழுடி, மான்
மதம் கலவை சாந்தம் மட்டனம் செய்து - மிருகமதங்கலந்த சந்தனத்தையப்பி,
முத்தால் மான் கலன் முழுதும் தாங்கி - முதுகத்தளால் தொடுத்த மார்திசுமப்ப
ட்ட ஆபரணமுற்றும்பூண்டு, விட்டு அவர் கலைவான் நிங்கள் வெண் கதிர் செல்வன்
போல் வந்து - விட்டுவிட்டுவிளங்கும் கிரணதொடியுடைய பூரணசந்திரன்வந்தது
போல (அலங்காரமண்டபத்தினின்றும்) வந்து, சுககம் ஏங்க - மங்கலச்சங்கங்கள்
கோவிக்க, இட்ட பூம் தவிசின் மேல் கொண்டு இருந்தனன் (மணவறையில்) இட்
டபொலிவினையுடைய வாசனத்தினமேலிருந்தார். (சுரு)

அந்நிலைமணநீராட்டியருங்கலப்போர்வைபோர்த்த
கன்னியைகொணர்ந்துநம்பிவல்லபிறகவினைவைத்தார்
பன்னியோடெழுந்துசோமசேகரன்பாணம்பங்கின்
மன்னியவுமையுமாசுமதித்துநீர் சிரகந்தாங்கி.

(இ-ள்.) அந்நிலை மணம் நீர் ஆட்டி - அப்பொழுது வாசரூட்டியநீராட்டி,
அரும் கலப் போவை போர்த்த கன்னியை கொணர்ந்து - விலையுயர்ந்த ஆபரண
மாகிய போர்வையால் போகக்கப்பட்ட காந்தமதியை கொண்டுவிருந்து, நம்பி வல்
வயின் கவினை வைத்தார் - ஆரப்பாட்டு சிந்தனையாகிய உத்திரகுமாரர் வலப்பால்
பொலிவுபெருவைத்தார்தோ, சோமசேகரன் பன்னியோடு எழுந்து - சோமசேகரச்
சோழன் (தனது) மனைவியோடெழுந்து, பாணம் பங்கில் மன்னிய உமையம் ஆக
மதித்து-சிவபெருமானும் அச்சிவபெருமானிடப்பாகத்தினின்றும் நீங்காத வுமாதேவி
யுமாக (அவர்களைக்) கருதி, நீர் சிரகம் தாங்கி-நீர்நிறைந்த கருத்தைக்கருத்திலேந்தி.

கொணர்ந்து நிறந்ததாலலிடெச்சம், கொண் பகுதி, மணநீராவது - பத்
துத்துவரினும் ஐந்துவாசனயினும் முப்பத்திருவகையோமாலிகையினும் ஐந்தியநீர்.
பத்துத்துவராவன - பூவும் திரிபலைபுணாவன கருங்காலி, நாவலொடு நானமராம்-
பூவும், மாமரம், திரிபலை, கங்கைய, தாந்திச்சாங், செல்லிகைய, நால்மரம்-ஆல்,
அரன், அத்தி, இத்தி, ஐதுவாசனயாவன. “கொட்டநதுருக்கந்தகரமகிலாரம்,
ஒட்டியவவைதமவினா” முப்பத்திருவகையோமாலிகையாவன - “இலவங்கம்பச்சி
லைக்கச்சோலமேலம், குலவியநாகணங்கோட்டம-நிலவிய, நாமதர்வரிசித்தகோல
நன்னூரி, வேகமில்வெண்கோட்டமேவுதோ - போகாத, கத்தூரிவேரிவிலாமிச்சைக
ண்டில்வெண்ணெய், ஒத்தகடுகெல்லியுயராதான்-கெத்தலரும, வண்ணக்கச்சோ
மரோணுகமாஞ்சியுடன், எண்ணுஞ்சாரோகமின்புமுரு கன்னியினம், புண்ணைநுந்
தாதுபுலியுந்நுஞ்சரனம், பின்னாநபாமைபெருவளும-பன்னும், பதமுக்கண்ணை
லம்பைக்கோடுவேரி, கதிரகையையோமாலிகை” இதுகலிவெண்பா. (சுரு)

மங்கலநீரானம்பிமலரடிவிளக்கிவாசக்
கொங்கலர்மாலேகுட்டிக்குளிர்மதுபருக்கமுட்டி
நங்கைதன்கையைப்பற்றிநம்பிதன்கையிலேற்றிப்
புங்கவரடியுநன்சீர்மந்திரம்புகன்றுபெய்வான்.

உக்கிரசுமாரனுக்குவேல்வளைசென்டுகொடுத்தபடலம். (சுரு)

(இ-ள்.) மஜகஸம் நீரால் - மங்கலமமைந்த அக்கரகநீரிலும், நம்பி மலர் அடி விளக்கி - உக்கிரசுமாரபாண்டியரது தாமரைமலர்போன்ற பாதங்களை விளக்கி, வாசம் கொங்கு அலர்மாலை சூட்டி - வாசமிக்க மகாரத்தத்தோடு மலர்ந்த மலர் மாலைவைச்சூட்டி, குளிர் மதுபருக்கம் ஊட்டி - குளிர்ந்த மதுபருக்கத்தைபுண்பித்தி, நங்கை தன்கையை பற்றி நம்பி தன்கையில் ஏற்றி - பெண்பாலிற்றித்த காந்திமதியின் கையைப்பற்றி உக்கிரசுமாரபாண்டியரது கையில் வைத்து, புக்கவர் அறிய - தேவர்முதலியோர் அறிய, மந்திரமபுகனறு நல்கீர் பெய்வான் - மந்திரம் உறி நல்லதாரைநீர்வார்ப்பவன்.

மது பருக்கம் - பாலும்பறும் சருக்கரையும் நெய்யுங்கலத்துள்ளது. (சுரு)

இரவிதன்மருமான்சோமசேகரனென்பொயிங்கண்

மரபினைவிளக்கவந்த நூதரமாறன்மைந்த

வாவுநீர்நூலந்தாயமுறநீர்வருமற்றென்றென்

சூரவலர்க்கோதைமாதைக்கொடுத்தனெனநீர்வார்த்தான்.

(இ-ள்.) என் பேர் இரவி தன் மரு மான் சோம சேகரன் - என்னுடைய பேர் சூரியன்புத்திரனாகிய சோமசேகரன் சோமன், திங்கள் மரபினை விளக்க வந்த சுந்தர மாறன் மைந்தன் - சுந்திரன்மரபினை விளக்கவந்த சுந்தரபாண்டியருடைய புத்திரராகிய, உரவு நீர் நூலம் தாங்கும் உக்கிரவருமற்ற - பெரியகடல்சூழ்ந்த வுலகினைப் (புயத்தில் மாலைபோல) வந்த உக்கிரசுமாரபாண்டியருக்கு, இன்று - இப்பொழுது, என் சூவு அலா கோதை மாலை கொடுத்தனன் என்ன-என்னுடைய புத்திரியாகிய சூரவமலையைவிந், பெண்ணை கொடுத்தானன் என்று, நீர் வார்த்தான் - தாரைவார்த்தான். (சுரு)

மைந்து உறுமடங்கற்றின் கான்மணிவடவயிரறுசு

லைந்து உன்பதஞ்செயபரநிபியொழிநென்னநூயிப்

பைந்துமிலனைபினைந்துபவளவராயபசுந்பொன்மேனி

யிந்திரமணிக்கடபாவைவிடாதுநான்நிரட்டியென்ப.

(இ-ள்.) மைந்து உறு மடங்கல தின் கால் - வலிமைமிக்க சங்கத்தின் தின்னியகால்போலும் காலமைந்த மணி வடம் வயிர ஊரல் மூலதுடன் உம் - முதலுடன் பூட்டிய வைரத்தாற்செயதஞ்சுலைத்தோடும், பதம் செய பரநி அணையின் ஓடு உம் - பதஞ்செய்த பஞ்சுசெறித்த மெத்தையோடும், அன்னம் அலி பைம் துநில் அணை ஈர் ஐந்து உம் - அன்னத்தின் துவிசெறித்த (பாமபிண துரிபோன்ற) மெல்லியவஸ்திரத்தால் அமைந்த மெத்தைபத்தும், பவளம் வாய் - பவளமேவாயாகவும், பசும் பொன் மேனி - பசுபொன்னே மேனியாகவும், இத்திர மணி கண் - நிலமணியே கண்ணாகவும் (அமைந்த) பாவை விளக்கு நான்கு இரட்டி உம் - பாசுவலிளக்கு எட்டும்.

அன்னத்துவி - அன்னத்தின் சிறையடியில் உள்ள மெல்லிய மயிர். என்ப - அசைநிலை, பை என விகாரப்பட்டு நின்ற பாசை என்னும் பண்பு மென்மைமேல் நின்றது. என்னும்மைகள் தொகுத்தல். (சுரு)

அட்டில்வாயடுக்குஞ்செம்பொற்கலங்குணாறம்பொன்வாக்கி

யிட்டிழைமணிக்களாஞ்சியேழுபொற்கவரியெட்டு

விட்டொளிர் பசும்பொற்கிண்ணப்பந்திருழ்வினங்கநாப்ப

ணட்டபொற்காவினோடுகைமணிக்கலதாறென்ப.

(இ-ள்.) அட்டில் வாய் அடுக்கும் செம் பொன் கலன்கள் தூறு உம்-அடுக்கி னாயிலெக்கும் அடுக்குகளாகிய செவந்த பொன்னாலாகிய பாத்திரங்கள் தூறும், அம் பொன் வாக்கி - அழகிய பொன்னால் கருக்கட்டிவார்த்து, மணி இட்டு இழை களை ள்சி ஏழும் - இரத்தினங்களை விளிம்புகளில் லிட்டிழைத்த படிக்கங்களேழும், பொன் கவரி எட்டும்-பொன்னாற் (காம்பு) செய்த சாமகாகள் எட்டும், விட்டு ஒளிர் பசும் பொன் கண்ணம் பரதி சூழ் விளங்க - ஒளிவிசும் பசிய பொன்னாலாகிய கண்ணப் பத்திகள் நிரையாகப் புறம்பே சூழ்த்த விளங்க, நாப்பண் கட்ட பொன் காலி னேடு நகை மணி கலன் தூறும் - நடுவேரட்ட பொன்னாலாகிய காலேடுவிளங்கும் இரத்தினங்களிழைத்த பாத்திரங்கள் தூறும்.

என்ப - அசைநிலை.

(இ0)

பெருவிளையாடற்பேழையாயிரம்பெற்றதுண்டு
சுருவிலைப்பட்டுவெவ்வேறமைத்தபேழைமுந்தா
றுருவமுதெழுதிசெய்தவோவியப்பாவையன்னார்
திருமணிககலனோடேவறசேடியொழுதுறறைவா.

(இ-ள்.) பெருவிளையாடற்பேழை உம்-அளவுபடுத்தற்கரியவிளையுள்ள முத்தா ரமுதலிய ஆங்குளவைக்கும் பெட்டிகளும், ஆயிரம் பெற்ற துண தாசும்-அளத்தற் கரிய விளையெற்ற துண்ணிய பருத்தியும், அருவிளையட்டு - அளத்தற்கரிய விளையை யுடைய பட்டிகளாகிய, வெவ்வேறு அமைத்தன பேழை முந்தாறு உம்-வெவ்வேறு டைகளை வைக்கும் பெட்டிகளும் வகை ஒன்றுகரு முந்தாறு உம்-வெவ்வேறு சிறந்த ரத்தினங்களிழைத்த ஆபரணங்களோடு, அமுத உருவு எழுதி செய்த ஒவியம் பாவை அன்னார் - அமுதிறையேயத்து உருவநீட்டிய சித்திரப்பதுமையொத்த, எவற் சேடியார் எழு தூற்று ஐயர் உம் - ஏவல்செடியுந் தோழியர் எழுதுறறைவர்க ளும்.

ஒவ்வோரவயவகளும காண்போர்க்கு இன்பம்பயத்தலின் - உருவமு தெழுதிச்செய்த வோவியம் என்னார், அன்னார் உவமை யிடைச்சொல்லடியாகப்பிறந்த குறிப்புவினைமுறையப் பெயரொச்சத்தின்மேல் நின்றது. அன் இடைச்சொற்பகுதி. (1)

விளையாடுமூன்றுமூதூர்மின் னுவிடபெறியுஞ்செம்பொ
ன்னவிருகோடியின்னவரும்பெறன்மகடகுசசெல்வ
வளமுறவரிசையாகவழங்கினுன்முழங்கிவண்டு
தினோமதுக்கண்ணிசசோமசேகரமன்னன்மாதோ.

(இ-ள்.) விளையாடுமூன்றுமூதூர் உம் - விளைச்சலொடு மூன்று பெரிய ணர்களும், மின்னு விட்டு எறியும் செம் பொன் அளவு இரு கோடி உம் - ஒளிவிட்டு விசும் செம்பொன்னளவு இரண்டு கோடியும், இன்ன உம் - இவைபோதுள்ள ஏனை ப்பொருள்களும், (ஆகிய இவைகளை) அரும் பெறல் மகட்கு - (தனது) பெறுதற்கரிய புத்திரிக்கு, வண்டு முழங்கி மது தினை கண்ணி சோம சேகரன் மன்னன் - வண்டுக ள்முழங்கி மதுவிறினைக்கும் மாலைகுடிய சோமசேகரச்சோழன், செல்வ வளம் உற வரிசையாக வழங்கினுன் - செல்வவளமிக்க வரிசைகளாகக் கொடுத்தான்.

இன்ன உவமை யுருபிடைச்சொல்லடியாகப் பிறந்த குறிப்புவினை முறையப் பெயர்.

(இஉ)

உக்கிரசுமாரனுக்கு வேல்வளைசெண்டு கொடுத்த படலம். (௯௫)

ஆர்த்தனியங்களை எல்லாமரம்ந்தாரமாரி
தார்த்தனவேள்விச்செந்திச்சுழித்ததுவலமாய்த்துள்ளி
வார்த்தனமடவாரநாவின்முனைத்தனவாழ்த்துமன்றல்
பார்த்தனர்களை எல்லாமடுபற்றனபடைத்தபேறு.

(இ-ள்.) இயங்கள் எல்லாம் ஆர்த்தன - வாத்தியங்களை எல்லாம் ஒலித்தன; அமரம் மந்தாரம் மாரி தார்த்தன - தேவர்கள் மந்தாரபூஷபவருஷத்தை (என்றும்) சிந்திநீர், வேள்வி செந்தி வலமாய் துள்ளி சுழித்தது - யாகச்செந்தி வலப்பாலாக தெழுந்து சுழித்தது, வார்த்தனம் மடவார நாவில் வாழ்த்து முனைத்தன - கச்சனித்தனங்களை யுடைய பெண்கள் நாவில் வாழ்த்தப்பாடல் அரும்பின, மன்றலீபார்த்தனர்களை எல்லாம் - கலியாணமகோற்சுவத்தைப் பாராதோர் கண்களெல்லாம், படைத்த பேறு பெற்றன - தாமடையும் பயனை அடைந்தன.

சுழித்தது பெயாடியாகப் பிறந்த இறந்தகாலவினமுற்று, சுழி பருதி. (௮௨)

பொதியவிழ்கடப்பந்தண்டார்ப்புயத்திளங்காணையன்னுள்
முதியவாச்செந்தியோமபவினவியமுழங்கக்காந்தி
மதியைமங்கலநாண்பூட்டிவரிவளைச்செய்கைபற்றி
விதிவழியேனைமன்றலவினையெலாநிரம்பச்செய்தான்.

(இ-ள்.) பொதி அவிழ் கடப்பந்தன தார்ப்புயத்து இளமை காளை அன்னுள் - முறுக்கவிழ்ந்த கடப்பமலராலாகிய தண்ணியமாலையணிந்த புயத்தையுடைய முருகக்கடவுளையொத்த உக்கிரசுமாரபாண்டியர், முதியவர் செந்தி ஒம்ப - (வேதமுதலிய நூல்களில்) பெரியோர் ஒழுத்தை விதிவழி வளர்க்கவும், இன இயம முழங்க-இனியவாத்தியங்கள் (ஒருபால்) முழங்கவும், காதலிதியை மங்கல நாண் பூட்டி - காந்திமிதிக்கு மங்கலகுத்திரம் புனைந்து, வரி வளை செய்கை பற்றி - வரிபொருத்திய வளையலணிந்த செவந்தி கைகளைப்பிடித்தது, விதி வழி ஏனை மன்றல் வினை எல்லாம் நிரம்ப செய்தான் - வேதநூல்விதிவழியே அதவொழிந்தமனைவினை செயல்லாவற்றையும் குறைவின்றிச் செய்து முடித்தான்.

இயற்று வோன் ஞெழிலை எவி முடிப்போனும் இயறுதற்கருத்தாவாகலால் ஏனை மன்றல் வினையெலாம் நிரம்பச்செய்தான் என்றான். அரசன் கட்டிய கோயில் எனவருதல்காண்க.

(௯௬)

ஷெ. வேறு.

எண்ணிலாதவளத்திடுமெபிரவிமருமான்மடப்பிடியைப்
பண்ணிலாவுமறையொழுக்கமபயப்பவேள்விவினைமுடித்துத்
தண்ணிலாவெண்கலைமதியுந்தாராகணமுநதவமுற்றுமல
விண்ணிலாவுமணிமாடவிதிவலமாய்வருமெலலை.

(இ-ள்.) என இல்லாத வளத்திடுமெபிரவிமருமான்மடப்பிடியைப் - சூரியன்மரபில் வந்த சோமசேகரச் சோழனுடைய புத்திரியாகிய காதலிதியை, பண் நிலாவு மறை ஒழுக்கம் பயப்ப - பண்கள் நிறைந்த வேதவிதிவருவாது நிரம்ப, வேள்வி வினை முடித்து - திருக்கல்யாண முடித்து, தண் நிலா வெண்கலை மதியும் - தண்ணிய கிரணம் நிறைந்த வெள்ளிய கலை யையுடைய சந்திரனும், தாராகணமும் தவழ்ந்து உழல - நகுகிரக்கூட்டமுந் தவழ்ந்து (போக்குவரவுதெரியாமையாக) சுழன்றுவருந்த, விண் நிலாவு மணி மாட

வீதி வலமாய் வரும் எல்லை- விண்ணுலகமட்டும் உயர்ந்த விளங்கும் இரத்தினங்கள் குயிற்றிய மாடங்கள் நெருங்கிய வீதியை வலமாக வரும்பொழுது.

மடப்பிடி இளமைபொருந்திய பெட்டையாணைநடைபோன்ற நடைபய்யுடையவள். (௫௫)

மின்னேர்பொன்னந்தொடியினருமென்செம்பஞ்சியடியினரும் பொன்னேர்மணிப்பூண்முலையினரும்புலமபுமணிமேகலையினருமன்னேரோதித்தாரினருமாககண்ணுமனமுமவன் முன்னே தூதுநடப்பதெனநடப்பநடந்தாருகிழ்முலையார்.

(இ-ள்.) மின் நோ பொன்னம் தொடியினரும் - ஒளிகிறந்த பொன்னுலகிய அழகிய வளையலணிந்த முன்கையையுடையவரும், மெல் செம்பஞ்சி அடியினரும் - மெல்லிய செம்பஞ்சுக்கும்பூட்டிய கால்களையுடையவரும், பொன் நேர் மணி பூண் முலையினரும் - பொன்னுறசெய்த திமமுளொத்த இரத்தினங்கள்பித்த ஆபரணங்களவிளங்கும் முலையையுடையவரும், புலம்பு மணி மேகலையினரும்-ஒலிக்கும் அழகிய மேகலாபரணதரை யணிந்தவர்களும், அல நேர் ஒதி தாரினரும் ஆகி-இருளையொத்த கூடதலிற் செருகிய மாலையை யுடையவருமாகி, கண்ணும் மனமும் அவன் முன்னே தூது நடப்பது என நடப்ப - (தமது) கண்களும் மனங்களும் அவன்முன்னே தூதுசெல்லுதல்போல (அவைகள் அவாமுன்னே) செல்ல, முகிழ் முலையாரா நடந்தாரா - தாமதையருமபையொத்த அப்பெண்கள் சென்றார்கள்.

நடப்பது எதிர்காலவிடைநிலைபெற்ற தொழிற்பெயர். பவனிபார்க்கவந்த பெண்களாதலிற் பொன்னந்தொடியினரென்பது - பெதுமபைப்பருவப் பெண்களும், செம்பஞ்சுஅடியினரென்பது-மங்கைப்பருவப் பெண்களும், மணிப்பூண்முலையினரென்பது - மடநகைப்பருவப்பெண்களும், மணிமேகலையினரென்பது - அரிவைப்பருவப் பெண்களும், அல நேர் ஒதிதாரினரென்பது-தெரிவைப்பருவப்பெண்களும் ஆகிய இவாகண்மேல் நின்றனவெனக்கொள்க. (௫௬)

சுருங்குமிடையார்தன்பவ்விதொழுதுவருவார்தமகமிரங்கி மருங்குற்பாரங்கழிப்பாள்போற்கலையைக்கவரந்தும்வளைத்தோண்மே லொருங்குபாரங்கழிப்பாள்போலவளையைக்கவரந்துமுள்ளத்து ணெருங்குபாரங்கழிப்பாள்போனிறையையுக்கவரந்துநெறிசெல்லவான்.

(இ-ள்.) சுருங்கும் இடையார தன் பவனி தொழுது வருவார் தமக்கு இரங்கி - (அளகமுதல்யபாரததால்) மெலியும் இடையையுடையவராகித் தமதுபவனியைத் தொழு வருபவரானுக்கு இரக்கங்கூடாது, மருங்குல பாரம் கழிப்பான்போல்-அவ்விடையின்பாரத்தை யொழிப்பவரைப்போல, கலையைக் கவராதம்-மேகலையை (முன்னே) கொள்ளுகொணமும், வளை தோண் மேல் ஒருங்கு பாரம் கழிப்பாள் போல் - வளையலணிந்த கரங்களில் ஒருசேரவுள்ள பரங்களையொழிப்பவர்போல, வளையை கவராதம் - வளையல்களைக் கொள்ளுகொண்மும், உள்ளதனை நெருங்கு பாரம் கழிப்பாள் போல் - மனத்தில் நெருங்கிய பாரத்தைக் கழிப்பவர்போல, நிறையை கவரந்தம் - நிறையைக் கொள்ளுகொணமும், நெறி செல்லவான் - வீதியில் வலம் வருகின்றார்.

நிறை - மனந் தீநெறியிற் செல்லாது நன்னெறியில் நிறுத்துதல், தொழுது செயவெ னெச்சத்திரிபு. மேகலை - கலை - முதற்குறை. பெண்களிடத்தாகிகழ்ந்த ஒரு தலைக்காமமாதலால் இது பெண்பாறகூறாதுகூகின்றதினே. இதுமெலிதற்றுறை.

உக்கிரகமாரணுக்குவேல்வளைசெண்டுக்கொடுத்தபடலம். (இ-ள்)

வானமதிசேர்முடிமறைத்தவழுதிமகனேயிவனென்ற
லானெழுநுத்திற்சிக்கவிளவடலேறென்னவயல்வேந்தர்
சேனைதழுவவரும்பவனிக்கொப்பேபெதர்ப்புச்செப்புங்கால்
யானைமகளைமணந்துவருமினிையோன்பவனிச்செல்வமே.

(இ-ள்.) இவன் லானம் மதி சேர் முடி மறைத்த வழுதி மகனே என்றால்- இப்பாண்டியன் ஆகாயத்திற்றவரும் சந்திரனையணிந்த முடியை மறைத்து வந்தருளிய சோமசுந்தரபாண்டியருடைய புத்திரனே யென்று சொன்னால், ஆனை எருத்தில் இளைமை அடல் சிங்கம் ஏது என்ன-யானையின்பிடரில் இளம்பருவத்தையுடையவென்றிவாய்ந்த சிங்கவேறு பவனிக்ருகல்போல, அயல் வேந்தர் சேனை தழுவ வரும் பவனிக்கு ஒப்பு ஏது-மறுபுலத்தரசர்க்குள்சேனை புறத்திற்றழுவ வராரின் பவனிக்கு உவமையாத, (இல்லையென்றபடி) ஒப்பு செப்புக்கால் - உவமைசொல்லுமிடத்து, யானை மகளை மணந்து இளையோன் வரும் பவனி செல்வமே - தெய்வயானையாரை மணவினைமுடித்துக் குமாரக்கடவுள் வலம்வரும் பவனிச்செல்வத்தையே (ஒக்குமென்றுகூறுவார்)

இது காண்டத்துறை. ஒருதருமத்தை யாரோபித்தற்பொருட்டி மற்றொருதருமத்தை மறுத்தலால் ஆவதுதியணி. (இ-அ)

இம்மைதனிலுநன்மைதருநீசன்றனையும்வாசவற்கு
வெம்மைதருவன்பழிதவிர்த்தவிமலன்றனையும்வகயற்கு
ணம்மைதனையும்பணிந்துபிண்டாசன்கோயிலடைந்தினீரோர்
தம்மைமுறையாலடிக்கமலந்தலையிற்பணிந்தானநனிக்குமான்.

(இ-ள்.) இம்மை தனிலும் நன்மை தரும் ஈசன் றனையும் - (தமது பிதாவின் ஆன்மார்த்ததமாய்) இப்பிறப்பிலும் (வழிபடுவோர்க்கு) வேண்டி யான்கு அருளும் மஹாபீஷ்டபிரதேசாராயும், வாசவற்கு வெம்மை தருவன் பழி தவிர்த்த விமலன்றனையும் - தேவோந்நானுக்குக் கொடிய வலியப்பழிசையத் தவிர்த்த சோமசுந்தரக்கடவுளையும், அங்கயறகன் அம்மை தனையும் - அங்கயற்சன் னன்மையானையும், தனி குமான் பன்னாது மீட்டி - நகிரபாண்டியர் வணங்கி நிரும்பி, அரசன் கோயிலடைந்து - சவுந்தரபாண்டியர் திருமகோயிலையடைந்து, ஈன்றோர் தம்மை - தம்மைப்பெற்ற இருமுதுகுராவையும, முறையால் - முறைப்படி, அடிக்கமலம் தலையில் பணிந்தான்-(அடிக்களது)நிருவடித்தாமனாகளைத் தமதுதலையால் வணங்கினார்.

சோமசுந்தரக்கடவுள் சவுந்தரபாண்டியராய் அரசுசெய்துவரும் காலையில் அரசர்கள் சிவபூசையையேனெடுமெனத் தாமதாநியதை, ஆன்மாக்கள் கைக்கொண்டிய நடுவொன்னும் ஓர் நகர் கண்டு அநகரிற்றுபித்த சிவலிங்கத்தின் திருநாமம் மஹாபீஷ்டபிரதேசார் ஆதலால் - இம்மைதனிலும் நன்மைதரு மீசன்றனையும் எனவும், விருத்திராசுரின்கொன்ற வன்பழி விடாதுபற்ற அச்ச மிக்குத் தாமரைநாளத்தில் ஒளித்திருந்த இந்திரன் தனது ஆசிரியர் ஏவலால் அங்குநின்றும் நிலவுலகிலவந்து பூசிக்க அவன்பழி தொலைத்தருளினமையால் - வாசவற்கு வெம்மை தருவன்பழிதவிர்த்தவிமலன்றனையும் எனவுக்கூறினார். இவ் ஏதுப்பொருளில் வந்த ஐந்தனுருபு. அடிக்கீமலம் பாதங்களாக உருவுதிரிந்த தாமரை என்பது பொருளாதலால் திரிபணி. (இ-க)

ஆளுவாறுசுவையடிசிலயில்வோர்தம்மையயில்வீத்து
நானுவரிசைவரன்முறையானல்கிவிடையுநல்கிப்பின்
வானுடவர்க்கும்விடைகொடுத்தமதிக்கோனெழுதிவைகுநாட்
டேனார்கண்ணித்திருமகனுக்கிதனைசெப்பியிதுசெய்வான்.

(இ-ள்.) மதிக்கோன் - சந்திரன்மரபிற் கிறைவராகிய சவுந்தரகாண்டியர், ஆளு ஆறு சுவை அடிசில் - நீங்காத வறுசுவை யமைந்த கறியையும் போனகத்தை யும், அயில்வோர் தம்மை அயில்வீத்து - உண்போர்தம்மை உண்பித்து, நானு வரிசை வரன்முறையால் நல்கி-(அவாவர்கள் தருதிக்கேற்பப்) பலவரிசைகளையும் முறைப்படி கொடுத்தது, விடையும் நல்கி-விடையுந் கொடுத்து, பின் வானுடவர்க்கும் விடைகொடுத்தது-பின்பு தேவர்களுக்கும் விடைகொடுத்து, ஒருகி வைகு நான் - (செங்கோல்) செலுத்தி யெழுந்தருளியிருக்குங்காலையில், தேன் ஆர் கண்ணி திரு மகனுக்கு-தேனி னைந்த மாலையணிந்த (தமது) புத்திரனுக்கு, இதனை செப்பி இது செய்வான் - இதனைக்கூறி இதுசெய்கின்றார்.

சுவை கறிமேல் நிறறலால் பண்பாருபெயர். அடிசில் தொழிலாருபெயர் அடு பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, இ சாரியை, சகரம் வரித்தல் விகாரம், இல் தொழிற்பெ யர்விகுதி. ஆதை ஈறுதொகுத்தல். இதனைக்கூறி யிதுசெய்வான் என்பதை அடியி ன்காண்க. (க0)

மைந்தகேட்டியிந்திரனுங்கடலுமுனக்குவான்பகையாள்
சந்தமேருத்தருக்கடையுஞ்சதவேள்விக்கோன்முடிசிற
விற்தவளைகொண்டெறிகடலிலிவ்வெல்விடுதியிசெண்டா [ம்
லந்தமேருதனைப்புடையென்றெடுத்துக் கொடுத்தானவைமூன்று

(இ-ள்.) மைந்தகேட்டி - புத்திரனே கேளாய், இந்திரனும் கடலும் உனக்கு வான் பகையாம் - இந்திரனும் வருணனும் உனக்குப் பெரியபகைவராவார், சந்தம் மேருதருக்கு அடையும் - பொலிவமைந்த மகமேரு (உன்வழி நிலலாது) இறுமாப்ப டையும் (ஆதலால்) சதவேள்விக் கோன்முடி சிறை - அவ்விறைன்முடிசிறை, இந்த வளைகொண்டு எறி - இந்தச்சக்கரங்கொண்டுஎறியாய், கடலில் இவ்வெல்விடுதி - ச முத்திரத்தில் இவ்வெலைவிடுவாய், இச்செண்டால் அந்தமேருதனை புடை என்று - இந்தச்செண்டாயுத்தால் அந்தமகமேருவை டிடிபென்று, அவைமூன்றும் எறித் துக்கொடுத்தான் - அந்தமூன்றாயுதங்களையும் எறித்துக்கொடுத்தருளினார்.

சதவேள்விக்கோன் தூறு அசுவமேத யாகங்களைச் செய்தவதைதலால் இந்தி ரனுக்கு ஓர்பரியாய் நாமம். விடுதி இங்கு இகரவிகுதி முன்னிலையொருமையெவற் பொருளில்வந்தது. விடு பகுதி, து சாரியை, உகரக்கேடுசந்தி, இ விகுதி. (கக)

அன்னமூன்றுபடைக்கலமுந்தொழுதுவாங்கியடலேறு
தன்னைநேராயெதிரிநிற்குந்தனையன்றையுககிரவமுதி
யென்னவாதிமறைமுழங்கவியங்களைங்கமுடிகவித்துத்
தன்னதானையாசரிமைதனிச்செங்கோலுந்தானல்கா.

(இ-ள்.) அன்னமூன்றுபடைக்கலமும் தொழுதுவாங்கி - அந்தமூன்றாயுதங் களையும் தொழுது கையிலேற்றி, அடல் ஏறு தன்னைநேராய் எதிரிநிற்கும் தனையன் றனை - கொலைத்தொழிலமைந்த சிங்கத்தைப்பொடித்துத் (தமது) எதிரிநிற்கும் புத்திர.

உக்கிரகுமாரனுக்குவேல்வளைசெண்டுகொடுத்தபட்டம். சூது

னை, உக்கிரவழுதி வீண் - உக்கிரபாண்டியனையென்றழைத்து, ஆதி மறை முழங்க-
தொன்றுதொட்டுள்ள வேதங்கள் (ஒருபால்) முழங்கவும், இயல்கள் ஏகம் - (ஒரு
பால்) வாச்சியங்கள் ஒலிக்கவும், முடிவிலித - முடிஞட்டி, தன்னது ஆனை அரசு
உரிமை - (எவ்வுயிரையும்) தனதானவழிநிற்கச்செய்யும் அரசியலுரிமையையும்,
தனிச்செங்கோலும் - ஒப்பற்றசெங்கோலையும், தான் நல்கா - தாம் தந்தருளி.

அரசியலுள் செங்கோல் அடங்குதலால் அரசரிமை என்றதை இறைமை
எனக்கொண்டு இரண்டுபொருள்களாகக்கொள்க. அன்ன சுட்டுத்திரிபு - கவித்து
மரூபுவநாசிலை-நல்கா செய்யா என்னும்வாய்ப்பாட்டிற்குநல்கால்வினையெச்சம். அன்
ன சுட்டுத்திரிபு, உக்கிரவழுதி அண்மைவிளி. (சூஉ)

சூழ்ச்சிவினையிற்பொன்னையசுமதிதன்னைத்தொன் னாலின்
மாட்சியறிஞர்தமைநோக்கிவம்மினிவினைக்கண்ணிமைபேரற்
காட்சிபடக்குங்குல்லியும்பேரற்காப்பிரிது நுங்கடனம்ம
னாட்சியிவனதென்றினையவரியேறனையான்நனைநல்கா.

(இ-ள்.) சூழ்ச்சி வினையில் பொன் அனைய சுமதிதன்னையும் - மந்திராலோச
னைத் தொழிலில் பிரகஸ்பதியை யொத்த சுமதியையும், தொல்தூலின் மாட்சி அறி
ஞர் தமையும் நோக்கி-தொன்றுதொட்டுள்ள தூல்களாராய்ச்சியிற்பெருமை வாய்
ந்தமுதியோரையும்பாராதது, வம்மின்-வாருங்கள், இவனை கண் இமைபோல்-இப்பு
த்திரனைக் கண்களைக்காக்கும் இமையும் போலவும், காட்சி பயக்கும் கல்வியும்
போல் - (தளர்ச்சிவந்தவழி) அறிவுதந்து ஊன்றுகோல் போலுதவும் கல்வியும்போ
லவும், காப்பீர் - காக்கக்கடவீர், இதுதருங்கடன் - இதுதருங்கடமை, இம்மன் ஆ
ட்சி இவனது என்று - இந்நிலவுலகுரிமை இவனுடையதென்று, இனைய அரி ஏறு அ
னையான் தனைநல்கா - இளஞ்சிங்க ஏற்றையொத்த அவவுக்கிரகுமாரபாண்டியரை
அவுர்கள் ஸ்தையடையாகக்கொடுத்து.

வம்மின் முன்னிலைப்பன்மையேவல் வினைமுற்று வா பகுதி, முதல் குறுகல்
விசாரம், மகரமெய்சந்தி, மின் முன்னிலைப்பன்மையேவல் விருதி. (சூஉ)

மேற்படி வேறு.

வெய்யவேற்கானையன்னான்றன்னையும்வேறுநோக்கி
யையவிவ்வையந்தாங்கியளித்தனனெடுநாளிந்த
மையறுமனத்தாட்சொல்லும்வாய்மையாறொழுக்கியீயுஞ்
செய்யகோன்முறைசெய்தாண்டிதிருவொடும்பொலிகவென்றான்.

(இ-ள்.) வெய்ய வேல் காணையன்னாள் தன்னையும் வேறு நோக்கி - கொடி
யவேலையேந்திய காண்போலும் பெருமிதநடைவாய்ந்த தமது புத்திரனையும் தனித்
துப் பார்த்தருளி, ஐய - ஐயனே, நெடு நாள் இவ் வையம் தாங்கி அளித்தனன்-பல
நாளிவ்வுலகினைச் சுமந்து பாதுகாத்துவந்தனம், நீயும் இந்த மை அது மனத்தார்
சொல்லும் வாய்மை ஆறு ஒழுக்கி - நீயும் இந்தக் குற்றமற்ற சுமதிமுதலியோர்கூறு
ம் உண்மைவழியினைச்சென்று, செய்ய கோல் முறை செய்த ஆண்டு- செங்கோலுமது
தூல்முறைவழி வழாது நடாத்தி கிலவுலகாண்டு, திரு வொடும் பொலிக என்னான்-

(மதுபுத்தரரசர்கள் திறையனக்கும்) பெருஞ்செல்வத்தோடும் பொலிந்து வினங்கக் கடவாயென்று ஆசீர்வதித்தருளினார்.

வெய்ய செய்ய பண்பு அடிகளாகப்பிறந்த குறிப்புவினைப் பெயரச்சங்கள் வெம்மை, செம்மை ஷன்புகள், ஈடுகெடுத்தும் முன்னினற மெய் திரிதலும் சந்தி, அ எச்சவிகுதி. நெடுநாள் என்றது அதுபத்தாரூயிரவருடத்தை. (சுசு)

பன்னருங்கணங்களைல்லாம்பண்டையவடிவமாகத்
தன்னருட்டுணையாய்வந்ததடாதகைப்பிராட்டியோடும்
பொன்னெடுங்கோயில்புக்குப்பொலிந்தனனிசசைதன்னு
வின்னருடபடிவங்கொளனூழீறிலாவின்பழாதறி.

(இ-ள்.) பன் அரும் கணங்கள் எல்லாம் பண்டைய வடிவம் ஆக - (உருவ மாறி ஏவல்வழிநின்ற) சொல்லுதற்கரிய சிவகணங்களெல்லாம் முன்னுள்ள வடிவமாக, தன் அருள் துணையாய் வந்த தடாதகைப் பிராட்டியோடும் - தமதித்ருவருளே தமக்கோர் துணையாகக் கோலங்கொண்டருளிய தடாதகைப் பிராட்டியாரோடும், தன் இசைசை தன்னால் இன் அருள் படிவம் கொள்ளும் - தமதிசைவழியால் இனிய அருளுருவங் கொண்டருளிய, ஈது இல்லாத இன்பமாததி - முடிவில்லாத பேரின்பமாததமாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள், பொன் நெடும கோயில் புக்கு பொலிந்தனை - பொன்னாலாயி நெடிய திருக்காயிலுட சென்று விளங்கினார்.

பிரான் ஆட்டி - பிராட்டி இது ஒருசொல். (சுரு)

கலிவிருத்தம்.

பின்னருக்கிரப்பெயர்தரித்தவத்
தென்னர்கோமகன்றெய்வநான்மறை
மன்னுநல்லறம்வீர ரவையகந
தன்னதாணையாற்றுகிவைகினுன.

(இ-ள்.) பின்னர் உக்கிரப் பெயர் தரித்தி, அ தென்னா கோமகன் - பின்பு உக்கிரரொனார் திருநாமங்கொண்ட அப்பாண்டியா பெருமானா, தெய்வம் நான்மறை மன்னுநல் அறம் வளர் - தெய்வத்தன்மைபையுடைய நான்குவேதங்களும் நிலைபெற்ற நல்லதருமமும் நீடித்தோங்க, வையகம் தன்னது ஆணைபால் தாங்கி வைகினுன - நிலவுலகைத் தமது ஆணைவழிநிறக்கச்சுமந்து அரசியலசெய்துவந்தார்.

பின்சுரப்பொருளில்வந்த இடைச்சொற்பகுதி, னகரத்தோற்றம் சந்தி, அர் பகுதிப்பொருளவிகுதி. (சுசு)

உக்கிரகுமாரனுக்கு வேல்வளைசெண்டுகொடுத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உளபடத் திருவிருத்தம் - கருக.

கடல சுவற்வெலவட்ட தருவகாயாடல.

பதினமூன்றாவது கடல்சுவற வேல்விட்டபடலம்.

கலிவிரும்பம்.

வளையொடுசெண்டுவேண்மைந்தற்கஞ்சரும்
பளையவேம்பணிந்தகோனரித்தவாழித்த
தளையவிழ்தாரினுன்றளையன்வேலைமே
விளையவனென்னவேலெறிந்ததோதுவாம்.

(இ-ள்.) அம் சுருமபு ஸீய வேம்பு அணிந்தகோன - அழகியவன்நிகன் மூச வேப்பமலர்மாலையையணிந்த சவுந்தரபாண்டியர், மைந்தரு வளையொடு செண்டு வேல் அணித்த ஆறு இது - (தமது) புத்திரருக்குச் சககரததையுஞ் செண்டையும் வேலையும் கொடுத்த திருவினையாடல் பூதத்திருவினையாடல், தனை அவிழ்தாரினுள் தளையன் - கட்டவிழ்ந்த மாலையையணிந்த அசசுபுத்தரபாண்டியர் புத்திரராகிய உககிரகுமாரபாண்டியர், வேல் மேல் இளையவன் என்ன வேல் எறிந்தது ஓதுவாம்-கடலினமேல் (குரபன்மன நிலைகெடவேலெறிந்த) முருககெடவுள்போல வேலெறிந்த திருவினையாடல் இனிசொல்லுவாம். (க)

திங்களியுக்கிரச்செழியன்வெண்குடை
பெங்கலுழிழற்றயிறுநருநராவயிற்
சங்கையிலலாதமாதருமவோவிகள்
புங்கவாபுடைதழிபுபோற்றவாற்றுவாரள்.

(இ-ள்.) உக்கிரச் செழியன் - உககிரகுமாரபாண்டியர், திங்களின் வெண்குடை எங்குலுழிழற்ற யிறுநருக்கும் நாராவயி - சந்திரசேப்போல வெள்ளை வட்டக்குடை, எவவிடதமம் நிழலசெய்ய நிகரற்றிருக்கும்நாளில், சங்கையிலலாத மாதருமம் வோவிகள் - அளவில்லாத பெரியதருமுகளையும் யாகங்கையும், புங்கவர் புடைதழிபு போற்ற ஆறாமம் நாள - தேவர்கள் பககத்திறு குழந்தைகளைச் செய்து வருங்காலையில். (உ)

அரும்பரிமகந்தொன்றுற்றுசெய்துழிச
சுரும்பரிவிசைத்தருத்தோன்றறண்ணு
விரும்பரிமுரன்றுசூழ்வேம்பினங்குழைப்
பொரும்பரிவீரன்பேறபொருதுபொங்கினுள்.

(இ-ள்.) அரும் பரிமகம் தொன்றுற்று செய்துழி - அரிய அசுவமேதயாகத் தொன்றுற்று செய்த விடதது, சுரும்பரின் இசைத்தருத்தோன்றல்-வண்டுகள் விசைநிறைந்த பஞ்சதருக்களின் நிலைவனாகிய இந்திரன், தன் நருவிரும்பு அரி முரன்று சூழ் வேம்பின் அம் குழை - தண்ணிய தேனைவிரும்பி வண்டுகள் இசைபாடிப் புறம்பே குழந்த வேம்பின் பூக்கொத்தையணிந்த, பொரும் பரிவீரன் மேல் - (பகவதோடு) போர்செய்யுங் குதிரைச்சேனையையுடைய உககிரகுமாரபாண்டியர்மேல், பொருது பொங்கினுள் - மனம்புழுங்கிக் கோபித்தான்.

துறயாகஞ்செய்தால் தனது பட்டத்துக்கு வருவாரென்னும் காரணத்தால் மனம் புழுங்கினமையால் பொருதுபொங்கினுன்னார். (உ)

மன்னியநாடெலாம்வளஞ்சார் துவான்
பொன்னியனாடிபோற்பொலிதலாவிந்த
மின்னியவேலினுன்வேள்விசெய்வதென்
றுன்னியமந்தநோர்சூழ்ச்சியுன்னினுன்.

(இ-ள்.) மன்னிய நாடி எல்லாம் வான் வளம் சார்ந்து - நிலைபெற்ற நிலவுலகெல்லாம் பெரியமழை வளமிக்கு, பொன் இயல் நாடி போல் பொலிதலால்-பொன்னுலகுபோல் விளங்குங்காரணத்தால், இந்த மின்னிய வேலினுன் - இந்த விளங்காநின்ற வேலையேந்திய உக்கிரகுமாரபாண்டியன், வேள்வி செய்வது என்று - யாகஞ்செய்கிறதென்று, உன்னிய மந்ததன் ஓர் சூழ்ச்சி உன்னினுன் - கருதியமனத்தையுடையவனுய் ஓர்வினயஞ்செய்தான். (சு)

பொருங்கடல்வேந்தனைக்கூவிப்பொள்ளென
விருங்கடலுடுத்தபாரோழுமுழிநா
ரொருங்கடுவெள்ளமொத்துருத்துப்போய்வளைந்
தருங்கடிமதுநாயையழித்தியாலென்றான்.

(இ-ள்.) பொருங் கடல் வேந்தனை கூவி - களையொடுமோதும் கடற்கரசனாகிய வருணனையழைத்து, பொள்ளென - விளைந்து, இரும் கடல் உடுத்த பார் ஏழும்-பெரியகடல்கூழ்ந்த நிலவுலகாய்ப் பரந்த சத்த தீவுகளையும், ஊழி நாள் ஒருங்கு அடு வெள்ளம் ஒத்து - ஊழிக்காலத்தில் ஒருசேர அழிக்கும் மஹாப்பிரளயத்தை யொத்து, உருத்து போய் வளைந்து - கோபித்துச் சென்று முற்றுகைசெய்து, அரும் கடி மதுநாயை அழித்தி என்றான் - செய்தற்கரிய காவல்பூண்ட மதுநாகரத்தை யழிப்பாயென்று ஏவினான்.

சத்ததீவுகளாவன - நாவல், இறலி, குசை, கிரவுஞ்சம், புட்கரம், தெங்கு, கமுகு. (ரு)

விளைவதுதெரிநிலன்வேலைவேந்தனும்
வளவயன்மதுநாயைவுளைந்திட்டிம்மெனக்
களைவதுகருதினுன்பேயுங்கண்படை
கொளவருநனந்தலைக்குருட்டுக்கங்குல்வாய்.

(இ-ள்.) வேலை வேந்தனும் விளைவது தெரிநிலன் - கடற்கரசனாகிய வருணனுந் (தனக்குப்பின்)விளைவதைச் சற்றும் ஆலோசியாதவனுய், வளம் வயல் மதுநாயை வளைந்திட்டி - வளமிக்க வயல்கூழ்ந்தமதுநாயை முற்றுகைசெய்து, இம்மென களைவது கருதினான் - விளைந்து களையக்கருதி, பேயும் கண் படை கொள - பேயுங்கண்டியில்கொள்ளவும், குருடு வரும் - (கட்புலன் உடையவரும்) குருட்டுத்தன்மையையுடையவரும், நனந்தலை கங்குல் வாய் - (இருள்மிக்க) பாதிராத்திரியில்.(சு)

எழுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

கொதித்தலைக்கரங்களண்டகூடமெங்குமுடிபோ
யதிர்த்தலைக்கலுழிநாளிலார்த்தலைக்குநீத்தமாய்
மதித்தலத்தையெட்டிமுட்டிவருமொரசனப்பொருப்
புதித்தலொத்துமண்ணும்விண்ணும்புட்கவந்ததுதியே.

கடல்கவறவேல்விட்டபடலம்.

சுருதி.

(இ-ள்.) உத்தி கொடுத்த - கடலானது கோபித்த, அஃ கரங்களி அண்ட
கடம் எங்கும் ஊடு போய் - அலைபரிகர கரங்கள் அண்டகடமெங்கும் ஊடுருவிச்
சென்று, அதிர்த்து அலைக்க - கோவித்த அலைக்க, ஊழி நாளில் ஆர்த்த அலைக்கும்
நீத்தம் ஆய் - ஊழிக்காலத்தில் கோவித்த (நிலைகடந்து) அலைக்கவரும் பெருவெ
ள்ளமாய், மதிதலத்தை எட்டி முட்டி - சந்திரமண்டிலத்தை எட்டி. அளாவி, வரும்
ஓர் அஞ்சனம் பொருப்பு உதித்தல் ஒத்த - வராகின்ற ஒரு நிலைமையைத் தோற்றத்தை
யொத்த, மண்ணும் விண்ணும் உட்கவந்தது - மண்ணிலகமும் விண்ணிலகமும் நிலை
தடுமறவந்தது. (எ)

வங்கவேலைவெள்ளமாடமதுரைமீதுவருசெயல்
கங்குல்வாய்திங்கண்மீதுகாரிவாயகாருடல்
வெங்கண்வாளாவிழுங்கவீழ்வதொக்குமலதுகா
ரங்கண்முடவருவதொக்குமல்லதேதுசொல்வதே.

(இ-ள்.) வங்கம் வேலை வெள்ளம் - மரக்கலமுருக் கடற்பெருக்கானது, மா
டம் மதுரை மீது வருசெயல் - மாடங்கள் நெருங்கிய மதுரைநகர்மேல்வருஞ் செய்
கை, கங்குல் வாய் திங்கண்மீது - இராப்போகி லுதித்த சந்திரனமேல், காரி வாய
கார் உடல் வெங் கண் வான் அரா விழுங்க வீழ்வது ஒக்கும் - விஷம் நிறைந்த வா
யையுடைய கரிய உடலையும் கொடியகண்களையும் உடைய வெள்ளிப்பராகுவெண்ண
ம் பாம்பு விழுங்கும்படி வினாந்துவருதலையொக்கும், அல்லது - அன்றி, கார் அங்
கண்முட வருவது ஒக்கும் - (சிவபெருமான் எவ்வால்) நான்குமேகங்களும் அவ்விட
த்து நான்குமேகங்கள் வருஞ் செயலையொக்கும், அல்லது - இவையன்றி, ஏது
சொல்வது - எதை உவமையாக எடுத்ததுக்கூறுவது. (அ)

வட்டயாமைபலகைவிசுவானைவாள் கண்மகரமே
பட்டயானைபாய்திரைபரப்பு வாய்பரித்திரள்
விட்டதோணியிரதமின்னவிரவுதானைபொடுகட
லட்டமாகவறுதிமேலமர்க்கெழுந்ததொக்குமே.

(இ-ள்.) வட்டம் யாமை பலகை - வட்டமாகிய ஆமைகள் கேடகங்களாக
வும், விசும் வானை வாள் கண் - எறிந்துதாலும் வானைமீன்கள் வாள் களாகவும், மகர
மே பட்டம் யானை-சுறாமீன்களே நெறிப்பட்டதையுடைய யானைகளாகவும், பா
ய்திரை பரப்பு வாய் பரித்திரள் - மடங்கிப்பாயும் அலைகளின் பரப்புகளோலிச்செ
ல்லுங் குதிரைக்கூட்டின்களாகவும், விட்ட தோணி இரதம் - கடலிற்செல்லுந்தோ
ணியே தோராகவும், இன்ன விரவு தானையோடு - இவைபோன்ற இன்னும் பலவுது
ப்புகள்கலந்த சேனையோடு, அட்டம் ஆக - குறுங்காக, வறுதிமேல் அமர்க்கு எழு
ந்தது ஒக்கும் - உக்கிரகுமாரபாண்டியாமேல் கடல் போர்க்கெழுந்தவாத தோற்ற
த்தையொக்கும்.

அட்டம் - திசைச்சொல். திருத்தொண்டர்புராணம் - கண்ணப்பநாயனார்
புராணத்தில், “மஞ்சலைக்குமாமலைச்சரிப்புறத்துவந்தமா, அஞ்சலித்தடர்க்குராய்க
ளட்டமாகவிட்டு” எனவருஞ்செய்யுளானுணர்க.

இவைபோன்ற உறுப்புகளென்றது - வராலும் மரக்கலமும் துரையும் முத
லியன. (க)

‘இன்னவாழைமுத்தவேலைமஞ்சுறங்குமிஞ்சுகூழ்’
நன்னகர்க்குணக்கின்வந்துநனுருமெல்லையகாழிரா
மன்னவன்கூலில்வெள்ளிமன்றவாணர்சித்தராய
முன்னர்வந்திருந்தரும்புமுறுவறேன்றமொழிகுவார்.

(இ-ள்.) இன்ன ஆறு எழுந்தவேலை - இவ்வாறு சேனைவடிவமடிக் எழுந்த
கடலானது, மஞ்சு உறங்கும் இஞ்சி கூழ் - மேகங்கள் கண்ணுறங்கும் மகிழ்கூழ்
ந்த, நல் நகர் குணக்கின் வந்து நனுரும அகாயிரா எல்லை - நல்லமதுகையின் கீழ்
பால்வந்தடையும் நடுராத்திரிக்காலத்தில், மன்னவன் கூலில் - உக்கிரகுமாரபா
ண்டியர்களில், வெள்ளிமன்றவாணர் சித்தராய முன்னர்வந்து - வெள்ளியம்பல
வாணராகிய சோமசுந்தரர்க்கடவுள் சித்தவடிவங்கொண்டு முன்னேவந்து, அரும்பு
முறுவல் தோன்ற மொழிகுவார் - அரும்பிய புன்னகைதோன்றக் கூறுகின்றார்.

வாணர் - வாழ்வோடொன்பதுபொருள். வாழ் பகுதி, நகரம் எதிர்காலவிடை
நினை, முகரககேமே நகரத்திரிபும் சந்தி, அர் பலர்பால்வீடுதி. (க0)

வழுதிபுன்றனகாழிக்கவருவதாழிவல்லீர்
யெழுதிபோதிவென்றிவேலெறிநதுவானகபெறுகெனத்
தொழுதசெங்கரத்தினுன்றுதிக்குநாவினெழிஇக்
கழுதுறங்குகங்குலிந்தகூவுணர்ந்துகாவலான்.

(இ-ள்.) வழுதி-பாண்டியனே, ஆழி-கடலானது, உன் தன் நகர் அழிக்க
வருவது - உன்னுடைய நகரையழிக்கவரானின்றது, நீ வல்லீர் எழுதி - நீவினானதே
முலாய், போதி - போவாய், வென்றி வேல் எறிந்து வாங்க பெறுக என - அதன்
மேல் வெற்றியையுடைய வேலைவீசி வெற்றிமாலைபெறக்கவாயென்று (சூரியரு
ள்) காவலான் - காத்தலில் வல்லவராகிய அவைக்கிரகுமாரபாண்டியர், தொழுத
செங்கரத்தினுன் - கூப்பிய செவந்தகையையுடையவராய் (எழுநது) கழுது உறங்
கு உறங்குலின் கூவுணர்ந்து - பேயுங் கண்ணுறங்கும் நடுராத்திரியில் சித்தவேட
ராய்வந்த அச்சோமசுந்தரர்க்கடவுள் உணர்ந்திய கனவில் கிறதையுணர்ந்து.

வல்லீர் யென்னும் இடைச்சொல்: வினையெச்சப்பொருளமேல்நின்றது. (கக)

கண்ணிறைந்தவமளியிற்கழிந்துவாயில்பலகடர்
துண்ணிறைந்தமதியமைச்சருடன்வினாந்துகுறுகியே
மண்ணிறைந்ததெனமுழங்கிவருதரங்கவாரிகண்
டெண்ணிறந்தவதிசயத்தனுகிநிறுமெல்லையாய்.

(இ-ள்.) கண் நிறைந்த அமளியில் கழிந்து - கண்ணியில்கருதற்குத்தக்கபடு
க்கையினன்று நீங்கி, பலவாயில் கடந்து - பலவாயில்சுனைக்கடந்து, உன் நிறைந்த
மதி அமைச்சர் உடன் வினாந்து குறுகி - உள்ளீடாகநிறைந்த அறிவமைந்த மந்திரி
களோடு வினாந்துசென்று, மண் இறந்தது என முழங்கி வருதரங்கம் வாரி கண்டு-
நிலவுலகழிந்ததென்று (கண்டோர்சொல்ல) கோஷித்துவரும் அலைகையுடைய கட
லைக்கண்டு, என் இறந்த அதிசயத்தன் ஆகி நிறகும் எல்லையாய் - அளவில்லாத அதி
சயமடைந்து நிற்குச்சமயத்தில். (கஉ)

கனவிலவந்தசித்தவேடர்நளவில்வந்துகாவலே
னினேவுகண்டுபொழுதுதாழ்நிற்புதென்கொலப்பனே

சினவிலேபோலவந்ததெவ்வைமானவளிகெட
முனையவேலெறிந்துநூலமுடிவுதீர்த்தியாலென.

(இ-ள்.) கனவில் வந்த சித்த வேடர் கனவில் வந்து - கனவில் வந்தருளிய சித்தவேடமூர்த்திகள் கனவில்வந்தருளி, காவலோன் கிணைவுகண்டு - உக்கிரகுமார பாண்டியருடைய கருத்தைபுணர்ந்து, அப்பனே பொழுது தாழ்நிற்பது என் கொல்- அப்பனே நீ காலத் தாழ்நிற்கும் காரணம்யாத, சினவிலேபோல வந்த தெவ்வை- கோயித்துக் கடல்வழுவமாகவந்த பகைவனை, மானம் வலி கெட - மானமும்வலியும் கெட, முனைய வேல் எறிந்து நூலம் முடிவு தீர்த்தி என - துதியையுடைய வேலை யெறிந்து (அக்கடலால்) உலகத்திற்குவந்த இறுதியையொழித்தியென்றருளின (கஉ)

எடுத்தவேல்வலந்திரித்தெறிந்தவேலைவென்றானே
மடுத்தவேலைஈஃறெனவறந்துமானவளிகெட
வடுத்துவோரிவாகையின்மீயழுவணங்குதெவ்வனாக்
கடுத்தவேல்வலன்கணைக்காபின்மட்டதானதே.

(இ-ள்.) எடுத்த வேல் வலம் திரித்து எறிந்த வேலை - எடுத்தவேலை வலப்பா ல் சுழற்றி வீசியகாலத்தில், வேல் முனை மடுத்த வேலை ஈஃறென வறந்து - வேலி ன் துணிதோய்ந்த கடல் ஈஃறென்று வறந்து, மானம் வலி கெட அழிந்து - தனது மானமும் வலிமையும் கெட்டழிய அடைக்கலம் புழுந்து, வேரி வாகை இன்றி அடி மணங்கு தெவ்வனாக கடுத்தது-வரசமிக்க வெற்றிமாலைபுணையது (தம்மாற்றார்)காலி வ்வணங்கும் பகைவனா யொத்து, வேல் வல்லான் கணைக் காலின் மட்டது ஆனது- வேலை வலக்கரத்திலெந்திய உக்கிரகுமாரபாண்டியருடைய கணைக்காலின் அளவின் தானது.

சடுத்தது - ஈறுதொக்கு நின்ற வினைமுற்று வினையெச்சப் பொருள்மேல்நின் றது. வடுத்து குற்றப்பட்டு எனப் பொருள்கொள்ளலும் ஒன்று. ஈஃறென ஒலிக்கு திப்புப்பொருளில்வந்த இடைச்சொல். (கசு)

சந்தவேதவேள்வியைத்தடுப்பதன்மீயுலகெலாஞ்
சிந்தவேறுசூழ்ச்சிசெய்ததேவர்கோவினேவலால்
வந்தவேலைவலியழிந்தவாசகர்க்குநன்றிசெய்
திந்தவேலைவலியழிப்பதென்று முள்ளதேகொலாம்.

(இ-ள்.) சந்தம் வேதம் வேள்வியை தடுப்பது அன்றி - பண் அமைந்த வே த விதி வழாது செய்யும் யாகத்தைத் தடுப்பதல்லாமல், உலகு எல்லாம் சிந்தவே று சூழ்ச்சி செய்த தேவர் கோவின ஏவலால் - உலகமெல்லாம் நிலைகெட்டழியத்தி யஆலோசனைசெய்த இந்திரனுடைய ஏவலால், வந்த வேலை - வந்தகடலானது, வலி அழிந்தது - வன்மைகெட்டது, வஞ்சகர்க்கு நன்றி செய்து - தியருக்கு உதவிசெய் து, இந்த வேலை - இந்தக்கடலானது, வலி இழப்பது என்றும் உள்ளதே கொல் - (தனது) வலியிழத்தல் என்றும் உள்ள செயலேயாம்.

முன்னொருகால் ரூபபன்மனுக்கு இடங்கொடுத்த முருகக்கடவுள் வேலாக் தனது வலிகெட்டழிந்தும், விருத்திராசுரனுக்கு இடங்கொடுத்த அகத்திய ராசம னத்தால் வலியழிந்தும் உளதாதலால் இந்தவேலை வலியிழப்பதென்று முள்ளதே கொலாம் என்றார். முன் தொடர்கிய ஒன்றை முடித்தற்குப் பின் நொருபொருளை வைத்துக் கூறினமையால் இது வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி. அழிந்தது ஈறுதொ குத்தல்.

(கடு)

ஆறசேடியாசிரியவிருத்தம்.

புண்ணிடைநுழைந்தவேலுந் புணரியைப்புறங்கூண்டோன்பான்
மண்ணிடைநின்றசித்தர்வானிடைநிறைந்துஞானக்
கண்ணிடைநிறைந்துதோன்றுங்கருணையால்வடிவங்கொண்டு
விண்ணிடையணங்கினோடுவிடையிடைவிளங்கினின்றார்.

(இ-ள்.) புண் இடை நுழைந்த வேலால் - பகைவருடலில் நுழைந்துசெல்
லும் வேலாயுதத்தினால், புணரியை புறம் கண்டோன் பால் - கடலைமுதுசூர்த்த
உக்கிரபாண்டியரிடத்து, மண் இடை நின்ற சித்தர் - மண்ணுலகில் சித்தவேடமீர்
த்தமாய் நின்ற சோமசுந்தரக்கடவுள், வானிடை நிறைந்து - சிதாகாயமாடி எங்
கும் நிறைந்து, ஞானக்கண் இடை நிறைந்து தோன்றும் கருணையால் - ஞானக்க
ண்ணில்நிறைந்துபுலப்படும் தமது திருவருளால், வடிவங்கொண்டு விண் இடை
அணங்கினோடு விடை இடை விளங்கி நின்றார்-திருவுருக்கொண்டு ஆகாயத்தினிட
த்தில் உமாதேவியாரோடு இடபவூர்தியில் விளங்கினின்றருளினார்.

பாஞானவடிவாய் நிறைதலால் தன்னையுணர்ந்த பரிபக்குவ ரறிவிற்கு விள
ங்கித் தோன்றுவானாகையின் ஞானக்கண்ணிடை நிறைந்து தோன்றும் என்றார் “வ
ள்ளல்வரவர வந்தொழிந்தானென்மனத்தே” என்ற திருவாக்காலும், “விதவெனப்
படுந் தாதுவினவித்தையும் - உதையமுமுயிர்கட்டுயிராகிய - பதிதனக்குருவம்மது
பக்குவர - மதிதனக்குவிளக்கெனவாய்த்ததே” என்ற திருவாக்காலும் உணர்க. வா
னாகிய இடமென நிறைதலால் வானிடை ஒருசொல், வானிடை நிறைந்து என்பதற்கு
ஞானகாசமாகிய அம்பலத்தில் நிறைந்து எனப் பொருள்கொள்ளுதலும் ஒன்று. ()

முக்கண்ணும்புயங்கணான்குமுனாமதிக்கண்ணிவேய்ந்த
செக்கராஞ்சடையுங்கரளகண்டமுந்தெரிந்துதென்னன்
பக்கமேபணிந்தெழந்தபரந்தபேரன்புந்தானுந்
தக்கவஞ்சலிசெய்தேத்தித்தனாமிசைநடந்துசெல்வான்.

(இ-ள்.) முக்கண்ணும் புயங்கள் நான்கும் - திரிநேத்திரங்களையும் நான்குதி
ருப்புயங்களையும், முனாமதி கண்ணிவேய்ந்த செக்கர் அம் சடையும்-தோன்றிய இ
ளஞ்சுந்திரனை மாலையாகச்சூடிய செவந்த அழகியசடாமுடியையும், காளகண்ட
மும்-காளகண்டத்தையும், தென்னன் தெரிந்து-உக்கிரகுமாரபாண்டியர் தரிசித்து,
பக்கமே பணிந்து எழுந்து - சோமசுந்தரக்கடவுளருகில் வணங்கி எழுந்து, பரந்த
பேர் அன்பும் தானும் தக்க அஞ்சலி செய்து ஏததி - பரவியெழுந்த பெரிய அன்பும்
தானும் விதிப்படி அஞ்சலிசெய்துதுதித்து, சனாமிசை நடந்து செல்வான் - நிலவு
லகின்மேல் (பருந்தினிழல்போல்) விடாதுதொடர்ந்து செல்லுகின்றார்.

விதிவழி யஞ்சலிசெய்தலாவது - அட்டாங்கம், பஞ்சாங்கம், திரியாங்கங்
ளாம். அவற்றைமுன்னர்க்காண்க. பரவசமுற்ற முதலையுஞ் சிணையையும் வேறுவை
த்துக்கூறுதல் நெறி ஆதலால் அன்புந் தானும் அஞ்சலிசெய்தேத்தி என்றார் “நானு
மென்சிற்தையும் நாயகனுக்கெவ்விடத்தோம்” என்ற திருவாக்கால் உணர்க. (கஎ)

தூந்துபியைந்துமார்ப்பப்பாரிடந்தொழுதுபேர்ப்பத்
தந்திரவேதகிதந்ததும்பியெண்டிசையுந்தாக்க
வந்தாகார்டோத்தவகல்விசும்பாறதாக
வந்துதன்கோயில்புக்கான்வரவுபேர்க்கிறந்தவள்ளல்.

(இ-ள்.) அந்தமி ஐந்தம் ஆர்ப்ப - பஞ்சதந்தபிகளும் (ஒருபால்)கோஷிக்கவும், பாரிடம் தொழுது போர்ப்ப - சிவகணங்கள் தொழுதருழ்ந்தவரவும், தந்திரம் வேத கீதம் தந்திபி எண் திசையும் தண்ட - பலகலைகளமைந்த வேததேவர்கள் நிறைந்த அட்டதிக்குகளிலும் பரவவும், அந்தர நாடர் ஏத்த-தேவர்கள் (ஒருபால்) துதித்தவரவும், வரவு போக்கு இறந்தபின்னல் - பிறப்பு இறப்பில்லாதவராகிய சோமசுந்தரக்கடவுள், அகல் விசும்பு ஆறது ஆகவந்த தன் கோயில் புக்கான்-அகன்றவிண்ணே வழியாகவந்து தமது திருக்கோயிலுள் எழுந்தருளினார்.

ஆறது அது பகுதிப்பொருள் விருதி.

(கஅ)

அஞ்சலிமுடிந்ததுச்சேவித்தருகுறவந்தவேந்த
னிஞ்சிசூழ்கோயிலெய்நிறுபிறைஞ்சினன் விடைகொண்டேகிப்
பஞ்சின்மெல்லடியாரட்டமங்கலம்பரிப்பநோக்கி
மஞ்சிவர்க்குடுமிமாடமாளிகைபுகுந்தான்மன்னே.

(இ-ள்.) அஞ்சலி முடித்தது சேவித்த அருகு உற வந்தவேந்தன் - அஞ்சலிகூப்பிச் சேவைசெய்த அருகில்விடாதவந்த உக்கிரகுமாரபாண்டியர், இஞ்சிசூழ் கோயில் எய்தி இறைஞ்சினன் - மதில்கூழ்ந்த திருக்கோயிலையடைந்து வணங்கி, விடைகொண்டு எதி - சோமசுந்தரக்கடவுளிடத்து விடைபெற்றுச்சென்று, பஞ்சின் மெல்லடியார் - பஞ்சினு மெல்லியகால்களையுடைய சுமங்கிலிகள், அட்டமங்கலம் பரிப்ப நோக்கி - அஷ்டமங்கலங்கள் சுமந்து எதிர்வரப்பார்த்து, மஞ்சு இவர் குடுமி மாடமாளிகை புகுந்தான் - மேகந்தவமுஞ் சிகரத்தையு மேன்மாடத்தையுமுடைய (தமது) திருக்கோயிலுட்சென்றார்.

பகைவென்று வாகைவேயநது வருபவராதலால் பஞ்சின்மெல்லடியாரட்டமங்கலம் பரிப்ப நோக்கி என்றார்.

(கக)

வளையெயின்மதுரைமுநூர்மறிகடல் இவற்றின் நாப்பன் - வளைவிளையனகரமெல்லாமவெள்ளியம்பலத்துளாடுந்
தனையவிழ்கொன்றைவேணித்தம்பிரான் தனக்கேசேர்த்துக்
களைகணையுலகுக்கெல்லாமிருந்தனன்காவல்வேந்தன்.

(இ-ள்.) வளை எயில் மதுரை முனூர் மறிகடல் இவற்றின் நாப்பன் - வளைந்தமதில்கூழ்ந்த மதுரையாகிய நென்றுதொட்டுள்ள நகரமும் அலைகள்மடங்கிலையும் தென்கடலுமாகிய இவற்றின்மத்தியிலுள்ள, விளையல் நகரம் எல்லாம்-விளைவியுடைய வயலும் நகரமுமாகிய இவைகளை எல்லாம், வெள்ளியம்பலத்துள் ஆடும் தனை அவிழ் கொன்றைவேணி தம்பிரான் தனக்கேசேர்த்து - வெள்ளியம்பலத்துள் திருநடனஞ்செய்யும் கட்டவிழ்ந்த கொன்றைமாலையையணிந்த சடாமுடியையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளுக்கு யுரிமையாகி, காவல் வேந்தன் - காவல் செய்யும் உக்கிரகுமாரபாண்டியர், உலகுக்கு எல்லாம் களைகணைய் இருந்தனன் - லெவுலகின் பகுதிக்கெல்லாம் பற்றுக்கோடாகி இருந்து அரசுபுரிந்துவந்தனர்.

ஆய் செயவெனெச்சத்தரிபு.

(உ௦)

கடல்சுவற வேல்விட்டபடலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - ௧௦௫௧.

பதினான்காவது.

இந்திரன்முடிமேல் வவளையெறிந்தபடலம்.

அறுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

மின்னவீர்மணிப்பூண்மார்பன்வேலையைவேலால்வென்று
பொன்னவீர்வாகைவேய்ந்தபுகழுரைசெய்தேம்நாக
நன்னகராளிசெம்பொனகைமுடிசிந்தவந்த
மன்னவன்வளையொண்டோச்சி வென்றதும்வருத்துச்சொல்வடம்.

(இ-ள்.) மின் அவீர் மணிப்பூண் மார்பன் - மின்னல்போல் விளங்கும்
இரத்தினம்பித்த ஆபரணத்தையணிந்த மார்பையுடைய உக்கிரகுமாரபாண்டியர்,
வேலையை வேலால் வென்று - கடலைத் (தமது)வேலால்வென்று, பொன் அவீர்வா
கை வேய்ந்த புகழ் உரை செய்தேம் - பொன்னிறங்கொண்டெவள்கும் வாகை
மாலையையணிந்த புகழாகிய திருவிளையாடலைக்கூறினோம், நல் நாகம் நகர் ஆளி
செம்பொன் நகைமுடி சிந்த - நல்லபொன்னுலகாள்வோனாகிய இந்திரனுடைய செ
வந்தபொன்னாலாகிய விளக்கத்தையுடைய மருடஞ்சிதற, அந்த மன்னவன் வளை
கொண்டு ஓச்சி வென்றதும் வருத்து சொல்வாம் - அந்தவுக்கிரகுமார பாண்டியா
சக்கரம் எறிந்து வென்ற திருவிளையாடலையும் இனி விரித்துக்கூறுவாம். (க)

கோமகனிகமுநாளிற்கோணிலைபிழைத்துக்கொண்மு
மாமழைமறுப்பப்பைங்கூழ்வறந்துபுற்றலைகஉந்து
காமருநாடுமூன்றுங்கையறவெய்தமன்னர்
தாமதுதீர்வுநோக்கித்தமிழ்முனியிருக்கைசார்த்தார்.

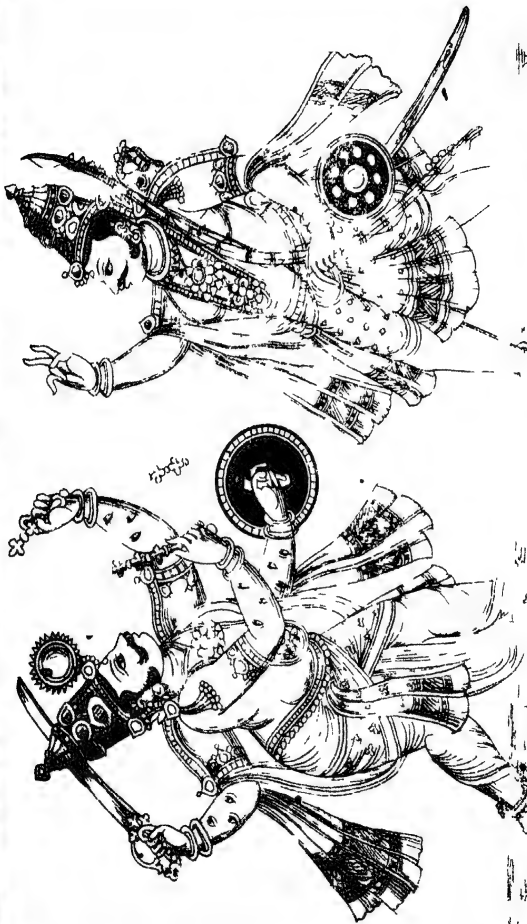
(இ-ள்.) கோமகன் நிகமும் நாளில் - (இவ்வாறு) உக்கிரகுமாரபாண்டியர்
அரசியல் வருவாறு செங்கோல்செலுத்திவருங்காலையில், கோள் நிலை பிழைத்து-
நவக்கிரகங்கள் தத்தமக்குரிய நிலையினின்று தவறுதலால், கொண்முமாமழை மறு
ப்ப - மேகங்கள் பெருமைழிக வருஷித்தலொழிய, காமரு மூன்று நாடும் - விருப்ப
மிக்க சேரசோழபாண்டியர்களுடைய மூன்றுநாடுகளும், பைங்கூழ் வறந்து - பசி
யபயிர்கள் தீந்து, புல் தலைகள் தீந்து-பசிபுல்லின்தலைகள் கருகி, கையறவு எய்த-
வறுமைகூட, மன்னர் தாம் அது தீர்வு நோக்கி - அவ்வரசர் அவ்வறமையொழித்த
லைக்கருகி, தமிழ்முனி இருக்கை சார்த்தார் - அகத்தியமுனிவ ரிருக்கையாகிய பொ
தியமலையையடைந்தார்.

கையறவு ஒழுக்கம் அறுதல், மக்கட்பாப்பிற்குன்றி ஏனைவிலங்கின் பாப்பிற்
கும் உணவொழிந்தது என்பார் புற்றலைகஉந்து எனவும், இடத்து நிகழ்பொருள்கனி
ன்றொழிங்களை யிடத்தின்மே லேற்றித் தீந்து கருகிக் கையறவெய்தவெனவுங் கூறி
னார். (உ)

முனிவனையடைந்துவேந்தர்மூவருந்தங்களுடமுற்
பனிவருமாரியின்றிவறந்தமைபகரமேருக்
ருனிவருசிலையார்க்கன்பர்கோணிலைருறித்துநோக்கி
யினிவருமாரியில்லையாதினாலென்றுகேண்மின்.

(இ-ள்.) வேந்தர் மூவரும் முனிவனை அடைந்து - பாண்டியர்முதலிய மூன்
நரசர்களும் அகத்தியமுனிவரை யடைந்து, தங்கள் நாட்டில் பனிவரு மாநீ இன்றி,

இந்திரன் முடிமேல் வளையெறிந்ததிருவினாயாடல்

இந்திரன்முடிமேல்வளைபெறிந்தபடலம். சசுசு

வறத்தமை பகர - தங்கள் நாடுகளில் குளிர்ச்சியைத்தரும் மழையில்லாமையினால் வறுமையிருந்தமையைக்கூற, மேரு குனி வருசிலையார்க்கு அன்பர் - மகமேருவாகிய வளைத்திலைபுந்திய சிவபெருமானுக்கு அன்பாகிய அகத்தியர், கோள் நிலை குறித்து நோக்கி - கிரகங்கள் நிற்கும்நிலையை ஆராய்ந்துபார்த்து, இனிவரும்மாரி இல்லை - இனிப்பெய்யும் மழையில்லை, யானினால் என்று கேண்மின் - என்னகாரணத்தால் என்று சொல்லக்கேளுங்கள்.

உம்மை இனத்தென அறிபொருளில் வந்த முற்றுப்பொருட்டு, பனிமழையின்மையால் வரும் ஓர் நோய் எனப் பொருள்கொண்டு பனிவரு மாரியின்றி என்பதற்குப் பனியென்னு நோய்வருதற்குக் கருவியாகிய மழைவறத்தமை எனப் பொருள் கொள்ளலும் ஒன்று, பனி அமமை. இது குடநாட்டு வழக்கு. (க)

காய்சினவேய்வோன்சேயோன்முன்செலக்கதிற்கால்வெள்ளித்
தேசிகன்பின்புசென்றுநடக்குமிச்செயலான்முந்நீர்த்
தூசினவுலகிற்பன்னீராண்டுவான்சுருங்குமென்று
பேசினதூல்கண்மாரிபெய்விப்போற்சென்றுகேண்மின்.

(இ-ள்.) காய்சினம் வெய்யோன் சேயோன் முன்செல - உயிர்களைச்சுட்டு வருத்தும் கோபத்தையுடைய சூரியனும் அங்காரகனும் முன்னேசெல்ல, கதிற்கால் வெள்ளித்தேசிகன் பின்பு சென்று நடக்கும் இச்செயலால் - கிரணத்தைவிசும் சுங்கிரன் அக்கோள்களுக்குப் பின்புசென்றுநடக்கும் இக்காரணத்தால், முந்நீர் எனின உலகில் பன்னீர் ஆண்டு வான சுருங்கும் என்று தூல்கள் பேசின - கடலையாடையாகவுடைய உலகில் பன்னிரண்டுவருடம் மழைபெய்யாதொழியுமென்று தூல்கள்கூறின, (ஆதலால்) மாரி பெய் விப்போன் சென்று கேண்மின் - மழைபெய்விக்கும் இந்திரனைச்சென்று கேளுங்கள். (ச)

என்றவனெதிர்யாமெவ்வாறேகுதுமென்றானாந்தும்
வென்றவன்சோமவாரவிரதநீர்நோற்றுலெள்ளி
மன்றவனருளைப்பெற்றுவான்வழிச சென்றுமினென்றக்
குன்றவன்சிலையாறோன்பின்விதியினைக்கூறுகின்றான்.

(இ-ள்.) என்றவன் எதிர் - என்றுகூறிய அகத்தியமுனிவர் எதிரில், எவ்வாறு யாம் ஏகுதும் என்றார் - எப்படி யாம் (வான்வழிச்) செல்வோம் என்று வினவினார்கள், ஐந்தாம் வென்றவன் - பஞ்சேந்திரியங்களையும் வென்ற அம்முனிவர், நீர் சோமவார விரதம்நோற்று வெள்ளி மன்றவன் அருளைப்பெற்று - நீங்கள் சோமவாரவிரதத்தை யதுட்டித்த வெள்ளியம்பலத்துள் நடனஞ்செய்தருளிய பெருமானார் திருவருளையடைந்து, ஓரன் வழி செல்மின் என்று - ஆகாயத்தின்வழியாகச் செல்லுங்கள் என்று, அக்குன்றம் வன் சிலையான் நோன்பின் விதியினை கூறுகின்றான் - அத்தமகமேருவாகிய வலியவிலையேந்திய சிவபெருமான் விரதத்தின் விதியினைச்சொல்லத்தொடங்கினார். (இ)

உத்தமவானோர்த்தம்முருத்தமனாகுமிச
னுத்தமசத்திமாருருத்தமியுருத்திராணி
புத்தமவிரதத்தம்முருத்தமத்திங்கனென்பென்
றுத்தமமறைதூலாதிபுனாக்குமிச்சோமவாரம்.

(இ-ள்.) உத்தமம் வாஞ்சுர் தம்முள் ஈசன் உத்தமன் ஆகும் - உத்தமத்தன் மைவாய்ந்த திருமால்முதலிய தேவர்களுள் சிவபெருமான் உத்தமனாவன், உத்தம சத்திமாருள் உருத்திராணி உத்தமி - உத்தமத்தன்மைவாய்ந்த உலக்குமி முதலிய சத்திமாருள் உருத்திராணி உத்தமியாவாள், உத்தம விரதம் தம்முள் திங்கள் நோன்பு உத்தமம் என்று உத்தமத்தன்மைவாய்ந்த விரதங்களுள் சோமவாரவிரதம் நோற்றல் உத்தமமென்று, உத்தமம் மறை நூல் ஆகி உரைக்கும் - உத்தமத்தன்மைவாய்ந்த வேதம்முதலிய நூல்கள் கூறாநிற்கும், இச்சோமவாரம் - இந்தச்சோமவாரமானது.

(க)

மந்தரங்காசியாகிபகிகளில்வதிந்நோற்கத்
தந்திரிம்பயனிந்நோடிதழைத்திடுமதுனாதன்னி
விந்தநல்விரதநோற்போர்க்கதிகம்யாதென்னிந்நோம
சந்தரனுரியவரமாதலாந்நோமவாரம்.

(இ-ள்.) மந்தரம் காசி ஆகி பதிகளில் வதிந்து நோற்க தந்திரிம் பயனில் - மந்தரம் காசிமுதலிய திருப்திகளில் தங்கி அனுஷ்டிக்க (அவ்விரதம்) தரும்பயனிலும், மதுனாதனில் இந்த நல்விரதம் நோற்போர்க்கு - மதுனாபிலிருந்து இந்த நல்லவிரதத்தை யனுட்டிப்பவர்க்கு, கோடி தருத்திரிடும - கோடிமடாருபயனுண்டாம், அதிகம் யாது என்னில் - (அம்மதுனாபிலிருந்துநோற்றலால்) அதிகபலன்கிடைத்தற்குக் காரணம் யாது என்றால், சோமவாரம் சோமசுந்தரன் உரியவாரம் ஆதலால் - சோமவாரமானது சோமசுந்தரர்க்கடவுளுக்கு உரியவாரம் ஆதலால் (என்று அறியுங்கள்)

(எ)

அங்கதினதிகப்பேறுண்டருக்களின்மதிதோய்ந்தொன்றித்
தங்கியதிங்குகணைப்புதகுதியினேறகவல்லார்க்
கிங்கதினதிகநீதியீட்டியபொருளகொண்டாற்று
மங்கலவிரதப்பெருன்றனந்தமாய்வளருமன்றே.

(இ-ள்.) அருக்களில் மதிதோய்ந்து ஒன்றி தங்கிய திங்கள் நோன்பு - சூரியனில் சந்திரன்கலந்துபொருந்திய அமாவாசையில்வந்த சோமவாரவிரதநேரன்பை, தகுதியில் நோற்க வல்லார்க்கு - ஆகமவழியால் அனுட்டிக்கவல்லவருக்கு, அங்கு அதன் அதிகம் பேறு உண்டு - அப்பயனிலும் அதிகபயனுண்டு, நீதி ஈட்டியபொருள் கொண்டு ஆற்றும்-நீதிவழியின்று தேடியபொருளைக்கொண்டு செய்யும், மங்கல விரதம் பேறு-மங்கலந்தரும் சோமவார விரதப்பயன், இங்கு அதின் அதிகம் - இங்கு அப்பயனிலும் அதிகமாம், ஒன்று அனந்தமாய் வளரும் - ஒன்று பலவாய்ப்பெருகும்.

தங்கிய வினையாலையும்பெயர்.

(அ)

நலமவிவிரதநோற்கத்தொடங்குநாணவில்வாந்தேளிற்
சிலையினிலாதலன்றியிரட்டியதெரிசளுசோந்த
மலமதியொழிததுமற்றைமதியிலுமுந்தைப்பக்கத்
தலர்க்கிர்வாரத்தல்லாணயின்நிடாவயலிற்றுஞ்சா.

(இ-ள்.) நலம் மலி விரதம் நோற்க தொடங்கு நாள் நவில்வாம்-நன்மையிக்கு சோமவாரவிரதத்தையனுட்டிக்கத் தொடங்கும் நல்லமுகூர்த்ததினத்தைக் கூறுவாம், தேளில் சிலையினில் ஆதல் அன்றி - விருச்சிகமாதத்தினுள் தனுர்மாதத்திலும் அனுட்டிக்கத்தொடங்குதலுமல்லாமல், இரட்டிய தெரிசம் சேர்ந்த மலமதி ஒழித்த - இரட்டித்தவரும் அமாவாசைசேர்ந்த மலமாசத்தையொழித்து, மற்றை

மதியிலும் - மந்தைமாதத்திலும் (அனுட்டிக்கத்தொடங்கில்) முந்தைப் பக்கத்தி - சுக்கிலப்பக்கத்தில், ஞாலர் கதிர் வாரத்து அல்புபரந்த கிரணத்தையுடைய ஞாயிற்றுக் கிழமை யிரவில், ஊண் அயின்றிடாது அயலில் தஞ்சாது - ஊனுண்ணுமலும் வேற் றிடத்தில் சித்திகாசெய்யாமலும்.

விதமநோற்கத் தொடங்குவோர்க்கு இரண்டமாவாசைகூடிய மாதம் மல மாதம் ஆதலால் அந்தமாதத்தையொழித்து எனைமாதங்களில் தொடங்கவேண்டு மென்பது தோன்ற மலமதியொழித்து என்றார். சோமன் வெண்ணிறமுடையவனு தலால் முந்தைப்பக்கத்தில் தொடங்கவேண்டும் என்பது. (க)

வைகறையெழுந்துசேற்கணமணுளனைபுளியியற்றைச்
செய்கடனிறீஇக்காமாதிசிறுதைநீத்தலாப்பொற்கஞ்சப்
பொய்கையைடைந்துகையிறபவித்திரம்புனைந்துவாக்கு
மெய்கருத்தொருப்பாடெயதச்சங்கற்பம்விகந்துகூறி.

(இ-ள்.) வைகறை மீழுந்து - விடியற்காலத்தி லெழுந்து, சேல் கண் மணு ளனை உள்ளி - அங்கயற்கணம்மையார் தலைவராகிய சோமனாரதாக்கடவுளைத் தியானித் து, அற்றை செய் கடன் நிறுவி - அன்று செய்யும் சித்தியகடன்களை முறையாகச் செய்து முடித்து, காமாதி சிறுதை நீத்து - காமமுதலிய தீக்குணங்களை மனத்தினி ன்றுநீக்கி, அலர் பொன கஞ்சம் பொய்கையை அடைந்து - அலர்ந்த பொற்றாமரை த்திருக்குளத்தை யடைந்து, கையில் பவித்திரம் புனைது - கைவிரலுள் அனாமிக யில் பவித்திரந்தரித்து, கருத்து வாக்கு மெய் ஒருப்பாடி எய்த - மனவாக்குக்காயங் கள் ஒன்றுபட, சங்கற்பம் விதந்து கூறி - சங்கற்பம் எடுத்துச்சொல்லி.

சங்கற்பம் ஆவது தானெடுத்தகாரிய முட்டின்றி முடிந்து பயன் எளிதிற் கைகூடக்கூறுவது. பவித்திரம் பாவத்தையுடைய முதற்கையத்தருவது. காமாதி - கா மம், குரோதம், உலோபம், மோகம், மதம், மாற்சரியம், இவ்வாறும் உட்படையா தலால் காமாதிசிறுதை நீத்து என்றார். மனவாக்குக்காயங்கள் ஒருப்படுதலாவது தம்முள் ஒன்றுபட்டுகிழிற் றல். வைகறை அறறைநாட்கழிந்ததற்கு. (சௌ)

கடம்படி முனைதகமுதகடகரும்பினைநீனைந்துவாலத்
திடம்படுதிர்த்தபெல்லாமாடியபாபானையிண்டுத்
திடம்படதருதியென்ஓகுநினைத்தடம்படிந்துவெண்ணி
றுடம்பணிந்தக்கமாலையொளிபெறவிதியாற்றுகுமி.

(இ-ள்.) கடம்பு அடி முனைந்த முதகண கருப்பினை நீனைது - கடம்பமரத் தினடியில் முனைத்தெழுந்த முனறுகண்களையடைய கருப்பினைத்தியானித்து, ஞால த்து இடம்படு திர்த்தம் எல்லாம் ஆடிய பயனை - நிலவுகத்தனிடத்திற் பொருத்தி யதிர்த்தங்கள் எல்லாவற்றிலுந் முழங்கியபயனை, ஈன்கி திடம் பட தருதி என்ரு - இ த்திர்த்தத்தி லுறுதியாகத் தந்தருள்வாய் என்று, திரை தடம் படிந்து - அலையை யுடைய பொற்றாமரைத்திர்த்தத்தில் ஸ்ரானஞ்செய்து, வெள் நீறு விதியால் உடம்பு அணிந்து-வெள்ளியநீர்,நீனை ஆகமவிதிப்படிதமதுஉடம்பிலுள்ள உறுப்புகளில்அணி ந்து,அக்கமலை ஒளி பெற தாய்கி - உருத்திராஷ்டமாலிகைகளை யொளியேசுத்தரித்து.

தலை, நெற்றி, மார்பு, உங்கி, முழங்கால், கை, கழுத்து, முதுகு, செவி ஆகிய இவ்வுறுப்புகளில் நெற்றி, மார்பு, தோளடி என்னும் உறுப்புகளில் ஆறங்குளமும், வணையுறுப்புகளில் ஓரங்குளமுமாக விபூதிதரித்தலும் ; சிகை, தலை, கழுத்து, மார்பு, புயம், கை, காத ஆகிய இவ்வுறுப்புகளில் சிகையில் - ஒருமணியும், தலையில் - மூப்

பத்தாமணியும், கழுநீல் - ஈழப்பக்கிரண்டுமணியம். மார்பில் - நாமமெட்டுமணியும், புயத்தில் - பதினாறுமணியும், கையில - பனிரண்டுமணியும், காதில் - ஒருமணி அல்லது ஆறுமணியும் ஆகக் கோவைசெய்த உருத்திராட்சமாலிகையணிதலும் விதியாதலால் விதியாலணிகிறது, தாங்கி என்றார். முக்கட்கரும்பு - திரிநேத்திரங்களை யுடைய கரும்புபோல்பவர்களையும், மூன்றுகண்களையுடைய கரும்பு எனவும், செம்மொழிச் சிலைடையாகப் பொருள்கொண்டு, தன் சாதிப்பொருளிடத்துத் தோன்றுதல் மரபாதலால்-கடம்படிமுனைத்த முக்கட்கரும்பு என்றா, தான் எடுத்த காரியம் இனிது முடிந்த இன்பம் தரவேண்டு மென்னும் அபிப்பிராயத்தோடு முக்கட்கரும்பினை நினைந்து என்றது கருத்துடையதையணி. (தக)

வெள்ளைமந்தாரமுல்லைமல்லிகைவெடிவாய்ச்சாதி
கள்ளவிறும்மயிலையாதிவெண்மலர்கவர்ந்துவேழம்
பிள்ளையைமுந்தப்பூசித்திரந்துசங்கற்பம்பேசி
யுள்ளனைந்துச்சிமேற்பன்னிருவிரலுயர்ச்சிகுரும்பர்.

(இ-ள்.) வெள்ளை மந்தாரம் முல்லை மல்லிகை வெடிவாய் சாதி - வெள்ளை மந்தாரமலரும் முல்லைமலரும் மல்லிகைமலரும், வெடித்தவாயையுடைய சாதிமலரும், கள் அவிறும் மயிலை ஆதி வெண் மலர் கவர்ந்து - தேனெடுமலர்ந்த இரவாகுழிமலரும் முதலிய வெள்ளிய மலர்களைக்கொய்து, வேழப் பிள்ளையை முந்தப் பூசித்த - சித்திவிநாயககடவுளை முன்பு பூசித்து, இரந்து சங்கற்பம் பேசி - குறையிரந்து தாம் எடுத்தகாரிய மினை முடியவேண்டுமெனனும் சங்கற்பங்களை யெடுத்துக்கூறி, உள் அணைந்து - திருக்கோயிலுள் சென்று, உச்சிமேல் பன்னிரு விரல் உயர்ச்சிக்கு உம்பர் - உச்சிமேல் பன்னிருவிரலுயர்ச்சிகுருமேலுள்ள துவாதசாந்தத்தில். (கஉ)

சத்தியஞானந்தத்தத்துவந்தன்னை யுள்கி
வைத்ததன்வடிவங்கொண்டுமண்முதற்சிவமீருன
வத்துவவிஸிங்கந்தன்னையாசனமுநகதிமுல
விததைமற்றாநூலின் விதிபிழைபூசைசெய்க.

(இ-ள்.) சத்திய ஞானந்த தத்துவம் தன்னை உள்கி வைத்து - உண்மையறிவானந்தவடிவாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளைத் தமது மனத்தில் தியானித்தவைத்து, அதன் வடிவம் கொண்டு - அச்சுவடிவமாய் நின்று, மண் முதல் சிவம் ஈறு ஆன அத்தவ இலிங்கம் தன்னை - பிரிதிவி தத்துவம் முதலாய் சிவத்தத்துவமீருககின்ற சிவலிங்கப்பெருமானை, ஆசனம் மூர்த்தி மூலம் வித்தையாலும்-ஆசனமந்திரத்தாலும் மூர்த்திமந்திரத்தாலும் மூலமந்திரத்தாலும், நூலின் விதியினாலும் - ஆகம விதியினாலும், பூசை செய்க - பூசைசெய்யக்கடவர்.

அப்துவம் - வடசொற்றிரிபு.

உச்சிமேற் பன்னிருவிரலுயர்ச்சிக்கும்பர் என்றது ஐதாடங்கிச் சத்தியஞானந்தத்தத்துவந்தன்னை யுள்கிவைத்த தன்வடிவங்கொண்டு என்பதாகும். மாந்த பூசை ஆதலால் சூக்குமதேகசத்தியும், அலதேகசத்தியும், ஆன்மசத்தியும் அடங்கும். விடைபெற்றுப் பின்னர்ப் புறப்பூசை நடத்துதலால் ஆசனமூர்த்தி மூலவித்தை மற்றுந் நூலின் விதியின்பூசைசெய்க என்றார். ஆன்மசத்துவம் அடிப்பாகமும், வித்தியாதத்துவம் நடுப்பாகமும், சிவத்தத்துவம் முடிவுமாக இருத்தலின் மண்முதற் சிவமீருன தத்துவம் என்றார். (கஉ)

இந்திரன்முடிமேல்வளையெறிந்தபடலம். சுளங்

ஐந்தமுதாவின் துருவங்கனியைந்துசெந்தேன்
சந்தனகோயம்புடபத்தண்புனம்மணிநீராடடிச்
சுந்தாவெண்பட்டாடைகருப்புரசுண்ணஞ்சரநவ
கந்தமலலிகைமுன்னுனவெண்மலர்கண்ணிசாத்தி.

(இ-ள.) ஐந்த அமுது ஆவின் ஐந்த துருவகனி ஐந்த - பஞ்சாமீதம்பஞ்ச கவியம் நறுமணநகமழும் வரதைக்கனி முகலிய ஐந்தகனிகள், செந்தேன் - செ வந்ததேன, சந்தன கோயம் - சந்தனக்குழம்பு (ஆவிய விவைகளாலும்) புட் படி தண் புனல் - மலாபெய்த தண்ணியநீராலும், மணிநீர் - கவகைமுதல்வநீரின லாக், ஆட்டி - திருமஞ்சனம்செயது, சந்த ம வெண் பட்டாடை கருப்புரசு ண்ணம் சாந்தம் - அழகிய வெள்ளிய பட்டாடையையும் பசைக்கருப்புரங் கலந்த கல வையையும் வெள்ளிய சாந்தனாகுமாடையுமா, கந்தம் மலலிகை முன் ஆன வெண் மலர் கண்ணி சாத்தி - வாசமிகை மலர்களும் முகலகிய வெள்ளியமலர்களாலாகிய கண்ணிமாலையையுஞ்சாத்தி.

கண்ணிமாலே - வட்டவரந்தம் முடிமாண் (கசு)

சாசணிபொலம்புனசாத்தி - இன்னேகமுலாதுயற்க
பூசனைசெயதுசேறகடபூரணபனாயையவ்வா
பூசனைதெழுததைப்பெண்பாறவியையவுசாரித்தபூநிக
தாசுதுசாரித்தநிம்பாலட்டவண்ணமுடினோடும

(இ-ள) காசு அணி பொலம்புன சாத்தி - இரத்தின மிகழத்த பொன் லாகிய திருவாபரணங்களைசாத்தி, கீழ் கழல் ஆகி அங்க பூசனை செய்து - ஒலிக்கு ம வீரகண்டையடவீரநத பாநாத்கோயிறாக வள்ள அங்கபூசை செய்தமுடித்த, சேல கண் பூரண பனாயை - அங்கயற்கண்ணிபாகிய பராசத்தியை, அ ஆறு - அவ் வகையாக (பூசித்த) ராசன ஐந்த எழுத்தை - வெப்பெருமான ஸ்ரீபஞ்சாங்கநாதை, பெண்பாறபூசையை உச்சரித்தபூசித்தபெண்பாலாகிய அபபராசத்திகருப்பொ ருந்த உச்சரித்தபூசனை செய்து, ஆக ஆறு சரபிதீரம்பால் அட்ட இன் அமுதின ஓடும - குற்றமற்ற இனிய பகவீனபாலோடு கலந்த சமைத்த இனிய திருவமுதோ டும் (கரு)

பண்ணியவகைபாலியநிவேதனமபண்ணிவாச
நண்ணியவடைகாபநலகிறுவினாகதுபந்திப
மெண்ணியவகையாறகோட்டிககண்ணடியேனைமற்றும்
பண்ணியவிறுமுன்காட்டிவிலவததாறபூசைசெய்தல்.

(இ-ள) பண்ணியவகை பாசியம் நிவேதனமபண்ணி - பலகாரவகை களும் பானியமும் ஆகிய இவைகளை நிவேதனம்செய்து, வாசம் நண்ணிய அடை காய் நல்கி - (தக்கோலமமுதலிய) வாசனைததிரவியங்கடிய வெற்றியையும் பாக்குந் தருது, நறுவிரை தூபம் தீபம் எண்ணிய வகையால் கோட்டி - நறுமணங்கமழும் தூபத்தையும் தீபத்தையும் வரையறுத்தவகையால் வளைத்து, கண்ணடி எனை மற் றும் புண்ணியன் திருமுன் காட்டி - கண்ணடியும் அதுவொழிந்த மறறை உபசார வ்களையுஞ் சோமசுந்தரகடவுள் திருமுன்காட்டி, விலவததால் பூசைசெய்தல்-வில வத்தாரஞ்ச்சிக்ககதூவர்.

பஞ்சோபசாரங்களுள் - பண்ணியம், அடை, காய், வெற்றிலை, பாக்கு, இ னை பிரிதிவிசம்பந்தமாயுள்ளன. மானியம் அப்புச்சம்பந்தமாயுள்ளது. தீபம் அக்

கிண்சம்பந்தமாயுள்ளது. கண்ணாடியும் அவ்வக்கிண்சம்பந்தமுள்ளது. தூபம் வாயு சம்பந்தமுள்ளது. மற்றும் என்றது மணியோசைமுதலிய ஆகாயசம்பந்தமுள்ளது.

வரையறுத்தவுகை என்றது மூன்றுதரம். பானீயம் - பானக்கம். (கக)

புரகரணிச்சாளுனகிரியையரயப்போந்தவிலவ
மரமுதலடைந்துமூன்றுவைகலூணுறக்கமின்றி
யரகரமுழக்கஞ்செய்வோரம்பெரும்பாதகங்கள்
விரகில்செய்கொலைகடருமாதலாலவிசேடம்வில்வம்.

(இ-ள்.) புரகரன் இச்சாளுன கிரியையரயப் போந்த வில்வமரமுதல் அடைந்து - சிவபெருமானுடைய இச்சாளுனகிரியாசத்திகளின் வடிவாய்வாத வில்வமரத்தடியில்வந்து, மூன்று வைகல் ஊண் உறக்கம் இன்றி - மூன்றுநாள் ஊண் உறக்கமில்லாமல், அரகர முழக்கம் செய்வோர் ஐம்பெரும் பாதகங்கள்-அரகரவென்னும்கோஷம் செய்வோருடைய ஐந்துமகாபாதகங்களும், விரகு இல் செய்கொலைகள் தீரும் - பேரறிவில்லாமையாலசெய்யுங் கொலைகளுநதீரும், ஆதலால் வில்வம் விசேடம் - ஆதலால் அருச்சுணைப்பொருள்களில் வில்வம் விசேடமாம்.

அடைந்தவர் மாயையை வேரோடரிதலின அரன் எனச் சிவபெருமானுக்கு ஓர் திருநாமம். “நாசத்திலுறையுமாற்ற ஞானன்சேர்ந்தோர்மாயை, வேர்முற்ற மரியுமாற்றலரன்” எனவருஞ்செய்யுளாலுணர்க. (கஎ)

மடங்கிதற்குருங்கல்வாடிபுலர்ந்ததுமயிர்ச்சிக்குண்டன்
முடங்குகாற்சிலம்பிக்கடபுழுக்கடிமுதலாங்குற்ற
மடங்கினுங்குற்றமில்லையுத்தமமாகும்வில்வம்
தடங்கைகொண்டசுனாமாயிரஞ்சாற்றிசசாத்தல்.

(இ-ள்.) மடங்கு இதழ் சுருங்கல் - இதழ்மடங்கிச் சுருங்கி இருத்தலும், வாடி உலர்ந்ததும் - வாடியுலர்ந்திருத்தலும், மயிர்ச்சிக்குண்டன் - மயிர்ச்சிக்குண்டிருத்தலும், முடங்கு கால் சிலம்பி கூடு - முடங்கியகாலகனையுடைய சிலம்பிப்பூச்சி கூடுகட்டியிருத்தலும், புழுக்கடி - புழுக்களின்கடியும், முதலாங் குற்றம்-ஆகிய இவைமுதலாயுள்ளவை குற்றமாம், அடங்கினும் குற்றம் இல்லை-அக்குற்றங்களடங்கியிருப்பினுங் குற்றங்களாகா, வில்வம் உத்தமமாகும் - வில்வம் உத்தமமாம், ஈசன் நாமம் ஆயிரம் சாற்றி தடம் கைகொண்டு சாத்தல் - அதனைக்கொண்டுச் சிவபெருமான் சகஸ்திரநாமங்களைக்கூறி நீண்டகைகளால் அருச்சிக்கக்கடவர். (கஅ)

அடியனேன்செய்யுங்குற்றமன்றைக்கொற்றந்தமாகுங்
கொடியநஞ்சமுதாக்கொண்டாய்குற்றமுங்குணமாக்கொண்டு
படியெழுதரியமங்கைபங்கனேகாத்தியென்று
முடியுறவடியில்வீழ்ந்துமும்முறைவலஞ்செய்தேத்தி.

(இ-ள்.) அடியனேன் செய்யுங்குற்றம் அன்றைக்கு அன்று அனந்தம் ஆகுபடியேன்செய்யுந்தவறுகள் நானுக்குநாள் அனந்தமாயுள்ளன, கொடிய நஞ்சமுதாக்கொண்டாய் - கொடியநஞ்சத்தையும் அமுதமாகக்கொண்ட பெருமானே, குற்றமும் குணமாகக்கொண்டு-அடியென்செய்த அக்குற்றங்களையும் குணங்

இந்திரன்முடிமேல்வீளியெறித்தபடலம். சஎடு

னாகக்கொண்டருளி, எழுது அரிய படிவம் மங்கை பங்கனே காத்தி எவ்வு-எழுது தற்கரிய திருவுருவத்தையுடைய உமாதேவியானா விடப்பாகத்திலுடையவனே காப்பாய் என்று, மூடி உற அடியில் வீழ்ந்த மும்முறை வலம் செய்து ஏத்தி-(தமது) தலைகள்தோயத் திருவடிமேல்விழுந்த மூன்றுதரம் பிரதக்ஷிணஞ்செய்ததுதித்த.

படிவம் ஈறுதொகுத்தல், கொடியிருஞ்சுழாக்கொண்டாய் என்றதற்கவையக் குற்றமில் குணமாகக்கொள்ளவேண்டும் என நிரணியையாகவைத்துப் பொருள்கொள்க. (கக)

வன்டனங்ககையின்றுவேண்டியவரங்கள்வேண்ட
நன்மணப்பேறுமக்கட்பேறுநல்வாக்குக்கல்வி
பொன்மனக்கினியபோகந்தெவ்வரைப்புறாகாண்ட
லிம்மையிலரசுமற்றுமெண்ணியாக்கெய்துமன்னே.

(இ-ள்.) வல்மனம் கை-ப நின்று வேண்டியவரங்கள் வேண்ட - (கல்போலும்) கடியமனம் மெழுதுபோல இளகின்று தமக்குவேண்டிய வரங்களைக்கூறியிருக்க, நல்மனம் பேறு மக்கள்பேறு நலவாக்கு கல்வி பொன் - நல்லவிவாகம்பெறுகையும் நல்லபுத்திரப்பெறுகையும் நல்லவாக்கும் கல்வியும் திரவியமும், மனக்கு இனிய போகம் - மனதுக்கினியப்போகமும், தெவ்வரை புறகு காண்டல் - பகைவரைப் புறங்காணுதலும், இம்மையில் அரசும் மற்றும் - இப்பிறப்பில் பலஅரசரிமையும் இவையொழிந்தனவும், எண்ணிய ஆங்கு எய்தும் - எண்ணியபடி கிட்டும்.

அரசரிமை என்றது அரசியலை, இவையொழிந்தன என்றது அவற்றிற்குரிய அங்கங்களை. (உ௦)

ஆதிபிவ்விபிவகந்திண்டற்கருகரல்லாதவேத
வேதியர்முதலோரிடவிவிலங்கத்திலிவியரால்சகித்
தோகியவிரதநோற்கவாசசனைக்குரியரல்லாச
சாதியர்பொருணோந்தாதினாவராத்பூசைசெய்தல்.

(இ-ள்.) ஆதி இவ்விவிகம் திண்டற்கு அருகர் அல்லாத வேத வேதியர் முதலோர் - ஆதியாகிய இத்தச்சிவப்பகப்பெருமானேதான் ஈண்டியார்ச்சிக்க அருகரல்லாத வேதமுணர்ந்த அந்தணர்முதலியோர், இட்ட இவ்விவகத்து இவ்விதியால் அர்ச்சித்து ஓதிய விரதம் நோற்க - இட்டவிவகத்தில் முணனர்க்கூறிய விரியால் அருச்சனைசெய்து சோமவாரவிரதம் அனுட்டிக்கக்கடவா, அர்ச்சனைக்கு உரியர் அல்லா சாதியர் - விவார்ச்சனைக்குரியரல்லாத சாதியார்கள், பொருள் நேர்ந்து ஆதிசைவரால் பூசைசெய்தல் - பொருள்கொடுத்த ஆதிசைவர்களால் பூசைசெய்தவிக்கக் கடவர்.

செய்தல் உடன்பாட்டி வியங்கோள் விணுமுற்று. (உ௧)
எழுசீரடியாகிரியிருத்தம்.

பொருவிவிலவிரதமாவகைத்துசசிப்சோநிலாணிரவிவாணிரண்டு மொருவுதலுறங்காதிருத்தலர்ச்சனைநால்யாமமுமுஞ்ஞுதலென்னக் கருதினிவ்வைந்துமொன்றனுக்கொன்றுகழியவுமதிகமானோற்கும் வருடமொன்றிரண்டுமுன்றுபன்னிரண்டுவருடம்வாழ்நாளளவிவந்துள்.

(இ-ள்.) உச்சிப் போதில் ஊணும் - உச்சிக்காலத்தி லுண்ணுதலும், இரவில் ஊணும் - இரக்காலத்திலுண்ணுதலும், இரண்டும் ஒருவுதலும் - இவ்விரண்டுவகை

யையும்விடேதலும், உறங்காதிருத்தலும்-நித்திரைசெய்யாதிருத்தலும், அரசுசீலை நகர் யாமமும் உருறாதுதலும் என்ன - சிவராசசீலை நான்குசாமங்களிலும் செய்தலும் என்ன, பொருவில் இவிரதம் ஐவகைத்தது - ஒப்பில்லாத இககவிரீதம் ஐவகையையுள்ளது, கருதின இவகைவாதம் ஒன்றனுக்கு ஒன்று கழியவும அநிகமாம-ஆராயின் இவ்வைவகைவிரதமும் ஒன்றுக்கொன்று அநிகபலனறருவனவாம், நோற்றும் வருடம் ஒன்று இரண்டு மூன்று பன்னிரண்டு வருடம் வாழ்நாள அளவு - அனுட்டிக்கும் வருட அளவு ஒருவருடமும் இரண்டுவருடமும் மூன்றுவருடமும் பன்னிரண்டு வருடமும் வாழ்நாள அளவுமாம், இவற்றுள் - இக்காலவளவைகளுள்

எண்ணுமைகள் தொகருகின்றன

(உஉ)

உடலீனவெண்ணினோற்பவா முந்தவுத்தியாபனஞ்செய்துநோற்கக கடவாவ்வுருடககட்டளைககிதுதிசுரிப்பதுததாபனவிதிதான் மடலவிழமாலைமண்டபங்குண்டமண்டலமவருதுதுமாபதியைப் படரொளியெள்ளிமுப்பதுகழஞ்சிற்படிமையாணிநுமிதகுஞ்செய்து.

(இ-ள.) உடல அளவு எண்ணினோற்பவா - (தமது) உடலின் இயற்கையளவை எண்ணிச் சோமவாரவிரதம் நோற்பவா, மூத்த உத்தியாபனஞ் செய்து நோற்கக கடவா-முற்படவுத்தியாபனஞ்செய்து நோற்கககடவா, ததாபன விதி தான்-உத்தாபனவிதியானது, அவ வருடம் கட்டளைக்கு நிறுதி கழிப்பது மேற்கூறிய அவ வருடங்களில் தாம் மேற்கொண்ட காலவளவையி லியதியின் இறுதியிற் செய்யுங்கடனகளை முந்தமுடிப்பது, மடல அவிழ மாலை மண்டபம் குண்டம் மண்டலம் வகுத்தது - இதழவீழ்தை மாலை சொடுக்க மண்டபமுந் குண்டம் மண்டலமும் வகுத்தது, உமாபதியைப் படர் ஒளி முப்பது கழஞ்சு வெள்ளியின படிமை நிருமிதம் செய்தது - சிவபெருமானை விளக்குங் கிரணத்தைபுடைய முப்பதுகழஞ்சு அளவின் வெள்ளியினால் நிரவுருவம் நிருமித்தது

ஆல அசை

(உ௩)

காலையிலாசானசொலவழிநிக் கககடனமுடித்ததுசசிதொட்டநகி மாலையினளவுமுராணநாலகேட்டுமலைதொட்டியாமமோநாளானகுஞ்சேலனகண்ணுளபங்களைப்பூசைசெய்கவப்புச்சுனைமுடிவின் மூலமநதிரநூற்றெட்டு நூற்றெட்டுமுறைநூலாகுதிமுடித்தல

(இ-ள) காலையில் ஆசான சொல வழி நித்தம் கடன முடித்தது - உதயகாலையில் ஆசிரியன் சொலவழியின்று நித்தியகடனகளை முடித்தது, உச்சி தொட்டு அநதி மாலையின் அளவும் புராணநூல்கேட்டு - உச்சிக்காலம் தொடர் மாலைக்காலமளவும் சிவபுராணங்கேட்டு, மாலை தொட்டு யாமம் ஓர் நாள்கும் - மாலைக்காலங்கொட்டு நாள்குசாமங்களிலும், சேலன கண்ணுள பங்களை பூசைசெய்க-சேற்கெண்டையை யொத்த கண்களையுடைய பிராட்டியானா இடப்பாகீத்திலுடைய சிவபெருமானைப் பூசைசெய்யக்கடவா, அப்பூசனை முடிவில் - அநதப்பூசனைமுடிவில், மூலமநதிரம் நூற்றெட்டு நூற்றெட்டு முறையினால் ஆகுதி முடித்தல - மூலமநதிரம் நூற்றெட்டால் நூற்றெட்டுத்தரம் ஆகுதிசெய்த முடிக்கக்கடவா

(உ௪)

வில்லமாயிரவகொண்டாநீரநாமமவிளம்பிநாலயாமமுஞ்சாத்த னல்லவைந்தெழுத்தாலெதெழுந்துருவின்துணுக்கருக்கியங்கொடுத்தது

ஸெல்லையின்மூலமந்திரத்தாலுமேமந்திரங்களினாலும்
விஸ்வமலேரம்பிப்பூணாகுதிசெய்தீரிலான் வேள்வியைமுடித்தல்.

(இ-ள்.) ஆயிரம் வில்லம் கொண்டு ஆயிர நாமம் விளம்பி கால் பாமமும்
சாத்தல் - ஓராயிரவிலவங்கொண்டு சஹஸ்ரநாமங்கூறி நான்குசாமமும் அருச்சிக்கக்
கடவர், நல்ல ஐந்து எழுத்தால் ஐந்து எழுத்து உருவின் நாதனுக்கு அருக்கியங்கொ
டுத்தல் - நன்மையைத்தரும் ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தால் அந்த ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரமே திருவுரு
வமாகக்கொண்ட சிவபெருமானுக்கு அருக்கியங்கொடுக்கக்கடவர், எல்லையில் மூல
மந்திரத்தாலும் ஏனைமந்திரங்களினாலும் - அளவில்லாத மூலமந்திரங்களினாலும் அது
ஒழிந்தமந்திரங்களினாலும், வில் அழல் ஓம்பி பூணாகுதி செய்த - வில்வடிவாகச்
செய்த குண்டத்தில் வேள்விததிவளராததுப்பூணாகுதிசெய்தது, நானு இல்லான் வேள்
வியை முடித்தல் - முடிவில்லாத அச்சிவபெருமானுடைய வேள்வியை முடிக்கக்
கடவர்.

வில் அழல் ஓம்பி என்றதற்கு விளங்குந் தீயோம்பி எனப்பொருள்கொள்ளு
தலும் ஒன்று. (உரு)

புலர்ந்தபின்னித்தவினைமுடித்தரம்பைபொதுளும்பாசிலைபதின்மூன்றி
னலந்தருதுவெள்ளரிசிபெய்திரியநறியகாயகறியொடுபரப்பி
யலந்தரவான்பாணிறைகுடமபதினமுன்றிரிமேலவைத்தரனடியிற்
கலந்தவன்பினராய்சிவராசனைக்குறியகடவுள்வேதியாகனைவரித்து.

(இ-ள்.) புலாத பின் நித்த வினை முடித்து - விடிந்தபின் காலையில்செய்யும்
நித்தியகடன்னை முடித்து, அரம்பை பொதுளும் பாசிலை பதின் மூன்றில் - வா
ழைமரத்தில் நெருங்கித் த நிராத பசிய பதின்மூன்றிலேகளில், நலம தரு து வெள்
அரிசி பெய்து - நன்மையை தரும் புலிகமாயி பச்சரிசியை நிரப்பி, இறிய நற்
ய காய் கறி பொய் பரப்பி - சுவையை தரும் நறுமணங்கமழும் காய்கறிகளைப்பர
ப்பி, அலந்தர - அமைவுபெற, நான் பால் நிறை பதின் மூன்று குடம் அரிசி மேல்
வைத்து - பசுவின்பால் நிராயுத பதின்மூன்று குடங்களையும் (ஒவ்வொருகுகளில் நிர
ப்பிய) அவ்வரிசிகளின்மேல் வரிசைபடவைத்து, அரன் அடியில் கலந்த அன்பின
ராய் சிவராச்சனைக்கு உரிய கடவுளா தேவிகளை வரித்து - சிவபெருமான் திருவ
டியிற்கலந்த அன்பினையுடையவராகச் சிவராச்சனை (தமக்கே) உரிய தெய்வத்தன்
மைவாய்ந்த ஆதிசைவர்களை வரவழைத்து. (உசு)

காதணிகலனுங்கையணிகலனுங்கவீன்பெறவளித்ததானாக
வாதரம்பெருகநின்றதருதரனைசெய்தரியதக்கிணையொடும்பாதப்
போதணிகாப்புவிசிறிதண்கவிகைபூந்துகின்முதற்பலவுடனே
மேதருதானஞ்செய்துபின்ருருவைக்கற்புடைமின்னிடையோடும்.

(இ-ள்.) காத அணி கலனும் கை அணி கலனும் கவின் பெற அளித்து - கா
திலணியுங் குண்டலமும் கையிலணியுங் காப்பும் பொலிவுபெறத் தந்து, அரன் ஆச
ஆதரம் பெருக நின்றது அருச்சனை செய்து - சிவபெருமானாக அன்புபெருக அவ
ர்களைச் சிந்தித்து அருச்சித்து, அரிய தக்கிணை யொடும் - ஆசைநிரப்பும் தகவினை
யோடும், பாதம் போது அணி காப்பு விசிறி தண் கவிகை பூம் துகில் முதல் பல-பா
தமாகிய தாமரையிலணியும் பாதாகையும் சிலிறியும் தண்ணிய நிழல்தரும் குடையும்
, பொலிவுகிறைந்தபீடம்பரமுகிபூ இவைமுதலாய் பலவாக, உடனே மேதரு

தானம் செய்து - வினாந்த மென்மையிச்சி தானங்கொடுத்தனுப்பி, பின் குருவை கற்ப உடைய மின் இடை யோடும் - பின்பு (தமது மரபின்) குருவை அவரது கற் பிசையுடைய பத்தினியோடும் வரிதது. (உ௭)

ஆசனத்திருத்திப்பொலந்துகில்கா தூக்கணிகள்கைக்கணிகளுமணிந்து வாசனம்மலரிட்டருசசனைசெயதுமலைமகடலைவனைவரைந்து பூசனைசெய்தபடிமையோடும்பொனபூதலம்பதாதிகள்பிறவுந் தாசலர்மாலேகோட்டணிபுனைந்தசுரபிமாதானமுஞ்செய்து.

(இ-ள.) ஆசனத்து இருத்தி-ஆசனத்திலெழுந்தருளியிருக்கச்செய்து, பெர்லம் துகில்-பீதாம்பரம்(தரிப்பிதது,) காதுக்கு அணிகள்கைக்கு அணிகளும் அணிந்து-காதுக்கு ஆபரணங்களும் கைக்கு ஆபரணங்களும் அணிவித்தது, வாசனம் நல் மலர் இட்டி அருச்சினை செய்து - வாசயிக்க நல்லமலர்ராதிய ருசசரிதது, மலை மகள் தலைவனை வரைந்து பூசனை செய்த படிமையோடு - உமாதேவியார் இழைவனாகிய சிவபெருமானை பூசுதித்த திருவுருவத்தோடு, அம் பொன் பூதலம் பதாதிகள் பிறவும் - அழகிய பொன்னும் பூமியும் சேனைகளும் அவையொழிந்தனவும், தாசு அலர் மாலு - வஸ்கிரமும் பூமாலையும், கோட்டி அணி புனைந்த சுரபி மாதானமும் செய்து-கொம்பிற் பூண அணிதரித்த பசுவும் ஆகிய பெரிய தானங்களையும் செய்து. (உ௮)

இனையவாறுததாபனமுடித்தாசானேவலாறசிவனடிககண்பர் தனையரோடொக்கலுடனமுதருந்தருதியியவிரதமுன்கண்ணையதாமரையோனிந்திரன்முதல்வாளுடவர்முவறுகணத்தோரனைவருநோற்றா மணிநருமனுடடித்தருமபெற்றபோகமவீட்டடைந்தார்.

(இ-ள்.) இனைய ஆறு உத்தாபனம் முடித்தது - இவ்வாறாக முடிவிறசெய்யும் உத்தாபனவிதியை முடித்தது, ஆசான ஏவலால் - ஆசிரியன் ஏவலால், சிவன அடிகு அனபர் - சிவபெருமானடிககணபராகிய அடியாரோடும், தனையா ஓடும் ஓக்கல் உடன் அமுது அருந்தல தகுதி - புகிறிரோடும் சுற்றத்தாரோடும் திருவமுது உண்ணுதல் தக்கது, இவ்விரதம் - இச்சோமவாரவிரதத்தை, முன் - பூாவத்தில், கண்ணன் அனைய தாமனையோன இத்திரன் முதல் வானுடவா ஸ்வறு கணத்தோர்-திருமாலும் அந்தத் தாமனையில் வசிகும பீரமனம் இத்திரனும் முதலிய தேவராகியபதினெண்கணத்தோரும், அனைவரும் நோற்றா-யாவரும் அனுட்டித்தார்கள், மணிநரும் அனுட்டித்தது அரும பெறல் போகம் வீதி அடைந்தார்-மண்தாங்களும் அனுட்டித்துப் பெறுதற்கிய போகத்தையும் மோகத்தையும் அடைந்தார்கள்.

அனைய என்னும் சுட்டுத்திரிபு உயாவினமேல் நின்றது. (உ௯)

ஈதுநோற்பவரவெம்பகைமனத்துயர்திரந்தாயிப்பிறவிபிபியறறுந் திதுசேர்வினைதீர்க்கெடுத்கயாக்கையினிற்சிவகதியடைவரிவ்விரதமோதினோர்கெட்டோராமனைவியர்ம்ககனொக்கலோடாணிதுவாழ்ந்தும்பர் மேதகுபதினவிந்திரன்பதத்திலவீற்றினிதிருப்பொன்றறவோன்.

(இ-ள்.) ஈது நோற்பவர் - இவ்விரதத்தை யனுட்டிப்பவர்கள், வெம் பகைமனம் துயர் தீர்த்து - கொடியபகையும் மனத்தன்பமும் ஒழித்து, ஆவிரம் பிறவியில் இயற்றும் திது சேர் வினை தீர்த்து - அளவில்லாத பிறவிகள்தோறும் செய்துவந்த திவினைகளொழிந்து, எடுத்த யாக்கையினில் எடுத்த மரணிடசீரத்தி விறுதியி

இந்திரன்முடிமேல்வளையெறிந்தபடலம். சு.எ.க

சிவகதி அடைவர் - சிவகதி பெறுவார்களே, இவ் விரதம் ஒதினோர் கேட்டோர்-
இச்சோமவாரவிரதநூலை ஒதினோரும் கேட்டோரும், மனைவியர் மக்கள் ஒக்கலோ
டும் இனிது வாழ்ந்த-(தமது) மனைவியர் புத்திரர் பத்துக்களோடும் இடையூறின்
வாழ்ந்த, உம்பர் மேதரு பதினாலு இந்திரன் பதத்தில் இனிது வீற்றிருப்பர் என்று-
மேன்மையிக்க பதினான்கு தேவேந்திரபட்டின்களும் அவன்பீதத்தில் நிகரினறி மகி
ழ்வுடர்ந்திருப்பார்களென்று, அறவோன் - அகத்தியமுனிவர்.

பதினான்கு இந்திரபட்டம் ஓர் பிரமகற்பம் “உத்தியோன்கற்பத்திபோம்பொ
ருவிவீத்திரர்கண்மாய்வர்” எனவருஞ் செய்யுளாலுணர்க. (௩௦)

அருசிரடியாசிரியவிருத்தம்.

சொல்லியநெறியாற்சோமசுந்தரன்விரதநோற்பான்
வில்லெடுமணிப்பூண்வேந்தர்முனிவனைவிடைகொண்டே-கி
யல்லியங்கனககஞ்சத்தாடியங்கயற்கண்வல்லி
புல்லியபாகன்றனுனைவழிபாடு இப்போற்றிநோற்றார்.

(இ-ள்.) சொல்லிய நெறியால் - கூறியவழிபால், சோமசுந்தரன் விரதம்
நோற்பான் - சோமசுந்தரர்க்கடவுளுடைய சோமவாரவிரதத்தை நோற்கும்பொரு
ட்டு, வில்லெடு மணி பூண் வேந்தர் முனிவனை விடைகொண்டு ஏகி - ஒளிவீசும் இர
த்தினமுழுத்திய ஆபாணத்தை யணந்த சேர சோழபாண்டியர் அகத்தியமுனிவரிட
த்த விடைபெற்றுச் சென்று, அல்லி அம் கனகம் கஞ்சத்து ஆகு - அழகிய அகவித
ழ்களையுடைய பொற்றாமரைத் தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து, அந் கயற் கண்ணி வ
ல்லி புல்லிய பாகன் தன்னை வழிபட்டு போற்றி நோற்றார் - அந்கயற்கண்ணம்மை
யார் பொருந்திய இடப்பாகத்தையுடைய சோமசுந்தரர்க்கடவுளை வழிபட்டுத் துதித்
து அவ்விரதத்தை யாதுட்டிதந்தார்கள். (௩௧)

சுந்தரன் தன்னைப்பூசைதொழில்செய்துவாரம்பெற்றேகி
யந்தரத்தாறுசெலவாரித்தநதமர்வேந்தன்
வந்தவரிருக்கவேறுமடங்கன்மான்றவிசுமூன்று
தந்திடப்பணித்தானிட்டார்தனதரியனைபெற்றாழ்.

(இ-ள்.) சுந்தரன் தன்னை பூசை தொழில் செய்து-சோமசுந்தரர்க்கடவுளைப்
பூசித்து, வரம் பெற்று ஏகி அநதரத்த ஆறு செல்வார் - வரம் பெற்றுச்சென்று
ஆகாயமார்க்கத்தினவழிச் செல்வாராயினார், அமரர் வேந்தன் அல்த அறிந்து -
தேவர்கள் தலைவனாகிய இந்திரன் அவர்கள் வருகையை அறிந்து, வாதவர் இருக்க
வேறு மூன்று மடக்கல் மான் தலிசு தந்திட பணித்தான்-வந்த நிலவுலகரசரிருக்க
வேறே மூன்று சிம்மாதனங்கூறிட எவ்வினை, தனது அரி அணையில் தாழ் இட்டார் -
தனது சிம்மாதனத்துக்குத் தாழ்நதிருக்க வவலாளர்களை இட்டார்கள். (௩௨)

வான்வழிவந்தமூன்றுமன்னரும்பொன்னுடையதி
யூன்வழிசுவைவேலும்பர்கோன்மருங்கிற்புக்கார்
தேன்வழிபோந்தின்கண்ணிச்சேரனுமார்த்தார்வேந்துங்
கான்வழிதாருநாடன்காட்டியதவிசின்வைக.

(இ-ள்.) வீரன் வழி வந்த மூன்று மன்னரும் - ஆகாயநெறியாக வந்த சேர
• சோழ பாண்டியர் மூவரும், பொன் னுதி எய்தி ஊன் வழி குவிசம் வை வேல் உம்.

பர் கோன் மருங்கில் புக்கார்-பொன்னுலகடைந்து ஊன் சிந்தும் வச்சிராயுதத்தை யெந்திய இந்திரனருகில்வந்து, தேன் வழி போர்தின் கண்ணி சேரனும் - (அக்ருள்) தேன்சிந்தும் பனைமாலையணிந்த சேரனும், ஆர் தார்வேந்தம் - ஆத்தி மாலையணிந்த சோழனும், கான் வழி தாரு நாடன் காட்டிய தவியின் வைக-வாசம் வீசும் கற்பகநாட்டையுடைய இந்திரன் சட்டிக்காட்டிய ஆசனத்திலிருக்க. (நக.)

மைக்கடல்வறப்பவென்றவாகைவேற்செழியன்மௌலிச்
செக்கர்மாமணிவிற்காலத்தேவர்கோன்றவிலேறி
யொக்கவீற்றிருந்தானாகவும்பர்கோனமூக்காறெய்திப்
பக்கமேயிருந்தவேளைப்பார்த்திபர்முகத்தைப்பாரா.

(இ-ள்.) எம் கடல்வறப்ப வென்ற வாகை வேல் செழியன் - கரியகடல் சுவற வென்ற வெற்றிமாலையணிந்த வேலையேந்திய உக்கிரகுமாரபாண்டியர், மௌலி செக்கர் மா மணி வில் கால - கிரீடத்திற்பதித்த செவந்த பருத்த மாணிக்கங்கள்ஒளி வீச, தேவர் கோன் தவியில் வறி ஒக்க மீறிருந்தான ஆக - (இந்திரன் ஆசனத்துக்குத் தாமலிருந்த ஆசனத்தி லிராமல்) அவன ஆசனத்திலேறி அவனோடுகூட நிகரி ன்றி இருக்க, உம்பர் கோன் அமூக்காயு எய்தி - இரத்திரன் பொருமை யடைந்து, பக்கமே இருந்த ஏனை பார்த்திபர் முகத்தைப் பாரா - தன்னயலிலிருந்த மற்றைச் சேரசோழர்கள் முகம் பார்த்தன. (நச.)

முகமன்னியம்பிரீவீர்வந்ததென்மொழியினென்ன
மகபதியெங்கனாடடினமழைமறுத்தடைந்தேமென்ற
ரகமலர்ந்தனையார்நாட்டினளவும்வான்சுரக்கநல்கி
நகைமணிககலன்பொன்னாடைநல்கிநீர்போயினென்றான்.

(இ-ள்.) முகமன் நன்கு இயம்பி - உபசரவார்த்தையை இனிதாகக்கூறி, நீவீர் வந்தது எனமொழியின என்ன - நீங்கள்வந்தகாரணம் யாது கூறுங்கள் என் றுவிளமப, மகபதி - இந்திரனே, எங்கள் நாட்டில் மழை மறுத்து அடைந்தேம் என்றார் - எங்களுடையநாடுகளில் மழைவளம் இல்லாமையால் வந்தோமென்றுகூ றினார், அகமலர்ந்த அனையார் நாட்டின் அளவும் வான் சுரக்க நல்கி - இந்திரன்ம னமகிழ்ந்த சேரசோழர்நாடுள்ளவும் மழைவளஞ்சுரக்கத்தந்த, நகைமணி கலன் பொன் ஆடை நல்கி நீர் போயின் எனான் - விளங்கும் இரத்தினம்பதித்த ஆபரண ங்களும் பீதாம்பரங்களுக்கொடுத்த நீங்கள் போங்களென்று கட்டினையிட்டான்.

அன்னவரகன்றபின்னையமரர்கோன்கன்னிராடன்
றன்னரியனைமேலொக்கத்தருக்கினோடிருக்குமாயும்
பின்னருமாரிவேண்டாப்பெருமிதவீறுநோககி
யின்னதுபுலப்படாமையினையதோர்வினையுமுன்னு.

(இ-ள்.) அன்னவர் அகன்ற பின்னை - சேரசோழர்கள் போனபின்னர், அம ரர்கோன் - இந்திரன், கன்னிராடன் தன் அரி அனைமேல் ஒக்க தருக்கின் ஒழி இரு க்கும் ஆதம் - பாண்டியன் தன்சிம்மாத்தனத்தின்மேல் தனனோடுகூட இறுமாப்போ டிருக்கும் விதத்தையும், பின்னரும் மாரிவேண்டா பெருமித வீதம் நோக்கி - பின் னும் மழைவளம்வேண்டாத பெருமிதச் செருக்கையும்பார்த்து, இன்னது புலப்படாமை இனையது ஓர் வினையம் உன்னு-(அவன்மருகை) இன்னதென்று (தனக்குப்) புலப்படாமையால் இவ்வாறு ஓராலோச்சினசெய்து. (நக.)

இந்திரன்முடிமேல்வளையெறிந்தபடலம். சஅக

பொற்புறவரிசைசெய்வான்போலளவிறந்தோர்தாங்கி
வெற்புறத்தினிதோளாற்றன்மெலிவதோராரந்தன்னை
யற்புறவளித்தான்வாங்கியலர்மதுத்தார்போலீசன்
கற்புடையுமையான்மைந்தன்கதுமெனக்கழுத்திலிட்டான்.

(இ-ள்.) பொற்பு உற வரிசை செய்வான் போல்-பொலிவுமிக வரிசைசெய் பவனைப்போல, அளவிறந்தோர் தாங்கி - எண்ணிறந்தோர் சுமந்துவந்த, வெற்பு உறம் தினி தோள் ஆற்றல் மெலிவது - (உக்கிரகுமாரபாண்டியருடைய) மலையை ஒத்த திண்ணிய தோளின் வலிமை மெலிவதற்குக் கருவியாகிய, ஓர் ஆரம் தன்னை அன்பு உற அளித்தான் - ஒருமுதலுமாலையை அன்புமிகத்தந்தான், ஈசன் கற்பு உடை உமையான் மைந்தன் வாங்கி - சவுந்தரபாண்டியர் கற்பின்மெழத்தியாராகிய தடாதகைப்பிராட்டியார் குமாரராகிய உக்கிரகுமாரபாண்டியர் (அதனை) வாங்கி, அலர் மது தார்போல் கதுமென கழுத்தில் இட்டான் - அலர்ந்து தேன் ஒழுரு கின்ற மலர்மாலையோல விளைந்து கழுத்திறுதிததார்.

இந்திரன்கொண்டகருத் தழுங்கச்செய்தான் என்பார். கதுமெனக்கழுத்தி லிட்டான் என்றார். (௩௭)

கண்டனன்கடவுளுதன்கழியவுமிறும்புதுள்ளங்
கொண்டனனின்தொட்டுக்குரையளிதுறாவுகிற்பத்
தண்டழைமார்பவாரந்தாங்குபாண்டியனென்றுனை
மண்டலமதிக்கவென்றான்வானநாடுமையமன்னன்.

(இ-ள்.) கடவுள் நாகன கண்டனன் - இந்நிரன்பார்த்து, கழியவும் உள்ளம் இறும்புது கொண்டனன்-மிகவும் மனத்தில் வியப்புக்கொண்டு, வான நாடு உடைய மன்னன் - விண்ணுலகையுடைய அவ்விறன், குகை அளி துறாவு நிறம்பம் தன் தலை மார்பு ஒலிக்கும்வண்ணொ மகாதததிலனையும் பேப்பமலர்மாலையும் தன்மை யும் நிறைந்த மார்பனே, இன்று தொட்டு ஆரம் தாங்கு பாண்டியன் என்று உன்னை மண்டலம் மதிக்க என்றான் - இந்நாள்தொட்டு உன்னை ஆரந்தாங்கு பாண்டியனெ ன்று நிலவுலகத்தோர மதிக்கக்கடவா என்று புகழ்ந்தான். (௩௮)

அன்னதுறிதுமெண்ணுததங்ருகின்றிழிந்துதென்னன்
றன்னகரடைந்தாரிப்பாறசதமகனையாலம்
மன்னவரிருவர்நாடுமழைவளம்பெருகப்பெய்த
தென்னவனுபெண்டைசெயலதாரிருந்ததன்றே.

(இ-ள்.) தென்னன் அன்னது சிறிதும் என்னுது - பாண்டியர் இந்திரன் தமக்குக்கூறிய புகழ்ச்சியைச் சிறிதும் பொருளாகக்கருதாது, அங்குசின்து இழிந் து - அச்சிக்கரசனத்தினின்றும் இறங்கி, தன் நகர் அடைந்தான் - தமது மதகை நகரையடைந்தார், இப்பால் சதமகன் ஆணையால்-இப்புறம் இந்திரன் ஆணையினால், அம் மன்னவர் இருவர் நாடும் வளம் பெருக மழை பெய்த-அச்சேர சோழருடைய இருவர் கால்களிலும் வளமிகக்கோக்க மழை பெய்தன, தென்னவன் நாடுபெண்டை செயலது ஆய் இருந்தது - பாண்டியனுடு முன்னுள்ளவண்ணமே மழையொழிந்திரு ந்தது. (௩௯)

ஆயதோர்வைகல்வேட்டையாடுவானண்ணல்விண்ணந்
தாயதோர்பொதியக்குன்றிற்சந்தனச்சாரனண்ணி
மேயதோலரிமானேனம்வேங்கையென்கிரலையின்ன
தியவோர்விலங்குவேட்டஞ்செய்துயிர்செகுக்குமெல்லை.

(இ-ள்.) ஆயது ஓர் வைகல் - (தமதுநாடு) மழைவறங்கூர்ந்திருக்கும் காலை யில், அண்ணல் வேட்டை ஆடுவான் - உக்கிரகுமாரபாண்டியர் வேட்டையாட, விண்ணம் தாயது ஓர் பொதியம குன்றில் சந்தனம் சாரல் நண்ணி-விண்ணுலகை யூடு ருவிச்சென்ற ஒப்பில்லாத பொதியமலையில் சந்தனமரம் நெருங்கிய சாரலையடைந்து, மேய தோல் அரிமான் ஏனம் வேங்கை எண்கு இரலை இன்ன தீய ஓர் விலங்கு வேட்டம் செய்து - (அம்மலைச்சாரலிற்) பொருந்திய யானையும் சிங்கமும் பன்றியும் புலியும் கரடியும் மானும் இவைபோன்ற கொடிய ஒப்பில்லாத மிருகவேட்டையாடி, உயிர் செகுக்கும் எல்லை-அவறதினுடைய உயிர்களைக்கொல்லுங் காலையில். (சு0)

பொன்றத்துமருவிக்குன்றிற்புட்கலாவருத்தமாதி
மின்றத்துமேகநான்கும்வீழ்ந்தனமேயக்கண்டு
குன்றத்தினெடியதிண்டோட்கொற்றவனவற்றைப்பற்றிக்
கன்றத்தின்களிறுபோலக்கடுந்தனைசிககயாத்தான்.

(இ-ள்.) பொன் தத்தும் அருவி குன்றில் - பொற்கட்டிகளை அரித்துப்பாயும் அருவியையுடைய பொதியமலையில், புட்கலா வருத்தம ஆதி மின் தத்தும் மேகம் நான்கும் வீழ்ந்தன மேய-புட்கலாவருத்தமுதலிய மின்னிடும் நான்கு மேகங்களும் வீழ்ந்துமேய, குன்றத்தின் நெடிய திண தோள் கொற்றவன் கண்டு - மலையினும் உயர்ந்த திண்ணிய தோளையுடைய உக்கிரகுமாரபாண்டியர் பார்த்து, அவற்றை பற்றி - அம்மேகங்களைப் பிடித்து, கறை - (அவைகள்) வருந்த, திண்களிறு போல கடும் தனை சிகக யாத்தான் - 'திண்ணிய யானைபோலக் கொடியவிலங்கை விரையப் பூட்டினான்.

புட்கலாவருத்த முதலிய நான்குமேகங்களாவன - புட்கலாவர்த்தம், சங்காரித்தம், துரோணம், காளமுகி, இகைமுறையே பொன், பூ, மண், கல் பொழிவன. (சுக)

வேட்டத்திற்பட்டசெய்கண்வேழம்போற்கொண்டுபோகி
கோட்டத்திலிடடானாகக்குன்றிறகரிந்தவென்றி
நாட்டத்துப்படிவத்தண்டநாடன்மற்றதனைக்கேட்டுக்
காட்டத்துக்கனல்போற்றிச்செய்துசமர்சுருதித்துசெல்வான்.

(இ-ள்.) வேட்டத்தில் பட்ட செய்கண்வேழம்போற்கொண்டு போகி - வேட்டையி லகப்பட்ட செவந்த கண்தளையுடைய யானைகளைப்போல மேகங்களைக் கொண்டு சென்று, கோட்டத்தில் இட்டானாக-சிறைக்கூடத்தில் இட, குன்று இறகு அரிந்த வென்றி நாட்டத்து படிவத்து அண்ட நாடன் அதனை கேட்டு-மலையின் சிட்கரிந்த வென்றி வாய்ந்த கண்கள் நிறைந்த உலத்தையுடைய இற்திரன் அதனைக் கேள்வியுற்று, காட்டத்து கனல் போல் சிறி-விறகிற்பற்றிய தீப்போலக் கடுங்கோ பங்கொண்டு, கடுஞ் சமர் சூறித்து செல்வான் - கொடியபோர்சூறித்துச் செல்லத் தொடங்கினான். (சு2).

இந்திரன்முடிமேல்வளையெறித்தபடலம். சஅக

வாங்குநீர்வறப்பவேலைவிடுத்ததும்வலியவாரம்
தாங்கியசெருக்குங்காணாததனையிடுதருக்குநோக்கி
யீங்கெனினுமனிதயாக்கைக்கித்திணைவளையாதென்னு
வீங்கியமானமூக்கமினவன்மதுரைசூழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) வாங்கு நீர் வறப்ப வேலை விடுத்ததும் - வளைந்த கடல்சுவரவேலை
யெறித்ததும், வலிய ஆரம் தாங்கிய செருக்கும் - (தாங்குதற்கரிய) வன்மையைபு
டையீ முத்தாரந்தாங்கிய இறுமாப்பும், காணாததனை இடு தருக்கும் நோக்கி - புட்க
லாவருத்தமுதலிய மெகக்களை விலங்குபூட்டிய பெருமிதமும் பார்த்து, ஈங்கு ஒரு
மணித யாக்கைக்கு இத்துணை வலியாத என்னு - இந்நிலையிலில் ஒருமனிதசரீராத்
துக்கு இவ்வளவு வலிமைவந்தது யாதுகாரணம் என்று, வீங்கியமானம் ஊக்க-மே
லெழுந்த மானம் செலுத்த, மீனவன் மதுரை சூழ்ந்தான் - உக்கிரகுமாரபாண்டிய
ருடைய மதுரையை முற்றுகை செய்தான்.

உடையவன் றெழிலை உடைமை மேலேற்றி இத்துணை வலியாத என்னு
வீங்கியமானமூக்க என்னார். (சக)

கலிவீருத்தம்.

ஒடினரொற்றர்போய்ச்செழியனென்கழல்
சூடினநகர்ப்புறஞ்சுரர்கள்சேனைகண்
முடினவென்னுமுனிவுமானமு
நீடினனரியனையிருந்துநீங்குவான்.

(இ-ள்.) ஒற்றர் ஒடினர் போய் - னுதுவர் ஒடிச் சென்று, செழியன் ஒண்
கழல் சூடினர் - உக்கிரகுமாரபாண்டியருடைய ஒள்ளிய திருவடிகளைத் (தமது)
தலையிற்றூடி, நகர்ப்புறம் சுரர்கள் சேனைகள் முடின என்னனும் - நகரின் புறத்துத்
தேவர்கள்சேனைகள் முற்றுகை செய்தன வென்றுகூறு, முனியும் மானமும் நீடி
னன்-கோபமும் மானமும் மேலெழுந்தோங்கி, அரியனை யிருந்து நீங்கு வான்-சிங்
காத்தனத்தினின்று போர்க்குச் செல்ல நீக்கும் அப்பாண்டியர்.

ஒடினர் - சூடினர், நீடினன் வினெழுந்து எச்சங்களாயின. (சச)

பண்ணுகதேர்பரிபகடுவீரர்முன்
னண்ணுககடிதெனநடத்தியாவொன்
றெண்ணலன்மதமலையெருத்தமேற்கொடு
கண்ணகாகடிநகர்க்காப்புநீங்குமுன்.

(இ-ள்.) தேர் பரி பகடு பண்ணுக - தேரையும் குதிரையையும் யானையையும்
போர்க்கோலஞ் செய்யக்கடவீர், வீரர் சடிது நண்ணுக என முன் நடத்தி - பதாதி
வீரர்கள் வினாந்து செல்லக் கடவீர் என்று முன்னே நடத்தி, யாவர் என்று எண்
ணலன் - போர்க்குவந்தவர் இன்னொன்று விரிதும் எண்ணுது, மதம் மலை எருத்தம்
மேல் கொடு - மதத்தையுடைய யானைமேலேறி, கண் அகன் கடி நகர் காப்பு நீங்கு
முன் - இடம் (பரந்த) காவல்பூண்ட நகரின் (புறம்பு) காவலாகச்சூழ்ந்த மதிலைவி
ட்டுநீங்குமுன்.

மலை, காடு, மதில், கடல் என்னும் நால்வகையரணுள் மதில் ஓர் அரணுத
லால் காப்பு என்றது தொழிலாகுபெயராய் மதில்மேல் நின்றது. அரண் - காவல்.

கண், அகன் இவ்விரண்டும் இடம் என்னும் ஒருபொருளைத் தருஞ் சொற்களாதலா
லின்னிசை தரவந்த ஒருபொருட் பன்மொழி. (சரு)

அடுத்தனர்வானவரார்த்துப்பல்படை
யெடுத்தனர்வீசினர்சிலையிலெய்களை
தொடுத்தனர்இறுதிநாட்சொரியுமாரிபோல்
விடுத்தனர்மதிக்குலவீரன்சேனமேல்.

(இ-ள்.) வானவர் அடுத்தனர் ஆர்த்து - தேவர்களடுத்தக் கோவித்து, பல்
படை எடுத்தனர் வீசினர் - பலவாயுதங்களையுந் தொட்டு வீசி, சிலையில் எய் களை
தொடுத்தனர் - வில்லினதூறணில் பிரயோகித்தற்குரிய அம்புகளைத்தொடுத்து, மதி
க்குலம் வீரன் சேனமேல் - சந்திரன் மரபிற்றேன்றிய உக்கிரகுமாரபாண்டியர்
சேனையின்மேல், இறுதி நாள் சொரியும் மாரி போல் விடுத்தனர் - ஊழிக்காலத்தில்
சொரியும் மழைபோலப் பிரயோகித்தார்கள். (சக)

ஆர்த்தனர்மலயவெற்பரையன்சேனையோர்
பார்த்தனர்வெறுபல்படைக்கலக்குவை
தூர்த்தனர்குனிசிலைதொடுத்துவாளியாற்
போர்த்தனர்மரர்மெய்புதைத்தவென்பவே.

(இ-ள்.) மலய வெற்பு அரையன் சேனையோர் ஆர்த்தனர் - பொதியமலைக்கு
அரசராகிய உக்கிரகுமாரபாண்டியர் சேனாவீரர்கள் கோவித்து, பார்த்தனர் - ஆராய்ந்
து, வெறுபல் படைக் கலம் குவை தூர்த்தனர் - வெவவேறு வகைப்பட்ட பல ஆயுதக்
கூட்டங்களை இடைவெளியின்றி எறிந்து, குனி சிலை தொடுத்து வாளியால் போர்த்
தனர் - வளைந்த வில்லில் நாணேறிட்டுச் சரவருவத்தால் மறைத்தார்கள், அமரர்
மெய் புதைத்த - தேவர்கள் சீரத்தில் தைத்தன.

என்ப - ஏ இவ்விரண்டும், அசைநிலைகள்.

(சஎ)

தறிந்தனதாள்சிரந்தகர்ந்ததோள்கரம்
பறிந்தனகுருநிரீர்கடலிற்பாய்ந்தன
செறிந்தனபாரிடஞ்சேனங்கூளிகண்
முறிந்தனவானவர்முதல்வன்சேனையே.

(இ-ள்.) தாள் தறிந்தன - (சிலர்க்குத்) கால்கள் அறுபட்டன, சிரம் தகர்
ந்த - (சிலர்க்குத்) தலைகள் உடைபட்டன, தோள் கரம் பறிந்தன - (சிலர்க்குப்)
புயங்கனும் (சிலர்க்குத்) கைகளும் குறைபட்டன, குருநி ரீர் கடலில் பாய்ந்தன -
உதிரநீர்கடலிற்சென்று பாய்ந்தன, பாரிடம் சேனம் கூளிகள் செறிந்தன - பூதங்க
ளும் சமூகுகளும் பசாசுகளும் போர்க்களத்தில் நெருங்கின, வானவர் முதல்வன்
சேனையே முறிந்தன - தேவர்க்கு இறைவனாகிய இந்திரனுடைய சேனைகள் முதுகுரா
ட்டி ஓடின. (சஅ)

ஆடினகுறைத்தலையிந்தபோர்க்களம்
பாடினபாரிடம்விற்பைப்பாவைதாள்
சூடினகூளிகள்சோரிசோரப்பார்
மூடினபிணக்குவையண்டமுட்டவே.

இந்திரன்முடிமேல்வளையெறித்தபடலம். ச அரு

(இ-ள்.) குறைத்தலை ஆடின-சுவந்தக்களாடின, போர்க்களம் அவிந்த - போர்க்களம் போரொழிந்தன, பாரிடம் பாடின - பூதகணங்கள் (கனிகூர்ந்த உக்கிரகுமாரபாண்டியர் பித்தரபத்தைப்) பாடின, வீரதை பாலைதான் கூனிகள் குடின-விஜயலக்ஷ்மியின் பாதங்களைப் பசாசுகன் (சிரமேற்) குடின, சோரி சோர பிணக்குவை அண்டம் முட்ட பார் முடின - உதிரம் சோரப் பிணக்குப்பல்கள் அண்டமு கயிறிஞ்ச விலவுலகை முடின.

இடத்தி னிகழ்பொருளின் ருதிலை யிடத்தினமே லேற்றிப் போர்க்களம் அவிந்த என்றார். (சக)

வெஞ்சினவலாரிதன்யிரச்சேனைக

டுஞ்சினகண்டெரிசொரியுங்கண்ணனாப்

பஞ்சின்முன் னெரியெனப்பதைத்துத்தெய்வத

வஞ்சினப்படைகளான்மலைவதுன்னினான்.

(இ-ள்.) வெஞ்சினக் வலாரி - கொடிய கோபத்தையுடைய இந்திரன், தன் வீரம் சேனைகள் தஞ்சின கண்டு - தனது வீரமிக்க பதாபிராகள இறந்தொழிதலைக்கண்டு, எரி சொரியுங் கண்ணன் ஆய் - கோபாக்கினி சிந்தும் கண்களையுடையவனாய், பஞ்சின் முன் எரி என பதைத்து - பஞ்சின் முற்பட்ட நெருப்பு வினாந்து பற்றுதல்போல (கோபம் வினாந்து பற்றப்) பதைத்து, வஞ்சினம் தெய்வதப்படைகளான் மலைவது உன்னினான் - நெடுமொழிகூறித் தெய்வதத் தன்மையுடைய ஆயுதங்களால் போர்செய்யக் கருதினான்.

வஞ்சினம் - போர்முகத்துத் தமதுவிரத்தைப் புகழ்ந்து கூறல், இது நெடுமொழி வருகின்றதை “ஒன்றாதாரபடைகெழுமித் - தன்னுண்மையெடுத்துணர்த்தன்று” என்னும் (தொ) சூத்திரத்தாலும் “நம்பன்லிலையாய்நடக்குங்கலைமச்சிலல்லால் - அம்பொன்முடிப்பூணரசுமியிலை” என்னுஞ் (சி)செய்யுளாலும் உணர்க.(ரு0)

அறுசேடியாசிரியவிருத்தம்.

வெங்கதிர்ப்படைவிட்டார்த்தான் விண்ணவனதனைத்திங்கட்
பைங்கதிர்ப்படைதொட்டோர்சியவித்ததன்வாராள்வேந்தன்
சிங்கவெம்படைவிட்டார்த்தான்தேவர்கோனதனைசசிம்புட்
புட்டபடைதொட்டோர்சியடக்கினான் புணரிவென்றோன்.

(இ-ள்.) விண்ணவன் - இந்திரன், வெங்கதிர் படை விட்டு ஆர்த்தான்-சூரியாஸ்திரந்தொட்டு வீரகோஷஞ்செய்தான், அதனை - அந்த அஸ்திரத்தை, பார் ஆள் வேந்தன் - நிலவுலகையாளும் உக்கிரகுமாரபாண்டியர், பைங்கதிர் திங்கள் படை தொட்டு ஒச்சி அவித்தான் - இளங்கிரணத்தையுடைய சந்திராஸ்திரத்தை வில்லித்தொடுத்துப் பிரயோகித்து அழித்தான், தேவர் கோன் வெஞ் சிங்கப் படை விட்டு ஆர்த்தான்-அவ்வந்திரன் வெவ்விய ராசிமாஸ்திரத்தைப் பிரயோகஞ்செய்து வீரகோஷஞ்செய்தான், அதனை-அந்த அஸ்திரத்தினை, புணரி வென்றோன் - கடல் சுவற வென்ற அய்வுக்கிரகுமாரபாண்டியர், புங்கம் வன் சிம்புள் படை தொட்டு ஒச்சி அடக்கினான்-மிக்க வலிமையையுடைய சரபாஸ்திரத்தைத் தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்து அதன்வலிமையை யடக்கினான்.

பசுமை என்னும் பண்பு இங்கு இளமைமேல் நின்றது. முன்னர்த் தெய்வதப்படை என்றமையால் சிங்கப்படை யென்றதை நரசிம்மாஸ்திரம் என்றும். (ரு8)

தானவர்பகைவன்மோகசரந்தொடுத்தெறிந்தாகை
மீனவனதனைஞானவாளியூல்விளித்துமாய்ந்து
போனபின்மற்போராரற்றிப்புக்கனர்புக்கார்தம்மில்
வானவன்மீனன்னினுன்மேல்வீச்சிரம்வீசியார்த்தான்

(இ-ள்.) தானவர் பகைவன்மோக சரம் தொடுத்து எறிந்தாகை - அசுரர் பகைவனாகிய இந்திரன் மோகாஸ்திரத்தை வில்லில்தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்ய, மீனவன் அதனை ஞான வாளியால் விளித்து - உக்கிரகுமாரபாண்டியர் அந்த அஸ்திரத்தை ஞானஸ்திரத்தாலழிக்க, மாய்ந்துபோனபின் - (அந்த அஸ்திரம்) அழிந்த பின், மல்போர் ஆற்றி புக்கனர் - இருவரும் மலயுத்தஞ்செய்யப் புகுந்தார்கள், புக்கார் தம்மில் - அவ்வாறுபோர்செய்யப் புகுந்தவருள், வானவன் - அவ்வந்திரன், மண்ணினுன்மேல் வச்சிரம் வீசி ஆர்த்தான் - அவ்வுக்கிரகுமாரபாண்டியர்மேல் வச்சிராயுதம்வீசி வீரகோஷஞ்செய்தான்.

விளித்து, ஆற்றி செயவெனெச்சத்திரிபுகள்.

(ருஉ)

காய்சினமடங்கலன்னுகைவளைசுழற்றிவல்லே
வீசினன்குலேசந்தன்னேவிழ்த்ததுவிடுத்தான்சென்னித்
தேசினன்மருடந்தள்ளிச்சிதைத்ததுசிதைத்தலோடும்
கூசினனஞ்சிப்போனன்குன்றிறகரிந்தவள்ரன்.

(இ-ள்.) காய் சினம் மடங்கல் அன்னான் - வருத்தங்கோபத்தையுடைய சிங்கத்தையொத்த உக்கிரகுமாரபாண்டியர், கைவளை சுழற்றி வல்லே வீசினன் - கையிலேந்திய சக்கரத்தைச்சுழற்றி வினாந்துவீசி, குலேசந்தன்னே விழ்த்தது - வச்சிராயுதத்தைச்சிதைத்து, அது விடுத்தான் சென்னி தேசின் நன் மருடம் தள்ளி சிதைத்தது - அவ்வச்சிராயுதத்தை விழ்த்த இந்திரனுடையசிரசில் அணிந்தவிளக்கத்தையுடைய நல்லகீடத்தைத்தள்ளியழித்தது, சிதைத்தலோடும் - ('அவ்வாறு') சிதைக்க, குன்று இறகு அரிந்த வீரன் - மலையின்சிறகரிந்த வீரனாகிய அவ்வந்திரன், கூசினன் அஞ்சிப்போனன் - நாணியஞ்சிப் புறங்கொடுத்துப்போனான். (ருங்)

இந்திரன்டனையகூர்பல்லீருள்வாராநெஞ்சுபோழ்ந்த
மைந்தனில்வலியகானைவரைந்தெறிநேயிசென்னி
சிந்திடாதாகியம்பொன்மணிமுடிசிதறச்சோம"
சுந்தரநாதன்பூசைத்தொழிப்பயனளித்ததென்னு.

(இ-ள்.) இரண்டு இந்த அனைய கூர்ப்பல் இருள் வரை நெஞ்சு போழ்ந்த மைந்தனில் வலியகானை - இரண்டு அர்த்தசந்திரனையொத்த கூரியபற்களையுடைய கிரவுஞ்சுகிரியின் மாறாப்பிளந்த முருகக்கடவுள்போல வன்மைவாய்ந்த உக்கிரகுமாரபாண்டியர், வரைந்து எறி நேயி - கையிற்கொண்டெறிந்த சக்கரமானது, சென்னி சிந்திடாதாகி அம் பொன் மணிமுடி சிதற-(நமது) கிரத்தைச் சேதிக்காமல் அழகிய பொன்னுலாகிய இரத்தினம்பதித்த கிரீடத்தைச்சேதிக்க, சோமசுந்தரநாதன் பூசைத்தொழிப்பயன் அளித்தது என்ன-சோமசுந்தரக்கடவுளை (ராம் முன்னர்ப்பூசித்த) பூசைத்தொழிலின் பயன் (இப்போதும்மைக்) காத்ததென்றுகருதி. (ருச)

இந்திரன்முடிமேல்வளையெறித்தபடலம். ச அள

போரினுக்காற்றோடிப்பொன்னகர்புகுந்தவென்றித்
தாரினுக்கிசைந்தகூர்வேற்சதமுகன்பின்புரினுட்
ரேனுக்கெல்லாமாரியுதவுவேனிகளநீக்கித்
காரினைத்தருகவென்றாக்கவுயிற்றகோலைவிட்டான்.

(இ-ள்.) போரினுக்கு ஆற்றாது ஓடி - (உக்கிரகுமாரபாண்டியருடைய) போ
ருக்காற்றமல்புறங்கொடுத்தோடி, பொன் நகர் புகுந்த வென்றி தாரினுக்கு இசைந்த
கூர்வேல் சதமுகன்-விண்ணுவகிப்புருந்தவெற்றிமாலேக்கிசைந்த கூரியவச்சிராயுதத்
தையேந்திய இந்திரன், பின்பு - பின்னர், நின் நாடு ஊரினுக்கு எல்லாம் மாரி உத
வுவேன் - உனதுநாட்டிலுள்ள ஐரினுக்கெல்லா மழைவளந்தருவேன், நிகளீம் நீக்கி
காரினைத்தருக என்னு கவுரிமற்கு ஒலைவிட்டான் - விலங்கினின்றும்நீக்கிப் புட்டலா
வருந்தமுதலிய மேகங்களைத்தரக்கடவாயென்று உக்கிரகுமாரபாண்டியருக்குத் தி
ருமுகம் அனுப்பினான். (௫௫)

முடங்கல்கொண்டனைந்ததுதன்முடிசெழுவேந்தன்பாதத்
தொடுங்கிநின்னோலைநீட்டவுழையுடாநொருவன்வாங்கி
மடங்கலெனையான்முன்னர்வாசித்துக்காட்டக்கேட்டு
விடங்கலுழுவேலான்விண்ணோர்வேந்துநாதேமுனாமி.

(இ-ள்.) முடங்கல் கொண்டு அணைந்த தூதன் - திருமுகங்கொண்டுவந்த
தேவனாதன், முடிசெழு வேந்தன பாதத்து ஒயிங்கி நின்ற ஒலை நீட்ட - கிரீடமணி
ந்த உக்கிரகுமாரபாண்டியர் திருவடிக்கீழ் ஒடுங்கி (ஓபால்) நின்ற திருமுகம்நீட்ட,
உழை உளான ஒருவன் வாங்கி - அருவினுள்ள ஒருவன் (அத்திருமுகத்தை) வாங்கி,
மடங்கல் ஏறு அனையான் முன்னர் வாசித்துக் காட்ட-சிங்கவேற்றையொத்த அவ்
வுக்கிரகுமாரபாண்டியர் முன்புவாசித்து உணர்த்த, விடம கலுழ் வேலான் கேட்டு-
விஷத்தைச்சிறையும் வேலையேசுதிய (அந்த) உக்கிரகுமாரபாண்டியர்கேட்டு, விண்
னோர்வேந்து உரை தேறாது - (திருமுகத்திடமிடமிட) இந்திரனுடையவார்த்தைக
ளை நம்பாமல்.

தேறுனாடி ஒருசொல். (௫௬)

இட்டவன்சிறையைநீக்கியெழியைவிடாதமாலு
பட்டசிறையைநேயாகப்பாகசாதனனாக்கென்று
நட்டவனொருவேளாளனான்பிணையென்றுதாழ்ந்தான்
மட்டவிழ்ந்தொழுகும்பமாரிகைமார்பினுறும்.

(இ-ள்.) இட்டவன் சிறையை நீக்கி எழிலியை விடாதமாலு பட்டசிறை
யனே ஆக - பூட்டிய வலையிலங்கினைக்கிப் புட்டலாவருத்தமுதலிய மேகங்களை
விடாமல் பகைகொண்டமனத்தை யுடையவூராகவே உக்கிரகுமாரபாண்டியர் இரு
க்க, பாகசாதனனுக்கு என்றும் நட்டவன் ஒருவேளாளன் நான் பிணை என்று தா
ழ்ந்தான் - இந்திரனுக்கு ஏற்காரும் சிநேகனாகிய ஒருவேளாளன் நான் பிணையென்
றுவனங்கினுள், அவிழ்ந்து மட்டி ஒழுகு நிற்பம் மாலிகை மார்பினுறும் - மலர்ந்து
தேன்சிற்தும் வேப்பமலர்மாலையையணிந்த மார்பையுடைய அவ்வுக்கிரகுமாரபா
ண்டியரும்.

பாகசாதனன் - பாகனென்னும் ஓர் அசுரனைவென்றவன். (௫௭)

இடுக்கண்வந்துயிர்க்குமூற்றமெய்தினும்வாப்மைகாத்து
வடுக்களைந்தொழுகுநாலாமூர்பினுனாரையயாத்த
னெடுத்துமைமறைபோற்கூழ்ந்துசிறைக்களத்திட்டயாப்பு
விடுத்தனன்பகடுபோலமீண்டனமேகமெல்லாம்.

(இ-ள்.) இடுக்கண் வந்து உயிர்க்கும் ஊற்றம் எய்தினும் - வறுமைமேலிடலால் (தனது உடம்பிற்கன்றி) உயிருக்கும் இடையூறுவரினும், வாப்பமை காத்து வடுக்களைந்து ஒழுகும் நாலாம் மரபினுள் உரையை-(பிறர்க்குச்சொல்லிய) வாய்ச்சொல்லைக்காத்துக் குற்றங்களைந்து நல்லொழுக்கத்திற் செல்லும் நான்காம் வருணத்தினுடைய வேளாளன்வாய்ச்சொல்லே, ஆத்தன் எடுத்து உரை மறைபோல் சூழ்ந்து - சிவ பெருமான்வீதந்து கூறியவேதவாக்கியம்போலச் சிந்தித்து, சிறைக்களத்து இட்டயாப்பு விடுத்தனன் - சிறைக்களத்தற்பூட்டிய விலங்கைத்தறித்துவிட்டார், மேகம் எல்லாம் பகடுபோல மீண்டன - புட்கலாவருத்தமுதலிய மேகங்களெல்லாம் யானைகள்போல அங்குநின்றாற்றும்பின.

வந்து என்னும் செய்தெனெச்சம் காரணப்பொருட்டி. உம்மை - இறந்தது தழீஇய உயர்வுசெம்பு. (ருஅ)

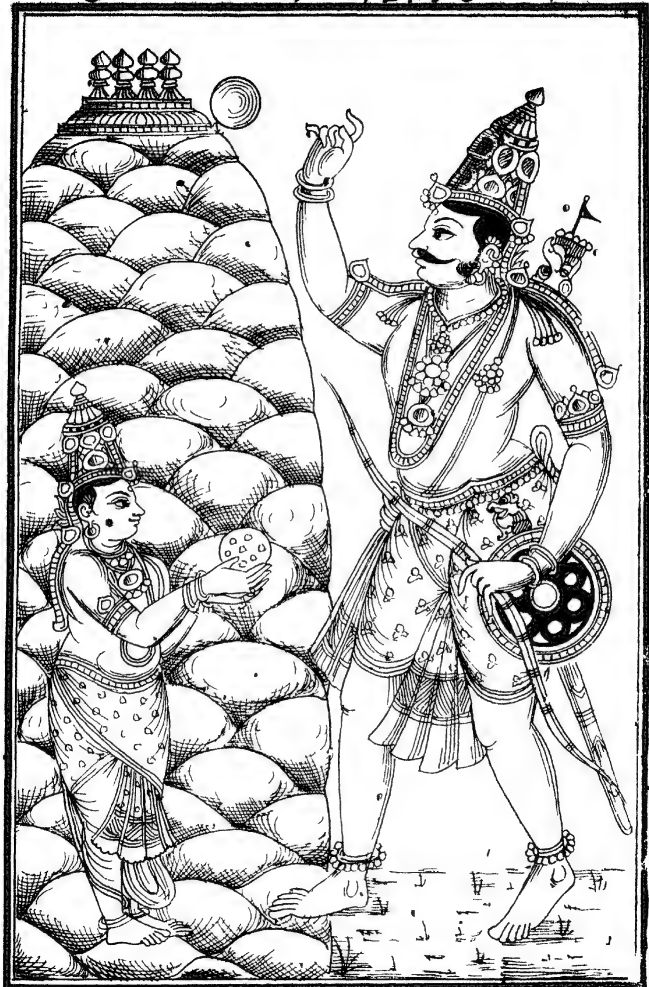
தேவர்கோனேவலாலேழிகண்மும்மாரிபெய்து
வாவிடயுஞ்ஞானும்யாறுமடுக்கமுடடுத்துக்கள்வாய்க்
காவிசூழ்வயலுஞ்செய்யுஞ்செந்நெலுங்கன்னற்காடும்
பூவிரிபொழிலுயகாவும்பொலிந்ததுகன்னிராடு.

(இ-ள்.) தேவர் கோன் ஏவலால் திங்கள் மும்மாரி பெய்து - இந்திரன் ஏவலால் மாதந்தோறும் மூன்றுமறைபெய்துவர, வாவியும் குளனும் யாறும் மடுக்களும் மடுத்து - வாவிக்கும் குளங்களும் ஆறுகளும் மடுக்களும் நிறைதலால், கள்வாய் காவி சூழ்வயலும் செய்யும் - தேன்சிற்தும் வாயையுடைய நீலோறபலக்கள் நெருங்கிய வயல்களிலும் டட்டங்களிலும் உள்ள, செந்நெல் காடும் கன்னல் காடும் - செந்நெற்காடுகளாலும் கருமபின்காடுகளாலும், பூவிரி பொழிலும் காவும் - மலர்விரிந்த பூஞ்சோலைகளாலும் பயன் தருஞ்சோலைகளாலும், கன்னிராடு பொலிந்தது - பாண்டிராடு பொலிவுபெற்று ஒங்கியது.

பெய்து - செயவெனெச்சத்திரிபு. மடுத்து - காரணப்பொருளில்வந்த வினை யெச்சம். (ருக)

இந்திரன்முடிமேல் வளையெறிந்தபடலம் முற்றிற்று.

மேடுவைச்சண்டாலடித்ததிருவிளையாடல்.

பதினைந்தாவது. மேருவைச்செண்டாலடித்தபடலம்.

எழுசுடியாகியவிறுத்தம்.

அண்டரஞ்சுவமருழந்தவமரர்கோனையரசர்கோன்
வண்டலம்புமௌஸிசிந்தவளையெறிந்துவெற்புறங்
கண்டவண்ணமின்னதன்னகன்னிகாடன்மேருவிற்
செண்டெறிந்துவைப்பெடுத்தசெயலுநன்குசெப்புவாம்.

(இ-ள்.) அமர் உழந்த அமரர் கோனை - போர்செய்த இந்திரனை, அண்டர் அஞ்ச - தேவர்களஞ்ச, அரசர் கோன் - உக்கிரகுமாரபாண்டியர், வண்டி அலம்பு மௌஸிசிந்த வளை எறிந்து - வண்டிகளொலிகளும் (வெற்றிமாளையெய்த்) கிரீடஞ் சிதறச் சக்கரத்தையெறிந்து, வெந் புறங் கண்ட வண்ணம் இன்னது - முதல்கண்ட திருவிளையாடல் இத்திருவிளையாடல், அன்ன கன்னி நாடன் - அப்பாண்டியர், மேருவில் செண்டு எறிந்து வைப்பு எடுத்த செயலும் நன்கு செப்புவாம் - மகமேருவின்மேற் செண்டாயுதம் எறிந்து வைப்புகிறதெடுத்த திருவிளையாடலையும் இனிக்குறைவின்றிச் சொல்லுவாம். (க)

மன்னவன்நன்குமுன்னர்மலயவெற்பின்முனிவர்கோன்
சொன்னதிங்கள்விரதமன்றுதொட்டுநோற்றுவரலுமந்
நன்னலஞ்செய்பேறுபோலநங்கைகாந்திமதிவயிற்
துன்னருபசயங்கொண்மைந்தனெருவன்வந்துதோன்றினான்.

(இ-ள்.) மன்னவன் - உக்கிரகுமாரபாண்டியர், தனக்கு முன்னர் மலயவெற்பின் முனிவர்கோன் சொன்ன திங்கள் விரதம் அன்று தொட்டு நோற்று வரலும் - தமக்குமுன்பு பொதியமலையிலுள்ள முனிவர்கள் தலைவராகிய அகத்தியமுனிவர்கூறிய சோமவாரவிரதத்தை அக்காலத்தொட்டு அனுஷ்டித்துவர, அ நல் நலம் செய் பேறு போல - அய்யிரதநதநதப்புப்போல, நங்கை காந்தி மதிவயிறு - பெண்ணின் சிறந்தவராகிய காந்திமதியின் திருவயிற்றில், உன்னரும் சயங்கொள்மைந்தன் ஒருவன்வந்து தோன்றினான் - இளைத்தந்தகரிய வெற்றிகொண்ட புத்திரன் ஒருவன்வந்து பிறந்தான்.

நன்னலமென்னுங் காரியம் அதனைந்தரும் காரணத்தின்மேனிற்றலால் காரியவராகுபெயர். (உ.)

வயந்தனைப்பயந்ததென்னமைந்தனைப்பயந்தபோ
றியந்துவைத்துநகராகரிப்பவியினிறுந்தபுரவலன்
சயந்தழைநகலிந்திரன்சயந்தனைப்பயந்தநான்
வியந்தகத்தடைந்தவின்பமவிமொமெழ்ச்சியெய்தினான்.

(இ-ள்.) வயந்தனை பயந்தது என்ன - (திருமால்) மன்மதனைப்பெற்றதுபோல, மைந்தனை பயந்த போது - புத்திரனைப்பெற்றகாலத்து, இயம் துவைத்து நகர களிப்ப - பலவாத்தியங்களும் ஒலிக்கவும் நகரிலுள்ளோர் களிகூரவும், இனிது இருந்த புரவலன் - மகிழ்கூர்ந்திருந்த உக்கிரகுமாரபாண்டியர், சயம் தழைக்க இந்திரன்

சயந்தனை பயந்த நாள் - வெற்றிபெருக இந்திரன் சயந்தனைப்பெற்றகாலத்து, வியந்து அகத்து அடைந்த இன்பம் - அதிசயங்கூர்ந்து அவன்மனத்திலிளைந்த இன்பம்போல, வினைமகிழ்ச்சி எய்தினான் - மிக்கமகிழ்கூர்ந்தார். (உ)

வயந்தனைப்பயந்தது என்ன - ஐவற்றியைப்பெற்றதுபோல எனப்பொருள் சொன்னதுமொன்று. துவைத்து செயவெனெச்சத்திரிபு. (க)

தென்னரேறுசாதகாதிசெய்துவிரபாண்டிய
னென்னநாமவினைநிரப்பியெழுதொணாதகலைமுதல்
பன்னுகேள்விகரிகேடர்கள்பரிபடைக்கலம்பயின்
ற்றன்னகாதலான்விளங்கவகமகிழ்ச்சியடையுநான்.

(இ-ள்.) தென்னர் ஏறு சாதகாதிசெய்து - பாண்டியருள் ஆன்சிங்கம்போன்ற உக்கிரகுமாரபாண்டியர் சாதகன்முதலிய கிரியைகளைச்செய்து முடித்து, வீரபாண்டியன் என்ன நாமவினைநிரப்பி - வீரபாண்டியனென்று நாமகரணஞ்செய்து, எழுத ஒன்னாத கலைமுதல் பன்னுகேள்வி - வேதமுதலிய சொல்லப்பட்ட கலைகளையும், கரிகள் தேர்கள் (ரி படை) கலம் பயின்று - யானையேற்றமும் தேரோற்றமும் குறினாயேற்றமும் ஆயுதப்பயிற்சியும் (ஆகிய இவைகளைப்) பயிலச்செய்தலால், அன்ன காதலான் விளங்க - அப்புத்திரன் விளங்கித்தோன்ற, அகமகிழ்ச்சி அடையு நாள் - (அவ்வுக்கிரகுமாரபாண்டியர்) மனமகிழ்ச்சி யடையுங்காலையில்.

சாதகன்முதலிய கிரியைகளாவன - உத்தரபன்ம், அன்னப்பிராசனம், பிரவாசமுதலியன. இவற்றை உக்கிரகுமாரபாண்டியர் திருவவதாரப்படலத்திற்கான்க, அதிசியனஞ்செய்து பயிலுதலன்றி மெழுதப்பயிலுதலின்மையின் எழுதொணாத என்ற குறிப்பால் கலை என்றதை வேதம் என்றும். “எழுதருமறைக்கேடு” என இந்நூலுள் வருதல்காண்க. (ச)

மல்குமாறுகோடிநீந்துமழைசுருங்கிநதியீர்
ரொல்குமாறுபருவமாறியுணவுமாறியுயிரொலா
மெல்குமாறுபசியுமுந்துவேந்தனுக்குவிளைபொரு
ணல்குமாறிலாமையின்னனெயிவந்தநாடெலாம்.

(இ-ள்.) மல்கும் ஆறுகோள் திரிந்து - (உலகுக்குநன்மை) மிக்க ஆறுகிரகங்களும் தத்தம் நிலைகளினின்ற மாறுதலால், மழை சுருங்கி நதியும் நீரும் ஒல்குமாறு - மழைவளஞ்சுருங்கி நதியும் நீர்நிலைகளும் வறப்ப, பருவம் மாறி - கார்ப்பருவம்மாறி, உணவுமாறி - (அதனாவரும்) உணவுகளும்மாறி, உயிர் எல்லாம் மெல்கும் ஆறு பசியுமுந்து - குடிக்கெல்லாம் மெலியும்வண்ணம் பசியால்வருந்தி, வேந்தனுக்கு விளைபொருள் மல்குமாறு இல்லாமை - அரசனுக்கு விளைந்தபொருள்களுள் ஆறுகூறிலொன்று கொடுக்கவும் இல்லாமல், எல்லாம் நாடு இன்னல் நலியவந்தது - எல்லாநாடுகளிலும் வறுமை குடியேறி வருத்தவந்தது.

ஆறுகிரகங்களாவன - சரி, செவ்வாய், குரு, சூரியன், இராகு, கேதங்கள். ஒல்குமாறு மாறு விளையெச்சப்பொருளில்வரும் ஒரிடைச்செக், மாறி செயவெனெச்சத்திரிபு. நீரினிறதியில் எண்ணும்மொதொருத்தல். (ரு)

மழைவறந்ததென்கொலென்றுவழுநிகுறமுழுதுணர்ந்தழிவிலாதபிரமகற்பமளவுமெல்லைகண்டதா
லுழுவர்கோள்களிரவிதன்னையுற்றுநோக்கிநிற்றலாற்
றழையுமாரிவருடியாதொர்வருடமென்றுசாற்றினார்.

(இங்ங்.) மழை வறந்தது என்கொல் என்று வழுநிகுற - மழைவளம்வறந்தது யாதுகாரணம் என்று உககிரகுமாரபாண்டியர்வினவ, முழுது உணர்ந்த அழிவு இலாத பிரமகற்பம் அளவும் எல்லைகண்டதனால் உழுவர் - சோதிடனால் மூன்று முனர்த்து அழியாத பிரமகற்பங்காறுங் காலவளவையேற்றதுணர்ந்த புலவர்கள், கோள்கள் இரவி தன்னை உற்று நோக்கி நிற்றலால் - ஏனென்கோள்கள் சூரியனுடைய பார்த்துநிற்றலால், ஓர் வருடம் தழையும மாரி வருடியாது என்று சாற்றினார் - ஒருவருடம் (உலகைச்) செழிப்பிக்கும் மழைவருஷியாதென்று கூறினார்கள்.

பிரமகற்பம் - பிரமனுக்கு ஒருதன்மம். அது பதினான்கு தேவேந்திரபட்டம் அழியுங்காலம்.

அதரேடியாசிரியவிருத்தம்.

மகவுறுநோயைநோக்கிவருந்துதுதாயபோன்மன்னன்
பகவுறுமதியருகும்பரஞ்சுடர்முன்போய்த்தாழ்ந்து
மிகவுறுபசியால்வையமெலிவதையயவென்னாத்
தகவுறுவிரங்கிககண்னீர்ததுமபிநின்றுவெண்ட.

(இ-ள்.) மகவுறு நோயை நோக்கி வருந்துது தாய்போல் - பிள்ளையடைந்த பிணியைநோக்கி மனவருந்தற் தாயபோல், மன்னன்-உக்கிரகுமாரபாண்டியர், பகவு உறு மதியம் சூரிம பாஞ்சுடர் முன்போய் தாழ்ந்து - பிளவுபட்ட சந்திரனையணிந்த சோமசுந்தரக்கடவுள் முன்சென்று வணங்கி, ஐய மிகவுறுபசியால் வையம் மெலிவது என்ன - ஐயனே மிக்கபசியால் உயிராக வழுந்துகின்றதே என்று, தகவு உறு இரங்கி - மிகவுறு இரங்கி, கண்ணீர் ததும்பி நின்ற இரந்து வேண்டுகண்ணீர்சிறத்த் குறைகூறியேண்ட.

தங்கோற்றிழ்வாறுபு குடிகளுக்கு வருந்துன்பத்தைத் தமதுதன்பம்போற்
கருதித் தாங்கினார் என்பார் மகவுறுநோயைநோக்கி வருந்துதுத் தாய்போல் என்
னார். ததுமபி-செயவெனெச்சத்திரிபு. மெலிவதை ஐ சாரியை.

நிரைக்கடல்விடஞ்சோகண்டாகாலத்தின்செவ்விரோக்கி
யிரக்கமில்லவர்போல்வாளாவிருத்தலுமருத்தார்மார்பன்
கணாக்கரிதாயதுன்பக்கடலில்வீழ்ந்திருக்கைபுக்கா
னரக்கார்போர்க்கடலிலீர்ந்தியருக்கனீர்க்கடலில்வீழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) நிரை கடல்விடம் சேர் கண்டர் - அலைகளையுடைய கடலிற்றோன்
றிய விஷந்தங்கிய ஸ்ரீகண்டத்தையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள், காலத்தின் செவ்
விரோக்கி - காலத்தின்கூறுபாட்டைத் திருவுள்ளத்திலோர்ந்து, இரக்கம் இல்லவர்
போல் வாளா இருத்தலும் - (உயிர்கள்மேல்) இரக்கமில்லாதவர்போல் வாளாவிரு
க்க, மருதார் மார்பன் - வாசமிக்க மரணையணிந்த மார்பையுடைய உக்கிரகுமார
பாண்டியர், கணாக்கு அரிதாய துன்பக்கடலில் வீழ்ந்து இருக்கை புக்கான் - சொ
ல்லுதற்கரிய துன்பசாகரத்தன் மூழ்கி அழுந்தி (தமது) கோயிலுட்சென்றார், அரு

கன்கள் அரக்கர் போர்க்கடலில் நீந்தி நீர்க்கடலில் வீழ்ந்தான் - சூரியன் அரக்கர்செய்யும் போர்க்கடலினின்று நீங்கி நீர்மயமாகியகடலில் அழுந்தினான். (அத்தமனஞ் செய்தானென்றபடி)

அயன்முதலிய பல்லுயிர்களுக்கிரங்கி விஷமுண்டபெருமானார் நிலவுகின்ற உள்ள உயிர்களிடத்து இரக்கமில்லாமல் வாளாவிருந்தது அவர்கள் வினைப்பயன் நோக்கி என்பார். காலத்தின்செவ்வீரோக்கி என்றார். புலத்தியர்முதலியமுனிவர்கள் மறைபாடவும், சரதன்முதலியோர் தேர்வடம்பற்றவும், சேநிமுதலிய அரக்கர்கள் வாளேந்தி முன்வரவும், வாசகிமுதலியபாம்புகள் தேர்சுமந்துவரவும், காரதன்முதலியோர் இசைபாடவும், கிருத்தலைமுதலிய தேவப்பெண்கள் நடனஞ்செய்யவும், சூரியன்தோன்றி வருங்காலிடையில் அறுபத்துநான்குகோடி அரக்கர்வந்து போர்புரிதலின் அரக்கர் போர்க்கடலினின்று என்றார்.

“கருதியந்தணர்யாவருந்தங்கடன்கழிப்பச்
சுருதியென்னும்வெஞ்சாபமெலம்புகைதொடுத்துப்
பரிதிதன் பெரும்பகைவர்மேல்விடுத்தலுற்பரந்த
குருதியாமெனச்செவந்தெழுச்செவந்ததுகுடபால்.”

எனப்பாரதத்தில் வருதல்காண்க.

(அ)

வள்ளறன்குடைக்கீழ்த்தங்குமுயிர்ப்பசிவருத்தமெல்லாங்
கொள்ளைகொண்டிருந்தநெஞ்சிற்சுளிர்முகச்செவ்விகுன்றத்
தள்ளருந்துயரின்மூழ்கித்தரையிடைத்துயின்றானாக
வெள்ளிமன்றுடையார்சித்தவேடராய்க்கனவில்வந்தார்.

(இ-ள்.) வள்ளல் தன் குடைக்கீழ் தங்கும் உயிர்ப்பசி வருத்தம் எல்லாம்-
உக்கிரகுமாரபாண்டியர் தமது குடையின்கீழ்த்தங்கிய உயிர்களின் பசிவருத்தமெ
ல்லாம், கொள்ளை கொண்டு இருந்த நெஞ்சில் குளிர் முகம் செவ்வி குன்ற - (ஒரு
சேரக்) கொள்ளைகொண்டு குடியிருந்த மனத்தினோடு குளிர்ந்த முகமலர்ச்சிகுறைய
ய, தள்ளரும் துயரின் மூழ்கி தரையிடை துயின்றானாக - நீங்குதற்கரிய துலபத்
தில் மூழ்கி நிலத்தின்மேற்றிடந்து நித்திரைசெய்ய, வெள்ளி மன்று உடையார்-
வெள்ளியம்பலத்தையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள், சித்தவேடராய் கனவில் வந்
தார் - சித்தவேடமூர்த்தியாய்க் கனவில்வந்தருளினார்.

(க)

அடற்குகிர்வேலோய்மாரியரிதிப்போதனைவேண்டி.

மிடர்ப்படல்வரைக்குவேந்தாயிருக்கின்றவெரிபொன்மேருத்
தடப்பெருவரையின்மாரோர்தனிப்பெருமுழையிலீட்டுக்
கிடப்பதோடொல்லையில்லாக்கேடிலாச்சேமவைப்பு.

(இ-ள்.) அடல் குகிர் வேலோய் - கொல்லுதற்றொழியுடைய ஒளியமைந்
தவேலையுடைய பாண்டியனே, இப்போது மாரி அரிது - இப்பொழுது மழையிலலை,
அதனைவேண்டி இடர்ப்படல் - அம்மழைவருஷித்தலேவிரும்பி வருத்ததலொழிச,
வரைக்கு வேந்தாய் இருக்கின்ற எரி பொன் மேரு தடம் பெருவரையின் மாடு-ம
லைகளுக்கரசாயிருக்கின்ற விளங்கும்பொன்னாகிய மேருவென்னும் உயர்ந்தபெரியம
லையின்பக்கத்து, ஓர் தனி பெரு முழையில் - ஒப்பில்லாத பொருபெருங்கையில்,
ஓர் எல்லை இல்லா கேடு இலா வைப்பு சேமம் இட்டி கிடப்பது - ஒரு அளவுகடந்த
அழிவில்லாத வைப்புநிதி சேமஞ்செய்திருக்கின்றது.

(கௌ)

கிடைத்துமற்றையமேருகிரிச்செருக்கடங்கச்செண்டார்
புடைத்துநின்னணைத்தாக்கிப்பொன்னறைபொதித்தபாறை
துடைத்தநீவேண்டுங்காறுந்தொட்டெடுத்தனைமீள
வடைத்துநிக்குறியிட்டையுவருதியென்றடிக்கூற.

(இ-ள்.) ஐய - ஐயனே, கிடைத்த - அடைந்த, அனையமேருகிரி செருக்கு
அடங்க செண்டார் புடைத்த - அருமேருகிரியின் இறுமாப்பு அடங்கச் செண்டா
யுத்தாலடித்து, நின் ஆணைத்து ஆங்கி - (அம்மலையை) உன்னடைய ஆணைவழிப்ப
டுத்தி, பொன் அறை பொதித்த பாறை துடைத்து - சேமநிதி இருக்கும் அறைமேற்
பொதித்த பாறையையெழுப்பி, நீ வேண்டுங்காறுக தொட்டி எடுத்த - நீபொன்
வேண்டு மளவும் அள்ளி யெடுத்த, அதனை மீள அடைத்து நின் குறி இட்டு - அந்த
அறையைத்திறும்ப (அப்பாறையால்) அடைத்து நன்பெய ரிலச்சினையை இட்டு,
வருதி என்று அடிகள் கூற-வருவாயென்று சித்தவேடமூத்திகள் கூறியருள. (கக)

விழித்தனனெழுமான்றேரோன் விழிக்குமுன்கடன்களெல்லாம்
கழித்தனன்மீளநோக்கிகணவனைவலமாயப்போந்து
சுழித்தெழிகடலனிகத்தொகைபுறநூழுக்கொண்டல்
கிழித்தெழுவாயி னிங்கிக்கிழிநிரைநோக்கிச்செல்வான்.

(இ-ள்.) எழுமான் தேரோன் விழிக்குமுன் விழித்தனன் - ஏழுநிலாபூண்
ட ரூரியன்விழித்தற்குமுன் (தாம்) விழித்து, கடன்கள் எல்லாம் கழித்தனன் - கா
லையிற்செய்யும் கடன்களெல்லாம் செய்தமுடிந்து, மீள நோக்கி கணவனை வலமா
ம்போந்து - சோமசுந்தரக்கடவுளைப் பித்தகிணத்தொழித்து, சுழித்து எழிகடல் அ
னிகம் தொகை புறம் நூழ - ிழித்து அலைகள்விசை சமுத்திரம்போன்ற சேனாக
ட்டங்கள் புறத்திற்குமு, கொண்டல் கிழித்து எழுவாயில் நீங்கி - மேகமண்டலத்
தைக்கிழித்து ஒங்கியமதிவாயிலினின்றூங்கி, நீறு திசை நோக்கி செல்வான் - (உக்
காகுமாரபாண்டியர்) சிறுத்திசைநோக்கிச் செல்வாராயினார். (கஉ)

அதிர்ந்தனமுரசஞ்சங்கமதிர்ந்தனவியங்கிளாண்டம்
பிதிர்ந்தனவென்னவார்ப்பப்பெயர்ந்துவெண்கவரிதுள்ள
முதிர்ந்தநான்மறைபேரராசிமொழியநாவல்லோரேத்தப்
பதிந்துபார்க்கியுத்திண்டேர்பாரமுன்னசெலுத்தபுந்ந்தான்.

(இ-ள்.) முரசம் அதிர்ந்தன - பேரிகை ஒலிக்கவும், சங்கம் அதிர்ந்தன-சங்
கு ஒலிக்கவும், இயங்கள் அண்டம் பிதிர்ந்தன என்ன ஆர்ப்ப - வாச்சியங்கள் அண்
டங்கள் பிளவுபட்டன வென்று சொல்லும்படி யொலிக்கவும், பெயர்ந்து - (அங்கு
நின்றும்) பெயர்ந்து, வெண்கவரிதுள்ள-வெள்ளியசாமகைகள் எழுந்துதுள்ளவும்,
முதிர்ந்த நான்மறையோர் ஆசி மொழிய - பயன்மிக்க நான்குவேதங்களைபுணர்ந்த
அந்தணர்கள் ஆசிவசனங்கூறவும், நாவல்லோர எத்த - புலவர்கள் பாடவும், பதிந்
து பார் கிழிய - உருள்பதிதலால் நிலவுலகுகிழியவும், தின் தேர் பாகு முன் செ
லுத்த ஊர்ந்தான் - தின்னியதேவைப் பாகன்முன்னேசெலுத்த நடந்தார். (கக)

பவளக்காற்பிச்சம்பொற்காற்பன்மணிக்கவிசைமுத்தத்
தவளக்காற்பதாரகைக்காதொனவானருவிதுங்குங்

கவீளக்காற்பொருப்பும்பாய்மாக்கடலுமண்மடந்தையாகக்
துவளக்கால்வயவர்மான்றேர்த்தொகுதியுஞ்சூழல்போக.

(இ-ள்.) பவளக்கால் பிச்சம் - பவளத்தாற்செய்த காமப்பயுடையபீலிக்கு
டையும், பொன் கால் டில் மணிக்கவிகை - பொன்னாலாகிய காமப்பயும் அளவில்
லாத விலையையுடைய முத்துக்கோவைசெய்த விளிம்பையுமுடைய குடையும், மு
த்தம் தவளக்கால் பதாகை காடு - முத்துக்கோத்த காலையுடைய விருதுகொடி
க்காடும், தானம் வான் அருவி னுக்கும் கால் கவளம் பொருப்பும் - மதமாகிய பெ
ரிய அருவி அசைந்திழியும் காலையுடைய கவளமுண்ணும் மலையையொத்த யானை
ளும், பூய்மா கடலும் - பாய்ந்துசெல்லுங் குதினாவெள்ளமும், கால் வயவர் மா
ன் தேர் தொகுதியும் - காலாங்கூட்டமும் குதினாபூட்டிய தேர்க்கூட்டமும், மண்
மடந்தை ஆகீம் துவள சூழல் போக - பூமிதேவியின் சரீரம்வருந்தச் சூழ்ந்துவரவும்.

சூழல் போக ஒருசொல்.

(கசு)

கோழினர் ஞாமுலன்னகோட்டுகிர்ப்புலவுப்பேழ்வாய்த்
தாழ்சினவுமுலையொற்றைத்தனிப்பெருங்கொடியுங்குன்ற
காழ்சிலைக்கொடியுஞ்சூழக்கயற்கொடிநிலந்தூறாங்கை
யேழுயர்வரைமேற்றேன்றியிருவிசம்பகடுகிற.

(இ-ள்.) கோழ் இணர் ஞாமுல் அன்ன கோடு உகா - கொழுவிய பூங்கொத்
தையுடைய குஞ்சுமரத்தின் அரும்பின்வளைவுபோன்ற வளைவிலையுடைய நகத்தை
யும், புலவு பேழ் வாய் - புலால்நாறம்நாறும் பிளந்தவாயையும், தாழ் சினம் - மிக்
ககோபந்தையும் உடைய, உழுவை ஒற்றை தனி பெருங்கொடியும் - புலியெழுதிய
ஒப்பற்ற பெரியதுவசமும், கூனல் காழ் சிஷு கொடியும் - வளைந்த வலியவில்
லெழுதிய கொடியும், சூழ - (தண்ணீர்) சூழ்ந்துவர, கயல் கொடி - மீன்க்கொடியா
னது, நிலம் தூறாம் கை ஏறு உயர்வரை மேல் தோன்றி - நிலத்தைத்தீண்டி அதி
க்கைமுதலிய ஏறுதல்புயர்ந்த மலைபோன்ற யானையினமேல் தோன்றி, இருவிசம்பு
அகடு கீழ் - பெரியவிண்ணுலகின் வயிற்றைக்கிழித்துச்செல்லவும். (கசு)

தென்கடல்வடபாறோக்கிசெல்வதுபோலத்தென்னன்

றன்கடலனிகங்கன்னித்தண்டமிழ்காடுநீந்து

வன்கடலெறிக்கொண்டேகிவளவர்கோனெதிர்கொண்டாற்று

றன்கடன் முகமனேற்றுநளிர்புனனுநீந்தி.

(இ-ள்.) தென் கடல் வடபால் றோக்கி செல்வதுபோல் - தென்சமுத்திரம்
வடதிசையைநோக்கிச் செல்வதுபோல, தென்னன் - உக்கிரகுமாரபாண்டியர், தன்
கடல் அனிகம் - தமதுகடலையொத்த சேனையோடு, கன்னி தண் தமிழ் நாடு நீந்தி,
பாண்டிநாடாகிய தமிழ்நாட்டைக்கடந்து, வல் கடம் நெறி கொண்டு ஏகி-வலியகா
ட்டுவழிச்சென்று, வளவர் கோன் எதிர்கொண்டு ஆற்றும் நன்கடன் முகமன் ஏற்
து - சோழன் எதிர்கொண்டு செய்யும் நல்ல வரிசையாகிய உபசாரங்களை அங்கேகி
த்து, நளிர்புனல் நாடு நீந்தி-குளிர்ந்த நீர்நாடாகிய அச்சோழநாட்டினின்றூர்ந்
வன்கடம் என்று முரம்புங் கூங்கல்லுநெருங்கியகாட்டினே. (கசு)

தண்டகரடுதள்ளித்தெனுங்காடசன்றுசாய்தாடி

கண்டகக்கைதைவேலிக்கருநடங்கடந்துகாடுந்

தொண்டகந்துவைக்குஞ்ஞாநதிகளுந்துந்துகன்வாய்
வண்டுகமலர்க்காவேலிமாளவுதேசநண்ணி.

தண்டக நாடுதள்ளி - தண்டகநாடாகிய தொண்டைநாட்டினின்ற
நீங்கி, தெலுங்க நாடு அகன்று - (திருவேங்கடத்துக்கு அப்பார்ப்பட்ட) தெலுங்கநா
ட்டினின்றநீங்கி, சாய் தாள் கண்டகம் கைதை வேலி கருகடம் கடந்து - சாய்ந்த
னையுமுள்ளையுமுடைய தாழையையே வேலியாகச்சூழ்ந்த கருகடநாட்டைக்கட
ந்து, காடும் தொண்டைத் துறைவக்கும் குன்றும் நதிகளும் துறந்து - முல்லைநிலத்
தையும் தொண்டகம் என்றும் வாச்சியம் ஒலிக்கும் குறிஞ்சிநிலத்தையும் நதிகளை
யுழ் கடந்து, கன்வாய் வண்டு அகம் மலர் கா வேலி மாளவதேசம் நண்ணி - மது
வாய்ந்து வண்டுகளைத் தமதிடத்துடைய மலர்கள்நெருங்கிய சோலைகளையே வே
லியாகவுடைய மாளவதேசத்தையடைந்து.

தொண்டகம் - குறிஞ்சிப்பறை.

(கஎ)

அங்குநின்றெழும்புதுவிவாயருஞ்சுரநெறிப்பட்டேடி
மங்குனின்றிருருசெம்பொன்மாதநீள்விராடநண்ணிக்
கொங்குநின்றவிழுங்கானங்குள்றொரி இவாபோயாத்
தெங்குநின்றிளநீர்சிறுமதியேயத்தெய்தி.

(இ-ள்.) அங்கு நின்று எழுந்து - அந்நாட்டினின்றநீங்கி, திவாய் அருஞ்சு
ரம் நெறிப்பட்டு வதி - திவாய்ந்த செல்லுதற்கரிய பாலைநிலத்தின் வழிப்பட்டுச்செ
ன்று, மங்குல் நின்று அதிரும் செம் பொன் மாதம் நீள் விராடம் நண்ணி - மேகங்
கள் நின்று முழங்கும் செவ்வதொழில்நாடிய மாதங்கள்நெருங்கிய விராடதேச
த்தையடைந்து, கொங்கு நின்று அவிழும் காணம் குன்று ஒருவி - மகரத்தம்பரவமல
ரும் மலர்க்கனிதைந்த முல்லையையுங் குறிஞ்சியையுங்கடந்து, வாளை பாய தெங்கு
நின்று இளநீர் சிறுதம் மத்திய தேய்த்து எய்தி - வாளைநீன்பாய்தலால் தென்னைம
ர்த்தினின்று இளநீர் சிறுதாநின்ற மத்தியதேசத்தையடைந்து.

நின்றுசெயவெனெச்சத்திரிபு.

(கஅ)

அந்நெடுநாடுநீங்கியாடலேறுயர்த்ததோன்றல்
பொன்னெடுஞ்சடைபிறழ்ந்துபுனிதமார்தீர்த்தக்காசி
நன்னெடுககரமெய்திநளிர் புனற்கங்கைநீங்கி
கன்னெடுநெறியனேககாவதங்கடந்தபின்னர்.

(இ-ள்.) அந்நெடு நாடு நீங்கி - அந்தநெடியநாட்டினின்றநீங்கி, ஓடல் ஏறு
யர்த்த தோன்றல் பொன் நெடும் சடையில் தாழ்ந்து - வெற்றிவாய்ந்த இடபக்
கொடியை உயர்த்தியருளிய சிவபெருமானுடைய பொன்போன்ற நெடியசடையிற்
றங்கி, புனிதமாம் தீர்த்தம் காசி நல் நெடுநகரம் எய்தி - புனிதமாகிய கங்கையை
யுடைய காசியாகிய நல்லநெடியநகரத்தையடைந்து, நளிர் புனல் கங்கை நீங்கி -
குளிர்த்த நீர்மயமாகிய அக்கங்கையைக்கடந்து, கல் நெடு நெறி அனேககாவதம்
கடந்து பின்னர் - கற்கள்செறித்த தொலைவழியாகிய அனேககாதல்கடந்தபின்பு.

உமாதேவியார் திருவீரல்கனிற்றோன்றி யுலகமுற்றுங்கோத்த மகாவெள்ள
த்தைத் திருமால், பிரமன், இந்திரன் வேண்டுகோளால் சிவபெருமான் தனது

சடையிற்றரித்தமையால் பொன்னெடுஞ்சடையிறுமுந்து புனிதமாம் எனவும், அக்கங்கையுட் சிறிதுபெற்றுச்சென்ற பிரமனுலகிலுள்ளகங்கை பகீரதன்தவத்தால் நிலவுலகில்வர மீளவும் சடையிலேற்றுச் சிறிதுவிடுத்த அக்கங்கை இத்தீர்த்தம் ஆதலால் தீர்த்தக்கங்கை எனவுங்குறிஞர்.

“மேதினியண்டமுற்றும் விழுங்கியகங்கையுன்றன் பாதியாள் கரத்திறுநேன்றும் பான்மையாலுனதுசென்னி மீதினிற்செறிக்குமாண்பால் விமலமாம்” எனவும்,

“அந்திறுந் தன்னி லயனகர்புருந்தகங்கை பன்னருத்திறலின்மிக்க பகீரதன்தவத்தான்மீளப் பின்னருமிமையாமுக்கட் பெருந்தகைமுடிமேற்றாங்கி இந்நிலவரைப்பிறசெல்ல விழையதில்விடுத்தல்செய்தான்” எனவும்,

“நானிலமிசையேயுய்த்த நன்னதிசகரொல்லாம் வானுயர்கதிபெற்றுய்ய மற்றவரொன்பிற்பாய்ந்து மீனெறிதரங்கவேலை மேவியது”

எனவும் வருதலைக் காந்தம் தகுகாண்டம் ததிகுய்த்தரப்படலத்திற்கான்க.(கக)

மடங்கன்மாநாகம்யாளிவழங்கலான்மனிதர்செல்லா விடங்கடந்தாகவைஞ்ஞாற்றிரட்டியோசனைத்தாமெல்லைக் கடங்கெழுமுகுமரிகண்டங்கடந்துமற்றதுபோலெட்டுத் தடங்கெழுமுகண்டயகொண்டபாரதவருடந்தள்ளி.

(இ-ள்.) மடங்கன் மாநாகம் யாளி வழங்கலால் - சிங்கமுதலிய பெரியயா னினகளும் யாளிகளும் வழங்குதலால், மனிதர் செல்லா இடம் கடந்து - ஆள்வழக் கொழிந்த இடங்களைக்கடந்து, ஆக ஐஞ்ஞாறு இரட்டி யோசனைத்து ஆம் எல்லை கடம கெழு குமரி கண்டடி கடந்து-ஆக, ஆயிரயோசனையாகிய அளவையுடைய கொடுவழி மிக்ககுமரிகண்டத்தைக்கடந்து, அதுபோல் தடம் கெழு எட்டுகண்டம் கொ ண்ட பாரதவருடம் தள்ளி - அதுபோல வீசாலமிகக் எட்டுக்கண்டங்கொண்ட பா ரதவருடத்தினின்றும் நீங்கி.

இமையகிரிக்குத்தெற்கு, தென்சமுத்திரத்திற்குவடக்கு நடுவேயுள்ளது பார தவருடம் இக்கண்டம்-சுவாயம்புமனுபுத்திரன் பிரியாவிரதனென்பவன் சந்ததிவுக னையும் ஆண்டவருங்கால் தன்புத்திரர் அங்கதீரன்,மேதாதி, வபுட்டி, சோதிட்டி, து திமான், அவ்வியன், சவனன் என்னும் எழுவர்க்கும் அவ்வேழுதீவுகளையும்பகிர்ந்து கொடுக்க அவர்களாண்டவருங்காலையில் அங்கதீரன் தனதுபுத்திரராகிய பாரதன், கிம்புருடன், அரி, கேதுமாலன், பத்திராசுவன், இளாயிரதன், இரமியன், மென், குரு என்னும் ஒன்பதுபேருக்கு நாவற்றிவை ஒன்பதுகண்டமாககிப் பகிர்ந்துகொடி த்தான், அவர்களுள் பாரதன் தனது குமரியென்னும் புத்திரியோடு இந்திரன், கசேருகன், தாமிரபன்னன், கபத்தி, நாகன், சவுமியன், காந்தருவன், வருணன் என்னும் எட்டுப்புத்திரருக்கும் தனது கண்டத்தை ஒன்பதுகண்டமாககித் தந்தமையால் பாரதவருடம் எனப் பெயர்பெற்றது. குமரித்தீவு முதலியன கண்டம் எனப் பெயர்பெற்றன. வருடம் பெரும்பிரிவு. இவற்றைச் சிவதரு மோத்தரம் கோபுரவியலிலும், காந்தம் அண்டகோசப் படலத்திலுங் காண்க. அது குமரிகண்டம், இந்திரகண்டம், சேருககண்டம், தாமிரகண்டம், கபத்திக்

கண்டம், நாககண்டம், சவுமியகண்டம், காத்திருவகண்டம், வருணகண்டம், என ஒன்பதுகண்டமாக உள்ளது. அவற்றுள் குமரிகண்டம் ஓராயிரயோசனை யளவும், அவ்வாறே ஐனையகண்டங்களும் ஒவ்வோராயிரயோசனை யளவு முடைமையால் ஐஞ்ஞாந்திராட்டியாமல்தைத்தாங்கித் கடங்கெழுமுகுமரிகண்டம் எனவும், குமரிகண்டத்தகு அப்பால் இத்திரகண்டத்தைய கண்டங்களைதலால் கடத்து எனவும், அக்கண்டம்போல ஓய்வொருகண்டமும் ஒய்வோராயிரயோசனை விசாலமுடைமையால் அதுபோலெட்டித்தடங் கெழுக்கண்டங்கொண்ட பாரதவருடம் எனவுங்கூறினார். குமரிகண்டம் தெற்குவடக்கிருக எழுமல்கையுடையது. அவற்றின்பெயர்கள் மயேந்திரகிரி, பொதியகிரி, சையகிரி, சுத்திகிரி, யிருக்குகிரி, வீந்தகிரி, பாரியாத்திரகிரி.

“உன்னதந்தென்மயேந்திரமே யுயர்மலையஞ்சையகிரி
வின்னவிவஞ்சுத்திகமேவருக்குமுயர்வீந்தியமே
பன்னபுகழ்மிகுபாரியாத்திரமேபெண்பகர்ந்த
வினனகிரியேமுழுதற்குமரிதலத்திசைந்தனவே.” எனவும்,

“கங்கைமுதனதிபலவுங்காடுமுதல்பதிபலவும்
பொங்குமயேந்திரம்பொதியமுதன்மலையும்பொருந்தியிடு
மங்கதற்குயோசனையோராயிரமுண்டெனவறிக
வெங்கொடியமிலேச்சரிடமெட்டி னுமென்னுயிரமே” எனவும்,

“தூந்திரமேசேருகமேதாமிரமேயெழிற்கபத்தி
சந்தமல்காகமதேசவுமியமேகாந்திருவ
மந்தமல்காருணமேயெனவெட்டிமதித்திடுக
இந்தவளவெனையிலத்தங்கிரிவிநியிரமே”

எனவும் வருதலைச் சிவதருமோத்தரம் கோபுரவியலிற்காண்க. (உ0)

யானையுமின்றாடன்னையின்றபொன்னிமயங்கன்னைத்
தாவியப்புறம்போய்ப்போகந்ததும்புழிம்புருடகண்ட
மேவியங்குநீத்தேமவெற்படைந்ததுபின்னாக
வோவியப்புறத்துத்தோன்றுமரிவருடத்தையுற்று.

(இ-ள.) யானையும் ஈன்றான் தன்னை ஈன்ற பொன் இமயம் தன்னை தாவி அப்புறம் போய் - எல்லாவற்றையும் பெற்றருளிய உமையம்மையைப்பெற்ற பொன்னினைந்த இமயமலையைக்கடந்து அப்புறமசென்று, போகம் ததும்பு கிம்புருடகண்டம் மேவி அங்கு அது நீத்த-போகமிதக கிம்புருடகண்டத்தை அடைந்து அக்கண்டத்தினின்றும் நீங்கி, ஏம வெற்பு அடைந்து - ஏமமலையையடைந்து, அதுபின்னாக ஒவி-அந்த ஏமமலை பிற்படக்கழித்து, அப்புறத்து தோன்றும் அரிவருடத்தை உற்று - அந்த ஏமமலைக்கு அப்புறத்துத்தோன்றும் அரிவருடகண்டத்தையடைந்து.

இமயகிரிக்கும் ஏமகிரிக்கும் இடையிலுள்ளபாகம் கிம்புருடகண்டம் ஆதலால் பொன்னிமயந்தன்னைத்தாவி யப்புறம்போய்ப் போகந்ததும்பு கிம்புருடகண்டமேவி யங்குநீத்தேமவெற்படைந்து எனவும், ஏமகிரிக்குவடக்கு நிகழ்கிரிக்குத் தெற்கு அரிவடரும் ஆதலால் அதுபின்னாக - ஒவியப்புறத்துத்தோன்றும் அரிவருடத்தையுற்று எனவுங் கூறினார்.

“இமகிரிக்குத்தென்கடற்குமிடைப்பாகம்பாரதமே
யிமகிரிமத்தேமகிரியிடைப்பாகக்கிம்புருடம்
அமைநிலவுநிசுதகிரித்தென்பாகமரிவருடம்
இமையவருமிருந்தபெருவரைச்சாரலிளாவிரதம்”

என ஸ்ரீ ஜீயலிலவருதலைக்காண்க.

(உக)

உற்றதுகழிந்தப்பாற்போய்நிசுதவெற்பொழிந்ததுசம்புப்
பொற்றருக்கனிகால்யாறுபோயினாவிரதகண்டத்
துற்றனன்கண்டான்மூன்றுரொருங்குகொன்றுகூனி
வெற்றிவெஞ்சிலையாய்நின்றவெற்பினைமலயவெற்பன்.

(இ-க.) உற்ற அது கழிந்து - (தாம்) அடைந்த அவ்வரிவருடத்தைக்கடந்து, அப்பால் போய்-அப்புறஞ்சென்று, நிசுத வெற்பு ஒழிந்து-நிசுதமலையினின்றூர்ங்கி, பொன் சம்பு தரு கனிகால் யாறு போகு இளாவிரத கண்டது - பொன்மயமாகிய சம்புவிருக்கத்தின் கனிசிந்தும் சாறுகிய ஆறுசெல்லும் இளாவிரதகண்டத்தை, மல யவெற்பன் உற்றனன் - பொதியமலைக்கரசராகிய உக்கிரகுமாரபரண்டியரடைந்து, மூன்று ஊர் ஒருங்கு அகி ஞான்று கூனி வெற்றி வெம் சிலையாய் நின்ற வெற்பி னைகண்டான் - திரிபுரங்களை பொருசேர எரித்தருளுங்காலையில் வளைந்து வெற்றி வாய்ந்த கொடியவில்லாய்நின்ற மகமேருவைப்பார்த்தார்.

நிசுதகிரிக்குத்தென்பாகம் அரிவருடம் ஆதலால் அது கடந்து எனவும், அவ் வரிவருடத்துக்கப்பால் நிசுதகிரி ஆதலால் அப்பாற்போய் நிசுதவெற்பொழிந்தது என வும், மகமேருவின்சாரல்முற்றும் இளாவிரதகண்டம் ஆதலால் சம்புப்பொற்றருக் கனி காலையாறு போகிளாவிரதகண்டம் எனவுங் கூறினார். முன்னர்க்காட்டிய உதா ரணத்தில் “இமையவருமிருந்தபெருவரைச்சாரலிளாவிரதம்” என்பதனுணர்க.

வெம்படைமறவர்சேனைவெள்ளந்தேயித்தென்பாற்
சம்புவின்கனியீன்சாறுவலம்படத்தருவியோடு
மம்பொலிராறுமாற்றினருகுபொன்மயமாய்நிற்கும்
பைம்புனங்கானகோக்கிவளைந்துதென்பால்வந்தெய்தா.

(இ-ள்.) வெம்படை மறவர் சேனை வெள்ளம் நீத்து ஏறி - கொடிய ஆயுத ன்களையேந்திய வீரர்சேனாவெள்ளத்தினின்றும் நீங்கித் (தனித்துச்) சென்று, தென் பால் சம்புவின் கனியின் சாறு வலம்பட தருவி ஓடும் அம்பொன் நீர் ஆதும் - தெ ன்பாலினின்ற நாவலின்கனியின்சாறு வலப்பாற்படத்தருவியோடாநின்ற அ ழகிய பொன்மயமாகிய நீர்நிறைந்த ஆற்றையும், ஆற்றின் அருகு பொன்மயமாய் நிற்கும் பைம்புனம் கானம் நோக்கி - அவ்வாற்றின் பக்கத்துப் பொன்மயமாய் நிற் கும் பசியகொல்லைகளையும் காடுகளையும்பார்த்து, வளைந்து தென்பால் வந்து எய்தா - சுற்றி அந்தச்சம்புநின்ற தென்பக்கத்தைவந்தடைந்து.

மேருமலைக்கு உறுதியாகக் கீழ்த்திசையில் மந்தரபர்வதமும், தென்றிசை யில் கந்தமாதனபர்வதமும், மேற்றிசையில் விபுலபர்வதமும், வடதிசையில் பாருச வவத்திரிபர்வதமுமுன. அவற்றில் முறையாகக் கடம்பு, நாவல், அரசு, ஆல் என் னும் விருக்கைகளும், அருணம், மானதசரசு, சீதோதம், மகாமுடி என்னுந் தடங்க ளுமுள, அவற்றுள் கடம்பின்பழச்சாற்றினின்றும் ஆறுகள் புறப்பட்டுக் கீழ்த்திசை

யிற்பாயும். அரசமரத்தினின்று பால்முதலியன பஞ்சதானாயாகப் பெருக்கெடுத்து மேற்றிசையிற்பாயும். ஆலமரத்தின் சாகையினின்று உண்டான பால், தயிர், நெய், தேன்முதலியன பெருக்கெடுத்து வட்டிசையிற்பாயும். தென்பால்கின்ற நாவற்பழச்சாறு பொன்மயமாய்ப்பெருக்கெடுத்து மேருவை வலமாகச்சூழ்ந்துவந்து அந்தநாவன்மூலத்தைத்திரும்பவந்தடைதலால் தென்பால் சமீபுவின்னகி கால்யாறு வலம்பட்டிதழுவினோடு மம்பொனீராகும் எனவும், அந்த ஆறுசென்றவழித் தாழுஞ்சென்று அந்நாவன்மரத்தருகுவந்தமையால் வளைந்து தென்பால்வந்தெய்தா எனவுக்கூறினார். “மறுவறுமக்கனித்தீநீர்வகையதனைவலம்வருமே” எனச் சிவதருமோத்தரத்தில் கோபுரவியலில்வருஞ் செய்யுளுரையிடுகாண்க. (உஉ)

அவ்வனையரசைநோக்கிவகைகளுக்கரசேயெய்தை
கைவரிசிலையேபாரிண்களைகனையளவில்வானன்
தைவருகடருங்கோளுநாங்களுந்தழுவிச்சூழந்
தெய்வதவனாயேமேலைத்தேவராலயமேயென்னு.

(இ-ள்.) அ வகை அரசை நோக்கி - அம்மலைக்கரசாகிய அதிதேவதையைப் பார்த்து, வகைகளுக்கு அரசே - எல்லாமலைகளுக்கும் ஓர் அரசே, எந்தை கை வரி சிலையே - என் தந்தையாகிய சிவபெருமான்கையிலேநடிய கட்டமைந்தவில்லே, பாரின் களை கனே - உலகிற்கோர் பற்றுக்கோடே, அளவில் வானம் தைவரு கட ரும் கோளும் நாங்களும் தழுவி சூழும் தெய்வந வனாயே - வரம்பில்லாத வானத் திற்றவழும் சுந்திரஞ்சியரும் மறைக்கெங்களுந் நகூத்திரங்களுந் தழுவிச்சூழ்ந் தவருந் தெய்வத்தன்மையையுடைய மலையே, மேலை தேவர் ஆலயமே என்னு - விண்ணுலகிலுள்ள தேவர்கள் வாசஞ்செய்யும் இடமே என்று.

உலகுநிலை தாராதிடைகின்றதால் பாரின் களைகளே எனவும், சூரியன் முதலிய நவகோள்களின் நேர்க்காந்த் தருவன்காறறென்னுங்கயிற்றிற்பிணித்து மேருவை வலம்வர இயக்குதலால் தழுவித்தைவருகடருங் கோளுநாங்களுந் தழுவிச்சூழந் தெய்வதவனாயே எனவும், இந்நிரன் முதலிய திக்ஞப்பாலகரும் இவர்கள் நடுவாகப் பிரமன் முதலிய மூவரும் அதன் கொடுமுடிகளில் வீசித்தலால் மேலைத்தேவராலயமே எனவுக் கூறினார். அக்கொடுமுடிகளாவன - கிழக்கில் அமராவதியும், அக் கினியில் தேசோவதியும், தெற்கில் சம்யமனியும், நிருதியில் கிருட்டிணங்காரவதியும், மேற்கில் சுத்தவதியும், வடமேற்கில் கெந்தவதியும், வடக்கில் மகோதயபுரியும், ஈசானத்தில் எசோவதியும், இவற்றினிடையில பிரமன் வசிக்கும் இடம் மகோவதியும், அதற்கு மேற்றிசையில் திருமால் வசிக்குமிடம் வைகுண்டமும், வடகிழக்கில் உருத்திரமூர்த்தி வசிகுமிடம் சோதிட்குமாம். காமவதி முதலிய கொடுமுடிகளில் தேவகன்னியர் முதலியோர் வசிப்பார்களா.

“நீனிற்றகலிங்கம்புனைந்தவெஞ்சனியின்பரிவிரூரான்குடைநெடுந்தேர்
மாநிறவிரூ. பினியனறதாயிராகுகேதுவன்மணிநெடுந்தடந்தே
ருனமின்றியங்கும்வாம்பரியவ்வாறமெனவுணைப்பர்மற்றிவரைப்
பான்மையிற்றருவன்காற்றெனுங்கயிற்றிற்பனிவகைவலம்வரவியக்கும்.”

எனக்கூர்மபுராணத்திலும்,

“இந்திரனைமுதலாயவெண்டிசைப்பாலருமவற்றிற்
றந்தமக்குத்தக்கதிசைக்கொடுமுடியிற்றங்கிவ

ரந்தவரையெட்டிணுக்குருவாகவணியுறவே
முந்திமுனைத்தெழுசிகரமூன்றுளவேமூவர்க்கும்.”

எனவருஞ் சிவதருமோத்தரச்செய்யுளுரையிலும்,

“மேருவரையதற்குருப்பிரமன்முதுநீ மிக்கமனுவகியதற்குமேலத்திக்கி
ராரணன்வாழ்வருண்டம்வடகீழ்பாலினுதனமர்சோதிட்கம்.”

எனக்காரத்புராணத்திலும் காண்க.

(உச)

மாணிக்கமிமைக்கும்பூணன் விளித்தலும்வரைக்குவேந்தன்
பாணித்துவரவுதாழ்ப்பப்பாகசாதனனைவென்றோ
னாணித்தன்சினமுமேருநகைவரைச்செருக்குமாறச்
சேணுற்றசிகரந்தன்னிற்செண்டினுலடித்துநின்றான்.

(இ-ள்.) மாணிக்கம் இமைக்கும் பூணன் விளித்தலும் - மாணிக்கம் விளங்
கும் ஆபரணமணிந்த உக்கிரகுமாரபாண்டியர் அழைக்க, வரைக்கு வேந்தன் வரவு
பாணித்து தாழ்ப்பமலைக்கரசாகிப் மகமேருவின்வருகை தாமதித்தலால், பாக சா
தனனை வென்றோன் நாணி-இந்திரனைவென்ற அப்பாண்டியர்வெட்கி, தன் சினமும்
நகை மேருவரை செருக்கும் மாற - தமதுகோபமும் விளங்கு மேருமலையின் இறு
மாப்பும் ஒழிய, சேண் உற்ற சிகரம் தன்னில் செண்டினால் அடித்து நின்றான்-வி
ண்ணுலகத்தை யளாவிய (அம்மகமேருவின்)சிகரத்தைச் செண்டாயுதத்தால் அடி
த்துநின்றார்.

இல்-உருபுமயக்கம்.

(உரு)

அடித்தலுமசையாமேருவரைந்துபொற்பந்துபோலத்
துடித்ததுசிகரபந்திசுரர்பயில்மாடப்பந்தி
வெடித்தனதருணபூனுமண்டிலம்விண்டுநாளாய்ப்
படித்தலைதேறித்தாலென்னப்பன்மணியுதிர்ந்தவன்றோ.

(இ-ள்.) அடித்தலுய் - (செண்டாயுதத்தால்) அடிக்க, அசையாமேரு அசை
ந்து பொன் பந்துபோல துடித்தது - ஒருக்காலஞ்சலியாத மகமேருசலித்துப்பொ
ன்னாற்செய்த பந்துபோலத் துடித்தது, சிகரபந்தி சுரர்பயில் மாடம் பந்தி வெடித்
தன-சிகரவரிசைகளும் தேவர்கள் வாசஞ்செய்யும் மாடவரிசைகளுஞ்சிதறி, தருண
பானு மண்டிலம் விண்டு நாளாய் படித்தலை தேறித்தால் என்ன - இளஞ்சூரியமண்டி
லஞ்சிதறித் துகளாய்ப் பூமியிற்சிந்தியதுபோல, பல் மணி உதிர்ந்த - பலரத்தினங்
களையுஞ்சிந்தின.

சிகரபந்தி என்றது ஆயிரங்கொடுமுடிகளை. சுரர்பயில் மாடப்பந்தி என்றது
அக்கொடுமுடிகள்தோறும் தேவர்கள்வசித்தலின் சிகரபந்திசிந்தும்போது அவர்வ
சிக்கும் மாடப்பந்தியுஞ் சிந்தும் அகலின் சிகரபந்தியோடு மாடப்பந்தியையும் உட
னெண்ணினார்.

(உசு)

புடைவரைக்குலங்கொட்டும்புறந்தழீஇக்கிடக்குஞ்செம்பொ
னடைகலோர்நான்குநான்குகிடங்கருமலர்ந்தநான்கு
தடமலர்ப்பொழிலுநான்குதருக்கருஞ்சலித்தவம்மா
வுடையவனிடையுறுற்றாலெடுத்தவர்க்குவகையுண்டோ.

(இ-ள்.) புடைவரை குலங்கள் எட்டும் - (மேருவின்) பக்கங்கூழ்த்த மலைக் குலங்களெட்டும், புறம் தழுவி கிடக்கும் ஓர் நான்கு செம்பொன் அடைகலையும் - புறத்தழுவக்கிடக்கும் நான்கு செம்பொன்னாகிய அடைகலையும், நான்கு கிடங்கரும் அலர்ந்த மலர் நான்கு தடமும் பொழிலும் நான்கு தருக்களும் சலித்த-நான்கு கிடங்குகளும் மலர்ந்த மலர்க்கொத்துகளையுடைய நான்கு ஓடாகங்களும் நான்கு சோலைகளும் நான்கு விரகாங்குகளுஞ்சலித்தன, உடையவன் இடையூறு உற்ரால் அடுத்தவர்க்கு உவகை உண்டோ - எசமானன் வருத்தமடைந்தால் அவனை அடுத்த நின்றவர்களுக்கு மகிழ்ச்சி ஒருபொழுதும் உண்டாகுமோ (இல்லையென்றபடி.)

மேருவின் பக்கத்துள்ள எட்டும் மலைகளாவன - தெற்கில் ரிசதகிரியும், அதற்குத்தெற்கில் எமகூடகிரியும், அதற்குத்தெற்கில் இமயகிரியும், மேருவுக்குகிடக்கில் நீலகிரியும், அந்நீலகிரிக்குவடக்கில் சுயேதகிரியும், -வேதகிரிக்குவடக்கில் கிருங்கிரியும், மேருவிற்குமேற்கில் கெந்தமாதனகிரியும், மேருவிற்குக்கிழக்கில் மாலியவான் கிரியுமாம். செம்பொனடைகளேவர் நான்கும், நான்குதருக்களும், நான்குதடங்களும், முன்னர்க்கூறியிருக்கின்றன. நான்குகிடங்கராவன-கிழக்கில் சயித்திரக்காரடுவில் தாமரைகள் நிறைந்த தாகம் என்றும் ழுடையும், தெற்கில் விசித்திரக்காரடுவில் குமுதோற்பலங்கள் நிறைந்த மானசசரசு என்றும் ழுடையும், மேற்கில் வைப்பிரசநடுவில் சொந்தாமணாநிறைந்த விமலோதக மென்றும் ழுடையும், வடக்கில் திருதாக்கியநடுவில் நீலோற்பலநிலைந்த மனோரதமென்றமோடையுமாம். நான்குபொழில்களாவன - கிழக்கில் சயித்திரமும், தெற்கில் விசித்திரமும், மேற்கில் வைப்பிரசமும், வடக்கில் திருநாக்கியமுமாம். இவற்றைச் செவதருமோத்தரம் கோபுரவியலிலும் காந்தம் அண்டகோசப்படலாதினும் காண்க. தடம் என்பதனிடையில் என்ன ழும்மைதொக்கது.

(உஎ)

புடைத்தபின்மேருத்தெய்வம்புடைக்குலவரையெட்டென்னப் படைத்தவென்னோருநான்குமுடியுமேற்படுவெண்ணோதி புடைத்தவரிக்குடையகொண்டவுருவினோடெழுந்துநாணிக் கிடைத்ததுகருவோவெந்தன்விளர்வினந்தணிந்துநோக்கா.

(இ-ள்.) புடைத்தபின் - செண்டாயுத்தநீலத்தின், மேரு தெய்வம்-மக மேருவின் திதேவதை, புடை குலவரை எட்டி என்ன படைத்த என்னோரும் - (தனது) அயலிலுள்ள அட்டகுல பர்வதங்களைப்போலக்கொண்ட எட்டிப்பயங்களை யும், நான்குமுடியும் - நான்குதலைகளையும், மேல்படு வெண் சோதி உடை தனி குடையும் - மேலேகவிக்கும் வெள்ளியநிறணந்தையுடைய ஒப்பில்லாதகுடையையும், கொண்ட உருவினோடு எழுந்து நாணிக் கிடைத்தது - கொண்டவுருவத்தோடெழுந்து நாணங்கூர்ந்து எதிர்ப்பட்டது, கருணை வேந்தன் விளர் சினம் தணிந்து நோக்கா - கிருபையையுடைய உருகிராமரபாண்டியர் மேலெழுந்துபொங்கிய கோப மாரிப்பார்த்து.

(உஅ)

இத்தனை வரவுதாழ்த்ததென்னெனமேருத்தெய்வம் வித்தகநம்பிகேட்டும் இனெடுங்கண்ணியோடும் பைத்தலையரவம்பூண்டபரணையிப்படிவங்கொண்டு நித்தலும்போகிப்போகிவழிபடுகியமம்பூண்டேன்.

(இ-ள்.) இத்தனை வரவு தாழ்த்தது என்ன என - இவ்வளவுபோது உன்வ குகை தாமதித்தகாரணம் என்னென்றுவினவ, மேருதெய்வம் - மேருவின் திதேவ

தை, வித்தகம் நம்பி கேட்டி - சீதரப்பாடுகடைய பாண்டியனேகேளாய், மீன் கொடும் கண்ணியோடும் பைதலை அரவம் பூண்ட பரணை- அங்கயற்கண்ணியோடும் படம்பொருந்திய தலையினையுடைய சர்ப்பமீனின்த சோமசுந்தரக்கடவுளை, இ படிவம் கொண்டு நித்தலும் போகி போகி வழிபடு நியமம் பூண்டேன்-இவ்வுருவங்கொண்டு தினமும் சென்று சென்று வழிபட்டுவணங்கும் நியமத்தை மேற்கொண்டிருந்தேன்.

இன்றுகேட்டிலையோவையவேந்திழையொருத்திகாமம்
துன்றுமாகடலின்மோகச்சுழித்தலைப்பட்டுவெள்ளி
மன்றுளாடியபொற்பாதம்வழிபடன்மறந்துதாழ்ந்து
நின்றுளேனினையதிங்குனிமித்தினாலடியும்பட்டேன்.

(இ-ள்.) ஐய இன்றுகேட்டிலையோ - ஐயனே இன்றைத்தினம் நடந்தசெய்தியைக் கேட்கவில்லையா, ஏந்திழை ஒருத்தி காமம துன்று மாகடலில் மோகம் சுழித்தலை பட்டு - ஒருபெண்ணினுடைய காமமாகிய மிக்கபெரியகடலிலுள்ள மோகமாகிய சுழியிலமுந்தி, வெள்ளி மன்றுள் ஆடிய பொன்பாதம் வழிபடல் மறந்து தாழ்ந்து நின்றுளேன் - வெள்ளியமபலத்துளாடிய பொன்போலும் அரியதிருவடி களை வழிபட்டுவணங்கல் மறந்து தாமதித்து நின்றேன், இலைய திங்கின் நிமித்தினால் அடியும் பட்டேன் - (சோமசுந்தரக்கடவுளின் திருவடிபிழைத்த) இத்திங்கின் காரணத்தால் நினால் அடியும் உண்டேன். (100)

திருவடிபிழைத்ததிங்குநிர்த்தணையித விலையன்
நருவதோருறுநிதாஹந்தக்கதோர்கைம்மாறென்னால்
வருவதுமுண்டாங்கொல்லோமற்றதுநிற்கமன்றற
பருவரைமார்பவந்தபரிசென்கொல்பகர்நியென்ன.

(இ-ள்.) திருவடிபிழைத்த திங்குநிர்த்தணை - சோமசுந்தரக்கடவுளின் திருவடிக்கு (அடியேன்) பிழைத்த திங்கினையொழிததாய், ஐயன் இதனில் தருவது ஓர் உறுதி தாளும் - ஐயனே இதைப்பார்க்கிலும் நீ செய்யு மொருபயனும், என்னால் தக்கது ஓர் கைம்மாறில் வருவதும் உண்டாம் கொல்லோ-அதற்கு என்னால் பிரதியாகச் செய்யத்தக்கதாகிய ஓர் பிரதியீடாகாரும் பெறுதல் உளதோ (இல்லையென்றபடி) அது நிற்க - அந்தச்செய்திநிற்க, மன்றல் பருவரை மார்ப வந்த பரிசு என்கொல் பகர்நி என்ன-வாசமிக்க பருததமலைபோலத் (திண்ணிய)மார்பையுடைய பாண்டியனே (இங்கு) வந்ததன்மையாது கூறியென்றுவினவ.

ஐயன்-அன்னமவினி.

(101)

மன்னவன்வெறுக்கைவேண்டிவந்தனென்றானைய
வுன்னதுபுலத்தோர்க்கெற்பவுரைபடுமாற்றதாய
பொன்னவிர்தேமநீழற்புதைபடக்கிடக்குஞ்செம்பொ
னென்னவங்கையாற்சுட்டிக்காட்டியதெரிபொற்றுன்றம்.

(இ-ள்.) மன்னவன் வெறுக்கை வேண்டி வந்தனன் என்றான் - உக்கிரசுரமாரபாண்டியர்பொருளை விரும்பிவந்தோமென்றார், ஐய உன்னது புலத்தோர்க்கு ஏற்ப உரைபடு மாற்றது ஆய செம் பொன் - ஐயனே உனதுநாட்டிலுள்ளோர்க்குப் பொருந்த உரைக்கப்படுமாற்றுள்ள செம்பொன், பொன் அவிர்தேமநீழல் புதை

பட கிடக்கும் என்ன - போன்போலவினங்கும் தனிக்கையுடைய மாமர்த்தி னிழ
லிந்திழ் (ஓர் அறையில் ஓர்பாறையால்) மூடிபட்டுக்கிடக்காதிருமென்று, எரி பொ
ன் குன்றம் அங்கையால் சுட்டி காட்டியது - விளங்காநின்ற பொன்மலையினதிறே
வதை (தனது) அங்கைவிரலால் சுட்டிக்காட்டியது.

மாற்றதிகமுள்ள பொன்னும் அதனிடத்தனதென்பார் உன்னதுபுனத்தோர்
க்கேற்ப உபாபடுமாற்றதாய பொன் எனக்கூறியதெனார். (கஉ)

மின்னகுவேலரன்முந்நீர்வேலையைவணிககங்கண்டோன்
பொன்னறைமருங்கின்போகிப்பொத்தியபாறைநீக்கித்
தன்னவாவளவிற்குயதமவியமுகந்துமுடிபு
பின்னதுந்தன்னதாகப்பொயரிலச சினையுந்நிட்டா.

(இ-ள்.) மின் நகு வேலால் முந்நீர் வேலையை வணிகம் கண்டோன்-மின்
போல விளங்கும் வேலினால் சுடற்றையகமாகிய வுண்ணைத் தனதுகீழ்நிப்படுத்தி
ய உக்கிரகுமாரபாண்டியர், பொன் அறை மருங்கில் போலி - பொன்னிறைந்த அ
றையின் அயலிற்சென்று, பொத்திய பாறை நீக்கி தன் அவா அளவிற்று ஆய தம
னியம் முகத்து மூடி - அதன்மேல் மூடியபாறையைநீக்கி தமது ஆசையினளவின
தாகப் பொன்னை யெடுத்தது அப்பாறையைமூடி, பின்னதும் தன்னது ஆக பெயர்
இலக்கினையும் திட்டா - எஞ்சியதையும் தம்முடைய பொருளாகத் தமதுபெயர்முத்
தினையையும் அப்பாறைமேலெழுதி. (கஉ)

மின்றிகழ்மணிப்பூண்மார்பன்மீண்டுதன்னுனையோடு
தென்றிசைநோக்கிப்பாகன்செயுத்தமான்றடந்தேனார்ந்து
பொன்றிசைவளையும்போகபூமியுமிறுபுநீந்து
நன்றிகொண்மணிதர்வைப்பின்னன்றுளானனையுமெல்லை.

(இ-ள்.) மின் திகழ் மணி பூண் மார்பன் தன் தானையோடு மீண்டு-மின்னல்
போலவிளங்கும் இரத்தினங்குயிற்றிய ஆபரணமணிந்த மார்பையுடைய உக்கிரகு
மாரபாண்டியர் தமதுசேனையோடும் அங்குநின்றாறியும்பி, தென் திசை நோக்கி
பாகன் செலுத்த மான் தடம் தோ ண்ந்து - தென் திசையைநோக்கிப் பாகன்செ
லுத்தக் குதிரைபூண்ட பெரியதேரைநடாதி, பொன் திகழ் வளையும் போக பூமியும்
பிறவும் நீந்து - பொன்மலையையும் (அதனைச் சூழ்ந்த) போகபூமியையும் மற்றுள்ள
நாடுகளையும் சுழித்து, நன்றி கொள் மனிதர் வைப்பில் நண்ணுவான் - நன்னையிங்க
மனிதர்கள் வசிக்ளும் நாடுகளில் வரத்தொடங்கினார், நன்னும் எல்லை-வரும்போது.

மகமேருவைச்சூழ்ந்த எல்லைகளில் போகபூமி அதுவகைப்படும். அவையா
வன - ஆதியரிவஞ்சமும், நல்லரிவஞ்சமும், ஏமதவஞ்சமும், ஏமவஞ்சமும், தேவ
குருவஞ்சமும், உத்தரகுருவஞ்சமுமாம். (கச)

மாத்திமர்விராடமன்னர்மாளவந்தெலுங்கதேயப்
பார்த்திபர்பிறருந்தத்தம்பதிதொறும்வரவுநோக்கித்
தேர்த்திகழனிகத்தோடுஞ்சென்றெதிர்முகமன்செய்யத்
தார்த்திருமார்பன்கன்னித்தண்டமிழ்நாடுசாரந்தான்.

(இ-ள்.) மாத்திமர் விராடமன்னர் மாளவர் தெலுங்கதேயப் பார்த்திபர்
பிறரும் தத்தம் பதிதொறும் வரவு நோக்கி - மாத்திமநாட்டரசரும் விராடநாட்டரசரும்

சரும் மாள்வநாட்டரசரும் தெலுங்கநாட்டரசரும் விணநாட்டரசரும் தத்தமக்குரிய நாடுகள்தோறும் (தமது) வருகையை எதிர்நோக்கி, தேர் திகழ் அணிகத்தோடும் எதிர் சென்று முகமன் செய்ய - தேரோடுகூடிவிளங்குஞ் சேனையோடும் எதிர் கொண்டென்று உபசாரஞ்செய்ய, தார் திரு மார்பன் கன்னி தண் தமிழ் நாடு சார்ந்தான் - மாலையநற்பொலிவுமிக்க மார்பையுடைய உக்கிரகுமாரபாண்டியர் ஏற்று பாண்டிநாடாகிய தன்னியதமிழ்நாட்டை அடைந்தார். (நடு)

கன்னிப்பொன்னெயில்கூழ்செம்பொற்கடி நகர்க்கணியனாகிப் பொன்னிற்செய்திழைத்தநீள்கோபுரத்தினைக்கண்டுதாமு
வுன்னித்தேரிழிந்தெட்டோடைந்துறுப்பினுற்பணிந்தெழுந்து
வன்னிச்செஞ்சுடர்க்கணைற்றிமன்னவன்மதுரைசார்ந்தான். '

(இ-ள்.) நெற்றி வன்னி செம் சுடர் கண் மன்னவன் - சிவபெருமானாதலி லுள்ள திக்கண்ணிற்கேன்றிய உக்கிரகுமாரபாண்டியர், கன்னி பொன் எயில் சூழ் செம்பொன் கடிநகர்க்கு அணியன் ஆகி - அழியாத பொன்னாலாகிய மதில்கூழ்ந்த செம்பொன் நிறைந்த காவல்பூண்ட மதுரைநகர்க்குச் சமீபித்தவனாகி, பொன்னில் செய்து இழைத்த நீள்கோபுரத்தினை கண்டு தாமு உன்னி-பொன்னுற்செய்து மணிகளினுத்த நீண்டகோபுரத்தினைக்கண்டு வணங்கக்கருதி, தேர் இழிந்து எட்டோடு ஐந்து உறுப்பினால் பணிந்து எழுந்து - (தமது) தேரினின்றும் இறங்கி எட்டுறுப்பும் ஐந்துறுப்பும் நிலத்திறையுப் பணிந்தெழுந்து, மதுரை சார்ந்தான் - மதுரைத்திரு நகரடைந்தார்.

கோபுரம் தூல இலிங்கமாதலால் நீள்கோபுரத்தினைக்கண்டு தாமு என்றார். அட்டாங்கத்திற்கும், பஞ்சாங்கத்திற்கும், எட்டுறுப்பும், ஐந்துறுப்பும் ஏதுக்களாதலால் எட்டைந்துறுப்பினால் பணிந்தெழுந்தென்றார். ஒடு-எண்ணிடைச்சொல். (நடு)

அறத்துறையந்தணுநூர் துறந்தவரானுள் பற்றிப்
புறத்துறையகன்றைசைவபூதியர்புனிதன்கோயிற்
றிறத்துறையகத்துத்தொண்டர் திரண்டெதிர்கொள்ள முத்தி
னிறத்துறையைவையீத்துநெடுமதிவ்வாயில்புக்கான்.

(இ-ள்.) அறத்துறை அந்தணுள் - தருமநெறியிற்செல்லும் பிராமணரும், துறந்தவர் - துறவினரும், அான் தாளபற்றி புறம் துறை அகன்ற சைவம் பூதியர்-சிவபெருமான் நிருவடிப்புனைபற்றிப் புறச்சமயமாகிய கடலுக்கடந்த சைவப்பெருஞ்செல்வவாழ்வினரும், புனிதன் கோயில் திறத்துறை அக்த்து தொண்டர்-சிவபெருமான் திருக்கோயிலினிகழும் நிரதமுதலியவாக்ககூறப்பட்ட விதிவினின்ற அகம்படித்தொண்டர்களும், திரண்டு எதிர்கொள்ள - ஒருசேரத்திரண்டு எதிர்கொள்ள, முத்தின் நிறத்துறை வையை நீத்து நெடுமதில் வாயில் புக்கான் - முத்தின் ஒளிமிக்க நீர்த்துறையையுடைய வையையாற்றைக்கடந்து விண்ணுலகையளாவிய மதிவின் வாயிலிற்புகுந்தார். (நடு)

கொங்கலர்கோதைமாதர்க்குங்குமம்பணிப்பச்சிந்து
மங்கலமதுகினேகிமறைகள்கூழ்கோயிலெய்தித்
தங்கணையகனைச்சூழ்ந்துதாழ்ந்தெழுந்தேத்திப்போந்து
திங்கனார்குடுமிச்செல்வத்திருமணிக்கோயில்புக்கான்.

(இ-ள்.) கொங்கு அலர் கோதை மாதர் குங்குமம் பணிப்ப சித்திம் மங்கலம் மறுகின் ஏகி - வாசம்பரந்த கூந்தலையுடைய பெண்கள் குங்குமநீரைத் தன் மைசெய்யத்தெவிக்கு மங்கலநிறைந்த வீதியிற்சென்று, மறைகள் சூழ் கோயில் எய்தி - வேதகோஷங்கள் நிறைந்த திருக்கோயிலையடைந்த, தங்கள் காயகளை சூழ்ந்த தாழ்ந்து எழுந்து எத்தி போந்து - தமது இறைவனுடைய "சோமசுந்தரக் கடவுளைப் பிரதீக்ஷிணஞ்செய்து வணங்கி எழுந்து துதித்து அங்குமின்ந்து" திரும்பி, தங்கள் ஊர் குடியி செல்வம் திருமணி கோயில் புக்காங் - சந்திரன் நவமூஞ் சிகரத்தைபுடைய செல்வமிக்க பொலிவையுடைய இரத்தினங்கள் குயிற்றிய (தமது) கோயிலைடைந்தார்.

(ந.அ)

பொன்மலைக்கடவுளிர்தபுண்ணியநிறையந்த
நன்மலைமானக்கூப்பிநல்கிப்பல்குடியுமோம்பித்
தென்மலைக்கிறுவன்றெய்வந்தென்புலவாணரொக்க
றன்மனைவிரூந்துகாத்துத்தருக்கினிருக்குநாளில்.

(இ-ள்.) தென்மலை கிறுவன் - பொதியமலைக்கிறைவாராகிய உக்கிரகுமார பாண்டியர், பொன்மலை கடவுள் ஈந்த புண்ணியம் நிறியை - மகமேருவி னதிதேவதைத்த தருமவழியா லீட்டிய பொருளை, அந்த நல் மலை மான கூப்பி நல்கி பல் குடியும் ஒம்பி - அந்த நல்ல பொன்மலையை யொப்பக் குவித்துக் கொடுத்துப் பல குடிகளையும் பாதுகாத்து, தெய்வம் தென்புலவாணர் ஒக்கல் தன் மனை விரூந்து காத்து தருக்கினுள் - தெய்வத்தையும் தென்புலத்தாரையும் சுற்றத்தாரையும் தமது மனைக்கு வந்த விரந்தினனாயும் ஒம்பி மழிச்சியோடு, இருக்கும் நாளில் - (இவ்வாறு) இருக்குங்காலையில்.

மறநிலையார் பொருளிட்டலும் அரசர்க்குரிய செயலாதலால் புண்ணியநிதி என்றதற்குத் தருமவழியா லீட்டிய பொருள் என்றும். தென்புலவாணர் என்றது பிரதீக்ஷா, பிரமன் சத்துவவுடலெடுத்த தேவனாயும் பிரதீக்ஷாயும் படைத்தமை யால் தெய்வம் தென்புலவாணர் என வுடனெண்ணினார். இவ்வாழக்கையர் தென்புலத்தார் முதலாயினோர்ப் பாதுகாத்தல் தலையாகிய கட்டிதலால் தெய்வம் தென்புலவாணரொக்கல் தன் மனை விரூந்து காத்து என்றார். "தென்புலத்தார்தெய்வம் விரூந்தொக்கருனென்றும் - கைம்புலத்தாரேழம்பறலை" என்ற திருக்குறளாடணர்க.

ஐவினைநடத்துமிசைனையானடக்குங்கோடருந்
செய்வினேத்திரிவுமாறந்தென்னகுடெய்குமாரி
பெய்வினைபுடையதாழிப்பெருவளம்பயிர்ந்துநல்க
வுய்வினைபுடையவாழியுமிரொலாந்தழைத்தவன்றே.

(இ-ள்.) ஐவினை நடத்தும் ஈசன் ஆணையால் நடக்கும் கோளும் - (ஆன்மாக்களின்) பொருட்டுப் பஞ்சகிருத்தியங்களை நடத்தும் சிவபெருமான் ஆணையுடையால் நடக்குந் கோள்களும், செய்வினை திரிவு மாற - மறைவறங் கூடச்செய்யும் பொல்லாச் செய்கையினின்றும் நீங்க, தென்னன் நாரி எங்கும் - பாண்டியகுறி முற்றும், மாரி பெய் வினை உடையதாழி பெருவளம் பகிர்ந்து நல்க - மறைபெய்யுந் தொழிலையுடையதாழிப் பெரியவளங்களை உயிர்களுக்குப் பங்குசெய்து கொடுக்க, உயிர் எல்லாம் உய்வினை உடையவாகி தழைத்த - எல்லாவுயிர்களும் வருந்தும் பசிப்பினியினின்றும் நீங்கிப் பிழைக்குஞ் செயலையுடையவாகிப் பெருகின.

கசு

ஐவளை என்றது சிருஷ்டி, திதி, சங்காரம், திரோபவம், அதக்கிரகங்களை. திரோபவம் அருட்சத்தியே ஆன்மாக்களுக்குப் பரிபாகம்வர ஆணவமலத்தோடு கூடிநின்று அவ்வான்மாவி னிச்சாஞானக்கிரியைகளை மறைப்பது. ஆனை என்றது அவன் சத்தியை. மழையால் எல்லா வளங்களும் உளதாதலால் மாரிபகிர்ந்து நல்க என்றார். “கெடுப்பன உங்கெட்டார்க்குச் சரீரவாய்மற்றுகே - எடுப்பன உமெல்லா மழை” என்ற திருக்குறளால் உணர்க. (ச0)

எருசேடியாகிரியவிருத்தம்.

புவனியம்முறையாற்புரந்தளித்தாரம்பூண்டபாண்டியன் றிருமகனுங் கவனியேழறியவீரபாண்டியனென்றணிமுடிகவித்தரசளித்து நவநிரத்சயபூரண வின்பஞானநோக்கருளியமதுரைச் சிவனடிநிழலிற் பிளப்பறப்பழையதேசொடுநிறைந்துவீற்றிருந்தான்.

(இ-ள்.) ஆரம் பூண்ட பாண்டியன் புவனி இம் முறையால் புரந்து அளித்து - உக்கிரகுமாரபாண்டியர் நிலவுலகை இம்முறையால் பாதுகாத்து ஒம்பி, திருமகனுக்கு அவனி ஏழ் அறிய வீரபாண்டியன் என்று அணி முடி கவித்து - (தமது) செல்வப்புத்திரனை ஏழல்குமறிய வீரபாண்டியன் என்றழைத்து அழகிய முடிருட்டி, அரசு அளித்து - (தமது) அரசியல் தந்த, நவ நிரத்சய பூரண இன்பஞானநோக்கு அருளிய மதுரை சிவன் அடிநிழலில் - புதிய நிரத்சயமாகிய பரிபூரண இன்பத்தைத் தந்தருளும் ஞானநோக்கினை அடியார்க்கருளும் மதுரையிலெழுந்தருளிய சோமசுந்தரகடவுளின் திருவடிநிழலால், பிளப்பு அறபழைய தேசொடுநிறைந்து வீற்றிருந்தான் - வேறுபாடற முன்னுள்ள தேசொடு கலந்து நிறைந்து நிகரின் தியிருந்தார்.

இன்பம் ஆராத்தன்மையதாதலால் நவம் எனவும், ஆன்மபோதத்தாற் சுட்டிய தித்கரியதாதலில் நிரத்சயம் எனவும், என்றும் ஒருபடித்தாய் நிறைதலில் பூரணம் எனவும், பாசகூடியம்செய்து அருளொடு கூட்டுகையால் ஞானநோக்கு எனவும், அடியார்க்கு விரைந்தருளுதலால் இறந்தகாலப் பொருள்பட அருளிய எனவும், திருவடியே திருவுருளாதலால் ஏதுப்பொருளில்வந்த ஐந்தனுருபுத்தது அடிநிழலில் எனவும், செந்தழல் நாட்டின்த செல்வஞாதலால் பழைய தேசொடு நிறைந்து வீற்றிருந்தான் எனவுங் கூறினார். “இன்பத்தை யருள்பெருங்கையால் தந்தருளமென்றும். “பருகியுமாரோர் - விழங்கியுமொல்லகில்லேன்” எனவும், “உள்ளத்துணர்ச்சியிற் கொள்ளவும்படாஅன்” எனவும், “அண்டங்கடந்த பொருளளவில்லதோ ரானந்தவெள்ளப்பொருள்” எனவும், “தில்லை முனாராடியதிருவடி” யெனவும், “அன்பினாலடியே னுவிபோடியாக்கையானத் தமாய்க்ககிந்துருக - என்பரமல்லா வின்னருடந்தாய்” எனவும் வருந் திருவாக்குகளாணர்க. முன்னர்த் திருவுவதாரப்படலத்தில் “செந்தழைட்டின்தசெல்வன்” எனக் கூறியிருத்தலால் ஞானநோக்குப் பாசத்தை யழிக்கும் ஒன்றுமை நயம்பற்றி எல்லாவற்றையும் அழிக்கும் துதற்கன் எனப்பொருள்கொண்டு நெற்றிக் கண்ணால் தம்மையருளிய எனப் பொருள்கொள்ளுதலும் ஒன்று. (சக)

மேருவைச் செண்டாலடித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - ககரு

வேதத்திற்குப்பாடு எழுதியதிருவினாயர்டல் .

கசு

வேதத்துக்குப் பொருளருளிச்செய்தபடலம்

எழுசீரடியாவிரியவிலுத்தம்.

உலம்பொருதடந்தோளுக்கிரச்செழிய னுயரியமேருமால்வரையைப், பொலம்புரிசெண்டாற்புடைத்துவைப்பெழுத்துப்போந்தருளடைந்த வாபுசன்றும், வலம்படுதினரிதோள்வீரபாண்டியன்கோல்வழங்குநாண்ம க்ஞாயெம்பெருமான், புலம்பொருமுனிவர்தேறநால்வேதப்பொருளுண் ர்த்தியதிறம்புகல்வாம்.

(இ-ள்.) உலம் பொரு தடம் தோள் உக்கிரச் செழியன் - இரண்ட கல்லோ டொத்த பெரிய புயத்தையுடைய உக்கிரகுமாரபாண்டியர், உயரிய மேரு மால் வரையை பொலம்புரி செண்டால் புடைத்து வைப்பு எடுத்து போந்த அருள் அடை ந்த ஆறுபுகன்றும் - உயர்ந்த பெரிய மேருமலையைப் பொன்னாற்செய்த செண்டா யுத்தால் அடித்து நிகியை எடுத்து அக்குலின்றும் மீண்டு சோமசுந்தரக்கடவுள் திருவருளை அடைந்த திருவினையாடலைக் கூறிலும், வலம் படு தினரி தோள்வீரபாண் டியன் கோல் வழங்கு நாள் - வெற்றியிக்க தின்னிய தோளையுடைய வீரபாண்டி யன் செங்கோல் நடத்துங்காலையில், மதுரை எம்பெருமான் - மதுரையி லெ முந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுள், புலம் பொரு முனிவர் தேற நால் வேதப் பொ ருள் உணர்த்திய திறம் புகல்வாம் - இந்நிரியங்களை வென்ற கண்ணாவர் முதலிய முனிவர்கள் தெளிந்தய நான்குவேதங்களின்பொருள்களை (ஐயமற) உணர்த்திய திருவினையாடலை இனி யெடுத்துக் கூறுவாம். (க)

ஐம்பெரும்பூதநிலைதிரிந்தீழோடுக்கியவுலகொடுமயன்மா லும்பர்வான்பதமுமுதிததவாடுடுக்கியவுருத்தோருழிவந்தெய்தச் செம்பொருண்மறையுமொடுக்கியவழிநாட செஞ்சுடர்க்கடவுண்முன்மல வம்பவிழ்கமலமெனவரன்றிருமுன்மலர்ந்ததால்கிலமுமாதோ. [ரும்

(இ-ள்.) பெரு ஐம்பூத நிலை திரிந்த - பெரிய ஐந்துதலை பூதங்களும் தந்தம் நிலைகளினின் றுமாறுபடுதலால், சுழோடு அடுக்கிய உலகும் அயன் மால் உடம்பர்வான் பதமும் உதித்த ஆறு ஒடுங்க-பதினாறு குலகங்களும் அவற்றுடங்கிய பிரமன் திரு மால் இந்திரனாறியுலகருடைய பெரியபதங்களும் தோன்றியபடியே ஒடுங்கும் படி, உருத்தது ஓர் ஊழி வந்து எய்துகோபித்து ஒருழிக்காலம் வந்ததைய, செம் பொருள் மறையும் ஒடுங்கிய-வேதங்களும் ஒடுக்கின, வழிநாள்-பின்னாலில், சுரு சுடர்க் கடவுண் முன் மலரும் வம்பு அலிழ் கமலம் என - சூரியன் சந்திரியில் மலரும் வாசமிக்க தாமரைமலர்போல, அரன் திருமுன் அகிலமும்; மலர்ந்தது - கில பெருமான் சகநிதியில் ஒடுங்கிய யாவரு தோன்றின.

ஐம்பூதம் நிலைதிரிதலாவது பிரிதிவு அப்பிலும், அப்பு நெருப்பிலும், நெருப் புக் காற்றிலும், காற்று ஆகாயத்திலும் ஒடுங்குதல். ஒன்றின்மேலொன்றுநின்றலால் அடுக்கியவுலகு எனவும், சுரோமேன முன்னர்த் தொகைப்படுத்தினமையால் அவற் றுள் நின்ற வகைப்படுத்தி அயன்மாலும்பர்வான்பதமும் எனவும், அயனுத் திருமா லும் பிரகிருதிசம்பந்தமுடையர்தலால் ஆகாயம் ஆங்காரத்தத்துவத்திலும், அது மா

னத்தவீத்திலுஞ் சூது பிரகிருதி தத்துவத்திலுஞ் சென்றொடுங்குதலின் அவர்கள் தத்தமக்குரிய பதங்களோடு ஒடுங்கினராதலின் அயன்மாலும்பர்வான்பதமுமோடு ங்க எனவும், உருத்திரமூர்த்தியால் பிரகிருதியினின்று ஏனைத்தத்துவங்கள் தோன்றி னமையால் உதித்தவாறு எனவும் மகாப்பிரளயம் ஆதலின் உருத்ததோருழி எனவு ம், பேருழிக்காலமாதலால் சுத்தமாயையீற்றோன்றிய வித்துவில் வேதம் ஒடுங்குத லில் செம்பொருள்மறையும் ஒடுங்கியனவும், தோற்றத்திலும் ஒடுக்கத்திலும் சிவம் விகாரமின்றி நின்றல் தோன்றச் செஞ்சுடர்க்கடவுள்மூன் மலரும் வம்பலிழ்கமலமல ரொன எனவுங்கூறினார். திருமூன் என்றது சிவசத்தியை, ஐம்பெரும்பூதநிலை தீரிதலை

“மாநிலம்புனலிலொளிக்ரும்புனல்போய்வன்னியிற்சுரக்ருமவ்வன்னி
“பூனமில்வனியிற்சேருமவ்வனியோயுயர்விசும்படையுமவ்விசும்பாங்
கேஜையவாங்கரத்திடையொளிக்ருமாங்கதமகாரணிடையெய்து
மானவம்மகான்போயுயர்பிரகிருதிதன்னிடையினிதினினமரும்.”
எனவருங் கூடம்புராணத்தாலுணர்க.

(உ)

பண்டுபோற்பின்னுமுத்தொழிநடைத்தப்பராபரஞ்சுடர்திருவுள்ளங் கொண்டுபோர்த்திமிரிலவவனைத்தரவிக்குரிசிறன்னாபிமுண்டகத்தில் வண்டுபோற்பிரமனுதித்துமூவுலகும்வரன்முறைபடைக்குநாணஞ்ச முண்டுபோற்றியவானவர்க்குயிரளித்தவும்பர்நாயகன்றிருவாக்கில்.

(இ-ள்.) பண்டுபோல் பின்னும் - முன்புபோலப் பின்னரும், முத்தொழில் நடத்த பராபரஞ்சுடர் திருவுள்ளங்கொண்டு - படைப்பு முதலிய மூன்று தொழில் களையும் நடத்தச் சிவபெருமான் திருவுள்ளங்கொண்டு, போர்திமிரிலவவனைதர - போர்த்தொழிற்குரிய சக்கரத்தையேந்திய திருமாலேத்தர, அக்குரிசில் தன்னாபி மு ண்டகத்தில் வண்டுபோல் பிரமன் உதித்து - அத்திருமாலினுடைய உந்தித்தாமகா யில் வண்டுபோலப் பிரமன் றோன்றி, மூவுலகும் வரன்முறை படைக்கும் நாள் - மூன்றுலகங்களையும் முறையாகப் படைக்குங்காலையில், நஞ்சம் உண்டு போற்றிய வானவர்க்கு உயிர் அளித்த உம்பர் நாயகன் திருவாக்கில் - நஞ்சினையுண்டு தன்னைத் துதித்த அயன் முதலிய தேவர்களுக்கு உயிர் தந்தருளிய தேவதேவன் திருவாக்கில்.

தோற்றமும் ஒடுக்கமும் காலம்போல மாறிமாறி வருமென்பார். பண்டுபோ ர் பின்னும் எனவும், ஆன்மாக்களுக்குப் பாகம் வருவித்தற்பொருட்டென்பார். முத் தொழில்நடத்தப் பராபரஞ்சுடர் திருவுள்ளங்கொண்டு எனவும், அவ்வான்மாக்கள் கன்மம்புசித்தாலன்றி மலபாகம்வருதற்கு ஏதுவின்மென்பார். போர்த்திமிரிலவ வனைத்தர எனவும், “மற்றத்தோற்றமலபாகம்வர” என்றமையால் அவ்வான்மாக்கள் மலபாகம்வந்து தன்னு திருவடியிற் கூடுதற்கு மீளவுதித்தாலன்றி யின்மென்பார். அக்குரிசிறன்னாபிமுண்டகத்தில் வண்டுபோற் பிரமனுதித்து எனவும், சிவபிரான் திருவருளால் பிரமன் சிருட்டி, மகத்துடைச்சிருட்டி, சத்தாதிசிருட்டி, இந்திரியா திசிருட்டி, தருவாதிசிருட்டி, மிருகசிருட்டி, தேவசிருட்டி, மானிடசிருட்டி, பூதா திசிருட்டி, கௌமாரசிருட்டியென வொன்பதுவகைப்படும் என்பார் வரன்முறை படைக்குநான் எனவும், அபரப்பிரணவத்தின் வாச்சியமாய்ப் பரப்பிரணவமாய் நின் றான் என்பார் உம்பர்நாயகன் எனவுங்கூறினார். திருமால் உந்தித்தாமகாயில் பிரம ன்தோன்றச்செய்தது. இலிங்கபுராணம் மாயனும் அரியும் வரம்பெற்ற அத்தியாயத் தில் “மூதியதனைநான்மறைவடித்தமுதல்வன்பாத்தமகற்பத்தன், புதல்வனாகியுயிர்வ னர்பூந்தாமரையிற்றோன்றுவது” எனவருஞ்செய்யுளால் உணர்க.

(உ)

பிரணவமுதித்ததனிடைவேதம்பிறந்தனகைமிசாரணியத்
தருணிறைமுனிவர்கண்ணுவர்களுக்கராதியோரதிகரித்தவற்றின்
பொருணிலைதேரியாதுள்ளமுமுகமும்புலர்ந்தனரிருப்பவப்போதத்
திருண்மலவலிவென்றவனாரபத்தனென்றொருவேதியின்வந்தான்.

(இ-ள்.) பிரணவம் உதித்தது - பிரணவந்தோன்றியது, அதனிடையே வேதம் பிறந்தது - அப்பிரணவத்தில் வேதங்கள் தோன்றின, கைமிசாரணியத்து அருள் திறை முனிவர் கண்ணுவர் கருக்கர் ஆதியோர் அதிகரித்து - கைமிசாரணியத்தில்வசிக்கும் கருணைநிறைந்த முனிவர்களாகிய கண்ணுவர் கருக்கர்முனையோர் நெருங்கி, அவற்றின் பொருள் நிலைதேரியாது உள்ளமும் முகமும் புலர்ந்தனர் இரு ப்ப - அவற்றின் உட்கிடையாயுள்ள பொருளை யுணராமல் மனமும் முகமும் வாடியிருக்க, அப்போது-அக்காலையில், இருள் மலம் வலிவென்றவன் அரபத்தன் என்று ஒருவேதியின் வந்தான் - ஆணவமலவலியைவென்ற அரபத்தனென்றுத் திருநாமத் தையுடைய ஒருமுனிவரவீர்தார்.

பிரணவம் என்றது அபரப்பிரணவத்தை. பிரணவம் பரப்பிரணவம், அபரப்பிரணவம் என இருவகைப்படும். பரப்பிரணவம் ஆவது சச்சிதானந்த சொருபமாகிய சிவமே யின்பத்தைப் பெருக்கும் ஆதிக்கத்தோடு பொருந்தவிரும்பது. அபரப்பிரணவம் ஆவது மாயாசொருபமாய்ச் சத்தவடிவமாய்ச் சிவதத்துவவுண்மைஞானமாகிய ஆதிக்கத்தை யுண்டாக்கி யான்மாக்களுக்கு எல்லா நன்மைகளையுந்தருவது. வாசகமாகிய அது வாச்சியமாகிய பரப்பிரணவத்தை யடைதற்குக் கருவியாய்; எல்லாப்பொருள்களுந் தோன்றுதற்கு மூலமாயுள்ள அகரம், உகரம், மகரம் என்னும் அக்கரங்களின்வடிவாய்ப் பரசிவம் பிரதிவிம்பித்தற்கு விம்பமாய் அப்பரசிவமும் தானும் இறம்பும் நெருப்பும்போல வேறன்றாய்ச் சிவவாசகமாயிருத்தலின் அவ்வாறுள்ள அய்வபரப்பிரணவந்தோன்றினதென்பார். உம்பர்நாயகன் திருவாக்கில் பிரணவம் உதித்ததெனவும், அப்பிரணவத்தினின்று இருக்கு முதலிய மூன்று வேதங்களும் பின்னர்த் தோன்றினதென்பார். அதனிடையே வேதம் பிறந்தனவெனவும் பிரணவத்திற்குன்றிய வேதத்தைப் பயின்றதொழிய அவற்றின்பொருளை யுணர்ந்திலனென்பார். அவற்றின் பொருணிலைதேரியாதுள்ளமுமுகமும் புலர்ந்தனரிருப்ப எனவும்கூறினார்.

கலியுகத்தோற்றத்தில் முனிவர்கள் பிரமன்பாற்சென்று யான்கள் தவஞ்செய்தற்கு ஒரிடங்கூறுக என இரப்ப, அப்பிரமன் தருப்பையால் ஓர் நேமி செய்து இது போய்நின்றவிடத்து இருந்து தவஞ்செய்யக்கடவீர் என்று உருட்ட அந்நேமிநின்று சம்பந்தமானவிடம் தைமிசம் எனப்பேர்பெற்றது.

“சிறகர்வண்டியிரும்பீட்டவாய்க்கமலச்செழும்பொருட்டரசவீற்றிருக்கும்
மறைமுதற்கிழவன் முனிவரவேண்டவனைத்தனைவிரித்தபுனனேமி
யிறவுறுதின்றுமாயிடையுறைவதெனக்கவின்காட்டினும்”

எனவருங்காஞ்சிப்புராணச்செய்யுளாறுணர்.

(சு)

வந்தவேதியனையிருந்தவேதியர்கள்வரவெதிரந்திறைஞ்சிவேறிருக்கை
தந்தவேலையிலம்மறையவன் முனிவர்தமைமுகநோக்கியிதுரைப்பான்

பத்வேதனைசாலவாவெறுப்பிகந்தபண்பினராயினீர்நீவிர்
சிந்தைவேறுகிமுகம்புலர்ந்திருக்குஞ்செய்தியாதெனலவர்சொல்வார்.

(இ-ள்.) வந்த வேதியனை இருந்த வேதியர்கள் வரவு எதிர்த்த இறைஞ்சி வேறு இருக்கை தந்த வேலையில்-வந்தமுனிவரை அங்கிருந்தமுனிவர்கள் அவர் வருகையை எதிர்கொண்டிவணங்கி வேறு ஆசனந்தந்தகாலையில், அம்மறையவன் முனிவர் தமையமுகம் நோக்கி ஈது உரைப்பான்-அவ்வரபத்தர் எனையமுனிவர்கள் முகம் பார்த்து இதனைக்கூறுகின்றார், நீவிர் வேதனைப்பந்தம் சால் அவர் வெறுப்பு இஃந்த பண்பினர் ஆயினீர்-நீங்கள் பாசபந்தத்தினினைமிகக் விருப்பு வெறுப்புகளினின்று நீங்கிய தன்மையையுடையராயினீர், சிந்தை வேறாகி முகம் புலர்ந்து இருக்கும் செய்தியாது என -!(இப்பொழுது) மனம்வேறுபட்டு முகம்வாடியிருக்கும் செய்தியாதென்று வினவ, அவர் சொல்வார் - அம்முனிவர்கள் கூறுவார்கள்.

தருப்பையாலியற்றிய ஆசனம் என்பார் வேறிருக்கை என்றார். (இ)

மருட்படுமாயைகழிந்தவன்மொழிந்தமறைபயின்றுநாசெய்தேசிகனற்
றிருட்படுமனத்தேமிருத்தாமாலையாதுசூழிதற்கெனக்கேட்ட
தெருட்படுமனத்தோன்செப்புலான்வேதஞ்செப்பியசிவபரஞுகடரோ
யருட்படிவெடுத்தபுப்பொருளையுமுணர்த்துமல்லதுசூழ்ச்சியாதறைவீர்.

(இ-ள்.) ஐய-ஐயனே, மருள் படு மாயை கழிந்தவன் மொழிந்த மறை பயின்று-மயக்கம்நிறைந்த மாயையினின்று இயல்பாகவே நீங்கிய சிவபெருமான் நிருவாய்மலர்ந்தருளிய வேதங்கள் பயின்று, உரை ஓசம் தேசிகள் அற்று இருள் படும் மனத்தேம் இருத்தும் - அவற்றினுட் கிடைப்பொருளையுணர்த்தும் ஆசிரியரில்லாமல் அஞ்ஞானம் நிறைந்த மனத்தையுடையோமாயிருக்கின்றோம், இதற்கு சூழ் யாது என - இஃதற்குஆலோசனை யாதெனவு வினவ, கேட்ட தெருள் படு மனத் தோன் செப்புலான் - அதனைக்கேட்டஞானம்நிறைந்த மனத்தையுடைய அரபத்தர் கூறுகின்றார், வேதம் செப்பியீர்சிவபரம் கடரோ அருள் படிவம் எடுத்து பொருளையும் உணர்த்தும் - அவ்வேதங்களைக் கூறியருளிய அச்சிவபெருமானே அருளுருவங்கொண்டவந்த அவற்றினுட் கிடைப்பொருளையும் உணர்த்துவான், அல்லது சூழ்ச்சியாது - இதுவன்றி வேறு ஆலோசனையாது, அறைவீர் - கூறுவீர் (எனக்கூறி.) (சு)

பண்ணியதவத்தாலன்றியாதானும்படுபொருள்பிறிதிலேதவமும்
புண்ணியதலத்தினல்லதுபலியாபுண்ணியதலத்தினும்விழுப்ப
நண்ணியசைவதலத்தினிளையற்றினல்குமசசிவநலங்களினு
மெண்ணியவதிகதலத்தினிளையற்றினிருந்தவமென்றதுதான்பயக்கும்.

(இ-ள்.) பண்ணிய தவத்தால் அன்றியாதானும் படு பொருள் பிறிது இலை-செய்யுந் தவத்தாலன்றியாதொன்றானும் (ஒருவனுக்குக்) கைகடும்பயன் வேறில்லை, தவமும் புண்ணியதலத்தின் அல்லது பலியா - அத்தவங்களும் புண்ணியதலங்களிற் செய்தாலன்றிக்கைகூடா, புண்ணியதலத்தினும் விழுப்பம் நண்ணிய சைவதலத்தினில் இயற்றின் நல்கும் - அப்புண்ணியதலங்களினும் மேன்மையிக்கு சைவதலங்களிற்செய்தால் அது கைகடும், அச்சிவ தலங்களினும் எண்ணிய அதிகதல

வேதத்துக்குப்பொருளருளிச்செய்தபடலம். ஐக்க

த்தினில் இயற்றின் இருந்தலம் எனின உடன் பயக்கும்- அந்தச்சுவதல்களினும் நன்குமதிக்கப்பட்ட மேம்பட்ட சுவதலத்தில் செய்தால் அப்பெரியதவப்பயன் என்தில் வினாந்து கைகூடும்.

அறமுதலிய நான்கு பொருள்களையும் பெறுதற்குத் தவத்தாலன்றி அவை ஏனையன்றோ கைகூடா என்பார் பண்ணிய தவத்தாலன்றி யாதானும் படுபொருள் பிறிதிலு என்றார். (எ)

அத்திருகுதலமற்றியாதெனினுலகமகிலமூங்கன்னுடம்பான ஷித்தகன்சென்னிப்பன்னிருவிரண்மேல்விளங்கியதலமதுவேன் முத்தராயெண்ணில்வானவர்முனிவோர்முயன்றுமாதவப்பயனடைந்து சித்தமாசகன்றுவதிவதென்றதால்செப்பியமதுரையந்கரிந்.

(இ-ள்.) அத்தகு தலம் இயாது எனில் - அந்த மேம்பட்ட சுவதலம் யாதென்று வினவில், உலகமு அகிலமும் தன் உடம்பான விதகன் சென்னி பன்னிருவிரல் மேல் விளங்கிய தலம் அது என்று - எல்லாவுலகங்களுந் தனது சரீரமாகவுள்ள விராட்புருடனுடைய சிரததின்மேல் பன்னிரண்டுவிரல அளவுக்குமேல் விளங்கியதலமாயுள்ளதெனவும், சேவன் முத்தராய் என்னில் வானவர் முனிவோர் மாதவம் முயன்று பயன் அடைந்து சித்தம் மாசு அகன்று வதிவது என்று - சேவன்முத்தராய் அளவில்லாத பெரியதேவார்களும் முனிவர்களும் பெரியதவஞ்செய்து அத்தவப்பேற்றை என்திலடைந்து மனக்குற்றமுமொழிந்து என்றும் வசிப்பதாயுள்ளது எனவும், அறம் தூல் செப்பிய மதுரை - தருமநூலெடுத்ததுக்கூறும் மதுரையாம், அந்நகரில்-அத்திருநகரூள். (அ)

தெளிதருவிசும்பினிழிந்தோர்விமானசிகாமணியருகுதென்மருங்கின் முளிதருபராரைவடநிழல்பிரியாமுழுமுதல்வழிபடுமறவோர்க்களிதருகருணைமுதமலர்ந்தனவாவருங்கலையனை தலையுந்தெளிவித்தொளிதருமணையமுாததியேதுங்கடகோதியுமுறைப்பொருளுணர்த்தும்.

(இ-ள்.) தெளிதரு விசும்பின் இழிந்தது ஓர் விமான சிகாமணி அருகு தென்மருங்கின்-ஒளிமிக்க விண்ணுலகினினறும் வந்த ஒப்பில்லாத தெய்வதவிமானங்களுக்கெல்லாம் சிகாமணியாயுள்ள விமானத்தின் அருகில் தென்பாலில், முளிதரு பராரை வடநிழல் பிரியா முழுமுதல்-உலர்ந்த பருத்தநூலாயுடைய கல்லாலவிரகூத்தினிழலின்னின்றும் பிரியாத தஷ்டிணமூர்த்தி, வழிபடும் அறவோர்க்கு அளிதரு கருணை முதமலர்த்து அளவா அருங்கலை அனைத்தையும் தெளிவித்தது ஒளிதரும்-தம்மை வழிபட்டோமுகும் சனகா முதலிய முனிவர்களுக்கு அன்பும் அருளும் மிக்கமுதமலர்ச்சிசெய்து அளவில்லாத ஆரியநூல்முறைதரும் தெளியச்செய்து விளங்குவர், அனைய மூர்த்தியே துங்கட்டு ஓதிய மறைப் பொருள் உணர்த்தும்-அந்தமூர்த்தியே உங்களுக்குத் (தாம்) திருவாயமலர்ந்தருளிய வேதத்தினுட்பொருளை யுணர்த்தாநிற்பர்.

அங்கவன்றிருமுனருந்தவவிராதமாற்றுவான்செல்லுமினெனவப் பங்கவனருள்போல்வந்தமாதவன்பின்புனிதமாமுனிவருமங்கை பங்கவன்மதுஷாப்பதிபுருந்தம்பொற்பன்மணிக்கோயில்புக்காழிச் சங்கவன்கைபோல்வனைசெறிசெழும்பொற்றாமரைத்தடாகநீராடி.

(இ-ள்.) அவன் திருமுன் அரும் தவவிரதம் ஆற்றுவான் செல்லுமின் என-
அம்மூர்த்தியின் திருமுன்னிருந்து செய்தற்கரிய தவத்தைச் செய்யச் செல்லுங்க
ளென்று கூற, அப்புங்கவன் அருள்போல் வந்த மாதவன் பின்-ஒந்தமூர்த்தியின்
திருவருள்போல் வந்ததவிய அரபத்தாபின்பு, புனிதம் மா முனிவரும்-களங்கயில்
லாத கண்ணுவர்முதலிய முனிவர்களும், மீங்கை பங்கவன் மதுரை பதி புருந்து-
அங்கயற்கணம்மையை இடப்பாலிலுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய மீதுரைத்
திருநகரத்திறசென்று, அம் பொன் பல் மணி கோயில் புக்கு - அழகிய பொன்னாற்
செய்த பலரத்தினங்களுத்திய திருக்கோயிலுட்புருந்து, ஆழி சங்கவன் னைப்போ
ல் வளை செறி செழும் பொன் தாமரை தடாகம் நீர் ஆடி - சக்கரத்தையும் சங்கை
யும் ஏந்திய திருமால் கரத்தைப்போலப் பாஞ்சசன்னியம் வசிக்கும் பொலிவுமிக்க
பொற்றாமரைப்பொய்கையில் ஸ்ரீகண்ணுய்யென்று. (க0)

கரைகடந்துள்ளங்கடந்தவன்புந்தக்கடிதுபோய்நான்கிருவெள்ளி
வரைகடம்பிடரிநகிடந்தோர்மேருவரைபுரைவிமானமேற்காணு
வுரைகடம்பொருளைக்கண்களாற்கண்டாங்கும்பர்தம்பிராணேநேர்கண்டு
தினாகடந்திடும்பேரின்பவாரியிலுருசேணிலத்திலும்விழுந்தெழுந்தார்.

(இ-ள்.) கரை கடந்து உள்ளம் கடந்த அன்பு உந்த கடிதுபோய் - எல்லைக
டந்து இதயத்தையும்விழுந்தி (மேலெழுந்த) அன்பானது (தம்மைச்) செலுத்த வி
ரைந்துசென்று, நான்கிரு வெள்ளிவரைகளை தம்பிடரில் கிடந்தது ஓர் மேருவரை
புரை விமானமேல் - எட்டுவெள்ளிமலைகளின் பிடரிநமேலிருந்த ஒருமேருமலை
யையொத்த எட்டுவெள்ளையானைகள் பிடரிநகமநதவிமானத்தினமேல், காணு உரை
கள் தம்பொருளை கண்களால் கண்டால் ஆங்கு - (தமது உள்ளக்கண்களாற்) கண்
டறியாத வேதவாக்கியங்களின்பொருளை (புறத்திலுள்ள) கண்களால் கண்டாற்போ
லே, உம்பர்தம்பிராணே நேர்கண்டு-தேவர்கள்தேவனாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளை நே
ரேதரிசித்த, தினாகடந்திடும் பேரின்ப வாரியினும் சேண் நிலத்திலும் விழுந்து எ
ழுந்தார் - அலையொழிந்த 'புரின்பகடலிலும் பரந்த நிலவுலகத்தினமேலும்' விழுந்
து எழுந்தார்கள்.

கடலோடு பேரின்பக்கடல் வேற்றுமையுடைய தென்பார் தினாகடந்திடும்
பேரின்பவாரி என்றார். (கக)

கைதலைமுகிழ்த்துக்கரசரணங்கன்கம்பிதருசெய்துகண்ணருவி
பெய்தலைவெள்ளத்தாழ்ந்துவாய்குமுறிப்பிரமன்மாலின்னமுந்தேரு
மைதழைகண்டவெள்ளிமன்னுடுமவானவாநாயகவானோ'
ருய்தரவிடமுண்டமுதருள்புரிந்தவுத்தகபோற்றியென்றேத்தார்.

(இ-ள்.) கை தலை முகிழ்த்து கரசரணங்கள் ஈம்பிதம் செய்து-கைகளைத்த
லை மேற்கூப்பி அக்கைகளுங் கால்களுங் கம்பித்து, கண், அருவி பெய்து அலை வெள்
ளத்து ஆழ்ந்து வாய் குமுறி - கண்கள் ஆனந்தவெள்ளஞ்சொரிய அலைக்கும் அவ்வா
னந்தவெள்ளத்தில்அழுந்தி வாய்குமுறி, பிரமன் மால் இன்னமும் தேரு மை தழை
கண்ட வெள்ளி மன்று ஆடும் வானவர் நாயக - பிரமனுந் திருமாலும் இன்னமுந்
தெரிந்துணராத கருமையிசை ஸ்ரீகண்டத்தையுடையானே வெள்ளியம்பலத்தாடும்
தேவர்கள் தேவனே, வானோர் உய்தர விடம் உண்டு அமுது அருள் புரிந்த உத்தம
போற்றி என்று ஏத்தார் - தேவர்களுய்ய விடமுண்டமுதருளிய உத்தமனே உன்னை
வந்திக்கக்கடவேமென்று வந்தித்து.

வேதத்துக்குப்பொருளருளிச்செய்தபடலம். இக்க.

எங்களையாமையொழித்து வேதத்தின்பொருளையருளுக என்றும் அபிப்ரியத்தோடு பொருத்த வாறேருந்தரவமுதண்டருள்புரிந்த உத்தம என்றது கருத்துடையடையணி. (உஉ)

மறைபொருள்காணுதுள்ளமா லுழந்துவாடியவெமக்குநீயேயர்
நிறைபொருளாகிநின்றனையதற்குநீயலரற்பொருள்பிரிதியாகதென்
நிறைவனையிறைவன்பக்கிலங்கயற்கணிதையியையம்முறையேத்தி
முறைவலஞ்செய்தவடநிழலமர்ந்தமுர்த்திமுன்னெய்தினர்முனிவோர்.

• (இ-ள்.) முனிவோர் - கண்ணவர் முதலிய முனிவர்கள், மறை பொருள் காணுது உள்ளம் மால் உழந்த வாடிய ஏமக்கு-வேதத்தின்பொருளை யுணராதமனமயங்கிப் புலர்ந்த எவகளுக்கு, நீயே அ நிறை பொருளாகி நின்றனை - நீயே அவ்வேதத்தினுட்கிடையாய் நிறைந்த பொருளாய் நின்றாய், அதற்கு நீ அலால் பொருள் பிரிதியாகது என்று - (ஆதலால்) அவ்வேதத்திற்கு நீயேயன்றி வேறுபொருள் யாது (உளது) என்று, இறைவனே ஏததி-இறைவனாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளை வணங்கி, இறைவன் பங்கில் அங்கயற்கள் இறைவியை அமமுறை ஏத்தி - அச்சோமசுந்தரக்கடவுளின் இடப்பாலமர்ந்த அங்கயற்கண்ணமமையாகிய இறைவியையும் அம்முறையே அதித்த வணங்கி, முறை வலம் செய்து - முறையாகப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து, வடநிழல் அமர்ந்தமுர்த்தி முன் எய்தினா - கல்லாலவிறுக்கத்தி னிழுவின்னீழ் எழுந்தருளிய தக்ஷிணமுர்த்தியின் திருமுன்னரடைந்தார்கள்.

மறைப்பொருள்தொகுத்தல்.

(உஉ)

தேனப்பளிக்குமேனியும்பளிக்குச்செழுமலைபதித்ததுப்பன்ன
பாதமுஞ்செவ்வாய்மலருமுக்கண்ணுமபங்கயச்செங்கநான்கும்
வேதபுத்தகமுமமுதகும்பமுந்தன்விழிமணிவடமுமெய்ஞ்ஞான [த்தா.
போதமுத்திரையுந்தரித்ததோர்தனிமைப் போதன்முன்றும்ந்தெழுந்தே

• (இ-ள்.) தேனம் பளிக்கு மேனியும்-குளிர்த பளிக்குமலையையொத்த வெள்ளிய திருமேனியையும், செழு பளிக்கு மலை பதித்த அப்பு அன்ன பாதமும்-ஒளிறைந்த அப்பளிங்குமலையில் பதித்த பவளத்தையொத்த பாதங்கனையும், செவ்வாய் மலரும்-செவந்த திருவாயாகிய தாமரையையும், முக்கண்ணம்-திரிநேத்திரங்களையும், பங்கயம் செம் கரம் நான்கும்-தாமரையையொத்த செவந்த திருக்கரங்கள் நான்கையும், வேத புத்தகமும்-உண்மையை விளக்கும் ஞானபுத்தகத்தையும், அமுத கும்பமும்-அமுதம் நிறைந்த கமண்டலத்தையும், தன் விழி மணி வடமும்- தன் கண்மணியாகிய உருத்திராக்க வடத்தையும், மெய்ஞ்ஞானபோத முதலாகியும் தரித்தன ஓர் தனிமை போதன்முன்-உண்மைஞானப்பயனைத் தெரித்தருளும் சின்முத்திரையையும் தரித்தருளிய ஒப்பில்லாத தக்ஷிணமுர்த்தி திருமுன், தாழ்ந்து எழுந்து ஏத்தா - பணிந்து எழுந்து அதித்த.

தேவர்கள் ஊா திரை முப்பு முதலியஹ்நை நீக்குந் தேவாயிர்தம்போலப் பிறப்பிறப்புக்கணைப்போக்கும் ஞானாயிர்த நிறைந்த கும்பம் ஆதலால் வேதபுத்தகமுதலியவற்றோடு எண்ணி அமுதகும்பமும் எனவும், தேவர்கள் திரிபுரவாசிகளால் தன்களுக்கு உண்டாகிய வருத்தங்களை யெடுத்து விண்ணப்பஞ் செய்துகொள்ளச் சிவ பெருமானார் ஆயிரத் தேவவருடம் தமது திரிநேத்திரங்களையு மலர்த்தியிருந்தருள அத்திருக்கண்கள் நீர்பொழிந்தருளின, குரியன் வடிவமாகிய வலக்கண்பொழிந்த

நீரில் நின்ற பன்னிரண்டுருத்திராட்சமரங்களும், சந்திரன் வடிவமாகிய இடக்கண் பொழிந்த நீரில் நின்ற பதினாறுருத்திராட்சமரங்களும், அக்கினிவடிவமாகிய நெற்றிக்கண் பொழிந்த நீரின்னு பத்து ருத்திராட்சமரங்களுந் தேன்னினமையால் தன்விழி மணிவடம் எனவுங் கூறினா. (கச)

வடநிழலமர்ந்தமறைமுதன்மேதாமனுவெழுத்திருபதுமிரண்டு
திடமுறவரபத்தன்றைநெளிந்துதேணிறைமதிமுதலடைவிற
படுமுகியளவுந்தருப்பணநோமம்பார்ப்பனவுண்டிமுப்போது
மடைவுறுதுவன்றுநோற்குமாதவர்முனருமறைப்பொருள்வெளிவருமாங்.

(இ-ள்.) வடநிழல் அமர்ந்த மறைமுதல் மேதாமனுவெழுத்து இருபதும் இரண்டும் - கல்லாலவிருகத்தினிழவில் எழுந்தருளிய தகவினாமூர்த்தியின் மேதாமந்திரமாகிய இருபத்திரண்டெழுத்தையும், திடம் உற அரபத்தன் தன்னால் தெளிந்து உறுதிப்படை அரபத்தமுனிவரால் தேர்ந்துணர்ந்து, தேள் நிறை மதிமுதல் அடைவில் படுமுகி அளவும்-விருச்சிகமாதமுதல் முறையேவரும் ஆய்விருச்சிகமாதங்காறும், தருப்பணம் ஒமம் பார்ப்பன உண்டி முப்போதும் அடைவுறு துவன்று நோற்கு மாதவர்முன்-தருப்பணத்தையும் ஒமத்தையும் பார்ப்பனவுண்டியையும் காலை உச்சிமாலை என்னும் முப்போதிலும் முறையாகச்செய்து அனுட்டித்து நோற்கும் கண்ணுவர் முதலிய முனிவர்கள் முன்பு, அருமறைப் பொருள வெளியரும் - (கட்புலன்களால் பிறர்) அறிதற்கரிய தகவினாமூர்த்தி (அவர்கள்) கட்புலன்களாலறிய வந்தருளுகின்றார்.

மேதா தகவினாமூர்த்தி பிரசாதத்தையடைதற்குரிய மூலமந்திரம். அது மெய்ஞ்ஞானத்தைத் தருதற்குரிய திருமந்திரமாதலால் மேதா என்றும் காரணப்பெயரே இயற்பெயராய் நின்றதென வரிக. அத்திருமந்திரத்தை ஆய்ந்தாரைம செபித்தார்பத்துக்கொன்று அருக்கியமும், தூற்றுக்கொன்று ஒமமும், ஆயிரத்துக்கொன்று பிரமணபோசனமுஞ் செய்வித்தல் முறையாதலால் அடைவுறு துவன்று என்றார். அவ்வாறே பதினாயிரம் இலட்சத்துக்குக் கொள்க. (கடு)

கலிவருத்தம்.

மானமுனிவோரதிசயிப்பவடநீழன்
மோனவடிவாகியமுதற்குரவனென்னான்
கூனமியிலக்கணவுறுப்பகனவநானன்
கானவொருகாளை மறையோன்வடிவமாகி.

(இ-ள்.) மானம் முனிவோர் அதிசயிப்ப - பெருமையையுடைய கண்ணுவர் முதலியமுனிவர்கள் அதிசயங்கடா, வடம் நீழல் மோனம் வடிவாகிய முதல் குரவன்-கல்லாலவிருகத்தினிழவில் மொனனமூர்த்தமா பெருமுதருளிய காரணதேசிகர், ஊனம் இல் என்னுன்கு இலக்கண உறுப்பு அகவை நாளுக்கு ஆன - குற்றமில்லாத முப்பத்திரண்டிலக்கணங்களையும் வாய்ந்த அவயவங்களும் பதினான்குவயது முள்ள, ஒருகாளை மறையோன் வடிவம் ஆகி - ஒப்பில்லாத காளைப்பருவத்தையுடைய அந்தணர்கிருக்கோலங்கொணடு.

ஆசிரியன் கைகால்முதலிய வறுப்புகளிற் குற்றமில்லாதவனுய்ப் போழுக வாய்ந்திருப்பவன் உத்தமதேசிகனாதலால் ஊனமியிலக்கணவுறுப்பு என்றார். "என்றேயிசைத்தவிலைவமுதலாகும்பமுதிள் - ஒன்றுமில்லாருத்தமொன்றோர்" எனவரும் சைவசமயநெறித் திருக்குறளானுணர்க. (கக)

வேதத்துக்குப்பொருளருளிச்செய்தபடலம். இகடு

**நீண்டதிரிமுண்டமழனெற்றிவிழிபொத்தக்
காண்டகையகண்டுகைவளைத்தொழுதுகாதிற்
பூண்டகுழைகளவியபொலன்செய்பலகாக
சேண்டவழிளங்கதிரசிரித்திருள்சிதைப்ப.**

(இ-ள்.) நீண்ட திரிமுண்டம் அழல் நெற்றி விழி பெர்த்த - நீண்ட திரிபுண்டரமானது அக்கினிவழுவாகிய நெற்றிக்கண்ணெழைக்கவும், காண்டகைய கண்டுகை வளைந்து ஒழுது காதிற் - கண்களாற்கண்ணுத்தோறும் அழகுசெய்யுங் கண்டுகை வளைந்து விளங்கும் திருக்காதில், பூண்ட குழை கௌவிய பொலன் செய்பலகாக - தரித்த குண்டலத்திற் பதித்த விளக்கம் செய்யும் பல இரத்தினங்களுந், சேண்டவழி இளங்கிற் சிரித்த இருள் சிதைப்ப - ஆகாயத்தில் தவறும் இளஞ்சூரியனினு மிக்குக் கிரணமவீசி இருளை ஒட்டவும்.

ஏனையுற்புகளிலணிந்த திரிபுண்டரத்திலும் நெற்றியிலணிந்த திரிபுண்டரம் நீண்டதாதலால் நீண்டதிரிமுண்டமெனவும், காதுவளையம் உருத்திராட்சகண்டுகை பன்னிரண்டு திருமுகங்களை புடையதாதலால் காண்டகையகண்டுகை யெனவுங் கூறினார்.

உத்தரியவெண்படம்வலம்படவொதுங்க
முத்தவளாதுவினொடுமுத்தமிடையிடடு
வைத்தனியுமங்கவடமாலையெழிவாளாற்
பத்தநாமறைத்தமலபந்தவிருள்சிந்த.

(கஎ)

(இ-ள்.) உத்தரிய வெண்படம் வலம்பட ஒதுங்க - உத்தரியமாகிய வெள்ளிய ஆடை வலப்பாற்பட ஒதுங்கவும், தவள முத்தாவினொடு - வெள்ளிய வுபலீத ததோடுமுத்தம் இடையிடடு வைத்து அணியும் அக்கம் வடமலை-முத்தங்களைவிடையிடையிடடுக் கோவைசெய்து புனைந்த உருத்திராக்கமலை, எரி வாளால் - வீசுங்கிரணத்தால், பத்தநாமறைத்த மலபந்த இருள் சிந்த - முனிவர்களை அனாதியில் மறைத்த ஆணவவிருள் சிதையவும்.

பிராமணதேசிகர் தரிக்கவேண்டிய முத்திரைகளுள் ஒன்றாதலால் உத்தரிய வெண்படம் வலம்பட வொதுங்கவெனவும், ஏழு பூணூல் தரிக்கவேண்டுவது முறை யாயினும் ஒவ்வொரு பூணூலும் ஒன்பதிலையால் முடிக்கிப் பொவ்வொருநூலால் மைந்த மூன்றுநூலாதலால் முத்தவளாதுவினொடு எனவும், கட்டிலங்களைமறைக்கும் புறவிருளைச் சிந்தும் சூரியனொளியிலும் மேம்பட்ட ஒளியையுடைய தாதலால் சொல்லாற்றல்தோன்ற ஏறிவாளால் எனவுங் கூறினார்.

(கஅ)

கண்டுகைதொடுத்திருகரத்தினொடுவாரு
தண்டினிமொலையிடவாளரவுதள்ள
வெண்டுகிவினாவினிகோவணமருங்கிற்
நண்டரியபட்டிகைவளைத்தொளிதழைப்ப.

(இ-ள்.) கண்டுகை தொடுத்திருகரத்தின் ஒடு தண்டு வாகின் இம்மலை-கண்டுகையாகப் புனைந்து இரண்டுகைகளோடு தண்டினையொத்த புயங்களி லணிந்த உருத்திராக்ஷமாலிகை, விடம வான் அரவு தள்ள - விஷத்தையுடைய சர்ப்பத்தை யொழிக்கவும், வெண்டுகிலின் ஆண விரி கோவணம் மருங்கில் - வெள்ளியவஸ்திர ரத்தாற் போக்கிய கோவணத்தின்பக்கத்தில், தண்டரிய பட்டிகை வளைந்து ஒளிதழைப்ப - நீங்குதலில்லாத பட்டிகை சூழ்ந்து விளங்கவும்.

(கக)

வண்டு வரி பாடுவன போல மலர்ப்பாத
புண்டரிகமே லுழலசிலம்புகள் புலம்பத்
தொண்டரகமா சிருநிணித்து முடிசூட்டி
முண்டகமலர்ப்புறம் விற்ற கழன் முழங்க.

(இ-ள்.) வண்டு வரி பாடுவன போல - வண்டுக ளிசைபாடுதல் போல, மலர்ப்பாத புண்டரிக மேல் உழல் சிலம்புகள் புலம்ப - மலர்ந்த திருவடித்தாமரைமேல் வளைந்துகிடக்கும் சிலம்புகள் ஒலிக்கவும், தொண்டர் அகம் மாசு இருள் தனித்து முடி சூட்டும் முண்டக மலர்ப்புறம் - அடியாருடைய மனக்குற்றத்தை (வினைக்கும்) சூண்டவலத்தை விட்டி (அவர்கள்) முடியிருக்கும் தாமரைமலர்போன்ற திருவடியினமேல், விறல் கழல் முழங்க - வெற்றியையுடைய வீரகண்டை முழங்கவும்.

குற்றங்களாவன - விகற்பம், சங்கற்பம், குரோதம், மோகம், கொலை, துன்பம், அகங்காரம், நகை. கட்டிலங்களுக்கு விடயமாகின்ற பொருள்களை மறைத்துத் தன்னைப் புலப்படுத்தி நிற்கும் புறவிருளினம் ஆன்மாக்குந்ருக்கு விடயமாகிய பொருள்களையு மறைத்துத் தன்னை யு மறைக்கு மிக்கவிருளாதலால் ஆன்மவலத்தை இருள் எனவும், அடியார்கள் வினைகளைவென்று பிறப்பினை யறுத்தற்குத் திருவடியிற்கட்டும் ஓரறிஞரியாதலால் விறக்கழல் எனவும், முனிவர்கள் கருவி கரணங்களின் ஆரவாரங்களை யோட்டச்செல்லும் பரநாதமாதலால் சிலம்புகள் புலம்ப, முழங்க எனவுங்குறிநீர். “வீட்டின்ப வெள்ளத்தழுத்திவிடந்தாளினாமடியார் - உள்ளத்தினும் பிரியாவொண்சிலம்பும் - கள்ளவினை - வென்று பிறப்பறுக்கச்சாத்தியவீரக்கழலும்” எனப்போற்றிப் பட்டுறையில் வருதல்காண்க. முடிசூட்டும் என்றதை “சூட்டுவார் வினையொத்தபோது” என்னுஞ் செய்யுளுரையிற் காண்க. (உ0)

ஏதமில்பவித்திரம் வலக்கரணிமைப்பப்
போதம்வரைபுத்தகமிடக்கையது பொற்ப
வேறுபுணராதலறியோலமிடும்வேதம்
பாதுகைகளாகியிருபாதமலர்சூட.

(இ-ள்.) ஏதம் இல் பவித்திரம் வலக்கரன் இமைப்ப-குற்றமில்லாத பவித்திரம் வலக்கையில் விளங்கவும், போதம் வரை புத்தகம் இடக்கையது பொற்ப - சிவஞானபோதமெழுதிய புத்தகம் இடக்கையில் வீராவகவும், ஒதி உணராத அலறி ஒலம் இடும் வேதம் பாதுகைகளாகி - எடுத்துக்கூறியும் அறியாத கதறித் கதறி அபயமிடும் வேதங்கள் பாதுகைகளாகி, இரு பாதம் மலர் சூட - இரண்டு பாததாமரைகளைச் சூடவும். (உக)

கள்ளமுளரிக்குண்முரல்காரையறுகால
புள்ளொலியினுயிதழும்புடைபெயர்ந்து
துள்ளவெழுவேதவொலிதொண்டர்செவியாற்றா
லுள்ளவயல்புக்குவகையொன்பயிர்வளர்ப்ப.

(இ-ள்.) கள்ள முளரிக்கு உள் முரல் காளை யறு கால புள் ஒலியின் - தேனை யுடைய தாமரைக்குவிருந்த ஒலிக்கும் ஆறுகால்களையுடைய ஆண் வண்டின் ஒலியைப்போல, நாவும் இதழும் புடை பெயர்ந்து துள்ள எழு வேத ஒலி - நாவும் இதழும் (தத்தம் நிலையின்றி) புடைபெயர்ந்து துள்ளவெழா நின்ற வேதவொலியா

வேதத்துக்குப்பொருளருளிச்செய்தபடலம். [இக]

னது, தொண்டர் செவி ஆனால் உன்ன்ம் வயல் புக்கு உவகை ஒன் பயிசீ வனப்பர்-
கண்ணவர்முதலிய முனிவர்களுடைய காதாகிய கால்வழியால் மனமாகிய வயலிற்
சென்று சுந்தோழமாகிய ஒள்ளியபயிலைபிளர்க்கவும்.

உதாதத்தம், அதுதாதத்தம், சொரிதமாகிய சுரபேதங்களால் வேதத்தின்பொ
ருள்விளங்க இசையதுத் துசசரித்துவந்தீர் என்பார் நாவுமிழமும் புடைபெயர்ந்த
துள்ள வேடுவேதவெலி உவகைடொன்பயிர்வளர்ப்ப எனக்கூறினார். (உஉ)

சீதமணிமுரறிருவாய்சிறிதரும்பி
மாதவர்களகாணவெளிவந்துவெளிரின்று
இதமுடிவாயளவினும்மறையினந்தப்
போதவடிவாகிரிற்றைபூரணபூரணன்.

(இ-ள்.) நாத முடிவாய் - நாதத்துவத்தின் முடிவாய், அளவில் நான்மறை
யின் அந்தம் போத வடிவாகி கிறை பூரண பூரணன் - அளவில்லாத நான்கு வேத
ங்களின்முடியில் ஞானவடிவாய்கிறைந்த எனதும் பழையராகிப் பூரணராயுள்ளபெ
ருமானார், சீதம் மணி முரீல் திருவாய் சிறிது அருமப - குளிர்ந்த அழகிய புன்முது
வல் திருவாய் சிறிதருமப, மாதவர்கள் காண எளி வந்து வெளி நின்றான் - கண்
ணுவர்முதலிய முனிவர்கள் காணக் (கட்புலன்களுக்கு வெளிப்பட்டு) வெள்ளிடை
யில்வந்து நின்றருளினார்.

தமக்கோர் தோற்றமு யிறுதியுயில்லாராதலின் - பூரணனென்றதற்கு என்
தும் பழையரெனப் பொருள்கூறினும். நினைமலமாகிய சிவம் மாயைக்கப்பாற்பட்ட
தாதலால் சுத்தமாயையின் காரியமாகிய நாதத்துவத்துக்கும், அம்மாயையிற்றோ
ன்றிய விநாதத்துவத்தின் காரியமாகிய வேதங்களுக்கும் அப்பாற்பட்டு நின்றது
என்பார் நாதமுடிவாகி யளவினும்மறையினந்தப் - போதவடிவாகிகிறை எனக் கூ
றினார்.

“வேதவேதாந்தம் விளக்கருசெய்விந்துவுடன்
நாதநாதாந்தடுவேதம் - போதந்தால்
ஆமனவுந்தேடவனவிறந்தவப்பாலைச்
சேமவொளி”

எனப் போற்றிப்பட்டுறொடையில் வருதல்காண்க.

(உஊ)

அதுரேடியாகிரியவிருத்தம.

வட்டவாண்மதிகண்டார்க்குமுலாக்கடன்மானமாண்ட
சிட்டரா முனிவர்காளைத் தேசிகவடிவநோக்கி
யொட்டருவுவகைவெள்ளமேற்கொளவுருத்தகூற்றை
யட்டதாமரைதருசென்னிக்கணிமலராகததாழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) வட்டம் வாள் மதி கண்டு ஆர்க்கும் உவாக் கடன் மான - வட்டமா
கிய பொள்ளிய பூரணசந்திரனைக்கண்டு ஒலிக்கும் கிறைந்த கடலையொப்ப, மாண்
ட சிட்டரா முனிவர் - மாட்சிமைப்பட்ட பெரியோராகிய முனிவர்கள், காளை தேசி
கவடிவம் நோக்கி - காளைப்பருவத்தையுடைய தேசிகர் திருவுருவத்தைநோக்கி, ஒட்
டு அரு உவகை வெள்ளம் மேல் கொள - நீங்காத மகிழ்ச்சியாகிய வெள்ளம் மே
லெழுந்தோங்க, உருத்த கூற்றை அட்ட தாமரை தம் சென்னிக்கு அணிமலர் ஆக
தாழ்ந்தார் - கோபித்தெழுந்த இயமனை உதைத்தருளிய தாமரைபோன்ற திருவடிக
ளைத் தமது சிரத்துக்கு அணியும் மலர்களாகக் குடி வணங்கினார்கள். (உச)

அளவறுகலைக்கெல்லா முறைவிடமாகிவேத
விளைபொருளாகிநின்றவேதியசரணமென்ற
வளைவுறுமனத்தினுரைத்தேசிகவள்ளனோக்கிப்
பளகறுதவத்தீர்வேட்கையாதெனப்பணிந்துசொல்வார்.

(இ-ள்.) அளவு அறுகலைக்கு எல்லாம் உறைவிடம் ஆகி - அளவில்லாத
நூல்களுக்கெல்லாம் உறையுனாகி, வேதம் விளை பொருளாகிநின்ற வேதிய - வேத
த்தில் விளையும் பொருளாய் நின்றருளிய வேதியோ, சரணம் என்ற வளைவுறுமன
த்தினுரை - (நீர் எமக்கு) அடைக்கலமென்றடைந்த கோட்டமுற்ற மனத்தையுடைய
கண்ணுவர் முதலிய முனிவர்களை, தேசிகவள்ளல் கோக்கி-ஆசிரியமூர்த்தமா பெ
முந்தருளிய தக்பினுமூர்த்தி நோக்கியருளி, பளகறு தவத்தீர் - குற்றமற்றதவத்
தையுடையீர், வேட்கையாது என - உங்கள் விருப்பம் யாதென்று வினவ, பணிந்து
சொல்வார் - வணங்கி முனிவர்கள் கூறுவார்கள்.

அவரது அருட்சத்தியால் சுத்தமாயையிற்றோன்றிய விந்து தத்துவத்தினிள்
அந் தோன்றினமையால் அளவறுகலைக்கெல்லா முறைவிடமாகியென்றார். (உரு)

அடியோமாய்புமாறுமுலகெலாமளிக்ருமாறும்
படியிலாவரத்தவேதப்பயனருள்செய்தியென்னக்
கொடியமாபாசந்தீர்ப்பான்சூரவனம்முனிவரோடு
முடிவிலாவிவிங்கமுன்போய்மறைப்பொருண்மொழிவதானான்.

(இ-ள்.) அடியோம் உய்யும் ஆறும் - அடியேங்கள் ஐயமறத் தெளிந்தபிறகு
க்கும் வண்ணமும், உலகு எல்லாம் அளிக்கும் ஆறும் - உலகத்தை யெல்லாம் பாது
காக்கும்வண்ணமும், படி இல்லா வரத்த வேதம் பயன் அருள் செய்தி என்ன - அ
ளவில்லாத நன்மையையுடைய வேதத்தின்பொருளை உணர்த்தியருளா யென்று (கு
றையிரப்ப) கொடிய மா பாசம் தீர்ப்பான் (விடாது சூழ்ந்த) கொடிய பெரியமலைப்
பிணிப்பை யொழிக்க, சூரவர் அம்முனிவரோடும் - ஆசிரியர் திருக்கோலங்கொண்
டுவந்த பெருமானார் அந்தமுனிவர்களோடும், முடிவு இல்லா இலிங்கம் முன் போய்-
(என்றும்) தணக்கோர் இறுதியில்லாத இலிங்கமூர்த்தியின் திருமுன்சென்று, மறைப்
பொருள் மொழிவது ஆணை - வேதத்தினுட் கிடைப்பொருளைத் தெரிந்தருளத்திரு
வாய்மலர்ந்தருளினார்.

வேதத்தின் பொருளுணர்ந்தால் உமது அருட்பேறு வாய்க்கும் என்பார் அடி
யோமாய்புமாறும் எனவும், எங்கட்கு இவ்வேதப்பொருள் கைகூடும் பலருந்தென்
ளிதி நெங்குலிடத்துணர்ந்து பிறவியைக் களைத் தய்வார்களென்பார் உலகெலாம
ளிக்குமாறும் எனவுங்கூறினார். (உசு).

அந்தணிகேண்மின்சாலவருமறைப்பொருள்களெல்லா
மந்தணமாகுமிந்தமறைப்பொருளறிதருளே
நந்தலில்லாதபோகப்பயனுக்குநவியும்பாச
பந்தனைகழிக்கும்வீட்டின்பயனுக்குங்கருவியாகும்.

(இ-ள்.) அந்தணிகேண்மின் - முனிவர்களே கேளுங்கள், சால அருமறை
பொருள்கள் எல்லாம் மந்தணம் ஆகும் - மிகவும் அரிய வேதங்களின் உட்கிடைப்
பொருள்களெல்லாம் இரகசியமாயிருக்கும். இந்த மறைப்பொருள் அறிதல் தானே -

வேதத்துக்குப்பொருளருளிச்செய்தபடலம். இக்க

இந்தவேதத்தினுட் கிடைப்பொருளையறிதலே, நத்தல் இல்லாத போகப் பயனுக்கும்-
கெடுதலில்லாத போகப்பேற்றிற்கும், நலிவும் பாச பந்தனை கழிக்கும் வீட்டின்பய
னுக்கும் கருவியாகும் - வருத்தம் பாசபந்தத்தைப் போக்கும் மோகப்பேற்றிற்
குஞ்சாதனமாம்.

வேதம் கருமகாண்டம், ஞானகாண்டம் என இருவகைப் படுதலால் கரும
காண்டத்திற்குரிய யாகாதிபுண்ணியங்களால் போகமும, ஞானகாண்டத்திற்குரிய
ய நின்மலசொருபியாகிய சிவத்தால் முத்தியுங் கைகடுகலால் மறைப்பொருளறித
ல்தானே போகப்பயனுக்கும் வீட்டின்பயனுக்குங் கருவியாகும் என்றார். சாலோக
முதலியபத முத்திகளாதலால் நத்தலில்லாத போகப்பயனென்றார் “தெருட்பெறு
பேசுவேயி காரணமாய்ச் சிவமயமா மறைப்பொருளை” எனப் பின்னர் வருதலுங்
காண்க. (உஎ)

உத்தமசயம்புக்குள்ளுமுத்தமதரமாய்மேலார்
தத்துவமாகியுத்தம தத்தரசயம்புலிங்க
நித்தமாய்மறைகடகெல்லாநிதானமாய்பொருளாபுண்மைச்
சுத்தவத்துவிதமானசயம்பிரகாசமாகும்.

(இ-ள்.) உத்தம சயம்புக்கு உஎ என்ற உத்தம தரமாய்-உத்தம சயம்புமூர்த்
திகளுக்குள்ளும் மேம்பட்ட அததமாயம்புவாய், மேலாம் தததவ மாகும் இந்த சு
ந்தர சயம்பு லிங்கம் - மேம்பட்ட தததவங்களின் வடிவமாகிய இந்தச்சயம்புலி
ங்கமாகிய சோமசுந்தரமூர்த்தி, நித்தமாய் - என்றும் அழியாததாய், மறை கட்டு
எல்லாம் நிதானமாய் பொருளாய் - வேதங்களுக்கெல்லாம் ஆதிகாரணமாகிய பொ
ருளாய், உண்மை சுத்த அத்துவிதமான சயம்பிரகாசமாகும் - உண்மையாகிய சுத்
தாத்துவிதமான சயம்பிரகாசமாக விளங்கும்.

நாத விந்து தத்துவங்களின் பொருளாய் விளங்குதலால் மேலார் தத்துவ
மாகும் எனவும், பிரணவசொப்பமாய் நிறைவால் நிதானமாய் பொருளாய் எனவு
ம், ஏனையோர்கூறுதல்போலாத, உடலும் உயிருந் தம்முனொன்றுபட்டதாயும் அறி
வும், கண்ணினொளியும் சூரியனொளியுந் தம்முனொன்றுபட்டதும் காணந்தனமைய
யும் பிரிக்கக்கூடாததபோலச் சிவத்தையே பிரபஞ்சத்தையும் தமயிரிபிரிக்கவொ
ண்ணாத இரண்டறிற்கும் அகத்துவிதமாநலால் சுத்தவத்துவிதம் எனவுங்கூறினார்.

நிறைபராபரம்விஞ்ஞானநிராமயமென்றுநூல்க
ளறைபதம்பிரமமாகுமிதனுநாவாகுமேக
மறையதன்பொருளோடுத்தசுகந்தாவடிவாரிங்க
ஹறைசிவலிங்கமொன்றேயென்பாநூலுணர்ந்தகல்லோர்.

(இ-ள்.) நிறை பராபரம் விஞ்ஞானம் நிராமயம் என்று - எங்கும் நிறைந்த
பராபரமென்றும் விஞ்ஞானமென்று நிராமயமென்றும், நூல்கள் அறை பரம்பிர
மம் ஆகும் இதன் உரு ஏக மறை ஆகும் - நூல்கள்கூறும் பரம்பிரமமாகிய இந்த
ச்சிவலிங்கமூர்த்தியின் திருவுருவமே ஒன்றுபுள்ள வேதமாம், நூல் உணர்ந்த கல்
லோர் - நூல் முற்றுமுணர்ந்த பெரியோர்கள், அதன் பொருளே - அவ்வேதத்தின்
பொருளே, இந்த சுந்தரம் வடிவாய் இவ்வன் உறை சிவலிங்கம் ஒன்றே என்பர்-இ
ந்தச் சோமசுந்தரமூர்த்தமாய் இவ்விடத்து எழுந்தருளிய சிவலிங்கமூர்த்தி யொன்
றே என்று கூறுவார்.

பாரபாம் பாரச்சுதிக்கு மேலானவன். விஞ்ஞானம் மேலான பாரஞன் வடிவரபுள்ளவன். நிராமயம் நோயில்லாதவன். பரம் பிரமம் மேலான வியாபியரபுள்ளவன். இவ்வாறுள்ள நின்மலசொருபமாகிய சிவபெருமானோருவனே கத்தாவாய் நின்றலால் வேதமும் ஒன்றேயெனவும், அச்சிவபெருமான் பிரதிலிம்பித்தற்கு விம் பமாய் நின்ற பிரணவத்திற்கேன் றுதலால் அவ்வேதம் அவனுருவாகும் எனவும், அப்பிரணவத்தின் வாச்சியமாய் நின்றலால் அதன் பொருளே சிவலிங்கம் எனவும், ஸ்ரணகத்தாவாகிய பரசிவத்தைப்போல அப்பாரசத்தியாயும் நின்றலால் நிறையெனவுங் கூறினார். பராபரம் என்றது தாபரமூர்த்தம் எனவும், பரம் பிரமம் நீன்றது சொருபிவம் எனவும்கொள்க. சிவபெருமான் பிரதிலிம்பம் எனவும், அதனோபொருளே சிவலிங்கமெனவும் கூறியதற்கு “அகநிலிப்பிரணவத்தப்பரசிவமே பிரதிலிம்பமாயிருக்கும் - அகலமுறவாதலின்மற்றது சிவவாசகமென்றே யதினார் சொல்வர் - அகமில்பரம்பொருளையுயிதவு மிரண்டலவிரும்பமுமலும்போலும்” எனவும், “பேராசிப்பரசிவமும் பிரணவத்தின்வேறுகாப்பெற்றியாலே” எனவும் சூத சங்கிதை எகியிய வைபவகாண்டம் பிரணவமுரைத்த அத்தியாயத்தில் வருதல்காண்க.

(உக)

ஆகையான்மறையுமொன்றேயருமறைப்பொருளுமொன்றே
சாகையாலனந்தமாகித்தழைத்ததச்சாகையெல்லா
மோகையாலிவனையேத்துமுலகுதயாதிக்கிந்த
வேகனையினையுமன்றுமூர்த்தியாயிருந்தானன்றே.

(இ-ள்.) ஆகையால் - நூலுணர்ந்தோ ரிவ்வாறு கூறுதலால், மறையும் ஒன்றே - வேதமும் ஒன்றே, அருமறைப்பொருளும் ஒன்றே - அவ்வேதத்தின் அரிய பொருளும் ஒன்றே, சாகையால் அனந்தமாகித் தழைத்தது - (அவ்வொரு வேதம்) சாகைகளால் அனந்த பேதமாய்த் தழைத்துள்ளது, அச் சாகை யெல்லாம் ஒகையால் இவனை ஏத்தும் - அவ்வேதத்தின் சாகைகளெல்லாம் விருப்பால் இவனையே னுதியாரிற்கும், உலகு உதயாதிக்கு இந்த ஏகன் ஆனையினால் மூன்று மூர்த்தியாப் இருந்தான் - உலகத்தோற்றத்திற்கும் பாதுகாப்பிற்கும் இறுதிக்கும் இந்தச் சோமசந்தரமூர்த்தி (தனது) அருட்சத்தியால் பிரமன் முதலிய மூர்த்திகளாயிருந்தான்.

வேதம் ஒன்றே சாகாபேதங்களால் இருக்கு முதலியனவாக காண்குவகைப்பட்டது ஆதலால் சாகையாலனந்தமாகித் தழைத்ததெனவும், அதுபோல ஏகமாயுள்ள தானும் கிருஷ்ணம், திதி, சங்கராத்தின்பொருட்டுப் பிரமன் முதலிய திரிமூர்த்திகளாய் நின்றலால் உலகுதயாதிக்கிந்த ஏகனையினால் மூன்றுமூர்த்தியாயிருந்தான் எனவுங் கூறினார். சாகாபேதங்களால் வேதம் காண்குவகைப்பட்டதென்பது “ஜெட்டிசைமுகத்த” எனப் பின்வருஞ் செய்யுளாலுணர்க.

(கஉ)

மலர்மகனுமீழன்றுவையமும்படைத்துமாலா
யலைவறநிறுத்தி முக்கணுகிராயழித்தம்மூவர்
தலைவனுப்பாமாகாசசரீரியாயமுதலிநின்றித்
தொலைவருஞ்சோதியாமிசகந்தரவிவிங்கந்தன்னில்.

(இ-ள்.) மலர் மகனுமீழன்றுவையமும் படைத்து - பிரமனுமீழன்றுவகைங்களையும் படைத்து, மாலாய் அலைவு அற நிறுத்தி - திருமாலாய் உயிர்கள் வருத்த மறத் தாங்கி, முக்கண் ஆதியாய் அழித்து - திரிநேத்திரங்கையுடைய உருத்திரமூர்

வேத்துக்குப்பொருளருளிச்செய்தபடலம். இடக

ந்தியாய் இளைப்பெழுத்து, அம்மாவர் தலைவனாய் - அத்திரிமூர்த்திகளுக்கு யிறைவனாகி, பாமாகாச சரீரியாய் - சிதரகாசமே தனக்கோர் திருமெனியாக வுடையவனாய், முதல் ஈழி இன்றி தொலைவரும் சோதி ஆம் இச்சந்தர இலிங்கம் தன்னில் - தோற்றமும் நடுவும் இறுதியில்லாமல் என்றுங் கெடாத ஒளிவடிவாயுள்ள இந்தச் சோமசுந்தர இலிங்கமூர்த்தியில்.

முதலீது என்னுமையால் நெவென்பதுகூறாதே யமைதலால் நடுவென விரித்துக்கூறினாம். ஆன்மாக்களுக்கு மலபாகம் வருவித்தத்தனது திருவடியிற்குட்பெற்ற சூச்சிருட்டியாதித்தொழில்செய்துதலால்மலர்மகனாகி மூன்றுவையமும் படைத்து மாலாய் அலைவறு நின்றுதி முக்கனாதிபரையுதிர்ந் எனவும், இத்தொழில்களையும் மூவரும் தனது ஆணைமேற்கொண்டு நடத்த நின்றலால் அம்மாவர் தலைவனாய் எனவும், இவற்றில் தாகசுந்தர விகாரயின்றி நின்றலால் பாமாகாச சரீரியாய் எனவும், இவ்வாறுநிப்பவன் வாக்குமனாநோனலால் முத்திரின்னி எனவும், சந்திர சூரியாக்கினி நகூத்திரங்கள் முதலியவற்றிற்கெல்லாம் ஒளிநருவோன் ஆதலால் தொலைவருள் சோதியரம் எனவும் கூறினார். சிவபெருமானே சிருட்டியாதித் தொழில்களை நடத்துகின்றான் என்பது “போற்றியெல்லாவுயிர்க்குத் தோற்றமாமப்பூங்கழல்கள் - போற்றியெல்லாவுயிர்க்கும் போகமாமப்பூங்கழல்கள் - போற்றியெல்லாவுயிர்க்கு யீறயிணையடிகள் - போற்றியானாளுகடனும் காணாதுபுண்டரிகம் - போற்றியாமுய்யவாட்கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்” எனத் திருவாசகத்திலும், அம்மாவர் தலைவனாய் என்பது “மூவண்ணல்தன்சுச்சிதி முத்தொழில்செய்யவாரா - மெவண்ணல்” என இத்தாலிலும், விகாரயின்றி என்பது “கந்தமலரயன்படைக்கும்” என்றும்விருத்தத்தில் “விகாரங்கள் மருவான” எனச் சிவப்பிரகாசத்திலும், சந்திர சூரியாக்கினி நகூத்திர முதலியவற்றிற்கு ஒளிநருவான் என்றது “மெய்ச்சுடருக்கெல்லாம் - ஒளிவந்தபூங்கழல்” என நெடு திருவாசகத்திலும் வருதல் காண்க.

(௩௪)

எழுந்தியாசிரியவிருத்தம்.

ஆகியிலாழ்மத்துவமானவன்மகன்பாகமுநடுயி

னீதியின்விச்சாதத்துவமானநெடியவன்பாசமுநடுயி

லோதியசிவதத்துவமெனலானவுருந்திரபாகமுநுதிற்றும்

பேதியிம்முன்லிலெண்ணிறத்துவங்கள்பிறக்கும்முன்யிதுமுநிறையால்.

(இ-ள்.) ஆசுவில் ஆன்ம தந்தவம் ஆன அலர் மகள் பாசமும் - முதலில் ஆன்மதத்துவமாயுள்ள பிராமன் பாசமுநடு, நடுவில் நீதியின் விச்சாதத்துவமான நெடியவன்பாகமும் - மத்தியில் முறைப்படி வித்திரபாதத்துவமாயுள்ள திருமால்பாகமும், முடிவில் ஒதிப சிவ தந்தவம் எனல் ஆன உருத்திரபாகமும் உதிக்கும் - மத்தகத்தில் கூறப்பட்ட சிவதத்துவமென்றும் உருத்திரபாகமும் தோன்றும், பேதியிம்முன்நில் - இவ்வாறு வேறுபட்ட இம்மூவகை தத்துவங்களில், எண்ணில் தத்துவங்கள் பிறக்கும் - அடவிலாத தத்துவங்கள் தோன்றும், அம்முன்றிலும் முறையால் - அம்முன்று தத்துவங்கள் முறைப்படி.

சிவலிங்கம் பண்ணிண்டங் குலமாசில் நக்காண்கருளுங்களாகப்பிரித்து முறையே ஆன்மதத்துவமுதலாகக்கொள்ளிற்றனல் ஆதியில், நடுயில், முடிவில் என்றார்.

ஆன்மதத்துவம்-உசு. பூதம்-ரு, புலன்-ரு, ஞானேந்திரியம்-ரு, கண்மேந்திரியம்-ரு, அந்தக்கரணம்-சு, ஆன் உசு. வித்தியாதத்துவம் காலம், நியதி, கலை, வித்

தை, இராகம், புருடன், மாயை ஆ. எ. சிவத்தவம் சுத்தவித்தை, ஈஸ்வரம், சாதாக்கியம், சத்தி, சிவம் ஆ. ௫. இத்தத்தவங்களினின்று ரூக்குமை முதலிய வாக்குகளும், பிராணவாயுமுதலிய வாயுக்களும், வசனதிகளும், சூனத்தவமும், தைசைமுதலிய ஆங்காரமும், சாங்கிர முதலிய அவத்தைகளும் ஆகிய இவை முதலியன தோன்றுதலால் பேதியிம்முன்றி வெண்ணிறத்தவங்கள் பிறக்கும் என்றார். மத்தகம் என்றது பூசம்சத்தை. (௧௨)

ஓதருமகாரமுதாரமேமகாரமுதித்திடும்பிரணவம்விந்து
நாதமோடுதிக்கும்வியத்ததாரகத்தினல்லகாயத்திரிமூன்று
பேதமீரம்பதத்தாற்பிறக்குமிக்காயத்திரிபிருபேதமாம்பேதம் , [ம்
யாதென்றிசமட்டிவியட்டியென்றிரண்டுமேதுவாம்வேட்டவைக்கெல்லா

(இ-ள்.) ஓது அரும் அகாரம் உகாரம் மகாரம் உதித்திடும்-சொல்லுதற்கரிய அகாரமும் உகாரமும் மகாரமும் அத்ததவங்களினின்று தோன்றும், பிரணவம் விந்து நாதமோடு உதிக்கும்-(அவ்வக்கரங்களோடு) பிரணவமானது விந்து நாதங்களோடுந்தோன்றும், வியத்த தாரகத்தின் நல்ல காயத்திரி மூன்று பேதம் ஆம் பதத்தால் பிறக்கும்-விளங்கும் அப்பிரணவத்தில் (வியாகுருதிகளேழோடு) நன்மையைத்தரும் காயத்திரி மூன்றுபேதமாகிய பதங்களால் தோன்றும், இ காயத்திரி இருபேதம் ஆம் - இந்தக்காயத்திரி பிரணவிபேதமாம், பேதம் யாது எனில் சமட்டி வியட்டி - பேதம் யாதென்று வினவில் சமட்டி வியட்டியாம், என்ற இரண்டும் வேட்டவைக்கு எல்லாம்ஐதுவாம் - என்று கூறப்பட்ட இவ்விரண்டும் ஆன்மாக்கள் விரும்பினவைகளெல்லாம் பெறுதற்குக் காரணங்களாம்.

வியத்ததாரகம் என்றதற்கு விளங்கும் ஆதாரமாகிய இச்சிவலிங்கமூர்த்தியினின்று எனப்பொருள்கொள்ளலும் ஒன்று.

பிரணவமானது அசர முதலிய ஐந்தக்கரங்களின் வடிவாய் நின்றவால் அவ்வக்கரங்களோடு என்றும், இருபத்துநான்கு எழுத்துகளின் வடிவாயுள்ள காயத்திரி மூன்று வாக்கிய முடிபாயுள்ளது ஆசலால் காயத்திரி மூன்றுபேதமாம் பத்தத்தாற்பிறக்கும் என்றார். அசரமுதலிய அக்கரங்களின் வடிவாய் நின்றல் “அவ்வுடனுடும்புமவ்வுமனம் புத்தியகங்காரங்கள் - செவ்வியவ்ந்துநாரஞ் சித்தமோடுள்ளமாகும் - ஒவ்வெனுமெழுத்தாமைந்து” எனவரும் சிவஞானசித்தியாரில் சமட்டியிற் பிரணவரூபம் ஐந்தெழுத்தாம் எனக்கூறியிருத்தீல்காண்க. வியாகுருதிகளேழென்று காயத்திரிக்குரிய அங்கங்களை, சமட்டி, வியட்டி, என்றது உச்சரிப்பின்பேதங்களை.

இன்னவையிரண்டுமியவனருள்வலியால் வந்தநான்மறையையந்நான்கும்
பின்னிவனருளாலா லிலவானபிரணவமாதிமந்திரமு
மன்னவாருணதாரகத்தகாரமாதிமந்திரமுதித்த
சொன்னவக்கரத்தின்சிவாகமநாசேசகரவரனடுமுக்கத்துதித்த.

(இ-ள்.) இன்னவை இரண்டும் இவன் அருள் வலியால் நான்மறையை ஈன்ற - இவ்விரண்டும் இச்சோமசுந்தரக்கடவுளின் திருவருட்சத்தியால் காண்கு வேதங்களையுந் தந்தன, அந்நான்கும் - அந்நான்கு வேதங்களும், பின் இவன் அருளால் அளவு இலவான - பின்பு இம்மூர்த்தியின் திருவருளால் அளவில்லாதனவாய் விரிந்தன, பிரணவம் ஆறு மந்திரமும் அன்னவாறு ஆள் - பிரணவத்தை முதலிலுள்ள சத்தகோடி மகாமந்திரங்களும் (அப்பிரணவத்தில்) அவ்வாறு தோ

வேதத்துக்குப்பொருளருளிச்செய்தபடலம். (இ.உ.க)

ன்றின, தாரகத்து அகாரம் ஆதி அக்கரங்களும் உதித்த - அப்பிரணவத்தில் அகார முதலிய ஐம்பத்தோரக்கரங்களுந் தோன்றின, சொன்ன அக்கரத்தின்-கூறிய அக்கரங்களின் (வடிவாயுள்ள) சிவாகமனால் இச்சரவரன் நடுமுகத்து உதித்த-சிவாகமனால் கள் இரதச் சோமகந்தரக்கடவுளின் நடுமுகத்திற்குன்றின.

தாரகம் என்றது வேதமுதலியான தோன்றாதற்கு ஆதாரமாய் நிற்கலால் அக்கரணம்பற்றிப் பிரணவத்தின்மேல் சிந்தித்து என உறிக.

சிவாகமங்கள் கீரிகம, யோகசம், டெயிம், காரணம், அசிதம், தீப்தம், சூக்ஷ்மம், சகசசிரம், அஞ்சுமான், அப்பிரபேதம், விசயம், நிச்சவாசம், அவாயம்பு வதி, ஆக்கிரேயம், விரம், ரொனரம், மகுடம், கம்மலம், சந்திரரூபம், முகவீம்பம், புரோற்றிதம், இலளிதம், சித்தம், சந்தானம், சருவோகத்தம், பாரமேஸ்வரம், கிரணம், வாதனம் என - ௨௮. இவை தனித்தனி ஞானபாதம், யோகபாதம், கிரியாபாதம், சரியாபாதம் என நான்கு பாதங்களை யுடையனவாயிருக்கும். (கஉ)

கீட்டிசைமுகத்தொன்றித்தநாலைநிதினோகத்தாருக்கதுதென்பா லீட்டியவிரண்டாம்வேதாறுருவோடுமுகத்துகுடதிசைமுகத்தி னீட்டியசாமமாயிரமுகத்தானியிர்ந்ததுவடதிசைமுகத்தி னுட்டியவொன்பதுருவொடுகியோத்துடந்ததுநான்காமறையே.

(இ-ள்.) கீழ் திசை முகத்து ஒன்று அடுத்த நாலைநிதி கிளைத்தது இருக்கு - தற்புருடமுகத்தில் இருபத்தொரு சாக்கையோடு இருக்குவேதந் தோன்றியது, தென் பால் ஈண்டிய இரண்டாம் வேதம் நூறு உருவோயி எழுத்தது - அகோரமுகத்தில் நெருங்கிய யுகர் வேதம் நூறு சாக்கையோடு தோன்றியது, குட திசை முகத்தில் கீட்டிய சாமம் ஆயிர முகத்தால் கீழிர்ந்தது - மாமதேவமுகத்தில் அளவிலாத சாமவேதம் ஆயிரஞ்சாக்கையோடு தோன்றி எழுந்தது, வடதிசை முகத்தில் நாட்டிய ஒன்பது உருவொடு கிளைத்து நான்காமறை நடத்தது - சந்தியோசாத முகத்தில் உண்மைப்பொருளை நிலைத்துநிதி ஒன்பது சாக்கையோடு அதாவ வேதந்தோன்றி நடத்தது.

இருக்கது நான்கது அது பகுதிப்பொருள்விகுதி. ஈட்டிய வலித்தல்விகாரம்.

அருமறைநால்வேளுகையால்வருணமாசசிரமங்களுநான்காந் தருமம்யாகாதிகருமமுமறையின் தகைமையிற்குன்றினமறையுந் கருமதான் ஞானதூவெனவிரண்டாங்கருமதூவெனருசனைக்கு வரும்வினையுணர்ந்து ஞானதூவென்றவன்வடிவிலாவது வினையுணர்த்தும்.

(இ-ள்.) அருமறை நால் வேறு ஆகையால்-அரிய வேதங்கள் நான்கு கூறு கையால், வருணமும் ஆச்சிரமங்களும் நான்காம் - வருணமும் ஆச்சிரமங்களும் நன்றான்கு வகைப்படும், தருமம் யாகாதி கருமமும் மறையின் தகைமையில் தோன் றின - தருமவடிவாகிய யாகமுதலிய கருமங்களும் வேதத்தின்பொருளின் வழியிற் றேன்றின, மறையும் கருமதூல் ஞானதூல் என இரண்டு ஆம்-வேதமும் கருமதூல் ஞானதூலென இரண்டுவகைப்படும், கருமதூல் இவன் அருச்சுனைக்குவரும் வினை உணர்த்தும்-கருமதூல் இவனருச்சுனைக்குரிய கிரியைகளைக் கூறும், ஞானதூல் இவ ன் தன் வடிவு இல்லாவடிவினை உணர்த்தும்-ஞானதூலானது இச்சிவபெருமானுடை ய நிம்மல சொருபத்தைத் தெரிவிக்கும்.

வகுணம் நான்காவன பிரம, சத்திரிய, வசிய, குத்திரர் எனப்படும். ஆச்சொம் நான்காவன பிரமசரியம், கிருகத்தம், வானப்பிரத்தம், சந்தியாசம் எனப்படும். வேதத்தின் அபரார்த்தமாகிய தருமம் மாகாதி கருமங்களாதலால், தருமம் யாகா திகருமம் எனவும், யாகம் னலம், குக்கும் என இருவகைப்படுதலால் பொதுப்பட யாகாதியெனவும், கருமம்-மானதம், வாசிகம், காயிகம் என மூவகைப்படுதலால் முற்றுமை தந்து கருமமும் எனவும், கருமம் எல்லாதொழிற்கும் பொதுப்பட நின்றதெனினும் சிவார்ச்சனை சிவத்தைப் பெறுகைக்குரிய தொழிலாகையால் கரு மநூலிவரைஞ்ச்சனைக்குவரும் வினையுணர்த்தும் எனவும், வேதத்தின் பரார்த்தம் சிவத்தைப் பெறுகைக்கு அப்பரசிவத்தின் நின்மலசொருபத்தை யுணர்த்துதலால் ஞானநூலிவன்றன் வடிவிலா வடிவினையுணர்த்தும் எனவும் கூறினார். (௩௬)

முதனுக்கர் நீராற்சினே குழைத்தாங்கிடும்முழுமுதற்கருத்துநல்ல விடின் பதயிவன் வடிவப்பண்ணவர் பிறர்க்குந் திருத்தியாம்பரானிவன் முகத்தின் விதமுறுகித்தமாதிரிமுவினைக்கும்வேண்டியங்குலகவர்போகங் கதிபெறவியற்றுஞ்சிவார்ச்சனைவினைக்குங்காரணங் சிவகோசம்.

(இ-ள்.) முதல் நுகர் நீரால் சினே குழைத்தால் ஆங்கு-வேர் நுகரும் நீரினால் கினைகள் தளிர்ந்தாற்போல, இம் முழு முதற்கு அருத்தும் நல் ஆவியின் பதம் - இச் சிவலிங்கப்பெருமானுக்கு ஊட்டும் நல்ல அவியுணவு, இவன் வடிவம் பண்ணவர் பிறர்க்கும் திருத்தியாம் - இம்மூர்த்தியின் திருவுருவமாகிய தேவர்கள் பிறர்க்குந் திருத்தியாய் முடியும், பான் இவன் முகத்தில் - இறைவனாகிய இச்சிவபெருமான் சந்தியில், விதம் உறும் நித்தம் ஆகி மூவினைக்கும்-(செய்யும்) வெவ்வேறு வகைப்பட்ட நித்த முதலிய மூன்று தொழில்களுக்கும், உலகவர் போகம் கதி வேண்டி பெற இயற்றும் சிவார்ச்சனை வினைக்கும் - உலகினர் போகத்தையும் முத்தியையும் பெறச்செய்யும் சிவார்ச்சனைக்கும், இச் சிவ கோசம் காரணம் - இச்சிவலிங்க மூர்த்தியே காரணமாயுள்ளது. .

பிரமன் முதலிய நவவடிவமாய் நிறலால் இம்முழுமுதற்கருத்து நல்லவி யின் பதயிவன் வடிவம் பண்ணவர் பிறர்க்குந் திருத்தியாம் என்றா, நித்த முதலிய மூவினைகள் நித்தம், நைமித்தம், காயியும் இவைகளை முன்னர்க் காண்க. ஆங்கு அசைநிலை. (௩௭)

மறைபலமுகங்கொண்டறியாவினைத்துமயீங்கவேறகண்டபூரணமாய் நிறைபரம்பிரமமாகுமிக்குறியைக்கருமநன்னெறிவழாப்பூசை முறையினுஞானநெறியினிப்பொருளையருளின முயக்கமுயங்கு மறிவினுந்தெளிவதுமக்குராமுரைத்தவருமறைப்பொருள் பிறர்க்கரிதால்.

(இ-ள்.) மறை பல முகங் கொண்டு அலறி வாய் இளைத்து மயங்க - வேதங் கள் அனேக முகங்கொண்டு (தேடியுமுணராது) கடறி வாய்சொரந்து மயங்க, வேறு அகண்ட பூரணமாய் நிறை பரம் பிரமம் ஆகும் இக்குறியை - (அவற்றிற்கு) வேறாய் அகண்ட பூரணமாகி நிறைந்த சொருபசிவமாகிய இந்தச் சிவலிங்கப்பெருமானை, நல் கருமம் நெறி வழா பூசை முறையினும் - நல்ல கருமகாண்டத்திற் கூறிய நெறியினின்றும் தவறாத பூசைமுறையினும், ஞான நெறியின் இப் பொருளை அருளினால் முயக்கு அற முயங்கும் அறிவினும் தெளிவது - ஞானகாண்டத்திற்குகறிய நெறியினின்றும் இச்சிவலிங்கப்பெருமானை (அவனது) திருவருளினால் கலப்பறக்கல்

வேதத்துக்குப்பொருளாருளிச்செய்தபடலம். 126

க்கும் உணர்வினாலும் அவனையறிதல், உமக்கு நாம் உரைத்த அருமறைப்பொருள் - உமக்கு நன்குநிய வேதத்தினுட்குடைப்பொருள். பிறர்க்கு அறிது-(இதனையுணர்தல்) ஏனையோர்க்கரியது.

பலமுதல்கொண்டு என்றது சாணகனே. வேதத்தினுட்குடைப்பொருளாயிருப்பினும் அவ்வேதம் சடமாயுள்ள வித்திவித் தோன்றினனையால் சித்தாயுள்ள சிவத்தை யீறிதலருமையால் அலரி வாயினத்து மயங்க வேறகண்ட பூரணமாய் நிறைனவும், ஞானகாண்டம் வடிவிலா வடிவினை யுணர்ந்ததலால் அவனது சின்மலசேரீரூபத்தை யவன் நிருவருளாலே இரண்டற நின்றனரவேண்டுதலால் அருளின முயக்கற முயக்கும் அறிவிலும் எனவுங் கூறினார். (உஅ)

அறுபாடியாரிசியவிரூத்தம்.

கருமத்தால் ஞானமுண்டாகுகருமத்தைச்சித்தசுத்தி
தருமத்தால் நகந்தசித்தசுத்தியைத்தருமநல்கு
மருமைத்தாந்தருமத்தால் சாந்திமுண்டாகுமாண்ட
பெருமைத்தரீஞ்சாந்தியாலேபிறப்பதடடாங்கயோகம்.

(இ-ள்.) கருமத்தால் ஞானம் உண்டாம் - கருமகாண்டத்திற்கூறிய சற்கருமத்தால் ஞானகாண்டத்திற்கூறிய ஞானக் கருமமும், கருமத்தை சித்த சுத்தி தருமம் - அச்சற்கருமத்தைச் சித்தசுத்தி கொடுக்கும், மத்தம் ஆல் இகத்த சித்த சுத்தியை தருமம் நல்கும் - மயக்கத்தினின்றும் நீங்கிய சித்த சுத்தியை அததருமம் கொடுக்கும், அருமைத்து ஆம் தருமத்தால் சாந்தி உண்டு ஆகும் - அருமையை யுடைத்தாகிய அத்தருமத்தாலே சாந்தி உண்டாகும், மாண்ட பெருமைத்து ஆம் சாந்தியாலே அட்டாங்கயோகம் பிரப்பது - மாட்டிமைப்பட்ட பெருமையையுடைய அச்சாந்தியினாலே அட்டாங்கயோகம் தோன்றும்.

கருமம் என்றது முன்னர்க்கூறிய சிவாச்சையை. ஞானம் என்றது பாரஞானத்தை. சித்த சுத்தி என்றது சித்திய நைமித்திய கருமங்களைச் சிவார்ப்பணமாகச் செய்ததால் வந்த பயனை. தருமம் என்றது பற்றுக்கைப்பட்ட சிவபுண்ணியத்தை, சாந்தி என்றது அகக்கரணநிக்ரகந்தார அட்டாங்கயோகம் என்றது இயமமுதலிய எட்டினை. சிவபுண்ணியம் கெடல்லாமை, பொறுமை, உண்மைகூறல், பழிபாவத்துக்கு அஞ்சுதல், புண்ணியத்திலிச்சை, மனமுதலியவற்றை யொடுக்கல், கொடை, சிவாச்சனை, தயம், தோசிவாரி விக்கிரகங்களைத் தியானித்தல் எனப்பத்தாம். அட்டாங்கயோகம் இயமம், சியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, திபரணம், சமாதி என எட்டுவகைப்பட்டும், கருமத்தால் ஞானமுண்டாம் என்பது “கிரியையெனமருவுமவையாவுருணன் விடைத்தற்குநிமித்தமெனக்கிளக்கும்” என்றுஞ் சிவப்பிரகாசத்தாலும், சித்தசுத்தி என்பது “சித்தியநைமித்தியகன்மங்கணிக்காமியமாதுப் - பத்தியுச்செய்வதனாப் பாவமெலாசாமுதம் - ஒத்தியன்மற்றதனானே யொழிபாமது அபித - ஈத்யுளதாமென்று சொல்லுமாண்மறையனைத்தும்” என்னும் சூதசங்கிதையாலும், சிவபுண்ணியம் பத்தென்றது “அவிக்கிதைப்பாறையெமெய்ம்மை யறைதலேயிரியநானே - உயர்ந்தவாதாவேயுள்ளமொடுக்கலெகொடுக்கைதானே - வியந்தவர்ச்சனையெமெய்ப்புன் வெறுத்ததறவமேமேனி - நயந்தபாவனையெயன்னத் தசுமிகவகன்றெந்நாளும்” என்னும் சிவதருமோத்தரத்தாலும், அட்டாங்கயோகம் “இயமசியமமாசனமே யிவ்ஞ்சிராணையாமமே - வயமார்பிரத்தியாகாரம் வருதாரணையேதியானமே - பயமார்சமரீதி யென

வெட்டு" என்னும் ஷே. சூதசங்கிதையாலும் உணர்ச்சி. இயமமுதலியவற்றை விரிச்சிற் பெருகும். மத்தம் ஈறுதொக்குகின்றது. ஆல் உருபுமயக்கம். (௩௬)

கிரியையான் ஞானந்தன்னாந் கிளர்சிவபத்திபூசை
தெரிசனஞ்சைவலிங்கதாபனஞ்செய்தலிசற்
சூரியமெய்யன்பர் பூசையுருத்திரசின்னந்தாங்க
லரியதேசிகன்பாற்பத்தியனைத்தையுந்தெரியலாகும்.

(இ-ள்.) கிரியையால் ஞானந்தன்னால் - கிரியையினாலும் ஞானத்தினாலும், கிளர்சிவபத்தி பூசை தெரிசனம் - விளங்கும் சிவபத்தியும் சிவபூசையும் சிவதேரிசனமும், சைவலிங்கதாபனம் செய்தல் - சீவலிங்கதாபனஞ்செய்தலும், ஈசற்கு உரிய மெய் அன்பர் பூசை - சிவபெருமானுக்குரிய மெய்யடியார் பூசையும், உருத்திரசின்னம் தாங்கல் - சிவவேடம் தாங்குதலும், அரிய தேசிகன் பால் பத்தி - பெறுதற்கரிய ஞானசிரியனிடத்து அன்பு கொள்ளுதலும், அனைத்தையும் தெரியலாகும் - (ஆகிய) இவை முற்றும் அறியலாம்.

பரஞானமடைந்த சீவன்முத்தர்களும் பற்றற நீங்கின மும்மலங்களும் பழைய வாசனாபலத்தால் விளக்கற்றம் பார்க்கும் இருள்போல் அறிவற்றம்பார்த்துத் தாக்குதலால் அவற்றைப் பரிகரித்தற்குத் துணையாகச் சிவபத்தி, சிவபூசை, சிவதரிசன முதலியவற்றைக் கொள்ளவேண்டிதலால் ஞானந்தன்னால் அனைத்தையுந் தெரியலாகும் என்றார். "செங்கமலத்தாநிடைகளை சேரவொட்டாத் - திரிமலங்களறுத்திசனேசரொடுஞ் செறித்திட - டங்கவாடநடுரு வேடமாலயங்களைல்லாம் - அரணைவேதொழுதிறைஞ்சி யாடிப்பாடி - எங்குமியாமொருவருக்கு மெளியோமல்லோம் - இயாவருக்குமொனோமென்றி துமாப்பெய்தித் - திங்கண்முடியாரடியாரடியோமென்று - திரிந்திவெர்சிவஞானச் செய்தியுடையோரோ" எனவரும் சிவஞானசித்தியாரால் உணர்ச்சி. (௪௦)

மறைவழிமதங்கட்கெல்லாமறைபிரமாணம்பின்சென்ற
றறைதருமிருதியெல்லாமவைக்கனாகுணமாமின்
முறையினுன்மார்த்தமென்றுமொழிவதம்மார்த்தஞ்சேர்ந்த
துறைகளைவைதிகமாமேலாச்சொல்வதிச்சுத்தமார்க்கம்.

(இ-ள்.) மறைவழி மதங்கட்கு எல்லாம் மறை பிரமாணம் - வேதத்தின்வழி நின்ற கொள்கைகளுக்கெல்லாம் வேதமே பிரமாணமாம், பின் சென்று அறைதரும் மிருதி எல்லாம் அவைக்கு அனுகூலம் ஆம் - அவ்வேதத்தின் வழியே சென்று அவ்வேதத்திற்குப் பொருந்தக்கூடும் மிருதிகளெல்லாம் அக்கொள்கைகளுக்கு அனுகூலப்பிரமாணமாம், இன்ன முறையினால் மார்த்தம் என்று மொழிவது - (வேதத்திற்குப் பொருந்தக்கூடும்) இந்த முறையினால் அவ்வனுகூலப்பிரமாணம் மார்த்தமென்று கூறப்படும், அம் மார்த்தம் சேர்ந்த துறைகள் வைதிகமாம் - அம்மார்த்தஞ்சேர்ந்த பாசுபாடுகள் வைதிகமாகும், இச் சுத்த மார்க்கம் மேலா சொல்வது - இச்சுத்தமார்க்கமாகிய வைதிகமார்க்கம் மேலாகக் கூறப்படும்.

வேதத்திற்கு அது கொள்கைக்கு மிருதியிற்கூறுங் கொள்கை விருத்தியின்றி யொத்திருக்கவேண்டும் என்பார் பின்சென்றறைதரும் எனவும், இந்தப்பிரமாணம் இரண்டாவது என்பார் அனுகூலமாம் எனவும், சுருதியிற்கூறுவது சிவோளதம் என்

முற்போல மிருதியிழ்ந்தவது மார்த்தம் என்பார் இன்ன முறையினால் மார்த்தம் எனவும், தன்னிதழி முரணாவின்னி நின்ற மார்த்தத்தாலிய வேதமார்த்தம் என்பார் வைதிகம் எனவும் கூறினார். (சக)

எழுசீரடியாழிரியவிருத்தம்.

தெருப்பெறுபோகம்விக்கோணமாய்ச்சிவமயமாமறைப்பொருளை மிருட்கெடவுரைத்தேயிப்பொருட்குதிசுமில்லையிப்பொருளெலாழமங்கு மருட்கெடத்தெளிவதாகெனவினையவழிவழாமாதவர் புறத்தை மிருட்கையாற்றாடவியிலிசு கத்துப்புருந்தானருள்பழுதகன்னகேடிகளே.

(இ-ள்.) தெருள் பெறு போகம் விக்கோணமாய் - தெளிவுபெற்ற பந்த மோகங்களுக்குக் காரணமாகி, சிவமய மாம மறைப் பொருளை இருள் கெட உரைத்தேம-சிவமயமாகிய வேதப் பெறுட்பொருளை மயங்கல்கெடக் கூறிலேம், இப்பொருட்கு உதிகம் இல்லைய-(ராமக. நிய) இதழ் பொருளுக்கு மேம்பட்ட பொருளில்லை, இப் பொருள் எல்லாம் உயரேரு மருள் செட தெளிவது ஆகென - இப்பொருள்களெல்லாம் உயரேருக்கு அநியாயம் நீங்க விளங்கக்கடவதென்று, அருள் பழுத்தால் அன்ன தேசிகன-அருள் கணிதலாலொத்த திருவருவதையுடைய தேசிகர், இனைய வழி வழா மாதவர் புறத்தை அருள் சையால் தடவி இலிங்கத்தன் புருந்தான் (கூறிய) இம்மார்க்கத்தினின்றின்றுத் திரிதும் வருவாத கண்ணவர் முதலிய முனிவர் குறையை முதுகைக் கருணையோடு தமது திருக்கரத்தால் தடவிச் சிவலிங்க மூர்த்தியுள் காந்தருளினார்.

பக்குவர்க்குப் பிரார்த்தவாதனையை ஒழித்தற்குச் செய்யுந் திக்கையாதலால் மாதவர்புறத்தை யருட்கையாற்றாவி என்றார். (சஉ)

வேதத்துக்குப் பொருளாருளிச் செய்தபடலம் முற்றிற்று.

சுகப்பாயிரம் உள்படத் திருவிருத்தம் - கககூ.

பதினேழாவது.

மாணிக்கம்விற்படலம்.

கல்கிலைதறை.

சுகந்தவார்பொழிள்மதுனாயெம்போன்றனதுனைத்தா னுகந்தவாவறுகண்டு வரவாறியமுதலோது மகந்தவாதபொன்பருக்கருமறைப்பொருளைப் பகர்ந்தவாறு துமாணிக்கம்பகர்ந்தவாபகர்வாம்.

(இ-ள்.) சுகந்தம் வார்பொழில் மதுரை எம் பிரான் தன துணைத்தான் உகந்து - கல்ல வாசயிக் கோலொழுந்த மதுனாயிலெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவு ளுடைய இரண்டிதருவடிகளையும் விரும்பி, அவா அது கண்ணுய முனி முதல் ஓதம்-ஆசையொழிந்த கண்ணுமருளிவர் முதலாகக் கூறும், அகம் தவாதபேர் அன்பரு

க்கு - மனத்தினின்று நீங்காத பெரிய அன்பினையுடைய முனிவர்களுக்கு, அருமறைப் பொருளை பகர்ந்த ஆறு இது - அரிய வேதத்தின் பொருளைக் கூறிய திருவிளையாடல் இததிருவிளையாடல், மாணிக்கம் பகர்ந்த ஆறு பகர்வாம் - மாணிக்கம்விற்ப திருவிளையாடலை இனிக் கூறுவாரம்.

தவாத என்னும் எதிர்மறைப் பெயரொச்சத்தின் பகுதி தா என முதல் குறா கிசின்றது. (க)

அன்னநாள்வயின்வீரபாண்டியற்கணங்கனைய
மின்னனாருளோம்போகமும்வினோகிலமனைய
பொன்னனாற்பெறுகாளையனாய்கணைப்புத்தே
என்னவிறினார்வான்பயிர்க்கெழுகளையென்ன.

(இ-ள்.) அன்னநாள் வயின் - அந்நாளில், வீரபாண்டியற்கு அணங்கு அனைய மின் அன்னாள் - வீரபாண்டியனுக்குக் கொல்லியம்பாவையை யொத்த கீழத்தியருள், ஐம் போகமும் வினோகிலம் அனைய பொன் அன்னார் பெறுகாளையர் - ஐந்து போகங்களும் விளைத்தருளிய காமக்கீழத்தியர் பெற்ற புத்திரர்கள், வான் பயிர்க்கு எழுகளை என்ன - பெரும்பயன்றரும் பயிர்க்கு இடைபூறுக மேலெழுந்தோங்கும் களையைப்போலவும், ஐங் களைப் புத்தேள் என்ன - பஞ்சபாணங்களை யெந்திய மன்மதைப்போலவும், வீறினார் - ஓங்கினார்கள்.

கோடாதசெங்கோல் என்றாற்போல அணங்கனைய மின்னனார் என்றதனான் மின்னனார் விச்சுடியமாகின்றது. மின்னன்னார்மின்னலையொத்தவர்கள். பொன்னனார் இலக்குமியையொத்தவர்கள். ஐம் போகம் கண்டு கேட்டு உண்டு உயிர்த்த பரிசித்தலாகிய ஐம்புலன்களால் துகரும் போகங்கள். ஏனை வினோகிலங்கள் முப்போகங்களைத் தருவன இப்பெண்கள் ஐம்போகங்களைத் தருபவர் எனபார் ஐப் போகமும் வினோகிலமனையமின்னனார் என்றார். (உ)

பின்னரும்பெறற்குமரணைப்பெறுவதுகருதி
மன்னனாகுங்குலத்தேவியுங்கயற்கணிமனாள்
றன்னைநோக்கியட்ட மிசுதூர்த்தசிமதிவார
மின்னைநோன்புநோற்றொழுவுவாரிறைவணின்னருளால்.

(இ-ள்.) பின் அரும் பெறல் குமாணை பெறுவது கருதி - பின்பு பெறத்தக்க ரிய புத்திரனைப் பெறக்கருதி, மன்னனாகுங்குலத்தேவியும் கடல் கண்ணி மனாள் தன்னை நோக்கி - வீரபாண்டியனும் அவன்குலமாதும் சோமகந்தரக்கடவுளையோக்கி, அட்டமி சதூர்த்தசிமதிவாரம் இன்ன நோன்பு நோற்றது ஒழுவுவார் - அட்டமி நோன்பு சதூர்த்தசிமதிவாரம் சோமவாரநோன்பு ஆகிய இந்நோன்புகளை நோற்ற நடப்பாராயினார், இறைவன் இங் அருளால்-அச்சோமசந்தரக்கடவுளின் இனியதருவருளால்.

அட்டமி திதிகளான் சிவபெருமானுக்குரிய வீரத்திதி. சதூர்த்தசி மாதந்தோறும் வருஞ் சிவனிரா இவைபஞ்சபருவங்களுடங்கினைவ. சோமவாரம் வாரங்களான் சிவபெருமானுக்குரியவீரத்தவாரம். (ங)

சிறிதுநாள்கழிந்தகன்றபின்கங்கையிற்சிறந்த
மறுவினாவடமின்புரைகற்பினுவயிற்றிற்

குறியவாலவித்தங்குரம்போன்றொருகுமா
னிதைபுகீருலகருட்குடைநிழற்றவந்துதித்தான்.

(இ-ள்.) சிறிது நாள் கழிந்து அகன்றபின் - கலகாலச்சென்று நீண்டனபின், கங்கையில் சிறந்த மறவு இல்லா வட மீன்து புறா கற்பினான் வயிற்றில் - கங்கையிலும் புனிதமாகிய குற்றமில்லாத அருந்ததியையொத்த அந்நீனையுடைய வீரபாண்டியன் மனைவியின் வயிற்றில், குறிய ஆல வித்து அங்குரம் போன்று - (கசத்தாங்கி என்னியுமிக்கும்) சிறிய அளவிலே யுடைய ஆலித்தபின்னுந்தோன்றிய முனையைப் போல ஒரு குமாரசன் நிறையும் நீர் உலகு அருட்குடை நிழற்ற வந்து உதித்தான் - ஒருபுத்திரன் நிறைந்த காமையமாகிய (கடல்சூர்த்தி) உலகத்திற்குத் (தனது) கருணையே விவள்ளிய உட்கட்குடையாக சிழலிட்டுப் பவகன அவதரித்தான்.

கங்கை எல்லாப்பொருள் களையும் மிக்க புனிதமாகும் நீர்த்தமாதலால் அதனை மேம்பட்ட புனிதமுடைமை போதா நிறலால் இன் உருபு உறழ் பொருவு பொருட்டி, சிறிய நுலையாகிவின்று தோன்றிய அங்குரம் பலசாகைகளாகப் பாந்து பல இயங்கியற்பொருள் கருங்குள் தன்னிய சிழல்தந்து கொடிய வெப்பத்தைப் போக்குதல்போலத் தன் குடைக் குழாய்க்குள் வாழும் குழகளுக்குப் பகைவெப்பொழித்தத் தன் மைதருதல் தோன்றக் குடைநிழற்றவந் துதித்தான் என்பது தோன்ற நிற்றலால் குறிப்பணி.

(ச)

அத்தனிசமுறுகுமாறுக்ககங்களிசிறப்ப
மெய்த்தநான் முறைசாதகவினை முகல்வினையும்
வைததனான் பொலிவெயதுநாண்மன்னவ றாழ்வர்
தொத்தநாள்வரவேடடைபுச்சுழுவைகோட்பட்டான்.

(இ-ள்.) அ தனிசமுறுகுமாறுக்கு - அந்த வெப்பில்லாத இளங்குமாறுக்கு, அகம் களி சிறப்ப மெய்த்த நான் முறை சாதக வினை முதல் வினையும் வைத்து - மனங்களிலுடைய உண்மையாகிய வேதாந்முறையே சாதகம் முதலிய கிரியைகளையுஞ் செயுதுமுடிக்க, அங்குள் பொலியு வது நாள் - (நாளுக்குநாள்) அப்புத்திரன் வளர்ந்துவருங்காலையில், மனைவர் ஈழ வாது ஒத்த நான் வர - வீரபாண்டியன் போகும் கூடிவருங்காலாவர வேட்டை புக்கு உழுவை கோட்பட்டான் - வேட்டைமேற்சென்று புலிபால் விழுகப்பட்டான்.

சாதகம்முதலிய கிரியைகளை என்றது உச்சிரகுமாரர் திருவவதாரப் படலத்திற்காணா, வைததனான் பொலிவெயதுநாண்மன்னவ றாழ்வரின்மையா லுழுவைகோட்பட்டான் அல்லன் என்பாராடபு வாய்ந்தொத்தநாள்வர என்றார்.

(ரு)

வேங்கைவாய் படுமினவன்வினையிருந்தாக
லாங்குநாண்மருங்குப் பாராந்நெழிந்தாரந்
தாங்குகொவனநாநதிந்நெடத்தடங்கண்முத்திறைப்ப
வேங்கமாதாபொன்னகருளாயவருமிரங்க.

(இ-ள்.) வேங்கைவாய் படுமினவன் வினையிருந்தாக - வேங்கைவாயிற் பட்ட வீரபாண்டியன் விசுவர்க்கத்திற்கு (நர்) வீருந்தாகச் செல்லுதலால், வாங்குதல் மருங்கு இற - ஓசியும் அவிழையையொத்த இடை முறியும்படி, நாம் மாப்பு எறித்த - (தமது) கைகளால் மாப்புடித்து, ஆர் தாங்கு கொங்கை சாந்து அழிந்திட - முத்தாரத்தைச் சுமந்த தனங்களிற்றியிர்த்த கலவைச்சாந்தழிய, தடம் கண்

முத்த இறைப்ப - விசாலத்தகண்கள் நீர்சிந்த, மாதர் ஏங்க - சூலமாத முதலிய
காமக்கிழத்தியர் வருந்தவும், பொன் நகர் உள்ளார் யாவரும் இடங்க-இலக்குமி(வசி
க்கும்) மதுரைநகரிலுள்ளோர் யாவரும் வருந்தவும்.

பொன்னகரூளார் யாவரும் இரங்க என்பதற்கு - இம்மாதாமூங்குதலைநோக்
கி விண்ணுலகிலுள்ளார் யாவரும் வருந்த எனப் பொருள் கூறுதலும் ஒன்று. (க)

மற்றவேலைகாமக்கிழத்தியர் பெறுமையந்த

ரற்றநோக்கியீதமையமென்றானைமாவாதி

யுற்றபல்பிறபொருணிதியொண்கலனெடுங்

கொற்றமௌலியுங்கவர்ந்தனர்கொண்டுபோய்மறைந்தார்.

(இ-ள்.) மற்ற வேலை - அவ்வாறு யாவரும் வருந்தும் காலையில், காமக்கிழ
த்தியர் பெறும் மைந்தர் அற்றம நோக்கி - காமக்கிழத்தியர்கள் பெற்ற பிள்ளைகள்
அச்சமயம்நோக்கி, ஈது அமையம் என்று - இதுதான் நல்லசமயமென்று, ஆனை மா
ஆதி உற்ற பல் பிற பொருள் நிதி ஓசை கலன் கொற்றம் மௌலியும் கவர்ந்தனர் கொ
ண்டு போய் மறைந்தார் - ஆனை குசுமாத முதலாகவுள்ள ஏனைப்பொருள்களும் திர
வியமும் ஒள்ளிய ஆபரணமும் வெற்றியையுடைய கிரீடமும் (ஆங்கு இவைகளைக்)
கொள்ளுகொண்டுபோ யொளித்தார்கள். (எ)

மன்னனானையாறொருசியமநதிரக்கிழவர்

மின்னுவேலிளங்குமரனைக்கொண்டுவிண்ணடைந்த

தென்னர்கோமகந்தியுதியிற்செய்வினைநிரப்பி

யன்னகாதலற்கணிமுடிசூட்டுவரனமைந்தார்.

(இ-ள்.) மன்னன் ஆனை ஆறு ஒருசிய மந்திரக கிழவர் - வீரபாண்டியன்
ஆனைவழிச்சென்ற சுமதிமுதலிய மந்திரிமார்கள், மின்னு வேல் இளம் குமரனைக்
கொண்டு - மின்னல்போல விளங்காநின்ற வேலையேந்திய புத்திரனைக்கொண்டு, வி
ண் அடைந்த தென்னர் கோமகற்கு இறுதியிற் செய் வினை நிரப்பி - விண்ணுலகடை
ந்த வீரபாண்டியனுக்கு இறுதியிற் செய்யவேண்டிய அந்தியேட்டமுதலிய கடன்க
ளைச்செய்தமுடித்து, அன்ன காதலற்கு அணி முடி சூட்டுவான் அமைந்தார் - அப்
புத்திரனுக்கு மகுடஞ்சூட்ட யத்தனித்தார்கள்.

உலகலையாது காத்தற்பொருட்டு ஆதலால் முடிசூட்டுவா னமைந்தார் என்
றார். (அ)

நாடிப்பொன்னறைபுகுந்தனர்நவமணிமகுடம்

தேடிக்கண்டிலர்நிதிசிலகண்டிலர்திகைத்து

வாடிச்சிந்தைநோயுழந்திவைமாற்றலர்கூட்டுண்

டோடிப்போயினவாருமென்றுணர்ந்துதுகினைவார்.

(இ-ள்.) பொன் அறை புகுந்தனர் நாடி - கருவூலத்தில் புகுந்து ஆராய்ந்து,
நவ மணி மகுடம் தேடி கண்டிலா - ஒன்பதிரத்தினங்களுமுத்திய கிரீடத்தைத் தே
டிக்காணாது, சில நிதி கண்டிலர் - அரியவிலையுள்ள சில ஆபரணங்களையுங் காணாது,
திகைத்து வாடி சிந்தை நோய் உழந்து-மயங்கி வாடி மனம் வருந்தி, இவை மாற்ற
லர் கூட்டுண்டு ஓடிப்போயின ஆகும்-இவைகள் பகைவர் கொள்ளையாடிக் கைக்கொ
ண்டுபோயினவாகும், என்று உணர்ந்து - என்றாராய்ந்து, இது நினைவார் - இதனை
ஆலோசித்தினராகள்.

இவை போயினவாகும் எனச்செயப்படுபொருளை வினைமுதல்பெயர் வைத்து வினைமுதல் வினைமுதற் றிக் கூறினமையால் கருமகருத்தா. புருத்தனர், கண்டிலர் வினைமுதற்கள் ஏச்சங்களாய் நின்றன. (க)

வேறுமாமுடிசெய்துமாலென்னினேவினையிக்கு
வேறுமாமணியிலையாசிருக்கையின்வின்னேற்
நேறுநீருலகூடியுமென்செய்வதிகென்ன
வாறுசேர்சுடையாரருளகாண்டெமென்றமைச்சர்.

(இ-ள்.) வேறு மாமுடி செய்தும் என்னினே - வேறே வினையிக்கு கிட்டத் தைச் செய்தமுடிப்போமென்று கருதினாலே, வினையிக்கு ஏறுமாமணி இல்லா-அள வறித்தற்கரிய விலையுள்ள பெரிய இரத்தினங்கள் நம்பாலிலில்லை, அர- இருக்கை இன்று-(எப்போது மகுடமில்லையோ) அப்போது அரசிருக்கையுமில்லை, இன்றேல் தேறு நீர் உலகு அலையும் - அரசுமில்லாது சென்றதகடல்சூழ்ந்த உலகுவருத்தும், இங்கு என் செய்வது என்று - இங்கு (=மமால்) செய்தமுடிப்பது என்னவென்று கருதி, ஆறுசேர் சுடையார் அருள் காண்டும் என்று அமைச்சர்-கங்கையையணிந்த சுடையையுடைய பெருமானார் திருவருளாக்காரன்போமென்று மத்திரிமார்கள்.

நம்மாலாவது ஒன்றுமில்லையென்று கருதினார் என்பார் இங்கென்செய்வது என்றார். (க0)

கலாசெயாப்பெருங்கவலைருமுமனத்தராய்க்கறங்கு
முரககண்படாக்கடிமனைமுற்றநீத்தருமை
யாசினந்தாக்கொழுந்தினைக்கொண்டிபோயம்பொன்
வலாசெயகோபுரவாயின்முன்வருகுவார்வருமுன்.

(இ-ள்.) கலா செயா பெரும் கவலைகூழ் மனத்தராய - அளவுசெய்தற்கரிய மிக்கதன்பரிதற்றந்த மனத்தைப்புகுடையவாய், சுறங்கும முரக கண்படா கடிமனை முற்றம் நீத்து - ஒலிக்குமுரசங்கண்டிலாத காவல்புகுடைய அரசன்கோயிலின் மு ற்றத்தினின்றும் நீங்கி, அரும தனி அரச னாம் கொழுந்தினை கொண்டிபோய்- அடைதற்கரிய வொப்பிலலாத அரசருமாரனைக்கோலையிசென்று, அம் பொன் வலா செய் கோபுரவாயில் முன் வருவார் - அழைய மகமேருமலையைக் கோபுர மாகச் செய்தவைத்தா லொத்த கோபுரத்தின் வாயிலின் முன்வரத்தொடங்கினார் கள், வருமுன் - அவர்கள்வருந் துமுன். (க3)

எற்றதும்புகோவணவுடையிடம்படபிறங்கத்
துற்றபல்குறிமணிப்பொதிகுவன்யிரைத் தூங்க
மற்றடம்புயவனாயிசைவரம்பிலாவினிகள்
பெற்றவங்கதம்பரித்திற்போந்துடிநடுமைப்ப.

(இ-ள்.) எல் ததும்பு கோவண உடை இடம்பட பிறங்க - ஒளியிக்கு கோவ ணமாகப்போக்கிய ஆடையானது இடப்பாற்பட்டவிளங்குபும், துற்ற பல் கதிர்மணி பொதி சுவல் மிசை அங்க - நெருங்கிய பலவகைப்பட்ட நிரணத்தைபுகுடைய இர த்தினப்பொதுவானது பிடரின்மேறெறங்கியசையபும், மல் தடம் புய வனாயிசை வரம்பு இல்லா வினிகள் பெற்ற அங்கதம் - மற்றபோர்செய்யும் பெரியபுயமாகிய மலை யின்மேல் அளவில்லாத விலைபெற்ற வாகுவலயமானது, பரிதியின் பேர்ந்து பேர் ன்த இமைப்ப - சூரியனைப்போல விட்டு விட்டு ஒளிவீசவும்.

வரம்பில்லாத செல்வப்பெருக்கின் மிகுதிதோன்ற வரம்பிலாவிலைகள் பெற
மவங்கதம் பரிதியினிமைப்ப என்றார். பேர்ந்த பேர்ந்த - மிகுதிப்பொருளில்வந்த
அடுக்குத்தொடர். (கஉ)

மந்திரப்புரிநூலதுவலம்படப்பிறழ
வந்திரத்திருவில்லெனவரமார்பிலங்கச்
சுந்தரக்குழைகுண்டலந்தோள் புரண்டாடத்
தந்திரத்தருமறைகளிதாணிலந்தோய.

(இ-ள்.) மந்திரம் புரிநூலது வலம்பட பிறழ - மந்திரவிதியமைந்த உப
வீதமாகாது வலப்பாற்படப் புரண்டெனங்கவும், திரு இந்திர வில் என ஆரம் மா
ர்பு இலங்க - பொலிவமைந்த இந்திரதனுவைப்போல இரத்தினமாலைகள் மார்பில்
விளங்கவும், சுந்தரம் குழை குண்டலம்-அழகமைந்த சங்ககுண்டலமணிந்த (காதி
லணிந்த இரத்தினம்பதித்த) குண்டலமானது, தோள் புரண்டு ஆட - தோளின்
மேல் புரண்டாடவும், தந்திரத்து அருமறை களிதாள் நிலம் தோய - கலைகளமைந்த
அரியவேதங்கள் (சுமந்து) களிக்கும திருவடிகள் நிலவுலகின்மேற்றோயவும்.

குழைசங்கம் அதுதானியாகுபெயராய்க் காதையுணர்த்திநின்றது. (கக)
கலிவிருத்தம்.

பொன்னவிரந்திலங்குகோபுரமுன்போதுவார்
முன்னவர்துணிவுகூர்முன்னநீக்கிய
தென்னவர்குலப்பெருந்தெய்வமடபெ
மன்னவர்வணிகராய்வந்துதோன்றினார்.

(இ-ள்.) பொன் அவிரந்து இலங்கு கோபுரமுன் போதுவார் முன் - பொன்
ஹ்ஞ்செய்து விளங்கும் திருக்கோபுர வாயிலின்முன்னரும் மந்திரிமுதலியோர்க்கு
முன், அவர் துணிவு கூர் முன்னம் நீக்கிய - அவர்களுடைய வருத்தமிக்க மனக்கு
றிப்பைநீக்க, தென்னவர் குலம் பெரும் தெய்வமாகிய - பாண்டியர் குலத்திற்கு
முதற்றெய்வமாகிய, முன்னவர், வணிகராய் வந்துதோன்றினார் - சவுந்தரபாண்டி
யர் வசியகுலகிராமணியாய்வந்து தோன்றியருளினார்.

‘சிவபெருமானுக்குப் பாண்டியர் வழிவழிக் கொத்தடிமையாயுள்ளார் ஆத
லால் தென்னவர்குலப் பெருந்தெய்வமாகிய என்றார். (கச)

வந்தவவொதிர்வருவாராமம்மர்கொள்
சிந்தையராய்வருசெய்தியாதென
முந்தையில்விளைவெலா முறையிற்கூறினார்க்
கெந்தையாம்வணிகனீதியம்புமர்லரோ.

(இ-ள்.) வந்தவர் எதிர் வருவாரா - வசியகுலகிரோஷ்டராய்வந்த பெருமா
ஹ் தம்முன்வரும் மந்திரிமுதலாயினோரை (நோக்கியருளி) மம்மர் கொள் சிந்தை
யராய் வரு செய்தியாது என - மயங்கியமனமுடையவராய் நீர்வரும்செய்தி
யாதென்னுவினவ, முந்தையில் விளைவு எல்லாம் முறையிற் கூறினார்க்கு-முன்னடந்
தசெய்திகளை எல்லாம் முறையாகத் தொகுத்துச்சொல்லிய மந்திரிமுதலியோருக்கு,
எந்தையாம் வணிகன் ஈது இயம்பும் - எந்தந்தையாகிய வணிகர்பெருமானார் இது
னைக்கூறுகின்றார்.

மனத்தளர்ச்சியை மெய்ப்பாட்டாலறித்தனராதலால் மம்மர் கோன்சிறை யராய் வருசெய்தியாதென என்று வினவினார். மெய்ப்பாடாவன உடல்வாடல், மு கங்கருகல், தளர்கடைமுதலியன.

(௧௫)

என்படரெய்துகின்றீர்களெனவயி
னென்பதமணிகளுமுள்ளவாலவை
பொன்புபதினயிரங்கோடிபோனதென்
றன்புறமணியெலாமடைவிற்காட்டுவார்.

(இ-ள்.) என்படர் எய்துகின்றீர்கள் - (இரத்தினம் இல்லையென்று) என் துண்பப்படுகின்றீர்கள், என் வயின் ஒன்பது மணிகளும் உள்ள - என்னிடத்தில் நவீமணிகளுமுள்ளன, அவை பதினாயிரங்கோடி பொன்போனது என்று-அந்த இர த்தினங்கள் பதினாயிரங்கோடி பொன்பிலையாவசென்றது என்று, அன்பு உற மணி எல்லாம் அடைவில் காட்டுவார் - (அவாகுள மேல்) அன்புபுக இரத்தினங்களைபெல் லாம் முறையாகக்காட்டித்தொடங்கினார்.

மணிகளுட்கூல இருநின் அவர்கள் குறுபாடொழிபாதாகலால் என்பட ரெய்துகின்றீர்களெனவயின் - ஒன்பதுமணிகளு முள்ள எனவும், நியமிலேமணிக ளாயின் மகுடத்துக்கு அமையா ஆதலால் பொன்பதிருவியர்கோடி போனதென்று எனவுறுகுகிறார்.

(௧௬)

இருந்தனர்கீழ்த்திசைநோக்கியிட்டதோர்
கருந்துமினடுவுமிந்திராடிகாவல
ரருந்திசையெடடினுமடைவிறசெம்மலி
பெருந்தகன்புத்தாடியெண்மணியும்பெய்தரோ.

(இ-ள்.) கீழ்த்திசை நோக்கி இருந்தனர் - கீழ்த்திசைநோக்கியிருந்து, இட் டது ஓர் கரும் துதில் மிஷும் - பரபரி கம்பலத்தின் மீதுமிஷும், கீழ்திராடிகாவ லர் அரும் திசை எட்டினும் - இரத்தினமுண்டிய திருப்பரலால் வகிக்கும் செலுத ந்கரிய எட்டித்திங்கிலும், அடைவில் - முறையாக, செம்மலி - பதமராகமென்றும் இரத்தினத்தையும், பெரும் தகன்முத்து ஆகிய எலும்பும் பெய்து-பெரியதுளிர்த்த முத்துமுதலிய எட்டிவகை இரத்தினங்களைபுகழ்வது.

கம்பலத்தின் நடுவில் பதமராகத்தையும், அதனைக்குற எடுத்தித்திங்கிலும் முத்துமுதலிய எண்வகை இரத்தினங்களையும் வைத்தானைப் பொருள்கொள்க. மணிவிழைபகீரேவர் கம்பலத்தைப்பரப்பிக் கீழ்த்திசைநோக்கியிருந்தல் மரபாதலா ல் இருந்தனர் கீழ்த்திசைநோக்கி யிட்டதோராகருந்துதில் என்றார்.

(௧௭)

இம்மணிவலனுடற்றின்னமென்வக
கைம்மறிகரந்தவாகுநகர்ந்துநாற்
செம்மதியுமைசசரசசெம்மல்வாரவன்
மெய்ப்மணியாயதென்வீனம்புகென்னவோ.

(இ-ள்.) இம்மணி வலன் உடல் சின்னம் என்ன அ கை மறி கரத்தவர் கூற- இத்தரத்தினங்கள் வலாகாறுண்டய வுடம்பிலுள்ள உறுப்பின்பேதங்கொன்று கை யிலேந்திய மாணை யொளித்துவந்த அவ்வணிகப்பெருமாளார் கூறியருள, நூல் கற்ற செம்மதி அழைச்சர்-மதுநூல்முதலியவற்றைக் கற்றுணர்ந்த நன்னியவறிவமைந்த சுமதிமுதலிய மந்திரிகள், அ செம்மல் யார் - அவ்வலன் என்பவன்யார், அவன்

மெய் மணிபாயது என் - அவனுடைய வுடம்பிலுள்ள உறுப்புகள் இரத்தினங்கள் ஆனவகையாது, விளம்புக என்ன - கூறக்கடவீரென்று குறைவிரப்ப. (௧௮)

மேவரும்வலனெனுமவுண்மேலேநான்
மூவரின்விளங்கியமுக்கண்மூர்த்திசெஞ்
சேவடியருச்சனைத்தவத்தின்செய்தியால்
யாவதுவேண்டுமென்றிறைவன்கூறலும்.

(இ-ள்.) மேவரும் வலன் எனும் அவுண் - பகைவரைடைந்து போர்செய்த
ற்கரிய வலன் என்னும் அசரன், மேலை நான் - முன்னாலில், மூவரின் விளங்கிய முக்
கண் மூர்த்தி - உலகு எருட்டி. திதி சங்காரப்பட்டுவருதற்கு ஏதவாகத் திரிமூர்த்தி
களின் வடிவமாய் விளங்கிய திரிநேத்திரங்களுடைய சிவபெருமானுருடைய, செம்
சேவடி அருச்சனை தவத்தின் செய்தியால் - செவந்திருவடியில் அருச்சனையாகிய
தவத்தைச்செய்துவரதகமயால், இறைவன் - அச்சிவபெருமானார், யாவது வேண்
டும் என்று கூறலும் - என்னவேண்டுமென்று கூறியருபா.

மூவரின் விளங்கிய என்பதற்குப் பிரமன் முதலிய மூவரினுமேம்பட்டு விள
ங்கிய எனப் பொருள் கொள்ளுதலும் ஒன்று. அருச்சனை காயிகதவததுள் அடங்
குதலால் அருச்சனைத்தவத்தின் என்றா. (௧௯)

தாழ்ந்துநின்றியம்பும்பான்சமரிஸ்யாரினும்
போழ்ந்திறவாவரம்புரிதிமுழுவினை
சூழ்ந்திறந்தாலென்மெய்துறந்தமாந்தரும்
வீழ்ந்திடநவமணியாதல்வேண்டிமால்.

(இ-ள்.) தாழ்ந்து நின்று இயம்பும் - பணிந்துநின்று கூறுவான், யான் சம
ரில் யாரினும் போழ்ந்து இறவா வரம் புரிதி-யான் போரில் எவராலும் பிளவுபட்டு
இறக்காதவரந்தருவாய், ஊழ்வினை சூழ்ந்து இறந்தால் - போகூழ்நெருத்தால் (ஒரு
போது) இறப்பினும், என் மெய் துறந்த மாந்தரும் வீழ்ந்திட - என்னுடைச்சிதைத்
தவீரரும் விரும்ப, நவமணி யாதல் வேண்டும் - (என் உடலினை உறுப்புகள்) ஒன்பது
வகை இரத்தினங்களாகவேண்டும்.

சூழ்ந்து காரணப்பொருளில்வந்த இறந்தகூலவியனையேச்சம் ஆதலால் நெரு
க்கால் என்பொருள்கொண்டாம், என்னைவென்றோரடையம் பெருஞ்செல்வப்பெற
க என்னுறுப்புகள் பயன்படவேண்டும் என்பான் என்மெய்துறந்தமாந்தரும் வீழ்ந்தி
ட நவமணியாதல் வேண்டிமால் எனக்கூறினான். (௨௦)

என்றுவேண்டலும்வரமீசனல்குறு
ன்னுபேசயமர்குறித்தமரர்கோனொடு
சென்றுபோராற்றலுத்தேவர்கோனெதிர்
நின்றுபோராற்றலன்கிப்போயினான்.

(இ-ள்.) என்று வரம் வேண்டலும் - என்றுவரம் வேண்ட, ஈசன் கல்கி
னன் - சிவபெருமானார் (அவ்வாறே) தந்தருளினார், அன்றே அமர்குறித்த போய்-
அப்பொழுதே போர்குறித்துச்சென்று, அமரர் கோனொடு சென்று போர் ஆற்ற
லும், இத்திரனோடெதிர்்த்துப் போர்செய்ய, தேவர் கோன் எதிர் நின்று போர்

ஆற்றலன் நீங்கி போயினான்-அவ்விர்தான் எதிரின் துபோர்செய்வனமயின் திப் புறங்கொடுத்திச்சென்றான்.

அவன்பூசித்த வரம்பெற்றது இர்திரன்முதலியோரை வெல்லுதல்குறித்தே யாதலால் அன்றுபோயமர்குறித் தமரர்கோடுநெடுசென்றுபோராற்றலும் எனக்கூறி னார். அன்று என்பதன் இயதிரியில் பிரிதலை ஏகாரந்தொகுத்தல். (உக)

தோற்றவாளுடவன் மீண்டு குழந்தை
ராற்றினும் வெல்லரிதழிவிடலாவா
மேற்றவனாலவிவனைச் சூழ்ச்சியாற்
கூற்றினாரோற்றுதல்குறிப்பென்றுன்னியே.

(இ-ள்.) தோற்ற வான் காடவன் மீண்டு குழந்தை - தோல்வியுற்ற இர்திரன் மீள வாலோசித்தது, சுழிவு இல்லா வரம் ஏறவன் ஆதலால் - அழியாதவாதைச் சிவபெருமாளிடத்துப்பெற்றவன் ஆகையால், அமர் ஆற்றினும் வெல் அரிது- (எதிர்த்துப்) போர்செய்தாலும் (நம்மால்) வெற்றிக்கொள்வது அரிது (ஆகையால்) சூழ்ச்சியால் இவனை கூற்றின் ஊர் ஏற்றுதல் குறிப்பு என்று உன்னி - விரயத்தால் இவ்வகாரை இயமனாரில் குடியேற்றுதல் தக்கதென்றுகருதி. (உஉ)

விடங்கலுழற்படைக்கலனின்றிவிண்ணாவ
ரடங்கலுந்தழிநுகொளவடுத்துத்தானவ
மடங்கலைவருகெனநோக்கிவானவக்
கடங்கலுழயானைபோற்காராதுகூறுவான்.

(இ-ள்.) விடம் கலுழ் படைக்கலன் இன்றி - விஷத்தைச் சிந்தம் ஆபதயில்லாமல், விண்ணவர் அடங்கலும் தழி இ கொள அடுத்து-தேவர்முற்றுந் (தன்னைச்) சூழ்ந்துவரப் (போர்க்களத்தை) ஆடைந்து, தானவ மடங்கலை வருக என-அவருள் ஆண்சிங்கமபோன்ற வலனைப் போர்க்கு வருக என (அறைகூவி) நோக்கி- (அவனை) பார்த்து, கடம் கலுழ் வானவ யானை போல் - மதத்தைச் சிந்தம் ஐராவதம்போல, கரைந்து கூறுவான் - நெடுமொழி கூறுகின்றான்.

அறைகூவல் போர்க்கு வாவென்றழைத்தல். நெடுமொழிவிரன்நனைப் புக்கமுந்து கூறுகூற்று, இது வஞ்சித்திணையுள் அடங்கும். (உ௩)

விசையாநின்றோளவலிவென்றிவிக்கமெத்
நிசையினும்பரந்தவசரோதநிநோகியுண்
ணசையாருமகிழ்ச்சியானலகுவேனுனக்
கிஞ்சயவேண்டியவரமயாதுகேளொன்.

(இ-ள்.) விசைய - வெற்றியையுடையோய், நின் தோள் வலி வென்றி வீக்கம் எத்திசையினும் பரந்த - உனதுபுயத்தின் வன்மையும் வெற்றியின் பெருக்கமும் எந்தத்திசையிலும்பரவின், அச்சீர்த்தநோக்கி-அப்பிரதாபத்தைப்பார்த்து, உள் நகை அறு மகிழ்ச்சியால் உனக்கு இசைய நல்குவேன் - (எனது) மனத்திலெழுந்த ஆசைப்பெருக்கினின்று நீங்காத மகிழ்ச்சியால் உனக்குப் பொருந்துவனவற்றைக்கொடுப்பேன், வேண்டிய வரம் யாது - (உனக்கு என்பால்) வேண்டியவரம்யாது, கேள் என-(அதனை) கேளாயென்றுகூற.

யான் பொருத அசுரர் பலருள்ளும் உன்னைப்போலத் தோள்வன்மையையும் வெற்றிப்பெருக்கினையும் உடைபவர் ஒருவரையுங்கண்டிலேன் என்பான் தோள்வலி வென்றி வீக்க மெத்திசையினும் பரந்த என்றான். (உ௪)

கடிபடுகற்பகநாடுகாவலோ
 னொடியுனாசெவித்துளை நுழையத்தானவ
 னெடியகைபுடைத்துடனியிர்ந்துகார்படு
 மிடியெனநகைத்திகழ்ந்தினையகூறுவான்.

(இ-ள்.) கடிபடு கற்பக நாடு காவலோன் நொடி உனா செவித்துளை நுழைய - வாசமிக்க விண்ணுலகு காவல்செய்யும் இந்திரன் கூறியவார்த்தை (தனது) இரண்டுசெவிகளின் துளைகளிலும் புக, தானவன் நெடிய கை புடைத்து - வலாசரன் (அதிசயித்துத் தனது) நீண்டகைகளைக் கொட்டி, உடல் நிமிர்ந்து - சரீரம்சொர்தலி ன்றி நிமிர்ந்து, கார்படும் இடி என நகைத்து - மேகத்திற்குேன்றும் இடியேற்றைப் போல அட்டகாசஞ்செய்து, இகழ்ந்து - அசதியாடி, இனைய கூறுவான் - இத்தீன் மையுடையனவற்றைச் சொல்லுகின்றான்.

தனக்குத்தோற்ற இந்திரன் கூறியது அவனுக்குப் பெருநானை விளைத்தலால் கைபுடைத்துடல் நிமிர்ந்து கார்படுமிடியென நகைத்திகழ்ந்தினையகூறுவான் என்றார். (உரு)

அறுரேடியாரொரியவிருத்தம்.

நன்றிதுமொழிந்தாயாருநகைக்கநீயெனைவெங்கண்ட
 வென்றியுமதொற்றெற்றபுகழுநின்மீறுபாடு
 மின்றிநின்போரிற்காணப்பட்டவேயிசைபோயெங்கு
 நின்றதேயிதுபோனின்கைவண்மையுநிற்பதன்றோ.

(இ-ள்.) யாரும் நகைக்க நன்று இது மொழிந்தாய் - எவரும்நகைக்க மனன் கூசாது இந்தவார்த்தையைக் கூறினாய், நீ எனை வெந் கண்ட வென்றியும் - நீ என்னைப் புறங்கண்ட வென்றியும், அதனால் பெற்ற புகழும் - அவ்வென்றியால்வந்த பிரதாபமும், நின் வீறு பாடுந் - இவற்றா லெழுந்த உனது இறுமாப்பும், இன்று நின் போரில் காணப்பட்ட - இப்பிரமூலது (என்னுடனிகழ்த) உன்போரில் புலராலுங் காணப்பட்டன, எங்கும் இஃக போய் நின்றது - எவ்விடத்தும் உன் பிரதாபம் சென்று நிலைபெற்றது, இஃக போல் நின் கைவண்மையும் நிற்பது அன்றோ - இப்பிரதாபம் நிலைபெற்றுள்ளதுபோல உன் ஈகையும் நிலைபெற்றுள்ளதுல்லவா.

உனது சிறுமைகையக் கருதாது கூறினாய் என்பான் யாரும் நகைக்கநன்றிது மொழிந்தாய் எனவும், பலகாபம் எனனால் அடிபட்டுப் புறங்காட்டிச் சென்றாய் என்பான் என வெங்கண்ட வென்றியும் எனவும், இவற்றால் உனக்குவீரோன் பெரும் பழியும் மாணமின்மையுமே என்பான் பெற்றபுகழும் மீன்மீறுபாடுமே எனவும், இவற்றைப் பலராலும் அறிந்து நன்குமறக்கப்பட்டாய் என்பான் இன்று நின்போரிற்காணப்பட்ட எனவும், எங்கும் இசைபோய் நின்றது எனவும், இந்த அழிதகைமையை யுடையார் கொடையும் அழிதகைமையுடையது என்பான் நின் கைவண்மையும் நிற்பதன்றோ எனவுக்கறினான். (உக)

ஈறிலானளித்தநல்லவரமெனக்கிருக்கநின்பால்
 வேறுநான்பெறுவதுண்டோவேண்டுமதுனக்கியாடுதென்பார்
 கூறுநீயதனையின்னே கொடுக்கவேலுகினின்போற்
 பாறுவீழ்களத்திற்குற்றபழிப்புகழ்பெறுவனென்றான்.

(இ-ள்.) ஈறு இலான் எனக்கு அளித்த நல்ல வரம் இருக்க - (தனக்கு) ஓர் இறுதியில்லாத சிவபெருமான் எனக்குத் தந்தருளிய நல்லவாங்கிடத்திற்குக்கூட, நான் பால் நான் பெறுவது வேறு உண்டோ - உன்னிடத்தில் நான் பெறும்வரம்பெறுவது தோ, எனக்கு வேண்டியது யாது - எனக்கு வேண்டும் வரம் யாது, என்பால் நீ கூறு - என்பக்கல் நீ சொல்லு, அதனை இன்னே கொடுக்கவேண்டுமென்று - அதனை இப்பொழுதே நான் கொடாதொழிக்வேனென்று, நின் போல் பாறு வீழ் களத்தில் தோற்ற பழிப்புக்கும் பெறுவனவுள்ளான் - உன்னைப்போலப் பருந்து விரும்பி வீழும் போர்க்களத்தில் புறங்கொடுத்த நினைதையை நான் பெறுவேன் என்று கூறினான்.

தனக்கு ஓர் ஒப்புயர்வில்லாத சிவபெருமான் அருட்கொடை பெற்றுள்ளே ஐக்கிய ஜெனியோராத் பெறுங்கொடை சிவபெருமான் என்பான் வேறுநான் பெறுவது உண்டோ எனவும், அச்சிவபெருமானது அருட்கொடையையடைந்த என்னால் நீ இப்போதடைந்துள்ள இந்திரபட்டினத்திலும் பெருமபெருமையை செல்வங்கொடுக்கஉள்ளது என்பான் எனக்கு வேண்டியவையாது எனவும், ஒரு சிறு துரும்பும் அச்சிவபெருமானருள்பெற்றுத் திருமுரல் முதலியோர் பூடைக்குச் சிறிதஞ் சலியாதுநிற்குமாகில் அவன் அருள்பெற்ற யோவாரு சிறிதஞ்சலிப்பேறே என்பான் கொடுக்கவேண்டுமெனவும், உன்னை நம்பி யடைந்தோர் பட்டபாடு போர்க்களத்திற் றெரியும் என்பான் பாறுவீழ்களம் எனவும் கூறினான். (உள்)

மாதண்டவவுணன்மாற்றமகபதிகேட்டுவந்து

கோதண்டமேருக்கோட்டிக்கொடும்புரம்பொழுத்தான்வெள்ளி

வேதண்டமெய்தியாங்கோர்வேள்வியான்புரிவனியப்

போதண்டர்க்குடவாவாய்ப்போதுவாய்வல்லையென்றான்.

(இ-ள்.) மா தண்டம் அவுணன் மாற்றம் மகபதி கேட்டு - பெரியதண்டாயுதத்தை யெடுத்திய வலாகாண்டைய வார்த்தையை இந்திரன் கேட்டு, உவந்து - (தான் நினைத்தது கைகூடப்பென்று) மகிழ்ந்ந்ந்து, கோதண்டம் மேரு கோட்டி கொடும் புரம் பொழுத்தான் - வில்லாக மகமேருவைவளைத்துக் கொடியதிரிபுரத்தை நகைத்துச் சாம்பலாக்கிய சிவபெருமான் (வீற்றிருக்கும்,) வெள்ளி வேதண்டம் எய்தி ஆங்கு ஓர் வேளவி யான் புரிவன் - வெள்ளிமலையை யடைந்து அவ்விடத்தில் ஓர்யாகத்தை யான்செய்வேனென்று அப்போது அண்டர்க்கு அண்ட ஆவாய் வல்ல போது வாய் என்றான் - நீ அப்பொழுது தேவர்களுக்கு அவுட்பட்ட ஓர பசுவாய் விரைந்து வாராய் என்று இந்திரன் கூறினான்.

இந்திரனெண்ணமுற்றியதாசையால் உவந்து என்றார். நாமேதயாகம் என ஆலாஸ்யமகத்துவத்திற் கூறப்பட்டுள்ளது. (உள்)

அன்றொருகவத்தேனென்புவர்சிரமொன்றையாக

வொன்றியகொடையாற்பெற்றபுகழூடம்பொன்றையென்போல்

வென்றியினாலும்வியாமெய்யெவாமலிகளாகப்

பொன்றியகொடைபிரொழுட்டபிரண்டெண்டாமே.

(இ-ள்.) அன்று ஒரு தவத்தோன் என்பு வச்சிரம் ஒன்றே ஆக - அக்காலத்தில் ததிசுமுனிவருடைய முதுகத்தண்டெலும்பு நவமணிகளுள் ஒரு வைரமேயாக, ஒன்றிய கொடையால் பெற்ற புகழ் உடம்பு ஒன்றே - மனமிசைத்து கொடுத்த பூதவுடம்பின் கொடையினால் அடைந்தபுகழூடம்பு அம்முனிவர்க்கொன்றே(அன்றி)வெ

ன்றியினுதும் - பிறர் வெல்லுதற்கரிய வெற்றியினுதும், ஸீயா மெய் எவாம் மணிகளாக பொன்றிய கொடையினுதும்-(பிறர் ஆயுதங்களினால்) அழியாத எனதுசீர்த்துள்ள உறுப்புகளெல்லாம் நவமணிகளாகப் பூதவுடம்பழிந்த கொடையினுதும், என்போல் புகழ் உடம்பு இரண்டு உண்டாமே-எண்ணப்போலப் புகழுடம்பு (அவருக்கு) இரண்டுண்டாகுமா (இல்லையென்றபடி).

ததிசமுனிவர் இந்திரன்வேண்டத் தமது பூதவுடம்பு வச்சிரம் ஒன்றேயாகக்கொடுத்துப் பெற்ற புகழுடம்பு ஒன்று; யான் பிறர் வெல்லுதற்கரிய வெற்றியும் எனது மெய்யுறுப்புகளெல்லாம் நவமணிகளாகப் பூதவுடம்பு அழிதலும் ஆகிய இரண்டுகொடையையும் உடையவன் என்பான் என்போல் புகழுடம்பு இரண்டுண்டாமோ எனவும், சிவபெருமானிடத்துப் சிறரால் தனது பூதவுடம்பு அழிதலில்லாத வரத்தைப் பெற்றுள்ளேன் என்பான் அவ்வரத்தை வென்றியினால் எனவும், ஒருவாறு பூதவுடம்புக்கு அழிவுவரிதும் என் பூதவுடம்பைச் சிதைத்தோன் விரும்பிக் கொள்ள அவ்வுடம்பின் உறுப்புக்களெல்லாம் நவமணிகளாகப் பெற்றேன் என்பான் பொன்றிய கொடையால் பெற்ற புகழுடம்பு எனவுங் கூறினான். (௨௬)

மேவலனல்லைநீயேநட்டவன்மேலைவானோர்
யாவருமருந்துமாற்றாவுறம்புகழுனக்கேயாக
வாவுருவாதினென்றாயன்னதேசெய்வெனென்ற
னிவதேபெருமையன்றிரங்கின்றிழிபேயன்றே.

(இ-ள்.) மேவலன் அல்லை - (நீ எனக்குப்) பகைவனல்ல, நீயே நட்டவன்-நீயே எனக்குச் சிநேகன், மேலை வானோ யாவரும் அருந்தும் ஆற்றால் - விண்ணுலகிலுள்ள தேவர்களெல்லோரும் (எனது பூதவுடம்பை அவிபுணவாக) உண்ணும்வகையால், அறம் புகழ் எனக்கே ஆக - புண்ணியமும் அத்தூறு புகழும் எனக்கு உளவாக, ஆ உருவாதி என்றாய் - பசுவின்வடிவாக வருவாடுபென்றாய், அன்னதே செய்வேன் என்றான்-அதனையே செய்த முடிப்பெனென்று வலன்கூறினான், ஈவது பெருமை ஏ அன்றி இரக்கின்றது இழிபே அன்றே-(ஏற்றோர்க்குக்) கொடுத்தல் (ஒருவனுக்குப்) பெருமையெல்லாமல் (பிறர்பாற்சென்ற) இரத்தல் இழிந்ததொழில்ல்லவா.

தனக்குப் பகைவனாகிய இந்நிரன் கூறியது கெடுதியை வினைப்பினும் தனக்கு அறமும் புகழுந்ததமையால் மேவலனல்லை நீயேநட்டவன் என்றான். முன்னர்க்கூறியதை முடித்தற்கு ஈவதே பெருமையன்றி யிரக்கின்ற இழிபேயன்றே என்று வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி. (௩௦)

அதற்கிசைத்தவுணர்வேந்தனமரர்வேந்தனைமுன்போக்கி
மதர்க்கடியிருநதிசசெங்கண்மைத்தனுக்கிறைமையீந்து
முதற்பெருங்கலையாம்வேதமொழிமரபுமைத்தவானாய்
புதர்க்கடுவேள்விச்சாலைப்புறத்துவந்திறுத்துநின்றான்.

(இ-ள்.) அவுணர் வேந்தன் அதற்கு இசைந்து - அசுரர்களைவனாகிய வலன் அவ்வார்த்தைக்குடன்பட்டு, அமரர் வேந்தனை முன் போக்கி - தேவர்கள் தலைவனாகிய இந்திரனை முன்னேயனுப்பி, மதர்க்கடியிருநதிசெம் கண்மைத்தனுக்கு இறைமை ஈந்து - மதர்ப்பையுடைய கொடியவுதிரம்போலச் செவந்தகண்களையுடைய தனதுபுத்திரனுக்கு அரசியலுத்தந்து, முதல் பெரும் கலையாம் வேதம் மொழி மரபு அமைந்த ஆன் ஆய் வந்து - (அதுபத்துநான்கு கலைகளுக்கும்) முதலாய்ப்பெருங்க

கையுள்ள தேவவாக்கியத்தினையே இலக்கணமமைந்த பசுவின்வழியாய்வந்து, புதர்க்கு அடு வேஷவிசாலை புறத்து இறுத்து நின்றான்-தேவர்களுக்கு அவிபுணவாக்கும் யாகசாஸையின்புறத்து நிலைபெயராத நின்றான்.

தேவர்களுக்கு விபுதர் எனப்பெயராதலால் புதர் என்றார். விபுதர் விசேடமான அழிவுடையவர். (௩௭)

வாய்மையான்மாண்டநின்போல்வள்ளல்யாரொன்றுதேவர் கோமகன்வியந்துகூறத்தருக்குமேற்கொண்டுமேரு நேமியோடிகலும்விந்தவனாயெனநிமிர்ந்துவேள்விக் காமெனையூபத்தோடும்யாமினென்றடித்துநின்றான்.

(இ-ள்.) வாய்மையால் மாண்ட நின்போல் வள்ளல் யாரொன்று - (கொடுத்தகொடையைப் பிறழ்த்துமறுக்காத) மெய்மையால் மாட்சிமைப்பட்ட நினைப்போல் வள்ளல் எவருளரொன்று, தேவர் கோமகன் வியந்து கூற - இந்நிரன்மனம் வியந்து சொல்ல, தருக்குமேல் கொண்டு மேரு நேமியோடு இகலும் விந்தவனான நிமிர்ந்து-அகங்கரித்து மேருமலையோடு பகைத்துயர்ந்த விந்தமலையைப்போல ஒங்கியுயர்ந்து, வேள்விக்கு ஆம் எனே யூபத்தோடும் யாமின் என்று அடித்து நின்றான் - (நீங்கல் செய்யும்) வேள்விக்குப்பயன்படும் என்னை யூபஸ்தம்பத்தோடும் கட்டுங்கள் என்று அதனையடுத்து இறுமாந்து நின்றான்.

மனத்தாய்மைக்கு வாய்மை கருவியாதலால் வாய்மையான் மாண்டநின்போல் வள்ளல் யார் என்றான். (௩௮)

யாத்தனர்தருப்பைத்தாம்பாலூர்னையால்யாத்தசிங்கப் போத்தெனநின்றான்வாயைப்புதைத்துநிர்ப்படங்கவீட்டி மாய்த்தனர்மாய்ந்தவள்ளல்வலனுமந்தாரமாரி தூர்த்திடவிமானமேறித்தொல்விதியுலகஞ்சேர்ந்தான்.

(இ-ள்.) தருப்பை தாம்பால் யாத்தனர் - தருப்பையுடையவாகிய கயிற்றால் யூபஸ்தம்பத்தில் கட்டினார்கள், ஊர்னை யால் யாத்த சிங்கப் போத்து என நின்றான் - கம்பலக்கயிற்றால் கட்டப்பட்ட ஆண்சிங்கம்போலக் கட்டுப்பட்டு நின்றான், வாயைப்புதைத்து உயிர்ப்பு அடங்க விட்டி மாய்த்தனர் - வாயையிறுக்குபுதைத்துச் சுவாசம் உள்ளடங்கக்கொன்றார்கள், மாய்ந்த வள்ளல் வலனும் - இறந்தவள்ளலாகிய வலாசரனும், மந்தாரமாரி தூர்த்திட விமானம் ஏறி தொல்விதி உலகம் சேர்ந்தான் - (தேவர்கள்) மந்தாரவருஷஞ்சிறந்த விமானத்திலேறிப் பிரமணுவகந்தையடைந்தான்.

தொல்விதி-பழையோனாகிய பிரமன் எனப்பொருள்கொள்க. தேவர்கள் பிணித்தபிணிப்பு அவன்உன்னொடுக்கேற்ற பிணிப்பன்று என்பார் ஊர்னையால் யாத்தசிங்கப் போத்தென எனவும், அவன்செட்டிண்டது வாய்மைவழியாலாலென்பார் நின்றான் எனவுகூறினார். (௩௯)

மணித்தலைமலையின்பக்கமாய்த்தவன்வயிரவேலார் பிணித்துயிர்செருத்தவள்ளற்பெருந்தகையாவைவேதம் பணித்திடும்வபையவாங்கிப்பட்டுரிசுவைமுன்பார்க்கக் குணித்தவாளுடர்க்கூட்டிக்கோதிலாவேள்விசெய்தான்.

(இ-ள்.) மணிதலை மலையின்பக்கம் மாய்த்தவன்-இரத்தினங்கள் நிறைந்த சுகரத்தை யுடைய மலையின் சிறையரிந்த இந்திரன், வயிர வேலால் பிணித்து உயிர் செருத்த வள்ளல் பெரும் தகை ஆவை - தன்னவச்சிராயுதத்தால் பூபஸதம்பத்தில் கட்டி யுயிர்மாய்க்கப்பட்ட மறுக்காத கொடையின் பெருந்தன்மைவாய்ந்த பசுவின் சின்று, வேதம் பணித்திடும் வபையை வரங்கி - வேதம்விதித்த வடிபுயினைவாங்கி, படர் எரி சுவைமுன் பார்க்க குணித்து-படர்ந்தெழுந்த வேள்வித்தீசுவையினை முன்பு பார்க்க இட்டு, அ வானுடர்க்கு ஊட்டி கோது இல்லீர் வேள்வி செய்தான் - (அவிப்பாகத்திற்குவந்து நெருங்கிய) அத்தேவர்க்கு உண்பித்துக் குற்றமில்லாத யாசத்தைச் செய்து முடித்தான்.

தேவர்கள் செயலும் இவனது ஆணைவழியது ஆகையால் - வயிரவேலால் உயிர்செருத்த வள்ளல். வள்ளல் பெருந்தகையாவை என்றது-பசுவின் வடிவாய் வந்த வலாசுரனை ஆவை-ஐ-உருபுமயக்கம். (௩௫)

அத்தகையாவின் சோரி மாணிக்கமாம் பன்முத்தம்
பித்தை வயிரேயமென்பு வச்சிரம் பித்தம்பசைச
நெய்த்த வெண்ணிணங்கோமேதந்தசை துறா நெடுங்கனில
மெய்த்தவைபுருடராக மிவை நவமணியின் றோற்றம்.

(இ-ள்.) அத்தகை ஆவின் சோரி மாணிக்கமாம் - உயிர்மாய்ந்த பசுவின் வடிவாய் வந்த வலாசுரன் உதிரம் மாணிக்கமாம், பல் முத்தம் ஆம் - பல் முத்தமாம், பித்தை வயிரேயம் - மயிர் வயிரேயமாம், என்பு வச்சி. ம் ஆம் - எலும்பு வைரமாம், பித்து பச்சை - பிச்சு பச்சையாம், நெய்த்த வெள் றிணம் கோமேதம் ஆம் - நெய்ப்பசையையுடைய வெள்ளிய நிணம் கோமேதமாம், தசை துறர் ஆம் - தசை பவளமாம், நெடும் கண் றீலம் - பரந்தகண் றீலமாம், எய்த்த ஐ புருடராகம் - ஆராய்ந்தறியத்தக்க கபம் புருடராகமாம், இவை நவ மணியின் தோற்றம் - இங்குக் கூறிய வுறுப்புகள் நவமணியின் தோற்றங்களாம்.

ஆம் என்பதனை - எனையிடங்களிலுங் கட்டிக. பித்தம் அம் பகுதிப்பொருள் விசுதி "பசுவென்பவயிரம்பல்லு பனிமுத்தங்குர" தியோதில் - வசைய துகடர்மாணிக்கம் மயிர்வயிரேயங்கள் - தசைபவளங்கீணிலந்தரும் பிச்சுப்பச்சைமெச்சு - நிகபம் புருடராக நிணங்கோமேதகமென்றோதம்" எனவருஞ்செய்யுளில் இங்குக்கூறிய முறையேவருதல்காண்க. (௩௬)

இவ்வடிவெடுத்துத்தோன்றியிருண்முகம்பிளப்பக்காந்தி
தைவருமணியொன்பானுஞ்சார்விடநிறங்கள்சாதி
தெய்வதமொளிமாசெள்ளிசசோதனைசெய்துதேச
மெய்வரவணியோரெய்தும்பயனிவைவிதிபாற்றகண்மின்.

(இ-ள்.) இவ்வடிவு எடுத்து தோன்றி - இவ்வருவெடுத்ததோன்றி, இருண்முகம் பிளப்ப காந்தி தைவரும் மணி ஒன் பானும்-இருள்ளமுகம் பிளவுபடவொளிவீசும் ஒன்பதமணிகளும், சார்விடம் நிறங்கள் சாது தெய்வதம் ஒளி மாசு-தோன்முமிடமும் அவற்றின் நிறங்களும் சாதியும் செய்வரும் ஒளியும் குற்றமும், எள்ளி- (இவைகளுள்) களைவதைக் களைந்து, சோதனை செய்து தே. மெய் வர அணிவோர்-சோதித்து ஒளிவீசத் தேகத்திலணியோர், எய்தும் பயன்-அடையும் பயனும், இவை விதிபால் கேண்மின் - (ஆகிய) இவற்றை விதிப்படி சொல்லக்கேளுங்கள். (௩௭)

ஷே. வேற.

வாளவிநுமாணிக்கங்கிரோதமுதலுக்கான்கும்வழியேமக்கங்
காளபுரத்தும்புராஞ்சிங்களமிந்நாண்கிடைப்படுமக்கமலராக
மாளுநிறமொன்பதரவிர்தமாதுளம்பூவித்தழல்கல்லாரங்
கோளரியகச்சோதரந்தநறும்பலந்தீபங்கோபமென்ன.

(இ-ள்.) வாஞ் அ விரும் மாணிக்கம் கிரோத முதல் நான்கு உகமும்-ஒளிவின்
ந்ரும் பதுமராகமானது கிரோதாயுகமுதலிய நான்கு உகங்களிலும், வழியே-கிரம
மாக, மக்கம் காளபுரம் தம்புரம் சிங்களம் இந்நான்கு இடைப்படும்-மக்கமும் காள
புரமும் தம்புரமும் சிங்களமும் ஆகிய இந்நான்குதேயத்தினிடத்தில் தோன்றும்,
அக்கமலராகம் ஆளும் நிறம் - அப்பதுமராகம் ஆளாநிறை நிறம், அரவிரதம் பூ மா
துளம் பூ மாதளம் வித்து அழல் கல்லாரம் கோள் அரிய கச்சோதம் நரந்தம் நறு
ம் பவம் தீபம் கோபம் என்ன ஒன்பது - தாமரைப்பூ, மாதளம்பூ, மாதளம்வித்து,
நெருப்பு, செங்கழுநீர், குறையிலலாத மிளமிளிப்பூச்சி, நாரத்தையின அநல்லபழம்,
விளக்கு, இந்நிரகோபம் (ஆகிய இவைகளினிறம்போல) ஒன்பதுவகை நிறங்களாம்.

பதுமராகம் கிரோதாயுகத்தில் மக்கத்திலும், கிரோதாயுகத்தில் காளபுரத்திலும்,
அவாபரயுகத்தில் தம்புரத்திலும், கலியுகத்தில் சிங்களத்திலும் முறையேதோன்றி
னமையால் வழியே இந்நான்கு இடைப்படும் எனவும், இப்பதுமராகம் நெருப்பு வகை
யாலன்றிப் பொதுவகையாலுள்ள நிறம் ஒன்பதாகையால் ஆளுநிறம் எனவும் கூ
றினர். (கூஎ)

இந்நிறத்தபொதுவாயமாணிக்கமறையவர் முன்னியற்ற்சாதி
தன்னியல்பாற்சாதரங்கங்குருவிநதருசெங்குருகங்குசோவாங்க
மென்னுமிவற்றாற்சிறந்துகாங்காகுமிவ்வடைவெயிர்நான்றிருஞ்
சொன்னவொளிபத்திருநாங்கிருமுன்றுநாங்கையுஞ்சொல்லக்கேண்மின்.

(இ-ள்.) பொதுவாய இந்நிறத்த மாணிக்கம் - பொதுவாயுள்ள இவ்வொன்
பது நிறங்களை யுடைய பதுமராகமானது, மறையவர் முன் இயல் நால் சாதி தன்
இயல்பால் - அந்தணர் முதலிய நான்கு சாதிவகைப்பட்டு வறுங்கும் வடக்கால், சாதி
ரங்கம் குருவிர்தம் செளகந்திகம் கோவாங்கம் என்றும் இவற்றால் ஹந்த நான்கு
ஆகும் - சாதரங்கம் குருவிர்தம் செளகந்திகம் கோவாங்கம் என்றும் இந்நான்கு வ
கையாக மேம்பட்டு நான்குவகைப்படும், இந்நான்றிற்கும் சொன்ன ஒளி - இந்நா
நான்குசாதிக்குகூடிய நிறமானது, இவ்வடைவே பத்து இரு நான்கு இரு மூன்று
நான்கு - (முன்னர்க்கூறிய) இந்தமுறையே பத்தும் எட்டும் ஆறும் நான்கும் ஆம்,
அவையுமே சொல்லக் கேண்மின் - அவ்வவற்றி விறத்தையுஞ் சொல்லக்கேளுங்கள்.

கோவாங்கம் கவாங்கம் என்றும் வடசொற்றிரிபு, கோவாங்கம் எனப்பெய
ர்பெறுதல் கல்லாடத்தில் *கதிரார்ப்பும்" என்றும் அகவலார் "குருவிர்தஞ்சௌ
கந்தி கோவாங்கு - சாதரங்கமெனச் சாதிஞர் நான்கும்" என இதுபோலச் சாதிவ
கையுட் கூறியிருத்தல்கான்கு, குத்திரச்சாதிபாங்கிய கோவாங்கத்தோடு நீலகெந்தி
என ஒருவகைகூட்டி ஆராய்மமகத்துவத்திற் கூறப்பட்டிருக்கிறது, சிலப்பதிகார
ம் மதுரைக்காண்டம் ஊர்காண் காறையில் சாதரங்கம், செளகந்திகம், நீலகெந்தி
எனவும், குருவிர்தம், விர்தம் எனவும், இரத்தவிர்த எனவும், கோவாங்கம், படுக
ம் எனவும் உபயோகி கூறியிருக்கின்றனர். நிறத்தின் தொகைகளைப் பின்னர் விரித்த
லிற்காண்க. (கூஅ)

சாதாங்கநிற்கமலங்கருநெய்தலிரவியொளிதழல்கச்சோத
மாதுளம்போததன்வித்துக்கார்விளக்குக்கோபமெனவகுத்தபத்து
மேதகையகுருவிந்திறங்குன்றிமுயற்குருதிவெள்ளலோத்தம்
போதுபலரசலர்திலகஞ்செவ்வரத்தம்விதாரமெரிபொன்போலெட்டு.

(இ-ள்.) சாதாங்கநிறம் - சாதாங்கநிறமானது, கமலம் கரு நெய்தல் இர
வி ஒளி தழல் கச் சோதம் மாதுளம் போது அதன் வித்து கார் விளக்கு கோபம்
என வகுத்த பத்து - தாமரை கருநெய்தல் சூரியனெளிதீ மின்மினி மாதளமபூ
மாதளம்வித்து மேகம் சீபம் இந்திரகோபம் எனப் பாருபாடு செய்த பத்துவகை
நிறமாம், மேதகைய குருவிந்த நிறம் குன்றி முயல்குருதி வெள்ளலோத்தம் போது
பலரசு அலர் திலகம் செவ்வரத்தம் விதாரம் ஏரி பொன்போல் எட்டு - மேன்மை
த்தன்மையையுடைய குருவிந்தநிறமானது குன்றிமணி, முயல் இரத்தம், வெள்ள
லோத்தம்பூ, முண்முருக்கம்பூ, மஞ்சாடிப்பூ, செவ்வரத்தம்பூ, முள்ளிலவம்பூ, வி
ளங்கும் பெண்ணுமாகிய இவைகளைப்போல எட்டுவகைநிறமாம்.

“சாதகப்புட்கண்டாமகாரமுநீர் - கோபயின்மினிகொடுங்கதிரிவிளக்கு - வ
ன்னிமாதுளம்பூவிதையென்னப் - பஸ்ஸுசாதாங்கவொளிக்குணம்பத்தம்” எனவும்
“தாமரைகமுநீர்சாதகப்புட்கண் - கோபயின்மினிகொடுங்கதிரிவிளக்கு - மாதுளம்
பூவிதைவன்னியினாந்தம் - ஒதுசாதாங்கவொளியாகுந்மே” எனவும், “செம்பஞ்
சாத்தந்திலகமலோத்தம் - முயலின்சோரிநீரூரங்குன்றி - கவிரலொன்னக்கவார்நி
றமெட்டும்” எனவும், “குருவிந்ததின் குறித்தனநிறமும- திலகமலோத்தஞ்செம்
பருத்திப்பூ - கவிர்மலர்குன்றிமுயலுதிரம்மே-யுந்நுரங்ஞ்சிறகணெனவெட்டும்-
எண்ணியகுருவிந்தமண்ணியநிறமே” எனவும் கல்லாடத்திலும், சிலப்பதிகாரம் உ
தாரணச்சூத்திரத்திலும் அவ்வவற்றின்நிறம் நிறிஉவையுபட்டுவருதல்காண்க.(௩௧)

கனிதருசௌகந்திகத்தினிறமிலவம்போதுசூயிர்கண்ணசோகந்
தனிரவிர்பொன்செம்பஞ்சியைவண்ணமெனவாறுதருகோவாங்க
வொளிராவுகுசும்பைமலர்செங்கற்கொவ்வைக்கரியென்றொருநான்கந்த
மிளிர்பதுமராகத்தைப்பொதுமையினற்சோதிக்கவேண்டுமெல்லே.

(இ-ள்.) கனி தரு சௌகந்திகத்தின் நிறம் - சந்தோஷத்தைத் தரும் செள
கந்திகத்தினிறமானது, இலவம் போது சூயிற் கண்- அசோகந்தளிர் அவிர் பொன்
செம்பஞ்சி ஐ வண்ணம் என ஆறு- இலவமலர், சூயிலின்கண், அசோகந்தளிர், விள
ங்கும்பொன், செம்பஞ்சி, மருதோன்றி என அறுவகைப்படும், கோவாங்க ஒளி -
கோவாங்கத்தினிறமானது, குரவு மலர் குசும்பை மலர் செங்கல் கொவ்வைக்கனி
என்று ஒரு நான்கு - குராமலர், குசும்பைமலர், செந்தாவிக்கல், கொவ்வைக்கனி
என்று ஒருநான்கு வகைப்படும், அந்தியினிர் பதுமராகத்தை பொதுமையினால் சோ
திக்கவேண்டும் எல்லை - அந்த விளங்காநின்ற பதுமராகத்தினைப் பொதுவிலக்கண்
த்தால் ஆராயவேண்டுமெனவில.

“அசோகப்பல்லவமலரிசெம்பஞ்சி-கோகிலக்கண்ணீரிலவலர்செம்பெனத்-
தருசௌகந்திதன்னிறமாவும்” எனவும் “கோகிலக்கண்ணீர்செம்பஞ்சி கொய்மலர்ப்ப
லாசம் - அசோகப்பல்லவமணிமலர்க்குவளை - இலவத்தலர்கொன்றாறுகுணமும் -
சௌகந்திக்குச் சாற்றியநிறனே” எனவும், “செங்கல்குராமலர்மஞ்சளகோவை-
குங்குமமையின்கோவாங்குநிறமும்” எனவும் “கேரவைநற்செங்கல்குராமலர்மஞ்

சொன்ன - கடறியநாளுக்குக் கோவாங்குநிறே” எனவும் மேற்காட்டிய நூல்களுள் நிறஞ் சிறிது வேறுபட்டு வருதல்காண்க.

(சர)

திண்ணியதாய்மேல்கீழ்க்குழப்பக்கமுறவொளியிடுதல்செய்தாற்செவ்வேயண்ணியவுத்தமமுதன்மூன்றாமென்பர்சாதரங்கமணிவோர்விசைசை புண்ணியவான்கன்னிய அசுவையன்னமுதலானபுனிததானம் பண்ணியதும்பரிமேதயாகமுதன்மகம்புரிந்தபூயனுஞ்சேர்வர்.

(இ-ள்.) திண்ணியதாய் மேல் கீழ் குழ்ப்பக்கம் உற ஒளியிடுதல் செய்தால்-சுன்னமுடையதாய் மேலும் கீழும் இவற்றைச்சூழ்ந்த பக்கமுமாகிய இவற்றில்பொருந்த ஒளியிசில், செவ்வே அண்ணிய உத்தமமுதல் மூன்றாம் என்பர்-கிரமமாகப்பொருந்திய உத்தமமுதலிய மூன்றாவகைப்படும் என்பார், சாதரங்கம் அணிவோர் விசைசை புண்ணிய ஆன் கன்னி அசுவை அன்னமுதலான புனிததானம் பண்ணியதும்-சாதரங்கத்தையணியோர் கல்வியும் புண்ணியவடிவாயுள்ள பசுவும் கன்னியும் அசுவையமைந்த கதிரோயிகூடிய அன்னமுதலாகிய குற்றயில்லாத தானங்களைச்செய்தபயனையும், பரிமேத யாகமுதல் மகம்புரிந்த பயனும் சேர்வர்-அசுவமேதமுதலிய யாகத்தைச்செய்த பயனையும்டைவார்.

உத்தமமுதல் மூன்றாவன - உத்தமம், மத்திமம், அதன்மம். இதுகுணத்தானும், மாணிக்கத்தினிலக்கணத்தானும் அடங்கும். “குச்சையின் மத்தகக் குறியிடுறோத்தின்” எனக்கல்லாடத்தில் குணத்தள்ளும் “மாணிக்கத்திப்பவவகுக்குங்காலே - சமனொளிகூழ்ந்த விருநாண்டிடனும் - நால்வகைவருணத்தி னவின்றவிப்பெயரும் - பன்னிருகுணமும் பதினாறுகுற்றமும் - இருபததெண்வகை யிலங்கியநிறனும் - மருவியவிலையும் பத்தியுமபாய்தலும் - இவைபெனமொழிப வியலுணர்ந்தோரோ” எனவருஞ் சிலப்பதிகாரத்தில், “பாய்தல் என்பதினுள்ளும் அடங்குதல்காண்க. பிரமனும் திருமாலும் கொம்பினதடியிலும், கோதாவரிமுதலிய நதிகளும் சரவசரவுயிர்களும் கொம்பினுனியிலும், வெபெருமான் சிரத்திலும், சத்து கெற்றியிலும், மூருக்கடவுள் மூக்குறுனியிலும், இத்திரன்முதலிய தேவர்களமூக்கி னுள்ளிடத்திலும், அச்சுவினிதேவாகள் இரண்டுகன்ன நடுவிலும், அருரியனும் சந்திரனும் இரண்டுகண்களிடத்திலும், வாயு தந்தத்திலும், வருணன் நாலிலும், கலைமகள் நெஞ்சிலும், இயமனும் இயக்கரும் மணிகளிடத்திலும், சந்திதேவதைகள் உதட்டிலும், இத்திரன் குழத்திலும், அருங்கதேவர் முரிப்பிலும், சாத்தியர் மார்பிலும், அநிலவாயு நான்குசாலிலும், மருத்துவர் முமுந்தாளிலும், நாகர்கள் காற்றளம்பிறுனியிலும், கந்திரவர் அக்குளம்பி னடுவிலும், அரம்பையா அக்குளம்பின் மேலிடத்திலும், உருத்திரர் முதுகினிடத்திலும், அட்டவசுக்கள் சந்துகளிலும், பித்தர்தேவதைகள் அரைப்பரப்பிலும், சுத்தமாதாகள் யோனியிலும், திருமகள் குதத்திலும், நாகாதிபர் அடிவாலிலும், சூரியன்வரே னுரோமத்திலும், ஆகாயக்கை கோசலத்திலும், யமுனைகதி கோமயத்திலும், மாதவர்கள் உரோமங்களிலும், பூமிதேவி வயிற்றிலும், கடல்கள் கொங்கையிலும், காருகபத்தியம் வயிற்றிலும், ஆகவரியம் இதயத்திலும், தக்கனாக்கிரியம் முகத்திலும், யாகத்தொழில்கள் எனப்பினிடத்திலும் சுக்கிலத்தினிடத்திலும், கற்புடையபெண்கள் அங்கங்கள்முற்றிலும் வசித்தலால் புண்ணியவான் என்றார்.

“வெதாவுந்தூரியவனுமாவினதுகோட்டடியின்விளங்கிவாழ்வர் கோதாவிமுதநீர்த்தங்கோட்டினுஞ்சீரரசரமுங்குடிநிர்கு

மீதான்கிரீத்தமலன்விமலையதனமிறெற்றிவிசாகனாகி
மீதானந்தனிலதனுண்ணுகிதனினுகேசர்விளங்குவாரோ.”

“ஆசுசுலவிருகன்னநாப்பணச்சுவினிதேவரமர்ந்தவாழ்வர்
தேசுடையபரிதிமதிகயனத்திறந்தத்திற்செறியும்வாயு
வோசையுறுநாவதனில்வருணனுரைமகளோங்கூங்காரநெஞ்சி
னேசமுறயமனியக்கர்க்கண்டதலத்தெந்நாளுநிலவுவாரோ.”

“ஓட்டத்திலுதையாத்தமனசந்தியிவையுறையுமுறைவன்கண்டத்
திட்டமுடையிந்திரனேயிமிலிநுப்பரருக்கொனவியம்புந்தேவர்
வாட்டமிலாச்சாத்தியரோவாழ்வார்நனாமதனிலனிலவாயு
நீட்டியதாளொருநான்சின்மருததென்பர்முழந்தாளினிலவுவாரோ

“குரத்தினுதிப்பன்னகோகுடி கொள்வர்க்கிருவர் குரத்தினுதிப்ப
ணிநுப்பரமகளிர்கணமியொல்லாமேற்குரத்தின்முதுகினெல்லே
யுருத்திரசேந்துதொறுமுறைவார்கன்வசுதேவர்பிதிர்களோங்கிப்
பருத்தவரைப்பலகதன்னிற்பகத்துறைவொழுமாதாப்பிரிவுகூர்ந்தே.

“திருமகளேயபானத்தினுகேசரடிவாலிற்சிறந்தவாழ்வ
ரிரவியொளிவாலின்மயிரிலங்கியிடுஞ்சுராதிதானேயுரீரின்
வரமுடையயமுனைமழமுததன்னின்றமாதவர்களுரோமம்வாழ்வர்
உரமுடையயுதேவியுதரத்திற்பயோதாநதிறுத்தியெல்லாம்.”

“சடரத்தினிதயத்திறநழைத்துமுகமுததன்னின்றங்குமங்கி
கடனுடனேகாருகபத்தியமெழுவாயொருமுன்நுங்குனவென்பி
னுடலுறுசுக்கிலந்தினினுமுறையுமகவினையனைத்தமுறுப்புத்தோறுந்
திடமுறுகற்புடைமடவார்செறிந்திருப்பாரிமமுறையைச்சிந்தைசெயதே.”

எனவருஞ் சிவதருமோத்தரத்திற்காண்க.

(சக)

குருவிந்தந்தரிப்பவர்பார்முழுதுமொருகுடைநிழலிற்குளிப்பவாண்டு
திருவிந்தையுடனிருப்பார்க்குநகந்திகந்தரிப்போசெல்வங்குந்தி
மருவிந்தப்பயனடைவர்கோவாங்கந்தரிப்போர்தம்மனையிற்பாலும்
பெருவிந்தமெனசசாரிமுதல்பண்டமுடன்செல்வப்பெருக்குமுண்டாம்.

(இ-ள்.) குருவிந்தம் சரிப்பவர்-குருவிந்தத்தைத் தரிப்பவர்கள், பார்முழுதும்
ஒருகுடைநிழலில் குளிப்ப ஆண்டு திருவிந்தையுடன் இருப்பர் நிலவுலகமுந்துந்
தமது ஒருவென்னைவட்டக்குடை நிழலிழ்த் தங்க அரசாண்டு தண்டச்சுமியோடும்
வினியலட்சுமியோடுங்கூடி யிருப்பார்கள, செளகாசமும் தரிப்போர் - செளகந்திக
த்தைத்தரிப்போர்கள், செல்வம் முதலி மருவு இத்தயாள் அடைவர் - செல்வமுங்
கீர்த்தியுமாகிய பொருத்திய இத்தப்பணகளை அடைவார்கள, கோவாங்கம் தரிப்
போர் தம்மனையில் - கோவாங்கத்தரிப்பவர்களுடையவிட்டில், பாலும் பெருவிந்தம்
என சாலிமுதல் பண்டமுடன் செல்வப்பெருக்கும் உண்டாம் - பாலும் பெரியவிந்
தமலைபோல செல் முதலிய பல பொருட்களுவகளோடும் செல்வப்பெருக்கமும்
உண்டாகும்.

(சஉ)

எள்ளியிடுகற்றமெலாமிகந்துகுணனேற்றொளியிட்டிருள்கால்சீத்துக்
தள்ளியிச்செம்பதுமராகமதுபுனைதக்கோர்தம்பாலேனைத்

மதுரைத் தலைநகர்ப்பட்டினம்

**தென்னியழுத்த உன்னிட்ட பன்மணியும் வந்தோங்குஞ் செய்யாளோடு
மொள்ளியகற் செல்வமதற்கொப்படுமெம்பாற்கடலினோக்குமாலோ.**

(இ-ள்.) என்னியிடு குற்றம் எலாம் இகத்த - விலக்கப்பட்ட குற்றங்களெல்லாவற்றினின்றும் நீக்கி, குணன் ஏற்று ஒளிவிட்டு இருள் கால் சேத்த தன்னிய இசெம் பரிமாராகமது புனை தக்கோர் தம்பால்-குணமிகுந்த தீனிவிசி இருநீச்சிதைத்தோட்டிம் இந்தச் செவ்வந்த பதுமராகத்தை யணிந்த மேலோரிடத்த, ஏனை தென்னியழுத்த உன்னிட்ட பல் மணியும் வந்து ஓங்கும்-அனவொழிந்த குணமிக்க முத்த உன்னிட்ட பலரத்தினங்களும் வந்து நிரம்பும், செய்யாள் ஒடும் ஒன்னிய கல் செல்வம் - இலகூடியோடும் புகழைத்தரும் நல்ல செல்வமும், அதற்கு ஒப்ப நெடும் பால் கடலின் ஓங்கும் - அம்மணிகளிருத்தறகேற்ப நெடியபாறகடல்போலி உயர்ந்தோங்கும்.

கருகிரொய்தாதல், காற்று, வெகுளி, திருகல், முரணுதல், செம்மண், இறுகல், மத்தகக்குழிவு, காசம், இலைச்சுமி, வெச்சம், பொரிவு, புகைதல், புடாயம், சந்தை, நெய்ப்பிலியெனக் குறங்கன்பதினாறு. தேய்க்குதல், நெருப்பு, கையிலெடுத்தல், அங்கைக்குறி, ஞாகல், தகடு, வெயில், குச்சை, மத்தகக்குறி, ஓரம், நெய்ப்பு, பார்வையாகிய இவைகளில் ஒத்த செந்நிறமுடைமையாயிருக்கும் குணங்கள் பன்னிரண்டு. “கருகிரொய்தாதல்காற்றுவெகுளி - திருகனமுரணே செம்மணியுகல் - மத்தகக்குழிவுகாசயிலைச்சுமி - வெச்சம்பொரிவுபுகைதல்புடாயம் - சந்தைநெய்ப்பிலி யெனத்தருபதினாறு - முகதியனாலின்மொழிந்தனகுற்றமும்” எனவும் “தேய்க்கினெருப்பிற்சேர்க்கினங்கையிற் - றாக்கின்றறகட்டிற சுடர்வாய்வெயிலிற் - குச்சையின்மத்தகக்குறியினோரத்தில - நெய்ப்பிற் பார்வையினோரநதுசெவந்தான் - கொத்தநற்குணமுடையபன்னிரண்டும்” எனவும் கல்லாடத்தில் வருதல்காண்க. முன்னர்க்காட்டிய சிலப்பதிகாரத்தின் உதாரணச்சூத்திரத்திலும் வருதல்காண்க. காற்று, மண், என்பனவற்றைக் காற்றேறு, மண்ணேறு என்பர். (சுட.)

அறுசேடியாகிரியவிருத்தம்,

பிறநிறசசார்பு புள்ளிபுள்ளி பிறங்குநீற்று
மறுவருதராசமென்னவருத்தவைககுற்றந்தள்ளி
யறைதருபண்புசான்றவரதன்மணியும்வேந்தன்
செறுநர்வாளுற்றமின்றிசெருமகட்கன்படுவான்.

(இ-ள்.) பிறி நிறம் சார்பு-(அவ்வவற்றிற்குக் கூறிய) நிறமொழிந்த ஏனைநிறம் பொருந்ததனும், புள்ளி புள்ளி-புள்ளியும் பறவையின் பாதவடிவாயுள்ள புள்ளியும், பிறங்கு நீற்று-விளங்காநிறை சேறும், மறுவரு தராசம் என்ன வருத்த ஐங்குற்றம் தள்ளி - குற்றம்பொருந்திய தராசமெனது ஞாலில் வகுத்த ஐந்து குற்றங்களையும் ஒழித்த, அறை தரு பண்பு சான்ற அரதன்ம அணியும் வேந்தன்-(தூதுள் அவ்வவற்றிற்குரியமையாகக்) கூறுங் குணமிக்க இரத்தினங்களை யணியும் அரசன், செறுநர்வான் ஊற்றம் இன்றி செருமகட்கு அன்பன் ஆவான் - பகைவரோத்தியவாளாள் இடையூறில்லாமல் வீரலகூயிக்கு நண்பனாவான்.

இதமுதல் ஒன்பதுசெய்யுள்காரும் இரத்தினங்களின் பொதுவிலக்கணங்களைக் கூறுகின்றார். புள்ளியை விந்து எனவும், புள்ளியைக் காசபாதம் எனவும், சேற்றைத் தாரா யெனவும் கூறுவர், தராசம் என்றது ஒளிக்கித்தலை. (சுட.)

ஞானநிலக்கிழவனேனுமவன்பெருங்குடைக்கீழ்த்தங்கி
மறுகுநீர்ஞாலமெல்லாம்வாழமுற்றவனைப்பாம்பு
தெறுவிலக்கலகைபூதஞ்சிறுதெய்வம்வறுமைகோப்திக்
கறுவுகொள்கூற்றச்சீற்றங்கலங்கிடவாதிபாவாம்.

(இ-ள்.) ஞானநிலக்கிழவன் எனும் - (இந்தரத்தினங்களை) அணிபவன் சிற்
றரசனாயினும், அவன் பெருங் குடைக் கீழ் மறுகு நீர் ஞாலம் எல்லாம் தங்கிவாழும் -
அவ்வரசனது பெரிய வெள்ளை வட்டக்குடை நிழலின்கீழ் - (அலைமுதலியவற்றால்)
சுழலும் கடல் சூழ்ந்த வுலகமெல்லாம் நிலைபெற்று வாழாநிற்கும், அவனை பாழ்பு
தெறுவிலக்கு அலகை பூதம் சிறு தெய்வம் வறுமை நோய் தீ கறுவு கொள் கூற்
றம் சீற்றம் - அவ்வரசனைப் பாம்புக் கொல்லாநின்ற மிருகமும் பேயும் பூதமாய் சி
றுதெய்வங்களும் வறுமையும் நோயும் நெருப்பின் வெம்மைபோல வெம்மை வாய்
ந்த கோபமிக்க இயமனது கோபமும், கலங்கிட வாதிபாவாம் - நிலைகலங்கவாதிபா
வாம்.

நான்குசாதிகளாக வகுக்கப்படும் இரத்தினங்களை யணிவோர் அடையும்பய
ன் பொதுமையால் இதனால் கூறப்பட்டது “மறைபேரணியின்மறையோராசிப-
பிறவியேழும்பிறந்துவாழ்குவோ” மன்னவரணியினமன்னவர் குழா-இந்நிலவேந்தரா
வரொழுபிறப்பும் “வணிகரணியில்மணிபொன்மலிந்து - தணிவறவடைந்துதரணியில்
வாழ்வார்” சூத்திரரணியிற்றெகையிலகைகளை - வாய்ப்பமன்னிமகிழ்ந்துவாழ்கு
வோ” எனச் சிலப்பதிகாரத்தில் ஷே காண்டத்தில், ஷே காந்தியில் அடியார்க்கு
நல்லார் எடுத்துக்காட்டிய சூத்திரங்களை இவ்வருணத்தார்க்கு இப்பயன் என்ப
துணக்க. (சுரு)

முன்னவொன்பகற்றோர்வச்சிரமுந்நீர்முத்த
மன்னவொன்பதுப்புமாணிக்கம்வணிகொன்ப
மின்னவிர்புருடராகம்வயியேமவெயிற்கோமேதம்
பின்னவொன்பிலமரகதம்பெற்றசாதி.

(இ-ள்.) வச்சிரம் முந்நீர் முத்தம் - வயிரத்தையும் கடலிற்றேன்றிய முத்
தின்னையும், கற்றோர் முன்னவர் என்ப - கற்றுவல்லோர் அந்தனொன்று சொல்லுவர்,
துப்பு மாணிக்கம் மன்னவர் என்ப - பவளத்தையும் மாணிக்கத்தையும் அரசொன்
றுகூறுவர், மின் அவர் புருடராகம் வயியேம வயில் கோமேதம் - ஒளிவிளங்கும்
புருடராகத்தையும் வயியேதத்தையும் ஒளியையுடைய கோமேதத்தையும், வணிகர்
என்ப - வைசியரொன்று கூறுவர், நிலம் மரகதம் பின்னவர் என்ப-நிலத்தையும் மா
ணிக்கத்தையும் சூத்திரரொன்றுசொல்லுவார், பெற்ற சாதி-இவ்வயிரமுதலிய இரத்தி
னங்கள் பெற்ற சாதியின் வகுப்புகள் இவைபாம்.

“வயிரமுத்தந்தனான்மாணிக்கம்பவளமவோதன் - நயமலிப்புப்பராகநல்ல
கோமேதநீதி - வயவயியேழும்வாழ்வுறுவணிகனாகும் - இயதுடைநிலம்பச்சை
யிரன்ஞெஞ்சூத்திரமான்மே” எனவருஞ் செய்யுளால் உணர்க. (சுக)

பார்த்திவர்மதிக்குமுத்தம்பனிங்கன் லிப்பச்சைதானுஞ்
சாத்திகந்துகிர்மாணிக்கங்கோமேதந்தாமேயன்றி
மாத்திகழ்புருடராகம்வயியேமவயிரந்தாமு
-மேத்திராசதமாளீலந்தாமதமென்பராய்ந்தோர்.

(இ-ள்.) பர்த்திவன் மதிக்கும் முத்தம் பளிக்கு அன்றி பச்சை தீரணம் சாத திசும் - அரசர்சங்கு கன்கு மதிக்கும் முத்தம் பளிக்கும் இவைவயன்றிப் பச்சையும்சா த்தவலிதமாம், ஆகிர் மாணிக்கம் கோமேதம் - பவளமும் மாணிக்கமும் கோமேதமும், அன்றி மாதிகம் புருட ராகம் வயியேம் வயிரம் தாகும் - இவைவயன்றி மிகவும் விளங்கும் புருடராகமும் வயியேமும் வயிரமும், ஏத்த இராசதமாம் - பலருத்தித் தும் இராசதமாம், நீலம் தாமதம் என்பர் ஆய்ந்தோர் - நீலத்தைத் தாமதமென்று அல் ஆராய்ச்சியில் வல்லோர் கூறுவர்.

“வடிவுறுபடிசுமுத்தவைத்தசாத்தவிகமாமால் - விடுகிர்மாணிக்கங்கோ முதகமிராசதமமேல்” எனவும், “அஞ்சனக்கல்லுநீலந்தானந்தாமதமாகும்-எஞ் சிஞ்சாதவலித்தோடுமிராசதங்கலத்தலிவச்சிரம்-மஞ்சறுபுட்பராகமணிவயியேமராகும் - தஞ்சராசதங்கலந்தசாத்திகமபச்சையாமே” எனவும் ஒரு சராரர் கூறுஞ் செய்யுள்களால் குணத்தின பிரிவுகள் சிறிதுவேறுபடுதல் காண்க. (சஎ)

இனையவைவளந் துகண்மெதிக்குநாளெழுமான் பொன்றேர்
முனைவனாண்முதலாவேழின் முறையினற்புதுமராகங்
கனைகதிர்முத்தந் துப்புக்காருடம்புருடராகம்
புனையொளிவயிரநீலமென்மனா புலமைசான்றோர்.

(இ-ள்.) இனையவை அளந்து கண்டு மதிக்கும் நாள் - இவ்விரத்தினங்களை வளையறுத்துச் சோதிகக ஆராயுங்காலம், ஏழு மான் பொன்றேர் முனைவன் நாள் முதலா ஏழில் - ஏழுகுறியாபூண்ட பொன்னாலாகிய தேனாயுடைய ஞாயிற்றுக்கிழமைமுதலிய ஏழுகிழமைகளில், முறையினல் - (அஞ்ஞாயிற்றுக்கிழமைதொட்டு) முறையாக, புதுமராகம் - புதுமராகமும், கனை கதிர் முத்தம் துப்பு காருடம் புருடராகம் - மிக்ககிரணத்தையுடைய முத்தம் பவளமும் பச்சையும் புருடராகமும், புனை ஒளி வயிரம் நீலம் என்மனா புலமை சான்றோர் - பொருந்திய ஒளியையுடைய வயிரமும் நீலமும் என்று கூறுவர் அறிவின்மிக்க பெரியோர். (சஅ)

பெய்யவன் கிழமைதானேமேதகமணிக்குமாகு
மையறுதிக்கடானேவயியமணிகுமாகு
மையறுதிவைபொன்பா னுமரீய்பவரகம்புறம்பு
துய்யராயறவோராய்புனசொன்னநாளடைவேயாயவரர்

(இ-ள்.) பெய்யவன் கிழமை தானே மேதக மணிக்கும் ஆகும் - ஞாயிற்றுக் கிழமையே கோமேதகரத்தினத்தாகும் ஆராய்தற்கு உரியநாளாம், மை அறு திங்கள் தானே வயியே மணிக்கும் ஆகும் - குற்றமற்ற திங்கட்கிழமையே வயியேஇரத்தினத்திற்கும் ஆராய்தற்குரியநாளாம், ஐயம் அற இவை ஒன்பாணும் ஆய்பவர்-சந்தேகமற இவ்வொன்பது இரத்தினங்களையும் அளந்தறிவோர், அகம் புறம்பு துய்யராய் அறவோராய் - உள்ளும் புறம்பும் புனிதமுடையவராய்த் தருமநெறியிற் செல்பவராய், முன் சொன்ன நாள் அடைவே ஆய்வீர் - முன்புகூறிய கிழமைதொட்டு முறையே ஆராயக்கடவர்.

“ஞாயிறுமாணிக்கங்கோமேதகந்திங்கள்முத்தம்-வாய்வயியெஞ்செவ்வாய்வனப்பவளங்களாகும் - மேயவன்புதனிப்பச்சையியாழமார்புட்பராகம் - காய்கதிர் வெள்ளிவச்சரங்குறிஞ்சுனிநீலமாமே” எனவருஞ் செய்யுளால் ஞாயிற்றுக்கிழமைமுதலிய கிழமைகளுக்குரிய மணிக்ளின்னவையெனவுணர்க. (சக)

அல்லியம்பதமஞ்சாதிபரத்தவாயம்பல்கோடல்
வல்லிசேர்மௌவற்போது நூற்றிதழ்மகைகள்வாயு
மெல்லிதழ்க்கழுநீர்பேழ்வாய்வெள்ளைமந்தாரமின்ன
சொல்லியமுறையால்வண்டுருழத்தம்முடிமேற்குடி.

(இ-ள்.) அல்லி அம் பதமம் சாதி அரத்தம் வாய் ஆம்பல் கோடல் அகவி
தழையுடைய அழகிய தாமரைமலரும் கிறுசெண்பகமலரும் செவந்த வாயையுடைய
ஆம்பல்மலரும் செங்காந்தள்மீலரும், வல்லி சேர் மௌவல் போது நூறு இதழ் ம
ரை - கொடியாய்ப்பட்டந்த மல்லிகையினமலரும் நூறு இதழ்வாய்ந்த தாமரைமல
ரும், கள்வாய் மெல் இதழ் கழு நீர் பேழ் வாய் வெள்ளை மந்தாரம் இன்ன-கள்ளொ
ருந்தியமெல்லிய இதழ்நெருங்கிய குவளைமலரும் செங்குவளைமலரும் பிளந்தவாயையு
டைய வெள்ளிய மந்தாரமலரும் ஆகிய இவைபோன்ற மலரகளையும், சொல்லிய
முறையால் வண்டு குழ தம் முடி மேல் குடி - முன்னாகுகுறிய முறையால் வண்
டுகள் குழத் தமது தலைமேற்குடி.

மாணிக்கத்திற்குத் தாமரையும் முதலிற்குச் கிறுசெண்பகப்பூவும் பவளத்தி
ற்குச் செவ்வாம்பலும் மரகதத்திற்குக் காரதளும் புட்பராகத்திற்கு மல்லிகைமலரு
ம் வயிரத்திற்கு நூற்றிதழ்த் தாமரைமலரும் நீலத்திற்குக் கருங்குவளைமலரும் கோ
மேதகத்திற்குச் செங்குவளைமலரும் வயியியத்திற்கு வெள்ளைமந்தாரமலருமெனக்
கொள்க. “ நவமணியாசுதித்தருகநுமலராடிகைதலசொல்வாம் - தவறின்மரணிக்க
த்திற்குத்தாமரைப்பூத்தரிகை - உவகையாமுத்தககோதுமொண்கிறுசெண்பகப்பூ - க
வைப்படுபவளம்பாக்கிறகமழுஞ்செவ்வலிப்புவே ” “ மரகதங்காரதள்புட்பராகம
ல்லிகைப்பூவச் சரம் - அநாதருநீரிழுகதநூற்றிதழ்த்தாமரைப்பூ - கருநீலகருவிள
ங்கோமேதகங்கமழுங்காவி - நிரைவயிரியப்பூரதேங்கமழவெண்காரதார ” என
ஒருசாரார்கூறுஞ் செய்யுள்களால் இரத்தினங்களைப் பூசிப்போ தாரு குடுமமலரும்
அவ்விரத்தினங்களைப் பூசித்தருகரிய மலரும் இவையெனவுணர்க இன்ன என்றமை
யால் நீலத்திற்குக் கருங்குவளையும் அனறிக கருவிளமலர இச்செய்யுளிற்குறியிருந
தலுங்கொள்க. (இ)

தலத்தினைச் சுத்திச் செய்து தவிசினையிட்டுத் தூய
நலத்துகில்விரித்துத்தெய்வமாணிககருவேவைத்துக்
குலத்தமுத்தாதிபெட்டுருகுணதிசைமுதலென்றிகரும்
வலப்படமுறையேபாணுமண்டி லமாகவைத்து.

(இ-ள்.) தலத்தினை சுத்தி செய்து - பூயியைச் சுத்தஞ்செய்து, தவிசனை இ
ட்டு - ஆசனத்தையிட்டு, தூய நலம் தகில் விரித்தது - அதனமேல் வெள்ளிய நல்ல
வாடை யை விரித்து, தெய்வம் மாணிககம் நடுவே வைத்தது - செய்வததன்மையையு
டைய பதமராகத்தை நடுவில்வைத்தது, குலத்த முத்தது ஆதி எட்டி - நன்மையை
யுடைய முத்துமுதலிய வெட்டையும, குண திசை முதல் என திகரும் - கீழ்த்திசை
முதலிய எட்டுத்திக்குறும், முறையே வலப்பட - (சூரியனுதிகருக திசைமுதல்)
முறையே வலமாக, பாணு மண்டிலமாக வைத்தது - சூரியமண்டிலம்போல வட்டவ
டிவமாகச் சூழவைத்து.

“ தூயநன்னிலத்திலொத்த சுத்தபீடத்தைவைத்து - மேயவப்பீடமீதுவை
ன்படாம்பலித்துவைத்துப்பாயவப்பட்டத்துராப்பண்பதமராகத்தைவைத்துச் - செ
ய்வாதவனுதிக்குந்திசைமுதலிசைகடோறும் ” “ கோமேதகத்துமுத்துக்குளிரவயி

மாண்புமிகு திரு. ப. லக்ஷ்மி

சிவஞ்செந் - தாமேவுபவனம்பச்சைசுந்தரப்படிப்பரசகம் - வாமேவுவயிரவினமென்ற
சைவலஞ்சூழ்வத்து எனவருஞ் செய்புன்களால் இரத்தினங்களை வைத்து முறை
மையுனர்க. (இசு)

அன்புபுதுபதமராகமாதியாமரதனங்க
| லொன்பதுங்கதிரோனாதிபோன்பதுகோளுமேற்றி
முன்புகாகமலப்போதுமுதலொன்பான்மலருஞ்சாத்தி
யின்புறநினைந்துபூசையியன்முறைவழாதுசெய்தல்.

(இ-ள்.) அன்பு உறு பதமராகம் ஆதியாம் அரதனங்கள் ஒன்பதும் - விரு
ப்மயிக்க பதமராகமுதலிய ஒன்பதாரத்தினங்கள்மேலும், கதிரோன் ஆதி ஒன்பது
னேளும் ஏற்றி-சூரிடன்முதலிய ஒன்பதுகோள்களையும் அதிதேவதைகளாகத் தா
யித்து, முன்பு உரை சமலப்போது முதல் ஒன்பான்மலரும் சாத்தி முன்னர்க்கு
றிய தாமரைமலர்முதலிய ஒன்பதமலரையுஞ்சாத்தி, இன்பு உற நினைந்து பூசை
இயல் முறைவழாது செய்தல் - இன்பயிக அக்கோள்களைத் தியானித்தப் பூசை
யை தூலிற்சூறியமுறைவராமல் செய்யக்கடவர்.

பதமராகத்திற்கு ஆதித்தனும், முத்தத்திற்குத் திங்களும், பவளத்திற்குச்
செவ்வாயும், பச்சைக்குப் புதளும், புருடராகத்திற்கு வியாழமும், வயிரத்திற்கு
வெள்ளியும், நீலத்திற்குச் சனியும், கோமேதகத்திற்கு அவ்வாதித்தனும், வயியேத்
திற்கு அத்திங்களும் அதிதேவதைகளாதலால் ஒன்பதுகோளுமேற்றி என்றார்.
முன்னர்க்குறிய தாமரைமலர்முதலியவற்றை வருச்சித்தலை "பூமேவமுன்னஞ்
சொன்னபூவினாப்பூசைசெய்வார்" எனவருஞ்செய்யுளாலும் உணர்க. (இஉ)

தக்கமுத்திரண்டுவேறுதலசமேசலசமென்ன
விக்கதிர்முத்தந்தோன்றுமிடன்பதின்மூன்றுசங்க
மைக்கருமுகில்வேய்பரம்பின்மத்தகம்பன்றிக்கோடி
மிக்கவெண்சாலியிப்பிமீன்றலைவேழக்கன்னல்.

(இ-ள்.) தக்கமுத்து தலசமே சலசமே என்ன இரண்டு வேறு - குற்றமில்
லாத முத்தங்கள் தலசமெனவும் சலசமெனவும் இரண்டிலுக்கைப்படும், இ கதிர் முத்
தம் தோன்றும் இடன் பதின் மூன்று - இரதவிளக்கததையுடைய முத்தங்கள்தோ
ன்று மிடங்கள் பதின்மூன்றிடங்களாம், சங்கம் மை கருமுகில் வேய் பரம்பின்
மத்தகம் பன்றிக்கோடி - சங்கமுத் கரியமேகமும் மூங்கிலும் பரம்பின்தலையும் பன்
றிக்கொம்பும், மிக்க வெண் சரலி இப்பி மீன்தலை வேழம் கன்னல் - மிக்கவெண்
னெல்லும் சிப்பியும் மீனினைதலையும் கரும்பும்.

தலசம் தலத்திற்கேன்றியது. சலசம் சலத்திற்கேன்றியது. தலத்திற்கேன்
றியவை வேய், பரம்பின்தலை, பன்றிக்கொம்பு, நெற்பயிர், கரும்பு, யானையின்கொ
ம்பு, சிங்கத்தின்கை, கற்புடையபெண்கள்கழுந்தி, கொக்கின்கழுத்து ஆகிய இவை
களிற்கேன்றிய முத்தங்கள். சலத்திற்கேன்றியவை சங்கு, மேகம், சிப்பி, மீனி
ன்தலை ஆகிய இவைகளிற்கேன்றியமுத்தங்கள். (இஉ)

கரிமருப்பைவாய்மான்கைகற்புடைமடவார்கண்ட
மிருசிறைக்கொக்கின்கண்டமெனக்கடைகிடந்தமுன்று
மரியனவாதிப்பத்துநிறங்களுமணங்குந்தங்கட
குரியனிறுத்தவாறேயேனவுமுரைப்பக்கேண்மின்.

(இ-ள்.) கரி மருப்பு ஐவாய்மான்னை கற்புடைய மடவாச் சண்டத் தாயின் வின்கொம்பும் சிங்கத்தின்கையும் கற்பினையுடைய பெண்கள் கழுத்தும், இருசிறை கொக்கின் கண்டம் என - இரண்டுசிறைகையுடைய கொக்கின்கழுத்தும் என (மூன் னர்க்குரிய இடங்களாம்) கடை கிடந்த மூன்றும் அரியன - இதுதிரிவீரகூறிய பெ ண்களுத்தமுதலிய மூன்றிடங்களிற்றோல்றிய மூன்றுமுததங்களும் இடைத்தற்க றியன, ஆதி பத்து நிறங்களும அணங்கும் - சங்குமுதலிய இடங்களிற்றோன்றிய பத்து முத்தின் நிறங்களும் தெய்வமும், தங்கட்கு உரியன கிறுத்த ஆறே எனவும் உரைப்ப கேண்மின் - அவைகளுக்குரியனவான ஞால்களில் நிறுத்திய முறையே மற் றையவற்றையும் சொல்லக்கேளுங்கள்.

சிங்கத்திற்குப்பஞ்சானனம் என்பது ஓர்பரியாயப்பெயர் அது பரந்தமுகமு டையது என்னும் பொருள்மேல்நிறைவால் காரணப்பெயர். இதனைக்கருதாது ஐந்து முகமுடையது எனக்கருதி ஐவாய மான் எனக்கூறினார் எனச்சிலர் கூறுவர் அது தவறு. ஐவாய் மான் என்றது மிருகங்களுக்கெல்லாம் அரசுதன்மைவாய்ந்த மிரு கம் எனப்பொருள்கொண்டு சிங்கம் எனக்கொள்க. மிருகராசன என்பதனால் உண ர்க. “பனிமதிதலீமேகமபைநதொடி கழுதாவினபல், தனியானையேனக்கொம்பு தடங்கராவுமீட்புகொககு, வினையராசசலஞ்சலமநந்திபிமீன்மூங்கில்பூகம், நீனை செந்நெல்கரும்புகளுசநிகழிருபதினமுததாரகும்” எனவருஞ்செய்யுளால் முதது இரு பதிடத்திறோன்றுமெனப் பிறாகூறுதலுங்காண்க. (ருச)

மாடவெண்புறவின்முட்டைவடிவெனகதிரண்டபேழ்வாய்க்
கோடுகான்முததம்வெள்ளைநிறத்ததுகொண்முமுதத
நீடுசெம்பரிதியன்னநிறத்ததுகிலோமுததாவி
பிடுசொன்றிறுததாவின்பெருமுத்தநீலத்தாமால.

(இ-ள்.) வெளமாடப் புறவினமுட்டை வடிவு எனதிரண்ட பேழ்வாய் கோ டு கால் முததம் வெள்ளை நிறத்தது - வெள்ளியமாடப்புறவின முட்டையின் வடி வைப்போலத் திரட்சிவாய்ந்த பிளந்தவாயையுடைய சங்குபெற்ற முததம் வெள னைநிறத்தையுடையது, கொண்முமுததம் நீடு செம்பரிதி அன்ன நிறத்தது - மேன் ம்பெற்ற முத்தம் மிகக் கொநிறமவாய்ந்த சூரியனையொத்த நிறத்தையுடையது, கிலோ முத்தது ஆலி பிடு சால் நிறத்தது - மூங்கிலின்முத்தம் கலமழைபோலப்பெரு மையமையாத நிறத்தையுடையது, அராவின் பெருமுத்தம் நீலத்தது ஆம் - பாம்பின் து பெரியமுத்தம் நீலமணிவின நிறத்தையுடையதாம். (ருரு)

ஏனமாவாருசோரியோருசுவைசசாலிமுதத
மானதுபசுமைத்தாகும்பாதிரியனையதாரு
மீனதுதரளம்வேழமிரண்டினும்வினையுமுத்தந்
தானதுபொன்னின்சோதிதெய்வதஞ்சாற்றற்கேண்மின்.

(இ-ள்.) ஏன மா ஆரம் சோரி-பன்றியின்கொம்பின் முததமானது உதிரநிற த்தையுடையது, ஈாஞ்சுவை சாலி முத்தம் ஆனது பசுமைத்தது ஆகும் - குளிரந்த இனிய வெண்ணெல்லின் முததமானது பசியநிறமுடையது, மீனது தரளம் பாதிரி அனையது-மீனினதுமுத்தம் பாதிரிமலரைபொத்த நிறத்தையுடையது, வேழம் இர ண்டினும் வினையுமுத்தம் தானது பொன்னின் சோதி - யானைக்கொம்பு கரும்பு இர ண்டினுந்தோன்றிய முத்தமானது பொன்னின் நிறமுடையது, தெய்வதம் சாற்ற கேண்மின் - அவ்வவ்முத்தங்களுக்குக்கூறிய தெய்வங்களைச்சொல்லக் கேளுங்கள்.

மாணிக்கம்விற்பட்டலம்

பான்முத்தம்வருணன்முத்தம்பகன்முத்தம்பகலோன்முத்தம்

கான்முத்தநீலமுத்தமாசறுகுருதிமுத்தம்

கான்முத்தம்பசியமுத்தங்காலன்றன்முத்தந்தேவர்

கோள்முத்தம்பொன்போன்முத்தங்குணங்களும்பயனுஞ்சொல்லாம்.

(இ-ள்) பால்முத்தம் வருணன்முத்தம் - (மேற்கூறியமுத்தங்களுள்) வெள்ளியமுத்தங்கள் வருணனுக்குரியமுத்தங்களாம், பகல் முத்தம் பகலோன் முத்தம் - சூரியன்போலும் ஒளியிடும முத்தங்கள் சூரியனுக்குரியமுத்தங்களாம், நீலமுத்தம் மகல் முத்தம் - நீலநிறத்தையுடைய முத்தங்கள் திருமாலுக்குரிய முத்தங்களாம், மாசு அறு குருதி முத்தம் கால முத்தம் - குறமற்ற உதிரம்போலுஞ் செந்நிறம்வாய்ந்த முத்தங்கள் வாயுதேவனுக்குரிய முத்தங்களாம், பசியமுத்தம் காலன் தன்முத்தம் - பசியநிறமவாய்ந்த முத்தங்கள் இயமனுக்குரியமுத்தங்களாம், பொன்போல்முத்தம் தேவாகோன்முத்தம் - பொன்னைப்போலும் நிறமவாய்ந்த முத்தங்கள் இந்நிரனுக்குரிய முத்தங்களாம், குணங்களும் பயனும் சொல்லாம் - இனி முத்தினை குணங்களையும் அதனையணியவோ அடையும் பயன்களையும் எடுத்துக்கூறுவாம். (இ-ள்)

உடுதிரளனையகாட்சியருட்சிமாசின்மைகையா

லெடுத்திடிற்றின்மைபாவைககின்புறலபடிகமென்ன

வடுத்திடுகுணமாறின்னவணியின்முதணங்கோடினமை

விடுத்திடுந்திருவந்தெய்தும்வினோதிடுஞ்செலவமவாழ்நாள்.

(இ-ள்) உடு திரள அனையகாட்சி - நகத்திரத்தின் கூட்டத்தையொத்த தோற்றமும், உருட்சி - திரட்சியும், மாசு இனமை - குற்றங்களில்லாமையும், கையால் எடுத்திடுவ தினமை - கையிலெடுக்கிவ கனமவாய்ந்திருத்தலும், பார்வைக்கு இன்பு உறல-கட்பாவைககு இன்பஞ்செய்தலும், பீடகம் எனன் அடுத்திடு குணம் ஆறு - பளிங்குபோலத் தம்மைப்படுத்த பொருள்கள் தம்பாற பிரதிபிம்பிக்க விளங்குக்குணமுடையுமாகிய அறுவகைப்பட்டகுணங்களுமும், இன்ன அணியின் இக்குணங்களுடைய முத்தங்களை அணிந்தால் (அணிவோர்க்கு) முத்தணங்கோடு இனமை விடுத்திடும-மூத்தவியும் மூத்தேவிபாலவினையும் வறுமையும் நீங்கும், திருவந்து எய்தும் - இலட்சுமியவந்து சேலாள், செலவம் வாழாள் வினோதிடும-(அவ்விலீட்சுமியால்) செலவமும் அச்செலவத்தை துகாதற்குநீடிப ஆறுநுமவந்துகைகூடும்.

குணம் எனவே குற்றமுங் கூறுதேயமையும், அவை காற்றேறு, மண்ணேறு, கல்லேறு, நீரிலையென்னு மிந்நான்கு குற்றங்களொழிந்து சுககிரணபோல வெண்மையையும், செவ்வாய்போலுச் செந்நிறத்தையுடவாய்ந்து உருண்டவடிவின்வாய் முத்தங்களிருக்கவேண்டும் என “காற்றினுமண்ணுங்கல்லினுநீரினா, தோற்றியகுற்றங்களைத்தணிந்தவுஞ், சுககிரகுருவேயங்காரகனென, வந்தநீரமைவட்டத் தொகுதியும்” எனச் சிலப்பதிகாரத்திலவருத்தல்காண்க. குற்றங்கள் மண்ணேறு, செந்நீர், செவப்பு, முகங்கறுத்தல், இனமருட்சி, இவ்வைந்தோடு கோணியிருத்தல் எனப் பத்துவகைப்படும் என “இனிமுத்தினகுணமுருட்சியியலும் வான்மீனின் நேசு, கனமறுவினமைநோக்கிற கவினுறப்படுகன்று, வினவுமண்ணேறல்செந்நீர் செவப்புமென்முக்கறுத்தல், இனமருளிவற்றிடுகோணவென்றிரைங்குற்றம்” என ஒரு சாரார் செய்யுளில் குணம் ஆறுக் குற்றம்பத்தும் எனவருதல் காண்க.

திருவிளையாடற்புராணம்

**விசுவநாதவத்தோனென்பும் வலரசுரனென்புமீழ்ந்த
கோசலமாதிராட்டிற் பட்டது குணத்தான்மாண்ட
தேசதாயிலேசதாகித்தெள்ளிதாயளக்கினெல்லை
வீசியவிலையதாகிமேம்படுவாயிரந்தன்னை.**

(இ-ள்.) மாசு அறு தவத்தோன் என்பும் வலரசுரன் என்பும் வீழ்த்துநீற்ற
நின்ற தீசிமுனிவருடைய முதுகந்தண்டெலும்பின்பிதிரும், வலரசுரனுடைய எண்
ம்புகளுஞ்சிந்திய, கோசலம் ஆகிராட்டிற் பட்டது - கோசலமுதலியநாடுகளின்தோ
ன்றி, குணத்தால் மாண்ட தேசது ஆய - குணங்களாலமாதரிமைப்பட்டவின்க்குழ
டையதாய், இலேசது ஆகி - (கையிலெடுக்கில்) இலேசாய், தெள்ளிது ஆய்-சூர்ச்
சரையகன்றதாய், அளக்கின்-(விலையை) வரையறுக்கில், எலலை வீசிய விலையது ஆகி
மேம்படு வயிரம் தன்னை - அளவுகடந்தவிலையை யுடையதாகி (இவ்வாறு) மேம்ப
ட்டவயிரத்தை.

கோசலமாதிராட்டிற் பட்டது என்றதற்குக் கோசலமுதலியநாட்டிற்கு
ன்றி நிறமும் அதிதேவதையும் சாதியும்பெற்று எனக்கொள்க. கோசலமுதலியநாடு
களாவன - கோசலம், கலிங்கம், மாதங்கம், இமயம், மாராத்தம், சவலீரம், பஷ
ண்டரம், மக்கமாம், நிறங்களுவன-கோசலநாட்டிறந்த வயிரம் காட்டுவாழைப்
பூநிறமும், கலிங்கநாட்டிறந்த வயிரம் பொன்னிறமும், மாதங்கநாட்டிறந்த
வயிரம் மல்லிகைமலாநிறமும், இமயமலையிறந்தவயிரம் வெண்ணிறமும், மாரா
த்தநாட்டிறந்தவயிரம் செவ்வகநிறமும், சவலீரநாட்டிறந்தவயிரம் கரியநி
றமும், பஷண்டநாட்டிறந்தவயிரம் குவளைநிறமும், மக்கநாட்டிறந்தவயிரம்
பொன்னிறமுமாகும். அதிதேவதைகளாவா காட்டுவாழை, வாழை, மூங்கில, இவற்றி
ன்மலர்போன்ற வயிரத்திறகுத்திருமாலும், ஆறுமுலைவாயரசு வெண்ணிறமுடைய
வயிரத்திற்கு இரத்திரனும், பசுவின் கொம்பு, வண்டு, குவளைபோலும் உள்ள வயிரத்
திற்கு இயமனும், முள்ளிலவு, முண்முருகுகுமலர்போன்ற வயிரத்திற்கு வாயுவும்,
கோங்குமலர்போலுமுள்ள வயிரத்திற்கு வருணனும், நீர்போலும் உள்ள வயிரத்திற்
குச் சந்திரனும், இரத்திரகோபம்போலுமுள்ள வயிரத்திற்குச் சூரியனும், தீபபோன்
றவயிரத்திற்கு அக்கினியுயிரம், சாதிகளாவன - படிக்கிறம்போலுமுள்ளவயிரம்
மறைபவனும், முயற்களைபோலுமுள்ளது அரசனும், வாழைக்குருத்துப்போலுள்
ளது கவ்சியனும், மேகம்போலநிறமுடையது சூத்திரனும், "ஒருவலரசுரன் தீசி
யுடென்புமீழ்ந்ததேசம், அந்நாடுடென்றாகுமீதேசங்களைசலாதி, வருமதினுதி
த்தவச்ரமவாகைப்பூநிறத்தவாரும், புகாகலிங்கத்ததிதவயிரம்பொன்னிறத்தவா
மே." "மாதங்கதேசவசரமலலிகைமலரினமேனி, பீதஞ்சேரிமடவெற்பிறந்தன
தவனமேனி, திதுங்கினமாராட்டத்திற செனித்தனசெவந்தமேனி, யோதுசவலீர
தேசத்துத்திதனகரியமேனி." "பேசியபவுண்டரத்திற பிறந்தனகுவளைமேனி, ஓசு
சோமக்கதேசத்ததித்தப்பொன்னிறத்தவிப்பால், பூசியவாகைவாழை முங்கிலின்பூநி
றத்த, மாகிலவச்சிறங்கட்டக் கசுத்தனறையவாமே." "ஒரமாலும்வெருத்தவயி
ரத்துக்கும்பாகோமான், பாரியபசுவின் கொம்பிற பலநிறவயிரகூறறும், கூரமுள்
ளிலவம்போது குலாவியபலாசமபொறபூச், சீரியவயிரத்திறகுத் தெயவமிவ்வாயு
வாமே." "கோங்கலநிறகுசெறிந்தகுறையுருவயிரத்திற்குத், தேங்கியநாரஞ்சேருக்
தெண்டுகாவருணனாகும், ஒங்குநீரவச்ரத்திற்கொளிகொளவெண்டிக்கடேவன்,
பாங்குனகோபமேனி வயிரத்தேபரிதித்தேவே." "திருவயிரத்திற்குச்செய்யதிக்
கடவுடையம், ஆனவிவ்வயிரத்தன்கு மமைந்தநாற்குலமுமுண்டு, வானுறுபடிக்கம்பா

யுமுயற்னைவாழைக்குருத்த, நீணைகார்வானத்துவிறமணிமறையேரீரதி.” என ஒருசாரார் கூறியிருத்தலாலும் ஆலாஸ்பமாகாத்மியத்தாலும் உணர்க. சி-இல் அடியார்க்கு நல்லார் ஓடித்துக்காட்டிய “அந்தணன்வெள்ளையாசன்செவப்பு, வந்தவைசிவன்பச்சைகுத்திரன், அந்தமில்சுருமையென்றதைத்தனர்புலவர்.” என்னுஞ் சூத்திரத்தால் ஞாலவகைவருணத்தினுளியைச்சீகாண்க. குணத்தால்மாண்டதேசதாய் என்பதற்குக் குற்றத்தினின் றநீங்கிக் குணங்களால் மாட்சிமைப்பட்ட விளக்கமுடைய தாயெனப்பொருள்பெற்க. குற்றம்பன்னிரண்டு, சூனா, மலம், கீற்று, சம்படி, பிளத்தலு, துளை, கரி, விந்தா, காசபாதம், இருத்து, கோடிமுரிதல், தாராமழுங்கல் “சூனாமலங்கீற்றுச்சம்படிபிளத்தல், துளைகரிவிந்துகாசபாதம், இருத்துக்கோடிமுரிதல் தாரா, மழுங்கறம்மோடெண்ணிராறுத், வயிரத்திழிபென மொழிபவாங்குரே” எனவும், குற்றத்தின்பயன் “காசபாதம்நாகங்கொல்லும், மலம்பிரியாதது நிலத்தருகினிகெடும், வீந்ததகிந்தையிற் சந்தாபந்தரும், கீற்றுப்பாலேற்றமாய்வீர்” எனவும், குணங்கள் ஐந்து-பலகையெட்டி, கோணமாறு, தாரா, சுத்தி, தராசாம். “பலகையெட்டுங்கோணமாறும், பல்சியதாரையுஞ்சுத்தியுந்தராசமும், ஐந்துங்குணமென்றதைத்தனர்புலவர்” எனவும், குணத்தின்பயன் “மறையோரணியின் மறையோராகிப், பிறவியேழும்பிறந்துவாழுகுவரே” எனவும் “மன்னவரணியின்மன்னவர்குழி, விரிவிலேவந்தரவொழுபிறப்பும்” எனவும் “வணிகரணியின்மணிபொன்மலிந்து, தணிவறவடைந்து தரணியில்வாழ்வார்” எனவும் “சூத்திரரணியிற் றெகையில்கனகநெல், வாய்ப்பவணியின் மகிழ்ந்துவாழ்குவரே” எனவும் குற்றங்கட்கும் குற்றங்களால்வரும்பயனுக்கும், குணங்களுக்கும் குணங்களால்வரும்பயனுக்கும் சி-இல் அடியார்க்கு நல்லார் எடுத்துக்காட்டிய உதாரணங்களால் உணர்க. குற்றங்கள் நான்கிற்குமட்டும் பயன்கூறினமையால் ஏனைக்குற்றங்கள் நியாயனைக்கொடுப்பனவல்லவெனக்கொள்க. வயிரத்தின்பகுணங்கள் எழென ஒருசாரார் கூறியிருத்தலை “துவன்றிடுதாராசுத்தி செய்யுமயித்திரசாபம்நோ, உவந்திடுபலகையாங்க ணேங்கியவென்கோணங்கள், அவந்தவிராறுகோணமைந்தகோணங்களாக, சிவந்துளகுணங்கனோழா, சிகழ்த்தபமணிநூல்வல்லோர்” என்பதனால் உணர்க. கீமம்படி என்றமையால் அரசர், கீரீடதிலவ்வி யேனையுறுப்புகளிலும், அரசிமார் மங்களாபரணத்திலும் அணியக்கூடா என்பபொருள்பேர்த்துவெனக்கொள்க “அரசிந்தம்மௌலிமேலு மணி யொணுவரசிமார்க்கும், மருவியதாலிப்பூணில்வயிரத்தாற்பண்ணவொண்ணு” என்பதனால் உணர்க. (௧௧௩)

குறுசிலத்தரசுந்தாங்கிற் குறைவுநீர்செல்வமெய்தி
புறுபகையெறிந்துதன்கோன்முழுதுலகோரசிக்காக்கும்
வறுமைநோய்விவங்குசாராவரைந்தநாளன்றிச்செல்லும்
கறுவுகொள் கூற்றம்பூதங்கணங்களுமணங்குசெய்யா.

(இ-ள்.) குறுசிலத்து அரசும் தாங்கில் குறுசிலக்கிழமைபூண்ட சிற்றரசும் அணிந்தால், குறைவுநீர் செல்வம் எய்தி-நிறைந்தசெல்வத்தையடைந்து, உறுபகை எறிந்து - மிக்க பகைவரை யோட்டி, தன்கோல் உலக முழுதும் ஒச்சி காக்கும் - தனது சென்கோல் உலகமுற்றுஞ்செல்ல நடாத்திக் காப்பான், வறுமை நோய் விவங்கு சாரா - (அவ்வரசனை வருதது) வறுமையும் கொடியபிணிகளும் மிருகங்களும் அடையாவாம், வரைந்த நாள அன்றி செல்லும் கறுவு கொள் கூற்றம்-வரையறுத்த நாளன்றி யிடைசிலவரும்கோபமிக்க இயமனும், பூதங்களும் கணங்களும் அணங்குசெய்யா - பூதங்களும் பாசுகளும் வருத்தஞ்செய்யாவாம்.

“அம்புவாளிம்பர்த்தையா வர்ப்படைஞாட்பில்வெவ்வார் - செம்பொருட்சி
றுதேசத்தார்செலுத்துவார்பிறையங்கள் - பம்புநல்குரவுபுதம்பசரசுபாம்பல்சென்
டா - நம்புமுன்னொன்னதேசி னவ்விரங்கொள்வார்க்கே” என்பதனாலும் கவிராம்
அணியோர் அடையும்பயன்காண்க. (கௌ)

மாமணிமரபுக்கெல்லாம்வயிரமேமுதன்மைச்சாதி
யாமெனவுரைப்பர்நாலோரதிகம்பாடுதென்னிலேனைக்
காமருமணிகட்கெல்லாந்தமரிடுகருவியாமத்
தாமணிதனக்குந்தானே துளையிடுங்கருவியாகும்.

(தி-ள்.) நாலோர் - இரத்தினநூலுமர்ச்சியில் வல்லோர், மாமணி மரபுக்கு
எல்லாம் வயிரமே முதன்மை சாதி ஆம் என உரைப்பர் - பெரிய இரத்தினங்களின்
மரபுகளுக்கெல்லாம் வயிரமே முதற்சாதியென்று கூறுவர், அதிகம் யாது என்னில்-
அவ்வயிரம் மேம்பட்டது யாதுகாரணம் என்று வினவில், ஏனை காமரு மணிகட்கு
எல்லாம் தமர் இடு கருவியாம் - (அது) ஒழிந்த விருப்பஞ்செய்யும் மற்றை யிரத்தி
னங்களுக்கெல்லாம் துளையிடும் கருவியாகும், அது மணி - அந்தப் பரிசுத்தமாகிய
வயிரம், தனக்கும் தானே துளையிடும் கருவியாகும் - தனக்கும் தானே துளைபோடும்
கருவியாம், (ஆதலால்)

“வயிரஆசியுமயன்வினையிரும்பும்-செவிராறுபொன்னைச்செம்மைசெயாணியும்-
தமக்கமைகருவியுந்தாமாமவைபோல்-உரைததிறமுணர்த்தலுமுளையதுதொழிலே”
என்னும் அகத்தியச்சூத்திரத்தால் வயிரத்தின முதன்மையுணர்க. (கக)

மரகதத்தோற்றவகேண்மின்வலாகாரன் பித்தந்தன்னை
யிரைதமக்காகக்கொளவிப்பறந்தபுள் ளீர்த்தன்முடிவீத்
தரைதனிற்சிதறவீழ்ந்துதங்கியதோற்றமாரு
முரைதருதோற்றமின்னுமவேறுவேறுள்ளகேண்மின்.

(இ-ள்.) மரகதம் தோற்றம் கேண்மின் - மரகதத்தினது தோற்றத்தைக்கி
றங்கள், வலாகாரன் பித்தம் தன்னை - வலாகாரனுடைய பிச்சினை, தமக்கு இரை ஆ
கக் கொளவி பறந்த புள் - தவக்கு இரையாகக் கொளிப்பறந்த கருடன், ஈரம் தன்
முடிவீத் தரை தனிற் சிதற வீழ்ந்து தங்கிய தோற்றம் ஆகும் - (நீர்வளத்தால்) தன்
ஐமவாய்ந்த முடிவீரட்டிற்சிதற (அந்நிலத்தில்) விழ்தலால் அங்கு மரகதத்தோன்
றிய கணிகளுளவாம், இன்னம் உரை தரு தோற்றமவேறு வேறு உள்ள கேண்மி
ன் - இன்னமும் (நாம்) சொல்லும் மரகதத்தின் தோற்றங்கள் இவ்வேறுள்ளன
(அவற்றைக்) கேளுங்கள்.

வலாகாரன் பிச்சினைக் கருடன் கவ்விக்கைத்து இமயமலைமுதலிய விடங்களி
றுவிழ்ந்தமையால் மரகதத்திற்குக் கருடோறகாரம் ஒன்றோர்பெயர்வந்ததென அடி
யார்க்கு நல்லார் கூறினர். (கஉ)

விதிர்த்தவேலனையவாட்கண்வினதைமாதருணச்செல்ல
னுதித்தவான்முட்டையோடடையுணவேற்றநாயில்யபபக்
கதிர்ந்தவோடடையிறப்பிவீழ்ந்தொருகடல்குழவைப்பி
லுதித்தவாறாகுமின்னுமுண்டொருவகையாற்றோற்றம்.

(இ-ள்.) விதிர்த்த வேல் வரள் அணைய கண் வினதை மாதா-அசைக்கும் வே
லையும் வானையும் ஒத்த கண்களையுடைய (தக்கன்புத்திரியும் காசிபமுனிவர் மனைவியு

மாணிய) வினதை எழுவன், அருண்ச் செல்வன் உதித்த வால் முட்டைஊட்டை உவனையது அரையிற் பாப்ப-அருண் உதித்த வெள்ளிய முட்டையினோட்டினைக் கருடனது அரையிற்கட்ட, கதிர்ந்த ஓடு அரையில் தப்பி வீழ்ந்த ஒருகடல் குழுவைப்பில் உதித்த ஆறு ஆறும்-விளங்கும் அம்முட்டையினோடு அந்தவகையினின்றும் வழவி வீழ்ந்துகடல்குழ்த்த ஒரு தீபத்தில் தேன்றிய வண்ணம் ஒருவகையாம், இன்னும் திரு விகையால் தோற்றம் உண்டு-இன்னும் ஒருவகையால் மரசுதத் தோற்றமுள்ளது.

உவமைக்கு உவமையில்லாமையால் வேலனையவாட்கண் என்பதற்கு வேல் வாழ்னையகண் எனக் கொண்டு கூட்டினும் “ உவமைக்குவமையில்லெனமொழிப ” என்னும் சூத்திரத்தாலுணர்க.

(கக)

முள்ளரைமுளரிககண்ணன் மோகினியணங்காயோட

வள்ளமைமதியஞ்சூடி மந்தரவரை மட்டாகத்

துள்ளரியேறுபோலத்தொடர்ந்தொருவினையாட்டாலே

யெள்ளரிதாயசெந்தீயிந்தியக்கலனஞ்செயதான்.

(இ-ள்.) முள் அரை முளரி கண்ணன் - முள் நெருங்கிய தூறையுடைய தாமரைமலர்போலுங் கண்ணையுடைய திருமால், மோகினி அணங்காய் ஓட - மோகினிவடிவாயோட, வள் அரை மதியஞ் சூடி - ஒளிவண்மையையுடைய அரத்தச்சந்திரனைச் சூடிய சிவபெருமானார், மந்தர வரை மட்டி ஆக - மந்தரகிரியின் எல்லையளவாக, ஒரு வினையாட்டால் துள் அரி ஏறு போல தொடர்ந்த - ஒரு திருவினையாட்டால் துள்ளிச் செல்லும் ஆண்கிங்கத்தையபோலப் பின்றொடாகது, எள் அரிது ஆய செந்தீ இந்தியக் கலனம் செய்தான் - பழிப்பிலராத செந்தீயாகிய இந்தியக்கலனஞ் செய்தருளினார்.

(கச)

அப்பொழுதமலவீத்திலிரிகரகாமரங்கான

வைப்புறாதெயவந்தோடுமவந்தனனந்தவிந்து

துப்புறுகருடன்சொளவிற்கடலிலுந்துருக்கராட்டும்

பப்புறவிடுத்தவாறெபட்டதுகலுழப்பச்சை.

(இ-ள்.) அப பொழுது அம்ல விதில்-அக்காலையில் அத்தீயாகிய இந்திரியத்தில், அரிகரகாமரன் கானவைப்பு உறை தெயவந்த தோடுமவந்தனன்-மகாசகத்தா காட்டில் வசிகஞ் தெயவப்பரிவாரங்கோடும வந்து தோன்றினார், அந்த விந்து துப்பு உறு கருடன் கௌவி - அந்த வீரத்தை வலிமையுள்ள கருடபுன்கௌவி, கடலிலும் துருக்கராட்டும் பப்பு உற விடுத்த ஆறே - கடலிலுந் துருக்கராட்டிலும் பரவ விடுத்த வழியே, கலுழப் பச்சை பட்டது - கருடப்பச்சை தோன்றியது.

திருமால், தேவர்முதலியோரோடு கூடிச் சிவபெருமானு ருள்பெறுது கடலைக்கடைந்தவழி விடாதோன்ற அசசமுதறுந் திருக்கயிலையை யடைந்து ஒலமிடச், சிவபெருமானார் அபயந்தரு கடலைக்கடையுருக அமுதந்தோனமென்றருள், அவ்வாறேசென்று மூத்தபிள்ளையாணச் சிறதியாது கடைந்தவழி மததாகின்ற மந்தரகிரி நிலைகுலைந்து பாதாளத்திற்செல்லவும் அதனைநோக்கி யப்பிள்ளையாரையாராதித்துப் பண்டு போற்கடைய அமுததும்பந் தோன்றியது. அதனைக்கண்ட தேவர்களும் அசுரர்களும் தமமாலிதவந்ததென்று தம்முள் மாறுபட்டுப் போர்செய்யக் கருதிய வழித் திருமாலுணர்ந்து மோகினிவடிவாய் அவர்முன் னிற்பத் தானவந்தள் காமக் கொண்டு நெருங்கினர்கள். அநோக்கியமுதத்தையும் என்னையும் விரும்பினோர்என

ரோ அவர்வர் அவ்வப்பொருள்களைப் பெறலாமென்று கூற அதார்த்தன் தன்னைக் கொண்டு செல்ல, அவர்களை நோக்கி வலியர் யாரோ அவர் என்னும் புணர்களை அசுரர்கள் யாம் வலியோம் யாம் வலியோமென்று யாருந் தம்முள் முந்திப் போர் செய்து மாண்டார்கள். பின்னர் திருமால் தேவரிடஞ்சென்று அமுதம்பருகினை கொடுத்தத் தேவர்கள் வணங்க இருந்தவிடத்து, அச்சிவபெருமானார் பேரறிவு வாய்ந்த திருவுருவத்தோடு மோகினிவடிவாய்நின்ற அத்திருமால் முன்சென்று எமது சத்திரமாருள் நீயொருசத்திரயாதலால் எம்மைப் புணர்கவென்று கைநீட்டியவழி, அத்திருமால் நானியோடப் பெருமானாரும் பின்சென்றோடுக் கைப்பற்றி நாவத்தீவில் ஓர்கடற்சார்பில் வடபாலுள்ள ஓரிடத்திற்கூழ்ப்புணர்ந்தனர். அப்போது இரு வர்பாலும் ஓர் புத்திரன் றோன்ற அகிரகன ஐனனும் நாமமிட்டுச் சிவபரிவாரதேவர் களை யுந்தத்தருளினார்.

“இந்தவண்ணமிருக்கமுராரியும் - அநதிவண்ணத்தமலனுமாகியே முந்தகூழமுயங்கியவேலையில் - வந்தனன்னெமைவாழ்விக்குமையனே”

“அத்தகுந்திருமைத்தற்ககிர - புத்திரனெனெனாநாமம்புணரது பின் ஒத்தபாண்மையுருத்திரர் தம்மொடும் - வைத்துமிகக்வரம்பலநல்கியே.”

எனவருதலைக் காரதம் அசுரகாண்டம் முகாசாததாபடலத்திற்காண்க. (சுரு)

காடமேசுப்பிரமேகாளமெனக்குணமுன்றாகாருடப்பசசைக் கீடறுகினிதழ்நிறத்தகாடமதுசாநியினாவிறுவேருகுஞ் சாடரியசகுணமெனசசதோடமெனவவையிரண்டிறுசகுணமாரும் பிடுபெறுகாடமொடுமுல்லசிதமபேசலமபித்தகமேமுத்தம்.

(இ-ள்.) கருடப் பச்சைக்கு காடமே சுப்பிரமே காளமே எனக்குணம் மூன்று ஆம்-கருடப்பச்சைக்குக் காடமெனவும் சுப்பிரமெனவும் காளமெனவும் குணம் மூன்றுவகைப்படும், ஈடு அறுகின் இதழ் நிறத்த காடம் அது - பெருமை பொருந்திய அறுகினிதழ்போலும் பசியநிறத்தையுடைய காடமானது, சாடு அரிய சகுணம் என சதோடம் என சாதியிலுல் இரு வேறு ஆகும் - கெடுதலில்லாத கருணமெனவுஞ் சதோடமெனவும் சாதியிலுல் இருவகைப்படும், அவை இரண்டில் - அவ்விரண்டுசாதியுள், பிடு பெறு காடமொடும் உல்லசிதம் என பேசலம் என பித்தகம் என மூத்தம் என - பெருமைபெற்ற காடமொடும் உல்லசிதமெனவும் பேசலமெனவும் பித்தகமெனவும் முத்தமெனவும். (சுசு)

புல்லரியபிதுகமெனவியையாறிற்காடமதுபுல்லின்வண்ண முல்லசிதமெலிதாரும்பேசலமேருளசசெநெலொண்டரளம்போலு மல்லடரும்பித்தகமேபசங்கிளியின்சிதைநிறத்ததாருமுத்தம் குல்லநிறம்பிதுகமரையிலையின்றுருசதோடத்திஞ்ஞணனைந்தாரும்.

(இ-ள்.) புல் அரிய பிதுகம் என சகுணம் ஆறு-அடைதற்கரிய பிதுகமெனவும் சகுணம் அறுவகைப்படும், இவை ஆறில்-இவ்வாறுள்ள, காடம் அது புல்லின்வண்ணம் ஆகும்-காடமானது புல்லைப்போலும் பசியவண்ணமுடையதாம், உல்லசிதம் மெலிது ஆகும் - உல்லசிதமானது மென்மைத்தன்மையையுடையதாம், பேசலம் ருளச் செந்நெல் ஒள் தரளம் போலும்-பேசலமானது ருளநீரால் விளையும் செந்நெல்பயிரிற்றோன்றிய ஒள்ளிய முத்துப்போன்ற பசியநிறத்தினையுடையதாயும், அல் அடரும் பித்தகமே பசும் கிளியின் சிறை நிறத்தது ஆகும்-இருளையோட்டும் ஒளியிக்க பித்த

சமாணது பசியகிலியின் சிறகைப்போலப் பசியகிறத்ததாம், முத்தம் குணம் நிறம் - முத்தமானது துன்பத்திலிப்போலும் நிறமுடையதாம், பிதகம் மலா இலியின் நிறம் - இத்தகமானது துன்பமையின் இலிப்போலும் நிறமுடையதாம், சதோடத்தின் குணம் ஐந்தாகும் - சதோடத்தின் குணம் (இவ்வாறு) ஐந்துவகைப்படும்.

சுருணம் - குணசம்பந்த முன்னதெனவும், சதோடமீ - தோஷசம்பந்தமுள்ளதெனவும் பொருள்கொள்க.

சுருணங்கள் மயிறகமுகதையோததிறுத்தல், பியர்போன்றிருத்தல், பொன்மை, நீன்னுடல் முற்றம் பசுததல், பின்னல்போன்றிருத்தல், பாய்தல், பொன்வண்ணியிருத்தல், சருச்சனாயின்மைபென எட்டுவகைப் படுமென, சி - இல் - அடி - யார்க்கு நல்லா “நெய்த்தமயிறகமுததோததபைமபயிறி - பசுத்தல்பொன்மைதன்னுடல்பசுததல் - தடித்துப்பாய்தலபொன்வண்ணியிருத்ததது தெளிதலோடெட்டுக்குணமெனமொழிப” என எடுத்துக்காட்டியதால் உணாக. (கௌ)

தோடலேசாஞ்சிதமேதுடடமேதோடமூரச்சிதமேவெய்ய
தோடலேசத்தினுடருழமந்ததோடமெனத்தொகுத்தவைவந்திற
ரோடலேசாஞ்சிதஞ்சமபிரவிலையாமலரியிலேதுடடலீலத்
தோடதாமபுலவினிறந்தோடமூரச்சிதமுளரிதோடலேசம்.

(இ-ள்.) தோடலே சாஞ்சிதமே துட்டமே தோட மூரச்சிதமே - தோடலே சாஞ்சிதமெனவும் துட்டமெனவும் தோடமூரச்சிதமெனவும், வெய்ய தோடலேசம் சூழ்மந்த தோடம் என தொகுத்த ஐந்தில் - கொடியதோடலேசமெனவும் நீங்காதமந்ததோடமெனவுந் தொகுத்துக்கூறிய சதோடமைந்ததுள, தோடலே சாஞ்சிதம் சம்பிரவிலையாம-தோடலேசாஞ்சிதமானது எவ்விச்சையிலையின் நிறமுடையதாம், துட்டம் - துட்டமானது, அலரி இலை - அலரியிலையின் நிறத்தையும், நீலத்தோடது ஆம் - கருங்குவளைவினிதழிறததையும், உடையதாம், தோடமூரச்சிதம் புல்லின் நிறம் - தோடமூரச்சிதமானது புல்லின் நிறத்தையுடையதாம், தோடலேசம் முளரி - தோடலேசம் தாமரையிலையின் நிறத்ததாம். (கௌ)

மந்ததோடங்கலபமயிலிறகினிறமாயிவவகுத்ததோடஞ
சிந்தவாநாதகுணமணியணிவேர்நாநாகருவிசசேனைவாழநா
ஞந்தவாழவார்வலன்கணிலமீரண்டான்கண்டத்தொளிவிட்டோங்கு
மிந்திரநீலந்தாண்மாரீலமெனவேறிரண்டுண்டிந்தநீலம்.

(இ-ள்.) மந்ததோடம் கலபம் மயிலிறகின் நிறமாம் - மந்ததோடமானது கலாபத்தையுடைய மயிலினுடைய இறகினிறம்போலும் நிறமுடையதாம், இவ்வகுத்ததோடம் சிறந்த குணம், துருதமணி அணிவோர் - இங்குவகுத்துக்கூறிய தோஷம் நீங்க (முன்னர்கூறிய குணங்களினின்றும்) நீங்காதமந்ததத்தை யணிபவர்கள், நாற்கருவி சேனை வாழ்நாள் உறதவாழ்வார் - நான்குசேனைகளோடு வாழ்நாளும்மேன்மேலோங்கப் பேராசராய் வாழ்வார்கள், வலன் இரண்டு கண் நீலம் அரண் கண்டத்து ஒளிவிட்டி ஒங்கும் - வலாசுரனுடைய இரண்டுகண்களாகிய இரண்டிசைங்களும் சிவபெருமானது ஸ்ரீகண்டத்தைப்போல ஒளிவீசிவிளங்கும், இந்த நீலம் - இந்த நீலமானது, இந்நிர நீலம் தான் மாரீலம் என வேறு இரண்டு உண்டு - இத்திரநீலமெனவும் மாரீலமெனவும் வேறே இரண்டு வகையாயுள்ளது.

சேதீடங்கள் கருகல், வெண்மை, கல்லேறு, மண்ணேறு, காந்தேறு, தராசு, இறுகுதல் என எழுவகைப்படுமென்று சி-இல் அடியார்க்கு நல்லார் “கருகல்வெண்மை கண்மணல்காற்றுப், புரிவுதராசாமிறுகுதல்மரகதத், தென்னியகுத்தாயிங்கலயேழெனமொழிப்” என எடுத்தக்காட்டியதாறுணர்க. கருவியேசேனையாதலில்கருவிச்சேனையென்றது இருபெயரொட்டிப் பண்புத்தொகை. (சுசு)

முந்தியவிந்திரநீலம்விசுவரூபனைமகவான்முடித்தநடவளி
எந்தியடுபழிதவிர்ப்பான்புரியுமகப்பரிமகத்தினறியதூம.
முந்தியரும்பரியிமையாநாட்டதுழைந்தழிசேறறினெழுகும்பீளை
சிந்தியராரிடைப்படுமொன்றிந்திரவிண்ணீலமனத்திகழுநீலம்.

(இ-ள்-) முந்திய இதிர நீலம் ஒன்று - முற்பட்ட இத்திரநீலம் ஒன்று, விசுவரூபனை மகவான் முடித்த நாளில்-(தனக்காசிரியனாய்த துவட்டாவின் புத்திரனாயுள்ள) விசுவரூபனை இதிரன் (அவனதுவருசத்தையறிந்த) சேதித்தகாலத்தில், நந்தி அடுபழி தவிர்ப்பான் - மேலிட்ட தன்னைவருத்தம் 'ராமகத்தியையொழிக்க, புரியும் மகப்பரி மகத்தில் நறியதூமம் உந்தி அரும்பரி இமையா நாட்டம் துழைந்து - செய்யும் பெரிய அசுவமேதயாகத்தில் எழுந்த நறுமணக்கமழும் புகையானது ஒங்கிப் பரந்து அரிய விலக்கண மனிந்த குதிரையினது இமையாத கண்களில் துழைதலால், அழிசேற்றின் ஒழுகும் பீளை சிந்திய ஆறு இடைப்படும - இளகியசேற்றைப்போல அக் கண்களினின்றொழுகிய பீளையானது சிந்திய விடத்திறேன்றும், நீலம் - இத்திரநீலமானது, இதிரவில நீலம் எனதிரமும்-இதிரதனுசினுள்ள பஞ்சவர்ணங்களுள் ஒன்றாகிய நீலம்போல விளங்காநிற்கும்.

விசுவரூபனை இதிரன் தனக்கு ஆசிரியனாகக்கொண்டதை இதிரன்பழி தீர்த்தபடலத்திறகாண்க, மகப்பரிமகத் என்றும் வடசொற்றிரிபு. (எ0)

சஞ்சையாம்பகற்கடவுண்மணவியவன்கனனுடலத்தழுவலாற்றா
தஞ்சுவாடன்னிழிலத்தனனுருவாநிறுவியவனமடைந்துநோறக
விஞ்சையாலநிறதிரவீர்பீரொருடரமாப்பரியாமின்னைததானுரு
செஞ்செவ்வையப்பரியாய்மையல்பொருதிந்தியததைசசிந்தினுனே.

(இ-ள்-) சஞ்சை ஆம் பகல் கடவுள் மணவி - சஞ்சை என்னும் பெயரையுடைய சூரியன்மணவியானவள், அவன் கனல் உடலம் தழுவல் ஆற்றாது அஞ்சுவாள் - அவனது தழல்போன்ற உடலத்தைத் தழுவப்பொருளாய் அஞ்சுகின்றவள், தன் நிழலை தன் உருவா நிறவி - தனது தேகநிழலைத் தனதுருவாகக்கண்டு (சரையென்னும் பெயருடன்து இவ்வாழ்க்கைக்கு) நிறுத்தி, லுனம் அடைந்து நோறக-(அவனைத்தழுவாத்கேற்ற வன்மைபெறுத்தொருநாடு) வனத்திறசென்று தவஞ்செய்ய, விஞ்சையால் அறிந்து இரவி பின் தொடர - தனது நூனநோக்கரலுணர்ந்த சூரியன் பின்தொடர, மாபரியாம் மின்னை - (தன்னைக்கண்டஞ்சிக் குதிரைவழுவாயோடிய அச்சஞ்சையை, தானும் செஞ்செவே வயப்பரியாய் - அச்சூரியனும் செவ்வேயிலக்கணமமைந்த ஆன்குதிரையாய்ப் பின்சென்று, மையல் பொருது இத்தியத்தை சிந்தினுன் - காமமயக்கத்திற்கு ஆற்றாது இத்தியகலனஞ்செய்தான்.

நெடுநார்பிரிந்தவனதுதலால் மையல்பொருதென்றார். சஞ்சை-சம்மதா என்னும் வடசொற்றிரிபு. இவள் தன்கணவனாகிய சூரியனெடுகலந்து வாழும்பகால் அ

வனுடைய அழல்வெப்பத்துக்கு ஆற்றாவித தனது தேசச்சார்பைத் தன்னைப் போலச்சுமைத்துச் சார்பை என்னும் பெயருத்தத்து என்னுபகன் உண்ணத்தருவவரின் யான் சஞ்சையல்லவென அவனுக்குக் கூறு தொழிகவென வற்புறுத்தித், தன்பிதாவாகிய விசுவகர்மா இல்லிற்சென்று சிலநாளிருக்கத் தன்பிதாவாகிய விசுவகர்மாஜீ இங்குவந்தமர்தல் கற்புடைப்பெண்களுக்கு இலக்கணம் அன்றே உண்ணி ல்லிற்செல்கவெனவிடுக்க, மறுக்காது அவன் வார்த்தைக்கிணைத்து தன்னில்லிற்சுச் செல்பவள்போலவனநீதிற்சென்று அவன் வெப்பத்தையார்த்தம் வன்மைபெறத்தவ ளுடையதுகொண்டிருந்தனன். இவ்வாறாயிருக்க, சார்பை என்பவள் சூரியனைக்கவந்து சிலபிள்ளைகளைப்பெற்றுச் சஞ்சையின் பிள்ளைகளாகிய யமன, காளிந்தி என்னும், இவர்களிடத்துக் கண்ணோடாது கலகஞ்செய்தவழி, அவர்கள் தம்பிதாவாகிய சூரியனிடத்துக்கூறினார்கள் அதனையுணர்ந்த வச்சூரியன் சார்பையை அழைத்து நிகழ்த செய்தியைக் கூறுகவென, அவள் நிகழ்ந்ததைக்கூறக்கேட்டு விசுவகர்மா இல்லி ற்சென்று உன்புத்திரி எங்கெனயினவ, அவன் அவன்முன்னரே தன்னில்லிற்சுச் சென்றனன் என்றான். அதுகேட்டு நூனநோகினுனனார்ந்து வனத்திருக்குச்சென் றவழி இவன்வருகையைச் செய்மைகண்ணேகண்ட சஞ்சையென்பவள் பெண்கு திரைவழுவங்கொண்டோட, அதனையும் உணர்ந்து ஆண்குதிரைவழுவாய் விரைந் தோடிப்புணர்ந்தன னென்பது புராணவரலாறு. (எக)

அவைசுததும்புலந்தோன்றுநீலமாரீலியைவயணிலோர்வாரோர் நவையறுசீர்மானவரிந்ககைநீலஞ்சாதிபிதானுலவேறந்தக் கவலரியவெள்ளை செவப்பெரிபொன்மைகலந்திருக்கிறகரிதாய்முற்றுந் தவலரிதாயிருக்கிறபிறப்பாளர்முதன்முதனாதிக்காகும்.

(இ-ள்.) அவை சுததும்புலம் தோன்று நீலம் மாரீலம் - அவ்விந்திரியங்க ள் சிந்தியவிடங்குகிறதோனதும் நீலங்கள் மாரீலங்களாம், இவை அணிவோர்-இந் தநீலங்களுள் குறையுண்டாகு குணமுள்ளவற்றைத் தரிப்போர், வாரோர் நவை அறுசீர் மானவர் - தேவர்களும் குறமற்ற மா உடர்களுமாம், இந்கை நீலம் சாதி யினால் நால் வேறு - இந்தவொளியையுடைய மாரீலம் சாதியினால் நால்வகைப்படு ம், கவலரிய அந்தம் வெள்ளை செவப்பு எரிபொன்மை கலந்திருக்கில் - குறைதலில் லாத அழகுவாய்ந்த வெண்ணிறத்தோடும் செந்நிறத்தோடும் பொன்னிறத்தோடும் சிறிதுகலந்திருக்கினும், முற்றும் கரிதாய் சவல அரிதாய் இருக்கில் - முழுதவ்கரியு தாயும் செந்நிலில்லாததாயிருந்தால், இருபிறப்பாளர் முதல்-அந்நணர்முதலாயுள் ள், முதல் நால் சாதிக்கு ஆகும் - முதன்மைதவகிய நான்குவருணத்தாருக்கும் பய ன்படும்.

குற்றங்கள்-இட்டம், மஞ்சு, அணி, தராசு, பிணி, வச்சம், இரகம், சருச்ச ரை என எட்டாம். குணங்கள்ஆயிலிள்கமுதது, குவண, வண்டு, பசுவின்கன்றின் கண, அவிரசாறு, காயா, நெய்தல், கணத்தல், தானசி, மேகம், பத்திபாய்தல் என ப்பதினொன்றும். சிறிது வெண்ணிறமுடைய நீலம் அந்நணருக்கும், சிறிது செந்நிற முடையநீலம் சத்திரியருக்கும், சிறிது பொன்னிறமுடையநீலம் வைசியருக்கும், முழுதவ்கரிதாயுள்ளநீலம் சூத்திரர்க்கும் என அதிக. “நீலத்தியல்புநிறக்குவ்வாலை, நால்வகைவருணமு நண்ணுமாகாரும், குணமப்பதினொன்றுங் குறையிருநான்கும், அணிவோர்செய்யு மறியதிசினோ” எனவும், “கோகுலக்கமுத்துக்குவணசுரும்புர், ஆகுலக்கண்ணினவிரிச்சாறு, காயாநெய்தல் கனத்தல்சூலம், கொண்முபத்திபாய்தல் என்னக், குணம்பதினொன்றெனக்குறித்தனர்புலவர்” எனவும், வெள்ளைசெவப்

புப்பச்சைக்குமையென், நெண்ணியநாற்குலத் தியங்கியநிறமே” எனவும், “சி-இல் அடியார்க்கு நல்லார் எடுத்துக்கூறுதல்காண்க. குற்றம் எட்டிற்கு, “வாலியமேகமெட்டாங் கிட்டமஞ்சனிதராச, மேலுமன்பினிகொள்வச்ச மிசஞ்சூழ்ச்சனாயெட்டமனம்” எனப்பிறுலில் வருதல்காண்க. (எஉ.)

இலங்கொளியவிர்நீலமெய்ப்படுப்போர்மங்கலஞ்சேர்ந்திருப்பாரேனை யலங்குகதிர்நீலத்திற்பெருவிலையாயிரப்பத்தினளவைத்தூகித் துலங்குவதான்பாற்கடத்தினூறுகுணசசிமப்படைந்துதோற்றுஞ்சோதி கலங்குகடலுடைவைப்பிலரிதிந்தவிந்திரன்பேர்க்கரியநீலம்.

(இ-ள்.) இலங்கு ஒளிய இந்நீலம் மீமயப்படுப்போர் - விளங்குங்கிரணத்தை யுடைய விர்தழகாரீலத்தைச் சரீரத்திலணிவேரார், மங்கலம் சேர்ந்து இருப்பார்-மங்க ளாகரத்தை எந்நாளுமடைந்திருப்பார்கள், ஏனென அலங்கு கதிர் நீலத்தின் பெருவிலை ஆயிரப்பத்தின் அளவைத்தூகி துலங்குவது - அதுவொழிந்த விளங்காரினிற்கிர ணத்தையுடைய விர்திரநீலத்தின் பெருவிலையானது பதினாயிரமென்னுமோர் அள விலையுடையதாகி மேம்பட்டுத்தோன்றுவது, ஆனபால் கடத்தின ஊறுகுண சிறப் பு அடைந்து தோற்றும சோதி - (மாரீலமானது) பசுவின்பால் நிறைந்தகுடத்திற் போட்டால் தனதுகுணமே அப்பால் முற்றுமடையும் குணச்சிறப்பினைப்பொருந்தி விளங்குங்கிரணத்தையுடையது, கரிய இந்த இததிரன் பேர் நீலம் - (இந்திரதனினி ன் கருமைநிறம்போலக்) கருமைவாய்ந்த இந்தவிர்திரநீலமானது, கலங்கு கடல் உடைவைப்பில் அரிது - (அலைமுதலியவற்றால்) கலங்குவ கடல்குழித்த விந்திலிவு லகிற்கிடைத்தற்கரியது.

அளவறுத்தற்கரிய விலையின என்பார் பெருவிலையெனவும், ஓர்வரையறை வேண்டுமென்பார் அளவினமையை யோரளவாககி யாயிரப்பத்தின அளவைதரா கித்தலங்குவதெனவுங்கூறினர். (எஉ.)

மைத்துறுசெம்மணிமுத்துவாள்வயிரம்பச்சையொளிவழங்குநீல மைத்திவைமேற்கோமேதமுதலபவளமீறாகவறைந்தகூர்ந்து நந்தொளியவேனுமவைச்சிறுவேட்கைபயப்பவழனகுசெவகுஞ்சி வெந்தறுகண்வலரிணங்க்கிதறுமீடைப்படுவனகோமேதமென்ப.

(இ-ள்.) மைத்து உறு செம்மணிமுத்து வாள் வயிரம் பச்சை ஒளிவழங்கு நீலம் ஐந்து இவைமேல் - வண்மைபிக்க பதமராகம் முத்தம் ஒள்ளியவயிரமராகத் தம் ஒளிவிகம் நீலம் என்னும் ஐந்தாகிய விவந்திறகுமேல், கோமேத முதல் பவளம் ஈறாக அறைந்த நான்கும் - கோமேத முதலாகப் பவளம் இறுதியாகக்கூறும் நான்கு இரத்தினங்களும், நான்கு ஒளிய வேளும் - மிக்தவொளியை யுடையனவாயினும், சிறுவேட்கைபயப்ப - இவவீரத்தினங்கள் சிறியவிலையுள்ளன, அழல் நகு செம் குஞ்சி வெம் தறுகண் வலன நினங்கள் சிதறுமீடை படுவன கோமேதம் என்ப - நெருப்பைப்போலும் விளங்காரின்ற செவந்தசிகையையும் கொடிய அஞ்சர் மையையுமுடைய வலரசரனது நினங்கள் சிந்தியவிடத்திலுண்டாகு மிரத்தினங் கள் கோமேதங்கள் என்றுசொல்லுவார்கள்.

கோமேதமுதல் பவளமீறாக நான்கு என்றது கோமேதம், புருடராகம், வை யேயம், பவளம், இவை பெருவிலையுடையன வல்லவென்பார் சிறுவேட்கை பயப்ப வென்றார். வேட்கை-விரும்பம், இங்குக் காரணத்தைக் காரியமாகவுபசரித்தார். எசு

உருக்குறையெய்துனிதேன் றுளிகல்லான்புண்ணியநீரோத்துச்சேந்து
செருக்குபசும்பொன்னிறமும்பெற்றுமெலிதாய்த்தாய்தாய்த்திண்ணிதாவி
யிருக்குமதுதனிக்கினிருப்பாவம்போம்பரிசுத்தியெய்தும்வென்றித்
தருக்குவலன்கபம்விழுந்தவிடைப்புருடராகமொளிதழையத்தோன்றும்.

(இ-ள்.) உருக்குறையெய்துனி - உருக்கிய நறுமணக்கமமும் வெய்துனி
யும், தேன் துளி-தேனின் துளியும், நல் ஆன் புண்ணிய நீர் ஒத்து-நல்லபகவின் கோச
லமுமாகிய விவந்தையொத்த, சேத்து செருக்கு பசும்பொன்னிறமும்பெற்று-செ
வத்திறமாகும் பசியபொன்னிறத்தையும்பெற்று, மெலிது ஆய் தாய்த ஆய் தின்
ணிது ஆகி இருக்குமது தரிக்கின் - வருணமுப்புடையதாய்க் களங்கமில்லாததாய்க்
கனிமுடையதாயிருக்குங் கோமேதகத்தைத் தரித்தால், இருள் பாவம் போம்-இருள்
போலும் கருநிறமவாய்ந்தபாவம்போம், பரிசுத்தி எய்தும் - பரிசுத்தமீ உண்டாகும்,
வென்றி தருக்கு வலன் கபம் விழுந்த இடை புருடராகம் ஒளிதழையத்தோன்றும்-
வென்றியிச்செருக்குவாய்ந்த உலனுடையகபம் விழுந்தவிடத்துப் புருடராகமான
து ஒளிபெருகத்தோன்றலாகும்.

கோசலத்தைக் கங்கையாகக்கூறுதலால் ஆன்புண்ணிய நீர் என்றார். உடை
யவன் தொழிலையுடைமைவெற்றிச் செருக்கு பசும்பொன் என்றார். (எடு)

தாழ்ந்தபிலத்திழிந்தெரிபொற்கண்ணவுண்ணுயிர்குடிக்குந்தறுகப்பன்றி
போழ்ந்தமுழைவாய்திறந்துகிசைசெவிடுபடநகைத்துப்பொன்போற்க்கி
வீழ்ந்தகபம்படுதிவிற்படுமுச்சிவட்டமாய்மெலிதாய்ப்பொன்போற்
சூழ்ந்தொளிவிட்டவிர்தழல்போற்றெனவெய்திமணக்கவர்த்ததோற்றஞ்செய்யும்.

(இ-ள்.) தாழ்ந்த பிலத்து இழிந்த எரிபொற்கண் அவுணன் உயிர்குடிக்
கும் தறுகண் பன்றி-ஆழ்ந்தபாதலத்திற் (பூமியைச்சுருட்டிக்கொண்டு) சென்றொளி
த்த விரணியாகக்ஷணைய வுயிரைக்குடித்த அஞ்சுமையையுடைய வராகமானது,
போழ்ந்த முழைவாய்திறந்து கிசைசெவிடு படநகைத்து ழக்கி - பிளந்தருகைபோ
ன்ற வாயைத்திறந்தெட்டுத்திக்குகளும் செவிடுபட அட்டகாசஞ்செய்து கக்குதலா
ல், பொன் போல் லீழ்ந்த கபம் படுதியில் படும - பொண்ணைப்போற் கிதறிவிழுந்த
கபம்பொருந்திய திபுதில் (ஒருவாறு) தோன்றும், உச்சிவட்டமாய் (அது) உச்சியில்
விருத்தமாய், மெலிதாய்-மிருதுவுடையதாய், பொன் போல் அவர் தழல்போல் சூ
ழ்ந்த ஒளிவிட்டு-பொண்ணைப்போலவும் விளங்குகின்ற நெருப்பைப்போலவும் சூழ
வொளியி, தெளிவு எய்தி மனம் கவர்த்த தோற்றம்செய்யும் - சருச்சகை அகன்
று கண்டோர்மனததைக் கொள்ளுகொண்டு விளங்குகிறதும்.

இரணியாகக்ஷன் நிலவுலகைச்சுருட்டிப் பாதலத்திற்புருந்தொளிக்கத் தேவர்
முதலியோர்டுங்கித் திருமாலைச்சுரணடைய, அத்திருமால் வராகவடிவாய்ப் பாத
லத்திற்சென்று ஒளித்த அக்விரணியாகக்ஷனோடு போர்செய்து அவனைக்கொன்று
மீளவும் அவ்வுலகைப் பண்டுபோல்கிறதென்றார், என்பதைக் கார்த்தம் - தக்ஷகாண்ட
ம்-ததிகியுத்தரப்படலத்திற்கான்க.

(எக)

இந்தமணிபாரியாத் திரகிரியின்கொடுமுடியாயிலங்குந்தெய்வ
மந்தரமால்வணப்புறஞ்சூழ்மேகலையாமயனிர்தமணியினாலே
யந்தரநாடவனகருமரசிருப்புமண்டபமுமமைத்தானிந்தச்
சந்தமணிதரிப்பவாதேரியார்வெந்நிடவாகைதரிக்கவல்லார்.

(இ-ள்.) இந்தமணி பாரியாத்திர கிரியின் கொடுமுடியாய் இலங்கும் - இந்த இரத்தினம் பாரியாத்திரகிரியின் கிரமாய் விளங்காநிற்கும், அதைவம் மந்தரமால் வரைபுறம் சூழ்மேகலையாம் - தெய்வத் தன்மையையுடைய 'மந்தரமலையாகிய பெரியமலையின்புறத்திற் சூழ்ந்த மேகலையாகவும் விளங்காநிற்கும், மயன் இந்த மணியினால் - அசுரத்தச்சுனிந்தவிரத்தினத்தால், அந்தரநாடவன் நகரும் அசுர இருப்பு மண்டபமும் அமைத்தான் - தேவேந்திரனுடைய நகரத்தையும் அவன்கொலுவிருக்கும் (சுதன்மம் என்னும்) மண்டபத்தையும் நிரூபித்ததீன், இந்தச் சந்தம் மணி தரிப்பவரோ - இந்தவழகிய புருடராகத்தைத் தரிப்பவர்களே, தரியார் வெந்நீர்வாகை தரிக்க வல்லார்-பகைவர் புறங்கொடுக்க வெற்றிமாலையைத் தரிக்கவல்லவராவர்.

டாரியாத்திரகிரி குமரிகண்டத்திலுள்ள ஏழுமலைகளெனொன்று. அதனை முன்னர்க்காண்க. மேகலை என்றது புறமாயுள்ள ஓரிடத்தை. (எ)

வலன்மயிராம்வயியேயிளா விரதகண்டத்தில்வந்துதோன்றிப் பலர்புகழங்கோரக்கமகத்தஞ்சிங்களமலயம்பாரசீக மிலகுதிரிகூடாதிதேயங்கள் பிறதீபமெங்குந் தோற்று மலைகடலும்படுமிறுதிக்காரிடிக்கும்போது நிறமதங்கியா தென்னில்.

(இ-ள்.) வலன் மயிராம் வயியேய் இளா விரத கண்டத்தில் வந்து தோன்றி-வலாசுரனுடைய மயிராகிய வையேமானது இளாவிரதகண்டத்தின் (மேற்குத்திசையில்) வந்துதோன்றி, பலர்புகழும் கோரக்கம் மகதம் சிங்களம் மலயம் பாரசீகம் இவகு திரி கூடாதி தேயங்கள் - பலரும்புகழும் கோரக்கத்திலும் மகதத்திலும் சிங்களத்திலும் பொதியமலையிலும் பாரசீகத்திலும் விளங்காநின்ற திரிகூடம் முதலிய தேசங்களிலும், பிற தீபம் எங்கும் தோற்றும் - பிறதீபங்களாகிய எவ்விடத்திலும் தோன்றுகிறதும், அலை கடலும் படும் - அலைக்குப் கடலிலுந் தோன்றும், ஹிமதி கார் இடிக்கும் போதும் - ஊழிக்காலத்தில் மேகங்களிடிக்கும் இடிக்குந் தோன்றும், அத்தருகு நிறம் யாது எனில் - அவ்வையத்திறகு நிறம் யாதென்று வினவில். (எஅ)

கழையிலைகார்மயிலெருத்தம்வெருநின் கண்விறத்த தாய்க்கனத்ததாநி விழைவுதருதெளிதாவித்தின்னிதாய்மெலேதாநிவிளங்குமிதி லழகுபெறவலமிடமேல்கீழொளிவிட்டனமுறையேயறவோராதித் துழைவுறுநாற்சாநிகளாந்தின் மிதனைப்பூசித்துத்திரிககசான்றோர்.

(இ-ள்.) கழை இலை கார் மயில் எருத்தம் வெருநின் கண் நிறத்தது ஆய்-மூங்கிலிலையும் கரியமயிலின்பிடரும் பூனியின் கண்ணமாகிய இவற்றின் நிறம்போலும் நிறமுடையதாய், கனத்தது ஆகி - கனமுடையதாய், விழைவு தரு தெளிதாநி-விரும்பத்தக்க சருச்சரையகன்றதாய், தின்னிதா ஆய் - வன்மையையுடையதாய், மெலிதா ஆகி விளங்கும் - மிருதுத்தன்மையாய்ந்து விளங்காநிற்கும், ஈதில் அழகு பெறவலம் இடம் மேல் கீழ் ஒளி விட்டன் - இவ்வையேயத்தில் முறையாகப் பொலிவுமிக வலப்பாலாயினு மிடப்பாலாயினும் மேற்பக்கத்தாயினும் கீழ்ப்பக்கத்தாயினு மொளிவீசும் தன்மையையுடையவை, அறவோர் ஆகி தழைவுறு நால் சாநிகளாம்-அந்த ணர்முதலாகப் பொலியும் நான்குவருணங்களாம், இதனை தினம் பூசித்து சான்றோர் தரிக்க - இவ்வையேத்தைத்தினமும் பூசித்து அறிவுடையோர் தரிக்கக்கடவர்.

வலப்பால் ஒளிவீசி லந்தணசாதியும், இடப்பாலொளிவீசி லுத்திரியசாதியும், மேற்றிசைப்பக்கமாக வொளிவீசில்வையசாதியும், கீழ்த்திசைப்பக்கமாகவொ

விவீசில் சூத்திரசாதிபுமாகக்கொள்க. இடவேறுபாடுணர்தல் வையேற்றைக்கையிலெடுத்தோனிருந்த திசைநோக்கியெனவுணர்க.

கோடுகதம், வையேயம், புட்பராகம் இம்மூன்றும் ஒருமுதலிற்றேன்றம் இரத்தினங்களைப்பனவற்றை, வையேயத்தைச்சொல்லுமிடத்து, சி-இல் “இருவேறுருவழியி” எனவும், அதற்கு அடியார்க்கு நல்லார்முற்கூறிய கோமேதகத்தின்மேல் வெள்ளையான நன்னிறம் வயியேயம், இது “ஒருமைத்தோற்றம்” எனவும் பொருள்கூறியிருத்தலாலும் தழைவயியேயஞ்செம்பொற்றகட்டினில் முலைப்பால்வாக்க, வொழுகியவொளியாங்கோமேதகம்வயியேயந்தன்னிற், நழுவுதன்மேனியாம்புட்பராகம்பொற்றகட்டிற்றேன்பாய், முழுநிறமாயிவைக்குமம்மணியென்றுநாமம்” என ஒருசாரார்கூறியிருத்தலாலும் உணர்க. (எக)

வலத்தவுணன்றசைவீழ்ந்தவழிபடுந்துப்பயன்சந்திவழுவமாதீதென்புலத்தவனாவிதிக்குமிடத்தவனுடன்மாசிழிபுலத்தும்புயல்போல்வண்ணவலத்தமதுகைடவரைக்குறைகுருதிவழிநிலத்துமகவான்வெற்பின் [ன்றகுலத்தைபிறகரிசோரிசிறிதிடத்தும்வந்துகுடிக்கொண்டிதோன்றும்.

(இ-ள்.) வலத்தவுணன்றசைவீழ்ந்த வழிதுப்புபடும் - வெற்றியையுடைய வலாகானது மாமிசஞ்சிந்தியவழிப்பவளநதோன்றும், அயன் சந்திவழுவமாக தென்புலத்தவனாவிதிக்கும் இடத்து அவன் உடல் மாசு இழிபுலத்தும் - பிரமன் சந்திவழுவமாகத் தென்புலத்தவரைச்சிருட்டிக்குமிடத்து அப்பிரமன் தன்னுடற்களங்கத்தை யொழித்த விடத்திலும், புயல் போல் வண்ணன் வலத்த மதுகைடவரை குறைகுருதி வழிநிலத்தும் - மேகம்போலும் கரியநிறத்தையுடைய நிருமால் வன்னையையுடைய மதுகைடவரைச்சேதித்த வுகிரஞ்சோர்ந்தவிடத்திலும், மகவான் வெற்பின் குலத்தை இறகு அரிசோரி சிறிதிடத்தும் வந்து குடிக்கொண்டு தோன்றும் - இத்திரன் மலைக்கூட்டங்களின சிறகு அரிந்த வுகிரஞ் சிந்தியவிடத்திலும் (ஓர்வகை) உதித்துக் குடியேறிவிளங்கும்.

பதிர்க்களைச்சிருட்டிக்கு எடுத்தவுடலை விடுத்தகாலம் சந்திக்காலமாதலால் சந்திவழுவமாத தென்புலத்தவனாவிதிக்குமிடத்தவனுடன் மாசிழிபுலத்தும் எனவும், ஓர்கால் பிரமன் உறத்தாமரைவிலிருக்க, நிருமால் நிருப்பாற்கடலில் அநினயில் செய்யும்போது அவர் இரண்டிசெவிகளிலிருந்து மதுகையிடவந்தோன்றிய மண்டங்கள் நடுங்க வுலவும்போது “அப்பிரமன் இவரயாடொன்று துணுக்குறையினவ அஞ்செலெனக்கூறி, விட்டுணு கிட்டுணு என்றிருவரைச்சிருட்டிக்கு ஏவ, அவர்கள் கொன்றனராதலால் புயல்போல்வண்ணன் வலத்தமதுகையிடவரைக்குறை குருதிவழிநிலத்தும் எனவுங்கூறினார் “என்னும்ஏல்வையுயர்ப்திரக்கடோன்றவெடுத்தவுடல்விடித்தான், நண்ணுமுடலமுடர்ச்சந்தியென்ப”, எனவும் “தண்ணந்தாமரையயன் வெரீஇச்சாற்றுதல்கேளா, வெண்ணையுண்டமரீல்விட்டுணுகிட்டுணுவென்ன, நண்ணுபேருடையிருவனாவகுத்து நான்முக, தோன், கண்ணன்குறாவருபவர்க்குதி ரொன்றுரைத்தான்” எனவும் கூர்மபுராணத்தில் பலவகைத்தோற்றமுரைத்த வத்தியாயத்திலும், அட்டமூர்த்தியியல்புரைத்த அத்தியாயத்திலும்காண்க. மலைகளைச்சிறகரிந்தவரலாற்றை முன்னர்க்காண்க. (அ0)

அவ்வழியிறப்பிடுவளமுருக்கம்பூப்பசுங்கினிமூக்கலர்ந்தசெல்விச் செவ்வரத்தமலர்கொவ்வைக்கனிபோலுங்குணங்குற்றந்திருகிக்கோட

லெவ்வூற்றிப்புழுவரித்தன்முகமொடிதல்பெரும்பாலுயிப்பூணெந்தல்
பெய்வனையார்தமக்கேயார்தரிக்கின்மகப்பேறுமுதல்பேறுண்டாகும்.

(இ-ள்.) அவ்வழியில் படுபவனம் - அந்நாண்டித்தினுந்தோன்றிய பவனத் தினது, குணம் - நிறமானது, முருக்கம் பூ புசுங்கிளிமூக்கு உலர்ந்த செவ்விசெவ்வ ரத்த மலர் கொவ்வைக்கனிபோலும் - முருக்கம்பூவும் பசியகிளியின்மூக்கும் மன ர்த்தபருவத்தையுடைய செவ்வரத்தமலருந் கொவ்வைக்கனியுமாகிய இவற்றினிற த்தைப்போலுமுள்ளது, திருக்கிகோடல் எவ்வம் உற புழுவரித்தல் முகமொடிதல் குற்றம்-திருக்கிகோணுதலும் குற்றமிகப்புழுவரித்தலும் முகமொடிதலும் (அந்தரூ ரிய) குற்றங்களும், பெரும்பாலும் இப்பூண், ஏந்தல் பெய்வனையார் தமக்கே ஆம் - பெரும்பாலு மிப்பவனங்களாலாகிய வாபரணங்களைத் தரித்தல் பெண்களுக்கேபுரி யதாம், தரிக்கில் மகப்பேறு முதல் பேறு உண்டாகும் (அவர்கள்) தரித்தால் புத்திந ப்பேறு முதலாகிய பெரும்பயனுண்டாகும்.

பவனத்தின்குற்றங்கள் பிளவு, கல்லிடுக்கிற்பட்டுடங்குதல், கருப்பத்தே தனையுடைத்தாதல், கறுப்பு, திருகல், வெளிநல் என ஆறும் எனவும், குணங்கள், சிந்தாரம், செங்காய், முசுமுசுக்கைக்கனி, லீரைக்கனி, தாதுளங்கனி என ஐந்தா மெனவும் “பவனநற்குணஞ்சிறநாரம் பன்னுசெம்மணிச்செங்காயந், துவமுசுமுசு க்கைகனீரை தாதுளம்பழம்போன்றாகும், கவைமுடந்தொனைகறுப்புத் திருகுதல்வெ ளிமறகுனென், நினைவகனோராதற்குற்றமென்பநன்முலமையோரோ” என ஒருசாரா ர்கூறுதல்காண்க.

(அக)

இரவியெதிருரியிறைக்குங்கல்லுமதியெதிர்செழுநீரிறைக்குங்கல்லு முரையிடுமொன்பதிலொன்றினுட்கிடையறய்க் கிடக்குமெனவொன்பான் மரபுரைத்துவணிககோருகியவானவோறுவடபாஷைக்கிப் [வேறு பாரவியிருந்தருச்சித்துமணிலகக்கொண்டெதிர்மதுரைப்பாரணேநோக்கா.

(இ-ள்.) இரவி எதிர் எரி இறைக்கும் கல்லும் - சூரியனெதிர் 'யனலைச்சிந் துஞ் சூரியகாந்தக்கல்லும், நீதி எதிர் செழுநீர் இறைக்கும் கல்லும் - சந்திரனெதி ரோ தண்ணியரினாச்சிந்துஞ் சந்திரகாந்தக்கல்லும் (ஆகியலிவை) உரை இடும் ஒன் புதில் ஒன்றின் உட்கிடையாய் கிடக்கும் என - முன்னர்க்கூறிய வொன்பதவகையி ரத்தினங்களுள் ஒரு இரத்தினத்தி னுட்கிடையாகி வடங்கிக்குமென்று, வணிக் கர் ஏறு ஆகிய வானவர் ஏறு - வணிகருளாண்சிங்கமாகிய தேவர் சிங்கம், ஒன்பான் வேறுமரபு உரைத்து-ஒன்பதவகையிரத்தினங்களைத் தனித்தனி யதனதன்மரபுகள் முதலியவற்றை முறையாக (எடுத்துக்) கூறி, வடபால் நோக்கி இருந்த மணிபரவி அருச்சித்து கை கொண்டு - வடதிசையைநோக்கியிருந்து இரத்தினங்களைவணங்கி யருச்சனைசெய்து கையிலேந்தி, மதுரை பாரணை எதிர் நோக்கா - மதுரையிலெழுந் தருளிய சோமசுந்தரமூர்த்தியை யெதிரோநோக்கியருளி.

சூரியகாந்தமும் சந்திரகாந்தமும் இரத்தினங்களுள் ஒருவகையவென ஒரு சாரார் கூறுவாராயினும் இரத்தினங்களின்வகையிப்பட்டன அல்லவென்பார் உட் கிடையாய்க்கிடக்குமெனவும், அவைகோமேதம், வயியேயம், புட்பராகம் இம்மூன் றினுள் ஒன்றின்கீழ்ப்பட்டு அடங்கிநிப்பனவென்பார் ஒன்பதிலொன்றின் எனவும், விபகருங்கால் கீழ்த்திசைநோக்கியிருந் தருச்சித்தலும், கொடுக்குங்கால் வடதிசை

நோக்கியிருந்தருச்சித்தது மரபு என்பார் வடபாளேக்கிப் பாவியிருந்திருச்சித்தன
எனவுங்குறிஞர் (அஉ)

அஞ்சலிசெய்தகநோக்காலிக்குமரங்களவிறந்தவாயுள்செல்வம்
விஞ்சுகவென்றளித்தருளவிறைமகனும்விண்ணிழிந்தவிமானநோக்கிச்
செஞ்சீரணம்பணித்திருகைத்தாமரையும்விரித்தேற்றூன்செல்வநாய்கர்
மஞ்சளையும்புடைபூன்வவமைச்சரையுநோக்கிமுகமலர்ந்துசொல்வார்.

(இ-ள்.) அஞ்சலிசெய்த அகம் நோக்கால் இக்குமரற்கு அளவிறந்த ஆயுள்
செல்வம் விஞ்சுக என்று அளித்த அருள் - கைகூப்பித் திருவருட்பார்வையாலிந்த
வரசினங்குமரனுக்கு எல்லைகூடந்த வாயுளுஞ்செல்வமும் ஒங்குகவென்றகொடுத்த
ருள், இறைமகனும் வின் இழிந்த விமானம் நோக்கி செஞ் சரணம் பணிந்த இறகை
தாமரையும் விரித்த ஏற்றூன்-அவ்வரசினங்குமரனும் வானுலகினின்றவந்தஇந்தி வி
மானத்தைப்பார்த்துச் சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய செவத்திருவடிகளைவணங்கித்
தனது இரண்டிகைகளாகிய விரண்டிதாமரைகளையு மலர்த்திவாங்கினான், செல்வ
நாய்கர் - செல்வமரிதிறந்த வணிகராய்வந்த வச்சோமசுந்தரக்கடவுள், மஞ்சளையும்
புடை நின்ற அமைச்சரையும் நோக்கி முகமலர்ந்து சொல்வார் - அந்தவரசி
னங்குமரனையும் அவன் புடைசூழ்ந்துநின்ற மந்திரிமார்களையும்பார்த்துத் திருமுகம
லர்ந்து கூறுகின்றார்.

மைந்தன் மஞ்சன் எனவருதல்போலி.

(அக)

இம்மணியாலிழைத்துநவமுடிசூட்டி யிச்சிங்கவிளவேறன்ன
செம்மறனையபிடேகபாண்டியனென்றியம்புமெனச்செம்பொன் றாக்கிக்
கைம்மறியில்வணிகருக்குவிலைகொடுப்பான்வருவார்முன்கருணைநாட்ட
மம்மகன் மேனிரப்பியிளநகையரும்பிநின்றாராயங்குக்காணார்.

(இ-ள்.) இ நவமணியால் இழைத்ததுமுடி சூட்டி-இந்தவொன்பதுவகையிர
த்தினங்களைக்கொண்டிழைத்து மருடஞ்சூட்டி, இச்சிங்க இளமை ஏறு அன்ன செம்
மல் தனை அபிடேக பாண்டியன் என்று இயம்பும் என - இந்த விளஞ்சிங்கவேற்
றையொத்த வரசினங்குமரனுக்கு அபிடேகபாண்டியனென்று நாமமிடுக்களென்று
கூறியருள், செம்பொன் னாக்கி கை மறியில் வணிகருக்கு விலைகொடுப்பான் வரு
வார்முன்-(விலையின்மையால்) செம்பொன்னையோர் வரையறையாகத் தலையாற்று
கித்த தமது திருக்கரத்திலேத்திய மாணைக்கார்துவந்த வணிகராகிய சோமசுந்தரக்
கடவுளுக்கு விலையாகக்கொடுக்கவரு மந்திரிகள்முன்பு, கருணைநாட்டம் அம் மக
ன்மேல் நிரப்பி இளநகை அரும்பி நின்றா அங்கு காணார் - தமதுகிருபாநோக்க
த்தை யந்தவரசினங்குமரன்மேற்பரப்பிப் புண்ணகையரும்பிநின்ற அந்தவணிகேச
ரை யவ்விடத்திற்காணாராயினார்கள்.

(அச)

ஒருருவாய்நேர்நின்றவணிகேசர்விடைபூயின்மேலுமையாளோடு
மீருருவாய் முக்கண்ணுநாற்கரமுமஞ்சமரரிவாவாறு
காருருவாயெழுமிடறுங்காட்டித்தங்கோயில்புகக்கண்டாரின்று
பாருருவாய்நின்றவணிகேசரிவரொனவேபின்பற்றிப்போவார்.

(இ-ள்.) ஓர் உருவாய் நேர் நின்ற வணிகேசர்-ஒரு திருவுருவங்கொண்டு அ
வர்கள் நேர்நின்று நவமணிகள் தந்த வணிகேசராயுள்ளவர், விடையின் மேல் உமை

யார் ஒழி சுருருவாய் - இடபத்தின்மே லுமையவனோடு மிரண்டுதிருவுருவங்கொண்டு, முக் கண்ணும் நாகரகமும் அஞ்ச அமரர் இறவா ஆறு கார் உரு வாய் எழுமிடமும் காட்டி - திரிகேத்திரங்கனையும் நான்கு திருக்கரங்களையும் விடங்கண்டஞ்சிய திருமால் முதலிய தேவர்களிற்க்காவண்ணம் கரியநிறங்கொண் டெழுந்த பரீகண்டத்தையுங்காட்டி, தம் கோயில் புக கண்டார் - தமது திருக்கோயிலுட்சென்றருளப் பார்த்தார்கள், இன்று பார் உருவாய் நின்ற வணிகேசர் இவனோ என பின் பற்றி போவார் - இப்போதுவகினர்திருவுருவங்கொண்டு நம்முன் நின்ற வணிகேசர் இவனோயென்று பருந்தினிழல்போல விடாது பின்றொடர்ந்துசெல்வாராயினார்

பிரிதினியைபுரீக்கிய ஒன்றுமுதல் எழு சுரய்சின்ற விசேடணங்களால் இறைவனான ஏழுகுணங்களும் இதனாற் கூறப்பட்டன. வணிகனும்வந்தது உயிர்கள் வாடாதிருத்தற்பொருட்டாதலால் பேரருளுடைமையோன்ற ஒருருவாய் நேர்நின்ற வணிகேசர் எனவும் “எத்திறமீசனின்ருனததிறமவனாகிநின்பன்” என்றமையால் சுதந்திரனெனப்படுந் தன்வயத்தானதனம் “பவன்பிரமசாரியாகும்பான்மொழிகண்ணியாகும்” என்றமையால் இயல்பாகவே பாசங்களின்கீழிற்றலுமாகிய பொருளாற்றல்தோன்ற உமையானோடு மீருருவாய் எனவும், அநாதியேயுள்ள மும்மலங்களையும் மந்தரமுதலிய சத்திரிபாசமுமுடையவராய் நூல்வழி முத்திவிரும்புஞ் சகலர்க்குப்போக்குதலால் முடிவிலாற்றலுடைமையோன்ற முக்கண்ணும் எனவும், அடியாரவிரும்பி யாங்கே கூருதுணர்ந்து அர்ச்சமொழித்துக் கொடுத்தருளுதலால் சர்வஞ்ஞத்துவம் எனப்படு முற்று முணர்ச்சுத்தோன்ற நாகரகமும் எனவும், பிரமன்முதலிய தேவர் இறத்தல்போல இறப்பில்லாநாடலால் விசுத்ததேகமெனப்படுந் தாயவடிம்பினன் என்பதுதோன்ற அஞ்சமாரிற்வாவாறு எனவும், கொல்லும் விடமுண்டருளியம் அளவிலின்பமுடையவனாயிருத்தலால் பூர்த்தியெனப்படும் வரம்பிலின்பமுடைமையோன்றக் கருருவாயெழுமிடமும் எனவும், அவைவருமானாகாண்க, ஒருருவாய் என்பதுமுதல் நாகரகமும் என்பதகாறும் சொல்முரணணி, அஞ்சமாரிற்வாவாறு கருருவாயெழுமிடமும் என்பதகாறும் பொருள்முரணணி.

(அடு)

தேன்செய்தகொன்றைநெடுஞ்சடையார்முன் தாழ்த்தெழுந்துசெங்கைகூயான்செய்யுங்கைம்மாறயெம்பிராற்கொன்றுண்டோயானுமென்ன [ப்பிதூன்செயுடலும்பொருளுமுயிருமெனினவையாவுமுனவேயையாவான்செய்யுந்நிற்குவையகத்தோசெய்யுங்கைம்மாறுண்டேயோ,

(இ-ள்.) தேன் செய்த கொன்றை நெடுஞ்சடையார் முன் தாழ்த்து எழுந்து - தேன் நிறைந்த கொன்றை மலர்மாலையையணிந்த நெடிய சடையையுடைய சோமசுந்தரக் கடவுள்முன் பணிர்செழுந்து, செங்கை கூப்பி - செவந்தகைகளைச் சிரத்தின்மேற்குவித்து, யான் செய்யும் கைம்மாறாய் - நாயேன செய்யும் பிரதியுபகாரமாக, எம்பிராற்கு யானும் ஒன்று உண்டோ - ஓமது பிரானாகிய உனக்கு என்னாலும் செய்யப்படும ஒன்றுள்ளதோ, என்னது ஊன யச்ய உடலும் பொருளும் உயிரும் எனின்-எனது ஊன்பொதிந்த வுடலும் பொருளும் ஆவியுமுளவெனில், ஐயச அவை யாவும் உனவே - ஐயனே அவையெல்லாம் (முன்னமே) உன்னுடையனவே, யான் செய்யும் நன்றிக்கு வையகத்தோர் செய்யும் கைம்மாறுண்டேயோ - மேகம்செய்யுமுதவிக்கு உலகினர்செய்யும் பிரதியுபகாரமுளதோ, (இல்லையென்றபடி.)

ஆன்மாக்களுக்கு மலபாகம் வருவித்தற்பொருட்டுத் தனாகான புவனபோகந்தந்த கருவிகளையும் ஆன்மாக்களையுங் கூட்டிப் புசிப்பித் தருளுகின்றமையால் ரு

ன்னமே யெனவருவித்தாம். ஆன்மாக்களாயுங் கருவிகளாயுங்கூட்டிப் பூசிப்பித்தல் “தனக்கெனவறியிலாதான்ருளியவயிறுதுசாரான்-தனக்கறிவிலாதவாயிருனிலையறிந்துசாரா -தனக்கெனவறியிலாதான்றத்துவவன்னருபன் - தனக்கெனவறியா னுவிச்சகலமுதுகருந்தானே ” எனவருஞ் சிவப்பிரகாசத்திற்காண்க. யான் என ஒருமைநிற்குறி எம்பிராற்கு எனப் பன்மையிற்குறிவது வழுவன்றோ எனின், தன்னினத்தோரையும் உள்படுத்திக் கூறினமையால் வருவன்றென்க. யானும் என்ப தினும்மை இழித்துணிப் பொருள்மேல் நின்று “தாம்வீழ்வார்” தம்மால்வீழ்ப்ப டுவேரார் என நின்றற்போல எனனால் எனகின்றது. செய்யப்படுமி இசை யெச்சம். உண் பொருளடியாகப்பிறந்த பலவின்பாற் படாக்கைக்குறிப்புவினைமுற்று. (அள்) என்னுமுன்வழுத்தலுதும்விறன்மாறன் கோக்கொழுந்தையிகல்வேல்விந் மன்னுகுமிவற்குமனவாக்கிறந்தபூரணமாமதுநாகாதன் [தை பொன்னுகுமணிமகுடஞ்சூடமணிநல்குதலாற்புவிசையேகம் பன்னுகுமுறைபுரியத்தக்கதெனவாழ்த்தினர்பல்சான்றோரும்.

(இ-ள்.) என்னு முன் வழுத்த லுதும் விறல் மாறன் கோக் கொழுந்த- என் னு திருமுன்னின்று வணங்கித் துதிக்கும் வெறநிவாய்ந்த வீரபாண்டியனுடைய வா சிளங்குமாளும், இகல் வேல் விசை மன் ஆகும் இவற்கு - போர்செய்யும் வேலை யேந்திய சயலட்சுமியின் தலைவனுமாகிய விவவரசனுக்கு, மனம் வாக்கு இறந்த பூ ரணம் ஆம் மதுநா நாதன்-மனவாக்கிற்கெட்டாத பூரணமாகிய மதுவாயிலெழுந்த ருளிய சோமசுந்தரர்க் கடவுள், பொன் ஆகு மணி மகுடம் சூட மணி நல்குதலால்- பொன்றைசெய்த விரத்தினங்களழுத்திய கிரீடஞ்சூட நவமணிகளந்தந்தருளினமை யால், புவி அனேகம் பல நானு முறை புரிய தக்கது என பல் சான்றோரும் வாழ் த்தினார் - உலகமுற்றிலு மெநகாளும் மனுதூல்முறைப்படி செக்கோல் செலுத்த க்கடவனென்று அறிவாலமைந்த பெரியோர்கள் பல்லு மாசிவசனங்குறினார்கள். புரியத்தக்கது வியங்கோள் வீணமுற்று. “பொறுப்பதறிவிலன்குற்றுக்க ளே” எனத்திருவாசகத்தில் தவ்விருதி வியங்கோட்பெயிருளில் வருதல்காண்க, கொழுந்தை - ஐ - சாரியை யிடைச்சொல். (அள்)

ஏத்திலலங்கொண்டிருநரான்கீழ்ப்தழுவப்பெற்றோங்கியிருக்குமட்ட மூர்த்திவிடையருள்பெற்றுமூவாநான்மறையாசிமுனிவர்கூறப் [விச் பார்த்திவன்றன்பொலன்மாடமனைபுகுந்தாவிறைமணிப்பண்பாயுங்கேள் சாத்திரமந்திரமணிநோக்கிவியப்படைந்தார்சங்கைகூர்ந்தார்.

(இ-ள்.) ஏத்தி வலங் கொண்டு இரு நான்கு இபம் தழுவ பெற்றது ஒங்கி இ ருக்கும் அட்ட மூர்த்தி அருள் விடை பெற்று-துதித்தப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்த அஷ்ட டகசங்கள் சுமக்கப்பெற்ற தெய்வவிமானத்தில் நிகரின்றி யெழுந்தருளிய அட்ட மூர்த்தியாகிய சோமசுந்தரர்க்கடவுளானும் விடைகையப் பெற்று, மூவா எல் மறை முனிவர் ஆகி சு.ற - கெடாத கல்லவேதங்களை யுணர்ந்த முனிவர்கள் ஆசிவசனங் கூற, பார்த்திவன் தன் பொலன் மாட மனை புகுந்தான் - அரசிளங்குமான் பொன் னுலாகிய மேன்மாடமமைந்த கோயிலுட்புகுந்தான், இறை மணி பண்பு ஆயும் கே ள்வி சாத்திரரும் மந்திரரும் - தலைமைவாய்ந்த நவரத்தினங்களின் குணங்களை யா ராய்ந்தறிபு தூற்கேள்வியில் வல்லவரும் வேறுள்ள மந்திரிமார்களும், மணிகோக்கி வியப்பு அடைந்தார் சங்கை கூர்ந்தார் - (கொண்டிவந்த) நவமணிகளைக்கண்டதிசயி த்தார்கள் (சூரியன் முதலிய கோள்களோவென்று) ஐயங்கொண்டார்கள்.

நிறை எனச் சொல்வகையென்று ஒளிநிறைந்தவெனப் பொருள்கொள்ளுதலுமொன்று. சிவாலயத்திற்குத் தரிசனஞ்செய்யச்சென்றோர் 'தரிசித்து மீளுங்கால் விடைபெற்றுச்செல்லுதல் முறையாதலால் அட்டமூர்த்திவிஷயருள்பெற்று என்றார், அட்டமூர்த்தி என்றதை முன்னர்க்காண்க. நிலப்பொருள்மேல்நின்ற பெற்றது என்னும் வினைப்பெயர் ஈறுதொக்கது. கேள்வியுஞ் சாத்திரமும் ஒருபொருட் கிளவிகளாதலால் ஈறுதொக்கவியல் வல்லோர் என்றும். பொன் என்னுஞ்சொல் ஈறுதொக்கக் கெட்டு லகரமு மகரமும்பெற்றுப் பொலம் என நின்று இத்திரிநிலைப் போலியாய்ப் பொலன் என நின்று "பொன்னென்கிளவியீறுகெடுமுறையின் - முன்னர்த்தோன்றும்லகரமகரம் - செய்யுண்மருங்கிறொடரியலான" எனத்தொல்காப்பியமீ-எழுத்த்திகாரம்-புள்ளிமயங்கியலிற்காண்க."

(அஅ)

ஹே வேறு.

வேளெனவந்தநாய்கர் சுந்தரவிடங்கராணு
னாளுங்களுங்கோளும்பற்றிநவமணியாக்கினாரோ
தாள்களுந்தோளுமார்புந்தரித்தநீனாகமீன்ற
வாள்விடுமணியோவீர்தார்யாதெனமதிக்கற்பாலேம்.

(இ-ள்.) வேள் என வந்த நாய்கர் சுந்தர விடங்கர் ஆனால் - முருக்கடவுள் போல வழகு மிளமையும் வாய்ந்துவந்த வணிகேசர் சோமசுந்தரக்கடவுளே யானால், நாள்களும் கோளும் பற்றி நவமணி ஆக்கினாரோ - அசுவினிமுதலிய நகைத்திரங்கையுஞ் சூரியன்முதலிய வேழுகோள்களையும்பற்றி நவமணிகளாகச்செய்தாரோ, தாள்களும் தோளும் மார்பும் தரித்த நீன் நாகம் ஈன்ற வாள் விடு மணியோ ஈந்தார்-(தமது) திருவடிகளின்மேலுந் திருத்தோளின்மேலும் மார்பின்மேலுஞ் சிலம்புகளாகவும் வாருவலயமாகவும் முதாணியாகவுந் தரித்த நீண்டசர்ப்பங்கள்பெற்ற வொளிவீசுகின்ற ரத்தினங்களைத் தந்தருளினாரோ, யாது என மதிக்கற்பாலேம் - இவற்றுளெதுவென்று வரையறுத்தாகுதலும் பகுதியுடையேம்.

விடங்கர் உளிரீக்கமுடையவர். இன்னதெனத்துணியாமையால் ஐயவணி.

இந்திரக்கடவுண்டிமிம்மணியரியவென்னு
மந்திரக்கிழுவர்நல்கிமயனினுமாண்டகேள்வித்
தந்திரக்கனகக்கெல்லர்க்குவப்பனததும்பவீசிச
செந்திருமார்பினுற்குத்திருமணிமகுடஞ்செய்தார்.

(இ-ள்.) இந்திரக்கடவுள் நாட்டும் இம் மணி அரிய என்னு மந்திரக் கிழுவர் நல்கி - இந்திரனுலகினு மில்விரத்தினங்கள் கிடைத்தநகரியன வென்று அதிசயங்கூர்ந்து மந்திரிகள் தந்து, மயனிலும் மாண்ட கேள்வி ஸந்திரம் கனகக் கொல்லர்க்கு உவப்பன ததும்ப வீசி - அசுரததச்சனிலும் மார்பிமைப்பட்ட சிற்பநூலில்வல்ல பொற்கொல்லர்க்கு வேண்டும் பொருள்களை யாசைநிரம்பத்தந்து, செந்திரு மார்பினுற்கு திரு மணி மகுடஞ் செய்தார் - இலக்குயிவகிக்கு மார்பினையுடைய திரு மால்போன்ற வரகிளங்குமரனுக்குப் பொலிவமைந்த விரத்தினமயமான கிரீடஞ் செய்வித்தார்கள்.

இறைவனாகிய சோமசுந்தரக்கடவு ளருளினமையால் இந்திரக்கடவுண்டிமிம்மணியரியவென்னு எனலாம். அமைச்சர்கள் நவமணிகளையும் பொற்கொல்லர்க்கு

குத் தத்து மருடம்செய்வித்தார்கள் என்பது கருத்து. செய்தார் முதனிலை திரியாத வந்த பிறவினை வினைமுற்று. (க௦)

மங்கலமரபான்மலைமணிமுடிசூட்டி நாமஞ்
செங்கணையுயர்த்தநாய்கர்செப்பியமுறையால்வேத
புங்கவரிசைப்பவீதிவலஞ்செய்துபுனிதன்பாத
பங்கயமிறைஞ்சிவேந்தன்பன்மணிக்ஞோயிலெய்தா.

(இ-ள்.) மங்கல மரபால் மலை மணி முடி சூட்டி - நல்ல முகூர்த்தநாளில்
அல்லிற்கூறிய மரபால் மலைவேய்ந்த நவமணிமருடத்தைச்சூட்டி, நாமம் செம் கண்
ஏது உயர்த்த நாய்கர் செப்பிய முறையால் - அபிடேக பாண்டியனைச் சிவந்தக
ண்களையுடைய இடபக்கொடியை யுயர்த்தியருளிய வனிகேசராய்வந்து சோமசுந்த
ரக்கடவுள் பேரிகெவெனத் திருவாய்மலர்ந்தருளிய முறைப்படி, வேத புங்கவர் இ
சைப்ப - வேதநூலில்வல்ல அந்தணர்கூற, வீதி வலம் செய்து புனிதன் பாதபங்கய
ம் இறைஞ்சி - அரசவீதியையவலம்வந்து அச்சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருவடித்
தாமரைகளாவணங்கி, வேந்தன் பன் மணி கோயில் எய்தா - அவ்வபிடேகபாண்டி
யன் பலவிரத்தினங்கள் பதித்த தனது கோயிலையடைந்து. (க௧)

பேர்மகட்குறையுளானபுயத்தபிடேகத்தென்னன்
தேர்முதல்கருவித்தானைத்தெவ்வர்நீன்முடியெலாந்தன்
வார்கழற்கமலஞ்சூடமனுமுறைபைங்கடற்காக்குங்
காரொனக்கருணைபெய்துவையகங்காக்குநாளில்.

(இ-ள்.) பேர் மகட்கு உறையுள் ஆனபுயத்து அபிடேகத் தென்னன்-சய
மகட்கு உறைவிடமான புயத்தையுடைய அந்தவபிடேகபாண்டியன், தேர் முதல்
கருவி தானை தெவ்வர் நீன்முடி எல்லாம் தன்வார்கழல் கமலம் சூட - தேர்முதலி
ய நான்குவகைச்சேனைகளையுமுடைய பகைவரது நீண்டகிரீடங்களெல்லாம் தனது
நீண்டபாதநீராமரைகளைச்சூட, மனுமுறை பைங்கடற்காக்கும் கார் என கருணைபெ
ய்துவையகம் காக்கும் நாளில் - மனுநானமுறைப்படி வசிப்பயினார்க்காக்கும் மேக
ம்போல (உயிர்த்தொகையின்மேற்) கருணைசொரிந்து உலகினைக் காத்துவரும்நாளில்.

எழுசேரடியாகிரியவிருத்தம்.

தந்தைதன்காமக்கிழத்தியர்நீற்தனையராய்த்தனக்குமுன்னவராய்
முந்தைநாளரசனைபொன்னறைமுரித்து முடிமுதல்பொருள்கவர்ந்துக்கு
சின்தையராகிமறுபுலத்தொளித்ததெவ்வரைசிலர்கொடுக்கெடுப்ப [ஞ்
வந்தவர்கவர்ந்ததன்மெலராமீளவாங்கினுளீர்க்கதிர்மருமான்.

(இ-ள்.) ஈர்க்கதிர் மருமான் - குளிர்த்திரணம்வாய்ந்த சந்திரன்மரபில்வ
ந்த வபிடேகபாண்டியன், தந்தைதன் காமக்கிழத்தியர் ஈன்ற தனையர் ஆய் தனக்
கு முன்னவர் ஆய் - தனதுபிதாவாகிய வீரபாண்டியனுடைய காமக்கிழத்தியர்பெ
ற்ற புத்திரராய்த் தனக்குமுன்பிறந்தவராய், முந்தை நான் அரசன் பொன் அறை
முரித்து முடிமுதல் பொருள் கவர்ந்து - முன்னிலவ்வீரபாண்டியனுடைய கரு
வூலத்தின் தானைமுரித்துக் கிரீடமுதலிய பெரும்பொருள்களை யெல்லாம் கொள்ளை
யாடி, உட்கும் சிந்தையர் ஆகி மறுபுலத்த ஒளித்த தெவ்வரை - (திச்செயலால்)திடு
க்கிடும் மனமுடையவராய் வேற்றுரிப்புருந்தொளித்த பகைவரை, சிலர்கொடு வி

டுப்ப வந்தவர் தவிர்த்த தனம் எல்லாம் மீளவாங்கினான் - சிலவேவுகாரர்கொண்
வேந்து விடுப்பவந்த அந்தக்காமக்கீழத்தியர் புதல்வர்கொன்னையாடிய கீரீடமுதலி
யபொருள்களையெல்லா மீளவும்வாங்கினான்.

சோமசுந்தரக்கடவுளருளிய நவமணிகளின் மான்மியத்தால் எல்லாநாடுக
ளையும் தனதழக்கீழ்ப்படுத்தினான் என்பார் மறுபுலத்தொளித்த தெவ்வரைச் சிலர்
கொடுவிடுப்ப வந்தவர் தவிர்த்ததனமெல்லா மீளவாங்கினான் என்றார். (கக.)

மாணிக்கம்விற்படலம்¹ முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உட்படத் திருவிருத்தம் - ௧௨௮௭.

பதினெட்டாவது.

வருணன்விட்டகடவல் வற்றச்செய்தபடலம்.

அறுசேடியாகிரியவிருத்தம்.

காழ்கெழுகண்டத்தண்ணல்கௌரியன்மருடஞ்ஞட
வீழ்கதிர்மணிகளி்ந்தவியப்பிதுவிடையோன்சென்னி
வாழ்கருமுகிலைப்போக்கிமதுரைமேல்வருணன்விட்ட
வாழ்கடல்வறப்பக்கண்டவாடலைப்பாடல்செய்வாம்.

(இ-ள்.) காழ்கெழுகண்டத்து அண்ணல். கௌரியன் மருடஞ்ஞட - கரிய
நிறமிக்க ஸ்ரீகண்டத்தையுடைய சோமசுந்தரக்கடவு ளபிடேகபாண்டியன் கீரீட
ஞ்ஞட, கதிர் வீழ் மணிகள் ஈந்தவியப்பு இது - ருரியன் முதலிய கோள்களும் விரூ
ம்ப நவமணிகள்தந்த திருவிளையாடல் இது, விடையோன் சென்னிவாழ் கருமுகிலை
போக்கி - இடபவூர்நிலையுடைய வச்சோமசுந்தரக்கடவுள் தமது சடாமுடியின்
மேல் வாழும் புட்கலாவர்த்த முதலிய மேகங்களைச் செலுத்தி, மதுரைமேல் வரு
ணன்விட்ட ஆழ்கடல் வறப்பகண்ட ஆடலை பாடல் செய்வாம் - மதுரையின்மேல்
வருணன் வலிய ஆழ்ந்தகடலை வற்றச்செய்தருளிய திருவிளையாடலை யினியெடுத்
துக்கூறுவாம்.

முன்னர்க்கூறிய திருவிளையாட லான்மாக்கவிடத்துவைத்த கருணையின்வி
யப்பை யுணர்த்தினமையால் வியப்பென்பத தானியாகுபெயராய்ப் படலத்தின்
மேனின்றது. மணிகளென்றமையால் ருரியன்முதலியகோள்கள் என்றும், கதிர்
ஏனைக்கோள்களை யுணர்த்தி நிறைவாக முடிந்தபடி. (க)

சித்திரைமதியிற்சேர்ந்தசித்திரைநாளிற்றென்னன்
மைத்திரைநிமிடற்றுலெள்ளிமன்னுளாற்களவுமாண்ட
பத்திமைவிதியிற்பண்டம்பற்பலசிறப்பாகிப்
புத்தியும்விடுநெல்கும்பூசனைநடத்தலுற்றான்.

(இ-ள்.) தென்னன் சித்திரை மதியில் சேர்ந்த சித்திரை நாளில் - அபிடே
பாண்டியன் (எப்பொழுதும் அபிடேகம் நடத்திவருவோனும்) சித்திரைமாதத்திள்

வருணன்விட்ட கட வலவற்றச் செய்திருக்கிறான்

வருணன்விட்டகடலைவற்றச்செய்தபடலம். ஐங்க

வந்த சித்திராநகரத்திராத்தல, மைதிரன் மிடற்று வெள்ளி மன்றுளரீற்கு அளவுமாண்ட பத்திமை - கரியகாளாண்டத்தையுடைய வெள்ளியம்பலத்தி லெழுந்த ருளிய பெருமனோருக்கு எல்லைகடந்த அன்போடு, விதியில் மாண்ட பற்பல சிறப்பு நல்கி புத்தியும் வீழும் நல்கும் பூசனை நடத்த லுற்றான் - ஆகமவிதிப்படி பூசனைக்குரிய பலகிரவியங்கனையும் மிதப்ப (ஆதிசைவரிடத்தில்) கொடுத்தப் போகத்தையும் மோகத்தையும் கொடுக்கும் பூசையை நடத்தத்தொடங்கினான்.

பெளரணைசேர்ந்த சித்திராநகரத்திரம் வருவாதற் சித்திராமாதமாதலால் பெளரணை கூறுதொழிந்தார். தனது பெயர்க்காரணத்தைப் புலப்படுத்தினான் என்ற மீர் விதியால் பண்டம் பற்பல சிறப்பநல்கிப் பூசனை நடத்த லுற்றான் என்றார். (உ)

நரியநெய்யாதி யாராநறுங்குழம்பு ஈருவாட்டி.

வெறியகர்ப்புரநீராடடியற்புதவெள்ளம்பொங்க

விறைவனைவியந்து நோக்கியேத்துவானெறிநீர்வையைத்

துறைவநீயென்கர்ப்புர சுந்தரனேயோவென்றான்.

(இ-ள்.) நரிய நெய் ஆதி ஆரம் நறுங் குழம்பு ஈருக ஆட்டி - நறுமணங்கமழும் ஆனெய் முதல் நறுமணம்வீசுஞ் சந்தனக்குழம் பிறதியாக வபிடேகஞ்செய்து, வெறிய கர்ப்புர நீர் ஆட்டி-வாசமிக்க பச்சைக்கர்ப்பூரக்குழம்பாலபிடேகஞ் செய்து, அற்புகம் வெள்ளம் பொங்க இறைவனை வியந்து நோக்கி எத்தவான்-சிவ நேயப்பெருக்குத் தன்னையழுங்கச் சிவபெருமானை யதிகயங்கூர்ந்து பார்த்துத்ததிக்கும் அபிடேகபாண்டியன், எறி நீர் வையை துறைவ நீ என் கர்ப்புர சுந்தரனேயோ என்றான் - அலைவீசும் நீர்மயமாகிய வையைநீர்துறையை யுடையவனே நீ எனது கர்ப்புர சுந்தரனேவென்று துதித்தான்.

இறைவன் சவுத்தரபாண்டியனாய் அரசியல் நடத்திவந்தமையால் வையைத் துறைவ எனவும், சிவநேயப்பெருக்கால் விழுங்கப்பட்டவனாதலால் என்கர்ப்புர சுந்தரனேயோ வெனவும் கூறினான் எனவும் கூறினார். (க.)

பூசனை புரிபுமெல்லைப்பொன்னகர்க்கிறைமைபுண்ட

வாசவன் வருடந்தோறும்பூசித்து வருவான் என்ன

நாசமனத்தான் பூசைகழிவுறுமளவுந்காழ்ந்து

தேசமைசிறப்பார்பூசைசெய்துதன்னாடுபுக்கான்.

(இ-ள்.) பூசனை புரியும் எல்லை - இவ்வாறு பூசனைகட்குங்காலையில், பொன்னகர்க்கு இறைமை பூண்ட வாசவன்-பொன்னுலகிற்கு அரசரிமைபூண்ட இந்திரன், வருடந்தோறும் பூசித்து வருவான் - அச்சித்திராமாதத்திற் சித்திராநகரத்திரந்தோறும் பூசித்து வருகின்றவன், அனை காசு அறு மனத்தான் பூசை கழிவுறும் அளவும் தாழ்ந்த-அந்தக் குற்றமற்ற மனதையுடைய வபிடேகபாண்டியன் பூசை முடியுமளவுந் காலம்பார்த்து நின்று, தேச அமை சிறப்பு ஆர் பூசை செய்து தன் நாடுபுக்கான் - விளக்கமமைந்த சிறப்புமிக்க பூசைமுடித்துத் தன் விண்ணுலகிற் புகுந்தான்.

ஆகமவிதிப்படி பூசித்தான் என்பார் தேசமைசிறப்பார் பூசை என்றார். (ச.)

அன்றுநீர்க்கடவுள்வேள்விகாயகனவையுத்தெய்தி

நின்றிவ்வன்றனோய்கீருஞ்செவ்வியினிகழ்ச்சிதோன்றக்

சூன்றவன்சிறகரிர்ந்தகொற்றவன் முகத்தைநோக்கி
யின்றுநீசிறிதுதேம்பியிருத்தியாவிதென்கொலென்றான்.

(இ-ள்.) அன்று நீர்க் கடவுள் - அக்காலையில் வருணன், வேள்வி காயகன் அவையத்து எய்தி நின்றவன் - மகபதியாகிய இந்திரனுடைய தேவசனபைய டைந்துநின்று, தன் நோய் திரும் செவ்வியின் நிகழ்ச்சி தோன்ற - தனது சலோ தரநோய் தன்னினின்றும் நீங்குங் காலநிகழ்ச்சிவந்துகைகூடி, சூன்றம் வன்சிறகர் ஈர்ந்த கொற்றவன் முகத்தை நோக்கி இன்று நீ சிறிது தேம்பி இருத்தி - மலை யினது வலியசிறகையரிந்த இந்திரனுடைய முகத்தைப்பார்ந்த இப்போது நீசிறிது வருந்தியிருக்கின்றாய், இது என் கொல்,என்றான் - இது யாதுகாரணமென்று வினாவினான்.

சிவபெருமான் திருவருளிற் தலைப்பட்டனன் என்பார் தன்னையுதிருஞ் செ வ்வியினிகழ்ச்சி தோன்ற எனக்கூறினார். வருணன் சலோதரநோயுடையவனென் பது “வலாரிதோள்வாதநோயனவன்மதிகயநேரயாளன், சலாவுதுவெப்பநோயா ற்றொட்க்குண்டான் தக்கனென்பான், உலாவுதுகாலிலாதமுடவனேயுரங்கொண்மந் தன், சலோதரநோய்க்கோட்பட்டான் நண்புனற்களையன்மாதோ” எனவருதலால் காண்க. (இ)

சிலைப்படுமுடி ஹாரண்ணல்செப்புவானிருமரன்பின்
வலைப்படுபெருமானெம்மான்மதுனாயெம்பிராணையன்பு
தலைப்படுபூசைசெய்யத்தாழ்த்ததின்றதனாவிப்போ
தலைப்படச்சிறிதெனுள்ளமாகுலமடைந்ததுண்டால்.

(இ-ள்.) சிலை படு முகில் ஊர் அண்ணல் செப்பு வான் - இந்திரதனுசு பொ ருந்திய மேகத்தை யூர்தியாகாடித்த யிந்திரன் கூறுகின்றான், இருள் தீர் அன்பின் வலை படு பெருமான் எம்மான் மதுரை எம்பிராணை - அநாதியேயுள்ள வாணவமலத் தினின்று நீங்கிய வடியார்ப்த்திவலையில்லப்படும் பெருமானுமெமமானும் மதுரையி லெழுந்தருளிய வெமதுபிராணமாகிய சோமசுந்தரமூர்த்தியை, அன்பு தலைப் படு பூ சை செய்ய இன்று தாழ்த்தது - அன்பின்றலைப்பட்ட பூசைசெய்த முடிக்க வின் றோர் நரபதியால் தாமதித்தது, அதனால் இப்போது என உள்ளம் அலை பட சிறிது ஆகுலம் அடைந்தது உண்டு - அதனாவிப்பொழுது என்னுடையமனம் தட்டழியச் சிறிது தன்பம் நேரிட்டதுண்டு.

சூரியனொளியால் இருள் கீழ்ப்பட்டிருக்கின்றதப்போலச் சிவஞானமேலீட்டால் ஆணவமலக் கீழ்ப்பட்டிருக்கும் என்பார் இருமர் எனவும், அதனால் சிவத்தோடுகூடி யிரண்டறநின்றனுபலிப்போர் அன்பு என்பார் அன்பின்புலைப்படும் எனவும், என் னிதுமேம்பட்ட சிவநேயமுடையான் என்பான் என்பார் இன்று தாழ்த்தது, உள் ளம் சிறிதாகுலமடைந்ததுண்டு எனக்கூறினான் எனவுக்கூறினார். (சு)

என்னவவ்விலிங்கந்தான்மாவிலிங்கமோவென்றுமுந்நீர்
மன்னவன் வினவலோடுமகபதிமொழிவான்முன்பென்
றன்னரும்பழியும்வேழசசாபமுந்தொலைத்ததன்றோ
வன்னதையறிந்திலாய்கொலென்னநீரண்ணல்கூறும்.

வருணன்விட்டகடலைவற்றச்செய்தபடலம். ௫௭.

(இ-ள்.) என்ன - என்று இந்திரன் கூற, அ இலிங்கத்தான் மா இலிங்கமோ என்று மும் நீர் முன்னவன் வினாவலோடும் - (மதுகாபிலேழுத்தருணிய) அந்தவிடில்க மூர்த்தியானது எல்லாத் திருத்தலங்களிலு மெழுத்தருணிய சிவலிங்கமூர்த்திகளிலு ம் மேம்பட்ட விலிங்கமூர்த்தியோவென்று வருணன்வினவ, மகபதி மொழிவான் - இந்திரன் கூறுகின்றான், மூன்று என்றை அரும் பழியும் வேழம் சாபமும் தொலைத் தது அன்றோ-மூன்று எனது நீக்குதற்கரிய பழியையும் வெள்ளையானின்சாபத்தை யுக் தொலைத்ததல்லவா, அன்னதை அறிந்திலாய்கொல் என்ன - அதனை நீ யறியா யோவென்றுகூற, நீர் அண்ணல் கூறும் - வருணன் கூறுகின்றான்.

வணப் புண்ணியதீர்த்த தலமூர்த்திகளாலுந் தீர்த்தற்கரியதென்பான் என்ற ன் னரும் பழியும் வேழச்சாபமும் என்பான். (எ)

அற்றதுவாகிற்றெய்வமருத்துவராலுந்தீரச்
செற்றிடவரிதாயென்னைத்தெறும்பெருவயிற்றுநோயை
வற்றிமொறுதீர்க்குங்கொல்லெனவலாரியை
முற்றுநீவினாதிதென்னென்றுண்ணகையரும்பிச்சொல்வான்.

(இ-ள்.) அது அற்றுகில் - அச்சிவலிங்கம் அத்தன்மையதாகில், தெய்வமரு த்துவராலும் தீர செற்றிட அரிதாய் என்னை தெறும் பெரு வயிற்று நோயை வற்றி டும் ஆறு தீர்க்கும் கொல் என-அச்சுவினிதேவராலும் என்னினின்று நீங்கப்போக்கு தற்கரிதா யென்னைவருத்தும பெரியவயிற்றுநோயைப் பசையறநீக்குமோ வென்று வினவ, வலாரி ஐயம் உறது நீ வினாது என என்று-இந்திரன் நீ சந்தேகம் கொண் டு வினாவிது யாதென்று, உள் நகை அருமபி சொல்வான் - புண்ணகையரும்பிச் கூ றுகின்றான். (அ)

அரியயராலுந்திராப்பிறவிநோயறுக்கவல்ல
பெரியவனிந்தயாக்கைப்பெரும்பிணிபிறவுந்தீர்த்தத்
கரியதோவையன்செய்யுந்திருவினையாட்டைடின்னே
தெரியநீசோதிதென்னதென்கடற்சேர்ப்பன்சொல்வான்.

(இ-ள்.) அரி அயராலும் தீரா பிறவி நோய் அறுக்கவல்ல பெரியவன் - திரு மாலினாலும் பிரமனாலுந் தீராத பிறவிநோயை வேரோடறுக்கவல்ல பெரியோன், இந்த யாக்கை பெரும்பிணி பிறவும் தீர்த்ததற்கு அரியதோ - இந்தப் புல்லிய சரீரத் திலுள்ள பெரிய நோய் முதலிய ஸ்ரீவறநினைபு மொழித்தற்கரியவனா, ஐயன் செ ய்யும் திருவினையாட்டை இன்னே தெரிய நீ சோதி என்ன-மது பெருமானார் செய் தருளுந் திருவினையாட்டை யிப்பொழுதே (உனக்குத்) தெளிவுதோன்ற நீ யாராய்ந்து பாராயென்று கூற, தென்கடல் சேர்ப்பன் சொல்வான் - தெள்ளிய கடற்றுறைக் கிறைவனாகிய வருணன் கூறுகின்றான்.

அவர்கள் மாயை வசத்தராய்த் தற்குத்தாயில்லாதவர்கள் என்பான் அரிய யராலுந்தீரா எனவும், அநாதியேமுததனாலால் அம்மாயையைப்போக்கவல்லானெ ன்பான் பிறவிநோயறுக்கவல்ல பெரியவன்னவனும், இப்பெரியோன் மாயாகாரிய மாகிய சரீரத்திலுள்ள நோயைப்போக்குதல் அவனுக்கு ஓர்அரிய செயலென்பா ன் யாக்கைப் பெரும்பிணிபிறவுந் தீர்த்தற்கரியதோ எனவும், அப்பெரியோன் அடி யார்க்கு எளியனாய் நடிக்குந் திருவினையாட்டை யபிதேகபாண்டியன் முன்னிலையா யறியா யென்பான் ஐயன்செய்யுந் திருவினையாட்டை வின்னே தெரிய நீசோதி என வுங் கூறினான். (க)

கல்லிறகரிந்தோயின்குநான்வருங்காலவேட்டார்
கெல்லையில்காமநல்குஞ்சரபியுமின்பால்சோரப்
புல்லியகன்றுமாற்றுப்பட்டவப்போதுகண்ட
நல்லசோபனத்தாவிந்தநன்மொழிகேட்டேனென்து.

(இ-ள்.) கல் இறகு அரிந்தோய் இறகு நான் வருங் கால - மலையின் ஓரத்தை யரிந்த வந்திரனே நானின்கு வருங்காலையில், வேட்டார்க்கு காமம் எல்லையில் நல்கும் சரபியும்-விரும்பினவருக்கு விரும்பினபடியே இன்பத்தை யளவில்லாமற்கொடுக்கும் காமதேனாவும், இன் பால் சோர புல்லிய கன்றும் ஆறு பட்ட-(சனது மடியினின்றும்) இனிய பால் சோரத் தன்னால் தழுவப்பட்ட கன்றும் வழியிலெதிர்ப்பட்டன், அப்போது கண்ட நல்ல சோபனத்தால்-அப்பொழுது நான் பார்த்த நல்ல மன்கலத்தால், இந்ந நன்மொழி கேட்டேன் என்னு-இந்த நல்லமொழியை யிப்பொழுது கேட்டேனென்து.

நான் வரம்பில்போக துகர்த்து இடையீடாய் அச்சவினிதேவராலும் தீர்த்த கந்திரையுற்ற பெருநோய்தீர்த்து எல்லையில்போக துகரூருங்காலத்தை முன்னர்க் குறிப்பித்தற்கு ஒரோதவாயிருந்ததென்பான் வேட்டார் - கெல்லையில்காமநல்குஞ்சரபியுமின்பால்சோரப்-புல்லியகன்று மாற்றுப்பட்டஎன்றான். இது ஏதுவணி.(க0)

வருணனுமேகிவெள்ளிமன்றுடையடிகள்செய்யுந்
திருவிளையாடல்கண்டு வயிற்றுநோய் தீர்ப்பான் எண்ணி-வெள்ளி
முரசுதிர்மதுதாமுதூர்முற்றுநீயழித்தியென்னுந்
குரைகடறன்னைவல்லேகுவினுனே வினானே.

(இ-ள்.) வருணனும் ஏகி - வருணனுஞ்சென்று, வெள்ளி மன்று உடை அடிகள் செய்யும் திருவிளையாடல் கண்டு வயிற்றுநோய் தீர்ப்பான் எண்ணி-வெள்ளியம்பலத்தையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள் செய்யான்றோ திருவிளையாடலைப்பார்த்துத் தன்னு வயிற்றுநோயைத் தீரக்கத்தானகருதி, முரசு அதிர் மதுதாமுதூர் முற்றும் நீ அழித்தி என்னு- முரசங் கண்படாந் மதுவாயாடித் தொன்றுதொட்டுள்ள நகரைச் சிறிதும்நீறிமுற்றும் நீ யழிப்பாயெனது, குரை கடல் தன்னை வல்லே கூவினன் எவ்வினானே - ஒலிக்குங்கடலை விரைநதுகவி யேவினான்.

முரசு எனப் பொதுப்படக் கூறினானேனும் இங்குக் கொடை முரசைக் கொள்க.

(கக)

கொச்சககலிப்பா.

கொதித்தெழுந்துதருக்களிறக்கொத்தியெடுத்தெத்திசையு
மகித்தெறிந்துவனாதளெல்லாமகழ்ந்துகிசைப்புறஞ்செல்லப்
பிதித்தெறிந்துமாடநிராபெயர்த்தெறிந்துபிரளையத்தி
லுதித்தெழுந்துவருவதெனவோங்குதினாக்கடல்வருமால்.

(இ-ள்.) ஓங்கு தினாக்கடல் - மேலெழுந்தோங்கும் அலைகளையுடைய கடலானது, கொதித்து எழுந்த தருக்கள் இற கொத்தி யெடுத்த - கோபித்தெழுந்து மரங்களை வேரோடறப் பறித்தெடுத்தி, எத்திசையும் அகிர்த்து எறிந்த - எந்தத் திசையிலும் கோஷித்து வீசி, வரைகள் எல்லாம் அகழ்ந்து திசைப்புறம் செல்ல பிதித்து எறிந்த - மலைகளையெல்லாம் வேரோடு பறித்துத் திசைகளினப்பரீந் செல்லப் பிண்டிசெய்து வீசி, மாட நிரா பெயர்த்து எறிந்து - மாடவரிசைகளையுங்

வருணன்விட்டகடலைவற்றச்செய்தபடலம். இளநீ

கல்லி வீசி, பிரணயத்தில் உதித்த எழுந்த வருவதெனவரும்-பிரணயத்திலெங்கு
கடந்த (உலகமுற்றும் போர்த்து) வருதல்போல, (நிலைகடந்து) வாராநிறும்.

கந்தமூர்த்தனிக்கடவுள்கற்பத்துமழியாத
விந்தவளம்பதிக்கிடையுறையதியதெம்பதிக்குமினி
வந்ததெனச்சுந்தரனைவந்திறஞ்சிவானவருஞ்
சிந்தைகலங்கினர்வருணன்செய்தசெயறெளியாதார்.

(இ-ள்.) கந்தமூர்த்தனிக் கடவுள் கற்பத்தும் அழியாத இந்த வளம்பதிக்கு
இடைவாறு எய்தியது - வாசமிக்க தாமரைமலரில் வசிக்கும் ஒப்பில்லாத பிரமகற்
பநீர்த்தத்தும் தன்ன நிலைகலங்காத இந்த வளமிக்க மதுரைக்கு இடையூறு வந்தது,
எப்பதிக்கும் இனி வந்தது என-(பிரமகற்பத்ததுஅழியும்) எமது பொன்னுலகினுக்கும்
அழிவுவந்தது என்று, வானவரும் வருணன் செய்த செயல் தெளியாதார் - தேவர்
களும் வருணன் சோதித்தற்பொருட்டுச்செய்த செயலை யறியாதவராய், சுந்தரனை
வந்து இறைஞ்சி சிந்தை கலங்கினா - சோமசுந்தரக்கடவுளை வந்து வணங்கி மன
ங்கலங்கி நின்றார்களா.

கந்தமூர்த்தனிக்கடவுள கற்பத்துமழியாத இந்த வளம்பதி என்றதை முன்
னர்க்குரிய தலவிசேடத்தாலும் பின்னர்வரும் திருவினையாடல்களாலு முணர்க.()

சூலமோடமுலேந்துஞ்சொக்கர்நிருவினையாட்டின்
சீலமோலாமிழைத்ததிவினையின்றிறமிறுவோ
வாலமோவுலகமெலாமழியவருமபேரழிக்
காலமோவெனக்கலங்கிக்கடிநகரம்பணிப்பெய்த.

(இ-ள்.) சூலமோடு அழல் ஏந்தும் சொக்கர் நிருவினையாட்டின் சீலமோ -
சூலமோடு நெருப்பையுமேந்திய சொக்கலிங்கமூர்த்தியின் திருவினையாடலின் மா
ன்மியமோ, இது நாமிழைத்த திவினையின் ஸ்ரீமோ - இவ்வுழிப்பெருக்கு நாம்
செய்த பாவத்தின் பாகுபாடோ, சூலமோ-(தேவர்கள் நடுங்க எழுந்த) விஷமோ,
எல்லாம் உலகம் அழிய வரும் பேரழிக்காலமோ என-எல்லா உலகமும் நிலைகெட
வாராநின்றபெரிய சங்கராகாலமோ வென்று, கடி நகரம் கலங்கி பணிப்பு எய்த -
காவலமிக்க மதுரைநகரி லுள்ளோர் மனங்கலங்கி யடுங்குவும்.

நான் இறைவன் நான் இறைவனெனத் தனித்தனிகருதும் பிரமன் முதலி
யோரகந்தையை யொழித்துத் தான் இறைவன் என்பதை யுணர்த்தற்பொருட்டும்,
பக்குவருளைய மும்மலங்களைப்போக்கிப் பிறவீனோறுத்து முத்தியிற் கூட்டவல்
பென் தானென்புதை யுணர்த்தற்பொருட்டும், வேள்வியே பொருளென்றதும்
தாரகவனத்து முனிவர்கள் தனைக்கொல்ல வலிய அழைத்தான் பொருள் என்று
ணர்த்துதற்பொருட்டும் எந்நினுன் என்பார் சூலமோடமுலேந்தும் எனவும், இரத்தி
னம் தந்தருளிய திருவினையாட்டைக் கண்டதிந்தவராதலால் அந்த வற்புதம்போல
இதவும் ஒன்றே என்பார் சொக்கர் நிருவினையாட்டின் சீலமோ எனவும், அச்சத்
தால் விழங்கப்பட்டோராதலால் நாம் செய்த பாவத்திரட்சி யோருருக்கொண்டிவ
ந்ததோ என்பார் நாமிழைத்த திவினையின்றிற மிதவோ எனவும், விஷமாயின் சிவ
பெருமானைத் திருமான் முதலியோர் சரணடைந்துய்த்ததபோல நாமுஞ்சரணடை
ந்துய்வோம் என்பார் சூலமோ எனவும், சர்வசங்கராகாலமாயின் நாமுய்வது அரிது
என்பார் உலகமெலா மழியவரும் பேரழிக்காலமோ வெனக் கலங்கியெனவுங் கூ
றினார் “அல்லதங்கவாதங்கனைமுத்தலையிலால்-மெல்லவெயெடுத்தேந்திடும்” என
வும், “வண்ணிந்தேவுமுட்க வந்திடுகனையோர்க்கு-முன்னவனொருகையேந்தி” என

வும் வருதலைக் கார்தம்-தக்ஷகாண்டம்-ததிகியுத்தரப்படுத்திலும், “அழக்கடையச்
மலான்மொகண்டருள்பவன் - கழுக்கடைதண்ணைக்கைக்கொண்டருளியும்” எனவரு,
தன் கீர்த்தித்திருவகவலிலும் காண்க. (கசு)

மண்புதைக்கத்திசைபுதைக்கமயங்கிருள்போல்வருநீத்தம்,
விண்புதைக்கவெழுமாடவியனகரின்புறத்திரவி
கண்புதைக்கவருமளவிற்கண்டரசனடுநடுங்கிப்
பெண்புதைக்குமொருபாகப்பிரானடியேசரனென்னு.

(இ-ள்.) மண்புதைக்க திசைபுதைக்க மயங்கு இருள்போல் வரும் நீத்தம்-
மண்ணுலகு புதைபடவும் எட்டுத்திக்குகலும் புதைபடவும் கட்புலன் ஒளியை மீய
க்கவோங்கிய இருளைப்போலவந்த வெள்ளமானது, விண்புதைக்க எழுமாடம் விய
ன் நகரின் புடத்து இரவிகண் புதைக்க வரும் அளவில்-விண்ணுலக மறைபட வோ
ங்கிய மாடங்கள் நெருங்கிய பெரிய நகரின்புறத்தில் சூரியனும் அச்சத்தால் தன
து கண்களை மூடவரும் அமையத்தில், அரசன் நடுநடுங்கி பெண்புதைக்கும் ஒரு
பாகம் பிரான் அடியே சரன் எனல் - அபிடேகபாண்டியன் கண்டு விதிர்விதிர்ப்ப
டைந்து உமாதேவியார் வசிக்கும் இடப்பாகத்தையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளின்
திருவடியே யடைக்கலமென்று கருதி.

பிரமன் தனது சிருட்டி பல்காதொழிபக் கவலைகூர்ந்து தனது புத்திரரோ
டுந் திருமாலோடுந் சிவபெருமானைச்சாணடைந்து குறைகூறக், கருணைகூர்ந்து அச்
சிருட்டி பல்குதரப்பொருட்டுத் தனது இடப்பாகத்தைநோக்கித் திருவருளே ஓர்பா
ல் முற்றுமாகக் கண்டருளினமையால் பெண்புதைக்கும் ஒருபாகம் எனவும், வழிவ
ழித்தன் குலத்தினர் குறைபாடுகளைக் கூறுதற்கு முன்னரே முந்திக் சென்றொழிக்
கும் இறைவனாயிருத்தலால் பிரானடியே சரனென்னு எனவும் கூறினார். “ஏகனை
யாகிவைகுமெநதைதன்னிடப்பாலான - வாகுந்வநோக்குமெல்லை மற்றவனுமையா
டோன்றப் - பாகமறிருத்தியன்னாட் பரிவொடுகலந்தமேயிக்- கோகநகக்கண்ணுளை
க் குமரணையனைத்தந்தான்.” “தந்துழியிசன்றனைத் தனையருமயனுமாலும் - வ
ந்தனைசெய்துபோற்ற மாயவன்வதனநோக்கி - நந்தமதருளாரு நங்கன்கயோடியி
துசேர்ந்தாம் - முந்தையின்வேதீர்ச்செய்கை முற்றிடம்போதியென்றான்” எனவும்
வருதல் ஷைத்திகியுத்தரப்படலத்திற்காண்க. (கரு)

ஆலமெழுந்திமையவர்மேலடரவரும்பொழுதஞ்சு
மாலெனவுந்தன்னுயிர்மேன்மறவீறும்பொழுதஞ்சும்
பாலனெனவுங்கலங்கிப்பசுபதிசேவடியில்விழுந்
தோலமெனமுறையிட்டாணுலகுபுகழுறையிட்டான்.

(இ-ள்.) உலகுபுகழ் உறை இட்டான் - உலகிக்குத் தனது புகழாகிய உறை
யைச்செறித்த அபிடேகபாண்டியன், ஆலம் எழுந்து இமையவர்மேல் அடரவரும்
பொழுது அஞ்சுமால் எனவும் - விடொழுந்து தேவர்களை வருத்தவருங் காலையில்
மனமஞ்சிய திருமாலேப்போலவும், தன் உயிர்மேல் மறவிலரும் பொழுது அஞ்சும்
பாலன் எனவும் கலங்கி-(கவர்த்தப்பொருட்டுத்) தனது உயிரினமேல் யமன் வருங்கா
லையில் மனமஞ்சிய மார்க்கண்டேயரைப்போலவும் தனது சிலகலங்கி, பசுபதி சே
வடியில் விழுந்து ஓலமென முறை இட்டான் - அயன் முதலிய பசுக்களுக்கு இறை
வாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய செவந்த திருவடியின்மேல் விழுந்து அடைக்
கலமெனத் தனது குறைகூறி முறையிட்டான்.

வருணன்விட்டகடலைவற்றச்செய்தபட்டம். ௫௭௭

அன்று கோழிவாழும் குடிசைப்பிற் பெருந்துன்பத்தைக்கண்டஞ்சினான் என்பார் தனது ஆணவழியின்றி கடைத்த தேவர்கள்பிற் துன்பத்தைக்கண்டு திரு மாலஞ்சினாணலால் ஆலமெழுந்திமையவம்மேலடரவரும்பொழுதுஞ்சுமாலெனவும் எனவும், சோமசுந்தரகடவுள்பாதுள்ள மெய்யன்பால் பிரணயத்திற் கஞ்சாரு யினும் எல்கைடந்த அதனூக்கங்கண்டு அஞ்சினான் என்பார் சிவபிரான் திருவடித் தொண்டிழைந்த மார்க்கண்டேயர் இயமனுக்கு அஞ்சாராயினும் வரம்புடைய அவன் வீசிய பாசத்திற்கு அஞ்சினார் ஆதலால் தன்னுயிர்மேல் மறலிவரும்பொழுது ஞ்சுமபாலனெனவும் எனவும் கூறினார்.

“தீதாசின்மவாசகமென்றன்செவிகேட்க - ஓதாநின்றயம்மேல்வருமூற்றமு ணர்கில்லாய் - பேதாய்பேதாய்நீயவணிநகபபெறுவாயோ - பேதாய்போதாயென் றுணர்செய்தான்புகரில்லான் ” என மார்க்கண்டேயர் கூறுதலையுட்க, “எறிந்தான் னுசமீர்த்திடலுற்றாணிதுபோழ்தில் - அறிந்தான்ருணுமீசனையெதையுட்கநீழல் - பி றிந்தான்லன் மந்தினியிந்தப்பெருமைந்தன் - மறிந்தான்னெடுவென்றிமையோ ருமருளுற்றார் ” என இயமன் செயலையும் காந்தம் - அசுரகாண்டம், மார்க்கண்டே யப்படலத்திற்காண்க. (கௌ)

முறையிட்டசெழியனெதிர்முறுவலித்தஞ்சலையென்னாக்
கறையிட்டவிண்புரந்தகந்ததுசுசந்தரக்கடவு
டுறையிட்டவருகடலைச்சுவறப்போய்ப்பருகுமென்ப
பிறையிட்டதிருசசடையிறபெயனான்குமவாவிடுததான்

(இ-ள்.) முறையிட்ட செழியன் எதிர் முறுவலித்த அஞ்சலை என்னு-குறை கூறி யடைக்கலம்புகுந்த பாண்டியனெதிரே புன்முறுவல்செய்து அஞ்சுதலை ஒழிக் வென்று, கறையிட்ட விண்புரந்த கந்தர சுந்தரககடவு-ர - விஷத்தை நிறுவிப் பிரம ன முதலியோரைப் பாதுகாத்த ஸ்ரீகண்டத்தையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள், அ றையிட்ட வருகடலை சுவறப்போய பருகுமென-பலதுறைகளைத்தோற்றி வாராநின்ற கடலை வற்றுமபடி சென்று உண்ணுங்கொன்று, பிறையிட்ட திருச்சடையில் பெய ல் நான்கு வரவிடுததான் - இளம்பிறையையணிந்த அழகிய சடையின்மேற்புணை துபுட்கலாவர்த்த முதலிய நான்கு மேகங்களையுட்க எவியருளினார்.

ஸ்ரீகண்டமே அயன் முதலியோர்க்கு உயிர்த்தந்தருளியது என்பார் கறையிட்ட விண்புரந்த சுந்தரம் என்றார். “என்றனன்வினாவிற்கு கையேந்தியவிடமுட்தொ ள்ளச் - சென்றதுமிடற்றிலன்னு திறத்தினையாருநோக்கி - யென்றமதுயிரீகாத்தற் கிங்கிதுசான்ருயங்குண-கின்னிடவருடியென்றே கிமலனைப்போற்றலுற்றார்” “போற் றலுமிடற்றிலன்கோன் பொலன்மணியணியதென்ன - மாற்றருத்தகைமைத்தான வல்விடகிறுவிவன்னார்க் - கேற்றநல்லருனைச்செய்ய யாவருயிர்த்தேயின்று - தோற் றினராகுமென்னச் சொல்லுமுகிழ்ச்சிகொண்டார் ” எனக் காந்தம்-தக்ஷணாண்டம், ததிகியுத்தரப்படலத்தில் வருதல்காண்க. (கௌ)

அறுசேடியாகிரியலிருததம்.

நிவப்புறவெழுந்தநான்கு மேகமுநிமிர்ந்துவாய்விட
டுவர்ப்புறுகடலைவாரியுறிஞ்சினவுறிஞ்சலோடுஞ்
சிவப்பெருங்கடவுள்யார்க்குந்தேவனைத்தெளிந்தோரோழு
பவப்பெரும்பெளவம்போலப்பசையறவறத்ததன்றே.

(இ-ள்.) நிவப்புற எழுந்த நான்கு மேகமு நிமிர்ந்து வாய்விட்டு . கிரம்ப மேலெழுந்த அபுட்கலாவர்த்த முதலிய நான்கு மேகங்களும் உடல் நிமிர்ந்து கோ

வித்து, உவர்ப்பு உறுகடலை வாரி உறிஞ்சின - உவர்ப்புமிக்க கடல்நீரை முகந்துறிஞ்சின, உறிஞ்சலோடும் - (அவ்வாறு) உறிஞ்ச, சிவப்பெருங் கடவுள் யார்க்கும் தேவு என தெளிந்தோர் ஏழுபவப் பெரும் பெளவம்போல - பரசிவமரசிய பெரிய கடவுளை மக்கட்குநிப்பிரமன் முதலிய தேவர்களுக்குத் தேவனென்று மனந்தெளிந்தவருடைய எழுபிறப்பாடிய அளவிடற்கரிய கடல் சுவறுதல்போல, பசை அறவறந்தது - (வருணன் ஏவிய எழுகடலும்) சிறிதும் நீர்ப்பசையறச் சுவறிவது.

தனது சத்திபால் பிரமன் முதலியோரை யொடுக்கியுந் தோற்றியுந் தானொரு விகாரமாயிநிற்கும் இறைவனுதலால் சிவப்பெருங் கடவுள் யார்க்குந் தேவன எனவும், தமது போதங்களாகிய இச்சாளுனக்கிரியைகளினின்று நீங்கித் திருவருண் ஞானத்தாலுணரவேண்டதலால் தெளிந்தோர் எனவும், அவ்வாறு தெளிந்தோர்க்கு அத்திருவருண் ஞானத்தால் பிறவிக்கு ஏதுவாகிய சஞ்சிதமும் ஆகாயமும் ஒழிதலால் ஏழுபவப்பெரும்பெளவம்போல எனவுங் கூறினார். “நங்கையினுமனைத்துஞ் செய்தாற்போனானேத்தம் - நங்கையினுந் செய்தனிற்கும் நாயகனை” எனவும், “அவனருளாலே யவன்ருள்வணங்கி” எனவும், “எல்லையில்பிறவிரல்கு மிருவினையெரிசேர்விததின் - ஒல்லையினகலுமேன்ற வுடற்பழவினைகளுட்டிந் - தொல்லையின்வருதல்போலத தோன்றிருவினையதுண்டேல் - அல்லொளிபுரையுஞானத தழுவறுவழிநதுபோமே” எனவும் வரும் ஏதுக்களால் முறையேகாண்க. எழுபிறப்பு முன்னர்க்காண்க. (கஅ)

அந்நிலைகருளாரும்வானவராநியோருந்
தென்னவர்பிரானுமெந்தைதிருவிளையாடலோடுகிப்
பன்னருமகிழ்ச்சிபொங்குபபன்முறைபுகழ்ந்துபாடி
யின்னறீர்மனத்தராகியிலாவின்பத்தாழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) அந்நிலை நகருளாரும் வானவர் ஆகியோரும் தென்னவர் பிரானும்- அப்பொழுது நகரினுள்ளேரும் தேவர் முதலியோரும் பாண்டியன் மரபில் வந்த அபிடேகபாண்டியனும், எந்தை திருவிளையாடல்நோக்கி-எமது தருதையாராகிய சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருவிளையாடலைப்பார்த்து, பன்னரு மகிழ்ச்சி பொங்க கடல் முறை புகழ்ந்துபாடி - சொல்லுதற்கரிய மகிழ்ச்சிமேல் எழுந்தோங்கப் பலதரமும் (அவரது) கீர்த்தியைப் புகழ்ந்துபாடி, இன்னல்தீர் மனத்தராகி ஈநிலா இன்பத்தாழ்ந்தார்-தன்பத்தினின்று நீங்கிய மனத்தையுடையவராகி முடிவில்லாத இன்பமென்னுங் கடலிலழுந்தினார்கள்.

ஆழ்ந்தார் என்றமையால் கடல் எனக்கொண்டாம். அவர்களுக்குத்தேரன் திய மகிழ்ச்சிக்கு ஒப்புயர்வில்லையென்பார் பன்னருமகிழ்ச்சிபொங்க எனவும், அம் மகிழ்ச்சியால் விழுங்கப்பட்டோர் புகழ்ந்துபாடுதற்கு ஒல்லையில்லையென்பார் பன்முறை எனவும், அதனாலெழுந்த இன்பம் அவரினின்றுழியாது என்பார் ஈநிலா வின்பம் எனவும், அவ்வின்பத்தின் பயத்தராயிருந்தார் என்பார் ஆழ்ந்தார் எனவுங் கூறினார். (கக)

வருணன்விட்டகடலை வற்றச்செய்தபடல முற்றிற்று.

ஆகப்பாயிரம் உன்படத் திருவிருத்தம் - ௧௩0௬.

மதுரைக்காண்டம் முற்றிற்று.

- பரிசேசாதனபத்திரம்.

— 99 —

பக்கம்.	வரி.	பிறை.	திருத்தம்.
க0 கந கச	கந கஅ கக	திரியாதிருத்தவின் பெத்தககாலம் சனூதர், சனந்தர்	திரியாதிருத்தாளென்பார் பெத்தகாலம் சனூதனர், சனந்தனர். சனூதர், சனந்தர் எனவும்வரும்
சஅ கச உக கந உஎ உஎ செ சச சச கஉ கந எக அக	சக உக உக உஎ எ கக ந ந உரு உரு நக உ அ	நிப்பவராதலின் பெட்டையானை தானியா குபெயர் பத்த எழுசேடியாசரியவிருத்தம் ஆபோல காஞ்சியெழுசேகாவை தோற்றஞ்செய்யும் அரசனமை தஜஸ்தமபம் பெட்டையன்னங்களும வேறுபலவடுக்கிய பெயரசென் களாய	நிப்பவனாதலின் பெணயானை விடாதவாடுபெயர் அத்த அறுசேடியாசரியவிருத்தம் ஆபுபோல காஞ்சியிருசேகாவை தோற்றஞ்செய்யும் அரசனமை தஜஸ்தமபம் பெட்டையன்னங்களும
அந அச அச க0ச க0அ செ செ கந0 கசச	உச உ உ நச க0 கரு கச உ0 எ	சிதப்பினால் வலிகெடுவோர் கினை முத்திவேட்டும் தேறான்றது எனவும்அவ்வேதம் இருத்தலன்றி சாரதமுனிவா திருவாலவாயிலெழுந்தருளிய சோமசுந்தரககடவுளினபெரு மையை	இழிபினால் மனவலிகெடுவோர் கினை முத்திவேட்டும் தேறாவென்றது எனவுநகடும் அவ்வேதம் இருத்தல், அன்றி சுருவாசமுனிவா திருவாலவாயின்பெருமையை
கருஉ கரு கசஅ கஅ கஅ0 கஅக கஅச கஅச கச0 கசஉ கசரு உசக உஎஅ உஅ0 செ உஅஉ உஅந உசஉ	நக கஅ நஉ நஎ எ நஉ நரு கக நக ச ச நரு உ0 நரு எ கச உக	அன்னோத்தனை மெய்வண்ணம், ஐவண்ணம் எக்கால் சொல்லுகின்றோம் ஆலாஸயமகத்தம் பகவென்னும் எங்களுககுப்பயன்பு மக்கப்பதடி தொடங்கினான் கட்டியதோர்களும் கைவகை கைவண்ணம் தனதுபிதாவை இப்பாதாதி தெறித்து துணைவேண்டாயென்பார் சூகி ரதபதி	அன்னோக்கெத்தனை மெய்வண்ணம், ஐவண்ணம் சொல்லுகின்றோம் ஆலாஸயமகத்தம் பகவென்னும் எங்களுககுப்பயன்பு மக்கப்பதடி தொடங்கினான் கட்டியநெடியதோர்களும் கைவகை கைவண்ணம் தனதுபிதாவாகிய அவ்விசுவால் இவவாறுபாதாதி [சுவை தெறித்து துணைவேண்டாவென்பார் காட்சி நரபதி

